

Duke University Libraries

D02492333Q

Date Due

MAR 7 '56

MAR 13 '56

MAR 14 '56

OCT 4 '56

MAY 3 '57

OCT 13

OCT 29

המשכילים יזהירו כוהר הרקיע

ספר הזהר

על התורה מהתנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי ז"ל :
עם סתרי תורה ומדרש הנעלם ועם פקורי אורייתא מרעיא מהימנא
ותוספתא על קצת פרשיות . וגם מראה מקום בצד ומכל פסוקי
התנ"ך . וכן סורה מקום מהזהר עצמו מחרב מהרח"ו ז"ל . וממהר"ם
קורדוורא ז"ל . ואמרי בינה . ובאיוה מקומות פירושיו מסהר"י
זוריא ולה"ה . עם דרך אמת . הכר על נכון כפי אשר נדפס
ב קושטא נדינא דף על דף ממשי .

ועתה הוספנו הגהות מכת"י קדשו של מהרח"ו ולה"ה . אשר נמצא
על הגליון , בזהר שלו . והוגה בעיון גמור , ובהגהות מדויקות מספר
אספקלריא המאירה כמבואר מעבר לזה :

ספר ויקרא

בלובלין

בדפוס של השותפים

הרבני הנגיד מהור"ר יעקב ג"י ב"ר שלמה ז"ל הערשענהארן
והרבני הנגיד מה' משה ג"י שניידמסער

לפ"ק

תרמ"ב

בשנת

ЗОГАРЪ т. е. Сіянне 3-я часть

Въ Тип. Я. Гершенгорна и М. Шнайдермессера
ЛЮБЛИНЪ 1882 г.

מאלף ו. אל : מאלף ו. אל

ומצדקי

הרבים

כבוכים

לעולם

וע"י :

גל עיני

ואבימה

החלוקה :

שני

בז

עליון

בספר

שני

לחלקים :

והרבים

ДОЗВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ
С-тъ Петербургъ 9 Декабря 1881 г.

הודעה

תדעו נאמנה כי ספרי הוזהר שלנו המה מוהלים היטב מספרי הוזהר
המרוקים ולא חסרנו שום הגה"ה מספר אספקלריא המאירה ושמו ציונים
על זה בשני חצאי לבנה () כשם נ"א' וכל הטעותים והחסרונם שנכללו
בדפוסים הקודמים נתקנו בשלנו וציינו אותם כשם ס"א' והנה הכל ע"י איש
נאמן רוח ויודע דעת כאשר עיניכם תחזנה מישרים :

Div. S.

181.3
Z85H
v. 3

ויקרא

רבי אלעזר פתח ^אשאל לך אות מעם ^יי' אליהם העמק שאלה או הגבעה למעלה או הסתכלה ישעיה :
 בדרין קדמאין ודרין בתראין . מה בין דרין קדמאין לדרין בתראין . דרין קדמאין
 כוון ידעין ומסתכלין בחכמתא עלאה וידעין לרפא אחוון דאחיביבו ליה למשה בסני .
 ואפילו חייבין דבכוון בישראל כוון ידעין גו אחוון חכמתא עלאה וידעין גו אחוון עלאין
 וגו אחוון תתאין חכמתא לאהגא עובדין בהאי עלמא בגין דכל את ואת דאחמסר ליה
 למשה כוון מחשטין וסלקין על רישיהו דחיוון עלאין קדישין . וכלכו חיוון כוון
 מחשטין כוון ופרחין גו אוירא דנחתא מגו אוירא עלאה דקיק דלא ידיע . וסלקין
 ונחתין אחוון רבדין ואחוון דקיקין . אחוון רבדין נחתין מגו כיכלא עלאה עמירא
 דכלא . ואחוון דקיקין כוון נחתין מגו כיכלא אחרא תתא . ואלין ואלין אחמסרו ליה
 למשה בסני . וחבורא דאחוון דאיוון מתחבראן בטמיראן בכל את ואת כגון **א** את יחידא
 מתחבראן עמיה בטמירא תרין אחרין **קף** . וכן כלכו אחמסרו ליה למשה בסני .
 וכלכו טמירין גו חבריא זכאין איוון : **שאר** לך אותות ממש דכלכו כוון נטלין
 ברזא דאחוון . וכן ברזא מה כתיב ^אונחתם לי אותות דא את ו' דדא חקרי יסוע ^ב
 אותות אמת . ואי תימא שאר אחוון לאו איוון אמת . אין . אלא אות דא אות אמת חקרי .
 העמק שאלה . דא אות ה' בתראה דבשמא קדישא . או הגבעה למעלה דא את ו' ד'
 יישא דבשמא קדישא . ודא איכו רזא דכתיב שאל לך אות מעם ^יי' אליהם רזא משה
 קדישא משמע דכתיב מעם ^יי' דדא איכו שמא דקב"ה את חד דביה . ומשכנא קאים
 על דא . תא חזי כד סליק עננא על משכנא ושרא עליו . כל איוון רחיקין וכל

איוון

(ה"ג)

אלף

בגלופי אחוון ואקרי חלופה ל . כד האי נליץ על רישייכו דכל חילין משריין כדן
כלכו נטלין להכוא סטרא דהכוא נליץ . לגו מן דא קפלי"אל רב ממנא רב משריין
תחות שלטיס דגבריל . ועמיס כוו מתחקין כל חילון משריין דתחות ידיס חילון
דאחמסרו ליה בכהיל שעתא וחד ממנא קאיס עלייכו עזאל שמיס . וי"ב ממנא סחרין
ליה לכל עיבר תלת תלת כמא דאוקימנא . וקפלי"אל רב ממנא קיימא על כלכו . חת
חד נליץ על רישייכו דכל חילון משריין ואיכו חת ד וכלכו נטלי להכוא נליץ דהכוא
חת . האי חת תלייז גו אורא על תרין אחוון אחרין . לגו מן דא שמעיל רב
ממנא האי אחתלף לר' שמן בגין דלא קיימא בגלופי . זמנין לסטר ימינא חמנין
לסטר שמאל . ועמיס י"ב ממנא דסחרין ליה לכל עיבר תלת תלת כמא דאוקימנא
ורגשי"אל רב ממנא על חילין י"ב תחותיס דהכוא ממנא אחרא . וחת חד נליץ על
רישייכו לעילא . וחת דא איבי חת ד ודא תליז באורא על כל שאר אחוון בכהוא חת
ד דקאמרן . ד חילין תרין סליקו לעיל על כל שאר אחרין וכלכו נטלין להכוא נליץ
דחיליז מהכוא חת . לגו לגו באתר דאקרי קדש נליץ חת חד גו עמירו דקדש ואיכו חת
ס כתימא . האי נליץ בגלופי על כלכו אחוון . וקלא הוא נפיק מבייביי דחילין אחוון .
כדין בטש נליץ דכאי חת ונטיל תרין אחוון אחרין נליץ דחילין באורא ואיין
דה ואשחר אר ואחחבראן בחילין אחרין דסטר ימינא ובטשו חילין בחילין ונטלי
כלכו ואחחבראן קדמאי כמלקדמין ונפקי לבר וכדין חקרון ויקרא אל משה :

שיר ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר . רבי חייא פתח ואמר ב"באחי
לגני אחותי כלל אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שחיתי

ייני עם חלבי וגו' . האי קרא לאו רישיס סיפיה ולאו סיפיה רישיס . כתיב אכלתי
יערי עם דבשי שחיתי ייני עם חלבי לבתר אכלו רעים . מאן דזמנן לאחרא . כד
מזונא מתחקן קמיס בחר דאיכו אכל היאך יזמן לאחרא . חלא זכאין חילון
ישראל דקב"ה בעא לדכאח לון * ואחריי כהן מכל שאר עמין עכו"ס ומודאחריי
כהן בעא לסלקא להון מכל מקטרגי עלמא . ת"ח * ציומא דאחקס משכנא לתחא
בכהוא יומא אחתקס משכנא אחרא לעילא עמיס דכתיב * חוקס המשכן סתם וכהוא
יומא חדוותא דקב"ה כוכ כיון דאחקס משכנא מה כתיב * חלא יכול משכנא לבוא אל אהל
מועד . כד חמא קודשא בריך הוא כך אמר ומע על ידא דמשה אחקס ואיכו לבר מיד

רעיא מהיפנא

ויקרא אל משה אמר ליה משכנא דכיתא

במאי הוי בסעודתא אדס כי יקריב מכס
קרבן ליי"ה ד"באחי לגני אחותי כלל וגו' * . מלכות אדני . אריתי מורי דא חסד דרגא
ד"א באחי לגני דא גן עדן דלעילא . אחותי
כלל . דא כנסת ישראל . דכהוא יומא
שם ג' אדווגו זוגין ככלא . אדווגו זוגין
בכהוא גן עדן בגין דאחצרכו כלכו משקין
דנחלא . ואחקשו כל חד בחצריס . כה"ד
אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי

ס' וס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס'

ס' וס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס'

ס' וס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס'

ס' וס' ס' ס'

*וישראל אתברכו מכלבו. ד"א באתי לגבי אחותי בלב. ר' ילחק אמר לא אזדוגא

ס"א וכו'
ישראל
א חסד

הנהל שאינו
פוסק ועיין ב"ז

בשער מבואות

הנהגה פרק ד
ס"א אהמדי

מיר א

ב טיין צפרדס
דמוני' מברמ"ק
שנורח פארב' יד

בראשית

צֶרֶחַ שִׁית ב

ג. יין המצמר
בעונ' משה
ו. חלום

ימי בראשית

פּעקט'ס

שמות כה
א נסדקמה
בראשית א' ע"א
פיר כ

ב ונרבה לטות
מחשבת הנטיע
לכל ד' וע' כ'
בראשית ל'
ע"ב

פס

ישעיה כ

פס מט

ירמיה א

מח שחבר כאן
פ' בסוף הספר

בקב"כ בארעה כה"ד י'ועשו לי מקדש
ויקרא אל משה ר' שמעון * פחה י'כללים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור

נשמע בארצנו . האי קרא חית ביה לאסתכלא כיון דכתיב נראו בארץ אמר

דכתיב נשמע בארצנו דכא בחד ארץ בגיא . אלא הכללים אליו חיונו נטיען דעקדן

קב"כ וטחול לון באחרא אחרא ² ואחרבאו כנטיעתא כד אפיק פרחין . נראו בארץ

דכאי ארץ מתברכא מנייכו דקרא חזי ומאי חיוי ארץ קדישא ארץ עלאה ארץ ודאי .

עת הזמיר הגיע עידן לאעקרא שולטנותא דרברבי עמין דלא יסלטון בכו בישראל בשעתא

דחתקס משכנא . וקול התור נשמע בארצנו דא ארץ דלתתא דאחמנו ישראל על ידא

דיבושע . מאן הוא קול התור דא הוא תייר עלאה דאודוג עמא כד בנה שלמה בי

מקדשא לתתא ודכין אהעטר קב"כ בעטרוי כחתן בכלה כד"א ³ לאהב וראנא בנות ליון

במלך שלמה וגו' . בספרא דאגדתא אמר קול התור דא תורה שבעל פה דתורה דככתב

אקרי תורה סתם תורה שבעל פה אקרי תור כד"א ויקר ויקרא . דא שלימו ודא לאו הכי

ואנא חוקימנא כמא דאתמר וככי הוא . ת"ח כד נחתא שכינתא למשכנא כתיב בלת משה

חסר ו' בלת משה ודאי ואוקמוס . אבל הוא דמלה בלת משה דא כנסת ישראל וכלא חד

מלה ולמלא עלאה אתמר . כיון דחתקס משכנא קאים משה לבד אמר לא אחחזי

למיטל אלא ברשותא מיד ויקרא אל משה . מאן ויקרא דא הכיא דביתא דילא היא

הכיא בלב דכל ביתא ברשותא דילא :

וידבר יי' אליו הכוא דאקרי קול הכוא דאחיד ביה משה . ויקרא אל משה ר'

אלעזר פחה ממדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה בקול קרתי ידי

מפדות . זכאין חיונו ישראל דכל אחר דאשתכחו קודשא בריך הוא אשתכח עמכון

עוד וקב"כ אשתכח ביניכון ומתפאר בכו בישראל כה"ד ⁴ ישראל אשר בך אתפאר . ולא

עוד אלא דישראל אשלים מהימנותא בארעא . וישראל שלימו דשמא קדישא חיונו .

וכד ישראל אשתלימו בעובדייכו כביכול שמא קדישא אשתלים . וכד ישראל לא

אשתלימו לתתא בעובדייכו ואשתחייבו גלותא כביכול שמא קדישא לא שלים לעילא .

דתן דא סליק ודא נחית ישראל דלעילא סליק לעילא . כנסת ישראל נחיתה לתתא אחרחקו

דא מן דא כביכול אשתאר שמא קדישא בלא שלימו . וכלא בגין דכ"י בגלותא ואע"ב

דישראל בגלותא קב"כ אשתכח בינייכו ואתי ואקדים לבי כנישתא וקרי ואמר י'שובו בנים

שובבים ארפא משובותיכם ולית מאן דאשתר רוחיכ דכין קב"כ אמר מדוע באתי ואין

איש קראתי ואין עונה אקדמית ואין איש ולית מאן דיתער רוחי . ת"ח כהוא יומא

דאשתכלל בי משכנא קב"כ אקדים ושארי ביה מיד ויקרא אל משה וידבר יי' אליו מאהל

מועד לאמר . וידבר יי' אליו ואודע ליה דמיינן ישראל למיחב קמים ולאשתכנא האי

אהל מועד בחובייכו ולא יתקיים בידייכו (ס"א בדייבו) כה"ד וידבר יי' אליו מאהל

מועד לאמר . מאי א"ל . מאהל מועד מעסקי אהל מועד דמין לאשתכנא בחובייכו

דישראל ולא יתקיים בקיומיה אבל אסוותא להאי אדם כי יקריב מכס קרבן ליי' כרי

לך קרבנין דאגין על בלא* . רבי חזקיה הוה שכיח קמים דר' שמעון אמר ליה

הוא

נב"כ בארעה כה"ד י'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ודכין עלאי ותתאי אתבסמו :

נשמע בארצנו . האי קרא חית ביה לאסתכלא כיון דכתיב נראו בארץ אמר

דכתיב נשמע בארצנו דכא בחד ארץ בגיא . אלא הכללים אליו חיונו נטיען דעקדן

קב"כ וטחול לון באחרא אחרא ² ואחרבאו כנטיעתא כד אפיק פרחין . נראו בארץ

דכאי ארץ מתברכא מנייכו דקרא חזי ומאי חיוי ארץ קדישא ארץ עלאה ארץ ודאי .

עת הזמיר הגיע עידן לאעקרא שולטנותא דרברבי עמין דלא יסלטון בכו בישראל בשעתא

דחתקס משכנא . וקול התור נשמע בארצנו דא ארץ דלתתא דאחמנו ישראל על ידא

דיבושע . מאן הוא קול התור דא הוא תייר עלאה דאודוג עמא כד בנה שלמה בי

מקדשא לתתא ודכין אהעטר קב"כ בעטרוי כחתן בכלה כד"א ³ לאהב וראנא בנות ליון

במלך שלמה וגו' . בספרא דאגדתא אמר קול התור דא תורה שבעל פה דתורה דככתב

אקרי תורה סתם תורה שבעל פה אקרי תור כד"א ויקר ויקרא . דא שלימו ודא לאו הכי

ואנא חוקימנא כמא דאתמר וככי הוא . ת"ח כד נחתא שכינתא למשכנא כתיב בלת משה

חסר ו' בלת משה ודאי ואוקמוס . אבל הוא דמלה בלת משה דא כנסת ישראל וכלא חד

מלה ולמלא עלאה אתמר . כיון דחתקס משכנא קאים משה לבד אמר לא אחחזי

למיטל אלא ברשותא מיד ויקרא אל משה . מאן ויקרא דא הכיא דביתא דילא היא

הכיא בלב דכל ביתא ברשותא דילא :

וידבר יי' אליו הכוא דאקרי קול הכוא דאחיד ביה משה . ויקרא אל משה ר'

אלעזר פחה ממדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה בקול קרתי ידי

מפדות . זכאין חיונו ישראל דכל אחר דאשתכחו קודשא בריך הוא אשתכח עמכון

עוד וקב"כ אשתכח ביניכון ומתפאר בכו בישראל כה"ד ⁴ ישראל אשר בך אתפאר . ולא

עוד אלא דישראל אשלים מהימנותא בארעא . וישראל שלימו דשמא קדישא חיונו .

וכד ישראל אשתלימו בעובדייכו כביכול שמא קדישא אשתלים . וכד ישראל לא

אשתלימו לתתא בעובדייכו ואשתחייבו גלותא כביכול שמא קדישא לא שלים לעילא .

דתן דא סליק ודא נחית ישראל דלעילא סליק לעילא . כנסת ישראל נחיתה לתתא אחרחקו

דא מן דא כביכול אשתאר שמא קדישא בלא שלימו . וכלא בגין דכ"י בגלותא ואע"ב

דישראל בגלותא קב"כ אשתכח בינייכו ואתי ואקדים לבי כנישתא וקרי ואמר י'שובו בנים

שובבים ארפא משובותיכם ולית מאן דאשתר רוחיכ דכין קב"כ אמר מדוע באתי ואין

איש קראתי ואין עונה אקדמית ואין איש ולית מאן דיתער רוחי . ת"ח כהוא יומא

דאשתכלל בי משכנא קב"כ אקדים ושארי ביה מיד ויקרא אל משה וידבר יי' אליו מאהל

מועד לאמר . וידבר יי' אליו ואודע ליה דמיינן ישראל למיחב קמים ולאשתכנא האי

אהל מועד בחובייכו ולא יתקיים בידייכו (ס"א בדייבו) כה"ד וידבר יי' אליו מאהל

מועד לאמר . מאי א"ל . מאהל מועד מעסקי אהל מועד דמין לאשתכנא בחובייכו

דישראל ולא יתקיים בקיומיה אבל אסוותא להאי אדם כי יקריב מכס קרבן ליי' כרי

לך קרבנין דאגין על בלא* . רבי חזקיה הוה שכיח קמים דר' שמעון אמר ליה

הוא

האז דאקרי קרבן קירוב מצעי ליה או קריבות מאי קרבן . ח"ל הא ידיע הוא לגבי
 חברייה קרבן מאינון כתרין קדישין דמתקרבני בלבו כחדא ומתקשרין דא בדה עד
 דאתעבידו בלבו חד ביחודא שלום לאתקנא שמה קדישא כדקא חזי הכ"ד קרבן ליי'
 קרבן דלינון כתרין קדישין ליי' הוא לאתקנא שמה קדישא וליחדא ליה כדקא יאות בגין
 דישתכחו רחמין בכלבו עלמין . ושמה קדישא יתעטר בעטרוי לאתבסמא כלא וכל דא
 בגין לאתערה רחמי ולא לאתערה דינא ובגין כך ליי' הוא ולא לאלהים . ליי' אכן לריבין
 לאתערה רחמי ולא לאלהים . רחמי בעינן ולא דינא . אמר זכא חולקי דשאלנא ורווחנא
 מלין אלין ודא ברירו דמלה . אבל הא כתיב ^אזכתי אלהים רוח נשברה לב נשבר ודכח
 אלהים לא תבזה . זכתי אלהים כתיב ולא זכתי יי' . אמר ליה ודאי הכי הוא קרבן אלהים
 לא כתיב אלא זכתי אלהים ועל דא שחיטתן בצפון דהא זכתי הוא בגין אלהים הכוא
 סתר גבור' דיתבסס ויתבר רוחא דדינא ויתחלש דינא ויתגברון רחמי על דינא ועל דא
 זכתי אלהים להברא חילא ותוקפא דדינא קשיא דכתיב רוח נשברה למכוי הכוא רוחא
 תקיפא נשברה ולא יתגבר רוחי ומילי ותקפיה וצ"י ציי דין למיקס על מדבחא ברוח
 נשבר' ^א ויכסף מעבודי בגין דיהוי הכוא רוחא תקיפ' תביא . וכלא בגין דדינא
 יתבסס ויתגברון רחמי על דינא :

אדם כי יקריב מכס קרבן ליי' . ח"ר אלעזר האי קרא הכי הוה ליה למכתב אדם כי
 יקריב קרבן ליי' . מכס מכס . אלא לאפוקי אדם הראשון דהוא הקריב קרבנה
 כד ברא קב"ה עלמא ובה אוקמוה . ובהא מכס כתיב האי אדם לאפוקי אדם אחרא דלא
 כוי מכס . אמר ליה ר"ש שפיר קאמרת וככי הוא . רבי אבא פתח ^אשיר מזמור לגבי קרח . שם מה
 האי שיר תושבחתא מעליא הוא על כל שאר תושבחתא דזכו לשבחה ליה בני קרח-שיר מזמור .
 תושבחתא על תשבחתא . תשבחתא דאתפלג לתרין תושבחתא וזכו בני קרח לשבחה לה
 לכנסת ישראל . ושבחה דכנסת ישראל קא אמרי . ומאי הוא דכתיב ^אגדול יי' ומבולל ^א
 מאד בעיר אלהינו הר קדשו . אימתי אקרי קב"ה גדול . בזמנא דכנסת ישראל אשתכחת
 עמיא הכ"ד בעיר ^אאלהינו הוא גדול . בעיר אלהינו עם עיר אלהינו . אמר ליה רבי יודא
 אלהינו מאי בעי הכא . ח"ל הכי הוא ודאי האי עיר אלהינו דהלא (ס"א חילא) ותושבחתא
 דישראל הוא . מאי משמע . אשתמע דמלכא בלא מטרותיה לאו הוא מלכא ולא הוא גדול
 ולא מבולל . ובג"כ כל מאן דלא אשתבח דבר וטובא כל שבחא ^ב אעדיו מניה ולא ^ב הוסיף ממע
 הוא בכללא דאדם ולא עוד אלא דלאו איוב כדאי לאתברא . כתיב ^איובי האיש ^אאיוב א
 הכוא גדול מכל בני קדם תנין בספרא דרב המנוגא סבא דבת זוגו בדחילו דקב"ה
 בות כוותיה ומסטרטא דאתתיה אקרי גדול . אוף הכא גדול יי' ומבולל מאד .
 ובמה הוא גדול . כדו ואמר בעיר אלהינו הר קדשו . ובגין כך תושבחתא דא בשני .
 ואי תימא אמאי לא כתיב כי טוב בשני . בגין דזמינין לאתפרשא ורוא דמלה ^אלא טוב
 היות האדם לצדו בזמנא דאיוב לצדו לא טוב כתיב . וע"ד לא כתיב כי טוב בשני .
 גדול יי' ומבולל כדקאמרן . יפה טוף משוש כל הארץ תושבחתא דזוגא דילכון .
 יפה טוף דא קב"ה ודא לדיק משוש כל הארץ דין הוא חדוותא דכלא וכנסת
 ישראל מתברכא . אלהים בארמנותיה מודע למשגב וגו' . אלין אינון נל"ח וכו' ^א
 דתמן

^א ויתבייש
 ממעשיו הרשי'

ויקרא

דממן כנישוחא דכל ברכאן כנישוחא דחזווחא . מתמן נפקא ע"י דהאי דרגא דאקרי
 דיק ותמן אחכשו ברכאן לבסמא להאי עיר קדישא ולאחברכא מתמן . כי הכה
 המלכים נועדו אלין כל גתרי מלכא בכללא חדא ולאחר אחרת מלין אלין סלקין . ת"ח
 בשעתא דצ"י מתקן עובדיו ע"י דקרבנא בלא אחנסם ואחקריב ואחקשר דא דלא
 ביחודא שליט . ה"ד אדם כי יקריב מכס . כי יקריב לקשרא . מלין דקרא חזי . ת"ח אדם
 מ"י שמיט כי יקריב לאפקי * מאן דלא אתנסיב דהא קרבני לאו קרבן וברכאן לא משתכחן
 נשי : לגביה (ס"א על ידיה) לא לעילא ולא לתתא ממשמע דכתיב אדם כי יקריב שאני הכי
 דלאו איבו אדם ולא בכללא דאדם הוא ושכינתא לא שריא עלוי בנין דאיבו פנים
 ואקרי בעל מוס ומארי דמומא אחרתקא מכלא כ"ש למדבחה לקרבא קרבנא . ועד
 ויקרא ט ואזיכור אובחן דכתיב * ותאלף אש מלפני יי' ובגין כך כתיב אדם כי יקריב מכס קרבן
 ליי' אדם דאשתכחו דבר ומוקבא האי חזי לקרבא קרבנא דא ולא אחרת . ואמר רבי
 אבא אט"ג דאוקמוס לנדב ואזיכור במלכ אחרת הכי הוא ודאי . אכל קטרת עלאה
 הוא מכל קרבנין דעלמא דעליה אחברין עלאי ותתאי וקרבנא דא דאיבו לעילא מכל
 קרבנין לא אחחון אינון לקרבא דהא לא אתנסיבו . לקרבנא לא אחחון . כל שכן
 למלין עלאין דיתברכון על ידיהו . ואי תימא ותאלף אש מלפני יי' ותאכל אותם
 חמאי . לצ"ד דאתא קמי מטרוניתא לבשרא לה דהא מלכא אחי לביה וישרי בה
 במטרוניתא למחדי עמם . אתא לקמי מלכא חמא מלכא הכוא בר גס דאיבו מארי
 דמומין . אמר מלכא לאו הוא יקרא דלי דעל ידי דהאי פגים אישול למטרוניתא .
 אדכרי אחתקת מטרוניתא ביתא למלכא . כיון דחמאת דמלכא הוה זמין למיתי לגבה
 וכהוא בר גס גרים לאסתלקא מלכא מניה דין פקידת מטרונית' לקטלא להכוא צ"י . כך
 בזמנא דעאלו נדב ואזיבו וקטרת בידיהו חדת מטרונית' ואחתקת לקבאל למלכא .
 כיון דחמא מלכא אינון גברין פגימין מארי דמומין לא בעא מלכא דעל ידיהו ייתי למשי
 עמא ואסתלק מנה כד חמא מטרוניתא דבגיטיון אסתלק מלכא מנה מיד ותאלף אש מלפני
 יי' ותאכל אותם . וכל דא בגין דמאן דלא אתנסיב הוא פגים . מאריה דמומין קדם מלכא .
 קדושה דמלכ' אסתלק מניה ולא שריא בפגימו . ועל דא כתיב אדם כי יקריב מכס קרבן
 מאן דאקרי אדם יקריב ומאן דלא אקרי אדם לא יקריב . מן בהמה כלל . מן הבקר ומן
 האלן פרט לבתר אלין דכשרין למיכל . ודלא כשרין למיכל אסיר לקרבא . ולאחר אחרת
 אסתליקו אינון דכשרן ואינון דלא כשרן : א"י עולה קרבנו . רבי חייה פתח ר"י לא
 מחשבתי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי . כי לא מחשבתי מחשבותיכם מחשבתי כתיב חסר
 בלא ו' . ת"ח מחשבה דקצ"ב היא עלאה ורישא דכלא ומהיהא מחשבה אחפשטו
 ארחין ושבילין לאשתכחא שמה קדישא ולאחתקתא ליה בתיקוניו דקרא יאות . ומהיהא
 מחשבה אתנגיד ונפיק שקיו דגנתא דעדן לאשקאה כלא . ומהיהא מחשבה קיימין
 עלאין ותתאין . ומהיהא מחשבה משתכח תורה שבכתב ותורה שבעל פה . מחשבה
 דבר גס היא רישא דכלא ומהיהא מחשבה אחפשטו ארחין ושבילין לאשקאה ארחין
 בכהאי עלמא ובעלמא דאתיומהיהא מחשבה אתנגיד ונפיק זכמנא דיצר דרע לאבאש'
 ליה ולכולא ומהיהא מחשבה אשתכחו עבירות חטאות וזדונות ע"ג ג"ע וט"ד ועל דא כי
 לא

לא מחשבתי מחשבותיכם • וגוין כך רישא דכלא כתיב אס עולה קרבנו • מן הבקר ולא
בקר • ומאן איכו פר בן בקר איכו דליכו דכר • רבי יצחק אמר מן הבקר ססס וחזר
ופירש זכר תמים יקריבו זכר ולא נקבה • דכא * דכר אשתמודע לעילא ומוקבא אשתמודעא ע
לתתא • וכן מן הללן מן הכבשים ומן העזים • מאן דאחי לעולה בלבו דכר ולא מוקבא
בגין לעולה עולה על הלז • על הלז ודאי ואשתמודע מאן דקאים על הלז • וגוין
כך סלקא לעילא וכלבו דכרין ועל דא פתח קרא ברישא בעולה יתיר מכל שאר קרבנין
דכא מחשבד רישא דכלא :

אמר רבי יודק אי הכי באתר דמחשבד דלעילא בעיא לקרבא אמאי לתתא יתיר •
לא כוכ בדידי • אחא לקמיה דרבי שמעון אמר ליה רישא דכלא מחשבד הוא
וסיומא דהכא מחשבד אתר דלקרי בקר ומאי איכו הכא סיומא דגופא דמבסס למוקבא
(קר) מחשבד דכר נש רישא דכלא • סיומא דהכא מחשבד כד אתעביד עובדא • אימתי •
בבקר הכ"ד * רבי חסדי חון ופועלי רע אימתי על משכבות בלור הבקר יעשו • וע"ד מ"ב ב
להכא אתר דמחשבד מחשבד אסתליק • ועובדא מתקרבא • לסיומא דמחשבד ודאי :

רבי אחא כוכ חזיל באתרא וכוה עמיה רבי יודק עד דכוו חזיל ח"ר יודק הא
דחנין בחולת ישראל בחולה דאתברכא מן שבע (ס"א מישאל) דלקרי בת שבע
ואוקמוה בכמה אתר • ובחולה לתתא ירחא ז' ברכות בגינה • וכה כתיב * ואתה בן אדם
שא קינה על בחולת ישראל ודאי עלה אתמר • על כנסת ישראל • ודא קשיא מכלא
דכתיב * נפלה לא חוסיק קוס בחולת ישראל • וכאי דקא אמרי כלבו חברייא במלה דא
ספיר הוא • חבז אי פרשתא אתמר באתר נחמה הוין אמרי הכי • אבל בכאי • קינה
אתמר וכה קרא אוכה הכי • ח"ל ודאי הכי הוא וכה כוכ קשיא לי הכא מלה יתיר
מכלא ואחין לגבי דר' שמעון בחשוכן דאנפין • אמר לי מחזו דאנפך אשתמודע מה
דבלבך • אימינא ליה ודאי דאנפי ולבי שוין • אמר לי אימינא לי מילך • אימינא ליה כתיב
נפלה לא חוסיק קוס בחולת ישראל מאן דאית ליה רוגזא בדביחכו ונפקא מניה לא חסדר
לעלמין • אי הכי ווי לבגין דאתתרכו עמם • אמר לי ולא כגי לך מה דאמרו כלבו חברייא •
אימינא הא שמענא מלייכו דכוכ מרחמי ולא מתישבן בלבאי • אמר כל מה דאמרו חברייא
כלא שפיר ויאות חבל ווי לדרא כד רעיין לא משתבחין וענא כאטן ואולין ולא ידעין
לאן אתר חזיל לא לימינא ולא לשמאלא ודאי האי קרא בעיא למדע וכלבו גליין
לאיטון דחמאן באתרא דאורייתא באתר קשט • ח"ה כללו גלותא דגלו ישראל לכלבו
שוי זמנא וקלא ובכלבו הכי ישראל תייבין לקב"ה ובחולת ישראל כות חבת לאתתרא
בהכא זמנא דגור עלה • וכשתא בגלותא דא בתתרא לאו הכי דכא היא לא תיחוב
הכי כזמנין אחרנין וכאי קרא אוכה דכתיב נפלה לא חוסיק קוס בחולת ישראל •
נפלה ולא חוסיק להקיומה לא כתיב • מתל למלכא דרגו על מטרותיתא ואשדי לה
מביכליה לזמנא ידיעה • כד כוכ ממי הכא • זמנא מיד מטרותיתא כות עאלת ותבת
קמי מלכא וכן זמנא חד ותרין ותלת זמנין • לזמנא בתרייתא אתתתקת מביכלא
דמלכא ואשדי לה מלכא מביכליה לזמנא רחיקא • אמר מלכא האי זמנא לאו הוא
כשאר זמנין דהיא תיתי קמאי הכי חלא חנא חזיל עס"ל בני סיבלי ואתבע עלה •
כד מוטא לגבה חמא לה דכוכ שכיבה לעפרא • מאן חמא יקרא דמטרותיתא בהכא
זמנא

זימנא ובעותין דמלכא לקבלה עד דאחיד לה מלכא בידוי ואוקים לה ואיימי לה להיכליה
 ואומי לה דלא יתפרש מינה לעלמין ולא יתרחיק מינה . קך קב"ה כל זמנין דכנסת
 ישראל בגלותא כד הוה מטי זמנא היא אחיהא והדרת קמי מלכא . והשתא בגלותא דא
 לאו הכי אלא קב"ה יוחד בידהא ויוקים לה ויתפיים בדהא ויתבי לה להיכליה . ות"ח
 דכ"י הוא דהא כתיב נפלה לא תוסיף קום . ועל דא כתיב ציוס הכוה אקיס את סבת
 דוד הכופלת היא לא תוסיף קום כזמנין אחרנין אבל אגא אוקים לה וע"ד כתיב ציוס
 הכוה אקיס את סוכת דוד הכופלת את אקיס את סוכת דוד . מאן סבת דוד דא בתולת
 ישראל . הכופלת כמה דכתיב נפלה . ודא היא יקרא דבתולת ישראל ותושבחתא דילה .
 ודא אוליפנא בהכיא שעתא . ח"ר יהודה ודאי מליאתא על לבאי ואתישבא ודא ברירו
 דמלכא . ואזלא האי כמלכא חדא דשמענא ושכנחא והשתא רווחנא לה . דתנין ח"ר יוסי
 זמין קב"ה לאכרחא על כנסת ישראל ויימא יתגערי מעפר קומי שבי ירושלים . כמאן
 דאחיד בידא דחבריה ויימא התנער קום כך קב"ה יוחד בה ויימא התנערי קומי . ח"ל
 רבי אחא וכן כל חינון בני ייכלא דמלכא בלישנא דא פתחין בה"ד קומי אורי כי בא
 אורכא הא מלכא כהא ודאי בדין הוא יקרא דילה וחדותא דכלא כד מלכא אחפיים בדהא
 (כתיב) ותבא בת שבע אל המלך הכהדר . כגוונא דא) בכל חינון זמנין איחי אחת לגבי
 דמלכא וקמת קמיה בה"ד ותבא אל המלך ותעמוד לפני המלך . אבל בזמנא דא לאו הכי
 אלא מלכא ייחי לגבה ויתפיים בדהא ויתבי לה להיכליה בה"ד הכה מלך יבא לך ודאי
 ולא אחת לגביה . יבא לך לפייסא לך . יבא לך לאקמא לך . יבא לך לאשלמא לך בכלא .
 יבא לך לאעלאה לך להיכליה ולאזווגא עמך זוגא דעלמין כד"א וארשתיך לי באמונה .
 עד דהו אולי פגע בכו רבי אבא אמרו הא מאריה דחכמת' אחי נקבל אנפי שכינת' . כד
 קריבו בדהיב² אשתמיט מקסטורא דקופטרא ונחת גבון . פתח ואמר ייחי קול השופר
 הולך וחזק מאד וגו' . ויחי קול השופר הכהא אפליגו ספרי קדמאי וכלבו בחד מלה
 אחתקעו . אית מאן דאמר קול השופר תרי . קול חד השופר תרי . ודייק לה מדלח כתיב
 ויחי השופר הולך וחזק אלא קול השופר קול דנפיק משופר דודאי שופר אקרי כד"א
 ייתקע בשופר גדול והאי איכו שופר גדול דביה נפקין עבדין לחירות עלמין והא
 חוקמור . ואית מאן דחני ודייק דכלא חד בגין דכתיב קול השופר קול דאקרי שופר .
 דתנין דאקרי קול ממח דכתיב יקול גדול ולא יסף . והאי קול גדול אקרי שופר . ועל
 דא קול השופר הולך כתיב . לאן הולך אי תימא לכו סיני או לישראל . יורד מבני לוי .
 אלא אוריייתא מהכא נפקא . ומאתר דא דאיכו כללא דכל שאר קלין אפיהיבית וכד
 יסתכלון מלי כלל חד . ועל דא לחי קדמאי רשימין מהאי אתר הו-ודא הוא רוא דמלה
 שמוח לב דכתיב חרות על הלוחות אל תקרי חרות אלא חירות חירות ממש אתר דכל חיור ביה
 תליא ות"ח לית לך מלה באוריייתא דאמרין כלבו חזרייא דא הכי ודא הכי דלא אולי
 קבלא⁶ כלא לאתר חד ולמבועא חד אחכנש . הולך כד"א יכל הנחלים הולכים אל הים וכתיב
 הכל הולך אל מקום אחד . וחזק מאד כמה דתנין כלי מחזיק ארבעים סאה . וחזק
 מאד דלית לך מלה באוריייתא תלשא או תצירא דכד תסתכל ותנדע בה דלא תשכח
 לכ תקיפא כפטישא דמחבר טיגרין . ואי איכו תלשא מינך הוא . כמה דאוקמוס
 דכתיב⁷ כי לא דבר רק הוא ואם רק הוא מכס איכו . ועל דא וחזק מאד

א ופושט לה
 שבוט של
 יתפרש ממנה
 לעולם
 עמוס

ישיב

שם

מלכים א

ב הים נחמ
 תבאסף שכי
 שוק תחזק
 ייחב טלי וירד
 כל' י' תחזק
 יקול פני
 בשיטת
 שמוס יע

ישיב

דברים

שמות

קבלא

דברים

ויקרא

דקב"ה היו והאי ענוגה שריא באתר דשריא כד ריחא דקרננה כוס סליק . ת"ח
 בשעתא דאשתתה מוונא לתתא אשתתה מוונא לעילא . למלכא דאחקין סעודתא
 דיליכ ולא אחקין לעדדובי . כד אחקין לעדדובי אכיל כוס סעודתא דיליכ ואינן אכיל
 שרי ס סעודתיכו כה"ד יאכלתי יערי עס דנשי . דא סעודתא דמלכא . אכלו רעים שמו
 ושכרו דודים דא סעודתא דידכו . מריחא דקרננה כד ריחא דקרננה כוס סליק .
 ובניני כך אקרי ריח ניחוח לוי' ריח לעדדובי ניחוח לוי' (מאתר דענוגה דעתיקא
 אשתתה) . ועל דא סעודתא דמלכא אשתתה בגין סעודתא דעדדובי . ובג"כ ישראל
 מפרנסי לאביבן שבשמים חנין . ומסעודתא דמלכא מאן אכיל אלא אינן נשמחין
 ככלם קל' דלדיקויא . תו פתח ואמר יכנס מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד . ואחין
 אינן ישראל דלא יכנס לון קב"ה לרברבא או לשליחא אלא ישראל אחידן זיב וכו'
 ויקרא כה אחיד זבו ומחזיבותא דילכון קרא לון קב"ה עבדין כה"ד יכי לי בני ישראל עבדים
 דנרסי יד עבדי כס . לבתר קרא לון זמים כה"ד יזנים אחס לוי' אלכיסם . לבתר קרא לון
 אחים כה"ד למטן אחי ורעי וגו' . ובגין דקרא לון אחים בעא לשואבא מדורירי זבו
 ולא יערי מנייכו . דדין כתיב כנס מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד . ובזוילא
 ויקרא כ קדישא כהי אמר כנס מה טוב ומה נעים וגו' כד"א יואיש אשר יקח את אחותו
 ובספרא דרב ייבא כזא . ואיש דא קב"ה . אשר יקח את אחותו דא כ"י וכל כך למס
 חסד כוא . חסד כוא ודאי . וכו' אוקמוס . וע"ד כנס מה טוב ומה נעים שבת אחים
 גם יחד קב"ה וכנסת ישראל . גם לרבות ישראל דלתתא דאמרינן דכא כנסתא
 כנסת ישראל* כנסת ישראל* כנסת ישראל* כנסת ישראל* כנסת ישראל* כנסת ישראל*
 ובג"כ גם יחד כתיב ובספרא דרב כמנוא כזא * גם יחד לרבות לדיק זב כנסת
 ישראל דאינן חווגא חד וכלא מלכ חד . ותנין כפרשת דשמע ישראל יי' אלכינו יי'
 אחד . מכו אחד דא כנסת ישראל דאחיד זיב כקב"ה . דאמר רבי שמעון חווגא דדבר
 וקובא אקרי אחד . באתר דקובא שריא . אחד אקרי . מאי טעמא בגין דדבר
 זלא נוקבא פליג גופא אקרי ופליג לאו כוא חד . וכד מההבדן כחדא תרי פלגי אשתדיו
 חד גופא וכדין אקרי אחד . וכשתא קב"ה לא אקרי אחד . וראו דמלכ כנסת ישראל
 בגלותא וקב"ה סליק לעילא לעילא חווגא אשתתה ושמה קדישא לא אשתתה שליט ואחד
 לא אקרי . ואימתי יתקרי אחד בשעתא דמטרוניחא אשתתה זיב במלכא ויזדווגון
 כוכבים א כחדא . כה"ד יאביסח לוי' במלוכה . מאן מלוכה דא כנסת ישראל דמלכו זב אשתתה
 דדין יביום ככוא יביס יי' אחד ושמו אחד . וע"ד כנס מה טוב ומה נעים שבת
 אחים גם יחד . כשמן כטוב על הראש . * מאן שמן כטוב דא משה רבות קודשא
 דנגיד ונפיק מעתיקא קדישא דאשתתה כככוא נכר עלאח דינקא לבנין לאדנקא בזוין
 וככוא משה נגיד ברשא דמלכא ומרישים ליקירו דדקנא קדישא ומתמן נגיד לכל
 אינן לבושי יקר דמלכא אשתתה זבו כה"ד שורד על פי מדותיו . על פי מדותיו ממס
 ואלין אינן כתרי מלכא דשמיא קדישא אשתתה זבו . תא חזי כל נגידו וכל חיזו
 דעלמין לא נחית לברכא אלא על ידא דאלין כתרין קדישין דאינן שמה דמלכא קדישא
 מדבר ד ובג"כ שורד על פי מדותיו . על פי מדותיו ודאי כד"א יעל פי אהרן ובניו חסיב .
 כך על פי מדותיו נחית ונגיד לכלא פלמין לאשתתה כרבאן לכלא ות"ח כאי שמן

וכל לא זמין עד הכי זמנא דפולחנא דלחמא הוה סליק ואתערעין דא דבא דה"ד יסמן מנא כ
 ותר יסמח לב שמן לעילא וקטרת לחמא דדין הוא דהוואת דכלא . ר' אחא ור' יודק
 ויפ' דין ואודו לר' אבא . ר' אחא פתח ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה . וכתב ב
 אמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בחם לבבך עשית זאת . ואי ויבא אלהים
 ל אבימלך מאי שנא באומות העולם ויבא אלהים ולישראל לא . * (אלא דא הוא רזא נ"ג
 הרים אחרים ואית לך למנדע דשמא דקב"ה י"רס וגשא שוכן עד וקדוש שמו והוא יעשים נ"ז
 וחודוי מלכא על כל מה דאשתכח בין לעילא בין לתתא ויכולא קדישא דיליה באמצעיתא
 תתקן וסחרני' אית שבטין כתרין ומנהון אתממשכו ע' רברבין ואתמנו על ע' עמין דעמא'
 וכו' כל חד וחד שליט על עמיה ועל ארעיה . וקב"ה יבא לישראל רזא דשמיא בחודיו
 וזא שליט על ישראל וירושלים דה"ד י"י שמך נקרא על עירך ועל עמך . ולית לעמ' אחרא
 נלקא ביה בקב"ה דכתב יוראו כל עמי הארץ כי שם י"י נקרא עליך . וכתב י"י כל
 עמיהם וכלו איש בשם אלהיו וגו' וכתב י"י חלק י"י עמו וגו') . אלא הכי תניין כל אלהים
 דכא הכוא חילא רברבא דממנא עליהו הוה . כנונא דא ויבא אלהים אל בלעם לילה
 הוא חילא דאשתקד עליה ואי תימא ויאמר אליו האלהים בחלום הכי הוא ודאי . גם
 גבי ידעתי גם אמאי הכא . אלא לרבות קא אחא דאע"ג דלעילא מנאי ידיע גם אנכי
 עתי . ואשתוק גם אנכי . גם לרבות . אוקף מחטו לי . מחטו חסר אל"ף כתיב מאי
 אמר . בגין דחטא לאו בחילא קיימא . אלא הכי אוליפנא בחובי עמא דלחמא
 תפנים לעילא . בחובי עמא דלחמא אשתכח רברבא דלכון דלעילא משולטניה דה"ד
 ושתוק גם אנכי אוקף דאע"ג דלעילא מנאי תליא מלתא גם אנכי לרבות לגרמיה . מחטו
 בגין דלא יסתכחוגבא כהאי מחט דנעין בנשרא דלא תגרום לי את בחובך לאשתכח
 משולטני ויקוץ בי דלא תקון לי במחטך דה"ד וואקן בם כהני קוץ דנעיון בנשרא . ויקרא כ
 אי משמע . משמע דבחווי בני אנשא יגבדין פגיומו לעילא ומאי איכו דה"ד ופפשעכם
 ויעשים נ"ז
 ויהא אמכם . וע"ד קרבן אחקריב . מאי קרבן הכי דקאמרן דכתב ובפשעכם שלח
 מכם דכא חטא גרים פירודא בחוביה קרבן קריבעלמא עלאה בעלמא תתא' ואתעביד
 לא חד . אתו ר' אבא ור' יודק ואודו ליה לר' אחא : פתח ר' יודק * ואמר יעבדו כ
 ת י"י בשמחה וגו' . עבדו את י"י בשמחה הכי אוליפנא דכל פולחנא דבעי ב"ג למפלח
 קב"ה בעי בחדותא ברעותא דלכא בגין דישתכח פולחניה בשלימו . ואי תימא
 ולחנא דקרבנא הכי הוא לא אפשר . דכא הכוא בר נש דעבר על פקודא דמאריה על
 קודא דאורייתא ותב לקמי דמאריה במאן אנפין יקום קמיה הא ודאי ברוח תבירא ברוח
 י"ב אן הוא שמחה אן הוא רנוח . אלא תמן תנין הכוא בר נש דחטי קמי מאריה ועבר
 ל פקודוי ואחי לקרבא קרבנא ולתקנא גרמיה ברוח תבירא ברוח עיבא בעי לאשתכח
 אי בני שפיר מכלא-הא שמחה הא רנוח לא אשתכח אלא במאי אשתקן דכנוו כהני וליואי
 הא אינון אשלימו שמחה ורנוח בגימיה . שמחה בככנא אתקיים בגין דכוא רחוקא מן דינא
 דיר וככנ' בעיא לאשתכחא תדיר באנפין נהירין חדאן יתיר מכל עמא . דכא כתר' דיליה
 י"י-רנוח בליואי וככי הוא דכא ליואי משתכחי על שיר לעלמין כמה דאוקמו' ואלין קיימין
 עלים

עליה וזיה אשתלים פולחנה לקב"ה • כהנ' קאים עליה וכזון מילין בחדוותה ברעות' ליחדה
 שמה קדישא כדקא יאות וליואי בשיר • דין כתיב דעו כי יי' הוא אלהים • דא הוא קרבן
 לקרבא רחמי דנינא ומחבבם כלא • כשתא דלא אשתבח קרבנא מאן דחטי קמי מאריה
 וטב לגביה ודאי במרירו דנפשא בעליבו בצרכי ברוח תצירא האין אוקים שמחה ורננה
 הא לא אשתבחו גביה • אלא הכי אוקמוה דתושבכון דמאריה ותדוותה דאורייתא ורננה
 דאורייתא דא הוא שמחה ורננה וכה תנין ולא מתוך עצבות וכו' דלא יקום בר נש קמי
 מאריה בעליבו והא לא יכיל ומאי תקנתי • אלא רחא דמלה הא תנין לעולם יכנס אדם
 משני ה שיעור שני פתחים וכו' ויללי ללותיה • דא הוא דכתיב ^{לשמו} מזורז פתחי שני פתחים
 תכלים כד כ"ד אלא אימא שיעור שני פתחים כאן רמז למח שאמר דוד ^{שלו} שאלו שיעורים ראשיהם אינן
 מעון ומכון דאינן גו לנו שירות' דדרגין חסד ופחד אינן פתחין דעלמא • על דא
 לאטריך בר נש דיתכוון בללותיה לקבל קדש קודשין דאינן שמה קדישא ויללי ללותיה
 והנהו אלן שיעור ב' פתחין ב' כתרין • ואית דמתייב הכי שמחה דא כנסת ישראל ושמחה
 ישיב נה הא אוקמוה דכתיב ^{כי} בשמחה תלאו וגו' • וחמינין ישראל לנפקא מן גלותא בראי
 שמחה ומאי איבו כנסת ישראל • ועל דא עבדו את יי' בשמחה כמה דכתיב ^{בזאת}
 יצא אהרן אל הקדש וכלא חד • באו לפניו ברננה דא שלימו דילה דשמחה בלב
 ורננה צפה ודא הוא שלימו יתיר דשלימו דכאי שמחה הא אשתמודעא והא ידיע
 ודא הוא תקונא דבר נש לקמי מאריה דין דעו כי יי' הוא אלהים • וכלא בחד
 מלה אחיא דצני לבתר ליחדה שמה קדישא כדקא יאות ולקשרא דא ברא למאן
 כלא חד ודא הוא פולחנה דקב"ה • אמרו ליה רבי אחא ור' אבה ודאי הכי הוא •
 זכא חולקון דלדיקייא דמשדלי באורייתא וידיע ארחי דקב"ה • קמו ואילו
 יא בקדמה ה אשתריה דרבי אבה ג' מילין • פתח רבי אבה * ואמר ^{ואני} ברוב חסדך אבה ביתך
 הכי אוקמוה דלא לצני ליה לבד נש למיעל לבי כנישתא אלא אי אימלך בקדמית'
 באברהם וילחך ויעקב בגין דאינן תקינו ללותא לקמי דקב"ה כה"ד ואני ברוב חסדך
 אבה ביתך • אבה ביתך דא אברהם • אשתחוח אל היכל קדשך דא ילחך ביראתך
 דא יעקב • (ס"א ואני ברוב חסדך דא אברהם • אבה ביתך דא יעקב • אשתחוח
 אל היכל קדשך ביראתך דא ילחך) ובעא לאכללא לון כרישא ויעול לבי כנישתא
 ויללי ללותיה דין כתיב ^{ויאמר} לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר •

ישיב מע

אם עולה קרבנו מן הבקר • אמר רבי יוסי מאי שנא מן הבקר לעולה ומן האין
 לעולה ומן העוף לעולה אי כלא חד בגין מה שמיא דא מן דא דהא מן כלא
 אתעביד חד מלה • אלא מאן דאדבק ידיה לדא מקריב מן הבקר • ואי לא יכיל מן
 האין יד האין • ואי לא יכיל מן העוף • דהא כתיב ^{ואם} דל הוא ואין ידו משגת דהא קב"ה
 לא אטרח עליה דבר נש יתיר במלה דלא יכיל • אמר רבי אלעזר כמה דכוס חטאה
 הכי כוס מקריב עתיר' דזמנין דלביה גס ציה כוס מקריב תורא בגין דלביה חשוב יתיר
 למחטי קמי מאריה • בינוני מקריב מן האין בגין דרעותיה לאו גס ציה כל כך למחטי •
 מסכנא דלביה לא גס ציה רעותיה נמוך מכלא מקריב מהכא קליל מכלא • ואשתמודען
 קרבניהון דכלכו כל חד וחד בלחודייכו וקב"ה דאין דינא כל חד וחד במתקלא ישרה • רבי
 אלעזר שאיל לרבי שמעון אבוכי אמר ליה הא חמין דעל ג' חובי עלמא רעב בא לעולם
 ופלוו חובי לא אשתכחו אלא בעתירי בגין דלבייהו גס בכו ולא משתבחי במסכני מה דינא

וא דקב"ה קטיל למסכני וקאים לעתירי דהא מוכשתא יוספון למחטי קמיה . אמר
 י' יואת שאלת ובה חוקמוה חזרייה ואמרו כד בעא קב"ה לאתפרעא מן רשיעייא
 לאובדא לכו מן עלמא כדין ייבי לכו שלום ואשלים לכו בכלא . אבל תא חזי דכל
 מי עלמא לא משתבחין קריבין למלכא עלאה כאלין מאלין דאירבו אשתמשו בכו ומונן
 חון י"ב נשבר וגדכא יואת דכא וספא רוח אלין חון מאני דמלכא וכד אשתכח
 לורת בעלמא כפנא ודינא אשתקף על מסכני כדין ככאן וגעאן קמי מלכא וקב"ה
 קריב לון יחיר מכלא כה"ד י"כ לא בזה ולא שקץ עמות עני . וכד קב"ה פקיד הכלים כב
 אחתא מותנא וכפנא לעלמא . ווי לאיון חייביא דגרמי האי כד אחר מלכא לאשתכח
 עלמא על קלא דמסכני רחמנא ליסוזן מנייכו ומעולגנייכו כדין כתיב י' שמוע אשמע
 שעות כב עקבו . שמוע אשמע חרי זמני חד לאשתכח בקליהון וחד לאתפרעא מן חון
 גרמין לון האי . כה"ד ושמעתי כי חון אני וחרה אפי וגו' ועל דא בשעתא דכפנא
 אשתכח בעלמא ווי לאיון עתירי חייביא בקליהון דמסכני לקמי קב"ה . ח"ח דהכוא
 קרבנא דמסכנא קילי (י"א קריב) מכלא בגין דלביה חזיר ואע"ג דחשיב למחטי
 אחרב מניה דכא דיי ליה בלעריה ודאנשי ביתיה ועל דא כל קרבנא וקרבנא כל
 חד וחד בלחודי אשתמודען בלכו לגבי כהנא . עובדא דהכוא עתירא דקריב קמי
 כהנא תרין יומין כד חמא ליה כהנא אמר ליה לאו דידך הוא האי קרבנא . אחא
 ביתיה וכוה עליב . אמרו ליה אחוי אמאי את עליב אמר לכו דלא קריב לי כהנא
 קרבנא דילי . אמרו ליה ומאי אירבו אמר לכו תרין יומין . אמרו ליה ובה מן מסכנא
 י' ואלו דידך דכא כתיב ואם דל הוא ואין ידו משגת וגו' אלא קריב קרבנא אמר
 כו מאי אירבו . אמרו ליה חד חורא אמר לכו ומה כל כך חמירא מחשבה דחטא .
 דרגא דלא אסלק על לבאי מחשבה דחטא . מתמן ולכלאח מה עבד כל יומא
 אשתדל בסחורתא ובליילא כוה גאים כד אחר כוה קרי לאחוי ואוליפו ליה מלי
 ואורייתא וכוה לעי עד דסליק יממא ואשתכח דאוליף אורייתא וכוה קארו ליה יהודה
 אחרא . יומא חד איערע ביה ר' ייבא סבא וכוה פריש נכסוי פלגו למסכני ופלגו
 לסחורתא על ימא באיון גבין פרישי יומין וכוה יתיב ולעי באורייתא :

פתח ואמר י' ואמר שאל אל הקני מאן הוא קני אלין בני יתרו חמוי דמשח
 דעבדו קנא במדברא כהאי דרור כד"א י' דרור קן לה בגין למלעי באורייתא
 ואורייתא לא בעיא תפוקין ולא סחורתא אלא לאעמלא בה יממא וילי . בגין כך נטלו
 מדברא מעיגא דיריחו כה"ד י' בני קמי חותן משה עלו מעיר התמרים וגו' . ואהא עשית
 סוד עס כל בני ישראל . בגין דאחי למשה בביתיה ומשה כללא דכל ישראל כוה . וחו בגין
 יאוליף פרשתא חדא יתיר באורייתא ודא עבד חסד עס ישראל . אמאי קא אחא הכא
 נלכ דא במלחמתא דעמלק . אלא אמר שאל כד נפקו ישראל ממלרים מכל שאר אומין
 ועלמא לא כוה מאן דאזוזג לכו לישראל לקטרגא לכו אלא עמלק וכוה עבד ביש לישראל
 אגא קרבא בכו . ואנת אקדמת לכו שלם ועבדת חסד עס בלכו ובגניי כך לית אנת
 דאי לאתחברא בכו . ולא עוד אלא מה כתיב ביה ביתרו י' ויקח יתרו חותן משה עולם
 וצמים לאלהים דהוא אקריב קרבנא לקב"ה ואחא לאתגירא מאי קא מיירי דקרבני
 חשיב

שמואל א סד
 סבליס סד

שופטים א

שמות יב

ישראל לרכל נחם עם חותן משה לפני האלהים . לפני האלהים דייקא . מכאן
 אוליפנא דכל מאן דאקריב קרבנא ברעותא דלכא קב"ה אודמן לקבלים . ת"ח קרבנא
 דמסכנא חשיב קמי קב"ה דכא כוא קריב תרי קרבנין לקמיה . חד חלבים ודמיה .
 וחד כהוא דקריב דכא לית ליכ למיכל וכו' אייתי קרבנא . קרבנא דעני קלי מכלא
 תרין תורין או תרי בני יונק ואי לאו צעיר קמחא ומתכפר ביה . ובהכא שטחא
 מכרין ואמרי כי לא בזה ולא שקץ ענות עני . כל כך למה בגין דקרבנא דעני
 עדיף מכלא דכא הוא גרים לי למכוי בעדדים דקב"ה הוא גרים לי למכוי בחולקא
 דאורייתא . בגין כך פליגנא כל נכסי (ס"א פליגנא נכסי פלגא) למסכני דכא אינון
 גרמו לי כולי האי . כמה דמסכנא ארתח חלבים ודמיה כך כהוא קמחא מרתחין ליה
 במשה רבות . ובהא אוליפנא דאפילו כל בר נש מקרב האי מנחה על המנחת ומנחה
 מרשחא בגין דכמח דחטא ארתח חלבים ודמיה בשאש דליר הרע וכל שיפי רחמי
 בשאש כך קרבנא דה כהאי גוונא ממש . ועקרא דקרבנא כגוונא דהטחא ולקרבא
 קמי קב"ה רעותא דלבים ורוחיה ונפשיה דכאי חציבא מן כלא קמיה . זכא חולקון
 דלדיקייא דאנון מקרבין בכל יומא ויומא האי קרבנא לקמי קב"ה ומאי אינו גרמייבו
 ונפשיבו דמקרבין קמיה ואנא בעינא לקרבא האי קרבנא (ממש) ודא בעי קב"ה מבר
 נש כהאי עלמא . ועס כל דא קרבנא דכלא (ס"א ממש) עדיף בגין דיתברכון עלמין
 כלכו . תו פתח ואמר ^בברוך יי' מזיון שוכן ירושלים כלליות . ובי מזיון הוא ברוך
 וכה מנכרע עמיקא עלאח אינו ברוך . אלא ברוך יי' כד נכיר סיכרע מנכירו
 דשמעא ומתקריב דא דא ולא אעדיאו נכורא דא מן דא ולזמנין דסיכרע אחקרי
 בשמא דמלכא כמח דאינו איקרי יי' כך היא נקראת יי' כד"א יי' המטיר על
 סדום ועל עמורה גפרית ואש מאת ה' מן השמים . ולא דא בלחודוי אלא אפילו
 חד שליחא לזמנין (ממש) אחקרי בשמא דמלכא . ד"א ברוך יי' מזיון . מאן אתר
 אשתמודע דקב"ה הוא ברוך דבר ואמר מזיון מאתר דליון אשתמודע ד'כוא ברוך .
 מאי טעמא בגין דכתיב ^ככי שם לוח יי' את בצרכה וגו' . אמר ליה רבי ייסא זכא
 חולקך דוכית לכולי האי זכאין אינון דמשתדלין באורייתא דכל מאן דאשתדל באוריית
 כאלו אחיד בקב"ה הכ"ד יואתם הדנקים ביי' אליכם חיים כלכם היום .
אם זכא שלמים קרבנו . רבי יחודה פתח יי' אמר אלהים יי' רקיע בחור
 המים וגומר . * ת"ח בשעתא דברא קב"ה עלמא ברא ז' רקיעים לעילא
 ברא ז' ארעות לתתא ז' מיים ז' נכרות ז' יומין ז' שבועות ז' שנים ז' פעמים ז'
 אלפי שנין דהוי עלמא קב"ה בשביעא דכלא . ז' שחקים (ס"א רקיעין) לעילא
 ובכל חד וחד ככבים ומזלות ושמשים דמשמשין בכל רקיעא ורקיעא ובכלכו מאלין
 רחיקין אלין על אלין לקבלא עלייכו עול מלכותא דמאריכו . ובכלכו רקיעין אית
 רחיקין ושמשין משניין דא מן דא אלין על אלין מנהון ב' גדפין ומנהון ב' גדפין .
 מנהון ב' פנים . ומנהון בתרין פנים . ומנהון בחד . מנהון אשא דלכית .
 מנהון קד . מנהון מיא . מנהון רוחא הכ"ד יעושא מלאכיו רוחות משרתיו אש לוט .
 וכלכו רקיעין אלין על אלין כגלדי כללים אלין לתתא ואלין לעילא וכל רקיעא ורקיעא
 אלא ורעשא מאימחא דמאריכו על פומיה נעלין ועל פומיה קיימין . ועילא מכלכו
 קב"ה דנטיל כלא בחייל וחוקפיה . כגוונא דא ז' ארעות לתתא וכלכו בישובא . בר
 דליון

מכלים קל

בראשית יט

מכלים קל

דברים ד

בראשית א

א עין בפרס
 מ'מר זכ בש'
 בדר עמיתון
 פרק כ :

מכלים קד

* דלֵאין עלֵאין ואלֵאין תחֵאין . וארֶץ יִשְׂרָאֵל עֵלֵאֵה מִכְלָא וירֹשֶׁלֶם עֵלֵאֵה מִכְלָא יִשׁוּבָא . א עֵינֵי כְּהֹדֶם
 וְחִבְרֹנָה יִתִּי דְרֹמָא חֲמֵ בְּסַפְרֵי קִדְמָא^ב . וּבְסַפְרָא דְּאִדָּם דְּכִי מִחֻלָּק כָּל חֵינֹן אֶרְצוֹת
 דְּכִלְכוּ מִשְׁתַּכְּחֵי לְחִתָּא כְּגֻוּנָא דְּחֵינֹן רְקִיעֵין דְּלֵעִילָא אֵלֵין עַל אֵלֵין ואלֵין עַל אֵלֵין . וּבִין
 כָּל אֶרֶעָ וְאֶרֶעָ רְקִיעַ דְּמִתְפַּרֵּשׁ בֵּין דָּא לְדָא . וְעַל דָּא כִּלְכוּ אֶרְצוֹת פְּרִישָׁן בְּשִׁמְכֹן .
 בִּינְיִיכוּ גַן עֵדֶן וְגִיכֶסֶם . וְחֵית בִּינְיִיכוּ בְּרִיין מִשְׁנִיין אֵלֵין מִן אֵלֵין כְּגֻוּנָא דְּלֵעִילָא מִנְּכֹן
 בְּחֻרִין אֲנִפִּין וּמִנְּכֹן דְּ' וּמִנְּכֹן בָּא' . וְחִיזוּ דְּלֵאֵין לֹאֹ כְּאֵלֵין . וְחֵי תִימָא הָא כָּל בְּנֵי
 עֵלְמָא מֵאִדָּם נִפְקִי . (לֹא הֵי לָהּ) . וְכִי נְחִית אִדָּם בְּרָשָׁאן לְכִלְכוּ אֶרְצוֹת וְאִלּוּד בִּין וְכִמְנָה
 מִשִּׁין כּוֹס לִיכ אֵלָא אִדָּם לֹא אֶשְׁתַּכַּח אֵלָא בְּכֵאֵי עֵלְמָא עֵלְמָא מִכְלָכוּ דְּאֶקְרִי תַבֵּל כְּדִאֲמַרְיֹן
 דְּכִתִּיב * וַיֵּלֶךְ לַחֲבֹל אֶרֶץ . וְכֵאֵי תַבֵּל אֲחִידָא בְּרְקִיעַ דְּלֵעִילָא וְאֶתְאַחֲדִידָא בְּשִׁמָּא עֵלְא' כִּסְ"ד
 יוֹכֹאֵ יִשְׁפּוֹט תַבֵּל בְּזֶדֶק . בְּזֶדֶק וְחֵי . בְּגִין קָך בְּנֵי דְּאִדָּם אֶשְׁתַּכְּחוּ בְּכֵאֵי אֶרֶעָ עֵלְמָה
 דְּאֶקְרִי תַבֵּל וְחֵינֹן עֵלְאֵין עַל כֵּלָא כְּגֻוּנָא דְּלֵעִילָא . מ"ט כִּמְנָה דְּלֵעִילָא לְכִלְכוּ רְקִיעִים חֵית
 רְקִיעַ עֵלְמָה מִכְלָכוּ וְלֵעִילָא אֶשְׁתַּכַּח כִּסָּא דְּקַב"ה כְּד"ה^א . כִּמְרָחָא אֲבָן סְפִיר דְּמוֹת כִּסָּא וְעַל
 דְּמוֹת כִּסָּא דְּמוֹת כְּמִרְחָא אִדָּם עֵלְיוּ מִלְּמַעְלָה אוֹף כִּכָּא בְּכֵאֵי תַבֵּל אֶשְׁתַּכַּח מִלְּכָא דְּכֵלָא
 וּמֵאֵי חֵיכוּ . אִדָּם . מֵה דְּלֹא אֶשְׁתַּכַּח בְּכִלְכוּ תַחֲאִין . וְחֵינֹן תַּחֲאִין מֵאֵן חֲתוּ אֵלָא מִקְסְטוֹר'
 (י"ה מִקְסְטוֹרָה) דְּאֶרֶעָ וְסִיעֵא דְּרְקִיעָא דְּלֵעִילָא נִפְקִין בְּרִיין מִשְׁנִיין אֵלֵין מִן אֵלֵין מִנְּכֹן
 בְּלִבּוּשִׁין מִנְּכֹן בְּקִלְפִין כְּאֵלֵין תּוֹלְעִין דְּמִשְׁתַּכְּחֵי בְּאֶרֶעָ . מִנְּכֹן בְּקִלְפִין סוּמְקִין אוֹכְמִין
 חִיורִין וּמִנְּכֹן מִכָּל גֻּוּיִין . קָך כָּל בְּרִיין כְּגֻוּנָא דָּא וְלֹא אֶשְׁתַּכְּחוּ בְּקִיּוּמָא בְּרַעַשׁ שְׁנִין
 (אוּ יִתִּיר ס"ה מַעַט אוּ פָּחוֹת מַעַט) . וּבְסַפְרָא דְּרַב כְּמֻנִּי' סָבָא פְּרִישׁ יִתִּיר דְּכָא כְּלִי שׁוּבָא
 מִתַּגְלִגְלָא בְּעִיגּוּלָא כְּדֹדוֹר אֵלֵין לְחִתָּא וְאֵלֵין לְעִיל' וְכָל חֵינֹן בְּרִיין מִשְׁנִיין בְּחֻזּוּיִכוּ מִשְׁנִיּוֹת
 דְּאִוִּירָה כְּפֹס כָּל אֲחֵר וְאֵת' וְקִיּוּמִין בְּקִיּוּמִיּוֹת כְּשֹׂאֵר בְּנֵי נֶשָׁא . וְעַל דָּא חֵית אֲחֵר בִּישׁוּב'
 כְּד נִכִּיר לְאֵלֵין חֲשִׁיד לְאֵלֵין לְאֵלֵין יִמְמָא וְלֵאֵלֵין לִילִיא . וְחֵית אֲחֵר דְּכֻלִּים יִמְמָא וְלֹא
 אֶשְׁתַּכַּח בִּים לִילִיא בְּרַעַשְׁתָּא חֲדָא זְעִירָא וְכֵאֵי דְּאֵמ' בְּסַפְרֵי קִדְמָאֵי וּבְסַפְרָא דְּאִדָּם
 בְּרָשָׁאן כְּכִי כּוֹא . י' אֲלוּד עַל כִּי מִרְאֹת נִפְלִיתִי נִפְלִיתִי כְּפִלִּים מַעֲשִׂין וְכִתִּיב י' מֵה רַבּוּ
 מַעֲשִׂין ה' וְעַל דָּא כֵּלָא סְפִיר . י' וְרָחָא דָּא אֲחִמְסַר לְמֵאֲרִיכוֹן דְּחִכְמָתָא וְלֹא לְמִפְלִגִי
 תַּחֲוּמִין בְּגִין דְּאִיכוּ רָחָא עֲמִיקָא דְּאוּרִית' . כְּגֻוּנָא דָּא חֵית בִּימָא . דְּחֵית בִּים כִּמְנָה בְּרִיין
 מִשְׁנִיין דָּא מִן דָּא כִּסְ"ד (ס) זֶה הֵים גְּדוֹל וְרַחֵב יְדֵי' סָם רַמֵּשׁ וְאִין מִסְפֵּר חֵיו' קִטְנוֹ' עָם
 גְּדוּלוֹת סָם אֲחִיּוֹת יִהְיוּן לִיּוֹת וְגו' וְכֵלָא תִּלִּיא דָּא בְּדָא . (וּמִתְקַסְרָה דָּא בְּדָא) וְכֵלָא
 כְּגֻוּנָא דְּלֵעִילָא וְכִלְכוּ עֵלְמִין לֹא שְׁלֹטָא בְּכֵלָא בְּרַעַשׁ וְקַב"ה עֵלִיִּים . ר' נִכּוֹרֵאֵי סָבָא
 פְּרִישׁ לִימָא רַבָּא וְאֶתְרַגְּשִׁים יִמָּא וְאֶתְאַבְּיְדוּ כָּל חֵינֹן דְּכוּו בְּאֶרֶץ' וְאֶתְרַחֲשִׁים לִיכ יִנִּס' וְנַחֲת
 בְּבִלְיִין יִדְעִין עֲלֵבָא דִּימ' וְנִפְקִי תַּחֲוֹת יִמָּא לִישׁוּבָא חֲדָא וְחֵמָא מֵאִינוֹן בְּרִיין כִּלְכוּ זְעִירִין
 וְכוּ מִלְּאֵי לְאוֹתָא וְלֹא יִדַּע מֵאֵי קָא אֲמַרִי . אֶתְרַחֲשִׁים לִיכ יִנִּסָּא וְסָלִיק אֲמַר זְכָאִין חֵינֹן
 דְּקִיקִיא דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִיתָא וְיִדְעִין סְחִימִין דְּרִזִּי עֵלְאֵי . וְי' לְחֵינֹן דְּאֶפְלִיגוּ עַל מִלְּיכוֹן
 וְלֹא מִכִּימִנִי . מִכִּהּוֹא יוֹמָא כְּד כּוֹס חֵי לְבִי רַב וְאֲמַרִי מִלְּחָא דְּאוּרִית' כּוֹס בְּכִי . אֲמַרִי לִיכ
 אֲמַרִי קָא בְּכִית . אֲמַר לֹון בְּגִין דְּעִבְרָנָה עַל מִכִּימֻנוֹתָא דְּמִלִּי דְּרַבָּן וּמִסְתַּפְיָא מִדִּינוֹת
 דְּכִהּוֹא עֵלְמָא . י' אִימָר אֲלֵהִים יְכִי רְקִיעַ בְּחוּךְ כְּמִים . רַבִּי יְהוֹדָה אֲמַר אֶלְמֵלָא
 כִּהּוֹא רְקִיעָא דְּאֶפְרִישׁ בֵּין מִיין עֵלְאֵי לְתַתְּאֵי כּוֹס פְּלִיגוּ בְּעֵלְמָא מִנְּיִיכוּ אֲבָל

מִשְׁתַּכְּחֵי

כְּהֵל

הַכֵּסֶם

יִתְקַלֵּל ה'

הַכֵּסֶם קָנָה

סָם קָד

ג סוֹד זֶס נִמְסַר

לְעֵלִי הַקְּנֵה

וְלִי לְעֵלִי

סְחֻכִּים שְׂכֵם

אֲמַרִים שִׁים

גְּבוּל לִבְרִין

כְּמ"ט הַסְּרָס

בְּשַׁעַר סִדֵּר

עֲמִידוֹת פ"ג :

ד אוּי לְאוֹתָן

שְׁמֵלִיגִי' עַל

דְּבִרִי חֲכָמִים

וְלֹא מֵאֲחִינִים

בְּדִבְרֵיהֶם :

בְּרָשִׁית ה'

כֵּאֵי

(ח"ג)

גִּימָל

הא רקיע עבד שלמה בנייבו ועלמא לא מתקיימ' אלא על שלום . ת"ח קב"ה אקרי שלום
 הוא שלום ושמים שלום ואחקשר כלא בשלום . ר' אבא אמר חמינא דכאי שמא קדישא
 עלאה כלא הוא שלום וכלא חד וארחן מתפרשאן לכאי סטרא ולכאי סטרא . (ס"א כאן
 חסר הכתוב המ') יו"ד דשמא קדישא אחקשר בג' קשרין בגין דא כאי י' קולא חד לעילא
 וקולא חד לתתא וחד באמנעיתא בגין דג' קשרין אשתלשלו (י"א אחקשרו) זכ חד
 קולא לעילא כחרא עלאה דכוא עלאה מכל עלאין רישא דכל רישין וכווא קאים על
 כלא . חד קולא באמנעיתא דכוא רישא אחרא בגין דג' רישין כו וכל חד וחד
 רישא בלחודוי . וע"ד קולא דאמנעיתא דא הוא רישא אחרא דנפיק מקולא דלעילא
 וכווא רישא לכל שאר רישין לאתבנהא שמא קדישא והאי רישא סחימ' דכלא . רישא
 אחרא תתאה כוא רישא לאשקאה לגנתא וכווא מבוט דמיין דכל נטיען אשתקין
 מניח ודא הוא י' בתלת קשרין וע"ד שלשת איקרי ככאי שלשת דאחקשר דא דא
 וכלא חד . תאנא בספרא דתוך בשעתא דאחזיו ליה חכמתא דרוין עלאין וחמא
 חילנא דגנתא דעון אחזיו ליה חכמתא דרוא עלאה וחמא דכלבו עלמין כו
 מתקשראן דא דא שאיל לון על מה קיימין אמרו ליה על י' קיימי כלבו ומניח
 אחזיו ואשתלשלו (י"א אחזיו ואשתכללו) דכתיב (הלים קד) כלם בחכמה עשית
 וחמא דכלבו מזדעזעו מדחילו דמאריכון ועל שמים אחקרון כלבו ובספר' דשלמה
 מלכא אמר * מטון די בקטפורה דתלתא ב' דכלין בקטפא דגופיה חד דחילו
 (ס"א שלימו) דכלא חד סמים שצילין חד נכר עמיקא לבחר פריט באתון (דאלפא)
 ביתא בשכלוליה יו"ד ה"א בניינא דכולא (חד סמים שצילין וחד נכר עמיקא לכל) שלימו
 דשמא קדישא י' רישא דכלא אב לכלא . ו' בן דאליד ופק מניח ומניח אשתכח
 ד' בת מטרוני' דכל דינין (ס"א זיינין) בידכא אשתכחו טמיר' ככלבו עלמין
 * דעלאין נפקין ותתאין מנח אחזי הא יו"ד שלימו דכלא ושמא קדישא אשתכלל
 ביה ואשתכח סמים בגויה . לבחר יו"ד אפיק כלא ושלש כלא בקטפורה חדא דא
 דא וכווא חוקמי' בונינא קדישא י' אפיק הכוא נכר דכתיב ביה * ונכר יואל מעדן
 להסקות את הגן (ד"א ל"ג בגוונא) דא ה' רוא דבינה וסיה אימא עלאה וסכוא נכר
 אפיק תרין בגין כמא דאחמר ומנח אחזי לבחר נפקין תרין בגין וברתא אחזת מבין
 דא ו' הא בן האי מלכא דשלמא כלא דיליה רוא דת"ת ולבחר אשתכח כ' דאחזת מן
 ו' וכווא חוקמוס (ס"א לבחר נפקין תרין ברה וברתא ו"ה) האי ברה מלכא דשלמא כלא
 דיליה . וכווא כ' ברתא אחזת מן ו' וכווא חוקמוס) אשתכח ד' עקר' ושרשא
 ושליומו דכלא כה"ד * בחכמה יבנה בית . חק י' שמות אשתכללו ונפקו מהאי
 יו"ד י' דיכא עשיראח דאחון . וכלבו אעיל לון להכו' נכר קדיש' כד אחעבר'
 ועשרה שמכן כלבו סחימין בחד וכלבו סחימין ב' . י' כליל לון י' אפיק לון
 כוא אב לכלא . אב לאבין מניח נפקו * (ביב עשר בתין) ו"ד רמו לעשרה בשבון
 אחון יו"ד כליל לון ו"ד (ס"א יו"ד) שלימו דכלא . ו"ד דכר וטוקבא דו קרינן לון
 תרין ועל דא אדם דו פרזופין אחברי ואיגון פרזופין דכר וטוקבא כו בגוונא
 דלעילא ו"ד מעילא לתתא ד"ו מתתא לעיל' וכל' חד מלכ . י"ג מכילין תליין
 ביה וע"ד יו"ד כליל ו"ד כמא דאחמר וכווא חוקמוס . ות"ח י' שמכן אנון לקבל
 י' אחון . ובספר' דרב כמנונא סבא תמניא איגון ותרין דרגין לקביל ב' רקיעין
 ומשחניין שמכן עשרה ותשע' ותמני' ושיבועא' . קדמאח י"ה בגין ד' כליל ה' וכו' נפקא מן
 י' בג' חכמה ו"ה אקרי תנינא ו"ה דאקרי אלהים בגין דככוא נכר רחמי ובגין דדינין
 ס"א ל' מתערי מניח * (אלהים ונפקין) * אחון דרחמי כתיב ונקוד אלהים דינא .

א כנעת אות
 יו"ד שפוא
 נקודס נקשר
 וחזר בשלש
 סכלוליס
 כמ"ט בסמוך :
 ב שכלוליס
 בלבוש שפוא
 מילואו של אות
 י' ובייט אותו
 יו"ד שפוא
 לבוש ממש
 שטון ביו"ד
 מתעל' בו רמו
 על זה שרי
 הכעס של אות
 י' שפוא ו"ד
 כוא ג"כ מספר
 עשרה ונטיען
 הנוכר בשמון
 ומלכ קטפא
 ס' מלבוש ר"ל
 כמלבושיו
 סתמוליס
 כחומר

* ס"א עלאין
 נפקין ועילאין
 ותתאין
 בראשית ב

משני כד
 ס"א ובי' והבין

תליתאה אל וכו' גדולה וכו' אקרי האל כגדול . רביעאה אלהים דדיין ביה
 אחערן וכו' דימ' הקיפא . חמשאה יכו' כלל' דכל שלימו דמסימנותא ודא הוא
 רחמי בשלימו ודא הוא תפארת . שתיחאה ושיעיהא לבאות אקרון . תמינאה א"ל
 חי כד"א י"ב שם לוח י"י את הכרבה חיים וגו' ודא לדיק דכל חיים נפקין ^{הכלים קל}
 מתמן ואקרי יכו' כד"א י"י לדיק יבחן ודא היא ו' זעירא דשמא קדישא . בגין
 כך ו' ויין תרין . תשיעיהא אדני ודא מלכו קדישא דדיין נפקין מתמן לעלמא
 ודא הוא כתר' בתראה דכלבו שמכן ושם אהיה כלל' וסתימא דקדמייתא ודא הוא
 כתר' עילאה רישא דכל רישין שמים סתים ולא אחגליא ואחמר . ובספרא
 דאגדתא עשר שמכן כתיבן בגוונא אחר' ואנא לא תינא הכי :

רבי

אבא פתח ^{עורי} לפון ובאי תימן הפיחו גני יולו בשמינו יבא דודי לגנו ויאכל ^{שיר}
 פרי מגדיו . עורי לפון אלין עולות דנשחטות בצפון בגין דאנון מתשבות
 בצפוני לבא ובאתר דדינא בגין דמחשבה אשתכח בליליא בזמנא דדינא אשתכח רוח
 לפון מנשבה בצלגותא דליליא כד מתערי אנשי וכנור דדוד מנגן מאליו ומתשבתן
 דבני נשא מתערי . ובאי תימן אלין שלמים דנשחטין בדרום בגין דאנון שלמא דכלא .
 שלמא דעלאי ודתתאי ואלין שלימו *דסערי עלמא . שלימו דכלא מסערא דמסימנותא ^י
 ושלמים בגין דאנון שלמא דכלא בעלים אכלין מנייכו ומתכניין מנייכו דהא שלמא
 הוא ליה ולכל עלמא בדרגא חדא . חטאות ואשמות נאכלין לכהני בגין דאנון
 זמנין לכפרא עלייכו ולאעבדא חובייכו . ומכל קרבני לא חביבין קמי קב"ה כמו
 שלמים בגין דאשתכח שלמא בעלאי ותתאי . ועילא מכלכו קטרת דאיכו שלים
 מכלא ולא אתיא לא על חטא ולא על אשם ולא על עון אלא על שמחה כד"א
 *שמן וקטרת ישמה לב וכו' אוקמוס . וע"ד קטרת לא מתקרב אלא בזמנא דשמן ^{משלי}
 מתקרב הכ"ד *ובקטיר עליו אהרן קטרת סמים בצקר בצקר בהטיבו את הכרות ^{שמות}
 יקטירנה . וכתיב *ובשלות אהרן את הכרות בין הערצים יקטירנה בגין דאשתכחו ^{שם}
 שמן וקטרת כחדא . ת"ח שלמים ככלא הוא שלמא . וקטטא וקטרוגא לא אחער
 בעלמא אבל קטרת קשיר קשירו דמסימנותא . רבי אלעזר אמר כלכו עשרה שמכן
 כתיבי ואין תנין . קדמאה *אהיה דא סתימא עלאה כמאן דאמר אנא מאן דאנא ^{סא}
 ולא תתיידע מאן הוא . לבתר אשר אהיה אנא דומין לאתגליא בציון כתרין (אחרנין)
 דהא בקדמייתא סתים ולבחר שרי לאתגליא עד דמטי לגלויא דשמא (ס"א דשלימו)
 קדישא וכך כתיב במשה אהיה בקדמייתא סתימו דכלא אנא הוא מאן דאנא לבתר
 אשר אהיה אנא זמין לאתגליא . לבתר אהיה בתראה ודא כד אמא מתעבדא
 ועדיין הוא סתים . חומתי אתגליא בזמנא דכתיב *לך ואספת את זקני ישראל ואמרת ^{שמות}
 אליהם יי' אלהי אבותיכם וגו' דא שלימו דכלא . והבא הוא גלויא וקשורא דשמא
 קדישא בג"כ קדמאה דכלא אהיה . תמינא י"ה בגין דחכמה אפיק ב' וסתים ביה
 ולא אחפרשא לעלמין מניה וכו' אוקמוס דכתיב *וכבר יולא מעדן כהאי גוונא ד"ו וכו' ^{בראשית}
 אוליפנא מואנא י' כמו דאחמר לבתר י"ה דא מתפרשן לעלמין י' אפיק ב' כהאי
 גוונא ד"ו כרי י' . וכוהא נכר נפיק מניה ואחמשך מניה ולתתא תרין בגין דנפקין
 מנייכו . מסערא דאבא י' נפיק בן דהא אחיד ביה ב' ואחיד בהכוה נכר . ומסערא
 דאוימא נפקת בת דאוי' *נכר תחאה וכו' בן אחמשך לבתר ונפיק מנייכו ^{שמות} י' ב
 וכו'

וכו' ו' ודא ירית לאבא ולאמא ותתקשר ביה מהימנותא דכלא ומניה אחזנת ברתא מהכחא ירוחא דאיכו ירית . ועל דא בשי למכתב שמה קדישא ו' בקדמיחא קולא חד לעילא וקולא חד באמצעיחא וקולא חד לתתא וכו' אחמר . לבתר ו'כ' דלא מתפרשן דא מן דא לעלמין כגונא דא ו' בגין דישתכחו תרווייכו בשלימו דכלא אב ואם בן ובת . כגונא דא ו' (ס"א ו') כרי לך כל שלימו דמהימנותא . לבתר תתפשט מהימנותא ונפקין תרין בגין מכללא חד בארתיכו . בן נפיק מתרווייכו וכו' ו' דשמה קדישא בת נפקת מסטרא דאמא וכו' כ' בתראא דשמה קדישא ולא אשתלימח אלא עס ו' בגין דמניה אחזנת ועל דא בשי למכתב ו' ולבחר כ' כגונא דא ו' כרי ו' . וכו' תתפשטותא דנפיק מניה כגונא דהכחא נכר דנפיק מן ו' בגין דמניה אחזנת ו' כרי בן דנפיק מניה לתתא . וכו' מלין אלין אוקים לון אבא וכו' תתמרו ואנא כד מטינא למלין אלין אימא לון בגין דפקדונא דאבא כבי . וכבי בשי ב' לאודרהא בשמה קדישא דיכתוב שמה קדישא כגונא דא ודא איכו כדקא חזי ואי לאו לא חקרי שמה קדישא וחקרי פגים ומאן דפגים שמה קדישא טב ליה דלא תחברי . תליחא ידוד דחקרי אלהים כמה דתתמר רחמי ונפיק מניה דינא דא כוא הכוא נכר דנגיד ונפיק מעדן . רביעא אל גדול וכו' תתמר דא גדול . חמשא אל אלהים ובכל תתמר כוא גבור . שתיתא יכו רחמי שלימו דכלא עקרא דכלא קשרא די מהימנותא אחיד לכל סטרין ודא תפארת ישראל . שביעא ותמינאא לבאות . וע"ד יכו קריב דכלא אחיד בכל סטרין . לזמנין ו' אלהים . דא קריבין אינון תפארת לגבי גבור . לזמנין ו' לבאות דא קריבין אינון תפארת לגבי נאח וכו' דחקרון לבאות וכו' תתמר דאשתמודען מלי נביאי מהימני מפומייו כד אמרי כה אמר ו' אלהים וכד אמרי כה אמר ו' לבאות וכו' ידעין מאן תתמר תלין . תשיעא (כ"א ח') שדי דאמר לעלמא די דא די ספוקא כוא וספוקא לא אחי לעלמא אלא מן לדיק דאיכו יסוד עולם דאמר לעולם די . עשירא חדי . דא דינא דמלכותא דינא ודאי וכו' לאגחא קריבין דמלכא בעלמא ודא גבור תתא ודא איכו דק . ואלין אינון עשרה שמח דקב"ה חקרי ככו מתקשרן דא ברא ביחודא שלי . ואלין אינון כתרין קדישין דמלכא דכוא אשתמודע ככו ואינון שמי וכו' אינון . וכד מתקשרן כלכו כחדא על ריחא דקטרת כדן חקרי קטרת קשורא דמתקשרין כחדא . זכא חולקון דלדיקייא ידיעין ארחין דאורייתא וידעין לאשתמודעא ביקרא דמאריכון עלייכו כחיב יוצאו ורצו את כבודי :

ישעיה כו

במדבר

ואם זכח שלמים קרבנו . ר"ש אמר כחיב יעשרה עשרה כהן בשקל הקדש .

עשרה עשרה למאי קא אחיח אלא עשרה למעשה בראשית ועשרה למתן

תורה . עשרה מאמרות במעשה בראשית ועשרה מאמרות במתן תורה במאי קא מיירי

בגין דעלמא לא תחברי אלא בגין אורייתא וכל זמנא דישראל מתעסקי באורייתא

לעלמא מתקיימא . וכל זמנא דישראל מתעבלי מאורייתא מה כחיב י"א לא ברייתא יומם

לילא חקות שמים וארץ לא שמי . ת"ח עשרה מאמרות למעשה בראשית כדתק בעשר'

מאמרות נכרא בעולם . עשרה מאמרות למתן תורה אלו עשרה הדברות כחיב י"א וכי

י"א אלוס' : וכחיב במעשה בראשית ייחי אור ויחי אור דא מהימנותא דקב"ה

אור הקרי דכתיב יי' אורי וישעי ממני אורא וגו' . כתיב ללא יכיה לך אלהים אחרים
 על פני . וכתיב במעשה בראשית יי' רקיע בתוך המים וגו' . יי' רקיע אליו ישראל
 דליונו מולקא דקב"ה דלחדין בכהוא אחרא דאקרי שמים . וייונו דא דזמנא חדא שאל
 רבי ייסא סבא לרבי אלעאי אמר הא שאר עמין יכב לון קב"ה לרברבין ממין שליטין
 ישראל בלא אחר יכב לון . שנה ליה ויתן אותם אלהים ברקיע השמים ושפיר שלח
 ליה . בתוך המים בין מגולי אורייתא . ויבי מדיל בין *מים למים בין קב"ה דאקרי
 באר מים חיים ובין ע"ג דאקרי יבורות נשברים וגו' דליונו מים המרים מים עכורין
 מכוסים סרוחים ומטופפים ועל דא ישראל קדישין מדלילין בין מים למים : כתיב ללא
 תשא את שם יי' אלהיך לשוא וכתיב במעשה בראשית יקוון המים מתחת השמים אל
 מקום אחד . ת"ח כל מאן דליוני בשמא קדישא לשקרא כאליו פריש אימא מאתרא
 לעילא . וכתריין קדישין לא מתיישבי בדוכתייהו כד"א יוגרגן מפריד אלוק . ואין אלוק
 אלא קב"ה . וכתיב יקוון המים מתחת השמים אל מקום אחד לא תשוו פרודא בגין
 אומא דשקרא . אל מקום אחד כדקא חזי באתר דקשוט ולא באתר אחרא לשקרא .
 ומאי שקרא הוא דלילין מיא לאתר אחרא דלאו איכו דיליה . כתיב זכור את יום
 השבת לקדשו וכתיב במעשה בראשית תדשא הארץ דשא עשב אימתי אתרביאת ארעא
 קדישא ואחעטרת בעטרהא כוי אומר ביום השבת דכא דין אתהצרת כלב (י"א)
 מטרוניתא) במלכא לאפקא דשאין וברכאן לעלמא . כתיב כבד את אביך ואת אמך .
 וכתיב במעשה בראשית יי' מארת ברקיע השמים . מאי קא מייירי אלא לילין
 מאורות דא הוא אביך ואמך . אביך דא שמשא . אמך דא סוכרא : ואין שמשא אלא
 קב"ה דכתיב יי' שמש ומגן יי' אלהים . ולית סוכרא אלא כנסת ישראל דכתיב
 יי' ירחך לא יאסף ועל דא כלא חד . כתיב לא תרנח וכתיב במעשה בראשית ישרנו
 המים שרץ נפש חיה ואנת לא תקטול ב"ג דאקרי הכי דכתיב ויבי האדם לנפש חיה
 ולא תהוו כדגים הללו דרברבי בלתי לוטרי . כתיב לא תנאף וכתיב במעשה בראשית
 תולא הארץ נפש חיה למינה מכאן אוליפנא דלא יסקר ב"ג באגתו אחרא דלאו איכי
 בת זוגיה ועל דא כתיב תולא הארץ נפש חיה למינה דלא תוליד אתהא אלא ממיינה
 ומאן איכו מינה דא בן זוג . כתיב לא תגנוב וכתיב במעשה בראשית ויאמר אלהים
 הנה נחתי לכם את כל עשב זרע זרע מאי דיהבית לכו ואפקידת לכו יכא לכו ולא
 תגנובו מה דכוא מאחר . כתיב לא תענה ברעך עד שקר וכתיב במעשה בראשית
 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו מאן דכוא בדיוקנא דמלכא לא תסכיד בו שקר . ומאן
 דאסכיד שקר בחבריה כאלו אסכיד לעילא . כתיב לא תחמוד אשת רעך וכתיב במעשה
 בראשית לא טוב היות האדם לבדו וגו' הא בת זוג לקבלך ועל דא לא תחמוד אשת רעך .
 וייונו עשרה מאמרות למעשה בראשית ועשרה מאמרות למתן תורה וייונו דכתיב
 יעשרה עשרה הכף בשקל הקדש אחתהו כחדא בשקולא חדא . ובגין כך קאים עלמא
 ואשתהו ביה שלמא ועל דא ואם זכא שלמים קרבנו לקיימא עלמא בשלמא . ולא עוד
 אלא דמכפר על מנחת עשה ועל מנחת לא תעשה בגין לאטלא שלום על כלא . כתיב
 יי' במשל ופחד עמו עושה שלום במרומיו כאי קרא אוקמוס חזרייא . אבל במשל דא

ומראה מקום
נראה שם
שם יב
שם לא
איוס כס
מיוס
זכריה ה

אברהם דכתיב ביה יגשיא חלכים אחס בחוכנו . וכתוב ואלכרך ואלגלס שמך . ופחד דא
יחזק דכתיב יופחד ויחזק היה לי . יעושה שלום במרומיו דא יעקב דכתיב יחתן אמת
ליעקב וכתוב וכוהאמת וכושלוס חכבו דאמת ושלום קשיר דא דלא . וע"ד הוא שלימותא
דכלא ושלמים שלימותא הוא ושלמא דכלא . ומאן דאקריב שלמים חכבי שלמא בעלמא .
יעקב איכו עביד שלום כמס דאמנן בנין דאחיד לבאי ולכאי . ושלמים אחידן במאות
עשה ובמאות לא חשש ככאי סטרא וכוהאי סטרא וע"ד אקרי שלמים ורזא דמלה
דכתיב יועקב איש חס גבר שלים . שלים לעילא ושלים לחתא . ד"א המשל דא
מיכאל . ופחד דא גבריאל . דא יסודא דיליח ממיו ודא יסודא דיליח מאשא וקב"ה
עביד שלמא בינייכו דכתיב עושה שלום במרומיו . רבי אחא אמר כתיב חס על
תודע יקריבנו וכקריב על זבח הכתוב וגו' . מאי קא מיירי כד"א וכתוב אחר
חטא עליה . עליה דייקא ועל דא חלת מלות וגו' . וחלת מלות הא אוקמוה ועל מה
אחיא . מלת וחלת כתיב חסר בגין דחטא עליה * אחי רבי חייל כתיב על זבח חודת
שלמיו דא שלימו דכלא . שלמיו תרי תודע אחידע . אל רבי יבדע תודע ידיע
שלמיו מכו תרי אל תרין ויין וי' דכיינו שלמיו שלמא דכלא . א"ר יחזק תודע
שלמיו דאטיל שלמא דכלא ואחער רחמי בכלכו עלמין . תודע שלמיו ר' יוסי אמר
הא דאמר ר' חייל שפיר דכ"י אהברכא מאינון תרי דאינון שלמא דכלא . ר' יוסי
אמר לחס חנן בא ידיע וכוהא אהמר כמס דבוס חטא קר כוס מקרב בכהוא גוונא
ממש . ת"ח חלת מלת חסר כמס דאחמר . כלולות בשמן ורקיקי מלות משוחים בשמן .
למאי קא רמיזא . * אמר ר"ש בני אינון בלעט הכרב הכההכפת וגו' . בגין דכלכו
אחמק על ארחייו דכני נשא על אינון דעברין על פקודי אורייתא ועל דא כולא
הלת כלול בשמן לאמשכא משח רבות מאחר עלאח לחתא ויתברכו כלכו כדחא
מכסוא משח רבות קדשא ודא הוא יין לנכך וכוהא אוקימנא רביעית הכין . ואחר חד
ס"ה תלי * מליין ושמן ומים לנסוך וכוהא אוקימנא מלי . מים לאשקאח גנתא וכל אינון גטיען
וע"ד אית מים ואית מים . יין אית אחר דאיכו עוב ואית אחר דאיכו לאענשא דאיכו
דינא על דא מאן דחמי יין בחלמים אית למאן דאיכו טב ואית למאן דאיכו דינא . אי
ת"ח הוא כתיב ויין ישמח לבב אנוש . וכתיב כי טובים דודך מיין ודא הוא יין
דמנטרי דהדי לכלכו ואי לא יחמו שכו לאוצד ויין למרי נפש . אית יין אחרא דאיכו
דינא וע"ד יאות לקרבא אלין מלין בקרבניי בנין דיתעבר דינא ויתער רחמי
אעבר יין ואיתי יין וכן דכלא ושמן לא אעדי מקרבניי לעלמין בר ממנחת קנאות
דכתיב לא יאוק עליו שמן וגו' דהא הכא לא בעיא רחמי דהא כלא דינא דכתיב
וזבחה בטנה ופלה ירכס . וכתיב יתן יי' וגו' . ועל דא חאת תורת זבח השלמים
חס על תודע יקריבנו : **רבי** חזקיה כוס יתיב קמיה דר' יחזק קמו בפלגות ליליא
למלטי באורייתא . פתח רבי יחזק ואמר ר"הכ ברכו את יי' כל עבדי יי' וגו' .
האי קרא הא אוקמוה חזרייא וכוהא אהמר אבל האי שנחא הוא דכל אינון בני
מכימנותא ומאן אינון בני מכימנותא אנון דמשחלי באורייתא וידעין ליחדא שמא
קדישא דקרא יאות . ושנחא דאינון בני מכימנותא אינון דקיימין בפלגו ליליא למלטי
באורייתא

נראה שם

זו עי' מאמר
זס בפרס
שער
במכריעין פ"ד
ע"ה

שמות רכנ א
שס א

ס"ה תלי

בבלים קד
שיר א
מבלי לא

צמדנר ס

בבלים קד

באורייתא ומתדבק בזה כנסת ישראל לשבחה לקב"ה במלי דאורייתא . ת"ח בשעתא
דבר נש קם בפלגות ליליא למלעי באורייתא ורוח נפון אתער בפלגות ליליא הכוא
חילתא קיימא ומשבחא ליה לקב"ה . ובשעתא דהיא קיימא כמה חלק וכמה רצון
קיימין עמה בקיומייכו וכלכו שארין לשבחה למלכא קדישא . הכוא מאן דזי וקם
בפלגות ליליא למלעי באורייתא קב"ה אצית ליה כמה דאוקמוס דכתיב ^{היושב} בגנים
חברים מקשיבים לקולך השמיעני . וכל חינון אוכלוסין לעילא וכל בני תושבחתא
דמזמרינ למאריכון כלכו משתככי בגין תושבחתא דחינון דלעי באורייתא ומכרזי ואמרי
^{הכלים קלד} ^{א השכינה} ^{נקראת חילת} ^{השחר מתעטר} ^{במעשים טובים} ^{של ב"א שנים} ^{העולם} ^{שם} ^{שם כס} ^{ש"ר ב}
י"הכ דברכו את יי' כל עבדי יי' . אתון דברכו את יי' . אתון שבחו למלכא קדישא .
אתון חטערו ליה למלכא . והכיא * איילתא מתעטרא ביה בכהוא ב"ג וקמת קמי
מלכא ואמרת חמי במאי ברא אחינא לקמך במאי ברא אתערנא לגבך ומאן חינון
דשבחא כלא דילכון קמי מלכא . דדר ואמר העומדים בבית יי' בלילות . חלין חקרין
עבדי יי' חלין אחחון לברכא למלכא . וברכתא דילכון ברכתא הכ"ד ישאו ידיכם
קדש וברכו את יי' וגו' . אתון אחחון דמלכא קדישא יתברך על ידיכו וברכתא דעל
ידיכו ברכתא היא . שאו ידיכם קדש . מכו קדש . אתר עלאח דמבועא דנחלא
עמיקא נפיק מיניי דכתיב ונבר יולא מעדן להשקות ועדן הוא דחקרי קדש עלאח
בג"ש שאו ידיכם קדש . וב"ג דעביד כן וזכי להאי מאי קא מכרזי עליי יברכך יי'
מזיון . את תברך לקב"ה מאתר דחקרי קדש עלאח וכו' יברך לך מאתר דחקרי מזיון
דאת ומטרוניתא תתברכון כחדא כמה דזוגא דילכון כוס כחדא לשבחה למלכא .
כך מהכוא אתר דמתברכא כנסת ישראל מהכוא אתר ימין לך ברכאן . הכ"ד
יברכך יי' מזיון (ולא עוד חלא) וראח בטוב ירושלם . מאן הוא טוב ירושלם חינון
ברכאן דנפקא לה ממלכא ע"י דהכוא דרגא קדישא דלדיק . ועל דא יברכך יי' מזיון
וראח בטוב ירושלם וכלא חד מלכ (ולא עוד חלא) וראח בניי לבניך וגו' . וראח
בניי לבניך שפיר . מכו שלום על ישראל מאי קא בעיא ככא על ישראל . חלא
בגין דאסגי שלמא לעילא דכד הוא זכי לכולי האי אסגי שלמא לעילא וחתא . שלום
על ישראל סתם ושלום שבחא הוא דעלאי וחתאי שבחא הוא דכל עלמין . ומילי
דאורייתא אסגיאו שלמא בעלמא דכתיב ^{י"י} עוז לעמו יתן יי' יברך את עמו בשלום :
נפשי כי תחטא . ר' יוסי פתח ^{עד שיפוח היום ונסו הכללים וגו' . כמה חית לכו}
לכני נשא לאזכרה מחזיבון דלא למחטי קמי מאריכון דכא בכל יומא ויומא
כרחא נפיק וקארי אתערזו בני עלמא לבייכו לקמי מלכא קדישא אתערזו לאזכרה מחזיבון
אתערזו נשמתא קדישא דיהב בנוויכון מאתר קדישא עלאח דתיגין בשעתא דקב"ה
אפיק נשמתא לנחתא בצני נשא אסכיד בזה ^{בכמה יעודין בכמה קסטורין בגין}
לנטרא פקודוי ולא עוד חלא דאעבר לה בחלק ותמניא עלמין לאשתעשעא ולמחמי בכו
יקרא דחינון דמשחדלי באורייתא (נפיק) וקיימא קמי מלכא בלבוס יקר בדיוקנא
דחאי עלמא בלבוס יקר עלאח אסתכלא ביקרא דמלכא כל יומא ואעטר לה בכמה
עטרין . בשעתא דמטי זמנא לנחתא לעלמא עבדת מדורכא בגנתא דעדן דארעא תלחין
יומין למחמי יקרא דמאריכון דלדיקייא וסלקא לאתרכא לעילא ובתי דא נחתא לעלמא

ב כמה תוכתי
בכמה שיעורים
מזיוני להפנים
העובדי על דת
הזרם וכו'
מלחין קוסטינר

ויקרא

אעטר לה מלכא קדישא בשבע עטרין עד דאחא ועאלה בגו גופא דב"ג וכד איכי
בגופא דב"ג והבא בכהי עלמא ואשהדלת בחשוכה. אורייתא תווכא עלה ואמרת ומא
כל יקרא דא וכל אשמותא אשלים לנפשחא מלכא עלאה ויכי חבאת קמיה. נפש כי
תחטא מה דין הוא דתחטא. אמר ר' יוסי נפש כי תחטא אהדרנא לקרא עד שיפוח
היום עיטא לכהי נפש לאזדכר מחובבה ותיחוב לאתדכר עד שיפוח היום עד שלא
יפוח יומא דכהי עלמא וייתי הכוא יומא תקיפא דיתבע לה מלכא דינא לנפקא מכהי
עלמא. ונסו הכללים דא הוא בין חברייא דקא אמרי. דשעתא דמטי זמנא דב"ג
לנפקא מן עלמא זולמא דבר נש תתעבר מניה כה"ד עד שיפוח היום עד דלא ינשוף
יומא לנפקא מכהי עלמא. ונסו הכללים דתתעבר זולמא יתוב קמיה מאריה. ר' אלעזר
אמר תרין זולמין אית ליה לב"ג כד איכו בקיומיה חד רברבא וחד זעירא דכתיב
הכללים תרי וכד משתכחי כחדא כדן הוא ב"ג בקיומיה ועל דא ונסו הכללים כתיב.
כדן בעי ברנש לאסתכלא בעובדיו ותקנא לון קמי מאריה ויודי עלייהו בגין דקב"ה
אקרי רחום וחנון ומקבל לאינון דחבין קמיה ודא הוא עד שיפוח היום ונסו הכללים
כדן דאנון לללים מתעברן מיניה ואיכו * תפס בקולרא תשובה היא אבל לא מעליא
כ"כ בזמנא דקאים איכו בקיומיה. ושלמא מלכא אכריז ואמר יחבור את בוראך בימי
בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה וגו'. וע"ד עד שיפוח היום דבעי ב"ג לאתקנא
עובדיו. דכד מטון יומיו לאסתלקא מן עלמא קב"ה תווכא עליה ואומר ונפש כי תחטא.
ושמע קול אלה. ודא אומינא לה באומא דשמי דלא לשקרא בי ואסכדיה בזה כד
נחת לעלמא. ודא עד ודאי מכמה זמנין דאסכדיה בזה לנטרא פקודי בג"כ הואיל
וב"ג הוא עד שעתא דיתוב קמי מלכא או ראה או ידע. או ראה אינון חובין דעבר
ואסתכל בזה. או ידע בציורא דמלא דעבר על פקודא דמאריה. אס לא יגיד אס
לא יודי עלייהו קמי מאריה (מה כתיב) כד יפוק מכהי עלמא וגשא עונו. וכד ישא
עונו היאך פתחין ליה פתחא וכהיך יקום קמי מאריה וע"ד נפש כי תחטא כתיב :
נפשי כי תחטא. ר' אבה פתח יכל זאת באחנו ולא שכתונך ולא שקרנו בביתך.
כל זאת באחנו כל אלו באו עלינו מבני ליה. אלה כל דינין דלעילא אהו עלנא
ב כל מי שזכח ולא אשניא מילולי אורייתך. מכאן אוליפנא ^ב כל מאן דאנשי מילולי אורייתא
ולא בעי למלטי בזה כאלו אנשי לקב"ה דהא אורייתא כלה שמה דקב"ה הוי. ולא שקרנו
בביתך דלא למשקר בכהי את קיימא קדיש דרשים ביה דכל מאן דמשקר ביה כאלו משקר
בשמה דמלכא בגין דשמה דמלכא אחרשים ביה בבר נש. וקרא אחרא אורי ביה בכהי קרא
שם דכתיב "אם שכתו שם אלהיו ונפרש כפינו לאל זר. אם שכתו שם אלהיו כד"ל ולא
שכתונך (ודא היא אורייתא דאיהי שם אלהיו) ונפרש כפינו לאל זר כד"ל ולא שקרנו
בביתך וכלא חד מלה. מאי שקרא הכא דפריש כפיו לרשותא אחרא ומשקר בכהי ברית.
ועל דא אורייתא אחידת בכהי דכל מאן דנטיר כאי ברית כאלו נטיר אורייתא כלה.
ומאן דמשקר בכהי כאלו משקר באורייתא כלה. תא חזי אברהם עד לא אתגור
גראשית כו הא לא אתמר דאיהו נטיר אורייתא כיון דאתגור מה כתיב יעקב אשר שמע
אברהם בקולי וישמור משמרתו מזאתי חקותי וטורתי וכלא בגין דאתגור ואחרשים
ביה רשימא קדישא ונטיר ליה כדקא יאות סליק ליה כאלו נטר אורייתא כלה. יתחק

א כאלו נתפס
וקסור בגלגלה
על זאורו
ואסור בזיקים
מאחר שהללו
נסתלקו ממנו
קבלה יב

תלמיט מד

ב כל מי שזכח

אוף הכי כתיב 'ואת בריתי אקים את יצחק ועל דא אורייתא אקרי ברית . ת"ח יוסף בגין כרשית יי
 דנטר ליה להאי ברית ולא בעא לשקרא ביה זכר ליקרא בהאי עלמא וליקרא לעלמא דחתי
 ולא עוד אלא דקב"ח אשרי שמים בגויה דכתיב 'עדות זיוסוף שמו וזכר לזכרתא דחתי כרשית יי
 עלמא ולזכרתא בעלמא דחתי א"ר יצחק כתיב 'בכור שורו דהר לו וגו' יוסף בגין דנטיר דכרשית יי
 להאי ברית זכר בשור דאיכו קדמא לקרנא . ח"ל רבי יודא חי הכי אמאי אחזק
 במלך דאיכו שמאלא בימינא מצעי ליה דהא כתיב 'ופני שור מהשמאל ח"ל בגין יחזקאל
 דיגין על חובי דירבעם . ח"ל רזא אוליפנא בהאי קרא דכיון דיוסף נטר ליה להאי
 ברית דהאי ברית אחיד בתרין דרגין ואינון תרין דרגין לעילא בשמאן אחקרון .
 ואוליפנא בפרשת פרח אדומא דהאי פרח חד דרגא מאינון תרין דרגין עילאין כוי
 חווגא דפרח שור אקרי ודא הוא בכור שורו דהר לו וקרני ראש קרניו . דהר לו
 דהי . ולאוי הא כי כשור דעלמא אלא וקרני ראש קרניו . קרנא עלאה הוא על כל
 אחרתין ועל דא בהם עומס יננא יחדיו אפסי ארץ . א"ר אבא משמע דכל מאן דנטיר
 להאי את רשימא קדישא אינון תרין דרגין עלאין אחקשין ביה לנטרא ליה בכלא
 ולאטערא ליה ביקרא עלאה ועל דא זכר בתרין *מלכו חד הוא וחד בנו דכיון יך כרשית יי
 דשלמא מלכא אחדבך בשמים נכריות אחיביז מלכותא לירבעם ועל דא ברית חביז
 מכלא בגין כך א"ר שמעון האי ברנא דאליד בר אחקש בשכינתא דהיא פתחא דכל
 פתחין (ס"א ודאי רביא דאחזר אחקש בשכינתא דהיא פתחא דכל בתרין) עלאין
 פתחא דאחקש בשמא קדישא (דא"ר שמעון) ובהוא דמא דנפיק מהכוא רביא נטיר קמי
 קב"ח ובשעתא דדיגין מתערין בעלמא אשגח קב"ח בהכוא דמא ושייב עלמא ובגין כך
 כתיב 'ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר וגו' . וכתיב 'ואם בגבורות שמים שנה
 וכלא בחד מתקלא סלקא . תאנא בהכוא דמא זכי עלמא לאתבסמא בחד וקיימין כרשית יי
 כלכו עלמין דכתיב 'אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ וגו' . אם לא בריתי
 תינח יומם ולילה למא א"ר שמעון תינין תרין אתאחדן כחדא ואינון פתחא דכל שאר
 בתרין ותאנא חד דינא וחד רחמי ומתבסמאן דא בדא דכר וקובא (ס"א ותאנא חד
 דכר וחד נוקבא חד דינא וחד רחמי) בסטרא דדכורא שריא חסד . *בסטרא דנוקבא יך כרשית יי
 שריא דינא . (ובג"כ) חד חוורא וחד סומקא ובגין לאתבסמא דא בדא (בג"כ) מתקשרין
 דא בדא . ודאי ברית אחיד בכו ביומם ולילה בדינא וחסד . בדינא בקדמיתא ולבתר
 שריא ביה בחדא ואתבסם בכלא . ודא הוא ברית דאקרי יומם ולילה דאחיד בתריוויכו .
 ומאן דזכי לנטרא להאי ברית דקא יאות ולא חטי ביה כל יומיו אחיד בכו ביומם
 ולילה וזכי לתרין עלמין עלמא דא ועלמא דחתי ועל דא אקרי אברהם שלים דכתיב
 'הסתכל לפני ובה תמים ואימתי אקרי שלים כד זכר בתריוויכו ביומם ולילה . דכתיב כרשית יי
 'יומם יאור יי חסדו ובלילה שירא עמי ותריוויכו אחסין אברהם . ולא אתקיימא ביי כרשית יי
 חסד בקיומא שלים עד דאתגור . כיון דאתגור אתקיים ביה וזכר לתריוויכו ואקרי שלים
 כמה דתינין דכתיב 'והוא יושב פתח האהל כחוס היום פתח האהל דא הוא כתרא עשירא
 דמלכא דאיכו פתחא לכל משכנא קדיש' דשאר בתרין וקרייה דוד מלכא (להאי) פתחא (כ"א)
 דק) דכתיב 'פתחו לי שערי דקובתיב זכ השער ליי' . כחוס היום . כד נהרא נהירו דחסד
 חולק עדזיב כמה דיתב בהאי יתיב בהאי אימתי אתקיימו ביי' דא אתגור ובג"כ אקרי ברית
 יומם ולילה תאנא כתיב 'ופסח יי' על הפסח מאי ופסח יי' על הפסח דשריא על האי פסח
 חסד לאתבסמא ובגין כך ולא יתן המשחית וגו' . א"ר אלעזר הא תנין גיורא כד אתגור
 ועייל תחות גדי דשכינתא אקרי גר דק ולא יתיר . גר דק ודאי זכי למיעל בהכוא
 כתר

כחא דלדק ואתא אמרתי יומא וילגה זכור לתרוויכו. א"ל רשע אלעזר צרי לא דמי
מאל דלחי משפחא קדישא ומגופא דקשט. למאן דלחי מגופא בישא ומשפחא
דגנלי בישין תקיפין. בישראל כתיב זכו ויחבדי נטעתיך שורק כלב זרע אמת.
בזאומות עבד'ם כתיב יאשר בשר חמור'ם בשרם וזרמת סוס'ם זרמתם. ובג"ל ישראל
קדישין וזרע דקשט גופא דלחבסמו בטורא דסיני וחתפסק מנייכו כל זוכמא כלבו
מתבסמין וכלבו טיילי בקיימא קדישא דיומא וילגה למכוי שלמים בכלא אכל זאומות
עבד'ם קשיא למעבר מנייכו זוכמא ואפילו עד ג' דרין. ובג"ל חנין טוב שבטבוס
וב' ובגין כך גר דק ודאי. ובאי דלמר רב המנונא סבא אומות עבד'ם עד לא תתגור
שריין בכתרין תחאין דלא קדישין ורוח מסאבא שריא עלייכו כיון דלחגיגין ואתגור
שריין בכתרא קדישא (של כניגתא) דשריא על שאר כתרין תחאין ורוחא קדישא שריא
עלייכו. אכל ישראל קדישין בני קדישין דגזעין ושרשין זלחבסמו בטורא דסיני ועאלו
במכימנותא שלימתא קדישתא בשעתא דלתגור שריא בכלא. דכתיב ואתם הדבקים
בני אלהיכם חיים כלכם היום: והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגולה וגו'. ר'
יעקב גד יוסי אמר י"כ מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבור מי נח. האי קרא קשיא.
בראשית ז' כתיב וימי המבול היו על הארץ. וכתיב ויולא יכרת כל בשר עוד ממני המבול. מי
המבול כתיב ולא מי נח והכל כתיב כי מי נח זאת לי. זאת לי הם לי מצעי ליה.
אלא הכי תאנא דד זכאין בגיורא בעלמא קב"ה חדי ומשתבח זכו. דחנין דד שארי
זכא בעלמא ואשתבח ביה כביכול אטיל שלמא בעלמא וכל שלמא מהצרכא בגיורא
ואטיל שלמא בפמליא של מעלה. מנא לן דכתיב יאיו יחזיק בנעמי יעשה שלום לי
שלום יעשה לי. תרין שלמין אחאי הכא. אלא יעשה שלום לי דאשרי דכר וטוקא.
שלום יעשה לי דמתצרכאן אבהן. מאי איכא בינייכו אמר ר' יוסי דמתצרכאן
אבהן שלום יעשה לי דאקדים שלמא בכלא. ובגין כך שלום קדים. יעשה שלום
לי. מאי טעמא לא אקדים שלום הכא. אלא בגין דיתעבר חויה דשריא בנזקא
בדמיתא וייתי דכורא למשרי באתריה ובגין כך יעשה אקדים ולצחר שלום. *תאנא
בזמנא דזכא שרי בעלמא דינין לא מתערין ולא שלטין בעלמא משום דהכור ב"ב
זכא הוא אות בעלמא וקב"ה בני ביקריה ועלמא מתקיים בגיורא. תניא א"ר יוסי
בזמנא דבני עלמא אשתכחו חייבין קמי קב"ה הכור זכא דלשתכח בעלמא (בני)
קב"ה לאשתעי בדהי בגין דיבעי רחמין על עלמא ויתפיים בדהיכו. מה עבד קב"ה
אשתעי בדהי על אינון חייבי עלמא. א"ל לאוטבא ליה בלחודי ושינאם לכלבו. מה ארמי
דהכור ב"ב זכא שרי דידים ונסיב לדכוי עלמא בדיל דיתפיים קב"ה בדהיכו. מנא לן
עין כל ז' א' ממשה דלמר ליה קב"ה חזו ישראל יעשו להם עגל מסכה וישתחוו לו וגו'. תו
אמר ליה הרף ממני ואשמידם וגו' בנאי שעתא אמר אי בגין יקרא דיד
ד' פו ע"ב וישתון ישראל מעלמא טב לי מותא ולא יימרון דשינקא מאי דכוי עלמא בגין יקרא
שמות לב דלי. מיד ויחל משה את פני יי' אלהיו. ואושיש גרמיה למיתא בכמה אתרי
בגיורא דישאל דכתיב ועתה אם חטא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך וגו'. ותאנא
נ"ו ז' משה מתממן עד דמחל קב"ה לישראל הכ"ד וינחם יי' על כרעם אשר דבר לעשות
לעמוי וכתיב ויחמר יי' סלחתו כדכרך. ואלו נחכ כתיב ויחמר אלהים לנח קץ כל בשר בא

לפני וגו' . אמר ליה נח ולי מה את עבד . אל' והקימותי את בריתי אתך וגו' עשה לך חבה עלי גופר . ולא בעא רחמי על עלמא ונחיתו מייה ואובידו בני עלמא ובגין כך מי נח כתיב . מי נח ודאי דביה הוו תליין דלא בעי רחמי על עלמא . מכאן אל' ר' יוסי מאי דכתיב יוהל נח איש האדמה . ויחל כד"ל לא יחל דברו דאחעביד חול . איש האדמה דבגיניה אשתאילו בני עלמא דלא בעא רחמי עלייה .

ד"ל איש * האדמה דבגיניה אשתאילו קדמאי דכתיב לא אוסיף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם וגו' . תאנא מי נח אקרון דכא גרים דאקרון על שמים . אל' ר' יוסי זאת לי מאי קא מיירי אלא אמר קב"ה מי נח גרמו לי דאגלי זאת בעלמא דכתיב ואני זאת בריתי אותם זאת אות הכרית וגו' . את קשתי נחתי בעין . כלומר לית מאן דאשגח אלא ליקרא דשמי דרמיוז בזה ומהן גרים לי מי נח . מכאן סימנא לחסידא וזכא דלא אשתאילו האי קשת ביומיו ולא אלטרין עלמי ביומיו להאי (זאת) אות ומהן אויבו הכו' דבעי רחמי על עלמי' ואתחזי לאנא עלוי כנין רש"י דלא אלטרין עלמי' ביומיו להאי אות דכא כוא אות סימנא בעלמי' כוא דלא הוה גזר דאתגזר על עלמי' לעיל' דלא מצטל לה . וסיינו דכתיב מושל באלם . קב"ה מושל באלם ומי מושל בקב"ה כביכול דיק דקב"ה גזיר ואיכו מצטל כגון ר"ש בן יוחאי דיומא חד כוס יתיב אצבא דהרעא (י"א דמערסא) דלוד זקק עיטוי חזא שמשא דנכיר ואסתים נכורא ג' זמנין אדככי אתחשך נכורא ואתחזי ביה בשמשא אוכמא וירוק' . אל' לר' אלעזר בריה תא אשתראי ברי ונחמי דכא ודאי גזר דאתגזר לעילא וקב"ה בעי לאדעא לי דודאי תלין (ס"א תלם) יומין תליא הכוא מלחא דאתגזר לעילא ולא עבד קב"ה עד דאודעיה לדיקייא הכ"ד יכי לא יעשא יי אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים . עד דכוו אזלי עלאו בכהוא כרם : חזנו חד חוויא דכוס אחי ופומיה פתיחא (י"א וכוה לחיש בלישניה) ומלכטא בחרעא בעפרא אשתניק ר"ש וקטפר ידוי ברישיק דחויא שכיך חויא מאיך פומיה וחמא לישניה מרחיש . אל' חויא חויא זיל ואימא * לכהוא חוויא עילאש דכא ר"ש בן יוחאי בעלמא שכיח . עייליה לרישיק אחד מוקבא דעפרא אמר גזר אלא ² כשם דתתחא אתחזר לנוקבא דעפרא בן עלאש יתחזר לנוקבא דתכומא רבא . רחיש ר"ש בללוחא עד דכוו מללי שמעו חד קלא ³ פוטקר' דקיטפא ⁴ עולו לאתריכו ⁵ קטפיר' דבורייני ⁶ לא שראן בעלמא ⁷ דכא ר"ש בן יוחאי בטיל לון וזכא את ר"ש דמארך בעי ביקרך על כל בני עלמא . במשה כתיב יוהל מישה וגו' דמשמע דאחיד ליה ⁸ פרדודא ואנת ר"ש גזר וקב"ה מקיים כוא גזר ואנת מצטל . אדככי חמא דנכיר שמשא ואתעבר הכוא אוכמא אל' ר"ש ודאי כא עלמא אסתבס עלא לביתיה ודרש ⁹ יכי לדיק יי לזקות * אכב ישר יחו פנימו . מ"ט כי לדיק יי לזקות אכב משום דישר יחו פנימו מאי פנימו פנים עלאין דבני עלמא בעין למצעי רחמי מניה על כל מה דאלטרין . אל' רבי אלעזר בריה אי הכי ישר יחו פנימו מצעי ליה או ישרים יחו . מאי ישר יחו אל' רזא עלאש דאינון * ימי קדם דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין . וימי עולם דעיר אנפין דאינון אקרון פנימו (דאינון) חמאן בחרח מישר מה דאלטרין למחמי . דתאנא בשעתא דקב"ה אשגח בעלמא וחמא דמתחשך עובדיהון דבני נשא לתתא אשתאילי עתיקא קדישא בעיר אנפין ומסתכלן כל אינון אנפין באלפין סתימין ומתברכן כלכו מ"ט מתברכן משום דמסתכלן אלין באלין בחרח מישר דלא סטו לימינא ולשמאלא הכ"ד

בראשית ט

בראשית נח ב

א לנח

הקדמוני שמו

סמאל כח כל

הנחשים :

ב כשם שחש

זו שביא לנח

באין ונכנס

לחור גלה

בארץ כן יכנס

נחם הקדמוני

לנחם נקבי

הסוס רכב ולא

יקטרג בעולם

שמאל ב כג

ג הממונים על

ספרות וסודות

ד יכנסו כל אל'

לנחמו ולא

ישלנו בעולם :

עומס ג

ה הקשר של

בורייני

פריזים אנשי

רקיע ופוזות :

ז לא בחר

קשר . בעולם

לשני על הס

בדין קשה :

ז שברי רש"י

בטל אחס

של יבולו :

שני לנ

הכלים יא

בראשית כג א

קל

ח חולי שוגגה

וכוא כחש

ככה כח :

אמר קו דיין
הענין
משפטים
וידועים למען
שלוש
מזמור
עברי
המלך ית' ויה'
ובס'
האחרים
בקולו הגבוה
לכל
ומלך הגבורה
שמייסדנו בני
העולם
שם בעלי דיני'
במשפט
בית המשפט
על
הרחמים
העולם
בשמי' וקט'
וחסדן
העולמות
שכני
העולמות
מחשבות
לחזור בתשובה
שלימה
חזורים בבני
דינים כלם איש
למקומו
והשביע' עליונה
בסוד קו דיין
שם עם אורות
שלה החקוקים
בה שם ששם
בדור' סודי לה'
כולם מתייבני'
מקומם
ובמנוח:

אמר קו דיין ישר יחזו פנימו ומחברכן כלכו ומשקיין (ס"א ומשקיין) דא לרא עד דאחברכן כלכו עלמא ומשכחי כלכו עלמין כחד וכדין אחקרי יי' אחד ושמו אחד . וכד חובי עלמא סניאו אחסוס עתיקא קדישא ולא משגחין אנפין באפין וכדין דינין מתעברי בעלמא וכרסוון רמיו ועתיק יומין אסתוס ולא אחגלייא הכ"ד חזק בוים עד די כרסוון רמיו ועתיק יומין יתיב עד די כרסוון רמיו דליטון כתרין עלאין דמשקיין לכלכו אחרנין לאוקומי בקיומייכו ומאן איטון אבון . ועתיק יומין יתיב ולא אחגלייא וכדין מהכפין חייבי עלמא רחמי לדינא . תאנא * מסטרא דלימא כפקין גרדינין נימוסין קליפין ואחדון בקולפיו דגבורה שלטין על רחמי כד"א כוועדים על יי' על יי' ממש . וכדין אשתכחו עלמין חסדן (ס"א קטורין) דלא שלמין וקטטותא אהער בכלכו . וכד בני עלמא מכשרין עובדיכו לתחא מתבסמן דינין ומתעברין ומתערי רחמי ושלטון על הכוא בישא דאחער מן דינא קשיא . וכד מתערין רחמי חדוא וניחומין משתכחן משום דשליטין על הכוא בישא הכ"ד וינחם יי' על הרעה וינחם משום (דשליטא על הרעה) דאחכפיו דינא קשיא ושלטין רחמי . תאנא בשעתא דמתבסמן דינין ושלטין רחמי כל כתרא וכתרא תב בקיומין ומתברכאן כלכו כחדא . וכד חייבין כל חד וחד לאתריכ ומתברכאן כלכו כחדא ומתבסמא אמא בקלדיטי גליפין ותייבין לסטרהא דין אקרי תשובה שלימא ואחכפר עלמא דהא אימא בחדותא שלימא יתבא דכתיב חס בניס שמחא וכדין אחקרי יוס הכפורים דכתיב זיה לעהר אחסם מכל חטאיתכס ומתפתחין ג' תרעין דסטרין גליפין תאנא כתיב ויהי כי יחטא ואשם מכו כי יחטא ולבסוף ואשם חלא הכי תאנא כי יחטא מאיטון חובין דאקרון חטא דכתיב מכל חטאות האדם ואשם כד"א האשם המושב ליי' . ואשם יתקן כלומר חס יתקן עובדיו . והשיב את בגולא אשר גזל א"ר יוסי ממשמע דכתיב והשיב וישיב לא כתיב חלא והשיב והשיב דייקא . תניא בארבע תקופין דשתא קלא אחפסק ודינין מתערין ותשובה תליא עד דאחטקן . וכד דינין מתערין קלא נפיק וד' זווין (ס"א זמין) דעלמא סלקין ונחתין כרוחא קרי וליה מאן דינא ויתער וקב"ה זמין חס יתובון יתיב ואי לא כלל (ס"א קלא) אחפסק ודיניא אחטעידו וכדין אחקרי ויתעלב . ויתעלב בבחי בראי . א"ר יהודה תנין מן יומא דאחערב כי מקדשא ליה יומא דלא אשתכח זיה רתחא בישא מ"ט משום דתנין א"ר יודאי א"ר ייסא נשבע הקב"ה שלא יכנס בירושלם דלעילא עד שיכנסו ישראל בירושלם דאחערב ונגין כך רתחא אשתכחת בעלמא . א"ר יוסי כתיב ערות אביך וערות אמך לא תגלה וכתיב אמך היא לא תגלה ערותה . ותנין אמך היא ודאי הא חס גלה עריותה למאן בעי לאתבא לה ודאי לתקנא מאן דגלי . דתניא כד סגיא יצרא בישא בצר נש לא סגיא חלא באיטון עריין וכלכו חובי אחידן בכהוא עריא וכתיב לא תגלה . כד אחטקן אחטקן לקבל הכוא דגלי ודא אקרי תשובה . א"ר יחזק כל חובי עלמא ס"א דא אחידן * כדא עד דאמא אחגליא בגיטיוכו . וכד איכי אחגלייא כל איטון ציין אחגליין (בגינה) וכתיב לא תקח האם על בניס . וכד אחטקן עלמא לתחא אחטקן כלא עד דסלקא תקונא לאמא קדישא ומתקני' ואחכסייא ממנה דאחגלייא ונגין כך כתיב אשרי נשוי פשע כסוי חטאה וכדין אקרי תשובה תשובה ודאי . וכדין יוס הכפורים אחקרי כמח דכתיב מכל חטאיתכס לפני יי' תטכרו . א"ר

יבדוק אימתי אתקרי תשובה כד אמר מתבסייא וקיימא בחדא על בנין דכתיב י"אס חכמים קיג
הבנים שמחה ותבאח בקיומא ומאן דכוכ סגיר תב לאתריה • וכלהו חבין חד לחד
ומתברכא' כל חד וחד ודין אתקרי תשובה (שלימחא) תשובה סתם לאכללא כלא •
אמר רבי יצחק כד מתבשר עלמא כוליה מתקשר כחדא • כתיב י"ב גדול מעל שמים כ"ה קה
חסדך • מעל שמים דסקלא לעילא מאתר דאקרי שמים ומאי איכו דא איכי אימא
היינו דאקרי תשובה • רבי יודא אמר דיקא דכתיב מעל שמים • אלמלא כתיב על
שמים משמע הכוא אתר דקיימא על שמים ולא יתיר • כיון דאמר מעל שמים משמע
הכוא אתר דקיימא על השמים לעילא לעילא* דתאנא בזהכא זמנא דמתבשר עובדין
לתתא ולאחא בחדותא אתגלייא עתיקא קדישא ותב נכורא לזעיר אנפין ודין כלא
בחדותא כלא בשלימו כלא אשתכחו בברכאן ורחמין זמין ועלמין כלכו בחדותא תשובה
הכ"ד י"שוב ירחמנו יכבש עונותינו • מאן ישוב ישוב עתיקא קדישא לאתגלייא מ"ה כ
בזעירא ישוב לאתגלייא דכוכ סתים בקדמותא וכלא אתקרי תשובה • אמר רבי יודא
כלא בכלל כלא סתם וכתיב י"למען ישוב י" מחרון אפונתן לך רחמים • א"ר יצחק דברים י
כלא כוא ודאי וכו' אוקימנא מלי קמיה דר"ש • והשיב את הגזל • תמן שאלו חברייא
מפני מה בגזל כתיב והשיב את הגזל ולא יתיר • אלא הא אוקימנא דא שוי דחילו
עלאה כחתאה ודא דגניב שוי דחילו תתא לקבליה ולא דחילו עלאה • מה כתיב
לעילא נפש כי תחטא * כדקאמרן דאורייתא וקב"ה תווכין עליה ואמרי נפש כי תחטא י" ב
וגו' • וכתיב נפש כי תמעול מעל וגו' או נפש כי תשבע וגו' • אמר רבי יצחק נפש
כתיב ולא רוס ולא נשמה וככא גופא (פ"א רוחא) ונפש דכתיב ויהי כי יחטא ואשם
השיב את הגזל • מאן דבעי לתקנא עובדיו כמא דאמרן והשיב • מאן והשיב אלא
כמאן דיתקן עובדין בנין דיתב מבועי מיא לאתרייהו לאשקאח נטיטן דכא כוא גרים
בחוזי לאתמנעא ממייכו • וע"ד והשיב את הגזל וגו' • כמא דאתמר* : רבי אבה ע"כ
כוכ יתיב קמיה דר"ש עאל ר' אלעזר בריה אמר ר"ש כתיב י"דקיד כחמר יפרח וגו' • חכמים כ
ד"ק כחמר מאי כחמר דכא מכל אילני עלמא לית דמתעבב לאפרחא כמו תמר דסליק
לשבעין שנין מ"ט כחמר אלא אע"ג דקרא אסביד חברייא כלכו לא בעו לגלחא • אבל
ד"ק כחמר יפרח על גלותא דככל אחמר דכא לא תבת שכינתא לאתברא אלא בסוף
שבעין שנין • הכ"ד י"ב לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקוד אתכם ודא כוא ירחמי כ
ד"ק כחמר יפרח דסליק דכר וקובא לשבעין שנין ד"ק דא קב"ה הכ"ד י"ב ד"ק חכמים יא
י"י דקות אכב וכתיב י"י' כד"ק • וכתיב י"אמרו ד"ק כי טוב • כארז בלבנון ש
ישגא • מהו ארז דא קב"ה דכתיב בחור כארזים (דיתב על כרסייא דיעקב ישיבה ג
שלימא) • בלבנון ישגא בלבנון ודאי ודא כוא עדן דלעילא דעליה כתיב י"עין כס
לא ראתה אלהים וזאתך • וכו' ארז בזהכא אתר עלאה ישגא ודא בגלותא
בתראא כוא ככאי ארז דאתעבב לסלקא ומשעתא דסליק עד דקאים בקיומיה
כוא יומא ושירותא דיומא אחרינא עד דעביד לל בנכורא דיממא • וארז לא סליק
אלא בעדונא דמיא כד"א כ"ארזים עלי מים כך ארז בלבנון ישגא • דמתמן במדבר כד
נפיק מבועא ונהרא דמיא לאשקאח וארז דא קב"ה דכתיב בחור כארזים • שתולים שיר ב
בית י"י למנא דמלכא משיחא • בחירות אלהינו יפריחו בתחית המתים • עוד
זבון שבעה בזהכא יומא דישתכח עלמא חרוב • דשנים ורעננים יהיו לבשר דכתיב
י"שמים החדשים והארץ החדשה ודין י"שמה י"י במעשיו כתיב וכל כך ישיעיו כו
חכמים קד

ויקרא

מכל'ס 35
משנ' 10

למנחם ³⁵ להביד כי ישר יי' אורי ולא עולתה זו . הו פתח ואמר יא'יש תכפוכות ישלח מדון
וגרנן מפריד אלוק . איש תכפוכות ישלח מדון כמח דלמנחם חייבא . עבדי פגינו לעילא
וגרנן מפריד אלוק מפריד אלופו של עולם . ודא קב"ה . ד"א איש תכפוכות ישלח מדון .
מח וישלח . ישלח לאינון נטיען מדון דינקן מסטרא דיינא . וגרנן מפריד אלוק כמח
דלמנחם חייבא עבדין פגינו לעילא . מפריד דיחודא לא אשתכח מפריד למטרוניתא ממלכא
ולמלכא ממטרונית' ובגין כך לא אקרי אחד דאחד לא אקרי אלא כד אינון צווגא חדא .
ווי לאינון חייבא דעבדין פרודא לעילא זכאין אינון לדיקייא דאינון מקיימין קיומא
לעילא זכאין אינון מאריבין דתשובה דתייבין כלא לאתרייכו . וע"ד תנין אחר דבעלי
תשובה יתבי לדיקים גמורים לא יתבי ביה . מ"ט אלא אינון תחתקו באתר עלאה באתר
דשקיו דגנתא משתכח מתמן ודא הוא תשובה וע"ד אקרון בעלי תשובה ואלין תחתקו
באתר אחרא דאקרי לדיק . וע"ד אלין רעיא סהימנא

אז וס שייך אחר
ספ שכתוב בדרך
רמו ע"ב

יתבין באתר עלאה ואלין יתבין באתר זוטרא * **אמר** רעיא מהימנ' דזכתין אית
מ"ט אלין תייבין מיא לאתרייכו מאחר בגיכנס רשימין למחללי שבחות
עלאה דנכרא עמיקא עד הכוא אחר בפרססא ולא חזין בתיובת' מאותו חלול .
דאקרי לדיק . ולדיקים גמורים נגדין לון וממנן עלייכו ואוף הכי דזכתין אית
מככוא אחר דאינון יתבי להאי עלמא בגיכנס לאינון דמגלי עריין ולאינון דמגליין
וע"ד אלין עלאין ואלין תחתין זכאח חולקבון פנים בתורה שלא כהלכה ולאינון דשפכין
דמארי תשובה זכאח חולקבון דלדיקייא דס נקי ולאינון דאומין לשקרא ולאינון
דבגייתבון עלמ' מתקיימ' הכ"ד ויהי כי דשכבין עס נדה או בת אל נכר או זונה
יחטא ואשם וגו' מה כתיב לעילא או מאא או שפחה ואוף הכי לעובר על שס"ה לא
אבדו וכחש זה וגו' דכא בגין דא אשתלק תעשה לכל חובא אית דזכתא בגיכנס
קב"ה מכלא כביכול קב"ה לא אשתכח וממנא עליה . ושטן יר ברע דילי' ממנא
בקיומיו' דכא כנסת ישראל אשתפרשא על כולכו חובין דזכתין וממנן דיליה .
מאתרברא הכ"ד ר'אבדו האמונה * מאי ואי דדר בתיובת' מה כתיב י'מחיתי כעב
אמונה דא כנסת ישראל כד"א י'ואמונתך פשעיך אסתמו רשימין דרשיעיו' דזכתא
בזילות . אבדו האמונ' כד"א י'על מה דגיכנ' מכל חובא וחוב' . ואית חובין
אבדו אחרן וכלא חד וזא חוקימנא אבדו רשימין לעילא ולא לתתא ואית דרשימין
ולא נאבדו ולא אבדו . כוונתא דא ר'אבדו לתת' ולא לעילא . ואית דרשימין לתתא
אבדו אבדו או נאבד לא כתיב אלא אבד . ולעילא . אסתמוחן לתתא אסתמוחן לעילא
הכ"ד אבדו האמונה בגין כך וכשיב בחר דאבדו בתיובת' ועוד אוקמוס מארי
את הגזילה או את האבדו וגו' : מתיתין רשע עונותיו חקוקים לו על
אס עונותיו . לדיק זכותיו חקוקים לו על

ישעיה מר
ל' ק"א
ירמיה 1
מכל'ס 35
ירמיה 10
ישעיה 10

עונותיו אמאי בגין למכו רשימין בין בעלי חוביכון לאשתמודעא בכו וקלא נפיק עליה
האי רשע איבו ישרפו עונותיו בגיכנס . ואוקימנא נשמות של רשעים כן כן המזיקים
בעולם ודינא לזכון אוקמוס עלייכו מארי מתיתין דנשתמוחן נשרפת ונעשית אפר תחת
דמלא כפות רגלי כדדיקים ובמאי חתוקדון באש דכרסייא דאתמר ביה ר'ברסייא שביבין די מור
גלגלובי מור לזיק (והכר דיומר נגיד ונפיק) מארבע חוין דאשא דסחרין לבורסייא דדין
דאיבו אדני דינא דמלכותא דינא וזהו נכר אתמר ביה נכר די מור נגיד ונפיק מן
קדמוי . נשתמוחן דלדיקיי' עבלין ומתדיבין ביה ונשתמוחן דרשיע' נידונין ב' ואחשעירו
קמיי' כקס לפני אש וביינו אש אוכלת אש **יְהוָה** איבי חמא נרתיקא דיליה אדני
וכיע

היינו רוא דאוקמוס. לעתיד לבא מוֹלֵא הקב"ה חמה מנרתיקה לדיקים מתפראין
בה ורשעים נדונין בה ומחיוון דכרסייא דדינא הוה נחית אריה דאשא למיכל
קרבנין אינון דממק על כל אבר דחב מחבל קטיגור אחד כמה דאוקמוס. עשה עבד
אחת קנה לו קטיגור אחד. ומיד דנחת אש של גבוח ואוקיד לון לאלין אברים
תדרין ואמורין דפרים וכבשים ועתודים ועזים. יכוה דנחית כאריה דאשא לאוקדא
גון אחוקדון אברים דלכון. אחוקדון מחבלן דממק עליהו ומתכפרין חובין דישראל
דאינון אברים דשכינתא בהכוא זמנא חיוון מתקרבין דממק על זכון דאינון מכרסייא
דרחמי דאיכו תשובה אימא עלאה ובמה מתקרבין בשם ידוד דעאל בכון ובגין
דא קרבן לידוד דלית מאן דיכול לקרב חיון ויסודין לאעלאה שלם בינייהו אלא שמיס
דקריב בשמיס מים לאש ולא מבכב דא לדא וקריב רוחא לעפרא ולא מפריד ליכ.
בהכוא זמנא אינון שלמים חיון ויסודין ואחקריא קדשים דלית עומאים בינייהו. ועוד
שלמים דא ה' בתראה דאיכו שלימו דעמודא דאמנעיתא בכל חיות דכלילין ביה לכל
שית סטריין דיליה דאינון שית ספיראן. ורוא דמלכ חסם רוס ופנה למעלה ביה"ו
לימינא דחסד. כה"ו לשמאלא דגבורה. וי"ו בעמודא דאמנעיתא. יו"ה בנלה. כבוד
הי"ו. ביסוד וי"ה. אילנא דאחיד לון כלכו תפארת עץ עושכ פרי ובגין דא מקום
שיפול העץ שם יכ"ו. ועוד הכי ככל ביה"ה בתראה שלמים לה ולכל חיוין דאחידין
בה כגוונא דא יכ"ו עס ה' יכוה כו"ו עס ה' ביה"ה וי"ו עס ה' ויכוה ואוף הכי שאר
חיוין. ואינון ח"י אחון דשית סטריין דכלילין בלדיק חי עלמין ועס ה' תעביד חיה
ורוא דמלכ איכי ה' כגון תיבת נח דאחכניש בה מכל מין ומין דאינון שנים שנים
שבעה שבעה לקרבנא. שנים שנים ארבעה שבעה שבעה ארבעה עשר בא י"ח
ותיבה ה' בה אשתלים חיה* * ולדיק איכו כליל ו' דרגין. ובגין דא תקינו למפתר
בית חלמא בג' שלומות בג' פדיונות דאיכו ו' בחושבן ו' ואיכו סלם דחלמא דיעקב
כליל ו' ספיראן מוֹלֵא ארלס שכינתא תתאח ודא ה' תתאח ורשאו דא י' ביה איכו
לדיק שביעי. מגיע השמימה דא אימא עלאה ודא ה' עלאה דמסערא דחלמא ה'
שלטא על י' דאיכו רישא דסולמא כ"י מן אליהם. ובגין דא יוהנה מלאכי אליהם
עולים וגו' ולא מלאכי ידו"ד אחון כסדרן עולים בחלם דאיכו כתר על ד' אחון
דאחפשוותא דלכון מחכמה עד מלכות קדישא בגין דחכמה איכי י'. בינה ה'. שית
ספיראן ו'. מלכות ה' בתראה. חלם כתר על כל אחון. ע"כ* :

אם

א עיין בפסוק
רמזי' מהכ"ה
שער ט' פ"א
דף מ'
ס"א פתח
ויחמר בלתי
לגני וגו'
בראשית כח

כאן חס' זמנא
לדך רמז ד' א'
ויהלום וכו'
שיר א'
בגדר טו

הכחן המשיח יחטא לאשמת העם. רבי אבא פתח י"הגידה לי שאהבה נפשי וגו'
אם לא חדשי לך היפה בגשם לאי לך וגו' הכי קראי אוקמוס חזריא במשה בשעתא שיר א'
דכוה סליק מעלמא דאמר י"הפקוד יי' אליהם הרוחות לכל בשר וגו' אשר יאל לפניהם וגו' בגדר טו
ותנין דעל גלותא אחמר ות"ח הכי קראי כ"י אחמן למלכא קדישא. הגידה לי שאהבה
נפשי כד"א אח שאהבה נפשי. ראייתא ולמלכא קדישא אחמר אחת שאהבה נפשי איכה שיר ג'
תרעה. בספרא דרב המנונא סבא אמר כל זמנא דכ"י אשתכחא ביה בקב"ה כביכול
קב"ה בשלימו ורעו ברעותא ליה (ולאחרין ו' ליה) לגרמיה מהכוא ייקון דחלבא
(ס"א דמלכא) דאמא עלאה ומכוא ייקון דאיכו ייקן אשקי לכל שאר אחרנין וייקן
לון ואוליפנא דאר"ש כל זמנא דכ"י אשתכחת בקב"ה קב"ה בשלימו בחדוה ברכאן
ביה שריין ופקין מניה לכל שאר אחרנין. וכל זמנא דכ"י לא אשתכחת ביה בקב"ה
כביכול ברכאן אחמנעו מניה ומכל שאר אחרנין. ורוא דמלכא בכל אחר דלא
אשתכח דבר ומוקבא ברכאן לא שראן עלוי ועל דא קב"ה געי וככי כד"א שאג יחמס כב
ישאג על כוה ומאי אומר אוי שהחכמתי את ביתי ושפתי את היכלי וכו'. ובשעתא
דכ"י

ויקרא

דכ"י נפקת בגלותא אמרת קמיה בגידה לי שאכבד נפשי . אנת רחמא דנפשי .
 אנת דכל רחימו דנפשי כך . איכא תרעה איך תזון גרמך מעמיקא דנחלא דלא פסיק .
 איך תזון גרמך מנחירו דעדן עלאה . איכא חרצין בלחרים . איך תזון לכל אינון
 אחרנין דאשחקין מנך דחירא ואנא הוינא אחזנא מנך בכל יומא ומשחקיא ואשקיאנא
 לכל אינון תתאי וישראל אחזנו בי וכשתא שלמא אהיב כעוטיא איך אהיב מתעטפא
 בלא ברכאן כד יטרכון אינון ברכאן ולא ישתכחון בידי . על עדרי חצריך .
 ביאך חיקוס עלייכו ולא אהיב רעיא לבו ונא לבו . עדרי חצריך אלין אינון ישראל
 דאינון בני אבהן דאינון רחיבא קדישא לעילא . אל קב"ה שבוק אנת דידי דשא
 דידי מלה טמירא הוא לאחידע . אבל אס לא חדעי לך לגרמך הרי לך שיטא .
 היפה בנשים כד"ל הכך יפה רעיית . ואי לך בעקבי האלן . אלין אינון דריקייא
 דאינון נדשין בין עקבין ובגייכוון יחיב לך חילא לקיימא (ועס כל דא) ורעי את
 גדושתך על משכנות הרועים . אלין אינון תוקות של בית רבן דעלמא מתקיימא
 בגייכוון ויבין חילא לכ"י בגלותא . משכנות הרועים אלין בתי רבן אחר בית מדרשא
 דאשתכחא אורייתא בכוון דחירא . ד"ל אס לא חדעי לך היפה בנשים וגו' . ת"ח
 בשעתא דלדיקייא אשתכחו בעלמא ואינון תוקות של בית רבן משתכחי ולעילא
 באוריית' יכלא כ"י לקיימא עמכון בגלות' ואי לאו כביכול היא ואנון לא יכלי
 לאתקיימא בעלמ' . ואי זכאין אשתכחו אינון אחפסן בקדמיתא . ואי לא אינון גדיין
 דעלמא מתקיימ' בגייכוון מתפסין בקדמיתא וקב"ה סליק לון מעלמ' אע"ג דלא
 אשתכח בכו חובב ולא דא בלחודוי אלא רחיק מניה לכ"י ואהגליא בגלותא הכ"ד
 אס הכין המשיח יחטא לאשמת העם . אמאי יחטא לאשמת העם בגין חובב
 עלמי דגרמו האי לאשמת העם ודאי ולא לאשמת דיליכ . יחטא יגרע טוביב ודאין
 גלבים 6 א דיויב בכלא כד"ל יווייתו אני ובני שלמה חטאים . ד"ל אס הכין המשיח דא
 קב"ה כדקאמרן . יחטא יגרע מן כ"י ומעלמ' דלא יחיב לון ספוק ברכאן . אמאי איכו
 לאשמת העם ודאי בגין חובב דעמא היא :

אם הכין המשיח יחטא . רבי ינחק פתח יזכור לאברהם לינחק ולישראל
 עבדיך האי קרא קשיא הכי מבעי ליה למכתב . זכור לאברהם ולינחק
 ולישראל מאי לינחק . אלא הכי תניק בכל אחר שמאלא אהכליל בימינא ובכללא
 דימינא הוא דהאי ימינא אחתקנת לעלמין לאכללא ביה שמאלא ועל דא לא פליג
 בגין לאכללא ליה ביה באברהם ובגין כך לאברהם לינחק (דייקא) כללא חד .
 (אבל) ולישראל דהא בתריויכו אחיד לון בגדפוי (ס"א בפספוי) וכו' שלם בכלא .
 אשר נשבעת להם כך . אומאה אומי קב"ה לאבהן באבהן דלעילא דהא הוא
 דכתיב אשר נשבעת להם כך באינון דלעילא באינון דשראן כך . ותדבר אליהם ארבה
 את זרעכם וגו' . אשר אמרתי . אשר אמרת מבעי ליה . אלא קב"ה אמר כך לאבהן
 יתביב 8 זמנא ותרין זמנין אשר אמרתי דלבייתו ברעו נפשי דהא אמירא רעווא הוא הכ"ד יאדני
 אמר לשכון בערפל . ועוד מה תאמר נפשך ואעשה לך . ונחלו לעולם . מאי לעולם .
 עולם דלעיל' דאחידא ביה הכי ארץ ואחזנא מהכ"י עולם ואי האי ארץ אחרתא במאי הוא
 לאשמת העם הוא דהוי . רבי ינחק אמר אס הכין המשיח יחטא דא כהן דלחמא דאחתקן
 לעבודה ואשתכח ביה חטא לאשמת העם הוא דהוי ודאי . ווי לאינון דסמיכין עליה .

בגוונא דא שליחא דלבורא דאשכנזא ביה חטאה (בגין דעמאל לא אשכנזא וזכין קמי קבוצה) ווי לאינן דסמכין עליה. אמר ר' יודאס וכו"ש כהנא דכל ישראל ועלאין ותתאין כלבו אחידן (י"א מחלן) ומנפאן לאתכרנא על ידי דהא תינן בשעתא דכהנא שארי לכוונא מלין ולקרבא קרבנא עלאה כלא אשכנזא בצרכתא ובחזותא. ימיני שארי לאתער' שמאלא אתכליל בימינא וכלא אתאחיד ואתקשר דא בדה ואשכנזון כלבו כחדא אשכנזא דעל ידא דכהנא מתכרנאן עלאי ותתאי וכלא אוקמוס ובג"כ צעי לקרבא קרבנא עליה בגין דיתכפר חוביה. אמר ר' יוסי הא תינן דעל ידא דכהנא אתכפר חובא דצ"י כד קריב קרבנא השתא דליבו חטי מאן מקריב עליה ומאן יכפר עליה. אי תימא דליבו מקריב על נפשי' הא איבו אתקלקל ולאו איבו כדאי דיתכרנא עליה עלאי ותתאי. תתאי לא יתכרנא על ידיה כל שכן עלאי. ח"ר ר' יודאס ולא. וכלא כתיב יוכפר בעדו ובעד ביתו אמאי צעיא לכפרא עליה בגין דליבו חז יכפר על גרמיה דכתיב וכפר בעדו. אמר ר' חייא הא ידיע בלא אתר אתקשר כהנא רבא. ובאן אתר אתקשר כהנא אחרא והכוא דאקרי סגן ידיעא בג"כ כהן אחרא קא מקריב קרבניה בקדמיתא וסליק ליה עד הכוא אתר דאתקשר ביה. בתר דכהנא סליק להכוא אתר לא מעכין ליה לסלקא לאתריה ולאשתכרנא חוביה וע"ד אחרא קא מקריב עליה קרבניה. כיון דאחרא הוא מקריב ולא מסתפקין כל כך על ידיה לבתר איבו מקריב ואינן עלאין כלבו מתכרנא לכפרא חוביה ומלכא קדישא אשכנזא על ידייהו. כגוונא דא המתפלל וטעם יעמוד אחר תחתיו. ר' אלעזר ורבי אבא הוו יתבי. אמר רבי אלעזר תמינא לאבא ביומי דר"ה ויום הכפורים דלא צעי למשמע גלותא מכל צ"י אלא אי קאים עליה תלתא יומין קודם לדכא ליה. דר"ש כהן אמר הכי בללותא דהאי צ"י דלחא מדכנא אתכפר עלמא. וכ"ש בתקיעה דשופר דלא מקבל תקיעתא דצ"י דלאו איבו חכים למתקע ברה דתקיעה. דתינן ר' יוסא סבא אמר הכי תקיעתא כסדרן. קדמיתא כלילא מכלא. תניינא חדא כסדרא וחדא כסדרא גבורה גדולה בינייהו. תליתיתא חד כהן וחד כהן. גבורה בינייהו. * פוסקא סלקא. ב קומטרא נחתא. חד תקיפא וחד רפיא. וכלא אוקמוס. ואמון עשרה ואמון תשע. חד כללל דכלא. ובהאי יומא מתעטרא יתק וכלא רישא לאבאן. בהאי יומא כתיב פחדו בזיון חטאים. בהאי יומא יתק אתעקד ועקיד כלל ושרה מלילת (ס"א מיללת) וקול שופרא תקיף לחדא זכא חולקיה מאן דעבר בינייהו ואשתמיז בינייהו. אמר ר' אבא בג"כ קרינן פרשתא דיחאק בהאי יומא דבהאי יומא אתעקד יתק לתתא ואתקשר בהכוא דלעילא (י"א באברהם) אימתי אתקשר בשעתא דכתיב וייעקוד את יתק בנו וגו'. אמר ר' אלעזר בהאי יומא אעטר יתק לאברהם דכתיב והאלהים נסה את אברהם. מאי נסה כד"א ואל ישיב מע עמים ארים נסי. ויוקרא שמו יי נסי. מאי קמ"ל בגין דאשכנזא ימינא ואשתמיז הכ"ד שמו יי והאלהים נסה את אברהם. וכלא הים דייקא ודא הוא פחד יתק ר' אבא אמר כתיב כי אלהים שופט זה ישפיל וחרירים. כי אלהי שופט אלמלא דאעבר די' דיחאק באתר דיעקב שארי * ואחאסי (ס"א ואחאסי) (ס"א ואחאסי) תמן. ווי לעלמא דיערב דינייה ורוא דמלה ס"א ואחסי י"א באש יי נשפט. ודא הוא אתכסמות' דעלמא. וכיון דעאל באתרא דיעקב ויעקב אחיד ישיב סו

ויקרא

א ונתקברו
בנהלים וכו'
משל אל השקט
בכעס :

א עיני עיני
בספקות כס'
אשר לו ע"ז
ואל :

בכלם פט

דברים ג

ישעים ג

כיה כדן שכיר אשא * ואלטנו גומרים לבר נש דכוס רגיו וחגר חיון גרמי' ונפק
ברגוזיה לקטלא לבני נשא . חד חכימ' קס על פתח' ואחיד כיה אמר אלמלא לא
אחיד כי ואחתקף כי הא קטולא בבני נשא אשתכח . בעוד דאחתקפו דא בדא ואחיד
דא בדא אלטנן רגוזיה על דנפק לקטלא . נפק לאוכחא . מאן סביל רגוזא וחוקפא דדינא
דכסא בר נש כוי אימא דא דקאים אפתחא . כך אמר קב"ה לישראל בני לא תדחלון
הא אנא קאים על פתחא אבל אזדרזו בבאי יומא וכבו לי חילא . ובמה . בשופר דאי
אשתכח קול שופר כדקא יאות ומכווני כיה לתתא הכוא קלא סליק וביה מתעטרי
אבהן וקיימי במשכביה דיעקב . וע"ד צבי לאזדכרא בשופרא ולמנדע בכהוא קלא
דכהוא רקיעא יבצין אתר לכהוא קלא ומאי קא אמרי יו"י נתן קולו לפני חילו וגו' .
וקאים הכוא קלא בכהוא רקיע עד דאתי קלא אחרא ואתעתדו (ס"א ואתער) כדא
וסלקין בזוגין לרקיעא אחרא . ועל דא תגינן אית קול דסליק קול ומאי איתו הכוא
קלא דתקיעתא דישראל דתתא וכוון דמתחברן כל אינון קלין דלתתא וסלקין לכהוא
רקיעא עלאה דמלכא קדישא שארי כיה מתעטרי (ס"א מתעטדין) כלבו קמי מלכא
וכדין כורסוון רמיו וכורסייא אחרא דיעקב קאים ואתתקן . על דא אשתכחא בספרא
דרב במנוגא סבא באנון ללוזי דר"ה דכוס אמר אלוהא וקל שופרא (דכהוא קול) דאפיק
הכוא זכאח דאשתכח מרוחיס ומנפשיס בכהוא שופרא דכהוא קול סליק לעילא וכהוא
ימא קיימי ומשתכחי מקטרגין לעילא וכד סליק הכוא קלא דשופרא כלבו אחרדיין
קמיא ולא יכלין לקיימא . זכאח חולקסון דלדיקייא דידעין לכונא רעותא לקמי מאריכוון
פס וידעין לתקנא עלמא בבאי ימא בקל שופרא ועל דא כתיב יאשרי העם יודעי תרועה
יודעי ולא חוקעי . בבאי ימא צבי עמא לאשתכלא צבר נש שלים מכלא דידע ארחוי
דמלכא קדישא דידע ביקרא דמלכא דיצעי עליהו בעותא בבאי ימא ולזמנא קל
שופרא בכלבו עלמין ככונא דלכא בחכמתא ברעותא בשלימו בגין דיסתלק דינא על
ידוי מן עלמא . ווי לאינון דשליחא דלכון לא אשתכח כדקא יאות דכא חוצי עלמא
(י"א עמא) איתין לאדכרא בגיניס הכ"ד אס הכון במשיח יחטא דכוא שליחא דכל
ישראל . לאשמת העם כוא בגין דדינא שריא עליהו . וכד שליחא כוא זכאח כדקא
יאות זכאין אינון עמא דכל דינין מסתלקין מנייהו על ידיה כ"ש כהגא דעליס מתברכאין
עלוי ותתאי . ח"ר אלעזר וע"ד ככן גוי עד לא יסלק לפולחנא בדיקין אבחרים וידעין
ארחוי ועובדי וחי לא לא סליק לפולחנא . וכן בסכסדרין למידן דינא וחי אשתכח
כדקא יאות יבצין עליה חומרא דמקדשא וחי לא לא סליק לפולחנא הכ"ד יוגלוי אמר
חומין ואוריך לאיש חסידך . מפני מה זכא (אסדן) לאוריס ולחומיס ולמפלח פולחנא .
כוי חומר אשר נסיתו וגו' חומר לאביו ולאמו לא רחיתו וגו' . וכוון דאשתכחו
באלין דרגין כדן יורו משפטיך ליעקב וגו' . ישימו קטורה וגו' . לשכבא רגוזא
ולזמנא שלמא . וכליל על מזבחך בגין דיתבסמון כלא וישתכחון ברכאן בכלבו עלמין
כדן ברך יי חילו וגו' : ואם כל עדת ישראל יסגו וגו' . רבי שמעון פתח ינשים
שאננות קומנא שמענא קולי . וגו' . כמה אית ליה לבר נש לאשתכלא ביקרא
דמאריס בגין דשתכח בריה שלים קמי קודשא בריך כוא דכד ברא קב"ה לבר נש

ברא ליה שלים כמח דאחמר (קסלמ ז) אשר עשה האללים את האדם ישר וגו'. את האדם דכר ומוקבא. ומוקבא אחלילת בדכורא וכדין ישר כתיב. לבתר וכמוהו בקשו חשבונו רבים. ת"ח ממוקבא דהכומא רבא עלאה. אשתכחת חד מוקבא רוחת' דכל רוחין וכו' אוקימנ' לילית שמה ויחא אשתכחת בקדמיתא לגבי אדם. ובשעתא דאתברי אדם ואשתלים גופיה אודמנו על הכוא ופח אלק רוחין מסטרא דשמאלא. דא בעא לאעלא ביה דא בעא לאעלא ביה ולא חזו יכלי עד דגער דכו קב"ה ואדם כוכ שכיב גופא בלא רוחא וחזיו דיליה ירוקא כוכ וכל אינון רוחין סחרן עליה. בכהוא שעתא נחית עננא חד ודחא (חירק) לכל אינון רוחין ובשעתא דא כתיב (בראשית ה) ויאמר אלהים תולא הארץ נפש חיב וכו' אוקימנא דמוקבא אשתכחת מן דכורא מן הכוא נפש דאדם ויחא אפיקת הכוא רוחא לנשגא ביה באדם כליל מחרין סטרין דקדא חזי כה"ד (שם ז) ויפח באפיו נשמת חיי ויחי האדם לנפש חיב. לנפש חי' ממש. ומאן דאסתפק בכהי גיין דלא ידע אי חיב ז' היא חיב תהא או חיב דשמה ישראל או מדכורא או ממוקבא חבל לא כתיב לנפש הכיח חלא לנפש חיב סתם דמשמע כלא וכד קס אדם כות מוקבא תקועה בסטרי. וכהיח נשמתא קדישא דביה כוכ אסגי להאי סטרא ולהאי סטרא וסגי להאי ולהאי גיין דכבי אחלילת. לבתר כסר קב"ה לאדם ותקין למוקבים כה"ד (שם) ויבן יי' אלהים את כללע וגו'. את כללע הא * אוקימנא כה"ד (שמות כו) וגללע המשכן ויביאה אל האדם בתקועה ככלה לחופה. כיון דחמת לילית דא ערקת ויחא בכרכי ימא ועד כען איבי זמינא להאבשא בני עלמא. וכד זמין קב"ה להרבא רומי רשיעתא ולמכוי חורבן לעלמין יסלק להאי לילית וישרי לה להאי חורבא גיין דהיא חורבנא דעלמא כה"ד (ישעיה לז) אך שם הרגיעה לילית ומלאה לה מנוח. ובספרי קדמאי אמרי דאיבי ערקת מן אדם מקדמת דנא ואין לא תנין כבי גיין דהא מוקבא דא אשתכחת עמיב. חבל עד לא קמת האי נפש (ס"א דהא מוקבא) דא לא אשתכחת עמיב חבל עד לא אשתכחת מוקבא דא) עמיב דאדם כדקא יאות כות מזדוגא עמיב וכד האי אשתכחת עמיב כדקא יאות ערקת היא לימא זמינא להאבשא בני עלמא. אסוחתא להאי בכהי שעתא דאזדוגו בר נש באחתיה יכוין לביה לקדושא דמאריה ולימא כבי ^ב עטיפא בקטפא אודמנת שארי שארי לא תעול ולא תנפוק לא דידך ולא בעדך. תוב תוב ימא אחרגשת גלגלי לך קראן. בחולקא קדישא אחידנא בקדושא דמלכא אשתעפנא. ולחפיה ליה לרישיה ולאחתיה עד שעתא חדא וכן בכל זמנא עד ג' יומין לקליטת דכל כרכבא דלא קולטת לג' יומין תוב ליחא קולטת. ובספרא דאנא אשמדי לשלמא מלכא אמר תלתין יומין ואמר דלבתר דסיים עובדא לישרי מיין לילין סוחריה לערסיה ונטורא דכלא (לבתר) ^ב מאן דינקא לרביא לא תזדוגו לבר נש חלא בשעתא דרביא נאים ולבתר לא תניק ליה עד שעתא חדא כתרין מילין או חד מיל אי לא יכלא גיין לערא דרביא בזמנא דאיכו ביי. ובדא לא מסחפי מנח לעלמין. זכאין אינון לדיקויא דקב"ה אוליק לן רזין עמיקין דלעילא ותחא וכלא גיין אוריית' דהא אוריית' מאן דישתדל בה מתעטר בעטרין דשמא קדישא דהא אורייתא שמה קדישא כוא. ומאן דישתדל בה אחרשים ואשתעט דשמה קדישא וכדין ידע אחרין סחמין ורזין עמיקין דלעילא ותחא ולא מסחפי לעלמין. תא חזי

בכהוא

דר' אמת א בראשית כח ע"א ועיין כח' חורש מד ע"ב : ב לשא הוא על לילית הרשעה לרחושה בן המטה בשעת חיוונו עס אשתי כי תמיד היא מנקבת להמלא עס בשעת חיוונו כדי שיהיה לה את זה בולד המכוסה ע"י זיווג סתוא ולשיכר אריך ימים להא. לרחושה וסוסה כל דבר רוחני מהלכס בלבוש אחד עניי קודם שיחלם לעשות אדם דבר כי בעדו רוחני לא יפסול בעורגא וכל אחד מסרחותיים יתלבש כמו מה שחא כענין הנהלך שבה לנחמנות אל סגנון וכן ברוח חילוני כשכא להחזקר בבני אדם לעב חלוק גשמי ולפי שיליתא היא מהלכס בלבוש עב ויחא יחסור בלבוש אל בקטפא שחא סדין וסיוט עטיפא בקטפא י"ל לילית מתעטפת כסדין ומוכנת להתדבק בחיוונו איש ואשתו סוק סוק לא תעול כו' כי גלי סוס קוראים לך וסם הרגיעה לילית מלאה מנוח וגו' ושארי דברי בלזס סם מצואריהם ודבר מוקבא סא שחא סחיה ברוחה לאיי סוס ע"י בלזס סוס : ג מי שחא מזדוגו לשחא כשחא מניקת לענא לא תזדוגו עמא חלא בעד שטער יאן ולאח"כ לז מניק אורי' כ"א שחמין כשיער מכלך ב' מילין או מיל אחד וכו' מוצא :

בהכא וימא אחפקדו על אילגא חד ועברו על פקודא דמאריכו • ובגין דאחמל
 בראשית ג' ה'א חבת בקדמיתא ואתא עלה הכי נחש • כתיב י'כא ימשול כ' • מכא ולכלא
 בכל זמנין גוברין אשתכחו חייבין קמי קודשא בריך הוא הא אוקימנא דאינון נשים
 (דלעילא) מסטרא דדינא קשיא זמנין לשלטא עליכון מסטרא דדינא קשיא דא
 י'שמי' ג' הוא דכתיב י'שמי מוגשיו מעולל ונשים משלו בו • נשים משלו בו ודאי ואלין אקרון להט
 ויקרא כ' הכרב המתכפכת לאו דאינון חרב המתכפכת אלא להט מהכא חרב דאקרי י'חרב
 י'שמי' לה נוקמת נקם ברית י'חרב לוי' מלאה דם • והכא להט הכרב מתכפכת לזמנין גוברין
 ולזמנין מוקבין וכו' אוקימנא • ווי לעלמא כד אינון נשין שלטן בעלמא • כד חמי
 נביאה דישראל מעמי ארשיהו ואינון אשתכחו בחובין קמי מאריכו דין אמר נשים
 שאננות היך אתון שקיטאן היך אתון יתכן דלא לאחערעא בעלמא קומנא • ובאחי
 קם אחרא *אוקימנ' להאי קרא (חסר כאן) וכו' אוקמוס חברייא • אבל לא אחמר אלא
 שופטים ד כמה דאשכחן בדבורה דכתיב י'היא שופטה את ישראל בעת ההיא • ועל דא חייקן
 ווי לבר נש דאחמל קא מברכא ליה לפחורא • כך דבורה וביא שופטה את ישראל
 בעת ההיא ווי לדרא דלא אשתכח בכו מאן דדאין לעמא אלא חד נוקבא • הא חוי
 חרין נשין אנון דאשתכחו בעלמא ואמרי תושבחתא דקב"ה דכל גוברין דעלמא לא
 שמואל א' ב' יימרון כ'י • ומאן אינון דבורה וחסא • חסא אמרס י'אין קדוש כ"י כי אין בלתיך
 וכלכו קראי • דהיא פתחת פתחת דמבימונותא לעלמא כגון מקיס מעפר דל מאשפות
 יריס אביון הא פתחת דמבימונותא להושיבי עס דדיבים הא מבימונותא דלעילא באחר
 חכמים מ' דאבין שריין • מאן דדיבים אבין אבין דכתיב י'נדיבי עמים נאספו ד"א להושיבי עס
 עס דדיבים נבאח על שמואל דאיבו זמין לאחקשא עס משה ואהרן דכתיב י'משה ואהרן
 בכינוי ושמואל בקוראי שמו • וכסא כבוד ינחילס • מאן ינחילס דא שמואל דאחסיין
 יקרא דמלכותא לתרין מלכין • ד"א וכסא כבוד ינחילס דא קב"ה דכאחסיין
 כורסייא דיליס לעבדוכי כה"ד וכסא כבוד ינחילס • (עוד) ה' יחתו מריבו • מריבו
 חסר מאי קא מיירי אלא מריבו תנין מריב ו' ודא מלכא קדישא ורא דחכמתא
 אתמר ככא בשעתא דדיין מתערין ושלטיין שליטין על רחמי ורחמי אחכפיין ובשעתא
 י'ה' דקב"ה *אחברך ממצועא דנחלא כדן גברין רחמי ואחכפיין דיני • כה"ד ו' יחתו
 מריבו מריב ו' • עליו בשמים ירעם • עליו • מאי עליו בשעתא דטולא דעתיקא קדישא
 שריא עליו ומליא רישיה בהכא אחר דאקרי שמים כדן ירעם יחבר חיליון ותוקפיון
 דדיין תקיפין • ויתן עז למלכו דא קב"ה • וירס קרן משיחו • דא כ"י דאקרי קרן
 הויבל (ס"א ל"ג סיוג) כמה דאוקימנא • משיחו כד"א משיח אלהי יעקב כג"כ קרן
 משיחו וכו' אתמר • דבורה דאחמל לשבחה שבתא דמלכא קדישא • י' בלאחך משעיר
 בלעך משדס אדום • מלמד דקב"ה אומין לכל שאר עמין לקבלא לאורייתא ולא בעו •
 וכי לא הוה גלי קמיה דלא בעאן אלא דלא יחא לון פתחון פה דאלמלא יחב לון
 קב"ה אורייתא הוו נטרי לה • וכל אנון קראי דאמרס דבורה כלכו ברא דחכמתא
 עד הכא שעתא דשבתא גרמא שנאמר עד שקמתי דבורה שקמתי אס בישראל • דהא
 אוקמוס דאסתלק מנח רוח נבואה ובג"כ עורי דבורה עורי עורי דברי שיר
 וכל דא כד אשתכחו גוברין בחטא ולא אינון כדאין למשרי עליהו רוח קדשא • ודאי •

רעיא מדיכנא

פקודא

דא להביא קרבן על סנהדרי

גדולה שטעו . תנאין ואמוראין

ע' סנהדרי גדולה היו ומשה עליהו ושבעי

סנהדרי קטנה היו ואהרן עליהו ובגין דא

אמר מורי מתניתין משא שובינא דמלכא

הוא ודא תפארת מתמן סנהדרי גדולה .

אהרן שובינא דמטרונית' ודא מלכות ה"א

זעירא קריין ליה כגון 'אעצדך שבע שנים

ברחל בתך הקטנה . ועל שמא אתקרי

סנהדרי קטנה ומתמן כו' ידעין סנהדריין

ע' לשון דאיתן ע' פנים לתורה דאית שבעים

לשון מסערא דמלכות עכו"ם וכו' כלא

בפרודא ה"ד מאלה נפרדו איי הגוים

בארצותם ללשונותם כלכו שבעים לשון

בפרודא דא מן דא . אבל באוריית' שבעים

פנים לתורה בלשון חד ודא יסודו' הלכה

חדא חכמה זעירא מלכות דבה ע' לשון

כחושבן סוד מן יסוד . ויסוד איוב לשון הקדש

סוד המרכבה בשבעין קהדראין עליהו

אתמר כל העולם אמן יבא שמיא רבא

מבדק בכל כחו קורעין לו גזר דינו של שבעים

שנה לשון חד איוב שבעים לשון על מדה

זעירא דחכמה זעירא דאיבי י' על מדה

זעירא דחכמה ב' תריין שפון דכחון דעת

ותבונה בכו' אשתלימו שבעין ותריין . ע"כ :

קנב ב פקודא דא שמיסת הפסח וגו'

ועוני לא כסיתי ולבחר אודם עלי פשעי ליי' .

ועוד דכא אודם עלי פשעי ליי' .

לך מבצי ליה . אלא דוד כל מלוי ברוח הקדש

אמרן ולמלכותא דשמיא אמר

בגין דאיבי שליחא מתחאי לעלאי ומעלאי

לתחאי ומאן דבעי למלכא . לה אודע

בדקמיתא ועל דא חטאתי אודיעך (ד"א

למלכותא דשמיא קאמר) ועוני לא כסיתי

מנדיקו של עולם . אמרתי אודם עלי פשעי ליי' דא

מלכא קדישא דשלמא כלא

דיליה ושלמא דבעי ב"ג לאשלח קמיה . באודא .

דכא שלמים הכי מתקרבין

באודא דכתיב על זבח תודת שלמיו . ואתח נשאת

עון חטאתי סלח . דא

לעילא לעילא אתר דעתיקא קדישא שריא . ב"ג

האי קרא אחיד ככלא

כגוונא דא מאן דיתבע בעותיה למלכא בעי

ליחדא שמא קדישא ברעוטיה

מתחא לעילא ומעילא לתחא ולקשרא כלא

בחד קשרא ובהכוו קשורא אשתכח

בעותיה . א"ר יוסי מאן הוא חכימא

למתבע בעותיה כדוד מלכא דהוא הוה

נטיר פתחא דמלכא . א"ר רבי חייה ודאי

הכי כוא וע"ד אורייתא אוליק לן ארמי

דמלכא

ואם כל עדת ישראל ישנו וגו' . כמה

דלוקימנא בבוראח דטעו בזה .

אבל ואם כל עדת ישראל ישנו ואם כל

ישראל ישנו מבצי ליה . מאי כל עדת ישראל

אלא אינון (כלאו) דאשתכחן בירושלם דכא

מתמן נפקא אוריית' לכל עמא ואי אינון

דכוו חמן טעאן כל ישראל טעאן ותנין

דכיון דחמן טעאן כל עמא טעאן בגין

דכלכו משכי אבתרייהו . ונעלם דבר מעיני

הקהל עיני הקהל אליו סנהדרי אליו אינון

דמתמן על ישראל : ר' חייה ורבי יוסי

כוו אולי בחרחא עד דכוו אולי . א"ר יוסי

לר' חייה נשתדל במלי דאוריית' במלי דעתיק

יומין . פתח ר' חייה ואמר 'חטאתי אודיעך

וגו' מכאן אולפנא דכל ב"ג דמכסי חטאוי

ולא מפרש לון קמי מלכא קדישא ויתבע

עליהו רחמי לא יבצין ליה למפתח פתחא

דחשובה בגין דאיבו אכסיף (י"א מכסי)

מנייה ואי איבו פריש לון קמי קב"ה קב"ה

חיים עליה ויתגברון רחמי על דינא וכ"ש

אי איבו בבי דכא כל פתחין בחימין איבו

פתח ואחקבל ללותיה ועל דא פרישו דחטאוי

יקרא הוא דמלכא לאגברא רחמי על דינא .

וע"ד כתוב 'זוהא תודה יכדנני . מכו

יכדנני תריין כבודין אינון חד לעילא וחד

לתחא חד בעלמא דין וחד בעלמא דאחי .

האי קרא קשיא ככלא בסגיאות מלין דכא

באודם עלי פשעי סגי . מכו חטאתי אודיעך

ועוני לא כסיתי ולבחר אודם עלי פשעי

לך מבצי ליה . אלא דוד כל מלוי ברוח

הקדש אמרן ולמלכותא דשמיא אמר

בגין דאיבי שליחא מתחאי לעלאי ומעלאי

לתחאי ומאן דבעי למלכא . לה אודע

בדקמיתא ועל דא חטאתי אודיעך (ד"א

למלכותא דשמיא קאמר) ועוני לא כסיתי

מנדיקו של עולם . אמרתי אודם עלי פשעי

ליי' דא מלכא קדישא דשלמא כלא

דיליה ושלמא דבעי ב"ג לאשלח קמיה .

באודא . דכא שלמים הכי מתקרבין

באודא דכתיב על זבח תודת שלמיו .

ואתח נשאת עון חטאתי סלח . דא

לעילא לעילא אתר דעתיקא קדישא שריא .

ב"ג האי קרא אחיד ככלא כגוונא

דא מאן דיתבע בעותיה למלכא בעי

ליחדא שמא קדישא ברעוטיה מתחא

לעילא ומעילא לתחא ולקשרא כלא

בחד קשרא ובהכוו קשורא אשתכח

בעותיה . א"ר יוסי מאן הוא חכימא

למתבע בעותיה כדוד מלכא דהוא הוה

נטיר פתחא דמלכא . א"ר רבי חייה ודאי

הכי כוא וע"ד אורייתא אוליק לן ארמי

דמלכא

כא

כא

כא

דברים יג דמלכא קדישא בגין דגנדע למיכך אצתריה כד"א יאחרי י"י אלכיסם תלכו וגו' -
ימים לא ר' יוכי פתח ואמר י"י קול ברמח נשמע נבי כבי וגו' . ככ אמר י"י כל
יא *אוקמוס בכל אחר דנביאם שרי למללא כוי מלוי אשתמודשו וככא האי ככ אמר י"י
קב"ס ומא אמר קול ברמח נשמע . ככי תנין דכסכוא יומא דאחחרב בי מקדשא
לתתא וישראל אזלו בגלותא ריחין על לוואריכון וידיכון מסדקן לאחורא . וכנסת
ישראל אחחרת מבית מלכא למיכך צתריכון צשטתא דנחתא אמרת איכך בקדמייתא
ואצבכ על מדוראי ועל צני ועל צעלי . כד נחתא חמת אחרסא חריב וכמא דמא
דחסידי אהושד צגווס וסיכלא קדישא וציתא אחוקד צאשא כדין ארימות קלא
ואחרינישו עלי ותחאי ומטא קלא לעילא עד אחר דמלכא שרי ציב וצטא מלכא
לאכדרא עלמא לחבו וצבו עד דנחתו כמא אוכלוסין וכמא משריין לקבלס ולא
קבלס הנחומין מנייכו . ככ"ד קול ברמח נשמע נבי כבי תמרורים רחל מצבכ
על ציב מאנס לכנס על ציב דלא קבלס מנייכו הנחומין . כי אינו בגין
דמלכא קדישא כוב סליק לעילא לעילא ולא אשתכח צגוס ככ"ד כי אינו ולא
כחיב כי אינס . אמר לוי ר' חייא מאי רחל מצבכ על ציב . ח"ל אליפנא
דכיא כנסת ישראל דא איתו דיעקב ודאי דכחיב י"יאלכב יעקב אחר רחל וכחיב
א' מנס' חייא נפקת מן ארעא קמת על מדברא ויחיב' תמן ג' יומין . * דברת אוכלוסא
ס"א ומתיבתא *ומשרייכא *ויחבכא מבי מלכא וקראת עלב איכב ישבכ צדד וגו' . צבו ר' חייא
ור' יוסי . אמר ר' יוסי לא גלו ישראל מארעא ולא אחחרב בי מקדשא עד דישאל
כלכו אשתכחו בחיובא קמי מלכא ועד דדברי עלמא אשתכחו בחיובא בקדמייתא
ישע"ס ככ"ד יעמי מאשרין מתעיס דרך אורחותין צלשו . כדון דרישי עמא זליין
בחיובא כל עמא אחמשכו אצתריכו . רבי חייא אמר מככא ואם כל עדת ישנו
צמאי כוי בגין ונעלם דבר מעיני הקבל דעיני עמא אינון רישייכו דכל עמא
אחמשכו אצתריכו . אזלו . עד דכוו אזלי צמו חד אחר מדשגא צעשצין וצבר
מייא דכוב נגיד ציב . יתבו . עד דכוו יתבי פרה חד עופא ורמיש קמייו .
א' חייא ניקוס מככא דודאי צ גרי טורי"א ככא משבחין קמו ואזלו . עד
דאכדרו רישייכו צמו אינון לסטין דרסטין אצתרייכו . אחרמיש לון ניסא ואשכחו
קמייו צ חד טיגרא וחד מערתא ציב עאלו תמן יתבו כל ככוא יומא וכל ליליא .
פתח ר' חייא ואמר י"יאלכא אל חירא עבדי יעקב וגו' כי כני מושיעך מרחוק .
מרחוק . מקרוב מצעי ליה . וכו' אוקמוס האי קרא מרחוק כד"א ושבו מארץ
מרחק אל מרחוק כככוא דכחיב י"י מרחוק י"י גראס לי וכחיב י"י מרחק צביו
לחמא ומאן כיא *עמיקא דנחלא אחר דככוא נבר עידי ונפיק . ושכ יעקב
פיון דכחיב אל חירא עבדי יעקב מאו ושכ יעקב אללא כמא דתנין קב"ס סליק
הכלים לעילא לעילא כמא דכחיב י"יאלכא י"י חעמוד צרוק ומככוא אחר צרוק כני
מושיעך ושכ יעקב לאחריס (לכורסיי) לאחצוגא צכנסת ישראל . ושקט דא יסוד .
צראשית כו ושאלן למשרי דיוריס צכ . ואין מחריד מיחאק כד"א י"יחרד יחאק מחרד גדולכ .

ועל דא יופחד יחזק כחיו • והכוח פחד כד אתער אסתלק יסוד לאתר אחרת הכ"ד בראשית לא
 יפחדו בזיון חטאים בזיון דייקא וע"ד ואין מחריד והשתא קב"ה שויב לון מרחיק יעשים לג
 ואסתיר לן בהאי אתר בהשקט ובשלוה ואין מחריד מכלא • דכד קב"ה עבד ניסא
 בכלל עבד • ר' יוסי פתח יי"אמר אליה ברק אס תלכי עמי והלכתי וגו' מאי קא
 מיירי אלא אמר ברק הואיל ורוח קדישא שריא עלה בזכותה אשתיוז ולא לישרי עלי
 זקא • ומה ברק סמיך על אתתא לאשתיוזא בגינה • אכן דאורייתא עממא דביא
 שמיא דמלכא קדישא עכ"ו • יתבו גו הכוח מערתא כל הכוח יומא כד רמש ליליא
 אתהכיר סיהרא במערתא עברו * תרי טייעי וחמריכון טעינין מחמרא ומכלא לגרמייכו
 שארי על מטולא אמרי האי להאי נצית הכא ניהב מכלא ומשתייא לחמרי ואכן נעול
 למערתא דא • א"ל חזריה ² עד לא ניעול תימא האי קרא דלא מתישבא • א"ל מאי
 הוא • א"ל מלך חד דכתיב ³ אודך לעולם כי עשית וגו' • מכו כי עשית ולא כתיב
 מה • וכתיב כי טוב נגד חסידוך • וכי לגבי אחרת לאו איכו טוב לא הוה בידיה
² אמר ווי לטיוענא דשכנא לקב"ה בגינה • רבי חיילא ור' יוסי דהוו יתבי במערתא
 חדו א"ר חיילא לר' יוסי ולא אמרת לך דכד עבד קב"ה ניסא בכלל עבד • נפקו
 כד נפקו אקדים ר' חיילא ופתח ⁴ שלום שלום לרחוק תרי שלמא הכא חד לרחוק וחד
 לקרוב וכלא חד לרחוק דאתעבי קרוב • תו רחוק כד ב"ר אתרחיק מאורייתא רחיק הוא
 הוה רחוק והשתא איכו קרוב • תו רחוק כד ב"ר אתרחיק מאורייתא רחיק הוא
 מקב"ה ומאן דקריב לאורייתא קריב ליה קב"ה בזהדי והשתא אתחברו עממא ועולו
 למערתא אתו אינון טייעין ואשתתפו עמכון ⁵ אשתתקלו לחמרייכו ואתקנו למיכל
 נפקו כלבו לפוס מערתא • אמר חד מן טייעין לימרו לן מארי דאורייתא האי קרא
 אודך לעולם כי עשית ואקוב וגו' • כי עשית מכו כי עשית ולא כתיב מה וכתיב כי
 טוב נגד חסידך וכי לגבי אחרת לאו הוא טוב • א"ר חיילא כי עשית ודאי ומה עשית •
 לעולם • דבגין האי עולם דעבד קב"ה ואתקן ליה אודי ב"ר לקב"ה בכל יומא • ואקוב
 שמך כי טוב נגד חסידוך הכי הוא ודאי לקבלי אינון זכאין שמה דקב"ה טוב ולא
 לקבלי חייביא דמבזין ליה בכל יומא ולא משתדלי באורייתא • א"ל יאות הוא אכל מלכ
 שמענא מבתר כותלא ומסתפינא לגלחא • אמרו ליה רבי חיילא ורבי יוסי אימא מילך
 דאורייתא לאו איכו ירותא לאתר חד • אמר לון יומא חד הוינא אזיל ללוד עאלנא למתא
 ואסמכנא גרמאי בתר כותנא חד ור"ש בן יוחאי הוה בזהכא ביאת ושמענא מפומיה האי
 קרא אודך לעולם כי עשית • אודך דוד המלך ע"ה (לקב"ה) אמרו על הכוח עולם בתראה
 דאיכו עבד • דדוד מלך אחיד ביה בזהכא עולם וביה ירית מלכותא • ואקוב שמך כי טוב •
 דא קב"ה ביחודא דהאי עלמא דאקרי טוב • אימתי אקרי טוב נגד חסידוך • מאן אינון
 חסידוך אלא אית חסד ואית חסד ואלין אקרונ חסדי דוד * הנאמנים • וכד אלין חסדי דוד
 אתמליין מהכוח טיבו דנגידו דעתיק קדיש' כדון אקרי יסוד טוב כדון אשתכח טוב לגבייכו
 דהא * כמה דאשתכ' דאיכו ביה הכי איכו מבסס להאי עלמא בתראה וכלא אשתכ' בצרכה
 וע"ד דוד הוה מחכה להאי דרגא דנהיר להאי עולם דאיכו אחיד ביה • מלין אלין הכי
 שמענא לון אכל לא ידענא מאי הוא • אתו ר' חיילא ור' יוסי וגסקן ליה ברישית • א"ר
 חייא

כדרך שששים שוכני דרכים ונתנו להם לאכול וסוף מל' יתר לעדך שהרגומו כד חיל לא תשניק אורחך וסוף מנא

ישעים ו
 א שני סותרים
 וחמרייכו סין
 טעונים מין
 ואילנים סין
 מונח על המשו
 שכל החמור
 ואמר אי לחבריו
 נמתיין כאן כרי
 יס לנו לאכול
 ולשתות ואנחנו
 נכנס למערה
 ב עדיין לא
 אמרת פסוק זה
 שאינו מושב
 ג או לסחור
 שבתאי
 עבודתו
 ית'
 עסק
 בשביל
 ממוין :

ויחי ריע
 הרומה קסט

ס"א כד אשתכח
 כמה דאיסו ב"ר
 ג נתנו כנלי
 לגמרייכו
 בגמרייכו כדי
 שכל יכרח

ויקרא

חייה מאן חפי עינך בעפרה ר"ש בן יוחי דלגת באתרך ואנת מרעיש טורייא עלאי ואפילו
 לפורי שמיא וכלא חדאן במלולך . ווי לעלמא בכהיא שעתא כד הסתלק מניי . חו
 פתח ואמר הכוא גברא הא מלכ אחרא שמענא מניי בכהיא שעתא בקרא דכתיב
 יועתה שמע אליהו אל תפלת עבדך ולא תחנוניו וגו' למען אדני ואמר כבי .
 אי שמא דא מעליא מכלא ספיר הוא דכבי אמרין עביד דיל מלכא . אבל שמא דא
 הוא ידיע דכוא אתר בי דינא דמניי נפיק דינא לעלמא . מאן חמא דאמרין למלכ'
 עביד בגין עבדך או בגין מלכ זעירא מנך . אלא הכי אלטריך דשמא דא אתקין
 ביתא למלכא ובי מקדשא לתתא אחיד דא בגין דאתקשר דא דא . וכד מקדשא
 לתתא קאים בקיומיה הכי שמא לעילא קאים בקיומיה ודא הוא כמאן דאמר למלכ'
 בני ביתא דא ויכלא דא בגין דלא יסתכחט מטרוניתא דיתבא לבר מהיכלא . אוף
 הכא ודאר פניך על מקדשך השמם למען אדני . מ"ט למען אדני דלא יסתכח לבר
 מן דיוריה . תוובו ר' חייה ור' יוסי וחדו בכהיא ליליא . בתר דלכלו פתח חבריה
 טייעא ואמר אימא קמייכו מלכ חד דאשתדלנא ביה הכי יומא הכי קרא דכתיב
 חכמים כ"ג מזמור לדוד ביהוה דוד אמר שירתא כד כוכ עריק מחמיו אמאי אמר
 אלהים אלי אתה אשחרך למאח לך נפשי וגו' . אלהים אלי אתה דכא בגבורה
 אחידא תדירא . אשחרך . וכי דוד היך יכיל לשחרא ליה לקב"ה בארעא רחיקא
 ואשחרך מארעא דשכינתא שריא . אלא אע"ג דאשחרך מחמין לא שביק ידיה לשחרא
 ליה לקב"ה . ואנא שמענא אשחרך כמאן דאמר חיילא לאתחזאח קמך בר דלא יכילנא .
 כך אשחרך בר דאנא לבר מאתר דשכינתא שריא . למאח לך נפשי . דכא נפשיא גופא
 דילי תאבינן לגבך לאתחזאח קמך ולא יכילנא בגין דאנא בארץ ליה ועיף בלי מים
 דכא ארץ ליה ועיף אקרי לבר מאתר דשכינתא שריא בגין דמים חיים לא שכיח הכא
 ומאן אינון מים חיים דא שכינתא דכתיב בה ב"ר מים חיים וע"ד ארץ ליה ועיף
 בלי מים כתיב . אמרו ר' חייה ור' יוסי ודאי אורחא תקינא קמן עאלו " למערתא
 ודמכו בפלגו ליליא שמעו קל חיותא במדברא דנכמי " אהערו . אמר ר' חייה הא עידן
 הוא לסייעא לכנסת ישראל דכא משבחא למלכא אמרו כל חד וחד לימא מלכ ממא דשמוע
 וידע באוריייתא . יתבו כלכו . פתח ר' חייה ואמר " למנא על חילת השחר מזמור לדוד .
 מאן חילת השחר דא כנסת ישראל דאקרי " חילת אהבים ויעלת חן . וכי חילת השחר ולא
 כ"י יומא . אלא חילת מהכוא אתר דאקרי שחר כד"א " כשחר נכון מולאו . ודוד מלכא
 על כנסת ישראל קא אמר דא דכא לא אמר כנסת ישראל דא (ס"א דאקרי חילת
 אהבים ויעלת חן וביא חילת מהכוא אתר דאקרי שחר כד"א כשחר נכון מולאו . ודוד
 מלכא אל כנסת ישראל קאמר דא) משמע דכתיב על חילת השחר . תא חזי בשעתא
 דרמש ליליא פתחין סתמין דעלאיותתאי משכחי (ס"א משכחי) וכל אינון רחיקין
 מתערין ואזלין ושטחין כל עלמא ומכדיין על גופי בני נשא וסחרי לאתרייבו
 ולעריסויכו וחמאן דיוקנא דמלכא קדישא ומסחפי דכא אתקפו בערסייכו במלי דשמא
 קדישא . ובני נשא נשמתהון סלקין כל חד וחד כדחזי ליה וכו' אוקמוס . זכא חולקסון
 דלדיקא דשמתהון סלקין לעילא ולא מתעכבי באתר אחרא דלא אלטריך . כד תתפלג
 ליליא כרוחא קאים וכרין ופתחין פתיוו : כדין רוחא חד דסטר לפון אהער ואקיש
 בננר

דע"ה ט

חכמים כ"ג

בראשית כו
 א נכנסו למער'
 וביו ישנים שם
 ב כיו מקוים
 משינה :

חכמים כב

משלי ה

כוכב ו

זכור דוד ומגן מלואו ושבת למלכה וקב"ה משתעשע בדיקויי בנחת עדן.
 זכא חולקיה מן דאחער זכא זמא ואשתדל באורייתא וכל מן דקאים זכא
 זמא ואשתדל באורייתא אקרי חזריה דקב"ה וכנסת ישראל. ולא עוד אלא דאין
 אקרון אחים וריעים ליה דכתיב ילמען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. ואיקרון חלום קב
 חזריה זכא מלאכין עילאין ומשריין עלאין דכתיב יחזריה מקיציבין לקולך. כד ש"ר ה
 אחי ימא כרזא קאים וכרזי ופתחין דסטר דרומא תפתחו ומתערין ככבים ומלות
 ופתחין דרחמי תפתחו ומלכא יתיב וקביל תושבחן. דין כנסת ישראל נטלא לאיון
 מלין וסלקא וכל איון חזריה אחידן בגדפכא ומלייכו אחיין ושריין בחיקא דמלכא.
 דין פקיד מלכא למיכתב כל איון מלין ובספרא כתיבו כל איון בני היכליה וחוטא
 דחסד דחמשך עלייכו דמכא חוטא דחמשך ב"ע בעטרא דמלכא ומינה דחלין
 עלאין ותתאין הוא עאל בכל תרעי מלכא ולית מן דימחי בידוי. ואפילו בזמנא
 דמאריכו דדינא קיימין למידן עמלא לא דיינין עליה דינא בגין דהא אחרשים ברשימו
 דמלכא דאשתמודע דאיכו מהיכלא דמלכא ובגין דא לא דיינין עליה דינא. זכא
 חולקיון דדיקויי דמשתדלי באורייתא זכ"ש בזמנא דמלכא תאבי על מלי דאורייתא.
 ח"ח רוא דמלכ לא קיימא כנסת ישראל קמי מלכא אלא באורייתא וכל זמנא
 דישראל בארעא אשתדלו באורייתא כנסת ישראל שרחת עמכון. כד אבטלו ממלי
 אורייתא לא יכלא לקיימא עמכון שעתא חדא. בגיני כך בשעתא דכנסת ישראל אשתדע
 לגבי מלכא באורייתא אשתקוף חילכא ומלכא קדישא חדי לקבלא לה וכל זמנא
 דכנסת ישראל אחת לקמי מלכא ואורייתא לא אשתכחה עמם כביכול תשס חילכא.
 ווי לאיון דמחלשין חילא דלעילא בגיני כך זכאין איון דמשתדלי באורייתא זכ"ש
 זכאיה שעתא דאשטריך לאשתחפא זכא כנסת ישראל דין קב"ה קארי עליה יו"אמר ישיעיה מע
 לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. רבי יוסי פתח ואמר ימא זמא דומה אלי קורא
 משעיר שומר מה מליכ שומר מה מליכ הא קרא אוקמוס חזרייה זכא אחר.
 אבל משא דומה כל זמנין דישראל אשתכחו בגלותא אחידע זמנא וקאל דילכו זמנא
 וקאל דכא גלותא. וגלותא דאדום הוא משא דומה דלא אשתגליא ולא אחידע
 כאיון אחרין. קב"ה אמר אלי קורא משעיר קלא שמענא בגלותא דשעיר איון
 דדחקו בייניכו און דשכבי לעפרא ומאי אמרו שומר מה מליכ שומר מה מליכ
 איון חבטן לי על מטרותיה מה עבדיה מן מטרותיה דלי דין קב"ה כניש לפמליא
 דליה ואמר חמו בני רחמי דאיון דחיקין בגלותא ובזקין לערא דילכו ותבעין לי
 על מטרותיה ואמרי שומר אנת דאקרי שומר אן הוא שמירה דילך אן הוא שמירה
 דביתך. מה מליכ מה עבדת מליכ. הכי נטרת לה. מה מליכ. דהא לאמין
 אקרי ליה ולזמין אקרי ליל. הכ"ד ליל שמורים הוא. וכתיב הוא הלילה הזה. שמות יב
 דין קב"ה אחיב לון הא שמירה ידי אשתכח דהא אנת זמין לקבלא ולאשתכחא
 זכא הכ"ד אמר שומר הכא דנטיר ביתא אחא בקר וגם לילה דהא בקדמיתא
 אשתלק לעילא וסליק להכא *בקר *דאזדמן ביה תדירא. כשתא אחא בקר. הכ
 זמין לאשתכחא בלילה. וגם לילה הא זמנא היא אבל בגיטיון אשתככו. ואי אתון בעאן
 דא על מה אתון מתעבדי. שובו. שובו בשעור דין אתון אנתו לגבאי וכו' בלא
 במדורא חדא וכלנא נחוב לאתכנא. הכ"ד ושב יי' אליהן את שבותך והשיב לא נאמר דברים 3
 אלא (ח"ג) וא

ויקרא

אלה ושם חרין ושם ושם כתיב הכא . אלה חד לכנסת ישראל וחד לקב"ה הכ"ד ושם
 חיוכ לה יי' אליהם את שבותך ושם וקבץ מכל העמים : **פתח** הכוא טייעא ואמר י"בן
 יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים ת"ה כד קב"ה אתי לאשעשעא עם לדיקא
 בגנחא דעדן כל מלי דעלמא תתאח (ס"א עלאה) וכל עלאין ותחאין מתערין לקבליה
 ד"ה א טו וכל אילנין דנגנחא דעדן פתחי שבחא לקבליה הכ"ד י"א ירננו עלי היער מלפני
 יי' כי בא . ואפילו עופי דארעא כלכו מרחשי שבחא קמיה . דין שלכובא נפק
 ובטש בגדפוי דתרנגולא וקרי ושבה למלכא קדישא וקרי לבני נשא דישתדלון
 באורייחא ובשבחא דמאריכון ובפולחניה וזכא חוליקיון דמאן דקיימין מערסייהו
 לאשתדלח באורייחא . כד אתי לפרא פתחין דדרומא נפתחין ותרעי דאסווחא נפקין
 לעלמא ורוחא דמזרח אתער ורחמי אשתכחו וכל אינון ככביא ומלי דממנן תחות
 שולטניה דהאי בקר כלכו פתחין שבחא ומרין למלכא עלאה הכ"ד ברן יחד ככבי בקר
 וגו' . מה בעאן הכא בני אלהים דאינון מזמין תרועה זכאי בקר וזא כל דינין
 אתערבו בזמנא דחסד אתער בעלמא . אלה ויריעו כל בני אלהים בא אתער חוקפא
 דדינין קשיין אתער חילא דילכון כד"א ירועה כתרוועה ארץ וכל כך בגין דהאי בקר
 אתער בעלמא ואזכרם אתער ואחי למנטע ^אאשל בצאר שבע מלך דא הכי שמענא לה
 בצאר שבע ודאי וכתיב ויקרא שם בשם יי' אל עולם . פתח חדריה טייעא ואמר ^בהבקר
 אור והאנשים שלחו וגו' מאי הבקר אור . הכי אוליפנא . מכו בקר אלה בזמנא דאתי
 לפרא ודינין מתעברן וחסד בעא לאתערע כל אינון דאחיין מסטרא דא מבקרי (ס"א
 מפקדי) לאתרייהו לזמנא ברבאן לעלמא ודא הוא הבקר אור דהא רחמי מתיישבי לעלמא
 וחסד קאי באתריה דין הוא בקר אור . וכתיב יי' אלהים את האור כי טוב . ת"ה
 כלל הוא דברין ידין . לעילא הא ידיעא בקר אור הא ידיעא . וזא דרגא עלאה
 דאשתכח ביה חדירא . אימתי כד נכיר שמשא . שמשא ידיעא וזא דרגא עלאה דמזכס
 לכלל ונכיר לכלל כד"א יי' שמש ומגן יי' אלהים וזא בקר אור נכיר משמשא
 וזא נכיר ללילא בגין כך כלל תליא דא דא . וזא בקר אור כד אתער כל בני עלמא
 אתאחדן באחדותא בחדותא ומשתכחי בעלמא . וכשתא הא נכיר יממא עידן רעווא
 הוא למכך באורחא . בריכו לון ר' חייא ור' יוסי וגסקו לון ברישייהו ושדרו לון . ח"ר חייא
 לר' יוסי ברין רחמנא דתקין ארחנא קמן ודאי קב"ה שדר לן גבן וזכאן אינון דמשתדלי
 באורייחא ^ב ולא ארפין מינה שעתא חדא . נפקו ר' חייא ור' יוסי ואלי לארחייהו ח"ר
 יוסי ודאי רחימותא דלבאי קשיר באלין טייעי ח"ר חייא לא תווכנא על דא דהא ביומו
 דר"ש אפילו לפרי שמייה מרחשן חכמתא דהא מלי אשתמודען לעילא ותתא . פתח ר' חייא
 ואמר יי' ואמר יי' אל משה הק שוכב עם אבותיך וגו' . ת"ה כל זמנא דכוח משח קיים
 בעלמא כוח ממחי בידייהו דישראל בגין דלא ישתכחון בחיובא קמי קב"ה ובגין דמשה
 אשתכח בינייהו לא יבא כהכוא דרא עד דרא דייתי מלכא משיחא דיחמו יקרא דקב"ה
 כותייהו דאינון אתדבקו מה דלא אתדבקו דרין אחרנין . דתנין חמאת שפחא חדא
 על ימא מה דלא חמאת עינא דיחזקאל נביאח אי אינון אתדבקו כל כך נשיכון דישראל
 כ"ש . בנייהו כ"ש . גוברין כ"ש . סנהדרין כ"ש . נשיאים כ"ש . וכ"ש נביאח עלאה
 מהימנא משה דאיכו על כלל וכשתא אלן טייעי מדברא מרחשין חכמתא
 כל כך . כ"ש חכימי דרא כ"ש אינון דקיימי קמיה דר"ש ואולפי מניה בכל

ישיב כד
בראשית כא
שם מד

שם א

תכלית פד

ב ואינם עוזרים
ממנו ח"ר רבנא
א :

דברים נא

יומא • כ"ט וכו' ר"ש דכא על כלא • בחר דמית משה מה כתיב וקס העם
הזה וזה וגו' • כך ווי לעלמא כד יסתלק מניה ר"ש דמבויעי דחכמתא יסתחמו מעלמא
דבעי בר נש מלא דחכמתא ולא ישכח מאן דיימא וטעאן כל עלמא באורייתא בגין
דלא יסתבח בינייהו מאן דאתער בחכמתא • על הכא זמנא כתיב ואם כל עדת
ישראל ישגו • ואם ישגו באורייתא ולא ינדעון ארחא במאי הוא בגין ונעלם דבר
מעיי בקהל דלא אסתבח מאן דידע לגלח עמיקתא דאורייתא ואורחא • ווי לאינון
דרין דמסתבחי דגין בעלמא • אמר ר' יכוד זמין קב"ה לגלח רין עמיקין דאורייתא
בזמנא דמלכא משיחא בגין ידמלחא בארץ דעא את יי' כמים לים מכסים • וכתיב יא
יולא ילמדו עוד ראש את אחיו ואת רעבו לאמר דעו את יי' כי כלם ידעו אחיו יעניא לא

למקטנס ועד גדולס אחי"ר :

אשר נשיא יחטא ועשה אחת וגו' בשגגה ואשם • תני ר' יוחנן מ"ש בכל אחר דכתיב
זכו ואם כד"א אם הכהן המשיח יחטא • ואם כל עדת ישראל ישגו והכא
אשר נשיא יחטא ולא כתיב ואם נשיא יחטא מאי קא מיירי • אלא אלין כהנייא לא
מסתבחי ככי בחטא דכא ככן נטיר גרמיה חדירא בגין * דמטולא דמאריה עליה * משא :
בכל יומא ומטולא דישראל כלבו ומטולא דכל חד וחד וע"ד תווכא איכו כד יחטא
ובג"ד ואם כתיב • וכן ואם כל עדת ישראל ישגו תווכא הוא דכלבו יסתכחו בחובא
חד דאי אלין יחטאון אלין לא יחטאון ובגין כך ואם כתיב • אבל הכא אשר נשיא
יחטא ודאי בגין דלביה גם ביה ועמא אלין אסתריה ואסתמון תחותי • וע"ד אשר
נשיא יחטא • בגין דעבר על מצות לא תעשה והוא עבד חד מנייהו וע"ד לא כתיב
ביה ואם דכא מלוי לא בספקא כוו • רבי יכוד פתח ויכנשיאם הביאו את אבני
השכם ואת אבני המלוואים לאפוד ולחשן • מ"ש דמלין אלין אקריבו נשיאים ולא בג"ד
אחרא ודא כתיב יכל נדיב לבו יביאה את תרומת יי' • וכתיב יואבני שכם ואבני
מלוואים לאפוד ולחשן אלא אמר קב"ה אע"ג דבכלל תליא האי נדבא סליקו אלין
אבנים לנשיאים • מ"ש בגין דעל לבא דכהנא אסתכחו • אמר קב"ה ליתו נשיאים
דנבייהו גם זכו וייתקו אלין אבנים דאינון משתבחי על לבא דכהנא ויתכפר עלייהו מגסות
לבייהו • וכתיב יאיו על לב אהרן זבחו לפני יי' וע"ד ויכנשיאם הביאו את אבני
השכם ואת אבני המלוואים לכפרא עלייהו • ובג"ד אשר נשיא יחטא ודאי • ועשה אחת
מכל מצות יי' אלהיו אשר לא תעשינה כמה דאוקמוס דעבר על מצות לא תעשה • ואו כודע
אליו חטאון דבגין דלביה גם ביה לא אשגח בחטאיה ולבתר אחידע ליה ועבר ממה
תשובה • ר' יכוד ור' יוסי כוו יתבי חד ליליא ולעאן באורייתא א"ר יכוד לר' יוסי
תמינא דלחותא דאורייתא בליליא הוא יתיר מביממא אמאי • א"ל בגין דלחותא דחורא
שכתב תורה שבעל פה היא ותורה שבעל פה בליליא שלטא ואסתרת יתיר מביממא
ובזמנא דאריי שלטא כדון איכו לחותא דאורייתא :

פתח רבי יוסי ואמר יולא אמר איס אלוס עושי מותן זמירות בלילה תא חזי
ב בשעתא דאתער רוח לפון ואחפליג ליליא הא אוקמוס דשלוכא חד נפיק
ובטש תחות גדפוי דתרגולא ואקיס גדפוי וקארי וסכא שלוכא בזמנא דמטי גביה
ואתער לקבליה אסתבי ביה ואודעזי וקארי ואסתבי ואשגח בגין יקרא דמאריה למעבד
רעותיה וקארי לון לבני נשא ו- ד אקרי שכוי אשגחא • ואקרי גבר בגין דאתער בשלכא
דגורס

אינון לא
ב (שלא לך
קעה ע"ב)

דגבורה בסטורא דגבורה קא אחיא לאתערעא בעלמא . כדין אטון בני מסימנא קיימין ויכנין גבורה וחילא לכנסת ישראל וכדין אקרי רנח דאורייתא וע"ד ירית דוד מלכותא הוא ובניו לעלמין ולדרי דרין . וכד תרגולא קארי ובני נשא ניימי בערסייכו ולא מתערי תרגולא קארי לבחר ואמר מה דאמר *וכא אוקמוס . לבחר בטש בגדפוי ואמר ווי לפלניא מיין דמאריה שבקא דמאריה דלא אתער רוחיה ולא אשגח ליקרא דמאריה כד נהיר ימנא כרוחא קרי עליה ואמר ולא אמר איך אלוה עושי מותן זמירות בליה לסייעא ליה בליטון תושבחן ולמכוי ללא בסיועא חדא . עושי . עושי מבני ליה . מכו עושי אלא בשעתא דב"ק קס בפלגות ליליא ואשחדל ברנח דאורייתא דרנח דאורייתא לא אתקרי אלא בליה . וכד איכו אשתבחא באורייתא . כד נהיר ימנא קב"ה וכנסת ישראל מתקני ליה בחד חוטא דחסד לאשתבחא מכלא ולנהר ליה בין עלאין ותחתין . ר' יהודה אמר אגא שמענא דאמר ר' אבא האי קרא איך אלוה עושי עושה לי מבני ליה מכו עושי . אלא כמה דאמרת בשעתא דאיכו קס בפלגות ליליא ואשחדל באורייתא כד נהיר ימנא אתער אברס בכוהא חוטא דיליה דכתיב ביה *אש מחוט ועד שרוך נעל וגו' . וקב"ה וכנסת ישראל מתקני ליה ועבדי ליה בכל יומא בריה חדש כה"ד לן לך ד' ה' אלוה עושי וכה *אוקמוס א"ל ו"ה . א"ל דא אברס דכתיב (ביר) האל הגדול . ו' דא קב"ה . ה' דא כנסת ישראל ודא הוא אלוה . ואינון עבדין ליה לב"י ומתקנין מכלס קמט ליה בכל יומא ובג"ה כתיב עושי כד"א ישימח ישראל בעושויו . א"ר יוסי ודאי כך הוא וכלא חד מלה . ר' יהודה פתח ואמר .

בראשית יד

לן לך ד' ה'

מכלס קמט

א כודע אליו חטאתו אשר חטא . כודע אליו מסטורא דמאן או ידע (כ"ה מודע) חטאתו מבני ליה מכו כודע אליו . אלא קב"ה פקיד לכנסת ישראל לאודעא ליה לז"כ הכוהא חובא דהוא חב ובמה מודע ליה דינא כד"א ייגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו . כודע אליו כמאן דפקיד לאחרא דתינן בשעת' דב"ק חב קמי קב"ה ולא אשגח בחטאיה לאחדרא בתיובתא קמי מאריה ואשדי ליה בחר כחפיה נשמתיא ממש סלקת ואסכידת קמי קב"ה . כדין פקיד מלכא לכנסת ישראל ואמר או כודע אליו חטאתו אשר חטא אושס דינא עליה ואודע ליה חוביה כד"א יכודע את ירושלים את תועבותיה . בחר דמטי עליה דינא כדין אתער רוחא למכר בתיובתא קמי מאריה ואתכנע למקרב קרבנא דכא מאן . דלביה גס ביה חטי ואנשי חטאיה ולא אשגח עליה וקב"ה זמין לקבליה ופקיד לאודעא ליה להכוהא חובא בגין דלא יתנשי מיניה . א"ר יוסי הכי הוא ודאי *וככי אשכחנא בדוד דכיון דעבד הכוהא עובדא דבת שבט לא אשגח ביה . א"ל קב"ה את אנשיה ליה אגא אדכרנא לך . מיד מאיכתיב יאחזקיהו האיש כה אמר ה' . אתה האיש דלא דכרת ליה אתה האיש דאנשיה ליה ובמה חודע ליה דינא . אף הכא קב"ה קאמר כודע אליו חטאתו אשר חטא וספיר מלה וככי הוא דלא כתיב או כודע אליו כמה דכתיב *או מודע כי שור נגח הוא . ומאן דקאים בליילא למלטי באורייתא אורייתא קא מודעא ליה חוביה ולא בארמ דינא אלא כמאן דאודעא לברא במלך רכיך וכוא לא אנשי ליה וכן בתיובתא קמי מאריה ואי תימא דוד דכוה קס בפלגו ליליא אמאי אתערעו עליה דינא אלא שטיי דוד דאיכו עבר במה דאתקשר ובעא דינא ובמה דעבר אהדן . הוא חטא לקבליה דמלכותא קדישא ולגבי ירושלים קדישא ובג"ד אהתרך מירושלים ומלכותא אעדיו מיניה עד דאתקך

יחזקאל עו

כ"ה מ"ל דככי שמואל ב יב

שמות כא

דלחתקן כדקא יאזא (ואתעניש) ח"ר יכודה מכו דקב"ס חעניש ליה לדוד על
ידא דבריה דכתיב יכני מקיס עליך רעה מזיתך . ח"ר יוסי הא אוקימנא בגין
דאי יקוס עליה ב"י אחרא לא ירחם עליה . ח"ל וכו' אבשלוס בעא לקטלא לאבוי
בכמה עיטין ביטין (דבר) עליה יתיר מב"י אחרא . ח"ל לא שמענא . ח"ל אנא
שמענא דוד חטא בזה שבע סתם . אמר קב"ס ליתי ברא דזה אל נכר וינקוס
נקמתא ומאן איבו דא אבשלוס דבריה דיפת תואר כוח מקרבא . מכאן אוליפנא
מאן דנטיל אתתא דא בקרבא וחמיד בה לסוף נפיק מנה בן סורר ומורה . מ"ט
בגין דעד כען לא פסקה מנה זוכמא וכו' אוקמוס . רבי יוסי פתח ואמר נשבע
י"י בימינו ובזרוע עזו האי קרא אוקמוס . אבל ת"ח כל זמנא דב"י חטי קמים
דקב"ס אית דרגא דאשתמודעא לעילא לקבלי האי חטא דליינא ליה לב"י ואסתכל
(ס"א ואסתכל) עליה אי תב בתיובתא שלימתא קמי מאריה אתעבר חוביה ודינא
לא שלטא עליו ולא מאטי עליו אי לא תב אתרשים הכוא חטא לגבי הכוא דרגא .
אוסף למחטי הא דרגא אחרא אזמן לקבליה ואסתכל בדרגא קדמא כדון בעיא
תשובה יתיר (ואי לא תב) ואי אוסף למחטי אוסף דרגא על דרגא עד דאשלים
לחמשה דרגין . כיון דאתתקן ימינא לקבליה ואסתכל עליה דינא הא שמאלא זמינא
לאסתכל בימינא ולאסתכלל ביה כיון דשמאלא אסתכל בימינא כדון לא תליא
בתשובה וכו' אוקמוס וכדון כלא אסתכמו עליה דינא ודינא שריא עליה . וכד
דינא אשתלים ושריא עליה דבר נש כדון אסתיים ואתתקנו אלצען חמש בגו
חמש ימינא בשמאלא לאחזא דהא כלא אסתכמו עליה בכהוא דינא . וידוי
מתישר לאחזא מלה בלא כוונה דב"י ולא יתכוון ביה . וע"ד כתיב יימיך יי' שמות עו
נאדרי בכח ימיך יי' תרען איב לאסתכלל שמאלא בימינא ואשלים דינא וכדון
הוא קיימא דכלא וע"ד כד בעא קב"ס לקיימא כלא כתיב יי' נשבע יי' בימינו ובזרוע
עזו וגו' . ר' יכודה פתח כתיב יי' פרי עץ הדד כפות תמרים . פרי עץ הדד מאן
הוא דא אתרוג . וכי אתרוג מעץ הדד הוא וכו' קולן אית סחריה מכאן
ומכאן ואת אמרת פרי עץ הדד אלא רוא דמלה דכתיב יי' בן יי' אלוים את
הלע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם . וכתיב עלם מעלמי ובשר
מבשרי וזה הוא פרי עץ הדד . מנלן דאדם עץ אקרי דכתיב כי האדם עץ
השדה . כפת תמרים דסליק לשבעין שנין וביה אשתכללו שבעין שנין עלאין . וזה
אכפת ואתקשר לעילא ותתא וע"ד אקרי כפות כד"א כפיתו דסליק להכא ולהכא .
הכ"ד כי כל בשמים ובארץ דייקא . ר' יוסי אומר פרי עץ הדד דא מוצה דעביד
פירין וסליק אבין לכל סטרין . מאי טעמא . בגין דכל ע' שנין יבין לה חולקא
ואתברכא מכלבו . מאי קא מיירי . בגין דמאן דחטי לגבי מוצה בכלא חטי דהא
כפית לקבלי הכוא דכפית לעילא ועל דא אתקשר דא בזה . פרי עץ הדד כפת תמרים
ולא כתיב וכפת תמרים . כתיב יאזא משחת אתהן ומשחת בניו . מאי קא מיירי אלא ויקרא י
זאת דא מוצה דאתמשח על ידא דאתרין דכתיב ומשחת את מוצה העולם ואת כל כליו .
ומשחת * בניו דהא אתמשח ואתרבי ואתברכא ואתדכא . ת"ח בתג סובבים את
המוצה זמנא חדא בכל יומא ושבעים זמנין לבתר . מאי קא מיירי . אלא למלכ' דזמין אושפיזין
ואתעסק בכו וכו' ליה למלכא בת יחידא אמר ליה מארי מלכא בגין אושפיזין לא
אשגחא עלי . ח"ל חייך ברחי * פרקטא חדא אסליק לך בכל יומא דשוי ככלבו
א מי בריכה
אחת של מים :

ויקרא

כך בכל יומא ויומא דחג מקריבין ישראל לקבל אומין דעלמא . אמר מוצח למלכא קדישא לכלבו משחכחי מנין וחולקין ולי מה אנת יחיב . אמר לה בכל יומא ויומא יסובבון לך שבעה יומין עלאין לברכא לך ויהבין לך שבעה חולקין (בכל יומא) רבי יוסי אמר שבעין חולקין בכל יומא לקבל שבעים פרים דמתקרבין בזה . רבי יהודה אמר שבעה בכל יומא בגין דהא אתברכא (מאחר) מכלבו ולבסוף שבעה יומין מתברכא מאחר דמשח רבוחא אשתכח (ולבחר) שבעה זמנין לקביל כל אינון שבעה יומין בגין לקיימא לה ברכאן מן מצועא דנחלא דגיד דדיר ולא פסיק אשתכח דאתברכ' (דדיר) בכל יומא ויומא עד שבעה יומין דאתברכ' ממצועא דנחלא . וכן זמנא אחרא שבעה זמנין כחדא ואחקיימו ברכאן לבחר מאחר עלאה דמצועא נפיק ולא שפאל א ב פסק דקראמרן . בכל יומא מכריזין עלה ואמרין יעד עקרה ילדש שבעה ורבת זנים אמללא . עד עקרה ילדש שבעה . דא כנסת ישראל דאתברכא משבעה בכל יומא וסליק לחושבן עלאה . ורבת זנים אמללא אלין אומין עטכ"ס דסלקין זיומא קדמאח לחושבן רב ולבחר מתמעטין ואלין בכל יומא ויומא . וע"ד מוצח מכפר על חוביכון דישאל . מוצח מדכי לבון ואריק לבון ברכאן מעילא לתתא . וענף עץ עבות דא מלכא קדישא דאחיד לתרין סטרין ובגין כך הדס תלת ענף דיחשבד ענף עץ עבות דאחיד לכל סטרא . וערבי נחל אלין תרין קיימין דמהכא נפיק לבפת תמרים . כפת תמרים אחיד לעילא ואחיד לתתא וכהא אתמר . אחרוג נפקא מגו כובין דאילנא וכדי הוא כפת תמרים הכי נמי אחיד כבו ודאי כל מה דנפיק מעלמא מהכא נפקא ומהכא אחיין (ס"א אחין) . רבי יוסי פתח ואבאח אל מוצח אלהים : מאן מוצח אלהים דא הוא מוצח דלעילא . מוצח אלהים ודאי וביינו בלא דילחק . ולזמנין מוצח יי כד"א קס מלפני מוצח יי וע"ד ירחין עלמין מהכא : דינא ורחמי בגין דהיא ינקא בכהי סטרא ובהי סטרא וכהא אוקמוס מלכ :

רעיא סהיבא

נפש כי תמשול מעל וגו' . ר' יאחק

אמר הא אוקמוס נפש ודאי פס כס כתיב ויחיתיה נפש אדוני לרור בלרור החיים את יי אלהיך וכתוב ואת נפש אויביך יקלענה בתוך קף הקלע . זכאין אינון דזיקייא דאית לון חולקא עלאה בקב"ה . בחולקא קדישא בקדושי מלכא בגין דאינון מקדשי גרמייכו בקדושי דמאריכון . וכל מאן דאתקדש קב"ה מקדש ויקרא ב ליה דכתיב ויכתשם ויחיתם קדושים . בר נש מקדש גרמיה מלרע מקדשי ליה מעלילא וכד אתקדש בר נש בקדושה דמאריה מלבישין (נ"א ירחין) ליה נשמחא קדישא אחסנא דקב"ה וכנסת ישראל . וכדין ירית בלא . ואלין דאקרון בגין לקב"ה כמה דכתיב ויחיתם אתם ליי אלהיכם וכהא אוקמוס : ת"ח כתיב תולא בארץ נפש חיה *ואוקמוס נפש חיה סתם . ומהכא חולק' ירית דוד מלכא ואתקש' בקשור' עלאה ואחסין מלכות' כמה דאתמר ובגין כך ויחית נפש אדוני לרור בלרור החיים . וכהא אוקמוס דנפש אתקשר ברוח

דכתיב יד
יע"א

ברוח ורוח בנשמה ונשמה בקב"כ. זכאח חולקים מאן דירית ירוחא דא עלאח.
 ווי לאינון רשטיא דנפשאן דילכון לא זכאן בעלמ' דין כל שכן בעלמ' דאחי.
 עלייכו כתיב ואת נפש אויבין יקלענא בחוך כף הקלע. דאזין ושטאן בעלמ'
 ולא אשכחן אתר לנייחא לאתקשרא ביה ואסתאבן (ג"ל ואסתאבן) בגו סטרא
 ומסאבותא וכרוחא קארי ואמר נפש כי תמעל מעל ביי'. מקדש יי' טמא. דהא
 בקדושה לא עייל ולא אסתכליל ואינון מזיקי עלמ' בגין דמתדבקן בכו ומסתאבן.
 רבי יחזק אמר הא אוקמוה נפש כד מתעטרא כ"י במלכא קדישא מתעטר ואקרי
 צורור דחיי בגין דכא אתקשר כלא. רבי אלעזר אמר שכינתא כד נטלא באצבתי
 נטלא כס"ד ויוסע מלאך האלהים הכוהן וגו'. רבי אבה אמר כלא אתעביד חד שנת יד
 עטרא בגין דיתעטר כחדא ושמא קדישא אחחוי בגווייכו (ס"ל בגווייכו) בכהיא
 שעתא אקרי כחפוח בעלי היער כן דודי בין הבנים. וכוו חמאן ישראל זיו ויקרא שיר ב
 עלאה נטיל קמייכו ודא הוא דתנינן ויויאליך בפניו בכחו הגדול ממנרים. אלני דברים ד
 אצבחה. ובגין כך האי שמא מתבר טורין ומתבר טיגרין ואית ביה נטב
 ולבים. זכאח חולקאן דישראל. ח"ה עז לקרבנא אמאי וכו' אמר ר"ש עז
 שמא דיליג גרים לאוליך מן שמים דהא סטרא בישא זינא בישא הוא. אלא
 הכי אמר ר"ש דא בעי לקרבא. דהא אי אעבר עליה רוחא דמסאבא או אתעסק
 ביה. האי עז קרבני בכהוא גוונא דאיכו חטי ביה. ואמר ר"ש הא תנינן אית
 מאן *דוכה בנשמה. ואית מאן דוכה באתערוחא דרוח. ואית מאן דלא זכי
 אלא בנפש. האי מאן דלא זכי אלא בנפש ולא סליק יתיר הא אסתבך בכהוא
 סטרא מסאבא וכד איכו נאים אינון סטרין בישינ אחיין ומתדבקן ביה ומודעין
 ליה בחלמא מלין דעלמ'. מנכוו כדביין ומנכוו קשט. ולזמנין דחייבן ביה
 ואחויאלו ליה מלי שקר ולעריין ליה בחלמיה. ועל דא אומיין עעכו"ס מנכוו דחמאן
 בחלמייכו מלי קשט בגין כהוא סטרא דמתדבקן ביה וכלכו מלין לזמן קריב.
 ח"ה באלין זינין בישינ אית ג' דרגין אלן על אלן דרגא עלאה דילכוו הככו
 דחילאן *באורא. דרגא תתאה דילכוו אינון דחייבן בבני נשא ולערן לכו
 בחלמייכו בגין דכלכו חליפין ככלבי. ואית דרגא עלאה עלייכו דאינון מעלאי
 ותתאי ואלין מודעי ליה לבר נש מלין. מנכוו כדביין ומנכוו קשט. ואינון מלי
 דקשט כלכו לזמן קריב. וכהוא דרגא מאינון דחילין באורא דאינון עלאין יתיר.
 כהוא דלא זכי יתיר אלא בנפש וכהוא נפש בעי לאתחקא לקבלא רוחא עד לא
 רווח ליה נפקא מה דנפקא מכהוא נפש ואתפשט בעלמא ובעא לסלקא ולא בעי
 עד דאערע בכו באינון דאורא ואינון מודעין ליה מלין מנכוו קריבין ומנכוו רחיקין
 יתיר ובהכוא דרגא אול ואתקשר בחלמיה עד דקני רוח כיון דקבא רוחא כהוא
 רוחא נפיק מתבר טורין וטגרין סליק ואתפשט ואעיל בין מלאכי עלאי קדיש' וזמן
 ידע מה דידע ואוליך מלין ואסתדר לאתריה. כדן הוא קשורא דב"ר בקדושה
 עד דזכי בנשמה וקני לה. כיון דקנא נשמה היא סלקא לעילא לעילא וטטורי
 פתחין לא מעכבי לה ואלא ומתפשטא ועיילא בין אינון לדיקייא דלירין בצורור דחיי.
 וזמן חמי עטוגא דמלכא ומתכניא מן זיוא עלאה. וכד אתער איילתא קדישא ברוח
 לפון נחתא וקס כהוא זכאח דקני לה ואתגבר כאריה תקיפא באוריית' עד דאתי
 לפרא ואיל בכהיא איילתא קדישא לאתחאה קמי מלכא לקבלא חד חושא דחסד. ומאי
 איכו

בראשית פט א
 שנת כד כ
 וינין לא

כו ב שנת
 ככו א רשא א
 כז ב

מכלה כנ

אִיבֹה דַּח חוּטָא דִּלְצִרְכֵּס דְּהוּא קִנִּי לִיב דְּכִתִּיב יֵאֵשׁ מַחֲוֹט וְעַד שְׁרָךְ נֶעַל הוּא לֹא
אֲתֵכִי מֵאַחֲרָא כְּלוּם וְאִמֵּר אֵשׁ מַחֲוֹט זָכָה לְהֵאֵי חוּטָא וְדֵא אֲקִרִי חוּטָא דִּלְצִרְכֵּס וְכַד
אֲתִי הֵבֹא זָכָה בְּהֵאֵי אִילֵּתֹא דְּדִין אֲתַעֲטֵר עִמָּה קִמִּי מִלְכָּא וְדוּד קֶאֱמֵר יִלְמַנְחָא עַל
אִילֵּת הַשְּׁחֵר דֹּחַ כִּנְסֵת יִשְׂרָאֵל אִילֵּת הַשְּׁחֵר שִׁירְתָּא דְּכִנְסֵת יִשְׂרָאֵל דְּקֶאֱמֵרִי בְּגִלּוּתָא
אֵלֵי אֵלֵי לְמַח עִנְצִתִּי וְגו' . אֲרִ"שׁ זָכָאין אִינוּן מֵאֲרִי דְּשִׁמְחָא מֵאֲרִי דְּאִוְרִייתִי בְּנִי
פּוֹלְחָנָא דְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא . וְוִי לֵאיוֹן חִיבִיָּא דִּלֹּא זָכָאן לֵאחֲדָבְקָא בְּמֵאֲרִיכוֹן וְלֹא זָכָאן
בְּאִוְרִייתִי דְּכָל מֵאָן דִּלֹּא זָכִי בְּאִוְרִייתִי לֹא זָכִי לֹא בְּרוּחַ וְלֹא בְּשִׁמְחָא . וְאֲחֲדָבְקוּתָא
דִּילִכּוֹן בְּהֵבֹא סֵטְרָא דְּזִינִין בִּישִׁין וְהֵאֵי לִית לִיב חוֹלְקָא בְּמִלְכָּא קִדִּישָׁא לִית לִיב
חוֹלְקָא דְּקְדוּשָׁה . וְוִי לִיב כַּד יִפּוֹק מִבְּהֵא עֲלֵמָא דֵּהֵא אֲשִׁתְּמוּדַע הוּא לִגְבִי אִינוּן
זִינִין בִּישִׁין מֵאֲרִי הַיְּפוּתָא תְּקִיפִי כְּלָבָא שְׁלִיחִי דְּטוֹרָא דְּגִיבֵסֵס דִּלֹּא מֵרַחֲמֵי עֲלֵיכוֹן .
ת"ח מַח בִּין יִשְׂרָאֵל לְעַמּוּן עַעְכוּ"ס יִשְׂרָאֵל אֲרִ"שׁ דִּלֹּא זָכִי בֵּר נֶשׁ יִשְׂרָאֵל אֵלֹא בְּנֶפֶשׁ
דְּרַגָּא עֲלֵהָ קֹאִים עֲלִיב . וְהֵאֵי חִיבֹו בְּעִי לְמִקְנֵי רוּחַ וְהֵאֵי חִיבֹו בְּעִי לְמִקְנֵי נֶשְׁמָה
קִנִּי וְכֵה בֵּה אֲבָל עַמּוּן עַעְכוּ"ס לֹא קִנִּיין לְעַלְמִי בֵּר אִי אֲתַגְזֹר דְּקִי נֶפֶשׁ (תַּחַת
נֶפֶשׁ) מֵאַחֲרִי אַחֲרָא . וְיִשְׂרָאֵל דְּקִימֵי בְּדִרְגָּא תַּחֲתָה בְּנֶפֶשׁ אִי חִיבֹו לֹא בְּעִי לְמִזְכִּי
יִתִּיר . עֹונִשִׁיב סְגִיָּא . וְוִי לְהֵבֹא חִיבִיָּא דִּלְגִּישִׁי פְּקוּדֵי דְּאִוְרִייתִי וְלֹא אֲשִׁתְּדֵל בְּאִוְרִייתִי
שֶׁסּ קִד אֲנִשִּׁי לְמֵאֲרִי . עֲלִיב כְּתִיב יִתְּמוּ חֲטָאִים מִן הָאֲרִץ . וְת"ח אִית בְּנִי נֶשֶׁא דִּלְאֲדָבְקוֹן
בְּהֵאֵי סֵטְרָא בְּגִין הֵבֹא (י"א בְּהֵאֵי) נֶפֶשׁ דִּלֹּא זָכָאן יִתִּיר וְכַד אֲעֵבֵר עֲלֵיכוֹן הֵבֹא
רוּחָא מִסְּאֲבָא אֲשִׁרִי עֲלֵיכוֹן וְאֲתַדְבְּקוֹ בִּיב דְּדִין הֵבֹא חֲטָאֵה דְּחִטִּי בֵּר נֶשׁ הוּא
מִסְּטֵרָא דְּהֵבֹא רוּחַ מִסְּאֲבָא וְקִרְבְּנִיב חִיבֹו חַד עַז בְּגִין דִּלְחִיב בְּעִירָא דִּלְחִי מִסְּטֵרָא
דְּבָרִים כֹּה סֵטְרָא לְכַפְרָא עַל חוּבִיב . ח"ל ר' אֲלַעֲזָר בְּרִיב וְהֵאֵי כְּתִיב יֵאֵשׁ נִלְחֹו עַל הַעַז
וְגו' וְלֹא תַעֲמֹא אֵת אֲדַמְתָּךְ . בְּגִין דִּלְרַעָא הִיא קִדִּישָׁא (וְבִלְתִּירָא דְּשִׁאֲרִי) רוּחַ
מִסְּאֲבָא לֹא יִשְׁתַּכַּח אַחֲרָא בִּלְרַעָא קִדִּישָׁא לְמַשְׁרִי עֲלִיב אִי כִּי כִיּוֹן דְּהֵבֹא בְּעִירָא
שִׁאֲרִי עֲלִיב רוּחַ מִסְּאֲבָא וְהֵאֵי מִסְּטֵרָהָ אֲמֵאִי מִקְרִיבִין לִיב לְסֵטְרָא קוּדְשָׁא . ח"ל יֹאֵת
שֶׁסּ ד שִׁלַּת אֲבָל ת"ח בְּרִי . כְּתִיב י"י אֲלִכִּיךְ אֵשׁ אֲוֹכֵלָה הוּא . אִית אֲשָׁא אֲכִיל אֲשָׁא .
אֲשִׁתָּא דְּקִב"ס אֲכִיל אֲשָׁא אַחֲרָא וְת"ח אִית מִלְּאֲכִין דִּלְאֲמִרִין שִׁירְתָּא קִמִּי קִב"ס וְאִינוּן
מִתְבַּטְלִי כַּד מִסִּימֵי הֵבֹא שִׁירְתָּא בְּיִלּוּלָא דִּלְאֲשָׁא אֲכִילָא . לְתַחַת זְמִין קִב"ס אֲשָׁא
דְּמִדְבַּחָא וְהֵאֵי אֲשָׁא אֲכִילָא וְשִׁי לְכָל הֵבֹא סֵטְר' וְאֲתַבְטֵל הֵבֹא סֵטְר' בְּהֵבֹא
שְׁלֵחֹב' דִּלְאֲשָׁא וְלֹא אֲשָׁר מְנִיב בְּעַלְמִי וְהֵבֹא בֵּר נֶשׁ דְּמִקְרַב קִרְבְּנִיב קֹאִים עֲלִיב
וְבִהֵבֹא רִיחָא דְּקִרְבְּנִי דְּסִלִּיק אֲתַעֲבֵר מְנִיב סֵטְר' דְּרוּחַ מִסְּאֲב' דְּשִׁרִי עֲלִיב וְיִתְכַפֵּר .
בְּגִינִי כִּךְ כֹּלָא אֲתַבְטֵיל וְיִשְׁתַּחֲוִי וְלִית מֵאָן דְּקֹאִים לִגְבִי הֵבֹא אֲשָׁא . ר' אַחָא הוּב
אִוִּיל בְּאַרְחָא וְר' חִיטָא וְרִבִּי יוֹסִי אֲעֵרְעוּ כַּחֲדָא ח"ר אַחָא וְדִלִּי אֲנִי ג' זְמִינִין לְקַבֵּלָא
אֲנִשִּׁי שְׁכִינָתָא אֲתַחֲבֵרוּ כַּחֲדָא וְאִלּוּ . ח"ר אַחָא כֹּל חַד וְחַד לִימָא * מִלֵּה דְּקִטּוֹרָא
דְּאִוְרִייתִי וְנִזִּיל :

א יגיד דבר כל
קישור ענייני
חורב :

ישעיה מה
דברים לז

פתח

רְבִי חִיטָא וְאִמֵּר בְּרַעֲיָפוֹ שְׁמִים מִמַּעַל וְגו' הֵאֵי קִרָּה רִחָא הוּא דְּחִכְמָתָא
דְּאִלּוּפִינָא מְבוּזִינִי קִדִּיש' . בְּרַעֲיָפוֹ שְׁמִים מִמַּעַל . מֵאִי בְּרַעֲיָפוֹ כַּד"ל יִעֲרֹף
כְּמַעַר לְקַחְוֵעַל סֵטְר' דְּמַטְר' דְּהוּא מְזוּגָא דְּכָל קֶאֱמֵר וְעַל דֹּחַ כֹּל עֵינִי עֲלֵמִי מִפְּנֵן לְקִב"ס
לְמִזְוִי בְּגִין דִּלְחִיב יִרְיֹב מְזוּגָא לְכָלָא חוֹן כֹּל כַּד"ל עֵינִי כֹּל אִלִּין יִשְׁבֵּרוּ וְגו' . וְהֵאֵי תִימָא
דְּבִלְתִּיר דֹּחַ דִּלְאֲקִרִי שְׁמִים תִּלִּיא מִלְתָּא . הֵאֵי תִינִין דִּלְחֹו בְּזוּתִי תִלִּיא מִלְתָּא .
וְכֹזֶת' הֵאֵי אֲוִקְמוֹס לְדָקָה וְתִרְגוּס לְדָקָה זְכוּתָא וְזְכוּתָא וְשְׁמִים חַד מִלֵּה הוּא . וְכֵהֵא
בְּרַעֲיָפוֹ שְׁמִים (וְהֵאֵי תִימָא דְּבִיב תִּלִּיא) כְּתִיב מִמַּעַל . מִמַּעַל וְדִלִּי מַעֲתִיק' קִדִּישָׁא קֹא
אֲתִי

אחיה ולא מהבוא אחר דאקרי שמים ואקרי זכותא חלל ממעל דייקא . ושחקים ילו
 דק דכ שמים נטיל ליה ממעל מהבוא אחר עלאח דשארי עלוי דין שחקים ילו
 דק מאן שחקים אחר דטחנין מנא לדיקיא ומאן ניכו נח וכו' דאיון ודאי טחנין
 מנא לדיקיא למאן להבוא אחר דאקרי דיק דכא חיון טחנין לב להבוא מנא
 דאחיה מנעילא . וכל הבוא טיבו מהכניס בגווייכו למיכב ליה לדגא דדיק בגין
 דיחברכון דק מהבוא חילו דלכון ועל דא טחנין מנא לדיקיא מאן דיקיא דא דיק ודק
 יוסף ורחל דכ מזדוגין כחדא לדיקים אקרו ואלין טחנין מן לדיקיא ודאי ועל דא ושחקים
 ילו דק . דין תפתח ארץ לתחא ויפרו ישע בני עלמא . ודקס תלמיח יחד כל רחמי וכל טיבו
 דעלמא כגיהו ומזוייכו דבני נשא משתכחי בעלמא דין חדוה על חדוה אהוסף
 וכל עלמין מהבכראן . אמר ר' אחא אלמלא לא אחיה חלל למשמע דא דיי :
פתח רבי יוסי ואמר ילבי לחוקקי ישראל המתגדבים בעם זכרו יי ת"ח כל שפטים ס
 רעותא וכל לבא דבני בר נש לארקא זכראן מעילא לתתא ליהחד שמה
 קדישא . לבני בללותא לקב"כ ברעותא ובכוונה דלכא לנגדא מהבוא נחלא עמיקא
 כמא דכתיב למעמקים קראתיך יי דתמן עומקא דכלא בעמיקי עלאי דאיון קל
 שרותא עלאח דאבא ואימא מזדוגין חוף ככא לבי לחוקקי ישראל . מאן חוקקי ישראל
 לא כתיב חוקקי ישראל חלל לחוקקי אלין אבא ואמא דאיון מחקקי לישראל קדישא
 דאיון נגיד מזוייכו . המתגדבים בעם אלין חיון אבאן דאקרון דביים כד"א נדיבי ס
 עמים נחספו עם אלבי אברהם דין זכרו יי לנגדא מייסא זכראן לתתא וישתכחון
 זכראן בעלמ' כלבו . דכד ככא משתכחין זכראן מעילא כלא הוא כדווחא כלא
 הוא בשלימו . זכא חולקיון דישראל דקב"כ מריק עליאן זכראן וייתא ללותאן ועלייכו
 כתיב פנה אל תפלת הערער ולא בזא את תפלתם וגו' : כס קי

פרשת צו את אהרן

זאת תורת בעולה וגו' : ר' שמעון פתח ואמר ילדקתך כהררי אל משפטיך תחום רב ס
 וגו' * כאי קרא אוקימנא ליה ואחמור . ת"ח האי עולם סליקו וקשירו דכ' פקודי כז ב
 לעילא ודבוקא דילס בנו עלמא דאחי למכוי כלא חד בקשורא חדא בחדו . ובגין דסלקא
 לעילא לעיל' כתיב זאת תורת הוה דכר וטוקבא כחדא תורס שבכבז ותורס שבע"פ לסלקא
 בחציותא . כד אחער סטרא דלפון כמא דאוקימנא דכתיב שאלו תחת לראשי דין איבי
 סלקא בחציות' ואחמור' בימי' ואחמור' באמנעית' ואחמור' כלא מרוא דקדש בקדשי'
 ודא מגו דרוא דאדם זכרו דככא ובלותא ובשירתא . וכל אוקימנא דעולם קדש
 קדשים זכרא דרוח עלאח בגין דתלת רוחין קשירין כחדא רוח תתא . דאקרי רוח קדש .
 רוח דלגו באמנעיתא דאקרי רוח חכמה וזינא . וכן אקרי רוח תתא . אלל האי רוח דנפיק
 מגו שאר כליל באשא ומיא . רוח עלאח דאיון סתים בשארי דביס קיימין כל רוחין
 קדישין וכל אפין נהירין . ובגין כך אהדרת עולם רוח ממס . ולבתר מרוא דכמא
 דדין (ח"ג) משתפין

מסתפקי וחתמו להתקשרה רוחא אחרא דאיכו גו מסאבו מאימן תרבין ושמעון
כמה דאחמור . ובנין כך עולם קדש קדשים . שאר קרבנין למעבד שלמא בעלמא
כלבו מבמה סטרין ומארי דדינין להתעבדא ולאתגברא מגו רעותא להתבסמא אקרי
קדשים קלים בנין דלא מתעטרי לעילא לעילא בקדש בקדשים . וע"ד חינון קדשים קלים
ונכיכו לזכון בכל אתר כמה דאוקמוס . אבל עולם דאיכי רוא דקדש בקדשים לאו
איכי בשאר קרבנין דכל עובדא קדש . ת"ח מה כתיב ולבש הכהן מזו צד . חלין
לבושין מיוחדין לקדוש בד יחידאי מיוחדא לקדושא . וכתיב בגדי קדש הם ורחץ במים
את בשרו ולבשם . מ"ט דא קדש . אלא רוא דמלא כדקאמרן דאיכי קדש קדשים
דסלקא בלא ואתעטרא בקדש בקדשים בקשורא חדא ולבחר מפני ואתער רוח מסאבא
דמסאב בלא דלא שלטא ולא יתקריבונו מקדשא ואתעבר מכל סטרי דקדשא ואשחא בלא
קדש בקדושא יחידאי . ואר"ש הא אחמור דכתיב יאדס ובסמס חושיע יי' . וכתיב סלקא
רוא דאדס מסטרא דאדס . ובסמס מסטרא דבסמס . ובג"כ כתיב אדס כי יקריב
מכס . אדס ודאי דא קרביני לעילא לקשרא קשרא ולבחר מן בבסמס וכלא איכו
בקרר אדס ובסמס ודא איכו רוא דאלטרין לקרבנא אדס ובסמס כדקאמר . ת"ח כד
ברא קב"ס עלמא . כתיב עבד אדס ובסמס . ואי חיימא וכו' כתיב ועוף יעופף על
הארץ דכא מנייכו מקרבין קרבנא ואפי' עולם כמה דכתיב ואם מן העוף . עולם
קרבו . ת"ח מכל חינון עופין לא מקרבין אלא מן החורים או בני יונה . אלא
רוא דא מה דאחמור דא פסיל דא דא דא ימינא ודא שמאלא וכלא חד . עוף יעופף
על הארץ הא חוקימנא דחינון רוא דרתיבא וכו' מסתלק רוח קדוש לסלקא לעילא
דחינון תרי חד לימינא וחד לשמאלא עוף לימינא ודא מיכאל . יעופף לשמאלא ודא
גבריאל . דא לימינא ודא לשמאלא . ובג"כ מקרבין תריין חלין לסלקא רוח קדשא
ושמאלא מעטר חיון לתתא לכסא סטר שמאלא וימינא לימינא ואתקשרת אחתא
בבעלב למכוי חד וכלא מסתלק ומתקשר כחדא לעילא ותתא וקב"ס אחתא
בזחודוי ואתקרק . ובספרי קדמאי מסכנא לא יכיב חולקא לתתא אלא לעילא
לאתקשרא אבל בלא לעילא ותתא . כל חד מתקשר לסטריה כדקא יאות וכו'
פשוט בלא א חוקימנא . * רבי אלעזר שאיל לר"ש אבוי ואמר הא קשורא דכלא אתקשר בקדש
בקדשים להתגברא' ואתדבקא' דרעוא דכתיב ליואי וישראל לעילא עד היכן איכו
סלקא . ח"ל הא חוקימנ' כד חין סוף דכל קשורא ויחודא ושליומו לאנעי' בבסא
לניעו דלא אתדבק ואל אחידע דרעוא דכל רעיון ביה . ח"ס לא קיימא לאודעא
ולא למעבד סוף ולא למעבד ראש דחין (ג"א ראש כמה דחין) קדמאכ אפיך ראש וסוף .
מאן ראש דא נקודא עלאה דאיכי רישא דכלא סתימאכ דקיימא גו מחשבה ועבד סוף
דאקרי סוף דבר . אבל לבסם חין סוף לאו רעותין לאו נכורין לאו בולויין בבסא ח"ס
כל חלין נכורין ובולויין חליין לאתקיימי' בכו ולא קיימי' לאתדבק' מאן דידע ולא
ידע לאו איכו אלא רעו עלאה סתימאכ דכל סתימין חין וכד נקודא עלאה ועלמי'
ס"א יתח דחאי אסתלקו לא ידעין בר ריחא כמאן דארח צריחא ואתבסם ולאו דא ייחא * דכא
ויקרא ט כתיב ואלא אריה ברית יתחבסם דכא ריח יתח ריחא דרעואת דכל כתיב רעותא
דללות' ורעות' דשירות' ורעות' דכתיב דכלא רוא דאדס כדן כלבו ואתגסיר כחדא
רעותא חדא וכתיב אקרי יתח רעותא כתרנס כדן בלא אתקשר ואתגסיר כחדא
כדקא יאות כמה דאחמור . ועל דא אחיביבת הכי סטרא אחרא בידא דכסא דכתיב

מסאבא קא אהיא וואו שריא ביה רוח
מסאבא. ולזמנין אשחמודען קרבני דאחיין
מכא' סטור' ובעא לקרבא על מדבחה כדדמי
ליה. ולא אשחזי ולא אשבעל הכוא רוח
מסאבא בין מבר נש ובין מכבוא סטורא
דאחי מניה אלא באשא דמדבחה דכבוא
אשא מצערר רוח מסאבא וזינין בישיין
מעלמא. וככנא ברא אשכון לתקנא אשא
דובער זינין בישיין מעלמא. וע"ד צעי דלא
ידעכון ל' לעלמין ולא יתחלש חילא ותוקפא
דיליה לתברא חילא דתוקפא אחרא בישא
מעלמא ועל דא לא חכבא. וככנא יסדר
עלי' אשא בבקר בבקר בזמנא דשלמא סטורא
דיליה ואחער בעלמא בגין לבסמא עלמא
(כ"א ולבסמא דינא) ואחכפיין דינין ולא
מתערי בעלמא. ע"ד תיקן אית אשא אכלא
אשא. אשא דלעילא אכלא אשא אחרא.
אשא דמדבחה אכלא אשא אחרא. ועל דא
אשא דא לא חכבא לעלמא וככנא יסדר
ל' בכל יומא :

פקודא

אחון דמסטורא דמדות דקב"ה אהינו
דטרחון סגי לקראס ברמא דלי דליאו
דלכס מאלין קליפין דערב רב קושין בישיין
דלית לת תירון ולא פרוקא דעלייכו אחמרא
ימעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל

קבלה א

לכמנות אלא אחמר תיקו צבון. וכל תיקו דאסורא לחומרא ואיכו תיקו חסר' דלית
ליה תקון. חסר נון דליאו עלמא דאחי דתיקו דעלמא דאחי שתיקס בגון שחוק כך
עלכ במחשבה. ואית קושין דלינון לבושין דהלכס דאחמר צבון משבצות זכב דה"ד
כל כבודה צח מלך פנימא ממשבצות זכב לבוש. ואחון פסקין לון צכמא פסקות
ולבחר מתקין ומפרקין לון צכמא פרוקין ואי חסר שום פסק ממתנית' כמא דלוקמוס
זכ חסר מן המענה אחון מתקין לון וכלי הוא חסרון שיוכל לכמנות. ואי ייתי טפס
ויפיק שום ביש על הכוא אומנא דחתיך לבושין ויימא וזי אוריית' איכו חסר וכל
שם יע כתיב 'תורת יי' תמימה. תמימה בכל חבין דגופא דלינון רמ"ח פקודין דה"ד יכלך
יפס רעיתו ומוס אין כך. תמימה בלבושה. ואין חסר מן המענה. אחון תימרון
ליה דוק ותשכח חתיכה ותשכח לה מעורבת בשאר פסקות ומשניות. דאחרא אומנא למחך
לבושין צכמא חתיכות ותלמיד דלאו איכו צקי למקשר סלכס באינון חתיכות מתחלפי ליה
פסקות וקושין. ולא אשכח לון פרוקא עד דייטי אומנא ופריק לון כל אלין ספקות
דלכון. צכמא זמנא הלכס דליאו ברמא. סליקת קדם מלכא שלימא בכלא בגופא בלבושה
ובתכשיטה ואחתיקיס צב 'יראית' לזכור ברית עולם. ולזמנין אית לחומנא תלמיד צקי
דישדר ל' לתקנא לון. קמו כלכו ואמרו ודאי אנת הוא אומנא רעיא מכימנא דאחמרא כך
משכ קבל תורה מסיני ומתמן ואילך כלכו תלמידים אינון דילך מן יבושע עד סוף כל דרין
דה"ד. ומסרה ליבושע ויבושע לזקנים וזקנים לנביאים עד סוף כלכו. תלמיד צקי דילך מאן
הוא בא חזינא דאחמרא הכל יבא מונח עד שיבא אליכו. אמר לון ודאי הכי הוא דליאו
תלמיד חבר דעליה אחמר 'בן אהרן הכהן כנונא דאחמרא באהרן 'הוא יביא לך לפס

הכלים מה

שם יע כתיב 'תורת יי' תמימה

בראשית ט

מזכיר כס
שמות כד

הכי נמי בריה ייביה לי לפה דאריי' דבע"פ • בגין רכיכי דהוינא בקדמין כד פה וכד לשון •
 הכי ויקום לי קב"ה כד פה באוריית' דבע"פ וכד לשון באוריית' שכתב דלא יימרן אלן דלא
 אשתמדעין לי אחרא איכו • ואליו הוא ייביה לי לפה יימי לתקנא כל אלן ספקות ולפרקא לון
 בכהוא זמנא • זאת תורת העולה ברחא דמות מהדקא שפלה בגלות' סליקת על כל דרגין לעילא
 סכ"ד רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלם וסליקו דילא חסא לאבא דאיכו לימינא חסד דביה
 הרואה להחכים ידרים מתמן חכמ"ה כח מה • אמר חד חנא בודאי בגין דא אתמר כך מולין לימין
 משא בגין כלל דילך דלא יבא לך שלימו אלא בה • דכד אנת חסא שלימי' בה אתמר כך פה אל פה אדבר
 ביומראח ולא בחידות • במראח כנוונא דכלא דאתפשטת מלבושה ומתייחדת עם צלם בקירוב בשר
 ברמ"ה אברים דילא ולא כסיאת אבר חד מנח • (נ"א מיני) וכלא איכו במראח רמ"ה בחושבין
 (נ"א אתחזי לה דאתמר ביה) אמר בולינא קדישא בקדמיתא אתחזי לך האי חיזו דאתמר בה במראח
 דאיכו לך במראח הגדול בסנה דאדבר ביה ה' זמין כסנה וכען אתגלייא לך חיזו דא ברמ"ה פיקודין
 דאיכו בה' חומשי תורה ולא בחידות דאימין לבושין דילא דבסון חזו כל בניאי דלית ארע לאתגלאה
 כלל בקרוב בשר אלא לחתן דילא בכהוא זמנא יתקיים בכו ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא
 יתבששו • בגין אדם ואשתו דכבר אתעבר ערבוניא בישא ערב רב קושיא בישא מעלמא דאימין
 עריין דקב"ה ושכינתיה עריין דישאל כ"ש עריין דילך רעיא מבימנא ומכלכס דילך דבגינייכו
 לריך לבסאח ריין דאורייתא כמה דאוקמוה (משלי כה) כבוד אלהים הסתר דבר עד דמתעברין
 מעלמא ולית מלכים בלא ישראל כמה דאוקמוה כל ישראל בני מלכים הם בכהוא זמנא וכבוד
 מלכים חקור דבר • אמר רעיא מבימנא בריך אנת לעתיק יומין דמתמן אנת כענפא דאתפשט
 מאילנא הכי נשמתין ענפא מניח • תנאים ואמוראין בא דאי עולה וחטאת ואשם תלת פקודין אימין תלת
 אבין שלימים מטרותי' (פ"א אמר דאיכו תשלומין דכלא כנוונא) אבר דאיכי תשלומין דכל אבר כנוונא דיומא
 קדמאח דגמ מי שלא חג ביום ראשון אין תשלומין לראשון ושאר יומין תשלומין זה לזה ובסוף וחסרון יוכל
 להמנות אבל מי שלא חג יום טוב הראשון של חג עליה אתמר מעוות לא יוכל לתקון וחסרון לא יוכל
 להמנות וכלא איכו חטאת דמעבד לעולה (מאי טעמא) חטא איכו דכר חטאת נוקבא ולומין דכא
 אתבסס חטאת ואתפרש מעולה ככהוא שער דאתמר (במדבר יו) ושעיר עזים אחד לחטאת • אשם
 תלוי אחד בתרומיכו כמאן דאחיד לכאן ולכאן • ואיכו תלוי • באתלעיתא כגון ככל תלוי עד שיבא אליהו
 ויפריש ליה מתמן הכי אשם תלוי איכו אחיד בתרומיכו עד דיכתיב ליה מזונו דילי' שוחד דילי' ויתפרש
 מתמן ומתקרבין אברין דכלא דא לרא דכדי איכו אשם וחטאת כסדרות דאחיד בריאח ולא מניחין לה
 לפרחא לסלקא לגבי עילא לגשבה ברוחא דקדושה • שה איכו לעולה דכתיב (בראשית כג) ואיכ כשה
 לעולה ואתמר ביה (שמות יב) שה תמים זכר כה"ד איש תמים • וכל לריך למשאל דכא שה איכו
 לימינא שער איכו לשמאלא דכיינו שער עזים אחד לחטאת איש שער ואיש שער • שער אי' לוי'
 ושער אי' לעזאל ויינו דכתיב (ויקרא יו) ונתן אחרן על שני כשעירים גורלות גורל אחד לוי' וגורל אי'
 לעזאל • ובכהוא שער אתמר בעשו (בראשית כז) איש שער • ודא כד דנטיל כל אימין שמרים דדס
 (דמתמן) שחין אבעבעות פורחות ספחת וכל מיני לרעה ויינו דכתיב (ויקרא יו) וגשא כשעיר עליו
 את כל עוונות אל ארץ גזרה ואימין עונות הם דאיכו לנא וכדין אתפרש מעלמא בללא וכדין
 אתבסס ואיכו כד באילין חובין ולא קל לסלקא לגבי יעקב איש חס • חזו מארי מתמיתין דמתיתבתאן
 דקא נחתי עם תנאים ואמוראין • קס חד מנייכו אמר רעיא מבימנא קב לי רשו למשאל בתר
 דכינא למשמע מלן יקירין אלן מפומך דאוריית' דא דנפקת מפומך (משלי ג') יקרה היא מפנינים
 וכל חפץ לא ישוו בה ועכ"ל כלכה היא וללמוד אי לריך הא שער דעזאל שפיר • אשם תלוי בלא
 אתר איכו אמר ליה בריך אנת ברי שפיר קא שאלת • אלא מה עמודא דאתלעיתא אחיד ביה
 ימינא ושמאלא דאימין חסד וגבורה כגופא דאחיד בין תרין דרועין דבר נש או כנשר דאחיד ביה
 תרין גדפין לפרחא בכו וכוונא דאחידן בה תרין גדפין דאתלית לאורייתא וגדפין

ג' אהבה

ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה'

ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה'
ה' ה' ה' ה'

דילה למאות עשר • וזכון היא עולה ופרחת לעולה • * הכי פקודין דלא תעשה אינון תפיסו
דילה בגון פריס הכאחוס צפה • וכל חפסין דילה דמעבדין לה לפרחת אחקריא סרכות
כאלין סרכות דמעבדי לכנפי ריאה לנשצא • הכי חסד דישראל אחיד בגדפוי דשכינתא
דאינון חיון דכרסיא דלא תהא עולה בהון בזכון דישראל לגבי קב"ה ומעבדין לה ומעבדין
גדפכא * ח"ת ח"ת חטאות דלכון ואסא אינוא דערב רב סרכא אחידת בכרסיא דחמן
מטרוניתא ולא מנחת לה לסלקא מגלות • וחזון אחידן בה לסלקא אשחארת באורייתא
בגון סרכא תלויא באורייתא דלא עמודא דאמנעיתא • (דליאו אינא) הכי חסד תלוי בלדיק
דליאו אחיד בין שמיא וארעא • חטאת איבי יותרת הכבד אכבדת עולה בחטאות
דלכאובין דחובין דישראל • כגונא דכבד מכבד שמרים דאינון דמים על ערקין דלכא • הכי
אלין חטאות מכבדין על גדפוי דשכינת' דאינון פקודין דעשה דדמין לכנפי יונה • לא תעשה
כד אינון מכבדין על עשה דאינון כד חובין דישראל מרובין מזכון אחמר באוריית' דליאו
גופ' י'תשגך אמת ארעא ואיבי צווחת ג'תנני יי' בידי לא אוכל קום • ג'נפלה לא חוסיק קום
ובגין דא תקינו תנאים ואמוראים ללותין באתר דקרבינן לאעצבא חטאות ואשמות מינה
ובגין דא תקינו ללותא דשחרית בקרבן השחר • וללותא דמנחה בקרבן בין הערבים • וללותא
דערבית כאמורים ופדרים דכוו מתאכלים כל הליל • ותלת אכבן דחקינן תלת ללותין • לקבל
מרכבתא דאינון קטירין בה כמה דלוקמוס האבות הן הן במרכבא דאינון פני אריה אל
הימין לארבעתם • ע"כ : קיא א והמנחתא אזה פקודא לעבוד בענד כנעני :

רעיא מדיסנא

אש

ר' חייא פתח י'ואמר יתחק אל ועוד **אש** תמיד חוקד על כמנחה לא תכבד •
אברהם אביו וי'אמר אבי וי'אמר כנני בני
וגו' וי'אמר וי'אמר ג' זמנין דיתחק וי'אמר חד
דאברהם אחאי הכי • אלא ג' למעשה
בראשית דאינון ג' דיתחק כו וחד דאברהם
ברביעי דכתוב כנני בני דחיקא (ע"א)
ודייקא) כנני • וכתוב י'בי מארת ברקיע
השמים מארת חסר • ואי חייא וי'אמר
וי'אמר יתיר אינון • אלא אינון סתימין כו
במחשבה • ואלין אתגליין מנו חשוכא •
וי'אמר יתחק אל אברהם וכתוב וי'אמר אלהי
י'בי אור וי'בי אור וי'אמר אבי • וכתוב וי'אמר
אלהים י'בי רקיע בתוך המים וי'בי מבדיל בין
מים למים • וי'אמר הנה האש • וי'אמר
אלהים יקו המים • וי'אמר כנני • וי'אמר
אלהים י'בי מאורות :

בראשית כג
וכתוב כג

בראשית א
מזל כ

בראשית א
מזל ב
שפאל א

י'בוע א ויומם לא תכבד עליהו בגין דמקיימין בה י'אסות צו יומם ולילה • ועשן דסליק
מפומייהו במלי דאורייתא איבו עשן המערה דמסדרין לה ומעריבין לה לגבי בעלה
בגדנן ה בגון י'בהעותך את סדרות דאתמר בהון להעלות נר תמיד • ובעשן המערה וטון
הקטרת דאורייתא עשן דילה יתער מלכא לגבי חממתא דליאו כמנחה כגונא דענא
בראשית ג דלחשבות' דענא מלכא ה"ד י'אלד יעלה מן הארץ ולבשר ודשקא את כל פני האדמה •
כדי יתער עשן מזינה • דליאו כליכא דלוקמוס לגבי הלכ מזבין וסליק לגבי חממה דליאו

במחאה - ומאי עין דא (דעת) עמודא דאמלעית' דעת לב מזין דעת לבחר דנחית עין חכמה לגבי בינה דאינון דא לשמאל' ודא לימינא איבו נחית מלא מאבא ואמא מלא י"כ לאוקדא עליס דאינון ת"ה מסטר' דען חייס דאינון אברים דגופ' דחנן ה' העינים ודאי לאוקדא לון בשלכוזין דאוריית' דאתמר ביה הלא כה דברי כאש נאם יי' בשלכוזין דנר מלוא ברחימו - ע"כ:

תרום קח - ב הנאון ואמוראין וכו'

פקודא

על המצבה לא תכתב ואכתרים תרומת הדשן ואכתרים קרבן נדר או נדבה - תנאים ואמוראים כל אלן תמידין אינון מדות דקב"ה דלריבי למכויו לון נייחא ואע"ג דכל ספירין כלכו חד מ"מ כל ספירא וספירא ממנא על שבתות וחמין ויומין טבין וכהיא מדא דש'טנות' דהכוא ומנא כל ספירן אתכלילו דה ואתקריאו כלכו ע"ש הדיא מדא דחסד חסדים בגבורה גבורות וכו' בכל מדא - ואות השבת מלאכה כגון שור דאית ליה עול וחמור דאית ליה משאוי בין עול מלכות שמים כגון חפלין בין עול מלכות עכו"ס כפוס עובדייכו - באלין יומין אית לון השבת מלאכה וייחא מאן דלא אתעסק באוריית' ובפקודין אית ליה עול מלכות עכו"ס ומאן דאתעסק באוריית' ובפקודין אית לון עול מלכות שמים דאיבו ה' בתראס מלכות שמים אתקריאת עול - מלות איבי ודאי בגין דכא אתקריאו כל בריין דשמיא וארע' - ה"ד (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ - בהבראס כה' בראס וכד ייתי שבת וי"ע נחתת בינה דאיבו יד' על ה' דאיבו מלכות שמים נשמה יתירה ואיבו (שמות לב) חרות על הכחות - אכזי ביניאת מלרים ופרישת גדפה על ברתא ועל משריין דולב ואות לון נייחא ואתמר במשריין דסמאל ונחש (דברים יח) וראו כל עמי הארץ - כי שם יי' נקרא עליך ויראו מנך אות תפילין ואות שבת ואות דיומין טבין ואות ברית כלכו שקלין - ואות אות דש"ל דאיבו מטטרון עבד וכמה עבדין תליין מניס דממנא על אלן דעבדין פקודי על מנת לקבל פרס - מטטרון' ומשריין דילי' ממנא עלייכו בגימטריא אתמר למען ינוח שורך ותמורדך ועבדך ותמךך אכל אינון דעבדין פקודין - שלא על מנת לקבל פרס - אינון בני דמלאכא ומטרונית' - ואינון כתרין ותגין על רישא דעבדין ביומין דחול - ובגימטריא אתמר דאשתחמא בתנא חלק וכו' הקרב לגימטריא וימא דשבתות אתקריאו לגבי עבדין - ובגין דא אס כבנים אס כעבדים - אס כבנים דאתמר בכון (פסיד) בניס אחס ליי' אליהם - אס כעבדים (ויקרא כה) כי לי בני ישראל עבדים ולא שאר אומין - אכל אינון חייביא דלא משתלין באוריית' ומלות וית עלייכו עול תורה ועול תפילין ושאר פקודין אינון עבדין לאומין דעלמ' ומשתעבדון בכו - כגון (דברים ו) עבדים היינו לפרעא במלרים - ואי נטרי שבתות וימים טובים אתמר בכו ויזילאנו יי' אליהו - ויתקיים בכו (שמות גג) למען ינוח שורך ותמורדך חמור בתורה ובמלות וינפש בן אמתך - ובהמתך עס הארץ בהמה חקרי - ולבחר דיייעול גרמיס תחות אדם בתורה יתקיים ביה (פסלים לו) אדם ובהמה תושעו יי' אס הוא ככוס דרכיב עליה מאריס וסביל ליה ולא מצטע במאריס ומאי סבילו דע"ה לת"ה בגין דת"ה כיוס שבת לריך איבו דלית ליה מדיניה ואי עס הארץ סביל ליה בממוניה ואתחניג ביה כפוס רעותה לשמשא ליה ולאתחנא' בפקודין כפוס רעותה יתקיים ביה אדם ובהמה תושעו יי' ויושע ליה משור וגזל וישיע ליה ממלאך המות דלא שליט עליה וישחט ליה בסכין פגוס - דיליה - וכל מאן דשחט בסכין פגוס בבלא איבו דאתמר ביה לכבז תשליכון אותו דאיבו סמאל - ונפש דת"ה אתקריאת שבת מלכת' נפש יתירה דשבת ועווג דיליה נשמת חייס ורוח שכלי ואינון נשמה יתירה רוח יתירה על נשמה ורוחא ונפשא דאינון עבדין דשליטין בגופא דיומין דחול נשמה יתירה נשמת כל חי (יחזקאל ג) כתר בראש לדיק דאיבו יוס שבת ובכחי נשמה יתירה תכלל יס דאינון אבא ואימא דעלכ אתמר (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים וזאתך בגין דאיבו מרכב לעגה העלות דאיבו מכוסה ולא שליט עליה עינא - ובגין דא עין לא ראתה רוחא יתירה נכר דנפיק מעדן מזין אבא ואמא ומכלכו חמש מאה שנין ומטי לשתיחא דאיבו לדיק - להסקות את כגן דאיבי נפש יתירה מלכות נשמה - דשליטא ביומין דחולא על עבד יי' איבי מכסא הכבוד כמא דאוקמו

מארי מתיתין כל השמות גזרות מחת כסא הכבוד ורוח שלטא ציומי דחול על עבד יי' דלחי מעבדא דמלכא מטטרון כליל שית סדרי משנה ואיבי שש מעלות לכסא . ונפש דשליט בחול איבי מכסא דין סדלפון תכלה שבציית כמעשה לבנה הכפיר . אכל ברחא דמלכא . צפסא איבי נפש השכלית ליל שמורים מזה שמור ורוח שמור לקבלה איבי יי' ואיבי יום שבת זכור ושמור . בגין דאיבי אצילות ממלכות וכדי תח' ציוי דמלכא ומטרותי' אתקריאו שבתות וימים טובים ולית לון מדלכון דלאו אינון בעלי מלכא כשאר עבדין ציוי דחולין . אגרא דלכון צעלמי' דין וצעלמי' דלחי לעגלא לון בכל מיני מאלכ ומשנה ולאוקרא לון בלבושין שפירין כגוונא דשבת דאתמר ביכ כדדכו בכסות נקיה . כל מה דעבד בר נש לשבתות וימים טובים אית למעבד לון . ומאן דמחלל שבת חייב סקילה . וכדי מאן דאשתמש בחדא חלק' וכדי הוא המשתמש צמי ששונה הלכות דמחלל תורתי . וכל סקן המבזה ליה כאליו מבזה שבתות ומועדות ואוקמוס מארי מתיתין כל המבזה את המועדות כאליו כופר בעיקר . וכגווי' דכל מאני בית המקדש אתקריאו קדש הכי כל אינון דנמששו תלמידי חכמים אתקריאו קדש ותלמידי דרב דאינון לקבל אברים דגופא אתקריאו קדש קדשים . ורוח דמלכ קא רמי' בכון (שמות נו) וכדילכ הפרכת לכס בין הקדש ובין קדש הקדשים . ומטט'רין את ומטריין דליך לריבין לקרבא לון קרבנא קדש יי' בכל ליליא עשייה לקבל עליה עול מלכות שמים דא קבלת ייסורין דעניות לת"ח איבו מות לגופא דבעירין . דמונא דאוריית' איבו מונא דשמת' ורוחא ונפשא שכליים דאינון כון לוי וישראל כון ביה' חכמה דלי . לוי ביה ב' חכמה ישראל ביה דעת ודא' . נפש יתירה ב' בחרה רמ"ח מ"ע ושס"ה לא תעשה . ותורה דא אדם הדא הוא דכתיב זאת התורה אדם ודא כליל שמה מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א האי איבו אוריית' מונא לאדם בחרצא אנופין דיליה . מונא דבעירין נכמא ותמרה ובשרא וכל מיני פירות (קלל' ז) זכ' לעמא זכ' עשה האלהים ולריך בר נש לקרבא בכל ליליא קרבן נפשא ורוחא ונשמתא דבעירין קדש יי' ויתודה בכמה מיני דויין ויסלק לון במחשבותי קרבנא קדש יי' לאפקא לון בק"ש (כלל אחד) לקמי קב"ה ויפיק רוחיה דדפיק בערקין דלכא . נפש יכוון בשרפחה ובשמיטתה ובחירתה דכו נחירין כהני' הכ"ד ומלך את ראשו ממו' ערפו ולא יבדיל וכו"ו חק ותלפת מיתות אלין כוו כמרה סומקא ירוקא אובמא דאינון כדכד במרה צמחול ואינון כחלת קליפין דאגחא . וקודם דא יתקן מבזה אברים ויכוון למעבד סקילה ממרה חורא דשלטא בכפיה ריאה באינון סרבות דאלין בעירין תפיסין תמן . ונחיתת אשא תכלא וישני לון ויכון חיון ובעירין ועופין דכיון לקרבא ליי' ולשריית שמים עליהו . ובהוא זמנא יתקיים צהו (דברים ז) ואתם הדבקים ביי' אלהיכם חיים . ויכון כסופיא דרכיב מאריה עליהו הכ"ד (מצוקג) כי תרבע על סוסין מרכבוותך ישועה ובהוא זמנא (הכליל לו) אדם ובהמה חושבי יי' . ות"ח איבו שקיל לכל מארי תורה וכדי לריך למכוו שקיל גרמיה מסטרא דאוריית' ומסטרא דאברים דגופא לריך למשקל גרמיה לכל עמי הארץ כמה דאוקמוס מארי מתיתין לעולם יראה אדם עלמו באלו כל העולם כלו תלוי צו ויכוין בנפשיה וברוחיה ובנשמתיה למעבד לון קרבנין עס כל ציוי עלמי' וקב"ה מלך מחשבה טובה למעשה ובדא אדם ובהמה חושבי יי' . קמו בלכו תנאין ואמוראין לגביה ואמרו בלכו בקלא חדא אנת הוא רשיא מהימנא דאית לך רשו למעבד כל דא דאנת שקיל לכל ישראל ובג"ד שלח לך קב"ה ביניינו . ע"כ :

תוספתא

זאת תורת העולם . אמר רבי חייא האי קרא אוקימנא ליה בכאי גוונא זאת תורת דא כנסת ישראל העולם דא מחשבה רעה דאיבי סלקא על רעותא דבר נש לאסטאח ליה מארחה דקשט . היא העולם . היא היא דסלקא ואסטייה ליה לבר נש ציוי לאוקרא ליה דרך אמת א (נפסא לעיל כו א ופקודי רלח ב)

במורא בגין דלא יתיביז ליה דוכחא לאסטאס ובגין קד על המוצה כל הלילה • מאן
 לילה דא כנסת ישראל דאיבי זאת לאתדכאס בר נש מכחא רשותא על מוקדס בגין
 דכח דמור איכו אחר לאוקדא לכל אימון דלא קיימ' בקיומייכו דכא עלאין גון בכהא
 מורא דדליק ומעברי שלמכון מעלמ' ובגין דלא תכלוט * על מוקדס כל הלילה • ס"א אשכרי
 ואחכפיי' ולא שלטא • ע"כ :

כתיב י"א וכו' • וי"א עובר וגו' • ורוח גדולה וחזק וגו' • רוח גדולה דאמרן וכתיב מלכס א ית
 לא ברוח י"א • ואחר ברוח רעס דכתיב י"א וי"א רוח ואשמע אחר קול רעס י"א וי"א

גדול • כרי רעס אכתיב דרוח • ואחר ברעס אש דא הוא דכתיב י"א וי"א די נור דניאל י
 עניד ופק מן קדמוי וגו' • רבי ינחק אמר כיינו דכתיב י"א וי"א רוחות החיות מראיון י
 כגחלי אש בוערות כמראה הלפידים היא מתכלת בין החיות וגם לאש וכן האש
 יולא ברק • ואחר האש קול דממח דק • קול דא קול בתראס דהיא דממח דלית
 לה מלח פרטא אלא היא דממח מגרמא • וכד מחכשי עלה היא אשחמט בכלהו עלמין
 וכלהו מודעזי מנח • דממח דקא אמאי היא דקא בגין * (דאחיא) זעירא מכלא • ס"א דאיבי

רבי חייה אמר אש תמיד חוקד על המוצה לא תכבה דא אשו דלחק דכתיב י"א וי"א
 האש והעלים וי"א אש תמיד דקיימ' תדיר • והעלים אלן עלים דאברהם דכתיב
 ובער עליה הכהן עלים בברק בברק • תנן מאשא דלחק גניד ומטי להאי מוצה ופיס

א גומרא חד לסטר מזרח וגומרא חד לסטר מערב וגומרא חד לסטר לפון וגומרא א גחלא אחת
 חד לסטר דרום לד' זווין דמדכחא • וככנא אסחר לה לד' זווין במדכחא (ס"א)
 במזרח) אית ב ככש חד בדרגין ידעין • ודרגא תחאס מטי ונחית לתבומא עלאה א מדכחא אחת

מגו שיה חד ובשעתא דאינון גומרין מטי לד' זווין חד זיקא אשחמט ונחית להכח
 תבומא עלאה ובכחא אחר אית חיילין חיילין דאמרין קדוש בקל רב עלאה ומסטר
 אחר אמרי קדוש בקל נעימותא עלאה ומסטר' אחר' חילין אחרין דאמרין קדוש • וכן לד'
 זווין • שיה מאס אלק רבוון חיילין בכל זוויה אשחמט ועלייכו חד ממחא וכלהו
 מתלבשי אפודא וקיימי לסדרי פולחנא דמדכחא לקבל תחא • באתר אחר
 אשחמט גלגלי ימא דנכמין ונחתין בדרגין ידעין ותמן חיילין אמרין בקול נעימותא
 ברוך כבוד י"א ממקומו וכלהו משכחי בשירתא ולא משחכחי ביממא ובליילא וכלהו
 מסדרי שבתא בקל נעימותא • באתר אחר' משחכחי חיילין חיילין קיימין בדחילו
 ביע ברחת כד"א וגם להם ויראה להם • וכלהו מסתכלי לגבי הכחא מדכחא

דלעילא • ובשעתא דמטי אש דלחק על גבי מדכחא כמא יצקין סלקין ונחתין א
 לכל עיבר ומתלבטין מנייכו כמא תקיפין מארי דחילא גיברין דעלמ' • ואלמל'
 דכנא קאים על מדכחא ומסדר איין לא יכיל עלמא למיקס קיימיו • מאלין
 גומרין וזיקין דפקין • מתלבטין גביכון דאינון חיוון כד"א ודמות החיות מראיון י
 כגחלי אש בוערות כמראה הלפידים • מסטר' דימנא דאינון חיוון אשחמט
 רוחא חדא מלעילא נשיב ויחיב בכהא אשא ומתלבטא ומחכמ' ולכיו ושכר
 ביזווא יקירא וכו' לכמה חיילין דקיימין בסטר' דימני' • מסטר' דשמאלא
 אשחמט רוחא אחר' תקיפ' מחבר טרין ונשיב בכהא אשא אשחמט ואחגבר •
 דין אשחמט מניה הכחא מסטר' דשמאל' וכו' (ס"א ולכיו) לכמה חיילין דקיימין
 להכחא סטר • וכן לארבע סטרין לד' משריין וכלהו מתכסמן בשעת' דכנא סליק
 על מדכח' • אמר ר' אבא תרין מדכחאן אינון לתחא ותרין לעילא • חד פנימאס דכלא
 דמקרב (ח"ג) **חית**

דמתקרב ציה קטרת פנימאח ודקה . קשורא דמדימנות' וכנהא עלאה מכלא חתקשר
(נ"א חקטר) קטורת' דא בקשור' דמדימנות' . ודא חתקרי מוצח כוזב ומכא חתקטר
וחתקשר קשרא דמדימנות' בחד קשרא . וחד מדבחה אחרא וחקרי מוצח הנחשת
ודא הוא לבר (פ"א רברבא עלאה) ומיכאל אשר בגדול מקריב עליה קרבנא נייחא
דקצ"ב . ולחתא מוצח כוזב ומוצח הנחשת בדה קטורת ודא חלבים וחמורים ועל
בשני כו דא כתיב ^אשמן וקטרת ישמה לב ולא כתיב שמן וחלבין וחמורין ישמה . חט"ג
דחתבסמות' דרזנא ודינא חינון . אבל שמן וקטרת הדוותא כלא חיכו ולא מסטר'
דרזנא ודינא . ודא מדבחה דחיכו פנימאח דקטרת (פ"א דחינון פנימאח דקטרת)
דקה בדקותא כלא בקשור' דמדימנות' חקרי קול דממא דקה ובגין דחיכו מדבחה
פנימאח דחתקשר בקשור' דמדימנות' . מדבחה אחרא חקרי מוצח בחינון ופנימאח
מלכא ח חקרי מוצח יי' . אחרא חקרי מוצח הנחשת כד"א ^אמוצח הנחשת אשר לפני יי'
דברים ג קטון מכיל וגו' . רבי יוסי אמר מהכא ^אוכליל על מוצחך תרי וכתיב על ^אמוצחותי
במות יו לרצון . רבי אבא אמר כתיב ^איבן משח מוצח וגו' לקבל הכהא פנימאח בנה באו
ועל דא חתקרי יי' נסי . מכו נסי דרשים רשימא דאה קיימא קדישא . דבשעתא
דעמלק אחא לאטברא באי רשימא קדישא מנייכו דשראל . באי מוצח קיימא לקבליה
יפקא כו לקמא הכהא נוקמא דאה קיימא ועל דא חתקרי ^אחרב נוקמת נקם בריא ודא
חתקרת לבו לישראל רשימא קדישא . ומשח בנה לקבל באי מוצח וקרי ליה יי' נסי
מלכא ח יי' ודא הוא מוצח פנימי ^אקול דממא דקה ועל דא אש תמיד חוקד על המוצח וגו' אש
דאשתבח הדירא ומאי חיכו אשא דיעחקודין שמא דא אדני . וכד יסדר עלה כנהא
חינון חטין חתבסמא בשמא וקריין לב בשמא דרחמי יי' וקריין לב בשמא דא ולחמיין
קיימא כנונא דא ולחמיין קיימא כנונא דא רבי שמעון אמר תרי כוו . ופנימאח
קיימא על הכהא דלבר וממא חתון . וחתקשרא דא בדה :

דא קרבן אחרן רבי חזקיה פתח ^אדיק יי' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו . ^אדיק יי' בכל
דרכיו . בא חנין כמא חית לון לבני נשא לאשתכלא ביקרא דמאריכון ולא
יסטו מארחייו לבר . דהא בכל יומא ויומא דינא חלי בעלמא בגין דעלמא על דינא
חתברי וקיימא ועל דא צעי בר נש לאשתמרא מחובוי דלא ידע זמנא דדינא שריא
עלוי . יתיב צביתיה דינא שריא עלוי . נפק מציתיה לבר דינא שריא עלוי ולא ידע
אי יתוב לציתיה אי לאו . נפק לארחא עאכ"ז דהא כדן דינא נפקא קמיא כה"ד
שם פפ ^אדק לפניו יהלך . בגין כך צעי לאקדמא ולמבטי רחמי קמי מלכא בגין דישחויב
שם זמן דינא בשעתא דשריא בעלמא . דהא כל יומא ויומא שריא דינא בעלמא כה"ד ^אאל
זעם בכל יום . השתא חית למימר בא חנין וחתערו חביריא אל בכל אחר חסד הוא
דברים י כד"א ^אהאל הגדול ודא נהירו דחכמה עלאה . ואת *אמרת ואל זעם בכל יום שצוק
קרא כל חלין שמכך ואקיד כהאי . אי הכי לא קיימין מיילי . ועוד דכתיב ^אאל גבור
או נוקים ליה דינא או נוקים ליה רחמי אלא הכי שמענא . חייביא מהפכי רחמי
לדינא . דלית לך בכל חינון כתרין עלחין דמלבא קדישא דלא כלילין רחמי דדינא ודינא
ברחמי . וחייביא מהפכי רחמי לדינא . אמר ליה רבי יחודה שפיר בכהא דכתיב
אל גבור . אלא אל זעם בכל יום מכו בכל יומא ויומא קיימא דינא בין דבני
עלמא זכאין בין דלא זכאין . לא כוז בידים . אחו שחילו ליה לר"ש אמר לון
ודאי אל זעם בכל יום וכהא חוקמא חביריא לחמיין הוא דינא לחמיין הוא

רחמי חי וזאין בני עלמא הא אל קיימא וזוא חסד . וחי לא זכאן הא אל קיימא
 ואקרי גבור ועל דא קיימ' בכל יומא אבל מלכ שפיר הוא . אל זכל אחר נכירו (רז)
 דחכמת' עלאה הוא וקיימ' בקיומיה בכל יומא דכתיב 'חסד אל כל היום . ואלמלא הכלים נכ
 דהאי אל אחר בעלמ' לא יכיל עלמ' למיקס אפילו שעת' חדא מקמי דינין הקיפין
 דמתערין בעלמ' בכל יומא הכ"ד 'אלא תולדות השמים והארץ כהבראש אל תקרי כהשיות ז
 כהבראש אלא כהברכס כהתערוח' דאברכס קיימי וכד אחר אברכס בעלמ' כל
 אינון דינין דמתכחי בכל יומא ויומא דחי לכו לבר ולא קיימין קמיה הכ"ד ולא זועס
 בכל יום . נזעס או זעוס בכל יום לא כתיב אלא זועס בכל יומא ויומא דדינא אשתכח
 דחי לון לבר וקיימא הוא ומבסס עלמא הכ"ד 'יומס יזוכ יי' חסדו ואלמלא האי לא הכלים נכ
 יכיל עלמ' למיקס אפילו רגעא חדא . ועל דא כלל קיימו בגיגיס דאברכס . ודאי
 דכתיב אל גבור לאו דליכו גבור אלא דאי קרא רמו הוא דקא רמין לאכבן ורמין
 הוא דקא רמין למכימנות' עלאה קדיש' דכתיב פלא יועץ אל גבור אבי עד שר
 שלום . פלא . דא חכמת' עלאה דהיא פליאה ואחכבי' מכלל כד"א יכי יפלא ממך דברים קו
 דבר . יועץ דא הוא נבר עלאה דנגיד ונפיק ולא פסקא ודא יועץ לכלל ואשקי לכלל .
 אל דא אברכס כמא דאוקימ' האל הגדול . גבור דא יחזק דכתיב הגבור . אבי עד .
 דא יעקב דאחיד להאי סער' ובהאי סער' וקיימ' בקיומ' שלום . שר שלום דא לדיק
 דליכו שלמא דעלמ' שלמ' דבית' שלמ' דמטרונית' אתו ר' חזקיה ור' יהודה ושקו
 ידיו . זכו ואמרו זכא חולק' דשליג' האי זכא הוא דרא דאת שרי בגווייכו . אמר
 רבי שמעון כתיב . **וְהָיָה** קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליי' ת"ח חייבי עלמ' גרמין
 ליה לקב"ה לאסתלק' מכ"י הכ"ד 'איש תפוכות ישלח מדון ורגן מפריד אלוף . מכלי עו
 מאן הוא אלוף דא קב"ה (דליכו אלוף של עולם) כד"א 'אלוף נעורי אתה . ואינון ימימי ג
 (חייבי) מפרישין לזאת מזה דליכו שלמא דבית' ואינון זוגא חדא . אתה אהרן קדיש'
 ובניו ועל ידיהו מתקרבין תריוויכו ואזדווג זכ באת הכ"ד 'בזאת יבא אהרן אל ויקרא עו
 בקדש . זכ קרבן אהרן ובניו . ואינון מזוגי למלכא קדיש' עלאה במטרונית' ועל
 ידיהו מתברכאן עלאין ותתאין ומשתכחין ברכאן בכלכו עלמין ואשתכח כלל חד בלא
 פירודא . וחי תימא אמאי לא כתיב זאת קרבן לקרבא זאת לאתריה . לאו הכי דהא
 כהנא מעיל' קא שרי לאיתתא זוגא לכהנסת ישראל עד דמטי להאי זכ לאזדווג'
 בזאת ולקרב' לון כחדא . ובגין כך כהנא אשלים קרבנא וקריב זוגא זכא חולקיהון
 בעלמ' דין ובעלמ' דאתי . רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי מאושא לטבירי' . אמר רבי
 זייל כתיב יכי בחר יי' בזיון וגו' זאת מנוחתי וגו' . לאמנין קארן להאי חברייא הכלים נכ
 עלכו דכורא בגין דליכו (ס"א דליין איכו) רחמי . ובהא קרא נוקב' קרא ליה .
 אמר רבי יוסי הכי שמיט לי מזוילי' קדיש' . (אבל) בשעת' דזוגא אזדווג כחדא
 לאחזא דהא נוקבא אתכלילת ביה בכללא חדא אתקרי נוקבא בשמא (דדכורא) דהא
 דדין ברכן דמטרונית' אשתכחו ולא הוי צב פרישות' כלל . ועל דא למושב לו כתיב .
 וכתיב כי בחר יי' בזיון בזיון דייקא כהנא דאית בגויה דשרי' ביה ולא כתיב לזיון .
 וכלא חד בין דקרא להאי בשמא דדכורא ובין דקרא להאי בשמא דנוקב' כלל חד
 ובדרג' חד קיימין . (פתח רבי יוסי ואמר) ועל דא כתיב 'ולזיון יאמר איש ואיש יולד זכ עו
 זכ חד לדינא וחד לרחמי . כד מזדווגי כחדא בזוגא חד דדין לון אקרי וזיון וירושלם
 אשתמודע ואשתכח ודא ברא תליא . פתח רבי יוסי ואמר כתיב 'וכתקדשתם ויקרא כ
 והייטס

וכייתם קדושים. מאן דמקדש גרמיה מלרע. מקדשין ליה מלעיל. מאן דמסאבז גרמיה
מלרע מסאבזין ליה מלעיל. מקדשין ליה מלעיל. יאות. דכא קדושה דמאריה שרי'
עליה אכל מסאבזין ליה מאן אחר. ואי תימא מלעיל. ובי מסאבזות' שריא לעיל. א"ר
הייא היינו דתינן בעובד' דלחת' אחר עובד' לעיל' אי עובד' דלחת' היא בקדושה
אחר קדושה לעיל' ואחי ושרי' עליה ואחקש ביה. ואי איהו אסתאבז לחת'. אחר
רוח מסאבזות' לעיל' ואחי ושרי' עליה ואסתאבז ביה דכא בעובד' תליא מלת'.
דכא ליה לך טב וביס קדושה ומסאבזות' דלית ליה עקרא ושרשא לעיל'. ובעובד'
דלחת' אחר עובד' דלעיל'. מה דלחת' בעובד' בעובדא אחר לעיל' ואסתאבז
עובד'. ומה דלית' במלין במלין. כד אהגור במלה אחר הכי לעילא. ואי תימא
ישיב נח מלה מה אחר אלא הכי כתיב ידבר דבר. הכוול דבר אחר מלה אחר' לעיל'
דלקרי דבר. ידבר יי' אשר כיה. ידבר יי' כיה יקר. ידבר יי' שמים נעשו. דכא
תינן הכיאל מלה סלקא ובקע דקיעין עד דסלק' (ס"א דאחיבז') בדוכתיה ואחר
דכיה מה דאחר אי טב טב אי ביש ועל דא כתיב יושמרת מכל דבר רע. ארבעה
מינין בלול ואומן שבעה ואי תימא דז' מינין אומן לאו הכי אלא ארבעה ניכו ואומן
מתפרשין לתלת' אחרנין ובעובד' דלכוון אחרנין לעיל'. לאוטב' עלמ'
בכמה סטרין. כ"י אט"ג דאיהי בכלל' מחבר' מכלבו שית. (ולאחבר' מאומן
ס"א מלגדא שית) ומנחלא דעמיק' דמבוע דגיד ולא פסיק לעלמין מימיו *דגדא עליהו ויקא
לבת דכא בגין דאיהי בת לה לעלמ' עלא וסתאבז אחר' מנייהו באחרות' דא דכא
בשעת' דכ"י אחר' מנייהו כלבו עלמין אחר' ע"ד סובבין את המזבח כמה
כד כ *דאחמר. ועוד באחרות' דא שית' כלבו מחבר' במיא לאסתפקא ביה ואסתאבזין
ס"א דמא כלבו ממבוע' *דינא (דמיא) (ס"א דחל') עמיק' דכלא לנחת' לעלמ' ובג"כ בעיין
כלבו לחין ולא יבשין לאמשי' ברכאן לעלמ' בגין דאליי' אלין כלבו לחין חזיר
וטרפין דלכוון משתכחין חזיר' ומן חזות' דלכוון בכהי זמנא. ותינן בספר' דרז
המנוחא כדא דכא הכוול דאסתפק' על אלנין אלין כל חד וחד מאלין לא נטיל
ברכאן דחזות' לעיל' אלא בזמנ' דא וחדות' דלכוון כלבו לעיל' וחדות' דאלנין
אלין לסתא כלבו בזמנ' דא הוא ואחרות' דלכוון באומן קדישי מלב' תלין. וכד
ס"א ובי ישראל נטיל לון כלא אחר בזמנ' דא ועלמ' מחבר' *לארקא ברכאן לעלמ'.
מחבר' תבסס כע
כתיב יקול יי' על המים אל הכבוד א"ר יוסי דא אברס. קול יי' בכה דא יתח.
קול יי' בחדר דא יעקב. קול יי' שובר ארזים דא נח. קול יי' חוצב לבבות אש
דא כד. קול יי' יחול מדבר דא דיק. קול יי' יחולל אילות דא דק. וכלבו
בדמות כ מהגדלי על ימא (מיא) ואחשקין במיא לגדלא הכ"ד יומא יואל מעדן להשקות
את כנן וכלבו בני מתערי ברכאן לעלמ' מהכוו שקיו דאחשקין כלבו. ת"ח בני
שבע קלין תלין במלה דפומא בשאר יומי שתא. וסתא לא תלין אלא בעובד'
ואק עובד' קא בעיין ולא מלה בגין דזמנ' דא מוכך לכל שתא ביומא שביעא
דחג הוא סיומא דדינא דעלמ' ופתקין נפקין מבי מלכא וגבורן מתערי ומסתוימן בכהי
יומא וערבי נחל (תלין) כדו ובעיין לאחער' גבורן למיא ולסחר' י' זמנין לרוואה
לכא מזה ממיא דיחזק בגין דאחמלי' מיא כאי בירא דיחזק וכד הוא אחמלי'
כל עלמ' אחר' במיא. ובהי יומא גבורות בעיין למיאי וקסימא לון לבתר. דכא

יְיֹמָא מִתַּעֲרִי וּמִקְסִימִי • זֶהֱאִי יוֹמָא כְּהִיב יְיֹשֶׁב יֵלְחָק וַיַּחֲפֹר אֶת זִכְרֹת הַמַּיִם • זִכְרֹת בְּרָשִׁית הַכְּהִיב חֶסֶד • וַיֵּשֶׁב מִכּוֹ וַיֵּשֶׁב אֵלָּא יוֹמָא קִדְמָאִה דִּירְחָא שִׁירוּתָא דְּדִינָא כּוּה בְּכָל עֲלָמָא

וַיִּחָפֹּז וַיִּחַפְּזוּ אֶת בְּהֵמַת הַמִּדְבָּר לְאַרְקָא בְּזֶרֶק לְכַסֵּת יִשְׂרָאֵל לְאַתְעָרָא לְמִיָּא דְבְּהֵמַת
וַיִּחָפֹּז קִיָּמָא לְכַרְסִיָּא לְמִדְּן עֲלֵמָא - בְּהֵמַת יוֹנָא - וַיִּשֶׁב יֹחֵק לְאַתְעָרָא דִּינִין וְלַסִּימָא

בגבורה נחמין לעלמא • ובגין דהימון גבורין לא נחמין חלל בעיבה ויומא דעיבה לא
מיחה רוחיכון דקיימי עלמא חלל בגין דעלמא אפטרירך לכו • מאי טעמא : בגין

דענאם דרייטן חתני וזנה צווישן ביי - ציין כך כח צוויילן תליו מנחת - ועי' 7
כהנא צוויילן אהערן דאסער עביר לתתא אהערן עליון תסתאון לוק ומסתקני
ועי' ר' ונוי פרידל דאסער אהערן וואס זאל האב - א"ת וואס

ע"ג לדרשא כוא דלתי כבי כוא ודאי דכא צהאי יומא צפון תליא צכאי יומא

ביוםא קדמאח דירחא טירוחא דדינא הוא וסיומא הוא בכאי יומא ובהא וחמר - ט"ה
ביוםא דא שלמין ומסיימין עמון טבון'ם ברבאון דליבון ושראון דגיןא וישראל ביוםא דא

וּעַד יִשְׂרָאֵל שֶׁרָאן וְעַמּוּן עִבּוּרִים מְסִימִים - וְעַד כְּתִיב "וְאֶחָדָם אֶחָד יִי וְגו'" אֵל מַלְכֵּנוּ

בפתקא דילי וכן כל אינון טען דגזר עליהו דישראל דכתיב ⁹אני יי דברתי ועשיתי : יתקבל ת

וזאת תורת האשם • זאת תורת המנאח • זאת תורת זבח השלמים • זאת תורת

ומאן דאשתדל באוריית' נטלא למוליקו בבלא ואתאחיד בכל סטריין ווא בעי לקרבא

התורה לא ידעו והרועים פשעו ב' - הכהנים א"ן כהים דמשמין בכהוה גדולה

התורה מאן אינון תופשי התורה - ובי כהני לאו תופשי התורה מיכא - אלא אילין אינון
 גויא דתפשי דתורה דאחיינו מחבורא דאורוות' - ואחיינוס דמחבורא דלרוב' אורוות' -

ואתוּן ממִן על סֵבֶחָ רַחוּמֶיךָ הַמְלֵאכָה קִדְשָׁא לִיהוָה לִיהוָה שְׁלֵים כְּדָרָא יֵאוּת •
וּבְרֻכִים מִשְׁמֵן דִּי • אֵלֵינוּ אֵינוּ רַבְרָבֵי עֲמָא דְאֵינוּ רְעִינָא לְעֲמָא דְרַבְרֵי דְמִדְרָבְרָא

עמיה. ואלין חינון ב' דרגין דכעיה לאשתכחא תדיר על קרבנא לאשכחא רעוא לעילא ותתא ולאשתכחא ברכאן בכלהו עלמין כהנא מקרב קרבנא ותתבוון ליחדא שמו

קדישא כדקא חוי ולא תערה סטרא דיליכ • וליצוי א תכונות בסיך לתערה סטרא דיליכ
ולא תכלה

ולאחכללא בסטרא דכנא . וישראל אחכוון לבא ורעווא לחיובתא שלימוחא ואחכנע
 קמי מלכא קדישא ווא נטיל כלל ואחכפר חוביא ואשכחא חדווא צעלאי ותחא
 הכלים קר ר' יודא פתח ^אהמקרה במים עליוחיו וגו' קב"ה כד ברא עולמא מגו מיא אפיק
 ליה וסדר ליה על מיא . מה עבד פלג מיא לתרין פלגותא לתתא ופלגותא לעילא
 ועבד מנייבו עובדין . מפלגותא תתא עבד ותקן עולמא דא וסדר ליה על פלגותא
 שם כד דא ואחקין ליה לעילא עלייבו . הכ"ד י"ז הוא על ימים יסדם . ופלגו אחרא סלקים
 לעילא ותקרי ביה תקראין עלאין הכ"ד המקרה במים עליוחיו וגו' . ועבד רקיע בין
 בראשית א תרין פלגותייה אלין הכ"ד י"ז רקיע בתוך המים וגו' ועלייבו אחקין וסדר עלאין
 קדישין מגו טיפי טיפי ברוחא דאתגזרא בצמיטא (ס"א צבוינא) (ס"א) וסדר מלאכי
 עלאין קדישין מגו רוחא דאתגזר מפומייה) דכתיב וברוח פיו כל נכאם . ובאלין אחקין
 וסדר מזמרי תושבחתיה ביומא ואחערבו בשלכובי אשא ואיטון גדודי חיילין אמרין
 שירתא ביומא תושבחה בצפרא חמירן ברמשא . כד מטי לילא כלבו פסקי שירתא .
 לעילא מנייבו גדודין דאשא בשלכובא תקין קיימין ומריחין אשא דאכלא ואחדרי
 לאתרייבו . ואית בסטרא אחרא דתבומין סלקין אלין על אלין ואית תבומא עלאה
 ותבומא תתא ובכלבו שארן מאריסון דדיין מסטרא דדינא קשיא . ואית בגו
 סטרא דתבומא תתא שלכובין דאוקדין זיקין מורין ממין על דיין דעלמא לאוקדא
 נחייבא בטורא דנגדי מהכא נכר דינור וכלבו אשא וחיו דילכון אשא דליכט וקיימין
 בין עלאי ותחא וכד תנגא דמדבחה סליק מתעצרן וסלקין מהכא דרגא דקיימין
 לשילאם ולאוצרד וכהא נגידו דאשא תקיפא דנכר דינור דאיכו תקיף ועלאה אהר
 לאתריב וכלבו מתהניין מתנגא דמדבחה בגין דאתתקנת לקבלי *מלכ' עלאה ובגין כך
 מתהניין מניה ואיטון קרבין לכא ותנגא אחרא סליק ווא אוקימנא לכל חד חד רעווא
 דכלא דסלקא לעילא דאיכו נייחא דרוחא לגבי מלכא קדישא כא אתמר דבמדבחה
 סלקא ותחאיו אוריאל דחיו דחד אריא תקיפא * רביע על טרפיה . וכוו חמאן כהני
 ישראל וחדאן דכוו ידעין דאתקבל ברעווא קמי מלכא קדיש' . ואשא אחרא עלאה קדישא
 נחית לקבלא אשא תתא כדן בר נש חזיל (נ"א דחיל) ואודעזע קמי מאריב ותב
 ב וקא מתנה : בחיובתא שלימוחא . למלכא דשדרו ליה דורנא ואחיישר קמים אמר לעבדיה זיל ^ב וטול
 דורון דא דאייחילו לי . כך אמר קב"ה לאוריאל זיל וקביל דורנא דבני מקריבין קמאי
 כמה חדוה משתכחי בכלא כמה בסימוחא בכלא משתכח כד כנא וליווא וכהא
 דמקריב קרבנא מכווני לקרבא קרבנא דקא יאות ביחודא שליט . ת"ח כתיב ותאל
 אש מלפני יי' ותאכל על המזבח את העולה וגו' . דא אוריאל דנחית בחיו דאשא
 בשלכובא עד דנחית למדבחה לקבלא דורנא ואחאיו באריב רבד' רביע על קרבני' .
 וכד ישראל לא אשתכחו זכאין או כהא דמקריב קרבנא לא קריב דקא יאות ולא
 אתקבל קרבניה כוו חמאן ^ג דלא סליק תנגא בארע מישר וכוו קס חד רוחא ממוקבא
 דלפון ועאל למדבחה וכוו חמאן דיוקנא דחד כלבא חליפ' רביע על קרבני' כדן כוו
 ידעי דלא אתקבל ברעווא כהא קרבנא . למלכא דשדרו ליה דורון חמא ליה מלכא
 דלא איכו כדאי לקרבא קמים אמר מלכא אסיקו כהא דורנא וכוו ליה לכלבא
 דלא איכו כדאי לאעלא קמאי . כך בשעתא דקרבנא אחקריב ולא אתקבל ברעווא
 דורנא לכלבא אתמרסר ובגין כך כוו חמאן דיוקנא דכלבא ע"ג מדבח' . ת"ח כתיב .
 ותאל

א רובן על טיף
 שלו שם
 בקרבנות

ב וקא מתנה

ג שאין בעשן
 עולה בדרך ישר
 ובעת שלא עולה
 בעשן דרך ישר
 או עומד רוח
 מהלך רוח
 אפן לזרוע
 בקרבנ' כמבואר

ותצא אש מלפני יי' ותאכל על המזבח את העולה. אמר רבי יוחנן דא אוריאל דאתחזי בשלכו ביתא דאשא על מדבחה כמה דאתמר רביע על קרבנא ודכין הדוותא כוס בכלא דהא אתקבל ברעווא כמה דכתיב וירא כבוד יי' אל כל העם. ואי לאו כוס פרובינא דבני אהרן מן יומא דנפקי ישראל ממזרים לא אשתכח רעווא כדי לעילא ותתא:

תה

רעיא מהימנא

פקודא דא לשירוף קדשים באש ואבתריה וכמזר מבשר הזבח ביום השלישי

באש ישרף. תנאין ואמוראין. בסתרי תורה אית קדש ואית קדשים ואית קדש קדשים. מה כהנא אית לקב"ה בקדשים דאתקדו. אי תימא בגין יאהק דבשעתא דישאל בעקו סליק אפרו של יאהק קמיה דאי חייבין שריפה אשתכחו בגיניה. כחי דרשא איכו. ואי תימרון בגין (דליקיא) (ג"ה ואי בגין) בני אהרן דכוו שריפת קדשים דכתיב בזון ותא אש מלפני יי' ותאכל אותם וימותו ומיתתכון כפרה לישאל כמו שריפת קדשים אוף דא דרשא קא אחי. אלא תלת אשין בשרגא. אשא חוורה ואשא אוכנא ואשא תכלתא. לקבל תורה נביאים וכתובים לקבל כהן לוי וישראל. ותכלת איבי שכינתא קריבא לן ואיבי אחידא דאיון פחילות בכנפי מלאך דאתמר בזון ועשו להם לזית וכו' תכלת דאויבי שכינתא איבי דינא דאכילת קרבנין ועלוון אי אשכח בני נשא דאיון עליה יבשים כנוונא דאיון פחילות יבשין בלא משחא דאויבי אורייתא רחמי איכו לון (דליקיון) שריפה ואוקידת לון. ובגין דעמי הארץ איון בעירין כמה דאוקמוס דאיון סקן תכלת דאויבי דאני אוקידת לון בגין דקרביין לגבס עס שרץ דאויבו יר ברע זר הכ"ז וכו' הקרב יומת. ואי בנייתתכון חורין בתיובתא כד שחט לון. (ג"ה כד שחט לון מלאך המות מייכאל) מלאך מייכאל דאויבו כהנא רבא אריה דאילי קרבנין נחית עליהו לקרבא לון קרבנא קדש יי' וקדש דתיפוק נשמתיה מתוודא בכמה דוויין. וכד נפיק נשמתיה כוא כוס מתכוין לגמור את השם שמוע ישראל וברוך שם לקרבא נשמתיה מאנא (ג"ה קרבנא) לשם יי' וכו' וכו' לקרבא לקב"ה לקבאל לקרבא

* כי בשמיה דאכיל וכו' ולאחרת בתיובתא לגבי יי' אה"ה כחושבן מ"ז דאדנ"י קרינא ג"ה דשמיס ליה דינא דמלכותא דינא ויכוון בשמא מפרש דאויבו יי' ד"ה כ"ה וא"ה כ"ה בלב אחד וביה יפוק רוחיה בנפש דיליה מקבל עליה מיתא ויסורין ובגשמתא מודה בכמה דוויין ומתחרט. בגשם מקבל עליה מיתא שחית שריפה ואי לריך ארבע מיתות בית דין דאיון סקילה שריפה הרג וחנק מקבל ליה מאדנ"י בנפש דיליה. ובגשמתיה מודה בכמה דוויין וחרט בתיובתא לגבי אהיך דאחיד דחרין שמאן יי' אה"ה כחושבן יכוין לאפקא דוי וקבלת מיתא עליה בלב אחד דאויבו שמא מפרש כנוונא דא יי' ד"ה כ"ה (וא"ה) כ"ה (כבוד) ביה כהנים מורעים ומשתחווים על פניהם ואומרים בשבטל' כבוד איכו ל"ב בחושבן וביה הים מתכוין לגמור את השם (וא"ה איכו אחד בלב) ותנאין ואמוראין אי תימרון וכי עס הארץ מנא ידע דא. אלא דאני עס הארץ איכו כשור או שם או עז או תור או יונק מה בעירן לא ידעי אוריית' דאויבי שם יודו כדי עס הארץ לא ידע. אלא מייכאל כהנא רבא איכו עביד ליה עולא וקרבנא קדש יי' ואיכו מתכוין בשמא מפרש בסליקו דרוחיה דתפוק בלב אחד כנוונא דכד נפיק רוחא דבר נש בכל ליליא ובגין דא אוקמוס רבין שוב יום אחד לפני מיתתך דבכל יום ויום לריך בר נש לאהדרא בתיובתא ולמסר רוחיה לגביה דפוק באחד דא כוא דכתיב בידך אפקיד רוחי. ואם כהנא

ל

כוא ת"ח עליה אתמר יודע לדיק נפש בכמתו. דלית חסם כמו כהנא כמה דאוקמוס משלי יי' כוואל להחכים ידירים ואם ת"ח כוא לריך שיכא ביה חסד ועס יי' דאויבו חסיד וימאן

לית ביה חכמה לאו איבו חסיד . ובגין דא אוקמוס ולא עס כארץ חסיד . ואי אית
 ביה ה' חמשה חומשי תורה דא תייכיבו משמאלא אחקרי גבור בתורח וירא חטא : ואי
 איבו בור אחרת ביה אין בור ירא חטא ומאן דזכי לתפארת דאיבו ו' ואיבו חכם מבין
 בתורה וירא חטא ירית מלכותא דאיבו ה"א מלות המלך אי עבד פקודי מלכא כיון
 דזכי לשם יכו"כ זכי לשמא מפרש דאחקרי אדם ודא יו"ד ה"א ואי" ה"א בכהוא זמנא
 שליט על גופא דאיבו שותפו דנפשא בכהמית ורוח בכהמית דנפשא בכהמית עשיית
 כבלי עלמא רוח ממלאא בכהלי עלמא . (נשמה דבכ כל הכורין ומחשבות דכבלי
 ברהמית א עלמא) ות"ח שליט עלייכו ה"ד יורדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ
 שם ט מאי ובכל הארץ דא גופא עולם קטן דחלין מניה ה"ד יומוראכס וחתכס מסטרא
 הכלים ענ דומינא שליט עלייכו ביה וירדו כד"א יורד מים עד ים מסטרא דשמאלא דחלין
 מניה ה"ד יומוראכס וחתכס . ועליה אחרת יודע נפש בהמית . בתר דאיבו לדיק
 לא יוכי ליה שבר ממות לית ליה אגרא בעלמא דא ולא מזונא לבעירן דעני חשוב
 דגמ' ד כמת איבו עס שכינתא בקיעו דילה עמם על כלא יכ"י אלהיך אש אוכלת הוא . האי
 אש לרדך ליה תמיד עמם לית ליה כביה דאיבו אכיל כל קרבנין דללותין ומלין דאוריית' .
 ש"ס דאיבו שכינתא איבו פרנסה דיליה ובמה דללותין ה"ד פתחי לי . פתחי לי בללותא
 הכלים כא דאחרת ביה יאדני שפתי תפתח דאיהי אחרות רעיתי ולית רעיתי אלא פרנסתי דבכ
 מתקנין מאכלין דקרבנין דמלכא בנין קדישין בכמה מיני מאכלים בנכמא דאוריית' דאחרת
 מש"ע ב' ב' לכו לחמו בלחמי מימינא ובחמרא דאיבו יינא דאוריית' משמאלא בנסוך המים ויין
 דאוריית' דבכתב ובע"פ מעמודא דאמלעית' דכליל דתווייכו בבשרא דאיבי בשר הקדש
 בכמה קרבנין דעלה אוקמוס מארי מתניחין בבשר היורד מן השמי' עסקין מאי מן השמי'
 עמודא דאמלעית' דעלה אחרת ובשר מבשרי ודא בשר הקדש דאדליקת בכמה שלכוזין
 מסטרא דגבורה דרחימו דבעל . אחרות דרחימו דאכבס בק"ש דרחימו דיוחא דלילה
 ויומא לא תכבס . ואחרייך בחיבון אל תתנו דמי לי לקב"ה למכוי איבו בשלכוזין דרחימו
 דיוחא דק"ש לקיימא ביה אש תמיד חוקד על המזבח לא תכבס ע"כ יעוד אש תמיד וכו' כתב

רעיא מהימנא

זכר

ת"א חזי אש"ג דבני אהרן מיתו בבהיא * לית מלורע אלא הכוא דאחרת צנחא
 שעתא יאוח הוב בכמה גוויין . חדא דחמש דמים אינון דדס נדה
 דלא הוב שעתא דקטרת דהא קטרת לא מסאזין דאינון כלבו דס טמא . ובי' דמין
 שמה ל סלקא אלא בזמנין ידעין דכתיב יו"קטיר עליו דכין ומאן דאעבר עלייכו כאלו אעבר על
 אהרן קטרת סמים צבקר צבקר ואימתי עשר דברות דאינון כלל הרי"ג פקודין ושפחה
 בטהיבו את הגרות וגו' אשכח' שמן וקטרת יר ברע איבי מלייא מומין . ובג"ד כ"ל אשר
 כחדא וכתיב ובהעלות אהרן את הגרות צין צו מוס לא יקרב ובגין דא כהנא לא הוב
 הערבים יקטירנה וגו' ובזמנין אלין אחקריב לרדך לקרבא לגבי מאן דאית ביה מומא מכל
 ולא בזמנא אחרת בר בזמנא דמותא שריא מומין דעלמי' . בגין דמטרוניתא אחרת ביה
 בעלמי' כמא דאערע דכתיב ייאלמר משה אל ככלך יפה רעיתי ומוס אין כך הכי לא לרדך
 אהרן קה את המחתה ותן עליה אש וגו' . לקרבא לגבי מאן דאית ביה מוס ואין הכי
 ובני אהרן לא קריבו בשעתא דשמן וקטרת לא לרדך למקרב לגבי זר יאכור הקרב יומת
 משתכחי כחדא . ועוד דחקו שעתא בחיי ובייבו ממז"ר מוס זר . מוס נוקבא זר זכר .
 דאכוכון . ועוד * דלא אכסיבו וכוו פנימין ובגין דא מני יואל אשכ בדת טומאתה
 דמאן לא תקרב . ועל אינון דקריבין לה כתיב לא תקרב . ועל אינון דקריבין לה כתיב
 בסון ויקריבו לפני יי' אש זרה אשר לא ליה אוחס ותאל אש מלפני יי'
 ויהלל

במדבר י'
שיר ד

במדבר ג'

ויקרא יח
ש"ס בוי

בשואר :

א שבו שבע
משחיית יין
ובוא שבעות

שם יד
ש"א בנים
לְאֹנִי כֶסֶף

יִשְׁעִיכָם
שִׁיר א

צראשית ה

מִיָּת

לעמל

לעלמא דאחי • ד"ה כי עמך מקור חיים וגו' • דא קב"ה דאחיז לזלגא עלאה במלכות
 גנתא דאחיז לכל סטרי • מאי טעמא בגין דאחיז ביה הכוא (ג"ל בזהב) מקור חיים
 ואטער ליה בעטרי • עלאין סחרניס דגנתא בלמא דמעטרא לברס על כלא • כה"ד
 ש"ר ^גלאינה וראנה בנות ליון וגו' • ובג"כ כי עמך מקור חיים ועל דא באורך נראה
 אור • רבי יצחק אמר כי עמך מקור חיים • דא כן גדול לעילא לקבלה כן גדול
 לתתא • בג"כ לאגיד כהנא משה רבות עלאה קדישא לתתא ואדליק בוצינן לעילא • כן
 גדול שלים בשלימו ד' יומין עלאין לאתעטרא על כלא • לקבל דא ז' ימי מלואים
 לכהנא לתתא לאתכח' כלא כנוונא דלעילא וע"ד ימי מלואים אקרון • ימי אשלמותא
 בגין דישתלים כהנא בשאר יומין אחרנין לאשלמא ז' כחדא • ולגין ימי מלואים אקרון
 בגין דאתאחדן שאר אחרנין ביה • מאי קא מיירי דכד כהנא אתער כל שאר אחרנין
 מתערין עמי • ובג"כ כתיב ומפתח אהל מועד וגו' • עד יום מלאת וגו' • ז' יומין
 ודאי • דגין אתעטר כהנא לתתא בכלא כנוונא דלעילא בגין דבשעתא דכהנא דלתתא
 אתער כלא יתערון על ידיק לעילא וישתכחון ברכאן לעילא ותתא • ר' אבא אמר מאי
 שנא דמשה משה לאהרן אלא בגין דאחיז ברא דכהוא (ס"ה אחיז בזהב) אתר מקורא
 דחיי • וכתיב ימוליך לימין משה זרוע תפארתו ומשה שמם כל אינון ז' ימי מלואין
 לאשראה כלא עמיס דאחרן ר' חזקיה בוס יתיב קמי דר' אלעזר א"ל כמה נבורין
 אתבריו עד לא אברי עלמא • א"ל ז' ולגין אינון • אור תורס • אור גיכס • אור גן
 עדן • אור כסא הכבוד • אור בית המקדש • אור תשובה • אורו של משיח • ולגין
 אתבריו עד לא אתברי עלמא ז' נבורין בוצינן אתאחדו ביה בלכרן וכו' אדליק בוצינן
 קבלה ^א מעילא לתתא • ר' אלעזר פתח ה"כל היה מן העפר והכל שב אל העפר • הא חניק
 הכל היה מן העפר אפילו גלגל חמה • מאן העפר • הכוא דשריא תחות כורסי יקרא
 קדישא • בספרא דבי רב ייסא סבא הכל היה מן העפר אתר דכניס לכלא מלמד דנפקו
 שצילין להאי סטרא ולהאי סטרא ואתכנסו לאהר' בעפרא דא דזרקין לה לכל עיבר וע"ד
 הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר ודאי • אלא מן העפר דבי מקדשא קדישא •
 וכו' עפר מעפרא עלאה • כד'א יועפרות זכב לו כמה דאשכחא עובדא לתתא הכי
 נמי היא לעילא כנוונא דא וואקימנא עפר עפר דבי מקדשא דעלמא דא ב' אחברי •
 וע"ד אפי' גלגל חמה כמה דאת אמר אלה חולדות השמים והארץ בבראש • ב' בראש
 ובגין כך הכל היה מן העפר • מאן עפר הכוא דשריא תחות כורסי יקרא קדישא •
 ש"ר ^דכתיב יכלך יפה רעייתו ומוס אין בך • כלך יפה רעייתו דא כנסת ישראל • ומוס אין בך
 אלו סנהדרין דאינון לקבל שבעין וחרין שמך • שבעים נפש דנחתו עס יעקב וקב"ה
 על כלא ועל דא אין בודקין מן הסנהדרין ולמעלה חן • כתיב ואלהם תבין לי ממלכת
 כהנים וגוי קדוש • מאן ממלכת כהנים כד"א זאת משחת אהרן ומשחת בניו
 דכד אתברכא כנסת ישראל על ידא דכהני דגין אחקרי על שמיכון כה"ד ממלכת
 כהנים רבי שמעון אומר ח"ה מלכות כהנים לא אקרי אלא ממלכת דאמלכו לה
 כהני ועבדו לה גבירחא על כלא אכל מלכות כהנים לא אקרי דהא מן השמים אקרי
 מלכות מלכות שמים ודאי וכו' ממלכת כמה דאת אמר דכהני אמלכו לה ומחבראן
 לה במלכא • וכדין היא ממלכת על כל גמי מלכא • ממלכת על כל זייני מלכא •

ממלכת צלליה ותחתי וממלכת על כל עלמי. רבי יוסי אמר כתיב יואגורו על עמוס ט
ארץ יסדה. ואגדתו. כד * אזדוג מלכא לקבלה בכל אינון עשרין קדישין בכטופא
חד דיון ואגדתו כתיב. רבי יצחק אמר ואגדתו כד"א ולקחתם אגדת אבוב. מאי שמו יב
קא מיירי דכד מתחבראן כחדא ותחברא מנייבו דיון שלטא על כלא ונכרא לעילי
ותחא וכלא בשעתא דכתיב פלח פולחנא ואקריב קרבנא ואקטיר קטרת ומכוון
מלין לקרבא כלא כחדא דיון כתיב ואגדתו על ארץ יסדה. ר' יוסי אמר כד נטל
אשרן כלא נטלין עמייה עד דתחברא כנסת ישראל ותחבראן עלאי ותחתי. דיון
כתיב צריך יי' מליין שוכן ירושלם כלליה. צריך שם כבודו לעולם וימלא כבודו
את כל הארץ אמן ואמן: רבי אלעזר כותב חזיל מקפוטקיא ללוד וכוו עמייה ר'
ייסא ור' חזקיה. פתח רבי אלעזר ואמר "ואשים דברי צפיר וצלל ידי כסיתך וגו'". ישיב נא
הנין כל בר נש דאשתדל במלי דאוריית' ושפוטת מרחשן אוריית' קב"ח חפיה עליה
ושכינת' פרשא עליה גופא. כה"ד ואשים דברי צפיר וצלל ידי כסיתך. ולא
עוד אלא דכוא מקיים עלמי וקב"ח חדי עמייה כאלו ככוא יומא נטע שמיא וארעא
כה"ד לנטע שמים וליסוד ארץ ולאמר לנין עמי אתה. מכאן אוליפנא דישראל שם
אקרון בשמא לנין דכתיב ולאמר לנין עמי אתה וחמינא דכנסת ישראל אקרי
בשמא לנין דכתיב לנין במשפט חפדה ושביה בצדקה. תו פתח ואמר צפיר
תעודה חתום תורה בלמודי. לור תעודה. דא סכדות' דדוד דכתיב ויעודתי ו
אלאמס לור היא קישורא כמאן דקטר קישורא באתר חד. חתום תורה בלמודי. א
חתום תורה חתימה דאוריית' וכל ב נגידו ורבו דנגיד מלעילא בן צפן (כ"א בין) ל
חתימה דיליה בלמודי. בגין דתמן אחכנש רבו ומשחא בין תרין קיימין דתמן שריין
אתר כנישו דכל רבות ומשח דנגיד מלעילא לאשדאח ליה בפומא דלמא ולאקרא
ליה בבאי תעודה וכדין אחקשר כלא קשרא חד מבימנא. חא חזי מה בין אינון
דמשחדלי באוריית' לנביאי מבימני. אינון דמשחדלי באוריית' עדיפי מנביאי בכל
מנא. מאי טעמא דאינון קיימי בדרגא עלאה יתיר מנביאי אינון דמשחדלי
באוריית' קיימי לעילא באתרא דאקרי תורה (כ"א ת"ת) דכוא קיומי' דכל מבימנות'
ונביאי קיימי לתתא באתר דאקרון נח וכו' ועל דא (אקרון) אינון דמשחדלי
באורייתא עדיפי מנביאי ועלאין מכוון יתיר דאלין קיימין לעילא ואלין קיימין
לתתא. אינון דאמרי מלין ברוח הקדש קיימי לתתא מכלבו (ועל דא) זכאן
אינון דמשחדלי באורייתא דאינון בדרגא עלאה יתיר על כלא. (ועל דא)
מאן דלעי באוריית' לא אלעריך לא לקרבין לא לעלוך דכא אורייתא
עדיף מכלא וקשרא דמבימנות' דכלא. ועל דא כתיב צריך רבי נטע משני ג
וכל נתיבותיה שלום וכתיב שלום רב לאזכרי תורתך ואין לנו מכשול. הכלים קיפ
עד דכאו חזי אשכחו חד גברא דכוא חזי וג' ענפי דסם בדיה. קריבו
בביב אמרי ליה למא לך כאי אמר לרווחא אובדא. אמר רבי אלעזר ספיר
קאמרת. אבל ג' אלין למא. ח"ל חד לאזכרס. חד ליצחק. וחד
ליעקב. וקשינא לכו כחדא וארענא בכו בגין דכתיב ליריה שמניך טובים שיר
שמן תורק שמך. בגין דכתיב ריחא חתקיים חולשא דנפשא ובכימנותא דא
אחרימנא ואחגגידו ברכאן מעילא ותחא. אמר רבי אלעזר זכאן חולקאן
דישראל

ישראל בעלמ' דין ובעלמ' דאחי . חא חזי לית עלמ' (נ"א נפשא) מתקיימא אלא
 * ויקבל רח על ריחא ומריחא דא אשתמודע ריחא אחרא דבא * בשעתא דנפיק שבתא
 ע"ב : (נחפדס הכביל) וסלקא נפשא יתירא ואשתארוון נפשא ורוחא מתפרשן עליבין
 אחא ריחא דא ומתקרבין דא דא וחדאן ועל דא בעי רוחא בחר רוחא לקבלא
 ריחא כיון דאתקבל ריחא מתקרבין כחדא וחדאן . כי האי גוונא ריחא דקורבנא
 פה ס ע"א דריחא (דא) מתקרבין כלא כחדא ומתלבטן בויני וחדאן . ת"ח * חרי ב בויני
 ס"א להבא חד לטילא וחד לתחא אי לביט בר נש האי בוינא דלתחא ובני לב * כבוא תנא
 דטליק (נ"א מבוינא תחא) לביט כבוא בוינא עלאה כך תנא דקרבין האי תנא
 דטליק לביט בויני עלאי ומתלבטן כחד ומתקרבין כלבו כחדא דריחא דא ובגין
 כך ריח ניחא ליי' . (אש) ובה אוקמוס . וע"ד ריח' דקרבנא קיומא דכלא וקיומא
 דעלמא וקרבנא על ידא דכנא דמקרב כלא ובגין כך שבע יומי אשלמוחא
 אשתלימו ביה בגין ד'תברכון כלבו בפולחניס וישתכחו חדוואן וברכאן לעילא ותחא .
 תשיס ככ כתיב יי' אלכי אחי ארומנק וגו' האי קרא אוקמוס . יי' אלכי אחי . דבעי בר
 נש לאודאכ לשמא קדישא ולשכחא ליה על כלא ומאן אחר שבתא דיליה כמא
 שס דאוקמוס וכמא מעמיקא דכלא דכתיב כי עשית פלא . פלא כמא דכתיב יי'קרא
 ירחם לא שמו פלא ובה אחמר . עלות מרחוק עלות כד"א יועץ . מרחוק דכתיב יי'מרחוק יי'
 מ"י לא נראה לי . וכתיב יי'מרחק חביא לחמס . אמונא אמן . כד"א יאל אמונא ואין עול
 דברים לב ואוקמוס אמונא בליב כד"א יואמונתך בלילות וכתיב יי'חדשים לבקרים רבא אמונתך
 הבליס כל ומין קב"ה לדכא לון לישראל מחוביכון כמא דכתיב יי'חרתי עליכם מים טכורים
 יחוקאל לו וטכרתם מכל טמאותיכם ומכל גלויתכם אטכר אחכם . בילאז :

פרשת ויהי ביום השמיני

ויהי ביום השמיני רבי יצחק פתח ב"בן יחד ככני בקר ויריעו כל בני
 אלהים . זכאין חיוון ישראל דקב"ה יכיב לון ואוריית' קדישא חדוואת'
 פה ס דכלא חדוואת דקב"ה ² ואטיילותא דיליה דכתיב ואלהים ששועים יום יום
 ואוריית' כלא חד שמא קדישא איבי דקב"ה ובאוריית' אחרני עלמא דכתיב
 שס ואלהים אללו אמון אל חקרי אמון אלא אמון . ובאוריית' אחרני בר נש
 נראה ס כ"ד יי'אמר אלהים נעשה אדם . אמר קב"ה לאוריית' בעינא למבדי אדם
 אמר קמיס האי בר נש זמין למחטי ולארגא קמך אי לא תאריך רוג'ך עליה
 כיך יקום בעלמ' אמר לב אגא ואת טוקים ליה בעלמ' ⁷ דכא לאו למגנא
 אתקרינא ארך אפים . (ס"א דכא כל זמנא דישתדלון באוריית' מתקיימי בעלמ') .
 רבי חיילא אמר חורס שבתא ותורס שבע"פ אוקמוס ליה לבד נש בעלמ' ס"ד
 קבלה נ נעשה אדם בללמו כדמותו . רבי יוסי אמר מכא ⁸ את אשר כבד . עשויו .
 עשויו ודאי . ודא הוא ללס ודמות . ללס דכורא דמות בנוקב' ועל דא שירותא דאוריית'
 ב' ואוקמוס . רבי יצחק אמר מפני מה ב' פתוחא וסתימא אלא כבעתא דבר נש אחי
 להחכמה

ב ר"ל ש"י
 כלב
 סעול
 מנר
 החזקין
 מדק
 גם נר
 פעלון
 שמואל

לחנה ממנו וכן סעון בקרנות ש"י לבקרבנות סעול לחנה וזלג גם מר סעלון שפאליס ומתעורר לבקרי
 לל סעולות שפס ברכס : ג שישוע בל : ד לא לזס וקדאחי ח"א :

לא תחברא באורייתא כרי היא פתיחא לקבלא ליה ולאשתתפא בדהיא ובשעתא דבר נש כחיס
 טיני מינה ויבך לארחא אחרא כרי היא כתימא מקטרא אחרא כד"א חס יום טעונני יומים
 לעזרך ולא ישכח פתחא עד דתוב לאתחברא בך באורייתא אנפין באנפין ולא יתכני מנה .
 וע"ד אוריית' פתחא קמי בני נשא ואכרזא וקרי לבון (משל ח) אליכס חשים אקרא וגו' ובתיב
 (שם ה) בראש הומיות הקרא בפתחי שטרים בעיר אמריה חמרא . ר' יהודה אמר ז' תרין
 גנין וחד דלחיד לון מאי קא מיירי . אלא חד לשמייתא וחד לארעא וקב"ס לחיד וקביל לון .
 ר' אלעזר אמר ג' נהרין (ס"א דדין אלון) אינון עלאין קדישין דלחידן כחדא ואינון כללא
 דאוריית' ואלין פתחין פתחא לכלא . פתחין פתחא למימנוטא ואלין ביתא דכלא . ועל דא
 בית אקרו דאלין אינון ביתא . ובגין כך שירותא דאורייתא ז' דכא היא אורייתא (ס"א ביה
 כוי אסותא) כוי ואסותא דעלמא . ובגין כך מאן דאשתדל באורייתא כאלו אשתדל ביה בשמא
 קדישא וכו' אמתר דאוריית' כלל חד שמא קדישא עלאכ איבי . ובגין דאיבי שמא קדישא
 פתחא בבית' דאיבי כללא דשמא קדישא בתלת קשרי מימנוטא . ת"ח כל אינון דמשתדלי
 באוריית' מתדבקין ביה בקב"ס ומתעטרי בעטרי דאורייתא ואתרחימו לעילא ותתא וקב"ס
 אושיע לון ימיניה (ס"א וקב"ס ארשים לון) כ"ש אינון דמשתדלי באוריית' נמי כליליא וכו'
 אוקמוס דאינון משתתפי בשכינתא (ג"ס בכ"י) ואתחברו כחדא . וכד אתי לפרא קב"ס מעטר
 לכו בחד חוטא דחסד לאשתמודעא בין עלאין ותחאין . וכל אינון ככבי לפרא בשעתא דכנסת
 ישראל וכל אינון דלעאל באוריית' אחאן לאתחזאח קמי מלכא כלכו מזמרי כחדא הכ"ד בון
 יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים . מאי ויריעו כד"א (ישעיה דז) רוע' התרועעה כארץ
 דאינון דינון מתברין ואתחברו כלכו מקמי בקר כד אתער בקר בעלמא . כד"א (בראשית נב)
 וישכם אברהם בבקר . וע"ד ויריעו כל בני אלהים . ר' אלעזר כוכ אזיל בארחא אשכחיה לר'
 פנחס בן יאיר דכוכ אתי גשא חמריה ח"ר פנחס ודאי * בטקולא (ג"ס בקלא דחדותא דחמרא
 חמינא * אנפין חדתין ישבחון ככא כיון דנפק מבתר ענפוי דטורא חמא ליה לרבי אלעזר
 דכוכ אתי אמר ודאי * טקולא (ג"ס קלא) דחדותא אשתלים . נחם ר' אלעזר לגביה ונשיק ליה
 ח"ל ד' אי טיפסא דלרחא חד לגבך מיל ונתחבר כחדא * ואי לאו טול ארחך חיל . ח"ל ודאי
 לקביל אזילנא כיון דאשכחנא לך אזיל אבתרך ונתחבר כחדא . פתח ר' פנחס ואמר (מכילס קבא)
 יברכך יי' מניין ורעא בטוב וגו' . יברכך יי' מניין מ"ט מניין בגין דתמן שראן ברכאן לאשתתפא
 (ס"א לאשתתפא . ה"ס דכתיב כי שם נזר יי' את הברכה חיים עד כעולם . ובגין כך יברכך
 יי' מניין דכא מתמן נפקי ברכאן לכלא . ורעא בטוב ירושלם דבגין ליון ירושלם אתחברא דכיון
 ליון אתמלי ברכאן דכין ירושלם אתחברא ואשתכחו בך רחמין . וכד ירושלם אתחברא כל עלמא
 אתחברא . כל ימי חייך דלא יתחיי קשת ביומך כמה לאבדך ועל דא ורעא בטוב ירושלם כל ימי חייך .
 ורעא בניס לבניך דחיל חטא חסידין קדישין דכין שלום על ישראל מאי שלום על ישראל אלא כמאן
 דאמר שלמא על רישיה דמלכא דלא יחסר כלל . כך שלום על ישראל . במונא דלדיקייא ישבחון
 בעלמא . פתח רבי אלעזר ואמר (משל י) עטרת זקנים בני זנים ותפארת בניס אבותם . בניס כה
 אוקימונא . בני בניס אלין (ל"ס ה) שאר כתרי מלכא כד"א (ישעיה נד) וכל בניך למודי יי' ובתיב
 (איכה ד) בני ליון היקרים כד"א ותפארת בניס אבותם לא מתעטרין בנין אלא באבאן . מכאן אזלינא
 דבנין לא מתעטרי ולא משתקין משקיו דנחלא אלא במונא דאבאן מתעטרין ומתברכאן כה"ד

תפארת

דרך אמת * בטקולא שמתא שחור רחא ר"ל רחא חמור ח' שאל לגדך ולכן אתה שח וטעם : ב מיד שאל מאחורי ואני סבר
 שם מתעטרים בארץ מעט סבר כענינים מתעטרים ס' מעט אלון ורעא שר"ל דא לגדך ודכך על חמור :
 * משל שמת' נשם ככל דבר וירד רבי אלעזר הסתור לגדך כמנאר : ד' אס מוספ וזיור סדרך שלפנין פוא לערךך כוא דכך
 אמת מ"ל לין כה נלך לבין ונתחבר כחדא : ה' ואס אין מוספ סדרך של לבין קא דכך כאלין לן ולן יכשיב ודאי לקביל אזילנא
 כנגדך בחמי לקבל פניך אזלי אמרך :

זכאין יתיר דיעבדון מלכ בחרה קשט ואע"ג דזכאין אינן לא אחייביז מלכ אלא לאינן דאחייביז כד שקילן עלמין כהדא עלמא חתאכ כגוונא דעלמא עלאה וכהוא זמנא לא אשכחו עלמין שקילן כהדא וע"ד חייבין דישראל לגבייהו דחייבין אחרנין לאו אינן שלוחי מלכא דהא לא אחיין מסטרא דשמאלא . מתל לבני נשא דחבו למלכא אחר

^א סנטיר' לגבייהו לחפשא לון ולאענשא לון לאינן דחבו למלכא קס חכים חד מנייהו ואחרב בהדי בני סנטיר' זקף סנטירא עינוי וחמא לי' ח"ל מאן יבדך לגבן ולאו אנת מאנן דחבו למלכא הא אנת אהענש בקדמיא שקילו ליה וקטלוו כך ישראל מסטרא דימינא קא אחיין ולא אחרבון בשמאלא ולא אחרבוו בכהל לעלמין וכד אינן גרמין בחובייהו דאחכפייה ימינא ואחרב שמאלא וכל אינן דאחו מסטריה אי חד מישראל קס לאחערבא בכהייהו אשתמודען ביה אמרי ליה לאו אנת מאינן דקא אחיין מסטרא דימינא דאחכפייה מחובייהו ולאו אנת מאינן דחבו למלכא מאן יבדך לגבן אשתכח דאיוו אהענש בקדמיא . ושלמא מלכא לוח לקבלייהו ואמר יעת אשר שלט באדם באדם קבלת ח לרע לו . ודאי בגין דלאו שליחא דמלכא איבו ולא אחי מסטרא . אמר ר"א דהי כבי הוא דהא חייבין דאית ימינא ואית שמאלא רחמי ודינא ישראל (לימינא) ועמין עכו"ם לשמאלא . ישראל אע"ג דחייבי ניבו ואחכפיין אינן בימינא ולא אחרבון בשמאלא ולא אחרבון בכהל לעלמין . ובגין כך כתיב י' ויחסיש ימין ע ויני . דכד אסתלק ימינא ישראל דאחרבון בכהל יסתלקון ויתעטרון ביה . כדן אחכפייה שמאלא וכל אינן דאחו מסטריה כה"ד ימין י' תרען אויב :

שמות עו

פתח ר' אלעזר ואמר ויהי ביום השמיני קרא וגו' . ויהי ביום השמיני מאי יום השמיני אלא כתיב ומפתח אהל מועד וגו' כי שבעת ימים ימלא את ידכם . כי שבעת בשבעת ימים מבני ליה או שבעת ימים ימלא את ידכם . מאי כי שבעת ימים ימלא אלא זכאין אינן כהני דמתעטרי בעטרוי' דמלכא קדיש' ומשיחין במשה רבות קדישא בגין דאחרב משחא (אחרא) עלאה דמשקי לכל שבעה ואשתמשן מהוא רבות קדישא ואחרלקו מניה כל אינן שבעה בזיונין ואי משח רבות הוא כללא דכל שבעה וכלבו ביה אחכלילו . וחנין שיחא אינן וכלבו אחכלילן בבאי דהא הוא כללא דכלבו ובג"כ שבעת ימים ימלא דהא בבאי תליין . וע"ד אקרי כ"י בת שבע מאי איבי בת שבע דאיבי כלילא משיחא אחרנין כיון דבאי שבעה אשלים לכו לכהני ואעטר לון ומשח לון בכלא כד מטר לכ"י דאיבי תמינא . אחפקד אחרן לקרבא עגל בגין דאיבי בריה דפרה לכפרא על ההוא חובא דעגל אחרא דעבד אחרן וחב לגבי פרה דאיבי תמינא שלימו דממוני (ס"א דאמוני) ישראל . ואשתכח כהנא שלים בכלא בתמינא מוני לבושין דיקר שלים בכל כחרין שלים לעילא שלים לתחא . ובכלא בני לאחא' עובדא . וע"ד אהעביד ביה באחרן עובדא לתחא בגין דאחרב כבי לעיל' וישתכח כלא כגוונא חד . וכדן אחרבכאן עלמין כלבו ומשתכחין ברכאן ע"י דכהנא . וכהא אשתלים כהנא בכלא כדקא חזי . עגל למא דכתיב עגל בן בקר לחטאת בגין ההוא חטאת דעבד בקדמיא . ואיל לעול . מאי טעמא איל . בגין איל דיתחק דהוא עולא תמינא והאי אחזי לקרבא לאשלמא כלא . והאי אחר מסטרא דיתחק אשתאב והאי איל בגין איל דיתחק מתקרבא עולא (בגין דאיבי עולא) דהא עולא לעילא סלקא ובגין לאעטרא לה בשלימותא . עגל ואיל . עגל בגינא דקאמרן איל לאשלמא

שמיני

לֹא בְּשִׁלְמוֹ דִּילְחָק כִּדְקָא חַי וְיִשְׂרָאֵל דְּחִבּוּ עִמֵּיהּ דְּכִהְנָא בְּחַיִּי • מִקְרִיבִין בְּחוּנָא דַּח
 דְּכִתִּיב וְשׁוּר וְאֵל לְשָׁלְמִים לְצֹחַ לִפְנֵי יי' שׁוּר עַל מַה דְּחִבּוּ וְאֵל לְאִשְׁלֵמָה לְבֹאֵי אַחֵר
 בְּשִׁלְמוֹ דִּילְחָק • מ"ש בְּכִהְנָא דְּכִתִּיב בֵּיה עֲגַל לַחֲטָאת וְלֹא כִתִּיב בִּישְׂרָאֵל שׁוּר לַחֲטָאת
 אֵלָּא יִשְׂרָאֵל הָא קִבִּילוּ עֹנֶשָׁא בְּקִדְמִיתָא וּבִגִּין דְּקִבִּילוּ עֹנֶשָׁא בְּכִהְנָא אַחֵר ע"ד קב"ה
 לֹא עָשָׂא לְאִדְכֵּרָא לֶן חֻבִּיּוֹ כְּקִדְמִיתָא וְע"ד לֹא כִתִּיב הֵכָּא לַחֲטָאת אֵלָּא לְשָׁלְמִים
 בִּגִּין לְאַחֲזָא שְׁלָמָא • דִּכָּא קב"ה בְּשִׁלְמוֹ בְּחִי בִישְׂרָאֵל ע"ד • אֲבָל אַחֲרִין דִּכָּא לֹא קִבִּיל
 דְּגֵרִים ט' עֹנֶשָׁא מִלְּחֻמָּא דְּמִשָּׁה • דְּכִתִּיב יוֹצֵא אֶהְרֶן בְּחֻמָּק יי' וְגו' • וְכִתִּיב וְאַתְּפֹלֵל גַּם בְּעַד
 אֶהְרֶן בְּעַת הַכֹּהֵן וְעַד כַּעַן חֻבָּא הוּא תִּלִּי • כִּתִּיב וְעַגֵּל בֵּן בָּקָר לַחֲטָאת • לַחֲטָאת
 וְדֹלִי • (וְאֵל לְעֹלָה) בִּגִּין דִּיכְפַר חֻבִּיהּ וְיִתְדֵי וְיִשְׁתַּלֵּם בְּכֹלָא • וּבִכְוֹא יוֹמָא
 אֲשֶׁתִּלְמוּ עֲלֵאִין וְתַחֲאִין וְאַשְׁכַּח שְׁלָמָא בְּכֹלָא בְּחִדּוּתָא דְּלִיעִילָא וְתַחֲא וְאַלְמָלָא דְּאַשְׁכַּח
 עֲרֻבִי דְּבִי אֶהְרֶן בְּכֹוֹא יוֹמָא מִן יוֹמָא דְּאַסְתָּקוּ יִשְׂרָאֵל מִן יוֹמָא לֹא אֲשֶׁתִּכַּח
 חִדּוּתָא דְּעֲלֵאִין וְתַחֲאִין כְּכֹוֹא יוֹמָא • בְּכֹוֹא יוֹמָא אֲתַעֲבַר הָכּוֹא חֻבָּא מִן עֲלָמָא
 וְאַשְׁכַּחְכוּ כְּכִי יִשְׂרָאֵל מִתְּחֵלָא מִיָּה • (כָּל) הָכּוֹא יוֹמָא אֲתַעֲבַר כָּל חֵינִין מִקְטֵרִין
 דְּלִיעִילָא וְכוּ אֲזִין וְשֹׁטֵן בְּסַחְרֵיּוֹ דִּישְׂרָאֵל וְלֹא אֲשֶׁתִּכַּח בְּכֹוֹא עֲדָנָא עַד דְּגֵרִים
 שְׁעִתָּא וְקָמוּ דְּכֹוֹאִיכּוֹא וְעַכְשָׁא (ס"א וְעֲרֻבִי) חִדּוּתָא דְּכָלָא וְאַשְׁכַּח רֻגְזָא בְּשִׁלְמוֹ
 הַכִּי וִירָא כְּכֹוֹ יי' אֵל כָּל הַעַם מִיַּד וְיִקְחוּ שָׁנִי בְּנֵי אֶהְרֶן דְּכֹוֹאִיכּוֹא אִישׁ מִמַּחֲתוֹ
 וְגו' תָּנִן בְּכֹוֹא יוֹמָא חִדּוּתָא דְּכ"י כּוּחַ לְאַתְקֵטֵרָא בְּקִישׁוּרָא דְּמִסִּימָתָא בְּכֹוֹא קִשְׁרִין
 קִדִּישִׁין דִּכָּא קִטּוֹרֶת קִשִּׁיר כָּלָא כְּחֵדָא וּבִג"כ אֶקְרִי קִטֵּרָא • וְאִינִין אִתּוּ וְקִשְׁרוּ כָּל
 חֵינִין אַחֲרֵינִין כְּחֵדָא וְשָׂרוּ לֵה לְבַר דָּלָא קִשְׁרִי לֵה בְּסִדִּיּוֹ וְקִשְׁרוּ מִלֵּה אַחֲרָא •
 וְיִקְרָא טו' וּבִג"כ אֲזִכַּר לֶן לִכְכֵּי לְבַחַר דְּכִתִּיב יוֹצֵא אֶהְרֶן אֵל הַקֹּדֶשׁ • וּבְכִהְנָא גְּוִינִין עֲרֻבִי
 חִדּוּתָא דְּכ"י • חֵד דָּלָא אֲתַנְסִיבּוּ וְלֹא אֲתַחֲוִין לְקִרְבָּא וְלִאֲתַכְרַח עֲלֵמִין עַל יְדִיּוֹ
 וְחֵד דָּלָא הוּא שְׁעִתָּא כִּדְקָא יָאוּת וְחֵד דְּחֻקֵּי שְׁעִתָּא וְחֵד דִּכָּא מִקְדִּימָה דְּנָא נִפְקַ
 מִמוּסָא דִּילְכוּן וְיִקְרִיבוּ לִפְנֵי יי' אִשׁ זָרָה וְגו' וְדֹלִי מִלֵּה אַחֲרָא אֲתַקְשְׁרוּ בְּקִשְׁוֹרָא דָּא
 וְשָׂרוּ לִכְי לְבַר • א"ל ר' פִּנְחָס לֹא תִימָא דְּחֵינִין שָׂאֵרוּ לֵה לְבַר אֵלָּא כ"י לֹא אֲתַקְשְׁרָא
 עַל יְדִיּוֹ דִּכָּא כָּל אַחֵר דָּלָא אֲשֶׁתִּכַּח דְּכַר וּמוֹקְבָא כ"י לֹא שְׂרִיא בִּינִיּוֹ כָּל • בִּגִּין
 כִּי אֲזִכַּר לִכְכֵּי דְּכִתִּיב יוֹצֵא אֶהְרֶן אֵל הַקֹּדֶשׁ דִּישְׁתַּכַּח דְּכַר וּמוֹקְבָא וְעַל דָּא לֹא
 א שִׁשָּׁא אִשֵּׁי יִיעוֹל כְּכֹנָא לְקִדְשָׁא עַד * דִּיתַנְסִיבּ בִּגִּין דִּישְׁתַּחֲףּ בְּקִשְׁוֹרָא דְּכ"י דְּמֵאִין דָּלָא אֲנִסִּיב
 שָׂאֵרִי לֵה לִכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְבַר וְהִיא לֹא אֲשֶׁתִּתַּחֲףּ בְּכִדִּים וְעַל דָּא אֲשֶׁתִּכַּח עֲרֻבִי
 בְּכֹוֹא יוֹמָא לְגִבִּיּוֹ :

שִׁיר נ יִיְהִי כְּיוֹם הַשְּׁמִינִי • ר' יוֹסִי פִּתַּח וְאָמַר כְּשֹׁשְׁנֵה בִין הַחֹמַיִם כֵּן רַעִיתִי בִין הַבָּנוֹת •
 כְּשֹׁשְׁנֵה בִין הַחֹמַיִם דָּא כ"י וְכָא אֲוֹקְמוֹה דְּקב"ה מִשְׁכַּח לֵה לִכְי וְחִבִּיבֻתָּא
 דְּקב"ה לְקַבְּלָא לְאִתְדַבְּקָא בֵּה וְע"ד מֵאִין דְּאִנְסִיבּ בְּנֵי לְשַׁבְחָא לִיָּה לְקב"ה וְלִשְׁכַּח לֵה
 לִכְי דִּכָּא חֵינִין בְּכֹלָא בְּנֵי לְאַחֲזָא עֹבְדָא כְּמָה דְּאִיכוּ בֵּר נָשׁ מִתְּדַבֵּק בְּכַת זֹנִיָּה
 וְחִבִּיבֻתָּא דִּילִיָּה לְקַבְּלָא • כִּד אֲחִי לְמַפְלָח קָמִי מִלְכָּא קִדִּישָׁא כּוּא אֲתַעֲרַר זֹנִיָּה אַחֲרָא דִּכָּא
 קב"ה חִבִּיבֻתָּא דִּילִיָּה לְאִתְדַבְּקָא בְּכ"י • וְמֵאִין דְּאֲתַעֲרַר מִלֵּה קב"ה מִבְּרַךְ לִיָּה וְכ"י מִבְּרַכָּא
 לִיָּה וְכָא אֲחֵמֵר • וְעַל דָּא שְׁכַח דְּקב"ה דְּמִשְׁכַּח לֵה לִכְי כְּשֹׁשְׁנֵה דְּאִיָּה בִין הַחֹמַיִם
 דְּאִיָּה מַעֲלִיא וְסַלְקָא עַל כָּלָא • כִּי בִין שָׂאֵר אֲוִבֹלוֹסִין בִּגִּין דִּכָּא סַלְקָא
 וְאַתְּעִשְׂרָא

ומתעטרה על כלא. ודא שושנה בין החוחים ואחרון בין החוחים לאחורא שזחא
 דכ"י על כלא. ח"ח כ"י אחרכ' ע"י דכהנא וישראל מתברכאן ע"י דכהנא וכהנא
 מתברכא ע"י דכהנא עלאה הכ"ד יושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכס. ^{במדבר ו}
 כתיב יזכר רחמין יי' וחסדיך כי מעולם המה. וזכר רחמין דא יעקב וחסדיך ^{הכלים כה}
 דא אברכס. כי מעולם המה. ומעולם נטיל לון קב"ה וסליק לון לעיל' ועבד
 מנייכו רתיבא קדישא לאגנא על עלמא ובגין דהו מעולם הוא דכיר לון לאגנא
 ולרחמא על עלמ'. כגוונא דא נטיל קב"ה לנדיקייא מן עלמ' וסליק לון לעילא
 לאגנא על עלמ'. ואי חימא יחק אמאי לא אדכר הכא אלא אשתאר לאתפרע'
 מאיזון דעארקין לבני הכ"ד יעוררה את גבורתך. וכתיב יי' גבור יא' כאיש ^{סע}
 מלחמות יעיר קנאה וגו' ודא הוא יחק לאשתלק מכה. ר' חייל אמר זכר רחמין ^{ישיב מע}
 יי' וחסדיך אלן איזון יעקב ואברכס דבעין לכו לאגנא עלן. אבל יחק למעבד
 קרבין קיימא ובגין כך לא בעין ליה לגבייכו. ד"א כי מעולם המה דכד ברא
 קב"ה עלמ' נטל יחק וברא ביה עלמא. חמא דלא יכיל למיקס בלחודי. נטל
 אברכס וקיים ביה עלמ' הכ"ד אלה חולדות השמים והארץ בהבראם אל תקרי ^{בראית ב}
 בהבראם אלא באברכס. חמא דבעין קיומא יתיר נטל ליעקב ושחק ליה בילחק
 וקיים עלמ' הכ"ד ביום טשות יי' אלהים ארץ ושמים ועל דא באברכס ויעקב
 אחקיים עלמ' ובגין כך כי מעולם המה. ר' יודה פתח. **ויד' ביום השמיני**
 לבתר דאשתלים אהרן באיזון שבעה יומין ואתעטר בכו (ס"א בהכחא משח רבות
 קדישא עלאה) יומא תמינאש בעייל לאשתלמא מן שבעה דאשתלמות' ע"י דכהנא.
 ועל דא פולחנא בתמינאש לאתעטרה מן שבעה. ולאשתק' כהנא על הכהו (חובא)
 דחב (ס"א דקביל) בקדמית' הכ"ד ויאמר אל אהרן קח לך עגל הא חוקמוס עגל
 ודאי לכפרא על הכהו עגל דכתיב יעשהו עגל מסכה. בן בקר. מ"ט בן בקר ^{שמות לב}
 ולא בן פרה אלא חיכו בעי לאשתק' לגבי פרה לא אחזי לקרבא מינה לגבה.
 מאן דשדר דורון למלכא חמיתון דנסיב מבי מלכא ויהיב למלכא אלא דורונא
 לשדר' למלכא מבי אחרא אשטרין ולא מבי מלכא. ר' יוסי אמר מדידיה לדידיה
 לא אחזי אמר רבי יודה בגין כך בן בקר ודאי ולא בן פרה. לחטאת לדכא
 על הכהו חובה דחב ביה. ואיל לעולם תמימים. תמימים תמים מבעי ליה אי
 חימא דעל איל ועגל קאמר לאו הכי. דבא תרוייכו לא סנקין לעולם דכא כתיב
 לעולם תמימים ועגל לחטאת סלקא. מכו תמימים וכתיב איל. אלא אילי דילחק
 לקרבא לגבי פרה דאדכר תרי יומי בקרא חד דכתיב יושא אברכס את עיניו ^{בראית ב}
 וירא וכהו איל הא חד וחד וילך אברכס ויקח את האיל הא תרי ויעלכו לעולם.
 וע"ד איל לעולם תמימים תרי איל דאיכו תרי. ועל דא *גבורות תנין ומנייכו ^{ויהי רמז}
 מתפרשין לכמה אחרנין. **ואל בני ישראל** הדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת.
 עגל לחטאת מצעי ליה. כגוונא דכהנא אלא ישראל הא קבילו עוגשא ועל דא לא
 כתיב בכו עגל לחטאת אלא עגל לעולם. מ"ט. דכל איזון דחבו ביה קבילו עוגשא בין
 במלוא בין בשודא בין בפולח' ואפילו איזון דלא עבדו מדי אלא דסליקו ליה ברעותא
 דלבייכו למפלח ליה אשתעשו כמה דכתיב יושק את בני ישראל. אבל כל איזון דסליקו ליה ^{בראית ג}
 ברעות' דלא למפלח ליה אלא דסליקו גוונא דרעות' מניה כהא אחדון ומקרבין ליה
 לעולם

שמיני

לעולם ולא לחטאת - אבל כמו שפירשנו עזים לחטאת אחרי - אלא בגין דהוּ מקריבין
 בקדמות' לשעירים דשליטין על " טורי רמאי ודא כוא לחטאת ובעיין לאחזקא
 מהכא חובא ולא עוד אלא לחדותי דסיבה' אשריך : **ושור** ואיל לשלמים -
 שור ולא פר בגין דשור שליט אינו לאחזקא שלמא כה"ד לשלמים - רבי יוסי אמר
 שור ואיל מסטרא דשמאלא קא אחיין - שור מסטרא דשמאל' דכתיב י'ופני השן
 מהשמאל - איל בגין אילו דיחזק - וסלקין לשלמים לאשמאלא לון לכ"י - וע"ד שור
 ואיל לשלמים - אמר רבי יהודה כלא בגין דכנסת ישראל מתעטרא ומחזר
 ע"י דכנסת באשלמות' - ואי יומא חדוות' דכלא כוא חדוות' דכנסת ישראל בקב"ה
 הדוות' דעלמין ותחתיין : וכמה דאשתלים כנסא לתא כביכול' אשתלים כנסא
 לעיל' בר נדב ואביכא דאחזקא ערבוזיא מן מטרונית' ומלכא ובג"כ ותא לא אש
 מלפני י"י ותאכל אותם וגו' : (חסד) **ויאמר** משא אל אלעזר ולא איתמר
 ראשיכם אל חפרעו וגו' - כי שמן משחת י"י עליכם רבי אבא אמר הא תנין
 בעובדין דתת' אהערן עובדין לעיל' ועובדא דתתא צבי לאחזקא כגונא דעובדא
 דלעיל' - ת"ח כל חדוותא דלעיל' תליא בהכא שמא קדישא דמתמן נפיק חדוה
 וברכאן לכלו בוינין וכנסא עלאה (מיני) אהערן בעידו דמשחא ובגין כך
 כנסא דרבו משחא אהעיד עליה כגונא דלעילא צבי לאחזקא חידו וסידו דאגפין
 (יחיר מכלא) ולא יתחוי גרעונא דרישיה ולא בלבושיה אלא למכוי כלא שליט
 כגונא דלעיל' ולא יתחוי ציה פנימו כלל בגין דלא יעביד פנימו באחר אחרא -
 ת"ח אלמלא אלעזר ואיתמר אחזון פנימו בהכא שעת' בלבושיהון או בראשיהון
 לא אשתחיו בהכא שעת' דהא שעת' קיימא למעבד דינא - ועל דא תנין
 בשעת' דמותא אערע בעלמ' לא יתער אינש גרמיה למלא בעלמ' בגין דלא יתער
 עליה - בר אי אהער גרמיה לטב ויכל לרחיף (לחזקא) שעתא דהא בזמנא
 ושעתא דדינא קיימא בעלמ' מאן דיערע ציה לקטי ליה ויסתלק מעלמ' ובגין כך
 ולא חמותו כתיב - ואחריכם כל בית ישראל יבכו את אשריפס בגין דאינון לא אחיין
 מסטרא דכני ולא מחזקי :

רבי אלעזר פתח וייקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה -
 ויקח אהרן - כלא כמה דאשריך כלא כגונא דלעיל' - ת"ח ראוייה ביה
 בת שבע לדוד מיומא דאחזרי עלמ' - ראוייה ביה אלישבע לאהרן מיומא
 דאחזרי עלמ' - מה בין האי להאי אלא כלא חד - אבל התם לדינא הכא
 לרחמי כד אחזרזר דוד - לדינא לאחזר קריבין לאחזרזר דמין - הכא באהרן
 לשלמא י"א לשלמא) לחדוות' לנחירו דאגפין לאחזרזר - ועל דא אהקרי (כני) התם בת שבע
 הכא אלישבע - אלישבע דאחזרזר בחסד - (ת"ח) בת שבע לדינא לירחא
 מלכותא ולאחזקא - א"ר שמעון הא דתנין דכתיב קול השופר שפיר כוא ודא
 כוא יעקב דאסתלק במחשבה דאזכרן ונפקו כחדא מגו שופר דהא שופר אפיק
 מייה ואשא ורוחא כחדא ואחזרזר מנייהו קלא - כך אימא עלאה אפיק לאזכרן
 בקל חד ומגו מחשבה אסתלקו כחדא בחד קול - וכהא קול אקרי קול השופר
 ודא יעקב דליל לאזכרן כחדא ואקרי קול - ותרי קלי נינהו דהא מגו קלא נפיק קלא
 אבל קול חד דאקרי קול השופר : ומכא נפקו שאר קולות מגו הכא שופר כגונא

דמחשבה ושבעה קולות יינהו דנפקין בזוגא דמחשבה בשופר דא שופר דאשקי לון
ורוי לון לאכבן בקדמיתא ולבתר לבנין וכו' אוקמוה מלא . ח"ה ויקח אכבן את אלישבע
לבסמא לה למחדי לה להבדל לה במלכא בזוגא שלם לאשתכח' ברכאן לעלמין כלבו
על ידא דאכבן : בגין כך בעי כהנא לאשתכחא בניהירו דאנפין בחידו כלא כגוגא
לעילא דהא על ידיו ברכאן וחזון משתכחי . וע"ד אחרתקא מניה דינא ורובא
ועליבו בגין דלא יתפסם מהכא אחר דאחקטר ביה . וע"ד ואחריכס כל בית ישראל
יבכו את השרפה ולא כהנא . עליבו כתיב "ברך יי' חילו ופעל ידיו תרלה וגו'" : דברים ל'
י"ן ושבר אל תשת אתה ובניך אתך וגו' . א"ר יבודה מגו פרשתא דא שמעיין דנדב
ואביבוא רויי חמר' הו' מדאזכר לון לכתיב כהא . ר' חייל פתח "ויין ישמח לבב
אנוש וגו' . אי בעי כהנא למחדי ולאשתכחא בניהירו דאנפין יתיר מכלא אמאי אסיר ליה
חמר' דהא חידו ביה אשתכח נסירו דאנפין ביה אשתכח . אלא שירותא דחמר' הדוותא .
סופים עליבו . ועוד דין מסטרא דליואי אחי מאתר דחמר' שרי דהא אורייתא וחמר'א
דאורייתא מסטרא דגבורה הוא . (ס"א סופים עליבו . וככה שירותא וסיומא בעי
הדוותא ונסירו דאנפין . יין אחי מסטרא דליואי) וסטרא דכהנא מנין לליין נסירין .
ר' יוסי אמר כל חד אוזף לחבריה וכליל כלא דא בדה ובג"כ חמר'א שרי הדוותא
בגין דכליל מגו מייא ולבתר אכדר לאתריה ועליב ורגיז ודאין דינא . (וככה שירותא
וסיומא בעי הדוותא ונסירו דאנפין) . ר' אבא אמר מאתר חד נפקין יין ושמן ומים (דבש
וחלב) מים ושמן לימינא געלי כהני וירתי לון ושמן יתיר מכלא . דלויכו הדוותא שירותא
וסיומא דכתיב "בשמן הטוב על הראש יורד על הזקן וזקן אכבן . ויין לשמאלא ירתי לוואי" ^{ס"א} קלג
לארמא קלא ולזמר'א ולא לשחוק דהא חמר'א לא שחיק לעלמין ושמן בחשאי הוא תדיר . מה
בין הכי לכאי . אלא שמן דלויכו בחשאי בלחישו תדיר אחי מסטרא דמחשבה דלויכו
בלחישו תדיר ולא אשתמע וכו' בחשאי וע"ד הוא מימינא . ויין דלויכו *לארמא קלא ^{קד' קטו}
ולא שחיק לעלמין אחי מסטרא דאמא וירתי ליואי לסטר שמאל' וקיימי לזמר'א לארמא
קלא וקיימי בדינא ובגין כך כתיב "ועל פיהם יהיה כל ריב וכל גע" . בגין כך כהנא כד ^{דברים כ"א}
יעול למקדשא . למפלא פוגמא אסיר ליה למשתי חמר'א דהא עובדיו בחשאי חיון
ובחשאי *אתאן ^{ס"א} ובחשאי אתכוון במה דאתכוון) חווג למאן דווג ונגיד ^{ס"א} אהוי
ברכאן לעלמין כלבו ובלא בחשאי . (ועוד) דעובדיו כלבו ברוז וחמר'א מגלי ריון
הוא דהא כל עובדיו לארמא קלא קאים : **רבי** יבודה ורבי יצחק הו' אזלי בארמא
מבי מרוניא לאפורי . וכו' רבייא חד שכיח *בגון בחמר'א בקיטא דדובשא ^{ס"א} לגבייהו
א"ר יבודה נימא מלא דאוריית' וכול . פתח רבי יצחק ואמר "וחסך כיון הטוב שיר'
הולך לדודי למשרים וגו' . וחסך כיון הטוב דא יינא דאוריית' דלויכו טב דהא יינא
אחרא לאו לויכו טב ויינא דאוריית' טב לכלא . טב לעלמא דא וטב לעלמא דאחי דא הוא
יינא דמיינא ליה לקב"ס יתיר מכלא ובזכו דא מאן דמרוי מיינא דאוריית' יתער לעלמא
דאחי וזכו לאתתיא כד יוקים קב"ס ללדיקייא א"ר יבודה דובש שפתי ישנים הא
חניק דאפילו כהכא עלמא יזכי למלעי באורייתא כה"ד דובש שפתי ישנים . אמר
כהא רבייא אי כתיב וחסך מיין הטוב הוינא אמרי הכי אכל כיון הטוב כתיב ולא מיין
אשתכח ביה . א"ר יבודה ברי אימא מילך דשפיר קא אמרת . אמר אלא שמענא דמאן
דאשתדל באורייתא ודביק בה וכהיא מלא דאורייתא אשתמע בפומיה ולא לחיש לה
בלחישו

שמיני

מנחם א בלחישו אלא ארים קליה בה • דאוריית' הכי נעיה לארמא קלא דכתיב יבראש הומויות
תקרא לארמא רנה דאוריית' ולא בלחישו • כיין הטוב כחמר טוב דלא שתיק והוא
עמיד לארמא קלא • כד יפוק מכאי עלמא הוּך לדודי למישרים דלא יסטי לימינא
ולשמאלא ולא ישבח דמיחי בידוי • דובב שפתי ישינס אפילו בכהו עלמא שפוחיה
מרחשן אוריית' • חו שמענא וחכך כיין הטוב כאי קרא לכנסת ישראל אחמר ובתושבחה
אחמר • אי הכי מאן הוא דמשבח לה בכאי • אי קב"ה מכו הוּך לדודי הוּך אלי מצעי
לי • אלא ודאי קב"ה קא משבח לה לכנסת ישראל כמה דביא קא מבצחת ליה דכתיב
הכו ממחקים • כך קב"ה משבח לה לכנסת ישראל (דכתיב) וחכך כיין הטוב יין הטוב
הכלים נא דבוא חמר דמנטרא • הוּך לדודי דא יחזק דאקרי ידיד מבטן • למשכים כד"א יאחזה
כוננת מישרים לאחכללא שמאלא בימינא ודא הוא מישרים דבגין חדווא דבכוא חמר
טב אחכילי שמאלא בימינא וחדאן כלא (דובב שפתי ישינס) דכא כלא מחערי
בחדוואן ובכאן ועלמין כלבו משתכחי בחדו ומחערי לארקא דרכאן לחאה • אחו ר'
יחזק ור' יחזק ונשקו ליה רישיס וחדו עמיס • אל מה שמך אל ייבא אמרו ר' ייסא
חבא • יסיר חבא שכיח בעלמא מר' ייסא חברנא * דאסתק מציננא • אמרו ליה ומאן
אבוך אל אפטר מעלמא והוא אוליק לי כל יומא ג' מלין דאורייתא ובלילא ג' מלין
דחממא דאגדחא • וכי מלי אוליפא מאבא והשתא דירי בחד בר נש וסליק לי
מאוריית' ואנא אזיל כל יומא לעבדתיס ובכל יומא אסדרנא חינון מלין דאוליפא
מאבא • אל הכוא בצ"ד ידע באוריית' • אמר לון לאו • סבא הוא ולא ידע לבכא
ליה לקב"ה ואית ליה בנין ולא שוי לון בני רב • אל ייבא חילוי הוה הכי הוה אעילנא
לגבי הכי כפר למללא ענן • השתא אסיר לן למחמי אנפוי • צדי חמר מקד ואת זיל
לגבן • אמרו ליה מאן הוא אבוך • אמר ר' זעירא דכפר ראמין : שמע ר' יחזק ובכה
אמר אנא הוינא בביתיה ואוליפי מניה ג' מלין בכסא דכרכא ואוליפא מניה במעשה
בראשית חרי • אל יחזק ומה מכאי רביא דריס אוליפי • מניה לא כ"ש • אלו ואחידו
בידיס חמו חד חקל ויתבו חמן אל אימא חד מלכ מאינון דאוליק לך אבוך במעשה
בראשית • פסח ואמר ייבא אלכיס את החנינים הגדולים וגו' • ויבא אלכיס כל
אתר דדינא אלכיס אקרי • והכוא אתר עלאה אתר דנפקו מניה הכי קרי ליה ככא
ואע"ז דרחמי הוא מניה נפקו דינין וביס תליין • את החנינים הגדולים חלין אכבן
דחינון מתשקיין בקדמיתא ומשחרשין על כלא • ואת כל נפש החיס הרומשת • ואת כל
נפש החי • דא נפש • דכיהא ארץ עלאה אפיקת מהכיה חיה עלאה על כלא דכתיב
חולא הארץ נפש חיה ודא איבי נפש דאדם קדמא דמשך בגויה • הרומשת דא איבי
חיה דרחשא בכל טורין (ס"א סטריין) לעילא וחחא • אשר שרלו במים דככוא נכד
עלאה נגיד ונפיק מעדן ואשקי לכאי חילנא לאשחרש' בשרשי על כלא ולאשכחא ביה
הכלים קים מוואת לכלא • ד"א החיה הרומשת דא הוא דוד מלכא דכתיב ביה ילא אמות כי אחיה
וגו' • ואת כל עוף כנף למינכו חלין כל חינון מלאכין קדישין דמשכחי לקדשא שמא
ישעיהו דמאריהון בכל יומא ויומא דכתיב ביה שש כנפים שש כנפים לאחד • ומנכו טאסין
בעלמא למעבד רעותא דמאריהון כל חד וחד דקא חזי • אל ייבא ודאי כ"ז
א לם סנדר : א לכאי רביא לא אחחזי אכל אנא חמי ביה דלאחר עלאה יסתק • אמר רבי יחזק

א שפטר
מבייט :

ב סגן החמר
ממך וכן
למערך דברי
תורה :

בראשית א

הכלים קים

א לם סנדר :

ודאי • כחיה (כרומשת) דא היא זויה עלאה על כלא דכא אחרא ארץ קרייה קרא •
 ככא דכתיב ובעוף ירב בארץ • בארץ ודאי ולא במים דכא הכוונת נגיד ונפיק
 ואשקי כלא פירודא עד הכא אתר דאקרי ארץ ומתמן כתיב ומשם יפרד וגו' •
 ובעוף • והכא עוף כהאי ארץ תליין ואחשקין ודא הוא דכתיב ובעוף ירב בארץ •
 קמו ואילו • אל"ר יודע נשתתף להאי רבייה עמנה וכל חד וחד לימא מלך דאוריית' •

פתח רבי יודע ואמר יסמכוני באשיות רפדוני בתפוחים וגו' • האי קרא הא ^{ס"ב} ^{ס"ג}

אחמר ושפיר • אבל כ"י קאמר דא בגלותא • סמכוני • מאי סמכוני אלא מאן דנפיל ^{הכלים קמו} ^{עמוס ס}

בעי לאסמכא ליה כה"ד יסמוך יי' לכל הנופלים וגו' • ובג"כ כ"י דנפלה דכתיב ינפלה ^{הכלים קמו} ^{עמוס ס}
 לא תוסף קום בעינא לאסמכא וביא אחמר סמכוני • למאן אחמר • לישראל בנכח
 דאינון בגלותא עמם • ובמה באשיות אלין אינון אבדן דאינון אחתליין בקדמיתא
 מהכא חמר טב דמנערא • וכד אינון אחתליין הא ברכאן משתכחי לגבם על ידא
 דחד דרגא דאיכו לדיק ומאן דידע ליחדא שמה קדישא אע"ג דברכאן לא משתכחי
 בעלמ' איכו סמוך וסעיד לה לכ"י בגלותא • רפדוני בתפוחים כלא חד כמה דאמרן
 אבל רזא דא • אשישא עייל חמרא • תפוח אפיק חמרא ומכוון רעותא • ועל דא
 אשיות ותפוחים • אשיות לרעותא מחמרא • תפוחים לכוונא רעותא דלא יזיק
 חמרא • וכל דא למא כי חולת אכבא חני בגלותא • ומאן דמיחד שמה קדישא בעי
 ליחדא דינא ברחמי ולאכללא לון כדקא חזי לאתבסמא ולאשתתקא כלא כדקא יאות

ודא סמוך לה לכ"י בגלותא • רבי יצחק פתח אשור חלב וזבחימו יאכלו ישחו יין ^{דכ"ה ס"ב}

נסיבס • זכאין אינון ישראל דאינון קדישין וקב"ה בעי לקדשא לון • ת"ח ישראל
 קדישין • כל חיי עלמא דירתיין כלא תליין כהכא עלמא דאתי בגין דאיכו חיין דכלא
 לעילא ותתא וכו' אתר דיין דמנטרא שארי (ואקרי יין) ומתמן נפקין חיין וקדושאן
 לכלא • ויין דישראל בגין יין דישראל אחרא ודא ברא תליא • דכא ישראל לעילא ביב
 נטל חיין ובגין כך אקרי עץ חיים • עץ מהכא אתר דאקרי חיים ונפקי מתמן חיין •
 ועל דא מזכרין ליה לקב"ה ביין • ויין דישראל לתתא כהאי גוונא • עובד עכו"ם דאיכו
 מסאב ומאן דקריב כהדיס יסתאב כד יקרב ביין דישראל הא אסתאב ואסיר כ"ש
 הכא יין דאיכו עבד • וע"ד לא תימא דדא הוא בלחודי אלא כל מא דעבדי ישראל
 לתתא כלא הוא כעין דוגמא דלעילא • כ"ש יין • דקאי באתר עלאה דוגמא דיין
 דמנטרא • בג"כ ישראל שתיין יין דישראל דאתעביד כדקא חזי בקדושה כגוונא
 דישראל לעילא דשתי ואשתרשא ואחברכא כהכא יין עלאה קדישא ולא שתאן יין
 דאתעביד במסאבותא ומסטרטא דמסאבותא דכא ביב שרייא רוחא דמסאבותא (ולאו
 הוא מסטרטא דישראל) ומאן דשתי ליה (בהדיא) אסתאב רוחים ואסתאב איכו ולאו הוא
 מסטרטא דישראל ולית ליה חולקא בעלמ' דאתי • דכא הכא עלמא דאתי יין דמנטרא
 איכו ועל דא ישראל קדישין בעיין לנטרא דא על כלא בגין דאתקשרו באתר דעלמ' דאתי
 ובג"כ ביין אחברין קב"ה יתיר מכלא בגין דאיכו חדי לסטר' שמאלא ובגו דחזותא דיליה
 אחביל בימינא וכד אתעביד כלא ימינא כדן שמה קדישא בחידו • וברכאן משתכחי בכלבו
 עלמין ובעובדא דלתתא יתער עובדא דלעילא • וע"ד מזמין יין לקביל יין • ובגין דאיכו
 מנטרא לעילא בעי לנטרא ליה לתתא וכל נטירו דיליה קדושא הוא לישראל ומאן דפגים ליה
 לתתא בסטרטא דמסאבותא יסתאב איכו כהאי עלמא ולית ליה חולקא בעלמ' דאתי
 אתר דהכא יין דמנטרא שריא • הוא לא נטיר ליה לא יתערב הוא לעלמ' דאתי •

הוא סליב ליה יסאבון ליה בהכחא עלמא לא יכא ליה חולקא בהכחא יין דעלמא דאחי
זכאין אינון ישראל דמקדשי נפשיהו בקדושה עילאח וגטרי מה דאטריך לאחגטרה
ומקדשי למלכא בנטיירו עלאח דא . זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאחי :

פתח הכחא רביא ואמר . ^{מגלי כח} "מלך במשפט יעמיד ארץ וגו' . מאן מלך דא קב"ה .
במשפט דא יעקב דליכו כללא דאבין . ואיש תרומת תרומת כחיד כד"ה

^{מגלי כח} שמוח כח יחאח התרומה . ואיש תרומות דא עשו דבטי על תרומות ועל מעשרות כל יומא ולא
עבד מדי . ואיש תרומות דלאו איכו משפט דכא תרומה אסתלקותא דרחמי בגין

^{מגלי י} דא לא אחיא במשפט כד"ה יו"ש נספה בלא משפט . ועל דא ואיש תרומת יכרסנה .
ואי תימא דא דוד מלכא איש תרומה כח אלא ברחמי . ולא עוד אלא (ס"ה דוד

מלכא איש תרומה כח וארעא אלקיימא בגיגיה כח כח ודאי . אבל בלא ברחמי
(כח) דכא כחיד יחסי דוד הנאמנים כח דאחדבך כחיד אהדבך כחיד . ת"ח כל יומי

^{מגלי י} דוד מלכא כח משתל (בגין) דכא תרומה תקשר במשפט ויודונון כחיד (בגין) דיתקיים
בהרעה) . אחא שלמח חווג לון כחיד וקיימא סיכרר באשלמותא וקיימא ארעא

בקיימא . אחא נדקיוו ואפרים לון ואשתארת ארעא בלא משפט ואחפגיומא סיכרר
ואתחריבה ארעא דין ואיש תרומות יכרסנה . ותא חזי שמן לכחי ויין ללוי . לא

בגין דבעיין יין אלא מיין דמנטרא אחי לסטרא דילכון לחברא בלא כחיד ולמחדי
עלמין כלכו לאשחכחא ככו בלא ימינא ושמאלא כליל דא בלא לאשחכחא ככו

הביבוחא דכלא ורמינותא דכחי ורמינותא . מאן דאחדבך רעוהי כחיד . הוא
שליש כחיד עלמא ובעלמא דאחי וישחכח כל יומי דאחדבך בתשובה אחר דין ושמן

משחכחי . דין לא יתדבך בחר עלמא דא לא לעושרא ולא לכסופא דילי . ושלמה
מלכא לוח ע"ד ואמר יאובכ יין ושמן לא יעשיר דכא עושרא אחר יודמן ליה למכוי

^{מגלי כח} ליה חולקא ביה ולמכוי ביה חולקא בעלמא דאחי אחר דין ושמן שריין בעלמא דא
ובעלמא דאחי . ומאן דרחים ליה לכחי אחר לא כחי יומא דכחי לא יערכנה זבז וחכיות

^{מגלי כח} אינון נדקיוו דמשתדלי בעושרא עלאח כל יומא דכחי לא יערכנה זבז וחכיות
^{מגלי כח} ותמורתא כלי פז . כאי כחיד עלמא . לבתר . ללבנחיל אכחי יש ואורחותיה אמלא .

^{מגלי כח} שמוח כח חו פתח ואמר יאובכ יי אל משה עלה אלי כהרס וגו' . וכתורס . דא חורס שבכתב .
שיר ג וכתורס דא חורס שבע"פ . לכתורס כחיד חסר כד"ה ואל חדר כורתי . כחא חית

לאשחכחא לכורס דמי . אי תימא כורס דישראל לאו כחיד דכא ישראל לא אדכרו
כחיד קרא . אלא כורס דחורס ומות ומאי ביה דא אחר יין דמנטרא בגין דכל

כחיד דספר עלאח חמן שריא ומתמן נפקא חורס ועל דא קרינ חורס שבכתב ודא
הוא אשר כתבתי לכתורס לכתורס ודאי (כד"ה ואל חדר כורתי) חורס שבע"פ חורס

אחר *דקיימא על פז . מאן איכו פז דא הוא דעת דאחי פז דספר וכחיד . וחורס .
דא ביה חורס אחר דאקרי חורס שבע"פ דאחי קיימא על הכחא פז דאחי חורס

שבכתב . בג"ד אסתליק משה בכלא על כל שאר נביאי מתימי דכחי ואחנה לך לך
דיקא . כחי רבגו סיגים מכסף וילא לזירף כלי . בורשע לפני מלך ויכון * כחיד

כסאו . ת"ח כשעתא דאסגיוו חייבין בעלמא כרסייה דמלכא קדישא אסתקנה דדינא
ואסתאבת (ס"ה ואסתאבת) (ס"ה וקיימא) דדינא ושלכוזי אוקדין עלמא וישעשה דאחגברן

חייבא מעלמא דין ויכון כחיד כסאו כחיד ולא דדינא . מאי משמע . משמע דעלמא
תחאח תליא בעלמא עלאח ועלמא עלאח לפוס ארחי דעלמא תחאח . ויכון כחיד

כסאו • מאן דבעי לברכא ליה • ולתתקנא כורסייה בחדר ולא בדינא • מאי משמע
דכד עייל כהנא לבי מקדשא דיעול בחדר דליכו מייל ולא ייעול בין דשתי דליכו
בבורה • ייעול כהאי (מלה) במייל ולא ייעול בחמרה • אחו רבי יהודה ורבי יוחנן
ונשקו רישיה ומהכא יומא לא תפרש מבי רבי יהודה וכד כוס עייל לבי מדרשא
כוס קס רבי יהודה קמיה אמר מלה אוליפנא מניה ויאות לאהגא ביה יקר • לבתר
אסתלק בין חברייה וכוו קארן ליה רבי ייסא * רישא דפטישא דמתבר טנרין ואפיק
שלוכוין לכל סטר וכוה קרי עליה ר' אלעזר ר'צטרס אהך בצטן ידעתך :
ימינא 6

ידבר יי אל משה ואל אהרן למחר אליהם זאת החיה אשר תאכלו וגו' מ"ס
כח אהרן • אלא בגין דליכו קיימא דתיר לאפרשא בין מוסאבא ובין חליס 3
דכח דכתיב להבדיל בין בטמא ובין הטור • רבי אבא פתח ואמר ימי האיש החפץ 4
חיים וגו' • נאר לשוק מרע וגו' • סור מרע וגו' • וכתיב יסומר פיו ולשונו וגו' •
מי האיש החפץ חיים • מאן חיים אלא אלין חיים דאקרון עלמא דלתי וחיים תמן
שריין • ועל דא תנין עץ חיים היא • אלא מאינון חיים אלא דאחטטע באינון
חיין • וע"ד מי האיש החפץ חיים כתיב • אובב ימים לראות טוב מאן ימים אלא
דא הוא שמא דמלכא קדישא דאחידא באינון יומין עלאין דאקרון ימי השמים על
הארץ ימי השמים ודאי • על הארץ ודאי • מאן דבעי חיים דלעילא למכווי ליה
חולקא בכו • ומאן דבעי יומין עלאין לאתדבקא בכו ולרחמא לכו • ינטר פומיה מכלא
ינטר פומיה ולישנא ינטר פומיה ממילא וממשתיה דמסאב לנפשא ומרחקא לבר נש
מאינון חיין ומאינון יומין וינטר * ישיב ממלין בישין דלא יסתאב בכו ויתרחק ממייכו
ולא יכא ליה חולקא בכו • ת"ח פומא ולישן אתר (אחרת) עלאה הכי אקרי ובג"כ
לא יפגים איניש פומיה ולישניהם וכו"ס לאסתאבא נפשיה וגרמיה בגין דאסתאב הוא
בעלמ' אחרת וכו' אוקימנא :

זאת החיה אשר תאכלו מכל בהמה וגו' • האי קרא לאו רישיה סיפיה ולא
סיפיה רישיה • זאת החיה בקדמיתא ולבתר מכל בהמה • אלא אמר
קב"ה בכל זמנא דישאל מנטרי נפשייהו וגרמיהו דלא לסאבא לון ודאי זאת החיה אשר
תאכלו יכון שכיחין בקדושה עלאה לאתדבקא בשמי צדיריו דהכי בהמה דצדירנא לכו
למיכל ולא תסתאבו בכו ותכוון דבקין בשמי • וכל זמנא דלאו חינון נטרי נפשייהו וגרמיהו
ממילא ומשתייא יתדבקון באתר אחרת מסאבא לאסתאבא בכו ובגין כך כתיב זאת
החיה אשר תאכלו מכל • מכל ודאי דליכו רוא דשמא קדישא לאתדבקא ביה • מכל
בהמה אשר על הארץ בגין דהאי מיכלא דהאי בהמה אשתבח דייא ולא יסאב לכו
יכא לכו חולקא בשמי לאתדבקא ביה • הו זאת החיה אשר תאכלו • בפרעה כתיב
יבואת חרע כי אני יי' • הא זאת לקבלך לאתפרעא מק • אוק הכא זאת החיה אשר
תאכלו מכל בהמה • הא זאת לקבליכון לאתפרעא ממייכו אי תסאבון נפשו • מ"ס
בגין דנפשתא מנה כו ואי תסאבון תסאבון לסכא דליכא הא זאת לקבליכו • אי לטב
היא קיימא לגביכו • אי לביס היא קיימא לגביכו • ח"ד אלעזר זאת החיה אשר תאכלו
מכל בהמה מכל אינון דאחידן מן סטר דא שארי לכו למיכל וכל אינון דלא אחיין
תפסר

א ראש הפרק
שמעון שלום
ומנחם שלום
וינחם שלום

ס"א פומיה
ולשניהם

מפס

מסערה דא אסיר לכו למיכל בנין דאית בעירן דאחיין מסערה דא ואית דאחיין מסערה
 אחרא מסאבא וסימנא דלכון דכתיב כל מפרסת פרסה וגמירין כלכו רשימין וכלכו
 ארשים לכו קרא . ובג"כ כל מאן דאכיל מאינון דאחיין מסערה דא מסאבא אסתאב
 בכו וסאיב לנפשיה דאחיין מסערה דכייא . ר"ש אמר כלל בלא כמא דאית עשר
 כתרין דמביטותא לעילא . כך אית עשר כתרי דרשי מסאבא לתתא . וכל מה די
 בארעא . מנייכו אחידן בסערה דא ומנייכו אחידן בסערה אחרא . ואי תימא האי
 עז דשריא עליה רוח מסאבא לגו לאו הכי דאי רוח מסאבא שריא ביה אסיר לן למיכל
 אלא אעברן בגווייכו ויתחזון לקבליכון ולא שרייא לדיירא בכו דכד אינון שריין רוח
 אחרא אעבר עלייכו ופרישן מגרמייכו . ובג"כ אסתחזון לקבלייכו מקטרגי בגווייכו
 ולא שלטי בכו בגרמייכו ועל דא שרי לן למיכל . ת"ח כיון דאחיין לשלטא בכו
 אעבר רוחא חדא זקפן עיינין וחמאן רשימין דלכון ואסתפרשן מנייכו אבל אסתחזו
 לקבליכון ולא אסיר לן למיכל בין בצעירי בין בחיוותא בין בעופי בין במוי ימא בכלכו
 אסתחזון ימינא ושמאלא (רחמי ודינא) וכל מאן דאחי מסערה דמינא (מסערה
 דרחמי) שרי לן למיכל וכל אינון דאסתחזון מסערה דשמאלא (מסערה דדינא)
 ס"א דגמא כלכו אסיר לן למיכל . בנין *דדרגא דכלכו מסאבא וכלכו מסאבין ורוח
 מסאבא שריא בגווייכו ודרי בכו . ועל דא רוחא קדישא דישאל לא יתערב בכו .
 ולא יסתאב בכו בנין דישתכחון קדישין וישתמודעון לעילא ותתא . זכאח חולקיון
 דישאל דמלכא קדישא אחרעי בכו ובעי לדכאח לכו ולקדשא לכו על בלא בנין דאחיין
 אחיין מט ביה . ת"ח כתיב י"שאל אשר כך אחפאר אי קב"כ מתפאר בכו בישראל היך
 לאסתאבא ולאסתדבא בסערה מסאבא . ועל דא כתיב וכתקדשתם וכייס
 קדושים כי קדוש אני ולא תשקצו את נפשותיכם וגו' מאן (דימי) דאיכו בדיוקא
 דמלכא לא לבטי ליה לאסתפרשא מאורחוי דמלכא . ובנין כך רשים לכו קב"כ לישראל כל
 אינון דאחיין מסערה דא . וכל אינון דאחיין מסערה אחרא . זכאח חולקיון דישאל
 דכתיב בכו יכל רואיכם יכירום *כי הם זרע ברך יי . ברך יי ממש . ברך יי בכלא .
 ות"ח כל מאן דאכיל מאינון מאכלי דאסירי אסתדב בסערה אחרא . וגעיל נפשיה
 וגרמיא ורוח מסאבא שרייא עליה ואחי גרמיא דלית ליה חולקא באלכא עלאח ולא אחי
 מסעריא ולא אסתדב ביה ואי יפוק הכי מאחי עלמא אחידן ביה כל אינון דאחיין בסערה
 (ס"א דאחיין מסערה) דמסאבא ומסאבין ליה ודיינין ליה ככר נש דאיכו געלא דמריא
 געלא בכהי עלמא וגעלא בעלמא דאחי . ועל דא כתיב ונטמאתם בלא א' דלא
 אשתכחא אסוותא לגעליה ולא נפיק ממתאבותיה לעלמין . ווי לן ווי לנפשייכו דלא יסתדבון
 בכו בברורא דחי לעלמין דכא אסתאבו . ווי לגרמייכו עלייכו כתיב יכי חולעתם לא תמות
 וגו' וביו דראון לכל בשר . מאי דראון סרמא . מאן גרים ליה כהוא סער דאסתדב
 ביה . ישראל אחיין מסערה דמינא אי אסתדב בסערה שמאל' הא פגמין לסער דא ופגמין
 לגרמייכו ופגמין לנפשייכו פגמין בעלמא דין ופגמין בעלמא דאחי כ"ש מאן דאסתדב
 דגרים די בסערה דמסאב' דכלא אחיד דא דכתיב יכי עס קדוש אתה ליי אלכך וגו' .
 קבל יוסי פתח ואמר יכל עמל האדם לפיכו וגו' אסתכלנא במלי דשלמא מלכא וכלכו
 אחידן בחכמא עלאה . כל עמל האדם לפיכו . האי קרא בשעתא דדיינין ליה

בר נש בזהוה עלמ' כתיב כל הוה דינא וכל מאי דסביל בזהוה עלמ' ונקמין מיניה וקמתא דעלמ' . לפיכו בגין פירו דלא נטיר ליה וסאיב ליה לנפשיה ולא אהדבק בסטרא דחיי בסטרא דימינא . וגם הנפש לא תמלא לא השתלים דינא עלם ולעלמי עלמין . ד"א לא תמלא לא השתלים לסלקא לאתרחא לעלמין בגין דהא אסתאבת אהדבקת בסטרא אחרא . ר' יוחנן אמר כל מאן דאסתאב בכו כאלו פלח לע"ז דאיכו תועבת יי . וכתיב לא תאכל כל תועבה . מאן דפלח לע"ז נפיק מסטרא דחיי נפיק מרשותא קדיש' ועייל ברשותא אחרא . אף מאן דאסתאב בכו מיכלי נפיק מסטרא דחיי ונפיק מרשו קדיש' ועייל ברשות' אחרא . ולא עוד אלא דאסתאב בזהו עלמא ובעלמ' דחיי וע"ד ונמחתם בס כתיב בלא א' . וכתיב ולא תשקלו את נפשותיכם בזהוה ובעוף וכל אשר תרמוש באדמה אשר כדלתו לכם לטמא . מאי לטמא . לטמא לעמין עכו"ם דהא אינון מסאבין ומסטרא דמסאבא קא אחיין . וכל חד אהדבק באתריה . ר' אלעזר כוס יתיב קמיה דר"ש אבי אל הא דתניק זמין קב"ה לדכא לכו לישראל במה אל במה דכתיב י' אחרתי עליכם מים טורים וטבתם וגו' . כיון דאחדכאן מתקדשן וישראל דאחדבקן ביה בקב"ה קדש אקרין . דכתיב י' קדש ימיני ב ישראל ליי' ראשית תבואתה . וכתיב י' ואנשי קדש תהיון לי זכאין אינון ישראל דקב"ה שמוה כב קאמר עלייהו ובייתם קדושים כי קדוש אני יי בגין דכתיב ובו תדבק . וכתיב י' לא תהלים קמו עשה קן לכל גוי ומשפטים כל ידעום כללוי :

רעיא מהימנא

דגים

וחגים אינו טעונין שחיטה אלא אסיפתם היא המהרת אותם . כתיב מארי מתבטא חין לריבין שחיטה אלא דאחמר בכן י' וגו' ויאסף אל עמיו מה גוני ימא חיוקן בימא אף תלמידי *חכמים מארי מתניתין חיותיכו באוריית' חוקן נו ואי אהפרשן מנה מיד מתים *הנינה דמתניתין דבא אחרבי כגוי ימא ואי אינון דביבשתא יעלון למיא ולא ידעין לשטטא אינון מייחין . אבל אדם *דאיכו לעילא מכלכו אהמר ביה י' וירדו בדגת הים ובעוף השמים דאינון מארי מתניתין הנינה התנין גדול נחש בריה לקבל י' ובבריח החיכוך בתוך הקרשים בזמנא דתניק מארי משכב אית בכוון מחלוקת ומקשין דא לדא בלע לחבריה . וכאי איכו תלמיד זעיר שלא בגיע לבוראח ומורה חייב מיתה ואי אינון שוין דא לדא ואית בכוון מחלוקת וקושיא אהמר בכוון *אח ורב בסופה . אוקמוס אהבא בסופה ע"כ :

ס"א לבסוף במדבר כה

פרשת אשה כי תזריע

וידבר יי אל משה לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וגו' . ר"א פתח י' על שיר משכבי בלילות בקשתי וגו' . על משכבי . במשכבי מצעי ליה . מהו על משכבי אלא כ"י אמר קמי קב"ה ובעת מניה על גלותא בגין דהיא יתבה בין שאר עמין עם בנהא ושכיבת לעפרא ועל דהיא שכיבת בארעא אחרא מסאבא . אמר על משכבי בעינא דכאיבנא (י"א דשכיבנא) בגלותא . ועל דא בקשתי את אהבה נפשי . לאפקא לי מניה . בקשתיו ולא מלאחיו . דלאו אורחיה לאזדוגא

בי

(ח"ג)

י"א

תזריע

בי אלא בדיכליה - קראתיו ולא עניי - דהא ביני עמין אחרנין יחיבנא וקליה לא
 שמעין אלא בני דכתיב ^דהשמע עם קול אלהים וגו' - ר' יוחנן אמר על משכבי
 בלילות אמרה כנסת ישראל על משכבי אתרעמנא קמיה דיהא מזדווג עמי למחדי
 לי ולזרעא לי בחידו שלים דכבי תנין דמזווגא דמלכא בכ"י כמה לדיקים ירתי
 ירותא אחסנא קדישא וכמה דרכאן משתכחי בעלמי' - ר' אבא כוס אזיל לכפר
 קניא (ס"א דפרקמטיא) למערט' דלוד וכוו עמיה ר' יוסי ור' חייא א"ר יוסי כתיב
 משלי יג ^{יג}אשת חיל עטרת בעלה וגו' - אשת חיל דא כ"י - ודקבא בעלמתי מבישה - חלין
 (כ"א דא מהימנא דשאר) עמין עכו"ם דקב"ה לא יכיל למסבל לון בעלמי' כד"א
 ויחזקן בס כהני קולין * וגובין דדחקין ליה לב"י ולא יכיל למסבל לון - א"ר אבא
 כבי הוא ודאי אשת חיל דא כ"י דהיא גבירתה מכמה חילין וכמה משריין
 דמשתכחי בעלמי' - עטרת בעלה כד"א עטרת תפארת וכלא חד - (*אשת חיל דא
 כ"י דהא מזווגא דמלכא אפיקת כמה חילין כמה משריין כמה לדיקים בעלמי' וכלכו
 דאקרון בנים לקב"ה ולכ"י כמה דכתיב ^{יד}בנים אתם ליי' אלהיכם) - עד דהוו אזלי
 א"ר אבא כל חד לימא מלה בכ"י - ר' אבא פתח ואמר אשת חיל מי ימלא דא
 כ"י דאיבי אשת חיל כמה דאמרן - מי ימלא כד"א אשר ימלא אתכם באחרית
 ימי הימים - (*מי ימלא לאנחא ביה קרבא) - מי ימלא מאן יזכה למכוי בה בשלימו
 ולאשתכחא עמה דהיר - כד"א מי יעלה דבר יי' וגו' - ורחוק מפנימים מכרה -
 מכרה - מקחא מבעי ליה - אלא לכל חינון דלא אחדבקן בה בשלימו ולא שלמין
 יב בזהר ה' ^{ה'}הא מכרה לון ואסגרא לון בידא דעממין אחרנין - כד"א יויעזבו בני ישראל
 את יי' וימכור אותם ביד סיסרא - ודין כלכו דחיקין מאלין פנימים עלאין קדישין
 דלא יבא לון חולקא דכו כה"ד ורחוק מפנימים מכרה - ר' חייא פתח קרא
 אבתיאריא ואמר בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר - בטח בה לב בעלה - דא קב"ה
 דבגניי קד מני לה על עלמא לאחדברא עליה - כל זיונין דליה אפקיד בידכא וכל
 חינון מגיחי קרבא - ועל דא ושלל לא יחסר ר' יוסי פתח קרא אבתיאריא ואמר
 גמלתכו טוב ולא רע כל ימי חייכ - גמלתכו טוב היא זמנית טוב לעלמי' זמנית
 בראשית ט ^טטב היכלא דמלכא ולבני דיכליה - ולא רע - בגין דכתיב ^זועץ הדעת טוב ורע -
 טוב אימתי בזמנא דחינון ימי השמים כהרין עליה ומזדווג עמה דקרא יאות דחינון
 ימי חייכ בגין דעץ החיים שדר לה חיים ובהיר לה ובהוא זמנא גמלתכו טוב
 ולא רע - אמר ר' אבא שפיר הוא וכלכו קראי כנגסת ישראל אחמרו: **אשה כי**
 חזרע - תנין אשה מזרעת תחלה יולדת זכר - ר' אחא אמר הא תנין דקב"ה
 גזר על הכהא טפה אי איכו דכר אי איכי מוקבא ואת אמרת אשה מזרעת תחלה
 יולדת זכר - א"ר יוסי ודאי קב"ה אבסין בין טפה דבורא ובין טפה דמוקבא :
 ובגין דאבסין ליה גזר עליה אי להוי דכר אי מוקבא - א"ר אחא יולדה זכר וכי
 כיון דמזרעת יולדת (ג"א מיד) דכתיב וילדה (אלא) האי קרא כבי מבעי ליה אשה כי תהר
 וילדה זכר - (ס"א חזרע ויביה זכר) מהו כי חזרע וילדה - א"ר יוסי אחתא מן
 יומא דאתעברת עד יומא דיוולדת לית לה בפומא אלא ילידו דילה אי להוי דכר וע"ד
 אשה כי חזרע וילדה זכר : **אשה** כי חזרע - ר' חזקיה פתח מה רבו מעשיך
 יי' כמה סגיאין עובדויה דמלכא קדישא בעלמא - מתל לב"י דנטייל בידוכי כמה
 מקשוין

ויקרא כ
 מזדווגתו וכו'
 סגנונו של קורן
 ודבר :
 יג

שמואל ב ה

בראשית ט

מקטורין כהדא חרע לון בזמנא חדא ולבחר נפיק כל חד וחד בלחודי . כך קב"ה
 עבד עובדוי בחכמה ובחכמה נטיל כלא כהדא חרע לון ולבחר נפקו כל חד וחד
 בזמניו כה"ד כלם בחכמה עשית . א"ר אבא * מה רבו מעשיך יי כמה סגיאין
 חינו עובדוי דמלכ' קדישא וכלבו סחמיין בחכמה כה"ד כלם בחכמה עשית .
 בלבו בחכמה כלילין ולא נפקי לבד אלא בשבלין ידיען לגבי בינה ומתמן אתעבידו
 כלא ואתחקו כה"ד ויבחנוה יתכוון . ועל דא כלם בחכמה עשית בבינה . מלאה מלי
 בארץ . בארץ דא כ"י דמתמן אתמליא מכלא כד"א יכל הנחלים הולכים אל הים קבלת א
 וגו' . קניק דביא אפיקת לון לבחר כה"ד יאלכ תולדות השמים ובארץ בהבראם . בראשית ב
 ב' בראם . בג"כ מלאה בארץ קניק . ת"ח בשעתא דב"י אחי לאתקדשא לאזדוגא
 בזהבים (בכוונה) ברעוהא קדישא דיליה אתער עליה רוחא (אחרת) קדישא כליל
 דכר ומוקבא ורמיז קב"ה לחד שלוחא ממנא על ב עדוייבן דבני נשא ומני בידים ב עיבור שלם
 וכווא רוחא ואודע ליה לאן אתר יפקוד ליה כה"ד יוכלילא אמר כורה גבר . הלילה אוב ג
 אמר להכווא ממנא כורה גבר מפליא . וקב"ה אפקיד ליה להכווא רוחא כל מה
 דאפקיד וכו' אוקמוס כדין רוחא נחתא וחד זולמא עמי * הכווא דקאים בדיוקקיה קד ב
 לעילא בכווא זולמא אתברי (ס"א אתברי) בכווא זולמא אזיל בכווא עולמא . כה"ד
 יאך כלם יתהלך איש . בעוד דכאי זולמא אשתכח * עמיב דבר נש בזולמא דיליה הכלים נ
 קאים בכווא עולמא דמתחברן כהדא (ס"א אשתכח עמיב . בר נש קאים בכווא עולמא וימי רב א
 וחרין חינו דמתחברן כהדא) ושלמא מלכא נזכר לבני נשא ואמר יעד שיפוט היום שר ב
 וכו' כללים תרי : **ובספרא** דחרשין דאבמדאי אשכחנא דחינו ידיעי (ס"א
 מסטר שמאלא ולאחדבא בכו יקום לנכורא
 דענו) להרש חרשין
 דשרגא או באתר דיתחזון חינו זולמין דיליה ויימא חינו מלין דמתחקני לחינו חרשין
 ויקרי לון לחינו סטרין מסאבין בשמכן מסאבין דילכו ויזמין (ויזמין) זולמין דיליה
 לחינו דקארי ויימא דכווא אתחקן ברעותיה לכו לפקודייכו וכווא ב"י נפק מרשו
 דמאריס ופקדונא דיליה יכב לסטר מסאבא . ובחינו מלין דחרשין דליכו ויימא
 ויזמין לון זולמי אתחזון תרין רוחין ומתחקני בחינו זולמין דיליה בחיו דבני אנשא
 ומודעין ליה מלין לאבשא ומלין לאוטבא לזמנין ידיעין ואלין תרי רוחין דלא אתכלילו
 בכללא דגופא השתא אתכלילין באלין זולמין ומתחקן בכו ומודעין ליה לבד נש מלין
 לאבשא ודא כוא דנפיק מרשותא דמאריס ופקדונא דיליה יכב לסטר מסאבא .
 ת"ח חסיר ליה לב"י לאשדא מאני דביתיס ולאפקדא ליה לסטרא אחרא דלא אטריך
 לו מלא אחרא דכוותיה (ס"א דביתיס לקבלא ליה) דכא כמא גרדיני נימוסין ויזמין
 להכווא מלא לקבלא ליה ומכווא זמנא לא שארי עליה דרבאן דכא מסטרא אחרא
 כוא כ"ש מאן דאזמין ברעותיה על הכווא טיבו עלאה דיליה לאחרא ולסטרא אחרא
 דכא מסכווא דאזמין ליה כוי . וכד קריבו ויזמין דבר נש נפקא מכווא עולמא הכווא
 זולמא עלאה דיכבו ליה אחיא הכווא רוחא בישא דכווא מתדבק ביה בכל יומא
 ונטיל ליה להכווא זולמא ואתחקן ביה ואזיל ליה ולא אתחזר ביה דבר נש לעלמין . כדין
 יעד דכא אתדחיא כוא מכלא . תא חזי בשעתא דנשמתא נחתא לאעלא ליה בכווא
 עולמא נחתא בגינתא דעדן דארעא וחמאת יקרא דרוחיהון דלדיקרא קיימין ג שורין ד חרשין
 שורין . לבחר זולא לגיבס וחמאת לכו לרשיעייא דאוחין ווי ווי ולא מרחני עליכו .
 וכללא אסידו ב' סדוהא . וכווא זולמא קדישא קיימא עליה . עד דנפיק לעלמא

כד נפיק לעלמא אדומן הכוא אולמא לגביה ואשתתף בדיה ואחרבי עמיה כמא דאחמר
 ח ארץ בללם יתהלך איש • ובהכוא ללם אשתתפו (אשתתפו) יומיו דב"ז ותליין ב"י הכ"ד י"ב חמול
 אנהו ולא נדע כי לל ימינו עלי ארץ כי לל ימינו ודאי • ומן יומא דמתעברא אחתא עד יומא
 דאולידת לא ידעין בני נשא עובדוי דקב"ה כמא אינון דברבין וכמא אינון עלאין כה"ד י"מה
 סגסס קד רבו מעשיך יי וגו' • ת"ח כל רוחין דעלמין כלילן דכר ונוקבא • וכד נפקין • דכר ונוקבא
 בנאשית א בצווגא (ס"א בצווגא) חד בכלא רוחא גופא • דכתיב יתואל הארץ נפש חיה למינה
 מאי למינה הכוא רוחא דב"ז דנפיק זוגיה דדמי ליה • ומאי הארץ כד"ל רוקמתי בתחתיות
 ארץ • ובה אוקמוס • תואל הארץ ודאי דהא מנה נפקין נפש חיה כמא דאוקימנא דא רוחי
 כס' דאדם קדמא' • היינו דכתיב יומפרי העץ אשר בחור הגן • ומופרי העץ דא קב"ה • אשר
 בחור הגן אשר בחור האשה תנין היינו אשה כי תוריע וילדה זכר כתיב ולא כליל דכר
 ונוקבא כפוס ארחוי דעלמא דאינון גרמו ליה דלא מתחבראן כמא דנפקן מלעילא
 זוגות בנין דאדם קדמא' חווג דילי' חבו לקב"ה וע"ד מתפרשין כד נפקין מלעילא עד דכור
 רעוא קמי קב"ה אי זכר ב"ז יכבין לי' זוגות ואי לא מפרישין לה מניה ויכבין לה לאחרא
 מוידין בנין דלא דקא יאות וע"ד כתיב לא ידון רוחי באדם מאי רוחי רוחו מצעי ליה
 אינון חרי רוחי דנפקי זוגות לא ידונו כחדא וע"ד כתיב וילדה זכר ולא כלל דכר ונוקבא
 כפוס אורחוי דעלמא דאינון גרמו • ר' אלעזר אומר לאו הכי דהא כלל דכר ונוקבא
 כלילן כחדא ומתפרשן לבתר אבל וילדה זכר כלילן כחדא מסטרא דמימין • ואם נקבה
 תלד כלילן בחד נוקבא וכד מסטרא שמאלא דשלטא סטר שמאלא על סטר ימינא יתיר
 ודבורא אחתפייא בימינא דלא שלטא וכדון הכוא דכר דנפיק מגו נוקבא מסטר שמאלא
 כל אורחוי כנוקבא (ולא אקרי דכר) • אבל דכר דנפיק מגו ימינא כוא שלטא ונוקבא
 דנפקא מניה אחתפייא • דהא סטר שמאלא לא שלטא וע"ד יולד זכר כתיב • וכמא אלק
 ורבין נפקי בזמנא חדא לעלמא ומן יומא דאפקת לון לא אקרין נפשו עד דאחיישון בגופא
 וכמא כוא ל"ג ימים היינו דכתיב ושלשים יום ושלשת ימים וגו' • וטמאה שבעת ימים
 דהא כל שבעת ימים לא עלאין רוחין לגבה לאתקשרא בכול אלקין שבעת ימים רוחא
 יקרא ככ אלא בגופא לאתקשרא אחריה וכדון כתיב יוכיח שבעת ימים תחת אמו וביומא
 תמינא תתדבר רוחא וגופא לאתחזא קמי מטרונית' ולאתקשר' ככ ודבורא בגופא
 וברוח' • ושלשים יום ושלשת ימים תשב על דמי טכר לאתקשרא רוחא בגופא • וי' ימים מאי
 עבדיחייבו אלא ג' ימים דמילכ דרביא כאיב
 ורוחא לא שריא מדוריה בגופ' כשאר יומין
 וע"ד ושלשים יום וגו' ימי' תשב בדמי טכר
 סגסס כס בדמי טכר בקדמיותא ולבתר ימי טכר • קדישא רוא עלאה דכתיב יסוד יי ליראיו
 בדמי טכר אלקין דמי מילכ דמא בתר דמא
 דאחי מרביא וקב"ה נטיר לאינון דמי כל אלקין
 יומין כה"ד תשב בדמי טכר טכר סתם
 ולא אדכיר כ"ה בתראה דלא חיימא טכר
 דמטרוניתא אלא טכר סתם • דמי טכר
 אקרין אלקין דמי דכא :
בכל קדש לא תגע ואלא במקדש וגו' ת"ח
 בכל יומא ויומא כ"י נטלא מצי קדישא ואיכו תמינא לכל דרגין • וגזירו
 מלכא מזונא לרוחיהון דבני נשא וזנא דהכוא קיימא ולאעברא הכוא ערלא
 לנא
 מחמי

לכו בקדושה בר להני עד לחתישכן בגופא
 אינון רוחין בחר תלתין ותלת יומין חשנחת
 עליהו כל יומא דהא רוחין מתקשראן בגופ'
 כשאר בני עלמא. כמה דכיה לא שרייא
 אלא בחרת שלים כך כל עובדי כהאי גוונא
 עד דאשתלמו. בכל קדש לא תגע לאשנחת
 עליהו. ואם נקבא תלד כמה דאוקיימנא
 דשליטא סטר שמאלא יחיר ואחכפרא ימניא
 ועל דא כלא על חד תרין רחיקא נוקבא
 מדכורא לאתקשרא רוחא בגופא דהא
 שמאלא לא אחישבא הכי כימניא ואשתכחת
 בתוקפא יחיר:

אשה

כי תזריע וילדה זכר וגו'. רבי
 יבדק פתח 'חין קדוש כיי' כי
 חין בלחך ואין לור כאלהינו. האי קרא
 קשיא חין קדוש כיי' משמע דאיכא קדוש
 אחרא בגין דכתיב כיי'. ואין לור כאלהינו
 משמע דאיכא לור אחרא. אלא ודאי חין
 קדוש כיי' דכמה קדישין ניכו. קדישין
 לעילא דכתיב 'ובמאמר קדישין שאלתא.
 ישראל קדישין ניכו דכתיב 'קדושי' תבין.
 וכלכו קדישין. ולאו קדישין כיי'. ומ'ט
 בגין דכתיב כי חין בלחך. מאי כי חין
 בלחך. אלא קדושה דקב"ה בלתי קדושה
 דלכו דכא לא אטריך לקדושה דלכו
 אבל אינון לאו אינון קדישין בלחך ודא הוא
 כי חין בלחך חין קדושה דלכו בלחך.
 ואין לור כאלהינו כמה דאוקיימוס דקב"ה
 זר אורב בגו אורב ותקין ליה ונפח רוחא
 דחיי ואפיק ליה לאורא דעלמי'. ד"א
 ואין לור כאלהינו *אית לור דאקרי לור
 'הביטו אל לור חושבתם 'וככית בצור
 סני עומד לפניך שם על האור בחורב.
 וכלכו אקרון לור. ואין לור בכלכו כאלהינו.
 דילי שולטנו ומלכותא על כלא:

ישעיה סס
 דנחשית ג
 תיקון סא

דמעברי ליה מקמי האי ברית. ודוכתי
 כד מתעברא מהאי ברית עפרא חיכו. שמואל א ז
 *דכרי בחר דהכא נחש מתעבר מקמי
 אדם קב"ה שוי ליה מדוריה בעפר דכתיב
 ועפר תאכל כל ימי חיך. וכיון דקב"ה
 כד אעבר ליה מקמי אדם שוי מדוריה
 בעפרא ואחקין ליה. כך בזהכא גוונא
 ממש אן לריכין כד מעברין לערלה לאתקי
 ליה עפרא למכוי ביה מדוריה. כל בר נש
 אטריך לקרבא הכא ברא קרבנא לקב"ה
 בחדא ברעו דלכא למיעל ליה תחות
 גדפוי דשכינתא ואחשזב קמי קב"ה דליכו
 קרבנא שלים לאתקבלא ברעוא וקרנא
 דא כגוונא דקרנא דבעירא דא לח' יומין
 ודא לח' יומין דכתיב ומיום השמיני וכלא
 ירבה במאי ירבה במעבר עליה חד שבתא
 כיון דאעבר עליה חד שבתא כיון ירבה
 דא לקרבני ודא לקרבני אמאי בגין
 דאתדבק ואזמן לגבי הכא שבת רוא דכרי'
 קדישא וע"ד כלא בראא עלא' חיכו. ע"כ: שמואל
 שמואל יז

קעו ב פקודא דא חקן למחדי וכו'

רבי חייא ור' אחא כוו יתבי ליליא חד קמיי דרבי אבא. קמו בפלגות ליליא למלטי
 באוריית'. עד דנפקו לבד חמו חד ככבא דהוס בטש ג' זמני ככבא אחרא
 וסחים נכורים. אדכיי שמעו תרי קלי בחרו סערי. קלא חד לסטר לפון לעיל'. וקלא

תזריע

חד להתא וכהוא קלא חכריו ואמר עולו ואחכנישו לאתרייכו השתא אסתמרותא
דנוקבא פתיחא קב"ה עאל לטיילא בגינתא לאשתעשעא בנדיקייא די בגינתא אעבר
כהוא קלא ושכיך - אכדרו רבי אחא ורבי חייה אמרו בא ודאי עדן רעותא דאשתרות'
עדן דכ"י *הוא לאתחברא במלכא קדישא - אמר ר' אחא ודאי לא (אתחברא) אנגידת לה
כ"י בקב"ה אלא מגו שירתא מגו שבתא דילך לגביה עד דאתי נפרא ואושיט לה
הסגר ה מלכא חוטא דחסד ורצא דמלך כמה דאמרינן יושיט המלך לאסתר את שרביט הזהב
אשר בידו וגו' - ולא חיימא - דלך בלמודהא אושיט לה מלכא דא - אלא לה ולכל
בראשית כ חינון דמתחברין בה - תא וסתחבר כחדא יתבו - **פתח** ר' אחא ואמר יו"אמר ה' ^א
אלהים לא טוב היות האדם בראש לבדו וגו' אמאי פתח קרא הכי אלא בא אתמר דעל דא
לא כתיב כי טוב בשני בגין דמינן אדם לאתפרשא וכתיב לא טוב היות האדם לבדו -
שם ב וכי לבדו הוה וכו' כתיב יזכר ונקבה בראש ותנין אדם דו פרופין אחברי ואח אתמר
לא טוב היות האדם לבדו - אלא דלא אשתדל בנוקבים ולא הוה ליה סמך לקבליה
בגין דהוה בסטרוי וכוו כחדא מאחורא וכדין הוה האדם לבדו - אעשה לו עזר
כנגדו מכו כנגדו לקביל אנפוי לאתדבקא דא ברא אנפין באנפין מה עבד קב"ה נסר
ליה ונטיל מוקבא מניה הכ"ד ויקח אחת מלעותיו מכו אחת דא מוקבא דליה כד"א
אחת היא יונתי תמתי - ויביאה אל האדם לחקין לה ככלה ואייתי לה למכו לקביל
אנפוי נהירין אנפין באנפין ובעוד דהוה מתדבקא מוקבא בסטרוי הוה האדם לבדו -
לבחר סליקו תרין וקמו שבע כחדא - ת"ח בשעתא דאתכנס (ס"א דאתחנקת) לגבי
שם א אדם קב"ה בריך לך הכ"ד ייברך אותם אלהים כחן דמברך לכל בשבע ברכות -
מכאן אולפינא חתן וכלה כיון דאתחברין בשבע ברכות אתדבקן כחדא כדוגמא
דלעילא - ועל דא מאן דאתי לאתחברא באנתו דאחרא בא פגיס זוגא (כניכול)
עביד ב' רשויות לעילא) דהא זוגא דכ"י ביה בקב"ה בלחודוי בזמנא דאיכו ברחמי
ובזמנ' דאיכו בדינא - ת"ח מאן דמתחבר באנתו דאחרא כאלו משקר ביה בקב"ה
ובכ"י ועל דא קב"ה לא מכפר ליה בתשובה ותשובה תליי' עד דיסתלק מעלמ' הכ"ד
בשנים כג א"ס יופר העון הזה לכם עד תמותון - ואימתי - בשעתא דעאל בתשובה להכחא
עלמא ואית ליה לקבלא עונשא - ר' אלעזר-אמר מאן דמשקר בכ"י לא יתקבל בתשובה
עד דיתדן בדינא דגיכנס כ"ס מאן דמשקר בכ"י ובקב"ה - וכ"ס אי אטרח ליה לקב"ה
א גלי על מלך למעבד דיוקנא דממוזר באנתו דאחרא ואכתיס * פומבי דמלכא - רבי חייה פסח ואמר גזול
משל כה אביו ואמו וגו' - אביו דא קב"ה אמו דא כ"י מאי גזול כד"א יגזלת הכני בבתיכס -
ישיב ג ומאן איכו מאן דחמיד אתתא אחרא דלאו איכו בת זוגיה - חתן חתין כל הנהנה מן
העולם הזה בלא ברכה כאלו גזול לקב"ה וכ"י דכתיב גזול אביו ואמו וגו' - כל הנהנה
מן העולם הזה כלל דא איכו אינתו מאן דאתדבק באנתו למכני מנה ואע"ג דאיכו
פומי וכהני מנה בלא ברכה כאלו גזול קב"ה וכנסת ישראל - מ"ט בגין דזוגא
דילכון בשבע ברכות הוא - ומה על פמיה כך מאן דיתדבק באנתו דאחרא דקאים כגזוגא
דלעילא בזוגא דשבע ברכות עאלכו - חזר הוא לאיש משחית דא ירבעם וכמה
דאוקמוס - ואומר אין פשע דאמר הא פמיה הוא אמאי אסור - בגין דא גזול אביו ואמו
כיו ולא עוד אלא דחזר הוא לאיש משחית מאן הוא איש משחית דפגיס דיוקנא
ותקונא דלעילא - כ"ס מאן דחמיד לאנתו דחבריה לאתדבקא בה (ס"א ואתחברא) בה

דפנים יחיר ועל דא אחפנים הוא לעלמין . איש משחית דפנים לעילא ופנים לתחת
 ופנים לנפשיה דכתיב משחית וכתיב משחית נפשו הוא יעשה : **רבי** אבא פתח **משלי** ו
 ואמר ויאהר שלחני כי עלה השחר וגו' . ויאמר שלחני וכי עקור **רבי** אבא פתח **משלי** ו
 דיעקב . אלא זכאין אינון לדיקייא דקב"ה חס על יקרא דילכון ולא שביק לון לעלמין
 הכ"ד ללא יתן לעולם מוט ללדיק . ובה כתיב ותקע כף ירך יעקב . אלא לדידיה **הה"ל** נס
 גבה ובה אחמר . כתיב ויחולל הכהן במחנה . וכתיב ויקחם ויעבירם את **הה"ל** נס
 הנחל מאי כוח דעתיה דיעקב למעבדא לכון בנחלא בליליא . אלא חמא מקטרגא
 אויל בין משרייא דיליה חמר יעקב מעבד לגיסא אחרא דנכרא דלמא לא ישתכח
 ערבוביא מאי קא חמא חמא שלכובא דאשא מלכטא חולא * וטאם בין משרייא **א** כוח משועב
 חמר יעקב מוטב לנטלא מהכא ונכרא פסיק בגוון ולא ישתכח ערבוביא . מיד ויקחם **בין** מחנה של
 ויעבירם את הנחל . ויותר יעקב לבדו מכאן חוליפנא מאן דאשתכח בלחודי בביתא
 בליליא או ביממא בביתא מיוחדא כ"ס בליליא . מאי מיוחדא מיוחדא משאר ביתין . או מאן
 דאזיל בלחודי בליליא יכיל לאתקא . ת"ח ויותר יעקב לבדו כדין ויאבק איש עמו וגו' .
 חנין מסטרא דדינא קא חמי ושלטניה בסטר ליליא מאי בסטר ליליא לאעלא
 גלותא (י"א בגלותא) כיון דסליק נכורא תשח חיליה ואתגבר עליה חיליה דיעקב . * דכא **י"א** כוח
 מסטרא דליליא קא חמי ובזמנא דכוח ליליא לא כוח יכיל ביה יעקב . כד סליק
 נכורא אתתקף חילא דיעקב ואחיד ביה ואתגבר עליה . חמא ליה יעקב דכא שליחא
 בא . א"ל שבוק לי ללא יבילנא לך . מ"ט לא יכיל ליה בגין דכוח סליק נכורא
 ואתגר חילא דידים דכתיב יצרן יחד ככזי בקר ויריעו כל בני אלהים . מאי ויריעו . **א** יוצר **ל**
 דאתברו כל אינון דאתין מסטרא דדינא . כדין אתתקף יעקב ואחיד ביה . א"ל
 שלחני כי עלה השחר מטא זמנא לשכחא שבחא דקב"ה ולאשתכחא . ויאמר לא אשלחך
 כי אם ברכתני אם תברכני מצעי ליה מאי אם ברכתני . אלא א"ל יעקב ודאי אבא
 בריך לי אינון ברכאן דבעא לברכא לעשו ומסתפי' מייך על אינון ברכאן אי אודית
 עליהו או אי לאו או תשתכח עלי מקטרגא בגיניכון . מיד א"ל ויאמר לא יעקב יאמר
 עוד שמך . מאי קאמר ליה אלא הכי קאמר ליה לאו בחימו ולא בעוקבא (דילך)
 רווחת לאינון ברכאן . לא יאמר עוד שמך יעקב דכא לאו בעוקבא כוח כי אם ישראל .
 ישראל ודאי אודי עלך ומניח נפקו ברכאן בגין דאנת אחיד ביה ועל דא אנת וכל
 שאר אוכלוסין אודינא עליהו . כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל . עם אלהים
 כל אינון דאתין מסטרא דדינא קשיא . ועם אנשים דא עשו ואוכלוסין דיליה . ותוכל
 יכילת לכון ואינון לא יכלין לך . ולא שביק ליה יעקב עוד דאודי ליה על אינון
 ברכאן הכ"ד ויברך אותו עם . ת"ח בשעתא דסליק נכורא אתתפיין כל אינון מארי
 דדיין ולא משתכחי וכ"י משתעי ביה בקב"ה וכהיא שעתא **ב** עידן דרעוא הוא **ב** שעת ראון
 לבלא ואושיט לה מלכא ולכל אינון דמשתכחי עמם שרביטא דחוטא דחסד **כ** א
 לאשתכחא בשלימו במלכא קדישא ובה אחמר **ג** ת"ח בשעתא דקב"ה אשתכח בה **ג** עין בפרדס
 בכ"י באינון זמנין דאשתכח עמם והיא מתערת רעותא לגביה בקדמיתא ומשכחת **רמזי' מהרמ"ק**
 ליה לגביה בסגילות חיצתא ותיאוצתא כדין אתמליא מסטרא דימינא וכמה אוכלוסין **שער ח פרק ל**
 משתכחי בסטרא דימינא בכלהו עלמין . וכד קב"ה אתער חביבות' ורעות' בקדמית' וכי' **א**
 אתערם

תזריע

אחערט לבתר ולאו בזמנא דליבו אחער כדן כלא בסטרא דמוקבא אשתכח ושמהלא
אחער וכמה אוכלוסין קיימי ומחערי בסטרא דשמהלא בכלכו עלמין . כה"ג כחיב
(י"א הכ"ד) אשה כי תזריע וילדה זכר וגו' . מ"ט תנין עלמא חסאה כגונא דעלמ'
עלאה אשתכח ודא כדוגמא דדא ועל דא קב"ה גזר דכר או נוקבא לאשתכחא רעותא
בעלמ' . ובכלא צעי בר נש לאחדבא רעותא לעילא לגבי קב"ה לאשתכחא רעוון
בעלמ' . זכא חולקיון דלדיקייא דליטון ידעין לאדבא רעותהוון לגבי מלכא קדישא
עלייכו כחיב ו'אחם הדבקים ציי' אלהיכם חיים כלכם היום :

דברים 7

אדם 6

כי יהי בעור צפרו שאת או ספחת או צהרת וגו' . רבי יהודה פתח ואמר
א"ל תראוני שאני שחרחרת שזופתני השמש האי קרא אחמר אבל בשעתא
דסיבא אחסיא בגלותא היא אמרה אל תראוני לאו דליבי פקידת . דלא למחמי
לב . אלא בגין דליבי חמת תיאובחא דישראל לגבי למחמי נהורא היא אמרת אל
תראוני לא תיכלון למחמי לי אל תראוני ודאי . מ"ט בגין שאני שחרחרת בגין דלא
בקדרות' מאי שחרחרת שחור מצעי ליה . אלא תרין קדרותי חד שזופתני השמש
זל דאסתלק מני שמשא לאיכרא לי ולאסתכלא בי . וחד דבני אמי נהרו בי . שזופתני
שזופתני מצעי ליה . אלא רמו הוא דקא רמין בשש . דכד נהרא שמשא בשש נהורין
נביר וכד אסתלק כל אינון שית נהורין אסתלקו . בני אמי אלין אינון דאחיין מסטרא
דדינא קשיא . נהרו בי כד"א נהר גרוני כה"ד י"על ווארנו נרדפנו דכד כוו עיילין
ישראל בגלותא כוו אזלי * ידייכו מסדקן לאחורא וריחיין על וואריכוון ולא יכילו
לאפתחא פומא . שמוני נוטרה את הכרמים למכך בגלותא לנטרא לשאר עמין צגיכוון
דישראל . כרמי שלי לא נטרתי דהא לא יעילנא לנטרא לכוון כד בקדמינא . בקדמינא
נטינא כרמי שלי ומויה אחטרו שאר כרמין . השתא נטינא שאר כרמין בגין
כרמי שלי דלכוו נטיר ציניכוו . ר' חייא ור' יוסי כוו אזלי בארשא כד מנו חד בי חקל חנו
חד א דפטיר' דקטיפ' בין ארשא לסטר ימינא . א"ר יוסי ⁷ עטיפא דקוטר' בעיינין

א עין ריש פ'
שמות מוס :
ב כשהגיע
ג עין
אפרסמון בדרך
לזרמין ואמר
ר' יוסי :
איכה
ד כסוי עין
בעיניו שכיח
ורמא לעין אש
מחורין
ולין אין לו
רשות לראות
בשעתא
שנחב צינא

הכלים כד שכיח . לית לן רשו למחמי בחדותא מיומא דאחריב בי מוקדשא פתח ואמר ליי' הארץ
ומלואה תבל ויושבי בה כיון דאמר ליי' הארץ ומלואה אמאי תבל ויושבי בה וכי תבל לאו
מן ארעא הוא . אלא הכי קאמר ליי' הארץ ומלואה דא ארעא קדישא דאקרי ארץ החיים .
שם ט תבל ויושבי בה דא שאר ארעאן כד"א יוהא יספוט תבל בלדק דתבל בלדק תליא וכלא חד
מלה . רבי חייא אמר ליי' הארץ ומלואה . הארץ תינה . ומלואה מאי היא אלא אלין
נשמתין דלדיקייא . תבל ויושבי בה . תבל דא ארעא דלתתא . ויושבי בה אלין אינין בני
נשא . א"ר יוסי אי הכי צמאי אוקימנא כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה . א"ל
ודאי הכי הוא דהביא ארץ החיים על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה דכלכו נפקי מהכא
נבר עלאה דנגיד ונפיק מעדן וכוו אחתקנא לאחערטא במלכא קדישא ולמין עלמין .
(ובגין כך) מי יעלה בהר יי' וגו' נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי וגו' . נפשו
טמאס
שמהל א ב יעשה . ודוד מלכא אחאחיד בכהוא לב ובהכא נפש ועל דא לא נשא לשוא נפשו . עד דכוו
אזלי ⁷ אערעו בחד ב"ז ואנפוי מליין מכתשין וכוו קס מתחות אל' חד אסתכלו ביה וחמי

ה כגונו בלדס
אחד ופניו ביה
מלא מכו' ועמד
פתח הלין
עמוס
שמהל א ב

אנפיו סומקין באינן מכתשין . אמר רבי חייה מאן אנת . אל יודאי אנת . אל
יוסי חטא הוא דאי לאו הכי לא אתרשימו אנפיו באלין מרעין זישין ואלין לא
אקרון יסורין דאכבה אל יודאי הכי הוא ודאי * דיסורין דאכבה מתחפין אינן
מבני נשא . ת"ח דכתיב אדם כי יביא בעור בשרו שאת או ספחת או בשרת
הא ב ג' וינין הכא וכלכו אקרון גע לרעת הכ"ד וביה בעור בשרו לגע לרעת
מאי גע לרעת א סגירו סגירו בכלא . וכתיב והוצא אל אהרן הכהן וגו' אבל אינן
דיתחזון לבד כתיב וראכו הכהן וטמא אותו דהא ודאי אינן דיתחזון לבד בבני
נשא מסטר' דמסאבא קא אחזין ולא יסורין דאכבה ניכו . אל יודאי מ"ל אל
חייה דכתיב יטובה תוכחת מגולה מאכבה מסותרת . אי הכי תוכחת מאכבה
(כ"א אינוה תוכחת מאכבה כד חייה) מסותרת מבני נשא . כגונא דא מאן דאוכח
לחבריה ד ברחמימא בעי ה' לאסתרא מליי מבני נשא דלא יכסוף מנייהו חבריה ואי
מליי אינן באתגליי קמי בני נשא לאו אינן ברחמימא קד קב"ה כד אוכח לב"י
בכלא אוכח ברחמימא . בקדמימא ממי ליה בגרמיא דלגו . אי דער ביה מוטב
ואי לאו ממי ליה תחת תותביא ואלין (בעור) אקרון יסורין דאכבה אי דער ביה מוטב
ואי לאו ממי ליה באתגליי באנפיו קמי כלל בגין דיסתכלון ביה וינדעון דהא חטא
איכו ולא רחמימא דמאריה הוא . אמר לון הכוה בר נש י בקיטרא דעיטא חד
אתיתון גבאי ודאי לאו אתון אלל מאינן דדויריהון בני רשב"י דלא דחלין מכלא אי
בני דאתין אכתיב יקטרגו ככו איך מגייו באתגליי . אל אוריית' הכי הוא
דכתיב יבראש כוונות חקרא בפסחי שערס בעיר אמריה האמר ומה אי במלי
דאוריית' אן דחלי מקמך הא י נשתכח בכסופא קמי קב"ה ולא עוד אלל דאוריית'
ה' בעי לחותא . פתח הכוה גברא ואמר ימי אל כמוך נושא עון וגו' . אריס ידיו מיכסו
וככי אדכי ב מוטב בני . אמר בריה זעירא סייעתא דשמייה הכא . פתח ואמר
יאת הכל ראיית' בימי הבלי יש לדיק אוזב בלדקו ויש רשע מאריך ברעתו האי קרא
אוליפנא בי רבי דוסתאי סבא דכוס אמר משמיס דרבי יוסא סבא . את הכל
ראיתי בימי הבלי וכי שלמא מלכא דכוס חכים על כלל איך אמר הכי דאיכו חמא
כלל בזמנא דאיכו אזיל בחשוכי עלמי דהא כל מאן דאשתדל בחשוכי עלמי לא חמי
מדי ולא ידע מדי . אלל הכי אחמר . ביומי דשלמא מלכא קיימא סיכרא באשלמות'
ואתחכם שלמא על כל בני עלמי ודקין חמא כלל וידע כלל . חמא כלל
דלא אעדי מן סיכרא וכוה נהיר לה שמשא (ס"א ליה כשמשא) דהא הוא דכתיב
את הכל ראיתי בימי הבלי מאן הבלי דא סיכרא דאשתלילת מן כלל מן מיא ואשא
ורוחא כחדא כהבל דנפיק מן פומא דליל מכלא . והוא חמא כלל בכהוא הכל דיליה
דאחיד ביה . יש לדיק אוזב בלדקו . תא חזי בזמנא דאסגיא וזאין בעלמי האי
כלל לא אעדי מן סיכרא לעלמין והאי כלל נטל כל משה ורבו וחדו דלעילי ואשתליל
(ידיו וריו) וחדו ורבי בגין לאזדווגא בסיכרא והוא רווח בגיגא . ובזמנא דאסגיא
חיבין בעלמא וסיכרא אתחשבת . דקין לדיק אוזב בלדקו . לדיק נאכד לא
כתיב אלל לדיק אוזב דהא לא אחזי (כ"א אחזר) בסיכרא ולא נטיל
משה ורבו וחדו למיילא לה ולאזדווגא עמה . ועל דא לדיק אוזב בלדקו
דא סיכרא דנגין סיכרא דלא אשתכחת לאזדווגא עמיס הוא אביד דלא שאיב
מהידו כמה דכוס עבד . ודקין כל סטר שמאלא אתער וחיבין מאריבין בשלום
בעלמא

(חי')

א סימון של
הכנס
ב מקום
נפח
וזה י
המכות
בפניו
מקום
עלה
אין
זו
יסורין של אכב'
כ"א חטא הוא
ב ג' מיין חושב
הפסוק כל
משלי כ
ג לרעת
דס לדיק
דד וסגר
מבני
ד מאכבה
ה לסיכרא
כסר כד
תבייש
רבים
קלוא
י בקר
על אה'
אלי לבישו
יכאס
אחס
רשב"י
דכריס בגלי
ז אה' חס
לו לרא חמק
דכרי
חמא
אחז
אחז
חט בעוה'
נבויש בעס"ב
שישילנו
לן אין לרא
ח לדיק
לולל
ש כד
שדכו יחד
כני של
הכא וסת
קסן
לכר
דשמיא כל

תזריע

בעלמי' הס"ד ויש רשע מאריך ברעתו - מאי ברעתו - דהכא סטר (י"א דהכא)
רע) דלתדבק ביה - חו יש לדיק אווד בלדקו דכד חיבין סגיא בעלמי' ודינא תליא
(בחובייכו) לדיק אווד בלדקו איכו אתפס בחובייכו כגון אבא דלתפס בחובייכו
דבני מאתיה דכוו כלכו חליפין (לגביה) וכו' לא אסכיד בכו ולא אכסיף לכו
לעלמין ומחי בידן דלא נתגרי בכו ברשיעייא (י"א) ולא מחי בדידיהן דלא מתגרו
ככלם לו (בכו) וכו' אמר לן ר' לודד אל תתגר במרעים אל תקנא בעושי עולא אמר אבוי
ודאי קב"ה אעניש לי בדה דהא כוס רשו בידי למחאה בידייכו ולא עבדי' * ולא
אכסיפא (י"א אכסיפא) לכו לא בעמירו ולא באחגלייא - חו פתח בריה אחרת
ואמר ר' יויר' יי' אלהים את האדם עפר מן האדמה וגו' - וייר' יי' אלהים בשרי
וידן - בתרין יצרין יצר טוב ויצר רע חד לקבל מייד וחד לקבל אשא - יי' אלהים
שם מלא - את האדם כליל דכר ונקבא - עפר מן האדמה דא עפרא דארע' קדישא
דמתמן אבדרי וכו' אחר דבי מקדשא - ויפח באפיו נשמת חיים דא נשמת' קדישא
דלתמשכא מחיון חיים דלעיל' - ויחי האדם לפש חי' אדם אהכליל בנפשא קדיש'
דא מחיה עלאה - דאפיקת ארעא דכתיב ונפלא הארץ נפש חי' נפש דהכא חי' עלאה
עלאה - ב תא חזי בכל זמנא דהאי נשמתא קדישא אלתדבק ביה בבר נש - רחימא
היא דמאריה - כמה נטורין נטורין ליה מכל סטורין רשימא הוא לטוב לעיל' ותתא
ושכינתא קדישא שריא עלוי - ובזמנא דאיכו אכטי ארחוי שכינתא אסתלקת מניה
וגשמתא קדישא לא אלתדבק ביה - ומסטרא דחויא בישא תקיפא אהער רוחא חד
דשט ואזיל בעלמי' דלא שריא אלא באחר דקדושה עלאה אסתלק מתמן וכדין
אסתאב בר נש ואתפגיס בצשרי' בחיזו דאגפוי בכלא - ות"ה בגין דהאי נפש חי' עלאה
איכו קדישא עלאה כד ארעא קדישא משכא לה ואהכליל' בגויה דדין קריין לה
נשמה - ודה היא דסלקא לעיל' וממלא קמי מלכא קדישא ועיילא בכל תרעין ולית
דימחיה בידהא ועל דא אהקרי רוחא ממלא דהא כל שאר נפשהא לית לון רשו למלא
קמי מלכא בר האי - ועל דא אוריית' אכריתא ואמרת' נלודד לשוקד מרע וגו' ובתיב
ככלם לר' ר' שומר פיו וג' - בגין דהי שפוטתיה ולישניה ממלא מלין ביטין חילון מלין
משני נא סלקין לעילא ובשעתא דסלקין כלא מכריזין ואמרין אסתלקו מסוכרתי' דמלא בישא
דפניא פנון אחר לארחיה דחויא תקיפא - דדין נשמתא קדישא אהער' מניה
לג' ואסתלקת ולא יכלא למלא כד"ה נאלמתי דומיה הכשיתי מטוב - וכהיא נשמתא
סלקא בכסופא בעאקו דכלא ולא יבין לה אחר כמלקדמין - ועל דא כתיב שומר
פיו ולשונו שומר מלכות נפשו - נפשו דהי כהיא דכות ממלאא אהעבדות משתוקא
בגין מללא בישא - וכדין חויא אזמין דכלא לאחריה אהבדר וכד הכא מלא בישא
סלקא באורחין ידיען ושאר קמיה דחויא תקיפא כמה רוחין מתערין בעלמא
ורוחא נחתא מסכוא סטרא ואשכח דהכא בר נש אהער ליה במלא בישא - וכה
רוחא ממלאא קדישא אהעברת מניה דדין שריא עלוי וסאיב ליה וכדין הוא סגיר -
כמה דעושא דהאי בר נש בגין מלא בישא כד עשוי' בגין מלא טבא דקאחי
לידיה ויכל למלא' ולא מליא - בגין דפגיס להכא רוחא ממלא' דהיא אסתקת
למלאא לעילא ולמלאא לתתא וכלא בקדושה - כ"ס הי עמא חזין באחרא עקימא
וכא יכל למלאא לכו ולאווכחא לכו ושחיק ולא מליא כמה דאמינא דכתיב נאלמתי
דומיה הכשיתי מטוב וכאזי נעכר - נעכר במכתשין דמאכזותא ודה הוא דאמר דוד

מלכא חלקי בהאי ואחפני מניח דכתיב פנה אלי וחניי מהו פנה אלי כד"א יויפן הכלים כס
אחרן. נחתו רבי חייא ורבי יוסי ונשקבו אזדווגו כחדא כל ההוא ארחא. קרא רבי במדבר יב

חייא עליהו ופירש לדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום :

משנ"ד

נגע

לרעת כי תהיה באדם ובבשר אל הכהן אמר ר' יוסי האי נגע כל גזוין
דליהו אתערבו בכו חזרייה וכהנא בכו ידע בכו לדכיא ולמסאבא בכו ידע

אינון דהוו יסורין דרחימותא או אינון דאשתכחו במאן דמאס ביה מריה ורחיק
ביה דהא לפוס ארחוי דבר נש גרים נגע בעלמ'. כתיב אל תט לבי לדבר רע

הכלים קמא

לחשולל עלילות ברשע מכאן תנין בארחא דבר נש בעי למיזך בה מדברין ליה.

א"ר יוחנן האי קרא קשיא ובי קב"ה אסתי ליה לבר נש למחך בארח חטאה

ולמעבד עובדין ביסין אי הכי לית דינא בעלמ' דא ולא בעלמ' דחתי ואוריית' לא

אשתקת דכתיב בה אם תשמע ואם לא תשמע. אלא דוד אומר ללבים לדברא ליה

דברים ד

בארח קשט כד"א ויהשבות אל לבבך. מאי והשבות אלא זמנא חד ותרין ותלת

לאהדרא לקבלי' ולדברא ולאזכרא ליה. וכדי קאמר ליה אל תט לבי לדבר רע ללבים

קאמר דוד (עלמא) אל תט לפוס ארחוי דבר נש (כ"א) וכדי קאמר ליה לבי אל תט

לדבר רע דהא דבר רע) גרים נגע בעלמ' ודינא שריא בעלמ' והיינו נגע

לרעת. נגע לרעת הא אתערבו חזרייה אבל לרעת כתרנומו. א"ר יוחנן מאי

כתרגומו סגירו. דסגיר ולא פתח וכד סגיר הוא ולא פתח נגע הוא דאקרי רבי

יוסי אמר דלא מסתפקין אבהן כל שכן בגין והיינו דכתיב נגע לרעת כי תהיה

באדם באדם ממנש ומכאן נחית למאן דנחית אשתכח נגע לכלא מהכא סגירו.

איכא ב

א"ר יוחנן ודאי דא הוא רזא דמלכ דכתיב נגאר מקדשו מ"ע משום דבני עלמ' איכא ב

במדבר יט

גרמו האי דכתיב א"ת מקדש יי' טמא. טמא ממש א"ר אלעזר טמא משום

דאשתלקת (שכינתא מניח) מאן דאשתלק וחוייא תקיפא שרייא ואטיל זוכמא וסאיב

א נחש הכוזב

למאן דסאיב וכלבו בגין חובי עלמ'. תאני כד שארי * חויא (תקיפא) לאתגלחא

שפוא סמא

מסתלקין סמבין ובייניין ומתעברן וחתי חוייא תקיפא ואטיל זוכמא וכו' אשתכח

נחש הקדמון

מקדשא מסאב. מאן מקדשא. כמה דאתמר ונתתי נגע לרעת בבית ארץ אחתכם.

ראש לב

וכתיב ויהנחם היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יי' אלהים ויאמר אל האשה

הנחשים :

אל האשה ממנש דאחר מקדשא אתאחיד בגויה והיינו את מקדש יי' טמא בגין חובי

משום דאתגליא חוייא תקיפא. מאן חובי דא לישנא בישא דבגין לישנא בישא חוייא

אזדמן בין לעיל' בין לתתא דכתיב וישיבת יי' בעם את הנחשים השרפים. השורפים במדבר כא

במדבר כא

או השורפים לא כתיב אלא השרפים מאן שרפים דכתיב ר'אשי תנינים (תרי חד הכלם עד

אתאחיד לעיל' וחד לתתא) (ס"א תרי חד אתחזרו למנין) וכתיב וישרפים עומדים ישיבם ו

ממעל לו. ממעל לו ודאי כד"א לשתלב על יי' וכדין סגירו בכלא ולית מאן דפתח. איכא

וע"ד כתיב יכן דרך אשה מנאפת אכלה ומתתה פיה וגו' מאי מנאפת מנאפת משנ"ד

ממש ודאי אכלה ומתתה פיה ואמר לא פעלתי און א"ר חייא א"ר יוחנן גריעותא

דכלא לא אשתכח לתתא אלא בגין דאשתכח לעילא. ולעילא לא אשתכח אלא כד

אשתכח לתתא בחובי עלמ' דילפיין דכלא תלייא האי בהאי וסאי בהאי :

ב

ואיש כי ימרט ראשו וגו'. רבי חייא פתח ואמר יוראיתי אני שיש יתרון לחכמה קבלה ב

מן הסכלות וגו' בכמה אתר אסתכלנא במלוי דשלמא מלכא ואשתכחא בחכמתא

סגיא

סגיאח דיליה ואסתים מלוי צנו לנו היכלא קדישא. האי קרא חית לאסתכלא ביה
 אמאי אמר ורתיא אני וכי שאר בני עלמי לא ידעיו ולא המאן דא. אפילו מאן דלא
 ידע חכמתא מן יומיו ולא אשגח בה ידע האי שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון
 האור מן החשך. וכוא שבה גרמיא ואמר רתיא אני. אלא הכי תאנא מאן חכים
 כשלמה דבשבעה דרגין דחכמה אתקרי כגוונא דלעילא. שיהא יומין לעילא שביעאה
 עילאה עליהו שיהא יומין לחתא שביעאה עליהו. שיהא דרגין לכורסייא הוא
 ד' א' ב' ג' על כורסייא. דכתיב י' ש' ש' על כסא ה' למלך. שבעה כתרין דיומין לעילא
 וכדון לקבליהון שבעא שמהן לשלמה. לאסתחאה ביה חכמתא קדישא ובג"כ אתקרי
 שבע שמהן. שלמה. ידידיה. אגור. בן יקא. למואל. אחיאל. קהלת. ואמר
 שבעה הכלים. ומה דאיהו חמא לא חמא בר נש אחרא. וכד כנש חכמתא ואסתכל
 בדרגין דחכמתא אתקרי קהלת ו' הכלין אמר לקבל ז' כתרין דלעילא וכל הכל קלא
 אתעביד מניה ועלמי לא מתקיימי אלא בהכל ותאנא משמיה דר"ש הכל אפיק קלא
 ברוחא ומיילא דביה ולית קלא אלא בהכל ותאנא ב' הכלין אתקיימין עלאין ותתאין.
 ותאני ר' יחזק ת"ח דעל הכל מתקיים עלמי דאלמלא לא הוה הכל דנפיק ממומא
 לא אתקיים בר נש אפילו שעתא חדא כגוונא דא אמר שלמה מלוי דעלמא מתקיימי
 בהו בהאי הכל דמתקיים ביה עלמא. והאי הכל דמתקיים ביה עלמי מהכלים
 דלעילא קאתי הכ"ד הכל הכלים הכל מהכלים דלעילא. וכל מלוי הכי הוו. ובהכלים
 ובהי' דלעילא. כתיב י' על כל מולא פי י' יחיה האדם. מאי מולא פי י' דא הכלים
 דלעילא ותמיא ורתיא אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות מן הסכלות ממא חתי תועלתא
 קבא לחכמתא דאלמלא לא אשתכח שטות בעלמי לא אשתמודע חכמתא ומלוי* ותאנא חיובא הוא
 על בר נש דאוליף חכמתא למילף זעיר מן שטותא ולמנדע לה. בגין דאחתי
 תועלתא לחכמתא בגימיה. כמה דאחתי תועלתא לנכורא מחשובא דאלמלא חשובא
 לא אשתמודע נכורא ולא אחיילא (ג"א אחזי) תועלתא לעלמי מניה. תנא שיש יתרון
 לחכמה. לחכמה סתם. דאמר רבי שמעון לרבי אבה ת"ח רוא דמלא לא נכיר
 חכמתא דלעילא ולא אתנכיר אלא בגין שטותא דאשתער מנחתא אחרא ואלמלא האי
 נכירו ורבו סגיא ויתיר לא הוה (לבו) ולא אחזייתא תועלתא דחכמתא. ובגין
 שטותא אתנכיר יתיר ונכירין ליה יתיר הכ"ד שיש יתרון לחכמה לחכמה סתם מן
 הסכלות סתם וכך לחתא אלמלא לא הוה שטותא שכיח בעלמא לא הוי חכמתא
 שכיח בעלמי וכייו דרב המנונא סבא כד הוו ילפין מניה חזרייא רזי דחכמתא
 הוה מסדר קמייכו פרקא דמלי דשטותא בגין דייתי תועלתא לחכמתא בגימיה.
 קילא. הכ"ד יקרא מחכמה ומכבוד סכלות מעט משום דהיא תקונא דחכמתא ויקרא
 דחכמתא. ועל דא כתיב ולבי מוכג בחכמה ולאחזו בסכלות. ר' יוסי אמר
 יקר מחכמה ומכבוד כלומר יקרא דחכמתא וגוי דילה ויקרא דכבוד דלעילא מאי
 היא סכלות מעט. זעיר דשטותא אחזי וגלי יקרא דחכמתא וכבוד דלעילא יתיר
 מכל ארתיא דעלמי. ביתרון האור מן החשך תועלתא דנכורא לא אחיילא (ג"א
 אחזי) אלא מן חשובא. (ולעולם) תקונא דחורא מאי היא אוכמא אלמלא אוכמא
 לא אשתמודע חורא ובגין אוכמא אסתליק חורא ואחיקר א"ר יחזק משל למתוק
 צמר דלא ידע אינש טעמא דמתיקא עד דטעיס מרירא מאן עביר דהאי מתיקא
 ש' ה' הוי אומר האי מרירא. וכייו דכתיב י' גם את זה לעומת זה עשה האלמים. וכתיב

וטוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תגה ידך • תאחז בכמה דרגין אתקרי בר גש • שם
 אדם • גבר • אנוש • איש • גדול שכלם אדם (משום) דכתיב ויברא אלהים את האדם בראשית 6
 גלגמו • וכתיב יכי כלם אלהים עשה את האדם • ולא כתיב גבר אנוש איש • ח"ל שם ח
 בודק חי הכי והא כתיב אדם כי יקריב מכס קרבן לוי' (ולא גבר אנוש איש) מאן ויקרא א
 יני למקרב קרבנא • מאן דאיו חטא וכתיב אדם • ח"ל יתח ת"ח קיומא
 עלמא דעלאין ותתאין הוא קרבנא • נייחא דקב"ה • ומאן תתחי למקרב קמי' האי
 נייחא כיו אמר האי אדם דיוקנא מכלא • ח"ל חי הכי הא כתיב אדם כי יביא
 בעור בשרו וגו' וכי בעור בשרו לנגע זרעא אמר ליה להאי בעי קב"ה לדכא
 חור מכלא דמאן דאיו בדרגא עלאה לכלכו לא ליתבי הכי • ובגין כך כתיב באדם
 הובא אל הכין • ובא לא כתיב אלא והובא דכל מאן דחמי ליה תתחייב ביה
 דאקרוי קמי כהנא דדיוקנא קדישא לא ליתבי הכי • וכתיב איש או אשה כי יביא
 בו נגע וגו' ואיש או אשה כי יביא בעור בשרו בשרו בשרו וגו' ולא כתיב בכו והובא •
 אמר ליה והא כתיב ויהאיש משכ • כי זה משכ האיש אמאי לא חקרי אדם אמר במדבר יב
 ים משום דחקרי עבד למלכא דכתיב ילא כן עבדי משכ • ימשכ עבדי • ואוף הכי שם
 חקרי איש לגבי אדם דלעילא • אמר ליה חי הכי והא כתיב יוי איש מלחמה ולא
 כתיב אדם • ח"ל סוד יי' ליראיו • ח"ל חי הכי אגא בינייכו *תתיבו בכלא ובאתר ס"א יתיב
 ח"ל לא זכינא • ח"ל זיל לר' אבא דאגא חליפנא מניה על מנת דלא לגלח • ח"ל
 גבי דרבי אבא אשכחי דבוי דריש ואמר חיימתי אתקרי שלימותא דלעילא (י"א
 וכולא) כד יתיב קב"ה בכורסיי • ועד דלא יתיב בכורסיי לא אשתכח שלימותא •
 דכתיב יועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה משמע דכתיב אדם דהוא יחזקאל 6
 גלגא ושליומות' דכלא • ח"ל יכוד בריך רחמנא דאשכחית לך בבהי • ח"ל חי הכי
 הא כתיב יי' איש מלחמה ולא כתיב אדם • ח"ל יאות שאלת • ת"ח הכס לא אשתכח
 שלימותא דכלא ובגין כך חקרי איש • אבל הכא שלימותא דכלא וכללא דכלא בגין כך
 חקרי אדם • קארי עליה יטוב לי תורת פין מאלפי זהב וכסף • תו אמר ליה • כתיב חלום קים
 יאדם ובהמה ולא כתיב איש ובהמה • ח"ל ולא • והכתיב ילמאיש ועד בהמה • אבל
 מה דכתיב אדם ובהמה כמה דכתיב ימן הארז אשר בלבנון עד הארז אשר יולא בקיר
 אורחיה דקרא הוא דנקיט עלאה מכלכו ונמיך מכלכו • אוף הכא עלאה דכלא אדם
 ונמיך מכלא בהמה • ח"ל והא כתיב יואדם חין לעבוד את האדמה • ח"ל ת"ח דכל
 מה די בעלמא לא חי אלא בגייה דאדם וכלכו בגיני מתקיימי ולא תתחילו בעלמא
 וכלכו אשתכבו עד דייטי הכוא דחקרי אדם • הכ"ד יוכל טיה השדכ טרס יביה שם
 בארץ וגו' טרס עד לא כתרומו • משום דדיוקנא עלאה לא תתחי הכ"ד ואדם חין
 כלומר כלכו אשתכבו בגייה דהאי דיוקנא עד דתתחי ובג"כ לא תתחי (י"א תתברי)
 האי דיוקנא אלא דדיוקנא דתתחי ליה הכ"ד יוייזר יי אלהים את האדם בשם מלא כמה שם
 דאוקימנא דאיו שלימותא דכלא וכללא דכלא • תנא בששי נברא אדם בשעה ששלים הכסא
 וקרא כסא דכתיב יעש מעלות לכסא • ולפיכך נברא האדם בששי שהוא ראוי לישוב על
 הכסא • ותאנא כיון דנברא אדם תתחן כלא וכל מה דלעילא ותתא וכלא תתכליל
 באדם • תניא ח"ל יוסי כתיב ידמות פניהם פני אדם כללא דכלא וכלא כלילן בבהי יחזקאל 6
 דיוקנא : אמר רבי יכודא והא כתיב ופני אריה אל הימין לארבעתן ופני שור
 מהשתחל

מכשמהל לארבעתם אל כולא אפי אדם כו וזכורא דיוקנא דאדם אחזיין כל גוויין וכל
דיוקנין כמה דתיקין אפיו אפי נשרא לא דכורא נשרא אלא דאחזי דיוקנא דאדם
משום דכליל כל גוויין וכל דיוקנין . א"ר ינחק ת"ח כל מאן דאזיכו תחות שולטני דאדם
אתקרי איש . משום דאתקין גוויאל דאדם מדרגא אחרא דכור זיב בקדמיהא דתיאל
זכורא עלאה * כספרא דלניעותא כד אתדרי אדם נחת דיוקנא קדישא עלאה ונחתו
עמיכ תרין רוחין מתרין סטריין מימינא ומשמאלא כללא דאדם ורוחא דיומינא אתקרי
נפשא * נשמתא קדישא דכתיב ויפח בנפשו נשמת חיים ורוחא דשמאלא אתקרי נפש חיה וכור
אזיל ונחת מעילא לתתא ולא אחישבא בכדי אחרא . כד כור עייל שבתא וכור חב
אדם אתעבידו (ג"ל אתעבידו) מהכור רוחא שמאלא ברין מתפשטן בעלמא ולא
אסתיימו גופא דליבון . ואתעבדו בכאי גופא דאדם דזכורא ומוקבא ואחילידו בעלמא
כס א ואלין אקרון נגעי בני אדם . * תנא עלאין מנייכו דלא אתדבקו לתתא ותליין באורא
ושמעין מה דשמעין מלעילא ומנייכו ידעין אינן אחרנין לתתא . תנא מן * בזינא
דקרדימותא נפקין תלת מאח ועשרין וחמש יליני מתלפין ומתאחדן כחדא מסטרא
דגבורא דאקרון גבורת (פ"ל ומתלבדן) כחדא ואתעבידו חד (גופא) וכד עיילין אלין
בגופא אקרי איש * . דא דתיקין איש חס וישר איש לדיק ואיש דכבא איש מלחמה
דא כתיב דכלא סליק דינא וכלא חדא . אמר ר' יכודא אמאי . לא כור בדיק (דרבי
ש ינחק) אתו שאלו קמיא דר"ש אמר לון חו קשיא דכא תינן כתיב וזאת יקרא חשב
כי מאיש לקחא זאת ותניין מאן איש דא חסד וכבא אמריתו דכור דינא . אלא כבי
תנא כלל כורא בחד מתקלא סלקא וכלא חד ומשום דדיני תתאי מתאחדן (ג"ל
ומתלבדן) ומתחברן בשערי דכאי . אקרי כור דינא קשיא . וכד אתעבר מניכ שער
דרישא . אתחבס ודינין דלתתא לא חזדמו . ובגין כך אקרי טבור דלא אקרי טבור
איוני דאלא כד נפיק מסטרא דמסאבא וכד נפיק מן מסאבא אקרי טבור דכתיב * מי יתן
טבור מטמא . מטמא ודאי וכבא כתיב ואיש כי ימרט ראשו קרח כור טבור כור
ות"ח ברישא דכאי איש בזינא דקרדימותא . ובג"כ גולגלתא דרישא דכאי * כומקא
כלא כוורדא ושערי סומקי בגו סומקי ותליין מניכ כתרין תתאין דלתתא דמתערין דינין בעלמא .
וכד אתעבר מניכ שער ואתגליש . מתחד עלאה אתחבס כלל ואתקרי טבור על
שמיא . אמר ר' יכודא אי אתקרי על שמיא קדוש אתקרי ולא טבור . אל לא
כבי דקדוש לא אתקרי אלא כד תלי שער . דקדושא בשערא תלי דכתיב * קדוש
יכיה גדל פרע שער ראשו . וכאי אקרי טבור מסטרא דתליין לתתא מניכ ובגיני
כך אתעבר מניכ שער ואתדכיא . ות"ח כל מאן דאזיכו מסטרא דדינא ודינין
מתאחדן זיב . לא אתדכי עד דאתעבר מניכ שער . ומדאתעבר מניכ שער
אתדכי . ואי תימא אדם . לאו כבי . דכא כור שלימותא דכלא ורחמי אשתכחו
זיב . בג"כ לאו כבי דכלבו קדושאן וקדישין אחיחדו זיב . אבל כאי כור דינא ודיני
מתאחדן זיב לא אתחבס עד דאתעבר מניכ שער . ת"ח דכא ליזאי דאתי מכאי
שס ס סטרא דדינא לא מתדכאן עד דאתעברו מנכון שער דכתיב * וכה תעשה להם
לעברם כור עליהם מי חטאת ובעבירו חער על כל בשרם וגו' ובגין דיתבסמון
יתיר זעי כהנא דלתתא מסטרא דחד עלאה לארמא לון דכתיב והיף אהרן את
כלייהם תנפס לפני יי' כמא דאזיכו לכאי איש דלעילא דכד זעי לאתבסמא

יחיר אתגלייה זיכ חסד עלאה ואתבסס ומבסס הוא לתתא ובהי איה זבנלא
דאדם הוא . וכד בעי קב"ה לאתחא קרבא ביהי איה אנה זכו קרבא דכתיב
י"י איה מלחמה ביהי איה ממש . ולא אנה זכו קרבא עד דאעבר ליה שער^א שמות קו
דרישא בגין דישתלשון משלשוליון ויתברון כל אינון כתרין דמתאחדן בשערי .
בה"ד ר"ביוס הכוא יגלה י"י וגו' . בעברי נהר במלך אשר את הראש ושער ישיש^א
הרגלים וגם את הוקן חספה . תאנא וכה תעשה להם לטובם . מאי וכה כנוונא
דלעילא . הוה עליהם מי חטאת שוירי טלא דדולחא . כהא מי חטאת דאינון שוירי
טלא . לזמנא דאתי כתיב^א חרפתי עליכם מים טהורים . וכסו בגדיהם כנוונא יחזקאל^א
דלעילא דחקווי דהאי איה אתסחן בחד עלאה ואתדכי מכלא . ותנין אמאי כתיב
בשער ולא במספרים . אלא משום דיתעבר שער בשערי ויתעברון מניה דינון
תתאין משלשוליון . ולזמנא דיתכשרון עובדין לתתא זמין קב"ה שער דא לאעברא
ניה^א ולמגלשיה בגין דלא ימח וירב דכתיב כי ימרט ראשו אמר ר' יוחנן רב א לשער ולגלג^א
מכל ליואי קרח הוא דעבדי קב"ה לתתא כנוונא דלעילא וקרייה קרח . אימתי
בשעתא דגליה בגיניה להאי איה דכתיב קרח הוא . וכד חמא קרח רישיה בלא
שער וחמא לאהרן מתקשט בקשוטי מלכין אתגלגל בעיניה וקנא לאהרן . אל קב"ה
אנא עבדי לך כנוונא דלעילא לא צעת לאעלאה בעלאין חות לתתא וכו' בתתאין
דכתיב ויורדו חיים שאולה . מאי איכו שאול גיהנם דתמן לווחין חייבין ולית מאן
דמרחמי עליהו . וחמינין אינון לאחייא ולאעלא כד יתער קודשא בריך הוא לעמי
ולאחייא לבו דכתיב י"י ממית ומחיה מוריד שאול ועל :

ואם מפאת פניו ימרט ראשו . תאנא איה פנים ואיה פנים . ומאן פנים כללו
אלין אינון דחקרון פנים של זעם . וכל אלין דתליין מאינון פנים חזיפין
כלבו חקיפין . כלבו דלא מרחמי . וכד אתעבר שער מסערא דאינון פנים מתעברן
כלבו ואיתברו . דתיא *כל אינון דתליין משערא דרישא אינון עלאין על אחרני^א קנא ד קנא
ולא חזיפין כווחיכו וכל אינון דתליין מסערא דשערא דאינון פנים כלבו חזיפין
ותקיפין ובגין כך חזיפו מתלבטן כאשא משום נילולא דבולגא דקרדיתתא . ובהאי
כתיב ר"פני י"י חלקם ר"פני י"י בעושי רע אמר ר' יוחנן מכו נגע לבן אדמדם נגע איכה ד
ממש הוא אי חורא אתחזי וסומקא לא אתעבר . משמע דכתיב לבן אדמדם . אמר
ר' יוסי דחורא לא אתחזי אלא בסומקא כנוונא חורא וסומקא רבי יוחנן אמר
חזי^א דחורא אתחזי אי סומקא לא איל . נגע הוא . דכתיב^א אדם יביו חטאים ישיש^א
בשנים כשלג ילבינו . וכד אתחזור בלא . רחמי אשתכחו ודינון לא אשתכחו (ס"א דהא
אתעקרו) תאי רבי אבא כתיב נגע הוא וכתיב נגע היא . חד דכר וחד נוקבא .
אלא כד נוקבא אשתאבת בגין חזי תתאי כתיב נגע היא . וכד דכר לא אתדכי בגין
חזי תתאי כתיב נגע הוא . ואשתמודען מלין אלין לגבי כהנא דינין דאתו מהאי ודינון
דאתו מהאי . ואשתמודען קרבי דבעין לקרבא דכתיב זכר תמים . וכתיב נקבה תמימה
יביאה דהא אשתמודען מלי מאן אתו דינון ומאן אינון חזי . דאתאחדן ביהי או ביהי .
ועל דא כתיב י"י אלהים רוח נשבר לאפקא שאר קרבנין דלא כתיב רוח נשבר דאינון הכלים^א
שלמא לעלאה וחדוה דעלאין ותתאין . **ואם** יראה הכהן . תאנא רבי יוסי כתיב

תוריע

הכלים הם יסומע תפלה עדיך וגו' . שומע תפלה דא קב"ה . רבי חזקיה אמר שומע תפלה שומע תפלות מבני ליה . מכו שומע תפלה . אלא תפלה דא כ"י דלוי תפלה דכתיב יואלי *תפלה ודוד בגין כ"י קאמר לה . ומא דאמר 'ואני תפלה כלא חד . ועל דא שומע תפלה ודא תפלה של יד דכתיב 'על ידכה בכה"א . עדיך כל בשר יבאו . בשעתא דגופא שריא בלערא במרעין במכתשין כד"א ובשר כי יכיה בעורו . את הכנע בעור הכשר . הכשר החי . ובגין כך לא כתיב כל רוח יבאו . אלא כל בשר יבאו מכו עדיך אלא כמה דאתמר . וכוכא אל הכהן דא הוא קב"ה הכ"ד ואם יראה הכהן . ת"ח באתר חד אהרן הכהן ובאתרא אחרא הכהן סהם ודא קב"ה א"ר יתחק וכו' כתיב גנע לרעת כי תהיה באלם וכוכא אל הכהן אי הכי * דא קב"ה . א"ל אין בגין דכיה תלייא כל דכיוחא וכל קדושא . א"ל אי הכי אמאי וכוכא וכועלה בשום כי מבני ליה . א"ל כד"א 'וכוכא את בדיו בטבעות דעייל דא בנו דא אוק' הכא וכוכא דיכנסון ליה לכנעא לדכאה ליה (כד אהרן ניש) ויעלון מלה קמיה . א"ר יתחק הכי חנין . גנע לרעת . גנע הוא דינא תקיפא שריא בעלמי' . לרעת סגירו כמה דאתמר . סגירו דכורא עלאה . סגירו דטיבו עלאה דלא נחית לעלמי' . כי תהיה באלם . באלם סהם . וכוכא אל הכהן . דא כהן דלתתא דהוא אתתקן למפתח הכהן סגירו ולאלקא בזוינא דישתכחו על דיו ברכאן לעילי' ולתתא . ויתעבר ויסתליק הכהן גנע . ושרי נכירו דרחמי על כלא . ובג"כ וכוכא אל הכהן . א"ר אבא חמינא לאיכו בני ויקרא כ עלמי' דלא משגחו ולא ידעין ביקרא דמאריכון . כתיב כהן בישראל 'אשר הבדלתי שם אחסם מן העמים להיות לי . וכתיב 'ויבדקתםם והייתם קדושים כי קדוש אני יי . אי אינון מתרחקן אן הוא קדוש דילכון הא רעותא דילכון אתרחקת מניה . וקרא בלכיה ואמר 'אל תהיו כסוס כפרד אין כהן . כמה אתפרשן בני נשא מכוסם ופרד בקדושא דגרמייכו לאשתכחא שלימין ורשימין מכלא ועל דא זוגא דבני נשא הוא בזמין ידין לכונא רעותא לאתדבקא ביה בקב"ה . וכו' אתערזו בפלות ליליא קב"ה עלא בגתא דעדן לאשתעשעא עם לדיקוי' וכ"י משבחת ליה לקב"ה וכו' שעתא דרעות' לאתדבקא בכו . וחברייא דמשתדלי באוריית' משתתפי בה ככ"י לשבחת למלכא קדיש' ואתעסקן באוריית' שאר בני נשא כדין עדן רעות' לאתקדשא בקדושא דקב"ה ולכונא רעותא לאתדבקא ביה ואינון חברייא דמשתדלי באוריית' זוגא דילכון בשעתא דזוגא אחרא אשתכח וכו' משבת לשבת לכונא רעותא לאתדבקא ביה בקב"ה ובכנסת ישראל דהוא עידן רעותא דמתברכן כלא עלאי ותתאי . אי בני נשא אתרחקו מניה ועבדן כבעירי . אן הוא קדוש דילכון לאשתכחא קדישין . אן אינון נפשאן קדישין משכאן מעילא . ושלמא מלכא לווח ואמר 'גם בלא דעת נפש לא טוב . גם בלא דעת מאן הוא דעת דא קב"ה . נפש לא טוב . דא הוא נפש דאינון משכין בעובדיהו . לא טוב דהא מסטרא אחרא אתמשכאן עליהו נפשאן דלאו אינון טוב בגין דלא מכווני לבייהו לקב"ה . מאן דאתלביט ביזר הרע בלא רעותא וכונא דלכא לקב"ה מסטרא דיזר הרע אתמשך עליהו נפשא דלאו אינון טוב הכ"ד גם בלא דעת נפש לא טוב ואך ברגלים חוטא . מאן דליכו אן דחיי שעתא בלא רעותא קדישא חוטא . חוטא ודאי בכלא . ועל דא שריין מכתשין בישין בבני נשא ואסכידו באנפיהו בחליפותא דילכון לאחזא דהא קב"ה מאים בכו ולאו דעתיה בכו עד דאינון זכאן ומכשראן

ומכשראן עידייכו כמלקדמין ומחברכן (ס"א ומתדבאן) ועל דא אשתמודען מכתשין
לגבי כהנא אינון דלתיין מסטרא דמסאבא ואינון דלתיין מסטרא אחרא כגוונא דא
כתיב כי תבאו אל ארץ כנען וגו' ונתתי נגע לרעת צבית ארץ אחזתכם - וכי אגר
עב הוא דיסתכח צאינון דוכאי למיעל בארעא - אלא הא אוקמוס לאשתכחא מטמונין
דאטמרן צביתייכו ולאכנאה לון ישראל - אבל ת"ח זכאין אינון ישראל דאינון מתדבקן
ביה בקב"ה וקב"ה רחיס לכו דכתיב י' אהבתי אתכם אמר י' - ומגו רחומותא דיליה מל"ז א
אעיל לכו לארעא קדישא לאשראש שכינתיה צימיו ולימכו דיוריה עמכון וישראל
דישתכחון קדישין על כל בני עלמא - ת"ח כתיב י' וכל הנשים אשר נשא לכן וגו' - שעת לא
בשעתא דכוו עבדין עבדתא הוו אמרי דא למקדשא - דא למשכנא - דא לפרוכתא -
וכן כל אינון אומנין בגין דתשרי קדושא על ידייכו ואתקדש הכוא עבדתא - וכד
סליק לאתרי' בקדושה סליק - כגוונא דא מאן דעביד עבדתא לע"ג או לסטרא אחרא
דלא קדישא - כיון דאדער ליה על הכוא עבדתא הא רוח מסאבא שריא עליו - וכד
סליק עבדתא - במסאבא סליק - כנעניים פלחי לע"ג אינון ומתדבקן כלכו כחדא
ברוח מסאבא בע"ג וכוו בגין בגין לפרטוייכו (ס"א לטנופייכו) וגעוילייכו לסטר
מסאבא לע"ג וכד שראן למצני הוו אמרי מלכ וכוין דאשתכח צפומייכו סליק עליה
רוח מסאבא - כד אסתליק עבדתא ברוח מסאבא אסתליק - כיון דעאלו ישראל
לארעא בעא קב"ה לדכאש לון ולקדשא לון ארעא ולאפנאש אתר לשכינתא דלא תשרי
שכינתא גו מסאבא ועל דא בכהוא נגע לרעת הוו סתרין צימין דאעין ואבנין
דאשתעבידו במסאבא - ת"ח אי עובדא דא הוה לאשתכחא מטמונין בלחודו - יכדרון
אבנין לבתר כמה דאינון לאתרייכו ועפרא לאתריה אבל קרא כתיב וחלצו את
האבנים וכתיב ועפר אחר יקח - בגין דיתעבר רוחא מסאבא ויתפני ויתקדש השתא
כמלקדמין וישתכחו ישראל בקדושה ודיורא קדישא למשרי צימיו שכינתא - וע"ד מאן
דבני בגין כד שארי למצני בעי לאדכרא צפומיה דכא לפולחנא דקב"ה הוא בני - בגין
דכתיב י' כיו בונה ביתו בלא דאק וגו' - וכדין סייעתא דשמיא שארי עליו וקב"ה זמין ימים כ
עליה קדושתא וקארי עליה שלום הכ"ד י' וידעת כי שלום אהלך וגו' - מכו ופקדת איז א
נוך הא אוקמוס אבל ופקדת לאפקדא מלכ בפומא כד איכו בני - וכדין ולא תחטא
כתיב - ואי לאו הא זמין לביתיה סטרא אחרא - כ"ש מאן דבני ורעותיה בגוונא אחרא
בגין דמייחד ביתא לסטרא אחרא לאסתאבא ביה - הא ודאי שריא ביה רוח מסאבא
ולא נפיק הכוא צ"ע מעלמ' עד דאשתעש בכהוא ביתא ומאן דדייר ביה יכל לאתוקא
דכא הכוא דירכ רוח מסאבא שריא ביה ואזיק מאן דאשתכח ביה - ואי תימא במכ ידיע
כגון דאחזק בכהוא ביתא הכוא דבני לה או אגשי ביתיה או צנוקי דגופא או צנוקי ממונא
הוא ותריין אחרין אבתריה - הא ודאי יערוק צ"ע לטורא ולא ידור ביה ידור א' בטיחלא
דעפרא ולא ידור ביה - ובג"כ קב"ה חס עלייכו דישראל דאינון לא ידעין מלכ בכל אינון
בתי - וכוה אמר - אחון לא ידעין אנא ידענא וארשימנא לון בנגע - נגע דייר בביתא הא
נגע אחרא תקיפא דיפיק ליה ויעבר ליה מן עלמא וכדין ונתן את הבית את אבניו ואת
עליו - כיון דאזיל ליה מ"ט ונתן את הבית אלא בכל זמנא דכהוא בגין ליהוי קיים
דל"ס (ח"ג)

א בבית שמואל
בעפר ואל ידור
בבית יוס
בענין כוס :

דלית הוא ויכל לאהדרה • האי בארעא קדישא כ"ש בארעא אחרת דומינא רוח
מסאב יתיר ויכל ז"ל לאחזקא ח"ר אלעזר וכ"ס * דקארי בקלפוי דחברוי אחרין
לאשתכחה המן ואפי' ב טורפי דקספתא לא מעברן ליה מסכוא ביתא ובג"כ האי
קרא אכריו ואמר הוי בונא ביתו בלא דק • הוי ודאי קאמרי כל יומא בסכוא ביתא •
ר' יוסי עאל חד יומא בחד ביתא ² מטא בספתא (ס"ה אטרא טיפסא) עאל לגו •
שמע חד קלא דאמר תכנסו עולו הא חד פלוגתא דין • ⁷ סיפתו ונניק ל' עד לא
ניפוק • אמרו לא ניכול אלא אי דויריב הכא • נפק ר' יוסי ודחיל • אמר ודאי מאן
דאעבר על מלוי דחברייא אחייב בנפשי • ח"ל ר' חייא ובה עכ"ס ושאר בני נשא
דירי בניו וואשתלימו • ח"ל אינון מסטרייכו קא אחיין אכל מאן דדחיל חטא
יכול לאחזקא • ואפי' אינון אי יעכבו דויריבוין ביה לא יפקון בשום • ח"ל ובה כתיב

א שבוה"ה
קורא' לקו'ס
חבריו שיבאו
ב"כ לדור עמ'ם
ב טיפס
והתנבולת כל
קלע שקולע' זו
האכנים
כדי
לכלול הרוחק
שיברחו מהבית
אילו
לסבריהם :

אזכר כה יבתיכם שלום מפחד • ח"ל כגון דכוס מאחרת ואחבני מלך • וקרא הכי הוא בתיכם
שלום מפחד כשבתיכם שלום מפחד שבט אלוה לא שריא עליהם • ובה אשר לו בבית
וכגיד וגו' • וכגיד ויאמר מצעי ליה או וידבר מכו וסגיד • אלא בכל אחר מלכ
דחכמתא הוא ובה אוקמוס • כנגע נראה לי בבית • כנגע נגע מצעי ליה • נראה
לי יס לי מצעי ליה • דהא כתיב ונחתי נגע זרעא בבית ארץ אחזתם דיתחוי לכלא
אמאי כנגע נראה לי • אלא בשעתא דהאי עייל אחרת אהגלייא • ומוקטרגא דא בדה
וע"ד נראה לי הכוא דאחבני אהגלייא ודאחגלייא אחבני ולבתר מתחוי ליה בדיוקנא
דכוא נגע דביתא ואחבנייא אחרת ועל דא וסגיד לכון דמלכ דחכמתא היא •
וכדון אחי ככא וירמון ביתא וינחאן ליה אבנין ואפי' וכלא • כיון דאנחאן ואחבנין

אזכר כה
ב היום מתפחן
ביתא ואלכנס
ביתא ושמע קול
אחד
האחאסו
וכנסו
הרי
כין
מהחלק' ענינו
וביינו אמרו
כה חד פלוגתא
דין :

דברים ה כלא מתברכאן דדין כתיב יבתיכם טובים תבנה וישבת • אליון אקרון טובים דהא
קדמאי לאו אינון טובים ולא כללל דקדושה ודכיו ניכו • אמר ר' יהודה אי הכי
שם וצמי מוקמינן קרא דכתיב יבתיכם מלאים כל טוב אשר לא מלאה • אי רוח מסאב
שריא בגווייכו כיך מלאים כל טוב • ח"ר אלעזר מלאים כל טוב צממונא בכספא
ובדהבא ובכלא • כד"ה כ"י טוב כל ארץ מלרים • וח"ר יהודה ובה כל בתי דמלראין
מלין חרשין וטעון כו אלא בגין עותרת דארעא אחמר • אוק הכא בגין עותרת
זון וממונא כוא • תרין עותרין נטלו ישראל חד כד נפקו מגלותא דמלרים וחד כד עאלו
לארעא ר"ש אמר כל דא ודאי כוכ לאתקדשא ארעא ולאעברא רוח מסאבא מארעא
ומגו ישראל וכד ביתא כוכ נתין כוכ אשתכח צב ממונא למבני ליה ולמלייא ביתא
בגין דלא יטער על ביתא וישרן דדיוורא דקדושה :

נראה
ד האסו
דיוקט קודם
ביתא
לזון
ובשילקול אחר
אי אפשר לנו
להניק ח"ר
שידור כוא
בעלמא בבית זס
וכאשר שמע ר'
יוסי כדכרי
האלה יא לחן
ויבה נפשו :

ואיש או אשה כי יסיח צעור בשרם בשרות וגו' • ר' יוסי אמר " כסילתא

דמוקפי בבהרת עז חיו תמינא ובחיו אחרן באינון גוויין • ח"ר יאחק ש'
טעמי חית מאן דגרים בבהרת עז וכלכו חוליפנא מאבא בר חיוור (חיוור) חד סאיב
חד סכדא • תרין תרי סכדי ודכי • מכאן ולהלאה אפי' מאה כתיב ותרי במאה ודא
דגרים יא חוליפנא לבתר דכתיב ילא יקום עד אחד באיש וגו' • ע"פ שנים עדים וגו' • רבי
חזקיה כוכ יתיב קמיס דר"ש אמר כתיב נגע לך אדםך דין הוא נגע דהא חוורא
לא קאים בעיניה • פתח ר"ש ואמר כתיב "אם יהיו חטאיכם כשנים וגו' • זכאין אינון
ישראל דקב"ה בעי לדכא לון בכלא בגין דלא ישתכחון דיניא קמיס • ומאריכו דדינא
לא ילטון בכון דהא כלא אול בתר זיני • סומקא לסומקא • וחורא לחורא • מינינא
לימינא • ושמאלא לשמאלא • בעשו כתיב ויאל הראשון אדמוני וע"ד שריא ביה זיניס
ואי

בשעה ה
ה כמו
סכא
כלי
זכוכית
מקוים
כוא
מוק
ומסוכב
כך
בבהרת עז חיו תמינא ר"ל ק שנינו מראה של בבהרת עז מוקפות בכלל רבו' כי עיקר דין חולס במראות שבו כאמרו ובחיו אחרן :

ואי תימא אדמוני כתיב בעשו . וכתיב ביה דוד (שמואל א יו) ויביאכו וכו' אדמוני .

אלא דא מוזכרא דהכא אהעביד ודא צוהירא דהכא אהדבק . בעשו כתיב ביה א גוון לכן ידוע
אדמוני כלו כאלדרת שער (מחז) צוהמא דהכא נפק . ביה כתיב דוד עס יפה החס"ד וגוון
שינים וטוב ראי . ת"ח מ"ט * גוונא חוורא אשתמודע . וגוונא סומקא אשתמודע . אדום ג' ידוע
סומקא בקדמיתא וכו' אהחוי ביה חוורא הא דכיוותא אהיליד ביה ושאר' לאהדכא . אדום רמז סדין
חוורא בקדמיתא ואהחוי ביה סומק' . הא שארי לאסתאב' . וכתיב וטמאו הכהן אביו אבר הוא
דכא אהיליד ביה סומק' לאסתאבא . וכהנא כוכ ידע בכל אינון גוויין . ולזמנין קשור דלור שם
דאהחוי ביה גוונא דכותא ויסגר ליה למחמי אי אהיליד ביה גוונא אחרא . ואי לא . אבר אבר
מזכר ליה . הס"ד וטברו הכהן וגו' : רבי ינחק ורבי יכודא כוו אזלי באחרא . ויגר מן הכר
א"ר יכודא כתיב (מלכים ב) ורעת נעמן הדבק בך ובזרעך לעולם וגו' . אי הוא אביו אבר הוא
הטעם בנוי אמאי ילקון . א"ל אליבד יתיר משאר נביאי חמא . חמא דלא נפיק מבחוי שורש פ' קנים
גברא דמעליא ועל דא לייט לכלבו . ולא עוד אלא א"ל אלא פלחנא בשמושא דקישטא
עלאלא לגבי אליבו וחינא בתרין חולקין דכא פלחנא ליה בקשוט ואנת רשע בגימטא לו קנים של
לי אומית לשקרא וחמיתא . הא עזרת על אוריית' כלא ומאן דאעבר על דא מית
הוא לעלמי דחיי אכל בגין דפלחנא לי שמושא דילך לא להוי למגנא תהוי מיתא למא ולא הוי
דילך בעלמי דין ובעלמי דחיי לא . ובגין כך ורעת נעמן הדבק בך ובזרעך (גוונא) לו כלום :
דחוורא אשתמודע . וגוונא דסומקא אשתמודע . א"ר יוסי בגד אלמר או הפשטים א קשור עין
אמאי . אמר רבי ינחק כלא שריא וכללא שלטא . ואית כגוונא דא דכתיב עלה
משלי לח) דרשא למר ופשטים . ובגין כך שלטניה דהכא נגע דנפיק מאחר עלאה א קשור עין
דא שלטא כלא בתרי גוויי צלמר ובפשטים . ובגין כך זאת תורת נגע הכרעת בגד א קשור עין
אלמר או הפשטים . רבי ינחק כוכ אזלי ^ב לקטפרי דאבוי . חמא חד בר נש דסאטי א קשור עין
בקוטרא דמטולא אהתפוי . אמר ליה שורטא דקישטא בכתפך אמאי . לא אמר ליה מיד . א קשור עין
אלא אבתריה חמא דעיל במערתא חדא עלא אבתריה חמא ^ב קטורא דתננא דכוכ סליק א קשור עין
מתחות ארעא ועל הכא בר נש ^ב צוקבא חד ואהכסיא מניה . דחיל רבי ינחק ונפק א קשור עין
לפום מערתא . עד דכוכ יתיב אעברו רבי יכודא ורבי חזקיה חמא לון וקריב גביכון א קשור עין
" סח לון עובדא . אמר רבי יכודא בריך רחמנא דשזך ^ב האי מערתא דסגיר א קשור עין
דסרוינא היא וכל יתבי הכי קרתא חרשין אינון ^ב ואהתיין למדברא לחויין אובכנין א קשור עין
דאינון בני עשר שנין או יתיר למעבד חרשין ולא מנטרא מנייכו ואהעבידו סגירין א קשור עין
כל זייני חרשין דלכון ככאי מערתא אינון . אזלי . עד דכא אזלי ^ב אערעו בחד א קשור עין
בר נש דכוכ אחי ובריה דכוכ ^ב מרע קטיר על חמר' . אמרו ליה מאן את . א קשור עין
אמר לכו יודאי ודא הוא ברי דאיכו קטיר על חמר' אמרו ליה אמאי הוא קטיר . אמר א קשור עין
לון דייורי הוא בחד כפר דאיכו מבני רומאי וכו' ברי כוכ אוליף אוריית' ככל א קשור עין
יומא וכו' אהדר לביתא ^ב ולעי לון לאינון מלין . וגו' שנין כוכ דייורי כהכא ביתא א קשור עין
אלא חמינא מדי וכהתא יומא חד עלא ברי לביתא ^ב לאהדרא מלין אעבר חד רוחא א קשור עין
קמיא ונאק ליה אעקס פומיה ועינוי ידוי אהעקמו ולא יכל למלא . ואהינא לגבי א קשור עין
מערתא דסגירו דסרוינא דלמא ילפון לי מלה דאסותא . אמר ליה רבי יכודא וכהכא א קשור עין
ביתא א קשור עין
י וסיס עוסק כסס וסעריה עמא לשטתא שירא שחא יטבא מס שלמד : יא לחור בלמוד :

תזריע

ביהא ידעת מן קדמת דנא דלחמק ביה בר נש אחרא . אמר ליה ידענא דכא מכמה
 יומין אחמק ביה חד בר נש " וכוו אמרי דמערטא כוס . ומנייכו אמרי דרוחא
 דביחא ולבחר עאלו ביה כמה בני נשא ולא אחמיקו . אמרו היינו דאמרי חבירי
 ווי לאינון דעברין על מלייכו . פתח רבי יהודה ואמר ר' יוחנן בונה ביתא בלא דקד
 בכל אחר דאשכחא ביה דקד כל רוחין וכל מזיקי עלמ' ^ב ערקין מנייה ולא משכח
 קמייה ועס כל דא מאן דלקדים ונטיל אחר אחיד ביה . אמר ליה רבי חזקיה אי כ
 שקיל שמא קדישא כרוח מסאבא . אמר ליה לאו הכי אלא שמא קדישא לא שריא באשת
 מסאבא ובגין כך אי שמא קדישא נטיל אחר מקדמת דנא כל רוחין וכל מזיקין דעלמ'
 לא יכלין לאתחזא ביה כל שכן לקרבא ביהדי . אי רוח מסאבא קדים נטיל אחר
 שמא קדישא לא שריא ביה דכא לאו אחריי . וכד כוס נחית געט נרעת ^ב כוס מדכ
 אחרא ואפיק לרוח מסאבא מאתריה ולבחר מנהלי ביתא אבנין ואשין וכלא ובני לה
 כמלקדמין בסטר קדישא בלדק דדכיר ליה לשמא קדישא ולשרי עליה קדושה ועס כ
 דא בעפרא אחרא וירחיק ביתא מאתריה מיסודא קדמאח חרי טפחים הסתא דל
 אחתאי ולא נחית מאן דמקטרג ביה בכווא רוח מסאבא לאפקא ליה מאתריה מא
 תקנתי . אי יכיל לנפקא מהאי ביתא שפיר . ואי לאו יבנה ליה כמלקדמין באבני
 אחרין ואשין וכלא ויפיק וירחיק ליה מאתר קדמאח ויבני ליה על שמא קדישא
 ועס כל דא לא נפיק ככווא רוחא מן אחר קדמאח בגין דקדושה לא שריא על אחר
 מסאבא . א"ר יחזק למא ליה לאטרחא כולי האי בזמנא דא חביב ימעוות לא יוכ
 לתקון וגו' . מיומא דאתחבר בי מקדשא לא אשכחא אסוותא בעלמ' בגיני כך בע
 בר נש לאודכרא כי כיכי דלכוו נטיר . אמרי חיל בדיי האי בר נש ונחמי . א"ר
 יחזקא אסיר לן . אי כוס אזיל לגבי גברא רבא דחיל חטאח כנון נעמן לגבי אלישע
 אבתייה . השתא דאילו אזיל לגבי רחיקי עלמ' רחיקי אוריית' געלי מכלא אסיר ל
 לאתחזאח קמייכו . בריך רחמנא די שזיב לן מנייכו ודאי ב"א אסיר ליה . א"ר יהודה וס
 תנין בכל מתרפאין חוץ מעלי אשכר וכו' . אמר ליה דא ע"ז איכו ולא עוד אל
 דכא כתיב ילא ימלא כך מעביר בו ובחו באש וגו' . אזלו לאורחייכו אזל כהו
 בר נש להביא מערתא הוא ובריה שרי ליה במערתא ^ד עד דנפיק אבוי לקטרא לחמרי
 נפק קיטורא דאשא ומחא ליה ברישא וקטליה . אדכתי עאל אבוי ואשכחיה מית נט
 ליה ולחמריה ואזל ליה ואשכח להו לבתר יומא חד לרבי יחזק ורבי יהודה ורבי חזקיה
 דכוו אזלי . בכס קמייכו וסח לון עובדא . אמר רבי יחזק ולא זמנין אביאין אמניא ל
 דאסיר למיך חנון . בריך רחמנא די כל מעבדוהי קשט וארחתיה דין . זכאין אינו
 דיקייה דאזלין בארע קשט בעלמ' דין ובעלמ' דאחי ועלייכו כתיב יאורח דיקיק
 כאור נגה וגו' . אמר רבי אלעזר בכל עובדוי דבר נש לבטי ליה דלכוון כלכו לשמ
 קדישא מאי לשמא קדישא לאדכרא בפומיה שמא קדישא על כל מה דאילו עבדי
 דכלא הוא לפולחניה ולא ישרי עלוי סטרא אחרא בגין דאילו זמין הדירא לגבי בני נש
 ויכיל לאשראח על הכווא עבידתא . ועל דא השתי או הערב כוס אסמאב ושריי

ידעיה ככ
 א אמרו על
 בנינו שאין זכ
 מקר' ע"ז מויה
 חולי
 כטע :
 ב בורח' אמר
 ג במקום שבו
 רק נגט נרעת
 ביו מעבדין
 כ"ש וכו'
 במק' ש"ס רוח
 בסומאח עמא
 ש"ס
 ולפניה אחריי :

קבלת א
 דברים יח
 ד נכון כך
 אבוי
 מהמער' וסח
 כט
 ובקש לקטור
 החמור של
 יבנה י"א קיטור
 שכן וכו' בראש
 כט ומת וכו'
 מבור :
 משני ד

עליה דוח מכאבא . ומה בכהי כך מאן דפקיד מלוי לסטרא אחרא דלא אטריך
 עכ"ז . ובג"ר כתיב יושמרת מכל דבר רע . רבי אלעזר הוה אויל למחמי לאבוי דברים
 (ס"א לחמיו) וכוה עמיה רבי אבא . ח"ר אבא כימא מלון דאוריית' וגויל . פתח ר'
 אלעזר ואמר יאמרי נח אחותי את . כחי קרא קשיא . וכי אברהם דחיכו דחיל בגשמים יב
 אטא רחימו דקב"ה הוה אמר ככי על אחתיכ בגין דיוטבין ליה . אלא אברהם אף
 על גב דהוה דחיל חטא לא סמיך על זכותא דיליה ולא בעא מן קב"ה לאפקא
 זכותיה אלא על זכותא דאחתיכ דירווח בגינה ממונא דשאר עמין דהא ממונא
 דאחתיכ זכי ליה ב"ר הכ"ד יבית וכוה נחלת אבות ומי' אשה משכלת . מאן דזכי משלי יב
 באשה משכלת זוכה בכלא . וכתיב יבטה זה לב בעלה ושלל לא יחסר ואברהם הוה
 אויל בגינה למיכל שללא משאר עמין וסמיך על זכותא דיליה דלא יכלון לאענשא ליה
 ואחתיכ זה . ובגיני כך לא *יסיב מדי למימר אחותי היא . ולא עוד אלא דחמא יבא לא דחי
 חד מלאכה אויל קמא ואמר ליה לאברהם לא דחיל מנה קב"ה שדר לי לאפקא לה
 ממונא דשאר עמין ולטרא לה מכלא וכדין לא דחיל אברהם מאחתיכ אלא מניס
 דלא חמא עמיה מלאכה אלא עמא . אמר הא היא מתטרא ואנא לא נטירנא .
 ובגיני כך אמר אמרי נח אחותי את וגו' . ייטב לי ייטיבו לי מבטי ליה דכתיב
 יסיב כי יראו אותך המזרים ואמרו אשתו זאת ועל דא ייטיבו לי מבטי ליה . אלא
 ייטב לי דא דאויל קמך . ייטב לי בכהי עלמא קב"ה בממונא . וחינה נפשי בהווא
 עלמא . בגלך . דלא חסטי מן אורחא דקשט דאי אזכי בגיך בממונא בכהי עלמא
 וחסטי אנת באורחא הא מיחא זמינא בהווא עלמא אלא חסממר דחתי נפשי
 בהווא עלמא בגלך . ובגין דהווא מלאכה אויל קמא לטרא לה מה כתיב ויגע יי'
 את פרעה וגו' . על דבר שרי ודאי דכות אמרת למלאכה מהי וכוה מהי . וע"ד
 לא דחיל אברהם מנה כלס דהא היא מתטרא . ומה דדחיל מגרמיס דחיל דלא
 חמא עמיה נטורא ככי . ח"ח עשר זמנין פקידת שרה למלאכה למחאה לפרעה
 ובעשר מכחשין אלקי סימנא עבדת שרה לבנהא בתראה במזרים . ר' אבא פתח
 כימי לאתך מארץ מצרים ארצו וגו' . זמין קב"ה לאחזאה פורקנא לבניו כאינון
 יומין דשלא קב"ה לאפקא לישראל ואחזי אינון מכחשין במזראי ואלקי לון בגיניהון
 דישראל . ח"ח מה בין פורקנא דא לפורקנא דמזרים . פורקנא דמזרים הוה בחד
 מלאכה ובמלכו חדא הכא בכל מלכין דעלמא וכדין יתייקר קב"ה בכל עלמ' וינדעון
 בלא שלטנו דקב"ה וכלכו ילקון במכחשין עלאין על חד תרין בגין דיסרבון כלכו
 דישראל . וכדין יחגלי שלטניה דקב"ה דכתיב יוסיב יי' למך על כל הארץ . וכדין יב
 כלכו ויחנכוון בכו בישראל לקב"ה הכ"ד יוסיבאו את כל אחיהם . כדין קיימין אבהן
 בדחווה למחמא פורקנא דגיניכו כמלקדמין הכ"ד כימי לאתך מארץ מצרים ארצו
 נפלאות אבי"ר . בילא"י יילא"י :

מצורע

פרשת תורת המצורע

וידבר יי אל משה לאמר • זאת תהיה תורת המצורע • ביום טהרתו וגו' • רבי
 אבא פתח *גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב למען חדעון שדון •
 שדון שדון כתיב כמה אית לון לבני נשא • לאסתמרא ארמיכו ולחללא מקמי קב"ה
 דלא יסטי מארחא דכשרא ולא יעבור על פתגמי אורייתא ולא יתנשי מנה • דכל
 *מאן דלא לעי באורייתא ולא ישתדל בזה מיפא הוא מקב"ה • רחיקא הוא מניח • לא
 שריא שכינתא עמי • ואינון ² נטורין דאלין עמיא אסתלקו מניה • ולא עוד אלא
 דמכריז קמיא ואמרי אסתלקו סותרניא דפליגא דלא חס על יקרא דמאריז ווי ליה
 דכא שבקבו עלאין ותתאין ליה ליה חולקא בארחא דחיי • וכד איכו אשתדל בפולחנא
 דמאריז ולעי באורייתא כמה נטורין זמנין לקבלי לנטרא ליה ושכינתא שריא עליה
 וכלא מכריז קמיא ואמרו בכו יקרא לדיוקנא דמלא • בכו יקרא לבריה דמלא
 אהטריז הוא בעלמא דין ובעלמא דחיי ובעלמא דחיי חולקא • ת"ח בלישנא בישא דאמר
 נחש לאתחא גרים לאתחא ולאדם למגור עליכו מיתא ועל כל עלמא • בלישנא בישא
 הגלים כתיב יולשונם חרב חדש • בנ"ב גורו לכם מפני חרב מפני לישנא בישא • כי חמה
 עונות חרב מאי כי חמה עונות • חרב דא חרב לוי • דהנן חרב אית ליה לקב"ה דביה
 דאין לחייבא כה"ד *חרב לוי מלאה דם • *אורבי האכל בשר • ובנין קך גורו לכם
 מפני חרב כי חמה עונות חרב • למען חדעון שדון שדון כתיב בגין דחדעון דהכי
 אהדן מאן דאית ליה חרב בלישניה אודמן ליה חרב (ס"א אהדן בכהוא חרב) דש"ה
 קבלה ט בלא כה"ד זאת תהיה תורת המצורע • ר' אלעזר פתח *כלפריס האחזות בפח כהם
 יוקשים בני אדם • האי קרא הא אהמר אבל ת"ח בני נשא לא ידעין ולא שמעין ולא
 מסתכלי ברעותא דמאריזון וכרחא כל יומא קארי קמיכו ולית מאן דליית ליה • ולית
 מאן דיתער רוחיז לפולחנא דמאריז • בשעתא דרמש ליליא ותרעין סחמיין אהער
 ז חיי"ט חילי נוקבא דהכומא רבא וכמה ² חבלי טריקין משתכחי בעלמא • דקין אפיל קב"ה
 שינתא על כל בני עלמא ואפילו על כל די בכוון אהערותא דחיי ואינון שאטן בעלמא
 ד חבלי חרב • ומודיעין להו לבני נשא מלין מנהון כדיבין ומנהון קשוע ובני נשא ² אהקטרו בשינתא •
 כד אהער רוחא דפון ואחפליג ליליא שלכוכבא נפקא ² ובשם תחות גדפוי דתרנגולא
 וקרי וקב"ה עאל בגנחא דעדן לאשתעשעא עם דליקייא וכדון כרחא דפיק וקרי וכל
 בני עלמא מתערי בערסייכו חיון די בכוון אהערותא דחיי קיימין לפולחנא דמאריזון
 פ"א כהוא קרי ועסקי באורייתא ובשבתא דקוב"ה עד דאחי נפרא • כד אחי נפרא *כל חילין
 וכל ומשריין דעילא משבחן ליה לקב"ה כה"ד יברך יחד כוכבי בקר וגו' דקין כמה תרעין
 איז לה אהפתחו לכל סטרין ותרעא דאברהם אהפתח בה בכנ"י לזמנא לכל בני עלמא
 כה"ד ויטע אשל בבאר שבע ומאן דלא יתער רוחיז בפולחנא דמאריז • בכך
 אנשי

(כפר שמות
 כו ע"ה)
 איז יט

28 מי שחית
 טוסק בחור:
 ב שומרים

ישמים לך
 דברים לב

2 חיי"ט חילי
 חבלי חרב:
 ד ובני אדם
 מקטרי בשנים
 ששנים גזרת
 פנים: ה ומכס

אנפין יקום קמי מלכא כד יתערון עליה בדינא ויתפשון ליה בקולרא ולא ישחכא עליה זכותא לאשתובא כדין כתיב וכלפריס האחזות צפה ככס יוקשים בני אדם. ועד לא יפוק בר נש מהאי עלמי' בכמה דינין אחרן נפשא עם גופא עד לא יתפרשון דא מן דא. וליה מאן דישגה. (הפילו) בהכחא זמנא דמטא שעתא לאתפרשא לא נפקא פשא מן גופא עד דאתגלי עליה שכינתא ונפשא מגו דחיותא ותציבותא דשכינתא נפקא מגופא לקבלה. אי זכא הוא אתקשר בה ואתדבק בה. ואי לאו שכינתא אולא וביא אשתאר' ואזלת ומתאבלת על פרישותא דגופא. מתלא אמרי שוגרא מאשא לא מתפרשא חדדיה לסקינא אולא אבתריה. לבתר אתדנו תרווייכו על ידי דדומה. גופא אחרן בקברא עד דחב לעפרא ונפשא באשא דגיכנס בכמה דינין עד הכחא זמנא דאתגור עליה לקבלא עונשא. בחר דקבילת עונשא ומטי זמנא לאתדכאה כדין אשתלק' מגיכנס ואתלבנת מחוככה כפרולא דאתלבן צמורא וסלקין עמא עד דעלת לגנת' דערן דלתתא ואשתחי תמן באימון מיה ואשתחי בצוסמין דתמן כד"א ימקטרת מר ז"ר א ולבונת וקיימא תמן עד זמנא דאתגור עליה לאתרחקא מאתר דיתבין ביה לדיקייא. וכד מטא זמנא לסלקא כדין סלקין עמא דרגא בחר דרגא עד דאתקריבת כקורבנא על מדבחה. הכ"ד זאת תביח תורת המצורע ביום טהרתו והבא אל הכהן כהנא עלאה דלעילא. האי נפשא דלא אשתאב כ"כ בכהי עלמי' האי אית ליה תקנתא כגונא דא ואי לאו משוות לא יוכל לתקון וגו' :

זאת תביח תורת המצורע ר' יוחנן פתח וזרח השמש וצא השמש וגו' האי קרא קבלת אחרת ואוקימנא ליה בשמעתא דב"נ בשעתא דהיא קיימא עמיה דב"נ בכהי עלמי' כדין וזרח השמש וצא השמש. בזמנא דנפיק ב"נ מהאי עלמי' ואשתכח בתשובה כדין אל מקומו שואף זורח הוא שם. אי זכא הוא כד"א וצא השמש וטהר ואחר ואכל מן הקדשים. ת"ח כל חובי עלמי' קב"ה מכפר עלייכו בתשובה בר מהכחא לישנא בישא דאפיק שום ביש על חזריה ובה אוקמוס דכתיב זאת תביח תורת המצורע זאת היא תורתו של מוליא שם רע. ר' חייא אמר כל מאן דאפיק לישנ' ביש' אשתלבן ליה כל שיפוי * ויתחזי לסגרא בגין דהיה מלכ בישא סלקא ואתער רוחא מסאבא עליי ואשתאב אחי לאשתאבא מסאבין ליה. במלכ דלתתא אתער מלכ אחר' פתח ואמר יאחיבה היתה לזונה קריה נאמנה וגו'. מאן דכות מהימני' לבעלה אכדרי' לזונה. יעקב א מלאתי משפט משפט ודאי דא קב"ה. דק דא כ"י ובגין דאתערת מלכ אחרא אשתלק מנה קב"ה ושריא בה רוחא דקטולי הכ"ד ועתה מרמזים. ומה ירושלם קרתא קדישא כך שאר בני נשא עאכ"ז. הכ"ד זאת תביח תורת המצורע. ר' יודא אמר זאת תביח ודאי לקבליה לאתפרעא מניה דהכחא מוליא שם רע. ביום טהרתו והבא אל הכהן מאי קמ"ל משמע מאן דאית ליה לישנא בישא לזותיה לא עאלת קמי קב"ה דהא אתער עליה רוחא מסאבא כיון דאכדר בתשובה וקביל עליה תשובה מה כתיב ביום טהרתו והבא אל הכהן וגו'. וראה הכהן וגו' :

וצוה הכהן ולקח למטהר שתי לפרים חיות. ר' יוחנן ור' יוסי הוו שכיחי

קמיה דרבי שמעון יומא חד אל' עץ ארז הא ידוע כד"א ימן ארז מלגים א א אשר בלבנון דהא הכחא עץ ארז לא אשתרשן נטיעיו אלא בלבנון ובה אחרת. ארז למא ומאי הוא. פתח ואמר ולקח למטהר שתי לפרים חיות טהורות ועץ ארז ושיי תולעת ואצב

מצורע

ואזוב - ת"ח ב"ז דמשתדל בפולחנה דמארי' ואשתדל באוריית' קב"ה שארי עלוי וטריעתא
אשתתפתא בכהדי. כיון דב"ז אחי לאשתתבא שכינתא אשתתקא מניה. קב"ה אשתדחיק
מניה וכל סטרא דקדושה דמארי' מרחקין מניה ושאר עילי רוח מסאב' וכל סטרא
דמסאב' - אחי לאשתדלעא מסייעין לי' - בחר דאחדרי' ואחדר בתשובה כהוא דאשתתק
מניה אחדר ושאר עילוי. ת"ח כתיב ולקח למטבך שתי לפרים חיות טבורו' כיון דלאחר
יתקבל א שתי לפרים לא ידענא דליטון חיות אלא הא אוקמנא. אבל חיות - חיות ממנא כד"א יוארלא
החיות לקבל אחר דינקי מנייבו נביאי מהימני. ועץ ארז הא אחמר. ושני תולעת
סטרא סומקא דגבורה דאשתתק בכהדי בקדמיתא. ואזוב דא' ו' זעירא דינקי לה לכ"י.
ובג"כ עץ ארז ואזוב אזין' כחדא ועל דא' ו' כחדא אשתתכו חד עלאה וחד זעירא.
וקריין לון' ו' עלאה ו' תתאה וכלכו אחדרו לשרייא עלוי בגין דהא אחדרי' לקבל אלין לתתא
(מנייבו) עץ ארז ואזוב ושני תולעת אשתתכו (בשמה) ברצותא דא ותליין מאלין עלאין.
ר' יסודר ור' יחזק כו' אזלי בארחתא יתבו בכהוא צי חקלא ולו. בחר דסיימו ללוא
תלי' קמו ואלו. פתח ר' יסודר במלי דאוריית' ואמר יטען חיים היא למחזיקי' בה ותומכיה
מאשר. עץ חיים דא אוריית' דארי חילגא עלא' רבא ותקין. תורה אמא' אקרי
תורה. בגין דאורי וגלי במה דכוס חיים דלא אחידע. חיים דכל חיים דלעיל' בה
אשתללו ומנא נפקין. למחזיקים בה לאיטון דאחדין בה דמאן דאחד באוריית' אחיד בכלא
אחיד לעיל' ותתא. ותומכיה מאשר מאן תומכיה אלין אינון דמטילין מלאי לכיסן של ת"ח
במה דאוקמנא. ותומכיה זכי לנביאי מהימני דיפקון מניה. מאשר אל חקרי מאשר אלא
מראשו אינון תמכין לאוריית' מראשו ועד סופו. מראשו דא רישא דכלא דאקרי ראש
שם ה דכתיב ימטולס נכבתי מראש. וראש דא חכמ' דארי רישא לכל גופא וגופ' אשתתב ביה
שם ה עד סיומא דשית סטרי' ותומכיה כד"א יטקוין עמודי שם. דאינון דמטילין
מלאי לכיסן של ת"ח אינון תמכין לאוריית' מרישא עד סיומא דגופא וכל מהימנות' ביה
תלייא ואשתתק חכי לבנין דיתחזון לנביאי מהימני : **רבי** יחזק פתח ויקרא אל משה
וידבר יי' אליו מאהל מועד לאמר ויקרא אלף זעיר' אמאי. אלא בגין
לאחזאה מאן הוא כהוא דקרא כהוא דשרי במקדש' וכדין זמין למשה כמאן דזמין
אושפיזא. כהא ח' זעירא הכס ח' רבתא אדם שם אנוש. (ס"א אדם) דא שלימו
דכלא. ת"ח מה בין משה לאהרן הי מנייבו עלאה חלא משה עלאה משה
שושבינא דמלכא אהרן שושבינא דמטרוניתא. מתל למלכא דכ"ל מטרוניתא עלאה
מה עבד יבד לה שושבינ' לתקנא לה ולאשתכלא במלי דביתא וע"ד כד עייל
שושבינא דא למלכא לא עייל אלא עם מטרוניתא הכ"ד בואת יבא אהרן וגו'. משה
שושבינא למלכא בג"כ אודמן כאושפיזא ולבחר וידבר יי' אליו. אהרן הוא שושבינא
למטרוניתא וכל מזלי הו' לפייס' למלכא במטרונית' ויתפייס מלכא בכהדי ועל דא בגין
דאריבו שושבינא לה שוי מדוריה בכהדי לתקנא ביתא ולעיינא דדיר במלי דביתא.
כפויס קי וע"ד אשתתק כנוונא דלעיל' ואקרי כהן גדול. מל' דכתיב יאשה כהן לעולם על
דברתי מלכי דק. ובגין כך כל מה דאשתריך מצי מלכא נטיל. ולית מאן
דימתי בידיה וע"ד הוא קאים לדכאס לכל אינון דעאלין לצי מטרוניתא בגין דלא

ישתכח

ישתנה מסאבא באיון בני היכלא ובג"כ כתיב ולקח למטכר שתי צפרים וגו' :

רבי יחזק פתח ואמר היושב בשמים ישחק יי' ילעג למו . יושב בשמים ישחק דא

יחזק דאתי מסטרא דחמרא נהיר בקדמיתא וחייך ולבתר זעים וחרץ כה"ד

יושב בשמים ולא כתיב יושב שמים . ישחק נהיר וחייך ועל דא דינא נהיר וחייך לכו

רשעייא . ולבתר מה כתיב אז ידבר אלימו בצאפו ובחרוט יבהלמו . וכך ארתי דחייביא

קב"כ נהיר לכו בזהאי עלמי' ונהיר לון אנפין דחמרא דנהיר בקדמיתא ולבתר זעים וקטיל .

וקב"כ משיך לון לחייביא אי יכדרון לקבלים יאות ואי לא שזי לון מהכוא עלמי' דאתי וגית

לון ביה חולקא וישחזון מכלא . אתון לאתדכאח מסיעיין לון וקב"כ מדכי לון וקריב לון

לגביה וקארי עלייכו שלום . כה"ד ישלום שלום לרחוק ולקרוב וגו' : **ואשה** כי יזוב ישיש

זוב דמה ימים רבים בלא עת נדחה וגו' . רבי חייא פתח ואמר ר"ה יום בא ליי' וחלק זכרים

שלך בקרבך . האי קרא הכי מבטי ליה הנה יום יבא מאי הנה יום בא אלא שכבר

בא עד לא אברי עלמי' והוא יום דביה יעביד דינא לחייבי' והוא יום דביה יחפרע

קב"כ מאיון דעקון לון לישראל . האי יום בא וקאים קמי קב"כ ותבע מניה למעבד

דינא ולשיאלא עכו"ם ואחריבי ליה רשו כד"א ואספתי את כל הגוים אל ירושלם

למלחמה וגו' . ר' יחזק אמר תרין יומין אינון לקב"כ חד שארי עמיה וחד אתי לקמיה

ובאלין עביד קודשא בריך הוא קרבין בכלא . וכד האי יומא אתי לאגחא קרבא

אזדווג בהכוא יומא אחרא ונטיל זיינין על זייניה ואגח קרבא בכלא * באיון ראמין

וגמכון כה"ד ר"י יום ליי' לצלות על כל גאח ורס ועל כל נשא וספל . רבי שמעון ישיש

אמר ואשה כי יזוב זוב דמה וגו' . היינו דכתיב ר"ה ליי' מלאה דם . מלאה דם ודאי

דכתיב כי יזוב זוב דמה ימים רבים . בלא עת נדחה היינו דכתיב יושקוד יי' על

הרעה ויביאה עלינו . דחנין קב"כ אקדים פורענות לעלמא חייביא מקדמין

פורענותא בחוביכון למיתי לעלמי' . אז כי תזוב על נדחה היינו יושפתי ליסרה ויקרא

אתכם מכו ויפסתי ליסרה . אוסיף דינא על דינא ואתן דמא על דמא יתיר

על מה דאית בהכוא חרב ליי' מלאה דם . כתיב לא אוסיף לקלל עוד את האדמה

בעבור האדם מכו לא אוסיף אלא לא אתן עוד תוספת להכוא חרב אלא כגוונא

דיכיל עלמי' למסבל . וכה כתיב ויפסתי . אלא ליסרה כתיב ולא לשיאלא . כה"ד

אז כי תזוב על נדחה . כל ימי זוב טומאתה . מכו כל ימי זוב טומאתה . אלא

חייביא מסאבין בחוביכון לגרמיהון ומסאבין לאחר אחרא כד"א ר"י את מקדש יי' מדרב

עמא ואחער רוח מסאבא עלייכו ולזמנא דאתי זמין קב"כ לדכאח לכו לישראל

ולאעברא להכוא רוחא מסאבא מעלמי' דכתיב לא יוסף יבא כך עוד ערל

וטמא וכתיב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ . מן הארץ ודאי (מאן דאתי

לאסתאבא מסאבין ליה ודאי) . רבי חזקיה כוס יתיר קמיה דרבי אלעזר ליליא חד קמו

בפלגות ליליא למלטי באוריית' . פתח ר' אלעזר ואמר ר"ה ביום טובה הוה בטוב וגו' גס את

זה לשומתא זכ עשה סאלכים וגו' ביום טובה הוה בטוב בזמנא דאסגי קב"כ חסד בעלמי'

בעי בר נש למייך בשוקי ולאסתאבא קמי כלל דכא כד שארי טיבותא דקב"כ בעלמי'

בכלא שארי ובכלא עביד טיבו ואסגי ליה בעלמי' . ובגין כך יתחזי בר נש באתגליי'

בשוקי ויעביד טיבו דלשרי עליה טיבו אחרא דא הוא דכתיב ביום טובה הוה

בטוב . הוה בטוב ודאי . וביום רעה ראה לא כתיב וביום רעה הוה בטוב אלא ביום

רעה ראה דכא בשעתא דדינא תלייז בעלמי' לא לבזי ליה לאיניש לאסתאבא בשוקא

מצורע

ולמיוך יחידה בעלמ' דהא כד דינא שריא בעלמ' על כלא שארי. ומאן דפגע ביה
 י' ואערע קמיה יתדן בהכחא דינא וכדין כחיז י'ויס נכפס בלא משפט דהא משפט אסתלק
 מלדק ולא שריין דא בלא על עלמ' ועל דא ראה. ראה וכו' נטיר. אשגח ועיין לכל
 סטר וכו' ידע דככלכו שריא דינא ולא היפוק לבר ולא תתחזי בשוקא בגין דלא ישרי
 עלך. מ"ט בגין דגם את זה לעומת זה עשה האללים כמה דכד שארי טיבו בעלמ'
 ומי שפגע בו שרי על כלא כך כד שריא דינא בעלמ' שרי על כלא ומאן * דאערע ביה אסתפס
 ת"ח כד דינא שריא בעלמ' כמה סייפין חליין דנפקי מהכחא חרב עלאה וזקפין רישא
 וחמאן דהא הכחא חרב עלאה סומקא מלייא דמא בכל סטריין כדין גזרין ניומוסין וכמה
 שיר ג סייפיה אחריו. (ס"ה כדין פסירן סייפין וכמה ניומוסין אחריו) כד"א י'איש חרבו על
 יסועט ס ורכיז וחרבו שלופס בידו וכלכו משתכחי למעבד דינא ומאן דיערע בכו אחזק.
 ארשית יס כחיז ו'הנה נא מלא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך וגו' מ"ט בגין דבכל אחר דדינא
 שיר ה שריא בלא שריא בין במתא בין במדברא. ובסחרנא דמתא. הו פתח ואמר י'שימני
 כחותם על לבך וגו'. שימני כחותם כנסת ישראל אמר דא לקב"ה שימני כחותם.
 מאן הוא חותם דא חותם דגושפיקא דקשט. כחותם על לבך דא חותם של תפילין דאנח
 בר נש על לבי. כחותם על זרועך דא יד כהה דמנה בהכחא זרוע ומנו י'אחזק. וב"י
 קאמר שימני כחותם חותם חותם ליה מאי כחותם כאימון תפילין דרישא דאחי שבחא לכל
 גופא ועל דא תפילין בזרוע על הלב ובדא אשתכח בר נש שלים כנוונה דלעיל. כי עזה
 כמות אהבה. מאי כי עזה כמות אלא ב' לא אשתכח קשיותא בעלמ' כמה דפרישו דנפשא
 מגופא כד בעיין לאתפרשא. (ועל דא) כך אהבת כנסת ישראל לקב"ה דלא אתפרשין
 שם ב לעלמין ובגין כך תפילין של יד אשתקשרא בזרוע לקיימא דכחיז י'שמאלו חתם לראשי. קשה
 כשאל קנאה בכל דרגין דניהס לא חית קשיא כשאל. דנחית לתתא מנייכו בר כחא
 דרגא דאקרי אבדון. ודא ודא אשתתפו כחדא ודא קשיא להו לחייביא מכלא. כך קשה
 כשאל קנאה דלית קנאה אלא ברחימותא ומנו רחימותא אחי קנאה ומאן דקני להכחא
 דהו דרחים *חור קשיא ליה לאתפרשא מניה מהכחא דרגא דאקרי שאל דאיוכו קשיא מכל
 דרגין דניהס. רשפיה רשפי אש שלהבת יס ומאן חיהו שלהבת יס דא אשא דנפיק מגו
 שופר כליל מרוחא ומיח. ומנו הכחא שלהבתא כד מתלכטא בכ"י חוקיד עלמ' בשלכונית'
 בקנאה דקב"ה ובשעתא דהיא מקנאח ליה ווי דאערע בשלכונית' דאיוכו יתוקד בכו.
 שם ה הו פתח ואמר י'מים רבים לא יוכלו לכבות וגו' מים רבים דא דרועא ימינא
 דבעי לקשרא ביה קשרא דתפלה על דרועא שמאלא לקיימא וימינו תחבקני. ד"א
 מים רבים דא הוא נכרא עלאה דמניה נפקין נכרין לכל עבר וכלכו נגדין וחתמשקן
 כולם ג מניה כד"א מקולות מים רבים מאימון קולות דמים רבים דנפקן וחתמשקן מניה ונכרות

תוספתא

כד"א נשאו נכרות וגו'. אס יתן איש
 את כל הון ביתו באהבה דרחים כ"י לקב"ה
 יבחו לו. ב' יבחו לו. יבחו מבני ליה
 מאי יבחו לו אלא אס יתן איש דא קב"ה
 ד"י י' את כל הון ביתו כד"א לכל הון יקר ונעים. דכחן הון מנכחי מים ויין דשבע יומין
 באהבה דכ"י לגביה ולא לאתקשרא דכחות כחן הון מקרבין ישראל שבטים
 בכה. ב' יבחו לו כל אימון פרים לכפרא על שבעין ממנן בגין דלא
 אלתבין
 י'אחזק

אכלוסין וכל אינון משריין לעילא להכוא ישחאר עלמ' חרוב מנייכו . הכ"ד ובחמש
בון יקר דהא לית רעותא לכולו אלא עשר יום וסקרבתם עולה אשה וגו' . ע"כ .
בשעתא דכ"י מתקשרא ביה בקב"ה

ומתעטרא בדיה דדין כל אינון אכלוסין וכל אינון משריין וכלו עלמין כלבו בחדו
בנחירו בזכראן . (ועל דא אמר) כתיב שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקי . מאן דאנח
תפילין כד מנח תפלה של יד צעי לאובטא דרועא שמאלא לקבלא לה לכ"י ולקשרא
קשרא עם ימינא בגין להבדקא לה לקיימא . דכתיב שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקי
לאתחזקה בר נש כגונא דלעיל' ולאחטערה בכלא וכדין בר נש שלים בכלא בקדושה

עלאה . וקב"ה קארי עליה ישראל אשר כך אחפאר . **רבי** חזקיה פתח ואמר ישמע
י"י לדק וגו' כמה חביבה כ"י קמי קב"ה דבכל זמנא דכ"י אחת לקמיה דקב"ה קב"ה אודמן
לקבלא הכ"ד שמעיה י"י לדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי . אמר דוד הנא אחתקטנה
ככ"י כמה דהיא אשתכחת לקמן הנא נמי הכי אשתכחנא . ובגין כך שמעיה י"י לדק
בקדמיתא ולבתר הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמז . מאי בלא שפתי
מרמז . אלא הכי חנינן כל מלכ ומלכ דללואתא דאפיק בר נש מפומיה סלקא לעיל'

ובקעא ריקיעין ועאלת לאחר דעאלת וחמן אחבנה הכי מלכ * אי היא מלכ דכשרא
אי לא . אי חיבי מלכ דכשרא עאלין לה קמי מלכא קדישא למעבד רעותה . ואי לאו
סאטין לה לבר . ואחער בדיה מלכ רוחא אחרא . ותא חזי כתיב ביה ביוסף
יענו בכבל רגלו וגו' . עד אימתי ענו בכבל רגלו עד עת בא דברו אמרת י"י שם קס

נרפתכו . עד עת בא דברו דמאן אלא עד עת בא דברו (דיוסף ואחבנין) הכי
מלכ הכ"ד אמרת י"י נרפתכו דדין שלה מלך ויתירכו מושל עמים ויפתחו .

אדכי הוה אחא נפרא . אמר ר' אלעזר כתיב יוסיטה נפש אדני נרור בלרור שמואל א כס
המים . נפש אדני סהם כד"א לאשר לא נשא לשיא נפשי הא עדנא בלפרא לאתקשרא כ"י הכלים כד

ולאחבנא בצעלה . זכאן אינון דיקייא דמשחל'ין באוריית' בליליא ואתאן לאתקשרא ביה
בקודשא בריך הוא ובכ"י . עלייכו כתיב ישימה חבין ואמך ותגל יולדתך . אמר ר' אלעזר מצלי כג

כתיב יוחרתם את בני ישראל משונאיהם וגו' . בטמאם את משכני אשר בתוכם . ויחרתם ויקרא טו
כחאי זר דאיוו זר מכלבו ולא אחבנא ביה דליתיב דיליה . ות"ח בשעתא דמסתחבין בני

נשא לתת מסאבין לון בכלא וסא אחמר . אבל בשעתא דרוח מסאבא אחער * השבחון זר
אלא * רוח מסאבא דלתתא אחער רוח מסאבא אחרא ואחייב ליה רשותא לנחתא לעלמ' . ס"א לזחא
האחר רוח טו

מאי רשותא רשותא דקדושה דכוכ נחית ומחי ביה לא אשתכח ואסתלק וכדין אסתלייא
דינא לקבליהון דחייבין ואוסיף דינא על דיניה וכדין חרין רוחין משתבחין בעלמ' חד
רוחא דדינא וחד רוחא דמסאבא . אמר ר' אלעזר אלטריוכא ככא למימר מלכ
דאוליפנא מאבא . תא חזי ככא ילפין מנגע דביתא דכד רוחא מסאבא שריא
בביתא וקודשא בריך הוא צעי לדכא ליה סדר נגע נרעת בביתא לקטרגא
דא דא וכווא נגע לא אעדי מביתא ואע"ג דרוח מסאבא אסתלק מהכוא ביתא
עד דינאן ביתא אבגין ואעין וכלא . כדין אדכי אחרא . ככאי גוונא מאן
דאסתאב ואחער רוח מסאבא ושאר עניו כד צעי קודשא בריך הוא לדכא עלמ' אחער
רוח דינא תקיפא ואשתכח בעלמ' ושריא על הכוא רוח מסאבא ומקטרגי דא דא עד

מצורע

א' אברהם
ועמנו

דיתעבר מעלמ' • וכוהא רוח דינא הקיפא לא אסתליק מאחר' עד דינחץ אחר
שייפין וגרמין וכלא • כדין אהדכי עלמ' ואהעברו מיניכ רוחין מסאבין ועלמ'
אשתכח דכיו ועל דא תינן אהא לאסתאבא מסאבין ליה דא' ווי יניכ לבר נש כד
שארי עליה רוח מסאבא ואשתכח ביה בעלמ' דודאי לינדע דקב"ה בעי לבער' ליה
מן עלמא • זכאין אינון לדיקא • דכלכו קדישין ואשתכחו בקדושה קמי מלכא קדישא
ושריא עלייכו רוח קדישא בכהי עלמא ובעלמ' דאחי • כיון דאחא לפרא קמו אזלו •
בראיתא לג' עד דכוו אזלי פתח ר' אלעזר ואמר ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלדי'
ויעקב הלך לדרכו דסוכא אזיל לקבל אבוכי •

תוספתא

נח מה ת"ח כל זמנא דיעקב אשתכח לגביה דלגן
לא מליל עמיא קודשא בריך הוא (ולא
אשתכח לגביה) ואי תימא וכהא כתיב
שם נא ויאהר יי' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך
ולמולדתך וגו' הכי בסופא כוס בזמנא
דבעא לאתפרשא מלגן וכד אתפרש מניה
בזמנא דתני לקבליה אינון מלאכי ב' ואחפוכו
בארשא • תא חזי כתיב ויפגעו בו • ויפגע
במלאכי אלהים מצעי ליה • מאי ב' אלה
הינכו אתו לאתכלי' ביה (ואחפוכו בארשא)
מאי לאתכללא ביה אלא אינון מסטרא
דגבורה קאתיין דכתיב מלאכי אלהים
ותמא מסטרא אחרא מלאכי דרחמי
ואתכללו ביה רחמי ודינא • תא חזי
בקדמיתא מחנה אלהים זה חד • לבתר
דערעו ליעקב כד אשתויב מלגן • א"ל ברי
פוק * פתקך וסב סתקך פוס ממלל ברברן
מסטרא דדינא וחד מסטרא דרחמי • כוס ולא דא היא בלמודוי אלא לכל לדיקייא
מלאכין מהאי גיסא ומלאכין מהאי גיסא
ועל דא כתיב ויפגעו בו • ב' דייקא • ויאהר
יעקב כאשר ראם ראה אותם מצעי ליה • ות"ח יחזק קיים כוס בכהי שעתא אכל
מאי ראם אלא חמא לון כלילן כחדא נשמתי' קדישא אתחסיבת בכורסייא יקרא
מתדבקן דא בדה מתחברן דא בדה ועל דמארי' כד אשתקד • על גבי מודבחה
דא כתיב ראם • וכלכו אתו לאחפא ליה ומכדין אשתמו עיניו מחיו • היינו דכתיב
ולשיצא לי' מידא דעשו • כתיב ביה בעשו לולא וגו' ופחד יחזק הים לי • ע"כ •
שם כה ויאלה הראשון אדמוני • ויאלה הראשון אי

תימא דיעקב טפה קדמאח כוס לאו כבי דהא כתיב ויאלה הראשון ולא כתיב ויאלה
ראשון • ובגין דלחזק אחי מסטרא דדינא קשיא נפק עשו אדמוני סומקא • דאי
יעקב כוס בוכרא • הכוא טפה קדמאח הכי נפקא הכי סומקא אכל טפה תניינא כוס
ובגין כך לא נפקא הכי דהא מסטרא דרחמי כות הדיא טפה מהאי גיסא ותכאי גיסא •
וטפה דעשו לא כות כטפה דיעקב דהא שלים ודא לא שלים • ובכהי' שעתא יחזק כוס
מבון

מכוון בסיומא דדינא קשיא דאפיק בסטרוי * בגלפוי טהירין בשייפוי ובגין כך עשו
זכמא דאחתיך מדבא . ועל דא חנין דבעי בר נש לכונא זכמא שעתא ברעותא
דמאריה בגין דיפוק בגין קדישין לעלמא . ואי תימא יחזק לא אחכוון . לאו הכי אלא
אחכוון בקדושה ואחכוון בסיומא דהכא אחר ואשתכח כד נפק הכי טפס קדמא
זכמא אחר ממס ועל דא כתיב כלו כהדרת שער . ת"ח דוד בשפירו דסותקא נפק
ואתאחד בקדושה דמאריה ועל דא כתיב * יהוה אדמוני עס יפה עינים וטוב ראי . אבל
יעקב בוכר הוה מניח דעשו . לאו מטפס אלא דכוונא דרעות' זאילגא עלאה דברבא
ותקיק . ועשו זכמא אחר דסיומא דכלא . ובג"כ כתיב * הכה קטן נחתיך בגוים
צוי אחא מאד . ר' יודא הוה מנחי כפי עשו נקרא ראשון דכתיב וילא הראשון אדמוני
כלו . וקב"כ אקרי ראשון דכתיב * ראני ראשון ואני אחרון ואת אחרונים אני הוא . וזמין ישיש
לאחפרי' ראשון מראשון . ולמזני ראשון דכתיב * כבוד מרום מראשון . ולמנא דאתי ירמיה
כתיב * ראשון לזין הגה הנס ולירושלם מבשר אתן . תאגא זמינא ירושלם * למחוי שורבא
לעילא ולאחקרבא עד כורסי יקרא דמלכא הכ"ד * בעת הכי יקראו לירושלם כסא ירמיה
י" . כדן כתיב * ויהי אור הלילה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים . כדן ישיש
ביום הכי י" אחד ושמו אחד . בילאז' . ימלוך י" לאז' :

פרשת אחרי מות

וידבר י" אל משה אחרי מות שני בני אהרן וגו' . ויאמר י" אל משה . רבי
יהודה אמר כיון דכתיב וידבר י" אל משה אחרי מותא זמנא אחרא ויאמר י"
אל משה דבר אל אהרן אחיך דכא במלגא קדמאא סגי . אלא הכי חנין כתיב ויקרא
אל משה וידבר י" אליו . וכתיב * ואל משה אמר עלה אל י" ובה אוקמוס מלך דכ" דרגא
חד ולבחר דרגא אחרא . אוק הבא . וידבר י" אל משה דרגא חד . ולבחר ויאמר י" אל
משה דבר אל אהרן אחיך דרגא אחרא . וכלא בחד מתקלא סלקא ומן שרשא חדא
כולא אחבד : **אחרי** מות שני בני אהרן . רבי יחזק פתח * עבדו את י" כחלים
ביראח וגילו ברעדה . וכתיב * עבדו את י" בשמחה בלא לפניו ברננה . הכי קראי
קשיין אהדי אלא הכי תאגא עבדו את י" ביראח דכל פולחנא דבעי ז"ל למפלא
קמי מארי בקדמיתא בעי יראא לדחלא מניה ובגין דחלא דמאריה ישתכח לבתר
דיעביד בחדותא פקודי אוריית' . ועל דא כתיב * ומה י" אלהיך שואל מעמך כי אם
ליראח . וגילו ברעדה דאסיר לב"ל למחדי יתיר בעלמא דין . הכי במלי דעלמא
אבל במלי דאוריית' ובפקודי דאוריית' בעי למחדי . לבתר ישתכח ז"ל דיעביד בחדות'
פקודי אורייתא דכתיב עבדו את י" בשמחה רבי אבא אמר עבדו את י" ביראח
זחא

* מקומו אור סמטותיים מאז החוק שנגזרם ואורות אלו הם למעט בסוף בחינת דין הקשה ולכן עשו שהם טיפס שנים וסוף
יאירו בסוף דחינו שנים עד שחטטם וז' יא' עשו כדאשונה משל לשופרות וכו' וכו' נאחר כוונת מותרות יחיד כוס
כחמו על בחינת פדן שנגזרם וכמנאר : ב מותרים יעשו למעלה עד כסא סכוד ויהיה ממז כסא ס' כ"ב אמר :

משני א

הכלים קא

מאזים מקום

מתחיל

במדבר ג

ב פסוקי דבר

אחד וראיתי

בקעי' וחסד'

בסלע ח' ושני

אנשים בחורב'

סכלים מה

במדבר ג

עין נכ"י

ויקרא

רצא דמלה הוא עבדו את יי' ביראה מה יראה כהא חלא כמח דאוקימנא דכתיב
 ביראת יי' ראשית דעת וכתיב ראשית חכמה יראת יי' יראת יי' קב"ה הכי אקרי .
 ר' אלעזר אמר עבדו את יי' ביראה מאן דבעי למעבד פולחנא דמאריה * מאן אתר
 שארי ובאן אתר יכוון פולחנא ליחדא שמוא דמאריה . דבר ואמר ביראה . ביראה
 הוא שירותא מתתא לעילא . (ת"ח בני אהרן הא אוקימנא וכהא אתמר מלה) ת"ח מה
 כתיב כהא אחרי מות ולבשר דבר אל אהרן אחיך וגו' בזהא יבא אהרן חלא מבאן
 שירותא לאהר' לבדני כל מאן דבעיין לאזדכרא בכהי זתא וזהא הוא יראת יי' . ד"ה
 אחרי מות שני בני אהרן . רבי יוסי אמר אחרי מות נדב ואביהוא מבני ליה . מ"ט
 שני בני אהרן וכהא ידיע דבניו הוו . חלא הכי תאנא דעד כען לאו ברשותייהו
 קיימי חלא ברשותא דאבובון . ובג"כ בקרבנס לפני יי' וימותו דלינון דחקו שעתא
 בחיי דאבובון וכלא כוח גנין הכוא חובא דעבדו דכתיב ב"ה בקריבס אש זרה .
 דתניא באתר חד כתיב ב"ה בקריבס אש זרה ובאתר חד כתיב בקרבנס לפני יי' וכהא
 וכהא כוח ובג"כ כתיב כהא בני אהרן וכתיב בקרבנס . (תאנא) ח"ר חייא יומא
 חד כוינא חיל בחרחא למיסק גביה דר' שמעון למילף מניה פרשתא דפסחא ^ב ערעית
 בחד טורא וחמינא בקיעין גומין בחד טיגרא ותרין גוברין בה עד דכוינא חיל
 שמענא קלא דלינון גוברין וכוו אמרין שיר מזמור לבני קרח גדול יי' ומהלל מאד
 וגו' . מאי שיר מזמור חלא הכי תאנא משמיע דר' שמעון שיר דליכו כפול שיר
 דליכו משוכה משאר שירין . ועל דליכו משוכה משאר שירין . תרין זמנן אתמר
 כס ביה שירתא וכן יזמור שיר ליום השבת . כה"ג שיר השירים אשר לשלמה . שירתא
 לעילא מן שירחא . שיר מזמור שירחא דקב"ה דקא מזמרי בני קרח (על) חינון
 דיתבי על פתחא דגיהנס . ומאן חינון . אחובון דלינון דיתבי בתרעי דגיהנס וע"ה
 שירחא דא ביום שני אתמר . קריבנא גביהו חמינא לבו מאי עסקיכו באתר דא
 אמרו מזבני אן ותרין יומי נשבתא בדילנא מישוב' ועסק בבוריית' גנין דלא שבקין
 לן בני נשא כל יומא ויומא . חמינא זכא חולקבון . תו פתחו ואמרו בכל זמנא
 דלדיקייא מסתלקי מעלמא דינא אסתלק מעלמא ומיתחבון דלדיקייא מכפרת על חובי
 דרא . וע"ה פרשתא דבני אהרן ביומא דכפורי קריין לה למכוי כפרס לחוביכו דישאל
 אמר קב"ה אסתקסון במיתחבון דלדיקיי' חלין ויתחשב לבו כאלו אתון מקרבין קרבנין
 בכהי יומא לכפרא עליכו . דתנין כל זמנא דישאל יכון בגלותא ולא יקרבון קרבנין בכהי
 יומא . ואינון תרין שצירין לא יכלין לקרבא . יבא לבו דכרנא דתרי בני אהרן ויתכפר
 עליכו . דכתיב חליפנ' דכתיב ואלה שמות בני אהרן הכהנים וגו' . וכתיב הכזר נדב
 ואביהוא אלעזר ואיתמר . ואלעזר ואיתמר מבני ליה מכיו אלעזר ואיתמר . חלא ^ב שקול כוח
 אביהוא כתר אחיו . ונדב ככלהו ואית דמתני (להא אפכה) הככור נדב דא בלחודי ואביהוא
 בלחודי וכל חד אחשיב בעיניה כתריוכו כאלעזר ואיתמר . אכל נדב ואביהוא בלחודי
 שקולין הוו לקבל שצטין סוכדריין דהוו משמשין קמי משה . ובג"כ מיתחבון מכפרת על
 ישראל . וע"ה כתיב ואלהיכם כל בית ישראל יבנו את השרפה . וא"ה שמעון הככור
 נדב כיומר הכוא דכל שצחא ויקרא דיליכ (מה שמיה) נדב ואביהוא עאכ"ז . דכתיב תרי לא
 אסתכחו כותייו בישאל : **וידבר יי' אל משה אחרי מות שני בני אהרן . רבי**

חוקים פתח ואמר ילכן כה אמר יי אל בית יעקב אשר פדו את אברהם וגו'. הלא ישים כס
קרא קשיא לכן כה אמר יי אשר פדו את אברהם מבטי ליה. מאי כה אמר
יי אל בית יעקב אשר פדו את אברהם. אלא הא אוקמוהו וכו' אחר דיעקב
פדו את אברהם ודאי דבההיא שעתא דנפל בגו נורא דכשדאי דנו דיניה (ס"י) ואמרו
מני קב"ה בגין מאי ישתויב האי זכות אבהן ליה ליה אל ישתויב בגין בגו דכדי
נניח ברא מזכי אבה) * אמרו הא ישמעאל דנפיק מניה. אמר קב"ה הא ינחם
דיושט קדליה על גבי מדבחה. אמרו הא עשו דנפיק מניה. אמר הא יעקב דאיהו
ברסייא שלימחה וכל בגויה שלימין קמאי. אמרו הא ודאי זכותא דא ישתויב
אברהם. הכ"ד אשר פדו את אברהם. לא עתה יבוס יעקב ולא עתה פניו יחורו
כי בראותו ילדיו מעשה ידיו בקרבו יקדישו שמי. מאן איתון ילדיו מעשה וגו'. אלין
אמון חנניה מישאל ועזריה דאפילו גרמייכו לגו נורא יקדשה לקדשה שמי. לא עתה
יבוס יעקב. מאי ציי הכא יעקב וכו' כתיב ייכי בכם מבני יהודה דניאל חנניה
מישאל ועזריה. בני יהודה אקרון ובגין כך לא עתה יבוס יהודה מבטי ליה. מאי
לא עתה יבוס יעקב. אלא הכי תנין בההוא שעתא דאחכפתיו למנפל צנורא כל
חד ארים קליה ואמר גבי כל איתון עמין ומלכין ואפרסין. חנניה אמר יי לי לא הכלים קית
אירא מה יעשה לי אדם. יי לי צעורי ואני ארצה בשונאי. טוב לחסות ביי וגו'.
מישאל פתח ואמר יאחזה אל תירא עבדי יעקב נחם יי וגו' כי אתך אני נחם יי להושיעך
כי אעשה וגו'. בההיא שעתא דשמעו כלכו שמא דיעקב תוורו וחייכו בללמותא.
עזריה פתח ואמר שמע ישראל יי אליהו יי אחד. הכ"ד ייזכר יאמר ליי אני וגו'
זכר יאמר ליי אני. דא חנניה. וכו' יקרא בשם יעקב דא מישאל. וכו' יכתוב ידו
ליי ובשם ישראל יכנה דא עזריה. ביה שעתא כגס קב"ה פמליא דיליה אמר לון
במאן מלה מאיתון מלין דאמרו אלין תלתא אשיזב לון. פתחו ואמרו ייודעו כי אתה
שמך יי לבדך עליון על כל הארץ. ביה שעתא אמר קב"ה לבורסייא ב בורסיא
דילי במאן מלה מאיתון מלין אשיזב לאיתון לדיקא. אמר ליה בההוא מלה דכולכו
חייכין בה אשיזב לון לא עתה יבוס יעקב ולא עתה פניו יחורו כמה דקאים יעקב
לגבי דאברהם צנורא יקום השתא לגבי אלין. הכ"ד כה אמר יי אל בית יעקב אשר
פדו את אברהם לא עתה יבוס יעקב וגו'. מההיא כסופ' דלימותא תנא כלכו דכוון
חייכין ממלה דא אחוקדו בההוא נורא וקטל לון שציבא דנורא. מאן שייב לאלין על
דכוון מלין קמי קב"ה ומיחדן שמיים כדקא יאות. ועל דמיחדן שמיים כדקא יאות
אשתויבו מההוא נורא יקדשה. תרי ציי אבהן קריבו אשא נוכראה דלא אחיחדו שמיים
בדקא יאות ואחוקדו צנורא. ר' ינחם אמר כתיב אחרי מות וכתוב וימותו. כיון דאמר
אחרי מות שני ציי אבהן לא ידענא דהא וימותו. אלא הכי תנין תרי מיתות כון
חד לפני יי וחד דלא הוו לכו בגין דכל מאן דלא זכי לבנין מית הוא. בגין כך אחרי
מות וימותו. ר' אבה אמר מאי דכתיב יימות נדב ואביהוא לפני יי בפקריבם אש זרה
לפני יי במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכבן אלעזר ואחמר. מאי דא לגבי דא דכתיב
ובנים לא היו להם ויכבן אלעזר ואחמר אלא רזא דמלתא האי דאמינא וימותו דלא הוו לכו
בגין וכדי הוא ודאי. אבל לא כשאר בני עולמי אע"ג דלא אנכיבו דהא אלין לא
מיתו אלא מיתת גרמייכו אבל מיתת נפשכון לא מיתו מ"ל דכתיב יאחזק בן אהרן

לקח לו מצבות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פנחס אלה ראשי אבות כליום למשפחותם
 אלה. וזה פנחס בלחודיו הוה וכתוב ראשי אבות כליום. בגין כך מיתח גרמיו
 מיתו מיתח נפשוהו לא מיתו. א"ר אלעזר ודאי משמע אלה ומשמע ראשי. ובגין
 כהן כחיו פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וכתוב ופנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
 היה כהן בימים ההם. פנחס בן אלעזר הכהן מצבי ליה. אלא בכל אחר דאחא
 שם כהן פנחס בן אהרן הכהן כחיו ואלעזר לא כחיו אלא אלעזר הכהן דכחיו יולפני אלעזר
 שם לא הכהן יולאמר אלעזר הכהן וגו'. וע"ד מיתח גרמיוהו מיתו מיתח נפשוהו לא מית
 ותנין ברזא דמתניתין תרי זוג פן חס וזה אחר יו"ד זעירא ביני אחרון דפינחס דהא
 יו"ד כליל תרי כחדא וזה הוא דמלא וזה אחר. ר"א שאיל לאבוי א"ל וזה תר
 אינון תרי הוו אמאי לא אשתכחו תרי. א"ל תרי פלגי גופא הוו דהא לא אנשי
 ובגין כך כחדא תכלילו דכחיו ותלד לו את פנחס אלה ראשי וגו'. ויו"ד דפינחס לא
 אחיביב היה לחברא אחרון אלא בשעתא דקני לקב"ה ואתחא לישראל עקימא דחמנא
 דהא את ברית קדישא עייל זמרי ברשותא אחרא ובמה דאחטקס בקדמיתא אחרת
 הכא. במוכרסא אחטקס בקדמיתא דכחיו בהקריבס אש זרה הכא במוכרסא אחרת
 כמה דכחיו ובעל בת אל נכר. ומכ להלן אש זרה. חף כאן נמי אשה זרה. מה
 אחריו הכא אלא בקדמיתא רחיקא קריבו דכחיו בהקריבס אש זרה אף הכא זמרי
 שם כהן כחיו רחיקא. שמה דמלאה הוה קריב גבי רחיקא מיד יוירא פנחס בן אלעזר
 בן אהרן הכהן ויקם מתוך העד. הכא אחרון עקימא דקדמיתא. דין אחיביב
 שם יו"ד בשמיה לחברא אחרון כחדא ואחבשר בשלום. דכחיו ילכן אמור הכני טוחן
 שם כהן ברית שלום. (בריתו ממש) *מאי שלום הכא אלא בהוא כחרא חבו בקדמית
 בהוא כחרא אחרת קטנותא בקדמיתא והשתא דאחרתון כחיו הכני טוחן לו את
 ברית שלום. בריתו ממש תהא עמיה בשלום ובגין כך אחיביב יו"ד זעירא בשמיה
 דהא מאחרון זעיראן היא לאחרתא דהא אחרתון מה דאחטקס בקדמיתא וזה אשלימת
 עמיה. אתחא רבי אלעזר ונשיק ידוי אמר בריך רחמנא דשאלנא האי מלא ולא
 אחאביד מנאי. תאנא א"ר יוסי דהא יומא דכפורי אחרתון למקרי פרשתא דא. לכפרא
 לישראל בגלותא בגין דא סדרא דיומא דא הכא אחסדר ובגין דמיתתון דבני אהרן
 מכפרא על ישראל. מכאן אוליפנא כל הכוא בר נש דיסורי דמאריה אחיין עליה
 בפרס דחובוי אינון. וכל מאן דמלטער על יסוריהו דלדיקייא מעבירים חובייהו דלכון
 מעלמ'. וע"ד ביומא דא קורין אחרי מות שני בני אהרן. דישמעון עמא וילטערון
 על אבודכון דלדיקייא ויתכפר להון חובייהו. וכל דמלטער על אבודכון דלדיקייא אר
 יבטיב ו אחית דמעין עלייהו קב"ה מכריז עליה ואומר יוסר עונך ושתתקד תכופר. ולא עוד
 שם דל אלא ימותון בניו ביומיו ועליה כחיו ייראח זרע יאריך ימים וגו' :

ויאמר

רבי שמעון פתח ואמר יכל הכהלים הולכים אל הים וכים אינון מלא
 וגו'. אמר רבי שמעון תוהבא על בני עלמ' דהא לית להו עיינין למחוי ולבא
 לאשנחא ולא ידעין ולא שוויין לבייהו לאשתכלא ברשותא דמאריהו בך גיימין ולא
 מתערי משנתייהו עד לא ייתי הכוא יומא דחפי ענייהו חשוכא וקבלא ויתבע הכוא
 מאריה

מאריה דפקדונא חושבנא מנייבו וכרוחא כל יומא קארי עלייבו וגשמתהון אסכידת צהון
 בכל יומא וליילא . אורייתא ראמת קלין לכל עבר מכרזת ואומרת ^{משי} עד מתי פתאים ^א
 תאכבו פתי . ימי פתי יסור הכה חסר לב ואמרר לו ^ע ילכו לחמו בלחמי ושחו ביון ^ס
 מסכתי . ולית מאן דירכין אודניה ולית מאן דיתער לבי . ת"ח זמנין דרי בתראי ^ס
 דייחון דיתנשי אוריית' מבינייבו . וחמימי לבא יתכנשון לאתרייבו (ס"א לאדרא קדישא)
 ולא ישתכח מאן דסגיר ופתח . ווי לכווא דרא . ומכאן ולהלאה לא יכא דרא כדרא
 דא עד דרא דייתי מלכא משיחא . ומנדעא יתער בעלמא דכתיב ^י כי כלם ידעו ^א
 אותי למקטנס ועד גדולם . ת"ח כתיב ^ב יוצר יולא מעדן ותנין מה שמים דכווא
 נכר אוקימנא יובל שמים . דכתיב ^י ועל יובל ישלח שרשיו . ובספרא דרב המונא ^י
 סבא חיים שמים דמתמן נפקין חיים לעלמא ואינון אקרין חיי מלכא
 ובה אוקימנא הכוא חילנא רבא ותקיפא דמזון לכלא ^י ביה אקרי עץ חיים
 חילנא דנטע שרשוי באינון חיים וכלא כיה שפיר . ותאנא הכוא נכר אפיק
 נחלין עמיקין במשה רבות לאשקאח גתא וחרוואח חילין ונטיעין דכתיב ^י ישבעו עמי
 יי' ארצי לבנון אשר נטע . ואינון נחלין נדין ואחמשכן ומתכנשין בתרין קיימין (י"א
 סמכין) ואינון בריית' (תרי) קרינן לבו יי' וצו"ז ושפיר . ומתמן נפקין כל אינון
 נחלין ושריין לון בחד דרגא דאקרי לדיק דכתיב ^י וי' יסוד עולם . וכלבו חילין ^{משי}
 ומתכנשין לכווא אחר דאקרי ים וכו' ימא דחמתא . הכ"ד ^א לכל *הנחלים הולכים ^א
 אל הים וגו' . ואי תימא דכא מטי לאתר דא ופסקין ולא תייבין לבתר כתיב אל
 מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת . בגין דכווא נכרא לא פסיק לעלמין .
 הם שבים . לאן אחר שבים לאינון תרין קיימין נחו וכו' . ללכת בכהי לדיק לאשכחא
 ברכאן וחידו וביינו רוא דתנין ^א ליתן זה יצרת לשחב בו . דא לדיק . כלם חילין ישרון ^א
 לתת חכלם בעתו . מאן עתו (דא עתו דלדיק) דא מטרוניתא דאקרי עתו דלדיק
 ובג"כ כלבו * מתכאן להאי עתו . כלבו דאחזקן לתתא מתאר דא אחזקן . ורוא דא * מקוים :
 אוקימנא ^י עיני כל חילין ישרון וגו' כמא דאוקימנא . ת"ח בשעתא דכאי כל מבסם ^א
 לעתו ומתחברא עמיכ כלבו עלמין בחדו כלבו עלמין בברכאן דין שלמא אשתכח
 בעלתי ותתאי . וכד גרמין חייבי עלמא דמתן לא אשתכחו ברכאן דאינון נחלי וינקא
 האי עת מסטרא אחרא . דין דיון מתערין בעלמא ושלמא לא אשתכח וכד בעאן
 בני עלמא לאתברכא לא יכלין אלא על ידא דכהנא בגין דיתער כתרד דיליה ותחברך
 מטרוניתא וישתכחו ברכאן כלבו עלמין . תאנא בכהי שעתא בעא משה קמי
 קב"כ מלך דא אמר ליה אי בני עלמא יתובון קמד . על ידי דמאן מתברכאן . אל קב"כ
 ולי את חומר . דבר אל אהרן אחיך דכא בידיה מסיראן ברכאן לעילא ותתא :
ויאמר יי' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש וגו' . ח"ר
 אבא זמנין אית קמי קב"כ לאשתכחא רעוון ולאשתכחא ברכאן ולמתבע
 בעותי . וזמנין דרעוון לא אשתכחו וברכאן לא מזדמנין ודינין קשיין מתערין בעלמא
 וזמנין דדינא תליא . ת"ח זמנין אית בשתא דרעווא אשתכח וזמנין אית בשתא דדינא
 אשתכח . וזמנין אית בשתא דדינא אשתכח ותליא זמנין אית בירחי דרעווא

אשתכח

(ח"ג)

מן

אשתכח בכו . וזמנין אית בירחי דדינין אשתכחו ותליין על כלא . זמנין אית בשבועי
 דרעון משתכחו וזמנין אית בשבועי דדינין משתכחו בעלמא וזמנין אית בזימי דרעווא
 אשתכח בעלמא ועלמא אחבסמא . וזמנין אית בזימי דדינין תליין ומשתכחו . ואפילי
 בשעתה ^{קבלה ג} וע"ד כתיב יועת לכל חפץ וגו' וכתיב יואני תפילי לך וגו' וכתיב ידרשו
 יי' בהמלאו וכתיב ^{הכלים סע} למא יי' העמוד ברחוק תעלין לעתות בלרה . וכתיב ימרחוק יי'
 נראה לי . וזמנין דליכו קרוב דכתיב יקרוב יי' לכל קוראיו . בג"כ ואל יבא בכל עת
 אל הקדש וגו' . ר"ש אמר הא אוקימנא מלה בעתו . וכי הוא ודאי . וכא אהא
 קב"ה לאזהרה לאהרן דלא יטעי בהסוא חוצא דטעו בניו דהא האי עת ידיעא בג"כ לא
 יטעי לאהרן עת אחרת לגבי מלכא . הכ"ד ואל יבא בכל עת אל הקדש . כלומר
 אע"ג דיחמי עידן דאתמסר בידא אחרת לאתנהגא עלמא ויתמסר בידו לייחד ביה
 לקרבא ליה לקדשא דהא אנה ושמני חד הוא . ובגניי כך (ס"א) לקרבא ליה לקב"ה
 דהא האי עת ידיעא בג"כ) ואל יבא בכל עת אל הקדש . ואי בעי למנדש במה יעול .
 בואת . בואת יבא אהרן אל הקדש דהאי זאת היא עת דאחידת בשמי בהאי יי'
 דרשימא בשמי ייעול אל הקדש (אבל) ואל יבא בכל עת . תאנא א"ר יוסי כתיב ^{קבלה ג} אית
 הכל עשה יפה בעתו האי מלה אוקימא בזינא (ס"א בשמא) קדישא וכי הוא דחגיגא
 את הכל עשה יפה בעתו וכי הוא ודאי . את הכל ודאי . עשה יפה בעתו דא בדא
 ולא יתערבון אחרנין בייניכו . בעתו ממס ולא באחרת בגיני כך אזהרותא לאהרן ואל
 יבא בכל עת אל הקדש אבל במה ייעול בואת כמה דאוקימנא דכתיב בואת יבא
 אהרן אל הקדש : **רבי** אלעזר כוס יתיב קמי אבוב אל' כתיב בכנישתא דקרח
 יי' ויאבדו מתוך הקהל מחי ויאבדו אלא כמה דכתיב יאבדו את הנפש הכי' מקרב
 עמם (ס"א כתיב בגיני אהרן ותנא אש מלפני יי' ותאכל אותם וימותו . וכתיב
 בכנישתא דקרח ואש יאכל מאת יי' ותאכל את החמשים ומאתים איש ס"ד דשקילין
 דא כדא) . אר"ש שאני אינון בני אהרן דלא כתיב בכו אבידס באינון דכנישת' דקרח
 דכתיב בכו ויאבדו מתוך הקהל . וכתיב יבן גועו אבדו כלנו אבדו לאכללא אינון
 דאקריבו קטרת בזמנין מאתן וחמשיין דאתאבדו ודאי . ואינון לא אתאבדו . אל' כתיב
 ואל יבא בכל עת אל הקדש . וכתיב בואת יבא אהרן אל הקדש כיון דאמר ואל יבא
 בכל עת אמאי לא כתיב במה זמנא ייעול . אל' (ר') אלעזר הא אתמר ומלה חד הוא
 וזמנא חד הוא הוו ידעי כתי . אבל על מה דתאבדו בניו ענה לאזהרה הכא וכא
 אתמר אל' ואנא הכי סבירנא ובגין לאתנישבא מלה בעינא . אל' אלעזר ברי ת"ח כל
 קרבנין וכל עלוין נייחא הוא דקב"ה . אבל לא כוס נייחא כמה דהאי קטרת . דקטרת
 מעניא מכלא ובג"כ הוו מעלין ליה לגו בגו בלחישו וכה אתמר . ובג"כ לא אתענישו
 כל בני נשא בשאר קרבנין ועלוין כמו בקטרת דכל פולחנא דקב"ה הכא אתקטר
 פשלי ^{סו} ותקטש' יתיר מכלא וע"ד אקרי קטרת וכה אתמר ישמן וקטרת ישמח לב . פתח
 שיר ^ה ר"ש ודרש ילריח שמניך טובים וגו' האי קרא אשתכלנא ביה וכי הוא . לריח . מאי
 ריח . ריח דקטרת דליכו דיקא ומעליא ופנימא מכלא וכד סליק הסוא ריח לאתקשרא
 בהכי' משח רבות דתלי' מצוה' אתערו דא בדא ואתקטרו כחדא וכדין אינון משחן
 טבאן לאהבא כד"א לריח שמניך טובים . וכדין אתרק משחא מדרגא לדרגא באינון
 דרגין דאקרון שמא קדישא כה"ד שמן חורק שמך על כן עלמות אהבך . מאי עלמות
^{מכילס מו} כיה דאוקימנא עלמות עלמות ממש . ד"א על כן עלמות אהבך כד"א יעל עלמות
 משני ^{לז} שיר וכלא חד . ובספרא דרב המנונא כתיב מאי עלמות כד"א יותחן טרק לביה וחך
 לערותם

לנערותיהם. נערותיהם בני עלמות אבובך לברכה שמך ולזמרה קמך ומחמך אשתכחן
 ברכאן בכלכו תחלי ומתברכאן עלאין ותחאין. ד"א על כן עלמות אבובך שפיר הוא
 מאן דאמר על מות אבובך דהא במלך דא מאריכו דדיין אשתכמון ובגין דהא
 קטרת אשתכט במשחא דלעילא יתיר אשתכט קמיה דקב"ה מכל קרבנין ועלוון.
 אמר' כ"י אגא בקטר' ואנת במשחא משכני אחרין נרוה וגו'. נרוה ד"א על כן
 עלמות אבובך. אגא וכל אכלוסין דהא כלכו בי אחידן ועל דא משכני דהא בי תליין.
 הביאני במלך חדרי חס ייעול לי מלכא באדריי נגילי ועשמחך כך אגא וכלכו
 אכלוסין. תאגא כלכו אכלוסין בשעתא דנכסת ישראל חדאת ומתברכא כלכו חדאן
 ודינא לא שריא כדין בעלמי'. ועל דא כתיב ישימחו השמים ותגל הארץ. כי בענן הכלים
 ארעה על הכפרת. א"ר יבדח זכאין אינון דדיקייא דקב"ה בעי ביקריכו. ותנינא
 מלך בשר ודס אי בר נש רכיב על סוסיא דיליה בר קטלא הוא קב"ה ארכיב אליכו
 על דיליה דכתיב יועל אליכו בסערה השמים וגו'. הכא מאי כתיב ולא ימות כי מליכ' ב
 בענן ארעה על הכפרת. וקב"ה עיילי למשכ' ביה. הכ"ד יויבא משכ' בתוך הענן. שמות כד
 בתוך הענן ממש. כי בענן ארעה על הכפרת הכ"ד יבדח יי' על כל מכון בר ליון ושמיה ד
 ועל מקראיכו עני יומם ועשן. וכתיב י' עני יי' על המשכן יומם. ותאגא האי דכתיב שמות כ
 יורד יי' בענן. בענן ארעה על הכפרת תאגא אתר דהו שראן אינון כרובי כמה שם נר
 דאוקימנא כרובים על אתר הו יתבין. ותאגא ג' זמנין ביומא אחרת' נסא בגדפייו
 בשעתא דאתגלי עליכו קדושא דמלכא אינון מגרמייכו סלקין גדפייו ופרסין לון
 וחפיין על כפורתא. לבתר קמיטין גדפייו ונאחזין בגדפייו (ס"א ונאחזין בגופייו)
 כד"א יוהי הכרובים פורשי כנפים למעלה פורשי ולא פרושי. סוככים ולא סוככים דהא שם כס
 באת (ס"א באת) הו קיימי וחדאן בשכינתא. א"ר אבא מה בעא הכא כי בענן
 ארעה על הכפרת. וכתיב באת יבא אחרן. והא כהנא לא חמי לשכינתא בשעתא כד
 הו עאל. אלא ענגא הו נחית וכד הו נחית מטא על האי כפרת ומתערין גדפייו
 דכרובין ואקשי לכו ואמרי שירתא ומה שירתא אמרי י' גדול יי' ומהלל מאד ומורא
 הוא על כל אלהים. האי כד סלקי גדפייו. בשעתא דפרסין לכו אמרי י' כי כל אלהי שם
 העמים אלהים ויי' שמים טהר. כד חפיין על כפורתא אמרי י' לפני יי' כי בא לשפוט שם נח
 (את) הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים במישרים. וקילכו הו שמע כהנא במקדשא כדין
 שוי קטרת באתריה ואחכוון כמה דאחכוון בגין דיתבדך כלא (וקילכו) וגדפי כרובייה
 סלקין ונחתי חמרי שירתא מחפיין לכפורתא וסלקי לכו הכ"ד סוככים. סוככים דייקא
 ומ"ל דקילכו אשתמע כד"א. ואשתמע את קול וגו'. אמר רבי יוסי ועמים במישרים. ויחזקאל א
 מהו במישרים כד"א מישרים אבובך. לאכללא תרין כרובין דכר וזקבא מישרים
 זדאי. ועל דא ועמים במישרים וכתיב י' שמע את הקול מדבר אליו. מבין שני
 הכרובים וידבר אליו. ר' יאחק אמר מכאן אוליפנא דבכל אתר דלא אשתכח דכר
 וזקבא לאו כדאי למחמי אפי שכינתא הכ"ד י' ישבו ישרים את פיך. ותנינן כתיב
 י' צדיק וישר הוא דכר וזקבא אוק' הכא כרובים דכר וזקבא ועלייכו כתיב י' אתה
 בוננת מישרים. ועמים במישרים. ובגין כך י' ופניהם איש אל אחיו והא אוקימנא: שמות כס

ז"כ. לא דחיל מחתא כהריב דלא דחיל מזני ענא. אמר ר"ש לרבי אלעזר ברבי
אלעזר קום בקיומך ואימא מלך חדתא לגביה דר' פנחס ושאר חברייא. קם ר' אלעזר
פתח ואמר וידבר יי' אל משה אחרי מות שני בני אהרן וגו'. האי קרא אית
לאסתכלא ביה דאתחזי דיתירא איכו. דכא כתיב בתריה ויאמר יי' אל משה דבר אל
אהרן אחיך. מכאן שירוחא דפרשתא האי קרא דלעילי' מאי הוא דכתיב וידבר יי'
אל משה מאי הוא דאמר ליה. ולבחר ויאמר יי' אל משה. אלא בשעתא דקב"ה
יבב קטרת בוסמין לאהרן בעא דלא ישתמש ביה בחייו בר נש אחרא. מ"ט בגין
דאהרן אסגי שלמא בעלמא. א"ל קב"ה את בעא לאסגאם שלמא בעלמ' על ידך
יסגי שלמא לעילא דא קטורת בוסמין יבא מסור בידך מכאן ולהלאה. ובחיין לא
ישתמש ביה בר נש אחרא. נדב ואביבוא אקדימו בחיי דאבואן לאקרבה מה דלא
אתמסר לבו ומלה דא גרים לבון דעשו ביה. ותאנא משה כוס מהרבה מאן גרם
לון טעותא דא וכוה עליב. מה כתיב וידבר יי' אל משה אחרי מות שני בני
אהרן ומה אמר ליה בקרבם לפני יי' וימותו בהקריבם לא כתיב אלא בקרבם.
א"ל קב"ה למשה דא גרמא לבו דחקו שעתא בחיי אבואן וטעו בה וחייו דכתיב
אשר לא אור אותם. אותם לא אור אבל לאהרן אור. ומה תרין בני אהרן על דדחיקו
שעתא בחיי אבואן גרמו לגרמייהו כל כך. אנה לגבי אבא ור' פנחס ושאר חברייא
על אחת כמה וכמה. אחא ר' פנחס נשקיה וברכיה. **רבי** שמעון פתח ואמר
הכנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה וגו'. הכה מטתו שלשלמה. ש"ר ג
מאי מטתו דא כורסי (י"א ערסא) יקרא דמלכא דכתיב ביה ב"טבה בה לב בעל. משלי לא
שלשלמה מלכא די שלמא כלל דיליה הוא. ששים גבורים סביב לה דאתאחדן בסטרה
מדינא קשייא ואיקרון שתין פולסי דמורא (ס"א שתין מזינין זיוני קשיין) דהכוא
נער אתלכש בהו. מיימיניה שגנא דחרבא תקיפא משמאליה * גומרי דמורא תקיפא * גהלי אש
דמתאחדא בגליפוי (ס"א בקליפוי) בשבעין אלף להטי מורא דאלכלא ואינון שתין ב בעלי הרושם
מזיני זיוני קשיין מאינון גבורן תקיפן דהביא גבורה עלאה דקב"ה הכ"ד מגבורי רמז אל ממשלת
ישראל ותאנא בבאי ערסא מה כתיב בה ותקם בעוד לילה עד ינקא מסטרה דימיונא דיו
(ס"א מסטרה דדינא). ותקן טרף לביה. מאי טרף כד"א יוטרף ואין מלי (כ"ד) איבס
כלס אחזי חרב מגומדי מלחמה ומינין בכל אחר למעבד דינא ואקרון * מארי דיבבא
ויללא. איס חרבו על ירכו כד"א חמור חרבך על ירך גבור. מפחד בלילות הא הכלים מס
אוקמוס מפחדה דגיבסם וכו' אבל מפחד בלילות כלומר כל דא מאן אחר נטלין
מפחד. מהכוא אחר דאקרי פחד. כד"א יופחד ילחק ביה לי. וישבע יעקב בפחד בראשית לא
אביו ילחק. בלילות בזמנין דאינון מתפקדין למעבד דינא. ותאנא כתיב * וממך משלי לא
שדס ותקחבו. כה"ד יוכל חית השדה ישחקו שם ועל דא כתיב * אז הים גדול איוב מ
ורחב ידים וגו'. שם חיות יכלון וגו'. כד"א יסיתם כאניות סוחר ממרחק תביא הכלים קד
לחמם. ממרחק ודאי. מרישא דמוחא ומעילא דרישא. תביא לחמם על ידא
דלדיק כד מזווגן סחד כדון חדו בכלל כה"ד לויקן זה יצרת לשחק בו. תאנא
אלף וחמש מאה מארי תריסין מארי דשולטנותא אתאחדן מהאי סטרה דאינון גיבדין.
בידיו דהכוא דאקרי נער ארבע מפחחין רברבן תנייחא אולין תחות ספינה דכאי
ימא

ימא רבא לארבע זויין דא חזיז לסטרא דא ודא חזיז לסטרא דא . וכן כלכו ארבע
 יתקאל א חזיז דלגופין אחתיוין כהו וכד אתכלילן בחד כתיב ידמות פניהם פני אדם פניהם
 א כמין כף כלא אפי רברבי ואפי זוטרי כלילן כחד לעילי תרי סלקין ושטין ותרין * מגרופין
 ב זדייכו אלף טורין סלקין ועאלין (ס"א אלף טמירין עאלין וסלקין) בכל יומא משקין
 קדירה דהכא ימא . לבתר התעקרו מנה וסלקין ימא אחרא לית חושבנא לאיטן דאתחחדן
 ב מרגליהן בשערבא תרין בנין ינקין כל יומא דחקרין ² מאללי ארעא ודא הוא רוא דספרא
 יכושע ג דלמיעותא דכתיב יושלה יכושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר
 ואלין ינקין מתחות סטרי אברהם . תרין בנות בתחות רגלבה (ס"א ואלין ינקין מסטרא
 גרמיות דלברכה תרין בנות בתחותה) ועל דא כתיב יויראו בני האלהים את בנות האדם
 מלכס א ואלין מתחחדן בטופרי (ס"א בטופרי) דהביא ערסא ודא הוא דמינן דכתיב יאו
 תבאנה שנים נשים זמות אל במלך . אז תבאנה ולא מקדמת דנא . ובזמנא דישאל
 ישעיה ג לתת אהדרון קל מבחר קב"ה מה כתיב יעמי נגשויו מעולל נשים משלו בודאי .
 בידא שמאלא שבטין ענפין דמגדלין בין נוגי ימא כלכו סומקין כוודא ועילא מנהון
 ענפא חד סומקא יתיר דא סליק ונחית וכלכו אחתפיין בשערבא . מארי דליבנא בישא
 כד נחית חוייא אתעביד מקפץ על טורין מדלגי על טורי עד דישכח טרפא דאחיד
 בטופרי וייכול . כדון שכך ואתחחד לישיבה לטב . זכאין איטן ישראל דמזמנין ליה
 טרפיה אהדר לאתריה (ס"א לבתריה) עייל בנוקבא דהכומא רבא כד (ס"א סליק
 סלקין) סלקין מארי דרמחין וסייפין דלית לון חושבנא . סומחרייכו דליטן שתיין
 עלאין דסומחריה דכאי ערסא אלף אלפין ורבוה רבוון קיימין בכל סטרא דכאי
 ערסא לעילא . ומניה אחזן כלכו מקמיה (ס"א ומניה אחזו) . ליה פלחין כלכו
 קמיה יקומון . מתחות כלכו נפקין כמה אלף ורבבן דלית לון חושבנא ונחחין ושטין
 בעלמי עד דחקטי מארי שופרא ומתכנשי . וכוני בזוכמא דטופרי אחידן . דא ערסא
 כליל לון דא ערסא רגלובי אחידן בארבע סטרי עלמי כלא עאלין בכללא דלשכח
 לעילי ואשכחא לתתא בשמים ממעל ועל הארץ מתחת ועל דא כתיב הכה . מאי הכה
 בגין דזמינא לכלא לעילי ותתא . ורשומא הכי ערסא מכלא . אדניי אחקרי רבוה
 דכלא רשימא בין חיילבה . בגיני כך כהנא בעא לכוונא מלי דלעילי ליחדא שמה
 קדישא מאתר דבעא ליחדא . ועל דא תנין כתיב בואת יבא אהרן אל הקדש . כהאי
 בעי לקרבא קדושה לאתריה . מהאי אתר בעי בר נש לדחלא מקמי קב"ה . וע"ד
 דכתיב ג' חכמו וישכלו זאת מיד יצינו לאתריהם . כלומר אי יסתכלון בני נשא
 בענשא בוך אחיד זאת בין חיילבה וביך אחמנו קמה כל איטן בני חיילין ואחידן
 בפולחנא לאתפרעא מן חייבא מיד יצינו לאתריהם ויסתמרון עובדיהון ולא יחזון
 קמי מלכא קדישא . חו אר"ש כל בר נש דזכי למילף אוריית' וטיר לה להאי זאת .
 כאי זאת נטירת ליה וגזר עמיה קיימא על קיימא דליה דלא יתעדי מניה ונן בזוכי ונן
 ישעיה נט בני בזוכי לעלמין כה"ד יואני זאת בריתי אותם וגו' . יתבו למיכל עד דאכלו אר"ש
 לחברייא כל חד וחד לימא מלכא דהתא דאוריית' על פתורא לקמי' דרבי פתחם :
 פתח ב רבי חזקיה ואמר יי' חלבים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יסף דבר
 וגו' . זכאין איטן ישראל דקדושא בריך הוא אתרעי כהו מכל שאר עמין וקראן
 קדש דכתיב קדש ישראל ליי' ויהיב

לכו חולק לאתאחדא בשמא קדישא . ובמה אחידו ישראל בשמא קדישא בגין דזכו באורייתא . דכל מאן דזכי באוריית' זכי ב"י בקב"ה (נ"א בקדש) . *ותנינן קמיה דמר ר' נח מאי קדש . שלימותא דכלא דאקרי חכמה עלאה . ומכאי אתר (נגיד משח רבות קדישא בשבילן ידעין לאתר דאקרי בינה עלאה) ומתמן נפקין מצועין ונחלין לכל עבר עד דמטו להאי זאת (ומאתר דא אתער רוחא קדישא) . וכאי זאת כד מתברכא אקרי קדש ואקרי חכמה וקראן ליה (נ"א וכאי זאת כד מתברכא מאתר עילאה דא דאקרי קדש ואקרי חכמה וקראן לה) רוח הקדש כלומר רוח מהכחא קדש דלעילא . וכד נפקין ומתערין מנה רזי אוריית' כדין אתקרי לשון הקדש : ובשעתא דנגיד הכחא רבות קדישא לאינון תרי קיימין דאקרון לימודי יי ואקרון לבאות אתבגש חמין . וכד נפיק מתמן בכחא דרגא דאקרי יסוד להכחא חכמה זעירא . כדין אתקרי לשון למודים . ונפיק לאתערלא לאינון קדישי עליונים . כדין כתיב יי אלהים נתן לי לשון למודים . ולמה לדעת לעות את יעק דבר . וקב"ה ייביב האי לבזוינא קדישא ר"ש . ועוד דסליק ליה לעילא לעילא בג"כ כל מלוי באתגלייא אתמנרו ולא אתבסיון .

עליה כתיב יפה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות : **פתח** רבי ייסא ואמר במדרג יב ייני נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויכי שלום בין חירס ובין שלמה וגו' . ויי' נתן מלכות א חכמה לשלמה דא הוא דתנינן ביומיו דשלמא מלכא קיימא סיכרא בשלמותא . כאשר דבר לו כמה דאתמר ליה ^אהחכמה והמדע נתון לך . ויכי שלום בין חירס ובין שלמה . ד"ה ב א וי' מה (בין) האי להאי . אלא הכי תנינן ויי' נתן חכמה וכו' חכמה בשמא ^אחוקים לה א"ר יוסי אוקים לה בכהי . בקדמיתא דשלמה עבד דנחית לחירס מהכחא דרגא דכחא אמר ^אמושב אלהים ישבתי וגו' דתניא חירס מלך אור עבד גרמיה אלוה . ויחזקאל כתב בחר דשלמה אחא עבד ליה בחכמתא דנחית מהכחא עיטא ואודי ליה לשלמה . ובג"כ יי' ויכי שלום בין חירס ובין שלמה . ותנינן א"ר ינחק . א"ר יבדוק דשדר ליה חד שידא ונחית ^אלוי שבעה מדורין דגייסס וסלקים ושדר ליה פתקין בכל יומא ויומא בדידי עד דאסדר ואודי ליה לשלמה . ותנינן *שלמה ירית לה לסיכרא בכל סטרוי . בג"כ בכלא שליט בחכמתיה . ור"ש בן יוחאי שליט בחכמת' על כל בני עלמא כל אינון דסלקין בדרגוי לא סלקין אלא לאשלמי עמיה (ס"א אי לא שלמין עמיה) : **פתח** רבי יוסי ואמר יי' וינתי בחגוי הסלע בסתר במדרגה וגו' . יונתי דא כ"י מה יונס לא שבקת בן זוגה ^אלעלמין . קך כ"י לא שבקת לקב"ה לעלמין . בחגוי הסלע . אלין ת"ח דלא משתבחי בניתא בעלמא דין . בסתר המדרגה . אלין ת"ח האנושין דבזון חסידין דחלי קב"ה . דשכינתא לא אעדי מנייכו לעלמין . כדין קב"ה מתבע בגינייכו לכ"י ואמר בראיני את מראוך השמיעני את קולך כי קולך ערב דלית קלא משתמע לעילא אלא קלא דאינון דמתעסקי באוריית' . ואתא לא כל אינון דמתעסקי באורייתא בליילא דיוקניכוו אתחזק לעילא קמי קב"ה וקב"ה משתעשע בכו כוליה יומא ומסתכל בכו וכו' קלא (דסהא) סליק ובקע כל אינון רקיעין עד דסליק קמי קב"ה . כדין כי קולך ערב ומראוך נאוו . וכשתא קב"ה חזק דיוקנא דר"ש לעילא . וקליה לעילא לעילא סלקא ומתעטרא בכשתא קדישא עד דקב"ה מתעטר ביה בכלכו עלמין ומשתבח ביה . עליה כתיב יי' ואמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר :

ישעיה חמ

פתח ר' חיילא ואמר יי' מה שכיב כבר הוא (נקרא שמו) ואשר להיות וגו' . מה שכיב קב"ה כבר היינו דתנינן עד לא ברא קב"ה האי עלמ' הוה בארי עלמין וחריב לון עד לג' דקב"ה

דקב"ה סליק ברעותיה למצרי האי עלמא ואמליך באורייתא דדין אחתקן הוא בתקומי
 ואחעטר בעטרי וברא האי עלמי וכל מאי דאשתכח בהאי עלמא הא הוה קמיס (וכא
 סליק מקמיס) ואחתקן קמיס . ותאנא כל אינון דברי עלמא דאשתכחו בכל דרא ודרא
 עד לא ייתון לעלמא הא הוה קיימי קמיס בדיוקניבון . (וכי תאנא) אפילו כל אינון
 נשמתין דבני נשא עד לא ייתון לעלמא כלכו גליפין קמיס ברקיעא בהסוד דיוקנא ממס
 דאינון בהאי עלמא . וכל מה דאולפין בהאי עלמא כלל ידעו עד לא ייתון לעלמא ותנינא
 האי באינון זכאי קשט . וכל אינון דלא משתכחיין זכאין בהאי עלמא אפי' תמן מתרחקיין
 מקמי קב"ה ועאלין במוקבא דהסומא רבא ודחקין שעתא ונחתיין לעלמא . וכסיה
 נשמתא דלכוון הא אולפנא כמה דאינון קשי קדל בהאי עלמא כך הוו עד לא ייתון
 לעלמא . והסוד חולקא קדישא דיבב לן רמאן ליה ואלין ושאיין ואסתאבון בהסוד
 מוקבא דהסומא רבא ונטלי חולקבון מתמן ודחקין שעתא ונחתיין לעלמא אי זכי לבחר
 קבלת וזבב בתיובתא קמי מאריה הוא נטיל הסוד חולקא דליה ממס הס"ד ימס שסיב כבר
 שט (נקרא שמו) 'ואשר להיות וגו' . ת"ח בני אהרן לא אשתכחו בישראל כוונתיהו בר משה
 ואהרן ואינון אקרין אליי בני ישראל ועל דטעו קמי מלכא קדישא מיתו . וכי קב"ה
 בעא לאודא לון וזא תנין ברזא דמתניתין דקב"ה עבד חסד בכלא ואפילו ברשיעי
 עלמא לא בעי לאודא לון . וכי זכאי קשט ס"ד דאינון אחאבדיו מעלמא זכותא
 דילכוון אן הוא . זכותא דאבובון אן הוא . זכותא דמשה הכי נמי . ואינון היך אחאבדיו
 אלא הכי אולפנא מבונינא קדישא דקב"ה חס על יקרא דילכוון ואחוקד גרמיבון לגו .
 שמות ונשמתהוון לא אחאבדיו וזא אוקימנא . ות"ח עד לא מיתו בני אהרן כתיב 'ואלעזר
 בן אהרן לקח לו וגו' אקרי שמיס פנחס דהוה זמין לאחקנא עקימא הס"ד ואשר
 להיות כבר הוה . ותאנא כלכו זכאי קשט עד לא ייתון לעלמא כלכו אחתקנו לעילא
 ואקרין בשמכן . ור' שמעון בן יוחאי מן יומא דברא קב"ה עלמא הוה אזומן קמי קב"ה
 משני כו ואשתכח עמיס וקב"ה קרי ליה בשמיס זכאח חולקיה לעילא ותחא עליה כתיב 'ישמח
 אביך ואמך . אביך דא קב"ה ואמך דא כ"י :

שיר **פרתה** ר' רבא ואמר יעד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו . האי קרא אוקומס
 חברייא בשעתא דקב"ה אשתכח וזמין בטורא דסיני למיבב אוריית' לישראל
 שמות כד נרדי נתן ריחו ישראל יבבו וסליקו ריחא טב דקאים ואגין עלייהו לדרי דרין ואמרו 'כל
 אשר דבר יי' נעשה ונשמע . ד"ה עד שהמלך במסבו בעוד דסליק משה לקבל' אוריית'
 מקב"ה ואחתקק בחרי לוחי אבנין ישראל שצקו הסוד ריחא טבא דהוה מחעטר עלייהו
 ואמרו לעגל אלה אלביך ישראל . השתא האי קרא ברזא דהכמתא הוא . ת"ח כתיב
 בראשית ב' ויבר יואל מעדן להסקות את הכן האי נהרא אחפשט בסטרי בשעתא דמזדווג עמיה
 איוב כח בזוגא שלים האי עדן (זוגא) בהסוד נחיב דלא אחידע לעילא ותחא כד"א 'נחיב לא
 שמות עז ידעו עייט ואשתכחו ברעותא * דלא מתפרבן תדירא חד מחד . דדין נפקין מבוטין
 כד ב' ונחלין ומעטרי לכן קדישא בכל אינון כחרין דדין * כתיב 'בעטרה שטערה לו אמו .
 שיר ג ובהריא שעת' ריחא הסוד בן אחסנתא דאבוי ואמיה דדין הוא אשתעשע בהסוד עגור
 ותפוקא . ותאנא בשעתא דמלכא עלאה בחפוקי מלכין יחיב בעטרי דדין כתיב
 עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו דא יסוד דאפיק ברכאן לאזדווגא מלכא קדישא
 במעורותא

במטרונימא (בהא דרגא) וכדין אחייבין ברכאן בטלוהו עלמין (ופסקין) ומחברין
 עלאין ותחאין והשתא הא בזוינא קדישא מתעטר בעטרוי דכאי דרגא וכו' והצריח
 סליקו תושבחו מתתא לעילי וכו' מתעטרא באינן תושבחו • השתא חית לאפקא
 ברכאן לבלו חברייא מעילא לתתא בכו' דרגא קדישא ור' (ס"א דר') אלעזר ברי
 לימא מאינן מלין מעליין דלוליק מאבוי • **פתח** רבי אלעזר ואמר יורא וכו' בראשית כג
 באר בשדה וגו' ונאספו שמה כל העדרים וגו' • כי קראי חית לאסתכלא בכו ובזוזא
 דהכמתא אינן דאוליפנא מאבא וכי אוליפנא • יורא וכו' באר בשדה • מאן באר
 דא חיה דכתיב • באר חפרו שרים כרוח נדיבי העם • וכו' שם שלשה עדרי לאן במדבר כ"א
 רוצים עליה אלן אינן נלא כוד יסוד דאלין אינן רביעין עלוקיימין עלה ומאלין
 אחמלייא ברכאן הכי' באר • כי מן הבאר הכוא ישקו העדרים דהא מן הכי' באר
 אחזנו עלאין ותחאין (י"א עלמין תחאין) ומחבראן כלבו כחדא • והאבן גדולה
 על פי הבאר דא הוא דינא קשייא דקיימא עלה מסטרא אחרא לינקא לב (י"א מינה)
 ונאספו שמה כל העדרים • אלן אינן שית כחרי מלכא דמתכשי כלבו וגנדי ברכאן
 מרישא דמלכא ומריקן בכו • וכד אחבראן כלבו כחדא לארקא בכו כתיב וגללו את
 האבן מעל פי הבאר מגדדן (ס"א מגדדן) להכוא דינא קשייא ומעברין ליה מינה •
 והשקו את הכלא מריקן ברכאן מהכוא באר לעלאין ותחאין • לבתר והשיבו את האבן
 ע"פ הבאר למקומה • תב הכוא דינא לאתריה בגין דאטעריק ליה לבסמא עלמ' ולתקנא
 עלמ' • והשתא הא קב"ה אריק עליכו ברכאן ממבוצא דנחלא ומיניכו כל בני דרא
 מחברין • זכא חולקיכו בעלמ' דין ובעלמ' דחיי עליכו כתיב • וכל בניך למודי ישיה כד ישעיה כד
 יי' וכו' שלום בניך: **פתח** ר"ש ואמר • יעלזו חסידים כבוד ירננו על משכבותם הכלים קמ
 וגו' • תאנא צי"ג מילין אתקשר קשרא דמבימות' לאשתכחא ברכאן לכלא וכל
 מבימותא דקב"ה בתלתא אסתיוו ועל האי צי"ג מילין אוריית' מתעטרא כמא
 דאוקימנא מק"ו ומג"ש וכו' וכמא זמין אוקימנא האי • ושמא קדישא בכו' מתעטרא:
 ת"ח בכו' שעתא דנעא יעקב דיהצרכון בני בשמא (ס"א בקשרא) דמבימותא בראשית מע
 מכ כתיב • כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת הא תליסר דאשתתף עמהן
 שכינתא ואתקיימו ברכאן • והיינו דכתיב • איש אשר כבדכתיב בך אוחם • מאי כבדכתיב
 בכו' דוגמא דלעילא כבדכתיב דכל מילא ומילא • ותאנא כל אינן מילין סלקין
 ומתעטרין וניחין ברישא חדא ותמן מתעטרא רישא דמלכא • הכוא דאקרי בדרגא
 עלאח דחסידות • וחסידים ירחין כל הכוא כבוד דלעילא דכתיב יעלזו חסידים כבוד
 בכו' עלמא • ירננו על משכבותם בעלמ' דחיי • רוממות אל בגרוס דידעין לקשרא
 קשרא דמבימותא כדקא יאות • וכדין חרב פיפיות בידם מאן חרב פיפיות דא הוא
 חרב ליי' חרבא דקב"ה פיפיות להיטא בתרין דינין • ולמא • לעשות נקמה בגוים וגו' •
 וכו' ר' פנחס בן יואיר כתר דחסד רישא עלאח • בג"כ כבוד דלעילא רית וכו' קשיר
 קשרא עלאח קשרא קדישא קשרא דמבימותא • זכא חולקיה בעלמ' דין ובעלמ' דחיי •
 על האי פחורא אחמר י"א השלחן אשר לפני יי' • קס ר' פנחס ונשיק ליה וברך ליה ונשיק יחזקאל מא
 לר"א ולכלבו חברייא וברך לון נטל כסא וברך • **פתח** ואמר • הערוך לפני שלחן הכלים כב
 נגד אורי וגו' • יתבו (ס"א חזו) תמן כל הכוא יומא וכו' חברייא כלבו חזן
 במלי ח"ג

במלי דלוריתא וחדותא דר"ש כוח כני . נטל ר' פנחס לר"א ולא שבקיה כל הדיא
 ישיב נח יומא וכל לילא וכו' חדי עמיה קרא עליה י"א תעטנ על י"י כל חדותא וענוגא
 סבלים קמך יתירא דא דחולקי בוא (ע"ד דעמי בוא . על דא כתיב י"אשרי העם שככה לו וגו') .
 זמנין בכווא עלמא לאכרזא עלי זכא חולקך רבי פנחס דלגת זכות לכל באי .
 ד"כ א"י יב פסוק לך ושלום לעוזריך כי עזרך אלריך . אשכימו למיזל קס ר' פנחס ואחיד זיב
 בר"א ולא שבקיה למיכך . אחיף ר' פנחס לר"ש וברכיה ולכלהו חברייה . עד דהוו
 סבלים קמך חלו אמר לבו ר"ש לחבריה י"עת לעשות ליי' . אחא ר' אבא ושאל כתיב ונתן אחרון
 על שני השעירים גורלות וגו' . בני עדבין למח . ואחרן למח ליה למיכב עדבין .
 ופרשתא דא למח . וסא אוליפנא קמיה דמר סדרא דיומא וסאי בעינא למנדע :
 פתח ר"ש ואמר י"ויקה מלחם את שמעון ויאסור אותו לעיניהם . וכי מה חמא
 יוסף למיכב לשמעון עמיה יתיר מאחוי . אלא אמר יוסף ככל אחר
 שמעון (ולוי) פתיחות' דדינא חיכו (חינון) . והכווא שעתא דאלינא מאבא לגבייהו
 דלחי . שמעון פתח בקדמיתה דדינא . כה"ד י"ויאמרו איש אל אחיו הנכ בעל הכלומות
 הלה בא . ועתה לבו וגו' . לבתר בשכס . י"ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי כלכו
 דדינא כוו . טב למיכב דא ולא יתער קטנותא בכלכו בשטין . וחנין מאי קא חמא
 שמעון לאזדוגא בלוי יתיר מכלא . וסא ראובן כוח אחוה וסמך ליה . אלא שמעון
 חמא וידע דלוי מסטרא דדינא קא אחי ושמעון מסטרא דדינא קשיא יתיר אחאחד .
 אמר נתערב חד בחד ואין נחריב עלמא . מאי עביד קב"ה נטיל ליה לחולקיה ללוי .
 אמר מכאן ולהלאה שמעון יתיב בקופטירה בדיס בלחודי . תאנא בסער' דאימא
 חרין גרדיני טהירין (ס"א תריסין) אחאחדן בידוי שמאלא וסא אוקימנא דאינון
 יוסע ב מאללי ארעא בכל יומא ויומא . וסינו רזא דכתיב י"שים אנשים מרגלים . ותאנא
 זכא חולקיון דישאל יתיר מכל עמין עכו"ס דקב"ה בעי לדכא לבו ולרחמא
 דנריב לב עליהו דאינון חולקיה ועדביה כה"ד י"כי חלק יי' וגו' וכתיב י"ירכיבו על צמתי
 סא ארץ . על צמתי ארץ דייקא . דסא חינון אחאחדן לעילא לעילא . ועל דא קב"ה
 רחימותא דליה אחדבק בכו כה"ד י"אכבתי אחכס אמר יי' . וכתיב י"כי מאכבת יי'
 אחכס וגו' ומגו רחימותא יתירא דרחים לבו יכב לון יומא חד בשתא לדכא לבו
 ולזכא לבו מכל חוביון דכתיב כי ביום הוצ וגו' . בגין דיוון זכאין בעלמ' דין
 ובעלמ' דלחי ולא ישתכח בכו חובא ועל דא ביומא דא מתערין ישראל ושלטין על
 כלכו גרדינין ועל כלכו טהירין . תאנא ונתן אחרון על שני השעירים גורלות .
 ונתן אחרן בגין דלחי מסטר' דחסד . על שני השעירים על דייקא בגין דתתבסס
 מטרותיה . גורל אחד ליי' וגורל אחד לעזאל . וסא חרין שערין חינון אמאי חד
 ליי' אלא אמר קב"ה יתיב סאי גבאי . וחד יזיל וישוט בעלמ' . דאלמלא תריוויו
 מזדווגן לא יכיל עלמ' למסכל נפק סאי חזיל ושאט בעלמ' ושאט לבו לישראל בכמה
 פולחין בכמה דרגין בכמה נמוסין טבן לא יכיל לבו כלכו שלמא בינייהו לא יכיל למיעל
 בכו בדלטורא (אלא ושאט בעלמ' אשכח לישראל כהאי גוונא) י"א ישראל לתתא אוף כבי
 כהאי גוונא . סאי שער' אחרא שלחין ליה במטולא דכל חוביוו דישאל . תאנא כמה
 חבילי טריקין מזדווגן (י"א מזדמנן) דאינון תחות ידיה וממנן לאללא ארעא על כל חינון

דעברין על פתגמי אורית' . והכוא יומא לא שכיח דילטורא (ס"א פטרה) למלא
 זכו בשראל . כד מטא האי שיערא לגבי טורא כמה חידו על חידו מתבסמין כלכו
 זיב והכוא גרדינא דנפיק אהדר ואמר תושבחת' ישראל קטיגורא אהעביד סטיגורא .
 ות"ח לאו דא בלחודי הוא אלא בכל אתר דבעיין ישראל לאתדכאח מחובייכו קב"ח
 ויביב לון עיטא לקשרא מארי דדינא ולבסמא לכו באינן קרבנין ועלוון דקרביין קמי
 קב"ח . וכדין לא יכלין לאבאשא . והכוא יומא יתיר על כלא כמה דמבסמין ישראל
 לתתא לכלא הכי מבסמין לכל אינן דאית לכו דילטורא (ס"א פטרה) וכלא קרבנא
 הוא ופולחנא דקב"ח . תאנא בהכוא שעתא דכתיב ולקח אהרן את שני השעירים
 וגו' . מתערין אינן בהכוא יומא לעיל' ובעיין לשלמא (י"א לשמא) ולמפיק
 בעלמ' כיון דכהנא מקרב אלן לתתא מתקרביין אינן לעיל' . כדין עדבין סלקין
 בכל סטריין כהנא יבב עדבא לתתא כהנא יביב עדבין לעיל' . כמה דחד אשתאר
 זיב בקב"ח לתתא . וחד אפקין ליה להכוא מדברא . הכי נמי לעיל' חד אשתאר זיב
 בקב"ח וחד נפיק ושאל בעלמ' להכוא מדברא עלאה וחד בחד מתקשר . כתיב

רעיא מהימנא

וסמך

אהרן את שתי ידיו על ראש
 השעיר הכי והתודה עליו וגו' .

פקודא

(מד) דא למפלא כהנא רבא
 פולחנא דהכוא יומא כמה

דאטריך ולמשלח שעיר לעזאזל . רזא דא
 (כד"ח) בגין לאתפרשא מעמא קדישא ולא (י"א כמס
 דאוקימנא) יתבע חוביכוון קמי מלכא ולא יקטרג
 עלייכו דהא לית תקיפו ושלטנו (זכ) ויקרא ס
 בר כד אתקף רוגזא מלעיל' . ובהכוא
 דורוגא אתהפך לבתר אפוטרופסא עלייכו
 ועל דא אתדחייא מקמי מלכא . והא
 אוקימנא בגין דאיוו קן כל בשר . ועמא
 קדישא יבבין ליה כמה דאטריך ליה שעיר
 ורזא דא יבב עשו אחי איש שעיר . כמה
 דאיוו בסטר דקדושה דכר ומוקבא אוק
 הכי בסטר מסאבו דכר ומוקבא . מתלא
 אמרי לכלבא ארמי ליה גרמא ויהך עפרא
 דרגלך . שאבו לבן זומא מכו לסרוכי
 כלבא . אמר להם יבבארצם לא תעשו ויקרא כב
 כל שבארצם לא תעשו . כמה דאטריך
 עלמ' להאי . הכי אטריך עלמא להאי .
 וע"ד אהמר יבבא טוב מאד . דא מלחך
 המות . לית לבטלא ליה מן עלמא . עלמ'
 אטריך ליה אע"ג דכתיב זיב ויבבליבם יעזב ס
 עזי נפש לא ידעו שבעה וגו' לא יבבלין
 מן עלמ' . כלא אטריך טוב ורע . ובגיני כך אית לן ביימא דא למרמי ליה גרמא לכלבא
 עד דאיוו גריר ייעול מאן דיייעול לגבי כיכלא דמלכא וליט מאן דימחי בידיו . לבתר

אחרי מות

בכל מה דאחעביד צ"י בר נש זמין יכשכש ליה בצנבים . מזה כתיב והחודש להביא מלה . אית בר נש דברכתא אחקיים עליו את כל עונות בני ישראל וכתיב על ידיה יתיר מאחרא . ת"ח מה כתיב ונשא כשעיר עליו את כל עונות . כיון ביה צבא טוב עין הוא יבורך אל תקרי דאיו חמי האי שעיר . תאובתיה לגביה יבורך אלא יצרך בגין דכוא כוח זמין ולאשתכללא בדהים ולא ידע מאינון חובין דיתקיים ברכתא על ידיה ביה . ואית דקא נטיל שעיר . תב לגביה דישאל ב"י דכוא זמין לאחקיימא לוועין על ידיה חמי לון בלא חובין בלא פשעין דכא וכל מה דיגנח ליחי לוועייה ומארה ובעימא . כגון בלעם דאקרי רע עין דכוא זמין בכל ביש ולא כוח זמין לטב . ואע"ג דברך . ברכתיה לא ברכתא ולא אחקיים . וכד כוח לייט כל מאן דלייט אחקיים במדבר די ואפילו ברענא חדא ועל דא כתיב ישתם כעין . בכל אחר דעיניה שלטא אתלטייה . ש ת"ח מה כתיב יושת אל במדבר פניו . בגין דיתער מכהוא סטרא הכוא דשלטא חמן ויחי דילטורייא עליהו דישאל מה מכלי ככתיב בכו בכהני יטוב עין הוא יבורך דכוא כוח זמין ביה ושאר ברכתא באשגחותא דיליה . ועל דא תנינן יסטי בר נש אפילו ממאס ארחין ולא יערע ב"י דאית ליה עינא בישא . אף הכא ושלח ביד איש עמי דכוא זמין להאי ורשים להאי וכנהא כוח אשתמודע ביה חד עינא יתיר מאחרא פורתא . סורטא דעל עינא אחתפייא בשערין סגיאין . מכללא עינא ולא מסתכל במישר . האי הוא בר נש זמין להאי וכדקא חזי ליה . ועל דא כתיב ביד איש עמי . בגוס חלבא כוח בר נש דכלל אחר דמחי בידיו כוח מיח ולא כיו בני נשא מקרבין בדהים . בסוריא כוח ב"י דכלל אחר דאסתכל אפילו לטב בלא אסתפק לביש . יומא חד כוח חד ב"י אזיל בשוקא וכוו אנפיו נהירין . אחא הכוא ב"י ואסתכל ביה ואחצקע עיניה . בג"כ בכלא כוח ב"י זמין להאי ולהאי . ועל דא כתיב טוב עין הוא יבורך אל תקרא יבורך אלא יצרך . ותאלא האי בר נש דכוא אזיל למדברא כד מטא ביה בכהוא שעירא כוח סליק לטורא ודחי ליה בתרין ידיו . ולא כוח נחית לפגות טורא עד דאחעביד טיפין טיפין . וכהוא בר נש כוח אמר כך ימחו עונות עמך וכו' . ובגין דסליק הכוא קטיגורא ואחעביד מאנאון כתיב סגיגורא דישאל . דין קב"ה כל חובייהו דישאל וכל מה דכתיב " באינון פתקין דלעיל לאדברא חובייהו דבני נשא נטיל לון ורמי לון כה"ג לאתר מיכא : דאחקרי מללות יס . כה"ד יתשלך במללות יס כל חטאת . תאלא . ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת . ומאת עדת בגין דיהא מכלאו . ויתכפר לכלאו . דכא כל חובייהו דבני ישראל הכא תליין וכלאו מתכפרי דכא ולא

במדבר

תנאים

פקודא מס ליש במוכה וכו' רנ ב

מאנאון

מיכא

ומאת

מכלאו

ומראה מקום

א ומאזכ

מקום נלקחו :

נראית כו

דברים ד

סס לב

ולא בני מבר נש חד * ומאן אתר אחסיו מליגון קופין דבעזרה נטלין אגרא ואייתי
לכו מליגון דמי דכוו מכלכו . וכווא שפירא אחרא דכוכ אשתאר לקב"כ עבדין ליה
חטאת בקדמיא וכו' אוקימנא בלא אתר כוכ מתקשרא . ולבחר דא מתקרבין הכי
ומתבסמין בלא ואשתארו ישראל זכאין קמי קב"כ מכל חובין דעבדו וחבו קמי . כה"ד
די ביום הזה יכפר עליכם וגו' . חו א"ר שמעון י"אמר יעקב אל רבקה אמו כן עשו
אחי איש שפיר ואנכי איש חלק מאי קא רמיא . אלא ודאי עשו איש שפיר וכו'
מהבוא דאקרי שפיר דכא מהבוא סטרא אחי . ואנכי איש חלק גבר מהבוא דפליג
לכל שאר עמין דרבין ממין . דכתיב י"א אשר חלק יי' אליך אותם . וכתיב י"ב חלק
יי' עמו וגו' . חו איש חלק מחרי שפירים ואשתאר חדא . דכנסא פליג לכ חד
לחולקים וחד לקב"כ . אחאי . בנין דיטעין על כחפוי כל חובין דיעקב דכתיב ונשא
השפיר עליו את כל עונותיו עמות חס . תאנא בהבוא יומא כמה פתחין פתחין לקבליהון
דישראל לקבל' ללותהון . זכא חולקיהון דישראל דכא קב"כ בעא לזכא לון ולדכא
לון כה"ד כי ביום הזה יכפר וגו' . כהאי יומ' אתער כהנא בכמה עטרין . כהאי
יומא פולחנא דכנסא יקירא ורב מכל פולחין . לכלא יכב חולקא בליגון קרבין דקב"כ .
כהאי יומא אתער (ס"א אחער) חסד בעלמא על ידא דכנסא מקרב קרבין על
חוביהון דעמא . על חוביה בקדמיא ולבחר על חוביהון דעמא מקרב עלמין עליה
ועל עמא וכו' אוקימנא מלי . עד דכוו אזלו יתבו בחד חקל וללו . נחת חד ענגא
דאשא ואסחר לון . אמר ר' שמעון . בא חמינא דקב"כ רעוחא דליה ככא . נתיב :

יתבו וכו' אמרי מלי דאוריית' :

פתח

ואמר ימים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק . בא משלי כס

אסתכלנא במלי דשלמא מלכא וכלכו * בחכמה אמרין . ת"ח ג' ספרין ס"א בחכמה

דחכמתא אפיק שלמא לעלמא וכלכו בחכמת' עלאה . שיר השירים חכמה . קבלת
תבונה . ומשלי דעת . לקבל ג' אלין עבד ג' ספרים . שיר השירים כנגד חכמה הכי
הוא . קבלת לקבל תבונה הכי הוא . משלי לקבל דעת במאי אחזוי . אלא כל ליגון
קראי בתרי גווי ליגון . רישא וסיפא תרי גווי אחזויא . וכד מסתכלי קראי דא
כליל דא ודא כליל דא . בג"כ שקיל לקבליה דעת . באי קרא לאו רישא סיפא
ולאו סיפא רישא . וכד אסתכלנא ביה כלל כליל חד בחד בין מסיפא לרישא בין
מרישא לסיפא . שמועה טובה מארץ מרחק מים קרים על נפש עיפה . מים קרים
על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק ודא ודא נייחא דרוחא כמא דכאי נייחא דרוחא
כך באי נייחא דרוחא . עד דכוו יתבי אחא חד ב"כ אמר אנתו דר' שמעון ב' תסיחא

ב נפישת מחלי'

ממרעא . וחברייא שמעו קלא דקב"כ שבק ליגון חובי דדרא . א"ר שמעון בא תחייס
בכא קרא ושמועה טובה מארץ מרחק הכי הוא נייחא דרוחא כמו מים קרים על נפש
עיפה . אמר לכו נקום וגו' דקב"כ ארחיש לן בנסין . פתח ואמר מים קרים על נפש
עיפ' דא אוריית' . דכל מאן דזכי למלעי באוריית' ומרוי נפשא מנה מה כתיב ושמועה טובה
מארץ מרחק . קב"כ אכריו עליה פמה טבאן לאוטיב' ליה בעלמ' דין ובעלמ' דאחי . כה"ד
ושמועה טובה . מאן אחר . מארץ מרחק . מאתר דקב"כ כוכ רחיק מניח בקדמיא .
מאתר דכוכ ב"כ בדבבו עמיה בקדמיא . דכתיב י"א וארץ מתקוממה לו . מהבוא אתר א"ב כ

מקדימין

יחולא דברכאן ופרים על מטרוניתא ועל אינון דמוזדוויג לך . מאן אינון דמוזדוויג
עמה אינון דמשדלי באוריית' זיליח כד אחפג . רבי שמעון אמר זכא חולקיה
מאן דחתי עם מטרוניתא בשעתא דאתח לקבלא אנפי מלכא לאשתעי ביה . ואשתכח
עמה בשעתא דלושיט מלכא . ימינא לקבלא למטרוניתא . הכ"ד ^אאשא כנפי שחר הכלים קלג
אשכנח באחרית ים . מאי אחרית ים . הכי אשכנח אחרית דהכא ים הוא דכד
אחפג שירותא כוכ ודינא כוכ וכשתא אחרית הוא דליח דמסתלקין דינא ועאלת
בגדפוי דמלכא היא וכל אינון דמוזדוויג לך . הכ"ד אשכנח באחרית ים ותאנא כל
אינון דמשדלי באוריית' בשעתא דאחפג ליילא אשתתק בשכינתא . וכד אחי אפרא
ומטרוניתא אתחברת עם מלכא הוא אשתכח עמה עם מלכא . ומלכא פרים על
כלכו גדפוי הכ"ד ^איומם ילוח יי' חסדו וזיליח שירי עמי וגו' תאנא בכהי אשתא שם מנ
אזבן מוזדמנין במטרוניתא וקדמין לאשתעי בדה ולאתחברא עמה . וקב"כ מלי
עמה זכו . והוא קארי לך לפרסא לך גדפוי . הכ"ד ^אמוזדוור לאסף אל אלהים יי' שם נ
דבר ויקרא ארץ וגו' אל דא נכירו דחמתא וקארי חסד . אלהים דא גבור . ידוד
דא שלימו דכלא רחמי . ועל דא דבר ויקרא ארץ וגו' :

רבי אלעזר כוכ יתיב קמיה דר"ש אבוי אמר ליח בא תינין אלהים בכל אחר
דינא הוא יו"ד כ"א וא"ו כ"א חית אחר דאקרי אלהים כגון אדני יכוכ .
אמאי אקרי אלהים וכו' אחון רחמי אינון בכל אחר . אמר ליח הכי הוא כתיב בקרא .
^איודעת היום והשבות אל לבבך כי יי' הוא האלהים . וכתיב יי' הוא האלהים . אמר
ליח מלך דא ידענא דבאתר דחית דינא חית רחמי ולזמנא באתר דחית רחמי חית
דינא . אל" ת"ח דכיי הוא ידוד בכל אחר רחמי ובשעתא דמכפטי חייבוי רחמי לדינא
כדין כתיב יכוכ וקריין ליח אלהים אלל ת"ח הוא דמלך . ג' דרגין אינון וכל דרגא
ודרגא בלחודוי ואע"ג דכלא חד . ומתקשרי בחד ולא מתפרשי דא מן דא . ת"ח כלכו
כטיין וכל אינון בזויין (דמתלכטין) כלכו נכירין ומתלכטין ומשחקין ומתברכאן מהכא
בהרא דנגיד ונפיק דכלא כליל ב' ^אוכלל דכלא ביה . והאי נהרא אחרת אל"ס לגנתא
ועילא מגנתא בגין דעדן משתתק בדה ולא פריש ^אמנה וצגין כך כל מבועין סא ב
נפקין ונגדין ואשתקין לכל עיבר . ופתחין בך פתיחן ועל דא רחמי מנה משתכחין
ורחמיין פתיחין בך . ובגין דקריין לך אס נוקבא גבורה ודינא מנה נפיק אקרי רחמי
בלחודכא בא מסטרא דנין מתערין ובג"כ כתיב ברחמי ונקוד דדינא אחון ברחמי
ואתנגיד דינא מסטרא כוונא דא **ידוה** כלי דרגא חד . דרגא תינינא מסטרא דכאי
קדמא נפיק ואחער דרגא אחרא ^א . דאקרי גבורה וכו' אקרי אלהים באלין אחון
ממס ושירותא (חד) מועיר אפין הוא וביח אהאחיד וצגין דאתאחיד (כאי) בכו
כתיב יי' הוא האלהים . כי יי' הוא האלהים . באלין אחון וכו' חד ודא הוא דרגא
תינינא . דרגא תליחא דאק כתר אחרא כלי ב' דינא דמלכא ותאנא אדני הכי
כתיב וכו' אקרי וכו' בכו שמה אחרת . וכו' שמה באתר דא אשתלים ואלין אינון
ג' דרגין דאקרון בשמכן דדינא וכלא מתקשר חד בחד בלא פרודא כמא דאוקימנא
אל" חית קמיה דאבא בא שמעל' בכו ^אדכתיב ^אאלהים אשר אהי ית א
ולא קיימנא ביה . אל" אלעזר ברי הא אוקטב חזרייא וכשתא בחד מלך אתקשר בלא
ורא

א עיי' ביאר
מאמר זכ
בפרס בשער
מכות וכו' נכב'
פ"ז :
דברים ד
מלכים חית

אחרי מות

[illegible]

חלבים

אלהים כופיע כלומר מזיין דכאז שלימו דיופי בעלמ' אלהים כופיע . ת"ח לא אחברכא
 ירושלם אלה מזיין . וזיין מעיל' . וכל' חד בחד אחקשר . תלגא ח"ר יכודס
ויצא אל המזבח אשר לפני יי' וכפר עליו . אל המזבח סתם . (כביכול) כמה
 דאחעביד לתתא אחעביד לעיל' וכלא אחקשר חד בחד . ותלגא כמה
 דבכאי יומא מכפר כהנא לתתא הכי נמי לעיל' . וכד כהנא דלתתא מסדר פולחניה
 כהנא דלעיל' הכי נמי (כביכול) לא אשתכח לעיל' עד דאשתכח לתתא . ומתתא שארי
 לסלקא קדושה דמלכא עלאה ומשתכחין כלכו עלמין חד קמיס דקב"כ . ח"ר יכודס
 תלגא כוו ידעי ישראל אמאי קב"כ פקיד עליהו דישראל לאוכחא לכו יתיר מכל
 שאר עמין ונדעון דהא קב"כ שביק דידיה ולא גבי מנכון חד ממנא . תלגא קב"כ כמה
 רת כין כמה חיילין אית ליה כמה שולטנין ממנן משתכחין בפולחניה כד זמין לכו
 לישראל בכאי עלמ' אכתא לון בכרתין קדישין כגונא דלעיל' אשרי לון בארעא קדישא
 בגין דישתכחו בפולחניה קשיר לבולכו עלאי בכו בישראל וחדון לא עלמין קמיס
 ופולחנא לא אחעביד קמיס לעיל' עד דישראל עבדין לתתא כל זמנא דישראל
 משתכחין בפולחניה דמאריכון לתתא הכי נמי לעילא . (כביכול) בזמנא דישראל בטלי
 פולחנא לתתא בטלי לעיל' ופולחנא לא אשתכח לא לעיל' ולא לתתא . ועל דישראל
 בטלי פולחנא דקב"כ כד שראן בארעא הכי נמי לעילא כ"ש לבתר . אמר קב"כ
 ישראל אי אתון ידעין כמה אכלוסין כמה חיילין מחעכבין בגיניכו תנדעון דלית
 אתון כדאי למיקס בעלמ' אפילו שעתא חדא . ועכ"ד מה כתיב יואף גם זאת
 בביהמם בארץ אויביכם לא מאסתיס וגו' . (צ"כ) וילא אל המזבח אל המזבח סתם .
 אשר לפני יי' סתם . וכפר עליו לבתר וילא ועשה את עולתו ואת עולת העם וגו' .
 וכפר עליו מאי קא מיירי ח"ר יוסי לאחערע חסד בעלמא בקדמיתא . תלגא כתיב
 וכפר על הקדש מעמאת בני ישראל . מאי וכפר על הקדש אלא ח"ר אלעזר הא
 חניק חייבא עבדין פגיומאח לעיל' ומחערין דינין וגרמין לאשתאבא מקדשא
 * וחויא תקיפא שארי לאתגלחא . וכדון דינין מחערין בעלמ' ובכאי יומא צעי
 כהנא לדכאח כלא ולאחערע (ס"א ולאחערע) כתרר קדישא דיליה דכיא רישא
 דמלכא בגין דייתי מלכא לאשראח במטרוניתא וכד רישא דמלכא נטיל כלא נטיל וייתי
 לאזדוגא במטרוניתא ולאחערע חידו ובכאן בעלמ' . (ס"א) בגין דייתי מלכא לאזדוגא
 במטרוניתא ולאחערע חדו ובכאן בעלמ' וכד רישא דמלכא נטיל כלא נטיל) אשתכח
 דכל שלמא (י"א שלימו) דעילא ותתא בכהנא תליא דאי אתער כתרר דיליה כלא אתער
 וכלא בשלימו אשתכח . וע"ד כתיב וכפר על הקדש בקדמיתא וכפר על הקדש לאשגאח
 שלמא בעלמא ולאשגאח חידו בעלמ' . וכד חידו דצוגא אשתכח במלכא ובמטרוניתא
 כל שמשין וכל בני היכלא כלכו אשתכחו בחידו (וכל חידו דעלמ') וכל חובין דחבו קמי
 מלכא אחכפר לכו . הכ"ד מכל חטאחיקס לפני יי' ה"זכרו . ובג"כ כתיב וכל אדם לא
 יסיח באל מועד צבאו לכפר בקדש עד לאתו . בשעתא דעאל לזוגא לכו . ובשעתא
 דמזדוגין מלכא ומטרוניתא הכיא שעתא וכפר צעדו וצעד ביתו : תלגא **ובל** אדם
 לא יסיח באל מועד . רבי ינחק פתח יזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי **ס**
 ינחק וגו' . כאי קרא אוקמוס . ת"ח בשעתא דישראל בגלותא כביכול קב"כ עמכון
 בגלותא דהא שכינתא לא אחעדי מנייכו לעלמין . ת"ח בזמנא דישראל אשתכחו
 בגלותא דכל שכינתא בינייכו שרייא ותאבא עמכון מן גלותא . ובזכות אינון דליקייא

דאשתאבו

(ח"א)

ין

א ונתח
 מחיל לכתוב
 וכולא נח
 קדמוני :

דאשטארו בארעא שארעא בארעא ווא אעדי מנייכו לעלמין. ^אאיר יאודע דאזאדערע
 מטרונותא צומלכא וואדער כלל דעלולא דמלכא בג"כ אקרון אנשי כנסת הגדולה כנסת
 הגדולה דואי. תאנא בכל זמנא דישראל בגלותא אי אינון זכאין קב"כ אקדים לגמלא
 עליוכו ולאפקא לון מגלותא. ואי אינון לא זכאין מעכב לון בגלותא עד בכוא זמנא
 דאחזר. וכד מטא זמנא ואינון לא תחזיון. קב"כ אשגח ליקרא דשמיא ווא אנשי לבו
 בגלותא כה"ד וזכרתי את בריתי יעקב וגו'. אלין אבנן דכלא רוא דשמוא קדישא.
 רבי חייא אמר מאי טעמא יעקב קדמאא כהא. אלא בגין דייעקב כללא דאבנן וכווא
 אלינא קדישא בג"כ ו' דשמוא קדישא ביה אחידי' וכדי קריין יעקוב בוי'. רבי יצחק אמר
 וא"ו צאתיו י"ג מבינן דירית ירוחא דיי"ג מצועין דמצועא סתומא קדישא. רבי אבא
 יתקבל ^א אמר וא"ו אחאי כליל ו' א"ו אלא ו' דיתבי על כורסייא כד"א יועל דמות הבסא דמות
 בראשית כב כמראה אדם עליו מלמעלה. א' סתים בגויה ווא אהגלייא. ודא בוא דכחיב י"ב נשבעתי
 ק"א ^א *נאם וי' בג"כ כחיב ווא אקרי. בתראא כללא דקדמאא. בתראא כהא דאוקימנא
 דלייב. וע"ד כלינן אהון דא דא וא"ו רישא וסיומא כנהא דאוקימנא. ותאנא הרין
 אהון אינון כהאי גווי'. וא"ו דאמינא נ"ן אוקי' כהי וואט"ג דאוקומא מלך נ"ן כהי מתפרשא.
 ו' כפופא דא מטרונותא. וסמיכא לה ו' דאיוכו יסוד בגין לאתברא מניא. ו' פשוטא
 אהפשוטא דתפארת ועל דא כלינן אהון ומתאחדן דא דא. ואי סיומא אחאי אהדר ו'
 אחאי מנ"ן כפופא וואדער אפויס לגבי' פשוטא אלא בגין יקרא דמלכא אהדר אפוי
 לקבליה דמלכא. ותאנא מ"ס לא כליל בגויה את אחרא (בגין) אלא מ' פתוחה ס' סתומה
 מ' פתוחה דבוא כד דבר אהצבר עמא מ' סתומה יוצא. דא סתומין אהראא. ואט"ג
 ש"ד דמתפשטין למנין. ואית דמתני כהאי כד"א יגן נעול אחותי כלל גל נעול מפין אחוס
 א"ר יצחק בשעתא דמלכא קדישא אהדר לבו לישראל בגין שמיא וואדערע מטרונותא
 לאתברא (כדין) כחיב וכל אדם לא יכיר באל. מועד צבאו לכפר בקדש קך כהנא
 בשעתא דאל ליחד שמו קדישא ולכפרא בקדשא לזוגא למלכא בגמלוניא כחיב
 וכל אדם לא יכיר באל מועד וגו'. תאנא ר' יאודא אמר כהנא אהער שלמא
 בעלמי לעילא ותתא ותגרא עלא דרגא חד אחאי גופיב. נפיק מבאי דרגא לרגא
 אהרא אחאי גופיב אחיד שלמא כהאי וכהאי. קדש ידיו ומתברכאן כהדא. ובכלא
 צעי לאחזאח עובדא וצעי לאחזאח לבושי דיתלבש כנוונא דעובדא דיתכון עד דיסדר
 כלל כהא דאטריך ויהצרכון עלאי ותתאי. תאנא ר"ש פתח (ד') וי"ד בגליפין
 אהון צטערין אהקשרן צי"ד וי"ד אזיל ליו"ד (ס"א לוי"ד) וי"ד סליק צי"ד וי"ד אזיל
 לוי"ד ומתכשי צכו ומכוון דעתא. אהצבר ה' בוא"ו ה' עלאח אחיד תרעוי (ס"א
 בתרעוי) בגלפי תכסיסין אהרא צהירו אלף וחמש מאה ושבעין אכסדרין סתומין.
 סליק ה' ואהער חמש זמנין ל' תרעין קיימין דקיימין. כד אהגלגל צטערי
 נהרין אפני דמלכא וא"ו אהפשט לע"ב גליפין. מעטר ה' לו' (כ"א מתעטר
 צי"ד ה' לו') צע' אלף וכו' מאה כהרין דמתעטרין צחד כהרא כה"ד
 צ"ב ^א צטעטר שטערב לו אמו. ו' בתרין רישין רישא דגולגולתא גליפא רישא קולא
 חד לעילא וקולא חד לתתא וי' נחית לו' (ס"א וא"ו נחית לוא"ו) גליפא דגולגולתא
 בגווייכו שבעין אפני דעטרין מעילא לתתא ביה טאסין גציעין ופרחין דא סליק
 ודא נחית. מתגליפין חד צחד אהקשר ו' צה' ה' צו' ו' צה' (ס"א ו' צה')
 בראשית מט ה' צו' ו' צו' ו' צה' דא אחיד צדא כד"א יותב צהיין קשתו ויפז
 כמדבר כד ורעוי ידיו מידי אביר יעקב. וכחיב יאיתן מושבך ושים כסלע קך כדון אהקשר
 כלל

כלא חד בחד דא דבא נהרין מפתחן ונהרין אנפין כלכו • כדין כלכו נפלין על אנפיהו
ומחדעזנן ואמרי בריך שמים יקרא מלכותיה לעלם ולעלמי עלמין • קלא מתקשר עמיה
דכהנא וכו' אהיב לגבייהו ואמר תטכרו • תטכרו לא אמרין שאר כהני ועמא דר כהנא
רבא בד התקשר ביה הכוא קלא • תאנא מכל חטא תיכס לפני יי' כיון דכתיב מכל חטא תיכס
אמאי לפני יי' • אלא א"ר ינחק * לפני יי' ממש דתניא מרישא דירחא ספרין פתוחין ודייני ^{שמות ק"ג}
דיינין • בכל יומא ויומא בתי דינין אתמסרין לתפתחא דדינא עד הכוא יומא דחקרי
תשעא לירחא • בהכוא יומא סלקין דינין כלכו למארי דדינא ומתקני כרסייה עלאה
דרחמי למלכא קדישא • בהכוא יומא בעאן ישראל לתתא למחדי בחדותא לקדמות
מאריהון דזמין ליומא אחרא למיחב עלייהו כבורסייא קדישא דרחמי • כבורסייא
דוחרנות' וכל אינון ספרין דפתחין קמיה וכתבינן קמיה כל אינון חובין הוא מזכי
לון ומדכי לון מכלהו הכ"ד מכל חטא תיכס לפני יי' תטכרו • לפני יי' ממש • אינון
דלמדין קרא עד הכא אמרין ולא יחיר • ולית רשו לאחרא דליומא תטכרו אלא כהנא
רבא דפלה פלחנא וקשר שמה קדישא בפומיה וכד כוס התקשר ומתברך בפומיה
הכוא קלא נחית ובטש ביה ואתגביר מנה בפומיה דכהנא ואומר תטכרו • פלה פולחנא
ומתברכין כל אינון עלאין דלשפתארו • ולבתר אחי גופיה וקדש ידיו לאעלא בפולחנא
אחרא קדישא • עד דיתכוון למיעל לאתר אחרא עלאה קדישא מכלא • ג' שורין סחרין
ליה כהני אחוי • וליואי מכל שאר עמא כלכו (ברכאן קמיה) וקופין ידן עליה
בגלותא • * וקטרא דדכבא זקפא ברגליה • נטיל ג' פסיען וכלכו קיימין בקיומיהו
ולא נטלין בתריה (כוס הקטיר בקטורת) נטיל ג' פסיען אחרן (רשימא בלכא) אסתר
לדוכתיה • נטיל ג' פסיען אסתיס עייקן ואתקשר לעילא • עאל לאתר דעאל שמע קול
גדפי דכרוביי' מומרין ואקישן גדפן פרישאן לעילא כוס הקטיר קטורת משתכבא קול
גדפיהו ובלחישו אתדבקן • אי כהנא זכי דכא לעילא בחידו אשתכח • אוף הכא
בהסיא שעתא נפיק רעוא דנהורא מתבסמא מריחין דטורי אפרסמונא דכייא דלעילא
ואולא בכל הכוא אתר אעיל ריחא בתרי נוקבי דחוטמיה ואתיישבא לבא כדין כלא
הוא בלחישו ופטרלא לא אשתכח חמן • פתח כהנא פומיה בללותא ברעושתא בחדותא
ולאי גלותיה • בתר דסייס זקפין כרובייא כמלקדמין גדפיהו וממרין כדין ידע כהנא
דרעושתא הוא ועידן חדותא לכלא ועמא ידעין דאתקבל גלותיה כמא דכתיב ^{ישעיהו} אס יביו
חטא תיכס כשנים כשלג ילבינו • וכו' תב לאחוריה ולאי גלותיה • זכאה חולקיה דכהנא
דכא על ידיו חדו על חדו אשתכח הכוא יומא לעילא ותתא על הכוא שעתא כתיב
אשרי העם שכב לו אשרי העם שויי אלהיו :

והיתה

לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש חטנו את נפשותיכם
וגו' • רבי חייא פתח ^{ישעיהו} נפשי אויתין בלילה אף רוחי בקרבי אשתחרך
וגו' • נפשי אויתין בלילה נפשי אויתך בלילה מזעי ליה • מאי נפשי אויתך • אף
רוחי בקרבי אשתחרך • ישחרך מזעי ליה • אלא הכי תאנא קב"ה רוחא ונפשא
דכלא ישראל אמרי נפשי ורוחי אנת • בגין כך אויתך לאדבקא בך ואשתחרך לאשכחא
רעושת • ר' יוסי אמר בשעתא דב' נאים בערסיה נפקא נפשיה וסלקא ואסחידת
ביה בב' על כל מה דעבד בכל יומא • גופא אמר לגופא נפשי אויתך בלילה

א חבל של זכב
סיה קשור ברגל
הכבוד גדול ארוך
שכאם ימות
ח"ו בסיכל אזי
ומשכחו חוזה

הכלים קמד

אף רוחי בקרבי אשחרך • ד"א נפשי אויחך אמר • כנסת ישראל קמי קב"ה נפשי
 אויחך בלילה בעוד דאלא בגלותא ביני עממיא ומניעה נפשי מכל בישתא (י"א וריוחא
 נפשי מכל פיסתא) דקוטרע ביני עממיא נפשי אויחך בגין לאחבא לאחרי • אף רוחי
 בקרבי אשחרך כלומר אע"ג דליון משעבדין לגבי בכל שערודא • רוחא קדישא לא
 אחעדי מנאי בגין למשחר לך ולמעבד פקודיך • ר' יצחק אמר אמרי ישראל קמי קב"ה
 בעוד דנפשי בי אויחך בלילה מאי טעמא בלילה אלא בגין דהאי נפש בכהי שעתא
 אלטריך לחמא לך • אף רוחי בקרבי אשחרך • כד אהער בי רוחא קדישא אשחרך
 בהתערותא למעבד רעוהך • כי כאשר משפטיך לארץ • בזמא דמשפט נחית בארעא
 לבשמה עלמא • דין דק למדו יושבי חבל • כלומר יכלין למסבל דינא דדק ולא
 ישח' עלמא מניח • אימתי דק למדו יושבי חבל • כאשר משפטיך לארץ • ר' חזקיה
 אמר נפשי אויחך בלילה דא כנסת ישראל • אף רוחי בקרבי אשחרך דא קב"ה •

רעיא כדפניא

רבי אבא בזה יחזיק קמיה דר' שמעון

קס ר' שמעון בפלגו ליליא למלעי
 באורייתא • קמו ר' אלעזר ור' אבא עמיח •
 פתח רבי שמעון ואמר ר' אבא תערוג על
 אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים •
 הא קרא דאוקמוס חבריי' זכאין ליון ישראל
 מכל עמין דקב"ה יבב לון באורייתא קדישא
 ואורית לון נשמתין קדישין מאחר קדישא
 בגין למעבד פקודי ולאשתעשע' באורייתא •
 מבני כו דכל מאן לאשתעשע באורייתא לא דחיל
 סבלים קט מכלא דכתי' ללוגי תורתך שעשועי אז אבדתי
 בעיני • מאן ליון שעשועי • אורייתא •
 שם כט דאורייתא שעשועים אקרי דכתיב י'ואהיה
 מבני ה שעשועים יום יום • ודא הוא דתנין קב"ה
 סבלים מה אחי לאשתעשע' עם לדיקייא בגינהא דעדן •
 מאי לאשתעשעא בגין למחדי בכו • דתנין
 יבשבי נח זכאין ליון לדיקייא דכתיב בזהו א'אז תתענג
 על י' בגין לאשתעשעא מהבוא שקיו דמחל
 כד"א וכשביע בזהאחות נפשך כביכול אחתתת לאולדא משיחא בגין חבלים
 קב"ה משתעשע בכו מהבוא שקיו ודחקין דלדיקין ומארי מדות ומארי ריון
 דמחל דמתענגי בכו לדיקייא • ועל דא דאורייתא מארי בושע ועטע מארי יראה
 אחי לאשתעשעא עם לדיקייא • וכל מאן ואכבד מארי חסד אנשי חיל יראה
 לאשתדל באורייתא זכי לאשתעשעא עם אלהים אנשי אמת שוגא' בלע דמחל
 לדיקייא לון שעתא • וכהי הוא דאוקמוס מארי
 מתניחין • דור שכן דוד בא אנשי חיל יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו
 וירא' חטא ימאסו ותכמת סופרים תסרה ותכא' כאלמת נעדרת וסגפן
 תתן פריס וסיון ביוקר ומאנון קלין דיסיבת דליון שבעין לקבל שבעין חבין

דישך

לדיקויא מהכחא שקיו דנחלא. תאנא כאל דיעך יי' ביום לרה אפתחת רחמא
תערוג על אפיקי מים. דא כנסת ישראל דלוי ב' גלילא מתרין ביתין לאולדא ב'
כד"א ילילתי לעזרתי חוסה. תערוג על משיחין ואעילת רישב בין ברכה דלוי כלם כב
אפיקי מים ודאי לאשתקיא משקיו דמבושי רישא דילכ עמודא דאמלטי' תרין שוקבא
דנחלא על ידי דלדיק. תערוג כד"א נלח וכו' תרין נביאים מתמן אולידת תרין
לערוגת הבושם. כן נפשי תערוג אליך משיחין בכהיא זמנא ויחשוף יערות יתעבר שי
אלכיס. לאשתקייא מן בעלמ' דין נחש מעלמ' : ע"כ

סיום זס סמ' רמא א ולי חימא וכו'

בראשית ב

מבוש'א חד לעיל' דכתיב יונת' ואלא מעדן

לכשקות את כגן וגו'. ומתמן נגיד ונפיק ומסקי גינתא וכל חינון נתלין נגדין ונפקין
ומתכנשין בתרי מבושין דאקרין נלח וכו' ואלין אקרין אפיקי מים בכהיא דרגא דלדיק
דמיני' נגיד ונפיק ומשקייא גנתא. בגין כך אל ולבי כחדא משתכחי (נ"א אל ולבי
איקרין עטרת ויסד) לדיק ולדק. תאנא כתיב קול יי' יחולל אילות. אילות אילת
כתיב חסר דא אילות כסדר (נ"א דא אילות דשחר) (ד"א אילות כסדר) דתניא בפלגות
ליליא בשעתא דקב"א עאל לגנתא דעדן לאשתעשעא עס לדיקיא כלי קול נפיק וכו' וכו'
כל חינון אילתא דסחרני כורסייא יקירא קדישא כה"ד יסשים גבורים סביב לה. שר

ד"א יחולל אילות כד"א יחוללה ידו נחש בריח. ויחשוף יערות כד"א יביערת הדבש. חנון כו
וכתיב יאכלתי יערי עס דבשי וינקא לכו בלמא דנקא לבנין. אמר ליה ר' אבא שור ס

י

נפשי אויתוך בלילא אף רוחי בקרבי אשחרך. אויתוך אותך מבשי ליה. אשחרך ישיבי כו
ישחרך מבשי ליה אל הא *אוקמוס כד"א יאשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר בראשית כו

איש. ת"ח נפשא ורוחא אשתמודע (ס"א אשחשי) (ס"א אשתחפי) כחדא לעלמין.
תנא פולחנא שלימתא דבשי ב"י למפלח לקב"א כמח דחנין ואכבת את יי' אליך
גו' דירחים ליה לקב"א רחימות' דנפש ממש ודא הוא רחימות' שלימתא רחימותא

דנפשי' ורוחיה. כמח דאחדקו אלין בגופא וגופא רחיס לון. *כד יחדק ב"י ס"א דרש
לרחמא ליה לקב"א רחימות' דנפשי' ורוחיה לאדבקא ביה. כה"ד נפשי אויתוך
בלילא (כלומר) נפשי ממש. אף רוחי בקרבי אשחרך אחדקא כך ברחימות' כגיהא.
בלילא דבשי ב"י מרחימותא דקב"א למיקס בכל ליליא לאשתדלא בפלחיה עד דיתער
אפרא ויתמשך עליה חוטא דחסד. דתניא זכא חולקיה דכחא ב"י דרחימותא

דא רחיס ליה לקב"א (וכני) (חינו) זכאי קשט דמרחמין ליה לקב"א כבי. עלמ' מתקיימ' (נ"א דכני)
בגניכוון ושלטין על כל גזירין קשין דלעיל' ותתא (בגין דיתקיים עלמ' בגניכוון) *תאנא י"א ס"א

כחא זכא דאחדק ברוחיה ונפשי' לעילא במלכא קדישא ברחימות' דקא יאח. שליט
בארעא דלתתא וכל מה דגזר על עלמ' אתקיים. מ"ל מאליו דכתיב יי' אשר עמדת' מלכ' א ס
לפניו אם יסיה כשנים כאלה על ומטר כי אם לפי דברי. ת"ח בשעתא דאיתין נשמתין
קדישין מעילא לתתא ואינון זכאי עלמ' משלפי לכו ממלכא ומטרונית' ועירין חינון דכחא
שעתא דנחית קיימא קמי מלכא ורעות' דמלכא לאשתכלא בה כמח דאוקימנא בשעתא
דנשכ קב"א רוחא בכל חילא וחילא דשמיא כלכו חילין אשתבידו וקיימי בקומייתכו
דא הוא דכתיב וברוח פיו כל לבאם. ומנייכו אשתככו עד דקדושא בריך הוא
לחיים

אחית לכו להתא - ותאנא מיומא דהחברי עלמ' קיימי קמיא דקב"ס ותעכבו עד
דמטא זמנא להתא לון בארעא ואלין שליטו לעילא ותתא כה"ד חי י"י אשר עמדת
לפניו - אשר אני עומד לא כתיב אלא אשר עמדת - לבתר אהדר לאחריה וסליק
לאדריה ואינון אחרנין לא סלקין עד דימוחון - בגין דלא קיימו קודם לכן כאינון
אחרנין - ובגין כך אליהו אהעביד שליחא מלאכא לעילא - ואלין דמהדבקין יתיר
למלאכא - אשכחנא בספרא קדמאח דארס דכל רוחין קדישין דלעילא עבדין שליחא
וכלכו אחיין מאתר חד דנשמחון דלדיקייא מתרי דרגין דלילין בחד ובגין כך סלקין
יתיר ודרגיון יתיר וכו' כה' - וכל אינון דכוו עמדין חמן נחתו וסליקו בחייכון
כגון חנוך דלא אשתכח ביה מיתא וכו' אוקימנא מלא דא בחנוך ואליו - ותאנא
מאה ועשרין וחמש אלף דרגין *לנשמחון דלדיקייא סליקו ברעות' עד לא אחברי
עלמ' דקב"ס מזמנא לכו בעלמ' דין בכל דרא ודרא וסלקין וטאסין עלמ' ומתקשרי
בצדורא דחיי - וזמין קב"ס להתא עלמ' כה' - עלייהו כתיב י"י כאשר בשמים
החדשים ובארץ החדש וגו' : **תענו** את נפשותיכם - נפשותיכם קאמר - בגין
דישרא משהבין קמי מלאכא קדישא זכאין ויהא רעותא דלכון לגבי קב"ס ולהתדבקא
ביה בגין דיכתפר לכו חובייכו - ועל דא מאן דאכל ושתי בחשיעא ומענגא נפשיה
במיכלא ומשתיא אשתכח בעשירא עמיה דנפשא בחרין חולקין ואשתכח כאילו
חתני חשיעא ועשירא - את נפשותיכם לאכללא כל גופא וגפשא ולהתכנעא בכהי
יומא להתכפרא על חובייכון - תאנא כי ביום הזה יכפר עליכם - ביום הזה - היום הזה
מבטי ליה - אלא ביום הזה דייקא דביה אחגלי עתיקא קדישא לכפרא על חובייכון
קבלת ט דכלא - ד"א תענו את נפשותיכם - ר' אבא פתח ואמר *עיר קטנה ואנשים בה מעט
ישעיהו טו וגו' עיר קטנה - הא אוקמוס - אבל עיר קטנה כד"א *עיר טו לנו ישועה ישית חומות
כושע יא וחיל וגו' - וכתיב יולא אבא בעיר - עיר קטנה זעירא היא - דהיא בתראא מכלא
תתא מכלא שורוי דרברבין תקיפין קדישין - עיר הקדש אקרי - ואנשים בה מעט
פסלים כד זעירין אינון דזכאן לסלקא לגווה ולמשרי בה - כד"א *מי יעלה בזה י"י ומי יקום
במקום קדשו וגו' - ועל דא ואנשים בה מעט - ובה אליה מלך גדול דא קב"ס
לאזדוגא בה ולמשרי בה - וכבד אותה כד"א *ואני אהיה לה נאם י"י חומת
אש סביב וגו' ובנה עליה מצודים גדולים - דבנה שורוי דרברבין תקיפין יליאן
ושפירין *קדישין עיר הקדש אקרי - וכל יקרא דמלאכא עיל בגווה - ובג"כ היא
בלחודא כלילא מכל עטרי דמלאכא וכל עטרי מלאכא בה מתעטרין - בג"כ ואנשים
בה מעט כתיב - ומנא בה איש מסכן וחכם - כה"ד נקי כפיו ובר לבב - מסכן
כד"א *יוני ערי מסכות לפרעה מתעטר בעטרין תקיפין בעטרי אוריית' בעטרי
פקודי אוריית' דמלאכא - וחכם דכי בה בכהי חכמה וחכם דכוא חכים יתיר
מכלא נעיינא בפלחנא דמאריה בגין למזכי בה ולהעלא בה - כה"ד ומלט הוא את
העיר בחכמתו - ומלט כמו *אמלטס נא ואררא את אחי אמלטס נא שמח - חוק
הכל ומלט הוא את העיר בחכמתו - ואדם לא זכר את האיש המסכן כהוא - ואדם
לא זכר למעמד פקודי אוריית' לאשתדלא באוריית' כההוא גבר מסכנא דלתחבר בכלא

בגין למזכי זה וואנארהי אני טובה חכמה מגבורה. דהא בזהוהא עלמי' לא יבדין קבלה פ
 רשו למיעל בר הכי זכאי קשט הכי דמשתדלי בה באוריית' יומא וילי ומתטטרי
 בפקודי אוריית' בזהי עלמי' למיעל בכו לעלמא דאחי. וחסמת המסכן בזויה ודבריו
 אינם נשמעים. דהא בני נשא לא מסתכלין ביה ולא בעלן לאתחברא ביה ולאית
 למלי. דהנא כל מאן דאליה למלי דאוריית' זכא הוא בזהי עלמי' וכאילו קביל
 תורה מכיני. ואפילו מכל בר נש נמי בעי למשמע מלי דאוריית'. ומאן דארבין
 אודייה לקבליה. יביז יקרא למלכא קדישא ויביז יקרא לאוריית'. עליה כתיב
 היום הזה נהיית לעם ליי' אלביך. תאנא יומא חד סו אזלי חברייא עמייה
 דר"ש אר"ש חמינא אלין עמין בלבו עלאי וישראל תחמי מכלבו מ"ט. בגין דמלכא
 אשדר מטרוניתא מניה ואפלי אמרו באתריה (כלומר שפחה) כד"א יתחת שלם רגוז משי
 ארץ וגו'. תחת עבד כי ימלוך וגו' ושפחה כי תירש גבירתה. מאן שפחה היא
 כתר נוכרה דקטל קב"ש בוכרא דילכון במלרים. דכתיב יעד בכור בשפחה שפחה
 אשר אחר ברחים. אחר ברחים כות יתבא בקדמיתא והשתא האי שפחה תירש
 גבירתה. בבה ר"ש ואמר מלכא בלא מטרוניתא לא אקרי מלכא. מלכא דאתדבק
 בשפחה באמרו (דילה) דמטרוניתא אן הוא יקרא דליה. וחמינא קלא לבשר'
 למטרוניתא ולימא יגילי מאד בת ליון כריעי בת ירושלם הנה מלכך יבא לך לדיק זכרים ו
 וטעם הוא. כלומר לדיק הוא נושע. בגין דהוה רכיב עד השתא באתר דלאו דליה
 באתר נוכרה ויטיק ליה ועל דא כתיב עני ורוכב על חמור. עני (דלא) הוא
 בקדמיתא. ורוכב על חמור כמה דאוקימנא. אינון כתרין תתאין דעמין עכו"ם
 דקטיל קב"ש בוכרא דילכון במלרים כד"א וכל בכור בהמה ובה אוקימנא מלי. שמת יא
 כביכול לדיק וטעם הוא הוא ודאי יתיר מכלא. בגין דעד השתא שארי לדיק בלא לך
 והשתא דיזדוגון כחדא לדיק וטעם הוא דהא לא יתיב בסטרא אחרא. תאנא
 יבלידא אבד ואין איש שם על לב וגו'. האי קרא קשיא בלדיק אבד נאכד מצעי ישיה ו
 ליה מהו אבד אלא אבד ממנו. ומאי אבד אבד למטרוניתא ואתדבק באתר אחרא
 דאקרי שפחה. אמר רבי יוחנן לר"ש אי ניחא קמיה דמר הא דתינין דכתיב יולדיק משי
 יסוד עולם מאן דאמר דעל שבעה קיימין קיימא עלמי' ומאן דאמר על חד קיימא
 עלמי' כיך מתישרן מלי. אל' בלא מלך חד הוא דהא ז' אינון ובהו חיה חד קיימא
 דאקרי לדיק וקיימי עליה ועלמי' בזהי אתקיימא. וכד אתקיימי' עלמי' עליה כאלו
 אתקייים על מולכו שבעה. ועל דא כתיב ולדיק יסוד עולם ובה אוקימנ' מלי בבה
 אתר. ותאנא האי שפחה זמינא לשטתא בארעא קדישא דלתתא כמה דכות מטרונית'
 שלטא בקדמיתא דכתיב לך ליון בה ובשתא שפחה כי תירש גבירתה בכלא חמין קב"ש
 לאתבא למטרונית' לאתריה בקדמיתא. וכדין ממאן הוא חדוואת כוי אימא חדוואת
 דמלכא וחדוואת דמטרונית'. חדוואת דמלכא בגין דיחויז לה ויתפרש משפחה דוקא
 אמיתא. וחדוואת דמטרוניתא. בגין דסיחוב לאדווגא במלכא כד"ג גילי מאד בת ליון
 וגו'. ת"ח כתיב והיתה זאת לכם לחקת עולם. וקיתה לכם מצעי ליה מאי זאת הא דאמרן
 לחקת עולם. בכל אתר ואתר חקת עולם אתקרי גזרה דמלכא דעייל כל נימוסי באתר
 דא ואסתים לון כמאן דסתים כלא * באסקופא חדא. * חקת עולם ודאי בזהי זאת
 רשים

א סי' כח
 א חד
 ק

רשים וחקק כל גמיון דלילה וכל טמירין דלילה • בחדש כשביעי בעשור לחדש •
 בעשור דייקא כמה דאוקימנא • חטנו את נפשותיכם • ודאי כפי כוח וסא אחמר •
 נפשותיכם ודאי • דכא בנפשא תליא מלחא • בנין כך אכילה ושתיא (מתשיטא) יתיר
 מיומא אחרא ואפי' דכאי מלכ אחמר בגוונא אחרא וכלא שפיר וכאי וכאי מלכ
 חדא וכל חד באחריה וכפי כוח • וסאנא ככאי יומא כל חידו וכל נכירו וכל וסארטותא
 דעלמין כלכו תליין באימא עלאכ דכל מצוין נגדין ונפקין מנה • וכדין נכירין כל
 אינון בולגין וסכרין בחדותא עד דמתבסם כלא וכדין כל אינון דינין אשכחכו בנכירו
 ודינא לא אשכחכו ועל דא חטנו את נפשותיכם • אמר רבי אבא כה אוקים לה מ
 שמואל ב כ מן גופא דמתניתא • לא גלו ישראל מארס עד שספרו בקב"ה דכתיב י'אין לו חלק
 מלכות א יב דוד ולא נחלכ בני ישי וסא אחמר • קרא אחרנא אשכחנא ככאי דכתיב י'רסא ביתך
 ישיש ב דוד • א"ל כפי כוח ודאי בית דוד אקרי כמה דכתיב י'בית יעקב לבו ונלכ באור
 שם ב ה' • בית יעקב כד"א י'בית ספארתי אפא"ר • לבו ונלכ באור י"י • מאי באור י"י
 בראשית ב דכתיב י'ונכר יואל מעדן להשקות את כנן ונטע כאי גן לאשעשעא ביה עם ד'קיי'
 דביה שריין • סאנא כתיב אך בעשור לחדש כשביעי כזכ יום סכפורים כוח וגו' •
 ועניתם את נפשותיכם וכתיב וסיתא לכם לתקת עולם בחדש כשביעי וגו' • אך
 דכתיב מאי קא בעי ככא • אמר ליכ למושע' קא אחייא דכין דאמר ועניתם
 את נפשותיכם כשעט לחדש • אמר (לכח) אך בעשור • אך עשור מצעי ליכ
 שמואל ב יב דבעשור תליא מלח' אמר ליכ אי כפי י'אך ביום הראשון שביעיתו שאור מצותים וסניק
 אך חלק חזיו אסור באכילה חמץ וחאי מותר אוק ככא אך בעשור לחדש אימא דחזיו
 אסור במלאכה (י"א באכילה) וחזיו מותר • א"ל אוק ככא בעניתם את נפשותיכם
 תליא דכא עמי לא אשכחא חלא מפלגות יומא ולכנאכ ושפיר כוח אך חלק בעניתם את
 נפשותיכם • א"ר אלעזר כתיב • **ב' ביום הזה יכפר עליכם וגו' •** אכפר עליכם מצעי
 ליכ • חלא יכפר עליכם לאכלא יוכלא דניד מצוין לאשקאכ ככאי יומא לכל עיבר
 לארואה כלא ולאשקאכ כלא דא עליכם • כלומר בנימין דכנאכ לבין ככאי
 יומא דכתיב לפני י' סכרו ולא יסלוט עליכו דינא • רבי יוסה אמר זכאין אינון
 ישראל דקב"ה אחרעי ככו וצעי לדכאכ לבו דלא ישתכח ככו חוצה בנין דיכין
 שמואל ב כז כי יכילי וידורן ככילי • וסאנא דחאי כתיב י'חקתי עליכם מים סכורים וגו' •
 פסוק קל **רבי יוסה פתח י'שיר המעלות ממעמקים קראתיך י"י •** חנין בשעת' דכר
 קודשא בריך כוח עלמי' צעי למכרי צ"י אמליך באוריית' אמר קמי
 חצעי למכרי כאי צ"י זמין כוח למחטי קמך • זמין כוח לארנ' קמך • אי
 חעביד ליכ כעובדו כה עלמי' לא יכיל למיקם קמך ב"ס סכוא צ"י • א"ל
 פסוק לר וכי למנא אחרוני' י'אל רחם ואזן ארך אפים • ועד לא כרס קב"ה עלמי' כרס
 חסוכה אמר לה לחסוכה חנא בעינא למכרי צ"י בעלמי' על מנה דכד יחבון קך
 מחוביכו דחוי אמינא למסבך חוביכו ולכפרא עליכו • וכל שעתא ושעת' חסוכה
 אמינא לבני נשא וכד בני נשא חייבין מחוביכו כאי חסוכה חנא לבני קב"ה וכפר
 על כלא דינין אשכפין ומתבסמאן כלכו וכ"ל אחרדי מחובי • אימתי אחרדי צ"י מחובי
 בשעתא דעל ככאי חסוכה כדקא חזי • רבי יוסה אמר • דכר קמי מלכא עלאכ ולי
 אלה

לנחם עמוקא דלכא הכ"ד ממעמקים קראתיך יי' . ר' אבא אמר ממעמקים קראתיך
 יי' אתר גניז הוא לעילא וכו' עמיקא *דבירא ומכא נפקין גחלין ומצועין לכל עיבר שעות פנ ב
 וכו' עמיקא דעמיקתא אקרי תשובה . ומאן דבעי לאתבא ולא תדכא מחוביו .
 בכאי עומקא אלטרין למקרי לקב"ה הכ"ד ממעמקים קראתיך יי' . תאנא בשעתא
 דכוכב צי' חב קמי מאריס וקריב קרביה על מדבחה וכו' מכפר עליה ובעי בעותיה
 עליה . מתערין רחמי ודינין מתבסמן ותשובה אריק ברכאן במצועין דנגידין נפקין
 ומתזכרין כלכו בוליון כחדא וצ"ל אחדכי מחוביה . ת"ח קב"ה אפיק עשר כתרין
 עטרין קדישין לעילא דלחטטור בכו ומתלבש בכו וכו' וליגון הוא * כשלכוכב
 דלחידא בגומרא ולית תמן פרודא . לקביל דנא חית עשר כתרין דנא קדישין
 לתתא וליגון אחידן ^ב בוצמא דטופרא דחד עטרא קדישא דלקרי חכמה ועל דא
 אקרון חכמות . ותאנא עשרה זיני חכמות אלין נחתו לעלמא וכלכו אסתאבו (ס"א)
 אסתאבו) במאריס בר מחד דלחטפסט בעלמא וכלכו זיניי חרשי ליגון ומנייכו ידעי
 מנרי' חרשין על כל בני עלמא . וכד מלראי בעאן למעבד כנופייא בחרשייכו לעבודיכון
 כוו נפקי לחקלא ^א לטורי רמאי ודכחין דכחין ועבדין גומין בארעא וסחרין הכו' ^א לחרי גסס
 דמא כוחרתיה דהני גומין ושאר דמא מתכנפי בכגכו גומין ובשרא שוין עלייכו .
 וקרבין קרביכון לאיגון זיגין בישין ואיגון זיגין בישין מתכנשין ומתקרבין כחדא
 ומתפייסין כדרייכו בכו' טורא . ישראל דכו' בשעבודיכון כוו מתקרבין לכו' ואולפו
 ומנייכו וכו' טעאן בחרייכו ורייכו דכתיב כמעשה ארץ מלרים אשר ישבתם בה לא
 יתעשו וכמעשה ארץ כנען וגו' . וכתיב ולא יזכרו עוד את זכיהם לשעירים וגו' .
 תאנא בשעתא דכו' מקרבין לכו' על גבי חקלא וכו' מומי הכו' דמא ומקרי קרבייכו
 כוו מתכנפי כל ליגון זיגין בישין וחמאן לכו' כגומא דשעירים כלכו מליין שערא
 ומודעי לכו' מה דליגון בעיין . ת"ח ילחק מה כתיב ביה ייגש יעקב אל ילחק אביו
 וימושכו אמר דא לא אחעדי (ס"א ככא לא אחער) אלא מטלא דשמייא דנגיד על
 ארעא . אמר ר' יוסי ומשמני הארץ ככלא ברכיה מ"ט בגין דחמא ליה בשערא אמר
 למעבד דא ומשמני הארץ אלטרין ולא זוכמא דארעא דכאי זוכמא הוא דארעא וכד
 טלא דשמיא ומגדא דארעא מתחבראן אחעבר כאי זוכמא . אמר ר' חייא בתרייתא
 דליגון כתרין תחלין דלא קדישין כאי הוא . הכ"ד ידורש אל הכתים ודא הוא
 עשירא דכלא . דתניא א"ר ילחק אמר ר' יודא נפשתא דרשיעייהא אלין ליגון מוזיקין
 דעלמא . א"ר יוסי אי ככי טב לכו' לחייביא דלחעבדין מוזיקין בעלמא . אן הוא עונשא
 דגיכנס . אן הוא בישא דזמינא לכו' בכו' עלמא . אמר ר' חייא ככי תיגין וכו'
 אוקימנא מלי נפשתא דרשיעייהא בשעתא דנפקין מעלמא כמה גרדיני נימוסין
 מזדמנין לקבלא לכו' ולאעלא לכו' לגיכנס ועאלין לכו' בתלת דינין בכל יומא
 בגיכנס לבתר מזדווגי בכו' ואלין ושליטין בעלמא ומטען לכו' לרשיעייהא לאיגון
 דקא אסתים תשובה מקמייכו . לבתר תייבין לכו' לגיכנס ואסתאבין (י"א ואסתדון) תמן
 זכר בכל יומא . לבתר דאלין בכו' ושליטין בכו' בעלמא מהדרין לקרבייכו וחמן חולעתא
 דנופא מנקרי בשרא ומתאבלין עלייכו ואיגון חרשין כוו אגוי לבי קברי וחרשי
 בחרשייכו ועבדין חד ללמא דבר נש ודכחין קמים חד לפירא . לבתר עאלין לכו' ^א פירא

א ככלכת
 סקור' נגחלון

ב כווכס
 כסריים שסס
 סל'ס' חסריים

א לחרי גסס

א דרשיים

א דרשיים

אפירא בזהווא קברא ובהווא ללמא מתבצרין (ס"א מדברין) ליה לארבע סטרין ומסלק
 ליה לארבע וזיווין דקברא • כדין מתבצרין בחרשיהו ומתכפיזי אינון כפוי ואינון זינין
 ביסין ומייתין הכיא נפשחא ועאל בקברא ומשחתי כהדיין • אמר ר' יוחנן זכאין
 אינון לדיקייא בעלמא דין ובעלמא דלתי דכא כלבו קדישין • גופא דילכוון קדישא •
 נפשא דילכוון קדישא • רוחא דילכוון קדישא • נשמתא דילכוון קדש קדשים • תלת דרגין
 בראשית א אינון כגוונא דלעילא • דתיא א"ר יודא כתיב "הואל הארץ נפש חיה דא היא נשמתא
 (עלאה) דאדם קדמאח (עלאה) • ת"ח ג' דרגין אינון ואתדבקו כחד נפש רוח נשמה
 ועלאה מנייכו נשמה דא"ר יוסי כלכוו צ"ל אית נפש • ואית נפש עלאה מנפש • זכא דר
 נש בכהי נפש מריקין עליה עטרא חד דאקרי רוח הכ"ר עד יערה עלינו רוח ממורס •
 כדין אתער צ"ל באתערותא אחרא עלאה לאסתכלא בנימוסי מלכא קדישא • זכא
 צ"ל ביה בזהווא רוח מעטרין ליה בכתרא קדישא עלאה דכליל כלא דאקרי נשמה •
 דאתקרי נשמת אלו • ותאגא ברוח דרין בנו רין דספרא דשלמה מלכא • כאי קרא
 קבלה ד דכתיב "ושבח אני את המתים שכבר מתו • כיון דכתיב ושבח אני את המתים אמאי
 שכבר מתו אלא שכבר מתו בכהי עלמא בפלגא דמאריכוון *וחמין כתיב ג' מדורין עבד
 קב"ה ללדיקייא חד *לנפשא דאינון לדיקייא דלא אסתלקו מכאי עלמא ושבחיין בכהי
 עלמא וכד לאטריך עלמא רחמין ואינון חייין יתבין בלערא אינון מללו ללותא עלייכו
 ואלוין ומדורין מלה לאינון דמיכין דחברון ומתערין ועליון לנן עדן דארעא דתמן
 רוחיכו דלדיקייא מתלבשן בעטרין דהכורא ותייעטו בכו וגזרין גזרה וקב"ה עבד
 רעותא דלכוון וחס על עלמא ואינון נפשא דלדיקייא משתכחין בכהי עלמא לאגנא על
 חייא וכהי אקרי נפש ודא לא אסתלקא (ס"א אשתין) מכאי עלמא ושבחיא בכהי עלמא
 לאסתכלא ולמנדע ולאגנא על דרא וכהי הוא דאמרו חברייא דמתי ידעי בלערא דעלמא
 ועונא דחייבין די בארעא בכהי הוא דכתיב ונרתה כנפשא ביהא מעמיה • ומדורא
 תמינא הוא ג"ע די בארעא • ביה עבד קב"ה מדורין עליון יקירין כגוונא דהאי עלמא
 וכגוונא דעלמא עלאה וסיכלין בתרין גוונין דלית להון חושבנא ואלגין ועשין וריחין
 דסקין בכל יומא • ובכהי אתר שארי כהוא דאקרי רוח דאינון לדיקייא ומדורא
 דכהוא רוחא ביה שארי • וכל רוח ורוח מתלבשא בלבוס יקירא כגוונא דהאי עלמא
 וכגוונא דכהוא עלמא עלאה • מדורא תליתאה כהוא מדורא עלאה קדישא דאתקרי
 לרורא דהיי דתמן מתעדנ' כהוא דרגא עלאה קדישא דאקרי נשמה • וכהי אתדבק
 לאתענגא בעדוונא עליה כתיב א"ו אתענג על י"ו וברכבתיך וגו' • ותאגא בשעתא
 דלאטריך עלמא רחמי ואינון לדיקייא זכאין • כהוא נפש דאשתא בעלמא לאגנא
 על עלמא • נפש סליק ואזיל ושאת בעלמא ומודע לרוח • ורוח סליק ואתער ומודע
 לנשמה ונשמה לקב"ה • וכדין חס קב"ה על עלמא • כדין נחתא מעילא לתתא •
 נשמה אודע לרוח ורוח אודע לנפשא • ובכל שעתא ושעתא וריש ירחא כלבו מתחברין
 ומתערין כחד • עד דאזווגו למיית לסגרא למלכא עלאה ולבשר תיבין לאתרייכו •
 שם סו הכ"ר יוסיב מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר וגו' • ובשעת' דלאטריך
 עלמא רחמי וחייל אזיל ומודעי לכו לנפשייכו דלדיקייא ובכאן על קבריכו אינון
 דאתחו לאודעא לכו • מ"ט דשוין רעותא דילכוון לאסתכלא נפשא בנפשא

כדי

כדין אתערין כפשיכו לדיקיי ומתכנפי ואלין ושליטין דמיכי חזרון ומודיעי לכו
 לערע דעלמ' . וכלכו עללין . כהכוא פתחא דג"ע ומודיעי לרוח . ואינון רוחין
 דמתעטרין בג"ע מלאכי עללין אזלי בנייכו וכלכו מודיעין למשמה . ונשמה אודעת
 לקב"ה וכולכו בעלן רחמי על חיון וחם קב"ה על עלמא בגימיוכו ועל דא אמר
 ולמה ושבח אני את הממים שכבר מתו וגו' . אמר ר' חייא תווכנא חי לית מאן
 דידע לאודע לכו למתיא בר חן אמר ר' אבה לערע מודעא לכו אוריית' מודעא
 לכו דכא בשעתא דלית מאן דידע כהאי . *אפקי אוריית' סמוך לקברי ואינון מתערי
 על אורייתא על מה אתגלייא להכוא אתר . כדין דומא אודע לבון . ח"ר יוסי ואינון
 ידעי דכא עלמ' בלערא וחייא לא אתחזון ולא ידעי לאודעא לכו . ביה שעתא
 בלכון אווחין על אוריית' דאתקלגא ואתגלייא להכוא אתר . חי בני נשא תייבין ובכאן
 בלבא שלים וחייבין קמי קב"ה . כלכו מתכנשי ובעלן רחמי ומודיעין לאינון דמיכי
 חזרון ועללין ומודיעין לרוח דג"ע כמה דאמרן ואי אינון לא תייבין בלבא שלים
 למבעי ולמכבי על לערע דעלמא . ווי לבון דכלכו מתכנפי לריקא אמרי מאן גרם לאורייית'
 קדישא דאתגלייא על ידיכו בלא תשובה . וכלכו אתאן לאתחדשא (ס"א לאדכר)א
 חוצייכו בגיני כך לא יבכון תמן בלא תשובה ובלא תעניתא למבעי בעותא קמייכו .
 רבי אבה אמר *בלא תלת תעניתא ר' יוסי אמר אפילו חד ובכוא יומא ובלבד
 דעלמ' יתיב בלערא טפי כדין כלכו מזדווגי למבעי רחמין על עלמא . תאלא ח"ר
 יכודס יומא חד כוו אזלי *ר' חזקיה ור' ייסא באורחא * ערעו בגוש חלב וכוה
 חריב . יתבו סמוך לבי קברי ור' ייסא כוכ בידיה חד חוטרע (ס"א קיטרא) דס"ת
 דאקרע . עד דיתבו ² אתרגיש חד קברא קמייכו ולווח ווי ווי דכא עלמ' בלערא
 שכיח בא אורייתא ככא דאתגלייא . או חייא אתו לחייבא עלן ולכספא בכסופא עלן
 באורייתייכו . אזעזעזו רבי חזקיה ורבי ייסא אמר ר' חזקיה מאן את . ח"ל מיתא
 חנא וכוה אתערנא לגבי ס"ת . דומנא חדא כוכ יתיב עלמא בלערא ואתו חייא ככא
 לאתערע לן בספר תורה ואנא וחבראי אקדימנא לגבי דמיכי חזרון וכד אתחברו בג"ע
 ברוחיוכו לדיקייא אשתכח קמייכו דכוא ס"ת דאיייתו לקמן אינון חייא כוכ פסול
 ומסקר בשמא דמלכא על דאשתכח וא"ו יתיר כהכוא קרא ידושוסעת שסע שתי ויקרא יא
 פרסות . ואמרו דכואלי וסקרו בשמא דמלכא דלא יתובון לגביכון ודחו לי ולחבראי
 כהכיא שעתא מבי מתיבתא . עד דחד סבא דכוכ בנייכו אזל אייתי ספרא דרב
 המנונא סבא וכדין אתער *רבי אלעזר בר"ש דכוכ קביר עמנא ואזל ובעא בג"ע
 עלייכו ואחסי עלמ' כדין שחרו לן . ומן הכוא יומא דסליקו ליה לר"א מבי קברא
 דא ואחייביב לגבי אבוב לית מאן דאתער למיקס קמייכו דמיכי חזרון דמסחפינא
 מן הכוא יומא דדחו לי ולחברי . וכשתא אחיתון לגבן וס"ת גביכון אמינא דכא עלמ'
 בלערא אשתכח . וע"ד אזעזענא דאמינא מאן יקדים לאודעא לאינון זכאי קשוע דמיכי
 חזרון . אשתמיט רבי ייסא כהכוא קיטרא דספר תורה . ח"ר חזקיה חס ושלום לית
 עלמא בלערא ואן לא אחתיק להאי . קמו רבי חזקיה ורבי ייסא ואזלו . אמרי ודאי
 בשעתא דזכאין לא אשתכחו בעלמ' . עלמ' לא מתקיימא אלא בגימיוכו דמתייא . אמר
 רבי ייסא בשעתא דאזטריר עלמא למטרע אמאי אזלין לגביכון דמתייא וכוה כתיב

קמא ח' א
 א פשו במקום
 גוש חלבא וכוה
 הרוב באותו
 פעם :
 ב דברים :

הכל רבא ס'
 כלו למת

דברים ית' ידורש אל המתים ואסיר . אמר ליה עד כען לא חמיתא גדפא דלפרא דעדן .
 ידורש אל המתים אל המתים דייקא . דליון חייבי עלמא דליון מעמין עכו"ם
 קבלה ד דלשכתו חדיר מתים . אלל ישראל דליון זכאי קשוט שלמא קרא עליהו יושבה אני
 את המתים שכבר מתו בזמנא אחרא ולא השתא . שכבר מתו . וכשתא ליון חייב .
 ועוד דשאר עמין כד אחאן למחיוון . אחיין בחרשין לאתערע עליהו זינן זישין וכד
 ישראל אחאן למחיוון אחיין בכמה חשוכה לקמי קב"ה . בחזירו דלכא . בנענישתא
 לקבלים וכלא בגין דנשמחין קדישין יצעון רחמי לקמי קב"ה עליהו וקב"ה חיים על
 עלמא בגיניהון . וע"ד חנין לדיקא חע"ג דלחפטר מהאי עלמ' לא אסתלק ולא
 אהאב' . מכלכו עלמין דכא ככלכו עלמין אשתכח יסיר מהייו . דנחיווי אשתכח
 ביר א ככאי עלמא בלחודוי ולבחר . אשתכח בתלת עלמין חמין לגביהו דכתיב יעלמות
 בעלמ' א ככא אבדון אל תקרי עלמות אלא עולמות זכא חולקון . תאלא כתיב יסיתא נפש
 אדוני לזרור בלזרור החיים . וסית' נפש אדוני נשמת אדוני מצעי ליה . אלא כמה
 דלמין דזכא חולקון דלדיק' דכלא אהקש' דא דא . נפש ברוח . ורוח
 בנשמת . ונשמת בקב"ה . אשתכח דנפש לזרור בלזרור החיים . אמר רבי אלעזר
 האי דלמרו חברייא גלותא דס"ת אפילו מצי כנשתא לבי כנשתא אחרא אסיר . וכ"ס
 לבי רחוב . אמאי לבי רחוב . אמר רבי יהודה כמה דלמין בגין דיתערון עליה ויתבעון
 רחמי על עלמ' . אמר ר' אבא שכינתא כד אתגלייא הכי גמי מאחר לאחר עד דלמרו
 יתנים ע ימי יתנני במדבר מלון אורחים וגו' . אף ככא בקדמיתא מצי כנישתא לבי כנשתא
 לבחר לבי רחוב לבחר במדבר מלון אורחים . א"ר יהודה בני ככל מסתפו ולא קא
 עבדי אפילו מצי כנשתא לבי כנשתא כ"ס האי . תניא אמר לכו ר"ש לחברייא ביומא
 לא יאטרכון בני עלמא להאי . א"ל רבי יוסי לדיקיא מנינן על עלמ' בחייהון
 בעינן לו ובמיתתהון יוסר מחייהון הכ"ד יגותתי על העיר האת להושיעם למעני ולמען דוד
 עבדי ואילו בחייהו לא כתיב . א"ר יהודה מאי שנא ככא דכתיב למעני ולמען דוד
 עבדי דסקיל האי לגבי האי . אלא בגין דדוד זכא לאתקשרא ברחיבא קדישא דאבכתא
 ובג"כ כלא חד בריך הוא לעלם ולעלמי עלמאי :

במעשה

הכלים קב ארץ מזרים אשר ישבתם בה לא תעשו . רבי יצחק פתח ילספר בליון
 שם יי' ותכלתו בירושלם . תמן חנין שמת קדישא סהים וגליא . ואוריית'
 דהיא שמת קדישא עלא סהים וגליא . וכל קרא דבאוריית' וכל פרשת' דאוריית' סהים
 וגליא . דתניא אמר רבי יהודה מחיפותא דלקת חדא נפקן כמה טבאן לעלמ' . ונאן
 כנאשית לו היא תמר . דכתיב יושב צפתח עינים . אמר רבי אבא פרשת' דא מוכח דאוריית' סהים
 וגלייא ובה אסתכלנא באוריית' כלא ולא אשכחנא אחר דאקרי פתח עינים אלא כלא
 סהים ורוא דרין הוא . ותניא מאי חמאת דקת וז לעובדא דא . אלא ידעת בביתא
 דחמוכי ארחי דקב"ה הך מדבר האי עלמ' עס בני נשא . ובגין דהיא ידעת קב"ה אוקי'
 מלכ על ידכא . ואולא הא כמה דחנין אודמנת כות בת שבע מו' ימי בראשית למכו
 חמיס דשלמא מלכא . אף ככא אודמנת כות תמר לרא מיומא דאתבירי עלמ' .
 ותשב צפתח עינים מאן פתח עינים כד"א יובא יושב פתח האהל . וכתיב יופסת
 יי' על הפתח . וכתיב יפתחו לי שערי צדק וגו' . עינים דכל עיינין דעלמ'
 שם יי' שמות יי' הכלים קית

ואלי פתחה מפאן. אשר על דרך תמנחה. מאי תמנחה כד"א יתמונה יי' במדבר יב
 ביט. וכבי אוקימנה תמר אוקימת מלכ לתתה ופרחה פרחין ואנינה ענפין ברזא
 דמכיממנה יי' יכודם עוד רד עם אל ועם קדושים לאמן. ויראה יכודם ויחשבה כושע יב
 לזונה וגו'. כד"א יכן דרך אשה מנאפה. כי כסחה פניה ואוקימנה כי כסחה פניה משלי ל
 ד"א יאכלה ומחסה פיה אוקיד' עלמא בשלכוני. ואמרר לא פעלתו און. מ"ט ס
 בגין כי כסחה פניה וליה מאן ידיע אורחא לאשחזא מנה. ויט אליה אל הדרך.
 אל הדרך ממס לאתחברא חיורא בסומקא. ויאמר בכך נא אבא אליך וגו' הא
 אוקימנה בכך בכל אחר. כי לא ידע כי כלתו היא. כי כלתו היא דעלמ' מתרגמין
 ארי שנייתה דעלמ' היא. מאי טעמא לא ידע. בגין דהא מנהרן אנפסה לקבלא
 מניה ואודמנא לאתבסמא ורחמא עלמ'. כי כלתו היא. דא כלב ממש דכתיב
 יאחסי מלבטן כלב. ותאמר מה תתן לי כי חבא אלי. כשהא כלב ציח תכשיטה. זרד
 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הכאן. למלכא דבוס ליה ברזא מחמכו חדא ואולי
 בביכל'. בעי מלכא לאתנסבא במטרונית' עלאה ולאעלאה בביכליה אמרר מאן יחיב
 לי בביכליה דמלכא. אמר (י"א מאן יחיב ליה לדין בביכליה דמלכא אמר מלכא)
 מכאן ולהלאה אשר אתריך לברא דאמכו מביכלא דלי. כך נמי כהא אנכי אשלח
 גדי עזים מן הכאן. וכה אוקימנא בלא תבשל גדי. וכל חינון בסטרא דכבור בהמה
 קא אתו. ועל דא לא כתיב אנכי אתן אלא אנכי אשלח אתריך ואשדר ליה דלא
 ישכח בביכלי. ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך. אלן חינון סימנין דמטרונית'
 דאתברכא מן מלכא צווגבא. ויאמר מה בערבון אשר אתן לך ותאמר חותמך
 פתילך ומטך. אלן חינון קטרי (י"א סטרי) עלאי תכשיטה דכלא אתברכא מתלת'
 אלן נלח כוד יסוד וכלא אשתכח בתלת' חינון וכלא *מכבא מתברכא. מיד ויתן פ' ס' חנוס'
 לא ויבא אליה ותבר לו. ויכי כמשלש חדשים. מאן משלש חדשים בתר דיתלתון
 ירחיא וכה ג' ירחין אוקימנה וכהא כמשלש חדשים דשאר ירחא רביעא לאתערר
 דינין בעלמ' בחווי בני נשא והיא יקא מסטר' אחרא כדון ויוגד ליכודם לאמר
 אשתא תמר כלתך. הא כלב בסטר' אחרא אשתכחה. מה כתיב בוליאוס. כמה
 דכתיב י' בשליך משמים ארץ תפארת ישראל. ותשרף. בשלכוני מיכרז בגלות'. מה א"ב ב
 כתיב היא מולאת. לאתמשכא בגלות'. ויהא שלחא אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה
 לו. לאיש אשר אלה ממנו לא כתיב אלא לאיש אשר אלה לו. דיליה סימנין אלן
 משתכחין. אנכי ברה. מיד ויכר יכודם ויאמר לך דקס ממני. לך דקס ודאי ושמא
 גרים. מאן גרים לב שמא דא. כדר ואמר ממני דכתיב י' כי לך דקס יי' לך דקס אבא כליל יא
 ישר יחזו פנימו. לך דקס. לך כ'. ממני נעלה שמא דא ממני ירתא ממני אשתכח'.
 א"ר יוסי מ"ט חמיה כתיב באתר חד. יכודם באתר אחרא. א"ל כלא אתקשר
 דא בדה. חמיה באתר עלאה תלי. א"ר אלעזר פרשתא דא אוקימנה ברזא עילאה
 בממא גוויין כד יסתכלון עלי. מינה ישחמט ריזן דאורחוי דקב"ה ודינוי בכל
 אתר ויהא ידעת ואקדימ' גרמאח למלכ דא לאשלימ' אורחוי דקב"ה בגין דינפקו
 מנה מליין שליטין חמיין לשלטא על עלמ'. ורות כהאי גוונא עבדה. א"ר אבא
 פרשתא דא ברזא דחממא דאוריית' אתקשרת וכלא סתים וגליא. ואוריית' בלא כהאי
 גוונא אשתכחה. וליה לך מלכ באוריית' דלא רשים כה שמא קדיש' עלאה דסתים וגליא

(ג'א לשאר) בגיני כך סתימי דאוריית' קדישי עליונין ירתין לה ואתגלוי' (בשאר) בני עלמי' . הכלם קב כנוונא דא כתיב ילספר בזיון שם יי' ותכלתו בירושלם . דכא בזיון במקדשא שרי לאדכרה שמה קדישא דקדא חזי . ולבר בכמיו . ועל דא כלא סתים וגילא . תאנא כל מאן דגרע את חד מלאוריית' או יוסף את חד בלאוריית' . כמאן דמשקר בשמה קדיש' עלאה דמלאכ . ח'ר יחזק עובדא דמלאים פלחין לשפחה כמה דלוקימני' . עובד' ^{שמות יב} דכנען פלחין להכחא דאקרי יפני אשר בבית הכור . ועל דא כתיב יארור כנען עבד עבדים יכיה לאחיו . בג'כ כלבו מכחיבין (ס"א מברכין) (ס"א מדכדין) במלין קדישין ועבדין עובדין (ס"א עריין) בכלא . בגיני כך כמעשה ארץ מארים אשר ישבתם בזה וגו' . ר' יוחנן אומר דעבדין דינין (ס"א זנין) ביטון לשלמא על (ג'א לשאבא) ארעא כד"א ולא סעמי את אדמתך . וכתיב ותעמא בארץ :

במעשה

חייב לה ארץ מארים וגו' . ר' חייא פתח יאחוח בכנפות הארץ וגו' . תאנא זמין קב"כ לדכאה לארעים מכל מסאבותא דעמין עבו"ס דסאיבו לה .

ככאי מאן דאחיד בטליהס ואנער עטופא מניס . וכל אינון דאתקברו בארעא קדיש' למשדי לון לבר . ולדכאה ארע' קדישא מוסער' אחרא (ס"א קדיש' אחרא) . כביכול דכוס מתנא לשאר ברבני עמין ולקבלא מסאבות' דילכון ולדברא לון . וזמין לדכאה לה ולאעברא לון לבר . ר"ש כוס מדכי טורי (ס"א שוקי) דטברייא וכל דכוס תמן ^{דברים} דמית כוס סליק ליה ומדכי ארעא . תאנא כתיב יותצורו ותעממו את ארצי וגו' .

ח'ר יחזק וזכא חולקים מאן דזכי בחייו למשרי מדורא בארע' קדישא . דכל מאן דזכי דזכי לה זכי לאגדא מטלא דשמי' דלעילא דמחית על ארע' . וכל מאן דזכי לאתקשרא בחייו בכאי ארע' קדישא . זכי לאתקשר' לבתר בארע' קדישא עלאה ^{שם} וכל מאן דלא זכי בחייו ומייתין ליה לאתקברא תמן . עליה כתיב יונחלתי שמהם לתועב רוחים נפיק ברשות' נוכראא אחרא וגופים אהי תחות רשותא דארע' קדישא . כביכול עבד קדש חול וחול קדש . וכל מאן דזכי למיפק כשמיס בארע' ^{דברים} דקדישא אתקפרו חוביו וזכי לאתקשרא תחות גדפוי דשכינת' דכתיב יוכפר אדמתו עמו . ולא עוד אלא אי זכי בחייו זכי לאתמשכא עליה רוחא קדישא דדיר . וכל

מאן דיתבי ברשותא אחרא אתמשך עליה רוחא אחרא נוכראא . תאנא כד סליק ^א כלבו עמו רב המנוח סבא להתם " הוו עמיס תריסר בני מתיבתא דיליה . אמר לון אי

אנא אזיל לארעא דא לאו על ידי קא עבידנא אלא לאתבא פקדונא למארים . תנין כל אינון דלא זכו להאי בחייו אחיבין פקדונא דמאריכון לאחרא . אמר רבי יחזק בגיני כך כל מאן דאעבר מאינון זנין ביטון או רשותא אחרא בארע' . ארעא אסתאבת ווי ליה להכחא גבר ווי לנפשיס דכא ארע' קדישא לא מקבלא ליה לבתר .

הכלם קד עליה כתיב יתמו חטאים מן הארץ בע"ז ובע"ב ורשעים עוד אינם בתחית המתים ^ב דין דרכי נפשי את יי' כללויה :

את

משפטי תעבו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם וגו' . רבי אבה אמר זכא חולקא דישראל דקב"ה אחרעי בכו מכל עמין עבו"ס ובגין רחימותא דיליה ^ב דחקת אמותי עליכו יריב לון . " נימוסין דקשוט . נטע בכו חילגא דחיי . אשרי שכינתא בינייהו מאי טעמא . בגין דישראל רשימין ברשימא קדישא בבשריהון ואשתמודען דאניהו דיליה (ואשתמודען) מבני כיכליה . ובגיני כך כל אינון דלא רשימין ברשימא קדישא ^ב בבשריהון

בצבניהו לאו חינוך דיליה ואשתמודען דכלכו מסטר' דמסאבות' חתיין ואסיר
לאחצבר' בכו ולאשתני' בהדיהו צמלי דקצ"ס. ואסיר לאודעא לכו מלי דאוריית'
בגין דאוריית' בלא שמה דקצ"ס וכל את דאוריית' מתקשרא בשמה קדישא וכל מאן דלא
אתרשים ברשימא קדישא בדישרי' אסיר לאודעא ליה מלה דאוריית' - וכ"ש לאשתדלא
ג"א לאשתכלא) ביה - ר"ש פתח יזאת חוקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו וכתוב וכל
עבד איש וגו' - וכתוב תושב ושכיר לא יאכל בו - ומאי פסחא דליבו בשרא למיכלא -
על דאתרמיז צמלה קדישא אסיר לכל בני למיכל ביה ולמיכל לכו למיכל עד דאתגזרו -
אוריית' דהיא קדש קדשים (קדשיא) שמה עלאה דקצ"ס עאכ"ז - ר"א שאל לר"ש (כ"א וקדש')
אבובי א"ל הא תנין אסור ללמוד תורה לעבדים ושפיר אתערזו חזרייה דבבל דכתיב
לא עשה כן לכל גו - אבל כיון דאתמר מגיד דבריו ליעקב - אמאי חקיו ומשפטיו לישראל -
א"ל - אלעזר ת"ח זכאין חינוך ישראל דחולקא עלאה קדישא דא נטע בכו קצ"ס
דכתיב כי לקח טוב נתתי לכם - לכם ולא לעמין עבדים - ובגין דליה גמולא עלאה
יקורא שמים ממע אוריית' בלא סתים וגליא ברזא דשמים - וע"ד ישראל בתרין דרגין
חינוך סתים וגליא דתנינן ג' דרגין חינוך מתקשרן דא בדה קצ"ס אוריית' וישראל - וכל
חד דרגא על דרגא סתים וגליא - קצ"ס דרגא על דרגא סתים וגליא - אוריית' הכי
גמי סתים וגליא - ישראל הכי גמי דרגא על דרגא - הכ"ד מגיד דבריו ליעקב חקיו
ומשפטיו לישראל - תרי דרגין חינוך יעקב וישראל חד גליא וחד סתים - מאי קא
מייירי - אלא כל א' מאן דאתגזר ואתרשים בשמה (כ"א ברשימא) קדישא יבדין ליה א
מי שגמולא
בחינוך מלין דאתגליין באוריית' כלומר מודיעין ליה ברישי אחוון ברישי פרקין יבדין
עליה חומרא דפקודי אורייתא ולא יתיר עד דיסתלק דדרגא אחרא הכ"ד מגיד
דבריו ליעקב (ליעקב שפיר) אבל חקיו ומשפטיו לישראל דליבו דדרגא עלאה יתיר -
וכתיב ג"א יקרא שמך עוד יעקב וגו' - חקיו ומשפטיו לישראל חלין רוי אוריית' וממוסי
בדשית לא
אוריית' וסתרי אוריית' דלא ילטרכון לגלחא אלא למאן דליבו דדרגא עלאה יתיר כדקא
חזי - ומה לישראל האי לעמין עבדים עאכ"ז - וכל מאן דלא אתגזר ויבדין ליה אפילו את
זעירא דאוריית' כאילו חריב עלמי' ומשקר בשמה דקצ"ס דכלא ביהאי חליא ודה בדה
אתקשר דכתיב י"אם לא ברייתו יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתו - ת"ח כתיב ירמיה
י' אחת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל - לפני בני ישראל שם אבל לשאר עמין לא שם - דברים ד
גג"כ דבר אל בני ישראל - יואל בני ישראל תאמרו - וכן כלכו - יטוחון אבכון דעלמי' ויקרא פ
חינוך כלל ושמיא דכבי אמרו לאונקלוס ולא אודעו ליה מלה דאוריית' עד דאתגזר - ות"ח
מלה קדמאה דאוריית' דיהבין לימוקי אל"ף בית דא מלה דלא יכלון בני עלמי' לאדבקא
בסוכלתו ולסלקא ליה ברעותא וכ"ש למלא בפומיהון - ואפי' מלאכי עלאי ועלאי
דעלאי לא יכלין לאדבקא בגין דחינוך סתמין דשמה קדישא - ואלף וארבע מאה וחמש
רבבן דעלמין כלכו - חליין בקולא דאלף - ושבעין ותרין שמכן קדישין גליפין באחווי רשימין
דקיימו בכו עלאי ותתאי שמיא וארעא וכורסייא יקרא דמלכא חליין מסטר' חדא לסטר'
חדא דפשיטותא דאלף קיונא דעלמין כלכו וסמכין דעלאין ותתאין ברזא דחכמת' ושביילין
סתמין ונכרין עמיקין ועשר אמירן כלכו נפקין מהבוא קולא תתא דתחות אלף - מכאן
ולכלא שרי לאתפשטא אלף בבית - ולית חושבן לחכמתא דככלא אתגלין - בגייר

אחרי מות

כך אורייתא קיומא דכלא ומסימנות' דכלא לקשרא קשרא דמסימנות' דא דלא כדקא חז
 ומאן דלחגורא חקשר בכווא קשרא דמסימנות' ומאן דלא לחגור ולא חקשר ביה
 כתיב ביה 'וכל זר לא יוכל קדש' . 'וכל ערל לא יוכל בו' . דהא לחער רוח מסאבא
 דמסטריו ואחי לאחערבא בקדושה . בריך רחמנא דפריש לישראל בניו רשימין
 דברשימא קדישא מנייכו . ומזומא דלכוין . עלייכו כתיב 'ואנכי נטעתיך שורק בלא
 מיכה : זרע אמת . ובגיני כך יסתן אמת לעקב ולא לאחרא חורת אמת לזרע אמת . אחא ר' אלעזר
 שמואל א יב ושקיק על ידיו . ר' חזקיה אמר כתיב 'כי לא יטוש יי' את עמו בעבור שמו וגו' .
 כי לא יטוש יי' את עמו . מ"ט בעבור שמו הגדול בגין דכלא חקשר דא דלא . ובמה
 חקשרו ישראל בקב"ה בכווא רשימא קדישא דלחרישם בבשריכוין . ובגיני כך לא
 יטוש יי' את עמו . ולמה בעבור שמו הגדול דלחרישם בכו . תאנא אוריית' חקרי
 ברית . וקב"ה חקרי ברית . וכלי רשימא קדישא חקרי ברית . וע"ד בלא חקשר
 דא דלא ולא חתפרש דא מן דא . ח"ל ר' ייסא אוריית' וישראל שפיר . אבל קב"ה
 מ"ל דחקרי ברית . ח"ל דכתיב 'ויזכור לכם בריתו וכל אחידע וכל חתמר' . 'ואת
 חקותי תשמרו חקותי אלן חינון . נמוסי מלכא . משפטי אלן חינון גזרי אוריית' . ר'
 יסודא אמר כל חינון נימוסין מאתר דחקרי דקד חקרון חקותי . ואינון גזר מלכא .
 ובכל אתר דחקרי משפט חקרון דינא דמלכא דליכו מלכא קדישא קב"ה מלכא דשלמ'
 בלא דיליכ הוא דכוא מלכא קדישא באתר דתרין חולקין אחידן דא דלא . וע"ד כתיב
 חקרי משפט מכון כסאך . ואינון דינא ורחמי ובגיני כך . חק ומשפט . וע"ד כתיב
 שם קמו יחקיו ומשפטיו לישראל . לישראל ולא לשאר עמין . בתריה מכ כתיב בלא עשה כן לכל
 גוי . ותינין ח"פ דלחגור ולא עביד פקודי אוריית' כרי הוא כעבוס' בבלא . ואסיר
 שמוס' כ למילף ליה פתגמי אוריית' . וע"ד תנין 'מזבח אבנים דא מזבח אבנים ממש . וכל קשי
 דלביה באתריה קיימא חוכמא לא חתפסק מניה . בגיני כך לא סליק בדיה הכוא גזרו
 ולא מכניא ליה . וע"ד כתיב כי חרבך הנפת עליה ותחללה . בגיני כך לא עשה כן לכל גוי
 סתם . ומשפטיים כל ידעוס לעלם ולעלמי עלמין . מלא אחרא (נ"א זעירא) לא יכביק לבו
 כ"ס רזי אוריית' ומנוסין דאורייתא . וכתב 'כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו . 'אשרי
 בעס שכתב לו אשרי בעס שיי' אלהיו : " **מתניתין** בנמוסי טבירין ד' מפחיתן
 שוין לארבע סטרי עלמי' . בזוייתכון אשתכחו . חד לסטר ארבע וארבע לסטר
 חד חתלפן (ס"א חתפלגן) בחד גוונא . בכווא גוונא תכלא ואריגוונא ולבע זכורי
 וחורא וסומקא . דא עייל בגוונא דחבריה ודידיה ביה רשי' ד' רישין . כדא חתלפן .
 ובחד דיוקנא מתדבקן . חד רישא חתלפן וגו סחיו דאסתחי . ² חרי חיללחא קליבין
 בשיעורא חד סלקן ² מכווא סחיותא דכתיב (שיר ד) כעדר הקצובות שעלו מן הרחם .
 בשערא דילכו חיו דלכן טבא דארבע גוונין . ארבע גדיפין דכסיין על גופא .
 ודין זעירין החות גדיפייכו . וחמש בחמש גליפן . טאסין (ס"א שאפין) לעילא לעילא
 מכוכלא דשפירא בריוא ויאה למחזי חד עולים רביא נפיק שן חרבא דמתכפא
 לגוברין לגוברין נטלין למשיחא דאיפה בין שמיא ובין ארעא . למנין נטלין (ס"א נטלין)
 לה בכל עלמי' וכל משיחא ביה משיחין דכתיב איפת דקד וגו' . חד חיו דדולחא
 קיימא על חרבא חד ברשא דכוא רביא (נ"א חרבא) מלכא סומקא מגו דדולחא
 מדיין :

הרין

דברים ל
 הכלים קד
 א חמש זו בו
 כל שמדבר
 בפניו סוד
 העדות וכו'
 נמוסי טבירין
 ר' יוסף סאורי
 דין
 שמוני בשול
 הפתחין בשול
 למעט ולעקר
 ולשר חתן
 בעשרים על
 חקרי המלך
 ית וית
 ב שני חילתה
 ב מאתו כינוס
 ד וכן מדר' כס
 מדיין :

תבין סטרוין מהאי גיסא ומכאי גיסא אחתאי הכוא חרבא ברשימין עמיקין חד גבר
הקוף סולמא דקיימא ב"ג עלמין חגור הכוא חרבא למעבד נוקמין עמיה * חגורין
שתין אחרתין כלבו משתלחפי (נ"א מתחילפי) (ס"א משלפי) נלחין קרבא ככ"ד חגור הכלים מס
חרבך על ירך גבור כודך וחדך. וכתוב כולם אחוה חרב מלומדי מלחמה וגו'. שיר ג
בכמה גוונין מתהפכין אנפייכו. לית דידע לון בר חד תולעת' דשאט (ס"א דשארין) א פיט כמ"ט
בין נמי ימא כל אבנין דאעבר עלייכו מהזקעין. בהכוא זמנא קלא דנפיק מאינון וי' וספ שחן
דחגורין חרבא מבקע תמניסר טורין רבדין ולית מאן דירבין אודיכ. כלבו עלמא פלסי דערא
סתמין עיינין אטימין לבא לית מאן דישגח דכא ציינא לסתור כד עבדין עובדן
ללא מתכשרן סאטין מארחא דתקנא ימינא אעדי ושמאלא שלטא. דין עריין אשתכחו.
ווי לחיביא דגרמין דא בעלמא דכא לא מתבצרכין לעילא עד דישלחון אינון לתתא
ככ"ד יורשעים עוד אינס כרכי נפשי את וי' הללוים (ע"כ): **ערות** אביך וערות הכלים קד
אמך לא תגלה. ר' חייא ב פתח בכתפוח בעלי היער כן דודי בין הבנים שיר ג
וגו'. האי קרא אוקמוס חגרייא אבל כמה חציב כנסת ישראל קמי קב"ה דכיה ב עיין מאמר
משבחת ליה בכאי. ככא אית לאסתכלא אמאי משבחת ליה בתפוח ולא במלכ אחרא זכ בריש פרשת
או בגוונין או בריחא או בטעמא. אבל האיל וכתוב תפוח ככלא היא משבחת ליה.
בגוונין בריחא ובטעמא. מה תפוח הוא אסוותא לכלא. אוף קב"ה אסוותא לכלא.
מה תפוח אשתכח בגווי כמה דאוקימנא אוף קב"ה אשתכח בגוונין עלאין מה תפוח
אית ביה ריחא דקיק מכל שאר אילני אוף קב"ה כתיב ביה וריח לו כלבנון. מה
תפוח טעמיה מתיקא. אוף קב"ה כתיב ביה חכו ממתקים. וקב"ה משבחת לה לנסת
ישראל כשושנה וכה אוקימנא מיני אמאי כשושנה וכה אחרא. רבי יחודה אמר
ב שעתא דאסגיא וזאי בעלמא כנסת ישראל סלקא ריחין טבא ומתבצרכא ממלכא א שש
קדישא ואנפכא נהירין. ובזמנא דאסגיא חייבין בעלמא כביכול כ"י לא סלקא שבת
ריחין טבין ואטעמנת מסטרא אחרא מריא. דין כתיב בסלין משמים ארץ וגו'. איכס ב
י ואנפכא חשוק. ר' יוסי אמר בשעתא דאסגיא וזאין בעלמא כתיב שםאלו תחת שיר ג
לראשי וימינו תחבקי. ובזמנא דאסגיא חייבין בעלמא כתיב השכיב אחר ימינו.
ר' חזקיה אמר מהכא יורגן מפריד אלוף כלומר פריש מלכא מן ה מטרוניתא משלי מז
ככ"ד ערות אביך וערות אמך לא תגלה: ד בינו מז
סחפכות
הקליט' בעלמ
ה גבורים:

רבי אלעזר כוס יתיב קמי אבוי ח"ל אי פרקליטא בעלמא במטרוניתא אשתכח.
ואי קטיגוריא בעלמא במטרוניתא אשתכח אמאי. אמר ליה למלכא דכוס ליה
בר ממטרוניתא. כל זמנא דהכוא בר עביד רעותא דמלכא מלכא עביד מדוריה
במטרונית'. וכל זמנא דלא כוס הכוא בר עביד רעותא דמלכא. מלכא פריש מדוריה
ממטרונית'. קב קב"ה וכ"י כל זמנא דישראל עבדין רעותא דקב"ה. קב"ה שוי מדורי'
בכ"י וכל זמנא דישראל לא עבדין רעותא דקב"ה. קב"ה לא שוי מדוריה בכ"י. מ"ט
בגין דישראל הוא ברך בזכרא דקב"ה דכתיב יבני זכורי ישראל. אימא דא היא כ"י שמו ד
דכתיב ואל תעוש תורת אמך. ת"ה כל זמנא דישראל רחקין מהיכלא דמלכ' כביכול משלי יא
מטרוניתא אחרתקת עמכון. מ"ט בגין דמטרוניתא לא אקדימת קיסטא לכאי בר
לאלקא ליה למיכך בארה מישר. בגין דמלכא לא אלקי לבריה לעלמין אלא שביק כלל
בידא דמטרונית' לאנהגא היכלא ולאקאח ברך ולדברה ליה בארה קשוט לקבליה דמלכא
ימ' (ח"ג) ורזא

משלי לא ורוא דמלך דכתיב ידברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו. (אמו ודאי) דא דא
 שם י שבע ודא אחרת. כתיב ימשלי שלמה בן חכם ישמח אב וכן כסיל חוגת אמו. חוגת
 אמו ודאי חמי מה כתיב בן חכם ישמח אב. בעוד דהאי בר חיל בחרח מיישר וכו' ו
 חכימא ישמח אב (כלל) דא מלכא קדישא לעילא ישמח אב סהם. אשתכח האי בר
 בחרחא תקלא מה כתיב וכן כסיל חוגת אמו. חוגת אמו ודאי דא כנסת ישראל ורוא
 ישעיהו י דמלך כתיב יבפשעכם שלחא אמהם. ת"ח לא אשתכח הדוותא קמי קב"ה כיומא
 דסליק שלמה להכמתא ואמר שיר הסירים דקין נהירו אנפוי דמטרונית' ואחי מלכא
 מלכס א ב למשרי מדוריה עמם. הכ"ד יתורב חכמת שלמה וגו'. מאי ותרב דסלקא שפירו
 דמטרונית' ואחריותא בדרגא על כל שאר דרגין. בגין דמלכא שוי מדוריה בה.
 וכל כך למא בגין דאפיקת ברא חכימא דא לעלמא (נ"ל למלכא). וכד אפיקת ליה
 לשלמה לכל ישראל אפיקת וכלכו הוו בדרגין עלאין זכאין כשלמה (ס"ל בשלמה) דקב"ה
 חדי בכו ואינון זיה. וביומא דשכלל שלמה ביתא לתתא. אחקינת מטרוניתא ביתא
 למלכא. ושוו מדוריהון כחדא ונהירו אנפכא בחדוה שלימו. דקין אשתכח הדוותא
 לכלא לעילא ותתא. וכל כך למא בגין דכתיב משא אשר יסרתו אמו דדברתא ליה
 לרעותא דמלכ'. וכד האי בר כמס דאמינא (ס"ל דאטריך) לא אחרזר לרעותי' דמלכ'
 דקין הוא ערייתא דכלא. ערייתא דכל סטרין. דהא מלכא פריש ממטרוניתא
 ומטרוניתא אחרתקת מהיכליה ובג"ב ערייתא היא דכלא. וכי לא ערייתא הוא מלכ'
 בלא מטרוניתא ומטרוניתא בלא מלכא. וע"ד כתיב ערות אביך וערות אמך לא תגלה
 אמך היא. אמך הוא ודאי ושרי עמך. בגיני כך לא תגלה ערותה. ר"ש אקיש דיו
 ובכה. ואמר ווי אי אימא וגלינא רוא. ווי אי לא אימא דייבדון חזריית מלכ.
 יתוקלא יא אהב יי' אליהם כלם אהב עושה את שארית ישראל. מאי אהב ומאי כלם אהב עושה.
 אלא רוא דמלך בזמנא דה' תתאב אחרתת מהיכלא דמלכא. ה' אחרא עלאה בגינה
 מנעת ברכתא. וכדין כתיב אהב כלם אהב עושה. בגין דכד איכי (נ"ל באי כ') אחרמנע
 מזכראן ה' אחרא מנעת לון מלכא. מאי טעמא בגין דזכראן לא משתכחי אלא
 יכניס כס באתר דשריין דבר וגוקבא. ועל דא כתיב יי' ממרום ישאג ומנעון קדשו יתן קולו
 שאג ישאג על טובו. על טובו ממע. דא מטרוניתא ודא הוא ודאי. ומאי אומר
 חוי שכתבתי את ביתי וכו' ביתי זוגא דמטרוניתא ודא הוא ודאי ערות אביך וערות
 אמך לא תגלה דהא מכל סטרין ערייתא הוא דקין לבשו שמיים קדרות ושק כסותם.
 דהא אחר אחרת ברכתא דמזועין דנחלין דכוו נגידין ושקיין כדקא חזו אחרמנעו.
 תניין כד אחרפש מלכא ממטרוניתא וזכראן לא משתכחן. דקין אקרי וי' מ"ט וי'
 דתניא רישא דיסוד י' דהא יסוד ו' זעירא הוא וקב"ה ו' רזרבה עלאה וע"ד כתיב
 וי' תרין ווין כחדא ורישא דהאי יסוד י' הוא. וכד אחרתקא מטרוניתא ממלכא וזכראן
 אחרמנעו ממלכא חזוגא לא אשתכח ברישא דיסוד נטיל ו' עלאה להאי רישא דיסוד
 דהוא י' ונגיד ליה לגביה דקין הוא וי' לבלא לעלאין ותתאין. וע"ד תניין מיומא
 דאחרתקא ירושלם. זכראן לא אשתכחו בעלמא ולית לך יום דלא אשתכח זיה לוטין
 נ"ל א וי' דהא זכראן אחרמנעו בכל יום. אמר ליה אי הכי א"י או ב"י *מכו. ה"ל כד
 מלכ תליא בתשובה ולא חייבין דקין ה' עלאה נטיל לון ואנגיד לוא"ו וי' לגביה

בגין דלא תייבין דדין אקרי הוי . אוי כד אסתליק מלכא לעילי לעילא וזווחין בני
 נשא ולא אשגח בכו וכווא עלאה אחיב עמירא סליק לוי וי' לגביה בגין דלא אסתקביל
 גלותיה דדין אקרי אוי דכא ה' סליק לגביה וי' (ס"א דכא חלף סליק גביה (לה')
 לוי' (לי') וכדין תשובה לא אשתכח . וע"ד אסתלק מאלין אחוון כ' דכא בתשובה לא
 לייא ודאי כד אסגיא חזי עלמי' טפי ותשובה כוס תליא בקדמית' ולא בעו
 דדין אסתלק כ' וא' סליק לוי וי"ד לגביה ואקרי אוי . וכד חריב צי מקדשא ותשובה
 אסתלקת (ולאו מעלייא) דדין זווחו ואמרו י'אוי לנו כי פכא היום . מאי כי פכא י'אוי
 היום . דא כוס יומא עלאה דאקרי תשובה דאסתלק ואשתכח ולא שכיח ככוס יומא
 דאשתמודע לפשטא ימינא לקבלא חייבין וכה אשתפי מכללא ולא אשתכח ועל דא אמרו
 אוי ולא הוי . כי ינטו גללי ערב . דכא אחיב רשו לרברבי ממנן דשאר עמין
 למשלט עליהו . תאנא סליק וי' לעילי לעילא וסיכלא אחוקד ועמא אחגלי ומטרונית'
 אשתכרת וביתא אשתכרת . לבתר כד נחית וי' לאתריה . אשגח צדיקיה וכה אשתכח .
 בעא למטרוניתא וכה אשתכרת ואזלת . חמא לסיכיליה וכה אחוקד בעא לעמא וכה
 אחגלי . חמא לברכאן דנחלין עמיקין דכוו נגדין וכה אשתכחו . דדין כתיב י'אקרא
 י' אלהים לבאות ציוס ככוס נכדי ולמספד ולקרחא ולחגור שק . וכדין לבשו שמים
 קדרות . דדין וי' כ' (ס"א וי') אשתגיד חד לקביל חד . וכ' עלאה נגיד מזבועי
 לסטרא אחרא . וברכאן לא משתכחין . דכא דכר ומוקבא לא אשתכחו ולא שריין
 בחדא . דדין שאג ישא על גוהו . ככה ר"ש . וככה רבי אלעזר אמר בכייה תקיעא
 לבצאי מסטרי' חדא ותדוות' לבצאי מסטרי' אחרא . דכא שמענא מלין דלא שמענא

עד השתא זכא חולקי :
ערות אשת אביך לא תגלה . מאן אשת אביך . אמר רבי שמעון כה תניין כל
 מלוי דאוריית' סתים וגליא כמה דשמוא קדישא סתים וגליא . אוריית'
 דיחא שמוא קדישא כבי נמי סתים וגליא . ככא כלא באתגליא ידיעא סתים כמה
 דאוריית' . וכאי קרא הכי הוא . אשת אביך תאנא כל זמנא דמטרונית' אשתכחת
 במלכא וינקא לך אקרי חניך . השתא דאתגליא עמך ואשתכחת מן מלכא אשת אביך
 אשתקרי . אנתו היא דמלכא קדישא לא אשתכחת בתרוכין מניה אנתתיה היא ודאי
 כמה דכתיב כ"כ אמר יי' אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה אלא ודאי אנתו
 הוא דמלכא אף על גב דאתגליא . ועל דא פקיד עליה חרי זמני חד כד יתבא
 במלכא בזוגא חד ואשתקרי חניך דכתיב ערות חניך לא תגלה . לא תעביד דיתרחקון
 דא מן דא ותשתלח על חונך . כמה דכתיב ופפשעכס שלחא אמכם וחד כד היא
 בגלותא עמך ואתגליא מסיכלא דמלכא ואשתקרי אנתו דמלכא . אע"ג דאשתכחת
 מניה לא תעביד בגין דתעדי מביקן וישלטון כך שגאך ולא תסתמר עלך בגלותא .
 הכ"ד ערות אשת אביך לא תגלה . מ"ט . בגין כי ערות אביך הוא . אע"ג דאשתכחת
 מן מלכא אשתכחתא דמלכא כה תדירא ובעיא לאשתמרא לקבלא יתיר ולא תיחוב
 לגביה . **רבי** שמעון פתח יי' אלהיך מתהלך בקרב מחזק לכהיך וגו' . כי יי' דכיום כה
 אלהיך דא שכינתא דאשתכחת בכו בישראל וכל שכן בגלותא לאנא עליהו
 תדירא מכל סטרין ומכל שאר עמין דלא ישלון להו לישראל . דתניא לא יכלין

שנאיון דישראל לאבאשא לכו עד דישראל מחלישין חילא דשכינתא מקמי דרבי
ממן דשאר עמין . כדין יכלין לכו שנאיון דישראל ושלטין עליהו וגזרין עליהו
כמה גזרין ציטין . וכד אינון חייבין לקבלה היא מחברת חילא וחוקא דכל אינון
ממן דרבינן וחברת חילא וחוקא דשנאיון דישראל ואחפרעו לכו מכלא . ועל דא
והיה מחניך קדוש דעבי בר נש דלא יסתאב בחוביו ויעבר על פתגמי אוריית' .
דאי עביד הכי מסאבין ליה כמה דכתיב ונטמאם צם בלא א' . וסתאב מאתן ותמית
וארבעין שייפין צנופא וכלו אסתאבן כד איבו אסתאב כלומר כד בעי לאסתאב
וע"ד והיה מחניך קדוש מאי מחניך אלין אינון שייפי גופא . ולא יראה כך ערות דבר
מאי ערות דבר ערייתא מוכרא דכאי (ס"א דכוי) דבר רמו כמה דאוקימנא . דאי
כדי ושז מאחרירך ודאי ועל דא ערות אשת אביך לא תגלה . מ"ט . בגין דכתיב
ערות אביך הוא כמה דאוקימנא . תאנא על ג' מלין מתעבדין ישראל בגלות' . על
דעבדין קלנא בשכינת' בגלותא . ומכדרי אפייכו מן שכינת' . ועל דמסאבו גרמייכו
קמי שכינת' . וכלו אוקימנא במתניתא דלין :

א ביינו שורין
במלון אחד יחד
וביתו שוכר
ונתיתדתי עם
אחותי ובייתי
מוזב עמה כל
כלילה למחר
כיה כעב"כ
מתקוטע עם
איש א' ונגסתי
צינ"ה להפסיד
ואתו ביו ובכתי
ופעוטי בחוהי
אלנא דופא
אחד שפאני
סייתי עם וזו
הרופא היה
סת"ת רבי
שמלאי כענדע
ובוא חקין לי
השובב וביא
הרפוא' העקרי'
במגזר וכו' ודי
דמעות בגל וזו
מאורן דמעות
היה רותן פניו
בכס :

רבי אבא הוה אזיל לקפוטקיא והוה עמימ' ר' יוסי . עד דכוו אזלו חמו חד בר נש
דכוס אחי ורשימא חד באגפוי . אמר ר' אבא נסטי מבאי אורחא דכא
אגפוי דדין אסכידו עליה דעבר בערייתא דאוריית' . בגיני כך אתרשים באגפוי .
א"ל ר' יוסי אי האי רשימא הוה ליה כד הוה יוקא מאי ערייתא אשתכח ביה .
א"ל אנה חמינא באגפוי דאסכידו בערייתא דאוריית' . קרא ליה רבי אבא א"ל
אימא מלה . האי רשימא דאגפך מה הוא . אמר לון במטותא מנייכו לא תענשו
יטיר להכוח בר נש דכא חוביו קא גרמו ליה . א"ל אבא מכו . אמר ליה יומא
חד הוינא אזיל בארשא אני אחתי . * שרינא בחד אופספיוא וריגא חמרא . וכל
הכוא ליליא אחידנא באחתי בלפרא קמנא ואופספיואי קטע בחד גברא . עיילנא
בינייכו וקטרו לי דא מכאי גיסא ודא מכאי גיסא ורשימא דא הוה עייל לבי
מוחא ואשתזבנא ע"י דחד אסייא דאית בגוון . אמר ליה מאן הוא אסייא . אמר
ליה רבי שמלאי הוא : א"ל מאי אסותא יבב לך : א"ל אסותא דנפשא . ומהכוא
יומא אהדרנא בתשובה . ובכל יומא חזינא אנפאי בחד חיו ובכינא קמי קב"ה
דכוא רבון עלמין על הכוא חובה ומאינון דמעין אסחי' אנפאי . אמר רבי אבא
אי לאו דאתמנע מן תשובה אעברנא מאגפך הכוא רשימא . אבל קרינא פליך
י' וסר עוניך וסתאך הכופר אמר ליה ג' זמנין אימא . אמר ליה ג' זמנין
ואתעבר רשימא אמר ר' אבא ודאי מארך הא בעא לאעברא מן דודאי
בתשובה אשתכחת . אמר ליה נדרנא מכאי יומא לאתעסקא באוריית' יומא
וליליא . אמר ליה מה שמך . אמר ליה אלעזר אמר ליה אל עזר ודאי שמא
גרים דאלכך סייטך והוה בסעך . שדריה רבי אבא וברכיה . לזמנא אחרא הוה
ר' אבא אזיל לגבי ר"ש עאל במאתיה אשתכחיה דכוי יתיב ודריש יאיש בער לא ידע
וכסיל לא יבין את זאת . איש בער לא ידע וגו' . כמה טפשין אינון בני עלמי' .
דלא משגחין ולא ידעין ולא מסתלין למנדע אורחוי דקב"ה על מה קיימין בעלמי' .
מאן מעבד לכו למנדע טפשותא דלכו . בגין דלא משתדלי באוריית' . דאילו הו
משתדלי באוריית' יגדעון אורחוי דקב"ה . וכסיל לא יבין את זאת . דלא מסתכל ולא ידע .

ישיב' ו
סר עוניך
וסתאך
הכופר
אמר ליה
ג' זמנין
אימא
אמר ליה
ג' זמנין
ואתעבר
רשימא
אמר ר'
אבא ודאי
מאריך
הא בעא
לאעברא
מן דודאי
בתשובה
אשתכחת
אמר ליה
נדרנא
מכאי
יומא
לאתעסקא
באוריית'
יומא
וליליא
אמר ליה
מה שמך
אמר ליה
אלעזר
אמר ליה
אל עזר
ודאי שמא
גרים
דאלכך
סייטך
והוה
בסעך
שדריה
רבי אבא
וברכיה
לזמנא
אחרא
הוה
ר' אבא
אזיל
לגבי
ר"ש
עאל
במאתיה
אשתכחיה
דכוי
יתיב
ודריש
יאיש
בער
לא ידע
וכסיל
לא יבין
את זאת
איש
בער
לא ידע
וגו'
כמה
טפשין
אינון
בני
עלמי'
דלא
משגחין
ולא
ידעין
ולא
מסתלין
למנדע
אורחוי
דקב"ה
על מה
קיימין
בעלמי'
מאן
מעבד
לכו
למנדע
טפשותא
דלכו
בגין
דלא
משתדלי
באוריית'
דאילו
הו
משתדלי
באוריית'
יגדעון
אורחוי
דקב"ה
וכסיל
לא יבין
את זאת
דלא
מסתכל
ולא ידע :

נימוקי דאחז בעלמא (דאף על גב) דדאין עלמא דדינו וחמאן לדינו דכאי זאח
 דמטאן על בני נשא דאינון זכאין ולא מטאן על רשיעייא חייביא דעברין על פתגמי
 אורייתא דכתיב בפרוח רשעים כמו עשב וגו' . דכאי עלמא ירחין ליה בכל סטרוי
 ודינון לא מטון עלוי דכאי עלמא ולאמלא דדוד מלכא אודעים בסופיה דקרא לא
 ידיעין . דכתיב להשמדם עדי עד לשיאלא לבון מהכוא עלמא ולמכוי עפרא תחות
 רגליהון דלדיקייא דכתיב ויעוסתם רשעים כי יכיו אפר תחת כפות רגליכם . תו מלאכי ג
 פתח ואמר ויוקם בי כחשי בפני יענה . במאי קא מיירי . אלא זכא חולקים דבר נש
 דאשתדל באורייתא למנדע אורחוי דקב"ה . דכל מאן דאשתדל באורייתא כאילו אשתדל
 בשמיא ממש . מכ שמיא דקב"ה עבד נימוסין . אוף אורייתא הכי נמי . תא חזי
 באי מאן דעבר על פתגמי אורייתא אורייתא סלקא ונחתא ועבדא ביה בנ"ר רשימין
 באנפוי בגין דיסתכלון ביה עלאי ותחאי וכלבו אושדן לוטין על רישיה ותאנא כל
 אינון עיני וי' דאלין ושאטין בעלמא למנדע אורחוי דבני נשא כלבון זקפין עיינין
 ומסתכלין באנפוי דהכוא בר נש וחמאן לבו וכלבו פתחין עליה ווי ווי . ווי ליה
 דכאי עלמא ווי ליה בעלמא דחאי . אסתלקו מסחרניה דפלניא דכא סכדותא באנפוי
 ורוחא דמסאבא שריא עלוי . וכל אינון יומין דאשתכח רשימו באנפוי לסכדותא אי
 אוליד בר אשליף ליה רוחא מסטרא דמסאבא . ואלין אינון חייבי דרא תקיפי אנפין .
 דמאריהון שביק לבון דכאי עלמא לשיאלא לבו בעלמא דחאי . תנינן האי לדיקא זכאח
 דאשתדל באורייתא ימנא וליניא קב"ה משקי עליה חד חוטא דחסד ואתרשים ליה
 באנפוי ומככוא רשימא דחלי עלאי ותחאי . הכי נמי מאן דעבר על פתגמי אורייתא
 משכאן עליה רוחא דמסאבא ואתרשים ליה באנפוי ומניח ערקין עלאי ותחאי וכלא
 מכריז עליה אסתלקו מסחרניה דפלניא דעבר על פתגמי אורייתא ועל פקודי דמאריה
 ווי ליה ווי לנפשיה . האי אשליף רוחא דמסאבא דאשתכח עמיא ואורית ליה לבריה
 ודכאי הוא דקב"ה לית ליה ביה חולקא ושביק ליה לשיאלא ליה לעלמא דחאי . אמר
 ליה רבי אבא שפיר קאמרת מנא לך האי . אמר ליה הכי אוליפנא ואוליפנ' דכאי
 וירוחא בישא אחסיונון כלבו בנוי אי לא יתובון דכא לית מלא קיימא קמי תשובה
 ואנא הכי אוליפנא דאסוותא דא יכבו לי זמנא חדא דכוינא רשים באנפאי ויומא
 חד כוינא אזיל באורחא ואערענא בחד זכאח ועל ידוי אשתכח מנאי הכוא רשימא .
 אמר לי מה שמך . אמר ליה אלעזר וקרי עלי אל עזר אחרא . אמר ליה בריך
 דחמנא דחמינא לך וזכינא למחמי לך דכאי . זכאח חולקך בעלמא דין ובעלמא
 דחאי (א") אנא הוא דאערענא לך אשתכח קמיא אייתיה לבייתיה אחקין קמיא
 קורטיסא (פ"ט טרכוסא) דנכמא ונשרא דעגלא תליתאח . בחר דאכלו אמר ליה
 הכוא גברא רבי אימא לי חד מלא . חדא תורתא סומקא אית לי אימא דעגלא
 דבישרא דא דאכילנא . ויומא חד עד לא אשתכרת ואוליד' אזילנא בתרבא למרעא
 למדברא ² עד דדברנא לה אעבר קמאי חד גברא . אמר לי מה שמך דתורתא דא .
 אמינא מן יומא דאחילידת לא קרינא לה בשמא . אמר לי בת שבע אם שלמא אחקרי אי
 תזכר לכפרה . ואנא בעוד דאכדנא רישאי לא חמינא ליה . וחייבנא מהכוא מלא .
 ובהשא

א סלא חשב
 וסבר עולא
 תלמי : ב בעוד
 כן שכתוב
 סכמא למרעא

אחרי מות

ובשעה דזכינא באורייתא התעורר על הכוא מלך ומן יומא דאחפטר ר' שמלאי
מכבא לא הוה בר נש דינכיר לן באוריית' כוותיה ואנא דחילנא למימר מלך דאורייתא
דלא אוליפנא ומלך דא אסתכלנא דמלך דחכמתא היא ולא ידענא - ח"ל ודאי מלך
דחכמתא היא ורמיזא עלאה היא לעילא ולתתא - אבל ת"ח בה שבע אחקרי ממש ברא
דחכמתא - בג"כ כתיב בה כלא בשבע - שבע פרות - ז' שרפות - ז' בזאות - ז'
למן קפ ד כבוסים - ז' טמאים - ז' טהורים - ז' כהנים *ומשח ואכרן בחושבנא - דהא כתיב
וידבר יי אל משה ואהרן וגו' - ושפיר קאמר הכוא גברא דאמר בה שבע וכלא רח
דחכמתא היא - ח"ל בריך רחמנא דשמענא מלך דא - בריך הוא דהא אקדים ל
ישעיה ע שלם בקדמיתא למזכי להאי דכתיב שלם שלם לרחוק ולקרוב אמר יי - אנא כד
שמולא א כה הוינא רחוק קב"ה אקדים לי שלם למכוי קרוב - קרא עליה ר' אבא יאהב שלם
וביתך שלם וכל אשר לך שלם :

ערות

אחות אביך לא תגלה - ר' חייא פתח ואיש אשר יקח את אחותו בה אביו
או בת אמו וראב את ערוסה וגו' - תמן תנין מאה ותלחין שנין אחפרש
אדם מאתחיה ולא הוה אוליד - מדקטל קין להביל לא בעא אדם לאדווגא
באתחיה - ר' יוסי אמר *משעתא דאתגזר עליה ועל כל עלמא מיתב אמר אמאי
אנא אוליד לבעתותא - מיד אחפרש מאתחיה - ותרין רוחין נוקצין הוו אחיין
ואדווגון עמיא ואולידו - ואינון דאולידו הוו מזיקין דעלמא ואקרון נגעי בני אדם -
ואלין סאטן לבני אדם ושריין בפתחא דביתא - ובביראי : ובבתי כסאי - וע"ד בר נש
דאשתכח בפתחא דביתיה שמא קדישא שדי בכתרין עלאין - כלבו ערקאן ואחרחקן
מגיה - ה"ל *ונגע לא יקרב באלהיך - מאי ונגע לא יקרב - אלין נגעי בני אדם -
ותאנא בשעתא דנחא אדם בדיוקנא עלאה בדיוקנא קדישא ותמו ליה עלאי ותתא
כלבו קריבו גביה ואמליכוהו על האי עלמא - בתר דאתי חוויא על חוה ואטיל בה
זכמא לבתר אולידת קין - *מתמן *נחתיבו כל דרין חייבין דעלמא - ומדורא דשדין
ורוחין מתמן אשתכחו ומסטריו - ובגיי כך כל רוחין ושדין פלגותא אית בכו
מבני נשא דלתתא - ופלגותא ממלאכי עלאי דלעילא - וכן כד אחילידו מאדם
אינון אחרנין - כלבו אשתכחו כהאי גוונא פלגו מתתאי ופלגו מעלאי - בתר
דאחילידו מאדם (ס"א אהדרו ליה קאת מאינון רוחין דנפקו מהאובותיה מחלמא)
אוליד מאינון רוחין בנתן דדמיין לשפירו דעלאי ולשפירו דתתאי ועל דא כתיב
וייראו בני האלים את נות האדם כי טובת הכה וגו' וטעמא כלא בתרייכו -
וחד דבורא אשתכח דאתא לעלמא מרוחיה דסטרד דקין וקרון ליה חובל קין - וחדא
נוקבא נפקת עמיא וכוו בריין טעמא בתראכ ואחקרי נעמ"ה - מינה נפקו רוחין
ושדין אחרנין - ואינון *תליין באוירא ואודעין מלין לאינון אחרנין דשכיחין לתתא -
ודא חובל קין אפיק זייני קטולא לעלמא - ודא נעמ"ה אחרניסת בריגשכא ואחדדקת
בסטרבא - ועד כען היא קיימא ומדורכא בין רגשי ימא רבא - ונפקת וחייכת בבני
נשא ואחתממת מנייכו בחלמא בהכוא תיאובתא דבר נש ואחדדקת ביה - תיאובתא
נעלת ולא יתיר - ומככוא תיאובתא התעברת ואפיקת זייני אחרנין לעלמא ואלין בנין
דאולידת מבני נשא משתכחין לקבלי נוקצי בני נשא ומתעברן מנייכו ואולידן רוחין
וכלבו אלוין לגילית קדמיתא והיא מגדלת לון - וסיה נפקת לעלמא ובעינא
רניסא

א ע"י כל זכ
המאמר בסוף
פ' בראשית :

פבלים

בראשית קעה א
ס"א נתייכו

בראשית

בראשית סא א
עו א קמג ב
רה

רבייכא וחמא * רביי בני נשא ואחדבכת בכו לקטלא לכו ולאשתאבא ברוחייכו א בניס קטנים
דבבי בני נשא ויהא אולת בכהו רוחא (נ"א רביי) ואודמנן תמן ג' רוחין
קדישין וטאסין קמא ונטלין כהוא רוחא (נ"א רביא) מנה ונמיחין ליה קמי קב"ה
ותמן * מתגלפי קמיה - בגיני כך אוריית' אחרת לכו לבני נשא וכתקדשתם וכייתם ס"א מתגלפי
קדושים ודאי - אי אשתכח ב"נ קדישא לא מסתפי מניה דדין זמין קב"ה לאלין ג'
מלאכין קדישין דאמרן - ונטרין ליה לכהו רביי ויהא לא יכלא לאבאש' ליה -
כ"ד לא תאונס אליך רעב ונגע לא יקרב באהלך - מ"ט לא תאונס אליך רעב
בגין כי מלאכיו יאור לך - וכתיב כי בי חשק ופלטכו - דאי ב"נ לא אשתכח
קדישא ואשליף רוחא מסטר' דמאבאבא דין יהא אחייה וחיית ביה בכהו רביי
ואי קטילת ליה אשתאבא בכהו רוחא ולא תעדי מניה לעלמין - ואי חימא אינון
אחרין דקטילת לון ואודמו קמא אינון תלתא קדישין ונטלין מנה כהוא רוחא הא
לא בסטרא דמאבאבא אשתכחו - אמאי שלטא לקטלא לכו - אלא האזי כד בר נש לא
אתקדש - אבל לא אחכוון לאשתאבא ולא אשתאב - בגין כך יכל' לשלמא בגופא
ולא ברוחא - וחמין אשתכח דנפקת נעמה לעלמ' לאשתאבא מבני נשא ואשתכח בר
נש בקשרא (נ"א בקשיי) דתיאובתא עמא ואשתער משנתיא ואחיד באנתתי' ושכיב
עמא ורעותא דיליה בכהו תיאובת' דהו ליה בחלמיה - דין כהוא בר דאוליד
מסטרא דנעמה קא אחייה דהא בתיאובתא דיליה אשתכח האזי - כד נפקת ליליית
וחמאת ליה ידעת מלא ויהא אתקטרת ביה ומגדלת ליה כאינון אחרין בני דנעמ"ה
ואשתכח פמיה זמין אגיאין ולא קטלא ליה - האזי הוא ב"נ דכלל סיכרא וסיכרא
אשתגי' ולא אחיאשא מניה לעלמין - דהא כלל סיכרא וסיכר' כד אשתאבא בעלמ' -
ליליית נפקא ופקדא על כלבו דהא מגדלת וחייכא בכו וכדין כהוא בר נש פגיס
בכהו זמנא - זכאין אינון לדיקייא דמתקדשי בקדוש' דמלכ' - עלייכו כתיב י' ויהי
מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו וגו' - מלין אלין גלי שלמא מלכא בספרא
דאשמדאי מלכא ואשתכחא ביה * אלף וארבע מאה וחמס זני מסאבותא דמאבאבא ע"א
בכו בני נשא - דגלי דא אשמדאי לשלמא מלכא - ווי נכו לבני נשא דכלבו אטימין
וסחימין עיינין ולא ידעין ולא שמעין ולא משגיחין ביך קיימין בעלמ' - וכה עיטא
ואסותא קמייכו ולא מסתכלין - דהא לא יכלין בני נשא לאשתאב' אלא בעיטא
דאוריית' - דכתיב י' ויהי כך איש אשר לא יכיר טבור מקרה לילה - אשר לא
יכיר טבור דייקא - מקרה לילה דייקא וכה אוקימנא מלי בעיט' דאוריית' קדיש' דהכי
כתיב באוריית' קדיש' וכתקדשתם וכייתם קדושים כי אני יי' אלהיכם :

תאנא

בתר דאסתלקו קין וכלל אתהדר אדם לאנתתיא ואתלבש ברוחא
אחרא ואוליד לשא - מכאן אחייתחו דרי דלדיקיי' בעלמ' - ואכגי
קב"ה חסד בעלמ' ובכל חד אחילידת מוקבא עמיה לאתשכחא עלמ' כנוונא דלעיל'
והא אוקמוס חב"יי' בסתימא דמתני' דכתיב ואיש אשר יקח את אחותו בת
אביו או בת אמו וגו' חסד הוא - חסד הוא ודאי ובתר דשאר חסד גזעין ושרשין
נפקי מתחות לעיל' ואתפרשין ענפין וקריב אתרחק - דדין ענפא אכגי ואחי
לאשתכחא בזוגא חד באילני' - האזי בקדמית' האזי בסתימ' דעלמ' בגין דכתיב לאמרתי פפ
עולם חסד יבנה - אבל מכאן ולהלאה בני נשא דישתכחון ביה ונכרתו לעיני בני עמם :

כשע יד **תאנא**

ערוה אחות אביך במה דאמגליי' בסמימא כתיב יכי ישרים דרכי יי' ולידיקים ילכו בס וגו'. זכאח מוליקיון דלדיקיי' ידיעי ארחי דקב"ה ואליין זכו ואשמועדן גבייכו זכאח מוליקיון. האנא אשעברת כ"א עלאח ברחימות' וחציבותא דלא מתפרש מנח יו"ד לעלמין אשעברת ואפיקת וא"ו לבתר קאים קמה וינקא ליה ודא (י"א ודאין זיכ עלמא) וא"ו כד נפקא. בת זוגו נפקת עמיא. אחיית חסד אשער גביה ופריש לון ונפקו גזעין מתחות לעילא ואשפסו ענפין ואסגילו ואשעבידת כ"א תחא. ואשרביאת בענפא לעילא לעיל' עד דאזדוגות באילנא עלאח ואשחברו וא"ו עס כ"א. מאן גרים לון חסד כוא. חסד כוא ודאי. דחבר לון כחדא. יו"ד עס כ"א עלאח. לא תליית חבורא דלכון בחסד. אלא במולא תליית סא ב חבורא דלכון וחציבותא דלכון דלא *מתפרשן לעלמין. יו"ד אשקשר זכ"א וי"א אשקשר זכ"א וי"א אשקשר זכ"א. וי"א אשקשר זכ"א. וכלא חד קישורא כוא וחד מלכ. לא אשפרשו דא מן דא לעלמין. כביכול מאן דגרים פרודא כאלו חרב עלמ' ואקרי ערייתא דכלא. ולזמנ' דאחי זמין קב"ה לאתבא שכינתא לאתרחא זכריה ואלאשחכא כלא בזוגא חד. דכתיב יציום הכוא יכיה יי' אחד וגו'. ואי תימא כשחא לאו כוא אחד. לא. דכא כשחא חייבי עלמ' גרמו דלא אשחכא חד. דכא מטרותית' אחרחקת מן מלכא ולא משחכתי בזוגא אימא עלאח אחרחקת מן מלכא ס"א דאימא ולא ינקא ליה בנין דמלכא בלא מטרותית' לא משעטר בעטרי *עמה כמס בקדמית'. כד אשחבר במטרותית' דעטרט ליה כמס עטרין כמס זכירין בעטראן קדישין עלאין דכתיב יצאנא וראנא כמס ליון *במלך שלמא וגו' דאזדוג במטרותית' כדון עטרא ליה אימא עלאח כדקא יאות. ויכשחא דלא אשחכא מלכ' במטרותית' כדון אימא עלאח נטלת כתרבא (י"א עטרכא) ומנעת מניה מבועי דנחלין ולא אשחכא בקישורא חד. כביכול לא אשחכא חד. ובזמנ' דתיחבז מטרותית' לאתר היכלא ומלכ' יזדוג עמה בזוגא חד. כדון יתחבר כלא כחדא בלא פרודא ועל דא כתיב ביום קפא הכוא יכיה יי' אחד ושמו אחד. ביום הכוא בזמנא *דיתבז מטרותית' להיכלא כדון כלא אשחכא חד בלא פרודא. וכדון יעלו מושיעים ככר ליון לשפוט וגו' דחגי' אר"ש לא תיעול מטרותית' בחדוות' כביכולי עד דיתדן מלכות' דעשו ותיסב מניה נוקמין דגרמא כל האי. לבתר מזדוג במלכא ויכא חדו שלים. ככ"ד ועלו מושיעים ככר ליון לשפוט את הר עשו בקדמית'. ולבתר ויכיה ליי' במלוכה. מאן מלוכה דא מטרותית' ככ"ד ויכיה ליי' במלוכה. ולבתר יזדוגון כחדא. מה כתיב ויכיה יי' למלך על כל הארץ ביום הכוא יכיה יי' אחד ובזמנא אחד :

ערות

אחי אביך לא תגלה תאנא רבי יודא דא ישראל לתחא. ואחות אמך דא ירושלים דלתחא. דכחובין אלין יגלון ישראל ביני עממא ויתחריב ירושלים לתחא. וע"ד תנין רחימות' דקב"ה דקרא לישראל אחים שנאמר ילמנן אחי ורעי אדברה ס"א מיני חמון נא וגו'. ואוקימנא *מלין ותמן בת כנה ובת כחה (ואע"ג דאיון באמגליי' ובאחכסא משלי כו) (וכן בתריה) דכא עלמ' אשעריך לון ואיון ישובא דעלמ' כמס דכתיב רעך ורע אחיך) ויכא רוא דמלכ. דאר"ש א"ר יודא אי אחי למס רעי אי רעי למס אחי. אלא תאנא הכוא מלכ דלא אשעדי לעלמין אקרי רע כד"א רעך ורע אביך אל תעזב ויכא רוא סא ב דמלכ דאר"ש. אימא עלאח. רעיא אקרי. בנין דלא אשעדי *רחימותא דאבא מנח לעלמין

[illegible]

מניה בעודדין רשימין. תאנא אסתלקו אהון ברשימין ידיען וארחין סתימין בר לחאי קשט סמכי עלמי. אר"ש לר' אלעזר ח"ח הכי עשרין ותרין אהון דגליפין באוריית' כלבו מתפרשין^א מאלין^ב (בהני) אמירין בל' אמירא ואמירא מאלין עשר דאיתוכתרי מלכא כלבו גליפין באהון ידיען (ד"א אחרנין). בגיני כך שמה קדישא תכסין באהון אחרנין וכל אמירא אחיק לאמיר' עלאה מנה אחוי בגין דאחבלי חאי כהאי. ועי' י"א וע"כ שמה קדישא גליפא ליה באהון אחרנין בגין דאחבסין דא דא דא דא עד דמתקשרין כלבו כחדא. ומאן דבשי למנדע לרופי שמה קדישין למדע אינון אהון דרשימין בכל כתר' וכתר' וכדין למדע ויתקיים בכלא וכלא גליפא לון בכל אינון אהון דרשימין וידיעין בכל כתר' וכתר' מספר' עלאה דשלמה. וכו' סליק בידן וחברייא גליפין לון (ס"א ולחברייא גליפא לון) ושפיר הוא דהא כל כתר' וכתר' אחיק לחבריה אחוי כמה דאוקימנ' . ולמנין דלא אנטריך אלא באחוי אינון דרשימין ביה. וכלבו ידיען לגבי חברייא וכלא אוקימנא לון. זכאן אינון דיקיאי בעלמי דין ובעלמי דאחי דק"כ ציי ביקריאון ומגלי להון ריין עלאין דשמיא קדישא דלא גלי לעלאין קדישין. ועי' יכיל משא לאחטערא ציי קדישין וכלבו לא יכיל למקרב בדיא כורא יקידתא וגומרי דאשא. דאי לאו הכי מאן הוא ליה למשא למיקס ציניכו. אלא זכא חולקא דמשא דהא כד שארי למגלי עמיא קב"ה בעא למנדע שמיא קדישא (ס"א שמי קדישין) סתים וגלייא בכל חד וחד דק' חוי וכדין אדבק וידע יתיר מכל בני עלמא. ת"ח בשעתא דסליק משא גו ענגא יקירא עלא ציי קדישין. פגע ביה חד מלאכא בשלכוני נור' ציינין מלכטן וגדפוי מוקדן בעא לשאפא ליה בגומי' וסכוא מלאכא גבראל (ס"א גוראל) (ס"א גוראל) שמיא. כדין אדבר משא חד שמה קדישא דסוב גליף בתריסר אהון ואודעש ואתרגש. עד דסליק משא שמיא נח^א ציניכו וכן לכל חד וחד זכא חולקא * וכלא אוקימנא מלי. עדות אשא וכתב לא תגלה. תאנא בתקוני מטרותיתא אוקימנא אלן עריין אע"ג דאינון (י"א עריין אינון) באחגלייא ובסתימא ותמן בת בנה בת בנה דהא עלמא אנטריך לון ואינון ישובא דעלמא כמה דאוקימנא. ומאן דגלי חד ערייתא מניכו ווי ליה ווי לנפשיה שמיא^ב דהא גלי בגין דא עריין אחרנין ותיא מלכ בחדא דעשר אמירין דאורייתא ללא תחמוד אשת רעין בגין דהאי כללא דכלבו. ומאן דחמיד אתתא אחרא כאלו אעבר על אורייתא כלא. ברס לא אית מלכ דקיימא קמי תשובה וכו' אי קביל עונשיה כדוד מלכא. א"ר יוסי תנינ כל מאן דחב ואחפרש מהכוא חוצה תשובה קא מעלייא ליה טפי. ואי לאו לא סליק בדיא תשובה ולא מעלייא ליה. אי הכי דוד יואך לא אחפרש מבח שבע לבחר. אמר ליה בת שבע דידיה הוה וידידיה נטיל דהא מית בעלך. דתיא אודמנא הוה בת שבע לדוד מיומא דאחברי עלמי' ומא עכבא ליה דנטל ברחי' דשאל מלכא. וסכוא יומא נטל לה אוריה ברחמי אע"ג דלא הוה דיליה. לבתר אתא דוד ונטיל דיליה ועל דוד דחיק שעתא קמי קב"ה לקטלא לאוריה ולמעבד הכי. אבאיש קמיה ואענש ליה לדוד. דהא קב"ה בעא לאחבא לה לדוד לקיימא ליה מלכותא קדישא עלאה. וכד תאב לדידיה תאב. תאנא א"ר יוסי מאי דכתיב אני יי אני יי עתיד ליתן שכר טוב ללדיקים לעתיד לבא אני יי עתיד לכפרע מן הרשעי' לעתיד לבא אינון דכתיב בכו הפושעי' צי. כתיב אני יי וכתוב יאני אמית ואחיה אע"פ

שא

שחני במדת הרחמים הרשעים כופכים אותי למדת הדין • דתניא שם מלא יי' אלהים
 וכו' יי' ואי לאו אלהים • הר"ש חייבין עבדי פנימותא לעילא • מאי פנימותא כמה
 דאוקימנא • פנימותא ממש • וכה תתמר : **תאנא** כתיב ואל אשכ בנדת טומאתה
 לא תקרב לגלות ערותה • תני רבי יוחנן דר' אבהו **תאנא** שחני פנימותא כלהו זכאין חסידין
 כלהו דחלי חטאה מינכו • שכינתא שרייא בינייכו • מה דלית כן בדרין אחרני • בגיני
 כך מילין אינון מתפרשאן ולא מתטמאן • בדרין אחרני לאו הכי ומלין דרזי עלאה
 לא יכלין לגלחא ואינון ידידי מסתפו • דרבי שמעון כד הוה אמר ר'א דהאי קרא
 חזרייא כלהו עיניו נצטין דמעין וכלכו מלין דאמר הוה בעינייכו גליין כמה דכתיב
 יפס אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות דיומא חד שאל רבי יוסא אמר * ביעא
 דקוטטא (ס"א דקוטטא) דנפקא מעופא דשריא (ס"א וסדי) בנורא ואחבקע לחרב
 סטרי • תרין סלקין מנייכו וחד מאריך וחד רביע ברביעא (כ"א נביע נביעא) דיומא
 רבא ח"ר אבא ² עבדת קמיה דר"ש קדש חול דהא כתיב פה אל פה אדבר בו • ח"ל ר"ש
 עד ל' יתבקע ביעא * תסתלק מעלמא וכך הוה באדרא דר"ש • תאנא ביומוי דר"ש
 הוה אמר בר נש לחבריה פתח פיו ויאלצו דברין בתר דשכיב ר"ש הוה אמר * אל תתן
 את לחטיא את בשרך • תניא ח"ר * חי בני עלמא מסתכלן במה דכתיב באוריית'
 לא ייתון לארגזא קמי מאריבון • תאנא כד מתערין דינין קשין לאתחא בעלמא • ואל אשכ
 בנדת טומאתה וגו' • הכא כתיב יסוד יי' ליראיו * ובאדרא (ס"א ובהאי דר'א) קדישא
 אתמר הכא אלטריכנא לגלחא דהא לאתר דא תסתלק • דתנין בשעתא דחויא תקיפא
 דלעילא אתער בגין חובי עלמא שארי ואתחבר עס מוקבא ואטיל בה זוכמא אתפרס
 דכוראמא בגין דהא תסתאבת ואתקריא * מסאבא ולא אחזי לדכורא למקרב בדה
 דווי אי תסתאב הוה בדה בזמנא דליכי תסתאבת • ותאנא * מאה ועשרין וחמס זני
 מסאבות' נחתו לעלמא דמתאחדן מסטרא דחויא תקיפא ושצט' ועשרין רבדין מנייכו
 מתאחדן במוקבי ואחדבדקן בכו • ווי למאן דיקרב בדה בכווא זמנא • דמאן דיקרב
 בדה אחי פנימותא לעילא דהא בחובא דא אתער חוייא תקיפא לעילא ואשדי זוכמא
 באתר דלא אלטריך ואתחבר במוקבא ואתחבר שטריא לדכור' ומוקבא תסתאבת ושעריא
 רבא וטופרהא סגיא ודין דינין שריין לאתערא בעלמא ויסתאבון כלא כה"ד כ"י את
 מקדש יי' טמא מקדש יי' תסתאב בחובייכו דבני נשא • תאנא מאי דכתיב יואיבא אשית
 ביך ובין באשכ • ארבעה ועשרין זני מסאבותא אטיל חוייא במוקב' כד אתחבר עמא
 כחובין ואיבא • ועשרין וארבע זנין (ס"א דינין) מתערין לעילא ועשרין וארבע
 לתתא • ושערא רבא וטופרין סגיא ודין דינין מתערין בכלא • ותאנא כד בעת
 אתתא לאתדלחא בעיית לספרא הכא שער' דרבי ביומא דליכי מסאבא ² ולספר' טופרהא
 וכל הכא זוכמא די בכו • דתאנא ברזי דמסאבותא זוכמא דטופרין יתער זוכמא אחרא •
 ובגיני כך בשיין גניזא • ומאן דאעבר לון לגמרי כאלו אתער חסד בעלמא • דתניא לא לבני
 ליה לאויש למיבא דוכרנא לזיין בישין • דתנין * אלף וארבע מאה וחמס זיין בישין עו א
 מתאחדן בכווא זוכמא דאטיל חויא תקיפא וכלכו מתערין בכווא זוכמא דטופרין
 ואפילו מאן דבני יעביד בהו חרשין לבני נשא משום אינון דתליין בכו • ומאן דאעבר
 לון

במדרש יב
 א עיין בפירוש
 פתח רטו ע"כ

שמות פא ב
 הקד א
 קבלה ס

הכלל כה
 רב

תש קב

במדרש יב

באשית א

עו א
 ב וכי דרכו של
 רש"י
 דברי סבלים
 סלף כל דבריו
 בס

נעלים ולכן גם בענין כתיב יס בו סוד גדול וכמ"ס מזה בפירוש פתח בך רטו ועי' זה נעשר ר' יוסא בנדרא סביא חסד
 שלמדו שם ועיין מזה בסוף אידרא דמזיך דף קמ"ד ע"א : א ולהתן ליכרניה :

לון כאלו אסגי חסד בעלמי ודינין נישין לא משתכחין. ויעבר הכוה וזכמא וטופרס' דרש'ס
 זיב. דמיא מאן דדריך דרגליה או במסלליה עלייהו יכיל לאחזקא. ומאי בהאי שוירי
 דשוירי דזכמא דלעילא כך. אחתא דמקבלא ואחחברת בחויה ואטיל בה זכמא עאכ"ז.
 ווי לעלמא דמקבלא מנה מהכוה זכמא. בניני כך ואל אשכ בדת טומאתה לא
 תקרב. אמר ר' שמעון אמר קב"ה הביאו עלי כפרה בר"ה. עלי ודאי בגין דיתעבר
 ויעש' הכוה חויה ויתבסס מאן דבעיא. עלי כמה דכתיב ישרפים עומדים ממעל לו. ועי' ^{ויעש' הכוה}
 במדבר עז כתיב בקרב ה'נועדים על יי' דבגיטיהון אתער מאן דאתער דאתי מסטרייהו. אוק
 הכא הביאו עלי כפרה. עלי ממנ בגין דיתבסס ויתעבר ולא אשתכח חויה באתר
 דשאר. ובי"ב למח. על שמעטתי את הירח ושלטא בה מאן דלא אלטריך ובגיני כך
 כתיב ואל אשכ בדת טומאתה לא תקרב. זכא דרא דר"ש בן יוחאי שארי בגייה
 קבלה זכא עדדיה בין עלאין ותתאין. עליה כתיב יאשריך ארץ שמלךך בן חורין מהו בן
 חורין דזיקף רישא לגלגלס ולפרש' מלין ולא דחיל. כהאי דליבו בן חורין ויימא מאי
 דבעיא ולא דחיל. מהו מלךך דא הוא רש"י מאריה דאורייתא מאריה דחכמתא. דכד
 כושע'א כוה רבי אבא וחברייא חמאן לר' שמעון הוה רבתי אבתריה ואמרי יאחרי יי' ולכו כאריה
 יעשי' כו ישא. אמר ר' שמעון כתיב יוהי' מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו אמאי דא שקיל
 דא. אלא כלא בחד דרגא סליקו דא אודווג דא. וחדותא דדא דא לא אשתכח אלא
 הכל'ס כד אתגלי עתיקא קדישא וכדין חדותא דכלא. ותנין כתיב ממור שיר ליום השבת.
 ליום השבת ממנ. שבתא דקא משה קב"ה. כדין חדותא אשתכח ונשמחא אהוספת.
 דא עתיקא אתגלי חווגא יודמן. אוק הכי בחדותי סיכרא דכא נכיר לה שמעא
 בחדותא דנכירו דעתיקא לעילא. בניני כך האי קרבנא הוא לעילא בגין דיתבסס
 כלא וישתכח חדותא בעלמא. ועי' הביאו עלי כפרה דייק' מלך. תאנא כתיב
 במדבר כה עולת שבת בשבתו על עולת החמיד דבעי לכווגא לבא לעילא לעילא יתיר משאר
 עמאל א ח יומין. ועי' על עולת החמיד דייקא. תניא כתיב בזהב יתחפף על יי'. על דייקא
 בגין דבגין במזל קדישא תליין כמה דאוקימנא. ולית לך מלך באוריית' או את
 זעירא באוריית'. דלא רמיא בחדותא עלאה ותליין מניח תלי תליין רזין דחכמתא
 שיר ה עלאה כה"ד יקוולותיו תלתלים וכו' אחר. ר' יוסי אשכחיה לרבי אבא דכוה יתיב
 הכל'ס נה וקארי האי קרא דכתיב יתחפף על יי' יתכך על דייקא דכא מווי במזל תליין. ר'
 שם נכ יודוך כוה קארי יעל זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מלא. על זאת ודאי.
 יעשי' נה לעת מלא הא אוקימנא. אבל לעת מלא כמה דכתיב ידרשו יי' במזלוא קראוהו
 בכיותו קרוב. דבר אחר לעת מלא בשעתא דנכרין גדין ואחמשיכאן ומסתפקי
 אכסן ומתברכאן כלא. רק לשטף מים רבים. מאן שטף מים רבים. דא עמיקא
 פכל'ס לב דמבושין ונכרין דמאן יזכר ליה ומאן יזכר לקרבא ולסלקא תמן. כה"ד זיב ירק לשטף מים
 שם כו רבים אליו לא יגיעו דכא לא זכאין ולא יכלין. רבי יצחק אמר כתיב יאחש שאלתי
 מאת יי' אותה אבקש וגו'. זכאין חוין דדיקייא דכמה גניזין עלאין עמירין לכו
 בכהוא עלמא דקב"ה משתעשע בכו באינן עלמין כמה דאוקימנא בנעם יי' וכו'
 יעשי' סד אחר. ר' חזקיה אמר מכי' יעין לא רחש אלהים ואלתך יעשה למח' לו. יעשה.
 שם לח תעשה מבעי ליה אלא יעשה ודאי היינו יוסיף על ימין חמש עשר שנה וסיינו השלך
 על ה' יתכך וכתיב ותחפף על יי' וכלא חד. זכא חולקאן דלדיקייא בעלמא דין ובעלמא

דאחי עלייכו כתיב י'ישמחו כל חוסי כך לעולם ירגנו ותסך עלינו ויעלזו כך אוחבי חסידים
שמך. וכתיב י'אלך לדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך. וכתיב י'ויבטחו כך יודעי שם קד
שמך כי לא עזבת דורשיך י'. ברוך י' לעולם אמן ואמן. ימלוך י' לעולם אמן ואמן. שם פ

פרישת קדושים תהיו

וידבר י' אל משה לאמר. דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים
תהיו כי קדוש אני י' אליהם. רבי אלעזר פתח י'אל תהיו כסוס כפרד
אין כבין וגו'. ככמה זמנין אוריית' אסכידת זכו בזני נשא כמה זמנין ארימת
קלין לכל סטריין לאתערעל לכו וכלכו * דמיכין בשינתא בחוציבון (ס"א בחורבון) לא * ישינים
מסתכלין ולא משגיחין. בהיך אנפין יקומון ליומא דדינא עלאה כדי יתבע לון מלכא
עלאה עלבונא דאוריית' דאוות לקבליבון ולא אהדרו אפין לקבלה דכלכו פנימין בכלא
דלא ידעו מהימנות' דמלכא עלאה: ווי לון ווי לפשכון. דהא אוריית' (ביה) אסכידת (ג"א ביה)
ואמרת ימי פתי יסור הכה חסר לב * אמרה לו מכו חסר לב. דלית ליה מהימנות' משלי ט
דמאן דלא אשתדל באוריית' לאו ביה מהימנות' ופגים הוא מכלא. * אמרה לו. אומרה ס"א ואמרה
לו מצעי ליה כד"א * אומרה לאל סלעי. מכו אמרה אלא לאכללא ולאחוספא אוריית' חסידים מב
לעילי דהיא קרייה ליה חסר לב פגים ממשימנות' דהכי תנין כל מאן דלא אשתדל
באוריית' אסיר למקרב לגביה לאשתתפא בדהי ולמעביד ביה סחורתא. וי"ש למכך
עמיה באורחא דהא לית ביה מהימנות' (וע"ד) תנין כל בר נש דלזיל בארחה וליה
עמיה מלי דאוריית' אחחייב בנפשיה. כ"ש מאן דאזדווג בארחה עם מאן דלית ביה
מהימנות' דלא חשיב ליקרא דמאריה ודידיה דלא חס על נפשיה. ר' יודא אומר
מאן דלא חס על נפשיה ^ב היך ישלוק נפשא דכשרא לבריה. אמר ר' אלעזר תוהבא ב היך יוסיא ^א
על דרא וכו' אמתר מלה וכו'. וע"ד כתיב אל תהיו כסוס כפרד
אין כבין. זכאין חינון לדיקייא דמשתדלי באוריית' זכאין חינון חברים וגו'.
וידעין ארחי דקב"ה ומקדשי גרמייכו בקדושה דמלכא
ואשתכחו קדישין בכלא. ובגין כך משלפי רוחא דקדושה
מלעילי ובנייכו כלכו זכאי קשוע ואקרין בני מלכא
בני קדישין. ווי להון לרשיעייא דכלכו חליפין ועובדייכו
חליפין. בניי כך ירחין בנייכו נפשא חליפא מסטרא
דמאכא. כמה דכתיב וטמאתם בם אחא לאשתאכא מסאבין ליה. אל תהיו
כסוס כפרד. דחינון מארי זמנא (ס"א דמאכאכא) על כלא. אין כבין.
דלא ישתדלון בני נשא בארחה דא דלי הכי כתיב הכא אין כבין וכתיב הכא
י'והבבים עזי נפש לא ידעו שבעה וכמה רועים לא ידעו כבין. כלומר י'כון ישינים ט
מודמנין חינון דאקרין עזי נפש. מאי טעמא משום דלא ידעו כבין. וכמה רועים. מאי
רועים

משל ל' רועים חלין חינון מדברי ומנהגי לבר נש בגיהנם . לא ידעו שצבע . כד"א ילעלוהם
שתי צנות הבב בגין כך לחינון הבב לא ידעו שצבע . כלם לדרכם פנו איש
לבצטו מקצתו . דהא תיירי דגיהנם חינון . וכל דא מאן גרים לבו בגין דלא אחתדשו
בהבוא זונגא כמה דאלטריך . וע"ד כתיב קדושים תהיו כי קדוש אני יי' . חומר
דברים י' קב"ה מכל שאר עמין לא רעייתו לאדבקא בי אלא ישראל דכתיב יי' אתם הדבקים
ביי' אחון ולא שאר עמין (וע"ד כתיב הבב קדוש) בג"כ (קדושים תהיו דייקה) :

קדושים יח ישיש יח תהיו כי קדוש אני יי' . רבי יצחק פתח יי' הו ארץ ללל כנפים וגו'
וכי בגין דהיא ארץ ללל כנפים קנטורא זיב אשתבח דכתיב הו

ארץ אלא חמר ר' יצחק בשעתא דקב"ה ברא עלמ' ובעל לגללה עמינת' מגו מסתרת'

ונכורא מגו חשוכא הוו כלילן דא ברא . ובגין כך מגו חשוכא נפיק נכורא ומגו

מסתרתא נפיק ואתגלי' עמינתא . ודא נפקא מן דא . דמגוטב נפיק ביש ומגו רחמי

נפיק דינא . וכלא אחליל דא ברא יר טוב ויר רע וימינא ושמאלא . ישראל ושר

עמין . חוור ואוכס וכלא חד בחד תלייא . תאנא חמר ר' יצחק חמר ר' יהודה כל

עלמ' כלבו לא אחתחי אלא בחד * עטירא דקוטפא (ס"א דקוטופא) בקיטרוי בד

אחדן עלמ' דינא כליל ברחמי אחדן . ואי לאו לא יכיל עלמ' לקיימא אפילו רגעא

חדא . ובהא חוקימנ' מלי כמה דכתיב יי' כאשר משפטיך לארץ דק למדו יושבי תבל .

ותאנא בהבוא זונגא דדינא תליי' בעלמ' ודק אתעטרא דדינא כמה מארי דגדפין

מתערי לקבלי מארי דינא קשיא לשטאע בעלמ' פרסין גדפין מהאי סטרא ומאהי

סטרא לאשתטחא (ס"א לאשתחא) בעלמ' . כדין מתערין גדפין למפרס לון ולאשתחבא

(נ"א ולאשתחפא) דינא קשיא ושאיטין בעלמ' לאבאשא . כדין כתיב הו ארץ ללל

כנפים . חמר ר' יהודה חמינא בני עלמ' בחיפוחא בר חינון זכאי קשוט . ובגין כך

כביכול כלא הכי אשתבח אחא לאתדכאה מסייעין ליה אחי לאשתחבא כמה דאוקימנ'

ונעמחם בס : **רבי** יוסי הוה חזיל בארחא פגע זיב ר' חייא חמר ליה באי

דכתיב בעלי יולקן נשבעתי לזיב עלי אם יתכפר עון בית

עלי בצבא ומנחה עד עולם . בצבא ומנחה חינו מתכפר אבל מתכפר הוה בדברי

תורה אמאי בגין דדברי תורה סלקין על כל קרבנין דעלמ' כמה דאוקימוה דכתיב

ויאת הכורס לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמזולאים שקיל אוריית' לקביל כל קרבנין

דעלמ' . א"ל הכי הוה ודאי דכל מאן דאשתדל באוריית' אע"ג דאתגור עליה

עונשא מלעיל' יחא ליה מכל קרבנין ועלון וההוא עונשא אחקרע (ובגין דילעי

בה לשמה קב"ה אתפייס בהדיה) . ות"ח לא אחדכי בר נש לעלמין אלא במילין

דאוריית' בגיני כך מלי דאוריית' לא מקבלין טומאה בגין דאידי קיימא לדכאה לאלין

משל ג מסאבי . ואסוותא באוריית' אשתבח . דכתיב רפאות תבי לשרך ושקוי לעלמוחין .

כלים יח ודכיותא אשתבח באוריית' דכתיב ייראת יי' טהור עומדת לעד . מאי עומדת לעד

דקיימא חדירא בהבוא דכיותא ולא אתעדי מניה לעלמין . א"ל יראת יי' כתיב ולא תורה .

א"ל הכי הוה ודאי דהא אוריית' מסטרא דגבורה קא אחיית . א"ל ומכחם נפקא

שם ק"א מהבא נפקא דכתיב ר"אשית חכמה יראת יי' . וכתיב יראת יי' טהור . ואוריית' קדושה

אתקרי דכתיב כי קדוש אני יי' ודא אוריית' דהיא שמה קדשא עלאה וע"ד

א בעט' אחד
יחמזוב יח
בקציו וכן
כשעול נידון
פידון סס ג'
כאחד :
שם כי

שעאל א ג דאוקימוה חבריי'

ויקרא :

משל ג

כלים יח

שם ק"א

מאן דאשתדל בה אהדכי ולבתר אהקדש דכתיב קדושים תהיו קדושים היו לא כתיב
אלא תהיו - תהיו ודאי - א"ל כתיב הוא ומקרא כתיב ואתם תהיו ממלכת כהנים שמוע יי
וגוי קדוש - וכתיב אלה בדברים וגו' - תאנא קדושה דאורייתא קדושה דסליקת על
כל קדושין - וקדושה דחכמה עלאה סתימאה סלקא על כלא - אמר ליה לאו
אורייתא בלא חכמה ואלו חכמה בלא אורייתא וכלא בחד דרגא הוא וכלא חד
אלא אורייתא בחכמה עלאה אשתכחת ובה קיימא ובה אהטעמו שרשאה מכל סטריין -

עד דהוו חולי אשכחו חד בר גס * בלקינטא דקוסטא (ס"א בלקינטא דקיסחא)
רכיב על כוסיא אשהמיט ידיו לחד ענפא דאילנא - אמר רבי יוסי הכי הוא דכתיב
והתקדשתם ובייתם קדושים - אדם מקדש עלמנו מלמטה מקדישין אותו מלמעלה - בסוס ובשמיט
כ"ד קדושים תהיו כי קדוש אני יי : **תאני** רבי אבא פרשתא דא כללא לענין
דאורייתא היא - וחכמה דקושטא דגושפנקא - ר"י
רזין עלאין דאורייתא - בעשר אמירין וגזרין וענשין ופקודין עלאין דכד מטאין חזרייא
לפרשתא דא כוו הדאן - אמר ר' אבא מ"ט פרשתא דעריות ופרשתא דקדושים תהיו
סמוכין דא לדא : אלא כתיב תאנא כל מאן דאסתמר מאלין עריין בקדושה אהעביד
ודאי - וכ"ש אי אהקדש בקדושה דמאריה - וכה אהערו חזרייא - אימתי עונתן
דכלא לאהקדש בר גס - ת"ח מאן דבעי לאהקדשא ברעוהא דמאריה לא לישמש
אלא מפלגות ליליא וליילך או בפלגות ליליא - דהא בהכיה שעת' קודשא בריך הוא אשתכח
בגהא דעין וקדושה עלאה אהער - וכדין שעת' היא לאהקדשא - הכי לשאר בני
נשא - תלמידי חכמים דידעין אהרתי דאוריית' בפלגות ליליא שעת' דילכו למוקס
למלטי באוריית' לאדווגא בכ"י לשכחא לשמא קדישא למלכא קדישא - בליליא
דשכחא דרעוהא דכלא אשתכח זוגא דלכו בהכיה שעתא - לאפקא רעוהא דקב"ה
וכ"י כמה דאממר דכתיב ובייתם קדושים ואלו חזרייא ואלו חזרייא דכתיב דכתיב דכתיב

קדושים תהיו כי קדוש אני יי - וכתיב ויהי כען שחול על פלגי מים אשר פרו חבליה
יתן בעתו וגו' : **קדושים** תהיו - רבי אבא פתח וימי כעמך ישראל גוי אחד שמואל ב
בארץ - ת"ח ככל עמין דעלמ' לא אהרעי בכו קב"ה בר ישראל בלחודייו -
ועביד לון עמא יחידא בעלמ' וקרא לון גוי אחד כשמיים - ואעטר לון בכמה עטרין
וכמה פקודין לאהעטרא בכו - וע"ד תפילין דרישא ותפילין דדרועא לאהעטרא
בכו בר גס כגוונא דלעיל' - ולאשתכחא חד שלים בכלא - ובהכיה שעת' דאעטרא
בכו ב"נ ואהקדש בכו אהעביד שלים ואקרי אחד דאחד לא אקרי אלא כד חיכו שלים - ומאן
דפגים לא אקרי אחד וע"ד קב"ה אקרי אחד בשלימו דכלא בשלימו דאבין בשלימו דכ"י -
בג"כ ישראל לחתא אקרון אחד - דכד ב"נ אנה תפילין ואהפיי בכסוייא דמאור
דין אהעטרא בעטריין קדישין כגוונא דלעיל' ואקרי אחד - ובגניי כד יתיי אחד וישתדל
באחד - קב"ה דליכו אחד ישתדל באחד - דהא לית מלכא משתדל אלא במאי דאחזי
ליה - ובגין כך כתיב וכוהא באחד ומי ישיבנו - לא שארי קב"ה ולא אשתכחא אלא
באחד - באחד - אחד מבני ליה - אלא במאן דאחזקין בקדושה עלאה למכו חד -
דין הוא שריא באחד ולא באחר אחרא - ואימתי אקרי ב"נ אחד - בשעתא דאשתכח
דבר ומוקבא ואהקדש בקדושה (ס"א בעטריין) עלאה ואהכוון לאהקדשא - וסא חיי בזמנא

קדושים

דאשטתה בר נש צווגא חד דבר ומוקבא וחתכוון לאתקדשא כדקא יאות . כדין כוא
 שלים ואקרי אחד בלא פנימו . בניני כך בעי צד נש למחדי לאתחיה בכהיא שעת'
 לזמנא לה ברעות' חדא עמיס . ויהכוונון תרוייכו כחד להכיא מלה . וכד משתבחי
 תרוייכו כחד כדין בלא חד בנפשא ובגופא . בנפשא לאדבא דא ברא ברעותא
 חדא . ובגופא כמה דאוליפנא דבר נש דלא נסיב כוא כמאן דאשפליג וכד מתחברין
 דבר . ומוקבא כדין אתעבידו חד גופ' אשטתה דלייכו חד נפשא וחד גופ' ואקרי צד
 נש אחד כדין קב"ה שארי באחד ואפקיד רוחא דקדושה בכהוא אחד . ואלין אקרון
 בנין דקב"ה כמה דאחמר . ובניני כך קדושים תהיו כי קדוש אני יי' . זכאין אינון ישראל
 דלא אוקים מלה דא באחר אחרא אלא ביה ממש דכתיב כי קדוש אני יי' בנין לאתדבא
 ביה ולא באחרא וע"ד קדושים תהיו כי קדוש אני יי' אליהם :

רעיא מהימנא

איש אמו ואביו תיראו וגו' . וכה תנינן

דפרשתא דא כללא דאוריית' מקיש
 דחילו דאבא ואימא לשבתותי . אלא ח"ר
 יוסי בלא חד מאן דחיל מכאי נטיר להאי .
 איש אמו אקדים אמו לאביו דחילו . מ"ט
 כמא דאוקמוס . אבל אימא דליה רשו
 בידיה כל כך כאביו (ס"א אבל ת"ח אמו
 דא כ"י ובגין דבה שריא יראה ואיבי
 יראה כ' אחרי) אקדים דחילו דליה . ר'
 יחזק אמר מה כתיב לעילא קדושים תהיו
 אחי צ"ל לאתקדשא באתחיה כחד . ממאן
 כוא שבחא יתיר בכהיא קדושה . כוי אימא
 מנוקבא . בנ"כ איש אמו ואביו תיראו . ר'
 יסודא אמר איש אמו ואביו תיראו ככאי
 צוונא י"ביום עשות יי' אלהים ארץ ושמים
 ובהאר אחרא אקדים שמים לארץ אלא
 לאחזא דתרוייכו כחדא אתעבידו אוף ככא
 אקדים אמו לאבא ובאחר אחרא אקדים
 אבא לאמא לאחזא דתרוייכו כחדא
 אשתדלו ביה . ואת שבתותי תשמרו שקיל
 דא לראוכלא כחדא אחקלו במתקלא חד .
 דכתיב יושמרתם את השבת כי קדש היא
 לכם . וכתיב יזכור את יום השבת לקדשו .
 אלא חד לאבא וחד לאימא . כתיב הכא
 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי
 תשמרו . וכתיב הכס י"את שבתותי
 תשמרו ומקדשי תיראו . מה מקדשי
 כמשמעו

רעיא מהימנא בנין דחלישת'

פחתי' לפרשת'
 באלין פקודין למכוי מעט עזר לך אתתקף
 כך דכא משריין דמתיבתאן אחאן לגבך
 בפקודא בחר דא דליכו :
פקודא להעמיד עליך מלך לעילא
 וקב"ה יוקים לך מלך בעלזאין
 ותחאין בדיוקניה בנין דרצנן דמתיבתא
 עלייכו שכינתא עלאה ותתאח וקב"ה מלך
 באמליעתא אחיד בעלזאין ותחאין ככי אנת
 כממשעו

חכא בדיוקניה ברא דליה קום ביקרא דמלכא : **קם** רעיא מהימנא וסליק ידיו
 לעילא ואמר יבא רעוא דילך ענת כעלות דאנת מתעלה מעלוי לעלוי עד דליה עלוי אלא
 דאנת

במשמטו. חו מקדשי אלין אינון דמקדשי דאגת לעילא מכל עלוי דיהב (ג"א למיבב)
 גרמייכו בזהכא שעתא. כנוונא דא לי חילא למעבד רשותך בדרגין דילך דאינון
 יוממקדשי תחלו. אל תקרי ממקדשי אלא אבא ואימא ואנא ברא דלכוון. וביחודך
 ממקדשי. מה להלן ממקדשי אף כאן תרוייכו אחד ואנת שקלת דחילו דאב' ואימא
 ממקדשי דאינון אבא ואימ' : איש אמו ואביו תירא-ר' ש אמר כתיב 'ואתם הדבקי'
 ביי' וגו'. זכאין אינון ישראל דמתדבקן דבין ב' (אינון ולא אומין עכו"ם) ובגין
 דאינון מתדבקן ביה בקב"ה כלא אתדבכו כחדא דא ברא. ח"ח בשעתא דב"י מקדש
 לתתא כגון חברייא דמקדשי גרמייכו משבת לשבת בשעתא דזווגא עילאא אשתכח דא
 בזהכא שעתא רעוא אשתכח וברכתא אזדמנ'. כדון מתדבקן כלבו כחד. נפשא
 דשבת וגופא דאזדמן בשבת. ועל דא כתיב איש אמו ואביו תיראו דאינון זווגא
 חד בגופא בזהכא שעתא לאתקדשא. ואת שבתותי תשמורו דא שבת עילא'
 ושבת תתא דאינון מזמני נפשא בזהכא גופא מהכא זווגא עלאה וע"ד ואת שבתותי תשמורו תרי. וכלא אתדבק דא
 ברא זכאא חולקיון דישאל. ד"ה ואת שבתותי תשמורו *לאזהרה לאינון דמחבאן
 לזווגייכו משבת לשבת וזא אוקימנא כמה דכתיב 'לסריסים אשר ישמרו את שבתותי'.
 מאן סריסים אלין אינון חברייא דמסרין גרמייכו כל שאר יומין בגין למלעי באוריית'
 ואינון מחבאן משבת לשבת. הס"ד אשר ישמרו את שבתותי. כד"א 'ואביו שמר את
 הדבר ובגינו כן ואת שבתותי תשמורו'. איש אמו ואביו תיראו דא גופא. ואת שבתותי תשמורו דא נפשא וכלא אתדבק
 דא ברא. זכאא חולקיון דישאל : פקודין דעשה וזא אוקימנא מארי מתיתין יש מלווה ועושה. ובגין כך איכו נעשה ונשמט.
 וזאי איכו כבוד דאבא ואמא דילוי לבריי דעבד הכי ואיכו עביד מיד בלא עכובא כלל ועלת על כלא אנא בעי לאשתדלא ביקרך לתקן מדות דאבא ואימא ליקרך. תהא בעזרי
 לסדרא כלא כדקא יאות ואנת תסדר לי ולכל מארי מתיבתאן עילא ותתא ומשריין דמלאכין עלאין ותתאין למאוי מתקנין ומסדרין ליקרא דילך וליקרא דאבא ואמא למאוי ספסל תחות
 רגלי למעבד לווייה בכל פקודין דילוי. ולמדחל מניה בכל פקודין דלא תעשה וזאי איכו

הכר כאן ועיי' כבוד כסא

ישעיה ע

הכר כבוד

ממקומא

ממקומא

הכר כבוד

ממקומא

ממקומא

ממקומא

ממקומא

ממקומא

ממקומא

ממקומא

ממקומא

ממקומא

ממקומא

ממקומא

ממקומא

ממקומא

איש אנו ואביו חיראו וסמך ליה ואת שבתותי תשמורו ובקרא אחרינא ואת מלותי תעשו מסטר'
 דפקדין דעשה דאיון כבוד אקדים אבא לאימא ודא י"ה . מסטר' דלא תעשה אקדים אימא
 לאבא ודא ה"י . ובינו כבוד אלהים הסתר דבר לאלין דלא משתדלי בכהי כבוד הסתר דבר
 מנייבו ועלייבו אחמר (מש"י ג) ובסלים מרים קלון . אלין אינון עמי הארץ בחר דלא משתדלין
 בכהי כבוד דאוריית' ואיך אמרין אביו שבשמים שמע קולו חוס ורחם עלינו וקבל תפלתנו כא
 איבו לימא לון ואם אב אבי איב כבודי איב אשתדלות' דלכון באוריית' ובפקדין דילי למעבד
 אויי דמאן דלא ידע בצוויב דמאריב איך יעביד ליה . בר ממאן דשמע מחכמים ועבד וכהי
 איבו דקביל נעשה ונשמע ועם כל דא מאן דלא קביל ממאריב אלא משלוחיב איבא אפרשות' .
 ועלי אפרשותא איב בין דא דלא דכא כתיב משכ קבל תורה מסיני ולבחר ומסרה ליחושע .
 אנה קבילנא ולבחר מסרנא לכלבו . וכדי מאן דמקבל מאחרא כקבלת סיכרא וככניא משמשא
 ובכאי קבל אחמלי . ומאן דמקבל יכיל לאשתלקא מניה נבינו כמה דחזינא בשמשא וסיכרא
 דאשתלקת נכורא דלכון בליילא דלא נכיר שמשא אלא בינמא וסיכרא בליילא . ואי תימא
 דכסא נכורא דסיכרא משמשא איבו דאף על גב דאחגיט נכיר בסיכרא וככניא כא חזין
 מסטר' אחרא בלקוחא דסיכרא ושמשא דאשתלק נכורייו ואשתארו כגופא בלא נשמחא דאית
 אדון עליהם מחשיך מאוריבם . אבל עקרא דנכורא כסא אחר דנביע דאית פסק לנכורא
 דליה ולא אית עליה אלא אחרא למפקס מניה נכוריב ועלת העלות בחר דאנת תמן לית פסק
 לנביעו דנכורא דאוריית' . יכא רשוא דילך דלא תוה מאבא ואימא דילי ולא מבניו וכדי מאן
 דאמית גרמיה על אוריית' דכיא יקרב אחקיימת ביה ולא מפסקת מניה . מה דלאו כבי מאן
 דלא ישתדל בכהי אלא אף על גב דעבד אוי חכמים איבו שמע דלכון עבד ולא בן . אבל אי
 איבו מהימנא מאריב אשליט ליה בכל דילי . אבל מאן דלא אשתדל באוריית' ולא משמש חכמים
 למשמע מנייבו פקדין לקיים נעשה ונשמע . אלא דסרה ועבר על לא תעשה איבו שקיל לאומים
 דעלמ' ער"ס בניו דסמאל וגחש דאחמר בכו (ש"ג) ובסלים מרים קלון דלא בעו לקבלא אוריית' .
 דכל דאית ביה תורה לית ביה כבוד דאחמר בכהי (ש"ס) כבוד חכמים ינחלו ועם כל דא מארי
 מחיבתא לא כל כבוד שוב דכא (מל"י ח) בן יכבד אב ועבד אדוניו . בן יכבד על מנת דלא
 לקבלא אגרא . אבל מלואיב הוא בכבוד אבא ואמא . ואי לא בעי למעבד אוייב יכתש ליה אבא
 ואמא עד דיעבד על כרחיה ואי הוי ברא רבבא ב"ד כופין ליה דאי לא בעי למעבד מה
 כתיב ביה (דברים כא) בננו זה סורר ומורה אינו שומע בקולו ודין ליה בסקילה . אבל עבד
 דמשמש על מנת לקבל פרס אי לא עביד אוייב דרביב מאריב אעבר ליה מגו ביתיה ויטול
 אחרא . מה דלא הוי יכיל למעבד כבי לבריה אלא או יעביד אוייב או יקטול ליה . אמר ליה בוינינא
 קדישא מאן גרים דלא יעביד אוייב הואיל ובריה הוא . אמר רעיא מהימנא ודאי תערוצת דרע
 ורוא דא גרם לישראל למחטי גבי אבוכון דשמיא ורוא דא (הא"ש ק) ויתערבו בגוים ודם גרם
 קטולא לישראל וחריב בי מקדשא . ובגין דא איין מקבליב גרים לימות המשיח אלא (דברים לב)
 יי' דד ינחנו ואין עמו אל נכר . דישראל אינון מאילנא דחיי עבד טוב ועבד רע . מסטר'
 דמטטרו"ן עבד טוב עבד נאמן לרביב . עבד רע סמאל . מאן דאיבו מאילנא דחיי איבו בן
 העולם הכא בן מסטר' דב"ן י"ה ב"ה וירית מלכותא דאיבו ה' ואיך ירית לה . אי עביד
 אוייב דאבא ואימא בגין דאיבו מלכותא מלכות המלך ועליה אחמר (אסתר ג) מדוע אתה עובר
 את מלכות המלך איבי מלכות וכווייא דמלכא על עשה ועל לא תעשה . מלוא דאוריית' דאיבו ת"ת
 וככא לית תמן פרודא קודשא בריך הוא אמת תורתו תורה אמת איבי תורתו ומלואו .
 כגוונא דבינא תורתו ומלואו דחכמה דאית תורה דבריהא וחכמה דבריהא ובינא דבריהא וכדי
 בכל מדות . בכהי יכיל בן בכהי אוריית' למכוי בלא מלוא ומלוא בלא תורה כפרודא . ומככא

בן סורר ומורה. אבל מסטרא דאזילות לית אפרשותא תמן. וכן מתמן אין חטא בא על ידו ולית
 בה עתה ולא שבר ולא מיתה. ובגין דא אוריית' דא אילנא דחיי שבר העולם הבא ואילנא דא
 אילנא דחיי אתקרי ואתקרי העולם הבא ולא אתקרי ביה שבר בגין דאזכו בן מתמן לא אשתדל
 באוריית' לקבלא אגרא לא במעשה ולא בדיבור ולא במחשבה. אחא בוצינא קדישא לנשקא ליה
 ידיה אמר ודאי אנת הוא בן מתמן בדיוקנא דברא בוכרא דיליה תפארת ברא דאבא ואמא עלאה
 דאזילות דיליה בלא הפסקה לא קדמין ברא אחרת לא במחשבה ולא בדיבור ולא במעשה. אמר רביא
 מבימנא ואנת וחברי' וראשי מארי מתיבתאן דמזמנין כהא אחי בלא הפסקה כלל ובלא תערובת.
 נשקו בלבו דא לדא ואשתמודעו באחור וכו'. פתח ר"ש ואמר עס כל דא ברא בוכרא חייבין
 כל אחי ביקריה דכא כתיב (שמות כ) כד את אביך ואוקמוס רבנן את לרבות אחיך הגדול.
 ואפילו מכל סטרא איבו מפרש עלך באוריית' בשג"ס זה הכלל וזה הכול לאדם קדמא ברא קדמא
 מניה ואוקמוס רבנן בשג"ס זה משה דברא דמלכא בכל אתר אנת בוכרא מסטרא דאילנא דחיי
 דטוב ורע אנת הוא טוב (בוכרי') כה"ד (כאשית א) וירא אלמים את האור כי טוב. ותרא אותו
 כי טוב הוא. ומתמן קרא יתך קב"ה עבד נאמן לבתר סליקת למכווי מלכא כה"ד (דברים ג) ויהי
 בישראל מלך לבתר בן בית לעילי. מלך מסטרא דמלכות דבריא. בן בית מסטרא דב"ן י"ה תפארת
 דאזילות זכא חולקך ומאן גרים לך דא בגין דאשתדלותך בתורה ובמלוה ליחדא קב"ה ושכינתיה
 לאעלא מלכ' על אתריה ועל משרייתיה לעילי ועל ישראל לתתא. ובג"ס (ס"א ובגין) ירתינו בלבו
 בשמתין דאזילות מניה ואתקריאו בגין דיליה משם ידו"ד דאזילות דלית תמן פרוד וקאין דבקדמית'
 אחמר בהון בגין לקב"ה ושכינתיה מאד יכו"ה דבריא דאיתמר ביה בראתיו יצרתיו אף עשיתיו
 בגון בנים לידוד דאזילות וכך אתקיים פקודא דאיהי מלוה על ישראל להעמיד עליהם מלך כה"ד
 (שם יו) שום חשים עליך מלך ואתקיים כך ויהי בישראל מלך כד בקדמיתא וכלבו מתנהגין אשתדך
 באברין דמתנהגין בלבו בתנועה דשמתא דאשתטא על כל אבר. בגין דכתר עליון אנת תהא
 מעטור ביה. דבית עלת העלות איבו כתר על כל טמיר וגניז מלגיו מניה. ומניה אשתטע
 על כל ספירן ומסדר לון למכווי דא רב ודא זעיר ודא בינוני ואנכיג לון לרעותיה ונכיר בכו
 ומקשר לון ומיחד לון. הכי אנת תהא מנהיג ישראל בכל מדות טבין דיליה ותסדר כל חד
 בדחיו ליה בכבוד כבדתו והעציר כעצירתו ובינוני כפוס דרגיה ותקשר לון קשר אחד לגבי
 אבוכון דשמתא למכווי בלבו בשפה צורה לברכא לקב"ה ולקדשים ולייחדיה בדרגא דילך במחשבה
 דילך באזילות דילך דאתקיים כך (במדבר יא) ואזלתי מן הרון אשר עליך ושמתני עליהם קום
 אשתר בפקודא להכרית זרעו של עמלק (פ' תהא רפא ב שיך לנשא קמה א').

איש חמו ואביו תיראו וגו'. פקודא (כג) דא לכבד אב ואם דאזטריך בר נש למדחל מאביו
 ומאמיה ולאוקיר לון כמוה דאזטריך בר נש לאוקיר ליה לקב"ה מסטרא דגופא דיליה ולמדחל מנכון
 בגויה ולמדחל מניה. הכי אזטריך ליה לאוקיר לאביו ולאמיה מסטרא דגופא דיליה ולמדחל מנכון
 דהא אינון משתתפין בקב"ה ועבדי ליה גופא. והואיל ואינון שותפין בעובדא ליהוה שותפין בדחילו
 ויקרא כגונא דא תלת שותפין אשתכחו לעילי ברא דאדם. אדם קדמא אע"ג דגופא דיליה
 כוס מעפרא לאו מעפרא דכחא כוס. אלא מעפרא דבי מקדשא לעילא. אבא ואמא אשתכחו
 ומלכא עלאה אשתתף בהדיהו ושדר ביה רוחא דחיי ואתברי וכגונא דא אשתכח כלא עילא ותתא
 וע"ד אזטריך ליה לבר נש למדחל לקב"ה ולמדחל לאביו ולאמיה. בס"ת. אדם קדמא לא כוס
 ליה מהאי עלמ' כלום. חד לדיק עבד שמושא במוקביה ואתעביד מהכא שמושא גופא חדא
 דנכירו דיליה יתיר מכל אינון מלאכין שליח לעילי. וכד אתברי הכא גופא מלכא עלאה שדר בכהא
 לדיק כ"כ איתון ואשתתף בהדיהו ונפק לעלמי. כיון דנפק חמו ליה שמשא וסיכרא ואשתינו

קדושים

בכורייכו דחפוחא דרגליה אחשיך נהורא דלחן מאי טעמא בגין דמעובדא דשמשא וסיכרא עלאה נפק . כיון דחטא אחשך ואזעיר גרמיא ואלטריך לגופא אחרא במשכא בראשית ג ובבשרא דכתיב וייעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתומה עור וילבישם . כההוא שמושא דעבד הכהא דליק בזוקביה לא אשהכח מקדמה דגא וגבחר דגא . דהא עד לא נפק לגורף אומנא עד דאחא חנוך ונטיל ליה קב"ה מארעא ואבריר פסולת * וקסטורר מכספא וכן בכל אינון דיקייה די בארעא . לבחר אחתקן כהוא אחר ואהעבדו רוחין ובשמתיין בשמושייהו . וגופא מתחא בארעא . ועי"ד בשותפן דלעילי ותחא בר נש אחי לעלמ' ואלטריך למדחל לאינון שותפין ולאוקיר לון כמה דאחמר . ע"כ . (פקודא (בד) למחוי דביר את יום השנה שמוה זכ א) :

אז

דברים ט חפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם . רבי חייה פתח ר"ל חפן אל קשי הטם הזה וגו' . אל חפן . וכי מאן הוא דיימא למלכא אל חפן . והא חפן גר כתיב י"ב עיניו על דרכי איש . וכתיב א"ס יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו ירמיה כג ואם יי' והא בכלא אשגח קב"ה וכל עובדין מסכהל ועייל דדינא על כלבא אס טב ואם קבלו יב ביש כד"א ר"ה אלהים יצא במשפט על כל נעלם אס טוב ואס רע . ומשח אמר אל חפן . אלא כמה בעי בר נש לאסתמרא מחוביו בגין דלא יחסי קמי מלכא קדישא . ח"ח בר נש דעבד מלוא הדיא סלקא קמיא וקיימא קמי קב"ה ואמרה אגא מפלגייא דעבד לי . וקב"ה מני לה קמיא לאשגחא בה כל יומא לאוטבא ליה בגיגה . עבר על פתגמי חורייט' הדיא עבירה סלקא קמיא ואמרה אגא מפלגייא דעבד לי וקודשא בריך הוא לב מני לה וקיימא תמן לאשגחא בה לשאלא ליה . כה"ד יוירא יי' ויגאן מכסם בניו שמואל ג יב ונזותיו מהו יורא הכהא דקיימא קמיא . תב בלשונה מה כתיב י"ג א"ס יסתר חטאתך לא תמוח דלעבר הכהא חובא מקמיא בגין דלא יסתכל ביה לאוטבא ליה . ועל דא אל חפן אל קשי הטם הזה ואל רשעו ואל חטאתו . אמר רבי יוסי וכן מהכא משמע חפן אל קשי הטם הזה . רבי יוסי זעירא עאל קמיא דרבי שמעון יומא חד בראשית ג דכתיב ינכתם עונך לפני . רבי יוסי וקארי כתיב יויראמר האדם האשה אשר נחת עמדי היא נחתה לי מן העץ ואוכל משמח דאדם וחווה כחדא אחזריאו ובגופא חדא . דכתיב אשר נחת עמדי ולא כתיב אשר נחתה לי . אמר ליה אי הכי ובכתיב יאני האשה הללכת עמך בזה . ולא כתיב הללכת לפניך אמר ליה אי כתיב הכתנת עמך הוה אמינא הכי . דכתיב אשר נחת עמדי אבל הללכת כתיב . אמר ליה והא כתיב יויראמר יי' אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו . אעשה לו השתא . אמר ליה הכי הוא ודאי דאדם לבדו הוה דלא הוה ליה סמך ממקביה בגין דהות בסטרוי כמה דלוקימנ' . ומא דאמר אעשה לו עזר . הכי הוא דלא כתיב אברהם לו עזר בגין דכתיב יזכר וגקבה בראם אבל אעשה כתיב . ומכו אעשה אחתן משמע . דקב"ה נטיל לה מסטרוי ותקין לה בתקונה ואייתי לה קמיא . ודין אשתמש אדם באנתתיה וכוה ליה סמך . ותנינן ב שפירו דאדם ב קדויר' דקיטרא עלאה מזהירא דנהרא . שפירו דחור דלא הוו יכלין כל בריין לאסתכלא בה . ואפילו אדם לא הוה אסתכל בה עד הכהא זמנא דחאבו ואעדיאח (ס"א ואעירת) שפירו דלחן . דדין אסתכל בה אדם ואשתמודע בה לשמשא בה . כה"ד יוידע אדם עוד את אשתו . וידע בכלא . וידע בתשמיש . וידע דאשתמודע בה ואסתכל בה . ותנין אסיר ליה לבד נש לאסתכלא בשפירו דאנתתא בגין דלא ייתי בהרורא בישא ויתעקר למל

שם פ
ב יסיון של אדם
בראשון :
ג כהא של קשר
העליון סוד
האז לית וכו'
במו קטירא
שפי' כהא :
שם ד

למלה אחרת. וכך כוח ר' שמעון עבד * כד כוח אלו במתא וכוו חברייא חלין
 אבתריה וחמא לחינתו שפיראן מאיר עיניה וכד אמר לחברייא אל תפנו. וכל מאן דיסתכל
 בשפירו דלחמא ביממא אתי להרכורי בליילא. ואי סליק הכוא הרכורא בישא עליה.
 אעבר משום ואלאי מסכא לא תעבו לכם. תו אי שמע באתחית בזמנא דסליק ביה
 כהוא הרכורא בישא. חיון בנין דלולידו אלהי מסכא אקרון. ופי"ד כתיב :

אל

תפנו אל האילים ואלהי מסכא לא תעשו לכם. ר' אבא אמר אסיר לוי לב"י
 לאסתכלא באלילי ע"ז ובנשי דעמין ולא לאתחנייא מנייכו ולא לאתרפאח בכו
 דאסיר ליה לב"י לאסתכלא באתר דלא לאטריך. ר' אבא פתח פתח פתח אלי והנני תכלים פו
 חנה עז לעבדך. פתח אלי והנני. וכי לא כוח ליה לקב"ה בעלמא שפירא כדוד דאיכו
 אמר פתח אלי והנני. אלא הכי תנין דוד אחרא אית ליה לקב"ה וכוו ממנא על כמה
 אכלוסין עלאין ומשרין. וכד בעי קב"ה לרחמא על עלמא אסתכל בכאי דוד ונכיר
 ליה אנפין וכוו נכיר לעלמין וחיים עלמא. ושפירו דכאי דוד נכיר לעלמין כלכו.

רשיה גולגלה דהכא אחרקומא בשבעה תכשיטי זנין דהכא וכוו * חוקומא
 וחביבותא דקב"ה לקבלה. ומאגיאות רחיומא דיליה גביה אמר ליה לקב"ה דיהדר
 עיניו לקבלה ויסתכל ביה. בגין דחיון שפירן כללא. כד"א יסכבי עיניך מנגדי שיר

וגו'. הסבי עיניך מנגדי דשעתא דלאין עיינין מסתכלי ביה בקב"ה כדון ב מתעריין
 בלביה קסטין דבלסטרתי ברחיומא עלאה. ובסגיאות שלהוביתא דרחיומו עלאה
 לגביה. אמר הסבי עיניך מנגדי אסחר עיניך לסטר אחרא מני דחיון מוקדין לי
 בשלהובי רחיומא. וע"ד כתיב ביה כדוד יוהא אדמוני עס יפה עינים וטוב ראי. שמואל א טו

ובגין כהוא דוד עלאה שפירא רחיומא וחיובותא דקב"ה לאדבקא ביה. אמר דוד
 פתח אלי והנני כגוונא דא יו"אמר ריה בני כריח שדה אשר ברכו יי. משמע דעאל עמיה בראשית פו
 עס יעקב גתא דעדן דאיכו שדה דתפוחין קדישין. וכי היך יכיל גתא דעדן לאעלא
 עמיה דכא גתא דעדן כמה רב הוא כפתיא ובארבא. כמה זנין דבייתין עלאין קדישין
 דרגין על דרגין מדורין על מדורין אית תמן. אלא * גתא אחרא עלאה קדישא שמואל ב
 אית ליה לקב"ה וכהוא גתא רחיומא דיליה ואתדבק ביה ולא אתגטיר אלא
 לקב"ה בלחודי דהוא עייל ביה. ודא אחסין קב"ה לאשתכחא חדיר עמכון דלדיקייא.
 וכו"ש לאשתכחא ביה ביעקב ודא זמין ליה קב"ה לאעלאה עמיה לקייעא ליה. כגוונא

דא לאני יי' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ וגו'. תנן מלמד שנתקפלה לו שם כח
 ארץ ישראל וכי ארץ ישראל דלוי' ת' פרסה על ארבע מאות פרסה היך התעקרת
 מאתריה ויתבא תחתיו. אלא ארץ אחרא עלאה קדישא אית לקב"ה וארץ ישראל
 ישראל אקרי. והיא תחות דרגא דיעקב דקאים עלה. ואחסין לה קב"ה לישראל בגין
 רחיומא דלכוון. דליירא עמכון ולדברא לכוון ולאגנא לכוון מכלא ואקרי ארץ חיים.
 ת"ה אסיר ליה לב"י לאסתכלא באתר דקב"ה מאיס ביה ורחיקא ביה נפשיה. ומה
 במה דרחים קב"ה אסור לאסתכלא ביה במה דרחיק עאלכו. דת"ה אסיר ליה לב"י
 לאסתכלא בקשת. בגין דאיכו חיוו דדיוקנא עלאה. אסיר ליה לב"י לאסתכלא באצטען דכחי
 קיימא דילי' בגין דהוא רמיו לדיוקא דעלמא. אסיר ליה לב"י לאסתכלא באצטען דכחי
 בשעת' דפרסי ידיהו בגין דתמן שריא יקרא דמלכ' עלאה. ומה באתר קדישא עלאה אסיר
 לאסתכלא

קדושים

שם ת
ס"א אנכי
אלהים לקבל את
ס' אלהים את
הפני
האלהים לקבל
ל' יידיה
האלהים אחרים
על פני והלבי
מסכה כ' פסל
איש אמו כ'

לאסחבלא באתר מסאבא רחיקא לא כ"ש. בניני כך אל הפנו אל האלילים. ר' ינאך
אמר ומה לאסחבלא בכו אסיר. למפלא לכו או למעבד לכו עאכ"ז. ובניני כך אל
תפנו אל האלילים. הכא אחא לאזכרא לכו לישראל בקדמיותא. *לקביל לאל יידיה
לך אלהים אחרים על פני ואלבי מסכה לא תעשו לכם לקבל לא תעשה לך פסל.
אני יי אלהיכם. לקביל אנכי יי אלהיך. איש אמו ואביו תיראו. לקבל כדא את
אבין ואת אמך. ואת שבתותי תשמרו. זכור את יום השבת לקדשו. לא תשבעו בשמי
לשקר. לא תשא את שם יי אלהיך לשוא. לא תגנובו. לא תגנוב. ולא תחשבו ולא
תשקרו איש בעמיתו. לא תענה ברעך עד שקר. מות יומת הנואף והנואפת. לא
תנאף. לא תעמוד על דם רעך. לא תרעה. וכו' אוקמוס וע"ד כללא דאורייתא
בפרשתא דא. א"ר חייא בקדמיותא אנכי יי אלהיך זכור את יום השבת לא תשא לא
תרעה לא תנאף לא תגנוב בלישנא יחידאי. והכא אני יי אלהיכם. איש אמו ואביו
תיראו ואת שבתותי תשמרו. אל תפנו אל האלילים. בלישנא דסגיאין. הלא ת"ח
מיומא דכוו ישראל שכיחן בעלמא לא תשכחו קמי קב"ה בלבא חד וברעותא חדא
כמה בכהו יומא דקיימו בטורא דסיני. וע"ד כלא אחמר בלשון יחידאי לבתר
בלישנא דסגיאין דכא לא תשכחו כל כך בכהו רעותא :

רבי אלעזר כוח חזיל למחמי לר' יוסי בר"ש לקוייא חמוי וכוו עמיכ ר' חייא ור'
יוסי. כד מוטו חד בי חקל יתבו תחות חילנא חדא. א"ר אלעזר כל חד לימא
סבא יג מלה דאוריית'. פתח ר' אלעזר ואמר 'ואנכי יי אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי
לא תדע. לא תכחיז אשר הוצאתיך מארץ מצרים. הלא אנכי יי אלהיך מארץ מצרים.
בראשית לה וכי מארץ מצרים כוח לכו מלכא ולא מקדמת דנא. וכו' כחיז 'ויאמר יעקב אל
בניו הסירו את אלהי הכנר אשר בתוכם. וכתביז וקומוס ונעלה בית אל. ואת אמרת
מארץ מצרים. הלא מן יומא דכוו ישראל בעלמא לא תשכחודעו יקרא דקב"ה בר
בארעא דמצרים דכוו בכהו פולחנא קשיא וזווחו לקבליה ולא תשחנו מנמוסא דילכון
לעלמין * ותמן תחבחינו אבהתנא דרובא מנו שפכה (ס"א כהתוכא דרובא מנו
טיפסא) ועוד דכוו חמאן בכל יומא כמה חרשין כמה זינן בישינ לאטעאס לון לבני
סא ולא סטו מארחא לימינא ולשמאלא. ואט"ז דלא חוו ידעו כל כך ביקרא דקב"ה
הלא חוו אזלין בתר נמוסי אבהתכון. ולבתר חמו כמה נסין וכמה גבוראן ונטל לון קב"ה
לפולחניה. ובגין דכלבו חמו נסין ותחין בעיניהון וכל אינון אחין וגבורין. אמר ואנכי
יי אלהיך מארץ מצרים. דתמן כוח באתגליא יקרא דיליה. ואתגלי עליכו על ימא
וחמו ויו יקרא עלאה דיליה אפין באפין דלא תימרון אלהא אחרא הוא דמליל עמנא
הלא אנא הוא דחמיתון בארעא דמצרים. אנא הוא דקטלנא סגאיוון בארעא דמצרים
אנא הוא דעבדני כל אינון עשר מחאן בארעא דמצרים. ובניני כך ואלהים זולתי לא
תדע דלא תימא דאחרא הוא הלא אנא הוא כלא. תו פתח

א ושם נחט
האלהים כוכב
כננתן בכור
שכחן הלהבת
אש כעדת

לא תעשוק את רעך ולא תגזול לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר. לא תלין
פעולת שכיר אמאי. הלא מקרא אחרא תשמע דכחיז * ביזמו תתן שכר
ולא תבא עליו השמש כי עמי הוא ואליה הוא מושא את נפשו. לא תבא עליו השמש
הכלה יג אזכר דלא תחכינש בנינוי מעלמא עד לא ימטי זמנך לאתכנסא. כד"א *עד אשר לא
תהרש השמש וגו'. מהכא אוליפנא מלה אחרא מאן דאשלים לנפשא דמסכנא אפילו

דגרים כד

דמטו יומיו לאסתלקא מעלמ' קב"ס אשלים לנפשים ויחיב ליה חיין יתיר . לא תלין פעולת שכיר . ת"ח מאן דנטיל אגרא דמסכנא כאלו נטיל נפשים ודאנשי ביתיה . הוא אוער נפשיהו קב"ס אוער יומיו ואוער נפשים מסכנא עלמ' . דהא כל חיין הכלים דנפקי מפומי' כל הכוא יומ' כלכו סלקין קמיה דקב"ס וקיימין קמיה לבתר סלק' נפשים ונפשיהו דאנשי ביתיה וקיימין באינן הכלים דפומיה . וכדין אפילו אחבז על הכוא ב"כמה יומין וכמה טבאן כלכו מתעבראן מניה ומסתלקי מניה . ולא עוד אלא דנפשא דיליה לא סלקא לעילא וכיטו דאמר רבי אבא רחמנא לשבזין מנייהו ומעלבונייהו ואוקמוס אפילו עשיר הוא ואלין הוא נושא את נפשו דייקא אפילו מכל ב"כ נמי וכ"ס מסכנא . וכיטו דכוס רב המונא עבד כד כוס א הכוא אגיר מסתלק מעבדותיה כוס יחיב ליה אגריה וא"ל טול נפשך דאפקידת בידאי טול פקדונך ואפילו אמר יבא בידך דאנא (לא) צעינא לסלקא אגרי . לא כוס צעי . אמר פקדונא דגופך לא אחזי לאתפקדא בידי . כל שכן פקדונא דנפשא . דהא פקדונא דנפשא לא אחיבת אלא לקב"ס דכתיב בידך אפקיד רוחי . אמר רבי חייה ובידא דאחרא שארי . אמר ליה אפילו בידיה בחר דיחיב . כתיב לא תלין פעולת שכיר . וכתיב ולא תבא עליו השמש אלא בא אוקמוס . אבל ת"ח לית לך יומא ויומא דלא שטא ביה יומא עלאה אחר' ואי חיבו לא יחיב ליה נפשא דיליה בהכוא יומא כמאן דפגיס להכוא יומא עלאה . ובג"כ ביומו חתן שכרו לא תבא עליו השמש . ובהא דאחמר לא תלין בגין דנפשיה לא סליק וסליק הכוא נפשא דמסכנא ודאנשי ביתיה כמה דאחמר . רבי חייה פתח ואמר קרא אבתריה :

לא תקלל חרש ולפני עור וגו' . הכי קרא כמשמעו . אבל פרשתא דא כלא אוליפנא מנה מלין אחרנין . וכלכו תליין דא בדה . ת"ח מאן דלייט לחבריה ואיכו קמיה ואכסיף ליה כאלו אוסיד דמיה ובה אוקימנא . ובהי קרא דלאו חבריה עמיה וכו' לייט ליה הכי מלה סלקא . דלית לך מלה ומלה דנפיק מפומיה דלא אית ליה קלא וכו' קלא סליק לעילא וכמה ^ב קסטירין מתחבראן עמיה דכוא קלא עד דסלקא ואחער אתר דהכומא רבא כמה דאוקמוס וכמה מתערין עליה דכוא ב"כ . ווי למאן דאפיק מלה בישא מפומיה . ובה אוקמוס . ולפני עור לא חתן מכסול כמשמעו ^ג מי שמכס ואוקמוס במאן דגרים לאחרא למחטי . וכן ^ה מאן דמחי לבריה רבא . ולפני עור לא חתן וגו' . במאן דלא מטא לבוראח ואורי (קאמר . כמה דתנין) דכתיב יחי רבים חללים הפילה ועזומים כל הרוגים . והאי אעבר משום ולפני עור לא חתן מכסול . בגין דאכסיל ליה לחבריה לעלמ' דחטי . דתנין מאן דאזיל בארע מישר באוריית' ומאן דאשתדל באוריית' בדקא יאות אית ליה חולקא טבא חדיר לעלמ' דחטי . דכיה מלה דאוריית' דאפיק מפומיה אלא ושאטא בעלמ' וסלקא לעילא . וכמה עלאין קדישין מתחבראן בהכיה מלה וסלקא בארע מישר ואתעטר בעטרא קדישא ואסתחי בנכרא דעלמ' דחטי דנגיד ונפיק מעדן ואתקבל ביה ואשתאב בגוי' ואתענג (ס"א ואתנגטע) סוחרניה דכוא נכרא אילנא עלאה וכדין נגיד ונפיק נכורא עלאה ואתעטר ביה בהכוא ב"כ כל יומא כמה דאחמר . *ומאן דלעי (י"א דליף) באוריית' ולא משתדל בה בארע קשט יחרו ^ז ונאכר

א אחרו שכיר יום :

הכלים לא

ב דוחות שליחי דין :

ג מי שמכס וכו' מתבטא מלשי :

לִיכ יִיזַל וַיַּעֲבִיד רַעוּתִיכ • בְּקִדְמִית' אֹדַע לִיכ בַּסְתָּרָא בְּגִין לְאַוְכַּחַל לִיכ וּלְאַתְרַעֲרָא לִיכ דְּלָא יִדְעַע בִּיכ בִּז' וְדָא אִיכוּ בִינִיכ לְבִינִיכ • אִי מִקְבֵּל יָאוּת • וְאִי לֹא אֹדַע לִיכ בִּין רַחֲמִינִי • בִּזְמַנָּא דְּכִסְכָּא רַבָּא הוּא בַּעֲלָמ' יִסִּיב לִיכ מַרְעִין בַּעֲרִסִיכ וְאַתּוּ רַחֲמִינִי דְּקִב"ס וְאֹדַעֲנָן לִיכ אִי אִית בִּיכ חוּבָא דִּיִּיתוּב מִמֵּיכ וְלַעֲיִין בְּמִילִיכ • אִי מִקְבֵּל יָאוּת וְאִי לֹא אֹכֵחַ לִיכ בְּאַתְגַּלִּי' בְּמִמּוּמִיכ בְּבִנְי דְּכָלָא מִלְּחָשָׁן עֲלֵיכ וַיִּתּוֹן לְגַבִּיכ • אִי מִקְבֵּל יָאוּת • וְאִי לֹא שְׂאֲרִי לִיכ מֵאַרְיִיכ לַמַּעֲבָד רַעוּתִיכ וְלֹא יִתְקַף בִּיכ לַעֲמִין • כְּגִוּוֹנָא דָא אֲלֹטְרִיךְ לִיכ לְאַוְכַּחַל לַחֲבֵרִיכ בְּקִדְמִיתָא בַּסְתָּרָא • לְבַתַּר בִּין רַחֲמִינִי • לְבַתַּר בְּאַתְגַּלִּי' • מִכָּאן וְלִבְלֹאֵשׁ יַעֲבֹק לִיכ וַיַּעֲבִיד רַעוּתִיכ וַע"ד כְּתִיב כּוֹכַב תּוֹכִיכ • כּוֹכַב בַּסְתָּרָא דְּלֹא יִדְעַע בִּיכ בִּז' • תּוֹכִיכ בִּין חֲבֵרֵי וְרַחֲמִינִי • אִת עֲמַתָךְ בְּאַתְגַּלִּי' וַע"ד לֹא כְּתִיב בְּקִדְמִיתָא תּוֹכִיכ אֵלָּא כּוֹכַב • הוּא כּוֹכַב אִי אִיכוּ בִּז' דִּיכְסוֹף לֹא יִימָא לִיכ וְלֹא יוֹכִיחַ לִיכ אֲפִילוּ בַּסְתָּרָא אֵלָּא יִימָא קִמִּיכ בְּמֵאן דְּמִשְׁתַּעֲי בְּמֵלִין אַחֲרֵינָן • וּבְגוּ אִינוּן מֵלִין יִדְכַר מֵאן דַּעֲבַד הִכּוּא חוּבָא הוּא כָךְ וְכָךְ • בְּגִין דְּאִיכוּ יִדַּע בְּגִרְמִיכ וַיִּשְׁתַּבֵּיכ מִהִכּוּא חוּבָא • וַע"ד כּוֹכַב • וְאִשׁ לֹא תוֹכִיחַ • וּלְבַתַּר אִת עֲמַתָךְ בְּאַתְגַּלִּי' • מִכָּאן וְלִבְלֹאֵשׁ וְלֹא תִשָּׂא עֲלֵיו חַטָּא • ד"א וְלֹא תִשָּׂא עֲלֵיו חַטָּא • דָּכָא כִּיּוֹן דְּבִז' אֹכֵחַ לַחֲבֵרִיכ וְאֹדַעֲנָן לְאַוְכַּחַל לִיכ בְּאַתְגַּלִּי' לֹא יִסְלַק קִמִּיכ הִכּוּא חוּבָא דַּעֲבִיד דְּאִסִּיר לִיכ וְדָאִי אֵלָּא יִימָא סָחַס וְלֹא יִסְתַּק עֲלֵיו הִכּוּא חוּבָא בְּאַתְגַּלִּי' וְלֹא יִרְשִׁיכ עֲלֵיו חוּבָא דְּקִב"ס חֶסֶס עֲלִי קִרְאָא דְּכַר נֶשׁ אֲפִילוּ בְּחִיבִי • ע"כ • (פְּקוּדָא יח לְכַרְכָּא לִיכ לְקִב"ס וְכו' ר"ע ב):

פתח

וְאִמְר וַיְכִי קוֹל הַשּׁוֹפָר כּוֹלֵךְ וְגו' וַיְכִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הַכָּא אֲתַפְּלִיגוּ סַפְרֵי קִדְמָאִי וְכו' • עַד (אֲתוּ רַבִּי אֲבָא וְרַבִּי יְהוֹדָא וְאֹדּוּ לִיכ לִר' אַחָא) * :

* בְּזוֹכֵר שְׁלֵשִׁים
כּוֹא כְּשֵׁעַ לַעֲתָ

אמר

הַמֵּינִס מֵאֲחֵי כְּמוֹת כָּאן זֶה הַמֵּאמֵר • וַיֵּשֶׁן שֶׁכָּכֵר הוֹדָסָא בְּפִרְשָׁת וַיִּקְרָא דף ו' עֲמוּד ב' וּמִכֵּיִס בְּדף ח' עֲמוּד א' • לֹא רִצִּיתִי לְהַדְפִּיסוּ פֶּסַע שְׁמִית :

קמו

עַד דְּכּוּז אֲזַלִּי אֲזַר אֲלַעֲזַר לֹא תֵלַךְ רַבִּיל בַּעֲמָךְ לֹא תִשָּׁנָא אִת אַחִיך • לֹא תִקּוּס וְלֹא תַטּוּר • הָא אֲזִיקִימִנ' לֹון וּכְלָזוּ אֲתַעֲרֹ עֲלֵיכוּ חֲבֵרִיִּיא אֲבָל יִימָא מִלָּה בְּפִרְשָׁתָא דָא • כְּתִיב אִת חֲקוּתִי תִשְׁמְרוּ בְּהַמָּתָךְ לֹא תִרְבִּיעַ כְּלָאִיס שִׁדָךְ לֹא

תִּזְרַע כְּלָאִיס וּבְנָד כְּלָאִיס שְׁעִטָנָא לֹא יַעֲלֶה עֲלִיך • פַּתַּח ר' אֲלַעֲזַר וְאִמְר 'אִתָּסַע עַדִּי יִשְׁעִיס אַנְ' וַיַּעֲבִיד אֲשֶׁר בְּחֵרְתִי לַמֶּשֶׁן תַּדְעוּ וְתִתְּמִינוּ וְגו' • אִתָּסַע עַדִּי אִינוּן יִשְׂרָאֵל •

וְתִינֵין אִלִּין אִינוּן שְׁמִיִּיא וְאִרַע' דְּכְתִיב 'בְּעִידוּתִי בְּכִס הַיּוֹם אִת בְּשָׂמִיס וְאַת בְּאֶרֶץ דְּבִרִּיס בְּ אֲבָל יִשְׂרָאֵל אִינוּן סִדְדִין אִלִּין עַל אִלִּין וְשְׁמִיִּיא וְאִרַע' וְכָלָא סִדְדִין עֲלֵיכוּ • וַעֲבַדִּי

אֲשֶׁר בְּחֵרְתִי דָא יַעֲקֹב דְּכְתִיב 'וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֲתַפְּסָר • יִשְׁעִיס מַנְ' וְכְתִיב 'וְאִתָּה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב • וְאִית דְּאִמְרִי דָא דוּד • וְדוּד עַבְדִּי אֲקָרִי יִרְמִיָּה ב'

דְּכְתִיב 'לִמְעַנִּי וּלְמַעַן דוּד עַבְדִּי • אֲשֶׁר בְּחֵרְתִי דָא דוּד עֲלָאֵשׁ • לַמֶּשֶׁן תַּדְעוּ וְתִתְּמִינוּ יִשְׁעִיס לָא

לִי וְתַבִּינוּ כִּי אֲנִי הוּא • מֵאִי כִי אֲנִי הוּא דְּאֲתַרְעִיתִי בְּהִכּוּא דוּד וּבְהִכּוּא יַעֲקֹב אֲנָא אִינוּן הוּא מַמַּשׁ • לִפְנֵי לֹא נוֹרָא אֵל • דְּתִינֵין קִרְא קִב"ס לִיעֲקֹב אֵל דְּכְתִיב

'וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל • קִב"ס קִרְא לִיעֲקֹב אֵל הַכ"ד לִפְנֵי לֹא נוֹרָא אֵל וְאַחֲרֵי בְּרָאִישִׁית לָא יִהִיב וּבְגִין כָךְ אֲנִי הוּא כָלָא כְּמוֹ דְּאֲתַמַּר • וְאַחֲרֵי לֹא יִהִיב דָּכָא דוּד

הַכִּי אֲקָרִי וְלֹא אִית בְּחֵרִיכ אַחֲרָא • ת"ח כִּד בְּרָא קִב"ס עֲלָמ' אֲתַקִּין כָל מִלָּה וּמִלָּה כָל חַד וְחַד בְּסַטְרֵי וּמִנִּי עֲלֵיכוּ חִילִין עֲלָאִין וְלִית אֲפִילוּ עֲשָׂבָא

זַעֲרִיא בְּאַרְעָא דְּלִית לִיכ חִילָא עֲלָאֵשׁ לַעֲלִי* וְכָל מַה דַּעֲבָדִין כְּכָל חַד וְחַד * וְכָל מַה דְּכָל חַד וְחַד עַבִּיד • כָּלָא הוּא בְּתַקִּיפּוּ דְּהִכּוּא חִילָא עֲלָאֵשׁ דְּמִמָּנָא עֲלִיכ לַעֲלִי •

וְכָלָא מִימּוּסִין בְּזִירִין מִדִּינָא • עַל דִּינָא נִטְלִין וְעַל דִּינָא קִיּוּמִין • לִית מֵאן דְּנִפְסִיק

בן

(ח"ג)

בב

קדושים

מן קיומיהם לבד. וכלכו ממנו מן יומא דההברי עלמ' מתפקדן שלטונין על כל מלה ומלה. וכלכו נטלין על נמוסא אחרא עלאה דנטלין כל חד וחד כמה דכתיב משנ' לא יתקם בעוד לילה ותתן טרף לביהם וחק לנערותיה. כיון דנטלין הכוה חק. כלכו אקרון חקות. וכוהא חק דאחיכב לבו. מן שמיא קא אחי וכדין אחקרון הכלים פה חקות שמים. ומגלן דמן שמים קא אחיין דכתיב יכי חק לישראל הוא. ועל דא כתיב את חקותי השמרו בגין דכל חד וחד ממונא על מלה ידיעא בעלמ' בכוהא חק. בגין כך אסיר למחלף זינין ולאעלא זינא בזינא אחרא בגין דאעקר לכל חילא וחילא מאחרייהו (ואכחיש פמליא של מעלה) ואכחיש פומבי דמנכא. כלאים מהו כלאים כמאן דייכב אחרא בני מטרא כד"א יאל בית הכלא בגין דלא למעבד ימדי. כלאים מניעותא דמנע לכל אינון חילין מעבדחא דילכון. כלאים ערצובייא דעביד ערצובייא בחילא דלעיל' ואכחיש פומבי דמנכא כמה דאתמר (ובג"כ) ובגד כלאים שטטן לא יעלה עליך. ח"ה כתיב יומען דעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות. וכה אתמר דשי פקודי דמלכא ואחלף עץ חיים דביה אשתלים כלא וביה תלייא מהימנות' ואחדבך באתר אחרא. וכה תנין בכלא בני ב"נ לאחזאה עובדא כגונא דלעיל' ולמעבד עובדא כמה דאצטריך ואי אשתני במלה אחר' הוא אנגיד עליה לשרייה ביה מלה אחר' דלא אצטריך. ות"ח בשעתא דב"נ אחזי עובדא לתתא באתר מישר כמה דאצטריך נגיד ונפיק ושרייה עלוי רוח קדישא עלאה. ובשעתא דאיכו אחזי עובדא לתתא באתר' עקימא דלית איכו ארח מישר דדין נגיד ונפיק ושרייה עלוי רוח אחרא דלא אצטריך דסטי ליה לב"נ לסטר ביש. מאן משיך משנ' לא עליה הכוה רוחא. כוי אומר הכוה עובדא דאחזי בסטר אחר'. כתיב ד'רשע אמר ופשתים דרשע. מהו דרשע דבעיא ודריש על אמר ופשתים מאן דמהבר לון כחדא ואי תימא בליית אמאי שרי הא חוקמא אבל הכס הוא הכוה לבושא בתקומוי באשלותם ב"ה ודא עובדא בדקא חזי. *תו דרשע אמר ופשתים למעבד מוקמא במאן דמהבר לון כחדא. אבל אימתי שרייה בשעת' דאיכו באשלות' דכתיב ותעש בחפץ כפיה. וליית הא חוקימנ' דהתם בכוהא כללא דשלימות' אשתכח ולא עביד מדי. אבל בשעתא דלא אשתכח בשלימות' מאן דאתי לחברא לון כחדא אהער עליה רוחא דלא אצטריך. מלה דא מאן אובח קין וכלל אובחן דדא אחי מסטר' חד ודא אחי מסטר' פ"ה אחרא ובגין כך לא לבעי לון לחברא לון כחדא (מלה דא מאן אובח קין וכלל אובחן) וקרבנא דקין אחרחק מקמי קרבנא דכלל. וע"ד ובגד כלאים שטטן לא יעלה עליך. לא יעלה עליך סתם לא יעלה עליך רוחא אחרא לשלטה בך. ואצטריך ליה לב"נ לאחזאה עובדא דכשרא כמה דיאות ובהכוה עובדא שריא עליה רוח קדישא רוח עלאה לאתקדשא ביה. אתא לאתקדשא מקדשין ליה דכתיב ואתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני יי'. כתיב ומען דעת טוב ורע ומה על דא גרים אדם מיתה בעלמ' מאן דאחזי עובדא אחרא דלא אצטריך על אחת כמה וכמה. שור והמור אובחן מסטר' דא אקרי שור ומסטר' דא אקרי דברים ככ חמור. וע"ד כתיב ב"ה תחרוש בשור ובחמור יהדו. לא תעביד ערצובייא כחדא בגין דאחער לאתחברא סטרא אחר' כחדא לאבשא עלמ'. ומאן דפריש לון אסגי שלמא בעלמ'. אוק הכא מאן דפריש לון בכוהא גונא כמה דאמרו דלא אשתכח שוע

טווי ונח כחדא ראי ב"י אסגי שלמא עליה ועל כל עלמי' . קרבנא דקין כוס * פשתים א מכאן ידע
וקרבנא דבבל כוס אמר לאו דא כדא ולא דא כדא . רזא דמלא קין כלאים כוס
ערבוביא דלא אלטריך סטרא אחרא דלא זינא דחוס וחדס וקורבניא מכהוה סטרא
קא אחיא . הכל מזינא חדא דחדס וחוס ובמעכה דחוס אתחברו אלין טרין סטרינ' .
ובגין דאתחברו כחדא לא אחיא מנייכו תועלתא לעלמא ואתחבדו . ועד יומא דין
סטרא דילכו קיימא . ומאן דאחזי גרמיה בעובדא דחבורא דא חתער עליה חינון
סטרינ' כחדא ויכל לאחזקא ושארי עלוי רוחא אחרא דלא אלטריך . וישראל בעאן
לאחטרא עלייכו רוחא קדישא למחוי קדישין לאסתחא בשלמא בעלמי' דין ובעלמא
דאחי . כתיב * ולבש כסין מדו בד ומכנסי בד יכיו על צטרו ובאבנט בד יחגור אמאי
אקרי בד יחידאי בגין דלא צעי לחברא להאי פשתים באחרא . ועל דא לא כתיב
מדו פשתים אלא בד יחידא . וכננא אמאי איכו צעי לאתחאבא ביהאי . אלא אלין
מאני בד צעי לאתחאבא בכו על מוצח בעולם בד כוס מפני קטרא (ס"א קיטמא)
דדשא דעולא דהא עולא מסטר' דעכו"ס וברבורא דינא קא אחיא ובגניי כך צעי
לאתחאבא בכו בלחודייכו ולא בערבוביאי כמה דאמרן בגין דיתכפר ליה לב"י כל
חינון חובין דאחיין מכהוה סטרא . וכד עייל למקדשא אחר דשלימו אסתכח וכל
חינון פולחני דשלימות' אע"ג דאתחברו ליה לן בה כמה דאמרן בליית בגין דחמן
אסתכחו ואתחברו כל חינון זיינין דלעילא וכל חינון מאני מקדשא דמשתכחין ביה
כמה זיינין משניין דא מן דא וכלכו אחביליו תמן כגונא דלעילא . זכאין חינון
ישראל דקב"ה יביב לכו אוריית' דקשט אוריית' דמשימות' וריחם לכו מכל שאר
עמין עכו"ס דכתיב * להבחי אתכם אמר יי' : **פרה** רבי חייא אבתיא ואמר כי

ויקרא מז

מלאכי ח

תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וגו' . ובשנה הרביעית יביה כל פרוי קדש הלולים
ליי' . כי תבאו אל הארץ בא אוקמוה חברייא אבל ת"ח דהא חילגא לא עבד פירין אלא
בארעא . וארעא אפיק לבון ואחזי הכוה איבא לעלמא . וארעא לא עבדא פירין אלא
מגו חילא אחרא דעל . כמה דנוקבא לא עבדא פירין אלא מגו חילא דדכורא . והכוה
איבא לא אשתלים באשלימות' עד תלת שנין . וחילא לא אסתקדא עליה לעילא עד
דאשתלים . בחר דאשתלים אסתקדא עליה חילא וארעא אסתקת ביה . דהא עד
תלת שנין ארעא לא אסתקת ביה ולא (אשתכחת) אשלימות (ס"א אשתכמת) (נ"א
אשתכמת) עמיה . בחר דאשתלים ואתחקנו כחדא כדון הוא שלימותא . ת"ח נוקבא
עד ג' זמנין דאתעברת איבא דמעכה לא אשתלים . בחר ג' עידואן נוקבא אשתקת
בכהיא איבא ואסתכמו כחדא . כדון הכוה איבא שלימו דכל' ושפירו דכל' . בחר דנפק
ב עד ג' שנין לא אית ליה חילא לעיל' . דהא כדון אשתלים בשולא דיליה . לוי אתרעי מכלא
תליחא לאמיה דאשתקת ביה ואסתכמת (ס"א ואשתכמת) ביהדי . בחר ג' שנין
אסתקת עליה (נ"א אסתקד עליה) חילא עלאה לעיל' . ובשנה הרביעית יביה כל פרוי קדש
הלולי' . מאי קדש הלולי' תושבחן לשבח' ליה לקב"ה עד הכא . מכאן ואילך רזא דמלי' . דבשני'
הרביעית

ב עד ג' שנין
ע"ג :

קדושים

הרביעית מזדווגת כנסת ישראל לקב"ס וכלולת חד אשתה. דכתיב קדש כלולים כלולת וזדווגת בזמנא (ס"א מזווגת) חדא. מאי שנה (הרביעית) דא קב"ס. ותיקן שנה הרביעית דא כנסת ישראל דאיבי קיימא רביעאה לכורסייה וכלא חד דהא דין קב"ס מזדווג בך בכ"י וכדין היא קדש וכלולת קדישא אשתה (וקב"ס מזדווג בסדה) וכדין חילין אשתה על עלמא על כל מלך ומלך בדקא חד ליה. מכאן וכללוא מתברכאן כלכו. ושאר למוכל דהא כלכו בשלימותא דכלא בשלימותא דעילא ותתא. ועד לא אשתלים בכלא מתתא ומעילא אסיר למוכל מניה. ומאן דאכל מניה כמאן דלית ליה חולקא בקב"ס ובכ"י דהא הכהן איבא בלא רשותא עלאה קדישא קיימא דלא שארי עליה עד דשתלים וכלא רשותא תתא דהא לא אשתכח (ס"א אשתכח) חילא דארעא ציב. וכהוא דאכל מניה אחי גרמיה דלית ליה חולקא לעילא ותתא. ואי בריך עליה ברכה לבטלה הוא. דהא קב"ס עד כען לא שרייא עלוי ולית ציב חולקא רחמנא לישציק מאינון דלא משגיחין ליקרא דמאריכו. זכאין אינון לדיקייא בעלמא דין ובעלמא דאחי בשלי ד עליהו כתיב יוארה לדיקים כאור נוגה. בגין דכהוא זמנא יסתלק חויה דשריא במוקבא בקדמיתא וייתי דבורא למשרי באתריה כד בקדמיתא וכלא יאה שלים :

תאנא

אמר

בזמנא דזכאה שארי בעלמא וכו' עד לדיק כחמר יפרח :
המגיס המאמר הזה ימלאהו המעיין בפרשת ויקרא דף יד ע"ב ומשלים דף יו ע"א :
רבי יוסי פתח קרא ואמר :

לא

חאלכו על הדם. הא בצמח אחר אוקמוה חברייא וכל בני קראי אבתריה. וכל חד וחד באתגלייא. אבל האי קרא אית לאתערא ציב דכתיב מפני שיבה תקום וגו'. מפני שיבה. שיבה דאורייתא סתם. תקום דבני צ"י למיקס בקיומא (מכאן דבני צ"י למיקס) מקמי ס"ת ודכי רב הממונא. (ס"א יוסא) סבא כד הוה חמי ס"ת הוה קם מקמיה ואמר מפני שיבה תקום. (כד הוה חמי חומש דאורייתא הוה קם מקמיה) (ס"א עבד ליה הדורא) וכוה אמר והדרת פני זקן כגוונא דא בני צ"י למיקס בקיומיה לקמיה דת"ח בגין דאיבו קאים בקיומא (צ"א בדיוקא) קדיש' עלאה ורמו לכהנא עלאה (ס"א וכא רמיו לעתיקא) קדישא עלאה דכתיב והדרת פני זקן דאיבו בעלמא. אר"ש מכאן רמו לחורב שבכח ורמו לחורב שבט"פ. ותו חנין. האי קרא דרשא הוא דאתא מפני שיבה תקום כמה לאתערו ציב חברייא מפני שיבה תקום. אזהר ליה לצ"י * עד לא יסתלק בסיוותא דיקום בקיומא טבא בעלמא בגין דדין הוא הדורא ליה אבל לסוף יומיו לית שבתא ליה לצ"י כ"כ כד איבו סיב ולא יכל למחי ציב. אלא שבתא דיליה כד איבו בחוקפיה ואיבו טב. ושלמה מלכא לווח ואמר יגס במעללי יתגבר נער וגו'. כגוונא דא כתיב יאזכור את בוראך בימי בחורותיך. א"ר אלעזר דאלי (כדי הוא) ארחא דא מתקא קמן ודאי אורחא דקב"ס הוא. פתח ואמר צ"י יודע י"י דרך לדיקים ודרך רשעים תאבד. מאי צ"י יודע י"י אלא קב"ס יודע ואשגח בארחא לדיקיי' לאוטבא לבוולאגנא לבו וכוה איל קמייבו לנטרא לבו. ובג"כ מאן דנסיק לארחא ציב דלכו הכיח ארחא דקב"ס וישתתף ליה כדדייבו. ובג"כ כתיב כי יודע י"י דרך לדיקים ודרך רשעים תאבד. היא מגרמה בגין דקב"ס לא

א קודם שיעלה
לל רבוי ימים
שבה ימי הזקן
וביטו שנאמר
מפני שיבה
תקום בזריות
ולא יתשוב
שהזקן בתשוב'
לסוף ימיו כמ"ס
האמין
בעמך כו' :

שם כ
קבלת יי

הכלים ה

איוב לד
מזלי ד

פרשת אמור אל הכהנים

במדבר ית

הבליים לא

איוב לה

מלאכי ב

א שוטר בקיפוי
ומאסר האיש
הכוזב והכוונה
שכשעת מיתת
מענישין בכל
איבריו וקשרי

נֹסֵף וּמֵלֶה קֹמֶטָה פִּי' מֵאֶחָד כִּמֵּץ עֲוֹנוֹתָיו יִלְבְּדֵנוּ אֶת הַרְצֵעַ הַרְגֹמוֹ חֻבּוֹי דְּרִשְׁי' קִמְטִין :

ס"א ותקבל לקבלה לשכינתה. בחר דנפקא מאן איבי נפשא דאתדבק בה *ויקבל גופא (ס"א בגווה) ובה אוקמוס להני מילי. בחר דנפקא נפשא מן גופא ואשתתא גופא בלא רוחא דברים כא
 דהאור למשכב ליה בלא קבורתא דכתיב ילא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברמו
 ביום ההוא. בגין דמיתא דישתבי כ"ד שעות דלינון יומם ולילא בלא קבורתא יביב
 הלישותא בשייפי דרתיכא ומעכב עבדתא דקב"ס. מלמעבד. דאפשר דקב"ס נזר
 עליה בגין למיתי בגלגולא אחרת מיד בההוא יומא דאחפטר לאוטבא ליה. וכל זמנא
 דלא אתקבר גופא נשמתא לאו עאלת קמי קב"ס ולא יכלא למכוי גופא אחרת בגלגולא
 הניינא דלא יבין לנשמתא גופא אחרת עד דיתקבר קדמא. ודא דמי לב"ז דמיתא
 אחתיה לא אחזי ליה למיסב אחתא אחרת עד דקביר לקדמית' ובגין דא חמרה
 אוריית' לא תלין נבלתו על העץ. דבר אחר כד אפרשא נשמתא מן גופא ובעינא
 למיזל לההוא עלמי לא תיעול לההוא עלמא עד דיתבין לה גופא אחרת מנכורה
 ובחר יכלא למיעל. ומאליכו תדע דהו לי תרין גופין חד דביא אחזי לתתא
 לבני נשא וחד דביא אחזי לעילא בין מלאכין עלאין קדישין. וכל כמה דגופא
 לא אתקבר לערר הוא לנשמתא ורוח מסאבא אזדמן לשרייא עלוי ולסאבא לההוא
 גופא. ובגין דההוא רוח מסאבא אזדמן לא לבני ליה לאינש למיבט ההוא גופא
 ליליא חד בגין דרוח מסאבא אשתכח בליליא ואשתטח בכל ארעא לאשכחא גופא
 בלא נפשא לסאבא ליה ואשתאב יתיר. וע"ד אזור להכני ואמר לנפש לא יטמא
 בעמיו. בגין דלינון קדישין ולא ישרי עליהו רוח מסאבא ולא יסתאבון : **אמור** אל
 הכהנים ר' יחק אמר אמור אל הכהנים בלחישו כמה דכל עובדיהון דכהני בלחישו
 כך אמירר דלכון בלחישו אמור ואמרת זמנא חד ותרין זמנין לאזור' לכו על
 קדושייהו בגין דלא יסתאבון. דמאן דמשמש באתר קדישא בעינא דישתכח קדישא
 בכלא. לנפש לא יטמא כמה דאוקימנא דגופא בלא רוח מסאבא הוא ושאריו עליה
 רוח מסאבא. דהא תיאובתא דרוחי מסאבא לגבי גופיהון דישראל איבו בגין דאתרק
 מנייהו רוחא קדישא ובמנא דקודשא תמיין לאתחברא וכהני דלינון קדישין קדושתא על
 קדושתא לא בעיין לאסתאבא כלל בגין דכתיב כי מזר אלהיו על ראשו. וכתיב כי
 שמן משחת אלהיו עליו אני יי' והוא כגוונא דלעילא קאים לתתא :

רעוא מהימנא

ס"ב **בתי** *כשמן הטוב על הראש יורד על

כזקן זקן אהרן שיוור על פי **פקודא** (כא) דא לסדרא כהנא בכל
 יומא בזינין בבי מקדשא ובה
 מדותיו כאי קרא אוקמוס אל כשמן הטוב
 על הראש דא משח רבות קדיש' עלאה דנגיד
 ונפיק מאתר דההרא עניקא דכלא. ד"א
 דנגיד ונפיק מרישא דכל רישין סתימא
 דכל סתימין. על הראש. על הראש ודאי
 רישא דאדם קדמא יורד על הזקן דא דיקנא
 יקירא כמה דאוקמוס. זקן אהרן. דא כהן
 גדול דלעילא ובה אוקמוס וההוא שמן
 לכהנא בלחודיו לסדרא בזינין ולאדלקא להון
 בכל יומא תרין זמנין לקבל נהירו דידוד' תרין
 יורד

זמנין קרבנ' בכל יומ' תרין זמנין וכלא אלטרין ועל ידי דכהנ' כהנין בזינין בכלא חילא ותחתא

למחד

יורד על פי מדותיו דמאיון משיחו נגיד למהדי חדו ולאשכחא חדו בכל סטרין
 ונפיק ונתיב לתתאי ובגוונא דא מגיד בדלקותא דבזויני דהא תרין אלן על ידא
 ולאחער כהנא תתאח במשה רבותא דכהנא לאשכחא חדו בכל סטרין ואלן
 לתתא. האי קרא לאו רישיה סיפיה ולא חיון אדלקותא דבזויני וקטרת וכה
 סיפיה רישיה. כתיב אמור אל הכהנים אוקימנ' שמן וקטרת ישמח לב. ע"כ. משני כו
 בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא. פקודא כב לבדא כהנא וכו' קמה א
 לא יטמאו מצעי ליה מכו לא יטמא.

אלא על הכוא ככן עלאה מכלכו קאמר א"ר יכודס וכה כתיב וכהנא הגדול מאהיו
 (כאן חסר). אלא ודאי הכי הוא כמה דאתמר. וא"ר יאחק כהנא דקאים לתתא
 בגוונא דלעילי בקדושה אטריך לאשכחא יתיר מכלא כמה דאתמר:

ולאחוריו

אליו וגו'. ר' אבא פתח פס' מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרכ ישיש סג
 וגו' מי זה בא מאדום זמין קב"ה ללבוש לבושי נוקמא על אדום לאחריבו ציטיס
 ואוקידו היכלים וגלו לכנסת ישראל ציני עממיא. ולמעבד להון נוקמא עלמין עד
 דיסתכחון כל טורין מטורי עלמי' מליין מקטולי עמין ולמקרי לכל עופא דשמייא
 עלייהו וכל חיות ברא יתגון מנייהו תריסר ירחי ועופא דשמייא שבע שני עד לא
 תסבל ארעא ניוולא דידכו. ה"ד ר' זכא ליי' בצרכ וטבח גדול בארץ אדום עד שס נר
 דאיון לבושי יסתאבון ה"ד וכל מלבושי אגאלתי. חמוץ בגדים מבצרכ בגין דמנח
 נפקו אוכלוסין דעלמי' לחיילא על ירושלים ואיון שרו לאוקדא היכלא ובני אדום
 מפגרין שרין ורמו אבני יסודא ה"ד יזכור יי' לבני אדום וגו' האומרים ערו ערו תכלים קל
 עד היסוד כה. זה הדור בלבושו באיון לבושי דנוקמא דזמין לאלבוש. לוטח ברוב
 כחו. מה לוטח מתבר במה דכתיב עמיס תחתך יפלו וגו' אמרו ישראל לישעיה שס מה
 מאן הוא דין דיעביד כל כך. פתח ואמר ר' אחי מדבר בצדקה. הכוא דאיו רב ישיש סג
 להושיע הכוא דכתיב ציה אורב דקה ומשפט ואיו דקה ממש ואיו רב להושיע. תכלים לג
 וכל כך למה. בגין דגרמו לכ' למחי סביבת לעפרא בגלות' ולמנפל לארעא כמה
 דכתיב נפלח לא חוסף קוס בחולת ישראל ובגין כך קב"ה ילבש לבושא נוקמא עמוס ס
 עלייהו לסאבא לון בסגיא דקטולייא דכתיב וכל מלבושי אגאלתי. וכל כך למה
 דכתיב ולאחוריו הבחולס הקרוב אליו אשר לא היתה לאיש. דלאו חולקיס דעשו ולא
 כוות בעדציה דהכוא דכתיב ציה איהם יודע יד איש שדה. לה יטמא באיון לבושי
 דנוקמא דזמין לאסתאבא צין איון אוכלוסין דכתיב ציה לה יטמא בגינה בגין דאיו
 סביבת לעפרא וכו' בעי לאקמא לה ה"ד קומי אורי כי בא אורכ*:

לא

יקרה קרהה בראשס. רבי יוסי אמר לא יקרהה ב"ה מ"ט. אלא
 הכוא שמן עלאה דאיו " משה רבות קודשא דאשלים לכל שבעת יומין איהם את סבת
 כמה דאתמר דכתיב (ויקרא ח) כי שבעת ימים ימלא את ידכס הכוא שמן
 עילאה אחעדי מניה ואחקרה אי איו אפנים רישיה. בגין דרישא דכהנא
 עלאה הכוא שמן עלאה הוי ועל דא לא לבעי ליה לכהנא דלתתא לאחורא
 ציה בגרמיס פגיונו כלל וכה אתמר ובג"כ כתיב ב"ה. פתח ואמר צבוב יי' תכלים קכו
 את סיבת ליון היינו כחולמים. צבוב יי' את סיבת דא בגלות צבל אתמר. דלא
 אשכחנו יתיר בגלותא אלא שבעין שני דכתיב כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקוד ירמיס כע
 אהכס* וכתיב היינו כחולמים מאי כחולמים אלא הא אתערו חברייא דאוכא שבעין
 שני

ישיש ס
 ס"א וכתוב
 ס"א בראש
 איהם את סבת
 דוד הופל וכו'
 א שני משחת
 קדש וכו' רכו
 אל שפט
 סבתמה:
 תכלים קכו

שנין בהלמא . ות"ה כתיב כי שבעת ימים ימלא את ידכם . מאן שבעת ימים הא
 אחמר הכוא אתר עלאה דהיא כללא דכל שיחא אחרנין אקרי שבעת ימים ואקרי
 תשובה . תנין מאן דיתבי בשעניתא בשבתא קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה
 ושבעין שנה לינון שבע אנפי מלכא דאפילו אסתכמו עליה (כלא) לביש הכוא גזר
 דינא אתקרט . מ"ט בגין דאחיד ביה בהכוא יומא בכללא דכלבו דאקרי שבעת
 ואקרי תשובה בגין כך כלכלו אחיד ואחדר בתשובה ואתקרט גזר דינא בכלבו
 ועל דא ודאי שבעין שנין איכא בהלמא . כגוונא דא כהנא אחטער שבע דאקרי
 שבעת ימים אי פגים רישיה הכוא שבעת דאיבו כללא דכלבו אקרה מניה כל
 הכוא קדושה דכלבו דשריא עליה . ועל דא אזדערז דלא יקרהה קרהה בראשם
 וישתכחו פגמין מכלא . ובגין כך כהנא בעי לאשתכחא בשלימו יתיר מכלא כ"ש
 הכוא דאיבו עלאה מכלבו . א"ר אבא כאן בה"א תתאח כאן בה"א עלאה כ"ג
 דאיבו עלאה מכלבו בה"א עלאה דכתיב אשר יונק על ראשו שמן המשחה ומלא
 את ידו וגו' . ומלא ידו דכתיב שבעת ימים ימלא את ידכם . כהנא אחרא בה'
 תתאח . דכתיב לא יקרהה קרהה בראשם וכתיב בתריה ולא יחללו שם אלהיהם והאי
 שם הא ידיעא איבו ובגין כך כתיב וככהן הגדול מאחיו אשר יונק על ראשו שמן
 המשחה ללבוש את הבגדים כמה דאמרין . ובגין דאיבו קדישא כגוונא דלעיל' כתיב
 ומן המקדש לא יא' . ר' אבא פתח ואמר י"ל ק"י' האדקא ולנו בושת הפנים כהיום
 הזה לאיש יכודק וליושבי ירושלים זכאין לינון ישראל דקב"ה אחרעי בכו מכל עמין
 עכו"ם ומגו רחמימות' דילכוו יחיב לבו אוריית' דקשט למנדע אחרא דמלכא קדישא .
 וכל מאן דאשתדל באוריית' כאילו אשתדל ביה בקב"ה דאוריית' כלא שמיא דקב"ה
 כוי . ובגין כך מאן דאתעסק באוריית' אשתעסק ביה בשמיא ומאן דאתרחק מאוריית'
 ד"ה א כפ רחיקא הוא מקב"ה . ת"ח לך י"י האדקא כז"א י"ל י"י הגדולה והגבורה . מאן אדקא
 אתר דכל אנפין נכירין אחידן ביה וכו' אחיד בכלבו וביה אשתכחו . ולנו בושת הפנים
 אתר דכל אנפין נכירין אתרחקן מניה . אדקא אמת קשט ונכורא דכלא ונכורא
 דאנפין חידו דכלא . בשת כסופא רחיקו דקשט מאן דאכסוף . בגין דאמת דאיבו
 אדקא אתרחק מניה . רחיקו דאנפין נכירין . ת"ח כהנא עלאה בעי לאשתחאש בשפירו
 דאנפין בנכירו דאנפין בחידו יתיר מכלא . ולא בעי לאשתחאש ביה עליבו ורובא אלא
 כלא כגוונא דלעיל' . זכאה חולקיה דעליה כתיב יאחי חלקך ונחלקך . וכתיב י"ה'
 הוא נחלתו . וע"ד בעי לאשתחאש שליט בכלא בגרמיה בלבושהי דלא יפגים בגמיה
 כלל כמה דאתמר : **האי** איבו בחר נישואין וכו' . עד לארעא דישראל . זה
 קא'ת מאמר מרשיא מבימני' מלאחי בהעתק ונדפס באורך צפ' כי תלא כי שם ביתו מאמר
 מתחיל וענשו אותו :

דילא

ד"ה א כפ

בתדבר ית
דברים ית

שם ככ

והוא אשה בבחוליה יקח . רבי שמעון ב"י אס בחולה מעמיו יקח אשה . פתח רביא
 פתח יוכנה הוא שם עלינות מבימנא ואמר פקודא דא למיסב כהנא
 דברים וגו' . וכתיב וענשו אותו מאה כסף רבא בחולתא הכ"ד אלמני' וגרוש' וחללה זונה
 וגו' כי הו'יא שם רע על בחולת ישראל את אלהא יקח כ"א בחולה מעמיו יקח אשה .
 וכי בחולת ישראל היא בחולת אביה ואמאי בעיין דלא יסב אלא בחולת' בלא פגמיו .
 או בחולת בעלה היא . מהו אלא אתתא איבי כוס דזרכה טעמו פגמו ;
 ובכנה בחולת

בחולת ישראל הכה . כה"ד יִשְׁאֵל אֲבִיךָ וּכְהֵנָּה דַּקְרִיב קֶרְבַּנָּה קֹדֶם י"י בְּעִי דְלִהּוֹי דְנִסִּי לִבִּי
וַיִּגְדֹּךְ זַקְנִיךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ . אֹחַךְ הֵכָּה כְּהֵכָה אִיבֹה שְׁלִים בְּלֹא פְגִימֹו שְׁלִים בְּאִיבֵרֹו .
דְּקֹאִים כְּגֹוֹנִי דְלַעֲיֹלָה כְּחִיב וְכוּלָּה אֲשֶׁה בְּלֹא פְגִימֹו . דְּמוּמִין פְּסָלִין כְּכִסְיָא .
בְּצַחֲלֵיהּ יִקָּה כִּי מִנִּי בְּצַחֲלֵיהּ דְּלֹא חֲפִיק שְׁלִים בְּגֹופִים שְׁלִים בְּנוֹקְבִים לְקִיּוּמָא בִּיה
כְּמִצְבָּא דְחֵלְסָה מְזֻמָּנָה לְבָר וְכוּלָּה אֲחֻמְרָ . יִכְּכֹךְ יִפֹּה רַעֲיָתִי וּמוֹס אִין כִּךְ דְּקֶרְבַּנָּה שֶׁר ד
ר' שְׁמַעוֹן הֹוֹ אֲזִיל בְּאַרְחָא וְכוּס עֲמִים מִנְחָה אִיבֹו וְלִרְיִכִין יִשְׂרָאֵל לְמַשְׁלַח מִנְחָתָה כְּנִסְיָא כְּמוֹנָה
ר' יְהוֹדָה וְר' יוֹסִי וְר' חֲזָקִיָּה פִתַּח ר"ש דְּלִבֹּן לְמַלְבָּא בְּגִבֵּר (בְּגוֹף) שְׁלִים . דְּאִינוּן
וְאִמְרָה טַרְף נָתַן לִירָאִיו יִזְכּוֹר לְעוֹלָם וְאִמְרָה טַרְף נָתַן לְעוֹלָם וְאִמְרָה טַרְף נָתַן לְעוֹלָם
בְּרִיתֹו . טַרְף נָתַן לִירָאִיו אִלִּין אִינוּן וְכֹאִין עֲתִי פְגִים כְּוֹ שְׁלֹחִין לִיב דּוֹרְנָה דְּכִתִּיב
אִינוּן דְּחֵלִי דְקִבָּ"ה דְּכָל מֵאֵן דְּחֵלִי לִיב יִגְדֹּל אֶחָד לִי"י וְגֹוֹרֵל אֶחָד לְעֹזָאֵל דְּלֹאִים וַיִּקְרָא עֵין
אֲחֻמְרָ מֵאִינְשֵׁי דְבִיתָא דְּמַלְבָּא וְעֵלִיָּה כְּחִיב אַחֲרִי לְבָר פְּגִימִין מִסְטֵר' דְּלָפֹן וְהִי רֹוּבָה
יִשְׁתַּרִי אִישׁ יִרָא אֶת ה' . מִכּו טַרְף נָתַן דְּבִתִּי עֲכוּ"ס הִס פְּגִימִים בְּנוֹקְבָה דְּלִבֹּן הַכֵּס קִיב
לִירָאִיו אֲלֹא כְּמָה דְּכִתִּיב יִתְחַסֵּב בְּעוֹד לִיב' חוֹרְבָה לִילִית פְּגִימֹותָא כו' (ס"א ור"מ) אִיבֹו מִשְׁלֵי לֹא
וְתַתָּן טַרְף לְבִיתָה . מִכְּכָה אֲלוּפִינִי דְכָל בִּי"ו מֵלֹא י"ה וְאִיבֹו בְּסִדּוּרָא דֹא . הִי"ו . כ' ו'
דְּלַעֲיֹ בְּאֻרִיית' בְּלִילִית וְקִס בְּפִלּוּת לִילִית בְּתַרְחָה כּוֹס מֵלֹא בְּרַכְתָּה' מִסְטֵר' דִּימִינָה
בְּשַׁעֲת' דְּכִי' אֲחֻמְרָת לְאֲחֻמְרָת בִּית' לְמַלְבָּא וּמִסְטֵרָה דְּגִבּוֹרָה דְּאִיבֹו דִּינָה שְׂכִינָה
הִיא אֲחֻמְרָתָה בְּהֵדֵר וְהִיא אֲחֻמְרָתָה מִנִּי מִלְבָּא אֲחֻמְרָתָה כּוּי"ה כה"ד יִכְּכֹךְ יִי"ד יִדו"ד שְׁמוֹת ט
וַיִּבְדִּין לִיב כָּל יוֹמָא מֵאִינוּן חִיקוּיָה בִּיתָא כּוּי"ה בְּמוֹקֵךְ אֲשֶׁר בְּשַׁדָּה קִס ר"מ וְאֲשַׁחֲשֻׁחַ
כה"ד וְתַתָּן טַרְף לְבִיתָה וְתוֹק לְעַרְוִיתָה . קִמִּיָּה וְאִמְרָה זְכָאֵל חוֹלְקִי דְמֵאֲרִי דְמַעְרֻוֹתִיתָה
מֵאֵן בִּיתָה כָּל אִינוּן דְּמַשְׁתַּחֲפִי בְּהֵדֵר בְּלִילִי אִינוּכו בְּעוֹרִי . ע"כ :
אֲקִרְוֹן בִּיתָה בְּנִי בִיתָה . וְכִי"ט טַרְף נָתַן קוֹס רִשָּׁא מִסִּימָנָה מִשְׁפָּטִים קִיָּה א
לִירָאִיו מִכּו טַרְף טַרְף מִמֶּנּוּ דְּאִיבֹו נְטִילָה מֵאֲחֵר רַחֲיָקָה עֲלֵאָה דְּכִתִּיב יִמְנַרְחֵךְ תִּבִּיא מִשְׁלֵי לֹא
לְחֻמְהָ וּמֵאֵן זְכִי לְהֵאֵי טַרְף כּוֹפִים דְּקֶרֶב אֲוֹכָה דְּכִתִּיב יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתֹו מֵאֵן דְּאֲשַׁחֲשֻׁחַל הַכֵּס קִיָּה
(ס"א דְּאֲשַׁחֲשֻׁחַל) בְּאֻרִייתָה לְאֲשַׁחֲשֻׁחַל בְּהֵדֵר בְּלִילִית . וְלֹא עוֹד אֲלֹא דְלִדִּיק חֵד עֲלֵאָה
אִית לִיב לְקִבָּ"ה וְכוּלָּה אֲשַׁחֲשֻׁחַל בְּהֵדֵר וַיִּרְתִּין תְּרוּוֹיִיבֹו לְכִנִּישְׁתָּה דִישְׂרָאֵל דְּכִתִּיב
יִדִּיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ : חו פִתַּח וְאִמְרָה יִשְׁעִים ט
ולא יִחַלל זֶרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי י"י מִקְדָּשׁוֹ . ת"ה כָּל מֵאֵן דְּאֲפִיק זֶרַע לְבַטְלָה
לֹא זְכִי לְמַחְמִי אֲפִי שְׂכִינָתָה וְאֲקִרִי רַע דְּכִתִּיב יִכִּי לֹא אֵל חֲפֵץ רַשָּׁע אֲחֵה הַכֵּס ט
לֹא יַעֲזוֹב רַע הֵאֵי מֵאֵן דְּאֲפִיק לִיב בִּידִידָה אֲוֹ בִּאֲנָתוֹ אֲחֻמְרָ דְּלֹא כְּשֶׁרָא . וְאִי חִימָא
דְּאֲפִיק לִיב בִּאֲנָתוֹ מִתְּעַבְרָה כִּי מִנִּי . לֹא . אֲלֹא כְּמָה דְּאִמְרָן וַע"ד יִבְעִי בֵּר נֶשׁ
מִקְבָּ"ה דִּימִין לִיב מֵאֲנָה דְּכְשֶׁרָא דְּלֹא יִפְגִּים זֶרְעִיהּ . מֵאֵן דְּאֲפִיק זֶרַעָה בְּמִנָּה דְּלֹא
כְּשֶׁרָא פְגִים לִיב לְזֶרְעִיהּ וְוִי לְמֵאֵן דְּפִגִּים זֶרְעִיהּ . וְמוֹה בְּשֶׁאֵר בְּנִי נֶשֶׁא כִּךְ בְּכֵהֵנָּה
דְּקֹאִים לְתַחֲא כְּגֹוֹנָה דְּלַעֲיֹלָה בְּקֹדֶשֶׁה עֲלֵאָה עֲלֵאָ"י בְּעַמּוֹ . מִכּו בְּעַמּוֹ דֹּהָ כְּחִיב לְעֵילָה
אֲלֻמְנָה וְגִרְוֶשֶׁה וְחֵלְלָה זֹוֹה אֶת אֲלֵה לֹא יִקָּה . וְכִתִּיב וְלֹא יִחַלל זֶרְעוֹ בְּעַמּוֹ . בְּכִס
מִבְּעִי לִיב . מִכּו בְּעַמּוֹ . אֲלֹא מֵלֵךְ דֹּא קִלְגָּה בְּעַמּוֹ פְּגִימֹו בְּעַמּוֹ וְעַל דֹּא כְּחִיב
כִּי אֵם בְּחֹלָה מִעַמּוֹ יִקָּה אֲשֶׁה מִעַמּוֹ וְדֹאִי כָּלָה כְּגֹוֹנָה דְּלַעֲיֹלָה . כִּי אֲנִי כִי
מִקְדָּשׁוֹ מִכּו מִקְדָּשׁוֹ אֲלֹא אֲנִי הֹוֹה דְּאִיבֹו מִקְדָּשׁ לִיב בְּכָל יוֹמָא וְכִי"ט לֹא
יִפְגִּים זֶרְעִיהּ וְלֹא יִשְׁתַּחֲבֵי בִיה פְּגִימֹו . (דֹּהָ אֲנִי) י"י מִקְדָּשׁוֹ דְּלֹאָה בְּעִינָה יִכִּי בְּנִי דְּאִין
לְקִדְשָׁה לִיב וַיִּשְׁתַּחֲבֵי קִדְשָׁה כְּכָל דְּקִדְשָׁה יִשְׁתַּחֲבֵי עַל יִדָּה דְּקִדְשָׁה . תֹּה חוֹי קִבָּ"ה
יִשְׁתַּחֲבֵי (ח"ג) ב

ישתמש ע"י דכנא וישתכח קדישא כד אחי לשמשא זגין דקצ"ה ישתמש על ידא דכנא דאיו קדישא כנא ישתמש ע"י דדכיא דאשתקד בדכיותא ומאי איו ליויא ב"ג (ס"א כנא) אחרת ישתמש ע"י דקדישא אחרת זגין דישתכחון כלא בקדושה לשמשא יקרא כ לקצ"ה זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאחי דעלייו כחב יואדליל אשתם שם הענינים להיות לי - כמה פרישן ישראל מכלא בקדושה לשמשא לקצ"ה כה"ד יואשתקדשם הכלים ג והייתם קדושים כי אני יי' . חו פתח ואמר ליו' הישועה על עמך ברכך סלה ליו' הישועה הכי תנין זכאין אינון ישראל דכל אחר דאחגלו שכינתא אשתלייא בדייביו . כד יפקון ישראל מגלותא פורקנא למאן . לישראל או לקצ"ה אלא הא אוקמוה בזמא קראי וכהל ליו' הישועה ודאי . אימתי על עמך ברכך סלה . בשעתא דקצ"ה ישנא בצרכאן עלייו דישאל לאפקא לון מן גלותא ולאושבא לבו דדין ליו' הישועה ודאי . וע"ד תנין דקצ"ה ייתב עמכון דישאל מן גלותא כה"ד יושב יי' אליהן את שבותך ורחמך :

איש

מזרעך לדורותא אשר יסיה בו מוס . ר' ינחק אמר זגין דאיו פנים ומאן דאיו פנים לא אחזי לשמשא בקדושה ובה אוקמוה דב"ג דאשתכח פנים לית ביה מבימותא ובהוא פנימו אסבד עליה כ"ש כנא דבעיית לאשתכחא שלים מאריה דמבימותא יתיר מכלא ובה אוקמוה . ר' אלעזר הוה * יתיב בקסטרע דבי חמוי ובה הוה אמר ב ילגא דבקסטירא בעינא שכיח . אדכיי אעבר חד ב"ג פנים מעיניה חד אמר חמוי ג נשאל להאי אמר פנים הוא ולאו מבימותא . אמר נשאל בדיה אחי שאלו ליה אל' ד טופקא מאן הוא בעלמא . אמר עתירא אבל " דישליק בדיה אנא מכלאו . (ס"א עתירא אבל דישליק ווי על דא בדיה אנא מכלאו) איז אלעזר צמלוי אשתמע דלאו מבימותא גביה ולאו בר מבימותא הוא . ת"ח קצ"ה אמר כל איש אשר צו יקרב דהא קדושה דלעילא לא שריא באתר פנים . פתח ואמר ללחורא ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה לחורא ולתעודה . מאן הוא תורה ומאן הוא תעודה אלא תורה דא תורה שכתב . תעודה דא תורה שצ"פ תורה שצ"פ לא שריא באתר פנים . דהא מתורה שכתב אשתני . כתיב לור תעודה חתום תורה בלמודי לור תעודה דא תורה שצ"פ זגין דמתן אתלר לרורא דחיי ובתעודה אשתקד קשרא דחיי (נ"א קשרא דמבימותא) דלעילא למכויו כלא חד . ומתמן לתתא אשתפרשן אורחין ושבילין ומתמן מתפרשין אורחין בעלמין כלבו כה"ד "ומשם יפרד וסיה לארבעה ראשים חתום תורה חתימה דאוריית' דאיו תורה שכתב זכאן אחר . בלמודי אלן ציאי כד"ה "ויקם את העמוד כימיני ויקרא שמו יכין ויקם את העמוד בשמאלי ויקרא שמו בועז ומתמן אשתפרשן אורחין לצייאי מבימיני וקיימי אלן בקיומא נגופא לשית טהירין כה"ד "שקיו עמודי שש . וכלא לא קיימא אלא בשלימו ולא שרייא קדושה דכלא אלא בשלימו כד מתחבראן דא דא כלא הוא שלים כלא הוא חד לה אשתפנים אחר . וע"ד אקרי כ"י שלם כד"ה "ימלכי לך מלך שלם יימי בשלם סכו . ובג"כ לא שרייא כלא אלא באתר שלים ועל דא כל איש אשר צו מוס לא יקרב כנוונא דא קרבנא דזיב מומא לא יתקריב מ"ע דכתיב כי לא לראון יסיה לכם . ואי תימא הא קדושה בריך הוא לא שארי אלא באתר תבירא במאנא תבירא דכתיב יואת דכא וספל רוח . האי אחר שלים יתיר הוא מכלא (דכתיב ואת דכא וספל רוח) זגין דמאריך גרמיה למשרי עליה גאותא דכלא גאותא עלאה ודא הוא שלים . אבל לא כתיב ואת

א וישב בחדר ויכול של חמיו ב ר"ל שיהיו לו חולי העינים וילגו תמיד עינו דמעות דברים ל ג נשאלו מה לעשות וסביר לו פגום הוא ר"ל אין לו אלא עין אחת ובידוע שאינו איש נאמן : ד מעשה אורל הוא ששנים על רעשים לבנים : ה הוא שלפס' שאלו ליה אל' ד טופקא מאן הוא בעלמא . אמר עתירא אבל " דישליק בדיה אנא מכלאו . (ס"א עתירא אבל דישליק ווי על דא בדיה אנא מכלאו) איז אלעזר צמלוי אשתמע דלאו מבימותא גביה ולאו בר מבימותא הוא . ת"ח קצ"ה אמר כל איש אשר צו יקרב דהא קדושה דלעילא לא שריא באתר פנים . פתח ואמר ללחורא ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה לחורא ולתעודה . מאן הוא תורה ומאן הוא תעודה אלא תורה דא תורה שכתב . תעודה דא תורה שצ"פ תורה שצ"פ לא שריא באתר פנים . דהא מתורה שכתב אשתני . כתיב לור תעודה חתום תורה בלמודי לור תעודה דא תורה שצ"פ זגין דמתן אתלר לרורא דחיי ובתעודה אשתקד קשרא דחיי (נ"א קשרא דמבימותא) דלעילא למכויו כלא חד . ומתמן לתתא אשתפרשן אורחין ושבילין ומתמן מתפרשין אורחין בעלמין כלבו כה"ד "ומשם יפרד וסיה לארבעה ראשים חתום תורה חתימה דאוריית' דאיו תורה שכתב זכאן אחר . בלמודי אלן ציאי כד"ה "ויקם את העמוד כימיני ויקרא שמו יכין ויקם את העמוד בשמאלי ויקרא שמו בועז ומתמן אשתפרשן אורחין לצייאי מבימיני וקיימי אלן בקיומא נגופא לשית טהירין כה"ד "שקיו עמודי שש . וכלא לא קיימא אלא בשלימו ולא שרייא קדושה דכלא אלא בשלימו כד מתחבראן דא דא כלא הוא שלים כלא הוא חד לה אשתפנים אחר . וע"ד אקרי כ"י שלם כד"ה "ימלכי לך מלך שלם יימי בשלם סכו . ובג"כ לא שרייא כלא אלא באתר שלים ועל דא כל איש אשר צו מוס לא יקרב כנוונא דא קרבנא דזיב מומא לא יתקריב מ"ע דכתיב כי לא לראון יסיה לכם . ואי תימא הא קדושה בריך הוא לא שארי אלא באתר תבירא במאנא תבירא דכתיב יואת דכא וספל רוח . האי אחר שלים יתיר הוא מכלא (דכתיב ואת דכא וספל רוח) זגין דמאריך גרמיה למשרי עליה גאותא דכלא גאותא עלאה ודא הוא שלים . אבל לא כתיב ואת

בראשית ז מלכים א ו שיר ב בראשית יד הכלים טו יעשים טז שמשפיל את עצמו ז

שור' וסבור וחרוס ושריע . אלא ואת דכא ושפל רוח . מאן דמאיך גרמיס קב"ה זקיק
 ליה . ובגניי כך כהנא דקאים לתחא כגוונא דלעילא בעי למחוי שלים יתיר מכלא
 ולא יתחזי פנים ועל דא אזכר לבו לכהני דכתיב איש מזרעך לדורותם אשר יהיה
 בו מוס . תו פתח ואמר יוכי תגישון עור לזבוח אין רע וכי תגישו פסח וחולה אין
 רע וכי קב"ה אמר אין רע אי הכי טוב הוא . אלא סיפא דקרא אוכח דישאל
 בלויין יומין כוו ממנן כהני מארי דמומין על גבי מדבחא ולשמשה על מקדשא ואמרי
 מאי אכפת ליה לקב"ה דא או אחרא ואינון כוו דאמרי אין רע . וקב"ה אחיב לבון
 הכיא מלה דכוו אמרי . אמר . ישראל אחון אמרי כד מקרבי מארי דמומין על
 פולחני אין רע מאי אכפת ליה לקב"ה . סופיה דקרא מה כתיב הקריבונא לפחתך
 ביררך או הישא פניך . בר נש מנייכו אי בעיתו לשלמי למלכא ולקרצא קמיה דורונא
 אחון משדרין ליה פגימא או לאו . היררך או הישא פניך בהכח דורונא כ"ש וכו'
 דאחון מקרבין קמאי בר נש פגים לקרבא דורונא הא דורונא לכלבא אחמסר דודאי
 בר נש דליכו פגים פגים הוא מכלא פגים הוא ממכיימות' ועל דא כל איש אשר
 בו מוס לא יקרב . אמר רבי יוסי זמין קב"ה לאשלמא לבו לישראל ולאשתכחא
 שלימין בכלא דלא יחא בהון מארי דמומין כלל בגין דיוון תקונא דעלמא כאלין מאני
 ולבשא דבר נש דאיוון תקונא דגופא הכ"ד ויתילכו כמו לבוש *ת"ח כד יתערון
 מעפרא כמה דעאלו הכי יקומון . חגרין או סומין עאלו חגרין וסומין יקומון בהכח
 לבושא דלא יימרון דאחרא הוא דאתער . ולבתר קב"ה ייסי לון וישתכחון שלימין קמיה
 וכדין יחא עלמ' שלים בכלא כדון *ציוס הכחא יהיה יי' אחד ושמו אחד :
שור או כשז או עז כי יולד ויהי שבעת ימים תחת אמו וגו' . רבי יוסי פתח
 *דאקתן כהררי אל משפטיך תכוס רכב אדם ובהמה חושע יי' . האי קרא
 איית לאשתכלא ביה . אבל תא חזי נדק כתר' קדישא עלאה . כהררי אל כלימון
 טורין עלאין קדישין * דאקרון טורי דאפרסמונא דביא . ובגין דאיהי סלקא לאתקשרא
 בהו לעילא כל דינכא בשיקולא חדא לכלא דליית בהכחא דינא רחמי . משפטיך תכוס
 רכב משפט דליכו רחמי נחית לתחא להכחא דרגא לתקנא עלמין וחיים על כלא ועבד
 דינא ברחמי לבסמא עלמא ובגין דאיהי רחמי אדם ובהמה חושע יי' לכלא בשיקולא
 חדא אדם ובהמה הא אוקמוס מאן דהוא אדם ושוי לגרמייה כבהמה אדם ובהמה דין
 אדם ודין כבהמה חד הוא . אדם . וכן שמנת ימים ימול לכם כל זכר . בהמה ויהי
 שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה יראה לקרבן אשה ליי' בגין דיעבר עליהו
 שבת חד וכה *אוקמוס :

רבי חייה פתח *יי' בלאתך משעיר בלעךד משה אדם ארץ רעשה גס שמים נטפו . שפטים ס
 ת"ח זכאין ליטון ישראל בעלמ' דין ובעלמ' דאחי דקדושה ב"ה אתרעי בהו
 ואינון מתדבקין ביה ואקרון קדישין עם קדוש . וכן עד דסליק לון לדרגא עלאה דאקרי
 קדש דכתיב *קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה כמה דאוקימונא דהא ישראל מתמונא וימים ב
 יומין מתדבקין ביה בשמים ורשימין בשמים ואינון דיליה כד"ל *ומי כעמך כישראל גוי אחד שמואל ב
 בארץ ועממין לא מתדבקין ביה ולא אלזין בנימוסיה ורשימא קדישא אעדיאו מנייכו עד
 דליטן

קדמס יב

שפטים ס

א שנקראים

כרי אפרסמון

טבור :

—

שמואל ב

דאינו מתדבקן בסער' אחר' דלאו קדישא . ות"ח בשעתא דנעמא קב"ה למיכב
אוריית' לישראל זמין בה לבני עשו אמר לון בעאן אחון לקבלא אוריית' . בכהוא
שעתא אתרגיזת ארעא קדישא ובעא לאעלא לנוקבא דהכומא רבא . אמרס קמיה
מארי דעלמי' פסטירא דחדווס (ס"א דעלמי') תרי אלפי שנין עד דלא אחברי עלמא
קלטינא קמי' (נ"א קליטנא גו י"א תודמן קמי) ערלין דלא רשימן בקיומך . אמר
לכ קב"ה כורסייא כורסייא ייבדון אלף אומין כוונתיהו וקיימא דאוריית' לא יודמן
קמיהו . הכ"ד י"י בלאחך משעיר בלעדך משכח אדום ארץ רעשכ ודאי בגין
דאוריית' לא אחיבת (גנין דלוי קיימא קדישא) אלא למאן דאית ביה קיימא קדישא
ומאן דיליג אוריית' למאן דלא אחגור משקר בתרי קיימי משקר בקיימא דאוריית'
ומשקר בקיימא דלדיק וכנסת ישראל . דאוריית' להאי אתר אחיבת ולא לאחרא .
רבי אבא אמר משקר בתלת דוכתי עלאי משקר בתורה משקר בגביאים משקר
בכתובים . משקר בתורה דכתיב 'ואתה בתורה וכו' . משקר בגביאים דכתיב 'וכל
בגין למודי יי' אינון למודי יי' ולא אחרא וכתיב 'החום תורה בלמודי אינון ולא
אחרא . משקר בכתובים דכתיב 'ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל . וכתיב
'אלך לדיקים יודו לשמך מאן לדיקים דא לדיק וכי' דמאן דלא אחגור ולא עאל בקיומא
דילכון לא יודון לשמיה קדישא דהיא אוריית' . א"ר חייא כיון דאחגלי קב"ה על
שם עו תורה דסייב למיכב אוריית' לישראל שכיבת ארעא ותבת בגימא הכ"ד 'ארץ יראה
ושקט' . ת"ה בר נש דאחיליד לא אחמנא עליה חילא דלעילא עד דאחגור כיון
דאחגור אהער עליה (מוחא) אתערותא דרוחא דלעילא . וזי לאתעסקא באוריית'
אהער עליה אתערותא יתיר . וזי ועבד פקודי אוריית' . אהער עליה אתערות' יתיר .
וזי ואתנסיב זכי ואוליד בגין ואוליק לון ארחוי דמלכא קדישא בא כדין הוא אדם
שליש . שליט בכלא . אבל בכהא דאחילידת בכהא שעתא דאחילידת הכוא חילא
דאית לה בסופא אית לה בכהא שעתא דאחילידת ואחמנא עליה . ובגין כך כתיב שור
או כשב או עז כי יולד . עגל או טלה או שעיר או גדי לא אחמר אלא שור או כשב או עז
הכוא דאית ליה לסופא אית ליה בשעתא דאחיליד . וזי שצנת ימים תחת אמו בגין
לאחשבא ביה הכוא חילא ואתקיים ביה . ובמה יתקיים ביה כד ישרי עליה שבת חד
ואי לא לא יתקיים (ועוד דאחייבש מוזהמא דאמיה) ולבתר דיתקיים ביה הכוא חילא
כתיב יראה לקרבן אשכ ליי' בקיומא דשבת חד דאעבר עליה . ובר נש . בקיומא דשבת
חד אתקיים ביה אתערותא דהאי עלמי' וחילא דיליג . בתר דאחגור אהער עליה
אתערות' דרוחא עלאה וכי' אעבר עליה וחמאת ליה ברשימא קדישא ואתערות' עליה
יתקבל עו ושריית עליה רוחא דהכוא עלמי' קדישא כד"א 'ואעבור עליך ואחרך מתבוססת בדמיך וגו' .
בדמיך בתרי . ואי תימא הכס כד נפקו ישראל ממזרים דשכיח בינייהו דס פסח ודס מילה
כדן כתיב בדמיך חיי ככא מאי בדמיך . אלא תרין חד דמילס וחד דפריעה . חד דגזירו
דכנסת ישראל וחד דפריעה בלדיק יסוד עולם ואלין תרין דמין דבר נש קאים בגימיהו
חבליס כה בקיומא דעלמי' דאחי הכ"ד בדמיך חיי . רבי שמעון אמר 'סוד יי' ליראיו ובריתו
לכוהנים : סוד יי' ליראיו דא כנסת ישראל : ובריתו לכוהנים דא לדיק יסוד עולם
בקשרא

דכתיב
ישעיה נד
בס"ח
חבליס עז
בס קפ

שם עו

יתקבל עו

בקשורה חדה - יו"ד תלת אחון שלימותא דכלא י' ראשיתא דכלא י' עלאה דכלא .
 וא"י אמנעית שלימותא דכל סטרינ מעבר לכל רוחין ביה תלייא מסימות' . דל"ת
 גנת' לרורא דחי' . את דא זעירא שלימותא דכלא . את דא סתימא דכל סטרינ' . כד
 נפיק . נפיק כמלכא עס חילוי . חב (י"א יתיב) לבחר י' בלחודוי ביה אסתי' מלה ביה
 נפיק סגיר ופתח (י"א נגיד ונפיק ופתח) . כ"ה (י"א דא) שלימותא דכלא לעיל' ותתא
 ובה אתמר **הא** כ' הא ידיעה . **א** הוא יו"ד שלימו דתלת אחון דאיתן ברישא
 דסתימין * ביה ו' ע"ג א' (ס"א דא כ"ה) ובה אוקמוס וכלא חד מלה הוא שלימו דשמוא ס"א ביו"ד
 קדישא הוא שלימו דעילא בגין כך לזמנין כ"ה נטיל א' בזמנא דהיא מחטטרא בעטרוי . ובה אוקמוס
 תא חזי כל' את ותא דשמוא קדישא אחזוי ביה שלימו דכלא שמוא . יו"ד הא אתמר
 שלימו דכלא . ה' שלימו דכלא ואע"ג דלאו איכו באלף ה"א בלחודוי בא אתמר
 בדיוקנא * כ"י (ס"א איכו) הוא שלימותא דכלא . **ן** בין בסטר' דא בין בסטרא ס"א דא ז"א
 אחרא שלימו הוא דכלא וא"י כ"ה הוא שלימו יתיר לאעטרא לכלא בא דכלא חד ובה
 אתערו ביה חזרייא . ת"ה ויהי שבעת ימים וגו' . יו"ד ה"א וא"י כ"ה (י"א וא"י
 ה"א יו"ד כ"ה) אתגליפו אחון (וכיה) ו' כ' הא שבעת יומין אתכלילו בחד י' ה'
 שבעת יומין י' חד כללא דכלא ה"א תלת היא ותרין בגין וברא חד תרין אבין ביה
 בליין הא שיתא . ברתא נוקבא חד הא שבעת אשתמע דכ' עלאה כללא דשיתא
 י"כ הא שבעת היינו דכתיב ישבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום . ויהי מלכא ח' ח
 שבעת ימים תחת אמו . תחת אמו אחטטרו שבעת ימים דכתיב י"ך יי' הגדולה ד"ה א' כע
 והגבורה וגו' ועל דא שבעת ימים לתתא ליקרא דאמא עלאה . תחת אמו לתתא .
 דכתיב יעד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה עקרה דכל ביתא ילדה שבעת שמואל א' ב
 אלין שבעת יומין דהג בסכות . ורבת בנים אמללה אלין קרבנין דהג דנחתין בכל יומא
 מן מנינא . ות"ח אלין סלקין לעילא לעיל' ואלין נחתין לתתא לתתא כד"ה י"אס הנביא שוביה א'
 כנשר ואס בין ככבים שים קך משס אורידין נאס יי' וישראל סלקין מתתא לעיל'
 דכתיב יוהיה זרעך כעפר הארץ וכתיב וכרציתי את זרעך ככוכבי השמים . ולבתר בראשית כ'
 סלקין על כלא ומתדבין באתר עלאה על כלא כה"ד יו"אס הדקיקס ב' אלהים וגו' : דברים ד
ישור או שה אותו ואת בנו . אמר רבי יוסי כתרוממו לה ולברה דעקרא דאמא
 למנדע ברה ואזיל בחרה ולא אזיל בחר ראבוב ואין לא ידיעין מאן הוא .
 לא תשחטו ביום אחד . א"ר יודא מ"ט אי חימא משום עגמות נפש דבעירה . נכוס
 להאי צביתא חד ולהאי צביתא אחרא או להאי השתא ולהאי לבתר . אל' אית
 מאן דשרי ולאוי ככי אלא ביום אחד ממס . תא חזי תניין יפס תענית לחלוס
 כאס לנעורת ועקרא דתעניתא בכהוא יומא ממס ולאוי ביומא אחרא . גאי טעמא :
 בגין דלית לך יום לתתא דלא שלטא ביה יומא אחרא עלאה וכד איכו שארי
 בתעניתא דחלמא אוליפנא דכהוא יומא לא אתעדי עד דאתבטל הכוא גזרז ואי
 דחי ליה ליומא אחר' הא שולטנא דיומא אחר' הוא ולא עאל יומא ביומא
 אחר' דחזריה . כהאי גונא לית לך יום דלא אחמנ' עליה יומא עלאה לעיל' . ובעי
 בר נש לאסתמרא דלא יעביד פגיומא בכהוא יומא ולא יתפגיס קמי שאר יומין אחרנין .
 ותניין בעובדא דלתתא אתער עובדא דלעיל' . אי בר נש עביד עובדא לתת' כדקא
 יאוס

יאות הכי אתער חילא בדקא יאות לעיל. עבד בר גס חסד בעלמי אתער חסד לעיל ושאר בכהוא יומא ואתער ביה בגימיה ואי אתדבר בר גס לרחמי לתחא אתער רחמי על הכוא יומא ואתער ברחמי בגימיה. וכדין הכוא יומא קאים עליה למכוי אפטרופ' בגימיה בשעתא דאלטרין ליה. כגוונא דא בכפוכא דחא (ועל כלא) אי עבד בר גס עובד' דאכזרי הכי אתער בכהוא יומא ופגים ליה ולבצר קאים עליה לאכזרי לשיאלא ליה מעלמי. בכהוא מדה דבר גס מודד בה מודדין ליה. תן דישאלא אכזריות אתמנע מנייכו מכל שאר עמין ולא יתחזן מניה עובדא בעלמי דכא כמה מארי דעיינין קיימין עליה דבר גס בכהוא עובד' זכא מאן דאחזי עובדא דכשרא לתחא דכא עובד' תליא מלחא בכלא לאתערלא מלה אחרא :

רבי

בראשית מג

שמעון פתח יורא יעקב כי יש שבר במלרים האי קרא רוא דחכמתא אית ביה ואית לן לאסתכלא ביה דלאו סופים רישיה ולאו רישיה סופיה אלא ת"ח בשעתא דקב"ס בעי למידן עלמי בכפנא לא יריב מלה דא לידא דכרוא דכא כל דינין אחרנין דעלמי כרוא כריו עלוי עד לא יתחן לעלמי ודינא דא לא אחיביב לכרוא. אלא קב"ס אכריו עליה וקארי הכ"ד יכי קרא יי' לעב. מהכא שעתא אחפדן על עלמי ממנן אחרנין בפקידו דרעב (דחשיו) ואסיר ליה לבד גס דאית ליה שבע לאחזא בגרמיה שבעה דכא אחזי פגמו לעיל ואכחיש מלה דמלכא וכביכול כאלו אעבר ממנן דמלכא מאתרייכו. ועל דא אמר יעקב לבניו למא תחראו למא תעבידו פגמו לעיל ותחא ולאכחשא מלא דמלכא וכל אינון ממנן בכריו דיליה. *מס שחר ב"ן ע"ן בסוף הספ' ויקרא ט שם כה

אלא הכה שמעתי כי יש שבר במלרים רדו שמה ותמן אחיזאו גרמייכו בשבעה ולא תחישו פמליא דלעילי הכא. ות"ח יעקב כמה תבואה הות ליה ולא בעי לשבד אלא בחור כבאים בגין דלא אשתכח פגמו עובד' דיליה. *תן פתח ואמר יי'שא אחרן את ידיו אל העם ויברכם. ותנין ידו כתיב דבעי לקפא ימינא על שמאלא ואמאי לאחזא עובדא לתחא בגין דיתער עובדא לעיל. כתיב ו'העצרת שופר תרועה בחדש השביעי וגו' שופר תרועה אמאי אלא שופר דמתבר שלשלאן דמתבר שלשונות' מכל עבדין ובעיא לאחזא שופר דאיהו פשיט ולא כפיף לאחזא חירו לכלא דכא יומא גרים ובכלא בעי לאחזא עובדא ועל דא שופר ולא קרן בגין לאחזא מאן הוא אתר דאקרי שופר. זכאן אינון ישראל בעלמי דין ובעלמי דאחי דאינון ידעין לאתדבא במלכא קדיש' ולאתערלא חילא דלעילי ולאמשכא קדושה דמאריכו עלייכו בגין כך כתיב י'אשרין ישראל מי כמוך וגו'. י'ואתם הדברים ביי' אליכם חיים כולם היום :

דברים לג ט

הקדמת רעיא מהימנא

ושמרתם

מלותי ועשיתם אותם וגו'. פקודין דמארי עלמי הא תנין דכתיב ושמרתם מלותי ועשיתם אותם אי נטורי קא בעינן עיבידא למא. תו כל פקודי אוריית' אינון בתרין גוויין דאינון חד. זכור ושמור. זכור לכורא. ושמור לטוקבא וכלכו כללא חדא אי שמור לטוקבא אמאי כתיב ושמרתם (את כל) מלותי. אלא כלא כהאי קרא. ושמרתם דא שמור. ועשיתם דא זכור דכלא רוא חדא : זכיר דא איכו עשייה דכא מאן דאדבר מלה לתחא אסתין (עבידו מתמן להכוא רוא דלעילי וכל מאן דעביד מלה לתחא) ואתעביד הכוא רוא דלעילי פקודי אוריית' אלן אינון סית מאה ותליסר פקודין דאינון כללא דכר וטוקבא וכלא רוא חדא* .

שמות כב א וקחם

ורא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו' . פקודה (ט) דא לקדשא ליה
בכל יומא לסלקא קדושתיה מתתא לעילא כמה דאיכו קדושא לעילא עד דסליק

קדושתיה לאזכין וזנין . ורא דא ונקדשתי בתוך בני ישראל עילא ותתא . עילא בתלת דרגין .

לתתא בתלת דרגין . קדושה הא אוקימנא בכמה דוכתי אבל כמה דאית קדושה לעילא על

כלא הכי אית קדושה באמנעיתא קדושה לתתא . וכלא ברזא לתתא * קדושה דלעילא ס"ה דתלתא

לעילא ברזא חדא . קדושה באמנעיתא ולתתא תלת דרגין דאינון חד . קדוש איכו סטר

עלאה דאשתכח ראשיתא לכל דרגין ואע"ג דאיכו סטר טמירא ואקרי קדש מתמן אחפשט

פשיטו דנכיר חד ו' דנכיר גו באי קדש . ואקרי קדוש . מכאי נכירו אחפשט פשיטו לתתא

סופא דכל דרגין . כיון דאשתכח בסופא דקין אתרשים נכירו חד . ה' . ואקרי קדושה ובה

אוקימנ' ומא דאקרי קדוש קדוש קדוש דבה קדש מצבי ליה רזא דראשיתא (ס"ה דאיכו

ראשיתא) דכלא . הואיל ומתמן אשתכח ואי הכי אמאי אקרי לעילא קדוש דהא תמן ו' לא

אשתכח . אלא רזא הכי הוא ודאי וישראל מקדשי לתתא כגווי' דמלאכי עלאי לעילא

דכתיב בהו' יוקרא זה אל זה ואמר קדוש . וכיון דישראל קא מקדשי סלקא מתתא ישיש ו

לעילא יקרא עלאה עד דאשתלק ו' רזא דשמים עלאין לעילא . כיון דאינון שמים אשתלקו

לעילא נכיר הכוא קדש בהו' . וכדין אקרי לעילא קדוש . ולבתר נכיר הכוא נכירו עלאה על

כורסייה דאיכו שמים . ואינון שמים תייבין לדוכתייהו ומתיישבו זיב בהכוא נכירו וכדין

אקרי קדוש . לבתר נחית הכוא נכירו עד דנטיל כלל חד לדיק עלאה דרגא . יקירא

לקדשא כלל לתתא . כיון דאיכו נטיל כלל דקין אקרי קדוש . ודא איכו רזא דכלא ומאן

דשוי רעותיה בהאי שפיר קא עביד ומאן דשוי רעותיה בתלת דרגין דאזכין בכללא חדא

ליחדא לון גו קדושתא דא . אי לא יכיל לשואר רעותיה יתיר שפיר קא עביד . וכלא

לנחתא מגו קדושתא דלעילא לתתא לקדשא כל חד גרמיה בהאי קדושה ולנערא ליה למפרש

פרישו דקדושתא על גביה ורזא דא ונקדשתי בתוך בני ישראל בקדמית' . ולבתר אני יי'

מקדשם . כאן אתר יקדש ב"ג גרמיה גו קדושתא דא לאכללא גרמיה בה . כד מטי ב"ג

לשמא קדיש' יי' נבאות . ורזא דא אני יי' מקדשם דא אשכחנא ברזא דספרי קדמאי ואין

לא עבדין הכי אלא לבתר יי' נבאות בלחודוי . ולבתר כד מטי ב"ג מלא כל הארץ כבודו דקין

יכלול גרמיה בהכוא קדושה לאתקדשא לתתא גו הכוא כבוד דלתתא ורזא דא ונקדש

שמות כ"ה
בש"ק קמ"ב

בכבודי . * ולבתר יעביד ארח פרט . לאתקדשא כלל כמה דאין עבדין . לעמתם דמלאכי

עלאי דאמרי ברוך כבוד יי' ממקומו . דא כבוד עלאה . ולבתר ימנוך יי' לעולם

וכו' . דא כבוד דלתתא . ובספרא דר' ייסא כהא קדוש קדוש קדוש וכו' דא איכי קדושה

אתקדשא זורח שבתך בכללא חדא . ולבתר לעמתם ברוך כבוד יי' אלן נביאים

ולבתר ימנוך יי' לעולם רזא דא אן לריבין בקדושתא דא לאשתכחא תמן קדושה וברכה

ומלכות לאשתכחא כלל כחדא . קדושה כמה דאשתכח קדוש . ברכה ברוך כבוד יי' ממקומו . מלכות . ימנוך יי' לעולם . וע"ד כלל אן לריבין לאשתכחא וע"ד יכוון ב"ג

וישוי רעותיה בכל יומא : ע"כ רסג ב פקודה למקרי ק"ש וכו'

ארה מועדי יי' אשר תקראו אותם מקראי קדש אלה הם מועדי-ר' ילחק פתח יי' ויקרא בנאשית א

אלהים לאור יום וגו' . תנין אור דהוב בקדמיתא הוב נכיר מסייפי עלמא

לסייפי עלמא כד אשתכל קב"ה לחייבין דומיין למיקס בעלמ' גניז ליה ללדיקייא לעלמא

דאיתיה ה"ד יי' ומנע מרשעים אורם . וכתיב יאור זרוע ללדיק . ת"ח ויקרא אליהם

לאור יום ולחשך קרא לילה הא תנין יי' אור אור דכבר הוב וכהא אי תימא אור

איזי
תכלית 15

הדר ואמר ויחי ערב ויחי בקר יום א' דלילה לית בלא יום ולית יום בלא לילה ולא
 אקרי אחד אלא בזווגא חד וקב"ה וכנסת ישראל אקרי אחד ודא בלא דא לא אקרי
 אחד . ת"ח בגין דכנסת ישראל השתא בגלותא כביכול לא אקרי אחד ואימתי אקרי
 אחד בשעת' דיפקון ישראל מן גלותא וכנסת ישראל אהדרת לאתרהא לאזווגא ביה
 דקב"ה כה"ד ב"יום הכוא יהיה י' אחד ושמו אחד . (בג"כ ויחי ערב ויחי בקר יום
 אחד) ודא בלא דא לא אקרי אחד . ת"ח מועדי י' אשר תקראו וגו' למנא בלא לאתר
 חד ולאשתכח' בלא בשלימו ברזא דאחד ולמכוי ישראל לתתא דאינון זמנין כזווגא דלעילא
 בארץ חינוה קב"ה בכנסת ישראל דאקרי אחד ישראל לתתא דאינון זמנין כזווגא דלעילא
 במה יקרון אחד . אלא בירושלם דלתתא יקרון ישראל אחד מנא לון דכתיב י'גוי אחד
 בארץ . ודאי בארץ הם גו אחד עמא אקרון אחד ולא אינון בלחודייהו דכא ומי
 כעמך ישראל גוי אחד כגי ליה אבל לא אקרון אחד אלא בארץ כזווגא דכאי ארץ כזווגא
 דלעיל' ובג"כ כך בלא קשר דא בלא כזווגא חדא זכאח מולקיון ד'ישראל' . ששת
 ימים תעשה מלאכה אתמך וזא אוקמום :

רבי

יוסי ור' חייא כוו אולי בארחה וכו' . עד הושיעא ימינך ועני . כדר מדפס
 בפשטא וארא דף לב עמוד א' . וזריך לטוסף אחר מלת קדישא . א"ל את חמי
 ואנא חמינא שמענא מלה מפומיה דר' שמעון ובכינא . א"ל מאי האי . אחר מלת בי
 כדקא יאות :

ארה

מועדי י' מקראי קדש אשר תקראו אותם בזמנא . ר' יוחנן פתח י'לך אמר
 לבי בקשו פני את פניך י' אבקש . האי קרא אוקמום חבירי' בכמה אתר אבל
 האי קרא הכי אתמר לך אמר לבי . דוד מלכא אמר דא בגין כנסת ישראל לקבל
 מלכ' קדיש' ומאי אמר לך אמר לבי בגינך אמר לבי לבי עלמא ואזכר לון לבי-דאיבו
 אחיד ביה דדא בגין מלכא עלאה אמר . בקשו פני אלין עטרי מלכא דאיבו אחיד ביה
 ואינון ביה אינון שמיא ואיבו שמיא מלה חדא הוא . בג"כ אמר דוד את פניך י'
 אבקש כד"א י'דרשו י' ועזו בקשו פניו חמיד . ת"ח יאות הוא דוד מלכ' למימר שירתא
 בגין כנסת ישראל יחיר מכל בני עלמ' ולמימר מלי דכנסת ישראל למלכ' בגין דאיבו אחיד
 ביה . ד"א לך אמר לבי בקשו פני בגינך אמר לבי לבי עלמ' בקשו פני (ס"א את פניך
 י' אבקש) אלין זמנייא וחגיגא דכלכו זמין להון לאתר דאקרי קדש בגין לעטרא לון
 כל חד וחד ביומיה כל חד וחד בזמניה וישאבון כלכו מהכוא עמיקא דעמיקתא דנחלין
 ומזבועין נפקין מניה בג"כ כתיב מקראי קדש זמנין אינון להכוא אתר דאקרי קדש
 לאתעטרי' ולאשתאבא ביה בגין דיתקדשון כלכון כחדא וישתכח ביה חדושתא . רבי
 אבא אמר מקראי קדש זמנין דקדש וכד מהאי זמנין זמנין מן נחלא דנגיד ונפיק .
 למלכא דזמין בני נשא לסעודתיה אעטר קמייכו מכל זיני מיכלא דעלמא אפתח להו
 גרבי חמרא שפיר בריחא שפיר למשתייא דכיי אתחיי . מאן דזמנין . למיכלא
 ולמשתייא זמנין-ך מקראי קדש כיון דאינון זמנין לסעודת' דמלכ' זמנין אינון לחמרא טב
 טי' א ונפיק דמנערא (כד"א כ"י טובים דודך זמין) . וע"ד כתיב מקראי קדש אשר
 שמת כד תקראו אותם בזמנא (כ"י זמנין) כתיב י'אנשי קדש תהיון לי ישראל לתתא אקרון
 אנשי קדש . כיון דזמנין אינון מקדש דלעילא . אתון אנשי קדש לתתא זמנין להו
 כדן אתקינו סעודתא וחדו דכא לכו אתחיי בגין דאתון אתקרון אנשי קדש ויחון כלכו
 זמנין

ומינין בכל סטריין דקדש נעילי ותתא • ד"א • אלה מועדי יי' מכו מועדי יי' רי
 שמעון אמר מיין אינון דביס אתקשרו מתתא לעילי ומעילא לתתא כלכו ביה מתקשרן
 ומתעטרן (ס"א ומתעחדן) (י"א ומתאחדן) כלכו לאתקשרא קשרא חד בקשרא דמלכי
 מאי טעמא כמא דמלכא ירית לאבא ולאמא ואחיד בכהוא קדש ואחעטר בכו (בנין)
 כך כל אינון דאחידן ביה במלכא בעיין לאזדמנא בכהוא אתר עלאה דאקרי קדש
 בנין דיתאחדו כלכו כחדא (למלכא) וע"ד מועדי יי' אקרון ולבחר מקראי קדש דכא (י"א במלכא)
 בכו אחעטר במלכא • אשר חקראו אותם במועדס • תרין חולקין חית לישראל בכו
 אי מסטרא דמלכא חולקא עלאה חית לישראל ביה דכתיב י'ואתם בדבקים בני דברים ד
 אליכם וגו' יכי חלק יי' עמו • ואי מסטרא עלאה דקדש חולקא עלאה חית לישראל ^{ס"א} לב
 ביה דכתיב ואנשי קדש חסיון לי וכתיב קדש ישראל ליי' וע"ד לבו אחחו לזמנא לבו
 ולתקנא קמייכו חדוותא וסעודתא ולמחדי בכו • ומאן דזמון לאחרא (ס"א לאורחא)
 בעי לאחרא ליה חידו ואנפין נהירין לעטרא (י"א לנטרא) אורחיה דכהוא אושפיזא •
 למלכא דזמין אושפיזא יקירא אמר לבני ביכליה כל שאר יומין כויתון כל חד וחד
 בביתיה דא עבד עבדתיא ודא אזיל בסחורתיא ודא אזיל בחקליה • בר הכוא יומא
 דילי דלכון מתערין (ס"א מתעתי) בחדוותא דילי השתא זמניית אושפיזא עלאה
 ויקירא לא בעינא דתשתדלון בעבדתיא ולא בסחורתיא ולא במדברי אלא כלכו אזדמנו
 כגונא דכהוא יומא דילי ואתקינו גרמייכו לקבלא לכהוא אושפיזא באנפין נהירין
 בחדוות • בתושבחתא • אתקינו ליה סעודתא יקירא בגין דיכא זמניו דילי בכל סטריין •
 כך אמר קב"ה לישראל בני כל שאר יומין אחון משתדלי בעבדתיא בסחורתיא בר
 הכוא יומא דילי • השתא אושפיזא עלאה ויקירא זמניית אחון קבילו ליה באנפין
 נהירין זמניו ליה אתקינו ליה סעודתי עלאי פחורי מסדרן כגונא דכהוא יומא דילי •
 בג"כ תקראו אותם במועדס • ת"ח בשעתא דישראל לתתא חדאן בכו מועדיא ומשבחין
 שבתא לקב"ה מסדרין פחורי מהקני גרמייכו במאני יקר מלאכי עלאי אמרין מה
 טיבן דישראל כך קב"ה אמר אושפיזא עלאה חית לון יומא דא • אמרי ולאו דילך
 כוא מסכוא אתר דאקרי קדש • אמר לון וכי ישראל לאו קדש מיכו ואקרון קדש
 לון אתחזי לזמנא אושפיזא דילי • חד מסטרא דילי דכא אינון דבקים בי וחד מסטרא
 דקדש דכתיב י'קדש ישראל ליי' הואיל וישראל אקרון קדש אושפיזא דילכון כוא ידמיה ב
 ודאי • בנין דזמניו דכאי אושפיזא מקדש כוא דכתיב מקראי קדש • פתחו כלכו
 ואמרו י'אשרי העם שככה לו • תלתא אינון זמנין מקדש ולא יותר • חג המנוחות • וחג
 הסעודות • וחג הסוכות • אמר ליה רבי אבא וכי שבת לאו מקדש כוא זמין •
 אמר ליה לאו בתרי סטריין • חד דכוא ודאי קדש אקרי דכתיב י'שמרתם את השבת
 כי קדש היא לכם וחד דשבת לאו זמין כוא דכא ירותא דיליה כוא ודאי • ירותא
 דקדש כוא ירית ולאו זמניו וע"ד כלכון זמנין בקדש ומתקשרן בשבת ומתעטרן
 ביה • כהאי יומא שביעיא אחעטר ביה • וע"ד שבת לאו זמין כוא • (לברא) דעאל (י"א כהנא)
 לביתא דאבוי ואימיה ואכל ושתי בשעתא דכוא בעי • למלכא דכוא ליה ברא יחידאי
 חביבא דנפשיה יכיז ליה שושבינן לנטרא ליה ולאחצבא בכו אמר מלכא יאות
 כוא לזמנא לאלן שושבינן דברי ולאחצא יקרא וחביבותא דילי בכו • זמין לון
 להכי שושבינן • ברא לא אתחזי לזמנא אלא למיעל ולמוכל ולמשתי בביתא דאבוי
 בשעתא דאיכו בעי • כ"ה דכתיב ימי כמוכה באלים יי' מי כמוכה נאדר בקדש • שס סו
 נאדר (ח"ג) בד

נאדר בקדש ודאי כבר דאסתקן (ס"א דאסתקן) באבוי נאדר בקדש ולא זמין
מקדש. ששת ימים תעשה מלאכה. ששת ימים מאי עבדתיהו. אמר ר' יוסי
כתיב כי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ ולא כתיב בששת וזה אוקמוה
וכל יומא ויומא עבד עבדתי ואקרון יומי מלאכה. א"ר יחזקאי הכי אמאי אקרון
רמ"ה ששת ימי חול אמאי חול. א"ר יוסי השתא אתנהיג עלמי' ע"י *דשלוהיהו בג"כ
יומי חול אקרון. ר' חייה אמר בגין דשרי למעבד בזון עבדתא ובגין דא לא אקרון
קדש. ומאן דלאו אקרון קדש חול אקרון. וע"ד אסתקין דברייא דבבבליה בין קדש
לחול. מאי בבבליה הכא אלא קדש מלא בגרמיה הוא ושאר מניח אסתין. וע"ד
אלין לעובדא ואלין לנטרא. ואימתי אשתכח נטירו דכו. כד זמין מקדש. א"ר
יהודה דהוות' ונטירותא דיומא דשבתא על כלא הוא בגין דהאי יומא תעטר באבא
ואמא ואחוסף קדוש על קדושתיה מה דלא אשתכח הכי בשאר יומי דהא הוא קדש
ואתער בקדש ואוסף קדוש על קדושתיה. בגין כך האי יומא דהוותא דעלא
ותתאי כלא חדאן ביה. מלי ברכאן בכלבו עלמין. כלבו מניח אסתקין (כ"א אסתין).
בכאי יומא נייחא דעלא ותתאי. בכאי יומא נייחא דחייבא דגיהנס. למלאכה דעבד
הלולא לבדריה יחידאי אעטר ליה בעטרא עלא מה ליה מלאכה על כלא. בכאי יומא
הוותא לכלא. חד * סטירה דאסתקד על דינא דבני נשא חו בדיה גוברין
דבעין קטולא גוברין דבעין לאלקא בגין יקרא דכאי יומא דהוותא דמלאכה שביק
דינו ונטר להוותא דמלאכה. כך הכא יומא הלולא דמלאכה במטרונית' דהוותא דאבא
ואמא עליה. דהוותא דעלאן ותתאין. בדהוותא דמלאכה כלבו חדאן ולא יאטערין
רמ"ה ביה. ע"ד כתיב יקראת לשבת ענג. מאי ענג ענג לא אשתכח אלא לעיל' באתר
דקדש עלא שרי כד"א או תענג על יי' דכאי ענג על יי' הוא. והאי יומא דהא
הלולא דמלאכה תעטר בהכא עטרא דענג כד"א וקראת לשבת ענג. מה דלא אשתכח
כדי בשאר יומין. בכאי יומא חלח סעודתאן בעין בני מלאכה לזמנא ולסדרא פתורי
בגין יקרא דמלאכה כמא דאוקימנ'. וכד אודמן ביה חגא או זמנא לא יסדר ב"י תרי
פתורי בכל סעודת' חד לשבת וחד לאושפיזא בגין דכתיב יעל שלחן כמנך תמיד
הוא אוכל ספוקא הוא בפתורא דמלאכה להכא אושפיזא דהתייא ליה. וע"ד בעי ב"י
לסדורי פתורא שלימא למלאכה והוא יביב מניה לאושפיזא. א"ר אלעזר סעודתא
תליחא דשבת דאעטר ביה אושפיזא שצקין ליה או לא שצקין ליה. אי לא שצקין
ליה אשתכח אושפיזא דהייא מפתורא דמלאכה. אי שצקין ליה אשתכח פגיו
בסעודת' דמלאכה. א"ל ר"ש אבוי למלאכה דאעטר ביה אושפיזא וטל מויכלא
מקמיה וסלקיה לאושפיזא אשתכח אע"ג דמלאכה לא אכל עמיה מויכלא דמלאכה
קא אכל ומלאכה יביב ליה למיכל וכל דא בגין דהא אושפיזא דמלאכה ובני רב
המנוא סבא לא חיישי לאושפיזא בשעתא דא ולבתר מסדרי פתורא לאושפיזא.
רמ"ה בכאי יומא מלולא אסיר כד"א מיינוא חפך ודבר דבר ותק חפך כתיב בגין
דהאי יומא כל מיינוא אסתקא חפך ביה. א"ל ר"א וביך עבדנא דלא לסדרא
(ס"א לסלקא) סעודתא דמלאכה לאושפיזא דהא ארביסר דלא להיות בשבת סלקא
סעודת' דמלאכה לפסחא אע"ג דלאו איבו אושפיזא. א"ל הכי אמאי דאי הוא
אושפיזא (כל הכא יומא) יכלא לסלקא ליה ואי לאו לא סלקא ליה. ואי מיינא די"ד דתל
להיום

לכיות בשבת אחדותא סעודת' דמלכא מקמי סעודת' דפסחא שאני פסח דסעודתא
 דשבת אחדותא בכמה גוויין. חד בגין מלות ומרורים דצ"י דישמחה תחיבה וחד
 בגין פסח וכה נהמא לא אשתכח מו' שעות ולמעלה דסדורא דפתורא בלא נהמא לאו
 הוא סדורא ואי תימא בחמרא חמרא שארי בגין דתחיב (ס"ל דגביר ס"א דגריר)
 ובה אכל מיומי אשתדלנא דלא צטילנא סעודתא דשבת אפילו אינון יומי דאשתכח
 ביה. • בהאי יומא חקל דתפוחין קדישא אשתכך ומתכרך עלאין ותתאין וכהי יומא
 קשורא הוא דאוריית'. • ח"ר אבא כהי הוה עבד ר"ש צומא דאשתלק סעודתא
 דשבת' מסדר פתוריה ואשתדל צמעשא מרכבה וכוה אמר הא סעודתא דמלכא
 דייתי למיכל גבאי. • בגיני כך שבת אשתכח בכלא עדיף מכל זמנין ותניין ואקרי קדש
 ולא מקר' קדש. • ח"ר יבדח כלבו מועדין מקראי קדש קרינן בכו. • אכל נפקי ר"ה
 ויומא דכפורא דלא אשתכח בכו חדותא דהא אינון דינא הוה אכל אלין תלתא זמנין
 מקדש לחדות' לכלא לאשתעשעא בכו בך"ה כה"ד י' ושמחתם לפני יי' אלהיכם וכתוב
 י' ושמחת לפני יי' אלהיך. • בהאי יומא דשבתא אשתכח כל צערא וכל רוגזא וכל דוחקא
 מכל עלמא בגין דאיכו יומא דסילולא דמלכא דנשמתיין אמוסין כגונא דעלמ' דאחי.
 ח"ר יתחק לרבי יבדח כתיב. • י' וזכור את יום השבת לקדשו ותניין זכרכו על היין שבות כ
 אמאי על היין. • ח"ל בגין דיין חדותא דאוריית' ויינא דאוריית' חדותא הוא דכלא.
 וכהי יין חדי למלכא וכהי יין מעטרא למלכא בעטריי כה"ד י' לאנח וראנח צמות לין ש"ג
 במלך שלמה בעטרה שטרה לו אמו. • ותניין בכלא בעיית לאחזאח צ"י עובדא.
 דלא אשתכח קדושא אלא ביין כד"א י' כי טובים דודין מיין מיין אינון טבאן. • מזכיר ש"ה
 דודין מיין. • וע"ד קדושא דשבת ביין וכה אוקמוה וכה אשתמר :

ובחודש הראשון בארבעה עשר יום אחדש וגו'. • רבי חייא פתח ח"י יסנה ש"ס
 ולבי ער קול דודי דופק וגו'. • אמרה כנסת ישראל אני יסנה בגלותא
 דמאריס דכוס בני בשעבודא דקשו ולבי ער לנערא לכו דלא ישתאון בגלותא קול דודי
 דופק דא קב"ה דאמר י' ואזכור את בריתי. • פתחי לי פתחא כהדודא דמחטא ואנא שבות ג
 אפתח לך תרעין עלאין. • פתחי לי אחותי דהא פתחא לאעלא לי כך הוא. • דלא ייעלון
 לגבאי בני אלא כך אנת הוא פתחא לאעלא לי (כך) אי אנת לא תפתח פתחך הוה
 אנת סגיר דלא ישכחון לי בג"כ פתחי לי פתחי לי ודאי. • וע"ד אמר דוד כד ציי
 לאעלא למלכא אמר י' פתחו לי שערי דק אבא צס אודח יי'. • זה השער ליי' דא הוא ח"ה
 פתחא ודאי לאעלא למלכא. • זה השער ליי' לאשתכחא ליה ולאשתדבא ביה. • וע"ד פתחי לי
 אחותי רעיתי שראשי וגו'. • בגין לאודווגא עמך ולמכו עמך בשלם דעלמין. • ח"ה
 צשעתא דקב"ה הוה קטיל לבוכרי דמארי' כל אינון דקטל בפלוגות ליליא ואחית דרגין
 מעילא לתתא. • ביה שעתא עלאו ישראל בקיומא דאת קדיש' אשתגזרו ואשתתפו בכנסת
 ישראל ואשתאחדו בה. • כדין הכוה דמא אחיאו ליה על פתחא. • ותרין דמי כוו חד
 דפסחא וחד דמא דאשתגזרו. • וכוה רשים על פתחא רשימא דמכימנותא חד הכא וחד
 הכא וחד ציימיו וכה אשתמר י' ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף בגין לאחזאח שבות י
 מכימנות' : **ובארבעה** (י"א ובהמשך) עשר. • הא אשתמר. • דהא כדין מבטלין
 חמן ושאור ואשתלקו ישראל מרשות' אחרא ואשתקרו מניה ואשתאחדו במלכא
 קשורא

א עשע מילה
ופרשה:
שמות טז
ב וקלישות
חילוני' לטעם
מגבול הקדושה
לא נמצאו או
כל כך בטולם

קשורא קדישא • בחר דאחגורו עאלו בך עד * דאחפרעו ואחגליא רשימא דילכין
וכדין יכב לבון קשורא באתר עלאה בקשורא דמסימנות' באתר דכתיב י'כני ממטיר
לכס לחם מן השמים מן השמים דייקא וכו' אוקמוס • ת"ח בארביסר (י"א בחמיסר)
בשעת' דזווגא דסיכרא אשתכח בשלימו עס שמשא * וכתרין תחלין לא משתכחין כל
בך בעלמ' דהא בחדותאי דסיכרא זינין ביסין משתכחין ומתערי לאתפשעא בעלמ'
ובשעתא דזווגא דסיכרא אשתכח בנכירו דשמשא בשלימו משכנשי כלבו לאחר חד
ב י' וקדושי מלכ' אתערו כדין כתיב ליל שמורים הוא ליי' דהא זווגא קדישא אשתכח
וכוא שמורים בכלא • ר' אחא אמר בגין כך תקוגא דכלא (י"א דכלא) דהכוא יומא
ובליליא אשתכח ישובא דביחא ווי לאינון דלאו מבני ביתא ניכוו כד אחאן לאוזדוגא
אוריית' (ס"א אריוותא) כחדא ווי לאינון דלא אשתמודען גבייכו בגין כך ישראל קדישי
מתקנין לון ביתא כל הכוא יומא ועל ידייכו עיילי מתן דעיילי ואינון חדאן חמר
חדווייכו זכאין אינון ישראל בעלמ' דין ובעלמ' דלתי א"ר יוסי למא לן לאטרחא כול
כאי קרא שלים הוא דהא כהאי ליליא זווגא עלאה קדישא אתער ואשתכח כה"ל
הוא הלילה הזה ליי' שמורים מאי שמורים תרי זווגא דסיכרא בשמשא • לכל בני
ישראל לדורחם דהא מכאן ולהלאה אחאחדו ואתקשרו בקשורא דשמשא קדישא ונפק
מרבותא אחרא בגיני כך בארבע' עשר מתקני גרמייכו ומצערי חמץ מבייכו וטיילי
ברשותא קדישא וכדין מתעטרי חתן וכלה בעטרוי דלימא עלאה ובעי ב"ג לאחזא
גרמייב דאיכו בר חורין • א"ר יוסי בני ארבע כסי דהכוא ליליא אמאי • א"ר אבה
הא אוקמוס חברייא לקביל ד' גאולות אבל שפיר הוא בספרא דרב ייסא סבא דקאמר
כואל חווגא קדיש' אשתכח כהאי ליליא בכל סטרין חווגא הוא בארבע קשרין דלינין
ד' דרגין ולא מתפרשי דא מן דא כד זווגא דא אשתכח ואין בחדותא דלכון אתערנא
בגין דהא זכינא בכו דמתן דאחד דהא זכי בכלא • וע"ד אשתאי ליליא דא מכל שאר
(י"א שטיא) לילון ובעיקן למעבד (שמה) בכלא ומחדי כהאי ליליא בגין דחדותא הוא לעילא ותתא
ועוד אמר דארבע אלין ארבע גאולות קרינן לכו • מ"ט • בגין דהאי דרגא בתראה גואל
אחקרי כמלאך בגואל • ולא אקרי גואל אלא על ידא דדרגא אחרא עלאה * דקיימא עלה
ונכיר לכו • ודא לא אפיק לה נהורא אלא באלין תרין דרגין • (ס"א באינון דרגין) דעליה
אשתכח דארבע אלין ארבע גאולות ניכו • ר' יהודה שאל לר' אבה הא כתיב (ס"א הא
דכתיב) שבעת ימים שאור לא ימאץ בבתים וחדותא הוא כל שבעה אמאי לא אשתכח
הלל כל ז' יומין כמו בסקות דאשתכח ח' יומין הלילה בשלימו דחדותא כל יומא ויומא •
א"ל שפיר קאמרת אבל ידעא הוא דהא הכא לא אתקשרו ישראל כך בכלא כמה
דאתקשרו לבתר בגין כך כהאי ליליא דזווגא אשתכח (בכל אינון דרגין עילאין) וחדות' דכלא
אשתכח וישראל אתקשרו בהכוא חדותא עבדינא שלימו והלילה אשתכח • אבל (באינון
דרגין עלאין) לבתר אע"ג דכלכו משתכחי עד כען ישראל לא אתקשרו בכו ולא אתפרעו
לאחגלייא רשימ' קדישא ולא קבילו אוריית' ולא עאלו במא דעאלו לבתר • בגין כך בסקות
שלימו דכלא אשתכח ביה וחדותא דכלא יתיר אבל הכא עד כען לא זכו ולא אשתכח
בדקא חזי • וע"ד חדותא דכלא ושלימו דהלילה כהאי ליליא בגין הכוא חולקא
דאתקשרו ביה • מ"ט דיון דהכוא ליליא זווגא אשתכח כל קשורא דכלא אשתכח
בסטרא דזווגא ולא בכטרא דישאל דכד זווגא אשתכח בכו משתכחי אלין תרין

מאתרהא קא אחייא ומהן הוא אתרהא הכוא דכתיב צב י' אשת חיל מי ימצא ורחוק מפני
 י' זכרה. י' אשת חיל עטרת בעלה והכוא קמה שעורים דאיתת הכוא אתהא מנה
 קנאת אחרי חסר כנסת ישראל הכי אקרי וע"ד בפנחס כתיב תחת אשר קנא לאלה
 דקנאה הכא אתהאחד דמאן דמשקר בכהי ברית קנאה אתערת עליה וע"ד קנאין פוגע
 צו. ת"ח קמה שעורים הכי עומר דכיון דכוס מנא * לריחין דגרוסות מפיקין מני
 עשרון מנופה צ"ג נפה ודא שבע שבתות תמימות לבד דסלקין שבע שבתות אלין אר
 מלכא קדישא לאזדוגא צב בכנסת ישראל ואוריית' אתיביבא וכדן אתעטר מלכ
 ביחודא שלים ואשתכח אחד לעילא ותחתא וכד אתער מלכא קדישא ומנא זמנא דאוריית'
 כל אינון חילנין דמזכרי ^ב אבייכו סלקין שירתא ומאי אמרי. בשעתא דמלקטי לה
 פתחי ואמרו ייי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה. ייי בזהמים חסדך. ובת
 יוכל עלי השדכ ימחלו קך. תו פתח ואמר י' ממור שירו ליי שיר חדש כי נפלא
 עשה שיר חדש אקרי בג"כ בהקריבכם מנחה חדשה הבס מנחת קנאות הכא מנה
 חדשה. חדשה דחדושה דכלא (ס"א דכלא) הכא. קשורא דכלא דלעילא ותחתא קשור
 דמכימנותא וע"ד יעקב שלימא אתעטר בעטרי ואוריית' אתיביבא. וכד מטון בכורי
 לגבי כהנא הוה צעי צ"ג למימר ולפרשא מלין על הכוא חילנא דארעא דאשתלי
 כנווגא דלעילא בתריסר תחומין בשבעין ענפין ובעא לאובדא ליה לבן ארמאה דאשתפג
 עלמא בגיניה. וקצ"כ שויז ליה ואשתער בדינו (ס"א צבוי) כמה דאוקימנא בג
 הכוא חילנא דכל קשרא דמכימנות' ביה תלייא וע"ד מנחה חדשה אחרי. מ"ט צב
 דהוותא דעלאי ותתאי הוא ודהוותא דסיכרא ובכל זמנא דחתתי דסיכרא קשר
 דמכימנות' הוא ודהוותא דילה (דסיכרא) למלכא דהו ליה בנין וברתא דאח
 סעודתא לכלו בנין לא אשתכח הכוא ברתא על פתורא כד אתחת אמרת למל
 מארי לכל אחי זמנית ויבבת לכל חד מנין ידיען ולי לא יבבת חולקא בינייהו. אמ
 לה חייך ברתא מנא דילך ישכח על חד תרין. הא בלא יתנון לך מחולקיהו. אשתכ
 לבתר בידכא חולקין על חד תרין מכלא. כך כ"י מכלא נטלא חולקין וע"ד אתק
 כלב כלולא. ככלב דכללו מזמנין לה מאנין וחולקין ותכשיטין כך היא כ"י חדושה
 (י"א דהוותא) דילה בלא וכלא יבבין לה חולקין ומאנין. ת"ח בשעת' דמלכא קדי
 אשתכח בעטרי דהוותא דכנסת ישראל הוא. וכד אוריית' אתיביבא אתעטרת כנס
 ישראל בעטרין עלאין. ובנין דכל קשרא דמכימנותא אתקשר בכהי חילנא אקרי יו
 זכריה יד אחד דכתיב י' הכי יוס אחד הוא יודע ליי. יוס אחד ודא דכנסת ישראל יוס אח
 וחי רבא בקשורא דלעילא. קשורא דלעילא רישא גולגלתא ומוחי. * קשורא אחרא תרין דרוע
 * א ב בתרין גופא דאחידין מחילא דריש' ואוקימנא רב המנונא * בתלת קשירין דאבכתא (קשורא אחרא
 תרין קיימין (י"א כולין דלתתא) דאשתמשכו במשח רבות (בקיומא) בתרין דרגין תר
 נתלין לאבכתא זרעא לאפקא דדרגא אחרא בפוס אמר. חילנא דא הוא גופא דאמלעית
 דאחידי לכל הכי וכלא מתקשרן ביה והוא כהן ועל דא בלא חד וכד אזדוגת צי
 מטרוניתא כדן הוא אחד והא אוקימנא מלי. תא חיי כתיב ביום השמיני עשר
 מאן עזרת אלא בכהוא אחר דכלא מתקשרן כחדא אקרי עזרת. מאי עזר
 * כנישו ואי תימא הכא דאקרי עזרת מ"ט. אלא בכל אינון יומין יומי סעודתי דענפי חילנ
 כנישו

הוא ועל דא שבט פריס אימין . לבתר הדוותא (דגופא) דאילנא ממש וחדוותא
 דאוריית' ובגיניה הוא יומא חד עזרת הדוותא דאוריית' הדוותא דאילנא דהוא גופא
 על דא לית חולקא בכהי יומא אלא לקב"ה וכנסת ישראל בג"כ עזרת תהיה לכם .
 לכם ולא לאחרא (ס"א לבתר הדוותא דאילנא ממש ובגיניה הוא יומא חד ולית חולקא
 בכהי יומא אלא לקב"ה וכ"י וע"ד כתיב עזרת תהיה לכם . אף כבי בכהי יומא
 הדוותא דאוריית' הדוותא דאילנא דהוא גופא וכלא אשתכח ביה) דהא בשעתא דמלכא
 אשתכח כלא אשתכח ביה . ועל דא תיגין בעזרת על פירות האילן והא אוקמוה .
 בגין כך אחד אקרי אחד ודאי כמה דאמרין . ת"ח מוכ כתיב ממושביוכס תבואו לתם
 המופה וגו' סלת תכיינה חמץ תאפינה . מאי שנא הכא חמץ (בכ"י) אלא בגין דכלא
 אחידן בה (וכן) באילנא דהא באילנא אחידן ענפין באילנא אחידן עלין קליפין דינין
 סגיאין בכל סטרין כלל אשתכח ביה . בגין דכהי אילנא מכפר על יצר הרע דהוא צדי
 מוטבין דב"כ . ח"ר אלעזר מהאי אילנא אחזו כל שאר אילנין לתתא וכווא אשתרש' על חד
 וברא עמיקא דנגיד ונפיק ולא פסקין מימיו לעלמין . עליה כתיב יוהי כעץ שתול על
 ימים ועל יובל ישלח שרשיו ועל דא אקרי אוריית' עץ חיים היא וגו' . ומאי ותומכיה
 מאושר הא אוקמוה אבל ותומכיה מאושר כמה דאחא אמר יבאשרי כי אשרוני בנות ע"כ .

ירמיה י
 מל"ג ג
 בראשית ל

רעיא מהימנא

הניח את העומר וגו' . פקודא (לב) דא לקרבא קרבן העומר קרבנא דא כלל איכו
 בדבקותא עילא ותתא מטרוניתא ובנהא כחדא חולין . עמר דא מקרבין ישראל
 דבכיותא דילכון וההוא קרבנא איכו מן שעורים ודא אתקריב למיעל רחימו בין
 לתתא ובעל . אשת זנונים אתרחקת גרמה מבייניהו דלא יכילת למיקס על גבה
 אשת חיל קריבת גרמה לקרבא לגבי כהנא רבא ודאי טהורא היא וקתה ומרעה
 רע ואוספת חילא ורחימו לגבי בעל . אשת זנונים ערקת מן מקדשא דלא למקרב
 לגביה דאלמ' בההוא זמנא דאשת חיל אבדיקת גרמה איכי אתקריבת לגבה אחאבדית
 מעלמ' וע"ד לא בעי לקרבא למקדשא וערקת מניה ואשתארו ישראל זכאין בלא ערבויה
 אחרא לגבי רוא דמהימנותא רוא דסתרא דא תרתין אחתן . וכד ארחת דא לגבי
 דא בדדיקו דילכ לכתה בטנה ונפלה ירכה דהא בדיקו דאשת חיל סמא דמותא לאשת
 זנונים . ודא איכו עיטא דיהב קב"ה לבניו לקרבא קרבנא דא בגין אשת חיל דתערוק
 אשת זנונים מנה . ואשתארו ישראל בלא ערבויה אחרא זכאין אימין בעלמ' דין
 ובעלמ' דאחי ע"כ . פקודא לג למעבד חג שבועות ע"כ

במדבר ט

רעיא מהימנא

וי אבא רבי חייה הוה אזלי באורחא אמר **וספרתם** לכם ממחרת השבת וגו' .
 רבי חייה כתיב .
וספרתם לכם ממחרת השבת מיום
 הביאכם את עומר התופה . מאי
 קא מיירי . ח"ל הא אוקמוה דברייתא . אבל ת"ח
 שראל כד הוה במלרים הוה דרשותא אחרא
 הוה אחידן במסאבות' כאתתא דא כד היא
 זבא ציומי דמסאבות' . בתר דאתגזרו
 אלו בחולקא קדישא דאקרי ברית כיון
 דאתתדו

א עין במדבר
 רמזי' מפרת' ק'
 שער יג פ"ד
 ד' ד

יורה דו

דלחלחדו ציה פסק מהאבות מנייכו כדא
 לחתחא כד פסקו מנה דמי מהאבות בחר
 דלחפסקו מנה מכ כחיו יוספרה לה שבעת
 ימים . אוק הבא כיון דעאלו בחולקא קדישא
 פסקא מהאבות מנייכו ואמר קב"כ מכאן
 ולהל' חושבנא לדכיותא . וספרהם לכם .
 לכם דייקא כד"ה וספרהם לה שבעת ימים
 לה לעלמא . אוק הבא לכם לעלמא ומה
 בגין לחתדכאם במיין עלאין קדישין ולבחר
 למיחי לחתדכרא ציה במלכא ולקבלא
 לאורייתיה . הם וספרהם לה שבעת ימים
 כהא שבע שבתות אמאי שבע שבתות בגין
 למזכי לחתדכאם במיין דכחא נכר דנדי
 ונפיק ואקרי מים חיים וכחא נכר שבע
 שבתות נפקו מים . ועל דא שבע שבתות
 ודאי בגין למזכי ציה כמה דלחתחא דכיו
 דילכ בליילא לשחממא שבעת כך כחיו
 וצדח הטל על המחנה לילה . על המחנה
 כחיו ולא כחיו וצדח הטל לילה אלא על
 המחנה בגין דיווד מהכחא נקודה על אינון
 יומין דלחתקריאו מחנה ומתהצרת במלכא
 קדישא ואימתי נחת הכי טלא . כד קריבו
 ישראל לעורא דסיני קדין נחת הכחא טלא
 בשלימו וחלכו ולחפסקת זוכמתן מנייכו
 ולחתכרו ציה במלכא וכ" וקבילו לאוריית'
 וכה אוקימנא ובהכחא זמנא ודאי כל הכהלים
 הולכי אל הים לחתדכאם ולחממא וכלא
 לחתקרו(פ"ה חתקרו) ולחתכרו ציה במלכא
 קדיש"ח כל ב"ב דלא מני חושבנא דא אינון
 שבע שבתות תמימות למזכי לדכיות' דא לא
 אקרי טבור ולא ככללא דטבור כחא ולאו כחא
 כדאי למכוי ליה חוקא בלוריית' . ומאן דמטי
 טבור להאי יומא וחושבנא לא חתאציד מניה
 כד מאטי להאי ליליא לבעי לילמעי בלוריית'
 ולחתכר' צה ולנטרל דכיו עלאה דמטי
 עליה צהכחא ליליא ולחתדי ואליפנא
 דלוריית'

ממסאבו ועבדו פסח למיכל בפתורה דלכיו
 מתחן ולהלכא יעבדון חושבנא למקרב לחת
 לבעל לחתדכרא ככדים ואינון ב' יומ
 דכיו לאטלא לרא דעלמ' דלחי ולקב
 לאוריית' ולמקרב לחתחא לבעל . ובגין דא
 יומין יומין דעלמ' דכורא לא חתמ
 חושבנא דא אלא לגברי בלחודיכו . וע
 חושבנא דא בעמידה איכו ומלין דעל
 חתחא בישיבה ולא בעמידה . ורזא דא ללו
 דעמידה וללוחא מיושב . וללין חמשין
 אינון כלל אנפי לאוריית' דכא ביומא ד' א'
 רזא דלוריית' ממש . וללין אינון חמש
 יומין דכיו שמטס ויובלא . ואי חיתא חמש
 מ"ט אינון . חד טמירא איכו ועלמ' אסתח
 עליה . ובהכחא יומא דחמשין אסתחא טמיר
 ולחתכיא (ג"ה ואסתחא) ציה במלכא דא
 לצי שושבייה ואסתחא תמן אוק כהא יוס
 דחמשין וכה אוקימנא רזא דא : פקודא
 לקבא קדין סעור וכו' פ"ה :

פקודא (ג) בחר דא למעבד חג שבוט
 דכתיב ועשית חג שבוטות
 חליכ . שבוטות על דעאלו ישראל לר
 דחמשין יומין(דדיין) שבעת שבוט' וקרב
 דעמר לחבטל ילר ברע דערקת מאס
 חיל . וכד תמן לא חתקריב מתדבקין ישר
 בקב"כ ולחבטל מטילא ומתחא ובג"כ אק
 בגוונא דא עזרת דלית ציה בטול י
 ברע וע"ד לא כחיו ציה חטא כשאר זמ
 דכתיב צכו חטאת ליי' וכדין כל נכוס
 לחכשו לחטת חיל ובג"כ עזרת שבוטות
 כתיב כמה אינון אלא בכל אחר דלחת
 סהם שמא גרים דאינון מן שבע . וכתיב
 שבוט' חספר לקדמאי כתיב שבוטות בלחוד
 אלא הכי חטריך שבוטות סהם לחכל' עי
 ותחא דכא בכל אחר דליין מתערי אלין א
 כיו מתערי עמכון . עד לא כוס שלמא
 חו חתגלין כיון דלחת' שלמא עבד מנייכו פנ

מלכים ח

דכתיב שבעת ימים ושבעת ימים
 אלטריך לב' אחרא למעבד מנכון פרט צר שלמא בגין דאינון שבעת יומין דלחתא
 נכירו בשלימו עד דלחתא שלמא וכדין קיימא סיכרא באשלמות' באינון שבעת יומין וסכא
 שבוט' סהם בגין דלחתכלו חתאי בעלחי ולא חתכירו ביומא דשלמא : **פקודא** (ד) בג

אוריית' דבשי ליה למלעי כהאי ליליא דא לקרבא שתי הלחם • הא חוקימנ' שתי ריית' דבש"פ בגין דיתדכון (ס"ל דיתדבק) הלחם תרתי שכינתי עילא וחתא ואתחברין כחדא לגביכון • תרין נכמי בשבת מונוא דחד תרין דעילא ותתא ועל דא כתיב שני העומר לאחד • לאחד ודאי לאתתיחדא באתר חד • ס"ה בכו להכור דאקרי אחד • ומאן חיכו • הקול קול יעקב דחיכו ורית עילא ותתא • תרין נכמי כחדא ובגין דשבת חיכו רזא דעילא ותתא וכלא חיכו שבת (תקריבו) תרין נכמי • ע"כ :

פקודא

בחר דא לכסדיר לחם ולבונה להקריבו עומר דכתיב ועשיתם ביום הניפכם את העומר כבש תמים לעולה וכן בשבועות להקריב שתי הלחם וכדי ככל יומין טבין להקריב קרבן דמוספין אלא ודאי ככל יומא דמועדייא לריך לקרבא קרבנא דיליה לריך לקרבא עליה תוספת דאית ליה כגון תוספת כתובתא ומתנתא דאוסוף חתן לכלא ושבת מלכת' דאיהי כלה בשבתות וכל יומין טבין לריכא תוספת דאיון מוספין דקרבנין ומתנתא דאיון מתנות כהונה • ובשבועות דחיכו מתן תורה דאתייכוו תרין לוחין דאוריית' מסטרא דאילנא דחיי לריך לקרבא לגבייכו שתי הלחם דאיון כ"ה (דתרין יומין דשבועות איון י"ז לריך לקרבא לגבייכו שתי הלחם דאיון כ"ה) דכא חיכו נכמא דאוריית' דאתמר ביה ^אלכו לחמו בלחמי מעלי ^פ כ"ה מן המוציא לחם מן הארץ • וכאי שיר ג חיכו מאלל אדם דאיוו יו"ד כ"א וא"ו כ"א • ^אזאת התורה אדם • ^אדם כי יקריב ממדבר וס מכס קרבן לה' • עומר שעורין מאלל בעין דאיון חיות הקדש דמוכו לריך לקרבא כה"ד מן הכהנים אלים מנגחים במתניחין באלין פשטין מן הבקר פרים מנגחים במתניחין בתוקפא יתיר ומן האלן אבני עמא • קרבנ' דלכון ללוחין ועלייכו אתמר י'ואתן לאני לאן רעיית' אדם אתם • דמארי קבלס ומארי מדות איון מסטרא' דאילנ' דחיי • שאר יתוקאל דר מאלל מסטרא דאילנא דטוב ורע אסור וכתר ובגין דא מן הכהנים מאלל להכו (ח"ג) כה

חם ג' אבני יקר סחרהבא ואעפערט ליה אפיקת דלכון עמר לחם שעורים ויומד שם שעורים לבושין דמילה ולאבישת ליה ואחקנת ליה וישת עליה אוריית' דבעל פה דשית סדרי בתקוני דמלכין . לבחר עאלת לבי כלה משנה . אכל אלין דאילגא דחיי דאיון אדם משני ט חמאת עולימתחא דקא מתקני עטרהא אוריית' דילכון כסמא דקב"ה כה"ד ילכו ולבושאה ותכשיטה לתקנא לה אמר לון לחמו בלחמי וביינו שתי בלחם . חדו בלכו הא אתקנת בי עזילה אתר דמיין נבעין תגאין ואמוראין ואמרו מאן קאים קמי וכל ריחון ובוסמין . סוחרני איון מיין סיני . פ"ב : לדכא לבלתי ליתי בלתי מטרותי' דברי שיך כאן פקודא לשרוף קדשים הדפס בדף ג א ועולימתחא ויתדכון בהכוא אתר דאתקנת

בהכוא בי עזילה דמיין נבעין דעמי לבחר תקינו לה בתכשיטה אלבישו לה לבושאה אטטרו לה בעטרה . למחר כד ייתי ברי לאדוונא במטרותי' יתקין היכלא (לכלכו) וישתבח מדוריה ככו כחדא . כך מלכא קדישא ומטרותי' וחברייא כהאי גוונא ואימא עלאה דמתקנת כלא . אשתבח דמלכא עלאה ומטרותי' וחברייא מדוריהון כחדא ולא תכלים טו מתפרשין לעלמין כה"ד י"ו מי יגור באהלך וגו' . הולך חמים ופועל דק . מאן הוא פועל דק אלא אלין איון דמתקני למטרותי' בתכשיטה בלושאה בעטרה . וכל חד פועל דק אקרי . אי"ר חייא אלמלא לא זכינא בעלמי' אלא למשמע מלין אלין דיי . זכאה חולקסון דאיון דמשתלי באוריית' וידעין אורחוי דמלכא קדישא דרעותא דילכון באוריית' עלייכו כתיב י"ב כי חשק ואפלטכו . וכתיב אהלכו ואכדכו :

רעיא מדימנא

בחדש הכשיעי בחדש אחדש וגו' פקודא (מב) דא לתקוע שופר בראש השנה דסווא יומא דדינא לעלמי' כמה דאוקימנ' וכה אוקמוה דכתיב תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו וכה אתמר . דהאי איכו יומא דסיכרא אתכסי ביה וקאים עלמי' דדינא . בגין דהכוא מקטרגא חפי וכסי ואנעל פתחא על מלכא אתר דדינא שריא למחצב דינא על עלמי' . ואי חיימא איך אחייביב ליה רשו להכוא מקטרגא לחפאה ולמחצב דינא . אלא ודאי בידא דהאי מקטרגא שוי קב"ה למחצב דינא על כל עלמי' ושוי ליה יומ' ידיע' למחצב קמיה כל דינין דעלמי' דהא קב"ה עביד ליה ושוי ליה יחושע קהל : קמיה . למחוי דחילו דקב"ה סלקא ושריא על כלא . ורזא דא יוהאכאים עשה שייראז מלפניו מחי עשה עשה להאי מקטרגא ואחקין ליה קמיה למחוי סייפא שנגא על כל עלמי' וכל דא בגין

ויבטע כו' ידיע' אמאי כתי' כה אמר יי' אלה ודאי סתמי' דמל' מיכו סגי עבד קב"ה ישראל
 דאתרעו בכו באבכת' ועבד' לון רתי' קדישא
 עלא' ליקרי' ואפיק לון מגו נהרא עלא' יקירא
 קדיש' בויני' דכל בוינין בגין דיתעטר בכו .
 כה"ד כה אמר יי' בעבר הנהר ישבו אבותי' .
 מעול' הנהר הכהא נהר דאשתמודע ואחידע .
 מעול' מאי קא בעי הכהא אלא לאחזא' חכמתא
 מעבר הנהר מעולם אלא הכהא נהר עולם
 אקרי וע"ד בעבר הנהר ישבו אבותי' .
 מעולם לאחזא' מיכו וקשטו דעבד קב"ה
 לישראל . ואקח את אביבס את אברהם
 מעבר הנהר מאי קא מיירי . אלא אברהם
 לא אתדבק ביה בכהא נהר כמו יחזק
 דאתדבק ביה בסטרי' לאתחקפ' . ת"ח האי
 נהר חע"ג דלאו איכו דינא דינין נפקי
 מסטרי' ואתחקפו ביי' וכד יחזק אתחקק
 (בדינוי) בבנוי דקין עלאין ותחאין מחכפי
 דיי' וכורסיי' דדינ' אתחקק ומלכא קדישא
 יתיב על כורסיא דדינ' ודאין עלמ' דקין
 חקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו . זכאין
 אינון ישראל דידעין לסלקא כורסיא דדינא
 ולתקנ' כורסיא דרחמי וזמא בשופר . רבי
 אבא כה יתיב קמיה דר"ש ח"ל הא זמנין
 סגיאין שאלנ' על האי שופר מאי קא מיירי
 ועד כאן לא אתיישבנ' ביה . ח"ל ודאי האי
 הוא בריר' דמל' דישאל בעיין דיומ' דדינא
 (י"א דא) שופר ולא קרן בגין דקרן הא
 אחידע בלא אחר איכו ולא אתדבקא דינא לא
 בעינא . אבל הא תנין במלין ובטובא
 בעינן לאחזא' ולא תשרא מלין סתימין . תא
 חזי כד הכהא שופר עלאה דהכירו דכלא
 ביה אשתלק ולא נהיר לבין דקין דינא
 אתער וכרסון אתחקקו לבי דינא
 ודא שופר אינו דיתחק אקרי חוקפיה סהדותא .
 וכלא אכתיב קמי מלכא בפחא .
 בבי מלכא אית חד היכלא היכלא דא מליא
 אשא חורא והאי אשא מתגלגלא בפלקא ולהיט שביבין והאי לא פסיק לעלמין . לגו
 האי היכל' אית היכלא אחרא מלי' אשא איכמא דלא פסיק לעלמין תרין סופרין קיימין תדיר
 קמי מלכא . בשעתא דדינא סהדין כל סהדי קמי מלכא . אינון סהדין (י"א סופרין) נעלין
 מהכא

אמור

ד'יחמק תושבחת'י' דלצבן כד אסתלק הכוא שופר גדול דלא ינק' לצבין כד'ין יחמק אסתקף ואסתקף לדינא בעלמא וכד אסתער האי שופר וכד בני נשא תייצין מחטאיהון בעיין לגדל קול שופר מתתא וכהוא קלא סליק לעילא כד'ין אסתער שופר' אחרא עלאה ואסתער רחמי ואסתליק די' ובעיין לאחזאכ עובדא בשופר לאסתער שופרא אחרא ו'אפקא כהאי שופר לתתא חינון קלי לאחזאכ דכל חינון קלין דלעילא דכליין כלבו כהוא שופר עלאה יתערון לנפקא וכהני קלין דלתת' יבצין ישראל חיל' (לרחמי מתתא ואסתער שופר גדול) לעילא וע"ד בעיין לזמנא שופר ביומא דא ולסדרא קלין לבוונא ביה בגין לאסתער שופר אחרא דביה כללין קלין לעילא (ולסדרא קלין בשופר) :

סדרא קדמא' קלא נפיק ומתער לעילא סליק רקיעין ואסתקע בין טורי רמאי ומטי לגביה דאברהם ושירא ברישא ואסתער ואנער הוא ואסתקן לכורסייא . ובספרא דאגדתא תנין בשעת' דהוא קלא קדמא

ישעיה סא סליק אסתער ואסתער אברהם ואסתקן לכרסייא פקדון עליה *אבא . אדכיי סלקא תניינא תקיפ' לתברא תוקפי רגיון ודא . **סדרא** תניינ' הכוא קלא חבירא בתוקפוי וכד'ין סלקא וכל דינין דיתערון (ס"א דאסתערון) קמיה אחרבו עד דסליק לאתריה ד'יחמק . כיון ד'יחמק אסתער וחמי לאברהם מתקן לכורסיא לקיימא קמיה כד'ין אסתכיא וחבר תוקפא קשיא וכהאי בעי מאן דתקע לבוונא לבא ורעוהא בגין לתברא חילא ותוקפא דדינא קשי' . כה"ד

תכלית סט יאשרי העם יודעי תרועה . יודעי תרועה בראשית כז ודאי . **סדרא** תליתא קלא נפיק וסליק ובקע כל חינון רקיעין ורחמי מתערן ומטי הכוא קלא לרישיה דיעקב ויעקב

לי . ורבקה אמרה אל יעקב בנה רחימא דנפשה בנה רחימא דאסתמר לה מיומא דאסתרי עלמא . ופקודת ליה לאסתרא איבו באינון מטעמים דיליה . ויעקב אסתער מתתא

ישעיה סא
ס"א א"א
א כל זכ שייך
לפי' חולדות
ועד ענין כוז
בפ' פתח דף
רנ"ה פ"ב :

ויעקב אהער וחמי לאברהם מתתקן צביא
 אחרת דין אחידן תרוויבו ציב ציחק דא
 מהאי סטרא ודא מהאי סטרא ולא יכלין
 תוקפוי לנפקא לבר . וכו' תלתא סדרין
 בלבו סדרא חד . **סדרא** אחרת קלא
 בפיק וסליק ונטיל לאברהם מאתריה וגיד
 ליה לתתא לאחר תוקפיהון דליחק שריין
 וקיימן ליה לאברהם בגווייהו .

בראשית קמב 3

סדרא תניינא נפיק קלא חבירא לא
 תקיפא כקדמא לא דחליש הסוא
 קלא דחקע חלא דהסוא קלא לאו איבו
 לגבי יחא כקדמיתא דתמן תוקפא תקיפא
 פריא חלא לגבי חיון בי דינא דלתתא
 דחיון רפויין יתיר וכלבו חמאן לאברהם
 לגבייהו .

סדרא תליחא קלא נפיק וסליק
 ואחערט דרישיה דיעקב וגיד ליה לתתא
 להסוא אחר דחיון גבוראן שריין וקאים
 לקבלייהו . אברהם מהאי סטרא ויעקב
 מהאי סטרא ואינון באתמליהא דין
 אתכפין כלבו ומשתכחין (ס"א ומשתכחי)
 באתרייהו . וכו' סדרא אחרת

סדרא בתראה דבעיא
 לסלקא לון לאתרייהו ולישבא (ס"א ולישרא)
 צינייהו ליחא כמלקדמין . צגין דהאי
 בעי לישרא ליה באתריהו ולא יפוק בתוקפוי
 לבר דין דינין כלבו אתכפין ורחמין אתערורי
 על דא בעי לבוונא לבא ורעותא דהני קלי
 ולמכדר בתיובחה קמי מאריהון . ואוכלוסין דשאר עמין ודא קשיא ליה
 דין כד ישראל מתקני ומסדרי קלין מכלא . וישטוס עשו את יעקב לחיל
 ברעותא דלבא דקא יאות בשופרא דא
 אהדר הסוא שופר עלאה . וכד אהדר
 מעטרא ליה ליעקב ואחתתקן כלא . עריק לאשתובא מניה . תב בתיובחה
 ובורסיא אחרת רמיו וכדין חידו אשתכח שוי גרמיה בתעניתא עד דאתי ר"ה וי"ה
 בבלא וק"ה מרחס על עלמא . זכא דין ידעי ישראל דעשו בא ועמו ארבע
 חולקסין דישאל דידעין לנגדא ולאמשכא למאריהון
 לן מיד ויירא יעקב מאד ויילר לו ואסגי

בראשית לב

בצלותין ובעותין וי'אמר יעקב אלהי אברהם ואלהי אבי וגו' . עד דנטיל עיטא
 ואמר כי אמר אכפרה פניו במנחה הסולבת לפני ויקח מן הבא בידו מנחה וגו' עזים מאתי
 ותיסוס עשרים וגו' גמלים וגו' כך הוא סטרא דיליה גמלים הוא נחש כמין גמל בשעתא

בתיבתא וקביל ליה קודשא בריך הוא. אמר ליה אדם אנת תבא סימנא לבינך לדרי
 דרין ביהאי יומא קיימין דדינא ואי יתבון אנה אקבל לון ואיקום מכורסיי^ד דדינא ואתקיים
 על כורסייך דרחמי ורחם עלייכו. ודוד אמר^ה אלהבתי כי ישמע יי' את קולי תחנוני. ועל הכלים קטן
 דא כתיב י' כי עמך הסליחה למען תורא. וכתיב י' כי עמך מקור חיים באורך נראה חור : ^{שס} קל
אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפורים הוא מקרא קדש יהיה לכם. רבי חייל
 פתח י' ללוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה. ללוד משכיל הא תנין ^{שס} לנ

רעיא מהימנא

פקודא

(מג) דא לאתענאח ביומא במכסח. במזמור. בשיר. באשרי. בתפלה.
 דכפורי לאכנעא גופא ונפשא בחדא. בללויה. ועלאה מכלכו בללויה
 ברזא דה' עמיון דה' דרגין דיומא דכפורי ובה אוקמוה. הכא משכיל אתריה ידיע
 דהא מקטרגא קא אתי לאדכרא חוביכון מהו משכיל מיאי דאחכימו לאינון דשתו
 כמה דאתמר וכלכו בתיבתא שלימתא לכו הכוא אתר (ס"א) דמשתדלין בכהוא
 קמי אבוכון כלא כמה דאתמר כמה אתר דאקרי משכיל כד"א י' משכיל על ^{מג} מלי טו
 דוכתי. ע"כ : פקודא (מד) למפלה כהנא דבר ימלא טוב. ובגין דאקרי הכי תליא
 ביה סליחה חירו דהירין כה"ד אשרי נשוי
 פשע כסוי חטאה. מאי כסוי חטאה הכא

אוקמוה דהוא כסי מז"כ הכוא חטאה דחב לקב"ה. ואודי קמי קב"ה. אבל *ת"ח כד ^{ס"א} כסוי
 ב"כ חטי וחב זמנא חדא ותרין ותלתא ולא אהדר ביה הא חובי באתגליי' אינון
 ומפרסמי לון לעילי' ומפרסמי לון לתתא וכרזי אזלין קמיה ומכרזי אסתלקו מסחרניה
 דפלייגא מיף הוא ממאריה מיף הוא לעילי' מיף הוא לתתא ווי ליה דפנים דיוקנא
 דמאריה ווי ליה דלא חייש ליקרא דמאריה קב"ה גלי חוציה לעילי' דא הוא דכתיב
 י' גלו שמיה עונו וארץ מתקוממה לו. וכד בר נש אזיל באורחא דמאריה ואשארל בפולחניה ^{אזיב} כ
 ואזדמן ליה חטאה חד כלא מכסין עלוי' עלאין ותתאין דא אקרי כסוי חטאה. א"ל
 רבי אבא עד כען לא מטיח לעקרא דמלה. ושפיר קאמרת. ובהי דקאמרו חברייא
 שפיר. אבל אי הכי מכוסה חטאה מצעי ליה מהו כסוי חטאה. אלא תרי מי' דחכמת'
 אית ביה ותרוייכו הכי. חד כמה דתנין דעובדין טבין דבר נש עביד בכהי עלמי'
 עבדין ליה בכהוא עלמי' לבושא יקירא עלאה לאתלבשא בכו. וכד בר נש אתקין
 עובדין טבין וגבדין עליה עובדין ביטין ואשגח ביה קב"ה ועובדוי ביטין סגיאין ואיכו
 רשע דאשתכח חטאה קמי מאריה ותובא על אינון טבאן דעבד בקדמיתא הא אתאביד
 הוא מכלא מהאי עלמי' ומעלמא דחאי. מה עביד קב"ה מאינון טבאן דעביד הכי
 חטאה בקדמית'. אלא קב"ה אף על גב דהוא רשע חטאה אתעביד. אינון טבאן
 חייין לא אתאבידו. אית לדיק דאזיל באורחוי דמלכא עלאה ואתקין לבשו
 מעובדוי. ועד לא אשלים לבשושי אסתלק קב"ה אשלים ליה מאינון עובדין דעבד
 (ס"א דאביד) הכי רשע חטאה ואשלים לבשושי לאתתקנא בכו בכהוא עלמא כה"ד
 י' כי ולידיק ילכש הכוא חטאה אתקין ולידיק אתחפי ממש דאיוו תקין כה"ד כסוי ^{סס} כו
 חטאה (כסוי הוא מידא דחפשא אהפי מהפשא) וע"ד לא כתיב מכוסה אלא כסוי. וחד.
 דאתחפי הכוא חטאה דהאי זכאח באינון דאקרון מלכות יס דהא מאן דנפיל במלכות
 יס לא אשתכח לעלמין בגין דמיין חפיין עלייכו (מאן מלכות יס) כד"א י' ותשליך מיכא

ס"א אוקמיס ר"ש
ר"ש אמר
א סיני בספ
משני כה : כה"ד
מכאן יס קדישא מלכות זוכמא דכספא ועל דא כל אינון חטאין דישאל שריין
לגוי (ס"א לגביה) וזכא קביל לון וישתאבון בגויה - מ"ט בגין דליכו חטאח אקרי
מאי חטאח גרעונא וע"ד הוא גרעונא דכלא ונטל גרעונא דגופא ודנפשא - זכאי יומא
נחית האי מלכות יס זוכמא (דכספא) דנפשא ונטיל זוכמא דגופא - מאן הוא זוכמא
דגופא דא אינון חובין דלתעבידו על ידי דליר ברע דאקרי מאכס ממוול - אמר רבי
יוסי תנן ב' יומתן אחרן על שני השעירים גורלות אי הכי יקרא הוא דעזאזל חמיתון
עבדא דשדי עדבין במאריה ארחיה דעלמ' דעבדא לא נטל אלא מכ דויכז ליה מאריה -
אבל בגין דסמאל זמין האי יומא דילטורא ובגין דלא יסא ליה פטרא *הבין ליה
חולקא זכאי - ואחי עדבא מגרמיה הוא דסליק זיה דאמר ר' יהודה א"ר ינחק מלה
עלמא אשכחנא בעדבא - עדבא דיושט כחיז זיה יעל פי כגורל - ע"פ כגורל ודאי דליכו
אמר דא חולקא דיוכדא דא דבימין וכו' וכן כלכו אוף הכא כיון דכסנא שוי ידיו אינון
עדבין מדלגין וסלקין בידא דכסנא *ושארן באתרייהו כה"ד ופשעיר אשר עליו כגורל
עליו עליו ודאי - ולא דא בלחודי אלא בכל זמנא דדילטורא זמין ואחייביז ליה רשותא
בעיון לשואה לקבליה במה דיתעסק ושביק לון לישראל זכאי יומא דלטורא זמין לאללא
ארעא כה"ד *ויאמר י"י אל השטן מאין תבא וכו' חנין משוט בארץ מאי הוא אלא
כאי הוא דלטורא רבא מקטרגא דישאל וכו' אחריו חבירא (דודאי) זכאיא שעתא
דכוו זמנין ישראל למעבר ימא ולא תפרעא ממנראי אמר אנא אעברנא בארעא קדיש'
ותמינא דלא אסתחון אלין למיעל בגוב אי אנת דאין דינא דינייכו הכא ממנראי מה
שניין אלין מאלין או ימוותן כלכו כחדא או יכדרון כלכו למנרים ולאו אנת הוא
דאמרת *ועבדום וענו אותם ת' שנה וכו' לא סליקו ממושבנא אלא דר"ז ולא יתיר -
אמר קב"ה מאי אעביד אשתדלותא בעייתא הכא לאייתא קרבא לקבליה יחיבנא ליה
במה דיתעסק וישבוק זכו לבני וכו' אשתכח במאן דיתעסק מיד אמר ליה השמת
לך אל עבדי חיוב כי אין כמוכו בארץ - מיד פלג ליה דלטורא צמלין ויען השטן את
י"י ויאמר הכנס ירא חיוב אלהים - לרעיא דצעי לאעברא עאניה בחד נכרא אעבר
זאבא לקטרגא ליה בעאניה רעיא הוה חכים אמר מאי אעביד דבעוד דאנא אעבר
לטליא יקטרג הוא בעאני זקיק עיניו וחמא בין עאנא חד תיישא מאלין תיישי זכא
דכוה רב ותקיף אמר אשדי דא לקבליה ובעוד דמקטרגי דא זכא אעבר לכל עאנא
וישתבזון מניה - כך קב"ה אמר ודאי הא תיישא חד רב ותקיף ואלים אשדי
לקבליה ובעוד דהוא ישחדל זיה יעברון בני ולא ישכח קטיגורא לגבייהו - מיד
ויאמר י"י אל השטן השמת לך עד דקב"ה זוג לכו כחדא דכחיז כו בידך - בעוד
דהוא אשתדל זיה שביק לון לישראל ולא אשתכח קטיגורא לגבייהו - אוף הכי זכאי
יומא דלטורא זמין לאללא ארעא ובעינא לשדרא לקבליה במה דיתעסק (כגונא
דליה) ובעוד דליכו אשתדל זיה שביק לון לישראל ומתלא אמרא לזאנא דזיה
מלכא רב ליה זעיר חמרא וישבחק קמי מלכא ואי לאו יומא למלכא מלה בישא -
לזמין נטלין לה להכיא מלה עלאי דבי מלכא ומלכא עביד דינא בגימיה : רבי

אמר לשטייארקאס קמי מלכא כז ליה חמרא ולבחר אימא ליה ואחזי ליה
 יטון טעון דעבדה וכל אינון ביסין וכווא ייתי וישבחד ויימא דלא ישכח בעלמי' כוואך
 וף ככא הא קאים דלטורא חדיר קמי מלכא . ישראל יבזין ליה האי דורון ובכאי
 ורון פחקא לכל ביסין ולכל טעון ולכל חובין דעזדו ישראל וכווא אחי ומשכח לכו
 ראל ואחעביד סניגורא עליהו וקב"ס אכדר כלא לרישא דבישי דעמיה בגין דכתיב
 ג' גהלים אחא חותא על ראשו . א"ר יוסי ווי לון לעמא דעשו בשעת' דכאי שטיר
 שדרי להכוא דלטורא ממנא דעליהו דבגיטיא אחי לשכחא לון לישראל וקב"ס אכדר
 ל אינון חובין לרישא דעמיה בגין דכתיב 'דובר שקרים לא יכון לגד עיני . א"ר
 בודא חלמלא כוו ידעי עכו"ס מכאי שטיר לא שבקין לון לישראל יומא חד בעלמי' .
 ח"ה כל הכוא יומא משתדל איבו בכהוא שטיר ובגין כך קב"ס מכפר לכו לישראל
 דבי לון מכלא ולא אשכחא קטגוריא קמיה לבחר הוא אחי ומשכח לכו לישראל וכדין
 חיל ליה כד"א ויאמר יי' אל השטן מאין תבא אחיב בתושבתחייכו דישראל וקטיגורא
 ותעביד סניגורא ואזיל ליה . כדין קב"ס אמר לשבעין שרין דסחרין כורסייא
 ומיתון האי דלטורא היאך קאים על בני דדיר (אשתכמו) הא שטירא חדא דאשכח
 ס"א (אשתדר) גביה * בפחקא דכל חובייהו וכל טעוטייהו וכל מה דחטו וחבו
 מאי וכווא קביל לון כדין אשתכמו כלכו דיהדרון אינון חובין על עמיה . רבי אבא
 אמר כל אינון חובין וחטאין מתדבקין ביה כמה דכתיב 'אחשליך במגולות ים כל
 שטאחם ולבחר כלכו מתחדקן ברישיכון דעמיה כה"ד 'אנשא השטיר עליו את כל
 ומוחס אל ארץ גזרה . בכאי יומא מתעטר כהנא בעטרין עלאין וכווא קאים בין
 גלאי ותתאי ומכפר עליה ועל ביתיה ועל כהני ועל מקדשא ועל ישראל כלכו . תאנא
 שעתא דעאל דמא דפר מכין ברישא דמסימנא ² ואדי באלעטי כמא דכתיב
 הוה אוחו על הכפרת ולפי הכפרת ודיך עבד ¹ בסים בקפטא (ס"א בקפטא) דאלעט'
 אדי ⁷ כמלליך בטיטפין דאלעטא לסטרי קפתורא (ס"א קטעורא) (ס"א כפורתא) אדי
 אשתכון ושארי לממני אחת . אחת ואחת אחת בלחודכא אחת (סיקון פ"ב א' רע"מ קח א)
 יכליל כלא . אחת שבחא דכלא . אחת דכלא אהדרן לקבלה אחת רישא דכלא . לבחר
 אחת ואחת דאינון שריין כחדא ברעותא באחוותא ולא מתפרשן לעלמין בחר דמטא
 דכאי ואחת דכאי אימא דכלא מכאן שארי לממני צווגא וממני ואמר אחת ושטים . אחת
 שלש . אחת וארבע . אחת וחמש . אחת ושש . אחת ושבע . בגין לאמשכא ולגגדא
 לבאי אחת דכאי אימא (ימא) עילאכ דדרגין ידיען לבחרא (ס"א לכהרא לאימא) דאימא
 תתאכא ולאמשכא נהרין עמיקין מתארייהו לכנסת ישראל . וע"ד יומא דא תרין נהורין נהרין
 בחדא אימא עילאכ נהרא לאימא תתאכא וע"ד כתיב יום הכפורים כמה דאחמר . אמר
 יי' יאחק "קפטרא חודא קטירא ברגלי דכנכא בשעתא דכוב עאל דאי ימות הסם יפקובו
 מלכר ובמה ידעי בכהוא זכוריתא אחידע ואשתמודע כד לא יספך גוויי . בכהוא שעתא
 ואשתמודע דכנכא אשתכח לגו בחטא ואי יפוק בשלם בזכוריתא אחידע ואשתמודע דיהכך
 וכווי לחור כדין חדוות' היא בעלאי ותתאי . ואם לאו כלכו אשתכחו בעלמא וכווי ידעי כלא
 ילא תתקבלו לחתכון . א"ר יודא כיון דכוב עאל וטמטס עיניו דלא לאשתכלא כמה דלא
 אלתריך וכוה שמע קל גדפי כרובייתא מזמרי ומשכחי . כוב ידע כהנא דכלא כוב בחדות
 יפוק בשלם ועם כל דא בללותיה כוב ידע דמלין נפקין בחדוותא ומתקבלן ומתברכן
 ב ¹ (ח"ג) בדקא

א ככה :
 ב ומו' בלעכ
 ג טולל בראשי
 ד אכעווי
 ה ומטיף ומס
 ו סוואה כדלוי :
 ז מוכס :
 ח וקרא טו
 ט כמכס המרי'
 ידו ואיט פ"ב:
 עד שמו"ד
 הדר שרזא
 לסכום בו אלף
 כ"א כהו' שטונל
 ראשי אלעטא
 כוס ואיט מוז
 פ"א מתחיל
 למטא סוואת
 עד שמש ידו
 נגד טבור
 ובייט אמרו
 לסקרי קפתורא
 פ"א פטס ידו
 נגד
 ומתקביל להשתכל
 למות אחת
 וכו' אחת
 כמבאר :
 ה חבל
 ח לעט
 חת
 יום קשור
 כנולי
 ככך
 גדול כעיתא
 לזרס קדש ס
 חת ואפי' ככ"ג ואלזי כיוס ככוריס כעט :

שכא ימות שם יכולים שאר הכהנים להמשיכו חון כי אי אפשר לעטם ככן אתה ואפי' ככ"ג ואלזי כיוס ככוריס כעט :

כדקא יאות וכדין חדוותא היא בעלמי ותתאי . רבי אלעזר שאל לר' שמעון אבוי
האי יומא אמאי הוא זכאי אחר חלי ולא דדרגא אחרא דיאות הוא למאוי דדר
דמלכא שארי יתיר מכלא . א"ל ר"ש אלעזר ברי הכי הוא ודאי ויאות שאלת . ר
מלכא קדישא שציק ביכליה וציתיה בידא דמטרוניתא ושציק לבנוי עמם בגין לדב
לון ולאלקאה לון ולמשרי בגווייכו דאי זכאן מטרוניתא עאלת בחדוות' ביקרא ל
מלכ' . ואי לא זכאן היא ואינון אתהדרו בגלותא וזא חוקימנא כמה דכתיב ימנש
אב יצריח אס . וכתיב יצפנשעם שלחא אמכס . וע"ד אית יומא חד בשת' לאשג
זכו ולעיינא זכו . וכד אזדמן האי יומא אמא עלאה דכל חירו בידהא אזדמן לקב
לאסתכלא זכו בישראל וישראל אזדרזו זכאי יומא בכמה פולחנין בכמה ללותין בכ
ענייין כלבו בזכותא דדין אזדמן לבו חירו מאתר דכל חירו בידהא דמטרוניתא
בני מלכא בנכא דאתפקדן בידהא כלבו זכאין כלבו בלא חטאין בלא חובין כ
אזדוגות (ס"א) וכד אזדמן האי יומא וישראל אזדמנו זכאי יומא בכמה פולחנין בכ
ללותין בכמה ענייין כלבו בזכותא דדין אמא עלאה דכל חירו בידהא אזדמנת לקב
לאסתכלא זכו בישראל וחמאת בני מלכא בנכא (כ"א) דאתפקדון ביד
דמטרוניתא כלבו זכאין כלבו בלא חטאין בלא חובין דדין אזמינת לבו חירו מא
דכל חירו בידהא דמטרוניתא דדין מטרוניתא עאלת) לבני מלכא בנכירו בחד
בשלימו ברעותא דהא רביאח בגין למלכא עלאה כדקא יאות . וכד האי יומא
אשתכחו כדקא יאות ווי לון ווי לשלוהיכון ווי דהא מטרוניתא אתרחקת מן מל
ואימא עלאה אסתלקת ולא נפיק מנה חירו לעלמין . זכאין אינון ישראל דקב"ה או
לון אורחוי בגין לאשתזבא מן דינא וישתכחון זכאין קנייה דכ"ד כ"י ביום הזה יכפר עלי
למסר אתכם . וכתיב יורקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם וגו'
ובחמשה עשר יום לחדש השביעי וגו' . ר' יוסי שאל לר' אבא א"ל בני חמשה ע
יום מאי קא מיירי . א"ל ודאי רזא יקירא הוא . ת"ח צין לעילא צין לת

פגלי יס
ישעיה נ

ויקרא טו
ויקרא טו

כל חד וחד בחרחיה נטלא ובחרחיה יתבא ובחרחיה אתער ועביד מאי דעביד . ח
עשור מכנסת ישראל אינון ויומא עשיראח בעשיראח קיימא . וע"ד צעשור לת
הוא ויקחו לכם איש שב לבית וגו' . והאי יומא הוא דילא וחמשה יומין אחרנין דמל
הוא . הכוא יומא דאתי עלה דהא חמשאח ביה יתיב מלכא בחרעא (ס"א) הכוא יו
דעלה בגין דדרגא חמישאח ביה יתיב מלכא בכורסיי' . ובכל אחר וכו') ובכל אחר בעני
דמטרוניתא הוא . חמשה עלייכו דמלכא הוא הכוא יומא דאתי עלה . בג"כ חמשה יו
מירחא לאורייחא . ואי תימא שביעאח . בזמנא דתריין אבין משהכחי ביה דהא מלכא
וכדין מתעטר בכלא וחד מלכ שביעאח וחמשאח . ת"ח חמשאח דיליה הוא ודאי כ
דאתמר וכדין נביר אבא לאמא ואתהכירו מינה חמשין חרעין לאתכרע לחמשאח .
תימא שביעאח בגין דמלכא בשלימו דאבין וטערה ירית משביעאח כמה דכ
ט"א וראש בנות ליון וע"ד בשביעאח הוא יומא דמעטרא מלכא בעטרי וכו' וי
מלכא לאבא ואמא דמזדווגין כחדא . וע"ד כלא בחד תלייא :

במדבר כז
זכ שייך כס'
חקת

ובחמשה עשר יום . רבי יהודה פתח יושמע הכנעני * מלך ערד . ת
ג' מתקן עלאין אזדמנו לבו לישראל ע"י תלחא אחין משה או
ומרים . מן בזכות משה . עניי כבוד בזכות אהרן . באר בזכות מרים . וכ
אחידן לעילא . מן בזכות משה דכתיב יכניי ממטיר לכם לחם מן השמ
מן

מן השמים (דיוקא) דא משה • עניי כבוד בזכות אהרן דכתיב 'אשר עין בעין *נראה
 אהרן יי' וגו' וכתיב 'וכסה עין הקטרת • מה לכהן שבעה אף כאן נמי שבעה דהא
 בקטרת שבעה עניין מתקשרן כהדא (ועוד) ואהרן רישא לכל שבעה עניין הוא והוא קשיר
 בשית אחרתין ביה בכל יומא • בחר בזכות מרים דהא היא ודאי בחר אתקרי ובספרא
 לאגדתא 'ותחלץ אחותו מרחוק לדעה וגו' • דא הוא בחר מים חיים וכלאקשורא חד • שנות ב
 מתה מרים אסתלק בחר דכתיב 'ולא היה מים לעדה ובהיה שעתא בעתא בחר אחרא במדבר כ
 לאסתלקא דכח שכיח עמכון דישראל • בד חמאת שחא עניין דהו קשירין עלה
 אתקשרת היא בכו-מית אהרן אסתלקו אינון עניין ואסתלק עננא דבירא עמכון אתא
 משה אהרן לכו הכ"ד 'עלית למרום שביט שבי לקחת מתנות באדם • לקחת מתנות הכלים כז
 ודאי • אינון מתנות דהו בקדמית' בחר ועניין • בחר דא בחר דילחק • ענינים
 אלין ענינים דאהרן • א"ר ילחק מפני מה זכה אהרן לדא בגין דאיהו קשיר בענינים
 (כ"א רישא לענינים) והוא הקשיר כל יומא ויומא לכלהו כהדא ומתזכרין כלכו על
 ידיו • ת"ח על כל חסד דעבד קב"ה בישראל קשיר עמכון ו' עניי יקירן וקשיר לכו
 בכנסת ישראל דהא עננא דילא אתקשר בשית' אחרתין ובכלכו שבעה חלו ישראל
 במדברא • מ"ט בגין דכלכו קשרא דמבימותא נינו ועל דא בסכות תשבו שבעת
 ימים • מאי קא מיירי בגין דכתיב 'צללו חמדתו וישבתי ופריו מתוק לחכי ובעי כ"ז שיר ב
 לאחזאח גרמיה דיתבי תחות ללא דמבימות' • תא חזי כל אינון שנין דקאים אהרן
 הו ישראל צללא דמבימותא תחות אלין עניין • בחר דמית אהרן אסתלק עננא
 חד דהו ימינא דכלא וכד האי אסתלק אסתלקו כל שאר עמיים (כ"א עניין) ואתחזיאו
 בגבו בגריות' והא אוקמוס דכתיב 'ייראו כל העדה כי גוע אהרן • אל תקרי וייראו כ
 אלא וייראו מיד וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא ישראל דרך האחרים • שמע
 דאסתלקו אינון ענינים ומית חיירא דברבא דכל אינון ענינים אתקשרו ביה • אמר רבי
 ילחק הכנעני מלך ערד יושב הנגב ודאי • וכד אהו אינון מאללין דשדר משה אמרו
 'יעמלק יושב בארץ הנגב בגין לחברא לבייכו דהא בעמלק אתבר חיליון בקדמית' • שס יג
 אמר רבי אבא וישמע הכנעני מאי קא מיירי הכא בחר דאסתלקו אינון ענינים •
 אלא כנען כתיב ביה 'ויאמר ארור כנען עבד עבדים יסיה לאחיו • הכא אוליפנא מאן כ
 דאפיק גרמי' מללא דמבימותא אתחזי ליהווי עבד לעבדי עבדין הכ"ד 'וילחם בישראל כז
 יושב ממנו שבי הוא נטל עבדין מישראל לגרמיה ועל דא כתיב כל האזרח בישראל ישובו
 בסכות כל מאן דאיהו משרשא וגזעא קדישא דישראל ישובו בסכות
 תחות ללא דמבימותא • ומאן דליתיה מגזעא ושרשא קדישא דישראל לא יתיב בכו
 ויפוק גרמיה מתחות ללא דמבימותא • כתיב 'כנען בידו מאזני מרמס דא אליעזר כסע יב
 עבד אברהם • ות"ח כתיב ארור כנען • ובגין דזכר כנען דא לשמשא לאברהם כיון
 דשמש לאברהם יתיב תחות ללא דמבימותא וזכר למיפק מהבוא לטייא דאחאטייא ולא עוד
 אלא דכתיב ביה ברכה דכתיב 'ויאמר בא ברוך יי' • מאי קא מיירי • דכל מאן דיתבי תח' כ
 ללא דמבימותא אחסין חירו ליה ולבניו לעלמין ואתבדך ברכתא עלאה ומאן דאפיק גרמיה
 מללא דמבימותא אחסין גלותא ליה ולבניו דכתיב וילחם בישראל וישב ממנו שבי •

בסבת השבו חסר ודא ענגא חד דכלכו **בסבת** תשבו שבעת ימים וגו' פקודא (מה) דא ליטב בסבת

קשירין ביכ דכתיב כי עק יי'

במדבר יד עליהם יומם • וכתיב י' ובעמוד עק אחת כולך לפניהם יומם דא כוא ענגא דאחרן דאקרי יומם דכתיב י' יומם י' חסדו ענגא חד נטיל עמיה חמש אחרין ואינון שית • וענגא אחרא דכתיב ובעמוד אש לילה דא נהרא לבו לישראל מנהירו בסוכות • מאן דאיו ברא דמדימנותא ומזרעא ושרשא דישראל ישבו בסכות דאינון שית :

רבי

פקודא (מו) בחר דא לקרבא קרבנא בכל יומא וקרבנא דא למכוי חולקא בכלא בחדוותא דבני • בגין דכלכו אחרין באילנא ענפין דלתתא

לגבי שרשא דאילנא כלא אחרבאן בגין אילנא • אע"ג דלית בכו חועלתא כלל אחרבאן וחדוותא דישראל באבוכון דלעילא יבני חולקא דברכאן לכל אינון שאר עמין דלית לון אחידו ואחאחדו בכו בישראל • וכל אלין קרבנין לניטב מזונא לאינון ממנן דשאר עמין דהא מגו רחימו דקא רחיש קב"ה לבניו צפי דכלא יכו ע"י רחימין דלכון ורזא דא י' ברא' יי' דרבי אש גס אויביו יסלים אחו אפי' כל אינון מקטרגי עלאי כלכו אהדרן רחימין לישראל וכד חיילין דלעילא אהדרן רחימין לישראל כל אינון דלתתא עא"כ וכמה ואי תימא לכון כוו מקרבי קרבנא לאו הכי אלא כל לקב"ה סליק ומתקרב ואיו פריש מזונא לכלכו אוכלוסין דסטרין אחרין דיחבב בכהוא דורנא דבני ויתאדרון רחימין דלכון דינדעון עילא ותתא דהא לית עמ כעמא דישראל דאינון חולקים ועדיב דקב"ה ואסתלק יקרא דקב"ה עילא ותתא כדקא יאות • וכל אוכלוסין עילאין פתחי ואמרי י'מי בעמך כישראל גוי אח

שמואל ב'

תקונים ד' קרב

ירמיה ב'

רבי אלעזר פתח (ואמר) י'כא אמר יי' זכרתי לך חסד ועוריר וגו' • האי קר

על כ"י אהמר בשעתא דכוח אולא במדברא עמכון דישראל • זכרתי לך חס דא ענגא דאחרן דנטלא בחמש אחרין דאחקשו עלך ונכירו עלך • אהבת כלולותי דאשתכללו לך (ס"ה) וכלכו אשתכללו לך) ואעטרו לך ואחקינו לך ככלה דתעז חכשיטבא וכ"כ למא • בגין לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרוע • ת"ח בשעת דב"י יתיב במדורא דא ללא דמדימנותא שכינתא פרסא גדפהא עליה מלעיל ואברהם וחמשה דיקיאי אחרין שויין מדוריהון עמיה • אמר ר' אבא אברהם וחמשה דיקיאי ודוד מלכא שויין מדוריהון עמיה כה"ד בסכות תשבו שבעת ימים • שבעת ימים כתיב ולא בשבעה ימים • כגוגא דא כתיב י' כי ששת ימים עשה יי' את השמים וגו' • וצפי ב"י למחדי בכל יומא ויומא באגפין נהירין באושפיזין אלין דשריין עמיה • ואמ ר' אבא כתיב בסכות תשבו שבעת ימי' ולבחר ישבו בסכות בקדמיתא תשבו ולבחר ישבו אלא קדמא' לאושפיזי • תניי' לגבי עלמא • קדמא' לאושפיזי כי הא דרב אמנו' סבא • ס' כה עייל לסוכ' כה חדי וקאי על פתחא דסוכ' מלגאו ואמר מנן לאושפיזין מסד (י"א נסדר) פתורא וקאים על גבוליה ומברך ואומר בסבת תשבו שבעת ימים-תיביו אושפיזי עלאין תיביו-תיביו אושפיזי מדימנותא תיביו ארים (ס"ה אסחי) ידיו וחדיו ואמר זכאח חולקא זכאח חולקסון דישראל דכתיב י' כי חלק יי' עמו וגו' וכוה יתיב • תניינא לגבי עלמא • דמן דכריס ל

אחיה ליה חולקא בעמא ובארעא קדישא יתיב בללא דמסימנותא לקבלא אושפיזין
מחדי בהאי עלמא ובעלמא דחאי. ובעי למחדי למסכני מ"ט בגין דחולקא דליזון
אושפיזין דזמין דמסכני הוא. וכהוא דיתיב בללא דא דמסימנותא ומזין אושפיזין אלין
ללין אושפיזי מסימנותא ולא יכיב לון חולקיון בלכו קיימי מניה ואמרי יאל תלחם משלי כג
ת לחם רע עין וגו'. אשכחא דכהוא פתורא דחקין דליה הוא ולא דקב"ה עליה
כ"ז יזריתי פרש על פניכם וגו'. פרש חגיכם ולא חגי. ווי ליה לכהוא בר גש בשעתא מלכא כ
אלין אושפיזי מסימנותא קיימי מפתוריה. ואמר רבי אבא אברהם כל יומי הוה
איש בפרשת אורחין למנא אושפיזין ולתקנא לון פתורי בשתא דמזמנין ליה ולכלבו
דיקייא ולדוד מלכא ולא יבין לון חולקיון אברהם קאים מפתורא וקרי יסורו נא במדבר עז
על אחלי האנשים הרשעים האלה וכלבו סלקין אבתריה. יתקא אמר יבטן רשעים משלי יג
חסר. יעקב אמר יפתך אכלת תקיאנה ושאר כל דיקייא אמרי יכי כל שלחות שם כג
לאו קיא לואה בלי מקום. דוד מלכא אמר (חסר נאן) ואשלים דינוי דכתיב יו"י שם כח
משחת הימים ויגוף יי' את נבל וימת. מאי קא מיירי בגין דדוד שאל לנבל ואתעביד שם ח
די אושפיזא ולא בעא. ודא זמין ליה ולא יכב ליה חולקא ובאיון עשרה יומין
דוד מלכא דחין עלמא אהדן עליה הכוא ב"כ דאשלים ליה ביש יתיר מנבל. ח"ר
לעזר (בג"כ) אורייתא לא אטרע עליה דב"י יתיר אלא כמה דיכול דכתיב ואיש כמתנת דברים עז
יו וגו'. ולא לימא איניש אכול ואשבע וארווי בקדמיתא ומה דישתאר אתן למסכני
ולא רישא דכלא דאושפיזין הוא ואי חדי לאושפיזין ורוי לון קב"ה חדי עמיא ואברהם
די עליה יאל תתענג על יי' וגו'. ויתקא קרי עליה יכל כלי יולר עליך לא יללא. יעשיה כ
ר"ש האי דוד מלכא ח"ל בגין דכל זינין דמלכא וקרבין דמלכא בידוי דדוד אחפקדו. שם נד
ובל יתקא קאמר גבור בארץ יכי זרעו וגו'. הון ועושר בבייתו וגו'. יעקב אמר יאל תלחם קוב
בקע כשחר אורך וגו' שאר דיקייא אמרי יונק יי' תמיד וסבביע וגו'. דוד מלכא אמר יעשיה כח
בל כלי יולר עליך לא יללא דהא הוא על כל זיני עלמא אחפקד. זכאח חולקיה דבר שם נד
ש דזכי לכל האי זכאח חולקיון דדיקייא בעלמא דין ובעלמא דחאי עליכו כתיב
יעומך כלם דדיקים וגו' : שם כ

רעיא מהימנא

פקודא (מ) דא ליטול לולב בהב' יומא

באיון זינין דליה ודאי רזא שם נב
אוקימנא ואוקמוס חברייא כמה דקב"ה נטיל
לון לישראל בהי יומין וחדי בכון. אוף כבי
ישראל נטילי ליה לקב"ה לחולקבון וחדלן בראשית 6
ביב. ודא הוא רזא דלולב ומינין דביב דאיו
רזא דיוקנא דאדם וכו' אתמר. ע"כ : * שמות כג
א פ' ולתחם
לכס בתקונים
דף כס וקלג א

בללמו ושפיר-הא אוקימנא דכתיב נעשה אדם
ללמו כדמותו בשעתא דזוגא אתמר. וכך הוא בזוגא דתרוויכו בללם ודמות ואדם מדבר
זקבא נפך. ויברא אלהי את האדם בללמו. בספר' דשלמה מלכא אשכחנא דבשעת' דזוגא
אשכחנא

לקחתם לכם ביום הראשון וגו'. ר"ש
פתח יכל כנקרא בשמי
בבדי בראתיו ירתיו חף עשיתי. כל
נקר' בשמי דא אדם דקב"ה ברא ליה (וקרא
(יה) בשמים (י"ג דיוקניה) דכתיב ייברא
אלהים את האדם בללמו. ועוד דקרא ליה
שמים בשעתא דאפיקקשוט ודינא בעלמא
אקרי אלהים דכתיב אלהים לא תקלל-קרא
יה בשמים דכתיב ויברא אלהים את האדם
ללמו כדמותו בשעתא דזוגא אתמר. וכך הוא בזוגא דתרוויכו בללם ודמות ואדם מדבר
זקבא נפך. ויברא אלהי את האדם בללמו. בספר' דשלמה מלכא אשכחנא דבשעת' דזוגא
אשכחנא

אשכחא לתתא שדר קב"ה חד דיוקנא בפרטופא דב"י רשימא חקיקא בצלמא וקיימא
 על הכוא זוגא ואלמלא אחיביז רשו לעינא למחזי חמי בר גס על רישיה * ח
 זוגמא רשימא בפרטופא דב"י ובהכוא זוגמא אחברי ב"י ועד דקיימא (ס"א ועד ל
 הכוא זוגמא דשדר ליה מאריה על רישיה וישתכח תמן לא אחברי ב"י הכ
 ויברא אלהים את האדם בצלמו הכוא ללם אודמן לקבליה עד דנפיק לעלמא . כ
 נפק בהכוא ללם אחריבי בהכוא ללם חזל הכ"ד א"ך * צללם יתהלך איש . והאי לל
 איבו מלעילא בשעתא דחינון רוחין נפקין מאתרייכו כל רוחא ורוחא אחתקון ק
 מלכא קדישא בתקוני יקר בפרטופא דקאים בהאי עלמא . ומככוא דיוקנא תקון
 יקר נפיק האי ללם . ודא תליתאח לרוחא ואקדימת בהאי עלמא בשעתא דזוגא
 אשתכח וליה לך זוגא בעלמא דלא אשתכח ללם בגווייכו . אבל ישראל קדישין כל
 ללם קדישא ומאחר קדישא אשתכח בגווייכו . ולעב"ס ללם מאינון זינין בישין מסכר
 דמסאבותא אשתכח בגווייכו . ועל דא לא ליבעי ליה לאיניש לאתערבא צלמא דילי
 בצלמא דעובדי כו"ס בגין דהאי קדישא והאי מסאבא :

א עיין כרעיה
 מסימנא פרשה
 נשא סוד הדבר
 של שני זוגין
 במאמר המדבר
 בסוד השמות
 הכלים
 שפות קמב
 יג ב מב

תא חזי מב בין ישראל לעמין עובדי כו"ס וכו' עד דמלכא דזמין אושפיזין . ז
 המאמר כתיב ב' ויחי יעקב דף רכ ע"א שורה ראשונה (וייד באו) . ואל
 החלופים מלאחי בין הכתוב בהעתק לבין הכתוב שם . שורה כ"ג במקום עלמין מלאח
 זולמין . שורה כ"ה במקום יעדי דיני גריעה . שורה כ"ז במקום ידיה מלאחי דינא
 שורה ל"א מי יתן ערב ודא כד נכרא סיכרא וליילא אחתקון בנהורא . שורה ל"ב
 עובדין . מלאחי בריין . ע"ב שורה ה' ביה חילא . שורה ו' ילרתיו היינו וענף
 עבות . אף עשייתו . שורה י"ד לחירו וע"ד קרינא ליה יוס הראשון דא בספר
 דאגדהא ושפיר הוא . שורה כ"ה דאבא בג"כ כלא יאה ולא בסיומא לפירין ולא עבי
 פירין . שם דקין ל"ל תרין . שורה כ"ו לבירא ד"א . שורה כ"ט יעקב ל"ל בירא : שורה
 ל"א דא ברא ל"ל דא בלא דא . שורה ל"ג ל"ל אע"ג דבהאי נחל דינא לא אשתכח
 ביה . שורה ל"ה ל"ל דלדיק איבא וכנישו ברברא נפקי מנייכו . שורה ל"ז ל"ל מנייה
 לא איבא ולא טעמא . שם וכלא שפיר וע"ד אחרוג בשמאלא* . ובסוף המאמר מלאח

(וכבר כונה
 הכל על נכון)

ביום השמיני עלתה תהיה לכם דבא יומא דא ממלכא הוא בלחודי חדוותא דילי
 כהוא בישראל . מתל למלכא דזמין אושפיזין . אשתדלו בכו כל בני היכלי
 לבתר אמר מלכא עד כאן אנא ואתון אשתדלנא כלכו באושפיזין וקרבתון קרבנין ע
 שאר עמין בכל יומא . מכאן והלאה אנא ואתון נחדי יומא חד הכ"ד ביום השמיני עלת
 תהיה לכם . לכם לקרבא קרבנין עלייכו . אבל אושפיזי מסימנאח במלכא משתכח
 תדירא . וציומא דחדוותא דמלכא כלכון מתכנפי עמינא ומשתכחן . ועל דא כתי
 עלתה תרגומו כנישו . והאי יומא יעקב הוא רישא לחדוותא . וכל אינון אושפיזי חדא
 עמינא . ועל דא כתיב "אשריך ישראל מי כמך וכתיב "ויאמר לי עבדי אתה ישראל
 אשר בך אתפאר :

דברים לג
 ישעיה מט

ויקחו חלין שמן זית זך כחית למאור וגו' אמר רבי אלעזר הא חוקמא חז
 אמאי אסמין קב"ה פרשה דא לפרשת מועדים . אלא כלכו בזינין עלא
 כלכו בזינין לאדלקא משח רבות עלאה והא אתמר . ועל ידייכו דישאל מתברכא
 משני כו עלאין ותחאין ואדליקו בזינין כמה דאוקמא דכתיב "שמן וקטרת ישמח לב חדוותא
 דעלאין

ועליו ותחזין : רבי אבא פתח בשמחו ביי' וגילו לדיקים (שמחו ביי' כד"א) הכלים לב
 כתיב יזח היום עשך יי' נגילה ונשמחה בו ואוקמוה דכא בקב"כ (נ"א במועדיה) שם קית
 עמי למחדי (ליה) ולאנכרה (ליה) אנפין וישמחה ביי' בחדווא (עמיכה) בגין דכחא
 חדווא דקב"כ הוי דכתיב נגילה ונשמחה בו ביומא . בו בקב"כ וכלא חד מלה .
 נחו ביי' כד דינין אחכפין ורחמי אתערו וכד מתערי רחמי דדין וגילו לדיקים
 (כתיב) לדיק וליק מתברכאן כחדא דאקרון לדיקים כמה דאתמר דכא אלין מתברכאן (ס"א
 וברכין) לעלמין וחדאן לעלמין כלכו . וסרינו כל ישרי לב . אלין בני מביימוותא לאתקשרא
 וכו' ובכלא בני עובדא לתתא לאתערע לעילא-ת"ח מאן דאמר דלא בעיא עובדא בכלא או
 אלין לאפקא לון ולמעבד קלא ככו תיפח רוחי' וכו' ככא פרשחא דא אוכח דאלקות בוינייא
 קטרת בוסמין (כחדא בגין) דכתיב שמן וקטר' ישמה לב (ובכחי) ובעבד' דא אשתכח דאלקות'
 לעילא וחדווא לתתא (ס"א דאלקותא וחדווא לעילא ותתא) ואתקשרותא כחדא
 דקרא יאות (ובעובדא לתתא אתער עובדא לעילא) . א"ר יודא מוצה דלתתא
 אתער מוצה אתרא . כן דלתתא אתער כן אתרא בעובדא דלתתא אתער עובדא
 לעילא . ר' יוסי ור' יחזק כוו חזלי באורחא א"ר יוסי לר' יחזק כתיב וקראת לשבת
 שבת לקדוש יי' מוכבד וגו' . ובכדתו מעשות דרכך שפיר . אבל ממלא חפץ ודבר
 דבר מה הוא ומאי גריעותא הוא לשבת . א"ל ודאי גריעותא הוא דלית לך מלה ומלה
 נפיק ממומי דב"י דלית לה קלא וסלקא לעילא ואתער מלה אתרא . ומאי הוא
 הכוא דאקרי חול (לעילא) מאיזון וימין דחול . וכד אתער חול ביומא קדישא גריעותא
 הוא לעילא ודאי וקב"כ וכנסת ישראל שאלו עליה מאן הוא דבעי לאפרשא זוגא
 דילן מאן הוא דבעי חול ככא . עתיקא קדישא לא אתחזי ולא שרייא על חול בנ"כ
 דרבור מותר מאי טעמא בגין דרבור לא עביד מדי ולא אתעביד מניח קלא ולא
 סליק . אבל לבתר דאפיק מלה ממומי הכוא מלה אתעביד קלא ובקע חוירין ורקייען
 וסלקא לעילא ואתער מלה אתרא וע"ד ממלא חפץ ודבר דבר כתיב . ומאן דאפיק מלה
 קדישא ממומי מלה דאורייתא אתעביד מניח קלא וסליק לעילא ואתער קדושי מלכא
 עלאה ומתעטרן ברישיה וכדין אשתכח חדווא לעילא ותתא . א"ל ודאי ככי הוא
 וכו' שמענא מלה . אבל מאן דשארין בעינותא בשבתא עביד גריעותא לשבת או
 לא . אי תימא דלא עביד גריעותא הא סעודתי דמביימוותא בטיל מניח ועושיה
 כני הא חדווא דשבת בטיל מניח . א"ל מלה דא שמענא דדא הוא דאשגחן עליה
 מלעילא מכל בני עלמא בגין דכאי יומא חדווא הוא לעילא ותתא חדווא דכל
 חדון חדווא דכל מביימוותא ביה אשתכח ואפילו רשעים דגיבס נייחין בכאי יומא . ודאי
 בר נש לית ליה חדווא וליה ליה נייחא ושנייא דא מכל עלאין ותחאין . כלכו
 שאלין עליה מאי שנייא דפלייח הוא בצערא . ובשעתא דעתיקא קדישא אתגלי
 בכאי יומא ואשתכח האי בצערא ללותיה סלקא וקיימא קמיא וכדין אתקשרו כל
 גורי דינין דאתגורי עליה ואפילו אשתכחו בני דינא דמלכא עליה לבש כלא
 אתקרב בגין דבשעתא דעתיקא אתגלייא כל חירו וכל חידו אשתכח בגין דאתגלייא
 בכלולא דמלכא . ועל דא תנין קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה . מאן שבעים
 שנה אלף אע"ג דאשכחו עליה כל אינון שבעין כחרי מלכא דהוא אתחזי ככו כלא
 אתקרב בגין דעתיקא קדישא בטיל (ס"א בטיל ליה וכו') ליה לבד נש וכו'

מלי כד מחערי עליה בחלמא בלילא דשבתא . למלכא דעבד כלולא לבריה וגו'
 חדוה על כלא דבאי יומא דכלולא כל עלמא כוו חדאן וב"י חד כוכ עליב תפיס בקולרא
 אחא מלכא לחדוהא חמא כל עמא חדאן כמה דאיכו גזר . זקף עיניו חמא הכוא בר נ
 תפיס בקולרא עליב . אמר ומה כל בני עלמא חדאן בכלולא דברי ודא תפיס בקולרא
 מיד פקיד ופקי ליה ושאריו ליה מקולריה (ס"א מקטרוי) . כך האי דשאר תבעית
 בשבתא כל עלמא חדאן ואיכו עליב ודאי אחפש בקולרא . בשעתא דעתיקא קדיש
 אחגלייא דבאי יומא ואשתכח האי בר נש תפיס בקולרא אש"ג דאסכימו עליה כ
 אינון שבעין שנין דאמרן כלא אחקרע ולא שארי עליה דינא . ביומא אחרא איני
 ביה רשו למקרע ליה דהכוא יומא כ"ש שבת דלית לך יום דלא אשתכח ביה חילא
 ומאן דשאר תבעיתא דחלמא דהכוא יומא לא סליק הכוא יומא עד דקרע דיני
 אכל לאו לשבעים שנה כיומא דשבת . בג"כ דהכוא יומא ממנש ולא ביומא אחרא
 דלית רשו ליומא על יומא אחרא . כל יומא מה דאירע ביומיה עבד דלא אירע
 ביומיה לא עבד . ועל דא לא לבעי ליה לאינש לסלקא ליה מיומא דא ליומא אחרא
 ובג"כ דבר יום ביומו תנין ולא דבר יום ליומא אחרא . ות"ח לאו למננא מחער
 עליה בחלמא בגין למחבע עליה רחמי ווי להכוא בג"כ דלא מחערי עליה ולא אודעו ליה
 בחלמא דהא אקרי רע ובג"כ ללא יגורך רע כתיב . וכתיב ב"ל יפקד רע בל יפקד בגי
 דאיכו רע . א"ר יוסי כתיב ממונא חפץ ודבר דבר . כיון דכתיב ממנא חפץ מה
 ודבר דבר אלא עד דיגזר מלכא דקרא יאות וימלל ליה ודאי כך הוא ברירא דמלכא
 משמע דכתיב ודבר דבר . ואין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאחי עליה
 כתיב ויחמר אך עמי הנה בנים לא יסקרו ויהי להם למושיע :

חכמים
 משלי
 ישיעיה נח

שם סג

ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מזרי וגו' . ויאל רבי יהודה אמר נפק מכללא
 דחולקא דישראל נפק מכללא דכלא נפק מכללא דמהימנותא . וינלו במחנה מבא
 אוליפנא כל מאן דאחי מוזהמא דזרעא לסוף גלייה ליה קמי כלא מאן גרים ליה זוחמ
 כה דחולקא בישא דאית ביה דלית ליה חולקא בכללא דישראל . ר' חייא פתח כבוד אלהים
 הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר . כבוד אלהים הסתר דבר דלית רשו לב"י לגללא
 כה מלין סתימין דלא אחמסרו לאתגלייא מלין דחפא לון עתיק יומין כד"א ילאכול לשבע
 ולמכסה עתיק-לאכול לשבעה עד הכוא אתר דאית ליה רשו ולא יתיר ועב"ד ולמכסה עתיק
 למכסה עתיק ודאי . דבר אחר לאכול לשבעה אינון דעתיק ארחין ושגילין למי
 בארמא מהימנותא דקרא יאות כגון דר"ש שארי בגויה- ולמכסה עתיק מדר
 אחרין דהא כלבון לא אחזון לאכול ולשבעה ולאחגלייא מלין בגויה- . אלא למכס
 עתיק כד"א אלא חתן את פיה לחטיא את בשרך . ביומוי דרבי שמעון כוכ בג"כ אמ
 להבריה פתח פיה ויאריו דברין בחר דשכיב כוו אמרי אל חתן את פיה וגו' . ביומ
 לאכול לשבעה בחר דשכיב עתיק דהברייא מגמגמי ולא קיימי במלין
 דבר אחר לאכול לשבעה באינון מלין דאתגליין ולמכסה עתיק באינון מלי דאתחפין
 ויקב

יקוב

בן האשה הישראלית את השם מכו ויקוב רבי אבא אמר ויקוב ודאי כד"א
 ויקוב חור גדלתו נקיב מה דכוס סתים . ושם אמו שלומית בת דברי מלכוס . יב
 גד כהן סתים שמא דאמיא כיון דכתיב ויקוב נקיב שמא דאמיא . אמר רבי אבא אי
 או דבוליא קדישא קיימא בעלמא לא ארשינא לגלח (מכאן ולהלאה) דהא לא אחיביב
 ולא דא לגלח אלא להבדיל דאיון בין מחאדי חקלא (דאי לאו) תפח רוחאיון דאיון
 אחתין לגלח לאיון דלא ידעי . ת"ח כתיב ויגלו במהנה בן הישראלית ואיש הישראלי
 ואי קרא הא אוקימנא אבל דא בר אינאו אחרא דאבוי בעלם שלומית הוה . וכיון
 ואחא הכוא מנראה עלה בפלגות ליליא תב לביחא וידע מלך אחפרש מנה ולא אחא
 עלה . ונטל אינאו אחרא ואוליד להאי ואקרי איש הישראלי . ואחרא בן הישראלית .
 אי אינון אינאו הכא כחדא מאי קא בעי הכא שמא קדישא ואמאי קלל שמא קדישא .
 אלא איש הישראלי אמר מלך מאמיא מגו קטטה . מיד ויקוב בן האשה הישראלית .
 ד"א ויקוב חור גדלתו רזא דמלכא נטל ה' דשמא קדישא ולייט לאגנא על אמיא ודא
 הוא נקיבא דאיכו נקיב ופריש שמא קדישא . ולמחאדי חקלא אחמר . ורזא דמלכא
 יבן דרך אשכ מנאפא וגו' זכא חולקיאון לדריקיא דידעין מלך ומכסיין לה . וע"ד משלי ל
 אחמר יריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגל ה' בתראה הוה נוקבא דינקא בתרין ס"ה
 שטרין בגין כך נטלא זיינן דמלכא ונקמת נקמבא . דכתיב הווא את המקלל . על דא
 נתיב איש אמו ואביו תיראו דחילו דאמא אקדים לאבא . וכהין איון ישראל בעלמא דין
 ובעלמא דאחי :

א"ר

בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו וגשא חטאו . רבי יהודה
 אמר הא אוקמוה . אבל כי יקלל אלהיו סתים ובגין דאמר אלהיו סתם לכך
 גשא חטאו דהא לא ידעיין מאן הוא אלהיו מאן דחלא דליה אי אחד מן השרים או
 חד מן ככביא או חד מדברי עלמא . א"ר יוסי אי דריק גמור הוא לא יתער *חיליוון ס"ה מלכ
 וכיון דאחער מלך דא חיישיין מיתות אודריקת ביה ולא ימות (ס"א א"ר יוסי אפילו
 דריק גמור לא ימות) על דא בגין דאיכו מלך סתים . רבי יהודה אמר דאין ליה לטב
 בבה דאי אמר אלהי יכיל למטען אלהי דהוה עד השתא דאחמשכנא אבתריה בלבאי
 והשתא אהדרנא לקבלי מהימנותא עלאה . אבל אי אמר יי' אלהים או יי' ונקיב ליה
 בשמא הכי לית ליה למטען בבהי בגין דדא הוא מהימנותא דכלא וכל את ואת *דשמא ס"ב
 קדישא דא סלקא לשמא שלימא (ס"א לשכחא) . ד"א ויקוב בן האשה הישראלית את
 השם ויקלל ר' יצחק אמר ויקוב בן האשה אמאי . אלא כמה דאוקמוה אבל האיש
 הישראלי בעלם שלומית הוה . רבי יהודה אמר בריה דבעלם שלומית מאנתו
 אחרא הוה . א"ר יצחק נא כחדא וא"ל מלך מאמיא וכי אבוי הוה דאחטקט בשמא
 קדישא כמה דאוקמוה דכתיב *להרגני אחא חומר דהא בשמא קדישא קטיל ליה שמו"ב
 גשא ועל דא חושיט מלך לקבלים ודא הוא דכתיב ויקוב בן האשה הישראלית את
 השם ויקלל . ויביאו אותו אל משה . אמאי *בגין דמטא לגביה דמשה על דקטיל ס"א
 לאבוי בשמא קדישא בגין כך ויביאו אותו אל משה כיון דחמא משה מיד וייחובו דמשה
 בשמא ואבא וברא נפלו בידא דמשה : איש כי יקלל אלהיו וגשא חטאו בגין
 דבי יצחק פתח שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי . לא יכיה בך אל זר כהנים פ"ה
 ולא תשתחוו לאל נכר . כיון דכתיב לא יכיה בך אל זר מאי ולא תשתחוו לאל נכר .
 אלא (ח"י) כז

אלא לא יכיר בך אל זר דלא ייעול בר נש לזר הרע בגוויה דכל מאן דאתי לאתחברא
ביה אל זר שריא בגוויה דהא כד אתחבר ב"נ ביה מיד אתי לאתערבא על פתגמי
אורייתא אתי לאתערבא על מהימנותא דשמא קדישא ואתי לבתר למסבד לטעוון אחר
ועל דא כתיב לא יכיר בך אל זר כיון דלא יכיר בך אל זר לא תיתי למסבד לטעוון
אחר ולמעבר על מהימנותא דשמא קדישא דהא הוא דכתיב ולא תשחחור לאל נכר
ומהימנותא בישא דב"נ דא הוא. ועל דא כי יקלל אלהיו דיכיל למטען דהוא לייט
להכחא אל זר יזרא בישא דשריא עליה למטען ואנן לא ידעין מלוי אי קשט או לא
ועל דא ונשא חטאו אכל ומוקב שם יי' מות יומת. אמר רבי יהודה ה' הכי אמאי
ונשא חטאו ונסלה חטאו מוצעי ליה. *א"ל כגון דאמר אלהי כמה דאוקימנא סתם
ולא פריש. רבי חייא אמר כי יקלל אלהיו סתם ולא פריש ודאי ונשא חטאו.
אכל ומוקב שם יי' מות יומת דהא הכא תליא מהימנותא דכלא ולית ליה רשו למטען
עליה כלל. אמר רבי יוסי הכי הוא ודאי דהא שמא דא מהימנותא דעלוי ותתאי.
ועל דא קיימין עלמין כלבו באת חד זעירא תליין אלק אלהין ורבוו רבבן עלמין
דכסופין ועל דא תנין אתוון אלין קשירין אלין באלין וכמה אלק רבבן עלאין
(ס"א עלמין) תליין כלל את ואת ואסתליקו ואתקשרו במהימנותא (ואתגלייא) וסתים בבו
מה דלא אתדבקו עלאין ותתאין אורייתא בבו תליא עלמא דין ועלמא דאתי הוא
ושמיה חד. ועל דא כתיב ^אאמרתי אשמרה דרכי מחטאו בלשוני. וכתיב ^אאל תתן
את פיך לחטיא את בשרך :

ס"א חל

תהלים לט
קבלה

רבי חזקיה פתח ^אאלא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בזהמא אם
איש לא יכיר במשך היוכל. ומה טורא דסיני דאיוו טורא כשאר טורי
עלמא בגין דאתחזי עליה יקרא דמלכא קדישא כתיב לא תגע בו יד כי סקול יסקל או
ירה יירה מאן דקריב למלכא לא כ"ש. ומה טורא דסיני דיכיל ב"נ לאושיט ביה
ידא ארר יקר דחילו כתיב לא תגע בו יד סתם ואפילו בארר יקר. מאן דאושיט
ידיה בארר קלנא לקביל מלכא לא כל שכן. רבי ייסא פתח ואמר ^אאל תקרב הלום של
נעליך מעל רגליך כי במקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ומה משא דמן
יומא דאתיליד זיכרא קדישא עילא לא אעדי מניה כתיב ביה אל תקרב הלום. אמר
ליה. משה עד כאן לא אנת דארי לאשתמשא ביקרי של נעליך. ומה משא כך דהוא
קריב דחילו בקדושה כתיב ביה הכי. מאן דקריב בארר קלנא לגבי מלכא על אחת
כמה וכמה. רבי אבא אמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו. ת"ח כד הווי ישראל
במגרים הווי ידעי באיוון רבדבי עלמא דממנן על שאר עמין וכל חד וחד הווי ליה
דחלא בלחודי מנייבו. כיון דאתקשרו בקשרא דמהימנותא וקריב לון קב"ה לפולחניה
אתפרשו מנייבו וקריבו לגבי מהימנותא עלאה קדישא ובג"כ כתיב איש איש כי יקלל אלהיו
ואע"ג דפולחנא נוכרא הוא כיון דאנא פקידת לון ממנא לדברא עלמא מאן דלייט ומבצי
לון ונשא חטאו ודאי דהא ברשותי קיימין ואולי ומדברין בני עלמא. אכל ומוקב שם יי' מות
יומא לאו ונשא חטאו כמה לאלין אלא מות יומת. מות בעלמא דין יומת בעלמא דאתי.
לאלין ונשא חטאו בגין דמבצי עובדי ידי מבצי לשמשי דאנא פקידת ואסיר הוא אכל מיתא
לא אתחייב בבו. ר"ש הווי חיל בארר וכוה עמיה רבי אלעזר ורבי אבא ורבי חייא
ורבי יוסי ורבי יהודה ^במטו לחד טיקלי דמייא פוסקרא רבי יוסי בקטפוי לגו מייא אמר

שמות יט
זכ שייך
ל' יתרו :

קוסר

ב טעונו לנכר
אחד
דמים קטפוס

ור' יוסי כו' שם מקום מדרון אל אמת המים ונמר ר' יוסי באומו מדרון בלבושו לתוך סמים :

א קוטרא דקוסטי דמיא ולואי ולא שביח . אל ר"ש אסיר לך שמשא דעלמא
 הוה ואסיר לאהגא קלנא בשמשא דקב"ה וכ"ש דאינון עובדי קשוט . ב בנימוסי דקסטירא
 עלאה שכיחי . פתח ואמר (ראשית ה) וירא אליהם את כל אשר עשה והנה טוב
 מאד וירא אליהם את כל אשר עשה סתם אפילו נחשים ועקרבים ויתוסים ואפילו
 ינון דאתחזון מחבלי עלמא בכלהו כתיב והנה טוב מאד כלבו שמיני עלמא . ג מדברי
 עלמא ובני נשא לא ידעי . עד דהו אולי חמו חד חויה מדבר קמייכו אמר ר"ש ודאי
 דא אזיל לארעשא לן ניסא רבא הוה חויה קמייכו . ד וקטר צחד אפעה בקיטרא
 דאורחא . ה סטון (ס"א נון) חד צחד ומיתו . ו כד מטון חמו לון לתרוויכו שכיבין
 בארעא . חמר רבי שמעון בריך רחמנא דרחיש לן ניסא דהא כל מאן דאסתכל בהאי כד
 דאליכו בקיומיה או אי הוה יסתכל בצר נש לא יסתוב ודאי כ"ש אי יקרב בהדיא .
 קרא עליה (סליס ג) לא תאוכה חליך רעה ונגע לא יקרב באהלך . ז וכלל עבד
 קב"ה שליחותא דליה ולית לן לאהגא קלנא בכל מה דאיכו עבד ועל דא כתיב טוב

י לכל ורחמינו על כל מעשיו . וכתב יודוך יי כל מעשיך : * רבי שמעון פתח דפס ויחירכא
 לאי חצלתהו השרון שושנת העמקים . כמה חציבה כנסת ישראל קמי קב"ה שיר ב
 דקב"ה משבח לה ויהא משבחת ליה חדיר וכמה שבחין וממירין אתקנת ליה למלכא . ג מנביה שולש
 חדיר . זכא חולקון דישאל דאחידן בעדצא דחולקא קדישא כמה דכתיב (דברים לב)
 כי חלק יי עמו יעקב חבל נחלתו . חני חצלתהו השרון דא כ"י דאקרי חצלת דקיימא
 בשפירו דנוי בגמא דעדן לאתנטעא . השרון דהיא נטרת (נ"א שרה) ומשבחת ליה
 למלכא עלאה . ד"א חני חצלתהו השרון . דבעיית לאשתקאה משקיו דנחלא עמיקא מנוצא
 ונחלין כד"א (ישעיה לג) והיה השרון (כעידה) (לאגס מים) . שושנת העמקים דקיימא
 בגלגלית רח"א (ב) בעמיקתא דכלא . שושנת העמקים מאי אינון עמקים כד"א (תהלים קל)
 ומעמקים קראתיך יי . חצלתהו השרון מהוה אחר דשקיו דנחלין עמיקין נפקין
 ולא פסקין לעלמין . שושנת העמקים שושנת דהוה אחר דאקרי עמיקא דכלא
 סתים מכל סטריין . ח"ה בקדמיתא חצלתהו ירוקא . בטרפין ירוקין לבתר שושנת
 בטרין גוויין סומק וסוור . שושנת בשית טרפין . שושנת דשניאת גוונא
 אשתניאת מגוונא לגוונא . שושנת בקדמיתא חצלתהו צמנא דבעיית לאזדוגא
 ביה במלכא אקרי חצלת . בחר דאתדבק ביה במלכא באינון נשיקין אקרי שושנת
 בגין דכתיב (שיר ה) שפתותיו שושנים . שושנת העמקים דהיא שניית ומשנית גוונא
 זמנין לטב זמנין לביש זמנין לדניא זמנין לרחמי . (בראשית ג) ותרא האשה כי טוב
 העץ למאכל וכי תאוו הוא לעינים וגו' . ח"ה דהא בני נשא לא ידעין ולא מסתכלין
 ולא משגיחין . בשעתא דברא קב"ה לאדם . וואקור ליה ביקורו עלאה בעא
 מיניה לאתדבקא ביה בגין דיסתכל יחידאי וכלבא יחידאי ובאתר דדביקותא
 יחידאי דלא יסתמי ולא יתספך לעלמין בהוה קשורא דמשימנא יחידא דכלא
 ביה אחסר . כה"ד ועץ החיים בתוך הגן ולבחר סאטו מאורחא דמשימנא
 שצקו אילנא יחידא עלאה מכל אילנין ואחו לאתדבקא באתר דמשתמי ומתספך
 מגוונא לגוונא ומטב לביש ומביש לטב ונחתו מעילא לתתא ואתדבקו לתתא בשמיין
 בגיחין ושצקו עלאה דכלא דהוה חד ולא אשתמי לעלמין כה"ד אשר עשה האלהים את
 האדם ישר והמה בקשו חשבונו רבים . והמה בקשו חשבונו רבים ודאי . דין
 לאתספך לבנייהו בהוה סטרא ממש זמנין לטב זמנין לביש זמנין לרחמי זמנין לדניא

ככהוא מלך דאחדבן צב ודאי . והמה בקשו חשבונות רבים ואחדבן צב ח"ל
 קב"ה אדם שנקת חיי ואחדבן צבמותא . חיי דכתיב ועץ החיים בחור כגן עץ
 דאחדבן צב חיי דמאן דאחדבן צב לא טעים טעמא דמותא לעלמין ואחדבן צבאילנא
 אחרא הא ודאי מותא הוא לקבלך כה"ד ירגליה יורדות מות וגו' וכתיב יומואלא חיי
 מר ממות את האשכ ודאי באחר דמותא אחדבן צבך אחר דחיי בנין כך אחבז
 עליה ועל כל עלמא מותא חי הוא חטא כל עלמא מאי חטאו חי תימא דכל
 צריין אתו ואכלו מאילנא דא ואחרמי מכלא . לאו הכי . אלא בשעתא דאדם קאים
 על רגלי חמו ליה צריין כלבו ודחלו מקמיה וכוו נטלין בתריה כעבדין (קמי) מלכא
 (ג"א בחר) וכו' אמר לון אבא ואחון יבואו נשתחוו ונכרעם נכרעם לפני יי עושנו וכלבו
 חמו בתריה . כיון דחמו דאדם סגיד להאי אחר ואחדבן צב כלבו אתחשבו
 אבתריה וגרים מותא ליה ולכל עלמא כדון אשחיי אדם לכמה גוויין זמנין לטב
 זמנין לביש זמנין רוגזא זמנין נייחא זמנין דינא זמנין רחמי זמנין חיי זמנין מותא ולא
 קאים בקיומא חדיר בחד מנייהו בנין דהכוא אחר גרמא ליה ועל דא אקרי להב
 הכרז המהפכת מן סטרא דא לסטרא דא מן טב לביש מן רחמי לדינא מן שלום לקרבא-
 אהפכיכת היא לכלא ואקרי טוב ורע . דכתיב ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל
 ממנו . ומלכא עילאכ לרחמא על עובדי ידוי אוכה ליה ואמר ליה ומעץ הדעת
 טוב ורע לא תאכל ממנו וכו' לא קביל מניה ואחמשך בחר אחתיה ואחמשך
 לעלמין דבא אחתא לאחר דא סלקא ולא יתיר ואחתא גרים מותא לכלא . תא חזי
 לעלמא דאחי כתיב יי כימי העץ ימי עמי . כימי העץ הכוא עץ דאשתמודע . ביה
 שם כה זמנא כתיב יבלע המות לנח ומחכ יי אלהים דמעב מעל כל פנים . ברוך יי לעולם
 אמן ואמן . ימלוך יי לעולם אמן ואמן* :

פרשת בהר סיני

וידבר יי אל משה בחר סיני לאמר . דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי
 תבאו אל הארץ וגו' רבי אלעזר פתח זאת חזרת העולה היא העולה
 וגו' . האי קרא בכו' אוקימנא דהיא סלקא ומתחברא במלכא קדישא בזווגא
 שלים . היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה וגו' . תא חזי כיון דעאל ליליא
 ותרעין סתימין דיין תחאין מתערין בעלמא ואזלין ושאיין חמרי ואחמי וכלבי . חמרי
 הא אוקימנא וכלבי ואחמי לא שאטן ולא אזלין אלא בכו עבדי חרשיא לבני נשא כנון
 בלעם ואוקמוה . כדון כל בני עלמא ניימין ומזבח תתא דלבר אחוקד . בפלגות
 ליליא תתער רוח אפן . ומכוא מזבח תתא נפיק שלכובא דאשא ותרעין תתפתחו
 ודינין תתאין תתנשו בטובייהו . וכהוא שלכובא אזיל ושאיין ותרעין דגן עדן
 תתפתחו עד דמתי (ג"א לפרא) הכוא שלכובא תתפלג לכמה סטריין דעלמא ועאל

אמספרי' נכוד
חד :
ב ע' ריש פ'
משפטים מאמר
זכ :

שמות גדפוי דתרגול' וקארי כדון קב"ה אשחכח בין לדיקויא וכ"י משבח' ליה לקב"ה עד דאחי אפרה כיון דאחי אפרה אשחכחו * משחטין ברזא חדא - ואית לה נייחא בצעלה הכ"י על מוקדה על המזבח כל הלילה וגו' . עד הבקר דהא בצפרא דינין ושלכו בין אשחכחו וכוין אחער אברהם בעלמא וניחא היא דכלא . ת"ח כיון דעאלו ישראל לארעה לא אשחכחו בה דינין תחאין וכ"י הוה בה בנייחא על כנפי דכרובים כמה דאתמר דכתיב 'לדק ילין בה' . דין הוה לה נייחא מכלא דהא ישראל לא ניימין עד דמקריב קרבנא דבין הערבים ואסתליקו דינין . ועולה הוה אמוקד על מדבחה וכוין הוה לה נייחא מכלא ולא אשחכח אלא אחתא בצעלה הכ"י כי תבאו וגו' . ושבתה הארץ נייחא ודאי :

ושבתה הארץ שבת ליי' . שבת ליי' ממש . חו פתח ר' אלעזר ב' י"ב תקנה עבד שמות כח

עברי שש שנים יעבוד וגו' . בגין דכל בר ישראל דאתגזר דאית ביה רשימא קדישא אית ליה נייחא בשמטה דהא דיליה הוה הכוה שמטה לנייחא ביה . ודא אקרי שבת הארץ . ודאי חירו אית בה . נייחא בה . כמה דשבת נייחא הוה דכלא . הכ"י שמטה נייחא דכלא נייחא הוה דרוחא וגופא . ת"ח ה' נייחא הוה דעלוי ותחא בג"כ . ה' עלאה . ה' תחא . נייחא דעלוי . נייחא דתחאין . ה' עלאה שבע שנים שבע פעמים ה' תחא שבע שנים בלחודייהו דא שמטה ודא יוצל . וכד מסתכלין מלי כלל חד . בג"כ ושבתה הארץ . בהוה נייחא דארעה אנטריכו עבדין נייחא . ובג"כ ובשביעית ילא לחפשי חנם . חנם מכו חנם . דלא יחיב למאריה כלום .

אלא דא רוא הכא אוליפנא כתיב 'זכרו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם . בלא במדבר יא ברכה . דלא הוה עלנא במצרים עול דלעילא . ת"ח עבדין פטורין מעול מלכותא דלעילא וע"ד פטורין מן המוות . מאי עול מלכות שמים . אלא כהאי חורא דיהבי עליה עול בקדמיחא בגין לאפקא מניה טב לעלמא . ואי לא קביל עליה הכוה עול לא עבד מדי . הכ"י אעפ"י ליה לב"כ לקבליה עליה עול בקדמיחא ולבחר דיפלח ביה בכל

מח דאעפ"י . ואי לא קביל עליה כאי בקדמיחא לא ייכול למפלח . הכ"י 'עבדו חתלים ב את יי' ביראה . מכו ביראה כד"א 'ראשית חכמה יראת יי' ודא מלכות שמים שם קח ובג"כ עול מלכות שמים וע"ד כאי בקדמיחא הוה דכלא . מאן אוכח . תפלח בקדמיחא של יד . בגין דבהאי עייל לשאר קדושה . ואי כאי לא אשחכח לגביה לא שריא ביה

קדושה לעילא בג"כ 'בזאת יבא אהרן אל הקדש וגו' כתיב . וכהי עול לא שריא יוקרא יח במאן דאיהו כפית באחרא . וע"ד עבדין פטורין מעול מלכות שמים . ואי מהאי עול פטורין מכל שאר פטורין דהא שאר לא שריא עליה דב"כ עד דאשחכח גביה בהאי עול . ובגין כך הוה אכלי ישראל במצרים חנם . אוק הכא ילא לחפשי חנם דהא עבדא הוה וכל מה דעבד חנם הוה בלא עול מלכות שמים . ואע"י דחנם הוה עובדו ילא לחפשי ויהא ליה נייחא . לבתר דאיהו בחירו ואשחכח ביה נייחא יבין עליה עול מהכא אחר דאפיק ליה לחירו . ואי ב"כ יסרב למופק לחירו כד"א ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדוני וגו' . הא ודאי פנים ליה להאי אחר דשביק עול מלכותא דלעילא ונטיל עול דמאריה . ע"ד מה כתיב וקנישו אדניו אל האלוקים וקנישו אל הדלת וגו' . וקנישו אדניו אל האלוקים סתם . לגבי הכוה אחר דפגים ליה דכ"י אלוהים אקרי . ולאן אחר יתקריב לגביה אל הדלת או אל המזבח

בגין דהאי אתר פתחא כוא דלעילא ומוזחא חקרי וכהא אתמר . וכיון דליכו אבו
לאפגמא להאי אתר הכוא פגיומו אשתאר בכהדי ביה בגופיה כה"ד ורנע אדניו את אז
במרנע ועבדו לעולו . כוי עבדא תחות רגלוי דמאריה עד שתא דיוכלא . את אז
אמאי . הא חוקמו . אבל שמייע תלי בכהי אתר . עשייה לעילא ובגין דשרא
כד קריבו לטורא דסיני וכוו ברחימו דלבייכו לאתקרבא לקב"ה אקדימו עשיין
לשמייע דהא שמייע בקדמיתא ולבתר עשייה . שמייע בכהי שמייע תליא . וע"ד כוי
פגיו דהאי שמייע . יתפגים שמייע דילי וישתאר פגיומו ביה . ולא ישתאר כוא עבדי
למאריה עד דיתקרב להכוא אתר דפגים ויתפגים כוא קמיה וישתאר ביה הכוא פגיו
ובג"כ והגישו אדניו אל האלכים סהם כמה דאוקימנא וע"ד ושבתה הארץ שבת ליי

רעיא מדימנא

שש שנים תזרע שך וגו' . ובשנה **ובשנה** השביעית שבת שבתון וגו'

השביעית שבת שבתון יכיה לארץ פקודה דא לשבות בשנת
שבת ליי . וכה חוקמוה דכתיב והשביעית השביעית ואבתריה לשבות בשביעי ואבתריה
תשמטנה ונטשתה וגו' . מ"ט ואכלו אביוני להשמיט כספים בשביעית . ואבתריה למנוח
עמך . בגין דמסכני בכהי אתר תליין . ובג"כ שבע שנים שבע פעמים וכוו לך ימי שבע
שביק לון למיכל . וע"ד מאן דרחי' למסכנא שבתות השנים תשע וארבעים שנה . ככה
יכיב שלמ' בכנסת ישראל ואוסף ברכתא רזא דכל שביעיות מסטרא דשכינתא
בעלמא ויכיב חידו וחילא לאתר דאתקריאת שבע מסטרא דליק דליכו
דאתקרי לזקא לארקא ברכתא לכנסת שביעי לבינה ואיכי בת שבע מסטרא דאימא
ישראל ואוקימנא : עלאה דאתמר בה שבע ביום כללית .

הכלים קיט

שבע שמהן אינון אב"צ ית"ץ ובכון מ"ב חתון כלל חתון ותיבין סה תשע וארבעין אימא
עלאה שנת החמשים שנה דבה וקראתם דרור . כה תהא שכינתא תתאה דרור
בראשית כח פדות ושביטה לישראל דאתמר בכון י' ויכיה זרעך כעפר הארץ . כל ספירה מאלין
שבע שית גדפין דאינון שית חתון לכל חד ובכון קב"ה (ושכינתיה) בכל ספירה
יכעיה ו מאלין שבע יבשמים יכסה פגיו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף . ובינה איכי
חתה ושכינתא תתאה שבע . ולעילא מבינה חתה וחתה הא עשר ספירן שמים ג'
וד' וכ' וו' וו' כאן וילך הלך וגדול . מסטרא מוכרש . והמים היו הלך והסוד
ח אימתי . באתר דשכינתא תתאה שריא ב' כה"ד י' ותנה חסיבה בחדש השביעי דא
שכינתא תתאה בשבע עשר יום למדש איכי שביעאה ועשיראה דסליקת בכון אחי"ה
דאיכי בינה שנת היובל איכו אחיכ אשר אחיכ תרין זמנין אחי"ה חושבן מ"ב
ותמינא חתון בכון חמשין דבכון : **פקודה** לחשוב שנת היובל . וביה פקודה
לחזור לאחזתו ביוכל בשנת היובל הזאת תשובו וגו' כל חד יחזור ביה

קבלה יב לדרגא דילי דנשמתיה אחיזא מתמן כמה דאוקמוס י' וברוח תשוב אל האלכים
וגו' . שמייע שכינתא תתאה דאיכי משבע שנין . יובל אימא עלאה בינה איכי
לחמשין שנין ובה אחיזתון ישראל במפקודתון מן גלותא כה"ד ואיש אל משפחתו
שמות יג תשובו . כגוונא דמפקדו דמגרים דאינון מארי תורה כה אתמר בכון י' וחמשים עלו
בני ישראל ואוקמוה אחד מחמשים ושכינתא תתאה איכי גאולת בתי ערי חומה
אתמר כה ובתי ערי החללים . דהרי בית בית בלבה חס אינון ממארי תורה
שם יד אתקריאו בתי ערי חומה כגוונא דאתמר במפקדו דמגרים י' והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם

לגבי אודנין חוטמא בחוטמא אנפין באנפין פומא בפומא כגון (מלכס ד) וישם פיו על פיו ועין על עינו ובדא הוה מחיס סילר וכו' ודין דמלכא עם דין דמטרוניתא גופא בגופא בכל אברין דיליה קרבנא שלים דכ"ג בלא אחתא פלגו גופא איכו ושכינתא לא שריא עליה. הכי (נ"א דד) קב"ה לא איכו בקרבנא עם שכינתא בכל ישראל דאיון אנשי מדות דאיון אברים דילה עלת העלות לא שריא תמן וכאלו לא הוה קב"ה חד. בחר דלאו איכו עם שכינתיה. ובחולא לארץ דשכינתא מרחקא מן בעלח אחמר כל דבר בחולא לארץ דומה. כמי שאין לו אלוד. בגין דלית תמן קרבנא בחולא לארץ ולזמנא דקב"ה מתקרב עם שכינתיה אחקיים ביה הכי קרא (וגריס יד) ביום הכי יביה יי' אחד ושמו אחד. ועלת העלות שריא עליהו אע"ג דחקינו אבן כלותין באתר דקרבנין הכי איכו לקרבא נפשין ורוחין וגשמיתין דאיון שכליים לקב"ה ושכינתיה כאברין לגבי גופא אש מסטרא דכרסיין ומלאכין דאיון גופין ואברין דלבר ממלכא ומטרוניתא לית תמן קרבנא ובגין ד אחמר בכרסייא (שמות יז) ויאמר כיד על כס יי' (כס חסר מכס א') (נ"א ה"ו חסר משם כו"ה) (יחמיה ז) כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו ואברין בפרודא מן גופא. איכו לגו ואיון לב סה"ד בן אראלס לעקו חולא. חולא ודאי יחא רעוא דילך לאחזרא לן לבי מקדשא לקיים כלות דאוקמוס קדמאי יי' רון מלפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגזולנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידין כסדרן כל חד בסדורא דיליה ומוספ כהלכתן דענן לבר מארעא דאשראל לית תמן קרבנין כגופין דבריא דקב"ה ושכינתיה מסטרא דאילנות דיליה לית תמן פרודא ואפרשותא. דשכינתא איכי יחודי וברכתיה וקדושתיה ולי אחקריאת גופא אלא כד אחגשמו בכרסיין ומלאכין דבריא דשכינתא דאתלבשא בגופא שפלה ובגין דא כד שכינתא איכי לבר מהיכלא דבי מקדשא ולבר בכרסיין דילה כביכול כאלו לא הוה חד עמיה מסטרא דכסא עליון דאיכו גופא לקב"ה ומלאכין דתליין מניה כאברין דתליין מן גופא דאיון דכורין וגשמיתין דאתגזרו מניה דכורין. כסא תניינא גופא דשכינתא וכל נשמתין דתליין מניה מוקבין. ומלאכין דתליין מההוא כרסייא מוקבין. וקריבו דלחון בקב"ה ושכינתיה הכי יחא קב"ה ושכינתיה אע"ג דאיון נשמתין לגבי כרסייא ומלאכין הכי איון לגבך עלת העלות כגופא דאנת הוא דמיחד לון ומקרב לון ובגין דא אמונה דילך ביון ואנת לית עלך נשמתא דהכוי אנן כגופא לגבך דאנת הוא נשמה לנשמות ולית נשמה עלך ולא אלא עלך אנת לבר מכלא ולגאל מכלא ולכל סטרא ולעילא מכלא ולתתא מכלא ולית אלא אחרא עילא ותתא ומכל סטרא ומלגו דשען ספירן דמנהון בלא וביון בלא תליא ואנת בכל ספירה בארבה ורחבה עילא ותתא ובין כ ספירה וספירה ובעובי דכל ספירה וספירה ואנת הוא דמקרב לקב"ה ושכינתיה בכל ספירה וספירה ובכל ענפין דנכורין דתליין מנהון בגרמין וגידין ועור ובשר דתליין מן גופא. ואנת לית לך גופא ולא איברים ולית לך מוקבא. אלא אחד בלא שני. יחא רעוא דילך דתקרב אנת שכינתא לגבי קב"ה בכל דרגין דאיון אילנות דילה דאיון נשמתין מבטלי מדות. נשיאי ישראל חכמינו נבונים חסידים גבורים אנשי אמת נביאים דייקים מלכים כלכו דאילנות. דאית אחרני דבריא ח. דשכינתא איכי קרבן. שמן המשחה. מיימינא שמן למאור כגון (גראשית ח) את המאור בגדול. שמן משחת קדש איכו מסטרא דשמאלא דאתמר בם וקדשת את הלויים. שמן כתיב איכו מסטרא דלידק דאיכו כתיב כתישין מאברין דאיון זחיס לאחתא משחא לגבי פתילה פתילה תכלא. וגבורה מתמן איכי יראה ולויים שומרים המקדש ומתמן. **פקודא** ליר מן המקדש ואיכו מלות עבודת הלויים במקדש בכו"ד משמרות לויים דביון לויים בשירה. ובזמר הו' מזמורין קדמך לסלקא שכינתא דאיכי שירה וזמרה ביון ליי'. כ"ד עם שיר וזמרה כ"ו כחושבן ידו"ד. ואבתריה פקודא איכו מלות קטרת תמיד לקב"ה וקטר כקרבנא. והפשיט את העולה ונתח אותה לנחמיה. ואמורין ופדרין דאיון מתאכלין כל הליל אינן

אינון כפרה דאברין דגופא דיליה ונפשיה דלא יתוקדון בגיכסם ולא יתמסרון בידא דמלאך המות
 בגין דב"ג חב ביצר הרע דאיכו לפויה הכי שחיטתו בלפון לשבא ליה מהכוא לפויה ובקרבתין טול
 בכו קל וחומר מנביאים דאע"ג דתורה איכי שם יכוה ונבואה דאחמר בכו (ישעיה סג) רוח יי'
 תחיתו עס כל דא לאו כל מארי תורה שקילין ולא כל נביאים שקילין דאית נביאים דנבואה
 דלכון בלבושין דמלכא וכדי הוא דאורייתא דב"ג פ' כמה מארי ספקות ופרוקין בלבושא דמלכא -
 ואית אחרתין דסלקין יחיד באברים דגופא דמלכא דאחמר בכו וארסא - וראיתי - במראח
 בעיניי (מקוב ג) יי' שמעתי שמעך יראתי בשמייע - יחזקאל אסכלותיה ונבואותיה מעיניי -
 חזקוק מאודתין בשמייע - ובגין דא יחזקאל חזא כל אלין מראות דמרכבה בראייה בעין השכל -
 חזקוק בשמייע - ואית נבואה דנבואתיה בפומא דה"ד ויגע על פי - נבואה אחרא מריחא
 דחוטמא - דה"ד (יחזקאל ב) ותבא בי הרוח - ואית דנבואתיה ביד דה"ד (ישעיה יב) וביד הנביאים
 אדמה - ואחרתין לפנים בחיי המלך ואחרתין לפני ולפנים - והכי באורייתא פשטי"ם ראיו"ת דרשו"ת
 סודות דסתרי תורה ולעילא סתרי סתרים - לה' הכי בקרבנין אע"ג דקרבתין כלכו ליהו"כ - איכו
 נטיל כלא ופליג קרבנין למשריין דיליה - מנכון פליג לכלבים אינון קרבנין פסולין דהיב לבון
 לסמאל כלב ולמשרייתיה - ובגין דא כוה נחית דיוקנא דכלבא ומנכון לשדים דאית בכו כבעירן
 ומנכון במלאכי השרת ומנכון כנני נשא - לאינון דעובדיהון כשדים פליג קרבניהון לשדים - אלין
 דעובדיהון במלאכין פליג קרבנין דלכון למלאכים דה"ד (במדבר כח) את קרבני לחמי לאשי דאינון
 קרבנין דלכון לאו תליין כבעירן דקרבתין דבעירן אינון דעמי הארץ - אינון קרבנין (דמלאכין)
 כנני נשא לנחית ועובדין טבין - קרבנין דת"ם מארי מדות אלין מארי רזי דאורייתא וסתריין גניין
 דבכו קב"ה נחית הוא בגרמיה לקבלא קרבנין דלכון דאיכי תורת יי' תמימה שכינתא קדישא
 מיי' מדות - ותלמידי דרבנן אינון מלין דלכון כאכילות שירי מנחות ואית אחרתין דמתגברין עלייכו
 דאורייתא דלכון כאכילות מנחות עמנן ולא שירי מנחות ואית אחרתין דאורייתא דלכון אכילת
 קדשים מאכלים מכמה מינין למלכא וכל מנחות דמאכלין דקרבתין מני קב"ה לקרבא ליה כלכו
 בצינא דיליה דאיכי שכינתא והאי איכו **פקודא** לקרבא קרבנות צבית כצחור לקיים
 (ישעיה ס) כי אם זאת יתהלל המתהלל וגו' למלכא דכו עבדי ואפרכסוי ושלטי מלכותא
 שליח ליה כמה דורוני אמר מאן דבעי למשלח לי דורנא לא ישלח אלא בידא דמטרוניתא לקיים
 בכו (ספ"ט קג) ומלכותו בכל משלה - ובג"ד אחקריאח שכינתא קרבן לה' עולה ליי' אשם ליי'
 ואפילו קרבן נדות ויולדות ומזורעים וחצים וחבות כלל לר"ך לקרבא ליי' ושכינתיה ולבשר איכי
 פליגת לכלא דה"ד (מש"ל לא) ותתן טרף לביתך וחק לנערותיה ואפי' מזוגא דחיון כנון קרבן
 שפורים מאכל בעירן ומאכל עבדים ושפחות דבי מלכא ואפי' דכלבי ודחמרי וגמלי לקיים בכו ומלכותו
 בכל משלה - ומגלן דעל ידכא פליג כלא דכתיב ותתן טרף לביתך וחק לנערותיה בגין דקב"ה בן
 יי' ה' בן יי' כליל יי' ושלמו דיליה ה' איכי עולה לידוד קרבן לידוד שלמי ליי' קריבו דיליה שלמו
 דיליה דביא אשתלים יי' ונאכיו ידוד וכלא אהדר ביה ובגין דא (שמות כב) וזבח לאלהים יחם בלתי
 לידוד לבדו דלא יכיב שלטונתא לסטרא אחרא בקרבנא דכל אלהים אחרים עלמא דפרודא אינון ולית
 לון קריבא ויחודא וקב"ה אפרים לון משמיים כנון דאפרים חשך מאור דה"ד (בראשית א) ויבדל
 אלהים בין האור ובין החשך - ומאן דקריב לקב"ה מה דאפרים כמאן דקריב מסאבו דדכא לבעלה והאי
 איכו הוא (ויקרא יח) ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב לגלות ערותה והאי לא תגלה ערותך קירוב דכל
 עריין שקילין לע"ז דכל סטריין אחרתין עלייכו אחמר (בראשית י) מאלה נפרדו איי הכים בארצותם -
 וכתיב לנשותם בארצותם בגוייהם וכתיב כי שם כלל יי' שפת כל הארץ ומשם הפיח ידוד - וכל מאן
 דקריב שום קרבנא לסטריין אחרתין קב"ה אפרים ליה משמיה ולית ליה חולקא בשמיים דקב"ה בחר
 לון לישראל מכל שאר אומין דה"ד וכן בחר ה' ופליג לון מנייכו לחולקיה דה"ד (דברים לב) כי

פסוק א' הלק יי' עמו - ובגין דא יביב לון אורייתא משמיה יי'ה שמי לעלם זה זכרי לדר דא
 וכה אוקמוה - יי'ה עס שמי שס"ה - ו"ה עס זכרי רמ"ה בכל מאוס ומאוס קשיר לר
 לישראל בשמיה למכויו כל אבר ואבר דלכון חולק עדזים ואחסמניה - ובגין דא זכרי
 לאלהים יחרם וגו' - ריכין ישראל לשחפה ליי' בכליכא דלכון בסקיץ דלכון - רכ"ה
 משל י' יבשהכלך תחא אותך בשכך תשמור עליך והקיות היא תשיחך - קס הכוא תלמיד
 ואשחטת קמיה ואמר זכא איכו חולקים דמאן דזכי למשמע מלין אלון כלכו שס יי'
 בכל סטרא ולא נפיק מניה לבר בכל סטרוי - ע"כ - (כט א פקודא להקריב וכו')

הבנים לו **רבי** תאמרו מה נאכל וגו' - רבי יודה פתח ב"בטח ביי' ועשה טוב שכן ארץ ורעה
 אמונה - לעולם ב"צ יבא זכיר במאריה וידבק לביה במהימנותא עלאה בגין
 דיכוי שלים במאריה - דכד יהוי שלים ביה לא יעלין לאבאשא ליה כל בני עלמא
 ת"ח בטח ביי' ועשה טוב מאי ועשה טוב אלא הכי תנין בעובדא דלתחא יתער
 עובדא דלעילא וכה אוקמוה ועשיתם אותם כביכול אחון תעבדון לכון בגין דבהבוא
 אתערותא דלכון דאתון עבדין לתתא אתער לעילא וע"ד ועשה טוב כתיב - ואין טו
 ב"בטח ביי' אלא לדיק דכתיב יאמרו לדיק כי טוב - כיון דאתון עבדין האי ודאי האי טוב יתער
 כדון שכן ארץ ורעה אמונה וכלא חד - שכן ארץ ארץ עלאה - דהא לית לך בעלמא
 דיכול למשרי בדה עד דיתער האי טוב לגבה - כיון דיתער ליה כביכול הוא עבדי
 ליה וכדון שכן ארץ שרי בגויה איכול איבה אשתעשע בדה - ורעה אמונה - דל
 פבלים **כ** ארץ וכלא חד כד"א יואמונתך בלילות - ורעה אמונה הוי דבר לה בכל רעותך - וא
 לא תתער לקבלה האי טוב אתרחק מנה ולא תקרב בדה לא תקרב לגו אחון מור
 יקידתא ואי תקרב בדה בדחילו כמאן דדחיל מן מותא - דהא כדון טורא דליק ואוקו
 עלמא בשלהבי וכיון דאתער לקבלה האי טוב כדון שארי בגויה ולא דחל מנה אג
 כדון יואגור אומר ויקס לך ועל דרכיך נגה אור - ת"ח בני מהימנותא מדברי להא
 לרעותהון בכל יומא מאן אינון בני מהימנותא אינון דמתערי האי טוב לקבלה ולא
 חס על דיליה וידעי דהא קב"ה יביב ליה יתיר כד"א ייס מפור וסוף עוד - מ"ט
 בגין דהאי אתער ברכאן לקבלה - ולא יימא אי אתון האי השתא מאי אעביד
 למחר - אלא קב"ה יביב ליה ברכאן עד בלי די כמה דאוקמוה - ובג"כ וכי תאמר
 מה נאכל בשנה השביעית וגו' מה כתיב וזוית את ברכתי לכם בשנה הששית - ועשה
 את התבואה לשלש השנים - ועשה ועשעת מצעי ליה - מאי ועשה - אלא לאפקא ה
 ששית **טו** דאית לה שמיטה ונייתא ולא עביד עבידתא - כתיב יראו כי יי' וגו' ונתן לכם ביום
 הששי לחם יומים וגו' - כנוונא דא וזוית את ברכתי לכם בשנה הששית וגו' :

רבי חייא ר' יוסי הו אולי בארחתא פגעו בכהוא טורא - אשכחו תרי גברי דהו אולי
 אדככי חמו חד ב"צ דהו אחי - ואמר לון במטו מגייכו דבו לי מזונא פתח דכחמא
 דכני תרין יומין דתשינא במדברא ולא אכלנא מדי - אשתמיט חד מאינון תרי גברי ואפיק
 מזוניא דאחיו אייתי לאורחא ויביב ליה ואכיל ואשקי ליה - אמר ליה חברים מה תעביד מ
 מזונא דהא אנא ידיי אכלנא-אל" ומה עלי דידך אנא חיל-יטיב גביה הכוא מסכנא עד דאכ
 כלמא דהו גביה הכוא נהמא דאשתאר יבב ליה לאורחא ואול ליה-אל" ר' חייא לא בעא קב"ה
 דמלא דא יתעביד על ידן - אל" יוסי דילמא דינא אשתור על הכוא ב"צ ובעא קב"ה
 לזונא קמיה האי בגין לשבא ליה - עד דהו אולי לאה הכוא גברא בארחתא-אל" חברים ולא
 אמינא

יניח לך דלא תתן נהמא לאחרא - ח"ר חייא לר' יוסי הא מוונא גבן ניכס ליה
יכל - ח"ר יוסי חבני למיפק מניה זכותא ניוול ונחמי דהא ודאי ^א בקפטורי דהא
טפסא דמותא אתאחיד ובעא קב"ה למנא זכותיה בגין לשזיב - אדכיי יתיב הכוא
ג ונאים תחות חד חילנא וחבריה אתרחיק מניה ויחב בדך אחרא - ח"ר יוסי לר'
א השתא יתיב ונחמי דודאי קב"ה צעי למרחש ליה נסא קנא ^ב ואורכו אדכיי חמו
י טיפסא בשלהבי קאים גביו - ח"ר חייא ווי על הכוא צ"כ דהשתא ימות - ח"ר
א זכא הכוא צ"כ דקב"ה ירחיש ליה נסא - אדכיי נחת מאילנא חד חויה ובעא
קטעליה - קס הכוא טפסא עליה וקטעליה ^א קסטר ברישיה טפסא ואיל ליה - ח"ר
א ולא אמנא לך דקב"ה בעא למרחש ליה נסא ולא תפוק זכותיה מני - אדכיי אתער
כוא צ"כ וקס ואיל ליה - אחידו ביה ר' חייא ור' יוסי ויהבו ליה למיכל - בחר דאכל
חיוה ליה ניסא דרחיש ליה קב"ה - פתח ר' יוסי ואמר (תסלי לך) בטח ביוי ועשה
צ שכן ארץ ורעה אמנא זכא חולקיה דצ"כ דעבד טוב מדידיה דהא אתער טוב
י ובמה בלדק - דכד אתער לדק - הא טוב דין אתער לגבי כ"י וע"ד כתיב
לדק תזיל ממות - מ"ט בגין לדקא חילנא דחיי כוא - ואתער על הכוא חילנא
מותא ונטיל חיון דאחידן ביה ושיזי לון מן מותא - מאן גרים להכוא חילנא דחיי
אתער להאי חיי אמנא הכוא לדק דחיו עבד כביכול כוא עבד ליה לעילא כד"א וכל ל:
ועשה לדק בכל עת - וכה אחמר - (חמר כאן) (סיום המאמר עיין בבוקר הס')

רעיא מהימנא

תתחלתם אותם לבניכם וגו' לעולם כהם תעבדו וגו' . פקודא דא לעבד
בעבד כנעני . דכתיב לעולם כהם תעבדו ואיוון מסטרא דחם
לי עריין דאתמר עליה ^א ארור כנען עבד עבדים יכיה לחיו . אמאי עבד עבדים - בראשית ט
לא עבד להכוא עבד עולם דחיו עולמו של יובל . ואי תימא דהא אחור דשם ויפת
הא אמאי לא כיה הכי כותיבו וכדי מורעא דחם כיה חליעזר עבד דאברהם אמאי
א כיו כותיה דנפק לדיק וקב"ה אורי בברכתיה כד בריך ליה לבן . אלא ודאי הכא
חא דגלגולא גולל אור מפני חשך עבדא דאברהם דנפק מחשך ודא זרעא דחם . דיו
עבד להיות כרבו דחיו אברהם דנפק מתרח עובד כו"ם . וחשך מפני אור דא ישמעאל
נפק מאברהם ועשו מיזחק . ורזא . תערוכת טפין באתר דלאו דיליה גרים דא .
אן דערב טפה דיליה בשפחה מחלת בה ישמעאל . או צבת אל נכר דחיון רע
בך . וטפה דיליה טוב אור יוירא חלבים את האור כי טוב . מערב טוב עם רע ^א
צב על מימרא דמאריה דאמר יומען דעת טוב ורע לא תאכל ממנו קב"ה בכהוא ^ב
ערב (רב) ארכיב ליה ואייתי ליה בגלגולא לקבלא עונשיה חור בתיובתא אשתדל
ואורייתא ואפריש טוב מרע דחיון אסור והאר טומאה וטכרה כשר ופסול . בדא
תפרש רע מטוב דאתמר ביה וייר יוירא לטב ויזירא לביש באורייתא אפריש לון
צ"ה ירית ליה נשמתא מניה למהו שלטא על תריוויה בחד דחיו אור עלמא דחיי
נחד דחיו חשך עלמא דין כה"ד ויפה באפיו נשמת חיים וכפוס זכוון וחובין . כמה
אוקמוה בעושה מזה אחת מטיבין לו . בינוי זכוון וחובין שקולין פלגו זכוון לעילא
ופלגו חובין לתתא ורזא דא ^א שאלתך וינתן לך ומכ בקשתך עד חיי המלכות ותעש . ס"א ופלו
דיק גמור כל זכווי לעילא וחובין לתתא . רשע גמור חובין לעילא וזכווי לתתא . לתתא אסתר ^ב
צ"כ דחב באתגלייא בתרין דרגין חיו אי חור בתיובתא באתגלייא בין לדיקייא
גבין

בגין דידעין דינוי דקב"ה וגערין גרמייכו מלמחטו ובאחכסאי בין רשיעייא לקיים בכו יאשי
 רשעים הכלינה • ובגין דא חובא דאדס עבר על יויו יי אלהים ואוקמוה אין לו אלא ע"י
 אעבר עליה ארכיב ליה בטפת תרח דביה רחא לקב"ה דעבר על לו מע"י דדר בחיובתא
 ותבר אולמין דעכו"ס וכל מזוי דיליה הוא תקין במה דחב ותבר חובא ובנינא בישא דבנא
 ואמליך ליה לקב"ה ושכינתיה על עלמא במאי בגין דקדיש שמיא ית' ברבים ועאל במורא
 לאתקדא גרמיה לקיים ביה פסילי אלהים חשרפון באלא ולא עוד אלא דלאבוי תר
 אהדר בחיובתא ואעיל ליה ולאמיה ולכל מארי דהכא דרא בגן עדן וכי אהלכ
 במורא • ככספא דאידי מוניט"א דמלכא ושקר לה בעופרת אעיל ליה במורא ונפק העופר
 לבר ישמעאל • ובגין דא נפק מלחק בע"י ואשתאר אדס מלובן • וכהי איכו שנוי השם
 דכד התגלגל אדס בעי למעבד ליה שנוי השם • שנוי מקום • ושנוי מעשה • לבחר אהל
 ילחק ואשתקק ביה מחובא תנינא דאחמר ביה על האדס דדא שפיות דמים ודא גרים
 נסיונא דיחק בסכינא ואחברר ביה כמאן דבריר אוכל מגו פסולת ונפק פסולת לבר עש
 שופך דמים • לבחר אחא יעקב וארכיב ליה בלבן ואחעביד עבד לגביה הכ"ד אפצד
 שבע שנים ברחל ובהכיה סבה דאחלק לה באחותה עבד שבע שנים אחרנין לאפקא תרי
 טפין דזרק אדס באחר כנראה • ודא גלוי עריות וכהי איכו לאמר • ואפיק לון מן לב
 הארמי נחש • ובחלת אלין הוה לאדס שנוי השם ושנוי מקום ושנוי מעשה • שנוי השם
 באברהם • ושנוי מקום ביחאק • ושנוי מעשה בייעקב • ואי להאי דאחמר ביה יאזא רחא
 ויספרה קבל בחיובתא כ"ש לאחרים • ובגין דא עבד טוב אחרא גרים ועבד רע און
 הכי אכל שאר עבדים לעולם בהם תעבדו • קמו מארי מתיבתא ואמרו אשרי הכס
 שכה לו שכר"ה בגימטריא משה • קם רעיא מסימנא ואמר אשרי הכס שני
 אלהיו • ע"כ • (משפטים ק"ו לא תהיה אחרי רבים וגו') •

איוב יא
 בראשית ב

דברים ז

בראשית כט

איוב כח

תהלים קמד

כי לי בני ישראל עבדים וגו' • פקודא לעבד בכל מיני עבודה במקדש ולבר ממקדש
 בכל אינון פולחנין דאקרי עבודה בללותא לאשתדל' בתר פקודי אוריייתא דכלא אקרי
 עבודה כעבד דאשתדל בתר מאריה בכל מה דאלטריך בגין דישראל קרי לון עבדים דכתיב
 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם • מ"ט אינון עבדים • בגין דכתיב אשר הולאתי אותם
 ממרים למפלח ליה כעבד דפלח למאריה דפריק ליה מן מותא דפרק ליה מכל בישוי דעלמא
 (י"א אקרון) ברתין זינין (י"א שמהן אליון) אקרון ישראל לקב"ה * עבדים דכתיב עבדי הם ואקרון בני
 דגרים יד דכתיב ימים אחס ליוי אלהים • בזמנא דידע ליה ב"י לקב"ה בארמא כלל דדין אקרי
 עבד דעביד פקודא דמאריה ולית ליה רשו לחפשא בגינזיו וברזין דביתי • בזמנא דידע
 ליה ב"י בארמא פרט דדין אקרי בן רחיימא דיליה * כן דחפיש בגינזיו בכל רזין דביתי
 ואע"י דאקרי בן ברא בוכרא לקב"ה כד"א יבני בכרי ישראל לא יפוק גרמיה מכללא דעבד
 למפלח לאבוי בכל פולחנין דאינון יקרא דאבוי • וכי אלטריך כלל ב"י למכו לגבי אבוי
 לחפשא בגינזיו ולמנדע רזין דביתיא ולאשתדל' אכתייבו • ולמכו לגבי אבוי עבד ורש
 דמלה תרין דרגין אינון לעילא דאלטריך ב"י לאחטטרא בכו ואינון רוא דמהימנותא ואינו
 חד • חד רוא דעבד • וחד רוא דבן • וכהי עבד אקרי אדון כל הארץ • בן כמא
 דאוקימו' בני בכרי ישראל • וכלא רוא חדא דמהימנותא • ואלטריך ב"י לאחטטרא
 באלין דרגין לאתכלל' ברוא דמהימנות' עבד למפלח בכל זיני פולח' בללות' דאקרי
 עבודה ככהי עבד דלויכו רוא עלאס דלא • שכיך לעלמין תדיר • וקא משבחה ומנגל
 תדיר • וקא אחמר בפולחנין אחרנין דכל פולחנין ומלין דעלמין כלכו איכו עביד ופלה
 ובג"י אקרי אדון בגין דלויכו עבד למפלח אקרי אדון כל הארץ • ב"י לאחטטרא ברוא

א כן הוה
 שמהם
 בארמא
 בלל
 בידות
 שמהם ז

א ניכר וידוע
האדם ההוא
בכל השלמות

בחקותי תלכו ^{והייתם} רבי חייא פתח ^{היה} יעמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב מיכס ^{היה}

ומה ענה אותו בלעם בן בעור וגו'. עמי זכר נא זכאח חונקא דעמא דא
מאריבון אובח לון הכי. עמי זכר נא אע"ג דאתון סטאן מאורתי עמי אתון
חזי בעינא למעבד לבו כעובדייכו. רבי יצחק אמר זכאח חונקא דעמא דמארייכו
מר לון עמי מה עשיתי לך ומה בלחיתיד ענה בי. מה יען. בלק מלך מואב בכמה
לך ועובדין אמר לשינאח לבו מעלמא וכמה חרשין אתער לקבלייכו א"ר יוסי אמר
קב"ה לישראל זכור נא. ווי דאן לווחין בכל יומא וגענין ובכיין יזכור יי' מה אינא
יה לבו יזכור יי' לבני אדום ולא בעי לשאגחא עלנא הוא אמר לן בבשו זכור נא אינ תכלים קלו
אלא לשון בעותא ואין לא אשגחא ביה כגוונא דא אן לווחין זכור יי' מה ביה לבו
זכור יי' לבני אדום יזכור עדתך קית קדם יזכרי יי' ברעון עמד ולא בעי לשאגחא עלן. שם עד
בי יי' יהודה אמר ודאי קב"ה אשגח עלן תדיר ודכיר לן אי לאו דליכו אשגח בכו בישראל שם יי'
יכיר לן לא יקומון חד יומא בגלותא הכ"ד יואף גם זאח בכיותם בחרץ אויביכם וגו'. ויקרא טו
קב"ה

קב"ה לא עבד לך כעובדא . ת"ח בלק חכים הוה ורצ חרשין בעובדי ידיו יתיר
 בלעם וכו' אוליפנא כל מה דבעי ב"ר ביהאי עלמא בפולחנא דקב"ה בעי לאתער
 בעובדא לתתא דעובדא לתתא אתער עובדא לעילא ועובדא דא בעי בקדושה וכו'
 אוקמוס . ובאתר דלית עובדא אית מלה . ובמלה דפומא תליא עובדא לאתער
 לעילא . וכמה דבעין לאתער קדושה עלאה בעובדא ובמלה . הכי נמי אינון דלת
 מסטרא דמסכתותא בעין לאתער אסטרא דילכו עובדא ובמלה דפומא . ואט
 דבלעם חרשא הוה רב מכל חרשין דעלמא . חרשא עלאה מניה הוה בלק בקסם
 בלק רב מכל חרימין ובלעם בנחש (והא אוקמוס) קסם ונחש תרין דרגין אינון
 קסם תליא בעובדא . נחש לא תליא בעובדא אלא באסתכלותא ובמלה דפומא וכו'
 מתערין עליהו רוח מסאבא לאתלבשא בכו ועבד מה דעבד . וישראל קדישין ל
 ישיש לב הכי אלא כלבו קדישין וכל עובדיהו לאתער עליהו רוח קדישא כד"א עד יענ
 במדבר כג עלינו רוח ממרוס . וע"ד כתיב ר"י לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל דהא אי
 בסטרא דקדושה עלאה אחידן . ועובדיהו בקדושה אתו וקדושה מתערי עליהו ומתלב
 בה . ות"ח בקסם הוה בלק רב מכל חרימין ובלעם בנחש . וע"ד בשעתא דבעא בו
 לאתחברא עמיה מה כתיב ויילכו זקני מואב וחקי מדון וקסמים בידם (ובלעם עובד
 בנחש) ת"ח במלה דפומא הוה בלעם רב מכל חרשין דעלמא ובסתכלותא דהא
 נחש הוה ידע לכונא שעתא . ועל דא בעא בלק לאשלמא מלה (ס"א בלא) קס
 ונחש . אמר ליה קב"ה רשע הא קדמוך בני עובדא אית בגווייהו דכל סטרין ביש
 וינין בישין והרשין דעלמא לא יכלין לקרבה ביהדייו דכלבו ערקין מקמיה . ומ
 איכו אכל מועד ומאני קדושה ושמושי מקדשא וקטרת בוסמין דקא מצטל כל רחמ
 ורוגזא דעלמא דלעילא ותתא ועלון וקרבינן בכל יומא ותרי מזבחות למעבד עובד
 מזבחות ושלחן ולחם הפנים ואת הכיור ואת כנו וכמה שמושין לעובדא למלה דפומ
 הארון ותרי לוחייא דאורייתא ואהרן לכפרא על עמא בללותא בכל יומא . כ
 דאשגח הכוה רשע ביהאי אמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל . מ"ע .
 אלהיו עמו ותרושת מלך בו . וע"ד עמי זכור נא בצעו מנייכו הוו דכירין הה
 זמנא דאתחברו בלק ובלעם לשיטא לבו ולא יכילו דאנא אחידנא בכו כאבא דא
 בצריה ולא שביק ליה בידא דאחרא . מן השיטים ועד הגלגל מאי דא לקביל דא . א
 אמר קב"ה לישראל בצעו מנייכו הוו דכירין כל זמנא דהיותון לאיניו בי ולא יכיל הה
 רשע בחרשיו וקסמיו לשלמא עליהו . כיון דשבתקת ידיהו לאחדא בי והיותון בשטי
 כושע יי מה כתיב ויאכל העם וישתחוו לאלהיהם . בגלגל כד"א בגלגל שוורים זבחו וכו'
 שליטו בכו שגאיוכו וכל דא אמאי למען דעת לדקות י"י . כל אינון לדקות דעבד
 לכו בזמנא דחתון אחידן בי ולא שביקנא מלה דעלמא לשלמא בכו ורוגזא דלעילא ותת
 וינין בישין לא יכלין לקרבה בכו . ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשיבותי אתכם דבר כאש
 ידבר יי אלי . ת"ח בשעתא דעאל שמשא ותרעין כלבו אסתיומו ועאל ליליא ואתחש
 כמה חבילי (ס"א לבוי) * שראן משלשיוכו ואלין ושטאן בעלמא וכמה רברבי ממנן עליי
 דמדברי לבו ואתא ממנא רברבא על כלא מסטרא דשמאלא . ^א והכוה רשע הוה ש
 לגבי הכוה ממנא עלאה מכלא בחרשיו . והכוה הוה אמר בחרשיו בליילא בזמנא דאיכו שלם
 ב שמונה אות' כל סיעתא דיליה והכוה הוה אחי לאשתכחא גביה ואודע ליה מה דאיכו בעי . כנו
 ב רצ בלעם

א יויבא אלדים אל לנן הארמי הכוא דשכח גביה יויבא אלדים אל אבימלך . כלכו ^{נראית לא}
 וזנא דא בכל אתר אקרון ליה באינון חרשין . וע"ד כוז שכח בליליא יתיר מביממא ^{סס כ}
 א חוקמוה וכל בני חרשין וחכימין כוז לאבימלך דכתיב יוישקא אבימלך מלך ^{סס טו}
 לשמים בעד החלון . כתיב הכא בעד החלון וכתיב הכא ^{שפטים כ} בעד החלון נשקפה ותיב
 סיסר . לנן הכא חוקמוה בלעם כדון . ועל דא בכלכו כתיב אלכיס ויבא
 אלכיס אל בלעם ויבא אלכיס אל לנן ויבא אלכיס אל אבימלך כוא אתא לגבייהו ולא
 ינון לגביה דכא לית לכו אתר זמין . ואי תימא הכא כתיב אלכיס . אלא שמה דא
 שחתק בכלא ואפי' ע"ז ממי אלכיס אקרי אלכיס אחרים ובכללא דאלכיס אחרים
 לין ממנן ובכללא דא כוז ובג"כ אקרי כבי . והכוא רשע כוז אמר בחרשיו וקרי
 ביה ואחי לגביה . ובגין כך כתיב לינו פה הלילה והשיבותי אתכם דבר כאשר ידבר
 אלי . הכוא רשע קא משבח גרמיה דכא לא כתיב ביה אלא ויבא אלכיס . ד"א
 אשר ידבר יי' אלי ע"י דהכוא שליחא דסטרטא אחרא ואי תימא הכא ביממא אשתכח
 גביה* . אלא ודאי בנחש אשתכלותא כוז ביה ובככוא זמנא כוז מסתכל לכוונא שעתא ^{פ"א כד כוז}
 כ"ד ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים . ויבא בלעם כי טוב בעיני יי' לברך את ^{לגבי בלך אלא}
 ישראל . אלא דהכוא יומא אשתכל לכוונא שעתא ולא אשתכח כשאר יומי וכדון חמא
 הכא רוגזא רבא לא אשתכח בעלמא כדון ידע כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל .
 הכוא זמנא שביק גרמיה מכל נחשים דעלמא ולא אשתכל ביה . הכ"ד ולא הלך
 פעם בפעם לקראת נחשים . ח"כ בהכיה שעתא דרתחא אשתכח כדון שמאלא אחר
 כוז ידע הכוא רשע אתר לאחדא בסטרא שמאלא למילט ואשתכל בהכוא זמנא
 אשתכח כדון מה כתיב ימא אקוב לא קבא אל ומה אעזוס לא זעם יי' . ובג"כ ^{במדבר כג}
 ממי זכר נא מה יען בלך וגו' . ומה ענה אותו בלעם בן בעור (בגין כך) זכאין אינון ^{מ"ב}
 ישראל זכא חולקיון בעלמא דין ובעלמא דחתי (דמאריכוו אוכה לון הכי) :
 א בחקתי תלכו . אס בחקותי דא אתר דגזירין דאורייתא תליין בהכוא אתר
 כד"א אלת חקותי תשמורו חוק כוא דאקרי כבי וגזירין דאורייתא בה ויקרא ים
 תכלינן . ואת משפטי תשמורו . משפטי דא כוא אתר אחרא עלאה דהכיה חקס
 ומידת ביה ומתחבראן דא ברא דעילאי . ותחאי . וכל פקודי אורייתא וכל גזרי
 אורייתא וכל קדושי אורייתא כהני אחידן בגין דהאי תורס שבכתב ודאי תורס שבט"פ .
 על דא אס בחקותי כל אינון גזירין ודינין ועינושין ופקודין דאינון בהכוא אתר
 אקרי תורס שבטל פה חקס . ואת משפטי תשמורו בהכוא אתר דאקרי תורס שבכתב
 ד"א ממשפט אלכסי יעקב . ודא אחיד ברא ודא ברא וכלא חד ודא כוא כללא דשמא ^{כללים פ"א}
 קדישא . ומאן דאעבר על פתגמי אורייתא כאלו פגיס שמה קדישא בגין דחק ומשפט
 זמנא דקב"ה כיו ועל דא אס בחקותי תלכו דא תורס שבטל פה ואת משפטי תשמורו
 א תורס שבכתב . ודא כוא כלל דשמא קדישא . ועשייתם אותם . מאי ועשייתם אותם .
 יינון דאמר תלכו ותשמורו אמאי ועשייתם אלא מאן דעביד פקודי אורייתא ואזיל
 ואורחיו כביכול כאלו עביד ליה לעילא אמר קב"ה כאלו עשאני ואוקמוה וע"ד
 ועשייתם אותם . ועשייתם אתם כתיב ודאי כואיל ומתערי עלייכו לאתחברא דא
 דא לאשתכחא שמה קדישא כדקא יאות ועשייתם אתם ודאי . כוונא דא אר"ש יי'עש ^{ש"א כ}
 יוד שסוכי דוד עביד ליה אלא בגין דאזיל בארתי דאורייתא ועביד פקודי אורייתא
 אהניא מלכותא כדקא יאות כביכול עשה שס לעילא ולא כוז מלכא בעלמא דוכה
 להאי

בחקותי

לכאפי כדור דכור קם בפלגות ליליא וכוז משנה ליה לקב"ה עד דסליק שמה קדיש
 כדורסייה בשעתא דסליק נהורא דיממא כביכול הוא עבד שם ממש כד"ה יוקר
 בן האשה הישראלית את השם ויקלל ובג"כ ויעש דוד שם ועל דא ועשייתם את
 כתיב ואי אחון תשחלון למעבד לון לאתחננה שמה קדישא כדקא יאות כל אי
 ברכאן דלעילא ישחכחון גבייכו בתקוניכון כדקא יאות :

ונתתי

בראשית יק

גשמיכם בעתם וגו' . כל חד וחד יתן חילא דליה עלייכו מאן חינו ה"ה
 תקונא דעבדתון דהכוא שמה קדישא כנוונא דא כתיב יושמרו דרך
 לעשות דקדק ומשפט . וכי כיון דכתיב ושמרו דרך יי אחמי לעשות דקדק ומשפט
 חלא מאן דנטיר אורחוי דאורייתא כביכול הוא עושב דקדק ומשפט ומאי דקדק ומשפט
 דא קב"ה . ככה ר"ש ואמר ווי לון לבני נשא דלא ידעין ולא משגיחין ביקר
 דמאריכון מאן עבד שמה קדישא בכל יומא כוי אימא מאן דייכיב דקדק למסכני
 ת"ח הא אוקמוס כוי הוא דמסכנא אחיד ציב דיניא וכל מיכיליכו דיניא הוא את
 דאקרי דק כד"ה יתפלל לעני כי יעטוף תפלה דא תפלה ש"י ואוקימנא ומאן דיר
 ליה דקדק למסכנא הוא עבד לעילא שמה קדישא שלים כדקא יאות בגין דלדקדק
 חילנא דחיי ודקדק יכיב לזק וכד יכיב לזק כדן אחסבר דא בלא ושמה קדישא
 חשהכח שלים מאן עבד דא חתערותא (ד"ה דעבד חתערותא דא) דלתתא ודא
 כאלו עבד שמה קדישא בשלימו . כנוונא דליכו עבד לתתא כוי חתער לעילא וע
 ש יי דא כתיב יאשרי שומרי משפט עושב דקדק בכל עת . עושב דקדק דא קב"ה כביכול
 הוא עבד ליה . ת"ח מסכנא הא חתמר מאן הוא חתריה . מ"ט . בגין דמסכנא ל
 אית ליה מדיליה כלום חלא מה דייכבין ליה וסיברא לא אית לה נהורא מדיליה חלא
 מה דייכב לה שמה . ת"ח אחמי עני חסוב כמת מ"ט בגין דהכוא אתר גרים ליה
 דהא באתר דמוחא הוא שכיח ובג"כ אקרי מת . הכוא דחיים עליה הוא יכיב ליה
 דקדק חילנא דחיי שריא עלוי כד"ה יולדק תלי ממות . וכנוונא דעבד ב"י לתתא
 כוי נמי עבד לעילא ממש . זכא חולקיה דזכי למעבד שמה קדישא לעילא בגין
 דקדק סליק על כלא . והנימלי דקדק לשמה דהא חתער דקדק לחברא לון כדח
 ולמחי כלא שמה קדישא כדקא יאות דהא דק לא אחתקן ולא אשתלים חלא בלדק
 דכתיב בלדקתכוני ולכנסת ישראל חתמר ובג"כ ועשייתם אחס וגו' :

ונתתי

ישעיה נד
 הכלים ד

שלום בארץ ושכנתם ואין מהריד וגו' . רבי יוסי פתח רגזו ואל תחטאו
 וגו' . רגזו ואל תחטאו האי קרא אוקמוס דעבי בר נש לארגז יר טו
 על יצר הרע ושפיר אבל בשעתא דרמש ליליא וב"כ שכיב על ערסיה " כמה גרדי
 נמוסין מתערין בעלמא ואלין ושאיין ובני נשא בעלן לאתרגזא מקמי קב"ה ולחל
 מניה בגין דלא ישחכח נפשיה בגווייכו וישחזיב מנייכו . ויבטי ליה לב"י דלא יפיי
 מנייכו מלה בפומיה בגין דלא יתער לכו לגביה ולא ישחכחון בזהדיה כה"ד אמר
 בלכנס על משכבכם ודמו סלה . דלא יפיק מנייכו מלה מפומיה . ת"ח בשעתא דאשתכח
 ישראל זכאין קמי קב"ה מה כתיב ונתתי שלום בארץ . האי לעילא . דחתי קב"ה
 לאתחברא בכנס ישראל . כדן ושכנת' ואין מהריד . מ"ט בגין וסכנתי חיה רעב מן האר

חיה. לזינא ציטא לתתא ומאי יחיה אגרת בת מחלת ריה וכל סייטתא דילה •
בליליא • ביממא בני נשא דחתו מסערה דא דא"ד וחרב לא תעבור בארלכס •
חבא אמר בא אוקמוס דאפילו חרב של שלום כגון פרעה נכח אבל וחרב לא תעבור
סיעתא דילה וכשבתי חיה רעה דלא תשלט בארעא ואפילו העברה בעלמא
תעבור עלייכו ואפילו חרב דשאר עמין ואפילו צ"ג מזיינא לא יעבור עלייכו
דריש יאשיבו מלכא ואוקמוס דכורא אחפס בחווייכו דישראל כמה דכתיב ^ארוח
נו משיח יי' נלכד בשחיתותם וגו' • הכא אית לאסחכלא דכא תינן אי רישא
מא הוא טב כל עמא משחיצון בגיטא ואי רישא דעמא לא אחפסר כל עמא
פסן בחוביה וכו' יאשיבו רישא דכשרא כור ועובדוי מתכשרן • אמאי אחפס
ביכון דישראל אלא על דלא הימין ביה בירמיו ^ב ולא כפית לכו לישראל דחשיב
כו זכאי כותיה • וכו' אמר ליה ירמיה ולא הימין ביה ובג"כ אחפס בחוויכון •
ועוד דסיכרר כור מאיך נכורר ובעיא לאסחמא :

א לא מיתחב
גהם לייסרם *

תתי משכני בחובכם וגו' . ונחתי משכני דא שכינתא משכני משכונא דילי דריא
 אחתמשכנא בחובייכו דישראל . ונחתי משכני . משכוני ודאי מחל לב"ר
 ר' רחמא לאחרא אל' ודאי ברחמינותא עלאה דאית לי גבך בעינא לדיירא עמך .
 ד היך אנדע דתיזור גבאי נטל כל כסופא דביתאי ואייתי לגביר . אמר הא
 בונא לגבך דלא אחפרש מך לעלמין . כך קב"ה בעא לדיירא בכו בישראל מה
 ד נטל כסופא דילי ונחתי לבו לישראל אמר לון ישראל הא משכונא דילי גבייכו
 דלא אחפרש מגייכו לעלמין . ואע"ג דקב"ה אתרחיק מינן משכונא שביק בידן
 אמן נטרין ההוא כסופא דילי מאן דיבעי משכונא ייתי לדיירא גבן . בנין כך
 תי משכני בחובכ' משכונא אתן בידייכו בנין דאדור עמכון ואע"ג דישראל השתא בגלות'
 בונא דקב"ה הוא גבייכו ולא שצקו ליה לעלמין . ולא תגעל נפשי אחכם . לב"ר
 חים לחבריה ובעא לדיירא עמיה מה עבד נטל ערסא דילי ואייתי לביתאי אמר
 ערסא דילי צביתוך בנין דלא ארחיק מינך ערסך ומאנך . כך קב"ה אמר ונחתי
 בני בחובכם ולא תגעל נפשי אחכם הא ערסא דילי צביתייכי . כיון דערסא דילי
 עמכון חנדעון דלא אחפרש מגייכו ובג"ה ולא תגעל נפשי אחכם :

ב ואנו שומרי
ההטוב של
שכל מי שדואג
במשכנו יבא
לדור אצלו :

תהלת במוכנס וכויתו לכס לאלהים . כיון דמשכונא דילי גביכו בודאי
תגדעון דאנא חיל עמכון כד"א יכי יי אליך מתכלך בקרב
ך להילך ולתא חויבך לפניך וסיכ מחניך קדוש . ר' ינחק ור' יכודס כוו שכיחי
א חד בכפר קריב לימא דטבריא קמו בפלגות ליליא א"ר ינחק לר' יכודס כימא
לי דאורייתא דאש"ג דאין באתר דא לא צעינא לאתפרשא מאילנא דחיי . פתח ר'
דכ ואמר יומשא יקח את האכל ונטה לו מחוץ למחנה וגו' . ומשא יקח את האכל .
אי . אלא אמר משא הואיל וישראל קא משקרו ביה בקצ"ה . ואחליפו יקרא דיליה
משכונא דיליה יכא בידא דמסימנא עד דנחמי במאן ישאחר אל ליכושע אנת
א מסימנא בין קב"ה ובין ישראל וישאחר משכונא בידך בסימנותא ונחמי
במי (ח"ג) במאן

בהקותי

זמאן ישאחר . מה כחיו ובש אל המנהג ומשרתו יבועש בן מן נער לא ימים מתוך
האל . מ"ט ליהושע בגין דלויכו כסיכרל לנבי שמעל ואיכו אחזי לנטרל משכונא
וע"ד לא ימים מתוך האל . אל קב"ס למשכ משל לא אחזי הכי דכא משכונא דילי
יכבים צדייכו אע"ג דלויטן חאבו לנבאי משכונא יכא לגבייכו דלא יתפרשין מניח (ס"א)
דלא אחפרש מנייכו) תצעי דאחפרש מנייכו דישראל ולא אחזי לגבייכו לעלמן .
אלא אחזי משכונא דילי לגבייכו ובנייט לא אשכח לכו בל אחר אע"ג דישראל חזו
לנביס דקב"ס הכי משכונא דילי לא שכו וקב"ס לא נטיל ליה מצינייכו וע"ד בכל
אחר דגלו ישראל שכינא עמכון וע"ד כחיו ונחתי משכני בחוככם וכו' אוקמוס . פתח
ש"ר ב ר' יצחק ואמר דומה דודי לנבי או לעופר האילים הכה זה וגו' . זכאין לויטן ישראל
דזכו דמשכונא דא למכו גבייכו מן מלכא עלאה דאע"ג דלויטן בגלותא קב"ס אחי
בכל ריש ירחי ושכתי וזמני לאשגחא עלייכו ולאסחכלא בכוהא משכונא דלית ליה
גבייכו דלויכו כסופא דילי * למלכא דסרחא מטרותיחא אפקה מיכיליכ מה עבדת
נטלת ברה דיליכ כסופא דמלכא רחימא דיליכ ובגין דדעתא דמלכא עלה שצקיס
בידכא . בשעתא דסליק רעותא דמלכא על מטרותיחא ועל ברה כוכ * סליק חגריין
ונחית דרגין וסליק כותלין ולאשגחא בין נוקבי כותלא עלייכו כיון דחמי לון
שארי כבי מחזורי * קוסטי כותלא ולבחר אזיל ליה כך ישראל אע"ג דלויטן נפקין
מיכיליכ דמלכא ככוה משכונא לא שכו ובגין דרעותא דמלכא עלייכו שצקיס עמכון .
בשעתא דסליק רעותא דמלכא קדישא על מטרותיחא ועל ישראל סליק אגרא (מקד)
על הגבעות) נחית דרגין וסליק כותלין ולאשגחא בין קוסטי כותלא עלייכו
כיון דחמי לון שארי ובכ"ד כס"ד דומה דודי לנבי או לעופר האילים לדלגא מכותלא
לאיגרא ומאיגרא לכותלא הכה זה עומד אחר כחלינו בנתי כנסיות ובנתי מדרשות .
משגיח מן החלונות (דודאי כי כישתא בעיית חלונות) מניין מן הכרבים לאסחכלא
ולאשגחא עלייכו . ובגין כך ישראל צעו למחדי בכוהא יומא דאנכו ידעי דא ואמרי
יזה היום עשכ יי' נגילה ונשמחה בו :

א משל לחי
ב שם ר' :

ב על חדרים :

ג חרבי כותל :

סכלים קיח

משה ג

ואם צחקתי תמאכו וגו' . רבי יוסי פתח דמוסר יי' בני אל תמאס ואל תקח
בחוכמתו . כמח חזיבין ישראל קמי קב"ס . דקב"ס צעי לאוכחא לכו ולדברא
לכו . בחרה מישר כבאב דרחיס לגריכ ומגו רחימו דיליכ לגביכ שרביטא בידיכ תדיר
ד לדברא ליה בחרה מישר דלא יסטי לימינא ולשמאלא סכ"ד יי' את אשר יאסב
יי' יוכיח וכאב את בן ירכא . ומאן דלא רחיס ליה קב"ס וסאני ליה סליק מיני
תוכחא סליק מיני שרביטא . כחיו לאכבחי אחכס אמר יי' וגו' מגו רחימותא דיליכ
שרביטא בידיכ תדיר לדברא ליה . ואת עשו שאלחי . בגין כך סליקת מיני שרביטא
סליקת מיני תוכחא בגין דלא אתן ליה כי חולקא רחיקא דנפשי כוא חזל אחון
לאכבחי אחכס ודאי . ובגין כך מוסר יי' בני אל תמאס ואל תקח בחוכמתו . מאי ואל
תקח לא תקולון זיכ . כמאן דערק מגו * בוגין דלויטן מלין ככוכין לגביכ בגרמיכ .
תא חזי בשעתא דאהער דק דגוי . כמס * סטרי טרייין מתערין מימינא ומשמאלא
כמס שרביטין נפקין מכוון שרביטי אשא שרביטי * גומריין שרביטי שלכוכא כלס
נפקין ומתערין בעלמא ולקאן לבני נשא . תחתייכו ממק אחרתין * מארי טפסין
דקין : ממקן דארבעין חסר חד שטיין ונחתין לקאן וסלקין ונטליין רשותא עיילין

ה קו"ה
ו ארזות רוחות
ז עזר' כמחש' ושמאל
ח מחד ודן
ט כדע"ז נחלי
י כפלי שלכוכ
יא סנהל מל

ומראה מקום
א צעוים
זלבוני אש :

כראשית ח

הכלים קל

דברים עו

ישעים ג

ס"א בחרע
ס"א מחרע
ב בפרס :

דברים א

ומקבץ דהכומא רבא * מנצטין טפסי ומורא דדליק אחתבר בכו נפקי גומריין
שחטין וגמחין ואשתכחו לקבלהון דבני גשא וחייו דכתיב ויספתי ליסרה אחכס אתון
מאריהון דדינא תוספת על דינא דילהון כד"א אלא אוסיף עוד לקלל את האדמה
עבור האדם מאי לא אוסיף לא אתון תוספת למארי דינא לשילאח עלמא אלא תוספת
וונא דיכיל עלמא למסבל וע"ד ויספתי אתון תוספת ודאי . תוספת אמאי בגין
יסרה אחכס שבע על חטאיכס שבע והא קב"ה אי גבי הכוה דיליה לא יכיל עלמא
מסבל אפילו רגעא חדא הכ"ד א"ס עומת תשמר יב יי" מי יעמוד ואת אמרת
שבע על חטאיכס אלא מה ת"ל שבע אלא הא שבע לקבליהו ומאי אידי דא
תמטה דליהי שבע דאקרי שבע כד"א א"מקן שבע שנים תעשה שמטה ועל דא שבע
גל חטאיכס ואקרי שבע ואקרי בת שבע . מה בין האי להאי אלא שבע בלחודא
מעבד שמטה ולמעבד דיגין לאפקא חירו דכלא בה . בת שבע אקרי דאתחבר בחרע
יחדא לאהכרע למשלט במלכותא לאודעא מלכותא בחרעא ובכלא בת שבע אקרי .
ותיב על כן שם העיר בחר שבע עד היום כזה . בחר שבע בחרע דייחק כוה
בכלא חד מלכ הוא . ר' אבה אמר ויסרתי אחכס אף אי שבע על חטאיכס .
ויסרתי אחכס על ידא דמומן אחרין כמא דאוקמוה . אף אי הא אנה אתער
קבליהו הא שבע לאתערע עליהו . ת"ח רחמימותא עלאה דקב"ה בישראל . למלכא
יבוס ליה בר יחידא וכוה חטי קמי מלכא יומא חד סרת קמי מלכא אמר מלכא כל
בני יומין אלקינא לך ולא קבלת מכאן ואילן מאי אעביד לך אי אתריך לך מן ארעא
אפיק לך ממלכותא דעלמא יקומון עלך דובי חקלא או זאבי חקלא או לסטין ויעברון
לך מעלמא מה אעביד אלא אנה ואנת ניפוק מארעא . כך אף אי אנה ואנת ניפוק
מארעא (אף אנה ואנת נכך בגלותא וניפוק כחדא) כך אמר קב"ה ישראל מה
אעביד לכו הא אלקינא לכו ולא ארכיתו אודייהו הא אייתינא עליהו מארי תריסין
מארי טפסין לאלקאה לכו ולא שמעתון . אי אפיק לכו מארעא לחודכון דחילנא
עליהו מכמה דובין מכמה זאבין דיקומון עליהו ויעברון לכו מעלמא אבל מה אעביד
לכו אלא אנה ואתון נפוק מארעא ונכך בגלותא הכ"ד ויסרתי אחכס למכך בגלותא .
אי תימרון דאשכוכ לכו אף אי עמכון . שבע על חטאיכס דא שבע דיתתך עמכון
אמאי על חטאיכס הכ"ד א"בפשיכס שלחא אחכס אמר קב"ה אתון גרמתון דאנה
אתון לא נידור * בעלמא (ג"א ניטרו * מעלמא) הא ב מטרותיתא נפקת מביכלא
עמכון הא אתחבר כלל היכלא דלי ודילכו אתחבר דכא למלכא לא אתחזי היכלא
אלא כד אידי עייל עם מטרותיתא . וחדוה דמלכא לא אשתכח אלא בשעתא דעאל
בביכלא דמטרותיתא ואשתכח ברכא עמא בביכלא חדאן כלבו בחדא . השתא דלא
אשתכחו ברא ומטרותיתא הא ביכלא חריבא מכלא אלא אנה מה אעביד אף אנה
עמכון . והשתא אע"ג דישאל אינהו בגלותא קב"ה אשתכח עמכון ולא שביק לון דכד
פקון ישראל מן גלותא קב"ה יהוב עמכון דכתיב יושב יי אלהיך ושב יי אלהיך דברים א

ודאי והא אתמר :

רבי חייה ור' יוסי כוה אזלי בחרעא אערעו בהדיא מערתא בחקלא ח"ר חייה
לר' יוסי כהי דכתיב א"ל דברי הכרית וגו' מלבד הכרית מאי דברי הכרית . שם כח
דברי גבורה (ס"א האלה) מצעי ליה אמר ליה הא אוקמוה הללו מפי הגבורה
הללו מפי עמנו של משה והא אתמר . ת"ח אלן ואלין דברי הכרית כוה
דאע"ג

בחקותי

דלע"ג דמפי הגבורה הוו מלין מלי ברית הוו דכא טב וצוים ביה תליין טב דלתי
מלדיק ביש דלתי מן דינא דינא מאתר דדינא וסייוו לזק. ולדיק ולדק ברית אינון
ברית אקרון ועל דא מלין אלין מלי ברית אינון וקשיר ברית כחדא ובגין כך זכור
ושמור קשיר כחדא זכור ביום שמור בלילה. הא ברית כחדא ובגין כך ברית ודאי
דברי הכרית יניכו ובכל אתר ברית באתר דא איבו. אמר רבי חיאל ודאי הכי הוא
ובגין כך שבת דליבו זכור ושמור אקרי ברית דכתיב י'שמרו בני ישראל את השבת
לעשות את השבת לדרתם ברית עולם וכלא מלכ חד ואתר דא אקרי ברית בכל אתר.
ת"ח כתיב ונתתי שלום בארץ הוא יסוד דליבו שלמא דארעא שלמא דביתא שלמא
דעלמא. ויסרתי אתכם חף אני שבע. מאי שבע דא לזק. הא ודאי ברית ובג"כ
דברי הכרית יניכו. א"ר יוסי כתיב :

ואף

גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. ואף גם זאת ואף כד"א אף אני גם
לרבות כ"י דלקרי זאת דלא שבקת לון לעלמין. בהיותם בארץ אויביהם.
בהיותם כלל כחדא. לא מאסתים ולא געלתים בגין דלא אחזרזכו. להפר בריתי
אחם דאי לא אפרוק לבו הא בריתי פליג ובגין כך להפר בריתי אחם. אמר רבי
חיאל אנה שמענא מלכ חדתא דאמר רבי אלעזר לא מאסתים ולא געלתים לכלתם.
לא הכיתים ולא הרגתים לכלתם מצעי ליה. אלא לא מאסתים ולא געלתים מאן
דסאני לאחרא מאים הוא לקבליה וגעלא הוא בגיעולא קמיה. אבל הכא לא מאסתים
ולא געלתים. מ"ט בגין דחציבותא דנפשאי בינייכו ובגינה כלבו חציבין גבאי הס"ד
לכלתם לכלתם כתיב חסר וי"י בגינה לא מאסתים ולא געלתים בגין דליבי רחימא
דנפשאי רחימותא דילי גבא. לבר נש דרחים אתתא וכות דיירא בשוקא דבורסק
אי לא הוות היא תמן לא עייל בה לעלמין כיון דהיא תמן דמי בעימי בשוקא דרוכלי
דכל ריחין דעלמא טבין אשתכחו תמן. אף הכא ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם
דליבו שוקא דבורסקי לא מאסתים ולא געלתים. ואמאי לכלתם בגין כלתם דאנה
רחימנא לה דליבי רחימתא דנפשאי דשרייר תמן ודמי עלי ככל ריחין טבאן דעלמא
בגין דהיא כלל דבגווייבו. א"ר יוסי אלו לא אחינא הכא אלא למשמע מלכ דא דיי.
פתח ואמר ב"ן יכבד אב ועבד אדניו. בן יכבד אב כד"א יכבד את אביו ואת אמו
ואוקמוס במיכלא ומשתייא ובכלא. האי בחייו דאתחייב ביה. בחר דמית אי חימא
הא פטור מניה הוא לאו הכי. דלע"ג דמית אתחייב ביקריה יתיר דכתיב כבד את
אביו ואי הכא ברא חזיל בארע תקלא ודאי מבזא לאביו הוא ודאי עבד ליה
קלגא ואי הכא ברא חזיל בארע מישר ותקין עובדיו ודאי דא אוקיר לאביו ואוקיר
ליה ביהאי עלמא גבי בני נשא אוקיר ליה בבהוא עלמא גבי קב"ה וקב"ה חיים עליה
ואותיב ליה בבורסייא דיקריה ודאי. בן יכבד אב כגון ר' אלעזר דליבו אוקיר ליה
לאביו ביהאי עלמא ובהוא עלמא השתא אסני שבתא דר"ש בתרין עלמין ביהאי
עלמא ובהוא עלמא יתיר מחייו דזכר לבנין קדישין * ולגזעין קדישין זכאן אינון
דדיקייא דזכאן לבנין קדישין לגזעין קדישין עלייכו אתקרי כל רואיהם יכירו כי
הם זרע ברכ' יי' אמן :

מלכא
שבת

א לשמע
קדיש' ועליה
אמ' כל רואיהם
יכירו כי

וידבר

י"י אל משה במדבר סיני באהל מועד וגו' . ר' אבא פתח י"ויברא אלהים את האדם בראשית א
 בללמו וגו' האי קרא אחמר . ח"ח בשעתא דברא קב"ה לאדם עבד ליה דזיוקנא
 דעלאי ותחאי וכוה כליל מכלא וכוה נהוריה נכיר מסייפי עלמא עד סייפי עלמא
 וכוה דחלין *קמיא כלא . ואע"ג דהא אוקמוה אית לאסתכלא ביה בכהי קרא ויברא (ס"א מניס)
 אלהים את האדם בללמו בללם אלהים ברא אותו כיון דאמר בללמו מאי בללם אלהים
 ברא אותו . אלא ודאי תרין דרגין דכלילן דכר ונוקבא חד לדכר וחד לנוקבא ובגין
 כך * דו פרזופין הוו ודאי וסיפא דקרא אוכח דכתיב זכר ונקבא ברא אותם וכליל
 הוה מכל סטרוי . (נ"א מתרין סטרוין) ואע"ג דנוקבא אחדת בסטרוי . הא היא
 גמי כלילא מתרין סטרוין למהוי שלים בכלא וכוה מסתכל בחכמתא לעילא ותתא .
 כיון ב דסרח אחמעטו פרזופין וחכמתא אסתלקת מניה ולא הוה מסתכל אלא במלי ב שעתא :
 דגופיה . לבתר אוליד בגין מעלאי ותחאי ולא אחישבו דא ודא בעלמא עד דאוליד בר
 ומניה אשתלים (ס"א אשתיל) עלמא דחקרי שת וכה אוקמוה . ועכ"ד עלמא תתא
 לא אשתלים ולא הוה שלים ולא אשתכח בקיומיה עד דאתא אברהם ואחקיים עלמא
 אכל לא אשתלים עד דאברהם אשתכח ביה בעלמא ואחיד ביה בימינא כמאן דאחיד
 בימיניה למאן דנפיל . אתא יצחק ואחיד בידיה דעלמא בשמאלא ואחקיים יחיר .
 כיון דאתא יעקב אחיד באמצעיתא בגופא ואשתכליל בתרין סטרוין אחקיים עלמא ולא
 הוה מתמוטט . ועס כל דא לא אשתיל (ס"א אשתלים) בשרשו עד דאוליד תריסר
 שבטין ושבעין נפשאין ואשתיל (ס"א ואשתלים) עלמא . ועכ"ד לא אשתלים עד דקבילו
 ישראל אורייתא בטורא דסיני ואחקס משכנא דקין אחקיימו עלמין ואשתלימו ואחבסמו
 עלאין ותתאין . כיון דאורייתא ומשכנא אחוקמו בעא קודשא בריך הוא למפקד
 חילוי

חילוי לאורייתא כמה חיילין אינון לאורייתא וכמה חיילין אינון דמשכנא . ת"ח ב
מלה דבעי לאתשיבנא בדוכתיה לא מתיישבא עד דאדבר בפומא ואתמני עלה
אוף הכא בעא קב"ה למפקד חיילין לאורייתא וחיילין דמשכנא וכלכו הוו כחד ול
מתפרשי דא מן דא בלא כגוונא דלעילא דהא אורייתא ומשכנא לא מתפרשי דא מ
דא ואלין כחדא . ובגין כך חייליון עאלין בחושבנא לאשתמודע גבייהו בר אינו
אחרין לית לון חושבנא . ובגין כך כתיב וידבר יי' אל משה במדבר סיני באה
מועד . אי באהל מועד אמאי במדבר סיני . אלא חד לאורייתא וחד למשכנא . ובה
והאי . באחד לחדש השני בשנה השנית וכלא חד ובהי אקרי חדש זיו רמז להביו
ירחא ושחא דהכיר לסיכרא דהא כדין עלמין כלכו אשתכחו בשלימו . ללחם מאר
מזרים לאשתמודעא דהא כדין נפקו ישראל ממזרים בחדש הראשון סוכ . רבי יצחק
פחח יי' זכרו יצרך יצרך את בית וגו' . יי' זכרו יצרך אלין גוברין דהוו עאלין
בחושבנא דמדברא וקב"ה מצרך לון ואוקיף עלייהו בכל זמנא . ת"ח הוי מאן דאמנ
שבחא דהזכרים דבניו או דממוניה בעי לזכרא ליה ולאודאה עליה דרבאן . מנלן
ממשה דכתיב ויבטחם היום ככבדי השמים לרוב . לזכר מה כתיב . יי' אלהי אבותיכם
יוסף עליכם ככם אלף פעמים וגו' . תרין דרבאן הוו חד יי' אלהי אבותיכם וגו' .
הא חד . לזכר ויצרך אתכם כאשר דבר לכם . לאודאה עלייהו דרבאן על דרבאן .
ואי איכו מני שבחא דהזכרים ולא אודי עליה דרבאן . הוא נתפס בקדמיתא
מלעילא . ואי איכו מצרך ליה הוא מתדבק מלעילא . וזכרתא בעי לזכרא לה בעינא
טבא ולא בעינא זיטא . ובכלא בעי קב"ה רחמימחא דלבא . ומה מאן דמצרך לחזריה
בעי קב"ה דיצרך ליה בעינא טבא בלבא טבא . מאן דמצרך לקב"ה עאל"ז דבעי
עינא טבא ולבא טבא ורחמימחא דלבא . בג"כ ו' אהבתא את יי' אלהיך בכל לבבך וגו' .
ת"ח הא אוקמוס לית דרבחא דלעילא שריא על מלה דאתמני . ואי תימא ישראל
איך אתמנון . אלא כופרא נטלי מנייהו ובה אוקמוס וחושבנא לא הוי עד דיתבטש כל
ההוא כופרא וסליק לחושבנא ובקדמיתא מצרכן להו לישראל ולזכר מנאן ההוא כופרא
ולזכר מהדרין ומצרכין לון לישראל . אשתכחו דישאל מתדברין בקדמיתא ובסופא
ולא סליק זכו מותנא . מותנא אמאי סליק במניינא . אלא בגין דזכרתא לא
שריא במניינא . כיון דאשתלק דרבחא סטרא אחרא שריא עליו ויכיל לאתזקא
בגין דא במניינא נטלין כופרא ופדיונא לסלקא עליה מנייהו (ס"א מעליה מותנא)
יצרך את בית ישראל אלין נשין דלא סלקין במניינא . יצרך את בית אהרן
דאינון מצרכין לעמא בעינא טבא וכלבא טבא וזכרתא דלבא . את בית
אהרן הכי מני נשין דלהון דאתדבראן דזכרתא* . יצרך יראי יי' אלין אינון
ליואי וכלכו מתדברין בגין דחלין ליה לקב"ה . הקטנים עם הגדולים אע"פ
דלא עאלין במניינא . ת"ח לא אשתכחא במניינא זכו בישראל דאתדברין ביה
כהאי מניינא . דהאי מניינא לאתדברא הוי ולאשלמא שלימחא דעלמין סוכ
ובאחר דרבאן נפקין אתמנון דכתיב באחד לחדש השני דליווי זיווגא דרבאן
דעלמא דמניה נפיק זיווגא לעלמא ועל דא אקרי חדש זי"ז דזיווגא דכלא נפיק
מניה ועל דא כתיב ויצרך יי' מזיון וכלא חד מלה וכתיב יי' שם אה יי'

הכלים קטו

דברים א

א ואם סוכ
מספר :

ס"א

ס"א דליון

הכלים קטו
שם קטו

את הצרכה וגו' : **רבי** יהודה בוכשכח קמיה דר"ש א"ל ישראל מאן אחר אתצברן א"ל ווי לעלמא דלא משגיחין ולא מסתכלין בני נשא ביקרא דמלכא עלאה . תא חוי בשעתא דאשתכחו ישראל זכאין קמי קב"ה וכוו עלמין (ס"א עמיה) שכיחין בחד אליגא עלאה קדישא דמונא דכלא ביה בוכ מתצבר מאחר דכל צרכאן כנישין ביה וביה אתנטע ואשתילו שרשו ישראל לתתא כוו מתצברן (ואשתילו שרשו) מאחר דכל אינון צרכאן נפקין ביה ולא מתעבדי למיפק בה"ד יברכך יי' מזיון . וכתוב בטל חרמון שיווד על הררי ציון כי שם נוח יי' את הצרכה חיים עד העולם . ודא

איבו נכירו דעלמא דכתיב ^אמזיון מכלל יופי אלהים הופיע . הופיע נכיר כד"א ^בהופיע מחר פארן * וכד ינכר ינכר לכלכו עלמין . וכד האי נכירו אתער כלל הוא בצבורתא * כלל הוא בצריותא כלל הוא בשלימו דדין הוא שלמא דכלל שלמא דעילא ותתא כה"ד ^גיהי שלום בחילך שלום בארמונתך :

איש על דגלו באותות לבית אבותם יחנו בני ישראל וגו' . רבי אלעזר פתח ^דשמחו את ירושלם וגילו בה כל אהבים וגו' . כמה חציבה אורייתא קמי יעשים כו קב"ה דהא בכל אחר דמלי דאורייתא אשתמעו קב"ה וכל חיילין דיליה כלכו לייטין למלויה וקב"ה אחי לדירא עמיה כה"ד ^הבכל המקום אשר אזכיר את שמי וגו' ולא עוד אלא דשנאו נפלין קמי' ובה אוקמוס . ת"ח פקודי אורייתא עלאין אינון לעילא . אחי בר נש ועבד פקודא חדא הכא פקודא קיימא קמי קב"ה ומתעטרא קמייה ואמר קלמיא עבד לי ומן פלגיא אנא בגין דאיבו אתער ליה לעילא . כגוונא דאיבו אתער ליה לתתא כ"ה אתער לעילא ועבד שלמא לעילא ותתא כמה דאת אמר . ^ואז יחזק יעשים עז

במעמי יעשה שלום לי שלום יעשה לי . יעשה שלום לי לעילא . * שלום יעשה לי לתתא . יי' זכא חולקיה דכחא בר נש דעבד פקודי אורייתא . שמחו את ירושלם וגו' בגין דחזו לא אשתכח אלא בזמנא דישראל קיימי בארעא קדישא דתמן אחצרת אתתא בצעלב וכדין הוא חזותא דכלל חזותא דעילא ותתא . בזמנא דישראל לא אשתכחו בארעא קדישא אסיר ליה לב"י למחדי ולאחזאח חידו דכתיב שמחו את ירושלם וגילו בה וגו' . וגילו בה דייקא . רבי אבא חמא חד ב"י דבוכ חדי * בני טרונייא דצבל בטש ביה אמר שמחו את ירושלם כתיב . (אמר רבי אבא) בזמנא דירושלם בחזו בני

בר נש למחדי . ר' אלעזר לטעמיה דאמר שמחו את ירושלם כיינו דכתיב ^זעבדו את יי' בשמחה . כחוב אחד אומר עבדו את יי' בשמחה . וכחוב אחד אומר ^חעבדו את יי' ביראה וגילו ברעד . מה בין האי להאי . אלא כאן בזמנא דישראל שראן בארעא קדישא כאן בזמנא דישראל שראן בארעא אחרא . (ד"א) עבדו את יי' ביראה דא כ"י בזמנא דאיבי בגלותא ביני עממיה . א"ר יהודה ובה כתיב ^טכי בשמחה תללו ודא היא

כ"י כיון דאמר תללו מן גלותא הוא . ואקרי שמחה . א"ל ודאי הכי הוא דכל זמנא דאיבי בגלותא ושכיבת נעפרא לא אקרי שמחה עד דקב"ה ייטי לגבה ויוקיס לה מעפרא ויימא ^יהסתערי מעפר וגו' . קומי אורי וגו' . ויתחברון כחדא (ויוקיס לה מעפרא) . כדין ^{יא}שמחו אקרי . חזותא דכלל וכדין בשמחה תללו ודאי . כדין כמה חיילין יפקון לקבלא דמטרוניתא לחזותא דכלל דמלכא כד"א הכרים והבצעות יפאחו וגו' וכתוב ^{יב}כי הלך

א כחש השקר

ב כל צל שכן

ג חרס סרני

ד פלשתיס טורני

ה פלשתי : סבלים ק

ו יעשים נס

ז שם ב

ח שם צ

ט שם ד

איש על דגלו באותות . * אלין ארבע משריין דכנסת ישראל דאינון תריסר
 שבטין תריסר תחומין סחור סחור לה כלא כגוונא דלעילא כתיב י' ששם על
 שבטים שבטי י' וגו' . ששם עלו שבטים אלין י"ב שבטין י"ב תחומין לתתא
 שבטי י' הא אוקמוס בנין דיי"ה עדות לישראל ודאי ובנין דא כראובני השמעוני י' י'
 בכל חד וחד . אבל ודאי הכי הוא דהא חילנא עלאה קדישא בכו אחסר בחותמו
 יחזקאל 6 ואוקמוס דכתיב ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל כימין וגו' . דיוקנא
 דאדם אחליל בכלכו . ואפיין הוו לד' סטריין דעלמא ומתפרשן דיוקניכון וכלכו
 בליין ביה באדם . מיכאל מימינא גבריאל משמאלא . אוראל לקדמיכו . רפאל
 לאחוריכו . שכינתא עליכו . תריין מכאן ותריין מכאן וביא באמליעתא . כגוונא ד'
 בארעא דלתתא תרי מכאן ותרי מכאן וי"ה בימיכו . כיון דנטליין תריין דגלים מנ'
 כתיב ונסע אהל מועד מחנה הלויים וגו' . ולבחר אינון תריין אחרנין ד' משריין
 אינון לד' סטרי עלמא ואשתכחו תריסר אוף הכי לתתא כגוונא דלעילא . ונסע
 בראשונה דגל מחנה יכודא לקביל משרייתא דאוראל . ומחנה דראובן לקביל משרייתא
 דמיכאל . דא לדרום . ודא למזרח . מוצח כ"ז דרומית מזרחית . ומחנה דן ללפון
 מחנה אפרים ימא . מחנה דן לקביל משרייתא דגבריאל . מחנה אפרים למערב
 לקביל משרייתא דרפאל . מוצח כ"ז לפומית מערבית . כלא אחיד דא ברא עד דסלקא
 כלא ואחאחד בשמא קדישא דאיכו שירותא דכלא עלאה דכלא קדישא דכלא . כלא
 אחליל ביה . י' מזרח הוא שירותא דנכורא אזיל ושאט ואפיק לדרום ודרום נפיק
 ותלייתא בשירותא דמזרח . כ' דרום . מנ' נפיק דרום בעלמא ועייל י' בשירותא
 דמזרח ואפיק ליה . ומנ' כ' תלייתא דרום ואפון וכווא * דבימיכו י' מזרח י"ה דרום
 ואפון תלייתא ביה . ו' באמליעתא . ודא הוא בן דבר . בג"כ איכו בין לפון לדרום
 וע"ד תימן מאן דייכב מטתו בין לפון לדרום כיוון ליה בניס זכרים דהאי בן דבר
 איכו בין לפון לדרום . ה' עלאה ב' תליא לפון ודרום וכן דבר בימיכו ברא דיי"ה
 כ' בתראח מערב . וע"ד דרום אחיד ב' * מזרח דאיכו שירותא דשמא ותלייתא ביה .
 וע"ד תימן מסטרא דאבא אחיד ותלייתא חסד עלאה . מסטרא דאימא תלייתא גבורה .
 כגוונא דא אחיד כלא דא ברא . זווין דמדבחה כ"ז אשתחרן ובה לו לקדן דרומית
 מזרחית . דדרום תוקפיה במזרח דאיכו שירותא דשמא ותוקפא דשמא לא שרייתא
 אלא בשירותא . מזרחית לפומית . כיון דדרום נטיל תוקפיה דמזרח הוא אנהיר
 ללפון ואפון אחליל בדרום דהא שמאלא אחליל בימינא . לפומית מערבית דהא מעריב
 דאיכו ב' בתראח נטילא מלפון . וע"ד לפון אזיל למערב . מערבית דרומית היא
 ס"א לאחאבא חזלא * לאחאבא בדרום כמא דדרום תלייתא במזרח ותוקפיה אזיל בשירותא כ"ז
 ס"א לאחאבא מערב חזלא * לאחאבא בדרום כ"ד י' ימינו תחבקי . (ס"א י' ימינו) ימינא דא הוא דרומי . בג"כ
 י' יקא מתריין סטריין מלפון ומדרום כ"ד שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקי שמאלו
 דא הוא לפון וימינו דא הוא דרום . ורזא דא חוליפנא קב"ה יכב מטתים בין לפון
 לדרום . ואחידת להאי בן ודאי . וע"ד חית לבו לבני נשא למיכב מטתיכו בין
 לפון לדרום . וכדי חוליף לי אבא . דייכבין לבו בנין דכרין . דהא איכו אחבין
 כלפי מהימנותא שלימא עלאה בשלימותא דכלא . לגבי קב"ה דאיכו בין לפון לדרום
 ס"א דאיכו וגבי כנסת ישראל * דאנהירין בין לפון לדרום . ודאי יכוון ליה בנין דכרין . ובכלא
 כפיין

בני לאחזאח עובדא כנוונא דלעילא וכמא דאחזי עובדא לחתא כ"ג אחרע לעילא
 ואוקמוהו. שמע ר' פנחס ונשקיה לר' אלעזר ובכח וחייך אמר זכאח חולקי בכאי
 עלמא ובעלמא דחתי: **פרה** ואמר י"י אורי וישעי ממני אירא וגו'. י"י אורי חבלים כו
 וישעי כיון דבר נש אסתכל (נ"א אחאחד) בנכורא דלעילא וקב"כ אכביר עליה
 לא דחיל מעלמין ותחאין. כד"א יעליך יזרח י"י ובכדור עליך יראה. י"י מעות ישעיה ס
 י"י. כיון דקב"כ אחיד ביה דבר נש לא מסתפי בכהוא עלמא מכל מאריכון דדיין.
 אף אנא ככאי גוונא כיון דאחידנא באבון וכן לא אסתפונא בכאי עלמא ובעלמא
 אחרא ועלך כתיב י"שמה אבין וגו'. כיון דכתיב ישמה אבין ואמך מאי ותגל משני כו
 יולדתך דכא באמך סגיא. אלא ישמה אבין דא קב"כ. ואמך דא כנסת ישראל.
 ותגל יולדתך. יולדתך דלתתא. רבי שמעון אבון אן חדוותא דליה אלא קרא היא
 בלחודי דכתיב גיל יגיל אבי דיק. דא קב"כ. ויולד חכם ישמה בו דא אבין
 דלתתא. דבר אחר גיל יגיל אבי לדיק דא אבין דלתתא ויולד חכם ישמה בו. כתיב
 בתוספת וא"ו דא קב"כ הוא לעילא. ח"ר אלעזר כתיב י"ידיך אפקיד רוחי פדית חבלים כו
 אחי י"י אל אמת. כאי קרא חית לאסתכלא ביה חמיתון מאן דאפקיד בידא דמלכא
 מדי. אלא ודאי זכאח הוא בר נש דאזיל באורחוי דמלכא קדישא ולא חטי קמיה.
 תא חזי כיון דעאל ליליא חילנא דמוחא שליט בעלמא ואילנא דחיי אסתלק לעילא
 לעילא. וכיון דאילנא דמוחא שליט בעלמא בלחודי כל בני עלמא טעמין טעמא
 דמוחא. מ"ט. בגין דהכוא חילנא גרים ובר נש בעי לאקדמא ולמפקד בידיה נפשיה
 בפקדונא כפקדונא דבר נש דכיב פקדונא לאחרא דאף ע"ג דאזיב אסתחייב לגביה
 יתיר מהכוא פקדונא לאו כדאי לאתאחדא ביה הואיל ובפקדונא אסתמר לגביה ואי
 יסרב ביה ודאי נדוק אבתריה דלאו מזרעא קדישא הוא ולא מבני נבימנותא.
 כך הכוא חילנא בני נשא אקדימו ויהבין ליה פקדונא דנפשיה וכל נשמתין דבני
 עלמא טעיל. וכלכו טעמין טעמא דמוחא בגין דכאי חילנא דמוחא הוא ובגין דכל
 חיונן נפשתא. אע"ג דכלכו אסתחייבו לגביה ולא כדאי הוא לאתבא פקדונא לגביה דבר
 נש אלא כיון דכלכו אסתמרי ליה בפקדונא אכתיב כל פקדונין למאריכון. ת"ח לאו
 בדאי הוא כאי חילנא דמוחא לאתבא פקדונא לגביה דבר נש אלא בשעתא דאילנא
 דחיי אחרע בעלמא. ואימתי אחרע הכוא חילנא דחיי. בשעתא דסליק אפרא.
 ובגין כיון דכאי אחרע בעלמא כל בני עלמא חיון ושביק ואכדר הכוא חילנא
 דמוחא כל פקדונין דאסתפקדו לגביה ואזיל ליה. מ"ט חיון בגין דהכוא חילנא דחיי
 גרים. ואי חימא כא בני נשא סגיאין חיונן דמתערין בליליא בעוד דאילנא דמוחא
 שליט אלא ודאי הכוא חילנא דחיי קא עביד. מ"ט. בגין דכתיב י"לראות ביש שם ע
 משכיל דורש את אליהם ולא יכא ליה פתחון פה לבר נש דיימא אלמלא שליטנא
 בנפשיה בליליא אשתדלנא באורייתא. ח"ר יבוכה כאי בישראל ודאי וכי
 הוא. אבל בא"כ דחמינא ככאי גוונא מ"ט ח"ל ודאי שפיר הוא דקא אמרת.
 פתח ואמר י"מא אקוב לא קבכ אל ומה אזעוס לא זעס י"י. ת"ח כנוונא פמדנר כו
 דאית לעילא אית לתתא לעילא אית ימינא ואית שמאלא לתתא ישראל ועמין.
 ישראל אחאחדן לימינא בקדושא דמלכא קדישא. עמין עכו"ם לשמאלא לסטרא
 דרוח מסאבא וכלכו לתתא מכלכו דרגין דשמאלא וכלכו דרגין אחידן דא דא
 עד

במדבר

עד דתליין מן רישא וכנוונא דרישא נטיל בהכח גוונא נטיל זנבא דלוי תה
מ"ט בגין דאחיד ביה ובגין כך עמין עכו"ם בהכח סטר מסאכא דילכון
אחדברו. בלעס הוא אשחמש בכלכו כתרין (י"א דרגין) תתאין וכו' וכו' מה
בהאי תתאח דלויכו זנבא דלא יכיל לאחדברא אלא ברישא. בגין כך אמר מה אל
לא קבה אל (דלויכו רישא בגין) דהכח רישא עלאה לא אשחכח דדינא בא
יומין. ואע"ג דהאי אל אוקימנא האי מלכותא קדישא נטיל שמה כנוונא דכלא ו
טב וחסד דהאי עלמא (ס"א אוקימנא באחר אחרא עילאה וכו' טב וחסד דעל
לא האי מלכותא קדישא נטיל שמה כנוונא דעילא) ובגין כך אקרי אל אלא דלויכו *
שמות רנב בכל יום דאשחכח ביה דינא. ות"ה אל שדי *הא אוקימנא דביה ספוקא דעל
ואיכו אמר לעולם די דהא האי אל הוא דאזדוג בהדיא ובגין כך אקרי אל שדי
דשדי. ועל דא מה אקוב לא קבה אל. בגין כך כנוונא דאחער רישא ה"א את
יחסי מו תתאח. בבה רבי אלעזר פתח ואמר יקולב כנחש ילך וגו'. השתא (כהאי גוונא
דישראל בגלותא איבי ודאי אזלא כנחש. חויא כד איבו (ד"א דדינא) כפיף רי
לעפרא סליק זנבא שליט ומחי לכל אינון דאשחכחו קמיה. אוף הכי השתא בגלו
כהאי גוונא רישא כפיף לעפרא זנבא שליט מאן עביד לזנבא דיסחליק לעילא וש
ליה למטלנוי. רישא דאחכפיה לתתא. ועס כל דא * מאן מדבר ליה לזנבא ומאן
קולב כנחש ילך ובהשתא שאר עמין דאינון אחידן בזנבא סלקין לעילא ושלטין ומ
עומס * ורישא כפיף לעפרא כד"א ינפלה לא תוסיק קוס וגו'. ועס כל דא האי רישא מד
שיר א לזנבא ונטיר (ס"א ונטיל) ליה כד"א יטמוני נטירא את הכרמים אלין. עמין עעכ
דאינון זנבא. תתא רבי יהודה ונשיק ידיו אמר אלמלא לא שאלנא מלך בעלמא א
דשאלנא דא ורוחנא ליה די לי דהשתא ידענא עמין עכו"ם ושלטנא דילכון
הגלים קלם מתדבר. זכא חולקון דישראל דעלייכו כתיב יכי יעקב בחר לו יי וגו'. אל
אלעזר מכו לסגולתו. אל' תלת אבבן אלין אקרון סגולה בין לעילא בין לתתא
כנוונא דא כהנים לויס וישראלים. וכלא חד. ואלין סגולתו של קב"ה לעילא וסגול
לתתא. ודא הוא דכתיב יוהייתס לי סגולה מכל העמים : **ונסע** אהל מ
מחנה כלויס וגו'. לבחר מה כתיב ונסע דגל מחנה אפרים
בראשית מה ימא היינו שכינה שרויה במערב ואוקימנא. כתיב יוירכס ביום הכור לאמר כך י
ישראל לאמר וגו'. וישס את אפרים וגו'. כך יברך ישראל. ישראל סבא. מ
קמ"ל. אלא כך יחברך ישראל לא כתיב או כך יבורך ישראל מהו יברך ישראל. א
ישראל קדישא לא יברך לעלמא אלא כך דאנח במערב וכתיב אני אל שדי פרע ורבה
אוליפנא דחמא עמיס שכינתא וכדין אמר כך יברך ישראל לאמר. כך יברך לעלמא
שם וביאך חמא ובהכתיב יועיני ישראל כדו מזוקן וגו'. אלא שכל את ידיו כתיב מאי שכל א
ימינא כוח זקיף וסטי ליה שכינתא כלפי אפרים וארה ריחא דשכינתא על ריש
דין אמר כך יברך ישראל וחמא דאיכו למערב ודאי שכינתא במערב. והא אוקי
בגין דלכוין בין לפון לדרוס ולאתחברא בגופא ולמכוי בזוגא חד ולפון מקבל
שיר ב תחות רישא ודרוס מחבקא לה סה"ד יטמאלו תחת לראשי וימינו תחבקי. ו
(ס"א בלא) אוקימנא ודאי מטחו שלשלמה בין לפון לדרוס ולאתחברא בגופא וכדין *כללא
לאחברא עלמא. תן כל האומר תהלה לדוד ג"פ בכל יומא מובטח לו שהוא בן הע
הא

ומראה מקום

וכא אוקימנא בגין לזווגא לה להאי תהלה ולאשתכחא בכל יומא בין לפון לדרום אחי
 בר נש בצפרא מקבל עליה עול מלכות שמים (כמא דאחמר . מסדר שבהא) באינון
 תושבחן דקאמר (עס) תהלה לדוד וכלבו הללויה דאינון סדורא דעשרה תושבחן
 * דעשרה כהרין קדישין דשמא קדישא . ובגין כך עשרה אינון הללויה . לבתר
 ימים בעשרה תושבחן דאינון הללויה כלל אל בקדשו וגו' . כללוכו וגו' . מאן
 אינון עשרה הללויה וכו' חמשה אינון . אלא שרי שבהא בהללויה וסיים בהללויה .
 לבתר עלויה דסדור שבהא באו יסיר משה דאית ביה כלא וכדא מקבל עליה עול
 מלכותא קדישא . לבתר אשרי לה בחדס בסיומא דללותא לאתקדשא ביה . לבתר בללותא
 דמנחה דגבורה תלייא ודינא שארי אשתכחא בכל דרומא (ס"א יומא) דא מטא
 דאחריבית בין לפון לדרום לאתחברא בזווגא דא בגופא כדקא יאות . ומאן דמסדר
 ומחבר לה בכל יומא כהאי גווגא ודאי הוא בן העה"ב . בגין כך האי דגל מחנה
 אפרים ימא ואיכו בין לפון לדרום . דרום ראובן מן סטרא חד דכתיב דגל מחנה
 ראובן תימנה . לפון דן מסטרא אחרא דכתיב דגל מחנה דן לפונה . אפרים בין
 דא לדא אשתכח מערב דאיכו אפרים בין לפון לדרום כלא כגווגא דלעילא ב רוא
 ליתבי דרומא * אחונא . וכדי שדר לון אחונא מסטרא דבולגין (ס"א מסדרי בולגין)
 ברין קטירין דבעיתו ליחדא יחדא בטופסרא דקטרא עלאה קבילו עלייו עול מלכותא
 קדישא בכל יומא בקדמיתא וכדא תעלון * בקסורא (ס"א בקיסטרא) קדישא דדרום
 ואסחרו סטרי עלמא עד דמתקשרן בקטורא חדא ובדרום תקיפו (ס"א תקיפו)
 דוכתא ותמן תשרון . ר' אלעזר שאיל לה"ש אבוי ח"ל סימנא לזווגא דיחודא מנין .
 ח"ל ברי אע"ג דאוקימנא מלין לכל סטר וסטר ואתחדרו הכא מלה וכוכל מלה
 סימנא דא נקוט בידך וכדי הוא כעין סחרא דמדבחה דתן וכו' לו לקרן דרומית
 מזרחית מזרחית לפונית לפונית מערבית מערבית דרומית ח"ל וכו' לא יכיל עד דמקבל
 עליה ב"י עול מלכותא קדיש' בקדמית' ויהיב עליה עול דא ואת אמרת דייתי לדרום
 בקדמיתא . ח"ל . כלא הא אמינא לך דכא וכו' לו לקרן אמינא בקדמיתא וכו'
 ידעת רוא דקרן ודא הוא עול מלכותא קדישא . לבתר דרומית מזרחית דתמן הוא
 אילנא דהיי . ודא לאדווגא ליה במזרח דאיכו אבא עלאה דכא בן מסטרא דאבא
 קא אחי . ובגין כך מדרום למזרח דתוקפא דדרום במזרח הוא ובעי לאתקשרא
 בחדא דרום במזרח ומזרח דאתקשר בצפון (כד"א י'אפונך תמלא בטנס) בגין דהאי
 חשלים ומלי נחלין ומבועין וע"ד מזרחית לפונית חלין אבא ואמא דלא מתפרשן
 לעלמין וכו' אוקימנא . ומה דאחמר לפונית דאיכי טמירא עלאה ומסטר
 דילה נפיק לפון ודיגין מסטרא דילה מתערין אע"ג דהיא רחמי וחידו וכו'
 אוקימנא וכד איכי נפקת לפון נפיק ביה דאיכו אתכליל ואתקשר בדרום .
 לבתר לפונית מערבית דכא מסטרא דאבא נפיק בן ומסטרא דאמא נפיקת בת .
 ובגין כך לפונית מערבית ודא הוא קרן דקדמיתא * דכשתא אתקשר בצפון סתם . ס"א
 לבתר בעי לקשרא לה בדרום דתמן הוא קטורא דכלא וגופא ביה אשתכח וע"ד
 מערבית דרומית . אשתכח האי קרן ג' זמנין חד לקבלא ליה בר נש בקדמיתא
 ולבחר כדי לקשרא לה בתרי דרועי לאתחברא בגופא ולמכו כלא חד ודא
 הוא סדורא דיחודא שלים וכל סטר וסטר כהכא קטורא דאתחזי ליה ולא
 יתליף סטרא כסטרא אחרא דלא איתחזי ליה בגין דלא יתענש . ומאן דעביד
 * (כ"א אחו"ט) יחולא

ב סוד זה הוא
 בין וישי דרום
 ויגין ביאור
 מאמר
 זה
 בפרסם בשער
 ופרק סגור
 * ס"א בקטורא
 ג דרום ואיכו
 קשר בעליון
 אשכחא עליון

ע"י

ס"א

יבנה לך בפקדונא כשהא דקשירנא ייחודה ועצידנא עובדא ומלולא כדקא יאזא
 דינא על חטאי הא נפשי מסירנא לך ודאי . ויחזי בר נש גרמיה כאלו פטיר מן
 מא דנפשיה מסיר להאי אתר דמוחא בגין כך לא אית ביה ואי' דואי' חילנא
 יי הוא . וכהי חילנא דמוחא הוא . וכהי קמל' דרוא דמלכ (ס"א מאי קמל' רוא
 לב) דלית חובין דלא מתכפרין עד דאחפטר בר נש מעלמא הכ"ד יאס יכופר העון ישיש כב
 לכס עד חמותון וכהי יביז גרמיה ודאי למוחא ומסיר נפשיה להאי אתר לאו
 דקדונא כמה בליליא חלא כמאן דאחפטר מן עלמא ודאי . ותקונא דא בעי בכוונה
 בא וכדין קב"ה מרחם עלוי ומכפר ליה לחוביה . זכא הוא בר נש דידע למפתי
 ולמפלח למאריה ברעותא ובכוונא דלכא . ווי ליה למאן דאחי למפתי למאריה
 בא רחיקא ולא ברעותא כד"א יופתוכו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא ככון חכמים עה
 ו . הוא אומר יאליך יי נפשי חשא ולא כל מלוי חלא בלבא רחיקא הא גרים
 יאס למסתלקא מעלמא עד לא מטון יומי בזמנא דהאי חילנא אחער בעלמא למעבד
 גא . ועל דא בעי בר נש לאדבוקא נפשיה ורעותיה במאריה ולא ייתי לגביה ברעותא
 יבא בגין דכתיב ידובר שקרים לא יכון לנגד עיני . מאי לא יכון חלא בשעתא דהא
 דקין גרמיה להאי ולביה רחיקא מקב"ה קלא נפיק ואמר לא יכון לנגד עיני (אמאי)
 יי בעי לאחנקא גרמיה לא יכון לא בעינא דיתתקן . כ"ש אי אחי ליחדא שמה
 יישא ולא מיחד ליה כדקא יאזא . זכא חולקיון דלדיקייא בעלמא דין ובעלמא
 ותי עלייהו כתיב יוצאו וראו את כבודי וגו' . וכתיב יאך לדיקים יודו לשמך וגו' .
 חא רבי אלעזר ונסיק ידוי אמר אלמלא לא אחינא לעלמא חלא למשמע מלין חלין
 חא רבי יהודה זכא חולקנא וזכא חולקיון דישראל דאיוון מתדבקין
 בקב"ה דכתיב ואתם הדבקים וגו' . יועמך כלם לדיקים וגו' . ביל"או ייל"או :

ישיש סו
 חכמים קמ

דברים ד
 ישיש ס

פרשת נשא את ראש

דבר יי אל משה לאמר . נשא את ראש בני גרשון וגו' . ר' אבא פתח
 יאשרי אדם לא יחשוב יי לו עון ואין ברוחו רמיה . האי קרא לאו הכלים לב
 יי ספיח ולא ספיח רישיה ואית לאסתכלא ביה וכהי חוקמוס . ת"ח בשעתא
 גותא דמנחא דינא שריא בעלמא ויחזק תקן ללותא דמנחא וגבורה עלאה שלטא
 עלמא עד דאחי ועאל ליליא בגין לקבלא ליה (לליליא) . ומזמנא דשאר ללותא
 מנחא אחפרס שמאלא לקבלא (לי) ואחער ליליא . בחר דאחער כל אימן נטורי
 חתין דלבר כלכו מתערין בעלמא ואחפסטו . וכל בני עלמא טעמין טעמא
 מוחא וכהי אחמר . בפלגות ליליא ממס אחער שמאלא כמלקדמין * וורדא קדישא
 לקא ריחין ויהי משבחת וארימת קלא וכדין סלקא ושריא רישא לעילא בשמאלא
 ושמאלא

א ששני קדוש
 וביא כספית
 שפלים נאמר
 כשופט יין
 בחותים :

ושמאלה מקבל לה. כדן כרוזא קארי בעלמא דהא עידן הוא לאתערעא לשבחה ליה למלכא ודא
 תושבחתא מתערין ואתבסמותא דכלא אשתכח. זכא חולקים מאן דאתער לוונא זונא דא
 כד אתי לפרא וימינא אתער ומחבבא לה כדן זונא דכלא אשתכח כחדא (ס"א למלכא. כ
 אתי לפרא וימינא אתער ומחבבא לה כדן זונא דכלא אשתכח כחדא ודנן תושבחתא מתערין
 ואתבסמותא דכלא אשתכח זכא חולקים מאן דאתער לוונא זונא דא). ת"ח בשעתא דנב
 נשא דמיבין וטעמין טעמא דמוחא וגשמחא סלקא לעילא קיימא באתר דקיימא ואתבחינא ע
 עובדא דעבדת כל יומא. וכחבין לכו על פתקא. מ"ט בגין דגשמחא סלקא לעילא ואסכיד
 על עובדו דב"י ועל כל מלה ומלה דנפיק מפומיה. ודא הכיא מלה דאפיק ב"י מפומיה אי
 בדקא יאות מלה קדישא דאורייתא וללוחא הכיא מלה סלקא ובקע רקיעין וקיימא באתר
 דקיימא עד דעאל לילא וגשמחא סלקא ואחיד להכיא מלה ואעיל לה קמי מלכא. ודא הכיא
 מלה לאו איבי בדקא יאות ואיבי מלה ממילין בישין מלישנא בישא הכיא מלה סלקא לאת
 דסלקא ודנן אתרשים הכיא מלה וכהוא חובב עליה דב"י הכ"ד (מינא ז) משוכבת חיקך שמו
 פתמי פך ובג"כ אשרי אדם לא יחשוב י"י לו עון. אימתי כשאין ברוחו רמיא :

רעיא מהימנא

בבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבוד עבודה עבודה ועבודה משא
 באהל מועד. **פקודא** דא להיות כליום משוררים במקדש ואע"ג דאוקימנא לעילא
 דהא כהן איבו מקריב קרבנא ואיבו מוכאל. לוי איבו גבריאל
 איבו לרין לנגנא. ורוא דמלך (הכלים מנ) יומם יאזכר י"י חסדו דא חסד כהנא רבא. דמיכאל איבו
 כהן הדיוט לגבי מאריה ועס כל דא דדיוט איבו אלל מאריה. מלך דחיות הקדש איבו וברכת
 הדיוט אל חבי קלם בעיניך ודאי איבו יומם יאזכר י"י חסדו. וכלילא שירא עמי דא גבורה. שירא
 (דברים לג) כבוד שורו דהר לו (ויחזקאל ה) ופני שור מסמאל. וגבריאל שלוחים ורין לשורר ולגן בחדו
 בחמרר דאורייתא (לאתעסקא לעלמא קרבנא קמי מלכא בחדו ומאן דלית ליה רשו) לאתעסקא. באורייתא
 יקיים (איכב ב) קומי רני בלילא לראש אשמורת ויימא באשמורות כמה סליחות ותחנונים ובקשות בכל
 מיני רנה בגרוניא דאיבו כמור לאפקא ביה קלא בשית כנפי ריאה עס וורדא. בשית עזקא דקנה
 ודא ו' ויפיק ליה מלכא דתמן בינא כמה דאוקמוס מארי מתניחין הלכ מבין יפוק בן מבינא מבין י
 דאיבו ו' דאיבו אפרוח בשית גדפין. ויסלק ליה בשית עזקאן דקנה דאיון שש מעלות לכסא. ובי
 כרסיין אינן (יכמים יז) כסא כבוד מרום מראשון ואינון לבא ופומא ל"ב (שמות טז) ויאמר כי יד על כס
 יי מלחמה ליי' בעמלק (בנב"ד) כד סמאל. פומא *דכס"כ כ"ס י"ה הכ"ד (הכלים פא) תקעו בחדש
 שופר. מאי שופר קנה. ו' קול דסליק מן הקנה לגבי פומא דתמן ה' ב' מיני תקונין דדבורא
 דאיון שפון וסינים וחיך. שפון תרין סינים וטוחנות תרין מינין. וחיך הא חמש. דעתין
 בנכר דאיבו קול כגונא דעתין ריחיא. לאפקא קול ודבור דנפיק מבינא דלכא. במחשבה
 דאיבו שמא מפרש בעשר מיני תלים ובשופר אין פוחתין מעשרה שופרות. ואורייתא קלא
 דילה דיבור דילה בינא דילה דאוקמוס איבו חכם במבין דבר מחור דבר מחשבה
 דלילה חשיב קמי קב"ה מכל קרבנין ועלוין הכ"ד (ויקרא ז) זאת התורה לעולה ולמנחה :
 ע"כ. כד פקודא דא המועל בפקדו וכו'. **איש** או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם וגו'.
 ת"ח כתיב שופטים ד) וחבר הקני נפרד מקין מבני חובב חותן משה וגו'. וחבר הקני. מבני
 בניו דיתרו כהן כד"א (שמואל א טו) ויאמר שאול אל הקני וגו'. אמאי אקרי קני ודא אוקמוס
 וכתיב (ראשית טו) את הקני ואת הקניי. ואחמר דעבר קנא במדברא כעופא דא בגין למלטי
 באורייתא ואחפרש מן מתא. נפרד מקין אחפרש מהכוא עמא דכוס בקדמייתא. ואחבב
 ב"כ בקב"ה. נפרד מקין זכא ב"י דובי באורייתא למילא לאתדבבא באורחיו דכד בר נש אי
 *) (נ"א בנכס כסא הכ"ד תקעו בחדש שופר בנכס ליום חגו) באורחיו

ואורחיו דאורייתא משך עליה רוחא קדישא עלאה כד"א יעד יערה עליו רוח ישעיה לב
נמרוס וכד בר נש סטי אורחיו משך עליה רוחא אחרא מסטרא אחרא דכוא סטרא
ומסאבא וסטרא דמסאבא אחרא מסטרא דמוקבא דתכומא דבא דתמן מדורין דרוחין
ישין דמוקבא לבני נשא דאקרון מוקי עלמא דבא *מסטרא דקין קדמאא אשתכחו • קנא א ב
אמרו בקדמיתא כומרא לע"ג כוא ולהבא סטר כוא פלח ומשך עליה רוחא מהבא
אחר וע"ד אקרי קני לבתר נפרד מקין (ודאי) ואחדבק (י"א ואחחר) ביה בקב"ה
מאי משמע) דכל מאן דאחדבק ביה בקב"ה ועבד פקודי אורייתא כביכול כוא קיים
עלמין • עלמא דלעילא ועלמא דלתתא וכו' אוקמוס ועשיתס אותס כתיב • וכל מאן דעבר
על פקודי אורייתא כביכול פגיס לעילא פגיס לתתא פגיס לגרמיה פגיס לכל עלמין •
מתא לאתון מפרשי ימין דשאטין (פ"א דטסרין) בארבע קס חד שטייא בנייכו בעא
וקבא וכו' וע"ד איש או אשה כי יעשו וגו' האדם וגו' • (ת"ח) יוכמה כאדם עברו כוונת
ברית • אדם עבר על פקודא חד דאורייתא גרים ליה לגרמיה מיתה וגרס לכל עלמא
פגיס לעילא פגיס לתתא וכו' הכוא חובא תליא עד דיקיים קב"ה עלמא כמלקדמין ויתעבר
הכוא פגיומו מעלמא כה"ד בלע הכות לנח ומחיה יי' אלהים דמעה מעל כל פגיס וגו' • יעשים כח
בג"כ כי יעשו מכל חטאת האדם (כתיב) • האדם אדם קדמאא • למעול מעל ביי' דמאן
דיפוק מרחמי ונקא מן דינא כוא גרים פגיומו וכו' וע"ד רחמנא לישזן מחייבי דכאי
עלמא ומן פגיומו דילכו כמא זכאין מסתלק בנייכו בר כל מה דגרמי לעילא ותתא •

רעיא מדימנא

פקודא דא היא מלות תשובה ודא איבי ס"א יתק

בינה ובעוונותיו מוחרב בי שמוס כח

מקדשא לא אשתאר לנו אלא ודוי דברים
לבד ודא מלכות • ומאי בינה בן י"ה • ודאי
בן • ו' איבו ודאי • וכל מאן דחזר בחיובתא
כאלו אחזר את כ' לאת ו' דאיבו בן י"ה
ואשתלים ביה ידוד • ודא איבו תשובה
שוב כ' ודאי לגבי ו' • דאת כ' ודאי

איבו ודוי דברים ורוא דמלכ יקחו עמכם כוונת
דברים ושבו אל יי' אמרו אליו וגו' ונשלמה
פרים שפתינו • דודאי כד ב"ר איבו חוטא
גרים לאתרחקא כ' מאת ו' דאסתלק בן
י"ה דא יח"ו מאת כ' ובג"ד אחרב בי
מקדשא ואחרקו ישראל מהמן ואחגלו
בימי עממיה • ובג"ד כל מאן דעבד תשובה

ס"א יחודס
דברים ד

גרי' לאחזר' כ' לאת ו' ופורק' דא תליא •
ובג"ד הכל תלוי בתשובה דכך אמרו קדמאי
כל הקאים כלו ואין הדבר תלוי אלא
בתשובה דאיבו שלימו דשמיא • וע"ד 'ואעש' ויחזקל כ
למען שמי וע"ד 'למעני למעני אעשה' יעשים מח
כיון

ואם לא חזרין אנה אעמיד לון מלכא שקסין גזרותיו משל פרעה ויחזרון על כרחייו •

דברים ד כיון דשאריו דינא לא אסתלק עד דישתלים הכ"ד יושבת עד יי' אליהך עד ידוד ודאי .
מלי ד בחר דאשתלים ועבד תשובה אסתקן עלמין ותשובה דא אסתקריאת חיים יי' ממנו
כלכו . משמע דכתיב ומלאך כל כדברים חולא' חיים דאינון נשמחין דישראל .
האלה באחרית הימים וכתוב ושבת עד יי' ואיכו בכל דפק ועאל בפומא דב"נ בלא
אלהיך וגו' . כי אל רחום יי' אליהך וגו' . עמל ובלא יגיעה . ה' דכבראם . ועלה
דברים ה באחרית הימים מאי איכא בכל אלא אחר . יי' על כל מולא פי יי' יחיה
לאכללא כנסת ישראל דאיכי בגלותא האדם ויהא על רישיה דב"נ . עלה אחר
ז' ואשתכח' בעאקו דילכוו ואל שבי' לון יתמונת יי' יביט . יאך בללס יתהלך איש
לעלמין . ובגין כך קב"ה אע"ג דאשרי ובגין דאיכי על רישיה דב"נ אסיר ליה
דינא בעלמא בטי דיכדרון ישראל בתשובה לב"נ למיזל ד' אמות בגליא דרישא דאם
לאושבא לכו בכהי עלמא ובעלמא דאחי היא אסתלקת מעל רישיה דב"נ מיד
ולית לך מאן דקאים קמי תשובה . ח"ה אסתלקו חיים מניה . ואי תימא דך שריא
אפילו כנסת ישראל תשובה אקרי ואי על אומין דעלמא אע"ג דלא אחזרי בכוון
תימא (תשובה) עלאה . (ס"א מעליה) שמיא וארעא וכל חולדין דכוון . לא
(י"א ואת עלאה) בכל אחר לא שכיח אלא שריא ודאי . דמשה בעא מקב"ה דלא
דא אקרי תשובה כד אהדר רחמי לקבלה' חשוי שכינה על אומין דעלמא ויהב ליה .
ויהא תבת על כל אינון אוכלסין וינכ' לון הכלל דקיימא על אומין דעלמא מאן
ותשובה מעליה כד אחמסר נפשא לגבא נפקא או על חייבוי דאינון ערב רב
וטילי לה בזמנא דאיכי בתשובה כדון כלל מעורבין עם ישראל אלא ודאי לית כל
אסתקן לעילא ותתא ואסתקן כוא וכל אפייה שוין . אפילו ישראל לאו אינון
עלמא . חייבא חד בעלמא קלקולא דכמה שוין . כ"ש אחרתין . אלא ודאי על הכי
אחרתין בגינה ווי לחייבא ווי לשביב' . דיוקנא דאח' ה' אוקמוס מתנה טובה יש
ח"ה יונה בגין דלא בעא למכך בשליחות' לי בבית גמ' ושבת שמה . וכד הכי
דמאריה כמה בני נשא כוו אחאכידו שריא על ישראל לית לון יגיעה ולא
שמות ז' בגינה ביי' עד דכלכו אהדרו עליו ודאינו שטבוד . ובה נפש עמלא ויגיעה . שבת
ליה בדינא בימא וכדון אשתויבו כלכו וקב"ה וינפש . דנפש אחרת אית על רישיה דב"נ .
חס עליה לבתר ושויב כמה אכלוסין דאסתקריא' עבד . ואיכו דיוקנא על ב"נ .
בעלמא . אימתי כד אהדר למאריה מגו ואיכי עבד דמלכא דמנענעא כל איבריין
יונה ב עקתיה . הכ"ד אקראתי מזהר לי אל דב"נ למיזל בארחין טבין ולקיימא בכוון
שכלס קי' יי' ויענני . וכתוב ימן כמאר קראתי י' רמ"ה פקודין לשריא עליהו ה' דכבראם
דך סליק דבראם לרמ"ה ודיוקנא אחרת ענני במרחב י' וגו' :
נראה ה' אחר יי' ויברא אלהים את האדם בללס אלהים . חרין דיוקין טבין דאינון דבר
ונוקבא . דבר מסטרא דאח' י' נוקבא מסטרא דאח' ה' . וחרין אהון אסתקין ליה
לב"נ לתורה ולמלאכה . י' יראה ודא איכי על רישי' דב"נ ומנה ייעול דחילו ללכא דב"נ
למדחל מקב"ה ולנטרא גרמיה דלא יעבר על פקודין דלא תעשה . ה' אהבה על רישיה
דב"נ ומניה עאל רחמינו דקב"ה על רמ"ה אצריין דיליה לקיימא בכוון פקודין דעשה .
ו' איכי על רישיה דב"נ ומניה ייעול על פומא דב"נ מולין לאולפא באורייתא . ובהאי
קמו עומס דברים ושבו אל יי' . ובהאי דיה' בכוון היראה ובהאבה וכתורה יתחזר
יד"ד דאיכו בינה תשובה ו' תשוב לגבי ה' דאיכו עובד' דבראשית . ואיכי לב' אלהים :
ושתלים

יחזקאל ידוד וזה יחזקאל וזה יחזקאל יד' וז' ויכלו שלימו
 דכלא דה אחריו כל עלמא ועלה קיימין שמיא וארעא וימא וכל דריין דאחריו דכחב
 (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ כהבראש ב' בראש ואם היא אחרתהקת מעלמא אפילו
 דנעא כלל אחריו ואחזקאל ולא הוי קיומא בעלמא. האי ה' לא תיזיל מגופא וביה קיימא וכד
 היא תיזיל מניה סם המות תיחי ותשרי עליה דתחקרי טומאה נבלה פסולה מלאך המות
 חשך אפלה ושריא על גופא דב' ז' ובהכא וזמנא אחריו ב' ז' מת. ורוא דמלא (יחזקאל יח) כי לא
 אחפון במות המות נאם יי' אלהים והשיבו וחיו. כל פקודין דעשה דהוו עתידין לשריא ברמ"ח
 איברין דיליה כלבו מתאבלין עליה. ורוא דמלא (ישעיה נ) דרכיו רחיתי וארפאחו וגו' ולאבליו.
 מאי ולאבליו. חילין רמ"ח איברין דקא מתאבלין עליה דחיון דיוקנא עלאה דשרייא על רשיה
 דבה שריא ידוד. דכמה דאית (ישעיה קסג ב שמוס קו ב) דיוקנא טבא על דיק ומנהיג ליה לכל
 עובדין טבין לזכא ליה לעלמא דאחי. כך אית דיוקנא בישא על רישא דחייביא לאזכגא לון
 בעובדין בישין דירחון גיהנם ובג"ד אית הכל ואית הכל אית טב דאחמר ביה (דנריס ה)
 כי על כל מולא פי יי' יחיה האדם ואית הכל ביש דאחמר ביה (קסלה ב) גם זה הכל ורעות רוח.
 ות"ח בעובדין דב' אשתמודע פרופא דאחי עליה ובפרופא דאפיו. הכ"ד (ישעיה ג) הכרת פניהם
 עננה בס. בדיוקנא אשתמודע פרופא דחיה דשריא עליה חם הוא אריה או שור או נשר או
 אדם מהמרכבה דקב"ה ושכינתיה או מהמרכבה דמלאך שר הפנים. או מהמרכבה בישא דסמאל.
 או מהמרכבה דארבע יסודין דעלמא וליה זכון לא יר טוב ולא יר הרע אלא כבעירין
 דעלמא. ובג"ד כמה הכלים אית בזני נשא כל חד למיניה. ורוא דמלא (בראשית ח) תולא הארץ
 נפש חיה למינה. ובג"ד במדע שאדם מודד בה מודדין לו. ובכל פרופא אית ממנא עליה. ת"ח
 לשית יומי בראשית לכל חד אית ליה פרופא דהכא דרגא דאנכיג ליה. ולא תשכח יום דלית
 ביה טוב. ואף על גב דביומא תניינא לא אית ביה טוב. ביומא תליתאה
 תשכח ליה ובג"ד אחמר ביה תרי זמני טוב. וכל יומא אית ליה גדר מלבר
 דלא ייעול כל ב' להכא טוב. כגון חשך דכסי לנכורא דתשכח ביומא קדמאה אור ותשכח ביה
 חושך. בכל יומא תשכח נטירא. ואינון נטירין חיון כגון קוליס לכרס. ואית נטירין אחרין
 כגון נחשים ועקרבס ושפנים ונטרין הכא טב דלא ייעול תמן דלאו איבו רחוי למיעל. ואי לאו.
 כל חייביא כוז עאלין ברין דאורייתא. ובגין דא מאן דאיבו חייבא וייעול למגדע ריזן דאורייתא
 כמה מלאכי חבלה דאחזקאלו חשך ואפילה נחשים ועקרבס חיות ברא אחריו ומלכלין
 מתשבתיה דלא ייעול לאתר דלאו דיליה. אבל מאן דאיבו טוב כל אלן נטירין חיון לממריה
 וקטיגור נעשה סניגור. וייעולן (ליה) לטוב הגנו ויימרון ליה מרגא הא בר נש טוב ולדיק ירא
 שמים בעי לאעלא קדמך ואמר לנו (פליס קיח) פתחו לי שערי דקא חבא בס אודם יח הכא
 טוב הגנו יימא לון פתחו ליה בהאי תרעא דאחזקאל אהבה או בהאי תרעא דאחי תשובה.
 כל דיק ייעול כפוס דרגא דיליה ורוא דמלא (ישעיה נ) פתחו שערים ויבא גוי דיק וגו'
 דען דריק לאחדרא על פתח התשובה וכי מכמה מינין איבו תשובה דעבדין בני נשא כלבו טבין
 אבל לאו כל אפיא טוין. אית בר נש דאיבו רשע גמור כל ימיו ואיבו עובר על כמה פקודין דלא
 תעשה ומתחרט ומודע עליה ולבתר כן לא עבד לא טב ולא ביש. לדא ודאי ייחול ליה קודשא ב"ה.
 אבל לא דיזכה לתשובה עלאה. אית ב' לבתר דייחוב מחטאיו ומתכפר ליה איבו אזיל בדרך
 מלוא ומתעסק בכל כחו בדחילו ורחימו דקב"ה. דא זכי לתשובה תחאה דאחזקאל ה'. ודא איבו
 תשובה תחאה. ואית ב' לבתר דמתחרט מחוביו ויעבד תשובה ויתעסק באורייתא בדחילו
 ורחימו דקב"ה ולא ע"מ לקבל פרס. דא זכי לאת ו' דאיבו בן י"ה ועל שמים אחריו בינה.
 ודא גרים דתשוב ו' לגבי ה'. ומלת תשובה כך היא תשוב ו' לה'. ולעולם לא שריא ה' בבר נש ולא ו'

בלא דחילו ובלא רחימו דאינון י"ה. יראה ואכבד קרינ לון ודאי ומתמן אחייביכו התורה
 והמורה דאינון בן זכת. ובגין דישאל מקיימין התורה והמורה דאחריא בנים לקב"ה כ"ה
 (דברים יד) בנים אחס ליי אלכיס. הכסדרות יראה ואכבד דאינון במוחא ובלא. בתלג
 גופא. וברישא. והנגלות התורה והמורה דאינון בגופא וברישא לבר ורוא דמלך הכי הוא ודא
 דאי ב"ג דחיל לקב"ה או רחיס ליה דא לא ידע ב"ג אחרא בגין דאינון מלך דלא אחגלייא אלג
 בינו לבין קונו. אבל ב"ג דמתעסק באורייתא ואזיל בפקודין דעשה דא אחגלייא לכל ב"ג בני
 דקב"ה עבד ליה פומא. באחגלייא לאתעסקא באורייתא ועיינין לאסתכלא בה ואודיין למשמו
 בה. ועבד קב"ה ב"ג ידן ורגלן וגופא למעבד בכון פקודין דעשה א"כ הוטמא למאי נפקין
 מניה. (בראשית ג) ויפח באפיו נשמת חיים דא איבי דיוקנא דעל ב"ג דאחמר ביה (שם כח
 ויחלום והנה סלס. סלס ודאי איבי נשמת חיים כרסייא לשם יד"ד דאינון הכירא והאכבד
 התורה והמורה ובה שריא וכלי כרסייא מינה גזרות כל נשמתין דישאל ואיבי דיוקנא על ריש
 דב"ג. והנה מלאכי אליהם עולים ויורדים בו. חלין הכלים דסקלין ונפקין בגופא בבהאי סג
 איכו חד שביעה דכלא ואיכו מאב ארבע תרין וראשו מגיע השמימה תלת. והנה מלאכי אליהם
 עולים תרי. ויורדים תרי אינון לקבל ד' רוחות והשמים והארץ. ורוא דמלך (קסלה) הב
 הכלים אמר קבלת הכל הכלים הכל אינון שבעה לקבל כורסייא דאיכו הסלס והשמי
 והארץ וד' יסודין דעלמא ואינון שבעה. לקבל שבעה יומי בראשית אית כל בריין דשמי
 וימא וארעא כגון חיות עופות בבעות דגים וכמה תולדין דחליין מניה. ובגין דכלא אחר
 בבהאי אולמא דעל כל ישראל דאיכו דיק אחר בכון (בראשית ט) ומוראכם ותחכם יביה על כ
 חית הארץ ועל כל עוף השמים וגו'. ודא ממלל על בני נשא דאינון מתילין לחיון ברא ובעיני
 ולעופין ולגוי ימא. דאית בר נש דמזליה שור ומזליה אריה ומזליה נשר ומזליה אדם. וכל אל
 למא מתפחדין מהאי דיוקנא דאינון מתמן אחריו אלא משום דשם יד"ד שריא עליה ודא
 דמלך (דברים נח) וראו כל עמי הארץ וגו'. וכל מאן דפגים טובדיי אחפנים דיוקניה. ושם י
 לא שריא באתר פנים ובהוא פגמו שריא חשך בגין פגמו דסיכרא דשריא ביה חשוכא ובה
 ב"ג כמה דאיכו פגים דיוקניה כך אחפנים איכו לתתא או אחפניד אלס או חרש או סומא ל
 חגר בגין דיכא רשים לעילא ותתא. ובהוא חשך שריא בפגמו דילי ומיד אשתמודעאן בני
 דרגין קדישין דאינון חילוי דקב"ה ומתרחקין מניה דכבר ידעין דבהוא פגמו לא שרי
 מלכא. ובגין דא חילוי דמלכא מתרחקין מניה. דחילין דמלכא לא שריין ולא מתקרבין אל
 באתר דמלכא שריא דק אינון מתהבין אבתריה באברין בחר גופא ובהוא אחר דשרי הכו
 חשך כמה מלאכי חבלה דאחריא נחשים ועקרבין מתקרבין ליה ויבטין ליה כמה נשיב
 ואלין אינון יסודין. ואי אית ליה ממנוא דעובדין טבין דעביד אחמעטון מניה ואין אחמעט
 מניה אלא כל זכות נחית ליה מלעילא יביב ליה לאלין מלאכי חבלה ובטלין מניה ייסור
 ואי לית ליה זכו ולא חובא לעילא אלא כלל לתתא בכל זכו דעביד נחית ליה ממנוא ואינו
 דעלמא מתקרבין ליה לקבל מלאכי חבלה ויביב לון ממנוא ואשתביב מנייהו. ובגין
 ישראל מקרבין לעזאזל לגבי הכוא חשך ושבעים פרים לקבל שבעים אומין לקיימא קר
 (משלי כב) אם רעב שונאך האכילכו לחם ואם למא השקכו מים. ומיד דכדר
 בתיובתא אהער הכוא חשך מהכוא פגמו וישתלים. ובזא דמלך (שמואל ב יב) ג
 יי העביר חטאתך לא תמות. ומיד אהדר ביה שמא דיין ויתרפי ביה מאמן נשיב
 דיסורין כה"ד (ישעיהו) ועב ורפא לו. ומנין דאהדר קב"ה מיד דכדר בתיובת
 ואשתלים הכוא פגמו כה"ד (מלאכי ג) טובו אלי ואשובה אליכם ודא איכו בתשוב
 גמורה דגרים לאבדרא בינה דאינון יד"ד לגבי ה' דאיבי מלכות דאולא מדדא כ
 קסא

תקנה דליה הכי דיוקנה דמתקטרין בה כל פקודין ובה מתקטרין עשר ספירן כד ב"צ
עבד פקודא חדל ולא יתיר ועבד לה כדחילו ורחימו דקב"ה - בגינה שריין עליה " ספירין.
וכל מאן דקיים פקודא חד כדקא יאות כאלו מקיים רמ"ה פקודין דעשה דלית פקודא
דלאו איכו כלילא מכלכו רמ"ה - ע"כ :

רעיא מהימנא

איש איש כי תשטח אשתו וגו' - מאי האי
לגבי האי - אלא כמה דכתיב למעול

מעל ביי"ר - אלעזר אמר איש איש - מאי איש
איש דהא בחד סגי אלא הא חוקמה - אכל איש

איש משמע איש דאיכו איש וקיי' קרא דכתי'
שחכ מים מבזרך וגו' - דקין הוא איש בעלמא

איש לגבי אשתיו ומעל' בו מעל הא בחד סגי
אמאי תרי אלא חד לעילא וחד לתתא - חד

לכנסת ישראל וחד לבעל' - בגין כך וביא האיש
את אשתו - אמאי אל - הכין הוא דמלה בגין

דכנה ששבינא איכו דמטרוניתא - הכא אית
למסתכלא הא כתיב וישחט את בן הבקר

וישחט אחרת ולא כנה דכנה אסיר ליה
בדינא בגין דלא יפג' הכוא אתר דאחיד ביה

ואת אמתה וכי' האיש את אשתו אל - הכין
למדין דינא - אלא ודאי כנה דלא חזי בגין

דאיכו ששבינא למטרונית' וכל נשי עלמא
מתברכן (י"א אחאחדת) ככ"י וע"ה אשתא

דלחמא מתברכא בשבע ברכות דאחידת בה
בכנסת ישראל וכנהא קאים לאתקנא מלי

דמטרוניתא ולעיינא בכל מה דאזטרין בגין
כך כנהא לדאולא אחר' ואי תימ' דאיכו עבי'

דינא לאו הכי אלא לאסגאח שלמ' בעלמ' קא
אשתל כהאי ולאסגא' חסד' דאי הכי אשתא

אשתכח' וזאה כנהא אסגי שלמא בכו ולא
עוד אלא דמתעבר' בברא דכר ואתעבי' שלמ'

על ידי ואי לא אשתכח' וזאה איכו לא עבד
די' אלא הכוא שמא קדיש' דאיכו קא משקר'

ביה הוא עבד דינא והוא בדיק לה - תא חזי
כנהא לא עייל גרמיה להאי אלא כד היא

יבנת גרמה קמיה לחפאח (ס"א לזכא) זמנא
זמנא

קב"ה ייעול לון בגלותא דבני עשו ובני ישמעאל תחות שעבודא דלכון דדרגייכו כל"ב
ונח"ש ואחדנו תמן ובכון יתבררו ויתלבנו ויזרפו כלרוף הכסף וכחון סוכב הכ"ד

יזרפתים כלרף את הכסף ובחנותים כבחון את סוכב עד דיתקיים בכו י"א
יהיו חטאיכם כשנים בשלג ילבינו - וחילנא דטוב ורע בגינה אשתר יזורכו וי' עץ

וישלק אל המים וימתקו המים וגו' - בגין דהו ישראל עם ערב רב כלכו
הו

יב
(י"א נחש אד')

משי' 3

ויקח' 4

אכרי' 5
שעיה' 6
שמות 10

של
ידוע

פֿאַר קריסטן

שמות פו

דניאל יב

יחזקאל יג

דמיאל יב

דברים לז

א חתיות

תכופת צדור
 עלינו וקראם
 טריסין לפי
 שאין באותיות
 כסדרן וצריך
 לחפש ולחזר
 אחרים בזה
 צדילוג וספור
 וכו' מלויקרא
 רבה אם את
 אפילו מן
 אחרונן
 דיכודאי את
 מתסי טריסין
 בשוקא ולא
 אשכחו שפי'
 חיפוש וצדיקס

נב

קב"ה אשרי שמים בימיכו ועל דא על מיה
 ודאי שס שס לו חק ומשפט ושם נסכו אוק
 כנא במיא בדיק כהנא לאתחא ובשמה
 קדישא : **ובן** העפר אשר יהיה בקרקע
 המשכן . מאן העפר הא חמין כתיב
 הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר .
 הכל היה מן העפר אפי' גלגל חמה כ"ש
 ב"י דאשתכחו מניה . א"ר יוסי אלו
 כתיב ומן העפר ולא יתיר הוינא אמר
 כבי . אבל כיון דכתיב ומן העפר אשר
 יהיה בקרקע המשכן משמע דאחרא הוא .
 אלא כתיב ייתן כעפר חרבו . אלן מאריהון
 דקיסטין וזליסטראין מארי דדינא קשיא .
 משמע דכתיב בקרקע המשכן דאחידן
 לאתחא . ועל דא יקח הכהן ונתן אל המים
 מי המרים המאחרים אלן מי ימא דאיון
 מרירין מאי הוא . דא שמה קדישא
 בשעתא דאשתכח דדינא כדון אקרין מי
 המרים המאחרים ובג"כ מיה דימא דלתחא
 בלסון מרירין . ת"ח האי ימ' קדישא כמ'
 נכרין מתיקין עאלין בגווס ובגין דאיהי
 דינא דעלמא מימיו מרירין בגין דאחיד כה
 מותא לכל בני עלמא . ואע"ג דאיון מרירין
 כד מחפשטין מתיקין איון . לזמנין מיין
 דימא מרירין . לזמנין ימא דבלע לכל שאר
 מימין ואקרי ימא דקפא ובלע כל איון
 אחרנין ושאיב לון בגווס ולא ניגרין לבד .
 לזמנין שארן מיה ונגדין מהכוא ימא כל מה
 דנגיד לתחא ובכמה גוויין קיימא האי
 ימא . המים המאחרים בשעתא דאחי
 חיויא ואטיל וזהמא כדון המים המאחרים
 ועל דא כהנא עביד עובדא לתחא ואומי
 אומאח ואשתביד דינא . ת"ח אי אתחא
 אשתכחא זכייטא אלן מיין עאלין בגווס
 ואשתכפן
 הכה הכי יכון במפקן בתרייתא תחות ת"ח כעבדא דאזיל לרגלי' דסוסיא דמארי' וכגוונא
 דאמר לון בתחתית הכה אס תקבלו תורתו מוטב ואס לאו שס תהא קבורת' . הכי יימא
 במפקנו דפורק' בתריית' אס תקבלון עליכון ת"ח במפקנו דגלות' כאד' דרכיב על סוסי' עבדא

ואתהפכן מתיקן ונקאן גרמה וקיימין דמשמש ליה מוטב . ואם לאו חמין תהא
 בגוה עד דמתעברא כיון דמתעברא כיון דמתעברא כיון דמתעברא כיון
 שמוט כ משפרי בשפירו לעוברא דמעבא ונפיק ברא
 שפירא נקי בלא מומא דעלמא . ואי לאו
 אינון מיין טיילין בגוה וארחא ריחא
 דזוכמא ואינון מיין מתהפכין לחוייא
 גם יו במעבא במה דקלקלס אתהפסת ואתחזי
 קלגא לכלא וכה אוקמוס חברייא . ת"ח
 דגרים ג כל אינון נשי עלמא באתרייהו קיימי ואתדנו
 וע"ד הכוא אתר ממס דאינון קיימו ביה
 אתדנו . זכא חולקסון דישאל דקב"ס
 אתרעי בכוה ובעי לדכא לכו . רבי
 חזקיה פתח ר'אשתך כגפן פוריה וגו' . מה
 גפן לא מקבל עליה אלא מדדידי כך אתתא
 דישאל קיימא בכהי גוואל דלא מקבלא
 עליה אלא הכוא בר זוגה כשפניא (י"א
 כחורא) דא דלא מקבלא אלא הכוא בר
 זוגה . וע"ד כגפן פוריה בירכתי ביתך .
 מהו פוריה כד"א פוריה ראש פוריה
 פורחת דאפיקת ענפים לכל סטרא : ואן
 בירכתי ביתך ולא לבר בשוקא בגין דלא
 תיתי לשקרא בבית עלאה . ושלמא אמר
 משני ב ר'עוזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה
 יעשים ג שכה מאן ברית אלהיה הכוא אתר דאקרי
 ברית ויהא אתקשרא ביה בגין כך בירכתי
 ביתך . א"ר חזקיה חונא ליתי על הכוא
 בר נש דשכך לאנתתי דתחזי משערא
 דרישא לבר * וזה היא חד מאינון לניעותא
 דביתא . ואתתא דאפיקת משערא דרישא
 לבר לאתחקנא ביה גרי* משכמותא לביתא
 וגרים לבניה דלא יתחשבון בדרא וגרים
 מלה אחרא דשריא בביתא מאן גרים
 דא הכוא שערא דתחזי מרישא לבר .
 (י"א דלא ומה בביתא האי כ"ס בשוקא וכ"ס
 חליפותא אחרא ובג"כ אשתך כגפן פוריה
 בירכתי ביתך . אמר ר' יהוד' שער' דרישא
 דאתתא
 איכס ד ביגווא חשיבין ככלבים פנים המסולאים בפז איכה נחשבו לגבלי חרש בראש כל חולות .
 דלא אשכחו אכסניא בינייהו ואינון ערב רב אינון עתירין בשלום בחדווא בלא לערא
 בראשית ו בלא יגווא כלל גזלין מארי שוחד דאינון דיינין רישי עמא כי מלאה הארץ חמס
 תפניס

תפניס
 יהוה אל יג

דברים כט
 יעשים ע

משני ב
 יעשים ג

יתקבל לי

יעברין ויבטון
 באתרן סגולין

לחתתה לזאתגלייא גרים שערך אחרת לזאתגלייא
ולאפגמא לה בגין כך בעיא אתתה דאפי' טסירי
דביחא לא יחמון שערך חד מרישכ כ"ש לבר .
ת"ח כמה דדכורא שערך הוא חומרא דכלא הכי
ומי למוקבא . פוק חמי כמה פגיומו גרים הכוא
שערך דאתתה . גרים לעילא גרים לתתא גרים
לבעל דזאתגלייא גרים מסכנותא גרים מלה אחרת דביחא גרים דיסתק חשיבותא מונכא . רחמנא
לישנן מחליפו דלכון . וע"ד בעיא אתתה לאתכסייא בזיוותי דביחא ואי עבדת כן מה כתיב
(הגלים קח) בניך כשתלי זיתים . מכו כשתלי זיתים . מה זית דא בין בסתווא בין בקייטא לא
אתאבידו טרפו וחדיר אשתכח ביה חשיבות יתיר על שאר חילונין . כך כנכא יסתלקון בחשיבו
על שאר בני עלמא ולא עוד חלא דבעל מתבדך בכלא דברכאן דלעילא דברכאן דלתתא דעותרא
דבנין דבני בנין . הכ"ד (שס) הכה כי קיבורך גבר ירא יי' וכתיב (שס) יברכך יי' מליון וראה
בטוב ירושלם כל ימי חיך וראה בנין לבניך שלום על ישראל (ישראל כבא קדישא) . איש . כי
יפליא לדור וגו' . ר' אלעזר פתח (יפשי נ) מדוע באתי ואין איש וגו' . מדוע
באתי . כמה חביבין חינון ישראל קמי קודשא ב"ה דכל אחר דאינון שריין קב"ה
אשתכח בזיוויו בגין דלא אעדי רחיומא דילוי מנכון מה כתיב (שמות כה) ועשו לי
מקדש ושכנתי בתוכם . ועשו לי מקדש סתם דכל כי כנישתא דעלמא מקדש
אקרי וכו' אוקמוס ושיכנתא אקדימת לבי כנישתא זכא הכוא ב"ה דאשתכח מאינון עשרה
קדמאי דבי כנישתא בגין דכח אשתלים מה דאשתלים ואינון מתקדשי בקדמיתא דשיכנתא
וכא אתמר וכו' בעיא דישתכחו עשרה דומא חדא דבי כנישתא ולא יתו * פסקי פסקי דלא
יתעבב שלימו דשייפין דהא בר נש דומא חד עבד ליה קב"ה ואתקין ליה כחדא כל שייפוי הכ"ד
(דברים ג) הוא עשך ויכוונך (חסר וזה הוא) . ת"ח כיון דב"ה אשתלמו שייפוי דהכוא זמנא
אתתקן לכל שייפא ושייפא דקא יאות כגוונא דא כיון דשיכנתא אקדימת לבי כנישתא דעיון
עשרה דישתכחו חמן כחדא וישתלים מה דישתלים ולבחר דאתתקן כולא זמנא הוא תיקונא
דכלא כד"א (משלי יד) ברב עס הדרת מלך וע"ד עמא דאחייאן לבחר כן כולכו תיקונא דגופא
וכד אתת אקדימת שיכנתא ובני נשא לא אחייאן כחדא דקא יאות קב"ה קארי מדוע באתי
ואין איש מאי ואין איש דלא מתתקני שייפי ולא אשתלים גופא דכד גופא לא אשתלים אין
איש ובג"כ ואין איש דייקא ות"ח דשעתא דגופא אשתלים לתתא קדושה עלאה אחיא ועאל
בהאי גופא ואהעביד תתא כגוונא דלעילא ממש וכדין כלל דעיון דלא יפתחון פומא דמילי
דעלמא בגין דהא קיימי ישראל בשלימו עלאה ומתקדשי בקדושה עלאה זכא חולקון :

איש כי יפליא וגו' . מאי כי יפליא דאחרת משאר בני עלמא לאתקדשא כגוונא דלעילא
ולאשתכחא שלים . דשעתא דב"ה אחי לאתדכא מדכין ליה . בר נש דבני לאתקדשא
מקדשין ליה ופרשי עליה קדושה דלעילא קדושה דאתקדש דה קודשא בריך הוא . (חסר)
רבי אבא פתח (הגלים ק) לדוד דרכי נפשי את יי' וכל קרבי את שם קדשו . כמה אית ליה
לבר נש לאשתכלא ולמנדע דפולחנא דמאריה דהא בכל יומא ויומא כרוחא קארי ואמר (משלי ה) עד
מתי פתאים תאכזבו פתי וגו' . (ימימי ג) שובו בנין שובצים ארפא משבותיכם ולית מאן
דירכין אודניא אורייתא קא מכריז קמייכו ולית מאן דישגח . תא חיי בר נש חיל דבהאי עלמא
וכוא חשיב דליליה הוא חדיר וישתאר בגויה לדרי דרין עד דאחיז חיל בעלמא יסבין ליה דקולרא
עד דאחיז יתיב דייגין ליה כ' דקונפון עס שאר בני דינא . אי אשתכח ליה סניגורא כא אשתויב מן
דינא הכ"ד (איוב ג) אה יש עליו מלהך מליך אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר וגו' . מאן
הוא

דריזאמא א חתיות חתיות דכייט שם באים קאם קאם ולא באים כלל כפעם אחד : (ב) סי' קונפון מושב דידיינס דנדרוס :

נשא

הוא סניגורא אלין עובדין דכשרן דקיימי עליה דב"צ בשעתא דאשטריך ליה. ואי לא
ישתכח עליה סניגוריא הא אחייב מן דינא לאשתלקא מן עלמא: בבהיא שעתא
כד איכו שכיב בקולרא דמלכא עד דזקיף עיניו חמא דאחין לגביה תרין דכתבין קמיה
כל מה דעבד בבאי עלמא וכל מה דאפיק מן פומא ויהיב דינא (ג"ל חושבנא) על
כלא וכתבין קמיה. הכ"ד י"ב הנכ יולר הכים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שיחוגו.
וכוא אודי עליהו מאי טעמא בגין דהכוא עובדא דאיכו עביד סלקא וקיימא עליה
לאסכדא ביה וקיימין לאסכדא עליה וכלכו נחמין ואחרשימו קמיה וקיימי קמיה
ולא מתעברן מניה עד שעתא דאתדן בכו בכהוא עלמא. ח"ה כל אינון מלין
דעביד ב"צ בבאי עלמא כלכו זמנין וקיימי לאסכדא ביה ולא אחאבדו מיניה
ובשעתא דמפקי ליה לקברא כלכו מתעתדן ואלי קמיה ותלת כרוזי מכרזי. חד
קמיה וחד מימיניה וחד משמאליה ואמרי דא פלגיא דמרד במאריה. מריד לעילא
מרד לתתא מריד באורייא מריד בפיקודי. חמו עובדיו חמו מלוי טב ליה דלא
אבירי. עד דמטי לגבי קברא כלכו מתין אתרגזן מדוכחייכו עליה ואמרי ווי דא
דא אתקבר בגזון. עובדיו ומלוי אקדמן ועאלין לקברא וקיימי עליה דהכוא גופא
ורוחיה אלא ושאר ומתאבלא על גופא. כיון דב"צ אתעמר בבי קברי דומ"ה קדים
(ס"א קאים). ונפיק מחוץ ידיה תלתא בי דינא די ממנן על דינא דקברא ותלת שרביטי
דאשא בידיהו ודיינין רוחא וגופא כחדא. ווי על הכוא דינא ווי על עובדיו בשעתא
דאיכו תפס בקולרא דמלכא ואתדן דיניה ואשתלים דלא אשתכח עליה סניגוריא.
סנטירא דמלכא נחית וקאים קמיה לרגליו וחד סייפא שנא בידיה. זקיף ב"צ
עיניו וחמו כתלי ביתא דמתלכטן באשא (דזיוא) מניה. אדכבי חמי ליה קמיה
כוליה * מלי עיינין. לבושיה אשא דלביט קמיה דבר נש. הכי הוא ודאי דהא כמה
בני נשא חמו מלכא בשוקא וקיימי קמיה ושאר בני נשא לא חמאן ליה. ואי
חמא הא כתיב יעושה מלאכיו רוחות וגו'. היך יכיל לאשתחא בארעא. אלא
מלך דא הא אוקמוה דכיון דנחית מלכא לארעא אתלבש בגופא ואחחזי למאן
דאחחזי בכהוא לבושא דאתלבש ביה. ואי לאו. לא יכיל למסבל ליה עלמא ולאשתחא.
כ"ש וכל שכן האי דכל בני עלמא לריבין ליה. תלת טפין בחרביה וכו'. וכהא אוקמוה
הבריא. כיון דחמו ליה אודעזע כל גופיה ורוחיה ולביה לא שכיך בגין דאיכו מלכא
דכל גופא ורוחא דליה אלא בכל שיפי גופא ואשתחיל מנייכו כבר נש דאשתחיל
מחבריה למדך לאתר אחרא. כדן הוא אומר ווי על מה דעבד ולא מכנייא ליה
אלא אי אקדים אסותא דתשובה עד לא מטא הכי שעתא. דחיל כהוא ב"צ ובעי
לאשתמרא ולא יכיל. כיון דחמי דלא יכיל הוא פתח עיניו ואית ליה לאשתכלא ביה
ואשתכל ביה בעיינין פקייחין. וכדן הוא מסיר גרמיה ונפשיה. וכהוא שעתא הוא
עידן דדינא רבא דב"צ אתדן ביה בבאי עלמא. וכדן רוחא אלא בכל שיפי גופא
ואשתחיל מינייכו ושאר בכל שיפין ואודעזע לכל סטריין וכל שיפי גופא
כלכו מודעזען. כד מטא רוחא לכל שיפא ושיפא ואשתחיל מניה. נפיל
זיעא על הכוא שיפא ורוחא אשתחיל מניה. ומיד מית הכוא שיפא. וכן
בכלכו. כיון דמטי רוחא למיפק דהא אשתחיל מכל גופא כדן שכינתא קיימא
עליה ומיד פרחא מן גופא. זכא חולקיה דמאן דאתדבק בה ווי לאיטן
חייביא דרחוקין מנה ולא מתדבקין בה. וכמה בי דינא אעבר בר נש כד נפיק
מבאי עלמא. חד הכוא דינא עלא דקאמרן כד נפיק רוחא מן גופא. וחד
דינא כד עובדיו ומלוי אלון קמיה וכרוזי מכרזי עלוי וחד דינא כד עייל לקברא

א מהנך מלך
ג"ל מלכות
הש שני:
הכלל דק

אחד דינא דקברא : אחד דינא דטולעתא . אחד דינא דגיכס . אחד דינא דרוחא דלאזלא
 זשאט בעלמא ולא אשכח אחר עד דישתלימו עובדיו . ודאי שבעה עדין יחלפון עליו .
 בגין כך בעי בר נש כד איבו אשכחא בהאי עלמא לדחלא מן מאריה ולאסחכלא
 בכל יומא ויומא בעובדיו וייתוב מנייבו קמי מאריה . כד אסחכלא דוד מלכא באיוון
 דינין דבר נש כד אסחלקא מהאי עלמא אקדים ואמר יצרכי נפשי את יי' עד דלא
 חפוק מעלמא כשתא דאנא אשכחתי עס גופא . וכל קרבי את שס קדשו אתון
 שיפיי דמשתתפי ברוחא השתא דאשכחתי עמכון אקדימו לברכא שמא קדישא עד
 לא ימטי זמנא דלא תיכלון לברכא ליה ולאודאח עלייכו . ת"ח איש כי יפליא לגדור
 דבר נזיר דאקדים בהאי עלמא לאתקדשא בקדושא דמאריה . **בזין** ושכר יזיר
 חומץ יין וגו' . הכא אית לאסחכלא כיון דאסיר ליה חמרא ענבים למא דכא
 בכהני כחבי יין ושכר אל תשא וגו' יכול ענבים נמי . לא . בענבים שרי . הכא
 למיר מ"ט אסר ליה ענבים . אלא עובדא דא ומלכ דא רחא עלאה הוא לאתפרשא
 מן דינא בכלא . ובה ידיעה הכוא חילגא דחב ביה אדם קדמאח ענבים כוו ודא
 הוא רחא דמלכ דכא יין ושכר וענבים בסטרא חד אחאחדו . יין לעילא ואוקמוס .
 שכר לשמאלא דכא שכר מיין נפקא ענבים דכניש כלכו לגביה ודא הוא חילגא דחב
 ביה אדם קדמאח . בג"כ כלא בחד סטרא אחאחד . ואי תימא דכאי נזיר שציק
 ממסימנותא *עלאה לאו הכי אלא לא אחזוי ביה עובדא מסטר שמאלא כלום . **כ"א** כלש
 ת"ח דכדי אוליפנא מספרא דרב כמנונא סבא וכדי הוא . כחבי גדל פרע שער
 ראשו בעי דיתרבי שער רישיה ודיקניס ויתפרש מיין ושכר וענבים . בגין דכלכו סטר
 שמאלא ולא תליין שטרא . יין אימא עלאה . שכר סטרא דאחידו ביה לוואי ונפקי
 מיין עלאה ולא תלי שטרא . ובג"כ כד סליקו ליואי להכוא אחר בעיין לאתצרא כל
 שטרא דלכון כד"א ובעצירו חער על כל בשרם . *ענבים אימא תתאח דכניס יין קבא ב
 ושכר לגווה ועל דא אתפרש מכל סטר שמאלא דלא לאחזאח עובדא דלכון לגביה .
 ענבים דא לא תלי שטרא ודיקנא . דכא נוקבא בעיין לספרא שטרא כד אחיין
 לאזדווגא בדכורא . ובה דיקנא לא אשכחא ביה . בג"כ הוא תלי שטרא דרישא ודיקנא
 ורחא דמלכ נזיר אלהים אקרי ולא נזיר יי' פריש מדינא כלא . ת"ח על דא
 כתיב וכפר עליו מאשר חטא על הכפש וגו' . על נפשו לא כתיב אלא על
 הכפש סתם ומאי איבו דא ענבים דאקרי נפש וע"ד כתיב חטא בגין דסטר דיליה יין
 ושכר הוא וגרע מניה אחר דינא . חטא . מאי חטא אלא גרע דינא של הכפש אי הכי
 אחמי וכפר עליו בגין דכשתא קא אחיא לאתחברא בדייכו ולא מקבלן ליה בני אחרי
 עד דימלך בכהנא ויכפר עליה בגין דאיבו שדי לון לבר בקדמיתא כיון דכשתא אחי
 לגבייכו בעי לאתחברא תקונא דכפרי ויקבלון ליה ודא הוא רחא דמלכ (ודאי בכלא)
 ואי תימא שמשון נזיר אלהים הוב אחמי אשתגש . אלא שפיר הוא מלכ דבעל בת אל
 נכר וכוה ליה לאתחברא בדידיה במה דאחזוי ליה . וכוה דכוה קדיש אערב הכוא
 קדושכ בבת אל נכר ושציק אחריה דאחזוי להכוא קדושכ ובג"כ אשתגש . ואית
 מאן דאמר דליח ליה חולקא בכהוא עלמא . מ"ט בגין דאמר יתמות נפשי עם פלשתיים
 ונכר חולקיה בחולקא דפלשתאי דימות נפשיה עמכון בכהוא עלמא כך

נשא

הוא מכריו על מירא לך לך אמרין מירא סחור סחור לכרמא לא תקרב . והא חוקמיה חברייה . ליואי מה כתיב בזה וכה תעשה להם לטבכם הזה עליהם מי חטאת והעבירו חער על כל בשרם . כיון דעברי שטרא ועבדי כליהי קדין אקרי ליואי טבור ולא קדוש . אבל האי מיר בגין דאתפרש מכהי סטרא אקרי קדוש ולא טבור בגין יך כתיב כל ימי נדר מרו וכו' אשר יזיר ליי' קדוש יהיה וגו' . גדל פרע שער ראשו משום הא דכתיב וטער ראשה כעמר נקא דבהאי דמי לגווגא דלעילא . שר אמר רבי יהודה בר רב בשטרו ממנא אשתמוזע דליהו קדישא דכתיב וקולותיו (נ"א קמנו) תתלום . תאני רבי שמעון אלמלא ידעי בני נשא מאי *קאמרי בהאי שטרא וברא דיליה (ס"א בהי שטרי ובהי מלין) כמה דליהו ברא דרין אשתמוזען למאריהון בחדמא עלאה . עד כאן ר' דאורייתא מכאן ולהלאה כתיב תורה סחרה ואתננה קדש ליי' :

אמר אברהם המגיה להסיר מכשול מדרך המעיינים אשר לא הופיע עליהם

עדיין אור הקבלה השומע ישמע והמבין יבין כי כל המלות אשר הביא האלהי ר"ש ב"י זה הספר הקדוש כגון מנחם גדולגלחא . שערי דרישא . חללי דמוחא חוטמא דעתיקא . אודנין . ידיו . ורגלין . וזולתם מהכלים הגשמיים ותארים אחרים שתאר בהם יי' ית' וזפרט באדרא קדישא רבה ובאדרא קדישא זוטא כי באלו כשני מקומות רבו התארים הללו . בלא המה מורים מדות וספירות וענייני שמימיים שכליים . וכל האברים שכונו בשבחים הללו הם לדמיון וסימנים לדברים סתומים ונעלמים . לא לשם דבר גשמי וחמרי חלילה וחס כי אין דמיון בינו ית' ובינינו בשום דבר מהלדדים וכ"ש מלך העולם והתבנית . יי' יעילנו משיגאות אכ"ר :

האדרא רבא קדישא

תניא אמר ר"ש לחברייא עד אימת ניתיב בקיימא דחד סמכא . כתיב יעת לעשות כפי שיקח תיקונון חללים קיט א כס אינס כסחולות כסחנס של קדושה שנקר כס אל כס בסוף הכס שגמר כרמי של לא טערה שם כס קס רבי אבא וא"ל אי ניתא קמיה דמר לגלחא הא כתיב יסוד יי' ליראיו וכה חברייא אלין דחלין דקב"ה אינון וכבר עאלו באדרא דבי משכנא מנהון עאלו מנהון נפקו . תאנא אתמנו חברייא קמיה דר"ש ואשתכחו רבי אלעזר בריה . ורבי אבא . ורבי יהודה . ורבי יוסי בר יעקב . ורבי יחזק . ור' חזקיה בר רב . ורבי חייא . ורבי יוסי . ורבי ייסא . ידיו יהבו לר"ש ואזבטן זקפו לעילא ועאלו בחקלא ביני חילני יתבו . קס ר"ש ולי לאוסי . יתיב בגווייהו ואמר כל חד יבוי ידיו *בחוקפוי . שור דברי טי ידיהו ונסיב לון . פתח ואמר יארור האיז אשר יעשה פסל ומסכה מעשה ידי חרש

נשיא

ואזדמן (כלומר אשתכח ולא אשתכח. לא אשתכח ממם. אבל אחתקן. ולית ידיע
 ליה משום דהוא עתיק דעתיקין) (אבל בחיובי ידיע) כחד סבא דסבין עתיק מעתיקין
 טמיר מטמירין. ובחיובי ידיע ולא ידיע מארי דחור כסי (ס"א בסומק) וחיו
 ס"א בויטא (ס"א בויטא) דאנפוי (ג"א בלאפוי). יתיב על כורסייא דשביצין לאכפייא
 לון. ארבע מאה אלפי עלמין תפשת חוורא גולגלתא דרישוי. ומנכירו דהאי חוורא
 בראשית כג ירתי לדיקייא לעלמא דהאי ד' מאה עלמין כה"ד ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר:
בגולגלתא יתבין (בכל יומא) תליסר (ס"א תריסר) אלפי רבוא עלמין דנטלין
 עלוי רגלין וסמכין עלוי ומכאי גולגלתא נטיף טלא להכוא דלבר

ומלייא לרישיה בכל יומא. דכתיב שראשי נמלא טל ומכהובא טלא דאנער מרישיה
 הכוא דאיכו לבר *יתערון מתייא לעלמא דהאי (דכתיב ישראשי נמלא טל. מלאחי
 טל לא כתיב אלא נמלא) דכתיב יכי טל אורות טלך. אורות. נכורא דחוורתא דעתיקא.
 ומכהובא טלא מתקיימין קדישי עליונין. וכוא *מנא דטחי לדיקייא לעלמא דהאי.
 ונטיף הכוא טלא לחקלא דתפוחין קדישין כה"ד יותעל שכבת הטל וכוה על פמי
 מט המדבר דק מחוספס. וחיו דהכוא טלא חור. כהאי גוונא דאבנא *דבדולחא דאתחזיא
 כל גוויין בגווי. כה"ד יועינו כעין בדולח. האי גולגלתא. חוורא דיליכ אכיר
 לתליסר *עיבר גליפין בחרמיו. לארבע עיבר בסטרא חד ולארבע עיבר בסטרא
 דא בסטרא דאנפוי ולארבע עיבר בסטרא דא לסטרא דאחורא וחד לעילא דגולגלתא
 (כלומר לסטרא דלעילא) ומכאי תפשת אורכא דאנפוי לתלת מאה ושבעין רבוא עלמין.
 וכווא אחקרי ארך אפס (כלומר אורכא דאנפוי). וכאי עתיקא דעתיקין אחקרי
 אריכא דאנפין. וכווא דלבר אחקרי זעיר אנפין. לקבלים דעתיקא סבא קדש
 קלם דקדשים דקדשיא זעיר אנפין *כד אסתכל להאי. בלא (ס"א טלא) דלתתא אחתתא
 ואנפוי מתפשטין ואריכין בכווא זמנא אבל לא כל שעתא כמא דעתיקא. ומכאי
 גולגלתא נפיק חד עיבר חוור לגולגלתא דזעיר אנפין לתקנא רישיה ומכאי לשאר
 גולגלתין דלתתא דלית לון חושבנא. וכל גולגלתא יתבין אגר חוורתא * (ס"א אורחא)
 קל לעתיק יומין. כד עאלין בחושבנא תחות שריטא. ולקביל דא *בקע לגולגלת לתתא
 כד עאלין בחושבנא:

בחרלא גולגלתא קרומא דאירא דחממא עלאה סתימאח דלא פסק וכואי
 לא שכיח. *ולא תפתח. וכואי קרומא תתפייא. על מוחא דאיכי
 חממא סתימאח. ובגיי כך תתכסייא (ס"א ובגין דאתכסייא) האי חממא בכווא
 קרומא דלא תפתחא (ס"א בג"ד אקרי חממא סתימאח) וכואי מוחא דאיכו האי
 חממא סתימאח. שקיט ואשתכך באתריה כחמר טב על דורדייה ובינו דאמרי.
 סבא דעתוי סחים ומוחיה סחים ושכך. וכואי קרומא תתפסק מזעיר אפין ובגיי
 ד קרומא תתפסק דלא מחפא על מוחא (ועכ"פ קרומא פסק לתתא) ובינו דתנין
 ברישומי חוון תי"ו רשים רישומא לעתיק יומין דלית דכוותיה (דכיה תלייא תמים
 דעות שלים מכל סטרוי וסחים ושכך ושקט כחמר טב על דורדייה):

האנא בגולגלתא דרישא תליין חלק אלפין רבוא ושבעת אלפין וחמש מאה קווי
 דשערי חור ונקי כהאי עמרא כד איכו נקי דלא אשתכך דא בדה. דלא
 לאחזא ערבוביא בתקווי. אלא בלא על בוריי. דלא נפיק נימא מנימא ושערא משערא.
 וכל קולא וקולא איה ארבע מאה ועשר נימי דשערי כחושבן קדו"ש. וכל נימא ונימא
 לסיג

לביט בארבע מאה ועשר עליון • וכל עלמא ועלמא סתים וגו' וליה דידע לון בר
 חיבו • וליט לשבע (ס"א לארבע) מאה *ועשרין עיבר ובכל יומא ויומא אית מבוע (כ"א וח"י)
 דנפיק ממוחא סתימא (דבחר כותלא) וזכיר וגיד דבכוא יומא לנימין דזעיר אנפין •
 ומכא מתקן (ס"א מתון) מוחי • וכדין גיד הכוא מוחא לתלמין ותרין שבילין • וכל
 קולא וקולא מתלכטן • ותליין • מתחקין בתקונא יאה בתקונא שפירא • מחפין על
 גולגלתא • מתחקרי קולי דנימין מכא סטרא ומכא סטרא עד גולגלתא • ותאלא כל
 יומא ויומא אקרי (ס"א חיבו) משיכא דמבועא (ס"א ממבועין) (ס"א ואינון מבועין)
 סתימין דנפקין ממוחא סתימא • ותאלא משערוי דכ"י אשתמודע מאי כוא חי דינא
 חי רחמי • מכד עברין עלוי ארבעין סין • ואפי' כד חיבו *עולם בשעריה בתקוניה
 (ס"א בדיוקניה) (ס"א בדיוקניה) ובגבני עינו • קולין דשערי תליין בתקונוי נקיי
 כעמר נקא עד כחפוי עד כחפוי ס"ד • אלא עד ריש דכחפוי • דלא אסתחי קודלא משום
 דכתיב כי פנו אלי עורף ולא פנים • ושערא סליק אבחרוי דלודיין דלא לחפייא עלוי יומי
 דכתיב ליהי' אוזני *פקוחות • שערא דנפיק מבחר אודני כוליה בשקולא • לא נפיק
 דא מן דא תיקונא שלים • תקונא יאה • תקונא שפירא • תאליז למחמי • תיאוצתא וחדוותא
 דלדיקייא דליוני בזעיר אפיין למחמי ולאחדבקה בתקונוי • דעתיקה סתימא דכלא • י"ג
 יומין דשערי קיימי מכא סטרא ומכא סטרא דגולגלתא לקביל אנפוי ובאיון שריין
 שערי לאתפלגא • לית שאלא בכהי עתיקה סתימא כלא יומינא • אסתחי ולא אסתחי •
 סתים ולא סתים • וכהי בתקונוי כ"ש ביה • *ועל כהי תאליז בני ישראל ללרפא בלבכון
 דכתיב הים יי בקרבנו אם אין בין זעיר אנפין דאקרי יי • ובין ארין אנפין דאקרי
 ארין • אמאי אסתעשו • משום דלא עבדו בחיבותא אלא בנסיונא דכתיב ויעל נסוחם
 את יי לאמר כש יי בקרבנו אם אין • **בפלגותא** דשערי איל חד ארחא דכיר
 למתקן ושבעין עלמין • ומניה נכיר ארחא דז"א דנכירין ביה לדיקייא לעלמא דאתי
 סה"ד יואורח לדיקים כאור נגה כולך ואור עד נכון היום ומן הכוא ארחא אסתפשא
 לשית מאה ותליסר אורחין דאורייתא דפליג בזעיר אפיין דכתיב ביה כל ארחות יי
 חסד ואמת וגו' • **כצחא** דגולגלתא רעוא דרעוין רעוא דזעיר אפיין לקבלי הכוא
 רעוא • דכתיב (כ"א מלחא דגולגלתא רעון אקרי דכא רעוא דרעוין אסתלי בכהוא מלחא
 לקבל דא לתתא • כתיב) יוכיב על מלחו תמיד לרעון וגו' וכהוא מלחא דאקרי רעון • שעות כח
 כוא גלוייא דכל רישא וגולגלתא • דמתכסייא בארבע מאה ועשרין (כ"א ועשר) עליון •
 וכד אסתגליא אסתכלא ללותהון דישאל • אימתי אסתגליא • שתיק ר"ש • שאל
 תניינות • אימתי • אר"ש לר' אלעזר בריה חימתי אסתגליא • ח"ל בשעתא דלותא
 *דמנחא דשבתא • ח"ל מ"ט • ח"ל משום דכהוא שעתא ביומי דחול תלייא דינא רפח
 לתתא בזעיר אפיין • ובשבתא אסתגלייא מלחא דאסתקרי רעון • בכהיא שעתא אסתכך
 רוגזא ואסתכח רעוא ומתככלא ללותא סה"ד יואני תפילי לך יי • עת רעון • ועת סה
 רעון מעתיק יומין לגלגל מלחא • ובג"כ אסתקן כהי קרא למימריה בלותא דמנחא
 בשבתא • אר"ש לר' אלעזר בריה ברין ברי לעתיק יומין רעוא דמלחא תשכח בשעתא
 דאסתקרי ליה • ת"ח בשאר (ס"א בשעתא) דלתתא כד אסתגלי מלחא אסתכ' חולפא
 סה"ד (ס"א ת"ח בשאר דלתתא כד אסתגלי מלחא דינא אסתכ ואסתכח ואסתכ' מלחא
 דאסתכחא לחייבי עלמא לאינון דלא מתכספי בעובדיי' כד"א) יומנא *אסתכזנה ביה לך
 מאנתהכלם יוכבא כד אסתגלי מלחא תיאוצתא (ס"א חביבותא) ורעוא שלים אסתכח וכל רוגזין
 אסתככו ומתכפין קמי • מכא מלחא (ס"א דלתתא) נכדין ארבע מאה בתי דינין כד
 אסתגלייא כהי עת רעון * כלכו משתככין קמי סה"ד דינא יתיב (כלומר יתיב באתריה
 דהיא)

ודינא לא (התעבד) ותאנא שטרא לא קאים זכאי אחר משום דמתגליא ולא אחכאיה
 התגליא דיסתכלון מארי דדינא ויסתכלון ולא התעבדו. האנא האי מנחא התפסע
 במאחן וזבעין אלפין נהירין דזוינין (ס"א דנהרין). מעדן עלאה. דתניא אית עדן
 דנהיר לעדן. עדן עלאה לא התגליא וכו' סתים בסמימא ולא מתפרשא לארסין
 דקראמרן. וכו' עדן דלתתא מתפרש בשבילוי לתלחין ותרין (עידר) שבילין. ואע"ג
 דמתפרש האי עדן בשבילוי לית דידע ליה בר האי זעיר אפין. ועדן דלעילא לית
 חזב כח דידע ליה ולא שבילוי בר הכוא אריך אנפין. הכ"ד אלאים בזין דרכה וכו' ודע
 את מקומה. אלאים בזין דרכה דא עדן דלתתא דידע זעיר אפין. וכו' ודע את
 מקומה דא עדן דלעילא דידע עתיק יומין סמימא דכלא. **עיני** דרישא חוורא
 משתנין משאר עינין. לית כסותא על עינא. ולית גבזין על עינא. מ"ט. דכתיב
 א"כ לא יום ולא יישן שומר ישראל. ישראל דלעילא. וכתיב לאשר עיניך פקוחות.
 ותאנא כל מה דלתי ברחמי לית כסותא על עינא ולית גבזין על עינא. כ"ש רישא
 חוורא דלא בעי מדי (ס"א נטירו). אמר ר' שמעון ל' אצא למאי הוא רמינא.
 ח"ל לנוי ימא. לית כסותא על עינא ולית גבזין על עינא. ולא כיימין ולא שניין
 נטורא על עינא. כ"ש עתיקא דעתיקא דלא בעי נטורא. וכ"ש דאזיבו משגח לכלא
 וכלא מתזן ביח ולא נאים ככ"ד הכה לא יום ולא יישן שומר ישראל דלעילא.
 דכתיב א"כ עין יי אל יראיו. וכתיב א"כ עיני יי המם משוטטים בכל הארץ. לא
 קשיא הא בזעיר אנפין הא באריך אנפין ועכ"ל תרי עינין אינן. ותתחורון (ס"א ותתחורין)
 אחד. עינא דאזיב חוור בנו חוור וחור דכליל כל חוור. **חוורא** קדמא נהיר וסליה
 ונחית לאסתכלא (ס"א לאסתכלא) דנריר בנורא. תאנא בטש האי חוורא ואדליק ג'
 בזיני דאקרון כוד וכדר וחזוב ולבטין בחדותא בשלימותא. **חוורא** תניינא נהיר
 וסליק ונחית ובטש ואפיק (ס"א ואדליק) ג' בזינין אחרנין דאקרון נח וחסד ותפארת
 ולבטין בשלימותא בחדותא. **חוורא** תלתא לביט ונהיר ונחית וסליק ונפיק
 ונחית ונחית דמוחא ^א ובטש בזינא אמעיתא שביעא. ואפיק ארחא למוחא תתא
 (י"א ואפיק אורחא לנחא תתא). ומתלבטן בלבו בזינין דלתתא. אמר ר"ש יאות
 הוא ועתיק יומין יפקח עינא דא עלך בשעתא דתלטרך ליה. תאנא חוור בנו חוור.
 וחור דכליל כל חוור. **חוורא** קדמא נהיר וסליק ונחית לתת בזיני דלסט
 שמאלא ולבטין ואסחן זכאי חוורא כמאן דאסחי גופיה בבוסמין טבין ובריחין על
 מה דכוו עלוי בקדמיתא. **חוורא** תניינא נחית וסליק ונהיר לתת בזיני דלסט
 ימינא ולבטין ואסחן זכאי חוורא כמאן דאסחי בבוסמין טבין ובריחין על מה
 דכוו עלוי בקדמיתא. **חוורא** תלתא נהיר וסליק ונחית ונפיק נהירו דחוורא
 דלגו לגו מן מוחא ובטש בשטרא ארכא כד אלטרין. וברישא. ובמוחא דרישא.
 ונהיר לתת כתרין דאשתארו כמא דאלטרין לגלא. אי נחא קמי עתיק סמימא
 דכלא. ותאנא לא סתים האי עינא. ואינון תרין ומתחורין (ס"א ותתחורין) אחד.
 כלל הוא ימינא. לא כוכ (ס"א לית זיב) שמאלא. לא נאים ^ב ולא אדמין ולא בעי
 נטירותא. לית מאן דאגין עליה. הוא אגין על כלל וכו' אשגח על כלל. ומאשגחתא
 דכאי עינא מתזן בלבו. תאנא אי עינא דא אסתים רגעה חדא לא יכלין לקיימא
 קלבו בג"ב אקרי עינא פקחא. עינא עלאה. עינא קדישא. עינא דאשגחתא. עינא דלא
 דמיך

הבנים קב
ירמיה לב

הבנים לב
זכרים

אומנם כתיב

ב ואי ין

אדמיק ולא נאים. עינא דבוא נטורא דכלא. עינא דבוא קיומא דכלא. ועל האי
כתיב יטוב עין הוא יבורך. אל תקרי יבורך אל לא יבך. דכאי דחקרי טוב עין ומניה
מבך לכלא. ותאנא לית נהירו לעינא תתא לאסתחא מאלמימותא מאוכמותא בר כד
חזי (ס"א אחמוי ס"א תסחי) מהאי נכורא חורא דעינא עלאה דחקרי טוב עין. ולית
דידע כד נהיר עינא עלאה דא קדישא ואסחי לעינא תתא דא. בר איכו. וזמנין
לדיקויא זכאי עליונין למחמי דא ברוחא דתתא דה"ד י"י עין בעין יראו. אימתי ישיש נפ
בשוב יי ליון. וכתיב אשר עין בעין גראה אתה יי. ולאמלא עינא טבא עלאה
דאשגה ואסחי לעינא תתא לא יכיל עלמא למיקס רגעה חדא :

תאנא

בלגיעותא דספרא. אשגחותא דעינא תתא כד אשגה נהירו עלאה ביה
ועייל הבוא נהירו דעלאה בתתא. דמניה נהיר כלא. דה"ד. יאשר עין ^{במוצרי ד}
בעין גראה אתה יי כתיב יכרה עין יי אל יראיו. וכתיב יעיני ה' המה משוטטים ^{הכלים לג}
בכל הארץ. וכו * עיני יי אל יראיו עינא דלעיל לא זכו עיני יי המה משוטטין ^{זכרי ד}
עינא לתתא. דמניה מפני מה זכר יוסף דלא שלטא ביה עינא בישא מפני שזכר
לאסתחא בעינא טבא עלאה דה"ד י"י פורת יוסף בן פורת עלי עין. אמאי הוא ^{נראשית מע}
בן פורת. עלי עין כלומר על סבת עין דאשגה ביה. וכתיב טוב עין הוא יבורך
מ"ט כי נתן מלחנו לדל מ"ט חקרי חד. ת"ח בעיני דתתא אית עינא ימינא
ואית עינא דשמאלא. ואינון תרי בתרי גוויי אבל ככא לית עינא שמאלא. ותריוויכו
בדרגא חד סלקי וכלא ימינא. ובגניי כך עינא חד ולא תרין. ותאנא עינא דא דבוא
עינא דאשגחותא. פקחא דדיר. חייבאן דדיר. וחדאן (ס"א וחזאן) דדיר. דלא
הוי הכי לתתא. דכלילן בסומקא ובאוכמא ובחורא בג' גוויי. ולא כוכ דדיר
פקחא * דלית גבהא * סוטר (ס"א כליל גבוי סודרא) (ס"א דלית עיני בגבוי ^{ס"א דלית גבוי}
דמסכאן) על עינא. וע"ד כתיב יעורר למח תישן יי. פקח יי עיניך. כד תתפקח. ^{הרלים עד}
אית למאן דאסתפקה לטב. ולמאן דלא תתפקח לטב. ווי למאן דאסתפקה ועינא ^{מלכיה ב יי}
תתערב בסומקא וסומקא אחמיי לקבליה ומכסיא עינא. מאן ישתביז מניה אבל
עתיק יומין טבא דעינא. חור בגו חור. חור דכליל כל חורי. זכא חולקיס
למאן דיגה עליה חד חור מנייכו. וע"ד ודאי כתיב טוב עין הוא יבורך. וכתיב
יבית יעקב לבו ונלכה באור יי תאנא (עכ"ד) שמיך דעתיקא סתים מכלא ולא ^{ישיש ב}
מתפרש באורייתא בר מן אתר חד דאומי זעיר אפין לאברהם דכתיב יי נשבעתי ^{נראשית מע}
נאם יי נאם דזעיר אפין. וכתיב יבך ישראל. ישראל דלעילא. וכתיב ישראל ^{ס"א מע}
אשר בך תתפאר לישראל קאמר דא. ותנין עתיק יומין אמרו ודאי ודאי שפיר. ^{ישיש מע}
תניא כתיב יחזי היות עד די כורסון רמיו ועתיק יומין יתיב. כרסון רמיו. דעיל
מאן הוא. אמר לרבי יהודה קום בקיומך ותתקן כרסייא דא. א"ר יהודה
כתיב יכורסייה שביבין דינור. ועתיק יומין יתיב על האי כרסייא. מ"ט ^{ס"א}
דמיה אי עתיק יומין לא יתיב על האי כרסייא לא יכיל לאתקיימא עלמא מקמי
הבוא כורסייא כד יתיב עתיק יומין עליה לכפייא (ס"א תתכפייא) להבוא
כורסייא. ומאן דרכיב שליט בעידנא דנטייל מהאי כרסייא ויתבי על כורסייא
אחרא. כורסייא קדמא רמיו. דלא שלטא אלא איכו דרכיב ביה עתיק יומין.
א"ר שמעון לרבי יהודה יתתקן ארחך (וייתי בך) מעתיק יומין. ות"ח (י"א ויתקין)
כתיב יאני יי ראשון ואת אחרונים אני הוא. כלא הוא וכווא סתים מכל ישיש ^{מא}
סטרי : (זכאי) חוטמא. תאנא בחוטמא אשתמודע פרופא : ותא חזי מה

בין עתיקא לזעיר אפי' דא מאריה דחוטמא מחד נוקבא חיון ומחד נוקבא חיון דחיון.
 כאי חוטמא. כוא פרדשקא דביה נשיב רוחא דחיו לזעיר אפי'. וקרינ' ליה סליחא.
 וכו' מה רוח אתבסמותא דרוחא דרוחא דנפיק (מכבא) מאיטון נוקבי חד רוחא
 נפיק לזעיר אפי' לאתער' (ס"א חיון מכל סטרי' חירו מכל סטרי' חיון דחיון) ליה בנחמא
 דעדן. וחד רוחא דחיו דביה זמין לאתער' לזמנא לבדיה דדוד למנדע חכמתא
 ומכבא נוקבא אתער ונפיק רוחא ממוחא סתומא חזין לאשראח על מלכא משיחא
 ישיב יא דכתיב 'ונחם עליו רוח' יי' רוח חכמה ובינה רוח עלה וגבורה רוח דעת ויראת יי'.
 כא בכא ד' רוחין. וכו' רוחא חדא אמרינ'. אמאי תלת. קום רבי יוסי בקיומך.
 קם ר' יוסי ואמר. ציומי דמלכא משיחא לא יימרון חד לחד אליף לי חכמתא דכתיב
 ישיב יא 'ונחם עליו רוח' דנפיק ממוחא סתומא דכלא. * וכד יסלוק דא. כל
 רוחין דלתתא יתערון עמיב. ומאן איטון. איטון (תריין) כתרין קדישין דזעיר אפי'.
 ואיטון שיתא רוחין אחרין דיכבי (ס"א דכבי) איטון (ס"א) ואיטון שיתא רוחין ג' רוחין
 איטון דכלילן תלת אחרין) דכתיב רוח חכמה ובינה רוח עלה וגבורה רוח דעת ויראת
 ד"א ח כט יי'. דהנין כתיב 'וישב שלמה על כסא יי' וכתיב 'ישש מעלות לכסא'. ומלכא משיחא
 זמין למיבב בשבע. שיתא איטון ורוחא דעתיק יומין דעלייכו כא שבע כמא דאתמר
 (ג' רוחי איטון דכלילן ג' אחרין). א"ל ר"ש רוחך ינוח לעלמא דאתי. ת"ח כתיב
 יתקרב לו * ככה אמר יי' * מאריה רוחות באי הכוח וגו'. וכי ארבע רוחי עלמא מאי עבדי בכא.
 אלא. ארבע רוחי יתערון. ג' איטון. ורוחא דעתיקא סתומא ארבע וכדי או. דכד
 יפוק דא נפקין עמיב תלתא דכלילן בגו תלתא אחרין. וחזין קב"ח לאפקא חד רוחא
 דכליל מכלכו. דכתיב מארבע רוחות באי הכוח. ארבע רוחות באי לא כתיב כלל
 אלא. מארבע רוחות באי. וציומיו דמלכא משיחא לא יטרכון למילף חד לחד דכא
 רוחא דליבון דכליל מכל רוחין יודיע כלא. חכמה ובינה עלה וגבורה (רוח) דעת
 ויראת יי'. משום רוחא דכלילא מכל רוחי. בג"כ כתיב. מארבע רוחות דאיטון
 ארבע דכלילן בשבעה דרגין עלאין דאמרין. ותאנא דכלכו כלילן בכאי רוחא דעתיקא
 דעתיקין דנפיק ממוחא סתומא לנוקבא דחוטמא. ות"ח מה בין חוטמא לחוטמא.
 חוטמא דעתיק יומין חיון מכל סטרי'. חוטמא דזעיר אפי' כתיב 'ועלך עשן באפו ואש
 מפיו תאכל וגו'. עלה עשן באפו ומכבא עשן דליק נור כד סליק תננא לבתר
 ג' יסודות גחלים בערו ממנו. מאו ממנו. * מאותו עשן מכבא חוטמא מכבא אש. תאנא כד
 הוה רב המנוחא סבא צבי לללאה ללותיב אמר לבטל החוטם אני מתפלל לבטל
 החוטם אני מתחנן. וביינו דכתיב 'ותכלתי אחטם לך' האי קרא לעתיק יומין אמרו.
 תנא אורכא דחוטמא תלת מאה וע"ה עלמין אתמליין מן הכוח חוטמא וכלכו
 מתדבקן בזעיר אפי'. כאי תושבחתא דתקונא דחוטמא כוא וכל תקוני דעתיק יומין.
 אתחזון ולא אתחזון. אתחזון למארי מדין ולא אתחזון לכלא :

פתח

ר"ש ואמר ווי מאן דאושטי ידוי דזיקנא יקירא עלאה דסבא קדישא
 עמירא סתומא דכלא. (י"א עמיר וסתים מכלא) דיקנא דכתיב
 תושבחתא. דיקנא דסתים ויקיר מכל תקוני. דיקנא דלא ידעין עילאין ותתאין.
 דיקנא דכיה תושבחתא דכל תושבתיין. דיקנא דלא כוה צד נש נביאח וקדישא
 דיקרב למחמיו ליה. דיקנא דכיה תלייא בשערוי עד טבורא דלכא. חזורה כהלגא
 יקירא דיקירין עמירא דעמירין : מסימותא דמסימותא דכלא. תאנא בליתעוהא
 דספרא

דספרא דכאי דיקנא מהימנותא דכלא נפיק מאודנוי ונחית סוחרניא דפומא קדישא
 ונחית וסליק וחי בתקדושתא (סג) דבוסמא טבא • חורא דיקרא (ס"א דבדיקניא) •
 ונחית (ס"א חורא יקרא דדיקניא נחית) בשקולא וחי עד טבורא • כוא דיקנא יקרא
 מהימנא שלימא דנגדן זיב י"ג נביעין מזועין דמשח רבות טבא • בתלת עשר תקוין
 מתהקנא • **תקונא** קדמא • מתהקן שערא מלעילא ושאר מכהא תקונא דשער
 שיש דסליק • בתיקווי לעילא מאודנוי ונחית מקמי פתחא דאודנין בחד חוטא
 בשקולא טבא עד רישא דפומא • **תקונא** תניינא מתהקן שערא מרישא דפומא
 (וסליק) עד רישא אחרא דפומא • בתקונא שקיל • **תקונא** תלישא
 מאמלעיתא דחמות (ס"א דכאי) חוטמא מתחות תרין נוקבין • נפיק חד
 אורחא ושערא אחפסק בכהא אחרא ומליא מכהי גיסא ומכהי גיסא שער' בתקונא שלים
 סוחרניא דכהא אורחא • **תקונא** רביעא מתהקן שערא (ונחית) חמות פומא
 מרישא חדא לרישא חדא בתקונא שלים **תקונא** חמישא חמות פומא נפיק
 אחרא אחרא בשקולא דאחרא דלעילא ואלין • תרין ארחין רשימין על פומא •
 מכאן ומכאן • **תקונא** שתיחא מתהקן שערא וסליק ונפיק מלרע לעיל לרישא
 דפומא וחי • תקדושתא דבוסמא טבא עד רישא דפומא דלעילא ונחית
 שערא לרישא דפתחא דאורחא תחא דפומא • **תקונא** שביעא פסיק שערא
 ואחתון תרין תפוחין בתקדושתא דבוסמא טבא שפירן • ויאן למחי בגיניכון
 אחקיים עלמא כח"ד יבאור פני מלך חיים • **תקונא** חמינא נפיק חד חוטא משני ט
 דשערי סוחרניא דדיק' ותליין בשקולא עד טבורא • **תקונא** תשיעא
 מתערי ומתערבין שערי דיקנא עם אינון שערי דתליין בשקולא (דחליין)
 ולא נפקי דא מן דא • **תקונא** עשרא (מתערבין) נחתין שערי חמות דיקנא • וחפיין
 בציונא חמות דיקנא • **תקונא** חד סר דלא נפקין נימא מן נימא ומתשערן
 בשיעורא שלים • **תקונא** תריסר דלא תליין שערי על פומא ופומא אחפני מכל
 סטרוי • ויאן שערי סחור סחור לוי • **תקונא** תליסר דתליין שערי בחמות
 דיקנא מכאן ומכאן ביקרא יא ביקרא שפירא • מחפיין עד טבורא • לא
 אתחי (ס"א לאתחא) מכל אנפי תקדושתא דבוסמא בר אינון תפוחין שפירן
 חורין דמפקין חיין לעלמא ומחזיין חדו לעיר אפין • בתליסר תקוין אלין נגדן
 ונפקין תליסר מזועין דמשח רבות ונגדן לכל אינון דלתחא • ונכרין בכהא משחא •
 ומשיחין מכהא משחא דבתליסר תיקוין אלין • בתליסר תקוין אלין אחרשים דיקנא
 יקרא סתימא דכלא דעתיק דעתיק • מתרי תפוחין שפירן דאנפוי נכירין אנפוי
 דעיר אנפין וכל חיוור (ס"א חור) וששן דאשתכחן לתחא נכירין ומתלכטין מכהא
 נכורא דלעילא • תקוין תליסר אלין אשתכחו דדיקנא • ובשלימות דיקנא בתיקווי
 אחקרי בר נש נאמן • דכל דחמי דיקניא תלי זיב מהימנותא • **תאנא** בלעיושתא
 דספרא תליסר תקוין אלין דתליין דדיקנא יקרא בשביעא (מנכון) משתכחי בעלמא
 ומתפתחי בתליסר תרעי דחמי ומאן דאזיט ידי לאומא* • כמאן דאומי בתליסר
 תקוין דיקנא • כאי באריך אפין • בעיר אפין בכמה • אמר לרבי יצחק קום בקיומך
 וסלסל בסלסלא דתקונא דמלכא (ס"א דדיקנא) קדישא היאך יתהקון קם רבי יצחק
 פתח ואמר ימי אל כמוך נושא עון וגו' • ישוב ירחמו וגו' תתן אמת ליעקב וגו' • מיכס
 תאנא תליסר מכילין אחתון כחא וכלכו נפקין מתליסר מזועין דמשח רבות דתיקוין
 דיקנא (ח"ד)

דיקנא קדיש' עתיקא דעתיקין. טמירא דטמירין. חנא תיקנא דדיקנ' טמיר וסתים טמיר
ולא טמיר. סתים ולא סתים. בתקונו ידיע ולא ידיע. **התקנא** קדמא. כא
תנין דכל שער ושערה וכל נימא ונימא לא מתדבקא לחברתה ושאריו נימין
דיקנא להקנא. מתקנא דשער רישא הכא חית לאסחכלא חי כל נימין דשער רישא
ונימין דדיקנא יקירא עלאס כהד נימא אחכללו. (ס"א כהד מתקלא אחקלו) אמאי
קמ' חנין אריכין ואלין לא אריכין. אמאי *נימין דדיקנא לא אריכין כולי האי וקשיין.
ואלין דרישא לא קשיין אלא שעיין. אלא כל נימין שקלין דרישא ודיקנא. דרישא
אריכין על כהפין *למויגד לרישא (ד"א מרישא) *דזעיר אפין מהכוא משיכא דמוחא
לרישא : למוחא דליה ובגיני כך לא חו קשיין. וע"ד אחזון למכוי רכיכי. תאנא מאי
עח א קמ' א *דכתיב חכמות בחוץ חרנה. ולבסוף כתיב ברחובות חתן קולא. האי קרא לאו
רסב א
משני א
בראש' קמא ב
קמ'
א זקנים
קבלה ט
לית חכמתא נפקא מבר נש דאיכו קשישא (ס"א קשיא) ומארי דרוגא דכתיב ד'דברי
חכמים בנתת נשמתים. ומכאא אוליפנא מאן דשערו דרישיה קשישן לאו חכמתא
מחישבא עמיס. וע"ד חינון אריכי למיתי חועלתא לכלא. מאי לכלא. למיעל על
חוטא דשדרה דמתקייין מן מוחא. ובג"ד לא חלי שער א דרישא על שער א דדיקנא.
דשער א דרישא חלי וסליק על אודינן לאחורוי ולא חלי על דיקנא משום דלא אלטרין
לאחערבא חלין באלין. דכלכו מתפרשן בארמייכו. תאנא כלכו שערי צין דרישא
צין דדיקנא כלכו חורי כהלגא. ותאנא חינון דדיקנא קשישאי כלכו. מ"ט. משום
דחינון תקיפא דתקיפין להחסינ (ג"א לאחמא) חינון י"ג מכילן מעתיק דעתיקין.
והני מכילן מקמי אודניו שריין והני מכילן סחימן חינון. דלא יתערבון באחרנין.
(ס"א דאתחסינו לתתא והכי חנינא מקמי אודניו שריין שערי משום דבלחודייכו חינון
ולא אתערבון באחרנין) ואי חנינא דלית אחרנין כוונתיכו. לא. דתניא תליסר מכילן
קמ' דרחמי מעתיקא קדישא מי אל כנווך חד. *נושא עון הרי. ועובר על פשע חלת.
לשארית נחלתו ארבע. לא כחזיק לעד אפו חמש. כי חפץ חסד הוא שית. ישוב
ירחמו שבעה. יכבש עונותיו חמיא. ותשליך במולות ים כל חטאתא שבעה.
חתן חמת ליעקב עשרה. חסד לאברהם חד סר. אשר נשבעת לאבותיו הריסר.
מימי קדם תליסר. לקביל דא אל רחום ומנון וגו' ואינון לתתא. ואי חנינא משה
קמ' איך לא אמר חלין עלאין. *אלא משה לא אלטרין אלא לאתר דדינא אשתכח ובאתר
דדינא אשתכח לא בעי הכי למימר. ומשה לא אמר אלא בעידנא דישראל חאבו
ודינא כוכ תלייא ובגיני כך לא אמר משה אלא באתר דדינא אשתכח. אבל כהאי אחר
סדורא דשבתא דעתיק וימין מסדר נביאה. ואינון תליסר תקונין דדיקנא עלאס קדישא
טמירא דטמירין. תקופין. להבדל ולאכפייא כל גזרי דינין. מאן חמי דיקנא עלאס קדישא
קמ' טמירא דטמירין דלא אכסיף * (ס"א אכסי) מניה. ובג"כ כל שערי קשישין ותקיפין בתקונו.
ואי

ש"ס
דניאל ז

אז תימא אי כפי הא שער דלחמא חינון חוכמי אמאי לא הוו דא כדא . דחניא
 תיב יקווחיו תלתלים שחורות כעורב . וכתוב יושער רישיב כעמר נקא . לא קשי'
 הא בדיקנא עלאה הא בדיקנא תחאה . וע"ד כד אחייביבת אורייתא לישראל אחייביבת
 אש שחורה על גבי אש לבנה . ועקרא דמלכ משום דכפי שער בגין דממוחא
 אשתכחו לאתמשכא למוחא דלחמא ואינון לעילא מן דיקנא דיקנא בלחודיו הוא . וכל
 תיקוניו בלחודיוכון אשתכחו . דיקנא בלחודיו . ושערי בלחודיו . **תקונא** קדמאה
 דיקנא דשאר מרישא דשערי דרישא . ותאגא כל תיקוני דיקנא לא אשתכח אלא
 (ממוחא דגא) ממוחא דרישא (ס"א מתיקוני דרישא) וכא לא פריש הכי דהא לא
 בוי . אלא תקונא דא דנחית מן רישא דשערי דרישא הכי אשתכח . (חסר כאן)
 מהאי דיקנא אשתמודע כל מה דכוי ברישא דאלף עלמין דחתימין (ס"א אלף עלמין
 דחתימין) * בעקא דדכיא . עקא דכליל כל עקין . אורכא דכל שער דנחית מקמי * בעצת :
 אודנו לא בוי אריכא . ולא אהדבק דא דא ולא . (ס"א דכלא) נחתין . אלן שערין .
 נבד נגדין אהמשכן (ס"א אלא מכד נחתין אלן שערין נגדין ואהמשכן) ותלין . ושירותא
 דתקונא קדמאה תלחין וחד קוי שקלין אהמשכן עד רישא דפומא . ותלת מאה ותשעין
 יומין אשתכחו בכל קולא וקולא . תלחין וחד קוי שקלין דכוו בתקונא קדמאה
 דתיקפין לאכפייא לתחא כחושבן א"ל . מכו א"ל . תקיף יכול . ובכל קולא וקולא
 דתפרשין תלחין וחד עלמין תקיפין שלטין לאתעיינא . (ס"א לאתפשטא) (ס"א לאכפייא
 אהפשטו) ל"א ביהאי סטר ול"א ביהאי סטר . וכל עלמא ועלמא מניה . מתפרש
 אלף עלמין דכספין לעדוהא רבא . וכלא סתים ברישא דדיקנא דכליל תקיפא . וכליל
 ביהאי א"ל ועס כל דא הא א"ל אהכפיי' לרחמי . דרחמי דעתיק יומין (אהבסם)
 אהכלל ואהפשט ביה אמאי עד פומא . משום דכתיב ד' דינא יתיב וספרין וגו' מאי דינא
 תיב . יתיב לאתריה דלא שלטא . הכ"ד פלא יועץ אל גבור אל דהוא גבור : ישע"ס
 אהבסם בדיוקנא (ס"א בדיקנא) קדישא דעתיק יומין . ורזא דכתיב מי אל כמוך
 דעתיק יומין אהמר בתקונא קדמא' דדיקנא קדישא עלאה . **עלמא** קדמאה דנפיק
 דתקונא קדמאה שליט ונחית . וסליק לאלף אלפין ורזוא רבין מארי תריסין .
 מניה מתאחדין בקסטא בעקא רבא . **עלמא** תניינא דנפיק מהאי תקונא .
 שליט ונפיק . ונחית וסליק לשבעה וחמשין אלף דרגין מארי דיבבא . ומתאחדן
 מניה לאכפייא בקדולא בחיורא (ס"א בחיורא) . **עלמא** תלייתא' דנפיק מהאי
 תקונא . שליט ונחית וסליק לל"ו אלפין מארי דיללא ומתאחדן מניה * בצוסיטא (כ"א כוסיטא)
 לקוסיטא (ס"א כוסינא לקוסרא) ומהאי תקונא מתכפייין כלבו ומתבסמן במרירא
 דדמטין דמתבסמן בימא רבא . מאן חמי תקונא דא דדיקנא קדישא עלאה יקירא
 דלא אכסיף מניה . מאן חמי טמירותא (ס"א יקירות') דקולין דשערי דתליין מהאי
 סבא יתיב בעיטרא דעטרין . עטרין דכל עטרין . עטרין דלא אהכללו בעטרין . עטרין
 דלא כשאר עטרין . עטרין דעטרין דלחמא מתאחדן מנהון . ובגין כך הכי תקונין
 אינון תקונין דלחמא מנהון מתאחדין . תקוני דאהתקן דאטערין לאתברכא מאן דכפי
 ברכה : דכל תקונין דאהתקן בקבלהון . ברכאן משתכחין (לקבליהון) ואהעביד מה
 דאהעביד . כלא כליל בכהי תקונין . כלא זקפן לקבלי' תקונין דמלכא תקיפא עתיקא
 סתימא דכלא . וכלבו אהבסמן מתיקונין אלן (דמלכא עתיקא) תאגא אי עתיק דעתיקין
 קדישא דקדישין לא אהתקן באלין תקונין . לא אשתכחו עלאין ותתאין . וכלא בוי . כלא בוי
 דחני' עד כמה זכירין אלן (ס"א אהתקן באלין ל"א) תקוני דדיקנא' עד תליסר (דלתת') וכל זמנ'

דתליסר אלין משתכחין זכירין אלין דלתחא - וכלא - בחושבנא דאלין תליסר - אשהכח
 דיקנא דמלכא עתיקא יקירא מכלא - כלל בחד איבו טמירא ויקירא - בגין דאיבו
 יקירא וטמירא מכלל לא אדכר ביה באתר דאורייתא (ס"א לא אדכר באורייתא)
 ולא אחגלייא - ומה דיקנא אחגלייא - דיקנא דכהנא רבא עלאה - ומהאי דיקנא
 נחית לדיקנא דכהנא רבא דלתחא (מאי דיקנא דכהנא רבא) דיקנא דכהנא רבא
 בתמניא תקונין אתהקן - ובגין כך תמניא תקונין לכהנא רבא כד משחא נחית על
 דקניה כה"ד יכשמן כטוב על כראש יורד על חזקן וגו' - ומ"ל דכתיב שבת אחים
 גם יחד - גם לרבות כהן גדול דלתחא דכל זמנא דכהנא רבא דלתחא משמש בכהנא
 רבא כביכול כהן גדול דלעילא משמש בכהנא רבא - דא תקונא חד דדיקנא דעתיקא
 סתימא דכלא - א"ל רבי שמעון יאות אנת רבי יחק למחמי ביקרא דתקוני דדיקנא
 וסבר אפי דעתיק יומין עתיקא דעתיקין - זכא חולקך וזכא חולקי עמכון בעלמא
 דחאי - **תקונא** תניינא מתחקן שפרא מרישא דפומא עד ריבא אחרא דפומא
 בתקונא שקיל - קום ר' חזקיה וקאים בקיומך ואוקיר יקרא דתקונא דא דדיקנא
 ש"י קדישא - קם ר' חזקיה שארי ואמר י'אני לדודי ועלי תשוקתו - מי גרם שאני לדודי
 משום דעלי תשוקתו - מסתכל בוינא וארו חמית נכורא יקירא דבוינא עילאה נכיר
 וסליק לתלת מאה וחמשה ועשרין עיבר - וחד חשך הוה אחסחי בכהנא נכורא
 כמאן ^{א כמי} דלתחא בכהנא נכורא עתיקא דמיומי מחפלגין ונכרין ונגדין לכל עיבר ממה
 דעלוי - וסליק הכורא נכורא בשפתא דימא עלאה עתיקא - דכל פתחין טבין ויקירין
 בכהנא פתחא אתפתחן - אנה שאיל מהם (ס"א מכו) פשרא דחמית - פתחו ואמרו
 נושא עון חמיתא אמר דא הוא - תקונא תניינא - יתיב - א"ר שמעון באידנא אתקשר
 (ס"א אתחבס) עלמא בריך אנת ר' חזקיה לעתיקא דעתיקין - אמר ר"ש כלבו בוינא
 חברין דחתיין בכו עזקא קדישא - אסכדנא עלי שמייא עלאין דעלאין וארעא
 קדישא עלאה דעלאה - דאנא חמי בשחא מה - דלא חמא ב"ג מיומא דסליק - משם
 זמנא תניינא לטורא דסיני דאנא חמינא אנפאי נכירין נכורא דשמשא תקיפא דזמין
 למיפק ^{ג מלאכי} באסוואה לעלמא דכתיב י'זרחא לכם יראי שמי שמש לדקא ומרפא בכנפיה -
 שמש ^ד ועוד דאנא ידענא דאנפאי נכירין ומשם לא ידע ולא אסתכל - כה"ד י'ומשה לא
 ידע כי קרן עור פניו ועוד דאנא חמי צעיני תליסר מכילין גליפין קמאי וזכירין
 כבולין - וכד אתפריש כל חד מנייבו מפומיכון אסתליק ואתחקן ואתעטר ואתטמר
 צטמירותא דתקוני דדיקנא וכל אחרין אשתארין - ובעוד דכל חד מתפרש צפומיכו
 נכיר ואתעטר ויתיב כמלכא בנו חיליב - וכד אסתהים לאתפרשא סליק ואתעטר
 בעטרא קדישא ואתחקן ואתטמר ויתיב בתקוני דדיקנא קדישא וכן לכל חד וחד -
 אזורו חברין קדישין דבא בקיומא דא לא יבא עד דיימי מלכא משיחא - קום ר'
 חזקיה תניינות - ואוקיר תיקונא תליתא דדיקנא קדישא - אנה - עד לא קם
 ר' חזקיה קלא נפק ואמר אין מלאך אחד עושה שתי שליחות - אתרגיש ר"ש ואמר
 ודאי כל חד וחד באתריב - ואנא ור' אלעזר ברי ור' אבהו אשתהים שלימתא עלאה -
 יתני ^ה קום ר' חייא - קם ר' חייא פתח ואמר - י'ואומר אבה יי' אלבים הכה לא ידעתי דבר
 כי נער אנכי - וכי ירמיא לא הוה ידע למלא ובה כמה מולין נפקי מפומי עד לא
 אמר דא - וכו' אמר מ'ל' כדבא דכתיב הכה לא ידעתי דבר - אלא (תאנא) - ח"י דאיבו
 אמר על דא - אלא הכי תאנא מה בין דבור לאמירה - אמירה הוא דלא בעי לארמא קלא

דבור צעי לארמא קלא ולאכרוא מלין . דכתיב יודבר אליהם את כל הדברים האלה שמות כ
לאמר . ותאנא כל עלמא שמוכו הכוא דבור וכל עלמא אזעזעו . ובגין כך כתיב
וידבר ולא כתיב ויאמר אוף ככא כתיב כנה לא ידעתי דבר לאכרוא מלה ולאוכחא
ברוח קדשא לעלמא חי ככי בא כתיב וידבר יי אל משה לאמר . אלא מאן הוא
נביאה עלאה כמשה דלא זכה ב"י כוותיה . דכוא שמע דבור דכרוא ולא דחיל ולא
אזעזע ושאר נביאים אזעזעו אפי' בנאמירא ודחלין בדחילו . ותאנא תיקונא קדמא
דיקנא ותניינא לאהבא (ס"א לאקפא) (נ"א לאיחאה) לתליחא דכתיב י"ן כל אלה חיונ ג
יפעל אל פעמים שלש עם גבר . *ות"ח דתרין תיקונין קדמאין למיתי לתליחא כוו חרי עמא
דכוא **תקונא** תליחא מאמלעיתא דתחות חוטמא מתחות תרין נוקבין . נפיק
חד ארחא . ושערא אפסיק (ס"א תפסק) דככוא ארחא . אמאי תפסק משום
(דכתיב ועובר על פסע) דכאי אורחא תחתון לאעצרא ציב . ובג"כ יתיב תחות
נוקבי חוטמא כאי אורחא . ושערא לא אחרבי דכאי אורחא משום דכתיב ועובר על
פסע למיכב אעצרא עד (ס"א על) פומא קדישא דיימא סלחתי . תאנא כמה
עריקסאות מנחאן דככוא פומא ולא אהגלי לחד ממייכו . דכא אסתלק ואתעטר .
ידיע ולא ידיע . תאנא בנאעיותא דספרא מכו דכתיב פסע . זכו עובר לא זכו
פסע . מאי משמע עובר על פסע . פסע . דאקדים שי"ן לפ"א לא זכו עומד ולא
עובר (כאי) בזעיר אפיין . מאי בין כאי לכאי . בזעיר אפיין . כד נחית הכוא
אורחא מתחות נוקבי חוטמו כתיב יייהר אף יי' בס וי"ך מאי וי"ך דנפיק רוחא דרובא
מאיונו נוקבי ומאן דאשכח קמיה חיל ולא אשתכח ככ"ד יי' רוח יי' נשכב בו יעשה מ
*ואינו . באריך אפיין כתיב יעובר על פסע . כתיב יורו עברה ותעברם . ס"א כי רוח
ותאנא ככא כתיב עובר על פסע דככוא ארחא . כהס יעבר יי' לגנוף את מלרים . עבר' בו ואינו
זכא חולקיה דמאן דזכי לכאי . ודא כוא תקונא תליחא (דאורחא) דדיקנא יקירא
קדישא עלאה עתיקא דעתיקי . אמר ר"ש ודאי קב"ס יסגי לאוטבא לך ויחד לאגנא
עלך . ותאנא מאי דכתיב י"ש אשים צי"י בעתיק יומין אמר . דכא כוא חדווא
דכלא . תאנא בשעתא דאתגלי כאי אורחא דדיקנא דעתיק יומין . כלבו מארי דיבנא
וילל ונאריסין דדינא סתימין וסתירין ולית דיפתח פטרא לאבאשא . משום דכאי
אורחא אתגלייא לתקנא . ומכאי מאן דאחיד (נ"א דאחית) ואזכר (ס"א משום דכאי אורחא
סימנא לשתיקתא ומכאי כוא מאן דאחזי ואזכר) לשחקא . לכאי אורחא רשים
דכוא סימנא דעתיקא קדישא . **תקונא** רביעאה מתתקן שערא (ונחית) תחות
פומא מרישא חדא לרישא חדא . ככ"ד לשארית נחלחו . כד"א יונגאת תפלה בעד
שארית הנמלאה כנמלאה ממש . שארית דכתיב ישארית ישראל לא יעשו עולה . מליס כ יע
תקונא חמישאה נפיק אורחא אחרא מתחות פומא ככ"ד ילא כחזיק לעד אפו . מליס כ
קוס רבי יוסי . קס ר' יוסי פתח ואמר יאשרי בעס שככ לו אשרי בעס שיי' אלכיו . תבליס קמד
אשרי בעס שככ לו . מכו שככ לו . כד"א יונחת המגן שככ שכיך מרוביה . אסתר כ
ד"א שכיך ברוביה ככ"ד יואם ככא את עושה לי רגני נא כרוג דא כוא דינא כמדבר יא
דייני . אשרי בעס שיי' אלכיו . רחמי דרחמי . ד"א שככ שמה דכליל כל שממין .
וקב"ס מעבר רוביה ואנח ציב לעיר אגפין ומעביר על כל אינן דלבר . דחיה
ארחא עלאה דדיקנא קדישא (עלאה עתיקא דעתיקי) דאיכו נחית (בדיקניה) תחות
נוקבי דחוטמא דעתיקא . וכאי ארחא דלתתא . שקילן אינון ככלא . דא
לעלא

לעילא ודא לתתא • לעילא עובר על פשע לתתא לא החזיק נעד חפו • ונתנין לך
 החזיק דלא אית אחר למיחב • כמה דלעילא יכיב אחרא לאעצבא כך לתתא יכיב
 אחר לאעצבא • הנה בכל אחר דבבאי עתיקא טמירה דכלא אחרא אהגלייא טז
 לכלבו דלתתא דהא אחזוי עיטא למעבד טז לכלא • מאן דכתיב ולא אהגלייא ליר
 עיטא • ולית מאן דידע ליה אלא הוא בלחודוי • כמה דעדן עלאה לית דידע ליה
 אלא הוא עתיקא דעתיקי • ועל האי כתיב ימח גדלו מעשיך יי' מאור עמקו מהשבוך
 אר"ש יתחקנון עובדך לעלמא דאתי • מעט עתיקא דעתיקי • **תקונא** שתיחא
 מתחקון שטרא וסליק מלרע לעילא וחפי חקרוצתא דבוכמא טבא עד רישא דפומא
 דלעילא • ונחית שטרא (דרישא) לרישא דפתתא דארחא התאה דפומא • קום ר
 יבשים נד ייבא וחתקין תקונא דא • קס ר' ייבא פתח ואמר י' וחסדי מאתך לא ימוש • וכתיב
 ובחסד עולם רחמתיך • בני קראי קשיין אהדי ואלא חקשו • דתיקין אית חסד ואית
 חסד • אית חסד דלגו ואית חסד דלצר • חסד דלגו בא דאמין דעתיקא דעתיקי
 וכווא חסדי בסטרא דא דדיקנא דאקרי פאת בזון • ולא כתיב ד"ל להבלא האי סטרא
 ייקרא בא משום האי חסד דלגו דעתיק יומין ובג"כ דכתיב דלתתא כתיב ביה א"ל יקרחא קרחא
 דראשם ופאת זקנס לא יגלחו • מ"ט בגין דלא להבלא אורחוי חסד דעתיקא דכתיב
 מסטרא דא קא אתי • ותאנא בלגיונותא דספרא בכלא אלטריך חסד לאתדבא ולמבני
 ולא לקטעא ליה ולא אשתאי מעלמא • ובאי דכתיב וחסדי מאתך לא ימוש • חסד
 דעתיק יומין • ובחסד עולם • חסד דאקרי חסד עולם ובאי הוא אחרא דז"א דכתיב
 הכלים פט אמתיו עולם חסד יבנה ובאי חסד דעתיק דעתיקין הוא חסד דקשט • וחסד דקשט
 מיכא : לאו בחיי גופא אהמר אלא בחיי נשמתא • ובג"כ כתיב ר"י חפץ חסד הוא • דא הוא
 תקונא שתיחא דדיקנא יקרא דעתיק דעתיקי • **תקונא** שביעאה פסיק שטרא
 ואתחין ב' תפוחין בתקרוצתא דבוסמא • שפירן ויאן למחוי • פתח ר"ש ואמר
 שיר ב' בתפוח צעלי דיער וגו' • מה תפוח זכ כליל בתלת גווי • כך קב"כ תרין תפוחין כליל
 שיתא גווי ותרין תפוחין אלין דאיון תקונא ז' איון כללא דכל שיתא תקונין דאמינא •
 משני טו ובגיטין אהקיים צבאור פני מלך חיים • ותאנא מכי תפוחין נפקין חיון לעלמא ומחזיו
 במדבר חידו לאעיר אפי' • כתיב יואר יי' פניו אליך • וכתיב צבאור פני מלך חיים • צבאור פני מלך אלי
 איון תרין תפוחין דתקרוצתא דבוסמא דאמינא • יאר יי' פניו אליך פנים דלצר דכד
 נהרין מתברך עלמא • ותאנא כל זמן דהני בויני דלצר נהרין • כל עלמא מתברך
 ולא אשתכח רוגזא בעלמא • ומה אי בני דלצר כך • תרין תפוחין נהרין דתירא
 דחדאן דתירא עאכ"ו • תניא • כד אהגליין תרין תפוחין אלין אחזוי זעיר אפרי
 בהדוותא • וכל איון בוינין דלתתא בהדוותא • וכל איון דלתתא נהרין וכל עלמין חדא
 ושלמיין מכל שלימותא • וכלא חדאן ונהרין • וכל טיבו לא פסיק • כלכו אהגליין
 בשטתא חדא • כלכו חדאן בשטתא חדא • ת"ח פנים דלצר אית זמן דנהרין ואית זמן
 הכלים טו דלא נהרין • ובג"כ כתיב יאר יי' פניו אליך • יאר פניו אהנו סלס • מכלל דלא
 תדירא אלא כד אהגליין תפוחין דלעילא • תאנא אלין תפוחין דסמינין נהרין
 וחורין תדירא • ומנהון נהרין לתלת מאה ושבעין עיבר • וכל שיתא תקונין
 שיש : קדמאין דדיקנא ביה כלילין • הכ"ד ישוב ירחמנו • ישוב מכלל דמנין טמירין
 חמנין אהגליין כהא הוא ישוב ירחמנו • ובבאי דלתתא הוא ואמת • דא הוא תקונא
 שביעאה

שציעא דכליל שיחא בתרין תפוחין דבעתיקא דעתיקין. **תקונא** תמינא נפיק
 חד חוטא דשערי סוחרני דדיקנא ותליין בשקולא עד טבורא. קום אלעזר ברי
 אחקין תקונא דא. קס רבי אלעזר (בריה) פתח ואמר הכל תלוי במזל ואפילו ס"ת
 בסיכל. מלא דא אוקימנא בספרא דלניעותא והכא חית לאסתכלא וכי הכל תלוי
 במזל ותנינן ס"ת קדש ונרתקו קדש והסיכל קדש. וכתיב יוקרא זה אל זה ואמר ישיע' 1
 קק"ק הא תלת חינון. וס"ת לקבליהון נרתקו קדש והסיכל קדש וכווא קדש. והתורה
 נחנה בג' קדושות. בשלש מעלות בימים שלשה שכינה בשלש לוחות וארון וסיכל בס"ת
 תליא ואיכו תליא במזל וכתיב יומאותות בשמים אל תחתו. מאן דליכו בקדושות ירמיה' 1
 הללו להוי תליא במזל. אלא הכי אוקימנא בספרא דלניעותא הכי חוטא יקרא
 קדישא דכל שערי דדיקנא תליין ביה אתקרי מזל. מ"ט משום דכל קדשי קדושין
 דקדושיא בכהי מזל תליין. וס"ת אט"ז דליכו קדוש לא חל עליה עשר קדושין עד
 דעיל להיכל. כיון דעיל להיכל. אתקרי קדוש בעשר קדושות. כגוונא דלעילא
 דלא אתקרי כיכל אלא כד אתחברין עשר קדושות. ותאנא הכל תלוי במזל דליכו
 הכי חוטא יקרא קדישא דכל שערין תליין ביה. אמאי אקרי מזל. משום דמניח
 תליין מזלי ומזלי מניח עלאין ותתאין. ובג"כ איכו תלייא. וביה תליין כל מזלי דעלמא
 עלאין ותתאין. ואפילו ס"ת שביכל דמתעטר בעשר קדושות לא נפיק מכלליה עם
 שאר קדושין וכלכו תליין בכהי. ומאן דחמי להאי תקונא אסבבין חוביהון מקמי
 ומתכפין הכ"ד יכבוש עומותינו. אל ר"ש בריך ברי לקדשא דקדישין עתיק מכלא. מ"ס 1
תקונא תשיעא מתערבין שערי עם חינון שערי דתליין ולא נפקין דא מן
 דא. קום ר' אבא. קס רבי אבא ואמר חלין (חינון) שערי דמתערבין
 עם חינון דתליין אקרון מאלות ים משום דנפקי ממותרי מוחא ומכאי אתרא רמיו
 כל מארי דתצטין חובי דבני גשא ומתכפין אר"ש בריך תכא לעתיק יומין.
תקונא עשירא נחתין שערי תחות דיקנא וחפיין בגרונא תחות דיקנא. קום
 ר' יודא. קס ר' יודא פתח ואמר יוצאו במערות נזרים ובמחילות ישיע' 3
 עפר מפני פחד יי' וגו'. מפני פחד יי' הא תחידע דמאן דליכו לבד פחד יי'
 אתקרי. ומכר גאונו חינון שערי דתחות דיקנא ואתקרון כדר גאונו. תרי. תיקונא
 עשירא תחתין חמא ליעקב. וחד סר. דלא נפקי נימא מן נימא. חסד לאברהם. מ"ס 1
תקונא דתריסר דלא תליין שערי על פומא ופומא אתפני מכל סטריין ויחין
 שערי סחור סחור ליה. בגין דלא אשתכח טרחתא. כמה דאלטרין
 טרחתא במאי קא מיירי. דינא. באחר (נ"א בתר) דינא טרחתא אשתכח.
 וכי שערי דדיקנא טרחתא חינון או דינא חינון. והא כלל רחמי אתחזן. אלא דלא
 אטרעא בישובא (ס"א בנשובא) דרוחא דזעיר אפיין. דתאנא מהאי פומא קדישא
 עלא קדש קדשים נשבה רוחא. מאי רוחא. רוחא דאיתקין (ס"א דאתדבק) ביה
 דמתלבש ביה. (נ"א דאתתקן ומתלבש ביה) זעיר אפיין. ומכאי רוחא מתלבשין כל
 חינון דתחתא וכד הכוא רוחא נפיק אתפרש לתחתין ושבעה אלק עיבר. ואחפשט
 (ס"א ואחפרשא) כל חד בלחודוי לאתריה. וכל מאן דאתחזי לאתלבש מניח
 אתלבש. ועל דא שערין לא אשתכחו על פומא קדישא משום דרוחיה נפיק ולא
 צעי מלא אחרא לאתערב ביה ולקרבא בדיח. ודא הוא עמירותא דכלא דלא
 אתדבק לא לעילא ולא לתתא. וכווא סתים בסתימא דסתימין דלא תחידע.

נשא

דא הוא דלא אהתקן ולא כוח ביה תקווא. וננין כך רוח דנפיק לבר (ס"א) דנפיק מהכוח דלבר) ומתלבשין ביה נביאי מבימי אחרי פה יי'. אבל בכהי עתיקא דעתיקין לא אהתפרש. ולית מאן דידע רוחים בר איבו. וננין כך "שערי שקלין סוחרנא דפומא ופומא אהפני מכל סטרוי. וזכאי אהרחיו אבהתנא לאתלגשא בכהי רוחא דמתפשט לכמכ עיבדין באתר דכל שערי שקלין בסוחריו (כדא הוא) דכתיב י' אשר נשבעת לאבותינו). ודא הוא תקווא קדישא עלאה דתריסר. דמכאן אשתלשלו י"ב תחומין לעילא. י"ב תחומין לתתא. י"ב תחומין לייב שבטי אבהתנא. כה"ד אשר נשבעת לאבותינו :

תקווא דתליסר תליין שערי דתחות דיקנא מכאן ומכאן ביקרא יאה וביקרא שפירא וחפין עד טבורא. ולא אהחזין מאפני תקוואתא דבוסמא בר אינון תפוחין שפירן חורין. א"ר שמעון זכא חולקיה דמאן דאשתכח בכהי אדרא קדישא עלאה דאין ביה. זכא חולקיה בעלמא דין ובעלמא דאחי. דאין יתדין בקדושה עלאה אשא עילאה אסחר לן (ס"א) בין אשא עלאה דאסחר לן) ודא כל תקוין עלאין (לדיוקנא) דדיקנא קדישא אהתקנו ואשתערו ואסחרו לדוכתיכו. ודאי תקווא דתליסר הוא תקווא יאה דביה אחידן כלא כלבו מתכספין למזקק רישא לקבליה. מניח תליין כל אינון דבזעיר אפין אחידן. מניח תליין עלאין ותחאין וכל גמין עלאין ותחאין גמין ביה וביה כליין. ואיבו מזל דמתזלי מניח כלא. דא הוא תקווא שלימתא דאשלים לכל תקוין דא אשלים לכל :

תאנא אלין תקוין אקרון ימי קדם יומין קדמאין דקדמאי. ואינון דאשתכחו בזעיר אפין אקרון ימי עולם. ותאנא אלין ימי קדם כלבו מתתקנין בתקווא דדיקנא דעתיקא דעתיקין. טמירא דעמירין (כליל בכו) ודאי דתליסר כליל לבון. כמא דאתמר ודא יומא לא אשתכיל בדדיכו אלא הוא כליל כלא. וזכאוא זמנא דאתער עתיק יומין בתקוין דלעילא הכוא אהקרי יום אחד דביה זמין לאוקיר זכרי יד דיקניח כדא הוא דכתיב י' יום אחד הוא יודע ליי'. הוא בלחודי יתיר מכלא. הוא דכליל כלא הוא דאהקרי בשמא ידיעא. דתנין באתר דאית יום אית לילא דלית יום בלא לילא. ומשום דכוא זמנא זמן יאה דיקנא דדיקנא. ודא בלחודי ישתכח לא אהקרי לא יום ולא לילא. דלית יום אקרי אלא מסטרא דין ולית לילא אקרי אלא מסטרא דין. ומשום דהאי תקווא כליל כלא לא אחידע ולא אחזי מניח ומניח גניד משחא דרבותא לתליסר עיבר מבזעין לכל אינון דלתתא דנכרין בכהוא משחא. (אהתקנו) בתליסר תקוין אליין אהתקנא דיקנא קדישא עלאה ואלין תקוין דבכהי דיקנא מתתקן ונחתן לכמכ עיבר. ולא אהחזון היך מתפשטין ודיך נפקין מכלא אסתמו ומוכלא אסתמרו. לית דידע אחר להאי עתיקא בפשיטותא דלכון יעשים מב כלכון כלילן כמא דאתמר אחידע ולא אחידע. טמיר ולא עמיר. עליה אהקרי א' א' תבליס ק יי' הוא שמי וכדודי לאחר לא אהן. וכתיב ב' הוא עשנו ולו אהנו. וכתיב ו' עתיקא פבלים קלע יומין יתיב. באתריה יתיב ולית דידע ליה. יתיב ולא שכיח. וכתיב א' אודך על פי מראות נפילתי וגו' :

אמר ר"ש לחברייא כד אהתפרים פרישא דא דאתון חמאן עלנא אלא תמינא דנתתו כל תקוין בנזוח ונכירו באתר דא. וחד פרוכתא בזינא דקב"כ (ס"א) בוסיעא דקדושה) פרישא בארבע סמכין לארבע עיבר. סמכא

סמכא חד הוא יחזיב מתחא לעילא וחד * מגרופיא בידיה . ובמגרופיא ארבע מפתחי א ביאט לשל
 שנין (ס"א שנין) מכל סטרוי . ומתאחדן פסא ונחתינן לה מעילא לתחא . וכן
 לסמכא חתיינא ותליתא ורביעא . ובין סמכא לסמכא אחידן חמיסר רגלי דסמכין
 ומתחברין בצויתא דגלופא (ס"א בצוסיטא דגליפין) בכהוא פריסא . וכן לר'
 עיבר . וחמינא אלין תקוין דנכרין עלה וכוו מחכאן מלי דפומנא לאחשטרא ולאסחלקא
 כל חד באתריה . וכד כוו מתחקן מפומנא כל חד וחד סליק ואחשטר
 ואחשקן בכהוא תקונא דאחשקן כהא מכל (ס"א בבל דכל) פומא דחד מיין .
 ובשטחא דחד מיין פתח פומא לתקנא בכהוא תקונא . כהוא תקונא כהא יחזיב
 ומחכא למלך דנפיק מפומיכון וכדין סלקא בדוכסיה ואחשטר . וכל סמכין מחכאן
 ומכאן הדאן על דשמעין מה דלא ידעו . וייתין לקליכון כמה דתיכון קיימין כהא
 בגייתכון . זכאין אחון לעלמא דחתי דכלכו מלי דנפקי מפומיכון כלכו מלין קדישין
 מלי כשרן דלא אסטאן לימינא ולשמאלא . קב"ה חדי למשמע ויית להני מלי עד
 דהוא אגמר (ס"א אגזר) דינא די לעלמא דחתי תימרון זמנא אחרא כל בני מלי
 קדישין . עלייכו כתיב ויחך ביין הטוב וגו' דובצ שפתי ישינס . מאי דובצ שפתי שר 1
 ישינס דאפילו לעלמא דחתי מרחשן שפוטתיכו אורייתא קמייה . כשחא אחשקנו
 ואחשנו דעחא למחקן תקוני דעיר אפין היך יתחקן ויכר יתלצש בתקוני מתקוני
 עתיק יומין קדישא דקדישין טמירא דטמירין טמירא מכלא דכשחא חובתא (ס"א
 חכמתא) עלייכו למגזר דינא קשטא יאה ושפירא ולאחשקא כל תקונין על בורייכ
 תקוני דעיר אפין מתקוני דאריך אפין אחשקנו . ואחשטו תקוני מחכאן ומכאן
 כחיו צ"ג למשלטא (ס"א ומשלטא) ביה רוחא דטמירא דכל טמירין בגין למיחב
 על כורסייה דכתיב ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה . כמראה
 אדם דכליל כל דיוקנין כמראה אדם דכליל כל שמכן . כמראה אדם דביה סחיימין
 כל עלמין עילאין ותחאין . כמראה אדם דכליל כל ריזן דאחשמו ואחשקנו עד דלא
 אברי עלמא ואט"ג דלא אחקיימו : **תאנא** בלניעווא דספרא . עתיקא דעתיקין עד
 לא זמין תקוני . ב באני מלכין כנס מלכין (ג"א *גליף מלכין) ומשער מלכין ולא כוו
 מתקיימי עד דחיי (ס"א דאח) לון ואנע לון לבתר זמנא כה"ד *ואלכ במלכים אשר מלכו
 בארץ אדום . בארץ אדום באתר דכל דינין מתקיימין תמן . וכולכו לא אחקיימו עד דרישא
 חוורא עתיקא דעתיקין אחשקן . כד אחשקן תקין כל תקונין דלתחא . תקין כל תקונין
 דעלאין ותחאין . מכאן אוליפנא כל רישא דעמא דלא אחשקן כהא בקדמייתא לית עמא
 מחשקנא . ואי איכו מחשקן כלכו מחשקן . ואי איכו לא מחשקן בקדמייתא לא יכלין עמא
 לאחשקנא . מגלן . מעתיק יומין . דעד לא אחשקן כהא בתקוני לא אחשקנו כל אינון דבעו
 לאחשקנא וכלכו עלמין אחשקנו כה"ד *וימלך באדום בלע בן בעור . וימלך באדום רח 2
 חדא (ס"א יקירא) כהא . אחר דכל דינין מתקטרין תמן ותליין מתמן . בלע בן בעור
 תאנא כהא נזרת דינא תקיפא דתקיפין דבגייתא מתקטרין אלק אלפין מארי דיבבא
 וילל . ושם עירו דכבב . מאי דכבב כלומר דין כבא כה"א לעלוקה שחי בנות כהב
 ביון דסליק לאחשקנא ביה לא קאים ולא כהא יכיל למיקס וכלכו עלמין אחשקנו . מאי
 טעמא משום דאדם לא אחשקן דתקונא דאדם בדיוקניה כליל כלא . ויכיל

כלא לאחישבא זיב • ובגין דחקונא דא דאדם לא אשחכא לא יכילו למיקס ולאחישבא
 ואחשבלו • ואחשבלו ס"ד • ובה כלבו בלדס אחכלין • אלא אחשבלו ואחשבלו מבכור
 הקונא עד דייחתי הקונא (י"א דיוקנא) דאדם • ובה אחא האי דיוקנא אחנלפו (ס"א)
 אחכלין • כלבו ואחשבלו לקיומא אחרא מנכון אחשבלו (ס"א) מנכון אחשבלו ולא
 אחשבלו • ומנכון לא אחשבלו כלל • ואי תימא ובה כתיב וימת • וימת • דאחשבלו
 לגמרי • לאו הכי • אלא כל מאן דנחת מדרגא קדמא דכוכ זיב • קארי זיב
 שמת זיב מיתא כד"א יומת מלך מלרים דנחת מדרגא קדמא דכוכ קס זיב • ובין דאחשבלו
 אדם אחקרין בשמך אחרין ואחשבלו בקיומא זיב וקיימין דוכתיבו • וכלבו אחקרין
 בשמך אחרין מן קדמאין דר הכוא דכתיב זיב ושם אשמו מכיטבאל בת מטרי
 בת מי זכר • מ"ט • משום דהני לא אחשבלו כשאר אחרין • משום דכוכ דכר
 ומקבא כהאי תמרא דלא סלקא אלא דכר ווקבא • ובג"כ השתא דאשחכא דכר
 ווקבא לא כתיב דכו מיתא כהאחרין ואחשבלו • אלא לא אחשבלו עד דאחשבלו
 דיוקנא דאדם • וכיון דאחשבלו דיוקנא דאדם אחשבלו ואחשבלו בקיומא אחרא ואחשבלו
תאנא כד סליק ברעוהא דרישא חוורא למעבד יקרא ליקריס תקין ותיין ואפיק
 מבזוינא דקרדימוהא חד ניולא (נשכ זיב אחשבלו (ס"א) אחשבלו) וסליק
 רעוהי • ואחשבלו לתלת מאכ ושבעין עיבר וניולא קאים ושאר נפיק חוירא דכר
 ומחנלל נשכ זיב אחשבלו ונפק חד גולגלח תקיפא ואחשבלו לארבע סטרין ובהאי
 חוירא דכר אחשבלו ניולא ואחשבלו וכליל (ס"א) ואחשבלו) זיב • זיב ס"ד • אלא
 אחשבלו זיב • ובג"כ • האי גולגלח אחשבלו בסטרי • ובהי חוירא הוא טמיר דטמירין
 דשתיק יומין • ברוחא דגניי זכאי גולגלח אחשבלו אשא מסטר חד וחורא מסטר חד
 וחורא דכר קאים עליה מהאי סטר • ואשא דכר קאים מהאי סטר • מאי אשא
 כהא • אלא לאו הוא אשא • אלא בזוינא דא (י"א ניולא) דאחשבלו בחוירא דכר
 נכיר למאן ושבעין עלמין ודינא מסטרי אשחכא • ובגין דא האי גולגלח אחשבלו
 גולגלח תקיפא • בגולגלח דא יתבין תשעכ אלפי רבוא עלמין דנטלין עליו וסמכין
 עליו • בהאי גולגלח נטיין טלא מרישא חוורא דאחשבלו מניח הדיר • ומכאי טלא
 דאגטר מרישיה זמנין מיתייא לאחשבלו וכוה טלא דאחשבלו בהרי גוני מסטרא
 דרישא חוירא חוירא בגווי • (ס"א בגיני) דכליל כלבו חוורי (וכלבו חוורי) אלא
 כד אחשבלו בהאי רישא דעיר אפין אחשבלו זיב סומקא • כהאי גדולחא דהיכו חויר
 דניאל יב ואחשבלו גווא סומקא בגווא חוירא • ובג"כ כתיב יורבים מישי אדמת עפר יקילו אלא
 להי עולם ואלא לחרפות לדראון עולם • לחיי עולם בגין דאחשבלו להכוא חוירא
 דאחי מסטר דשתיק יומין אריבא דאנפין • לחרפות לדראון עולם בגין דאחשבלו להכוא
 יעקב טו סומקא דעיר אפין • וכלא כליל בהכוא טלא כה"ד יכי טל אורות טלך • אורות תרין •
 והכוא טלא דנטיין • נטיין כל יומא לחקלא דהפוחים כגוני חוירא וסומקא • האי גולגלח
 אככר בחרי גוני להאי סטר ולהאי סטר • ומכאי חוירא דכר אחשבלו מגולגלח
 לאנפיו ק"נ רבוא עלמין • ובג"כ אחשבלו זעיר אפין • ובשעתא דאחשבלו אחשבלו
 ואריבין בהכוא זמנא בגין דאשגח באנפיו דשתיק דשתיקין ותיים לעלמא • ומכאי גולגלח
 נפיק חד עיבר לכל חיון דאחשבלו • ויבגין אגר אוראחא לעתיק יומין כד עלאין בחושבנא

תחת שרביטא • ולקביל דא בקע לגולגלת לתתא כד עלאין בחושבנא • ובהי בקע
אגר אוראותא אשתכח מניח לעתיק יומין • **בחלליה** דגולגלתא (ס"א) דגולגלתא
(דא) ג' חליין אשתכחו דשרייא מוחא בכו וקרומא דקיק חפייא עליהו • חבל לא
קרומא קשישא סתימא כעתיק יומין • ובגין דא האי מוחא התפשט וזכיר (ס"א) ונפיק)
לתחתין ותרין שביין • כה"ד וזכר יולא מעדן • ותאגא בתלת חליין דגולגלתא מוחא
שרייא מחללא חד מתבקע (ס"א) ומתפשט) חד מבוועא לד' סטריין ונפיק מהכא מוחא
דשרייא בכהי חללא תחתין ותרין שביין רוחין דחכמתא • **בחלליה** תניינא מתבקע
ומתפשט חד מבוועא אחרא • ומתפתחין' תרעין • מאלין' ו' תרעין אתאחדן ו' יומין
דאורייתא ו' שני דיוכלא • ו' חלק דרין דזמין קב"ה לאתבא רוחים ליה ולשרייא ביה •
בחלליה תליתא • נפקין חלק אלפין אדרין ואכסדראין דעתא שרייא עליהו
ודרי בכו • ובהי חללא שרי חללים (ס"א) מדוריה) בין האי חללא ובין האי חללא
ואתמליין מתרין סטריין • כל אינון אדרין כה"ד וזכר דהדרים ימלאו • וחליין ג'
מתפשטין בכל גופא להאי סטרא ולהאי סטרא • ובאינון אחיד כל גופא ואחיד בכו
גופא מכל סטרו • ובכל גופא התפשטין ואשתכחן • **תאגא** דגולגלתא דרישא תליין
חלק אלפי רבוא ורבוא רבין קוין דשערי אוכמן ומסתבין דא ברא ומתערבין דא
בדא • ולית חושבנא לנימין דכל קולא וקולא דאחדין ביה • דייין ומסאבן • ומכאן
אתאחדן טעמי אורייתא בדכיא במסאבא • בכל אינון סטריין דאינון דייין • בכל אינון
סטרוין דאינון מסאבן • יתבין קוין מסתבין ותקיפין • מנסון שעיעין ומנסון תקיפין
ובכל קולא וקולא יתבין יומין תליין על תליין • מתלהטן ותליין כגיביר תקיף מארי נאח
קרבין • בתקונא יאח בתקונא שפירא תקיפא • (בחור כארזים) רברבין ותקיפין •
כה"ד בחור כארזים מתתקנין קוין דשערי ותליין תליין על תליין מהאי סטרא להאי סטרא
על גולגלתא כה"ד וקויותיו תתלים ותאגא יתבין תלי תלי • משום דמשיכין ממבוועין
סגיאין דלת רהטי מוחא • ממובעא דחללא חד דגולגלתא דתמשכן שערי במשיכותא
ומתעבדין תליין דתליין מכמה מבוועין דתמשכן מהאי חללא • מחללא תניינא נפקי
חמשין מבוועין ואתמשכן שערי מאינון מבוועין במשיכותא ואתעבדין תליין דתליין
ומתערבין בקוין אחרין • מחללא תליתא נפקי חלק אלפין אדרין ואכסדראין •
ואתמשכן שערי במשיכותא מכלכו (ומתעבדין תליין על תליין ומתערבין בקוין
אחרין) • ובגין כך אינון קוין תליין על תליין • וכלכו משיכין דתמשכן מג' חליין
דמוחא דגולגלתא וכל אינון יומין וכל אינון קוין • תליין וחפין לסטרא דאודיין •
ובגין כך כתיב ו' הסט אלפי אונן ושמע • ובהי תליין • תליין (י"א) ובהי חליין) ימינא
ושמאלא כהורא וחסוכא רחמי ודינא • וכל ימינא ושמאלא תלי בכהי ולא בעתיקא •
בפלגותא דשערי אתחזי חד אורחא דקיק דמתאחדא מהכא ארחא דעתיק
יומין • ומכאן ארחא אתפרשן שית מאה ותליסר ארחין דאתפלגון בארצין דפקודי
דאורייתא • דכתיב ו' ארחות יי' חסד ואמת לנזרי בריתו ועדותיו • תאגא בכל קולא
וקולא מהאחדן חלק אלפין מארי דיבבא ויללא דתליין בכל קולא וקולא מאינון תקיפין •
ומאינון שעיעין מאריכון דמתקלא (ס"א) מאריכון דרמימותא • ואיכו מתקלא בינויו)
בגין כך לית ימינא ולית שמאלא • **מצחא** דגולגלתא • אשגותא דאשגותא • ולא
מתגלייא בר הכא ומנא דלריכין חייבא לאתפקדא ולעיינא בעובדיכון • ותנא
כד אתגלייא האי מנא אתערין כל מאריכון דדינא • וכל עלמא דינא אתמסר :

ב'ר הכהן שעתה כד סליקו ללוחון דישראל לקמי עתיק יומין וצבי לרחמא על צבו
 גלי מלחא דרעוה דרעוין וכביר צבאי דזעיר אפיין ואשתכר דינא . צבאי מלחא נפיר
 חד *שערא (דמחפרט) ציב ממוחא דאפיין חמשין הרעין . וכד אחפסט אחעציד מלחא
 דאשגחותא להיצי עלמא לאינון דלח מהכספי בעובדיכון כב"ד יומנא אשכ זורב ריב
 לך מלחא בכלס . ותינא שערא לא קאים צבאי אחר דמלחא צנין דאתגלייא לאינון
 דחליפין צחובייכו . ושעתא דמחער קב"ה לאשחעשעט עס דליקייא ודריין אנפוכי
 דעתיק יומין צאנפוי אפיין ומתגלייא מלחא וכביר להאי מלחא וכדין אחקרי
 עת ראון . וכל שעתא ושעתא דדינא חלי וצאי מלחא דזעיר אפיין אתגלייא . אתגלייא
 מלחא דעתיקא דעתיקין ואשתכר דינא ולא אחעציד . חאנא צאי מלחא אחפסט
 צמאקין אלק סומקי דסומקי דאחאחדן ציב וכלילן ציב . וכד אתגלייא מלחא דזעיר
 אפיין אית רשותא לכלבו להרצא . וכד אתגלייא מלחא דרעוה דרעוין דכביר להאי מלחא
 כדין כלבו משככין . *ותינא עשרין וארבע צתי דיין משכחין צבאי מלחא וכלבו
 אקרון נלח (ס"א מלחא וכל חד אקרי נלח) וצאחון ראפין (דאפיין) הוא מלח . ואית
 מלח ואית נלח דאינון נלחים . וביינו דתן נלח נלחים . ואינון צמאקין . ומתכשין
 מנכון צנופא צאתרין ידען . תינא מאי דכתיב יוגס נלח ישראל לא יסקר ולא ינחם
 כי לא אדם הוא להנחם . כאי רחא אוקימנא כל הכוא נלח דאחפסט צנופא זמנין
 דחלי על עלמא למידן ותצ ומתחרט ולא עביר דינא אי הייבין מ"ט משום דקאי
 צדוכתא דאקרי אדם ויכל לאתחרטא . חבל אי צאתר דאתקרי ראש (צבאי מלחא)
 אחצוי ואתגלייא כאי נלח לאו הוא עידן ואחר לאתחרטא . מ"ט משום דלא הוב
 מאתר דאקרי אדם דכא לא אתגלי פרעופא וחוטמא חלא מלחא צלחודוי . וצאתר
 דלא אשתכח פרעופא לא אקרי אדם . וצני"ב לא אדם הוא להנחם כנלח *דבשאר
 תקוני גופא . **עייני** דרישא משחנין משאר עיינין . שרקותא דצנכתא . דעל ריסי
 עיינין מכחין . (דכל עיינין מכחין) צאוכמתא . חליין חלין עי חלין דשערי ואינון
 תקונא דעל עיינין צרישא דמלחא ומתאחדן מתרוויכו שבע מאכ אלפי מארי
 דאשגחותא (דעל חריסי דעיינין) צכסותא דעיינין להטיין חלק וארבע מאכ רבוא
 דמתאחדן צבניין דאינוכו כסותא . ואשגחותא דעינא דעתיק יומין עלייכו . וצשעתא
 דסלקין אינון כסותא אחצוי כמאן דאחער משחתיא ואחפקחן עינוי וחמאן לעינא
 פקיהא ואתסחן צהד חוורא דעינא טבא כב"ד ירוחותא צחלב . מאי צחלב . צחורא
 דלעילא קדמא . (נ"א צחורא קדמא) דעינא טבא . וצכיא שעתא אשתכח אשגחותא
 דרמחי (ס"א וצני"ב ללוחא דישראל סלקא צנין דיפקח עינוי ויתסחון צכסותא חוורא) .
 כסותא מד וע"ד ללי דוד יעורא למח הישן יי' בקיאה . דיפקח עינוי ויתסחון צכסותא חוורא . וכל
 זמנא דעיניו לאו מתפקחן כל מאריכון דדיין כפיין לכו לישראל וצאר עמין שלטין עלייכו .
 וצומנא דיפקח עינוי יתסחן צעינא טבא ורמחי על ישראל ואשתכח (ס"א ואחצור) עינא
 ע"ד ועביר מוקמין בשאר עמין . כב"ד יסעירא ובקיאה בעירה לאתסחא צכסותא חוורא . בקיאה
 למעבד מוקמין לאינון דכפיין לון . עינוי כד אחפקחן אחצון שפירין ככני יוגיס צכומק
 ואוכס וירוק חוור לא אתגלי חלא צמנא דאחכיל צעינא טבא ומכחאן כל אינון גוויין
 צכסותא חוור מאינון גוויין דמתגליין נפקין שבע עיינין דאשגחותא . דנפקי מאוכמתא

זכריה ג
א רמ"ס וע"ה
סוף פ' שלח לך

שם ד

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

יחי רמ"ס

שינה כ"ד * על אכן אחת שבע עינים * מאי אכן אחת * אומותא דעינא מסומקא
פקין שבע * רביטין דסמכין (י"א דסחרין) לסטר שמאלא ומתלכטין באשא דלסטר
מן ומתלכטין לתפסטה בעלמא לגלגא ארחין דחייבא כ"ד * שבעה אלה עיני יי
מכ * משוטטים בכל הארץ * מירוקא נפקין שבע טכירין (ס"א נכירין) דקטרא יחי רמ"ס
לסטר (י"א רביטין דסחרין) לסטר * דרומא ומתלכטין לתפסטה בעלמא לגלגא
דחין ועובדין דבני נשא בין טב בין רע דכתיב * כי עיניו על דרכי איש וגו' * וכד
תסחרין בחורא משתכחין כלבו לאשגחא לכל מארי קשט * לאוטבא עלמא בגיטין
ל אשגחומא דכחא חורא כוי לטב על ישראל ואשגח בסומקא למאן דעקין לבו *
כ"ד * י"א רמ"ס * רמ"ס לאוטבא לון * רמ"ס לקמא לון מדעקין לון * ובגין כך
חייב * עורא למא תישן יי * הקלס אל חונא לנח * עורא וקלס תרי אשגחומא * תרי
קחין * תרי טבן * רמ"ס ומקמין * **גוונא** קדמאח סומקא בנו סומקא כליל וסחיס
ל סומקין * מקמיה לא תחמין * סוחרניס דכחא סומקא אסחר חד חוטא אומא
לקיף ליי * **גוונא** תנינא אומא * כאבנא חד דנפיק מתדומא חד זמן לאלף
גיס בימא רבא * וכד נפיק כחי אבנא אחי רגשא ותקפא על ימא * וקליס דימא
לגלגא אולין * ואשחממו לנחא רבא דאקרי לויסן * ונפיק מתדומא * וכלי אבנא
תגלגל בחוקפא דימא ונפיק לבר * וכלי אומא * דכל אומין סחמין קמא
ש"ס וכל אוקמא דכל אורחין סחמין קמא * וכך היא אומותא דעינא אומא * דכליל
קחיס כל שאר אומין * וסוחרניס דכחא אומא אסחר חד חוטא סומקא
י"א לסטר חד * ואקיף לכחא אומא * **גוונא** תלימא ירוקא דירוקי דכליל
קחיס כל ירוקין * וסוחרניס דכחא ירוקא אסחרו תרין חוטין * חוטא סומקא
לסטר חד * וחד חוטא אומא לסטר חד * ואקיפין לכחא ירוקא * וכד אסחר
י"א תגלגל חורא ואסתחי עינא כל חוטין גוונין לא משתכחין ומשתקעין לתחא
סומקא ירוקא אומא * לא תחמי בר הכחא חורא דנכיר מעתיק יומין * ונכירין
גיה כל חוטין דלתחא * * ולית גוונא תחמיא בר הכחא חורא בלחודי * ובגין כך
סחמין כל מאריכו דסומקא ואומא דחוטין תלומין כחדא * כ"ד * שניך כעדר שיר ד
קצובות שעלו מן הכחא שכלס מתחמיות * מאי מן הכחא מכחא אסחרתא דעינא
דישא עאה * שכלס מתחמיות מתערבן דא בדה ואתדבן דא בדה ומא דאמר
יך כעדר הקצובות וחת אמרת שכלס מתחמיות * כלומר חורא דילכו ככחא חורא
עיינין כד אסחן בחורתא דעינא עלאה ודא חמין למנדע דקייא * למחי ברוחא
אכמתא כ"ד * כי עין בעין יראו * חמין בשב יי חמין * וכתיב * אשר עין בעין נד
י"א אחת יי * וכדן פקחותא דעיינין לטב * ואית פקחותא דעיינין לטב
י"א פקחותא דעיינין לביס * לטב כמא דכתיב * פקה עיניך וראא שוממותי דחלס
י * ודא כחא לטב * ולביס * וכתיב * עיניך תראא ירושלם מוא שאן אהל כל יישע
ען כל יסע יחדותיו לנחא * הא כחא לטב ולביס דלא תחמין דא בדה דא *
נחא בלגיותא דספרא מכו עיך תראא ירושלם מוא שאן * וכי ירושלם
ה שאן כחא וכל כתיב * דק ילין כה * ובאחר דאשתכח דק לאו שקיט שס א
או שאן כחא * ח"א עיך תראא ירושלם מוא שאן * מוא שאן לעתיק יומין
תמר * (דשגח באלין עיינין) דכחא עינא שקיט ושאן * עינא דרמתי עינא
לא נטיל מאשגחומא דא לאשגחומא אחרא * ובגין כך כתיב * עיך תראא קמא כ
סר י"ד ולא עיניך * ומא דאמר ירושלם ולא חמין * כתיב * לאכפיה
לדינא

דברים יא לדינא דאשתכח בה ולרחמא עליה. ותאנא כתיב יעיני ה' אליך בה מרשית שבנה ועד ישיבם אחרית שנה (ה"ד י"ד) לך ילך בה דבה אשתכחו גזרי דינין יתיר מכל שאר אחרי (י"א דכתיב לך ילך בה דבה אשתכחו גזרי דינין יתיר מכל שאר אחרי. ותנא כתיב עיני יי' אליך בה מרשית שבנה ועד אחרית שנה. כתיב עיני יי' אליך בה וכדון פקיותא דעינין בה לטב ולביש בגין דלית בכו ימינא ושמאלא דינא ורחמי) ולזמנא דלתי ישתכח בה עינא חד דרחמי. עינא דשתיקא דעתיקין. ה"ד י"ג וברחמים גדולים אקבץ. כיון דלמר רחמים מכו גדולים אלא לית רחמי ואית רחמי. רחמי דעתיק דעתיקין אינון אקרין רחמים גדולים. רחמי דזעיר אפין אקרין רחמים סחס. (מ"א ה"א) הו' משום דלית ביה ימינא ושמאלא דינא ורחמי) ובג"כ וברחמים גדולים אקבץ דעתיק יומין. **תאנא** כתיב עינין בחרין גוויין מנייכו בסומקא ואוכמא שרין דמעין. וכד כתיב קודשא דקודשין לרחמא על ישראל אחית תרין דמעין לאתבסמא בימא רבא. מאן ימא רבא. ימא דהכמתא עליה. כלומר דיתסחון בנהרא (ס"א בחורא) בחזעא דנפיק מחמתא רבא ומרחס לכו לישראל :

חומטא

האנא כלניעותא דספרא חוטמא דזעיר אנפין. בחוטמא אשתמודע פרלופא. כהאי חוטמא אשתפשא מלך דכתיב יעלה עשן בחפז וגו'. עלה עשן בחפז כהאי תננא אשתכללו אשא וגחלי דנורא. דלית (ס"א בחוטמא אשתמודע פרלופא תלת שלכוין מחוקדין במוקבי מהאי חוטמא אשתפשטן תלת גוויי תננא ואשא וגחלי דנורא דכתיב עלה עשן בחפז וית) תננא בלא אשא ולא אשא בלא תננא. וכלכו אשתליקין (ס"א אשתליקין) ונפקין מחוטמיו. ותאנא כד אשתכחו תלת אלין דכלילן כהאי תננא דנפיק מחוטמא. אשתקט חוטמא. ונשיב ונפיק תננא אוכמא וסומקא. וצין כתיב (י"א בתרי) גוויי. וקרין ליה אף וחימה ומשחית ואי תימא אף וחימה כתיב יכי יגורתי מפני האף והחמה דאינון תננא אוכמא וסומקא. משחית מ"ל. דכתיב ילפני שחת יי' את סדום ואם עמורה. שחת המשחית בנורא דליק מוקדא. ותאנא חמס גבוראן אינון כהאי זעיר אנפין. ואשתליקין לאלף וארבע מאה גבוראן. ומשתפשטן בחוטמיו. כפומא. בדרעוי. בדין. באצבעין. ובג"כ והגבורה אלא הכי תאנא. כד אשתכרחן כלכו גבוראן כהדא אשתקרי גבורה חדא. וכלכו גבוראן שריאן לנחתא מחוטמיו. ומכאי חליין אלק (אלפין) וארבע מאה רבוא לכל חד מנייכו וכהאי תננא דאפיק מחוטמיו חליין אלק (אלפין רבוא) וארבע מאה (וחמש) דמסטר גבורה דא. וכלכו גבוראן חליין מהאי חוטמא דכתיב ידור לדור יבנה מעשיך וגו'. וכד שארי גבורה דא. כלכו גבוראן מתלבטן ושטאן. (י"א ונחתין) עד דנחתן ללכט הכרצ המתהפכת. כתיב יכי משחיתים אנהו את הנקום הזה. וכתיב ילפני שחת יי' את סדום ואת עמורה. וכתיב יי' המטיר על סדום ועל עמורה. אלא הכי תאנא לא דיין לרשעים בלא יי' וכי אלא דמהפכי מ"ר למ"ה ויהיך מהפכי וכה כתיב יאני יי' לא שיתי. אלא בכל זמנא דעתיק דעתיקי רישא חורא (אנגליה) רעווא דרעוין אשתגלין רחמיין דברצין אשתכחו בכלא. ובשעתא דלא אשתגליא כל זיינין (ס"א דינין) דזעיר אפין זמנין וכביכול רחמי עביד דינא הכוא עתיקא דכלא. דתניא כד אשתגליא עתיקא דעתיקין רעווא דרעוין כלכו בוציני דאשתקרו בשמא דא כהירין. ורחמי אשתכחו בכלא. ובשעתא דלא אשתגלי עמירא דעמירין ולא אשתכרו חליין בוצינין. מתערין דינין ואשתביד דינא. מאן גרים להאי דינא רעווא דרעוין דלא אשתגלי ובג"כ מהפכין חייביא רחמי לדינא. וזה דלמר הכא מאת יי' מן השמים בזעיר אפין אשתמר. ומשמע דכתיב מן השמים את וניס. רחמי ודינא לאפקא מאן דלית ביה דינא כלל. תאנא כהי חוטמא זעיר. וכד שארי תננא

שעאל כ כ

דברים ט
בראשית י

תפלים ק
ד"ה ט

תפלים קמה

בראשית יט
שם יט
שם יט
נלפני י

לאפקא • נפיק בביבולו ואתעביד דינא • ומאן מעבד להאי חוטמא דלא יפיק תננא •
 חוטמא דעתיקא קדישא דבוא אקרי ארך אפים מכלא • והיינו רזא דתנין יי' •
 פסיק טעמא בגווייכו • בכלכו אתר דשמא אדכר תרי זמני פסיק טעמא בגווייכו
 בגון אברהם אברהם יעקב יעקב שמואל שמואל כלכו פסיק טעמא בגווייכו חוץ
 ומשה משה דלא פסיק טעמא בגווייכו • מ"ט אברהם אברהם בתראה שלים קדמא
 לא שלים דכשתא שלים בעשר נסיוני • ובג"כ פסיק טעמא בגווייכו דכשתא לא כזה
 איכו בקדמייתא • יעקב יעקב בתראה שלים קדמא לא שלים • דכשתא אחשבה ביוסף
 ושרא עליה שכינתא • ועוד דכשתא אשתלים בארעא חילנא קדישא כגוונא דלעילא
 בתריסר תחומין בשבעין ענפין מה דלא הוה בקדמייתא • ובג"כ בתראה שלים קדמא
 לא שלים ופסיק טעמא בגווייכו • שמואל שמואל פסיק טעמא בגווייכו • מ"ט •
 בתראה שלים קדמא לא שלים דכשתא הוה נביא וקודם לכן לא הוה נביא • אבל
 משה משה לא אפסיק טעמא בגווייכו דמיומא דאתיליד שלים הוה דכתיב ^{שמות ב} ואתא
 אותו כי טוב הוא • אף כהא יי' פסיק טעמא בגווייכו קדמא שלים בתראה
 שלים בכלכו • ומשה באתר דינא אתר לנחתא לון מעתיקא קדישא רחמין לעיר
 אנפין • דכתיב תנין כמה חילא דמשה דאחית מכלין דרחמי לתתא • וכד אחגלי עתיקא
 בזעיר אפין בלא ברחמי אתחזון • וחוטמא אשתכח ואשא ותננא לא נפיק כד"א ^{יחזקאל} ואתלתי
 אחטס לך • ותאנא בתרין נוקבין דחוטמא בחד נוקבא נפיק תננא להיט ומשתקעא
 במוקבא דחוטמא רבא • ומחד נוקבא נפיק אשא דאוקיד בשלהובי ומתלהטא (בארבע
 אלף) באלף וארבע מאה עלמין דכסטר שאלא ומאן דגרים לקרבא ביהאי • אקרי
 אש יי' אשא דאלקא ואוקיד כל שאר אשין • והאי אשא לא אחבסם אלא באשא דמדבחה •
 וכאי תננא דנפיק ממוקבא אחרא לא אחבסם אלא בתננא דקרבנא (דמדבחה) וכלא
 תלייח בחוטמא • בגין כך כתיב ^{יזכריה} וירח יי' את ריח הנחה דכלא בחוטמא תליין לאחרא
 האי חוטמא בתננא ואשא סומקא • ובגין כך אתקבל ברעוא • והאי (כוא) דכתיב ^{יזכריה} וירח
 אף יי' • וירח אף יי' • וירח אפי • ^{יזכריה} וירח אפי • וירח אפי • וירח אפי • וירח אפי •
 בעתיקא • תאנא כתיב ^{יזכריה} וירח אפי • וירח אפי • וירח אפי • וירח אפי • וירח אפי •
 דרגא * עמיקא למשמע טב וזיס ודא איכו) ^{אודנא} דאחשבה דחוטמא דחוטמא • ויחשבה
 תליין עליה • (ואודנא הוא למשמע) ואודנא אשתכח ברשומי רשומין לגאו • כמה דעביד
 (ס"א * דבארי) דרגא בעקימא (להאי ולהאי) מ"ט בעקימא • (ס"א בגין דיתעבד קלא) (ס"א וכלא)
 לאעלא במוחא ויבחיין ביה מוחא ולא בביבולו) (בגין למשמע טב וזיס) ותאנא מהאי
 עקימא דבגו אודין • תליין כל אינון מארי דגדפין דכתיב בזה ^{יזכריה} וירח אפי • וירח אפי •
 הקול ובעל כנפים יגיד דבר • בגו אודנא נטיר מג' חללי דמוחא להאי • נוקבא דאודין •
 ומכאן נטיפא עייל קלא בזהו עקימא ואתלריק בזהו נטיפא בין טב ובין ביש •
 טב דכתיב ^{יזכריה} וירח אפי • ביש דכתיב ^{יזכריה} וירח אפי • וירח אפי • וירח אפי • וירח אפי •
 אש יי' • והאי אודנא סתים לבר • ועקימא עייל לגו להכא נוקבא דנטיפא מן מוחא
 בגין למכנס קלא לגאו דלא יפוק לבר ויכא נטיר וסתים מכל סטרו • בג"כ הוא רזא ווי
 להכא דמגלי רזין דמאן דמגלי רזין כאלו אכחיש תקונא דלעילא דאתתקן למכנס רזין
 ולא יפקון לבר • תניא בשעתא דלוחין ישראל בעאקא ושערי מתגליין מעל אודין כדין עייל
 קלא באודין בזהו נוקבא דנטיפא ממוחא וכנס (ס"א וזכר) במוחא • ונפיק במוקבי
 דחוטמא • ואתער חוטמא ואתחמס (י"א ואתקמט) • ונפיק אשא ותננא מאינון נוקבין ומתערין
 כל

תכלס ספ
 במדבר יא

כל גבוראן ועבד נוקמין. ועד לא נפקין מאינון נוקצין אשא ותננא. סליק דכוא קלא לעילא
 ובטש בריחא דמוחא (ס"א ברישא במוחא) וגדין חרין דמעין מעינין. ונפק מנחירו תננא ואשא
 בכהוא קלא דנגיד לון לבד בכהוא קלא דעייל באודיין אחמשכאן ומחערין (ס"א מחערבין) כולי
 כאי ובין כך כחיב וישמע יי ויחר אפי וזבער בם אש יי. בכהי שמיש דכהוא קלא אשער
 מוחא (כלא). חנא כחיב בטא אלבי אוזך (כלומר ארכין). (ס"א אודיין) שית מאכ אלף רבוא
 אינון מאריכוו דגדפין דחליין באלין אודיין. וכלא אחרקון אזני יי ומכ דאחמר כטב יי אוזך.
 אוזך צעיר אפין אחמר. מסטרא דחד חללא דמוחא חליין אודיין. ומחמין חרעין דנפקין
 מכהוא חללא דא כוא (ס"א חית) תרעא חד דנגיד ונפיק ואחפתא בכהוא נוקצא דאודנא
 דכחיב (איוב לד) כי און מלין תבחן. וכחיב (תהלים ז) ובוחן לבות וכליות. ומסטרא דאחפשטותא
 דכהוא חללא דחמשין חרעין דאחפשטו צנופא. באחר דלכא שארי מחפשט כהוא חללא דחמשין
 חרעין ואודנא קרי ציב בחינה. ובלכא קרי ציב בחינה. משום דמאחר חד מחפשטין. (ס"א
 בכהוא נוקצא דאודנא דאחפשטותא דכהוא חללא דחמשין חרעין אחפשט צנופא באחר
 דלכא שארי ועל דא באודנא קרי ציב בחינה ובלכא קרי ציב בחינה דכחיב כי און מלין תבחן
 וכחיב ובוחן לבות וכליות משום דמאחר חד מחפשטין). תאנא צניעותא דספרא כמה דאודנא
 דא תבחן בין טב ובין ביס כך כלא. דצעיר אפין חית סטרא דטב וביס. ימינא ושמהלא.
 רחמי ודינא. וכהי אודנא כליל במוחא. ומשום דאחכלל במוחא בחללא חד. אחכליל בקלא
 דעייל ציב. ובאודנא קרי ציב שמיש. ובשמיש אחכליל ציב שמיש. כלומר כן. אשחכא
 (ס"א ואשחכא) דכלא בחד מתקלא אחקל. ומלין חלין למאריכוו דמאריין אחיכאן למשמע ולאשחכא
 גלגנדע. ה"ח כחיב (תנאים ג) יי שמעתי שמעך יראתי וגו'. כהי קרא אשחמדע דכד נביאה
 קדישא (ס"א מבימנא) שמע ואשחכל וידע וקאים על תקונין חלין כחיב יראתי חמן יאות כוא
 לדחלא ולאחבר קמיה כהי צעיר אפין אחמר. כד אשחכל וידע. מה כחיב. יי פעלך בקרב
 שנים חייבו. כהי לעתיק יומין אחמר. ובכל אחר דישהכח יי יי צי"ד כ"א חרי זמני אר
 באלף דל"ח וי"ד כ"א חד לצעיר אפין אחד לעתיקא דעתיקין. ואע"ג דכלכו חד. וחד שמה
 אקרו. ותנין אימתי אקרי שם מלא. צומנא דכחיב יי אלהים דכאי כוא שם מלא. דעתיק
 דכלא דוצעיר אנפין. וכלא כוא שם מלא אקרי. ושאר לא אקרי שם מלא. כמה דאוקיימנא
 (בראשית) ויטע יי אלהים שם מלא צניעותא גתא. ובכל אחר יי אלהים אחק' שם מלא. יי
 יי כלא כוא בכללא. וכוא זמנא אחרערין רחמין בכלא. יי פעלך בקרב שנים חייבו לעתיק
 יומין אחמר. מאי פעלך צעיר אפין. בקרב שנים. אינון שנים קדמוניות דאקרון ימי קדם זל
 אקרון שנות עולם שנים קדמוניות אינון ימי קדם. שנות עולם חלין ימי עולם. וככא בקרב שנים
 מאן שנים. שנים קדמוניות. חייבו למאן. חייבו לצעיר אפין. דכל נכירו דיליכו מאינון שנים
 קדמוניות אחקיימו. ובג"כ אמר חייבו. צרוג רחם תזכור. לכהוא חסד עלאה דעתיקא דעתיקין
 דביכ אשער רחמין לכלא למאן דבעי לרחמא ולתאן דיאות לרחמא:

תאנא

אר"ש אשכדנא עלי שמיא ולכל חלין דעלנא קיימין. דחדאן מלין חלין בכלכו עלמין.
 וחדאן בלכאי מלי ובגו פרוכתא עלאה דפרישא עלנא מחטמירין וסלקין וגניו לכו
 עתיקא דכלא גניו וסחים מכלא. וכד שרינא למללא לא כוו ידעין חבירא דכל בני
 מלין קדישין מחערין ככא. זכא חולקיכוו חביריא דככא. וחכא חולקי עמכון בעלמא
 דין ובעלמא דחתי. * פתח ר"ש ואמר (דברים ד) ואחס הדברים צי"י אלהים וגו'. מאן עזא
 קדישא כישראל דכחיב ככו (שם ז) אשריך ישראל מי כמוך וכחיב מי כמוכא באלים יי
 משום דאחדנכותא דלכוו כוא בשמא קדישא בעלמא דין. ובעלמא דחתי יחיר מהכא.

דכחם

דכחם לא מתפרשן מניה מהכח לרורא דלרירין ביה לדיקא הכ"ד ואתם הדבקים ביי' ולא כחב
 הדבקים ליי' אלא ביי' ממש. האנא כד נחית מן דיקנא יקירא עלאה דעתיקא קדישא סחיס
 וטמיר מכלא משחא דרבות קדישא: **לדיקנא** דעיר אפין. אתתקן דיקנא דליה בתשעה
 תקוין ובשעתא דנכיר דיקנא יקירא דעתיקא דעתיקין בכאי דיקנא דעיר אפין נגדין תליסר
 מבוטין דמשחא עלאה בכאי דיקנא ומשחחין ביה עשרין ותרין תיקוין ומניה נגדין עשרין ותרין
 חוון *דשמה קדישא (מתחיל מסוף קלח ע"ב) (ג"א ובשלמא דלתי. משום דאתדבקוהא דלכון הוא
 בשמה קדישא בשלמא דין ובשלמא דלתי יתיר מהכח דכחם לא מתפרשן מהכח לרורא דחיי
 דלרירין ביה לדיקיא הכ"ד ואתם הדבקים ביה' ב' ממש עלייכו כחב אשריך ישראל מי כמוך
 עם נוסע ב' וכחב מי כמוכ באלים ה' השחא תכחונו דעתא לאוקורי למלכא ולאוקיר
 יקרא דדיקנא קדישא דמלכא. חנא מתתקן דיקנא עילא דיקנא קדישא ב' תיקוין ודא
 איבו דיקנא דו"א וכד נחית מן דיקנא יקירא עילא דעתיקא קדישא בכאי דיקנא דו"א נגדין
 י"ג מבוטין דמשחא עלאה בכאי דיקנא ומשחחין ביה כ"ב תיקוין ומניה נגדין כ"ב חוון דשמה
 קדישא). וד"א דיקנא לא אשתכח ולא אמר שלמא אלא לחיוו (ולא קרי דיקנא). אלא כבי
 האנא בלגיונותא דספרא כל מה דאטמר וגניז ולא אדכר ולא תאגלייא הכוה מלכ הוי עלאה
 ויקירא מכלא (משום) ובג"ד הוא סחיס וגניז. ודיקנא משום דהוא שבחא ושליומותא ויקירותא
 מכל פרלופא גמיר קרא ולא תאגלייא ותאנא כאי דיקנא דליבו שליומותא דפרלופא ושפירותא
 דעיר אפין נפיק מאודווי ונחית וסליק וחפי בתקרבותא דבוסמא. מאי תקרובא דבוסמא.
 כד"א (שיר ה) לחיוו כערוגת הבושם (ולא ערוגות). בתשעה תקוין אתתקן כאי דיקנא דעיר
 אפין. בשערי (דדיקנא) אוביו מתתקנא בתקונא שפיר. כגבר תקיף שפיר למחוי. דכחב
 (שם) בחור כארזים. **תקונא** קדמאח. מתתקן שערא מעלילא ונפיק הכוה יולא (בראשית טו א)
 בוליא דקרדיונותא ונפיק מכללא דאירא דכיא ובטש בתחות שערא דרישא מתחות קולין דעל
 אודין. ונחית מקמי פתחא דאודין נימי על נימי עד רישא דפומא. **תקונא** תניינא.
 נפיק שערא וסליק מרישא דפומא עד רישא אחרא דפתחא דפומא. ונחית מתחות פומא עד
 רישא אחרא נימין על נימין בתקונא שפירא. **תקונא** תלינאחא מאמלעיתא דתחות חוטמא
 מתחות תרין נוקבין נפיק חד אחרא ושערין זעירין תקיפין מליין להכוה אחרא ושאר
 שערין מליין מהאי גיסא ומהאי גיסא סוחרניי דהכוה אחרא. ואחרא לא אתחוי לתתא
 כלל אלא הכוה אחרא דלעילא דנחית עד רישא דשפוותא ותמן שקיעא הכוה אחרא.
תקונא רביעאח נפיק שערא ואתתקן וסליק וחפי בשלעיו דתקרובא דבוסמא.

תקונא חמשאח. פסיק שערא ואתחזין תרין תפוחין מכלא ומכאן סומקן בכאי ורדא
 סומקא. ומתלכטן במאתא ושבעין עלמין דמתלכטין מתמן (ס"א מנכון). **תקונא** שתינאח
 נפק שערא כחד חוטא בסחרניי דדיקנא ותליין עד רישא דמעיו ולא נחית עד טבורא.
תקונא שביעאח. דלא תליין שערי על פומא ופומא אחפני מכל סטרוי. ויתבין שערי
 בתקונא סחור סחור ליה. **תקונא** תמינאח. דנחתין שערי בתחות דיקנא
 דמחפין קדלא דלא אתחזיח כלכו שערי דיקין נימין ימין. מליין מכל סטרוי.
תקונא תשיעאח (מתערבין שערי עש אינון) דמתחבר (ג"א אחמשכן) שערי כלכו בשקולא
 מעלייא (ס"א מלייא) עד (ג"א עס) אינון שערי דתליין. כלכו בשקולא שפיר כחד גיבר
 תקיף מארי נח קרבין בתשעה תקוין אלין נגדין ונפקין ט' מבוטין דמשח רבות דלעילא
 ומכחא משח רבות נגדין לכל אינון דלתתא. ט' תקוין אלין אשתכחו דדיקנא דא. ובשליומות
 תקונא דדיקנא דא אחראי (בר נש לתתא) גיבר תקיף דכל מאן דחמי דיקנא קיימא בקיומיה תלייא
 ביה גבורה תקיפא: עד כאן תקונא דדיקנא עלאה דעיר אפין. **אמר** רבי שמעון לרבי
 אלעזר בריה קוט ברי (קדישא) סלסל תקונא דדיקנא (ג"א דמלכא) קדישא בתקוני אלין.
 ס"א דאורייתא דה (ח"ד) קס

קס ר' אלעזר פתח ואמר מן המלך קראתי י' ענני במרחק י' וגו' עד מצבות
בנדיבים • תנא כהא ט' תקוין דדיקנא דא • להני תקוין אטריין דוד מלכא בגין
לנחלא לשאר מלכין ולשאר עמין • תנא כיון דאמר הני ט' תקוין לבתר אמר כל
גוים סבבוי בשם יי' כי אמלס • אמר • הני תקוין דאמינא למאי אטריבנא •
משום דכל גוים סבבוי ובתקונא דדיקנא דא ט' תקוין • דאינון שם יי' אטרינון מן
עלמא דכ"ד בשם יי' כי אמילס • ותנא בלגיונותא דספרא תקוין אמר דוד
כהא שיתא אינון בשמא קדישא • דשית שמכן כוו ותלת דאס • ואי תימא תרין
אינון • תלתא כוו • דהא נדיבים בכלל דאס כוו • תנא שיתא שמכן דכתיב מן המלך
קראתי י' חד • ענני במרחב י' תרין • יי' לי לא אירא תלת • יי' לי בעצורי ארבע •
טוב לחסות ביי' חמשה • טוב לחסות ביי' שיתא • אדס תלת • דכתיב יי' לי לא
אירא מה יעשה לי אדס חד • טוב לחסות ביי' מצבות באדס תרי • טוב לחסות ביי'
מצבות בנדיבים תלת • ותנא רוא דמלכ דכלל אחר דאדכר אדס כהא • לא אדכר
אלא בשמא קדישא • דכתיב אסתחי • משום דלא אקרי (ייה) אדס אלא במה דאסתחי
ליה • ומאי אסתחי ליה • שמא קדישא • דכתיב יי' יולד יי' אלפים את האדם בשם
מלא דכוא יי' אלפים כמה דאסתחי ליה • ובגין כך כהא לא אדכר אדס אלא בשמא
קדישא • ותנא כתיב מן המלך קראתי י' ענני במרחב י' תרי זמני יי' יי' לקביל
תרי עלעוי דשערי אסתחודן כוו • ומדחמא דשערי אסתמכאן ותליין • שארי ואמר יי'
לי לא אירא • יי' לי בעצורי • בשמא דלא חסר • בשמא דכוא קדישא • ובשמא דא
אדכר אדס • ומה דאמר מה יעשה לי אדס כתיב כוא • דתנא כל אינון כתרין קדישין
דמלכא כד אסתקנן בתקוין • אסתקון אדס • דיוקנא דכליל כלא • ומה דמשלפא כוו
אסתקרי שמא קדישא • ותערה ומה דביא אסתקרי ידו"ר ואסתקרי אדס בכללא דתערה
ומה דביא • (ס"א) ומה דאסתליף מתערה אסתקרי שמא קדישא • תערה ומה דביא
אסתקרי ידו"ר אסתקרי אדס בכללא תערה ומה דביא • ואלין תשעה תקוין דאמר דוד
כהא לאכנעא שגאוי • בגין דמאן דאחיד דיקנא דמלכא ואוקיר ליה ביקור עילא
כל מה דבעי מן מלכא • מלכא עביד בגימיה מ"ט דיקנא ולא גופא אלא • גופא אזיל
בתר דיקנא ודיקנא לא אזיל בתר גופא (ס"א) דיקנא איכו עיקרא דכל גופא וכל
דדורא דגופא בתר דיקנא אזיל וכולא דדיקנא תלייא (ול"ג מן ודיקנא עד גופא) ובתרי
גוויי אחי האי חושבנא • חד בדקאמין • תרין • מן המלך קראתי י' חד • ענני במרחב
י' תרי • ה' לי לא אירא תלת • מה יעשה לי אדס ארבע • ה' לי בעצורי חמש •
ואני אראכ בשגאוי שיתא • טוב לחסות בה' שבעה • מצבות באדס תמנייא • טוב
לחסות ביי' מצבות בנדיבים תשעה (ס"א) טוב לחסות בה' מצבות באדס ז' • טוב לחסות
בה' ח' • מצבות בנדיבים ט' • מן המלך קראתי יי' מאי קא מיירי אלא דוד כל מה
דאמר כהא על תקונא דדיקנא דא קאמר • (ר' יהודה אמר) מן המלך קראתי י' מאתר
דשארי דיקנא לאתפשטא דכוא אחר דחיק מקמי פתחא דאודנין • מעילא תחות שערי
דרישא ובג"כ אמר יי' וי' תרי זמני ובאתר (ס"א) ובאתר • לאתפשט דיקנא ונחית מאודניו
ושארי לאתפשטא אמר ה' לי לא אירא דכוא אחר דלא דחיל (ס"א) דחיק • וכל האי
אלטריין וכו' (אדס אסתקרי ועל אסתפסותא האי אטריין) דוד לאכנעא תחותיה מלכין
ועמין בגין יקרא דדיקנא דא • ותאנא בלגיונותא דספרא כל מאן דחמי
בחתמיה דדיקנא דבר נש עלאה אחיד בידיה או דאשטי ידיה ליה • ידע דשליס
כוא עם עלאי • וארמיה תחותיה אינון דמלערין ליה • תנא מתחין דיקנא
עלאה בתשעה תקוין וכוא דיקנא דעיר אפין בט' תקוין מתחין : **תקונא**

קדמאח מתחנק שער מטיילא ונפיק מקמי פתחא דאודנין מתחות קולי דתליין על
אודנין ונחתין שפרי יומין על יומין עד רישא דפומא . תאנא כל אלן יומין דדיקנא
תקיפין יחיר מכל יומין דקולין דשפרי דרישא . ושפרי דרישא אריכין (וכפיין) וכני
לא אריכין ושפרי דרישא מנהון שפיעי ומנהון קשישין . ובשעתא דאחמשכן שפרי
זעיר אפין דזעיר אפין כתיב ^ההכמות בחוץ תרנכ . מאי בחוץ . כהאי משל א
זעיר אפין . דאחמבין תרי מוחי . תרי מוחי ס"ד אלא אימא ארבע מוחי . תלת
מוחי דהו זעיר אפין ואשתכחו בתלת * תליי דגולגלתא דרישא . וחד מוחא שקיט
על בורייא דכליל כל תלת מוחי . דאחמשך מניח משיכן כלילן שקיטן . בשפרי חוורי .
לכאי זעיר אפין לתלת מוחי דביה ומשתכחן ארבע מוחי כהאי זעיר אפין . בג"כ
אשתלימו ארבע פרשיות דכתיבין בתפילין דאחכליל דכו שמא קדישא דעתיק יומין
עתיקא דעתיקין וזעיר אפין . דכאי הוא שלימותא דשמא קדישא . דכתיב ^הויראו כל
עמי בארץ כי שם יי נקרא עליך ויראו ממך . שם יי . שם יי ממא דאיוון ארבע
דכטיי בתי דתפילין . ובג"כ *הכמות בחוץ תרנכ . *דכא משתכחין . דכא עתיקא
דעתיקין סתימא דסתימין לא אשתכח ולא זמין חכמתא דיליה משום דלית חכמתא
סתימא דכלא ולא אפרש . ובגין דאחמבדו ארבעה מוחין כהאי זעיר אפין . אחמשכן
ארבע מצועין מניח לארבע עיבר . ומתפרשן מחד מצועא דנפיק מכלו . ובג"כ אינון
ארבע . ותאנא האי חכמתא דאחכלילא בארבע אחמשכא כהני שפרי דאיוון תליין
אלין על תלין . *וכלו קשיין ותקיפין . ואחמשכו ונגידו כל חד לסטרי . ואלף אלפין
דבוא רבבן תליין מנייבו דליחסון בחושבנא דכ"ד ^הקוואותיו תלתלים . תלי תלים . שיר ה
בלבו קשיין ותקיפין לאחבדא כהאי חלמיש תקיף . וככאי טנרא דאיח תקיפא .
עד דעבדין נוקבין ומצועין מתחות שפרא . ובגין מצועין תקיפין לכל עיבר ועיבר
כל סטר וסטר . ובגין דכני שפרי אוכמי וחשוכן כתיב ^המגלה עמוקות מני חשך
יוצא לאור ללמות . ותאנא כני שפרי דדיקנא תקיפין (בלחודין) משאר שפרי דרישא .
משום דכני בלחודייו מתפרשן ומשתכחן ואינון תקיפין באורחייכו . אמאי תקיפין אי
זמא משום דכלכו דינא לאו כני דכא בתקונין אלן אשתכחו רחמי (ודינא) ובשעתא
נחתין תליסר מצועי נכרי דמשחא אלן כלכו רחמי . אלא תאנא כל כני שפרי
דיקנא כלכו תקיפין מ"ט כל אינון דרחמי בעיין למכוי תקיפין לאכפייא לדינא וכל
אינון דאינוו דינא . כא תקיפין אינון . ובין כך ובין כך בעיין למכוי תקיפין
ומתרין סטריין כד בעי עלמי רחמיין רחמי תקיפין ונלחין על דינא . וכד בעי דינא תקיף ונלח
על רחמי . ובג"כ בעיין למכוי תקיפין מתרין סטריין דכד בעו רחמי . שפרי דאיוון
ברחמי קיימין ומתחזיא (ס"א ומתאחדא) דיקנא באינון שפרי וכלא הו רחמי .
וכד בעיין דינא אחחזיא דיקנא באינון שפרי . וכלא אחקיים דדיקנא . וכד
אחללייא דיקנא קדישא חזורא . כל כני וכל כני מתגברין ומסתחין כמאן דאסתחי
בנכרא עמיקא ממה דכוכ ביה . ואחקיימו כלכו ברחמי וליח דינא אשתכח וכל
כני תשע' כד נכרין כחדא כלכו אסתחין ברחמי . ובג"כ אמר משכ זמנא אחרא
יי ארץ אפס ורב חסד . ואלו אמא לא קאמר . משום דרוא דמלכ אינון תשע' כד
זכרין דנכרין מעתיק יומין לזעיר אפין . וכד אמר משכ זמנא תניינא . תשעה
זקונין אמר . ואינוו תקוי דיקנא דמשכחי בזעיר אפין ונחתין מעתיק יומין ונכרין

א עיין שם
כפרדס בשער
עצמות וכלים :

דברים כה

קלף ב
רסב א

כ"א דכא

עתיקא כו'
משום

חכמתא ס"ה

כ"א כוא

אינון יב

נמנר יד

בים. ובג"כ אמת תלייה בעתיקה וכשהוא לא אמר משכ ואמת. הנא שערי דרישא
 דזעיר אפין כלבו קשישי תלין על תלין. ולא שפיעין דכא חמינא דתלת מוחי בתלת
 חללי משחחין בים: ויכרין ממוחא סחימאכ. ומשום דמוחא דעתיק יומין שקיט ויכר
 כחמר טב על דרדייכ שערוי כלבו שפיעין ומשיחין במשהא טב. ובג"כ כתיב. ראש
 כעמר נקא וכאי דזעיר אפין קשישין ולא קשישין. דכא כלבו תליין ולא מהקמטי
 ובג"כ חכמתא נגיד ונפיק. אבל לא חכמתא דחכמת' דאיכי שכיבא ושקיטא. דכא חמין
 חזב כה דלית ידיע מוחיכ דעתיק יומין בר איכו וכאי דכתיב ר'אלכיס כבין דרכס וכאי ידיע
 קבט ד את מקומא *בזעיר אפין אחמר. אמר רבי שמעון בריך ברי לקב"ס בעלמא דין
 ובעלמא דהאי. **תקונא** חיינא נפיק שער וסליק מרישא דפומא עד רישא
 אחרא דפתחא דפומא מתחות פומא עד רישא אחרא נימין על נימין בתקונא
 שפיר. קום רבי אבא. קס ר' אבא פתח ואמר כד תקונא דדיקנא דאמתחין בתקונא
 דמלכא (ס"א בתקוני מלכין) (ס"א כד תקונא דא מתחין בדיקנא דמלכא אחרא)
 כנבר הקיף שפיר למחוי רב וסליט כס"ד גדול אדוננו ורב כח. וכד אהבסם בתקונא
 דיקנא יקירא קדישא וישנה בים אקרי בנכירו דיליכ. אל רחום וגו' וכאי תקונא חיינא
 אמתחין כד נכיר בנכירו דעתיק יומין אקרי רב חסד וכד מסתכלי דא בדא אמתחין
 בתקונא אחרא ואמת. דכא נכירו אנפיק (ס"א דא נכירו דאנפין) ותאנא נושא עון
 אמתחין דא תקונא חיינא כנונא דעתיקה קדישא. אבל משום ככוא אורחא דנפיק -
בתקונא תליהאכ תחות הרין נוקבין דחוטמא ושערין הקיפין זעירין מליין לככוא
 אורחא. לא אמתרון ככא נושא עון ועובר על פשע ואמתחין באתר אחרא -
 ותניא תלת מאכ ושבעין וחמש חסדים כלילין בחסד דעתיק יומין וכלבו אקרון חסדי
 * צם פט קדמאי. דכתיב ר'איכ חסדיך כראשונים. וכלבו כלילין בחסד דעתיקה קדישא
 שנים קטו ב סחימא דכלא. וחסד דזעיר אפין אקרי חסד עולם. ובספרא דלניעותא *קרי בים
 לחסד קדמאכ דעתיק יומין רב חסד. ובזעיר אפין חסד סתם. ובג"כ כתיב ככא
 שנים לז' יורב חסד וכתיב ימלא חסד לאלפים סתם: ואוקימנא כאי רב חסד מטי כלפי חסד
 לנכרא לוי ולאדלקא בוימי דהנא כאי אורחא דנחית תחות הרין נוקבין דחוטמא
 ושערין זעירין מליין לככוא אורחא לא אקרי ככוא אורחא עובר על פשע דלית אחר
 לאעברא לוי בתרי גוויי חד משום שעי דאשהכא בככוא אורחא כוא אחר קשיא
 לאעברא. וחד משום דנחית אעברא דככוא אורחא עד רישא דפומא ולא יתיר.
 שז' ס וע"ד כתיב י'שפתותיו שושנים סומקין כורדא נוטפות מור עובר סומקא תקף וכאי
 אורחא דככא בתרי גוויי לא (ס"א בתרי גוויי אנזים ולא) אהבסם. מכאן מאן
 דבעי לאגומא. תרי זמני בטש בידים בכאי אורחא. **תקונא** רביעאכ נפיק שער
 ואמתחין וסליק וחפי בעילטוי בתקונתא דבוסמא. כאי תקונא יאכ ושפירא
 לאתחזיא כד וכדר כוא. (ס"א כד עלאה) ותניא כוד עלאה נפיק ואחטמר
 ונגיד לאתחזיא (ס"א ליאכ דעלעין) בעלטוי ואמתחין כוד זקן. ומכאי כוד וכדר -
 כנזים קד תליין תליין לבושי דאחלבש ככו ואינן פורפירא יקירא דמלכא דכתיב י'כוד וכדר
 לבשה. תקונין דאחלבש ככו ואמתחין בכאי דיוקנא דאדם יתיר מכל דיוקנין ותאנא
 כאי

זאי כוד כד אתגבר נכסירו דיקנא עלאה (י"א דה) ואחפשט בשאר תקוין נכסירין :
זאי הוא נוסא עון מהאי גיסא . ועובר על פשע מהאי גיסא ובג"כ לחיוו כתיב .
ובניעותא דספרא אקרי כוד וכדר והפארת . דהא תפארת הוא עובר על פשע שני
ותפארתו עובר על פשע . אבל האי תפארת לא אוקימנא אלא בתקונא תשיעא כד"א
תפארת בחורים כחם . ותמן אקרי תפארת . וכד אתחיל . (ס"א אסתכל) במתקלה חד'
סקלין . אמר ר"ש יאות אנת ר' אבא לאתברכא מעתיקא קדישא דכל ברכאן נפקין מניה :

תקונא

חמישאה פסיק שערא ואחזון תרין תפוחין מכאן ומכאן סומקן כהאי
ורדא סומקא ומתלכטן במאתן ושבעין עלמין . הכי תרי תפוחין כד
נכרין (מתרין סטרי) . מנכירו דתרי תפוחין קדישין עילאין דעתיקא אתמשך
סומקא ואחי חורא . כהאי כתיב יאר יי' פניו אליך ויחקך . דכד נכרין מתכרך עלמא .
ובשעתא דאתעבדו סומקא כתיב ישא יי' פניו אליך כלומר יסתלק ולא יסתבך רוגזא
בעלמא . תאנא כלכון נכרין דאתגברן מעתיקא קדישא אתקרין חסדי קדמאי :
ובגין אינון . נכרין כל אינון חסדי עולם . **תקונא** שיתאחא נפיק שערא כחד
מוטא דשערי בסחרים דיקנא . (ס"א ותליין) עד רישא דמעוי ולא נחית עד
עבורא תנא תקונא דא הוא דאקרי) פאת בזקן ואיכו חד מחמש פאין דתליין בחד
(וברחמי) ולא אבשי להבלא האי חסד כמה דאתמר . ובג"כ לא תשחית את פאת
זקק כתיב . **תקונא** שביעאה דלא תליין שערא על פומא ופומא אחפני מכל
סטרוי ויתבין שערי' בתקונא סחור סחור ליה . קום ר' יהודה . קום ר' יהודה פתח

ואמר 'בגזירת עירין פתגמא . כמה אלף רבבן מתגשבן (ס"א מתישבן) ומתקיימן כהאי
פומא ותליין מניה . וכלכון אקרון פה . כה"ד 'בזרוח פיו כל זכאס . ומכאן רוחא
דנפיק מפומא . מתלכטן כל אינון דלבר . תליין מהאי פומא . ומכאי פומא (ס"א רוחא)
כד אחפשט האי רוחא מתלכטן ביה כמה נביאי מבימנא . וכלכו פה יי' אתקרין
ובאתר דרוחא דנפיק לא אתערבא מלא אחרא וכלכו (פיות) מחכאן לאתלכשא בכווא
רוחא דנשיק . והאי תקונא שליטא על כלכו שיתא משום דכא מתקיימן כלכו ומתאחדן
ובגיני כך שערוכי שקלין סוחרים דפומא ואחפני מכל סטרוי והאי תיקונא שליטא על
כלכו משום דכא מתקיימן כלכו ומתאחדן . אמר ר"ש בריך אנת לעתיקא קדישא
תקונא תמינא דנחתין שערי בחות דיקנא מחפין קדלא דלא אחזי . דתניא
חין למעלה לא ערף ולא עפוי ובזמנא דאגח (ס"א דנח) קרבי אחזי .

משום לאחזא גבורתא דהא תנין אלף עלמין אתאחדין מניה כה"ד 'אלף המגן
תלוי עליו כל שלטי הגבורים . ואלף המגן רזא הוא . ובניעותא דספרא כל שלטי
הגבורים דאתו מסער גבורה חד מאינון גבוראן . **תקונא** תשיעא דאתמשך
(ס"א דמתחברן) שערי בשקולא מליא עס אינון שערי דתליין כלכו בשקולא שפיר
כחד גיבר תקיף מארי נאון קרבייא משום דכלכו שערי אתמשך בחר אינון דתליין .
ובללא דכלכו באינון דתליין . וכלא אתמשך* . ועל דא כתיב . 'תפארת בחורים כחם . (ס"א
ונראה על הים כחור טוב כה"ד) כתיב 'בחור כארזים בגיבר עבד גבוראן ודא

הוא תפארת חילא וגבורתא ורחמי :

תנא

אר"ש כל הכי תקוין וכל הכי מלין בעינא לגלאה למאריכוין דאתקלו במתקלה
ולא לאינון דלא עאלו (י"א *דעאלו ולא נפקו) אלא לאלין דעאלו ונפקו . ס"א ולא
דכל מאן דעייל ולא נפיק טב ליה דלא אברי . כללא דכל מלין . עתיקא דעתיקין
וחזיר אפין כלל חד כלל כוא כוא כלא כוא יכא . לא ישתני . ולא משתני . ולא שגא .
אתחזקן בתקוין אלין . אשתלים דיוקנא דכליל כל דיוקנין . דיוקנא דכליל כל שמכן . דיוקנא

דא תחזי בגוויי כהאי דיוקנא (י"א בגוויי כל דיוקנין) לאו האי דיוקנא הוי אלא כע
 האי דיוקנא. כד אתחברן עטרין וכתרין כדין הוא אשלמוחא דכלא. בגין דדיוקנא
 דאדם. הוי דיוקנא דעלמין ותחמין דאתכללו ביה. ובגין דהאי דיוקנא כליל עלמא
 ותחמין. אתתקין עתיקא קדישא תקוניו ותקונא דעזיר אפין כהאי דיוקנא ותקונא
 ואי תימא מה בין האי להאי. כלל הוא במתקלא חדא אכל מכלא (י"א מנן) אתפרש
 ארחיו. (י"א אתפשטן רחמי) ומכלא (י"א ומנן) אשתכח דינא
 ומסטר דילן הוו שניין דא מן דא. ורזין אלין לא אתמסרו בר למחלדי חקלא
 קדישא. וכתב יסוד יי ליראיו. כתיב יי ייאר יי אלדים את האדם בתי יודין.
 אשלים תקונא גו תקונא טברקא דגושפנקא. ודא הוא וייאר. תרין יודין למא.
 רוא דעתיקא קדישא ורוא דעזיר אפין. וייאר מאי לר. לר לורב בגו לורב (ודא הוא
 וייאר). ומכו לורב בגו לורב. תרין שמכן דאתקרי שם מלא יי אלהים. ודא הוא
 רוא דתרין יודין דייאר דלר לורב. גו לורב. תקונא דשמה שלים יי אלהים. ובמה
 אתכליל. בדיוקנא עלאכ דא דאקרי אדם. דכליל דכר ונוקבא. ועל דא כתיב את
 האדם דכליל דכר ונוקבא. את לאפקא ולמגני זיגא דנפיק מניה (מדכר ונוקבא).
 עפר מן האדמה. דיוקנא בגו דיוקנא. ויפח באפיו נשמת חיים טברקא דגושפנקא
 גו בגו. וכל דא למא. בגין לאשתלפא ולעילא ביה סתים דסתומא עלאכ עד סופא
 שם דכל סתומין. (כ"ד ייפח באפיו נשמת חיים) נשמתא דכל היי דעילא ותחא תליין
 מהכיא נשמתא ומוקיימי ביה. ויהי האדם לנפש חיב לאתקרא ולעילא בתקונין
 כנוונא דא ולאשתלפא להכיא (י"א מהכיא) נשמתא מדרגא לדרגא עד סופא דכל דרגין.
 בגין דיכוי הכיא נשמתא משתכחא בכלא ומתפשטא בכלא. ולמכו כלל ביחודא חד
 ומאן דפסיק האי יחודא מן עלמא כמאן דפסיק נשמתא דא. ומחזי דאית נשמתא
 אחרא בר מהאי. ובגין קד ישתאי הוא ודוכריה מן עלמא לדרי דרין. כהאי דיוקנא
 דאדם שארי ותקין כלל דכר ונוקבא. כד אתתקן האי דיוקנא בתקוניו שארי מחזוי
 מבין תרין דרושין באתר דתליין שערי דדיוקנא דאתקרון (י"א דאתקרי) תפארת.
 ואתפשט האי תפארת ותקין תרין חדין ואשתלף לאחורוי ועבד גולגלתא דנוקבא.
 כלל סתומא מכל סתרוי. בשערא דפרופא דרישא. ובכללא חדא אתעבידו כהאי
 תפארת. ואקרי אדם דכר ונוקבא. כ"ד יכתפארת אדם לשבת בית. כ"ד אחברי
 פרופא דרישא דנוקבא תליא חד קולא דשערי מאחורוי דעזיר אפין ותלי עד רישא
 דנוקבא. ואתערו שערי דרישא כלכו סומקי דכלן בגו גוויי כ"ד יודלת ראשך
 כהרגמן. מכו ארגמן. גוויי דכלילן בגו גוויי. תאנא אתפשט האי תפארת מטבורא
 דלזא ונקיב ואתעבר בגיבא אחרא ותקין פרופא דנוקבא עד טבורא. ומטבורא
 שארי ובטבורא שלים. תו אתפשט האי תפארת ואתקן מעוי דכורא ועיל (ואתתקן)
 כהאי אתר כל רחמין וכל סטרא דרחמי. ותאנא כהני מייעין אתתחזן שית מאה
 אלף. רבוא מארי דרחמי. ואתקרון בעלי מייעין. דכתיב יעל כן כמו מעי לו
 רחם ארחמנו נאם יי. תאנא האי תפארת כליל דרחמי וכליל דדינא. ואתפשט
 רחמי דכורא ואתעבר ונקיב (ס"א ונהיר) לסטר אחרא ותקין מעוי דנוקבא
 ואתתקנו מעבא בסטרא דדינא. תאנא אתתקן דכורא בסטריכ במאחן ותמניא
 וארבעין תקונין דכלילן ביה מנהון לגו ומנהון לבר. מנהון רחמי ומנהון. דינא. כלכד

הכלים כה
בראשית ב

תשיב מד

זיר

תשיב לא

דדינא אלהאחדו דדינא דאחורוי • דנוקבא אהפשטת תמין • ואלהאחדו ואלהפשטו בסטרהא •
 ותאנא חמש ערייתא (י"א תיקונין) אתגליין בך • בסטרא דדינין חנשה • ודינין ב' (י"א
 בסטרא דדינא ודינאה) אהפשטן במאתן וארבעין ותמנייא ארחין • וכדי תאנא
 קול באשכ ערוס • שער באשכ ערוס • שוק באשכ ערוס • יד באשכ ערוס • רגל
 באשכ ערוס • דאט"ג דתריין אלן לא שמוס הברגא • ותריין אלן יתיר מערוס אינון •
ותאנא בליעוואת דספרא אהפשט דכורא ואלתהקן בתיקוני • אלתהקן חקונא
 דכסותא דכיא • וכהי כויה אמה דכיא • ארכיס דכסוא אמה מאתן וארבעין ותמנייא
 עלמין • וכלהו תליין בפומא דאמה דאתקרי יו"ד • וכיון דאתגלייא יו"ד פומיה דאמה
 אתגלי חסד עלאה • וכהי אמה חסד כוא • דאתקרי ותלי (י"א וכהי חסד כוא תלי)
 בכהי פוס אמה • ולא אקרי חסד עד דאתגלייא יו"ד דפוס אמה • ות"ח דלא אתקרי
 אברהם שלים בכהי חסד עד דאתגלייא יו"ד דאמה • וכיון דאתגלי אקרי שלים כה"ד
 אהתהלך לפני וביה תמים תמים ממע • וכתוב יואכיה תמים לו ואשתמרה מעוני • מאי קא
 מיירי רישא וסיפא • אלא כל דגלי כהי יו"ד ואשתמרה דלא עייליה ליו"ד ברשותא
 אחרא • ליכוי שלים לעלמא דאתי ולכוי דריר בצרורא דחיי • מאי ברשותא אחרא •
 דכתיב וצעל בת אל נכר • וצגין כך כתיב ואכיה תמים לו דכיון דכוא תמים בגלייא ^{מלכי ב}
 דיו"ד • ואשתמרה מעוני • וכיון דאהפשטו אמה דא • אהפשט סטר גבורה מאינון
 גבוראן (בשמאלא) דנוקבא ואשתקט בנוקבא באתר חד וארכיס בערייתא כסותא דכל
 גופא דנוקבא ובכסוא אתר אקרי ערוס דכלה • אתר לאנשע להכוא אמה דאתקרי
 חסד צגין לאתבסמא גבורה דא דכליל חמש גבוראן • בכהי חסד דכליל בחמש חסדים •
 חסד ימינא גבורה שמאלא • אתבסם דא בדה ואקרי אדם כליל מתריין סטריין • וצגין כך
 בכלהו בתריין אית ימינא ושמאלא דינא ורחמי • תאנא עד לא זמין תקוני דמלכא • עתיקא
 דעתיקין • בנה עלמין ואתקין תקונין לאתקיימא • הכוא נוקבא לא אתבסמא • ולא
 אתקיימו עד דנחית *חסד עלאה ואתקיימו • ואתבסמו תקוני נוקבא • בכהי אמה דאתקרי ^{רפס ב}
 חסד • כה"ד ואלה במלכים אשר מלכו בארץ אדום אתר דכל דינין משתבחין תמן (ואנון ^{בראשית ט}
 תקוני אתתא • אשר היו לא כתיב אלא אשר מלכו) ולא אתבסמו עד דאתקן כלא ונפיק
 כהי חסד • ואתישב בפומא דאמה כה"ד וימת וימת דלא אתקיימו ולא אתבסמו דינא
 בדינא • ואי תימא אי כהי דדינא כללה וכהי כתיב וימלוך תחתיו שאל מרחובות הכנר
 וכהי לא אתחזי דינא • דתינן מרחובות הכנר איכו בינא דמינא מתפתחין חמשין תרעין
 דנכורין וצוליגין לשית סטרי עלמא • תאנא כללה דינא בר מחד דאתקייס בתראא וכהי
 שאל מרחובות הכנר דא כוא חד סטרא דאהפשט ונפיק מרחובות הכנר וכללה לא
 אתקיימו-לא תימא דאהבטלו אלא דלא אתקיימו בכסוא מלכו (דבסטר נוקבא) עד
 דאתער ואהפשט כהי בתראא מכלהו דכתיב וימלוך תחתיו כדר מאי כדר חסד עלאה •
 ושם עירו פשו מאי פשו • בכהי פשו בר נש דזכי לרוחא דקדושא • ושם אשתו מהיטבאל •
 בכאן אתבסמו דא בדה • ואתקרי אשתו מה דלא כתיב בכולהו • מהיטבאל אתבסמוהא
 דדא בדה • בת מטרה • תקונין דמסטר גבורה • בת מי זכר אתבסמו ואתכלילו דא
 בדה מי זכר רחמי ודינא • כאן אחדקו אתתא דכורא • בסטריי אהפרשן דרועין
 בסקין • **דרועין** דכורא חד ימינא חד שמאלא דרועא קדמאה (ס"א קדישא)

תלת קשרין אתקשרו ביה ואתכלילו ב' דרועין • ואתכלילו ס"ד • אלא ג' קשרין בימינא וג' קשרין בשמאלא • ג' קשרין דימינא אתכלילין בג' קשרין דשמאלא • ובג"ד דרועא לא כתיב אלא חד אבל ימינא לא כתיב ביה זרוע אלא (שמות טו) ימין יי' • ימין יי' אתקרי בג' קשרין דאבכתא דאחסינו לחולקיסון • ואי תימא הא בתלת חללין מוחא דגולגלתא משתכחין • תאנא כולכו ג' מתפשטין ומתקשרין בכל גופא וכל גופא אתקשר בכהני תלת ומתקשר בדרועא ימינא ובגין כך תאזיב דוד ואמר (תלים קי) שם לימיני משום דכוא אתחבר עמכון דאבכתא ויתבי תמן לכורסיא שלימתא • ובגין כך כתיב (שם קיח) אבן מאסו בזונים וגו' משום דיתבי לימינא • כינו דכתיב (דניאל יב) ותמו ותעמוד לגורלך לקץ הימין כלומר כמאן דזכי להביעותא דמלכא • זכאב חולקיס דמאן דפריש מלכא ימיניה וקביל ליה תחות ימיניה • וכאי ימינא כד יתיב קשרין מתפשטא • ודרועא לא אושיט ידיה (ס"א) וקשרין לא מתפשטו ודרועא לא אושיט יתיב בתלת קשרין דאמרן • וכד מתערין חייביא ומתפשטין בעלמא • מתערין תלת אחרנין דאיוון דינא קשיא ואושיט דרועא • וכד אושיט דרועא יד ימינא הוא אבל אתקרי זרוע יי' • זרועך כנטייה (נ"א) תלת קשרין אתקשרו ביה ואתכלילו תלת קשרין דימינא ותלת קשרין בשמאלא בג' קשרין דאבכתא דאחסינו לחולקיסון • ואי תימא הא בג' חללי מוחא דגולגלתא משתכחין • תאנא כולכו ג' מתפשטין ומתקשרין בכל גופא וכל גופא אתקשר בכהני תלתא • ומתקשרין בדרועא ימינא וכאי ימינא כד יתיב קשרין לא מתפשטו ודרועא לא אושיט יתיב בתלת קשרין דאמרן • וכד חייביא מתערין • מתערין תלת אחרנין דאיוון דינא קשיא • ואושיט דרועא ואתקרי זרוע יי' • זרועך כנטייה • בזמנא דג' אלין אתכלילין בג' אחרנין אקרי כלל ימינא ועבד דינא ברחמי דא הוא דכתיב ימין יי' נאדרי בכח ימין יי' תרעץ אויב בגין דמתערין רחמי בכו • ותאנא בכהי ימינא מתאחדן תלת מאב ושבעין אלף רבוא דאקרון ימינא ומאב ותמנין ותמשא אלף רבוא מזרוע דאקרי זרוע יי' • מכאי ומכאי תלייא זרוע וכאי וכאי אקרי תפארת דכתיב (ישעיה כג) מוליד לימין משא הא ימינא • זרוע הא שמאלא דכתיב (שם) זרוע תפארתו דא ברא • ותאנא בידא שמאלא מתאחדן ארבע מאב ותמנין רבוא מארי תריסין מתאחדן בכל ארבעא וארבעא • ובכל ארבעא וארבעא עשר אלפין מארי תריסין משתכחין • פוק וחשוב כמה איוון דבידא • וככוא ימינא אקרי סיועא קדישא דאחי מדרועא דימינא מתלת קשרין • (ואע"ג דאקרי יד הוי סיועא) דכתיב (נ"א) וכתיב (שמואל ב ג) וכנה יד עמך • ומתאחדן מכאי • אלף וארבע רבוא ותמניא ותמשא מאב אלפין מאריסון דסיועין בכל עלמא • ואקרון יד יי' עלאה • יד יי' תחאב • ואע"ג דבכל אתר יד יי' שמאלא • זכו ימין יי' • אתכליל ידא בדרועא וכוי סיועא ואקרי ימין ואי לאו יד יי' תחאב • תאנא כד מתערין דינין קשיין לאתחא בעלמא בכא כתיב (תלים נה) סוד יי' ליראיו • ותאנא בנטיעותא דספרא דכל דינין דמשתכחין מדבורא תקיפין ברישא וגיחין בסופא וכל דינין דמשתכחין מנוקבא גיחין ברישא ותקיפין בסופא • ואלמלא דאתעבידו כחדא לא יכלין עלמא למסב • עד דעתיק דעתיקי סתימא דכלא פריש דא מן דא וחבר לון לאתבסמא כחדא • וכד פריש לון אפיל דורמיטא לזעיר אפין ופריש לנוקבא מאחורוי דסעריי ואתקין לה כל תקונתא ואלגנא ליומא דיליה • למיתכא לדבורא הכ"ד (ראשית ג) ויפל יי' אלהים תרדמה על האדם וישן • מהו וישן האי הוא דכתיב (תלים מד) עורר למי תישן יי' • ויקח אמת מלעותיו מאי אמת • דא היא מוקבא • כד"א אמת היא יונתית תמתי וסלקא ואתתקנא • ובאתרבא שקיע רחמי וחסד כה"ד (ראשית ג) ויסגור בשר תחתנה וכתיב (יחזקאל לו) ובסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר • ובשעתא דבעא למיעל שבתא הוי ברי רוחין ושדן ועלעולין • ועד לא סייס לון • אמת מטרוניתא בתקונתא ויתבת קמיה • בשעתא דיתבת קמיה אנה לון לאיוון ברייאן ולא אשתלימו • כיון דמטרוניתא יתבת עם מלכא

ואתחברו אפין באפין . מאן ייעול בנייכו מאן הוא דיקרב בדייכו . (בגין כך
סתימא דמלכ עונתן של ת"ח ידיעין רחא דנא משבת לשבת) וכד אתחברו אתבסמו
דא בדא יומא דכלא אתבסס ביה . ובגין כך אתבסמו דיין דא בדא ואתחברו עלאין
ותחאין * ותאנא בלניעותא דספרא בעא עתיקא קדישא למחזי אי אתבסמו דיין .
אחדבוקו חרין אלן דא בדא . ונפק מסטרא דנוקבא דינא תקיפא (דלא יכיל עלמא
נמסב) דכתיב ויבאדם ידע את חוה אשתו ותבר ותלד את קין ותאמר קיני וגו'
ולא הוה יכיל עלמא למסבל משום דלא אתבסמא וחויא תקיפא אטיל בה זוכמא
דדינא קשייא . ובג"כ לא הוה יכיל לאתבסמא . וכד נפיק דא קין מסטר דנוקבא
נפק תקיף קשיא . תקיף דייגוי . קשיא דייגוי . כיון דנפק אתחלש זוכמא ואתבסמא .
בתר דא . אפיקת אחרא בסמא יתיר . וסליק קדמאחא דכוה תקיפא קשיא וכל
דיין לא אתערבו (ס"א אתערבו) קמיא (ס"א וכל דיין לא) אתערבו עמיא (ת"ח
מה כתיב ויהי ביהותם בשדה . בשדה דאשתמודע לעילא . בשדה דאקרי שדה
דתפוחים . ונחא האי דינא לאחובא משום דכוה קשיא מניא ואכפייא ואתמריר
תחותיה . עד דאתער בכאי קב"ה ואתעבריה מקמיא . ושקיע במוקבא דתבומא רבא .
וכליל לאחוי בשקיעא דימא רבא דמבסס דמעין עלאין . ומנכון נהתין נשמתין לעלמא
אינש לפוס אורחוי . ואת"ג דטמירין אינון . מתפשטין דא בדא ואתעבידו גופא חד
ומכאי גופא נחחין נשמתכון דרשיעייא חייביא תקיפי רוחא . מתרוויכון כחדא ס"ד
אלא דא לסטרוי ודא לסטרוי . זכאין אינון דיקיאי דמשלפי נשמתכון מכאי גופא
קדישא דאקרי אדם דכליל כלא אחר דטמירין וכתרין קדישין מתחבראן תמן בצרורא
דאתקלא (ס"א דאתכלא) . זכאין אינון דיקיאי (נ"א אתון חזרייא) דכל בני מלין
קדישין דאתמרו ברות קדישא עלאח רוח דכל קדישין עלאין אתכללן ביה אתכללין
לכו מלין דעלאין ותחאין ליתין לכו זכאין אתון מאריכון דמארין מחלדי הקלא דמלין
אלין חנדעון ותסתכלון בהו . ותגדעון למאריכון אפין באפין עינא בעינא . ובהני מלין
תזכון לעלמא דאתי ס"ד יודעת כיום וכשבות אל לבבך וגו' . יי' עתיק יומין . דברים ד

הוא האלהים וכלא הוא חד ברין שמיא לעלם ולעלמי עלמאי :

אמר

ר"ש חמינא עלאין לתחא ותחאין לעילא עלאין לתחא דיוקנא דאדם דהוא

תקוני עלאח כללא דכלהו (חסר) . תאנא כתיב וידיק יסוד עולם דכליל

משיח

שית ב בקטופא כחדא . וכאי הוא דכתיב שקיו עמודי שש . ותאנא בלניעותא

ב בקר אחר

דספרא . באדם אתכלילו כתריין עלאין בכלל ובפרט . ובאדם אתכלילו כתריין תחאין

בפרט וכלל . כתריין עלאין בכלל כמה דאתמר דיוקנא דכל בני תקונין . (ס"א דיוקנין)

בפרט באלבען דידין חמש כנגד חמש . כתריין תחאין . באלבעין דרגלין דאינון פרט וכלל .

דכא גופא לא אתחזי בדייכו . דאינון לבד מגופא . ובג"כ לא הוה בגופא דגופא

אעדיו מנייכו . אי הכי מאי יועמדו רגליו ביום ההוא . אלא רגליו דגופא מאריכון דדיין

זכריה

(ס"א דמארין) למעבד נוקמין ואקרון בעלי רגלים . ומנכון תקיפין . ומתאחדן מאריכון

דדיין די לתחא בכתריין תחאין . תאנא כל אינון תקוני דלעילא דגופא קדישא

(דכר ומוקבא) כללא דאדם אתמשך דא מן דא . ומתאחדן דא בדא . ואשקן

דא לדא . כמה דאתמשך דמא בקטפין דורידין לדא ולדא . להכא ולהכא . מאת

דא לאתר אחרא ואינון משקין . (ס"א קטנין) דגופא . (נ"א לגופא) אשקין דא לדא מנהרין

דא לדא . עד דאחירו כללו עלמין ומתברכאן בנייכו . תאנא כל אינון כתריין

ללא

(חד)

ל

ללא אחכללו בגופא כלו רחיקין ומסאבין ומסאבין כל מאן דיקרב לגביהון למד
מנכון מלין. תאנא מאי תאזכורא דילכון לגבי תלמידי חכמים. אלא משום דהו
זכו גופא קדישא ולא תכללא זכו זכורא גופא. וכי תימא אי הכי הא מלאכ
קדישין וליתכון בכללא דגופא. לא דחץ אי לכוון לבר מכללא דגופא קדישא לא ה
קדישין ולא מתקיימי. וכתוב יגוייתו בחדשים. וכתוב יגזבותם מלאות עינים
וכאשר נברוא כלו בכללא דאדם. בר מהני דליתכון בכללא דגופא דאינון מסאבין
ומסאבין כל מאן דיקרב בזדייבו. ותאנא כלו. מרוחא דשמאלא דלא תתבסן
באדם משתכחין ונפקו מכללא דגופא קדישא ולא תתבסן ביה. ובג"כ כלו מסאבין
ואילין וטאסין עלמא ועיילין בוקבא דתכומא רבא לאתבדקא זכורא דינא קדמא
דאקרי קין דנפיק בכללא דגופא לתתא. וטאטין וטאסין כל עלמא ופרחן ולא
מתבדקאן בכללא דגופא ובגניי כך אינון לבר מכל משריין דלעילא ותתא. מסאבין
ויקרא י אינון זכו. כתוב ימחוק למחנה מושבו. וברוחא דאקרי בכל דאתבסם יתיר בכללא
דגופא קדישא. נפקין אחרנין דמבסמן יתיר. ומתבדקן בגופא ולא מתבדקן. כלו
ש י תליין *באורא ונפקין מהאי כללא דאלין מסאבין. ושמיין מה דשמיין מעילא.
ומנייבו ידעי לתתא דקאמרי לכו. ותאנא בליעוהא דספרא כיין דאתבסמו לעילא
כללא דאדם גופא קדישא דבר וטוקבא. תתבדקו זמנא תליתא ונפק תבסמוהא
דכלא. ותתבסמו עלמין עלאין ותתאין. ומאן אשתכלל עלמא דלעילא ותתא מסטרא
דגופא קדישא. ומתבדקן עלמין ומתאחדן דא ברא ואתעבידו חד גופא. (ובגין
דכלו חד גופא שכינתא לעילא. שכינתא לתתא. קב"כ לעילא. קב"כ לתתא)
ישעי ומשלתא רוחא ועיילא בחד גופא. ובכללו לא תתחזי אלא חד "קק"ק יי לבבות
מלא כל הארץ כבודו. דכלא הוא חד גופא. תאנא כיין דאתבסמו דא ברא (כתוב
שיר א תורי זכב נעשה לך עם נקודות הכסף) תתקשרו דינא ורחמי (ס"א תבסמו דינא
פל כח"כ ועל ברחמי) ותתבסמו נוקבא בדכורא. ובגניי כך לא סלקא דא בלא דא כחאי תמר
דלא סלקא דא בלא דא. " ועל האי תניין מאן דאפיק גרמיס בכהי עלמא מכללא
עלמין לתתא
דמכסין
ותתא לתתא
וכדי שלא לשנו
מלא דמכסין
יחלס בסימין
דאדם. לבתר כד נפיק מהאי עלמא לא עייל בכללא דאדם דאקרי גופא קדישא.
אלא באינון דלא אקרון אדם ונפיק מכללא דגופא. תניא תורי זכב נעשה לך עם
כתוב נאוו לחיך בחורים לוארך בחורים. צתורים כמו דכתוב תורי זכב נעשה לך
וגו'. בחורים כמו דכתוב עם נקודות הכסף. לוארך בכללא דנוקבא. דא מטרותא
אשתכח בי מקדשא דלעילא וירושלם דלתתא (ס"א הוא מקדשא דכלא) ומקדשא
וכל דא מדאתבסמו בדכורא ואתעביד כללא דאדם ודא הוא כללא דמכימותא.
שיר פ' כי תא
סכס
ושמחת נפקת מגיה ומיה אסור למיבת ליה ציתא למעבד ליה לינה על
ארעא משום יקרא דכאי גופא דלא יתחזי ביה קלנא דכתוב "אדם ביקר
כל ילין אדם דהוא יקר מכל יקרא. כל ילין. מ"ט. משום דאי יעבדון
כדי נמשל כבמות דמו. מה בעירי לא הוו בכללא דאדם ולא תתחזי זכו
רוחא קדישא אור. כהא כבעירי גופא בלא רוחא וכהי גופא דהוא יקרא
דכלא לא יתחזי ביה קלנא. ותאנא בליעוהא דספרא כל מאן דעביד לינה
לכאי גופא קדישא בלא רוחא עביד פנימותא בגופא דעלמין. דהא בגין

[illegible]

אבל ח"ה דהא כתיב ^ובבכורו ייסדנה ובנעצירו יליב ללחיה . וכ"ש דברעו סגי ותקיק
 אחדבקי נפשחבון בשעתא דא דאחנסיכו . זכא חולקון דהא בשלימותא אסתלקו .
 (דלא כוה כן לחיטון דכוו קמייכו . אמאי מיתו) . תאנא בעוד דאחגליין מלין
 אחרגישו עלאין ותתאין (דאינון רחיכין) וקלא אהער במאתן וחמשין עלמין דהא
 מלין עתיקין לתתא אחגליין ועד (ג"א ועוד) דאלין מהבסמן נשמתיכו באינון מלין .
 נפקא נשמתיכו בנשיקא ואחשקרו בכהוא פרסא וגטלין לכו מלאכי עלאי . וסלקין
 לון לעילא . ואמאי אלין . משום דעאלן ולא נפקו זמנא אחרא מן קדמת דנא . וכלכו
 אחריני עאלו ונפקו . אר"ש כמה זכא חולקון דכני תלתא זכאח חולקא לעלמא
 דאתי בגין דא . נפק קלא תניינא ואמר ^וואתם הדבקים ביי' אלהיכם חיים כלכם
 היום . קמו ואזלו בכל אתר דכוו מסתכלי סליק ריחין . אר"ש שמע מינה דעלמא
 מתבדך בגינן . וכוו נהרין אנפוי דכלכו ולא כוו יכלין בני עלמא לאסתכלא בכו .
 תאנא עשרה עאלו ושבע נפקו וכוה חדי ר"ש . ורבי אבא עליב . יומא חד כוה יתיב
 ר"ש ורבי אבא עמיב אר"ש מלה . וחמו לאלין תלתא דכוו מיייתין לכוון מלאכין עלאין
 ומחזיין לכו גניזין ואדריין דלעילא בגין יקרא דלכו . וכוו עיילי לון בטורי דאפרסמונא
 דכייא . נח דעתיכ דרבי אבא . תאנא מהכוא יומא לא אעדו חברייא מבי ר"ש . וכד
 כוה ר"ש מגלה ריזין לא משתבחין חמון אלא אינון . וכוה קארי לכו רבי שמעון שבעה
 אן עיני יי' דכתיב ^ושבעה אלה עיני יי' ועלן אהמר . א"ר אבא אן שיחא בוציני
 דנהראן משביעאח אנת הוא שביעאח דכלא דהא לית קיומא לשיחא בר משביעאח .
 דכלא תלי בשביעאח . רבי יודא קארי ליה שבת דכלכו שיחא מניח מתבדכין דכתיב
 שבת ליי' קדש ליי' מה שבת ליי' קדש חוף ר"ש שבת ליי' קדש . אר"ש חוהכא על הכוא
 א חגיר חרזן מאריכ דשערי אמאי לא אשתכח בבי אדרא דילן בזמנא דאחגליין מלין
 אלין קדישין . אדכפי אתא אליכו ותלת ^בקטורי נהירין באגפין . א"ל ר"ש מ"ט לא
 שכיח מר ^א בקדוטה (ס"א בקדמונא) גליפא דמאריכ ביומא דהלולא . א"ל חייך
 רבי שבע יומין אחביריו קמי קב"ה כל אינון דייחון וישתבחן עמיב עד לא עיילתון
 בבי אדרא דלכו . ובעינא לאשתכחא זמין קשיר בכתפוי (ס"א *ואנא כוה זמין ובעינא קמיא
 לאשתכחא זמין חמון וכדין קטיר בכתפוי) ולא יכילנא דהכוא יומא שדרי קב"ה למעבד
 נסין לרב המנונא סבא וחבירי דאחמסרו ^דבארמונא (ס"א בקרוניא) דמלכא וארמינא
 לכו בנסא דרמינא לכו כותלא דהיכלא דמלכא ואחשקרו בקטורי דמיתו ארבעים וחמשה
 וקדין קטיר ^הפרדסי . ואפיקא לרב המנונא וחבירי ורמינא (ג"א ואליכנא) לון לבקעת אמו
 ד כסיל
 ואחמון חמון . ואשתחיבו . וזמינא קמייכו נהמא ומייא דלא אכלו תלתא יומין . וכל הכוא יומא לא
 דיכלנא מנייכו . וכד תבנא אשכחנא ^אפרסא דנטלו כל אינון סמכין ותלת מן חברייא
 עלב . ושאיכלנא לון . ואמרו חולקא דקב"ה מהלולא דר"ש וחבירי . זכאח אנת ר"ש זכאח
 חולקך וחולקא דאינון חברייא דיתבין קמך . כמה דגין אסתקנו לכוון לעלמא דאתי כמה
 בוצינן דנהורין זמנין לנהרא לכו . ות"ח יומא דין בגיך אשתערו חמשין כחרין לרבי פנחס
 בן יאיר חמור ואנא אזילנא עמי' בכל אינון נהרי דטורי דאפרסמונא דכיא וכוה בריר דוכתי'
 ואסתקן (ס"א ואנא בא חזינא דהא בריר וכו') א"ל ^אקטירין לדיקייא בקרטופא דעטרין

דברים ד

א חבור מתנים
 וכוה עליכו ז"ל
 שנה' בו וישנם
 מהנינוג' ויהי
 רש"י מהמיה
 על שלח בא
 לאדרא זו :

דברים ד

ב נישאין :
 ג נהירין וכוה' :
 עליוטה
 של
 האדון ית' ומלת
 קרי יטא פירוש
 מיתו מאכלת
 מאריכין וכן
 לכו' מליי' :
 וסבא ליי' ענייני
 (ג"ל שכן ז"ל
 ואנא ס"ה זמין
 חמון ובעינא
 קמיא לאשתכח'
 וקדין קטיר
 בכתפוי)
 ד כסיל

ואחמון חמון :
 ה שרים :
 ו מסך ופדוים :
 ז קטירים
 כדקדוקים נהור
 סעודות שם
 כשמות ר"ל
 בנורו כשמות

בריש ירחי וזמני ושצתי יתיר מכל שאר יומין. א"ל ואף כל אינון דלבר דכתיב
 יוהי מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו וגו' ואי אלין אחיין כ"ש לדיקייא. מדי ישיש סו
 חדש בחדשו. למה משום דמתעטרי אבהתא רחיבא קדישא. ומדי שבת בשבתו.
 דמתעטר שביעא דכל אינון שיתא יומין דכתיב ויברך אלהים את יום השביעי וגו'.
 אנת הוא ר"ש שביעא דשיתא תהא מתעטר ומתקדש יתיר מכלא. ותלת עדוין
 משתכחין שביעא זמנין חרייא אלין לדיקייא לאתעדנא בגיך לעלמא דחיי.
 וכתיב יוקראת לשבת ענג לקדוש יי' מכובד מאן הוא קדוש יי' דא ר' שמעון בן גס נח
 יוחאי דאקרי מכובד בעלמא דין ובעלמא דחיי :

עד באן האדרא רבא קרישא

רעיא מדימנא

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו וגו'.

פקודא (כב) דא לברכא כהנא ית עמא
 ר' יחזק פתח ואמר (תלים קג) וחסד יי' מעולם ועד עולם על יראיו ולדקתו לבני בניו.
 כמה גדולה היראה לפני הקב"ה שכלל היראה עמו ובכלל הענוה חסידות. נמצא שכל מי שיש בו יראת חטא ישנו בכלן ומי שאינו ירא שמים חין בו לא עמו ולא חסידות :
 שבתא יתירא על אינון דשמאלא בגין דהא ימינא חית ליה שבתא יתירא על שמאלא וע"ד

בברכתא דקא ברין כהנא ית עמא לאטריך לקפא ימינא על שמאלא ולעיינא בצינא טבא.
 וכד פריש ידיו כהנא שכינתא שריא על אינון אלבען דהא קב"ה אסתכס עמיא דכהנא באינון
 ברכאן וישראל מתברכין מתרין סטרין מעילא ותחתא. מעילא שכינתא דשריא על אינון אלבען
 *מכהנא דקא מברך. ת"ח מלין דקא עבדי מתערין מלין לעילא כגוונא דא בפרישו דאלבען
 דכהנא לתחתא אתערת שכינתא למינתי ולשריא עליו. וכן כמה מלין אינון בעלמא דמתערין מלין
 לעילא דהא באתערותא דלתתא אתער חילא אחרא לעילא. ובהא אוקימנא בכמה דוכתי.
 וביינו טעמא דלולב וביינו טעמא דשופר. וכמה אינון בהאי גוונא עשר אלבען מתערי שכינתא
 לשריא עליהו. מתערי עשר דרגין אחרנין לעילא לאהררא. וכלא בשעתא דהא. וע"ד אסיר
 ליה לבר נש לקפא אלבען בזקיפו למגנא אלא בללותא ובברכאן ובשמא דקב"ה ובהא אוקימנא
 דאינון אתערו דשמא קדישא ורזא דמסימנותא. זקיפו דאלבעאן ממנן בכהוא זקיפו דלכון
 עשרה שליטין כמה דאוקמוס וכהנא בעי לברכא בעינא טבא באסתכמותא דשכינתא כמה
 דאתמר. בכהיא שעתא דברכתא דא נפקא מפומייה דכהנא אינון שתיין אתון נפקין וטסין
 ברכיעא וממנן שתיין ברברין על כל את ואת. וכלכו אודן על כל אלין ברכאן. מאי טעמא
 שתיין אתון בברין אלין. בגין דישראל שתיין רבא אינון וברזא דשתיין רבא קיימין תדיר בעלמא
 וכל חד וחד אינון חד (רבוא) שמא קדישא דנפקא מהאי סלקא לעילא עד הכהא כרסייא
 דלעילא. וכלא שכינתא עלאה ושכינתא דלתתא אודן בכהנא באינון ברכאן וכל אינון שתיין
 ממנן. וע"ד כתיב ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם. וכדין קב"ה מבך לון לישראל.
 ע"כ : (פקודא כג לכד אב וכו' פג א) :

תאנא מי שילא מן היראה ונחלש בעמו עמו עדיף ונכלל בכלכו הס"ד (משלי כג) עקב
 עמו יראת יי'. כל מי שיש בו יראת שמים זוכה לעמו. כל מי שיש בו עמו
 זוכה לחסידות וכל מי שיש בו יראת שמים זוכה לכלם. לעמו דכתיב עקב עמו יראת יי'.
 לחסידות דכתיב וחסד יי' מעולם ועד עולם על יראיו. תאנא כל אדם שיש בו חסידות נקרא מלאך
 * (כ"ח ומתחא)

מלאכי ב יי' זבאות הכ"ד יכי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיכו כי מלאך יי' זבאות
 הוא. מפני מה זכה כהן להקרא מלאך יי' זבאות. אמר רבי יהודה מה מלאך יי'
 זבאות כהן למעלה ה' כהן מלאך יי' זבאות למטה. ומאן הוא מלאך יי' זבאות למעלה
 זה מייב"ל כשר הגדול דאחי מחסד של מעלה והוא כהן גדול של מעלה. כביכול
 כהן גדול דלתתא אקרי מלאך יי' זבאות משום דאחי מסטרא דחסד דחסד מכו חסד רחמי
 גו רחמי. ובגין כך כהן לא אשתכח מסטרא דדינא. מ"ט זכר כהן לחסד בגין
 הכולל קי היראה הכ"ד יוחסד יי' מעולם ועד עולם על יראיו. עולם ועולם מכו. אמר רבי
 א' בחדר הקדוש ויחזק כמה דאשתקן * באדרא קדישא עולם חד ועולם תרי. ח"ר חייא חי הכי מן
 וכן תרגמו כל ה' הוא העולם ועד העולם מצבי ליה. ח"ל תרי עלמא ניכחו. ואסתדרו אחד. ח"ר אלעזר
 אידר': לר' יוחזק עד מתי חסדו דברך. מן העולם ועד העולם כללא דרוא עלאה אדם
 דלעילא וואדס דלתתא וחייו עולם ועולם. כתיב ימי עולם וכתיב שנות עולם וכו'
 אוקצוה באדרא קדישא עלאה. על יראיו דכל מאן דאחי דחיל חטאה אקרי אדם.
 חימתי. ח"ר אלעזר דאחי ביה יראה עמו חסידות כללא דכלא אמר רבי יהודה
 וכו' תנין אדם כללא דכר ונקבא ח"ל ודאי הכי הוא כללא דאדם דמאן דאשתכח
 דכר ונקבא אקרי אדם וכדין דחיל חטאן. ולא עוד אלא דשרייא ביה עמו. ולא
 עוד אלא דשריא ביה חסד. ומאן דלא אשתכח דכר ונקבא לא בוי ביה לא יראה
 ולא עמו ולא חסידות. ובגין כך אקרי אדם כללא דכלא ובין דאקרי אדם שרייא ביה
 עס כ' חסד דכתיב לאמרתיו עולם חסד יצנה וגו'. ולא יכיל לאשתכחא חי לא אשתכח דכר
 ונקבא וכתיב וחסד יי' מעולם ועד עולם על יראיו. יראיו כללא דאדם. ד"א וחסד יי'
 מעולם ועד עולם אלין איוון כהני דאחי מסטרא דחסד ואחסיו אחסנא דא דנחית
 עו מעולם דלעילא לעולם דלתתא. על יראיו כהני דלתתא דכתיב י' אכפר בעדו ובעד
 ביתו לאשתכלא כללא דאדם. ולדקתו לבני בניס משום דזכר לבני בניס. אמר רבי
 יהודה הי הכי מכו ולדקתו וחסדו מצבי ליה. אמר רבי אלעזר כיינו רוא דתנין
 מדאית ב בואת יכי מאיס לקחא זאת. וכתיב לזאת יקרא אשה וזאת תכלילת בליש דיינו
 חסד. וזאת נוקבא חסד דכר. ובגין כך דכר דאחי מסטרא דחורא דא אקרי חסד
 וזאת תחקרי דק דאחיא מסטרא סומקא. ובגין כך אקרי אשה וחייו דכתיב
 ולדקתו. מאי ולדקתו ולדקתו דחסד בת זוג דאשתכחא דא ברא. ובגין כך תנין כל
 כהן שאין לו בת זוג אסור בעבודה דכתיב ופער בעדו ובעד ביתו. אמר ר' יוחזק
 ב' בני שאין מכוש לית שכינתא שריא ב' במאן דלא אכסיב וכהני בעיי' יתיר מכל שאר עמא
 נשי: לאשרייא בכו שכינתא. ובין דשרת בכו שכינתא שריא בכו חסד ואקרון חסידים
 ובעיין לבדכא עמא הכ"ד י' חסידין י' כוכה וכתיב י' חסידין ואקרון חסידים
 ומשום דכהנא אקרי חסיד בעי לבדכא ובגין כך כתיב דבר אל אהרן ואל בניו
 לאמר כה תזכרו. מאי טעמא משום דאקרון חסידים וכתיב וחסידיך יזכרכה.
 כה תזכרו את בני ישראל אמור להם כה תזכרו כלשון הקדש. כה תזכרו
 ביראה. כה תזכרו בענוה. אמר רבי אבה כה תזכרו. תאנא באי ד"ק תחקרי
 משה לפרעס: כ"ה דכל דינין מתערין מ"ה (י"א מנינא) וחייו דאמר רבי אלעזר מכו מכה
 (ס"א דכה) כלומר מכה מן כה. וכתיב י' חסד לא שמעת עד כ"ה ב' כמה
 שמות ז שם דלגזים משה. וכתיב בואת חדע כי אני יי' וכלא חד. וכתיב י' חסד
 שם

וזו לבו גם לאת דמינא לחברא ארעיה • ומהאי כ"כ מתערין דיני • ומדחתחבר
 ומה חסד אתבסמא • ובגין כך אתמסר דא לכין דאתי מחסד בגין דתחברך
 תבסמא כ"כ כה"ד כה תברכו • כלומר אע"ג דהאי כה אשתכחא בדיני תבסמון
 ואתברכו לה דכתיב כה תברכו את בני ישראל תברכו כהאי חסד לכ"כ ותבסמון
 לקבליהו דישאל בגין דלא ישכחון כה דיני כה"ד כה תברכו את בני ישראל
 אמרו להם • אמרו לא כתיב אלא אמור לאפקא משרבו הפריים דלא מפרסמון מלה
 דא לא אתפקדו לפרסמא שמה משמע דכתיב אמור להם • אמור סתם • ד"א אמור
 בגין דכתיב כה תברכו אמאי לא כתיב תאמרו • אלא חגי רבי יודא אמור להם • וכו'
 סתם לא זכו אמור סתם • ר' יוחנן פתח ור' אחימי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים
 אשר היו עמי לא ראו את המראה וגו' • ור' אחימי אני דניאל לבדי • וכה חתין איננו
 בימי ואיכו לאו נביא ומאן מיכו חגי זכריה ומלאכי • אי הכי אתעביד קדש חול וכה
 כתיב לא ראו אמאי דחילו ובדניאל כתיב ור' אחימי אני ולא דחילו ואיכו לאו נביא כה
 חול קדש • אלא הכי תאנא כתיב ו'אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם הקום עלי
 ולחמה בואת אני בוטח • בואת הא דאמין • זאת עדבא חולקיה לאתחכא ולמעבד
 יס מוקמין • ותנא עביד קב"ה לדוד רתיבא קדישא עם אבכתא כתרין עלאין קדישין
 בלא דאחסינו אבכתא • ותאנא מלכו ירית דוד לבגיו בתרוי ובאתר מלכו דלעילא
 תפקק ואחסין הוא ובגיו מלכו דא דלא אעדי משולעניסון לדרי דרין • ותאנא בשעתא
 דהאי כתר דמלכותא אתער לבגיו דדוד לית מאן דקאים קמיה • ור' אחימי אני דניאל
 בדי את המראה משום דמבגיו דדוד הוה דכתיב ויחי בהם מבני יודא דניאל
 ויחי וגו' • והוא חמא וחדו כהני דהוא מסער אחסנת חולקא עדבא דאביו ומשום
 ידוה דיליה הוא סביל ואחריני לא סביל • דאמר ר' שמעון בשעתא דהאי כ"כ
 אתער בדינו לא יכלין בני עלמא למיקס קמיה • ובשעתא דפרסין כהני ידוהו דאתין
 מחסד אתער חסד דלעילא ואחחבר כהאי כה ומתבסמא ומתברכא באנפין נהירין
 ובני ישראל ואחעדי מנכון דיני כה"ד כה תברכו את בני ישראל ולא לשאר עמין •
 בגין כך כהן ולא אחרא כהן בגין דיתער האי כתר דיליה חס"ד על ידיו דאקרי
 חסיד דכתיב ו'לאיש חסידך • והוא אתי מסטרא דחסד וכתיב ו'חסידך יברכוכה אל תקרי
 יברכוכה אלא יברכו כ"כ • כה תברכו בשם המפורש • כה תברכו בלשון הקדש • תאנא
 אמר רבי יודא בשעתא דכהנא דלתתא קם ופריש ידיו כל כתרין קדישין דלעילא
 מתערין ומתתקנין לאתברכא ונהרין מעומקא דבירא דאתמשך לכו מהכא עומקא דנפק
 חדיר ולא פסיק ברכאן דנבען מצויען לכלכו עלמין ומתברקין ומתשקין מכלכו • ותאנא
 בכהא זמנא לחיטותא ושחיקותא הוי בכל עלמין • למחך דבעי לאזדוגא במטרוניתא ובעי
 למיעלא לה בלחישו וכל שמעין מתערין בכהא זמנא ומלחשין הא מלכא אתי לאזדוגא
 במטרוניתא מאן מטרוניתא דא כנסת ישראל מאן כ"י • כנסת ישראל סתם • תאנא אמר
 רבי יוחנן כהן בעי לזקא ימינא על שמאלא דכתיב וישא אהרן את ידו אל הכס ויברכס
 ידו כתיב ולא ידיו משום דשכחא דימינא על שמאלא • ח"ר אלעזר רחא הוא משום
 דכתיב ו'הוא ימשול בק • תאנא כהן דבעי לפרסא ידיו בעי דיתוסף קדושה

על קדושה דיליה דבני לקדשא ידיו על ידא דקדישא • מאן ידא דקדישא דא ליואח דבני כהנא
 ליטול קדושה דמייא מידיו דכתיב וקדשת את כליוס • הא ליטון קדישין • וכתיב דכו בלויים
 (במדבר יח) וגם את אחיך מטה לו וגו' • שבט אביך כלל • מכאן דכל כהן דפרים ידיו צני
 לאתקדשא ע"י דקדישא ליתוסף קדושה על קדושתיה ועל דא לא יטול קדושה דמייא מזר נש
 אחרא דלא הוי קדישא • וצניעותא דספרא תאנא לוי דאתקדש כהנא על ידיו צני הוה לאתקדשא
 בקדמיותא • ואמאי לוי • ויתקדש על ידא דכהנא אחרא • תאנא כהנא אחרא לא צני דהא כהן
 דלא שלים לא צני האי כהנא שלים לאתפנס על ידא דפגומא דלא שלים • אבל לוי דאיוה שלים
 ואחזוי לסלקא בדוכא ולמפלח במשכן זמנא הא שלים הוה ובהא קרי קדוש דכתיב וקדשת את
 כליוס • א"ר תנחום אף אקרי טבור דכתיב (שם ח) וטבחת אותם • ובגין כך צני לאתוספא
 כהנא קדושה על קדושתיה • תאנא כהנא דפרים ידיו צני דלא יתחברון אלצטאן דא דא בגין
 דיתחברון כהדן קדישין כל חד וחד בלחודוי כמא דאתחזי ליה בגין דשמא קדישא צני לאתפרשא
 באתון רשימין דלא לאערבא דא דא ולא יתכוון (י"א ולאחזווא) צאינן מלין • א"ר ינחק צני
 קב"ס דיתחברון עלאי בגין דיתחברון תחאי ויתחברון עלאי דאיטון קדישין בקדושה עלאה על ידא
 דתחאי דאיטון קדישין בקדושה עלאה דאיטון קדישין מכל קדישין דלתחא דכתיב (תהלים קמא)
 וחסידוך יברוכה • א"ר יודא כל כהן דלא ידע רזא דא ולמאן מצרך ומאן היא ברכתא דמצרך
 לאו ברכתא דיליה ברכתא וסייני דכתיב (מלאכי ג) כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו •
 מאי דעת דעת סהס • ותורה יבקשו מפיהו עלאין יבקשו מפיהו • ומאי יבקשו מפיהו תורה •
 תורה סהס היך אחידא תורה דלעילא דאקרי תורה סהס דתניא תורה שכתב ותורה שבע"פ
 צאיטון כהדן עלאין דאתקרון כהי • מ"ט כי מלאך יי' נבואת הוה • ותיניא דבני כהנא לבווא
 צאיטון מלין דלעילא ליחדא שמא קדישא כמא דאטריך :

רעיא מהימנא

אמר ר"ש תאנא צניעותא דספרא שמא קדישא מתגלייא ואתכסייא • דאתגלייא
 כתיב ציו"ד ה"א וא"י ה"א דאתכסייא כתיב
 צאתון אחרן • ומהכא דאתכסייא הוה טמירא
 (ס"א אחרנין ובהא דאתכסייא הוה טמירא)
 דכלא • א"ר יודא ואפילו הוה דאתגלייא
 אתכסי' צאתון אחרן בגין הוה טמירא דטמירין
 צנו דהא כהא צני כהנא לזרפא שמא קדישא
 ולמיסת רחמי (כלכו) דכלכו כלילן דצבור דכ"ב
 אתון (ס"א דכלכו מכילן) *כתרי דרחמי •
 ובהי אתון דהאי שמא סתימאן כ"ב מכילן
 דרחמי *וי"ג דעתיקא סהס וגניי מכלא וט'
 דאתגליין מזעיר אנפין (ס"א צ"א) ומתחברן
 כלכו בלרופא דשמא חד דהוה מכון כהנא כד
 פרים ידיו ככ"ב אתון גליפן • ותאנא כד הוה
 מזאכסי חליפותא בעלמא סהס צאתון • דכד הוה
 מכון • מכון בסתימא דטמיר וגניי ומתגלייא ומתפרש •
 דאכסי חליפותא בעלמא סהס כלל
 צאתון רשימין • ות"ח דכל הני כ"ב אתון (ס"א רחמי)
 (ס"א דכל הני כ"ב מכילן דרחמי)

מפרשן דרשימין צון ע"כ •
 תאנא רעו א כי ימלא איה נערה

*ס"א כתרי כתרי

*נ"א י"ג

*אידהויה

משה

וזמנא קדמאחא אמר י"ג מבינן דעתיקא דעתיקא סתימא
 כלא לנחתא אלין לאחר דדינא אשהכח לאכפיה לכו. וזמנא חניינא אמר ט' מבינן
 רחמי דכלין בזעיר אנפין ונכירין מעתיקא סתימאחא דכלא. וכלכו כליל כהנא כד
 רים ידיו לברכא עמא ומשחכח דמתברכין כלכו *עלמין בסטרא דרחמי דאחשכין
 מעתיקא טמירא סתימאחא דכלא. וכל בני כ"ב אחוון מבינן סתימאחא. יברכך יי'
 שמרך. אלין תלת קראי. וג' שמכן. דתריסר אחוון כלילין לקבליהון ובכלא אחכוון
 נגא. וכל עלאי ותחאי מתבסמן כ"ב אחוון דסתימן כהני ג' קראי לקביל כ"ב
 אחוון מבינן דרחמי דכליל כלא. ובג"כ כתיב אמור ולא אמרו כמח דאוקימנא.
 אמור דבשי לכונא בכל בני סתימן בכל בני דרגין אמור במלין סתימן דלעילא.
 אמור חושבן רמ"ח אברין דבאדם חסר חד. מ"ט. דבחד תליין כלכו. וכלכו
 מתברכאן כהאי ברכתא כהני תלת קראי כדאמרן. להם לאחכללא כהאי ברכתא
 גליין ותחלין. תאנא ח"ר יוסי יומא חד יתיבנא קמיא דר"א ב"ר שמעון שאילנא ליה
 ומינא ר' מאי קא חמא דוד דקאמר ח"אדם ובהמה חושיע יי' אדם תינח בהמה למח. הכלים ט
 ח"ל יאות שאלת כלל במניינא כוח זכו אדם לא זכו בהמה. חמינא רבי רחא דמלה
 קא בעינא. ח"ל כלל אחמר. ות"ח קרא קב"כ לישראל אדם כגונא דלעילא וקרא
 לו בהמה וכלל בחד קרא דכתיב ח"אחן לאחי לאן מרעיתי וגו'. ואחן לאחי לאן מרעיתי יחזקאל טז
 לא בהמה. אדם אחס הא אדם. וישראל אקרו אדם ובהמה ובג"כ אדם ובהמה
 חושיע יי'. ועוד רחא דמלה זכו אדם כגונא דלעילא. לא זכו בהמה אקרון. וכלכו
 מתברכאן בשעתא חדא. אדם דלעילא. ובהמה דלתתא ובג"כ דכלא חית זכו בישראל
 כה"ד אדם ובהמה חושיע יי'. ות"ח לית ברכתא לתתא אשתכח עד דישתכח לעילא.
 מדאשתכח לעילא אוק לתתא אשתכח וכלא הכי תליא לטב ולגיס לטב דכתיב ח"אענה כושע כ
 לתא השמים והם יענו את הארץ לגיס דכתיב יפקוד יי' על לבא המרום במרום ועל יערים ד
 מלכי האדמה על האדמה. ח"ר יהודה בג"כ (כהאי תפארת פתח ביה) כתיב אמור
 להם סתם לאתברכא עלאין ותחלין. כלכו כחדא דכתיב כה חברכו בתחלה ואחר כך
 אל בני ישראל אמור להם סתם לאתברכא כלכו כחדא יברכך יי' לעילא וישמרך
 לתתא. יאר יי' פניו לעילא. ויחקך לתתא. ישר יי' פניו לעילא. וישם לך שלום
 לתתא. ר' אבא אמר כלכו כחדא מתברכאן כ"ב אחוון גליפן דשמה קדישא
 דאחכלל וסתים כהא כ"ב אחוון מתברכאן כלכו. ואינון רחמי גו רחמי דלא אשתכח
 זכו דינא. ולא ובהכתיב ישר יי' פניו אליך. אמר ר' אבא ישר יסלק ויעבר בגין
 לא ישתכח דינא כלל תאנא אמר ר' יוסי בשעתא דכהנא פרים ידיו חסיר ליה לעמא
 לאחכללא ביה משום דשכינתא שרייא בידיו. ח"ר יחזק חי הכי כיון דלא חמאן מה
 לאכפת לכו דהא כתיב כי לא יראני האדם וחי בחייוון לא חמאן אכל במיתכחון חמאן. שמואל לב
 ח"ל משום " דשמה קדישא רמיזא באכשנן דידיו ובשי כ"כ לדחלא ח"ע"ג דלא
 חמאן שכינתא לא בעאן לאחכללא בידיו ודכני בגין דלא ישתכחון עמא חליפאן
 לגבי שכינתא. תאנא כהאי שעתא דכהנא פרים ידיו לריבין עמא למיתב
 בדחילו באימחא ולינדע דהאי שעתא עידן רעותא אשתכח בכלכו עלמין
 ומתברכין עילאין ותחלין ולית דינא בכלכו. וכוה שעתא דאחגלי סתימא מעתיקא
 דעתיקין בזעיר אנפין ואשתכח שלמא בכלא: אמר רבי שמעון כהני תלת קראי
 דישכין (ח"ד) דז

שמה קדישא חסרה: ר' אבא בוכ אזיל ללוד. פגע ביה ר' זינא בר רב אל' הא
 חמינא אפי שכינתא ומאן דחמי אפי שכינתא בעי למיזל ולרכטא בתרחא כה"ד
 ודעא נרדפה לדעת את ה'. וכתיב יוהלכו עממי רבים ואמרו לבו ונעלה אל הר
 יו' וגו'. כי מאין חלל תורה וגו'. ואנא בעינא למיכך בתרך ולמילף מאינן מלי
 מעלייתא דחתון טעמין כל יומא מאדרא קדישא. מאי דכתיב *וכאמין ביי' ויחשבה
 לו דקה אי קב"ה חשבה לאברהם או אברהם לקב"ה. ואנא שמענא דקב"ה חשבה
 לאברהם ולא אחישבא בלבאי אל' הכי אוקימנא ולאו הכי הוי. ת"ח ויחשבה ויחשוב
 לו לא כתיב חלל ויחשבה. אברהם ודאי חשבה לקב"ה דחמי. כתיב יו' ואל' אותו ש
 נחלה אל' קב"ה לא מאטגנינות שלך. לאו הכי אורחא למנדע שמי. את חמי ואנא
 חמינא. אברהם אינו מוליד אברהם מוליד. מכאן ולהלאה אשתדלו ברחא אחרא כ"ה
 ביה זרעך. מאי כ"ה היא כתרא עשיראה קדישא דמלכא למנדע שמיא וביא כתרא
 דינין מתערין מנה. ותאנא כה יכיה זרעך ממש. בכהיא שעתא חדי אברהם
 אשתכלא ולמנדע שמיא ולאחדבא ביה משום דאחשבר ב"ה ואל'ג דדינין מתערין
 ונה חשבה אברהם להכח כתרא אל'ג דהיא דינא כאלו היא רחמי כה"ד ויחשבה
 מאי ויחשבה להכח כתרא. דקה רחמי. אמר רבי יצחק כ"ה כתרא עשיראה היא
 אחאקרי דל"ק ודינין מתערין מנה ואברהם אל'ג דידע דדינין מתערין מנה מאי דק
 הוא חשבה דקה דינין לא מתערין מנה בגין דהוא רחמי. או אמר ר' אבא מאי
 כתיב יו'י בך את אברהם בכל כה"ה כי כל בשמים וצאנך וכתיב כה תצרכו
 בגינייהו דישאל מתבדך האי כ"ה על ידא דכהנא בגין דיתצרכון ישראל לחתא
 שבתא ברכתא בכלל ולמנא דחמי *כה"ה יצרכך יו' מליון וגו'. יצרכך יו' מליון
 וכן יושלם. ירד' ביום כלת משה וגו' תאנא רבי יוסי ביום שנכנסה כלה לחופה.
 ומאי אוקימנא ביום כלת משה חלל מלמד דעל ידו דמשה נכנסה. אמר רבי יודא
 כי עד כשתא אשתכנת דלא עיילת לדוכתא וכתיב יו'אל יבול משה לבא אל חבל
 מותד וגו'. ח"ר יצחק אין מוקדם ומאוחר בתורה. ויהי ביום כלת משה כלת של
 משה ודאי. דחנין אמר ר"ש מאי דכתיב יעליה למרוס שבית שבי וגו'. חלל בשעה
 תאמר לו קב"ה ישל נעליך מעל רגליך אזדעזע הכה אמר מיכאל קמי קב"ה רבש"ע
 מצעי לסתור אדם. ובה כתיב יצור ונקבה בראם ויבדך אותם ולית ברכתא אשתכח חלל
 מאן דאיכו דבר וגוקבא ואת חמרת לאתפרשא מאתחיה. אל' הא קיים משה פריה
 רביה כשתא אנא בעינא דיתנסב בשכינתא ובגיניה ימות שכינתא לדיירא עמיה כה"ד
 עלית למרוס שבית שבי. ומאי שבי. שכינתא דאחסיבת עמך. לקחת מתנות באדם.
 באדם לא כתיב חלל באדם כידוע למעלה. וביומא דנחתא שכינתא הכח יומא
 דאחסיבתא במשה נחתא כה"ד כלת משה. כלת משה ממש. וביחושע דאנפוי כאנפי
 סוכרא כתיב ישל נעליך דלא אתפרש חלל בזמנין ידען דהא לא אחסיבת עמיה יושע
 שכינתא כל כך ולא אחזי ליה דכתיב יו'פל יחושע על פניו ארצה. חלל הכא כלת
 משה ודאי. מתנות באדם מתנת כתיב. זכאה חולקיה דמשה דמאריה בעי ביקריה
 על כל שאר בני עלמא:

יאמר יי' אל משה נשיא אחד ליום. מכו ליום. ח"ר יודא יומין דלעילא דאתחנכו
 לאתצרכא

לאתברכה באינן תריסר תחומין דמתפרשא וכל חד אתתקן ואחתקך בצרכתא על ידי דאלין דלתתא - תאנא כלבו מתברכין בגין מדבחה דלעילא ואפי' תתא ואפילו עכו"ם מתברכין - דתניא אמר ר' שמעון אלמלא לא אקריבו אלין תריסר נשיאין לא יכיל דתנא כס עלמא למיקם קמי תריסר נשיאי ישמעאל דכתיב פנים עשר נשיאים לאומותם מדאקריבו אלין ישראל נסיו שולטנותא דכלבו - בג"כ נשיא אחד ליום וכל מה דאקריבו כגונא דלעילא אקריבו בגין דיתברכון כלבון - אליס ששים עתודים ששים כמה דכתיב ששים גבורים סביב לה דבסטר גבורה - קך אחת עשרה זכב וגו' וכן תתמר זכא חולקון דלדיקיא דקב"ה מריק עלייכו ברכאן וליית ללוחקון ועלייכו תכלים קי כתיב פנה אל חפלת הערער ולא זכא את תפלתם וגו' - ברוך יי לעולם אמין ואמן יי לאו :

פרשת בהעלותך

וידבר יי אל משה לאמר - דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות וגו' : רבי יוחנן פתח יו"ט כחתן יולא מחפתו וגו' - זכא חולקין דישאל דקב"ה אחרני בכו ויבד לבון אורייתא דקשט חילגא דחיי דביה אחיד בר נש (ס"א רית) חיינ להאי עלמא וחיינ לעלמא דחתי - דכל מאן דאשתדל באורייתא ואחיד זכא חית ליה חיינ (ס"א אחיד בחיין) וכל מאן דשביק מלי דאורייתא ואתפרש מאורייתא כאלו מתפרש מחיין בגין דכיה חיינ וכל מלי חיינ כה"ד יכי חיים כס וגו' - וכתיב רפאות הכי לשרך וגו' - ת"ח חילגא דחיי אחיד מעילא לתתא ודאי שמשא דהיר לכלא - נכורא דיליס שארי מרישא ואחפשט בגופא דחילגא בחרה מישר ב' סטרין אחידן זיה חד ללפון וחד לדרום חד ימינא וחד שמאלא - (ואינון) בשעתא דשמשא נכיר כמה דתתמר מהכא גופא (ס"א גופא) דחילגא אחיקף לדרועא דימינא ואחכיר בחוקפיה - ומתוקפיה נכיר שמאלא ואחכליל שיר ג נכוריה - וכו' כחתן יולא מרפתו מאן איכו חפתו דא איכו יעטרם שטרכ לו אמו צום חתנתו - יולא מחפתו דא איכו רישא דכל נכורא כד"א בקרא דאבתריה מקלם בשמים מולאן דא שירותא דכלא דאקרי מקלם בשמים וכדין נפיק כחתן ממש כד נפיק לאערעא לכלתיה רחימתא דנפשו ופרש דרועיו ומקבל לה - כהאי גוונא וכו' כחתן יולא מחפתו - חולא שמשא ואחפשט לגבי מערב כיון דמערב אחקריב סטר לפון אחרע לקבליה בפקמיתא וקריב למערב וחויג ליה בארתיה כמה דתתמר דכתיב ישמאלו חתה לראשי ולבשר סטר דרום דאיכו ימינא דכתיב וימינו תחבקני - כדין ישים כגבור לרוח ארע לאנהרא סיכרא ואוקמוה - ת"ח בהעלותך את הנרות אלין בוצינן עלאין דכלבו נסירין תכלים כס כחדא מן שמשא - (כאן חסר) רבי אבא פתח פתח ישרי בעם יודעי תרועה יי באור פיך יכלכון - כאי קרא ואוקמוה אכל ת"ח זכאן אינן ישראל דקב"ה יכב לון אורייתא קדישא ואליף

אליף לון ארחיו לאחדבקה ביה ולמיטר פקודי דאורייתא למוכי בכו לעלמא דחאי
קריב לכו בשעתא דנפקו ממלרים דהא דין אפיק לון מרשותא אחרא וסליק לון
אחאחדא בשמים וכדין אקרון בני ישראל בני חורין מכלא דלא יחבו תחות רשותא
אחרא וסליק לון לאחדא בשמים דסליק על כלא דשליט על עלאין ותחאין ומגו
בימותא דלכון קרא לון ^{שמות ד} בני בכורי ישראל כגוונא (דקדושה) עלאה. (וע"ד) קטל
לא וקטל) כל בכור דלעילא ותתא ושרא קטירין ואסירין דעלאין ותחאין בנין
אפקא לון ועבד לון בני חורין מכלא. וע"ד לא בעא קב"ה לא מלאך ולא שרף
לא איכו. ועוד דהא איכו ידע לאבחנא ולמנדע כלא ולמשרי אסירין ולא חוטן
רשותא דשליחא אחרא חלא בדיכ. תא חזי בכהא ליליא דבעא קב"ה לקטלא כל
חוטן בכורי כמה דאחמר בשעתא דרמש ליליא אחו מומרין לזמרא קמים אחר לון
או עידן הוא דהא שירתא אחרא מומרין בני בארעא בשעתא דאחפליג ליליא אחר
וח נפון וקב"ה דין עבד נוקמין וישראל עבדין שירתא בקול רם (ס"א וישראל
מומרין ואמרין הלל בקול רם) וכדין עבד לון בני חורין מכלא ומלאכין עלאי וכל
ושריין כלכו כוו ליימין לכון לקליכון דישראל בחר דאחגזרו רשימו לבתיכון מהכוא
ימא ומדמא דפסחא בתלת רשימין ^{ס"ב} על המשקוף ועל שתי המזוזות. מ"ט הא אוקמוס
גין דאיכו רשימא קדישא ומחבלא כד איכו נפיק וחמי הכוא דמא דכוס רשים על
הכוא פתחא חיים עלייכו דישראל הכ"ד ופסח יי' על הפתח וגו'. הכא אית
אשחבלא אי קודשא בריך הוא אחי וקטיל בארעא דמלרים ולא שליח אחרא רשימא
לא דעל פתחא למא וכה כלא גלי קמים. ותו מכו ולא יתן המשחית ולא ישחית
ועבי ליה. חלא ודאי הכי הוא דכתיב יי'י' הכה כל בכור. יי'י' הוא וביט דינו ^{שמות יב}
הכוא בי דינא הכה אשחבה. *ובכלא בעי לאחזאח עובדא בנין לאשחבה דהא
וגוונא דא על גבי מדבחה בנין דלא אשחבה מחבלא האי בעובדא. ובזמנא דלא
אשטריך האי כגון ראש השנה דאיכו יומא דדינא ומאריכון דלישנא בישא קיימין
עלייכו דישראל בעין מלין ללותין ובעותין ובעין לאחזאח עובדא *כמה דאוקימנא וכה
אחמר ובמה בשופר (לאחזאח שופר) לאתערך שופרא אחרא ואן מפיקין בכהא
קלא רחמי ודינא כחדא כלא כדקא יאות כמה דכהא שופר עלאה אפיק קלא דאיכו
בללא כחדא ולאתערך רחמי קאליקן ולתברא מאריכון דדינא דלא יטלטון בכהי יומא
כד רחמי מתערין כלכו בזוינין עלאין נכרין מהאי גיסא ומהאי גיסא דין יבאור ^{משנ"י}
פני מלך חיים ת"ח בשעתא דכהנא (רבא) אתכוון לאדלקא בזוינין לתתא וכוה
קריב קטורת כוסמין בכהא שעתא דין בזוינין עלאין נכרין ואחקטר כלא כחדא וחדו
ומדוותא אשחבה ככהעלמין הכ"ד ^{ס"ג} ששן וקטורת ישמח לב. וע"ד כהעלותך את הגרנות:
^{ס"ד} **רבי** אלעזר ורבי יוסי ורבי יאחק כוו אזלי באורחא פגעו באינן * טורי קרדו עד
דכוו אזלי זקף עיניו רבי אלעזר וחמי אינן טורי רמאי וכוו חסוכן ודחין בדחילו ח"ר
אלעזר לאינן חברייא אלו אבא הכא לא כוס דחילנא אבל כיון דאן תלתא ומילי דאורייתא
ביננא דינא הכא לא אשחבה פתח ר' אלעזר ואמר כתיב ותנה התיבה בחדש השביעי
וגו' על הרי אררט וגו' כמה חביבין מלי דאורייתא דכלל מלה ומלה אית רצן עלאין
ואורייתא כלל עלאה איקרי. ותנין בתליסר מבינן דאורייתא כל דבר שיהי בכלל ויאל
מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יאל חלא ללמד על הכלל כלו יאל דהא אורייתא דאיכי
כלל

א הרי חשך
וכוא מענין
א קדמייתא
א קדמייתא
שנארו לעיל
ריש ד' שפ"א

בהערות

כללם עלהם אע"ג דנפק מנה חד ספור בעלמא ודאי לא אחי לאחזא על הכהן ספ
אלא לאחזא מלין עילאין ורזין עילאין ולא ללמד על עצמו יאז אלל ללמד על הכ
כלו יאז בגין דכחא ספור דאורייתא או הכהן עובדא אע"ג דכחא נפקא מכלל
דאורייתא לאו לאחזא על גרמיה נפק בלבד אלל לאחזא על הכהן כללם עלהם
דאורייתא כלל נפק כגון האי דכתיב ונתנה התיבה בחדש השביעי בשבעה עשר יו
לחדש על הכהן חררט. ודאי האי קרא מכלל דאורייתא נפק ואחי בספור דעלמא מו
אכפת לן חי שרי בכאי או בכאי דהא באתר חד לישרי. אלל ללמד על הכלל כ
יא. וחלון חינון ישראל דאחיב לכו דאורייתא עלהם אורייתא דקשט. ומאן דאמ
דכחא ספורא דאורייתא לאחזא על הכהן ספור בלבד קאחי חיפה רוחיה. דאי הכ
לאו חיבי אורייתא עלהם אורייתא דקשט אלל ודאי אורייתא קדישא עלהם חיב
אורייתא דקשט. תא חזי מלך ב"ו לאו יקרא דיליה הוא לאשתחי מלך דכדיוט
כ"ש למכתב ליה ואי סליק בדעתך דמלכא עלהם קב"ה לא חזי ליה מלין קדיש
למכתב ולמעבד מנייכו אורייתא אלל דאחיב כניש כל מלין דכדיוטין כגון מלין דעשו
מלין דגבר. מלין דלבו ביעקב. מלין דחתון. מלין דבלעם. מלין דבלק. מלין דומרי
וכניש לכו וכל שאר ספורין דכתיבין ועבד מנייכו אורייתא. אי הכי אמאי אקד
הכלים י" תורת אמת י" תמימה. עדות י" נאמנה. פקודי י" ישרים. מצות י" ברה
יראת י" טבירה. משפטי י" אמת. וכתיב הנחמדים מזכב ומפז רב. ואלין חינו
מלי דאורייתא. אלל ודאי אורייתא קדישא עלהם חיבו אורייתא דקשט תורת יו
תמימה. וכל מלך ומלך אחיב לאחזא מלין (אחרנין) עילאין דכחא מלך דכחא
ספור לאו לאחזא על גרמיה בלבד קא אחי. אלל לאחזא על הכהן כללם קאחי
כמה דאוקימנא. תא חזי ונתנה התיבה וגו'. האי קרא קד כל שכן אחרנין (ס"א האי
קרא כך חיבו ובה אחרנין) בשעתא דדינא חלי על עלמא דדינא ודינא שריין וקב"ה יתיב
על כורסיא דדינא למידן עלמא בכהן כורסיא כמה רשימין אחרנימו ביה כמה
קד לא אחרני מלך מן מלכא ובהי כורסיא לא אחרני ולא שריא אלל בחדש השביעי
דאחיב יומא דדינא יומא דכל בני עלמא אחפדון ביה כלכו עברין קמי הכהן כרסיא.
וע"ד ונתנה התיבה בחדש השביעי בחדש השביעי ודאי דאחיב דינא דעלמא. על הכה
חררט אלין (סמכי כורסיא) מאריכו דדינא מאריכו דדינא ויללם וכלכו שליחין
(ס"א דכלכו שריחין) בכהן יומא קמי קב"ה. וכמה מארי תריסין אחרני בכאי יומא
וכלכו קיימי תחות הכהן כרסיא דדינא דעלמא. וישראל מזלן לזוהא בכהן יומא
ובעלן ומתחנן קמי וחקטין בשופר וקב"ה חיים עלייכו ומכפר דינא לרחמי. וכל
שם עלאי ותחתי פחתי ואמרי אשרי העם יודעי תרועה וע"ד בעינא בכהן יומא
דכהן דחקע דידע עקרא דמלך ויכוון ביה בתרועה ויעבד מלך בחכמתא וע"ד
כתיב אשרי העם יודעי תרועה ולא כתיב חוקעי תרועה ובה אחרני. אלו כל הכהן
יומא כד רמז ליליא סליקן לחד אתר ואשכחו חד מערתא. א"ר אלעזר ליעול חד
גו מערתא אי אשכחה אתר דאחיב יתיר מתתקן. עאל ר' יוסי וחמא מערתא
אחרא בגויא ונכורא דשרנא ביה שמע חד קלא דכחא אמר דכעלותך את הנרות אל
מול פני המזבח ואלו שבעת הנרות: כהן נטלא כנסת ישראל נכורא ואמא עלהם

ונחשטרא וכלו בוצינ מנה נהרין זה תרין * טופסירין דקיקין פרחין שושבינין א שריס דקיס
ס"א שבשצין כללו קטריין לגבי עלאה ומתמן לתתא . שמע ר' יוסי וחדו אחא
גבי ר' אלעזר א"ל ר' אלעזר נישול דקב"ה אקדים לן האי יומא לאתרחשא לן בנסין . שושבינין וסס
נאלו כיון דעאלו חמו תרין בני נשא דהוו לעאן באורייתא . א"ר אלעזר י"מ יקר
חסדך אלהים ובני אדם כלל כנפיק יחסיון . קמו אלין ויתבי כללו וחדו כללו . א"ר
אלעזר מה יקר חסדך אלהים דאשכחנא לכו . חסד עבד לן קב"ה באתר דא השתא
אדליקו בוצינן . פתח רבי יוסי ואמר :

בהעלותך

את הגרות . בהעלותך ממנש באדלקותך דהא כחדא אתעביד על
ידא דכננא תרין פולחנין דאיונו קשורא חדא ומאן איונו שמן
קטרת כדכתיב י' שמן וקטרת ישמח לב : דכתיב י' וקטיר עליו אהרן וגו' . וכתיב
בהעלות אהרן את הגרות בין הערבים יקטירנה מאי שנה הכא בהטיבו ומאי שנה
התם ובהעלות א"ר יהודה כלל חד מלה . ר' יוסי אמר בהטיבו כד"ל ר' טוביב
יודיק מיין . טוביב רווי חמרא כד"ל י' ונשבע לחם ונהיב טוביב . ר' יהודה אמר
הטוב ממנש כד"ל י' טוב לב משתה חמוד . ובהעלות דהא בזמנא דאשתקין ואתרוין
משקיו דנחלא כדין עלאין עלויא וברכין (ס"א עלאין ותתאין) אשתכחו בכלו וחדו
כלא . וע"ד ובהעלות . רבי אחא אמר בשעתא דעמיקא דכלא נהיר (ס"א דסתמא
דכלא נהיר) נהיר בנחלא ונחלא נגיד (ס"א נהיר) בארע מישר לאשקאח כלל כדין
כתיב בהעלות (י"א בהטיבו) בגין דהא משומקא דכלא נפקי בהעלות דאחי מסטרה
עלאה * דעמיקא (ס"א דסתמא) דכלא דאקרי מחשבא וכלל חד מלה וכדין כ"י דאשית כא
אחברא וברכאן אשתכחי בכלו עלמין : רבי יתחק פתח כתיב י' כנה בניתי בית מלגס א
זול לך מכוון לשבתך עולמים . בית זבול בית זבול ודאי כד אתפקדו בידהא כל גמי
מלאה ושלטא בהו . כדין אקרי בית זבול ורקיב חד אית דאקרי זבול דהא דא אשכח
לקבלה ברכאן ולסדרא כלל ודאי אקרי בית זבול . ת"ח כתיב י' זבולון אמר שמח דברים ג
זבולון בלאתך ויששכר באהלך . מלמד דאשתתפו כחדא דא נפיק ואגח קרבא ודא
יתבי ועי באורייתא ודא יביב חולקא לדא . ודא יביב חולקא לדא . בחולקיס דזבולון ימא
וכי אקרי ים כנרת וכי אחחי בגין דהא תכלת נפיק מתמן ואוקמוס דהא לתתא
בגוונא דלעילא ים כנרת לעילא ים כנרת לתתא . תכלת לעילא תכלת לתתא וכלא
באתר חד . וע"ד ירית זבולון למיפק לאגחא קרבא ומגלן דהכי הוא דכתיב . י' עמים הר
יקראו שם יצחו זבחי לך . זבחי לך ודאי מ"ט כי שפט ימים יינקו . ויששכר
חולקיס באורייתא ויביב לזבול חולקא דאורייתא ודאי וע"ד אשתתפו כחדא לאתברא
זבולן מיששכר דברכתא דאורייתא היא ברכתא דכלא . רבי אבא אמר אחסנתא
דאורייתא ודאי הכי הוא ודרגא דא שתיאח יביב אגר (ס"א חד שתיאח יביב אגר)
אורייתא ואחסין לה לכ"י אחסין חוורא לתכלתא וע"ד תינן משיכיר בין תכלת ללבן
דישתמודען גווי דהא כדין אקרי בק"ר וחוורא אחי לעלמא ותכלתא אשתער . וע"ד כל
ב קרבין דמלאה וכל זייני מלאה בידהא אחתמן ודא אוקימנא (חסר תכלת ה') י' באר חפרוה
שרים כרוח נדיבי העם . באר דא כנסת ישראל חפרוה שרים דא אבא ואמא דאולידו כמדבר כא
לה . כרוח נדיבי העם אלין אבין דכתיב י' נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם וגו' . בגין תכלת מו
לאשתכחא

לאחברא מנהון ע"י דדרגא חד ומוזו לדיק דקאים עלה וע"ד חמירין כד האי באר
נטלא בסיועא דאבאן נטלא . ואקרי באר ואקרי ים . אקרי באר . בשעתא דילחק
נפק מזיינא מסטרא דאימא ואחי לאמשכא אבהרא דדא ומלי לה דין אקרי באר
דילחק . באר דמרים ובה אוקמוה ים כד אהנהרא מנהרא עלאה דאבא דין אקרי
קבלא ^א ים דנחלין אזלין לגוה כד"ה יכל הנחלים כולבים אל הים והים אינו מלא ומימא
איוב יד דגלתה כנסת ישראל בגלותא כתיב ^א אזלו מים מני ים דא כני . וכר יחרב ויבש
ישעיה ט דא לדיק . וע"ד כתיב ^א הכדיק אבד וגו' דבוא בוס נכר עלאה ויקירא דעיל בגוה
ובוא כניש כל אינו נהרין ונחלין דגדין מנגידו דכבוא נכר קדישא דלא פסקין
מימיו לעלמין דנגיד ונפיק מעדן עלאה ובוא עייל בגוה ^א ומלי אגמא ומחמין ירתין
עלמין כלבו (אחזו וירתינ) ברכן בכלא . ת"ח בשעתא דאחברא כנסת ישראל עלמין
כלבו אחבראן ישראל לתא יקין ומחבראן בגינה ובה אוקימנא דהיא אגנא עליה
דישראל כמה דאחמר . כתיב ^א ויסע מלאך האלסים הכולך וגו' . מלאך האלסים דא
כנסת ישראל ובה אוקימנא דכיהא שעתא בסיועא דאבאן נטלא . וכד אינו משתכחין
לגבה כלא משתכחי ובגין כך אחמסר באלין קראי שמא קדישא דכליל כבון אבהא
כמה דאוקימנא חד קרא כסדרא . וחד למפרע . וחד כסדרא . ויסע מלאך האלסים
הכולך וגו' . דא כסדרא בגין דאחברא אשתכח הכא וכל אינו דאחו מסטריה ועל
דא איוב כסדרא כגונא דא :

אמר המגיס כאן מלאחי פסוק ויסע כסדר כל אות ואות בנית אחד במרובע עם זה השון .
הבא אהטער אברהם בעטרי וועטער לה לכנסת ישראל ואלין אחוה כלבו באר
מישר למיכר ביממא דכתיב ^א וימס יואל יי' חסדו וכליל שירא עמי . וע"ד
כתיב ויסע אימתי נטלין במטלייהו הוי אימא ביממא כד נהיר שמשא . ודא חד קרא
דאיבו בשבעין וחרין אחוה . תמינא דילחק כתיב נמי דאשתכח בע"ז אחוה לאשתכח
דדינא לגבי מלראי ולגבי ישראל ברחמי וע"ד כתיב ויבא בין מהנה מלרים וצין מהנה
ישראל לקביל אלין ולקביל אלין . ויהי הענן והחשך דכתיב הוא יומא דילחק דעיבא
הוי עונא וחשוכא מניה הוא ובגין כך סדורא דאחוה למפרע (בארע עקימא) ולא
בארע מישר כגונא דא :

כאן מלאחי כתוב פסוק ויסע למפרע כל אות ואות בנית אחד במרובע עם זה השון .
וער דא אחוה כלבו למפרע דכתיב ויהי הענן והחשך דכין דעאל יחק דדימו לא
קרב זה אל זה . כתיב זה אל זה אינו דאחוה מסטרא דאברהם לא קריבו דא
דדא דהא לא יכלין בגין דהאי באר אהדבא דילחק כד"ה ויאר את הלילה דכד
אחמליא לאחברא (ס"א לאחקא) ביחק לא קרב זה אל זה ולא יכל לקרבא עד
דאחא יקרב ואחברא באברהם ונטל ליחק ושאר ים באמלעיתא דין אחקאר
מכימנא דא דא ודא דא ואשתכחו ישראל . ותניין באחר דאבא אשתכחי
שאר דיקייה משתכחי בגייהו וע"ד שמא דא סליק לסטרין אחרין מתפרשן אע"ז דכלבו
נפקין לארחא חד כד נהרא האי בא"ר . מסטרא דילחק ואחקאר ביה אהעביד ימא
רבא תקיפא וגלגלין הקיפין סליקין ונחמין בזעף ורעוזא בתקיפו נטיל לעילא
סליק

שליק ונחית לתתא אברכס אחי לקבלא (ס"א לקבליה) ומגו רוגזא וזעפא וחימתא
 ותקיפו זה אל זה לא הוו מתקרבין עד דאתא יעקב ושכך רוגזא ומליך ותבר גלגלי
 זמא הכ"ד י"ט משכ את ידו על היס ויולך י"י את היס ברוח קדים עזא וגו'. מתי' שעת י'
 ברוח קדים עזא דא רוח יעקב עזא תקיף לקבליה לתברא רוגזא דכאי ימא . ויש
 את היס לתברא ויבקעו המים (ל"א ב"א) אריק ימא מימי רוגזין ואחפליגו מיא
 בסטרא דאברכס ולסטרא דיעקב הכ"ד ויבקעו המים לסטרא דא ולסטרא דא ועל
 דא אחזון כלבו בחרח מישר כדקא יאות :

כאן היס כחב פסוק ויט כסדר כל אוח ואוח בנית אחד במרובע עם זה השלשן :

ארי

אחזון בחרח מישר בסטרא דיעקב וכל חזון דאחו מסטריה וכד אתא יעקב
 לתחבר באברכס וטל ליתח ושארי ליה באמלעיתא כדין תתקשר מסימנותא
 דא בדא ודא בדא ועל דא עובדא בתקונא בשמא קדישא בזווגא דאבין תשתמודע
 דאיו קשורא חד קשורא מסימנא למכוי תתיכא שלימתא ובזווגא דאבין כחדא
 תשתבד כלל וידעין חזרייא למיכך בחרח מישר לתתקנא עובדין כדקא יאות ובשמא
 דא קשורא דאבין תשתכחו אורחין לדינא ולרחמי לסיוע לחסד לדחילו לאורייתא לחיי
 למותא לטב לביש . זכאין חזון דאורייתא דידעין אורחיו דאורייתא וידעין למיכך באורחיו
 דמלכא קדישא זכאין חזון בעלמא דין ובעלמא דאחי .

ובאן מלתי הע"ב שמות סיומאיים מג' פסוקים אלו במרובע כל שם ושם מג' אותיות בנית אחד ישק
 כסוך ישר ויממך יט אור ולא הדפסתי אותו מפני יקר תפארת קדושתו :

דא

אבין במטלין עובדין בקשורין דמתקשרי דא בדא . וכד מתחברן כחדא לית
 מאן דיקום קיימיו ותנינן באתר דאבכתא תשתכחו שאר דאורייתא משתכחי
 גביהו ועל דא שמא דא סליק לסטרין אחרין מתפרשן אע"ג דכלבו נפקין לארחא
 חד (כאן שייך גרסין שבעה וכו' ע' סוף הספר) שבעה קשורין חזון דמתקשרי בכו ג'
 אבין ד' אחרין רישא ואמלעיתא בקשורא חדא ואלין חזון דחפרו ביר' דמי' תנינא
 זה אל זה וחיזון קשורא חד בג' וידין . תליתא שלימו דכל מסימנותא . רביעא תרין
 קיימין דגופא קיימא עליהו . חמישא טב וביש נכרא דנפיק חילנא דחיי ומותא

*עמיקתא דכלא . שתיאתא דינא ברחמי שביעא בקדמיתא תתמר כהכוא רישא דאמרן מלתי רכא 6
 בגין דאיו אמלעיתא דכלא ובגין דאיו אמלעיתא דכלא אקרי *אחי קיומא דכל ענפין שמות נב 6

דמתאמרן מסחרנים שבעה דרגין חזון מדרגא חדא לדרגא חדא (ס"א אחרת) תשתמודע
 תתיכא חדא בכל חזון דמתאמרן ביה וכן מדרגא לדרגא וכלבו תתבגן אבתיא דהכוא
 דרגא דתתפקדא עליהו והא חוקימנא מלי . ת"ח בשעתא דחזון דרגין משתכחי כל
 מסימנותא תשתכח ואלין שבעה ענפין דאחריו לכו לישראל בג"כ כד נטלא שכינתא
 באבכתא נטלא וכד חזון נטלין כלבו דרגין אחרין נטלין בכו וכדין תשתערט כ"י
 בדקא יאות . ת"ח זבולן דאמרן ירית ים כנרת ים כנרת סתם וכו' תחזו . חי כבי
 יסודא מוכ חולקא חית ביה אלא יסודא נטל מלכותא כלא ותתאחיד ביה בכל סטרין :
 רבי אלעזר אמר כאי פרשתא הא תתמר עובדא דמגרתא ותקונתא וכל מה דבא .
 אמאי כבי זמנא אחרא אלא כיון דנשיאים קריבו (לעילא) קורבנא דמדבחה וכל
 תקונא דתחזו ליה אתא קרא ואשתעי עובדא דמגרתא דהיא תקונא על ידא דאבין
 דבא לעילא מגרתא וכל בזעינן (ס"א תאנין) דילא על ידא דאבין נכרין כלא :
 ת"ח מדבחה תריסר נשיאין הוו לתכא ליה ולתתקנא ליה והא חוקימנא תריסר
 חזון שבעין לד' סטרין ד' גלגלים וכלבו תריסר . וכלא כגוונא דלעילא מגרתא

אחמי

(ח"ר)

רח

אחמני בשבעה בוינין לאדלקא על ידא דכהנא וכלא כנוונא דלעילא ומנרתא על אה
 קיימא ובניסא אחעבדות וכלא חוקמוס. בעובדא דמנרתא ומדבחא פנימאח ומנרתא
 כו קיימי כהדא לחדוותא דכלא דכתיב ^ישמן וקטרת ישמח לב ואוקימנא דתרי מדבחן כוו -
 חד פנימאח דכלא וכלא קיימא לחדוותא - וחד לבא לקרבא קרבנין ומכאי פנימאח
 נפיק להאי דלבר ומאן דחמי ויסתכל ינדע חכמתא עלאה רוא דמלא דלני ידוד ועל
 דא לא אחתקרב קטרתא אלא בשעתא דשמן אשתכח - אשכחנא בספרא דשלמא מלכא
 קטרת כוא לחדוכ ולסלקא מוחנא - מאי טעמא בגין דדינא מכאי דלבר אשתכח
 וחדוותא וחדו וקשורא דנהירו מהכוא פנימאח דכל חידו ביה קיימא - וכד כאי
 אחער כל דינא אסתלק מכאי ולא יכל למעבד דינא ובג"כ קטרת
 קיימא לבטל מוחנא ועל דא קטרת קשירו כוא דכלא ודא אחתקרב בהכוא פנימאח -
 ישיש מע זכאין חינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי עלייכו כתיב ^יואמר לי עבדי אה
 ישראל וגו' :

קח את כליוס וגו' - כא חוקמוס דבעי לדכאח (ס"א לדברא) לון ולאמשכא לון
 לאתקשרא באתרייכו בגין דחינון דרועא שמאלא וסערא דדינא וכל מאן דאתי
 מסערא דדינא בעי דלא ירבי שער א בגין דאסני דינא בעלמא ועל דא אחתא ככאי
 כוונא *דלא יתחוי שערא דבר ובעייא לאתחפייא רישא ולכסי שערסא ואוקימנא וכל
 אחמר וכדין אחברין כל חינון דאתין מסערא דדינא - ועל דא בליואי כתיב וכה
 העש להם לטהרם וגו' ובענין דער וגו' - ואחמר ליואי לא סלקין לאתרייכו עד
 דירים לון ככנא בגין דיימנא מדבר דחיר לשמאלא - ר"ש אמר ביומא דסקין ליואי
 בדוכתייכו בתרין פריס מ"ט אלא חינוכו כפריס לקבלא בשמאלא להאי פריס דאקרי
 פריס אדומא - ככנא כל חילא וכל תיקונא ביה תליא בגין דכל חילא דגופא דדרועא
 ימינא קיימא - ועל דא ככנא דרועא דישראל כלכו כוי - וביה קיימא לאתקנא כלא
 ולאתקנא עלמא (ס"א מ"ט פריס אלא חינוכו שמאלא כפריס לקבלא בשמאלא - ת"ח
 ככנא דרועא ימינא דישראל כלכו כוי וביה קיימא לאתקנא עלמא ולאתקנא כלא בגין
 דכל חילא דגופא דדרועא ימינא קיימא וכל תיקונא ביה תליא) ועס כל דא לא אשתכח
 בלחודי אלא בגופא ושמאלא וגופא עקרא כוא דכלא : (מאמר וסוף השיך כאן עין סוף סט')

זאת אשר ללוים וגו' - ת"ח ליוואה בר חמש ועשרין שנין יפלה בר חמשין שנין
 סליק לדוכתיא ואתער - וחמש ועשרין יפלה דכא ב"י (ס"א ת"ח ליוואה בר
 חמש ועשרין שנין סליק לדוכתיא ואתער וחמש ועשרין יפלה עד דסליק לדרגא
 דחמשין) כד סליק להאי דרגא דחמשין שנין ולהלאה אחת מן חוקפא דאשא דביה -
 וכיון דאשא וחמימיותא אחקרב בא פגיס להכוא נתר דאתקשר ביה ועוד דקלא
 דמאר לא אתקשר בהריה כל כך וקלא בעי דלא יתפנס אלא בעי לאתקפא דכא
 באתר דדינא תקיף קיימא ולא באלשא - ובג"כ בעי דלא יפגיס ככוא אתר דאתקשר
 ביה - דחיכו דינא תקיפא ולא חלשא ועל דא לא בעי לאחזאח חולשתא כלל בכל סטרין
 זכאח כוא ב"י דאשתדל באורייתא וינדע אורחוי דקב"ה ולא סטי ימינא ולשמאלא
 דכתיב ^יכי ישרים דרכי יי' .

וידבר יי אל משה במדבר סיני וגו' - א"ר אבא מ"ט חוכר לבון ככא על פסחא
 וכל אחמר לבו במלרים אלא בשנה השניית כוח דישראל חשיבו דכא פסח
 לאו חיכו אלא במלרים - וכיון דעבדו ליה זמנא חדא במלרים חשיבו דלא אלטריך יתיר
 אחא קב"ה ואוחר לון עליה דלא יחסרון דכא קא עבר זמניה במלרים ולא יטריך בגין
 ק

כך במדבר סיני בשנה השנית לאתקנא לכו לדרי דרין . ואע"ג דהא אזכר לכו
במאריס השתא פקיד לון זמנא אחרא בהבוא אחר דכל פקודין דאורייתא זיב
לאתיביבו וע"ד בשנה השנית . מאי בשנה השנית בחדש הראשון . אלא רזא עלאה
ביא חד שנה וחד חדש מה בין האי להאי חדש דא סיכרא . שנה דא שמשא דנכיר
לסיכרא . וקדין כוח בזמנא דכל פקודין דאורייתא אסתמסרו זיב :

י אמר ווי לכהו ב"ד דאמר דהא אורייתא אתא לאחזאה ספורין בעלמא
ומלין דכדוטי . דאי הכי אפילו בזמנא דא און יכלין למעבד אורייתא במלין

א שנים
ובלשונם

לכס נחם

ספורים ודברי

סימני' שלומדים

מחש' חכמה

ומוסר כעדע :

הכלים קד

דכדוטי ובשנחא יתיר מכלהו אי לאחזאה מלכ דעלמא אפילו אינון " קפסירי
דעלמא אית בינייכו מלין עלאין יתיר . אי הכי נזיל אבתרייכו ונטביד מנייכו אורייתא
כהאי גווא . אלא כל מלין דאורייתא מלין עילאין אינון ורזין עילאין . ת"ח עלמא
עלאה ועלמא תתאה בחד מתקלא אחקלו ישראל לתתא מלאכי עלאי לעילא . מלאכי
עלאי כתיב בכו יעושה מלאכי רוחות . (האי באתר עלאה) בשעתא דנחתין לתתא

(אע"ג דנחתין) מתלבשי בלבושא דהאי עלמא ואי לאו מתלבשי בלבושא כגוונא דהאי
עלמא לא יכלין למיקס בהאי עלמא ולא סביל לון עלמא . ואי במלאכי כך אורייתא
דברא לכו וברא עלמין בלכו וקיימין בגיגס עאכ"ו כיון דנחתת להאי עלמא אי לאו
דמתלבשא בהי לבושין דהאי עלמא לא יכיל עלמא למסבל . וע"ד האי ספור
דאורייתא לבושא דאורייתא איכו מאן דחשיב דכהו לבושא איכו אורייתא ממס
ולא מלכ אחרא תופת רוחי ולא יכא ליה חולקא בעלמא דאתי בגין כך אמר דוד

יג' עיני

ואביטס נפלאות מתורתך . מה דתחות לבושא דאורייתא . ת"ח אית לבושא
דאתחזי לכלא ואינון טפשיין כד חמאן לבר נש בלבושא דאתחזי לון שפירא לא
מסתכלין יתיר . חשיבו דכהו לבושא גופא . חשיבותא דגופא נשמתא . כהאי גוונא
אורייתא אית לכ גופא ואינון פקדי אורייתא דחקרון גופי תורס האי גופא מתלבשא
בלבושין דאינון ספורין דהאי עלמא . טפשיין דעלמא לא מסתכלי אלא בכהו לבושא
דאיכו ספור דאורייתא ולא ידעי יתיר ולא מסתכלי במה דאיכו תחות כהו לבושא .

אינון דידעין יתיר לא מסתכלן בלבושא אלא בגופא דאיכו תחות כהו לבושא .
חכימין עבדי דמלכא עלאה אינון דקיימו בטיורא דסיני לא מסתכלי אלא בנשמתא
דאיבי עקרא דכלא אורייתא ממס (ועלמא) ולזמנא דאתי זמנין לאסתכלא בנשמתא
דנשמתא דאורייתא . ת"ח הכי נמי לעילא אית לבושא וגופא ונשמתא ונשמתא
בנשמתא . שמיית וחיליוסון אלין אינון לבושא ובנסת ישראל דא גופא דמקבלא לנשמתא
דאיבי תפארת ישראל וע"ד איבי גופא לנשמתא . נשמתא דאמרן דא תפארת ישראל
דאיבי אורייתא ממס . ונשמתא לנשמתא דא איכו עתיקא קדישא וכלא אחיד דא

בדא . ווי לאינון חייביא דאמרי דאורייתא לאו איבי אלא ספורא בעלמא ואינון
מסתכלי בלבושא דא ולא יתיר זכאין אינון דיקיא דמסתכלי באורייתא כדקא יאות יחמרא
לא יתיב אלא בקנקן כך אורייתא לא יתיב אלא בלבושא דא . וע"ד לא בעי לאסתכלא
אלא במה דאית תחות לבושא וע"ד כל אינון מלין וכל אינון ספורין לבושין אינון :

ויעשו

בני ישראל את הפסח במועדו . מאי ויעשו אמר רבי יוסי הא אסתמ
מאן דאחזי עובדא לתתא כדקא יאות כאלו עביד ליה לעילא דהא בגיגס
אסתמ כהו מלכ כביכול כאלו כוא עביד ליה וכה אסתמ :

איש

רעיא מדימנא

פקודא (ל) למעבד פסח שני על אינון דלא יכילו או דאסחאבו במסאבו אחרא.

אי רחא דפסח רחא דמדימנא דירחאל עאלין
בה שלטא בניסן וכדין אינון זמנא לחדוד איך
יכלין אלין דלא יכילו או דאסחאבו למעבד
בירחא תניינא דהא אעבר זמנא. אלא כיון
דכ"י מתעטרא בעטרכא בניסן לא אחעדיתא
כתרכא ועטרכא מנח תלתין יומין וכל אינון
ל' יומין מן יומא דנפקו ישראל *מפסח יתבא
מטרוניתא בעטרכא וכל חילא בחדוד. מאן
דבעי למחמי למטרוניתא יכל למחמי כרוח
כרו כל מאן דלא יכל למחמי מטרוניתא ייתי
ויחמי עד לא יעלון תרע"ה. אימתי כרוח כרוח
בארבעה עשר לירחא תניינא דהא מחמין
עד שבעה יומין תרע"ה פתיון מכאן ולהלאה
יעלון תרע"ה. ועל דא פסח שני ע"כ :
(פקודא דא לספור ספירת העומר זו ה')

פקודא דא שמיטת הפסח בזמנו ואבדחרי
פסח ראשון ופסח שני לאכול אותו
כמשפטן וטמאים לביות נדחים לפסח שני דאינו
פקודא תליחא. גאלין ואמוראין חית בני
נשא כחולין דטרכא מסטרא *דמיכלא וכחולין
דקדש כגון בשר קדש ואינון מסטרא *דגבריאל
כגון ולי. ואית בני נשא דאינון כיומין טבין
ואינון קדש קדשים שכינתא איבי פסח ראשון
מיימנא ופסח שני משמאלא. פסח שני משמאלא
דחמין בינה ובגין דגבורה מתעברין כל אשין
וכרחין דאינון קדש וחזן לגבי אש דגבורה
טמאים נדחים לפסח שני וכל טומא' נדה ומזרע
חב וזכר ויולדת באשא דגבורה איבי שורף דנשמת'
איבי מאנא דקב"ה ואיבו לא שרי בה עד
דאחלצנה באשא דגבורה דכתיב (ישיה נב) הלא
כה דברי באש נאס יי'. ובהאי אשא אס ברל הוא
מחפורין ואס אבן הוא נמוח ובימינא (ג"א ובמינא)
דחמין תורח שבתכ דאיבי מים (ויקרא יב)
וטרכא ממקור דמים ואחדרי בה מזרע
וטמא מת חב וטמא בכל מיני שרץ .
*) (ג"א ממסאבו) * (ג"א בסיקן) ה"ד

איש איש כי יביה טמא וגו' . איש איש
תרי זמני אמאי אלא איש דהוא איש
ויהחזי לקבלא נשמתא עלאה ודא פנים גרמיה .
דלא שרייא עלוי שכינתא (ס"א שירותא) (ס"א
נשמתא) עלאה מ"ט בגין דאיבו גרים ודא
מסאב ליה לגרמיה וע"ד איש איש . איש
דיחחזי למחוי איש ודא מסאב גרמיה דלא
ישרי עלוי קדושא דלעילא :

או בדרך רחוקה דא איבו חד מעשרה דאינון
נקודים באוריינתא וכלכו אחיין לאחאכ
מלה . מאי בדרך רחוקה בגין דכ"ד דאיבו
מסאב גרמיה מסאבין ליה לעילא . כיון
דמסאבין ליה לעילא הא איבו בדרך רחוקה .
מכדא אחר ואחרא דזרעא דירחאל אחידן ביה
הא בדרך רחוקה אחיד דאחרחק למקרב לבון
ולאחקשרא בכון כמה דאחון מחקשרין . ח"ר
יחאק ודא כתיב כי יביה טמא נפש או בדרך
רחוקה דאחחזי תרין מלין . משמע דכתיב או .
אמר ר' יוסי כאן עד לא מסאבין ליה . כאן
באר דמסאבין ליה ומשמע אפילו הא או הא
לא ישרי עלוי קדושא דלעילא ולא יעבדון פסחא
בזמנא דירחאל עבדין ליה . ואי תימא הא
בירחא תניינא עבד אי לא מתקן גרמיה . לא .
אלא כיון דמתדכי ומתקן גרמיה הא ירחא
תניינא למעבד פסחא מכאן כל ב"ד דמדכי
גרמיה מדכאן ליה . דאי תימא דבדרגא עלאה
יתיר קאים בירחא תניינא . לאו כבי דהא
ישראל זרעא קדישא דעבדו פסחא בזמניה נטלו
ליה לסיכרא ולשמאש כחד ומאן דנטיל יסודא
בקדמיתא נטיל בניינא . מאי יסודא לא תימא
יסודא עלאה דלדיקא דעלמא אלא יסודא דאבן
טנא כד"א (פליס קיח) אבן מאסו כבועים ביחא
לראש פנה ודאי הוא אבן דשארני עליה מאן
דשארני . אמר ר' יחודה ודאי כלא נטיל אפילו
בירחא תניינא אבל לאו איבו כמאן דנטיל
ליה בזמניה מ"ט . דא דנטיל פסחא בזמניה
נטיל מתחא לעילא ולא נחית בגין דמעלין
בקדש ולא מורידין . ודא דנטיל באר זמניה
נחית

נחיה מעילא לתתא בג"כ שויין בכל' ולא שויין הכ"ד י'חרקתי עליכם מים טכורים וטכרתם יחזקאל ו
דא סליק ולא נחיה ודא נחיה ולא סליק . וגו' . בעמודא דאמלעיתא מאנא אחיהדת
בג"כ מאן דמקרב פסחא בזמניה שבחא יתיר בבעל' דליכי אתת' בחר דאתקדשת בשמאלא
אית ליה זכאין חינון ישראל דזכאן בכלא ואתדכאת בני מקוב בימינא ואומרים על
דזכאן באורייתא וכל מאן דזכי באוריית' מאני דפסחא . כלים שגתמשו בכן בלון
בי ליה בשמא קדישא זכאין חינון ישראל מטבילין בלון וכן טכורים חינון נשמתין
בעלמא דין ובעלמא דאחי : דליטון מסטרא דרמני ואינון רחמני' מארי
חנא וחסדא לא לריבין לאדכאח במים פושרים כבינונים כ"ש בחמי חנוין דבכון מתדכין
רשעים גמורים דמחממין גרמייכו באשא דיכ"ר ועלייכו אתמר כל דבר אשר יבא באש
בגין דזכאמא דלכון נפישא אבל לדיקים גמורים בלון דעלייכו אתמר כל המשים ריוח בן
הדבקים מלננים ליה גיהנם ואי נשמתין חמריים דליטון במאני חרס שזירתן זו היא
טכרתן כד"ל נשברו נטערו ורזא דמלא י'זכאי אלהים רוח נשברא וגו' . אבל חינון הכלים טא
דמשתדלין באורייתא דככתב ובאורייתא דבע"פ דליטון אש ומים ואינון דמשתדלין ברוי
דאורייתא דליכו אור דכתיב בה י'תורא אור באורייתא חינון מתדכין בה . ועוד בפי' מנ"י ו
ברואה . ברואה תמרים בחלום תמו טונותיו . הכ"ד י'תם טונך בת ליון . בגין איכא ד
דממרים ביה חס דרגא דיעקב דאתמר ביה י'ועקב איש חס חובין מרים ועל דא בראשית טא
תמרים תמן ת"ס ותמן מ"ר . הכא רמז וימתקו המים הכ"ד י'וורכו יי' עץ וימתקו שמות טו
במים . מכא מאן דאשתדל באורייתא דליכו עץ . חובין דליכו דאתמר בכו י'ומררו טא א
את חייכם בעבודה קשה קב"ה מחיל ליה ויתחזרון מתיקין . דיומין ייתון דיתקיים
בכו כמשקנו דמלרים דאתמר ביה י'וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור הכוא ובגלותא טא
בתראה לית מית' אלא עוני דעני חסוד כמת לקיים בכו י'ושהרתי כך עם עני ודל וחסו י'אשים ג
בשם יי' לאתקיימא בכו י'ואת עם עני חושע ואלין עתירי' דישתחרון בכו יתקיים בכו שמואל ב כב
י'נרפים אתם נרפים . נרפים הם באורייתא . נרפים הם למעבד טיבו עם מארי תורא שמות ט
ואנשי חיל המכובדים מעיר לעיר ולא יחנטו ונרפים הם בכבוד המס דאי תימא כבדין
חינון בכבוד המס ולא עבדין טיבו בגין דא תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה
דכבוד המס עלייכו ואל יעשו בדברי שקר דליטון משקרין ואמרין דכבוד המס עלייכו
ובגין דא לא יעבדון טיבו חינון משקרין במלולייכו ואמרין דמכבוד דתכבד עלייכו חנן
חין נתן ממנא דסקרא דכ"ה *טועין לקב"ה ובגין דלא ישעון ביה ולא חסו בשם יי' י'א שטיין
חין נתן לעבדיך . ואלין דאית לון טמיר וגניו ממנא מלגו דליכו חוכן כנון חוך האלור
ותיבא אתקיים בכו ותוכן לבנים חתנו ודא כספים לבנים דיכון בכהוא דרא בכהוא
זמנא שם שם לו חק ומשפט ואינון מארי משנה . אוף הכא ויבאו מרתא אתהדר
לון אורייתא דבעל פה מרה בדחקין סגיאן בעניותא דיתקיים בכו וימררו את חייכם
בעבודה קשה זו קושיא בחמר דא ק"י ובלבנים דא לבון הלכא ובכל עבודה בשדה
דא ברייתא . את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך דא תיק"י . ורעיו מהימנא
תמן אתקיים כך שם שם לו חק ומשפט ושם נסכו וזכאי עץ הדעת טוב ורע דליכו
איכור ויחיר ובחינון חיון דאתגליין על ידך וימתקו המים כמלא דממתקת בשרא כבי
יתמתקו ברייתא דאתגליין על ידך כל חינון קושיין ומחלוקות דמיין מרין דאורייתא
דבעל פה אתהדרו מתיקין מי אורייתא *ויסורין דילך בריון חלין דאתגליין על ידך (ג"א ויסורין)
יכון לך מתיקין ויחדרון לך כל דחקין דילך כחלמין דעברין . וחל"ם בסיפך אחון מל"ח
דממתקת ית בשרא אוף י'סורין ממתקים כמה דאוקמוה . ולרשעים מתהדרן י'סורין
מלא סדומית דאורי מסמא את העינים לקיימא בכו י'ועיני רשעים תכליכו ואינון חיון יא

דמאל יב ערב רב רשיעייא דיתקיים זהו בזהו זמנא יתבררו ויתלבנו וילרפו רבי' ורשע
 רשעים • יתלבנו חינון מארי משנה • וילרפו חינון זרעא קדישא דשאר עמא דכ"ד
 זכריה יג יורפתי' כרוף את הכסף • ורשעו רשעים חינון ערב רב • יומשכילים יצו חינון
 מארי קבלה דאתמר בהון יומשכילים יזכירו כוזר הרקיע חלין חינון דקא משתדלי
 שם
 זכר דא דאקרי **ספר הזוהר** דליבו כתיבת נח דמתכנשין בה שנים מעיר ושכנ
 שנות א ממלכותא' ולזמנין אחד מעיר ושנים ממשפחה דבון יתקיים לכל בנן הילוד היאור
 תשליכוהו יודא חורב דספרא דא ופלא על סיבה דילך ומאן גרים דא עורב דאנת תכל
 בזהו זמנא כיונה דשליח אחרא דאקרי בשמך * כעורב דאשתלה בקדמיתא ולא אחד
 בשליחותא דאשתל בשקלים דאתמר בהון עמי הארץ שקץ בגין ממונא דלכון ולא אשתד
 בשליחותא לאחדרא לזיקייא בתיובתא כאלו לא עבד שליחותא דמאריה ובך יתקיים
 רזא דיונה דעאל בעמקין דתכומי ימא הכי חיעול אנת בעמיקו דתכומי אורייתא דכ"ד
 יונה ב יתשליכני מואלה בלבב ימים ויכון חכמה חסד נח לימין דבגיייהו אמר דוד ימיני יי
 תכלים קיט עושה חיל ימיני יי רוממה ימיני יי עושה חיל ותלת משמאל' יתקשרון כחדא דחינון בינה
 פסחים נב לך נביא מתקשר בתלת דרגין דאמנעית' פתח עלך האי קרא יסכר יסכיל עבדי ירום
 ושלא וגבה מאד ובגין דאנת תהא אחיד בתרין משיחין אמר דוד על ג' ימינין דמשיח בן
 דוד ימיני יי תלת זמנין לקביל ג' שמאלין דאחיד בהון משיח בן אפרים אמר מסערא
 דחד שמאלא גבורה לא אמות • כי אחיס מסערא דשמאלא דכ"ד דילך דאתמר ביה ונתן
 הכוד למשה אחיסיב כך מסערא דבינה בגין דביה הוית אנת חרב ויבש בכלא בגין
 משיח בן אפרים באורייתך בנביאותך עליה בנוסף דסבילת כמה מיני יסודין בגין דלא
 ימות הוא ובעית רחמי עליה אתמר ביה כי אחיס מסערא דבינה • ובגין דא לא אמות
 מסערא דגבורה כי אחיס מסערא דבי' חילנא דחיי דאתגבר עליה ק"ש של שחרית וקשרי
 ליה בקשורא דתפילין בימינא דאברהם דליבו שחרית • ואספר מעשי יי • מסערא
 דכוד • יסור יסרי יי חכמה ובינה מימינא ומשמאלא בתלת ימינין ותלת שמאלין • ולמות
 (ג' וז"ל) לא נתני עמודא דאמנעיתא בג' דכליל כתר * ולדיק ואיבו בן יי' חומד יקיס ו' לה' ב"י
 עמוס ט בימינא ושמאלא ברחמי ותחומי בכמה פיוסין לה ולבנהא דכ"ד יצוים הכהא אקיס
 ירמיה לא את סוכת דוד הנופלת ובגין דא אמר נביא יצבכי יבאו וכתחטוים אובילים • קס
 רעיא מהימנא ונשיק ליה וברין ליה ואמר ודאי שליחא דמארי אנת לגבן • פתחו
 תנאין ואקוראין ואמרו רעיא מהימנא אנת כוית ידע כל דא ועל ידך היא
 במדבר יי התגלייא אבל בעמוס דילך דאתמר כך יוכאיש משה עמו מאד באלין אחרין דאנת
 מתבייש לאחזקא טיבו לגבן מי קב"ה לן ולבזוינא קדישא למכויו צינך ובפומך
 באלין אחרין • (ע"כ עמ' א פקודא בחר דא וז') :

וביום קיט אכלים קיט הקים את העשן • ר' חייא פתח יפזר נתן לאביונים עומדת לעד
 קרמו תרום בכבוד • פזר נתן לאביונים • מאי פזר כדאי יי' מפור ונוסף עוד •
 משלי יא
 יכול פזר בעלמא קמ"ל פזר נתן לאביונים כיון דהיב למסכני האי פזרר יאות •
 מאי ונוסף עוד בכלא ונוסף עוד בעותרא • ונוסף עוד בחיי האי קרא הכי מצעי
 ליה י' מפור ונוסף עוד מאי ונוסף אלא הכהא אחר דשרי ביה מיתח הוא גרים ליה
 דיתוסף מחיים דלעילא לאוספא ליה • אמר רבי יודא אמר ר' חייא קרא חסכיד
 דכל מאן דהיב למסכני אחר חילנא דחיי לאוספא להביא חילנא דמוחא וכדין
 אשתכח חיים וחדו לעילא וב"י דגרים דא בשעתא דאזטרין ליה הכהא חילנא דחיי
 אכלים קיט קאים עליה וכהוא חילנא דמוחא חלין עליו ובגין כך ונוסף עוד (כד"ל) דאקרו
 עומד

ומדת לעד - מאי עומדת לעד עומדת עליה דבר נש' לזמנא ליה קיומא וחיים כמה
 איהו ויביד ליה חיים ואתער לגבי חיין . כ"נ יבדין ליה ואיטון חרי אילנין (יבדין
 ה) קיימין עליה לשזבא ליה ולאוספא ליה חיין . קרנו תרוס בכבוד . ת"ח עלמא
 חמרן הכוא *קרן תרוס . ובמה בכבוד דלעילא דנאי צ"ג גרים לחברא לון כחדא ק"ה
 ארקא ברכאן לעילא ותתא . רבי אבא אמר בכל זמנא דמשכנא אתקם בעוזדיכון
 גבי נשא כדין הכוא יומא יומא דהדווק דכלא ומשה רבות קדישא אתרק בהכוכ
 ולינין ונהרין כלכו מאן דגרים דא גרים ליה (בהכוא עלמא דאחי) דישתויב בנאי
 עלמא ויבא ליה חיים בעלמא דאחי כה"ד יולדקס תיל ממות וכתיב יוארע לדיקים משני יא
 אור נב כולך ואור עד כון כיום : **עשה** לך שתי חולרות כסף וגו' . רבי שם ד
 מעון פתח ובלכת החיות ילכו האופנים

שאו האופנים . ובלכת החיות * בקופירא דלעילא כוו אזלי דאי תימא דנאי לעילא א גרשות וכת
 עילא לאו לתתא . אלא כנוונא האי מקמי אנפין וכאי לבתר אנפין ב יקא מנארבע
 קין בד' מדורין ובד' סטרין בזיוון דאתצרון ב בקולמיתין דאנפין נהירין . בגין כך ג
 עין (נאש"ר) כמראח החיות דאיטון ארבע זויין דגלין פרישן אר"כ . נש"ר . שו"ר . טוהר ובידור
 ד"ס דכליל כלכו ד' מלאכין דשלטין וכלין כלל . **דגלא** קדמאח משרייא מזיינא פנים במאיריס
 רי"ה מיכאל רשים בפרישו דגלא פרישא לימינא . מזרח שירותא דשמשא חזיל
 מטלניו בנהירו תרין ממנן תחות ידי . יופי"אל . דקי"אל חד לאורתא (נ"ה לאורייתא)
 חד למיך בשוקא דאזיל כד אלין נטלין נטלין כמה משריין מזיינין מסטרא דימינא
 גלא חד לסטרא שמאלא שמשא חזיל (ס"ה נטל כל חד לסטר שמשא . שמשא חזיל) ונכיר
 מעטר לכו אלף ורבוון ממנן תחותיו וכלכו בדחילו באימתא ביט ברתא . **אריה**
 ושיט ידיה ימינא . כניש לכל חילוי לגביה תלת מאה ושבעין אלף אריוותא סוחרניה
 הכוא ארי"ה ואיהו בינייהו באמלעותא כד געי האי אריה מזדעזען רקייען וכל חילין
 משריין מזדעזעין מדחילו דיליה מהכוא קלא נכר די נור מתלהטא ונחית באלף וחמש
 מאה . דרגין דגיבס לתתא כדין כלכו חייבין דגיבס מזדעזען ומלהטן אשא ועל דא כתיב
 אריה שאג מי לא יירא . געי תניינות תלת מאה ושבעין אלף אריוותא כלכו געאן . עמוס א
 ושיט ידיה שמאלא כל מאריכון דדינא לתתא דחלין ואתכפיין תחות הכוא ידא . והכוא
 דא פשיט עלייהו וכלכו תחותיה כד"א יידך בעורף אויבך . ארבע גדפין לכל חד וחד בראשית מע
 אשא חודא כלכו מלהטין כל אפין ד דחור ושופן בחוורתא דהכוא אשא שקיען . ד כחור ופתח
 ארבע אנפין לכל חד וחד לארבע סטרין כלכו נהירין בחוורא דשמשא חד לסטר מזרח
 כיר כחדו וחד לסטר מערב * דאתכניש נהירי וחד לסטר לפון חשך בלא נהירו כללא ס"ה דא כתיב

שמשא לגבי שמשא ללא חשך שמשא נהיר בגין דשמשא וללא ימינא ושמאלא ואולא
 נחא חשוכן (ס"ה חושכן) דאלין עמיב כל איטון דנטלין זיינא וכלכו מימינא ומשמאלא
 תלת רישין רישא חדא דיליה שבעין וארבע אלף ושיט מאה אלין איטון רישא חד .
 ופקי חילא בימינא דאיהו ארים עלייהו בר כל איטון ממנן דלתתא תחות אלין
 מלטונין אלין על אלין דרגין תתאין עס עלאין דלית לון חושכנא . רישא תניינא
 דאזיל ברישא קדמאח חושבן דיליה חמשין וארבע אלף וארבע מאה בר כל
 אלין

בהעדותך

אלין ממנן דחוחות לד' סטריין לית לון חושבנא . רישא תליתאח דאזיל בתרייכו חמשי
ושבעה אלף וארבע מאה כנוונא דנטיל ימינא כבי נמי נטיל שמאלא כבי נמי מקמייה
כבי נמי מבתרייכו כיון דנטיל האי קדמאח וכוורד המשכן וכלכו ליוזאי אמרי שירא
יחזקאל חמרי דחושבנן כלכו מסטריה כדין יכי רוח הכיה באופנים כתיב . **דגרא** חמיינא
משרייא מזינא נש"ר אוריא"ל דרוס . תרי ממנן עמיה שמשיאל חסדיאל"ל הא
נשר סליק וכל מאריסון דגדפין מקמיה כמה משריין סלקין בכל סטריין כל מה
וחד בחוקפא דשמשא רוחא דרוחא פנימאח נפיק וכווא רוחא מטי להא
אזיב לנ נשר וסליק אצריי ומכסייא לגופא כד"א י"המצינתך יאבר נן יפרוש כנפיו לתימ
כנוונא כדוגמא ענין כנשר יעיר קטו האי נשר נן בדהי יונה בדהי נן וכל מארי
ס"ה דגדפין כלכו מנפלאן וחדאן . חד מסטרא * (ס"ה סמכא) קמיה סליק מחתא לטיילא
כמה ליפרין נחתין ועאלין מנפלאן וחדאן אזלין ושטטין . כד נטיל אושט גדפא
ימינא כניש לכל חילוי תלת מאה וחמשיין אלף מארי דגדפין בתרי גופי נש"ר וארי"ה
כחדא . אריס קלא כלכו אחרנין סלקין ונחתין מנפלאן מסטרייכו מכמה דרגין ג
רישין אינון כחדא במשריין אלין וכלכו בחד חושבן וחושבן דאלין רישין . רישא חדל
ארבעין ושית אלף וחמש מאה-רישא תנינא חמשיין ותשע אלף ותלת מאה-רישא תליתאח
ארבעין וחמש אלפין ושית מאה וחמשיין מאלין תרי סטריין נפקי תריין כרוזי דאזיל
מקמי כלכו משריין . כד אלין תרי מכריזי כל חילין וכל משריין חיוון זעירין פס
רברבן כלכו מתכנשי . מאן חמי נטילא דכלכו רקיעין וכלכו נטלין במטולא במשריין
לקמיה (ג"ה קמיה) דהכוא משכנא בשעתא דחד מנייכו * והכוא דלתי מסטרא דאריה פשיט קלא
בגין דלא יודעטון כל אינון קלין . כדין מתכנשין כל אינון משריין . בשעתא דאחר
קרי מתבר קלא ולא פשיט . כל אינון משריין דהאי נשר כלכו מתכנשו לנטילא
במטלייכו . לקביל אינון שתי חלוצרות כסף כנוונא דא כלא לתתא . ה"ח כד אלי
נטלין מה כתיב ויכלת החיות ילכו האופנים אללם אינון דמתכנשו לגבייכו כנוונא
דרישא אסתכל כבי נמי כלכו . **דגרא** תליתאח שור גבריאל לפון תריין ממנן
עמיה קפאיאל חזקיא"ל האי שור מסטרא דשמאלא קרני סלקין בין תרי
עיניו רגיו באסתכלותא עיינין מלכטן כאשא דמור דליק ננח ורפסא ברנלוי ולא חייס
כד געי האי **שור** נפקין מנוקבא דהכומא רבא כמה חבילי שריקין (ס"ה טריקין)
כלכו געאלן ושטטין קמיה ותימחא ואחמחא דכל חובין תליין קמיה דהא כל חובי עלמין
כלכו בספרא סליקין וכתיבין . שבעה נכרי דאשא נגדין קמיי כד נמי אזיל לגבי הכוא
נכר דינור ושאיב ליה בגמיעא חדא והכוא נכר אסתמי כד בקדמיתא ולא כדיב כל אינו
חיליין שאבין אשא אכלא אשא . ואלמלא דמסטרא דאריה נפיק חד נכרא דמינא דמכבי
גחלתייכו לא יכיל עלמא למסכל . חשוכא דשמשא תמן אשתכח לא אשתכח נכירו כמה
גרדיני נמוסין אזלין ושטטין בחשוכא והכוא נכר דדליק בסטרא דא טורא אוכמא חשון
ואי תימא דלא אית אשא חוורא אשא אוכמא אשא סומקא אשא דתרי גווי . לל
תימא דהא ודאי כבי כוא . ועכ"ד לעילא כבי אשתכח ומתמן נגיד לאלין תתא
תנין אורייתא במה אשתכחת אשא חוורא ואשא אוכמא על גבי אשא חוורא בחד
אשי אשתכחת אורייתא : ת"ח אשא חדא כוא והאי אשתפלג לארבעה מיא חדל
איכו

והוא אחפליג לארבע. רוחא חדא חיכו והאי אחפליג לארבע תלת רישין אשתכחו
 (אחחברו) במשריין חלין חושבן דילכו. רישא חדא שתיין ותריין חלין ושבע
 אה. רישא ב' ארבעין וחד חלין וחמש מאה. רישא תליחאס תלת וחמשיין חלין
 ארבע מאה בר כל חינון דרגין אחרנין דאחפרשן בסטרייכו ולית לון חושבנא כלכו
 יין על דרגין בר כמה גרדיני נמוסין דחינון לחהא חליפין ככלבא נשכין כחמרא
 מאן דאשתכח גבייכו ודינא דילכו בסטרא רביעאה. **דגלא** רביעאה אר"ס
 פ"א מערב בדיה אסוותא בסטרא **דאדם** אחכליל דינא עלאה עליה אחסי
 אי (ס"א חד) אחיד בקרני דשור כד מבטי לאעלא לון לחכומא רבא. וכפית לון
 לא יוקיד עלמא בחר דא שריא קול דמנח דקא דינא (ס"א הכא) מלך בחשאי לא
 שחמע מלך דבברה כלל. בסטרא דא שריא מאן דשריא סליק מאן דסליק
 משא אחכניש לאחכרא להאי אחר צנין כך ותקעתס תרועה בסטר דרוס. אבל
 בא לאו האי ולא האי אמאי תרועה לאחכניש סטר לפון ובג"כ סטר לפון לאחורא.
 ח"ה שתי חולרות צנין דחינון מסטרי תרי דקאמרי ממזרח וממזרח חינוכו זמנין
 תבאר דינין ולאחכניש לון וע"ד חינון מכסף ובג"כ וביום שחחכס ובמועדיכס וגו'
 וקעתס בחולרות סתם צין לעילא צין לחתא זכאין חינון ישראל דקב"כ צני ביקריכו
 היב לון חולקא עלאה על כל שאר עמין וקב"כ אשתכח צכו בתושבחתייכו הכ"ד
 ויחמר לי עבדי אתה ישראל וגו' :

ישעיה מ"ב

ד צכוע הארון ויחמר משה וגו'. רבי אלעזר אמר הכא חית לאשתכלא **ב**
 דאיבי *מחורא לאחורא הכא בתי דוכתי אמאי ואי תימא נ' כפופה בא ס"א מחורא
 יעא. נ' כפופה מוקבא. נ' פשוטה כללא דדכר ומוקבא וכו' אוקימנא באתר דא.
 ב' צכוע הארון אמאי אשתכח לבתר כנוונא דא **ב**. ת"ח **ב** באשרי יושבי ביתך
 אשתכח צנין דהיא בנלוחא וכו' אוקמוס חזרייא דכתיב י'פלא לא תוסיף קום **ע**
 חולת ישראל וגו'. אלא מה כתיב לעילא וארון ברית יי' נוסע לפניכם דרך שלשת
 ימים לתור להם מנוחה כיון דכוכ נטיל ארונא נ"ן נטיל עליה (י"א עמיה) וכו'
 בינתא על גבי ארונא יתיב. ת"ח חביבותא דקב"כ לגבייכו דישאל דכא אע"ג
 חינון סטאן מארח מיישר קב"כ לא צני לשבקה לון וכל זמנא אהדר אנפוי
 לקבלייכו דאי לאו הכי לא יקומון בעלמא. ת"ח ארונא כוכ נטל קמייכו ארח תלחא
 חינון **ב** לא הוה מחפרס מניה ונטיל עמיה ומנו רחימו דלכו דישאל אהדר אנפוי
 וסחחר מלגבי ארונא כהאי חילא דעולתא כד חיכו חילא אהדר אנפוי לאתך דנפיק.
 ד"ד צכוע הארון נ"ן אשתכח אנפין לקבלייכו דישאל וכתפי גופא לגבי ארונא
 ד"ד כד ארונא כוכ נטיל משה אמר קומה יי' לא תשבוק לון אהדר אנפך
 צן כדן נ"ן אשתכח לגבייכו כנוונא דא **ב** כמאן דמאדר אנפיה למאן
 דחיס וכד כוכ שארי ארונא (וישראל) למשרי כדן אהדר **ב** אנפוי מישאל
 אהדר לגבי ארונא ובכלל אשתכח. אמר ר' שמעון אלעזר בודאי הכי
 וא אבל הכא לא אהדר אנפוי מישאל דאי הכי צני נון לאתכפא מנוונא
 אחרא עלאה (ס"א דלעילא) האי **ב** מנזר לאחורא וכו' בארע מיישר לגבי
 רונא אלא ודאי לא אהדר אנפוי מנייכו ומכ עבד בשעתא דשארי ארונא
 משרי אמר משה טובה יי' כדן שארי ארונא ושכינתא קאים בסטרא אחרא
 אנפין לקבלייכו דישאל ולקבלים דארונא (ובג"כ) וכדן כלל כליל (לנוס) לבנונא
 למנונא

(ח"ד)

למ

בהערות

לארונא ולישראל אלא לישראל גרמו לבתר דכתיב ויהי העם כמתאוננים אמר ר' אלעזר אלא דאמרן מספרא דרב ייבא סבא דאמר דבין בכהי גיסא ובין בכהי גיסא אחתהר. ח"ל שפיר קאמר אבל דא דאמינא הכי תשכח בספרא דרב כמנונא סבא וכדי הוא ודאי:

והבין

בראשית מט
(י"א אהרן)

כזרע גד הוא. אמר רבי יוסי לקיימא זרעא וחילין בזהרעא *כד"א יגד גדוד יגודנו. מה זרעא דגד גטלי חולקיהון בזהרעא אהרן כך מן שריא עלייהו

לישראל לבר מארעא קדישא. ד"א כזרע גד הוא. כזרעא דגד חוורא ואקפי כד נחית לאוירא ואתגגרים (ס"א ואתגשים) (ס"א ואחבלע) בגופא ובה אוקמוס חזרייא. ועינו כעין בדולח. כהכחא דאיהו חוור כנונא דיימנא (ס"א חוורא דעינא דלעילא). (כזרע גד הכי לא אקרון בזהרעא דמזראי אבל לכך מחרשי זרעא כזרע

גד הוא כזרע גדא חוורא ואתקפיה *כד נחית מלעילא לתתא) אמר ר' יצחק מאי שגל (י"א אהרן) (ד) משא *בגולה דא (ה"א) לעילא כנוקבא דכתיב אם ככה את עושה לי את

אתה מבטי ליה אלא לאתר דמוחא שארי זיה קאמר וכהוא אתר דנוקבא איהו כג' אמר רבנא נא הרוג ודא חילנא דמוחא ובה אוקיימנא דבאילנא דהיי לא שרייא זיה מוחא וע"ד אחתהר לגבי חילנא דמוחא ואמר את ולא אמר אתה וכדי מבטי ליה. מיד.

ויאמר

י' אל משא אספה לי שבעים איש וגו'. ח"ל קב"ה את בעי מוחא ככל זמנא הכי לך ואללתי מן הרוג וגו'. ת"ח דכחא ידע משא דאיהו

ימות ולא ייעול לארעא דהא אלדד ומידד מלך דא חו אמרי על דא לא לבטי ליה לאינש בשעתא דרעוא שארי זיה ללטייא גרמיס דהא כמה קיימי עליה דמקבל הדיא מלך בזמנא דאחרנא דזעא מיסח לא קבילו מניה בגין דכלא לתועלתא דשרא דהו. השתא לאו איהו אלא מגו רעוא ודוחקא ובג"כ קבילו מניה. וע"ד אשתאחר לבתר אלדד ומידד ואמר דא דמשא יחכניש ויהושע ייעול לון לישראל לארעא ובג"כ אתא יהושע לגבי משא וקני עליה דמשא. ומשכ לא אשגח ביקרא דיליה וע"ד אמר

שמות לו
בראשית ח

משא לאדני משא בלחם מאי בלחם מנע מנכון חינון מלין כד"א ייכלל העם מהביא ח"א ייכלל הגשם מן השמים. מניעותא ממס. ומשכ לא זעא. פוק חמי עמותותיה דמשא מה כתיב המקרא אתה לי וגו'. זכאח חולקיה דמשא דאיהו סליק על כלל נביאי עלאי (י"א עלמא). אמר רבי יהודה כל שאר נביאין לגבי משא כסיכרא לגבי שמעא. רבי אבהו כח יתיב ליליא חד ולעי באורייתא וכוו עמיס ר' יוסי ור' חזקיה. ח"ר יוסי כמה חינון בני נשא תקיפי לבא דלא משגחי במלי דהכחא עלמא

קבלה

כלום ח"ר אבהו בישא דלכא דאחידא ככל שייפי גופא קא עביד לון. פתח ואמר י"א רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם. יש רעה דא איחי תוקפא בישא דלכא דבעי לשלטה במלי דהאי עלמא ולא אשגח במלי דהכחא עלמא מדי אמאי איחי רעה קרא דבתריה לוכח דכתיב איש אשר יתן לו האלהים עושר ונכסים וגו'. האי קרא קשיא כיון דכתיב ואינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוו אמאי ולא ישליטנו האלהים לאכול ממנו דהא אינו חסר לנפשו כלום. אלא רחא איהו וכל מלוי דשלמה מלכא מתלבשן חינון במלין אחרנין במלי דאורייתא דחינון מתלבשן בספורי עלמא. ת"ח אע"כ דבעינון לאסתכלא בלבושא השתא האי קרא הכי קאמרי דב"כ חיל בכהי עלמא וידיכ ליה

קב"ה

קב"ה עותרה בגין דידי ציכ לעלמא דחתי וישתחר לגביה קרן מאי קרן הכוא דחיו
 קיים דחיו אחר לאתחרר ציכ נשמחא • בג"כ צעי לאשחרר אבתריה (ג"א עותרה)
 סאי קרן וסאי קרן יקבל ליה בחר דיפוק מהאי עלמא בגין דחאי קרן הוא חילנה
 חיי דהכוא עלמא ולא קיימא בדיי עלמא אלא הכוא איבא דנפיק מניו וע"ד איבא
 ליה חיל ב"י דזכי בדיי עלמא וסקרן קיימא ליה להכוא עלמא למזכי ציכ בחיין עלאין
 לעילא • ומאן דסאיב גרמיה ואחמנשך בחר גרמיה וליתיה חסר לנפשיה ולגרמיה
 ולום והכוא חילנה אשתחר ולא שויק לקבליה בדחילו ולקבלא ליה לעילא • דדין ולא
 שליטנו האלהים לאכול ממנו ולמזכי ביה הכוא עותרה ודאי איש אחר יאכלנו כד"א יכין חיו כו
 דיק ילבש • בג"כ צעי ב"י למזכי במה דיוכי ליה קב"ה להכוא עלמא ודין אכיל
 יידיה בדיי עלמא וישתחר לגביה הכוא קרן לעלמא אחרת למכוו לרורא בלרורא דחיי •
 ו"ר יוסי ודאי • תו א"ר יוסי כתיב אם ככה את עושה לי הרגני נא וגו' וכי משה
 איהו ענו מכל בני עלמא בגין דשאלו מניה ישראל למיכל מסר גרמיה למיתה • אמאי •
 ו"ר אבא האי מלה חוליפנא ורוא עלאה איכו משה לא אבאיש קמיה ולא שאל
 מיתה על דשאלו ישראל • ת"ח משה אחא' וכו' סליק במה דלא אחאחד נביאה
 אחרא (דכא אחיד לזקא הוה) • ובשעתא דא"ל קב"ה למשה "הגני ממעור לכס לחם
 בן שמנים • חדי משה ואמר ודאי השתא הכוא שלימו צי אשתכח • דכא בגיני
 אשתכח מן ישראל • כיון דחמא משה דאכדרו לנחתא לדרגא אחרת ושאלו בשר
 אמרי ונפשו ק"ה בלחם הקלוקל אמר אי הכי הוא הא דרגא דילי פנים • דכא בגיני
 בלון ישראל מן במדברא * כא חנא פנימא ואכרן פנים ונחשון בן עמינדב פנים • קסא
 ומר ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרוג דחשיבנא נוקבא במיכלא דילי • ואנא
 חית מן שמייה דחיו דרגא עלאה לנחתא לדרגא דנוקבא ואנא עדיך מן שאר נביאי
 ולמא וע"ד אמר ואל ארצה (אחוי) ברעתי (כמת) ודאי לנחתא לדרגא תחתא דדין
 אמר יי אל משה אספה לי שבטים איש את שאלו אחר דמותא לא תצעי אחר
 דא) דלא תהא פנים בדרגא דילך וע"ד כתיב ואכלתי מן הרוח אשר עליך דכ"ו
 ויטן דחמן אחאדו (ס"א) ואנא נחית מן שמייה לארעא • את עושה לי לנחתא לאתר
 נוקבא ולמפנס לאתרי ודגי אי הכי הרגני נא הרוג אם נא מלאחי קן בעיניך
 אל ארצה ברעתי • רעתי הוא ודאי לאחדא בדרגא תחתא דדין ויאמר יי אל משה
 אספה לי שבטים איש מזקי ישראל • הא חיון למיתן לבו מיכלא אחרת
 לא תהא פנים בדרגא דילך וע"ד ואכלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם מ"ט בגין
 חיון אחאדו) צסיכרא וצעי שממא לאכררא לב וע"ד ושמתי עליהם בגין לאכררא
 מן שממא כנכורא דסיכרא (ס"א) ובגיני האי מיכלא דא לא) אחייה על ידא דמשה
 גין דלא יתפנים זכא חולקא דמשה דקב"ה צעי ביקריה עליה כתיב "ישמח אביך
 אמר וגו' • ישמח אביך דא קב"ה • ואמר דא כנסת ישראל • וחגל יולדתך דא אימא
 משה דלתתא קב"ה רחיס ליה יתיר מכל נביאי עלמא בלא חמלעי כלל (ס"א) דכא
 משה אשתלק על כל נביאי עלמא בלא חמלעי כלל במה) דכתיב פה אל פה אדבר
 בו וכה חוקימנא במוסא אחר •

משה אל יי (לאמר) אל נא רפה נא לב • בא חוקמוס וכו' רוא דשמא קדישא
 מחד סרי אחוון ולא בעא משה ללאה יתיר בגין דעל ידיה למלכא לא צעי
 לאשרה

יצעק

פרשת שדח לך אנשים

אינא זי

א ששמש
נעצית חלופה
לחלוד בחוקה
כמו ביום ממש
ב רופר ביר:
ג פחק וכתב
דכרות' וכלתן
החוקק דדון:
ו ד' ר'ל בלמה
זל הגבורה
חלונה שניה
ומאי וסינו
חסוד עטרת
ולעטס שנקרא'
המם בעולם
הכרואם כמ"ס
גנל הספרים
גשער חני"ע

ישיבה ט

ס"א את דה
כליל אתוון
שיר ד

ה בל'ך סעפ'א יאעו'ציה (אמ'ו אני קבלתי ע'פ'א יאע'צ'ה ויו'ל'א מנ' כמל'גנ' וככד עלי' פשע' וכו') ובאחרון מפ' יס'ד' כ' על צנ'א במרום)

ביוויס כשחא דאנא שמשא כיך יקומון כחדא שמשא וסיכרא לא נכיר סיכרא אלא
 בשעתא דאחכניש שמשא אבל כשחא לית אנת יכיל . אי חבעי למנדע מנה שלח לך
 אנשים לגרמך בגין למנדע . ת"ה משה אי תימא דכוא לא ידע דלא ייעול לארעא
 בזמנא דא . לאו ככי אלא ידע וכוז בעי למנדע מנה עד לא יסתלק ושלח לאלין
 מאללי כיון דלא אחיבו מלה כדקא יואת לא שלח זמנא אחרא עד דקב"כ אחי ליה
 דכתיב יעלה אל הר בעברים הזה וראה את הארץ . וכתיב יוראכו יי' את כל הארץ . דניס 35
 ואלה דא בלחודוי אלא כל איטון דזמינין למיוקס בכל דרא ודרא כלבו אחי ליה למשה
 ואחמר ואוקמוס חברייא . כיון דשאר משה למשלח מה אמר לון היש בה עץ וכי
 מה הוא דקאמר ואי תימא דלא ידע אלא (לקח יימא מלס . אבל כהנא) ככי אמר משה
 אם יש בה עץ . הא ידענא דאנא איעול לחמן . מאי עץ דא אילנא דחיי ותמן לא
 כוז אלא בנ"ע דארעא אמר אם יש בה עץ דא אגא איעול לחמן ואי לא לאו אגא
 יכיל למיעל . אמר רבי חייא כתיב יימאלאו איש מקושש עלים ביום השבת . מאן 36
 עלים ככא ומאן כוא דא אלא דא ללפחד וכוז דייק על אלין אילנין כי מנייכו רב על
 אחרא ולא השש ליקרא דמאריס ואחלק שבת לשבת כה"ד יכי בחטאו מת בחטאו' 37
 מת (ורא דכלא ודאי מקושש עלים) בגין כך כוז דיניס סתים ולא אחרש דיניס
 כדינין אחרנין בגין דמלה דא בעי בחשאי וסתים ולא גליא וע"ד לא אחמר באחגלייא
 וקב"כ עבר יקר ליקריה . ר' יוסי אמר שאר עלים כהדי שבת כוז מקושש וקביל
 עושא לפוס שעתא ואחגפר חוביה וע"ד אחקשי משה בדינא דבנתא דלא ידע אי
 אחגפר למכוי לבנתים חולק ואחסנא אי לאו . כיון דדכר שמיס *קב"כ דכתיב כן 38
 בזמנא דלפחד דוברות אחידע דכא אחגפר חוביה . ת"ה ב' אילנין אינון חד לעילא וחד
 לחתא דלא חייך וכדא מותא מאן דאחלק לון גרים ליה מותא כהאי עלמא ולית ליה
 חולקא כהכוא עלמא . וע"ד אמר שלמא "דבש מלאת אכול דייך וגו' . ארון ותורה 39
 בחד קיימי תורה עקרא ארון ביתא . וע"ד ארן חסר בלא ואי בכל אחר ארן
 הכרית ארן כעדות . בכל אחר אהרן דרועא ימינא בר בחד דכתיב "כל פקודי הלוים 40
 אשר פקד משה ואהרן נקוד לעילא . א"ר יצחק משה אילנא דחיי נקט וע"ד צעא למנדע
 אי כוז שכיח בארעא אי לאו ובג"כ אמר היש בה עץ אם אין וכתחזקתם ולקחתם
 מפרי הארץ דכא אילנא דחיי אחמנד לכלא ואינון לא אייתיאו אלא ענינים ורמונים
 ותאנים באילנא אחרא תליין ואחידן . ת"ה :

שלח לך אנשים בגיך . רבי יהודה פתח יכלנא שלג ביום קציר ליר נאמן לשלחוי 41
 ונפש אדוניו ישיב . בלנא שלג ביום קציר דאחני לגופא ולנפשא . ליר נאמן
 לשלחוי . אלו כלב ופנחס דכוו שליחי מביימי לגבי יהושע . ונפש אדוניו ישיב . דאחדרו
 שכינתא לדיירא ככו בישראל ולא אסתלקא מנייכו . ואלין דשדר משה גרימו בכייה לדרין
 בתראין וגרימו לאסתלקא מישראל כמא אלק ורבנן . וגרימו לסלקא שכינתא מארעא
 מביימיכו דישראל אינון דשדר יהושע ונפש אדוניו ישיב . רבי חזקיה ור' ייסא כוו אזלי
 בארשא אמר רבי ייסא לר' חזקיה חמינא באפק דהכרורא אית בגוון . אמר ליה הא
 ודאי האי קרא אסתכלנא ביה כיון דאמר שלמא יכי מקרה בני האדם ומקרה קבלא 42
 כהכמא מקרה אחד להם וגו' . ותנין דכל מלוי דשלמא מלכא כלכו סחימין מדרגין
 דחכמתא . אי הכי האי קרא אים ביה לאסתכלא דכא פתחא לאינון דלאו בני
 מביימינא

שלה דך

מהימנותא אשתכח ביה • ח"ל ודאי כתיב כוא ואית ביה למנדע ולאסתכלא • אדך
חמו חד ז"י דכוכ אחי שאל לון מייא דכוכ לחי וכוה לאי בתוקפא דשמשא • אמר
כיה מאן את • אמר לון יודאי אנא ואנא לאי ונחינא • אמרו לעית באורייתא אמר
לון עד דאנא עמכון במלין אסלק להאי טורא ותמן אסב מייא ואשתי • אפיק ר
א נאח של מים
ובלשון ערבי
פסיר' שמואל
בו מים בדרך
קטפירא חד
כלי אחד כמו
קדירא :
ב בהרמיה על
עני :

אמר ליה • בחר דשתא אמר נסלק עמך למייא • סלי
לטורא ואשתכחו חד חוטא דמייא דקיק ומלי * קטפורה חד יתבו • אמר לון הכה
ב"כ השתא שאילו דכא אנא אשתדלנא באורייתא על ידוי דחד ברי דאנא עיילית לי
לבי רב ובגיניה רווחנא באורייתא • אמר רבי חזקיה חי על ידא דברך טב כוא אחי
מלך דאין ביה אנא חמינא דלאחר אחרא בעי לאסתלקא • אמר הכוא ב"כ אימי
מילך דלזמנין ב באפרקסתא דעמיא תשכח מרגינתא • ח"ל באי קרא דאמר שלמ
סח ליה • אמר ליה ובי ובמה אהון פרישן משאר בני נשא דלא ידעי • אמרו לי
ובמה • אמר לון על דא אמר שלמה האי קרא ולא אמר האי מגרמיס כשאר אימי
מלין אלא אכדר אימון מלין טפשא עלמא דאמרי כך • ומאי אמרי כי מקרה האד
ומקרה הבכמה וגו' טפשא דלא ידעי ולא מסתכלן בחכמתא אמרי דכאי עלמא אחי
במקרה וקב"ה לא אשגח עליהו אלא מקרה האדם ומקרה הבכמה מקרה אחד וגו'
וכד שלמה אסתכל באלין טפשאין דקאמרי דא קרא לון בכמה דאימון טבדין גרמיי
קבלה ב כהמה ממש בגין דאמרי מלין אלין • ומנלן קרא דעליה אוכה דכתיב * אמרתי חי
בלבי על דברת בני האדם לבדם האלהים ולראות שכם בכמה המה להם • אמרתי חי
בלבי וחשיבנא דכאי לאסתכלא על מה • על דברת בני האדם על הכוא מלה דטפשות
דאימון אמרי לבדם האלהים בלחודייהו ולא יתחזרון בדי בני נשא אחרנין דאית
מהימנותא ולראות שכם בכמה המה להם • ולראות כהו אימון בני מהימנותא ש
בכמה ממש ודעתייהו כבעירא המה להם בלחודייהו ולא לאעלאה לבני מהימנות
דעתא דטפשותא דא וע"ד המה להם ולא לאחרנין ומה דעתא דילכון כי מקרה ב
האדם ומקרה הבכמה מקרה אחד לכלם וגו' • חיפה רוחיהון דאימון בעירי • אימון טפשא
אימון מחוסרי מהימנותא • ווי לון ווי לקפשייהו • טב לכו דלא ייתון לעלמא • ומה אחיב
שלמה על דא קרא אבתריה ואמר • ומי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורו
הבכמה כיורדת היא למטה לארץ • ומי יודע באימון טפשא דלא ידעי ביקרא דמלכא עלא
ולא מסתכלי באורייתא רוח בני האדם העולה היא למעלה לאחר עלאה לאחר יקר לאחר
קדישא להתנא מנהירו עלאה מנהירו דמלכא קדישא למהוי לרורא בלרורא דחיי ואשתכח
קמי מלכא קדישא עולה תמימה ודא כוא העולה היא למעלה • ורוח הבכמה כיורד
ב ראשית ט
מלי כ
הכלים לה
בס קד

הו אמר וכי על דא בלחודוי תוּב שלמה וכו' באתר אחרת אמר כגונא דא . פתח
ואמר י"ז רע בכל אשר נעשה חסות השמש . זה רע ודאי . מאי זה רע דא הוא קבלת פ
מאן דאשד זרעא בריקניא וחביל אורחוי בגין דהאי לאו מדוריה בקב"ה ולא יכא
ליה חולקא בעלמא דאתי הכ"ד י"ז לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע . על דא תכלית
אמר זה רע דלא יכא ליה מדורא לעילא כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא
נע (בגין דא) והללות בלבבם בחייבם שטותא תקיע בלבייהו ואינון מחוסרי מהימנותא
ולית לון חולקא בקב"ה ובאינון בני מהימנותא לאו בעלמא דין ולא בעלמא דאתי
הכ"ד י"ז אחריו אל הכתים . ת"ח קב"ה אזהר לבני עלמא ואמר י"ז בחרת בחיים למען
תחיה (בהאי עלמא ובעלמא דאתי) ואינון דהבוא עלמא ניכו . אינון חייבין מחוסרי
מהימנותא מאי קא אמרי י"ז מי אשר יבחר וגו' . תע"ג דיבחר בר נש בהאי עלמא
(ס"ה דהבוא עלמא) כמה דאמר לאו הוא כלום דכא מסירא דא בידנא אל כל החיים
יש בטחון ומסירא דא בדייהו י"ז לכלב חי הוא טוב מן האריות הכות . היך יכא
לן חיון דהבוא עלמא וע"ד זה רע ודאי דלא ידורון במלכא עלאה ולא יכא לון
חולקא ביה ותע"ג דכל בני קראי תשכח סמיכין לחברייא במלין אחרנין . אבל ודאי
שלמה קא אתא לגלגא על אינון חייבין מחוסרי מהימנותא דלית לון חולקא בקב"ה
בעלמא דין ובעלמא דאתי . אל תצעי דנתחבר בסדך ותזיל בחדן . אמר לכו אי
עבדנא הכי אורייתא יקרי עלי כסיל ולא עוד אלא דאתחייבנא בנפשי . אמרו ליה
למח . אמר לון דכא שליחא אנא ושדרו לי בשליחותא ושלמה מלכא אמר י"ז תמקא
רגלים חמס שותה שולח דברים ביד כסיל . ת"ח מרגלים על דלא אשתכחו בני
מהימנותא ושלוחי מהימנותא אתחייבו בנפשייהו בעלמא דין ובעלמא דאתי . נשק לון
ואזל ליה . אזלו רבי חזקיה ורבי ייסא עד דהוו אזלו פגעו באינון בני נשא . שאלו
רבי חזקיה ורבי ייסא עליה . אמרו מה שמוי דהבוא בר נש . אמרו ר' חגי הוא
ותברא דבין חברייא הוא ושדרו ליה חברייא דבבל למנדע מלין מר' שמעון בן יוחאי
ושאר חברייא ח"ר ייסא ודאי דא הוא רבי חגי דכל יומיו לא בעא לאחזקה גרמייה
במח דודע ועל דא אמר לן דכא דריב זכא ליה באורייתא בגין דאמר קרא י"ז אית
איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו . ודאי שליחא מהימנא איבו (וחכא הוא שליחא
מהימנא) וחכא איבו מאן דשדר מלוי בידא דשליחא מהימנא . ת"ח אליעזר עבד
אברהם מבני כנען הוה כד"א כנען בידו מאזני מרמה . וכנען כתיב עליה י"ז ארור
כנען עבד עבדים יסוב לאחיו . ובגין דהוה שליחא מהימנא מה כתיב ביה י"ז א
ברוך יי ברוך יי ממש ועל דא אכתיב הכי באורייתא בגין דנפק מהבוא קללה
ואתברך ולא די ליה דנפיק מנה אלא דאתברך בשמייה דקב"ה ואוליפנא דאתא
מלאך ואעיל מלה דא " בפומיה דלבן :

קבלת פ
דברים ל

קבלת פ
ע

ס

תכלית
ט

תע"ג
בראשית
ט

א בא ברוך אלו
בני מינות בא
ברוך הים מניח
בקב"ה ברוך
פיו של לבן וכו'
ה' וכו' בא
ברוך ס' :

וישלח אותם משה וגו' . כלם אנשים . כלכו זכאין הו ורישי דישראל הו אבל אינון
דברו לגרמייהו עיטא בישא אמאי נטלו עיטא דא אלא אמרו אי ייעלון ישראל
לארעא נתעבר און מלמכו רישין וימני משה רישין אחרנין דכא און זכאין במדברא למכו
רישין אבל בארע' לא מצי ועל דנטלי עיט' ביש' לגרמייהו מיחו אינון וכל אינון דנטלן מלייהו :

אלם

שלה קד

אלה

שמות האנשים אשר שלח משה וגו' . אמר רבי יחזק משה אסתכל וידע
ללא ילחון בארחיכו כדין ללי עליה דיושע כדין כלב כוכ בדוחקא אמר
מח אטביד הא יחושע חיל בסייטתא עלאה דמשה דשדר ביה נחירו דסיכורא וכו'
אנכיר עליה בללותיה בגין דלחיו שמשא . מה עבד כלב אשתמיט מנייכו ואתא לגב
קברייא דאבכין ולי תמן ללוסי . ח"ר יהודה ארח אחרא עטיל ועקיס שבילין ומטא
על קברי דאבכין ואסתכן בגרמיא דהא כתיב ושם אחימן ששי ותלמי ילידי בענק
אבל מאן דלחיו בדוחקא לא אסתכל מדי . כך כלב בגין דכוכ בדוחקא לא אסתכל
מדי ואתא לללאח על קברי אבכין לאשתמבא מעיטא דא .

ויקרא

משה לכושע בן נון יחושע . רבי יחזק אמר וכי כושע קרתיס קרא וכו'
כתיב ויחמר משה אל יחושע . ויחושע בן נון נער . ויחלש יחושע
אלא ח"ל משה יחושע . רבי אבא אמר כיון דשדרים למיעל לתמן אשתרי
למחוי שלים ובמה בשכינתא דעד הויא שעתא נער חקרי כמה דאוקימנא ובכתי
שעתא קשיר ליה משה בכהד ואע"ג דאשכחן יחושע בקדמיתא קרא קרייב הכי
סכוא דזמין למקרייב . אמר משה ודאי לא אשתריך דא למיעל תמן חלא בשכינתא
וכי אחזי : ד"ר זב עז אס חין וגו' . רבי חייא אמר וכי לא כוכ ידע משה
דאית זב כמה חילנין משניין דא מן דא וכו' כוא שבה לכ לישראל בכמה זמנין וכו'
אסתפק בדה . וכו' קב"ה קאמר ליה למשה בקדמיתא דכ"ה ארץ זבח חלב ודבש

שמות יח
סס לג
סס י"ח

אמר רבי יוסי הא אשתרו חזרייא דכתיב ויחושע בן נון נער . אמר רבי
שמעון רמיו להם רמיוא דחכמתא על מה דשאלו בקדמיתא דכתיב ויחושע בן נון
אס חין . אמר תמן תחמון חי כיא אחזיח להאי או להאי . אמר לון חי תחמון
דאיבא דארעא כשאר ארעי דעלמא יס זב עז חילנא דחי ולא מאחר עילאח יתיר
ואי תחמון דאיבא דארעא יתיר ומשנייא מכל אחר דעלמא תנדעון דכא מעתיק
קדישא קא נגיד ואחמנך סכוא שנייא עלאה מכל אחרי דעלמא וכדא תנדעון כי
זב ע"ז אס חין ודא בעיתון בקדמיתא (דבמשיכון בעיתון) למנדע דא דכתיב כי
י" בקרבנו בקרבנו דייקא או אס חין . וע"ד וכתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ למנדע
שנייא דיליה . ובימיס ימי בכורי ענבים . ובימיס מאי קא מיירי דכא וכו'
בכורי ענבים סגי ליה חלא ובימיס חיוון דאשתמודען כלכו כוו מתחברין בכהד
זמנא בכהדא חילנא דחטא ביה אדם הראשון כמה דמנין ענבים היו ועל דא ובימיס
חיוון דאשתמודען ימי בכורי ענבים דייקא . ויעלו כגב ויבא עד חברון . ויבא
מצבי ליה . חלא אמר רבי יוסי כלב הוא

אבכתא . אמר כלב יחושע הא ברכיב משה בסיועא עלאה קדישא ויכל לאשתמבא
מנייכו ואנא מח אטביד חיונלך למצבי בעותא על קברי אבכתא בגין דישחיו
מזוכין : (ס"א מעיטא בישא) דשאר * מאללין . רבי יחזק אמר מאן דכוכ
(נ"א דמעתא) רשים מכלכו דא עאל בגוויס * דכיה תליא חלא . ות"ח מאן הוא משאר אחרי דכוכ
לאעלא תמן דכא כתיב ושם אחימן ששי ותלמי ומדחילו דילכון מאן יכול לאעלא

א מרגלים :
(נ"א דמעתא)

במערותא . אלא שכינתא עאלת תמן בכלב לבשרא לאצבן דהא מטא זמנא לאעלא
בנייכו לארעא דאומי לון קב"ה ודא הוא ויבא עד חברון . תאנא אחימן ששי ותלמי
ממלא נפקו זרעא דאומי ונפילין * דאפיל לון קב"ה בארעא ואוליז מבנת ארעא
ומנייכו נפקו גיברי עלמא כמה דכתיב *המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם
אשר מעולם מדאחברי עלמא משתכחי . אנשי השם אחימן ששי ותלמי :

ויבאו עד נחל אשכול וגו' . רבי יהודה פתח *כח אמר האל יי' בורא השמים ויבנה
ומוטיהם וגו' . כמה אית לכו לבני נשא לאסתכלא בפלוגתא דקב"ה כמה אית

לכו לאסתכלא במי דאורייתא דכל מאן דאשתדל באורייתא כאילו מקרב כל קורבנין
דעלמא לקמי קב"ה ולא עוד אלא דקב"ה מכפר ליה על כל חוביו ומתקני ליה כמה
בורסיין לעלמא דאחי . (חסר) ר' יהודה הוה אזיל בארעא בהדי רבי אבא שאל ליה
אמר מלה חד בעינא לשאלא כיון דידע קב"ה דזמין ב"י למחמי קמיה ולמגור עליה
מיתא אמאי ברא ליה דהא אורייתא הוה תרי אלפין שנין עד לא אברי עלמא וכתיב

בב באורייתא *אדם כי ימות באהל . *איש כי ימות . וימת . ויהי פלוגי וימת . במדבר
מאז קבני קב"ה לב"י בהאי עלמא דאפי' אי אשתדל באורייתא יממא ויליז ימות

ואי לא אשתדל באורייתא ימות בלא בחד ארעא בר פרישותא דהכא עלמא כד"א
*כטוב כחוטא . א"ל אורחוי דמאריך וגזרי דמאריך מה לך למטרה בכו מה דאית לך

דשו למנדע ולאסתכלא שאל ודלית לך רשו למנדע כתיב *אל תהן את פיך לחטיא
את בשרך דאורחוי דקב"ה וסתרין גניזין עלאין דהא סתים וגניז לית לן לשאלא . א"ל

אי הכי הא אורייתא בלא סתים וגניז דהא היא שמה קדישא עלאה בוי ומאן
דמתעסק באורייתא כאלו מתעסק בשמים קדישא ואי הכי לית לן לשאלא ולאסתכלא .

א"ל אורייתא בלא סתים וגלייא ושמיא קדישא סתים וגלייא וכתיב *הנסתרות ליי' דברים
אלהינו והנגלות לנו ולבנינו הנגלות לנו דאית רשו לשאלא ולעינא ולאסתכלא בכו

למנדע בכו . אבל הנסתרות ליי' אלהינו דליה אימון וליה אחחזיון דמאן יכיל
למנדע ולאסתכלא דתחוי סתימא . וכ"ש למשאל . ת"ח לית רשו לבני עלמא למימר

מלין סתימין ולפרשא לון בר בוליא קדישא ר"ש דהא קב"ה אסתכס על ידיו ובגין
דדרר דיליה רשימא הוא לעילא ותתא ועל דא מלין אתמרו באתגלייא על ידיו ולא

יבא דרר כדרר דא דאיכו שארי בגיב עד דייתי מלכא משיחא אצל ת"ח כתיב
*ויצברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו (ובכלל הוא כעין דוגמא

לעילא . ת"ח) רחא דמלכ . **תלת** עלמין אית ליה לקב"ה דאייכו גניז בגוויכו :
עלמא קדמא הכא עלאה טמירא דכלא דלא אסתכל ביה ולא אסתדע ביה

בא איכו דאייכו גניז בגווי . **עלמא** תנינא דאייכו קשיר בכהא
לעילא ודא הוא דקב"ה אשתמודע מניה כמה דכתיב *פתחו לי שערי צדק . הכלים קיי

הם כשער ליי' . ודא הוא עלמא תנינא . **עלמא** תליחא הכא עלמא תתא
מנייכו דאשתכח ביה פרוזא ודא הוא עלמא דמלאכי עלאי שריין

בגווי וקודשא בריך הוא אשתכח ביה ולא אשתכח . אשתכח ביה השתא
כד בעאן לאסתכלא ולמנדע ליה אסתלק מנייכו ולא אחחזי עד דכלכו

שאי איב מקום כבודו . ברוך כבוד יי' מנמקומו . ודא הוא עלמא דלא יתקבל
אשתכח ביה תדירא . כנוונא דא בללס אלהים עשה את האדם כדן אית

ליה תלת עלמין • **ערמא** קדמאח באי עלמא דאקרי עלמא דפירודא וב"ה אשתכח
 זיב ולא אשתכח כד בעאן לאשתכלא זיב אשתכלא מנייבו ולא אחתוי

ערמא תמינא עלמא דאזיבו קשיר בכהוא עלמא עלאח ודא הוא ג"ע די בארע
 דדא הוא קשיר בעלמא אחרא עלאח ומכאי אחידע ואשתמודע עלמא

אחרא • **ערמא** תליתאח עלמא עלאח טמירא גני וסחים דלית מאן דידע ליי
 דכתיב יעין לא ראתה אלהים וזאתך יעשה למחכה לו • וכלא כנוונא
 (קדמאח דאמינא ובקשוט) דכתיב יבנלם אלהים עשה את האדם (ת"ח ודא)
 דברים יד על דא כתיב יבנים אתם ליי אלהים וגו' כחם דאוקמוח ואלין אינון בנלם אלהים

ואלין ירחין ירוחא עלאח כנוונא דיליכ וע"ד אזכר באורייתא לא תתגודדו ולא
 תשינו קרחה דהא לא אתאבדיד וכה שכיח בעלמין טבין עלאין ויקירין לבוון דהן כ
 אשתלק (דזיקא) מכאי עלמא • ות"ח אלמלא לא חב אדם לא יטעם טעמא דמות
 בכאי עלמא בזמנא דעייל לעלמין אחרין אבל בנין דחב טעם טעמא דמותא ש
 לא ייעול לאינון עלמין ואחפשט רוחא מכאי גופא ואשאר ליה בכאי עלמא ורוחא
 אשתחיא בבהר דיעור לקבלא עונשא וצחר עיילא לג"ע דבארעא ואודמנא ליה מאנא
 אחרא דסבורא בכאי פרופא דגופא דכאי עלמא ממם ואחלבא ואחתקן זיב ותמ
 הוא מדורא דיליכ דחיר ואחשקר בריש ירחי ושכחי בשמחא וסליק ואחשער לעילא

ס לעילא כה"ד ירויכ מדי חדש בחדשו וגו' • מדי חדש בחדשו אמאי • אלא רזא
 דמלא בנין חדתאי דסיכרא דאחשערא (עטריו) לאגהרא מן שמשא בכהוא זמנא
 וכן מדי שבת בשבתו • מדי שבת דא סיכרא • בשבתו דא שמשא דכורא אחיא ל
 מן חמין • ועל דא בלא חד מלא • ודא הוא ברירא דמלא בר לחייבא דכתיב זכ
 מיתא לכלבו עלמין כרת מכלבו עלמין ואשתאין מכלא כד לא עיילי בתשובה • אמ
 רבי יודא ברין רחמנא דשאלנא ורווחנא מלין אלין וקאימנא עלייכו • **אביר** ר
 שמעון מפרשחא דא אוליפנא דא דחממחא ואשתמעו מנח ריין עלאין ויקירין ת"ח
 קב"ה משבח באורייתא ואמר אזילו באורחי אשתדלו בפולחני וכה אכא מעיל לכ
 לעלמין טבין לעלמין עלאין • בני נשא דלא ידעי לא מהימני ולא מסתכלי קב"ה אמ
 אזילו אלילו הכוא עלמא טבא הכוא עלמא עלאח דכסופא אינון אמרי איך ניכר
 לאללא ליה ולמדע כל באי • מה כתיב עלו זה בגב אשתדלו באורייתא ותחמ
 דהא היא קיימא קמייכו ומנח תגדעון ליה :

וראיתם את הארץ מה היא וגו' • תחמון מנח הכוא עלמא דהא ירוחא דאחשכא
 דאנא עייל לכו זכ • ואת העם היושב עליה אינון לדיקיא דבגנתא

דעדן דקיימן שורין שורין ביקרא עלאח דדרגין עלאין • החוק הוא הרפס • זכ תחמ
 אי זכו לכל באי כד אחקפו על יצריכון ותזכרו ליה אי לא אז כד אחקפו באורייתא
 למלעי זכ ימנא וליליא חו אי ארפו ידייכו מנח וזכו לכל באי • המעט הוא אם ר
 אי כגיאין אינון דאשתדלו בפולחני ואחקיפו באורייתא בנין דזכו לכל באי אי לא :

ומה הארץ השמנח הוא אם רח • מדאורייתא תגדעון מה הארץ מה הכוא עלמא
 אי אסגי טיבו עלאח ליחבא או אי אזעיר מנח כלום • היש זכ עז אם אי

כאית זכ אלנא דחיי לעלם ולעלמי עלמין או אי נרורא דחיי אשתכח כנוונא אם לא
 ויעש

יערו

בנגב ויבא עד חברון . ויעלו בנגב בני נשא סלקין בגווש בנגב בלבא עללא
 כמאן לאשתדל במגנא בגיבו דחשיב דלית בה אגר חמי דכא עותרא דכאי
 ולמא אביד בגינא חשיב דכלא הוא בנגב כד"א י'חרבו המים ומתרגמין נגיבו . בראשית ט
 בחר ויבא עד חברון עד דלתי לאשתבארה בה קארי ושאי בה . וישם אחימן שבי
 תלמי . תמן חמי פליגן סגיאין טמא וטבור אסור ומותר עונשין ואגרין אלין אינון
 רמי דאורייתא דקדוקי אורייתא . ילידי הענק דאחילדו מסטרא דגבורה . וחברון
 שבע שנים נבטח אלין אינון שבטין אנשין דאורייתא שבטין פנים אית לה לכל סטרא
 שטרא . וחברון דא אורייתא מאן לאשתדל בה אקרי חצר . לפני זעון מזרים תנין
 אורייתא אית לקבל אורייתא וסיינו תורה שבכתב ותורה שבפ"פ ודאי (מל') חברון
 ותורה שבכתב נפקת כד"א י'אמור לחכמה אחותי את . ודאי נבטחא שבע שנין דבג"כ מל' ז
 אקרי בת שבע . לפני זעון מזרים כד"א י'תרג חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם מלכים א' ב
 מכל חכמת מזרים : **ויבאו** עד נחל אשכול אלין אינון מלי אגדה דרשה דתליין
 בסטרא דמכימותא . ויכרתו משם זמורה וגו' . חולפין מתמן ראשי פרקין
 ראשי מלין אינון לבני מכימותא חדאין במלין ומחברקן מלין בגוויחו ומסתכלן
 ורשעא חד ועקרא חד ולא אשתכח בכו פרודא . אינון דלא משתכחי בני מכימותא
 לא חולפי אורייתא לשמה שוויין ליה למכימותא בפרודא כד"א וישאורו במוט בשנים
 בפרודא . מכו במוט כד"א י'אל יתן למוט רגלך . ומן הרמונים ומן הכתמים כלא שוין
 הכנים קבא
 בני מלי לסטרא אחרא לסטרא דמינאי לסטרא דפרודא . כד"א **וישובו** מתור הארץ .
 ושובו תייבין לסטרא בישא ותייבין מארחא דקשוט אמרי מאי איכפת לן עד
 ומא לא חמינא טב לעלמא אשמלגא בה ביתא ריקס . יתיבנא בקלגא דעמא ולהבוא
 גלמא מאן יזכי ומאן ייעול לגוויס טב לן דלא אטרחנא כולי האי . **ויספרו** לו
 ואמרו וגו' . הא אשמלגא ולאניא בגין למדע חולקא דהבוא עלמא . וגם זאת
 אב ודבש היא טב הוא הבוא עלמא עלמא כמא דידענא באורייתא אכל מאן יכול
 מזכי ביה : **אפס** כי עז העם תקיף הוא דלא יחשיב כל עלמא כלל בגין דיבא
 ית עותרא סגיא לאשתדל ביה מאן הוא דזכי בה . ודאי אפס כי עז העם היושב
 בארץ מאן דבטי למזכי בה בטי למכוו תקיף בעותרא כד"א י'ועשיר יענה עזות . מל' ית
 בערים גדולות בצורות . בתין מליין כל טובא דלא יחסרון מכלא . ועם כל דא וגם
 ילידי הענק ראינו שם בטי גופא תקיף גיבר כארי (דישתכח תמן דדירה) בגין דהיא
 משהת חיליה דבר נש לאשתדל בהבוא איסור והתר טמא וטבור כשר ופסול מאן
 יכול לזכארה בה . ועוד . **עמרק** יושב בארץ הנגב . אי יימא בר נש דאפילו בכל דא
 זכי . עמרק יושב בארץ הנגב . הא יארא בישא קטיגורא מקטרגא דב"ר
 דישתכח דתיר בגופא . והחתי והאמורי וגו' כמא מקטרגי משתכחי תמן (בגין) דלא יכול
 בר נש למיעל בהבוא עלמא כלל מאן יזכי ליה ומאן ייעול בגוויס במלין אלין :
ויניאו את לב בני ישראל . בגין דאפיקו שום ביש עלה כד"א ויוניאו את דבת
 בארץ . אינון בני מכימותא מאי קא אמרי אס הפך בנו יי' ונתנה
 לנו . כיון דישתדל בר נש ברשותא דלבא לגבי קב"ה לא בטי מן אלא לבא ויסתמרון
 הבוא רשימא קדישא דכתיב י'ועמך כלם לדיקים לעולם ירשו ארץ . אכל . ישיש פ

אך

ביום אל תמרדו בני דלל ימרדון באורייתא דאורייתא לא בני עותרא ול
מאני דכספא ודכסא. ואחס אל תיראו את עם הארץ. דכא גופא תביר
מבני ג' אי ישתדל באורייתא ישכח אסוותא בכלל הכ"ד ירפאות חבי לשרך וטקוי לעממתי
ש' ד וכתוב יולכל בשרו מרפא. וכל אינון מקטרגי אינון מוכרזאן ואמרי פנו אתר לפלני
טבדא דמלכא. בנ"כ אל תיראו. כי להמנו הם. אינון בגרמייהו מזמן מזוני בנ
מלכא ה' יומא לאינון דמשתדלי באורייתא כד"א יואת העורבים יויה לכלכלך וכתוב י' וטבדא
מביתאם לו להם ובשר. סר כלם מעליהם מאן אלס דא חוקפא דדינא קטורא מאי טעמא
אעדי משום דיי' אתנו אל תיראום כלל אעדיאו בגין אורייתא זכאח חולקבון דאני
דמשתדלי באורייתא לשמה דכא מתקשרי בקב"ס ממש ואקרון אחים ורעים הכ"ד
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך :

הכלם קב

ויבאו

עד נחל אשכול וגו'. רבי אבא אמר כרתו הכוה אשכול אחו לסלק
ליה לא יכילו. אחו לנטלא ליה לא יכילו אחו כלב ויהושע נטלו ליה
וסליקו ליה ואזדקק על ידיהו הכ"ד וישאורו במוט בשנים בשנים באינון שנים יחידין
זמורא מאי קא בעאן אלא אשכול כוה תלייא ביה וצבוד דכוה מתחבר באתריה אקר
זמורא. לבתר קרייה מוט. דכתוב וישאורו במוט הכוה דאשתמודע הכוה דכר
מכאן ידעו יהושע וכלב דאינון אתחזיון למיעל לארעא ולמכויו לון בנ חולק ואחסא
עד דכוו אתיון אמלכו עליהו כלכו. קאים כלב באיצא. אמר איצא איצא אי בני
אין מתקטלין מה אכן בחולקך מיד קלי גרמיה ויהבו לון. ר' אלעזר אמר לא יב
לאחרי דכא כתוב וישאורו במוט וכתוב בשנים ובכלכו לא כוה שנים כוותייהו ומכא
יהושע ב' חוליק יהושע לבתר דכתוב וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים ויה
שנים הא אוקמוה קדמאי. וכד מטו לגבייהו דישאל יבדו לון ואינון אשתארו ועד
גרמיהו שיריים. ר' ינחק אמר כד כוה מטאן לגבייהו דאינון ענקים כוה שוין הכוה
חוטרא דמשה קמיהו ואשתארו ומוגן דהכוה חוטרא יביב לון הכ"ד ויאמר אליהם על
שמו' ד זה בנגב. כתוב הכא עליו זה וכתוב הכס י' ואת המטה הזה וגו' ובגיייה אשתארו. דא
תימא בני ענקי'א שברו לון אלא אחו לכסא לון וכוה שוין לקמיהו הכוה חוטרא
ומשתארי (ס"א ומשתארי) מקמיהו. רבי יהודה אמר מכורת שמא קדישא מסר ל
משכ ובגיייה אשתארו מגייהו. ר' חייא אמר תלת שמכן אקרין. נפילים. ענקים
רפאים. וכלכו אורכי יומי. נפילין אקרין בקדמיתא לבתר כד אתחברון בצנת
כא וואלדו מגייהו אקרין ענקים. לבתר דכוו אזלו וטשאן בכאי עלמא ומתפרי
ממכא דלעילא אקרין רפאים. אמר ר' יהודה וכה כתוב י' רפאים יחוללו ר' רפאי
דכרי' יחשבו אף הם כענקים. אל הכי כוה בגין דענקים אתו מכאי סטרא ומכאי סטרא
ואתיאשו יתיר בארעא. געווגא דא רפאים ומגייהו נפקי וכוה אורכי יומי וכ
מתחלשי אתחלש פלגות גופא ופלגות קאים כיון דפלגות גופא כוה מית כוה נסבי עשב
מעשבי ברא ושדיין לפומייהו ומיתו ובגין דאינון בעאן לקטלא גרמיהו אקרין רפאים
מייס ושכניהם. ר' שמעון אמר אלמלא כוה עיילין ישראל לארעא בסימני' (נ"א באומנא
דלישא

איו' כ
דכרי' כ

שנא בישא לא כוח קאים עלמא רנעא חד . מאן אומנא לישנא בישא נחש ורזא
 לך מדאחא נחש על חזא חטיל בך זוכמא . אמר רבי שמעון ועל בלא מחל קב"ה
 מן לישנא בישא בגין דכתיב יאשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אחנו מי אדון הכלים יב
 . ת"ח כמה עבד הכוא לישנא בישא גזר על אבהתא דלא ייעול לארעא . ומיתו
 זון דאמרו ואתגזר בביה לדרי דרין (כ"ט) כחא דאפיקו לישנא בישא על בלא . כביכול
 דאפיקו על ארעא קדישא כאילו אפיקו עליה בגין כך קני קב"ה על דא (כלומר קני לשמיה)
 וקאיומו ישראל כלכו לאשתא לא מעלמא אלמלא בעותיה דמשה :

ספרו לו ויאמרו וגו' . אמר רבי חייה מ"ש כחא ויספרו ולא כתיב ויגידו או
 ויאמרו אלא כל חד חוליק מלה בלחודוי . ויגידו בכל אתר רמז קא רמז
 במתא וכה אתמר . ויאמר אמריה בעלמא ויאמרו הכורא דלבה . ויאמרו
 וקידתא וכה חוקימנא במכא אתר . ויספרו פרישותא דמלה בכל אתר . באנו אל
 ורץ הלכנו מבעי ליה . אלא באנו עאלגא לתמן להביא ארעא דכוית משבח בכל יומא
 וית אמרת דלית דכוותה . וגם זכא חלב ודבש היא . ר' יחזקא אמר מאן דבעי
 וימר כדביא אמר מלה דקשט בקדמיתא בגין דיהמנו ליה כדביי . ר' חייה אמר
 (לא) הכי אמרו עאלגא להביא ארעא דכוית משבח לה כל יומא ואמרת דלית דכוותה
 ס זכא חלב ודבש היא) וארימא שבחא על בלא ולא הכי דכא זכ פריה אשתא
 מאיון זעירין קטפו . אמרו אי לדא אחסין קב"ה לישראל וסבלו כל אינון עקטין
 וליאותין הא בארעא דמלרים אית אשתאין ואיבין דארעא יתיר על חד תרין :

פס כי עז העם אורחיה דעלמא דאינון גברין מגיחי קרבא יתבין לבר לאשתמרא
 ארחין וכחא אפילו אינון בני מתא תקיפין גבורין . והערים צורות דאפילו
 מלכין דעלמא יתכנסו עלייהו לא יעבדון בכו פגימותא . ח"ר יוסי כל מה דאמרי
 שנא בישא אמרו וקשיא מכלכו דכתיב עמלק יושב בארץ הנגב . לבר נש דנשכיה
 חא כד בעאן לאגזמא ליה אמרי הא חוייא כחא . רבי אבהא אמר ודאי דא קשיא
 ל מה דאמרי כלומר הכוא דאגח קרבא בכלא הא כחא זמין . ובאן אתר בארץ
 גב דכא הוא אתר לאעלאה ביה . מיד ותשא כל העדה ויתנו את קולם קביעו בביה
 ורות לעלמין כהכוא ליליא . ח"ר יוסי עיטא נסיבו על בלא לאפקא שום ביש . מאי
 בלא על ארעא ועל קב"ה . ח"ר יחזקא על ארעא חינו . על קב"ה מנין . ח"ל
 מע דכתיב אפס כי עז העם מאן יכיל בכו כי עז העם דייקא . וכתיב עמלק יושב
 ורץ הנגב דרין גרמו כל האי כמה דאתמר ובעא קב"ה לשיאלא לון מן עלמא הכ"ד
 ויאמר להשמידם לגוי משה בחירו עמד בפרץ לפני וגו' :

זכ קי

תה יגדל נא כח יי' . ר' אחא ור' יוסי אמרי זכאין אינון ישראל מעמין עכו"ם
 דעלמא . דקב"ה אתרעו בכו ואתכני בכו ואתפאר בכו דכא עלמא לא אברי
 חא בגימיון דישראל דיסתלון באורייתא בגין דחד בחד אתקשין וישראל לתתא בכהי
 מא אינון קיומא דיליה . וקיומא דכל שאר עמין אימתי בזמן דעבדי רעותא דמאריכון .
 חא כד ברא קב"ה בר נש בעלמא אשתין ליה בגוונא עלאה (יקירא) ויהב ליה
 ליה ותוקפיה באמלעיתא דגופא דתמן שריא לבר דכוא תוקפא (ומזונא) דכל גופא
 תמן תמן כל גופא (וכל אינון שייפי דגופא מתמן תתנו) . וכה לבר אחיד

ואתקף

אחער לון אמר לון קומו פוקו לנו פרדס דאברה • נפקו חמו לאלין מארי מקרא
דכוו אמרי בכהוא קרא :

בזדבר כזכ יתמו • הא באתר אחרת לא • ושם ימותו הא באתר אחרת לא
ודא בגופין אבל בשמתין לא כגונא דבני גנחא • אמר לון כהוא

מנא פוקו • נפקו בדיס אמר לון שמעתון מדי לנו כהוא דרגא אמרו שמענא
הא חד קלא כזכ אמר מאן דפסק יתפסק מאן דקצר יתקצר מאן דקצר יתאך •
אמר לון ידעתון מאי האי אמרו לא • אמר לון חמיתון כהוא נשרא רברבא וכהוא
זוקא דקא מלקט עשבין ר' חילאי דנליבין כזכ הוא וברכי ומטא בכא וחמא הוא
נזוקא בריס מערתא דא כיון דעלו לנו חשך לא יכילו למסבל ומיתו וכהוא נזוקא
דריס קיימא בכל יומא קמיה דנלאל בשעתא דנחית ממחיצתא עלאה ואמר קמיה
גלת מלין • עד לא יפתח צלאל ברזין סתומין דחממחא דכל מליי רזין סתומין חיון

דעין לא רחמא חלכיס זולתך * האי (מאן) דאמר מאן דפסק יתפסק • מאן דפסק
גלין דאורייתא על מלין בטלין יתפסקון חיוויי מהאי עלמא ודייסי קיימא בכהוא
גלמא • מאן דקצר יתקצר מאן דקצר אמר ולא מאריך זיכ גו נייחא יתקצר מחיון
האי עלמא • מאן דקצר יתאך מאן דאמר אחד אטריך לחטפא חלק ולקצא קריא
ליה ולא יעבד כהאי את כלל • ומאן דעביד דא יתארכון חיו • אמרו ליה חו אמר
רזין חיון וחדא אשתתף בכו ואינון תלתא • וכד חו תלתא חיון חד • אמר לון חלין
רזין שמחן דשמע ישראל דחיון יי' יי' אלהינו אשתתף בכו ואיכו חותמא דגושפיקא •
מת • וכד מתחברין כחדא חיון חד ביחודא חדא • חו אמר תרין חיון וחד אשתתף • כד
ליט טאם על גדפי רוחא ושאת במאתן חלק ואשתתף • אמר לון חלין תרין כרוביס
הוא רכיב בכו קב"ה • ומן יומא דאגניז יוסף מאחוי אגניז חיו (ס"ה חד) ואשתתף

ד לגבי בנימין כה"ד * וירכב על כרוז וישף וידא על כנפי רוח • ואגניז במאתן חלק תכלס ית

למין ואשתתף כהוא דרכיב עליה דחיון מאתן חלק גניזין חיון דיליכ בריך כהוא • פוקו
כזא זכאין חיון • נפקו יכב לון כהוא ממנא וורדא * חדא • נפקו אשתתף ס"ה אחרת

ס מערתא ולא אחזי כלל • חמו כהוא נשרא דכזכ נחית מכהוא חילנא ועלא גו מערתא
חרא • אחרו חיון בכהוא וורדא ועאלו חמן אשכחו כהוא נשרא אפוס מערתא אמר
ן עולו זכאי קשוב חזרין דכא לא חמנינא חדוה דחברותא מן יומא דאנא ככא חלא בכו •
אלו מאטו לפרדס אחרת וכהוא נשרא בדייכו • כד מטי לגבי חיון מאריכו דמשכ
סכד כהוא נשרא דיוקנא דאס בלבוש יקר מנכר כותייכו ויתבי עמכון כחדא
מר לחיון דיתבי בכו יקר למארי מתניתא דחתו ככא דכא מאריכו חממי לון פליאן

ברבן ככא • אמר חד מנייכו חית בכו סימנא • אמרו חין • אפיקו תרין ² ורדין ואחרו ב שונים :

כו אמרו חיו מארי מתניתא חיו ² זכאי קשוב אחידו בכו ויתבו • בכהיא שעתא חולפו • דיקי אחרת

מן תלתין בלכות דלא חו ידעי מקדמת דנא ורזין אחרתין דאורייתא • אכדו לגבי

יון מארי מקרא אשכחו דכוו אמרי ² חמי אמרתי חלכיס חתם וזני עליון כלכס • חני ש פכ

מרתו בשעתא דאקדימתון עשיה לשמיעה דכא חלדיס חתם וגו' כיון דאמשכתון

חד יצר הרע חקן כאדם תמותון וגו' • מכ מיתתו של אדם חמית ליה לעפרא

גין דיתמחי כהוא יצר הרע די בגויה וכהוא יכ"ר חיו דמית ואשתכל בגויה •

אמר הכהן סבא דעליהו אף כהן כתיב ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה מאי פגריכם דא יצר הרע כליל דכר ומוקבא חסרונין דלית בכו דיצר הרע נחית תדיר לחסרונה ולא סליק * בקדש מעלין ולא מורידין במסאבו מורידין תדיר ולא מעלין * שמעון א ל וע"ד חיקרון פגריכם חסרונין לכוון כד"א יאשר פגרו מעבור את הנחל וגו' סופא דקרא אובח דכתיב יפלו ולא כתיב תפלו * וע"ד במדבר הזה יתמו אינון פגרים ושם ימותו בגין דרעותא דקב"ה לשיאלא להני פגרים מעלמא לעלם * אמר לבו רבי חילאי זכאי קשט עולו ותחמו דכא רשו אתמסר לבו למיעל עד הכהן אתר דפרוכתא פריסא זכאח חולקון קמו ועאלו גו דוכתא חדא וכוו חמן מאריבון דאגדה ואנפיהון מנכרן כנכירו דשמשא אמרו מאן אלין אמר לבון אלין מאריבון דאגדה וחמאן בכל יומא נכירו דאורייתא כדקא יאות * קיימו ושמעו כמה מלין חדתינ באורייתא ולא אחיביב לון רשו למיעל לגוייכו אל"ר ר' חילאי עולו לדוכתא אחרת ותחמו * עאלו לגו גתא אחרת ותמו אף הכי כראן קברין ומיד מתין ומתהדרין חיון בגופין מנכרין קדישין אמרי ליה מאי האי אל"ר דא עבדי בכל יומא ומיד דשככי מתעכלא הכהן זוכמא בישא דקבילו בקדמיתא וקיימין מיד בגופין חדתינ מנכרין באינון גופין קדישין (נ"א כ"ו) דקיימין על טורא דסיני כנוונה דאחון חמאן * קיימו כלכו על טורא דסיני בגופין בלא לכוכא כלל * כיון דאמשיכו עלייכו יל"ר אתהדרו בגופין אחרנין בגופין קדמאין גופין שמוח ל נוכדראין הכ"ד יייתגלו בני ישראל את עדים מוכר חורב * קלא אחר זילו אתהנשא הכהן אהליבא קאים על קיומיה וכל אינון קתדראין קמים לשעתא פרחו כלכו ולא חמו מדי אשתארו בלחודייכו תחות חילנין דגתא חמו פתחא אחרת עאלו חמן חמו היכלא חדא עאלו ויחיבו חמן * תרין עולימין כוו חמן * זקפו עיינין * וחמו חד משכנא מרקמא בכל זיני יאורין וגוויין דעלמא ועליה פרים פריסא דנכורא מנללא דלא יכלין עיינין לאסתכלא * (ונפוס תרין מלין חמו גו הכהן משכנא עד אחר דפרוכתא פריסא דלא חמו) מתמן ולהלאה לא חמו כלום * ארכיו אודיין ושמעו חד קלא דכוכ אמר בלאל רביעאח איבו לנכורין עלאין * יוסף רביעאח איבו גו נכורין דאדס קדמאח כח סליקו דלעילא חביבא דכלא * עליה כתיב * וגסכו רביעית הכין בקדש וגו' מאן דיסתכל וחמיסמון עיניה * מאן דלא יסתכל חמי ואסתפתח * חילנא דחמי סרי כד כפיק יקוק ויתקיים : אי לא כפיק חויל בישא חביל ליה * מאן דעאל תרין כרובין לגו רעותיה תתעביד * מאן דמעין רחיק מרעותיה * קרבנא דרביא שלים לאסתכלא פסקי הכהן קלא אמרו אינון תרין עולימין סימנא אית בגוייכו אמרו הין אפיקו אינון תרין ורדין ארחו בכו אמרו חיבו עד דתשמעון תרין מלין ברזין עתיקין מגו מארי מחיבתא ויכוו תדיר ברזא בגוייכו אמרו הן * אמר ר' שמעון כל בני מלין וכל מה דחמו כתבו וכד מנו הכהן הוכ כתיב אשמרה דרכי מחטא בלשוני * ואנא שחילנא לאבי אבא כמככו אינון תרין מלין ואמר לי חייך ברי אינון תרין מלין באנו עלמין וחריבו עלמין מאן דאשתמש בכו * כיון דשמעו אלין תרין מלין אמרי אינון ימקי פוקו פוקו לית לבו רשותא יתיר למשמע * אפיק חד מגוייכו תפוח אחד ויבכ לון ואמר אחרו בדה אחרו ביה ונפקו ויכל דחמו לא אנשו כלום * נפקו הכהן אחרת אחרת אמר לון חברייא ר' חילאי שדרי לבו תוריוכו ליה הכהן אפוס מערתא וכוו ייתי וידע לבו מגין עלאין דלא ידעתון * דאיכו חבט מגו מחיבתא

מתיבתא דיהא ליה רשו לגלחא לכו מלין . נפקו בדיה ואורכו אפוס מערתא וכו
 נכדרן מלי דא לדה מכל מה דחמו ואולפו חמן . אדכא הא ר' אילאי אחא נכיר
 שמשא א"ל אורייתא חדתא שמעתא . אמר לון ודאי ורשו יכבי לי למימר לכו מלי .
 נחברו כחדא אפוס מערתא ויחבו . אמר לון זכאין אחון דאחמי לכון מאריכון
 ויונא דעלמא דאחי ודא לית לכו דחילו ואמחמו אמרו ודאי הא אחנשי מן ארחא
 בני נשא ותוואא חיבו על כל מה דחמינ בדי טורא . אמר לון חמיתון אלין טוריא
 ולכו ראשי מתיבתי לעמא דא דנמדברא וכוו הסתא מה דלא זכו כד הוו בחיין .
 אלין רישי מתיבתי כלכו בריש ירחי ושכתי ומועדויי מתכנשי לגבי טורא דאכרן
 הכא ומחערי לגביה ועאלין גו מתיבתא דיליה ומתחדשן חמן בדכיו דעלא קדישא
 נחית על רישיה ומשה רבו דנגיד עליה ועמיס מתחדשן כלכו בחדושין דרחמינן
 מלכא קדישא עד דאקרי הכא מתיבתא דרחימותא ואיכו נטיל בכל מתיבתא בטימירו
 קיק מתעפפן כנשרין גו מתיבתא דנכורא ואיכי מתיבתא דמשח וכלכו קיימי לבר ולא
 גאלין לגו בר אהרן בלחודוי וכפוס שעתא אקרן בשמא . ולית מאן דחמי ליה למשה
 יהא הכוא מסוכ דאנפוי פריס קמיס ושבע ענני יקר סחרניס . אהרן קאים גו
 דגודא דלתתא מן משה ופרגודא פסיק ולא פסיק בגווייכו . וכל רישי מתיבתי לבר
 ופרוכתא דפרגודא דא . וכל שאר לבר מאינון עניין וכפוס חדשי דנכירו דאורייתא
 אסתכרר הכי מנכרן אינון עניין ואסתקלישו בדקיקו דנכורא עד דאתחזי הכוא מסוכ ומגו
 הכוא מסוכ חמאן נכורא דנכיר יתיר מכל נכירין דעלמא ואינון אנפי משה . אנפוי
 א אתחזון כלל ולית מאן דחמי לון בר הכוא נכירו דנפיק מגו הכוא מסוכ בתר כל
 אינון עניין . משה אמר מלכ סתס לאהרן ואהרן פריש לברבדי מתיבתי . במה פריש
 כל אינון מצועין דאסתמינו מניה כד מטא זמניה דיוכשע והסתא חיבו מהדר לון .
 במה פליאן ומקורין ומצועין ונחלין דנצעין מכל מלכ ומלכ . כל נשין זכין דכאי דרא
 ונחאן למריס אוף הכא בדי זמנין וכדין סלקין כלכו בתמרות עשן גו מדברא דא .
 הכוא יומא אקרי יומא דכלולא . נשין בלילי שבתות ובלילי יומין טבין כלכו אתאן
 גבי מריס וידעין אשתדלותא בידיעה דמארי עלמא . זכאח דרא דא מכל דרין
 עלמא . נפקי ממתבתא דמשה ופרחי לגבי מתיבתא דרקיטא ואינון דאתחזון פרחי
 גבי מתיבתא עלאה על הכוא דרא כתיב אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי

הכלים קמד

דבריה יח

בראשית יח

עס כס

אלכיו . **פתח** ר' אילעי ואמר יתמיס תהיב עס יי' אליך . מה בין תס לתמי' . דבריה יח
 נאברהם כתיב אסתכלך לפני ויהי תמים . יעקב דאשתלים יתיר כתיב ביה ויעקב איש
 תם . אמאי אקרי איש תם בגין דלא אשתאר ביה פסולת כלל דכא פריעה כוס ביה .
 ומה אסתפרע (ס"א פריעה כוס ביה דאסתפרע) ואחדרי מהכוא פסולת . בגין דכוא
 אחר דאסתקף לפסולת דלגו אחר דפריעה שארי חיבו שור דיוקנא דשמאלא דכרסייא
 יליה . וכהוא שור אקרי שור תס דכא רתיבא דכרסייא רשימא דברית חית ביה
 ע"ד הכי שור אקרי תס ויעקב אחד ביה בגוויס ובהאי שור עביר פריעה ואעבר
 ימא דפסולת כלא . במתמתא דכללאל כתיב ויזכור אלהים את רחל . בשדה ז
 יתיב פקידה וברחל כתיב זכירה אמאי בגין דכור אחרשים ביעקב דאיכו
 ברית שלים כד אסתעבד (ס"א אחייליד) יוסף . ובמה כד נטל שור בדיה
 דלא יתקף לסטרא אחרא . ובגייי קך אסתקרי יוסף בכור שור דכוא שור

דנעל

(ח"ד)

ב"א

שלח קד

דנטל יעקב צבור שורו ודאי וכחוא שור • שור תם • ויעקב איש תם דבין ושלט מאריס
 דביחא דכחוא שור תם שארי בגווים בגין דאית שור מועד בסטור ערלה פריעה
 וכמה גרדיני נימוסין נפקין מגיה עד דרגא בתרייתא דאקרי שא"י כחוא דאפיל
 ביתין דעלמא דלא דיירין בהו בני נשא • וכלבו נפקי מכחוא שור מועד • ודא
 דברים כ' בחבורא דחמור בישא ובג"ל תלח תחרוש צבור ובחמור יחדיו • בגין דלא לאתפרא
 לכו • ובכחוא מחיבתא דכללאל וכן בתרין מחיבתי ויעקב איש תם • בעלה דכחוא
 תם • ומאן איכו א' רח דר"ו וכד הוו כלל דכר ומוקבא כחדא דקין גטיל כל אחוון
 מ"כ א' א' א' • ואיכו א"מ א' תתן אמת ליעקב כלל דכר ומוקבא כחדא שלימו דכלא
 אברהם לא תתפקד על פריעה וכד עאל עאל להכוא תם ולגו דרגין דיליח דאקרון
 כחדא ים וחייו תמים לבתר אסתלק אברהם ועאל לגו ואתקשר עם ימינא עלאה •
 כרי נוסחי תמים תהיה עם י' אלהיך ודאי כמה דאיכו תמים כללא חדא * אוק אנת תבא
 עמי תמים עמי ודאי • כמה אתעביד בר נש תמים דיבא ת"ס י"ס • תם כמה
 דאתמר • י"ס כל אינון דרגין קדישין דיליח אקרון י"ס ולא תתפרש מגיה לעלמין •
 פשני לא * אוק אנת כגוונא דא לאעדא מנך דרגין נוכרחין ולא תתקשר בתמים למיחוי כך
 דרגין קדישין רחא דים ודרגא קדישא • ת"ס • לקבלא א' רחא דיעקב • ב"ל אלתריך
 למיחוי בכל יומא ת"ס י"ס כגוונא דא ממש השתא פריש מאן דפריש במחיבתא דסיכרא
 קדישא שפירא איכו בחוורו וכל גוונין מנללן בה ומרקמן ואיכו כחוא שפירו וחוויר
 דשמשא ממש • ובכחוא ימא דיליח גו שבעין שנין נפקא מנא חדא ואפיק מגיה גוון חכלת
 ואיכי נטלא גוון דא ותקינת ליה ואתחפיי' לבד כהאי גוון • לאו דהאי גוון לבושא דיליח
 דכא י"ש ורגמן לבושא אכל חופאס דלבר האי גוון כוא • כגוונא דא כוא משכנא
 דכוליח בשפירו מרקמא לגו ולבחר ופרשו בגד כליל חכלת • מ"ט בגין דתחות ים דא
 אית מלכות י"ס כלל דכר ומוקבא ואית לון עינא בישא לאסחכל' וכד מסתכלין זמין לעינייהו
 גוון חכלא ולא יכלא עינייהו לשלטא ואיכי תתקנת לגו בכל גוונין מרקמן כדקא יאות
 מתתחמן לד' סטרין דעלמא • כגוונא דא ב"ל דליש י"ית אתעביד בכל יומא תמים •
 ת"ס בד' כנפים מתקן כדקא יאות י"ס בכחוא חכלת דגוונא דשבעין דרגין דימא סטרא
 בישא כד אסחכל כהאי בר נש לא יכל לאבאשא ליה בעינא בישא • ובדין איכו
 תם י"ס עם י' אלהיו ממש בתקונא חדא איכי לעילא ואיכו לתתא • לבתר אסתלקת
 איכי גו דרגין עלאין • אוק הכי בר נש אסתלק איכו לבתר בתפילין גו דרגין
 עלאין • וע"ד תמים תהיה עם י' אלהיך • עמי ודאי • ודאי בשעתא חדא דרגא
 חדא איכי תתקנת לעילא וב"ל תתקן לתתא • א"ר אילאי כל א' דכא כגוונא דא
 מתקן למיחוי כל חד תמים עם י' • ועל רחא דא במדבר כוא יתמו ואי תימרון
 דכד אתמר לביש אתמר הכי כוא ודאי דכוא לון למיחוי כל חד תמים עם י'
 בארעא קדישא אחר דיי' שארי תמן למיחוי אפין באפין כחדא עמי • וכשתא כל חד
 כוי תמים במדברא דא לבד אחר רחיק מתמן דלא יסתכל אפין באפין בדידי
 למיחוי עם י' כדקא יאות • ושם ימותו כמה דחמיתון דעבדין בכל יומא • זכא
 חולקבון חבירי קדישין דזכיתון לכל האי • הכי תרי מערתי אחרנין דילכו דלא תשכחו
 במדבר יב כל דא תמן דאינון גו מחיבתא דמשה • יחזי מרחיק וע"ד כתיב במשה עמו מאד מכל

אדם • ונביאם עלאה • קביל לון למחיבתא דיליה מיומא דשארי למחמי כל דא עד
 ווא שטחא שבעה יומין • ווא לא חוו מסתכלן בהאי עלמא כלום • אמר לון ר' ^ל
 גלי זכאין קדישין אימא לכו מלין דשמעתון ומלך קדמאח כד חנדעון מדידו דמשחחא
 מא גליפא מפרש הגדעון (ואע"ג) דללאח רביעאח איכו דנכורין עלאין דכחיב
 למלא אורו רוח אלבים בהכמה ובחצונה ובדעת • מאן דלא אסתכל חמי וחתפתא • ^ל
 מן דלא אסתכל באינון חלת מלין טמירין מה לעילא מה לתתא וכו' זמין איכו
 חפתחא באורייתא ולפקחא עיינין דה • אינא דחמי סרי • שדרתו דב"ד כד כפיף
 מי מאריה יזקוף וייתקיים לתחיית מתייא • אי לא כפיף במודים אהעביד חויל
 ת ליה תקומה לכהא זמנא • מאן דעאל בין תרין כרובים לגו • מאן דעאל שיטור
 יין פתחין לגו בי כשחא אהדבק במאריה ורעותיה אהעביד • מאן דמעין בללותיה
 סתכל דה רחוק מרעותיה דשאי • קרבנא דרביא כד קרב ב"ד בריה לבי ספרא או
 ילה דא קרבנא שלים לאתקבלא • מכאן ולכלאח רחמיין זילו • ס ס אלעזר ברי
 ייר קאמרת כפוס מה דאליפת • אבל ח"ו דאע"ג דחל הות עקרא בהכא זמנא
 קב חכים כוס • ואלמלא לא ידע יעקב דלאח אנתחיה לא קביר לה במערתא
 אחברא בהדיו בחבורא חדא ויהא קביר לה לבר מארעא • אבל ללאח אעיל לה
 ארעא ולרחל שוי לבר • מית יעקב אהקבר בגויה בחבורא חדא כמא דעבדו כל
 יור אבין אוקי הכי אדם • מתה חוה בקדמיתא אהקברת תמן • ותמן ידע אדם
 אי דוכתא אהחזי ליה • מית אדם אהקבר בגויה בחבורא חדא • מתה שרה אהקברת
 מן וחיה חמאח וחדאת לקבלה וקמת וקבלה לה • שיעורא דחיה לגבי שרה שיעורא
 רגין חמין ולא יתיר • מת אברהם אהקבר לגבי שרה בחבורא חדא • מתה רבקה
 אקברת תמן ושרה חמאח וקמת וקבלה לה • מת יצחק אהקבר בהדיו בחבורא
 חדא • מתה לאח אהקברת תמן • ורבקה חמאח וקמת וקבלה לה • מת יעקב אהקבר
 בהדיו בחבורא חדא • וכלכו דבר וקובא כחדא בחבורא חדא • סדורא דלכון סיד
 מי נשין לגבי נשין ודכורין לגבי דכורין אדם ברישא חוה סמין ליה • שרה לגבי
 רבקה • אברהם סמין לשרה • יצחק סמין לאברהם • רבקה סמין ליצחק • לאח סמין
 רבקה • יעקב סמין ללאח • אשתחא אדם בסטרא דא יעקב בסטרא דא • דא
 שח ודא סופא • בספרא דשלמה מלכא איכו כדקא יאות וכדי הוא אדם וחיה
 דמייתא • ושרה ואברהם סמין לון • יצחק ורבקה לזויה אחרא בארעא מישר
 זורח חדא • יעקב ולאה באמאעיתא • ואינון נשין לגבי נשין • ודכורין לגבי דכורין •
 דם וחיה שרה ואברהם יעקב ולאה • רבקה ויצחק • אדם בסטרא דא ויצחק
 בטרא דא ויעקב באמאעיתא • יצחק לגבי אבוב לאו ארעא עלמא • ועב"ד יעקב
 טריק באמאעיתא • וכלל אינון זוגין כמא דאהקברו הכי יקומון וכדי ישתחון לאח
 זדי בהדי משיח בריה דדוד דנפיק מנה לגו • רחל תחדי בהדי משיח בריה
 דסוף דנפיק מנה לבר מירושלם וכלל לדוכתייהו אלין הכא ואלין הכא דאינון
 מרגלאן דאבן טבא כלכו • בין כלכו מגדלין אית חד מגדל דאבן טבא ס"א מגדלין
 אמאעיתא • ודא סליק לרום רקיעא ולא אהחזי השחא עד הכא זמנא דיתגלי •
 מתיבתא חמא ליה וכוה רשים ביה לעילא האי קרא 'מגדל עו שם יי' בו משלי יח
 ון לדיק ונשגב • ופריש רב מתיבתא קרא דא מגדל עו דא כנסת ישראל

זו ירוח לדיק ציה רעוהים לדדיק תדיר וע"ד ונשגב הכוה מגדל. דלא ינפול לעלמין
 כמח דכוכ. ור' כרוספדלי חמיד לבא פריש האי קרא עד לא אסתלק ופריש שפיר.
 מגדל עז דא חיבב וס"ת דליכו עז לשואב ציה ולפקא ליה מגו היכל דיוקנא דהיכל
 פנימא דמניה נפקא תורב וכהוה מגדל סס יי' איבו ודיוקנא דליח ולטריר ציית
 דרגין. צו ירוח לדיק במאן במגדל או בס"ת. אלא קרא דריש כהאי וכהאי. כד
 דרש במגדל אלטריר לדיק דא דלכו חזן הכנסת זכא דקשט ודיוקנא דלדיק עלאה.
 כד דריש לס"ת מאן דסליק לס"ת למקרי אורייתא אלטריר לדיק. ולדיק אקרי. מאן
 אקרי לדיק מכלכו. שתיחא דסליק מאינון שבעה. א"ר שמעון ודאי דליכו לא
 סליק כל יומי אלא שתיחא לאינון דסלקין. צו ירוח לדיק צספר תורב ירוח דברי
 לדיק דא. ונשגב ממאן מדחילו דמלאך המות דבא אוריך יומין. ונשגב דלא יתמך
 לעלמין. ככהוה מגדל דסלקא בין אינון מגדלין קיימא נהירו חד דדיוקנא דס"ת כד
 אחי הכוה ליפרא נטלא הכוה מגדל מאתריה וקאים גו אמנעו דעזר גו גדפי
 דכרובים. כוכ (ס"א ומח דכוכ) רומיכ לרום שמיא מאיך ועאל תחות אינון כרובים
 ושורוי בין רישי כרובים. תלת מאכ פתחין תמן בפתחא דאמנעיתא קיימא נהירו דא
 דיוקנא דס"ת ציה זמין מלך ישראל למקרי צפרשת הקהל ודא ליכו מלכא משיחא
 ולא אחרא. וכהוה ס"ת דכהוה נהירו אי חסידא קדישא זכא איבו דמפומיח ישמעון
 קל נעיומו דמלוי מאינון מלין סחימין דפריש באורייתא. ככל ריש ירחי ושצתי ומועדית
 וחמניח כד צעאן כל בני מתיבתי לסלקא לעילא לגו מתיבחה דרקיטא כלכו מתכנפי
 לגבי מלכא משיחא ואיכו פריש מלין. ומגו מתיוקו דמלוי בתיאובחא סלקין כלכו עשר
 מלין. גניזין לך מאינון מלין דליכו פריש ליומא דשאלתן דילך. כד קיימא הכוה מגדל
 באמנעו דעזר. ופתחא דא פתח פתחין אינון כרובין פומיחו ופרשי גדפייו ונכי
 ככלים לא נהירו עלאה על הכוה פתחא וכהוה ס"ת פתחי ואינון כרובים פתחי ואמרי יומה רב
 טובך אשר לפנת ליראיך וגו'. וסגירו פתחין וס"ת אהגליל מאן חמא נהירו דנהרא
 דכהוה ס"ת כוליה נהורא דנהיר. אהוון דליח שלכו צי דאשא מד' גווי דאינון דעלמא
 ע לאה כלכו בלטי ומנללי לית מאן דיכל למיקס צכו צר משיח. סגיר פתחא דא
 כרובים משתככי. וכהוה מגדל פרח וקיימא באתריה בין שאר מגדלין. ככהוה
 פתחא דאמנעיתא איח עטרכ דפו עלאה ויקירא גניזא דלא אחזי בשתא גליפא ומחקקא
 בכל צני אבני יקר וחמינא למוחי על רישא דמלכא משיחא כד סליק ככהוה מגדל ותריך
 נשרין דא מסטרא דא ודא מסטרא דא נטלי לה בידיהו כד סליק מלכא משיחא.
 מתחקנין נשרין ונטלין עטרכ דא בשעתא דישרי למקרי יתפתח פתחא אחרא ומתמן
 ככלים ח תפוק הכוה יונק דשדר נח צימי טופנא. דכתיב יושלח את היונק היונק הכי
 דאשתמודעא ולא מלילו צה קדמאי ולא ידעו מה היא אלא מהכא נפקת ועצדת שליחותא.
 ובשעתא דכתיב ולא יספה טוב אליו עוד לא ידע צר נש לאן אזלת ויהי תצת
 לאתרכ ואהגניזת בפתחא דא ואיחי תטול עטרכ בצומהא ותשוי על רישא דמלכא
 ככלים כא משיחא מטי ולא מטי. וכדין כתיב יתשית לראשו עטרת פז. וכיון דיקרי מלכא משיחא
 צס"ת יקומון תריך נשרין דא מכאן ודא מכאן ויונק מאיך ומלכא משיחא נחית
 ועטרכ על רישיה עד דרגא בתרעה. ותריך נשרין פרחין לעילא על רישיה ויונק בתצת
 ועקרה

שטרה צפומה ויקבלון לה אלון תרין גשרין . דוד מלכא זית רענן אקרי קמי קב"ה
דכתיב 'ואני כזה רענן צבית וגו' . עלה זית דא מלכא משיחא בריה דדוד ודא
איבו דרמיז יונג דא ציומוי דנה דכתיב 'יבנה עלה זית טרף צפיה . הוה עלה
זית טרף וחטף ליקרא דיליה במה צפיה דקיימא על רישיה ומקבלא יקר מהאי
יונג ודאי דכתיב טרף ולא טרפה (אלה) דכורא דא דעבד חילא* ואלה . במתיבתא (ג' ל' ל' ל')
דריקעא יונג דכר הוא ומנו דאקרי יונג כתיב כווקבא וכתיב דכורא צומא דמקבלא
יקר (חכר) דא מגד"ל דא כד תב לאתריה נכיר כנכירו דעינא דשמשא דכתיב 'כסאו
בשמש נגדי . ואף דכרסיא אחרא ליכוי ליה צייסין ואתין דרברין . צריש מגדל דא
לית טופין דמור (ס"א דרורא) דקא מלפפאן כד סליק לפרא לפפא דעיימו דלית
געימו וגוונא כהבוא נעימו . לעילא מכלהו זיין אחרין ושפינין אחרין דקא פרחין
בבאירא סלקי ונחתי וסלקי לא משתכין לעלמין . אחוון דרברין ואתוון זעירן
פרחין צייניו . אי חסידא קדישא צשעתא דאתוון פרחין חמי צ"ג מאתוון דרברין
דכתיב באוירא לפוס שעתא . דראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ (ויאלץ ייחה
סחור ונבו וגו' מהבא אהדרו אחוון דרברין במלקדמין) צטשי אחוון זעירן צבו . ופרחי ואתחזי
מנייבו כתיב ויאמר אלהים יהי אור וגו' וירא אלהים את האור וגו' . (לבתר) מהדרי
אתוון זעירן ובצטי באחוון דרברין ומתחזי מנייבו דכתיב ויאמר אלהים יהי רקיע
וגו' . וכן כל עובדא דבראשית פליאן דרברין וחדו לעיינין עובדאן דאתוון אלון זכאן
עמא דכל דא מחכאן א אי חסידא קדישא מאן דנטיר ברית שוי ליה אבתרו וליבו
לקמא ואי חיימא מאן נטיר לאחורא בא נטירו רב ועלאה מכלא דנטיר ליה . ומאן איבו
לדיק עלאה דרמיז סג' . עאל צין לדיק ולדק ואשכחא נטיר מכל כטירין זכא מאן
דנטיר ברית דא וע"ד ישראל אתחזון כל דבורין דנטירין את קיימא דא קמי מלכא
קדישא . מאן איבו דיכל למקא לברא דאיבו באמלשו אבוב מכאן ואמיב מכאן ואיבו
צייניו ודא כד איבו אחרי יי' . ת"ח הוה רקיע כד סחרא בגלגולא מנגא בגוונא
ומקל נמימו דמיין דנצטין לא ידיע הוה נגוה כל אינון אגנין די בארבע סטירין מליין
מנצטיו דמיין דנצטין מאן דאיבו לגו בתרין סטירין קיימא תמן . חד בחדוה דלית
חדוה כהבא חדוה בעלמא לקיימא 'עבדו את יי' בשמחה . וחד ביראה דלית דחילו ^{ס ס} ק
כהבוא דחילו בעלמא לקיימא 'עבדו את יי' ביראה חד מעיינא דמייא דנצטיו מהבט ^{ס ס} ב
מזרח דא הוה דאמר יחזקאל נביאה מהאי מעיינא לא יכלין לסיימא שבתא כל בני עלמא
באתר דאתייליד תמן לסטר מזרח לית עומקא ורומא דיליה אלא זרתא ולא יתיר
בד נצטין מיא וסלקין סלקין כל זיני מרגלאן דעלמא ולא נפלין לבד השתא אתחזון
בגוון חד לפוס שעתא נפלין אלון ודא סלקין אחרין בגוון אחרא בכל זיני גוויין
דעלמא נפלי אינון מרגלאן ולא נפלי לבד סחרין דהבוא נצטיו חיוור וששן סחרין ולא
יכלין כל בני עלמא למיקס על אינון גוויין כלבו שלכובין מלכטאן ולא יכלין לאשכחא
בבו לא ידיע חשיבו דעובדא טרפין דלכוון מנאלן בכמה גוויין א עובד ליור אומנו
דמארי עלמא חפין על חלת מאה ושצטין וחמשה כרובין דחתוויבו בתר
שצטין אחרין לגו . ואינון שצטין סחור דעזרס לגו . ולעילא מנכוון אינון * חדרים :

גופנין פרישאל תחות גופנין אינון כרוצין כלבו גדיפן פרישן משלגן אלין באלין. הכ
 אמר רב מתיבא דכל מאן דאסתכל באינון גופנין מנהרין אנפיו כנהירו דמשא אינ
 שבין דאסתחזן סחור סחור דעזרה כלבו מרקמן בחוטינ דנהרין בגווינן סגיאין מלהב
 ד' מיני זכורין דאשא שלבוין סלקין וגווינן מללן ולזמנין שלבוין משחכבי ונכור
 וגווינן סלקין ובטשי אלין באלין שית אלף אנגין לגבי אינון שבין ד' גווינן לד' סטר
 דעזרה אלין אינון רבצין ונביעו דמיין חיון בכל סטרי. ואינון נפלי באינון אנג
 ובלעי באתרייכו ואלין מיין לא ידעי לאן אלין. באמלעו דעזרה יקומון כלבו ישראל
 ס"א ואתחזן קמי מלכא קדישא בסטר דרוס בעזרה דא אחייליד חד מעיינא דמיא* ואתחזן
 (ס"א ואתרבי) דקא ישטפון מיא כל עלמא. מאן דיעול בכו יכון עד ברכים ייעו
 בכו גיבר רב ייעול בכו עד ברכים אי תיטוק בר יומא עד ברכים מאן דשתי מגיב
 יתחכם ויתפקה בחכמתא. מעיינא דא נפיק מגו מרגלא חדא זעירא בכותלא דדרו
 אינון מיין בלעי' גו אתרא (ס"א גו אתר דא) ומתחזן יפקון לבר ממוקדשא עד דיעל
 לנחל שטיס וישטפון הכוא זמך דאולדין מיא דשטיס. וע"ד מיין אלין בעזרה בני
 אינון דאסתחזן תמן דכורין כו שחאן מן מיא לא חיישי בטוקבי. במיתיון לאסתחזא
 קמי מלכא קדישא. תו דכא יתפקחון למנדע מלין סתמיין דמלכא עלאח גו מוקדש
 דא כל כרבורין ישאכחון בר כרבורא דחדוש דמלכא קדישא. ענפא חד נפיק ג
 אמלעו דכוא מעיינא. אמר רב מתיבא כד קריבנא להכוא ענפא גו מעיינא
 אסתלק ענפא לעילא לעילא כל מה דקריבנא הכי אסתלק יסודא ושרשא דכוא ענפא לא
 איבו אלא במיא. הכוא ענפא חפי עלמין כל גווינן דעלמא באינון טרפין דליבא איבא
 דליבא לא ידיע מהו ולא יכלין למנדע ואמר דקא שאל למשיח על הכוא איבא ואמר
 איבא דא גניז לאיש משענתו בידו מרוב ימים. מאן דזכי למנדע דא לנדע. רקיע
 חד חית על הכוא ענפא פריש לעילא מהכוא רקיע אזיל טלא ע"ג מעיינא דא ולא
 יחיר. כד אסתכל ב"י להכוא רקיע מרחיק דמי חכלא. קריב יחיר דמי סומקא
 קריב יחיר דמי ירוק קריב יחיר דמי חוור דליט חוורו בעלמא כנייב. טלא דקא אזיל
 מניב אשהאיב בהכוא ענפא ועבד איבא דא ואתרבי הכוא רקיעא איבו אזיל בגלגולא
 ס"א בעין יחיר ממא דעיינין יכלין לאסתכלא כל אינון נטורי קיימא קדישא* דבעון לאסתחזא
 כמות כג קמי מלכא דכא לא אסתחזן אלא בגין לאסתחא דאינון בני גזיר קדישא וע"ד ייראה
 כל זכורך אינון בני קיימא קדישא. דייק רב מתיבא זכורך ולא זכרך דכא זכר כתיב
 ולא זכור מאי זכורך אלא כל אינון דנטרין קיימא קדישא ולא חבאן ביה אינון כו בני
 מלכא דכלל יומא משתבה בכו ודכיר לון דכיר. וע"ד זכורך הכוא דאית ביה קיימא
 קדישא דדכיר לון מלכא בכל יומא דאית שבהא קמי מלכא עלאח (אלא) כמאן דנטיר
 קיימא דא. וע"ד בני דאסתחזן תלת זמנין בשתא קמיא. תלת זמנין אמאי אלא בגין דאבא
 קדמאי דקבילו להאי ברית קדמאח לכל פקודין דאורייתא ובג"כ תלת זמנין אינון בשתא
 אברכס קביל ברית. יחזק קביל ברית. יעקב בוכ שלים מכלבו. וע"ד כתיב ביה
 בראיית כס י' ועקב איש חס שלים מכלא. אברכס תמים אקרי ולא בוכ כ"כ שלים אכל חס שלים
 ש ו מכלא. מה כתיב בנח איש לדיק תמים כיב בדורותיו דכוכ רשים ברשימו קדיש' בינויכו.
 ואמר רב מתיבא כלל אתר דכתיב תמים דרשים ברשימו קדיש' באח קיימא דבריתא ובגין

דנטר ברית אקרי תמים דזרותיו מה דלא הוו כלכו הכי דאינון מחבלין ארמייהו
 וע"ד כתיב את האלהים הסכלך נח. ובי מאן יכול למיכך עמיא. אלא כל מאן
 דנטר ברית קדישא אדווגת ביה שכינתא ושריאת עליה ובג"כ יתמים תהיה עם דברים יח
 יי' אלהיך. תמים תהיה ולבחר עם יי' אלהיך בזווגא חדא דכיון דנטר ברית דא
 עם יי' לבוי ולא אתפרש מניה. באברהם כתיב יתסכלך לפני ויהי תמים גזירו בראשית יז
 דאת קיימא. הסכלך לפני. מהבא דלא יכך גברא בחר אתהא אלא קמבא אחר
 כשר איכו וכו' כתיב יתסכלך לפניך. ויטלחתי לפניך מלאך. שמות כג
 לאברהם דלא הוה גזיר דהא ליה לקמא. וע"ד לא כתיב הוה תמים וסכלך לפני. שם לג
 אלא הסכלך לפני דלא יאות אנת עד שתבא תמים וכן בכלכו כיון דבר נש תמים
 ונטר ליה מיד הוה לקמים ואיכו אבתרם כשר איכו לדא. לגרענא מה כתיב יי' שמואל א טו
 שב מאחרי. נח גזיר הוה ותמים. פריעה לא הוה ביה ובגין דלא הוה ביה פריעה
 מה כתיב את האלהים ולא אחר האלהים לקמא לא הוה בגין דהוה גזיר. לאחורא
 לא הוה בגין דלא אתפרש. איך הוה את האלהים סמיך ליה ולא יכול לאסתכלא
 ביה דלאו כשר כ"כ. בישראל כתיב יי' הולך לפניכם יומם בעמוד ענן ולילה שמואל יג
 בעמוד אש וגו'. כיון דאמרו ישראל יתסכלי חין קברים במנזרים וגו'. כי טוב לנו יד
 עבוד את מלכים. כביכול אתהלך דעתא. כתיב ויסע מלאך האלהים הסכלך לפני
 מחנה ישראל וינך מאחריהם ויסע למעבד בהו נוקמין (חסד) וע"ד חדי משיח וחדי
 רב מתיבתא דקא אתבשר בדה ואמר רב מתיבתא דבא דייק למשיח ואמר מנה
 הוה דלניאל דקאמר יפרים פריסת מלכותא ויביצת למדי ופרס מאינון אחיון דופרסין
 אשתמע ליה וכבא מאי הוה א"ל הכי ודאי פרים פריסת מלכותא חייבא ע"י דמשיח
 אחרא ולבחר ישלוט מלך פרס ויטול מלכוון בגיטין והוא ישלט על ארעא קדישא
 תריסר ירחי והוא ישלוט ויקטול בגיטין והוא משוחא ולבחר יפול ויקבלון מלכותא
 קדישי עליונין. וע"ד ויבסין מלכא דפרס אשתמע בבא. אי חסידא קדישא כמה
 חדוה על חדוה בבוא מעיינא. בבוא מעיינא מגדלא כל זניי אילנין דלניב קב"ה
 בג"ע וכלכו קיימי לאסוותא טרפין ואיבין וענפין ולחדו לבא חדיר. ולית בינייהו
 כפנא ודאגא ואנחה לעלמין. זכאח עמא דכל דא מחבאן. וכל דא בגין לון. אר"ש
 בקרקע דכאי מקדשא הית מאלין פליאן. א"ל אי רבי אי ר' זכאח חולקך דכל
 האי. ה בבוא ה ע"ג הוה מעיינא רקימא אבל לית מאן דיכול לאסתכלא ביה
 למנין נהירו דלית נהורא. למנין חשוכא למנין גוון ארגוונא מנלן דלא יכלין
 עיינין לאסתכלא לעילא * היא דשאלת חסידא קדישא מהבוא קרקע דמקדש. רב אה כסא
 מתיבתא לא פריש מניה דכא בגין איכו גו ירדנא וכו' אמינא לך מה דאמינא אבל
 בשאל מלכא דא ותנדע מה דתנדע ירדן דא עאל ואחמשך זמנא חדא בשתא גו
 הוה נהר דנפיק מעדן לאו מאינון ארבע נהרין דאחמשכן מניה אלא ביה ממס
 כיון דמטי לגביה איכו אחמשך ואחפשט ועאל גו ירדנא. וכיון דמטי גו קרקע
 דמקדשא אשחך חמן תלת יומין ולא אחפשט ולא אחמשך לאחר אחרא. ואמר
 רב מתיבתא דכד אהדר הוה נהר לאחריה שביק חמן כל זניי צוירין דקא עביד
 קב"ה בג"ע דאינון צוירין בגין דתחות דוכתיבו * אלן ככא ואלין ככא וסלקי ונחתי (חסד)
 כדקדמיחא. בבוא סטר דרוס הית תלת מאה וחמשין עמודין מכל זניי מרגלאן ואלין
 אינון דנהרין חדיר ונטפין בוסמין טמירין דלא אהגלו לעלמין ארבע אגין בכל
 עמודא

שלח לה

עמודא ועמודא נעליץ וכד אינון בוסמין נטפין מאינון עמודין נפלו דכו ואחמליין כלכו
אגות ולא נפקין בוסמין לבר מאינון בוסמין זמינין לזמנא דאחי לאקטרא בכל יומא
קטורחא קמי מלכא קדישא דלא יכון מכתישו דבני נשא אינון בוסמין לא ידיע עקרא
דלכון וממח הוו אלא מאינון עמודין נפלין תמן הרין נשרין בכל עמודא ועמודא
מתללנן מתלכטין בכל גוויין שבע מאה נשרין אינון פרחין אלין ככא ואלין ככא בגלגולא
דעמודין . כד אסתחרן לא יכלין עיינין לאסתכלא דוכחא דכו . תלת אחוון בלטין
ופרחין מפומא דא לפומא דא . בגלגולא דעמודין ונשרין כל אינון אחוון מרקמן באשא
חורא ודכבא ירוקא . תרין אלפין ומאה מנרתין תליין בין אינון עמודין ותרין אלפין
ומאה שרגין בכל מנרתא ומנרתא דלקין ביממא ובליילא מהדעכי על נערא דישראל .
כד אחי נפרא דלקין כלכו מגרמייהו . אדכוו יתבי אמרי בא רמס ליליא . ח"ל לר"ש

א שיש באתר
כמלך : ב ניון
קדוש : ג ע"ל
ד"ש פרש"ל לך

אי חסידא קדישא נכירו דעלמא טול פנקסא * דאחמחא דא וטול שרגא וכחכו
מלין אלין דבא מטא זמנא דלין לפקדא כל חד וחד לנו קדריכ . עד פלגו ליליא
דקב"כ עאל גו גנתא לאשתעשעא בכדי דליקייא וכדין כל חד וחד פרה לתמן . למחר
נכוו גבך כואיל ויהבו לן רשו לאשלמא דורונא דקא משדרי לך . פרחי . ככא ר"ש וגעא .
ואמר "חילת אכבים ויעלת חן דדיכ ריוון בכל עת באכבהה תבגה תמיד .
פתח אורייתא אורייתא נכירו דכל עלמין כמה ימינ ונחלין ומקורין ומבועין

מב"ס

מתפשטי מנך לכל סטרין מנך כלא ע"ך קיימי עלאין ותתאין נכירו עלאה (בדא)
מנך נפקא . אורייתא אורייתא מה חימא לגבך חילת אכבים אנת ויעלת חן (גבי) עילא
ותחא . רחימין דליך מאן יוכי לינקא מנך כדקא יאות אורייתא אורייתא שטעושים
דמארך מאן יוכל לגלאה ולמימר סטרין וגניזין דליך . ככא ואעיל רישיה בין ברכוי
ונסק לעפרא אדכוי חמא כמה דיוקנין דחברייא סחרניכ . ח"ל לא תדחל בריה
דיוחאי לא תדחל ^ב בוצינא קדישא כתוב וחדוי גו חדוה דמארך כתב כל אינון מלין דשמע
בסכוא ליליא ועלא לון ולבג לון ולא אנשי מלכ . וסכוא שרגא נכיר קמיה כל סכוא
ליליא עד דאחא נפרא . כד אחא נפרא זקף עינוי וחמא חד נכירו דכו נכיר
ברקיע מאיך עינוי לתחא אכדל כמלקדמין וחמא נכירו בכל רקיע דנכיר וסליק בסכוא
נכירו דיוקנא דביתא בכמס ליורין . חדא ר"ש ולפוס רגעא אגניז סכוא נכורא . אדכוי
כא אינון תרין שליחן איתין . אשכחוכו רישיה בין ברכוי . אמרו ליה שלמא עליה
דמר שלמא למאן דעלאין ותתאין בעאן לאקדמא ליה שלם . קוס . קס ר"ש וחדא ככו .
אמרו ל"י ולא חמית נייחא דרוחא דעבד לך מארך . חמית נכירו דביתא ברקיע אמר לון
חמינא . אמרו ליה ביה שעתא אפיק תכומא בי מקדשא ואעבריה קב"כ בימא רבא
ומנכירו דליוה כוכ נכיר ברקיע . אמרו ליה רב מחיבתא צעא בשלמך וכו' ידע דאנן
שליחן לגבך . וכמס מלין חדתינ עתיקין אתחדש באורייתא ככאי ליליא . אמר לון
במטו מנייכו אמרו חד מלכ מנייכו . אמרו לא אתייביב לן רשו אלא למאי דאחתינ גבך
י אבל מלכ חדתא כוכ לגבך השתא . ^ב **פתח** רב מחיבתא ואמר י"י ואמר י"י אל אברם
לך לך מאררך וגו' דא בגין לאתנכרא ביה נכירו כגוונא דא . מאן דלא זכי באתר דא
יבך ונטל גרמיים לאתר אחרא ויזכי ביה . אעא דדליק ונכורא לא סליק ונכיר ביה .
ינענעוין ליה ויסלק ביה נכורא ונכיר . וסויקן זמינין למשמע . אבל בגין למיתי גבך

בראשית

לא צעיק לאתערבא . חדי ר' שמעון אמרו ליה אי חסידא קדישא כל מלין די בגוון
 באורייתא מלין זעירין אינון בכל מלה ומלה ואינון מלין זעירין כמה אינון מלין רבדין
 ועלאין עד לית לון שיעורא דכא לית בגוון ספקא אלא ברירו דאורייתא על צורייס
 וכשתא רב מתיבתא פריש מלין סתימין על דא בגין דעקרא דשמתא אמאי לא נכיר
 באתר דא וחי לאתערבא באתר אחרא . ועד כען לא זכין בכו בגין למיחי גבך .
 ומלה אחרא זכין למשמע מניה . רוחא דאלא * בערטורא דהכוא עלמא בלא בגין * ר"ל נעמס
 אנתחיס יתעביד ליה מאנא לאתערבא איכו . מאי טעמא אנתחיס איכי שרגא
 דאתדליקת מניה וחרוויכו שרגא חדא כו נכורא דא נפק מנכורא דא אתדעך דא
 אתדליק מגו נכוריס ממס בגין דחדא נכורא כו . כשתא ר' נכדר למלין קדמאין וכד
 נכדר לאתרין נטול רשו מרב מתיבתא באינון מלין דנקבל מניה ונימא קמך . זכאס
 חולקך דאת זכי לנכורין סתימין מכל סטרין מעילא ומתתא מהאי עלמא ומעלמא
 אחרא . א"ר שמעון מלך חדא צעינא למנדע אי חיכל לאודעא לי . נשין דהכוא
 עלמא אי זכאן לסלקא לעילא או היך אינון תמן . א"ל אי רבי אי רבי . בדה אית לן רוא
 יתירא (ס"א יקירא) בגין דלא לגלחא סתרין דתמן . אבל דא יבך ויטול רשו ונימא
 לך . אדכעי פרח חד * ² ואתכסי מנייכו ואזל ליה ולפוס שעתא תב לגבייכו אמר לון *
 ונימא הוינא למיעלא וכוו כלכו בעטורא חדא דדייני דינא דהד בר נש דקאים על
 פתחא דגן עדן ואינון כרובין אחידו ביה ולא שבקו ליה למיעלא תמן וכוה בלערא
 בינייכו וזווח לווחין על גבי פתחא ושמעו כולכו לדיקייא דתמן והשתא כו מחכנפי
 כל בני מתיבתי למיעלא לגבי מלכא משיחא לעיינא בדייסי . ואתנינא לאודעא לכו ודא
 חביראי אלטריך למיך תמן דכרוחא כוה אלעבר בכל אינון בני מתיבתי דליהוון כנישין
 השתא קמי משיח . נטל פתקא חדא ויהב לר' שמעון . אמר טול דא ועיין במה
 דתמן עד דייתי גבך . פרחו תרוויכו ור' שמעון נטל פתקא וחמא מה דחמא ברין
 דתמן כל הכוא יומא . בליילא חמא שרגא ופיל ביה שינתא ודמך עד לפרא . כד
 נכר יממא קס ופרח הכוא פתקא מניה וכוה אינון תרוויכו אחין אמר ליה קוס רבי
 זכאס חולקך קוס בגיך המינן וזכין לכמה סתרין עלאין כמה חדוס אחזיו לך כד יכבו
 רשו לגלחא לך כל מה דאת צעי . ריש מתיבתא עלאה נפק לגבן . ואמר שאלו
 בשלמיס דבר יוחאי אתריס דבר יוחאי הא פנו ליה מכמה יומין לית מאן דיקרב
 לגביה זכאס איכו . רבי רבי כד פרחנא מגבך (בגיך) עאלנא וחמינא כל בני
 מתיבתי דכא מחכנפי לגו היכלא חדא דמשיח תמן ודיינו דינא דהכוא בר נש
 דקאים על פתחא שמיס לית לן רשו לגלחא . אלטער רבי שמעון על דא . אמר
 ליה לא אלטער רבי על דא אנת חדע בדה ליליא בתלמן . אבל דינא דיינו
 עליה דגזר משיח דלכו הכוא בר נש לגב דהכוא לערא ארבעין יומין . לכוף
 ארבעין יומין יעשרון ליה בדינא בלערא דגיהנס שעתא ופלגא . וכל דא בגין
 דיומא חדא חד מן חברייא כוה פריש מלין דאורייתא כד מטא לחד מלה ידע כאי בר
 נש דיתכשל ביה ואמר לחברייא שמוקו לא חיומרון מדי ובגין דשתיקו חברייא איתכשל
 דהכוא מלה ואכסיף והכוא כסופא דגריס כאי בר נש דיינין ליה ככאי דינא
 קביא

קשיא בגין דלא בעי קב"ה לשבקא חובא דאורייתא אפילו כמלא נימא • דיינו דינו ונפקו כג בני מתיבתא ואנא שאילגא רשו • דהא בריה דיוחאי שאיל שאלתא דא ועא דא אחזי לי מה דלא ידענא מקדמת דנא • אי רבי שית היכלין אחזי לי בכמה עמגי ועדונין באתר דפרוכתא פרישא בגנתא • דהא מהבוא פרוכתא והללח לא עאלין דבורי כלל • **בהיכלא** חדא אית בתיב בת פרעה וכמה רבוא ואלפי נשין זכין בחדא וכל חדא וחדא מנייבו דוכתין דנכורין ועדונין בלא דחקא כלל אית לה • תלג זמנין בכל יומא כרוזי אכריזו הא דיוקנא דמשא נביאס מסימני אחי ובתיב נפקת לאתנא דפרגודא חדא דאית לה וחמאת דיוקנא דמשא וסגידת לגביה ואמרס זכאס חולקי דרביתי נכירו דא • ודא איבו עמגיין דילכ יתיר מכלבו אהדרת לגבי נשין ואשחדלן ^{פ"ה כלמא} בפקודי אורייתא כלבו באינון דיוקנין דכוו בכהי עלמא בלבושא דנכורא * בלבושא דכורין בר דלא נכרי כבי • פקודין דאורייתא דלא זכו לקיימא לון בכהי עלמא • משתדלי בכו ובטעמייכו בכהוא עלמא • וכל הני נשין דיתבין בדי בתיב בת פרעה אקרין נשים שאמנות דלא אלטערו בצערא דגיכנס כלל •

בהיכלא אחרא אית סרה בת אשר וכמה נשין רבוא ואלפיין בחד • תלת זמנין ציומא מכריזין קמא הא דיוקנא דיוסף לדיקא אחא ואיבי חדתא ונפקת לגבי פרגודא חדא דאית לה וחמאת נכירו דדיוקנא דיוסף וחדתא וסגידת לגביה ואמרס זכאס הא יומא דאחערית בשורכ דילך לגבי סבאי • לבתר אהדרת לגבי שאר נשין ומשתדלן בתושבחן דמארי עלמא ולחודאס שמיס • וכמה דוכתין וחדו אית לכל חדא וחדא ולבתר אהדרן לאשחדלן בפקודי אורייתא ובטעמייכו • **בהיכלא** אחרא אית יוכבד אחיב דמשא נביאס מסימנא וכמה אלפיין ורבנן בחד • בייכלא דא לא מכריז כלל אלא ג' זמנין בכל יומא ויומא אודת ומשבחת למאריס עלמא איבי וכל אינון ^{במות פו} נשין די בחד וסירתא דימא מזמרת בכל יומא ואיבי בלחודאס אמרת מהבא יאחקח מריס הנביאס וגו' את כתוף בידה וגו' וכל אינון לדיקייא די בנן עדן לייחין לקל נעימו דילכ • וכמה מלאכין קדישין אודאן ומשבחן עמא לשמא קדישא •

בהיכלא אחרא אית דבורה אוק כבי וכל שאר נשין בחד אודן ומזמין בכהיא שירתא דאיבי אמרת בכהי עלמא • אי רבי אי רבי מאן חמי חדוב דלדיקייא ודנשין זכין דעבדין לגבי קב"ה • לגו דאינון היכלין אית ארבע היכלין שמיירין דאמכן קדישין דלא אחמסרין לאשחללח ולית מאן דחמי לון • בצוליס יומא אינון בלחודיוון כמא דאמינא לך וגודרין אוק כבי ובכל ליליא לאשחללין כלבו כחדא בגין דשעתא דזוגא איבו בפלגות ליליא בין בכהי עלמא • בין בכהוא עלמא • זוגא דכהוא עלמא אשחבקותא דנשמתא בנשמתא נכורא נכורא • זוגא דהאי עלמא גופא בגופא וכלא כמה דאחחזי וינא בחר זיני זוגא בחר זוגא גופא בחר גופא זוגא דכהוא עלמא נכורא בחר נכורא • היכלין דארבע אמכן אקרין היכלין דמות בוטמות ולא זכירא בכו למחמי • זכאס חולקיהון דלדיקייא גודרין וטקצי דלאוי באתר גישר בכהי עלמא • וזכאן לכלבו עמגיין דכהוא עלמא • אי רבי אי רבי אלמלא בר יוחאי אנת לא אחמסר לגללח • זוגא דכהוא עלמא אשחבד אינא יתיר

יתיר מאיבא דאחשביד בכהי עלמא בזוגא דלכון בזוגא דהכוא עלמא בחיאובתא
 דלכון כהדא כד מתדבקן נשמתין דא עס דא עבדי איבין ופקי נכורין מנייכו
 ואחשביד שרגין . ואינון נשמתין לגיורין דמתגיירין וכל כני עיילין להיכלא חדא .
 וכד מתגיירא גיורא חדא פרחא מככוא היכלא נשמתא ועאלת תחות גדפכא
 שכינתא ונשקת לה בגין דאיכו איבא דלדיקיא ומשדרת לה לנו הכוא גיורא ושרתא
 ביה . ומככוא זמנא אקרי גר דא . וכינוי דא דכתיב יפרי לדיק עץ חיים מה ^{משלי יא}
 חילנא דחיי אפיק נשמתין . אף כני לדיק איבא דיליח עביד נשמתין . **רב** מחיבתא
 אמר כתיב יותכי שרי עקרב אין לה ולד . ממאי דאמר ותכי שרי עקרב לית אנא ^{בראשית יא}
 יודע דלית לה ולד . מאי אין לה ולד . אלא כני אמר רב מחיבתא ולד לא בוכ
 מולדא . אכל נשמתין כות מולדא באחשבידא דחיאובתא דחיטון דחיטון זכאין כו
 מולידי נשמתין לגיורי כל הכוא זמנא דכוו בחרן כמה דעבדן דליקיא בגן עדן .
 כמה דכתיב ואת הכפש אשר עשו בחרן . נפש עשו ודאי . חדי ר"ש ח"ל הכוא גברא ^{ספרי}
 אי רבי מה חיימא לך בכל ריש ירחי ושכתי ומועדייא וזמנייא חינון דכורין סלקין
 לאחשביד קמי מלכא קדישא דכורין ולא נוקבין כד"א ייראה כל זכור . וכד אהדרן ^{שמות כג}
 מהדרן בכמה מלין חדתינן ואהדרן מלין קמי רב מחיבתא . יומא דא אהדרן
 מלין חדתינן קמי רב מחיבתא על חין עתיקין לדיק וטוב לו . לדיק ורע לו . דכלאו
 בכהי עלמא . רב מחיבתא נחית וגלי ממנא דשמע לעילא מלכ חדא גלי ולא יתיר .
 אעא דלא סליק נכוריה יבטשון ביה ואחרי . גופא דלא סלקא ביה נכורא דנשמתא
 יבטשון ביה ויסלק נכירו דנשמתא ויתאחדון דא דלא לאהבא (מרי נוסחי) בגין דאית
 גופא נכירו דנשמתא לא נכיר ביה עד דיבטשון ביה כדין נכיר נכירו דנשמתא
 ואתאחדא בגופא וגופא אתאחד בה . גופא כדין סליק נכירו מנו נשמתא מהדר
 מרומם ומשבח מללי ללוותיח ובעותין מברך למאריה הא כדין כלא נכיר בגין דאית
 גופא דלא יכולת נשמתא לאהבא ביה עד דיבטשון ביה וכדין נכיר ואתאחד דא
 בדא . אית אעא דלא אתאחד בנכורא ולא סליק נכורא ביה עד דיבטשון ביה וכדין
 נכיר . סטרא אחרא בעי למעבד כני ובטש בהייבא וכל מה דבטש כדין יוגר רשעים ^{משלי יב}
 ידעך מחרק ומגדף לכל סטרין ולא יוכל לאהבא כלל וכדין כתיב כי מה האדם ^{קהל כ}
 שיבא אחרי המלך ובעי לאתדמי ליה ולא יוכל . ועל דא יי' לדיק יבחן ובטש ביה וכדין ^{הבלי יא}
 נכיר ואחשביד נכירו . יבחן כד"א ראבן כהן . גחין ר' שמעון ונשיק לעפרא . אמר מלך ^{ישעיה כח}
 מלך אבחרך דריפנא מיומא דכוינא והשחא אשתמועא לי מלך מגו שרשא ועקר דכלא .
 ח"ל אי רבי אי רבי כד סלקין לעילא כל חינון רוחין דכורין וטוקבין בכהי זמנא שמעין
 (ס"א כמה) מלין חדתינן ועתיקין נחתינן ועאלין לנו מחיבתא ואהדרן מלי קמי רב מחיבתא
 ואיכו חילוף לן מלך על קיומיה כד סלקין מתפשטין מלבושיכון וסלקין כד נחתי מתלבשין
 בלבושיכון דהכוא גופא . אי ר' אי ר' כמה חדתינן מלין מגו רב מחיבתא זכא איכו מאן
 דאזער גרמיה בכהי עלמא כמה איכו רב ועלאה בכהי עלמא וכהי פתח רב
 מחיבתא . מאן דאיכו זעיר איכו רב . ומאן דאיכו רב איכו זעיר דכתיב יויכו ^{בראשית כג}

שרח לך

היי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים • מאה דאיהי חשבון רב כתיב ביה
שנה זעירו דשנין חד אזעיר ליה • שבע דאיהי חשבון זעיר אסגי ליה ורבי ליה דכתיב
שבע שנים • ת"ח דלא רבי קב"ה אלא לדאזעיר לא אזעיר אלא לדרכי • זכאח איהו
מאן דאזעיר גרמיה בכאי עלמא כמה איהו רב בעלויא בכחא עלמא • אדכיי שמועו
שירחא דימא בקל נעימו דלא שמועו מיומא דאחזריאלו קל נעימו דשירחא בכחא
שמוע טו נעימו דכוו אמרי • וכד סיימו י"ו ימלך לעולם ועד • חמו ד' דיוקנין ברקיע •
ינמיס ב' וחד מנייכו רב ועלאה מכלכו • וכהו רב ועלאה מנייכו אחער קלא ואמר "כה אמר
י"ו זכרתי לך חסד נעוריק אהבת כללותיך וגו' • שאט ברקיעא ואגניז קס אחרה
ינמיס מ' אבתריה ואמר "והולכתי עוריס בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו וגו' • סייס ושאט
שם נ' ברקיעא ואגניז • פתח חידך ואמר "יששום מדבר וליא ותגל ערבה ותפרח כחצלת •
שם נ"ב ושאט ברקיעא ואגניז • פתח חידך ואמר "כה אמר י"ו בוראך יעקב וגו' • "כה
אמר י"ו כמות בים דרך ובמים עזים נתיבא וגו' • תכדני חית השדה חנים ובנות
יענה וגו' • סייס ושאט ברקיעא ואגניז • דנין דחילו סגיא ואמחני נפל עליוכו ד
כוח נכיר יומא קלא אחער כמלקדמין ואמר עמא תקיפא כאריה גברין כנמרין
הכו יקר למאריכו דכתיב "על כן יבדוק עם עז וגו' • שמוע קל חילין ומשריין דכוו
ד"ס א חמרי י"ן "ה גדולה והגבורה והתפארת והנלח והכוד וגו' • עד ומרומם על כל
ברכה ותכלה תווכו ואזלו • אדכיי נהר יומא אחדרו רישא וחמו כל מדברא חפי
בענני יקר מנהרן מנללן בגוויין סגיאין • אמרו דא לזא ודאי קב"ה בעי לאשתבחא
בחושבחה דדרא דמדברא דלא כוח בעלמא דרא עלאה דדרא דא ולא יכא עד
דייתי מלכא משיחא • ודאי כל מה דאחמי לן קב"ה לא כוח אלא בגין לאודעא לן חביבו
דמאריכו עליוכו לאודעא דאית לון חולקא טבא ואיטון בני עלמא דאחי ולמנא דאחי
ישעיס כ' כד יוקיס קב"ה מתייא זמנין אלין לאחייא בקדמיתא כד"א ייחיו מתוך • ואלין
איטון דרא דמדברא • ח"ל אי מלכא חדתא ידעת דאנא ערטירא ב' • ח"ל אימא • אמר
קלא דהדרא בעינא למנדע • ב"י כיב קלא בחקלא או באחר אחרא וכהר קלא אחרא
ולא ידיע • ח"ל אי חסידא קדישא על מלה דא כמה קלין אתערו וכמה דקדוקין כו
קמי רב מתיבתא וכד נחת רב מתיבתא אמר הכי אוקמוס מלה במתיבתא דרקייעא
ורא יקירא איהי • " תא חזי תלת קלין איטון דלא אחאבדו לעלמין בר קלין
דאורייתא וללוחא דאלין סלקין לעילא ובקטין רקיעין אכל קלין אחרין איטון דלא
סלקין ולא אחאבדו ואיטון תלת • קול היה בשעתא דאיהי על קלביטא הכוח
קלא משטטא ואזלא באוירא מסייפי עלמא עד סייפי עלמא •

א על נפרש
משפטים :

קול דבר נש בשעתא דנפיק נשמתיה מגופיה הכוח קלא משטטא ואזלא
באוירא מסייפי עלמא עד סייפי עלמא • **קול נחש** בשעתא
דפשיט משכיה הכוח קלא משטטא באוירא ואזלא מסייפי עלמא עד סייפי עלמא •
אי חסידא קדישא כמה מלה דא רבא ויקירא • אלין קלין מה אתעביד מיניכו וללא
אחר עאלין ושאין • אלין קלין דלערא איטון ואלין ומשטטי באוירא ואזלי מסייפי
עלמא עד סייפי דעלמא ועאלין גו נקיין ומחילין דעפרא ואחטמרן חמן • וכד
יהיב

יצא בר נש קלא אינון מתערין לגבי הכוה קלא • קלא דנחש לא אתער לגבי קלא דב"ר
 יאך יתער במחאה כד מחי ב"ר מחאה אתער קלא דנחש דאחטמר לגביה הכוה קלא
 לאו קלא אחר • קלא אתער בתר קלא זינא ב"ר זיני • ועל דא ביומא דר"ס קול שופר
 אתער קול שופר אחרא זינא בתר זיניא הלא • ארחיב דנחש לביש איכו לקטלא
 מחאה בכוה קלא ממש לא אתער קלא דכאי נחש אלא בתר זיניא ודא איכו כד
 זינא מחי בחוטרה בארעה וקרי ליה לזיניא דקין אתער הכוה קלא דנחש לאחבא לזיניא
 דא דא איכו טמירו • א"ר שמעון ודאי מלכ דא מלכ סתימא היא • ותווכא איך
 ולמא מלכא לא ידע מלכ דא • א"ל שלמא מלכא מנדע ידע ולא כ"כ • אבל מה דלא
 דע הכוה קלא מה תועלתא חית בזה ודיך יתבא • ורב מתיבבא כבי אמר דקדוקא
 לא לא ידע שלמא מלכא דהא הכוה קלא איכי כלילא רוחא ונפשא וכל גרמי
 ועלכונא דבשרא ומשטטא באיירא וכל חד מתפרש דא מן דא • וכד מטא לכוה
 אחר דעאל ביה יתבא כמיתא וכל אינון חרשין וקוסמין ידעין אתרין אלן בחרשיכו
 גחנין לארעה ושמעין קלא דא דמתחברן אינון רוחא ונפשא וכל גרמי ואודעין מלכ •
 דא איכו אוב מארץ • וע"ד רדף שלמא למנדע מה דאחטביד מהכוה קלא ולא
 דע זבאח חולקך ר' דאחטביר לך מלכ דקשט כד בר נש אתער קלא מיד (אחטביר)
 אתער הכוה קלא ולית ליה רשו לארכא יתיר • אלא כעין הכוה קלא דאתער בר נש ולא
 יתיר ואי אריך ב"ר קליה איכו לא אריך כל כך בדיחא אלא לסופא דקלא בגין דלא
 כיל לארכא מאי טעמא בגין דכד נפקא בקדמיתא אחאריך מסייפי עלמא עד סייפי
 עלמא והסתא דעאל תמן לא יכל לארכא קלא דהא לית ליה אחר לאחטטא תמן
 דבקדמיתא • חדי ר"ס ואמר אלמלא לא זכינא למשמע אלא מלכ דא די לי למכוי
 חדי דזכינא למשמע מלין דקשט דכוה עלמא • א"ל אי חסידא קדישא אלמלא
 דעת חדוד דמלין דכוה עלמא קמי רב מתיבבא תבא חדי יתיר • א"ל מאי חדושא
 כוה הסתא כד אחית לגבי • אמר • רב מתיבבא **פתח** ואמר יווסף ישית ידו על
 עיניך חדוד הוא • אמאי סתימו דעיינין למיתא בגין דעיינין גוויין דכאי עלמא אינון
 חיוז ודיוקנא דכאי עלמא כוה איכו אסתים מניח כאי עלמא חיוז דכאי עלמא אסתיו
 עיניו כל חיוז דכאי עלמא הא אחטך מניח והשכין מניח • חיוז דעיניו לית ליה חיוז
 דכאי עלמא מתמן ולכלא • אר"ס יאות תקונא דקדמא וחסמתא דלקון יתיר ממלאכין
 קדישין • א"ל יוסף אמאי ישית ידו מכל בנוי ואי תימא על בשורר דיליח מצעי ליה ויוסף
 חי תראה א"ל ישית ידו בגין דרחימו דיליח כוה ובג"כ דא אסתים מניח נכירו דכאי עלמא
 ודא נטיל ליה • מאן דאסתים עיניו רחימא דיליח אחזי כבי חיוז דילך דכאי עלמא
 אחטבד • הא אנא חיוז דילך באחך מכאן ולכלא יתקנון לך חיוז אחרא דכוה עלמא
 אר"ס מה אסתיה כאי למיתא ומא תועלתא חית ליה בכאי מאן דיבעי למשאל * מה (יומא)
 דאטריך לאפקא עיניו בגין לאחזא דעדיין אזמן איכו לאחבא לחיוז דכאי עלמא
 דבקדמין • א"ל אי חסידא קדישא ודאי אי לא אסתים מניח כל חיוז דכאי עלמא ולא
 אחטבד כלל מניח לא לבוי ליה חיוז וחולקא דכוה עלמא • עלמא דא בפוכא
 איכו מהכוה עלמא דאן ביה דבזמא דתחית מתייא אפילו כחוטא דשטרא לא כוה
 מעובדא דכאי עלמא דכלא אחטבד בקדמיתא (עלא יבטיל ליה וישוי ליה) בכוה •
 פלג

בבא שית ע"ה

שלח קד

טלא (בקדמיתה) ויתעבר מניה כל זוכמא ולבחר יתעבד * כחמירא דא ומניה יתעבד
גופא בריב חדתא כך כהא . א"ל ר' שמעון ודאי ידענא דאתון מלובשין חמן בלבוש יקר
דגופא דכיא קדישא אי הוב כנוונא דא בכהי עלמא ב"נ דאתחזי בכהוא גופא כנוונא
ב שט נערי : דאתון קיימין בכהוא עלמא . א"ל מלה דא שאלו קמי רב מתיבתא ב תרין עולמין
דאתלבשו ביננא בחר דסבלו לערא על חובא דלא אחזי לגלחא ושאלו דא קמי רב
אסר ה מתיבתא ואיבו אמר דהא הוב בכהי עלמא הכי מנלן דכתיב יי' כי ביום השלישי
ותלבש אסתר מלכות אתלבשה בכהוא דיוקנא דכהוא עלמא . מלכות דא רוחא דקודשא
דא מלכות שמיא נשיב רוחא מכהוא רוחא דאירא דכהוא עלמא . ואתלבשא ביה
אסתר . וכד עלאת קמי מלכא אחשורוש וחמא הכוא לבושא דנהורא דיוקנא דמי
ב ה למלאך אלהים . פרחא מנה נשמתה לפוס שעתא . מרדכי אף הכי דכתיב יומרדכי
ינא מלפני המלך בלבוש מלכות . לבוש מלכות ודאי דיוקנא דכהוא עלמא . וע"ד כתיב
כי נפל פחד מרדכי עליהם . פחד מרדכי ולא פחד אחשורוש . א"ל שמעון כמה
פ' ב' כהי מתיקין אינון מלין . זכא חולקי ובה ידענא דלדיקייא * בכהוא עלמא מתלבש בלבושא
דאקרי לבוש מלכות וכי הוא ודאי . א"ל איירא דג"ע נשיבו דרוח קודשא אינון
ומתלבש ביה לדיקיא כנוונא דהו בכהי עלמא . ולבחר רוח קודשא שראת על רישא
דכל חד וחד ואתעטר ואתעבדא ליה עטרא וכך הוב למרדכי דכתיב בלבוש מלכות
דיוקנא דכהוא עלמא . ולבחר ועטרת זכב גדולה דא עטרת דשריאת על רישיהון
דלדיקייא בכהוא עלמא . כד קבילו ישראל אורייתא כנוונא דא הוב להון . עד דחבו
לדכתיב בכו וייתנללו בני ישראל את עדים מהר חורב . אתפשטו מכהוא לבושא וכן
ב' כתיב ביהושע כהנא רבא י' הסירו בגדים האואים מעליהם וכתיב וילבישוהו בגדים אלני
לבושין דכהוא עלמא מהכא מלין קדמאין ומכא דכל זמנא דגופא דהי עלמא קיימא
בקברא בקיימא לא אתלבש רוחא בלבושא דכהוא עלמא דכתיב ויסירו בגדים האואים
מעליהם בקדמיתה ולבחר וילבישוהו בגדים ומלאך יי' עומד מהו עומד אלא דא היא
עטרא דאקרי מלאך יי' דקיימא על רישיהון דלדיקייא ודא איבו עומד . עומד על
רישא לעילא . לבחר דאתלבש בכהי לבושא דיקר . תרין גופין כחדא לא יכלין למיקס
כל זמנא דהי קיים רוחא לא מקבלא אחרא . אתעבר דא הא אחרא זמינא מיד
ודאי . דא נפיק ודא עלא כנוונא דיצר טוב ויצר רע . בכהי עלמא לא בעי קב"ה
דחרווייהו יקומון כחדא א"ל תוהנא על מה דכתיב והשטן עומד על ימינו לשטנו .
וכי יושע בן יהואדק כך שאר בני עלמא עאכ"ו . א"ל אי חסידא קדישא כמה
טמירין סתימין מלין אלני (א"ל) אע"ג דחברייא ידעין במלין דכהוא עלמא לא יכלין
גממע ברין אלני . א"ל . כיון דבר נש בכהוא עלמא מה תועלתא אית להכוא שטן
לאסטא ליה . ולא די ליה דאפיק נשמתיה מניה וקטיל ליה . א"ל אי חסידא
קדישא זכא חולק . ת"ח תיאובתא דשטן לא הוב אלא בגין דלא יתלבש הכוא
זכא בלבושא דכיא קדישא דכיון דהי הכוא שטן דלבושא דליה אתדחיא ולא אתחשיב
על דא אסני ליה . מ"ט בגין דאי אתלבש בכהוא לבוש יקר מיד לבושא דזוכמא
ועבדיתא דכהוא שטן יתבטל ויתעבר מעלמא ולא ינחא ליה לשטן ותו דבכל זמנא
דלא אתלבש פקד' רוחא להכוא גופא דזוכמא דליה . וינחא ליה לשטן . וכיון דאתלבש

הוא לבוש יקר כה אהבטל גווי דלירא בישא וגופא דליא ולית ליה דוכרנא צדקים
למין . ולי חימא דאין פקדין לבי קברי צדים כל לילא לאו על גופא אלא על
שא (דאלא * ערטיורא) דהא כל זמנא דבשרא קיימא רוחא פקדא עלה דנפשא א ערוס :
נפשא פקדא לגופא . אכל כשתא פקדונא דלין איכו לנפשא דליכי משתכחא ואשתתאר
בוכי גו גרמי . ובג"כ צדים כל לילא פקדונא דרוחא לנפשא ולא על בשרא . חי
סידא קדישא תא ואלגי לך מלה סתימא בניינא דגופא דבר נש הכי הוא רוחא
עס רוחא דקודשא . *נשמתא מגו אילנא דחי . כיון דרוחא קדישא יכב חילא מיד
תיכין דיליה יבצין חלייכו חילא דלכון גרמי ושייפין כלכו מסטרא דלכון ותקונייכו ^{לד ב}
על דא . סט"א יבצת בשרא ומסטרא דילא אתיא בשרא ולא מלה אחרא רתיכין
לה יבצין כל אינון גידין וערקין לאמשכא דמא לבשרא בחר דאלין יכבי חלייכו שמיא
בב חלייכו ומאן אינון עור דאחמשך על כלא כגוונא דלכון . לבחר מתחברן שמיא
רעא כחדא ויכבי ד' יסודי אלין אשא ומיא ואוירא ועפרא לאגנא על אלין ולחפיה
כלא לבחר כל חד נטיל חולקיה דיכב ואהבטל רוחא דקודשא ורתיכין דיליה
לקייכו קיימא רוחא דקודשא . רוחא דיליה קיימא ונשמתא סלקא . רתיכין דרוחא
קודשא גרמין דלכון קיימין וע"ד חשיבו דגופא גרמין הוו ובג"כ כתיב ^{ישעיה נב} ונשמתו
אלין . ובשרא לא כתיב ביה הכי וכל זמנא דבשרא דסטרא אחרא קיימא בקיימא
הוא שטן קיימא לאסטנא אחאביד בשרא לית ליה רשו לאסטנא דהא לית ליה על
דיכחמין וע"ד כתיב איכל בשרו מרואי ושפו עצמותיו לא ראו . מכחוא חיו דשטן איוב ג
קיימא לאסטנא דלא יכל כיון דיכל בשרו ושפו עצמותיו לא ראו . לא אחחזון לקרבא
ביה דלית ליה בצון חולקא כיון ^{ב שיער} דשך כל חד וחד מדוכתיא לא תבע עלייכו ולא
אזים לאסטנא בנייכו לבחר דבשרא מתעכלא הא לא יתבע דינא ולא קאים לאסטנא
הא לית ליה על מה דיכחמין ולא אדכר לבר נש בשום מלה דעלמא . אי"ר שמעון
שתא ידענא מלין על תקונייכו . ודאי יאות הוא ליה לאסטנא א"ל ר' (שמעון) חגור
ך ותקין גרמך אי תבעי למנדע ^{ג דברים} מלין דשארית או אי תשאל בכני מלין חימא לי .
ל ודאי הא ידענא דביתאי שכיבא דלא ידענא מה כלום וחצרייא ידעין . נשין .
ט דעתייכו קלה . א"ל דעתא אחיא בשית דרגין . וכל חד נטיל חולקיה מה
אשתתאר קל איכו אכל יקירא דא חי לאו דאשת כסילות אשתתף ביה במלה דא לא
שאל דהא ידענא דלאו על דביתך שאלת אלא על מה דכתיב ^{ישעיה יב} ויכב על עב
ל וכהוא עב קל אקרי דעת מהכיה כלב יראת יי ואיכי קיימא בחלמתיא כגוונא
דעת עלא . אכל (ס"א וע"ד) אקרי קל . ובה ידענא שאלתא דיןך מאי היא . אכל
ארי וחגור זיך ^{ד וקשר קלנד} וקטיר קטרך דהא עידנא הוא לגלא כמה דשארית עובדא .
על אנפי רוחב ביתא . אולס דעזרע לגו . צכאי עזרע אית תריסר פתחין לפוס
ושבן שבטיא דישראל . בפתחא חדא כתיב ראובן . ובפתחא אחרא כתיב
מעון וכן כל שבטיא דישראל רשימין על אינון פתחין בזמנא דיסלקון
אחחזאח קמי מאריא דעלמא . מאן דעייל בפתחא דרשים ביה ראובן חי
שבטא דראובן איכו מקבלין ליה פתחין ואי לא פלעין ליה לבר וכן בכלכו דלא
קבלון פתחין אלא למאן דאיכו מהכוא שבט' דרשים צכו . וצדא יתחקקון וישתמודען
ל חד וחד . תלת מאכ ושתינ וחמש עמודין דנכורא מלכטא אית בכל סטרא
אנינון ארבע סטרין כל אלין עמודין אקרן עמודים חיים בנין דלא קיימא נכורא דלכון

שלח קד

שכר באתר חד • וכלכו אלין סלקין ואלין נחמין יכר דוכתא דא לדה אלין דסלקין בטשין
דא בדה ומנגני נגונא ואלין דנחתי חוף כר • אלין דסלקי דנגנא נגונא מאי נגונא
כפלים ^ז מנגני שיר יתמא ^ח ימזמור שירו ^י שיר חדש כי נפלאות עשה וגו' • שיר חדש • וכי
אית שיר עתיק • אלא שיר דעד כען מלאכין קדישין לא שבחו ליה בגין דליכו חדש •
מאי טעמא ליכו חדש בגין דהכא דמחדש עולימוי משבח ליה ואמר ליה וככי אמר
רב מתיבתא דא אקרי חדש ואיכו חדש בגין דדביק בשמשא ולא התפרש מיה לאפקא
קפלים ^א סטרא אחרא דליח ביה חדשא דכתיב ביה ^ב יואין כל חדש זקן כוא ואחבלי ולא אחחדש •
(ס"א) ולא עביד תולדין דאלמלא עביד תולדין כוח מטשטש עלמא) • חו **פתח** רב
בנחשית ^{יח} מתיבתא • שרר אחחדש בעדונא דרגא דילי גרים דכתיב ^{יח} אחרי בלותי יתכח לי
עדנה • מאי עדנה משיכו דעדן עלאח • ובגין דאחמשך עלה מסטר דמוקבא כתיב
עדנה כ' ובג"כ כתיב יתכח ולא יכ • ואדוני זקן • וכי אש"ג דליכו זקן לא אחמיו
לאולדא • אלא לאו מלתא זעירתא אמר' לגביה (דאברהם אלא) דבגין (לאזער נגמא
דאחזקא) הכי (מ"ק) זקן (ד"א דאחזקא) (ובטל) לא אחחדש ולא עביד תולדין
דאלמלא כוח עביד תולדין כוח מטשטש עלמא (ס"א) אלא אמר לגבי דאברהם בגין
דכוא זקן לא אחחדש ולא עביד תולדין) • ועל דא אהדר מלין קודשא בריך כוא למה
זכ לחקק שרר וגו' • ואי חימא וכו' כתיב ואברהם זקן בא בימים • אלא בא בימים •
באינון יומין עלאין דמחדשי עולמין כנשרא • וע"ד נגונא דא נגונא דהכא חדש איכו •
כושיער לו למאן • להכא חדש כושיער ימינא דמלכא עלאח ודרועא דילי • אינון
כפלים ^ק דנחתי חוף כר מנגני ואמרי שירר אחרא יתמא • ומאן איכו ^ק ימזמור לתודה דליכו
יתמא • חוף כר כחורא דלכון חד אחמיו • וכד מתגלגלי אחמון חמש גוויין דכורין •
בכל עמודא ועמודא • עמודין אלין כלכו חללין מלגאז • וכד סלקי ונחתי נפקי מנייכו
שלוכוין דנורא כגוויי חיזור ושושן • לעילא מכל עמודא ועמודא אית תלת תפוחין
דכטשי ככו תלת גוויין סומק ירוק וחור • בכל גוון וגוון מלכטן אחוון בלטי משלכוכא
ירוקא דאשא ולא משתככי לעלמין וליח מאן דיקוס עלייכו • ארבע גלגלין מתחמין עובד
זיור בכל עמודא ועמודא באינון גלגלין אית פליאן דברבין כד מסתחרן מפקין מנייכו
זין דדכבא ואבני יקר • ומיד מתכנשי בגווייכו ולא נפלי לארעא כד נפקין אינון זין
דדכבא ואינון אבני יקר גו אסתחרותא דגלגלין אשתמע קלא דאמרי ^{יח} יואת נחלת עבדי
תפלים ^ד ^{יח} וזדקתם מאתי נאם יי' • תרין אריין בכל גלגלא וגלגלא אריא חדא מסטרא חדא
ואריא חדא מסטרא חדא וכלכו מאשא ירוקא ובגלגולא דקא מסתחרן גלגלין מתחבבן
אלין באלין • ואולי כלכו • בגלגולא מתחבבן דא בדה • כד סלקין עמודין מנהמן אריין
אלין באלין ותפוחין פרחין באריא וסלקין לעילא ובטשי אלין באלין באריא ותבו
לאחרייכו ומתמן נפלי ואריין פשטי ידייכו לנטלא לון וסלקין אלין מגרמייכו • אי
חסידא קדישא • מאן חמא חמחא דאומנו דזייר קב"ה בעמודין אלין בפלגו יומא נפקי
תרין נשרין בכל גלגלא וגלגלא ולא ידיע אחר דנפקי מתמן ושריין על רישיכון דאלין
אריין וכדון משתככי עמודין וגלגלין וקיימי בקיומייכו • ותפוחין נפלי על פומייכו
דנשרי ומקבלי לון ומיד פרחין מפומא לפומא ואוליין ומשטטי בינייכו ותבו לאחרייכו
ולא ידיע מאן היא • לבתר שעתא ופלגא נשרין אריימן קלא ומנגנין נגונא תאיבא
ואחטממן ולא ידיע ככאי אחר • סחרנייכו דאינון עמודין אית שבבין עובד זיור •
אשא סומקא ונכורא חורא וחוטין דדכבא סחור סחור סחרין לכל סטר ומעיינא דמיא

כד"א יורכי ציוס הכוא יאלו מים חיים מירושלם חלים אל כים הקדמוני וחלים אל זכרים יד
 כים האחרון כהא פריש רב מתיבתא קרא דא לגו וקליה אשתמע לבר * מדרבא ס"א ואדפוס
 פריש קרא דא . (אי קדישא אי קדישא) קל יוקא אחר מלבר הכוא יוקא דכוכ פריש
 גלמודים וגמיר קמי חד עמודא דעלמא בריה דר' יודא דרביא אנה וכוו אחדי ביה
 גדינא וקליה אחר מלבר בבאי קרא ואמר מיא דאינון מלרע היך סלקין לעילא מניה
 לאחר עלאה יתיר מניה בכמה דרגין ומה אלטריך לון לאינון מיין לעילא . ומכ אחר
 דכל (השמי) מצוטין ונהלין נפקין מניה וליה פסיוק למבוצי וחליי אחשקיא מאחר נניב
 מאן חמא חפירא דבירא יכיב מיין למבוצא דנביע . וכי ירושלם יכיב מיין אל כים
 הקדמוני אחר דכל מימין דעלמא נפקי מתמן ונצטין מניה . אי חסידא קדישא לקלא
 דא אשתככו ולייתו כל קלין דבני מהיבתי דתמן ובג"כ לא יכילו מארי דדינא למקרב
 גביה . בכך ר' שמעון א"ל לא חבכי בולגנא קדישא זכאח חולקך דאפילו יומי מנך
 אמרי רזין סתימין דאורייתא . חא ואימא לך מה דעבדו בני מתיבתי על קליה דהכוא
 יוקא כד עאל קליה דהכוא יוקא כגירא לגו וכלכו צייתי ליה . בכהיא שעתא
 אזעזע רב מתיבתא וכל אינון דכוו קמיה ואמר מאן אינון דלא שבקין להכוא ברא
 דאלהא חייל למיעל קמו ואחידו ביה תלת עמודין דקיימי קמי רב מתיבתא ועאל וכל
 בני מתיבתי אשתכשו לגביה אמר רב מתיבתא אימא קראיך ברא קדישא . אמר עד
 כען דחילגא דכא חא מתיבתא אחרינא כוינא . וככי אמרו לי כד מארי דדינא כוו
 אחדין בי . א"ל לא דחל ברא קדישא הכא תכא ביננא שבעה יומין ותתסחי בכל
 יומא מטלא קדישא . ולבחר יסלקון לך לגו הכוא מתיבתא בשאר יומי דהכא .

פתח

הכוא יוקא ואמר ויכי ציוס הכוא לא ידיע מאן כוא . אלא בכל אחר
 ציוס הכוא יומא בתראכ כוא . אמאי אקרי יוס הכוא . אלא דא כוא יומא
 דאחיד סופא בשירותא . שירותא אקרי כוא כד"א יועד כלוי כוא פולחנא דלוי לדרגא
 דאקרי כוא טמיר וגניו ואקרי הכוא (ס' כוא) לאחזאכ סופא דכל דרגין דאיכו שירותא
 וכלא חד וגניו דאיכו סופא אחוסף ביה כ' (ס"א כלוי כוא . כוא טמיר וגניו דא
 אקרי יוס הכוא לאחזאכ סופא דכל דרגין דאחיד בשירותא וכלא חד) זמינא ירושלם
 לאפקא מיין ולנבעא נביעו כהא איה לומר סופא דכל דרגין לאו איכו ירושלם אלא
 דאי ירושלם ויומא הכוא כלא חד . מה בין כהא להאי . אלא ירושלם כל דרגין קדישין
 דילה כד אשתחרן אקרין ירושלם וככי אשתמן ואיה דרגין דסחרן ואקרין עזרות אלין
 פנימאין ואלין לבר ואיה דרגין דאקרין כד אשתחרן לשכות (ס"א כד אשתחרן אלין
 פנימאין ואלין לבר אקרין ירושלם ואיה דרגין דסחרן ואקרין עזרות ואיה דרגין
 דאקרין לשכות) ואיה דרגין דאקרין כד אשתחרן כיכל ודביר . לגו מכל אינון דרגין
 איה חד נקודה יכבודא בת מלך פיימא נקודה דא אקרי יוס הכוא וסימניך יכבודא יקרא
 ארץ וכד יקום יומא דא מנו שבקין דעורב יקום נביעו דמיא וכהוא נביעו מן כים
 הקדמוני לכוי . כגוונא דאמא דברא בין דרועהא ומכניאו חלבא דיניק אשתמי פומיה
 ואחרבי ביה אריק חלבא לפומא דאמיה כך חלים אל כים הקדמוני . נטיליה רב מתיבתא
 ונשקיה . אמר חייך (ס"א חייך דעלמא דמלכ דא ככי) אוקמוס במתיבתא דרקיב וככי
 כוא דואי . יס האחרון דרגין בתראין דילה . אי חסידא קדישא כמה חדוק על
 חדוק אחוסף בכהוא יוקא גו בני מתיבתי כ"ו טעמי דאורייתא אמר כהוא יוקא
 ושצטין כחרין אטטרוכ לאבוב בכהוא יומא זכאח חולקיה מאן דכי למילף
 לבריה . אמר שמעון לא זכא אבוב למילף ליה . אמר אבוב שבק ורוא סתימא

א עיין בגדל
 רמזי' מברמ"ק
 שער יד פרק ג
 במדבר יח

הכלים מה
 דברים ג

ס"א באתגליא כוח בראי ינוקא על מה דאסתלק מעלמא ועל דבעו למידן דינים * ואשתחבז מניח
 דא כוח באתגליא דהוא מכסיף לרבים קמי כלא בשאלתין וקושיין דליה ולא חיש
 למדך לאחרת לאתקנא תלמודיו וחליש דעתא דרביה וע"ד בעו למידן ליה דדינא
 תקיפא . ובג"כ א"ע דאשתחבז ממאריהון דדינא לא אשתחבז ככא . שבעה יומין כוי
 דלא אשתלים דיוקקיה (ס"א דיניה) וכד כוח אשתחבז בכאבא יתירא קמי כלא כל אימון
 שבעא יומין עד דאשתלים דיוקקיה ועל דאסתלק מעלמא לא חבשי למנדע . אי ר'
 חי ר' ונאה חולקך . ת"ח תחות עגולא דאימון שבכין דתמן באימון מיין דהכחא נביעו
 דמעיינא אחרשים נביעו חד ואחפשט ונפיק לבד ועאל גו ימא רבא (דחמן) ורשים
 ביה אחרא בלבא דימא ומניח שתי לוימן ורוי וחדו ואחרבי ברבויא וכד נפיק נביעו
 אחרא הכחא נביעו אחפשט ואזיל בטמירו תחות הכומא לנו ימא בתראה וכל אימון
 מים זדונים ומיין תקיפין מאידך לון וכפיף לון דלא יפקון לחבאל בני עלמא . וסימן
 יפיעים מנ ^ל רבותן בים דרך ובמים עזים נתיבא . ובאתגליא דהכחא עזרס אית תרין כרוזים
 עובדא דאומנא דמלכא קדישא ולא יכלין לקיימא ככו עלאין ותחאין ותחתיאיו
 זמנין כל ישראל לקיימא דלא יפקון מתחות גדיפיהו לבד זכאין ליהון כל דעאלין
 תחות גדיפיהו . תליסר אלפי מגדלין דשמאש דהכיר מניזולא דמרגלא בלעזא
 (ס"א בניזולא) כדקא יאות . רב מתיבא בג"כ זכר לכהוא יקר . מאן יכיל למימר
 מאימון מלין דקא מתחדשן בכל יומא מקמי רב מתיבא אי ר' בכל זמנא דרוחין
 דכורין סלקין לעילא . נשין בכהוא זמנא נפקי כלכו ומתכנבי לנו היכלא דבתיה חמן
 וחדאן חמן . בכמה מלין עתיקין . ומתמן נפקין ועאלין כלכו . וביא עמכון לנו היכלא
 דסרח . וחדאן בכמה מלין חדתיין ועתיקין ומתמן נפקין וביא עמכון ועאלין לנו
 היכלא דיוכבד . וכן בכל אימון היכלין . השתא ר' אימא לך רזא חדא . ת"ח בכל
 שמיטא ושמיטא כרחא נפיק אחכנישו גוברין ונשין וכל אימון בני מהימנותא וסליקו
 דין כלכו מתפשטין דכורין ונשין וסלקין וכל אימון ינוקי מחלב עאלין לנו מתיבא
 (ס"א אחכנישו בני מהימנותא גוברין ונשין וכל אימון ינוקי מחלב עאלין לנו מתיבא
 מתפשטין דכורין ונשים וסלקין וכלכו עאלין לנו מתיבא) דרקיעא וחדאן חדוד .
 ועלויא דלחון וחמן חדו על חדו . וכהוא נער דמפתחן דמאריס בדיק קס ואמר לון
 כמה מלין חדתיין ועתיקין וכלכו חמאן חדוד דלית חדוד כהכיא חדוד . לבתר עאלין
 כלכו לנו כמה פרוכחין וכמה היכלין גניזין חמן דאימון נהרין נעם יי' בנו היכלא
 דאכבא דקב"כ ודא הוא דכתיב ^ל לחיות נעום ר' ולבקר בסיכלו * לבתר פרחין
 חנני ^כ וינוקין ^ב לעילא ואימון פרחין לתתא ומחדרין לדוכתיאיו ומתלבשן כדבדקמיתא . זכא
 עמא דכל טובא דכהוא עלמא מחכאן . אר"ש כמה מתיקין מלין דשמענא . זכא
 חולקא דידי דזכינא לכל האי למשמע זכא יומא דנפיקא ככא . אמרי ליה ר'
 ס"א ניזיל ולא תלת יומין אית לן רשו למיתי בגך ולבתר יומא חד * א חדוד דילך א איבו
 אית לן רשו למיתי ובכחא ^ל עדי פלגו ליליא . מבתר פלגו ליליא שלכובא דעמודא דיתחק נפיק ובטש בכהי
 תרגולא דאקרי גבר כנוונא דגבר אחרא עלאה עליה כיון דבטש ביה האי
 גבר קרי ויכב שית קלין וכלכו בסכחמו . בשעתא דאיכו קרי כל תרגולין
 דכאי עלמא קראן ונפיק מניה שלכובא אחרא ומטי לון תחות גדיפיהו וקראן
 חנני ^כ איבו מה קרי בשעתא קדמאא קרי ואמר יקול יי' בכח קול יי' בחדר . ובשעתא תניינא
 מיכא ^ל קרי ואמר יקול יי' לעיר יקרא וגו' : בשעתא תליתאא קרי ואמר קול יי' חולב לכמות אש :
 בשעתא

בשעתא רביעאה קרי ואמר קול יי' יחיל מדבר וגו' . בשעתא חמישאה קרי ואמר
 קול יי' על המים וגו' . בשעתא שיתאה קרי ואמר קול יי' יחיל חילות וגו' .
 לבתר קרי ואמר יקול אומר קרא ואמר מה אקרא וגו' . ודא איבו תרגומא דקרי
 ולא שכיך ולבתר קרי כמלקדמין ומאי קרי כל עובדין דבני עלמא בגין דאיבו מאריה
 אחמתא (ס"א דחכמתא) וקסת הסופר בחרטוי וכל עובדין דבני עלמא כתב בכל יומא .
 וכליליא בחר דקרי כל קריאן אלין קרי כל מה דכתב ביומא . ולאמלא רגלוי אלבעאן
 דיליה דליונו תרין דרגין חד הכוז דקיימא באמצעיתא דאיבו רב וכוזא דקיימא
 מאחורא דאיבו זעיר דקא מעבדין ליה יסא מוקיד עלמא בשלכוזי . ומה עבדי כיון
 דסליק לפרא וחוטא דנכירו נפיק מסטר דרוס דקין מתחברין כלבו ואחשדין תרין
 דרגין תרין טלפין כעגלא לקיימא דכתיב יוכף רגליהם ככף רגל עגל ודא ידעת
 דוא דא . שאלת ענפא דגורן א לגו בעזרה דא אית תלת מאה ושתי וחמשה היכלין
 בחושבן יומי שחא וזבל פתחא ופתחא כתיב יי' שליט שלום בחרטויך שלום בארמנותיך לא
 ידוע מאי הוא בכהי היכלין אלא כלבו אחתמן עובד ליוז . שבע סדרין דמרגלאן
 אחתמן אלין באלין בכל חד וחד . אי חסידא קדישא כמה משבח רב מתיבחה היכלא
 חדא דאיבו בריש סטר מזרח דעזרה דא בגין דארבע איוון בד' סטרין דעלמא אבל
 היכלא דסטר מזרח אסגי נכורין דיליה יתיר מכלבו . יומא חד בימא רבא ליוון
 נפיק וכל ימא אודעזע וכל מני אולין לכאן ולכאן כד מטי ליוון בפתחא דפתחא
 דתכומא שארי למחדי ואשתדך תמן א תכומי א אלא הכוז א כחיו דמעין ואחשפין
 נכורין ולא אחזון כל איוון נכורין בר נכורא דהיכלא דכסטר מזרח . דא הכוז
 מרגלא דקא אפיק ליוון מגו הכוז תכומא דאקרי סגדון . ממא אחשביד אלא
 יומא דא דקא אפיק ליוון דאודעזע ימא יומא דאחשרב בי מקדשא ט' באב איבו .
 הכוז מרגלא דכד דכיר קב"ה לבני ואושר * תרין דמעין לגו ימא רבא חד נפיל
 לגו תכומא דא דאקרי סגדון וחד נפיל לגו תכומא אחרא דאקרי גירב"א בגין
 דחמש תכומי אחרין איוון בימא רבא . אבל לא חשיבין ככהי אחרין וכיון דנפלי איוון
 דמעין קפאן גו תכומי . חד * וחד אטבע גו תכומא דאקרי גילב"א דתחא גו שמרים
 וחתמא דורדיין ביטין נפיק חד ערעורא מקטרגא מזיקא קדמא ואיבו ברוחא דיוקנא
 דאדם א כד קריב לגו קודשא כיון דמתעבר מתמן ובעי לנחתא לתחא לאתלבשא
 בלבושא למקא עלמא נחית הוא ורתיכו . ולבושא קדמא דקא נקוט תבנית שור
 דיוקנא דשור וקדמא לניקין מאיוון ארבע . שור איבו . ואיוון ארבע אבות למקא
 עלמא . וכלבו תלתא אבות מיקין בר שור כלבו דיליה וע"ד כתיב אימירו את כבודם
 בתבנית שור אוכל עשב . מהו אוכל עשב כא דרשינן ביה . אבל עקרא דמלא
 מתמאי' הלחם ולא שבעת זני דגן לית ליה בכו חולקא ולא יאות ליה למכוי תמן
 א מדוכתייבו ואלין יתבין בדוכתייבו עד לא נפקי אלין זמין אלין נכירו ונליו דלכו לא
 יכלין עיינין למסבל . אלוין בסחרין לית להון שריבו לעלמין כד אסתכל ב"ז בהאי
 היכלא מיר באסתכלותא קדמא אחתוי זעיר ולא זעיר אסתכל יתיר אחתוי רב . תו
 אסתכל אחתוי יתיר . רב כל מה דאסתכל כהי אחתוי באסתכלותא רב ועלאה עד דדמי
 באסתכלותא

ישעיה מ

יחזקאל א

הכלים קב

שמות ט א

ג"א אטבע

גו תכומא דאקרי
 סגדון

ס"א

באסכולותא כמלא יומא דלית ליה שיעורא טובדין סגיאין לגו דלא ידיע אומנ
 דלכון מניה נכרא עזרה וכל מה דאית בך בר כרובים דנכורא דלכון סלקא עד רוב
 רקיעא בגוויין סגיאין ונכורין מנלן אלף וחמש מאה וחמשה ושבועין גופיין עבדי
 איבין בעזרה דא ם יתיר חובק את ידיו במירורא ונינו דיליה ולבחר אוכל את בשר
 בעל כרחיה דלית ליה רשו לשלטא על מלא אחרא מה אחבי ליה בכל מה דאסט
 ועביד ועמל דלבחר לית ליה רשו אלא על דיליה לבחר מרקיד וחדו ככסיל בלל
 ס"א זמחא דעתא כלל ואזיל בלא (תועלתא) ואכיל לבשרא • ובשאר לית ליה רשו מרירי דעיל
 ותחא כד ישראל בעאקו ואכלי לון סגיאון ולא יבדי חילא • בעובדין עבין דלכו
 לאפקא מניה ואפילו מבשרים דאיכו מהאי סטר אבאיש קמי מלכא קדישא דאיכו
 רחום וחנן אבל על דיליה רוחא קדישא ונשמחא קדישא לית עלאין ותחאין יכלי
 לשלטא עליו כלל • וע"ד כל חסוקפין וכל מה דאסטי הכוא רע דחשיב למשלט על
 רוחא קדישא ולבחר לא יכיל וישב ואוכל את בשרו • מה תועלתא כוס ליה • ועוד
 דאינון חפאן בלבו כערטיראח תקיף וליה שכיבו לעלאין ותחאין • תא ואימא כך מלא
 אי תימא דחדו הוא למלאך כמות כד קטיל בני נשא • לאו • אלא בגין דחמי דרעוהא
 סכ"א = קמח דמריה כך אחזי גרמיס בחדו למעבד רעוהיס דקב"ה דכתיב רוח סערה עושם
 דברו • א"ל ר"ש ובה איכו אזיל ומרקד בחדוס קמי נשין א"ל • אי חסידא קדישא ודא
 הכי הוא לאחזאח קמי מלכא דניחא ליה ברעוהיס דמלכא • אבל נייחא דיליה בכספדא
 דנשין איכו רקיד ואודייה לכספדא • א"ל אי הכי אמאי אזיל ואסטי על צ"ע לעילא
 ואדבר לחובי • א"ל בגין דאיכו זקן וכסיל וחשיב למשלט על רוחא וכל תאובתיס בגיני
 ם כך איכו לסוף לא שילט אלא על דיליה • בשרא דיליה • וע"ד כתיב ישוב עמלו בראש
 ם אזיל ובעי לארגשא עלמא ומיא ס'יקין מגו שאר תסומין ובעאן לחפיה עלמא אימ
 דמעין רתיחין יתיר מכל אשא דעלמא ומגו תוקף דרתיחו דלכון חקפו מיא גו ימא
 דנקפא ואלמלא דרמו קב"ה חד נשיבו מסערא דאברס מעמוד' דיליה ואחזי על
 עלמא לא יכיל למיקס אפילו רגעא חדא • אינון דמעין כד נפלין גו ימא אשתמע קלא
 בין ימא עד מערעא דכפלתא ומקל נסימו דלכון דקא אשתמע תמן כד עלאין גו
 ימא מחערין אבין קדמאי וקמו וחשבו דקב"ה בעי לאכפא עלמא עד דקלא נפיק
 ואמר לון לא חדלון רחימין קדישין בגינכון דכיר קב"ה לבניכון ואיכו בעי למפרק
 לון ותחון תחמון ם אלפא ביתין כלבו משלבן ומתארפאן אלין באלין ותחברן בצרופא
 דש"א קדישא כיון דאתחזון אתחון בצרופא דא אלין גיזין ונפקין אחרנין וכן כלל
 אלין גיזין ואלין נפקין כלבו לגו בחלולא דאינון כפתורים • תו פרחי תלת זמני
 ביומא באוירא ונפקי לבר וקיימא שמה בצרבע אתחון תליין באוירא שעתא ופלגא לבתרא
 גיז דא מיד נפיק מגו אוירא מחלולא דיליה שמה דהריסר אתחון פרח ותליא באוירא
 שעתא חדא ולא יתיר לבתר גיז דא ונפקא מיד צרופא דאתחון אחרנין שמה דב' (ס"א)
 דכ"ב) אתחון ותליין באוירא שעתא אחרא ואגני • ומיד נפקי אתחון מחלולא אחרא שמה
 דתמניא ועשרין אתחון מתעשרין כלבו בכתייכו וקיימא שעתא ופלגא ואגני דא ומיד
 נפקי תליא באוירא שמה דעשרין וחמש אתחון בצרופייכו וקיימי שעתא ותלת רגע
 נפקי אתחון דארבעין ותרין אתחון ם לעלמא קיימא ם שמכן אלא אתחון כולכו לגו

מחבר לעלמין בלתי ומנצלי לבד וסלקי ונחתי לית מאן דיכיל לקיימא בכו בר משיח
 נורה סני' דא גניז לבחר דקיימא חרין שעתין ועשרין וחרין רגשין וזאי שמה
 יפא דע"ב אחון קא נפיק וקיימא ותליא באוירא שעתא ופלגא כל בני שמאן לא
 קיי ולא אחחון אלל זמנא הדא ביומא אבל אינון אלפא ביתין אחחון פרחין באוירא
 ירפין אלין באלין תלת זמנין ביומא כד פרחן אחון דאלפא ביתין אלין פרחין מכאן
 וכן מכאן ומתארפן כלבו כד נחית חמן רב מחיבתא שארי משיח חמא, בלרופא
 אלפא ביתא אחון כמה דחמא דניאל דאינון **ממתוס נקפי אאלרן** :

מעלי שבתא כד מקדשין ישראל יומא לתתא כרוחא כרין לארבע סטרי עלמא
 תכנסו משריין קדישין אחקנו כרסין (קדישין) מאן חמי חדוה בתלת מאה ותשעין
 קדישין כמה ממנן כמה שולטין מתכנסין לאתריכו. כיון דישראל לתתא מקדשין
 זכ"ה) כדון אתער חילגא דחייא ואקיש באינון טרפין דיליה רוח נשיבו חד מגו עלמא
 דחיי ואינון ענפין דחילגא מתענענן וסלקון ריחין דעלמא דחיי הכוא חילגא דחיי
 תער ואפיק נשמתיין קדישין ופריש על עלמא. ועס כל דא נשמתיין נפקין ונשמתיין
 אלין אלין מתערי אלין אלין נפקין ואלין עאלין ואלגא דחיי בחדוה. וכדון ישראל
 כו מתעטרין בעטרין דאינון נשמתיין קדישין כלבו בחדוה בנייחא. וכל השבת אית
 הכוא חדוה וככוא נייחא וכל דליקייא די בגתא כלבו סלקין ומתענענן בענוגא
 דאחא דעלמא דחיי. כיון דנפיק שבתא כלבו נשמתיין פרחין וסלקין. ת"ח כד
 יל שבתא נשמתיין נחתיין לשרייא על עמא קדישא ונשמתיין דליקייא סלקין לעילא.
 נפיק שבתא נשמתיין סלקין אינון דשארן עלייכו דישראל ונשמתיין נחתיין אינון
 מתין דליקייא כיון דסלקין כלבו נשמתיין דשארן עלייכו דישראל סלקי וקיימין
 יוקנא קמי מלכא קדישא וקב"ה שאל לכלבו מאי חדושא סוכ לבו בכהוא עלמא
 דאורייתא. זכא איכו מאן דחדושא דאורייתא אמרת קמי. כמה חדוה עבד
 ז"ה כניס לפמליא דיליה ואמר שמעו חדושא דאורייתא דאמרת נשמתיין דא
 גלי וכלבו מוקמי הכיא מלכ בחרתי מחיבתי. אינון לתתא וקב"ה לעילא חמים
 הכיא מלכ. ת"ח כד מלכ אחחדש באורייתא ונשמתיין דנחתא בשבתא אחעסקת
 אינון מלין חדתיין וסלקי לעילא. כל פמליא דלעילא לייחין להכוא מלכ וחיות
 קדם מתרנן בגדפין ומתלבשן בגדפין. וכד שאל לון קב"ה ולא חבין ושתקין כדון

יחזקאל א
 איזב לב
 נחמיס ח

וח הקדש מה כתיב בצעמדם תרפינה כנפיהם כמה דאחא אמר ר' כי עמדו לא
 יז עוד ויכפתחו עמדו כל העם. ואי תימא שתיקא אמאי קרי ליה עמידה אלל
 יבורא אית ז' שיפין דמתענענן בחדוה. לבא. ריאה. קבס. לשון. שנייס. שפון.
 שר. ובשתיקא קיימו בקיימייכו בלא נעוועא. ועל דא קרי לשתיקא עמידה דכא רב
 ממונא סבא (ז"ל רב מחיבתא) אמר ייטל עוזר מקדש וגו' מקדש דא קדוש ידים. תפליס כ
 גיון יסעדך דא ברכת המזלזל לחס דאיכו סעיד לבא דבר נש. יזכור כל מנחותך כל
 אסגאחא מלכ אחרא דא נטילת ידים בתרייתא. ועולתך ידשנכ סלכ דא ברכת המזון בזמון.
 י. יאח עבד כן יתן לך כלבבך וכל עולתך ימלא. ובשבת מקדש דא קדושה רבא ועל
 לה. דא אחעטרו דליקייא בנן עדן משבת לשבת אחרא: תו **פתח** ואמר ר' על הר (שפיס ב)

שדה לך

גבוה עלי לך מבשרת ציון וגו'. על הר גבוה האי ודאי הר העברים אחר דמש
 אהקבר ובה אוקמוס דשכינתא חסלק לחמן ותבשר עלמא. אבל כלא איכו. מבשר
 ציון דא איכו חפלי בה אחתא דנתן בר דוד אימא איכו דמשיחא מנחם ב"ר עמיאל
 ואיכו חיפוק ותבשר ואיכו בכללא דמבשרת ציון קלא ישמעע בעלמא ותרין מלכי
 יתערון בעלמא לאנחא קרבא ויפוק שמא קדישא על עלמא. מה תבשר ותימו
 הכה יי אלכיס בחוק יבא וחרוטו מושלם לו הכה שכרו אתו ופעולתו לפניו. הכה
 שכרו אתו דקב"ה כרוי בכל פמליא דלעילא ויימא לון אחכשו ודאינו דינא. מא
 דמסר נשמתיב על קדושת שמי אגריה מאי הוא ואינון יימרון כך וכך. מאן דסבי
 כמה חרופין וגדופין בכל יומא עלי מהו אגריה. אינון אמרי כך. מאן דאחכש
 בכל יומא עלי מהו אגריה. אינון אמרי כך הכ"ד הכה שכרו אתו ופעולתו לפניו.
 פה"ס לא מהו ופעולתו אלא כמה דכתיב "מה רב טובך וגו". פעלת לחוסים כך דא הוא
 פעולתו. נגד בני אדם מהו אלא נגד עכו"ם. אשר לפנת לירחיך. מהו אשר לפנת.
 וכי מאן יגזול ויטול מן ידיו מה דהוא בעי למיכב דכתיב לפנת. אלא פוק וחמי
 טובדין דרחמנו דעבד קב"ה במה דאיכו מחי ביה יכיב אסוותא. במה מחי
 בשמאלא. בימינא קריב. ובשמאלא מחי. במה דמחי ביה יכיב אסוותא לעולם.
 ירמיה א כתיב "מלפון חפחה הרעה. ובפון מחי. דמתמן נפקי כל דינין וכל גזירין קשיין.
 וביה שרי כל אגר טב וכל טיבו דזמין קב"ה למיכב לישראל לזמנא דאחי קרי קב"ה
 לפון ויימא ליה כך יכבית כל טיבו וכל אגר טב לבני דסבול כמה בישין בקלא
 יעבי מנ עלמא על קדושת שמי. הכ אגרין טבין דיכבית כך. הכ"ד "אומר לפון הני
 ולתימן אל תכלאי וגו'. וכי ארחא הכי הוא דדרוס לממנע דרכאן ובה כל דרכאן
 מסטרא דדרוס וכל טבין דעלמא מדרוס נפקי ואיכו אמר לתימן אל תכלאי אלא
 בהכח שעתא יתער קב"ה לאברס ויימא ליה קום דהא מטא זמנא דאנא פריק
 לבך למיכב לון אגר טב. על כל מה דסבול בגלותא. ומנו דאברס הוא בזיגין
 דנריה לנ דלסון דכתיב "אם לא כי לורס מכרם דא אברסם. הוא ליה כמאן דלא טב בעיניו.
 ואחמי גרמיה כמאן דבעי דילקון על חוביהון יתיר ויימא גבו מחוביהון גבו מחטאיהון
 אל קב"ה לאברס ידענא כלא איכו מה דאמרת לאנפין אנא אוף הכי לאנפין.
 אל תכלאי אנא בעי לפייסא לך על בך. לא תמנע טיבו מנהון לא תמנע אגר טב
 מנהון כמה וכמה סבול על חוביהון ובגיני כך אומר לפון תי. וסינו אשר לפנת.
 פ"ה דהא ודא הוא מלה * דהכחא מבשרת. ותו תבשר זמנא תיינא בשעתא דשכינתא חסלק
 על הכה טורא. עלאה ותבשר לאבין מיד סך לירושלם ותחמי לה בחרבא.
 תיעול לציון ותמן הקרקר קירא כמלקדמין על אחר בי מותבס ועל יקרא דליה בהכח
 אחר. ותמן אומיאל דלא תיטול מתמן ולא חפוק עד דקב"ה יפרוק לבנהא ודא
 ש"ס יי חפלי בה. תבשר כמלקדמין ואמרת "לכלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך וגו".
 פ"ס ננ מאי גדול בקרבך דא קב"ה דאיכו אחי לגבס לאקמא לה מעפרא ויימא לה "התעשרי
 מטפר קומי שבי ירושלם איכו וירושלם שמה ודאי. ובדא אוף הכי במה חדו
 על חדו הוי לאדקייא בנן עדן ובג"כ זכא איכו מאן דנשמתיב בשבת אסבידת
 קמי מלכא על חדושתא דאורייתא דקב"ה וכל פמליא דיליה וכל אינון נשמתיב
 דלדיהייא דהו בנן עדן נכחו מתעטרן בהכחא מלה. הו שמענא בלינא
 קדישא

קדישא דמתה יקר על יקר ועטרה על עטרה מעטרן לאבוב דהכוא ב"ג תמן בשעתא
דאמר קב"ה אחכנשי למשמע חדושה ומלין חדתין דאורייתא משמיע דפלוני בר פלוני
כמה חינון דנשקין על רישיה כמה לדיקיא מעטרין ליה כד נחתין . זכאח חולקבו
דכל חינון דמשחדין באורייתא יומא דשבתא משאר יומין . ע"כ :

רעיא מהימנא

ראשית

עריסותיכם חלה תרימו תרומה וגו' . פקודה דא להפריש חלה לכבן
חל"ם הכי חושבניה מ"ג בל"ם וחומש ב"ל חד מחמש ואית חומש חד
מן חמשין דליבו י' ודא סימן מג"ן דליבו מיכאל גבריאל מריאל . חלה שכינתא .
דבאתר דללין מלאכין תמן אבן תמן . ובאתרא דאבן תמן שכינתא תמן ובה ויחל
בה גלינא כד"ר יוחנן משב את פני יי' אליו י"אדני יודו אתה החלות להראות את
עבדך ובה חלה זכות אבות . ובה תמא זכות אבות לרשעים דהוו מקבלים אגרייבו
בכאי עלמא דמסטרט דימינא דתמן י' דליבו חכמה שרותא דשמה דידוד דליבו אחוי
זכותא על בנהא מימינא דתמן רמ"ח פקודין דעשב אכל מסערא דאת ה' בתראה דליבו
לשמאלא דגבורה דתמן לא תעשב דחינון שס"ה דתמן דחינון רשעים גמורים תמא לון
זכות אבות ואתהפך לון שס ידוד דוד"י ואלפינא מהמן הרשע יוכל זה חינון שוק ליי . ע"כ :
ויאמר יי' אל משב לאמר דבר אל בני ישראל וגו' ועשו לכם זיזית על כנפי
בגדיכם לדורתם וגו' . ר' חזקיה פתח יי'ראמי את יושבע ככבן בגדול
וגו' . כמה זכאין חינון ישראל דקב"ה בעי ביקרבון על כל בני עלמא ויבב לון אורייתא
קדישא ויבב לון גביאי מבימי דמדברי לבו באורייתא בארע קשט . תא חוי כל
גביאי וגביאי דחוקים קב"ה לישראל כלבו אחגלי קב"ה עלייבו דדרגין עללין קדישין
חמו זו יקרא קדישא דמלאכא מאתר עלאה אכל לא קריב כמשה דכח קריב למל כא
יתיר מכלא דכא זכאח חולקים יתיר מכל בני עלמא דעליה כתיב י"פא אל פה הדבר בו
ומראה ולא בחידות ושאר גביאי כוו חמאן מאתר רחיקא כמה דאת אמר י'מרחוק יי' ימיא לא
נראה ליי . *א"ר חזקיה הכי אוליפנא כתיב יו"לך איש מבית לוי ויקח את בת לוי . וילך
איש דא קב"ה כד"א יי' איש מלחמה . מבית לוי דא קב"ה אתר דחכמה עלאה וכהוא
זכר (ס"א נכר) מתחברן כחדא דלא מתפרשן לעלמין . מבית לוי דאשרי לוייתן *בלחודיו ס"א כל חיה
בעלמא כד"ר ג'ליתין זה יארט לשחק בו . ויקח את בת לוי דא קב"ה אתר דהכירו
דסיבא נכיר . ותכר באשח ותלד בן . באשח ודאי כד"א י'לאת יקרא אשח בקדמיתא
בת לוי הכי כוא ודאי וכי בת לוי בקדמיתא וכשחא אשח אלא הכי אוליפנא אתחא עד
לא אודווגת אחקריאת בת פלוני בחר דאודווגת אחקרי אשח וכהא בת ואשח כלל בחד
דרגא כוא . ותלפכו ג' ירחים . חלין תלת ירחין דדינא קשיא שריא בעלמא . ומאי
גינכו חמו"י וה"ב וטב"ח . מאי קא משמע לן דעד דלא נחת משב לעלמא שכיח כוכ כוא
לעילא ועל דא אודווגת ביב שכינתא מן יומא דאחיליד מלאן אמר רבי שמעון רוחיבון
דלדיקיי' שכיחין חינון לעילא עד לא יחתון לעלמא ואל חינון יכלב עוד כלפינו ותקח לו וגו' .
מאי ותקח לו היכא גמא דחפת ליה בסימנא למכוי נטיר מאינון מוי ימא דשאטין
בימא רבא כמה דכתיב שס רמס ואין מספר וכיא חפת ליה למכוי נטיר מגיבו * בחפז
דכני ימא בלא יקרא בתרי גוויין בחיור ואוכס ואנס ליה למשכ למישט בינייבו ס"א דסמרא
לאשחמודע דיזנלא יקרא

שמות לב
דברים א

אשח

זכריה א

במדבר יב

ומראה

נראה ליי

איש דא

זכר (ס"א

בעלמא

דסיבא

בת לוי

לא אודווגת

דרגא כוא

גינכו חמו"י

לעילא ועל

דלדיקיי'

מאי ותקח

בימא רבא

*דכני ימא

לאשחמודע

דיזנלא יקרא

א מכסח מלשון
ספר בלא יקרא
מכסח בלא
כבוד אלא
מכסח בחמר
והפך כעוד :

שדה לך

לאשתחמודע ביניהון בנין דמין הוא לסלקא ביניכו זמנא אחרא לקבלא אורייתא .
 ותרד בת פרעה . דא היא דאחיא מסערא שמאלא דדינא קשיא כמא דאחמרא לרחוץ
 פנות י על היאור . על היאור דייקא ולא על הים . ואי סימנא הא כתיב יומטך אשר הכית
 בו את היאור . ומשם לא הכה אלא בים וקרייך קרא יאור אלא יאור הים דמחא אחרן
 כס : על ידא דמשא ושוויי קרא דאיכו ענד ככאי גוונא יוימלא שבעת ימים אחרי הכות
 יי את היאור ואחרן הכה אלא על דאחא מסערא דקב"ה קרייך קרא הכות יי
 לבתר קרייך בשמא דמשא . ונערותיהם כולכות . אינון שאר משריין דאחיין מסערא
 כס ב דא . יתפתח ותראכו את הילד . ותראכו ותרא מבצי ליה מאי ותראכו . ובה אמר
 רבי שמעון לית לך מלא בלאורייתא או את חד בלאורייתא דלא אית ביה ריין יקירין
 ועלאין . אלא הכי אוליפנא רשימא דמלכא ומטרוניתא אשתכחה ביה ואינון רשימא
 דוא"י ה"א מיד ותחמול עליו וגו' . עד כאן לעילא . מכאן ולכלא לתתא בר האי
 קרא דכתיב ותתלב אחותו מרחוק אחותו דמאן אחותו דכאי איכו דקרא לכנסת
 ישראל אחותי כד"ה יפתחו לי אחותי . מרחוק כד"ה ימרחוק יי נראה לי מאי משמע
 משמע דאינון זכאין עד דלא נחתו לעלמא אשתחמודען אינון לעילא לגבי כלא וכו'
 משה ומשמע דנשתחבון דלידיקייא אחמטך מאחר עלאה כמא דאוקימנא . ורזא דמלא
 אוליפנא דמשמע דאב ואם אית נשמתא כמא דאית אב ואם לגופא בארעא ומשמע
 דכל סטריין בין לעילא בין לתתא מדבר ומוקבא כלא אחיא ואשתכח וכו' אוקימו
 רזא דכתיב יתולא בארץ נפש חיה . בארץ דא כנסת ישראל . נפש חיה נפשא דאדם
 קדמא עלאה כמא דאחמרא . אחא רבי אבא ונשקיה אמר ודאי שפיר קא אמרת
 וכי הוא כלא . זכא חולקיה דמשה נביא מסימנא על כל שאר נביאי עלמא בנין
 ק לא אשתדל ביה כד אשתלק מעלמא בר קב"ה דאעליה לפרגודיה ועל דא סליק
 משה בנבואה עלאה ובדרגין יקירין מכל נביאי עלמא ושאר נביאי חמאן בתר כותלין
 זכריה ג סגיאין . יוראני את יחשע הכהן בגדול . מאי קא חמא דכוכ קאים קמי מלאכא
 ומתלבש בלבושין מלוכלכין עד דכרוחא נפיק ואמר הסירו בגדים כעושים מעלוי .
 אמר רבי יחזק כתיב הכא ועומד לפני המלאך . מאי לפני המלאך דכוכ דאין דינוי
 קבלה ב הכא דכתיב ביה יואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא . מאי קא משמע לן דכל
 ב"י דלא זכי בכאי עלמא לאשתטפא בעטופא
 דמאור ולאשתלבשא בלבושא דמאור כד עייל
 בהכא עלמא קאים בלבושא טופא דלא
 אלטרירוקאים דביי עליה ח"ה כמא לבושין
 מזדמנין בהכו' עלמא וכו' ב"י דלא זכי בכאי
 עלמא בלבושין דמאור כד עייל להכא עלמא
 נשח כה מלכין ליה בחד לבושא דאשתחמודע לאדכרא ולמעבד . כתיב יעשית לין זכר
 לגבי מאריהון דגייסם ובהכא לבושא וכו' אוקימנא רזא דין לאשתערא ביה
 ווי למאן דאשתלבש ביה דא כמא כהנא דבא ודא איכו לין לאשתכלא ביה
 עיינין דאיכו סימן דעלמא עלאה דאשתערא
 נרדיי
 ביה כהנא דבא ובגין כך אשתכלותא דליה מכפרא על עזות פנים דלא
 קיימא לקמיא אלא פנים דקשוע רזא דכל אינון פנים עלאין דאינון פנים
 דקשוע

רעיא מהימנא

ציצית פקודה דא איכו לאדכרא כל
 פקודי אורייתא בנינה כד"ה
 וראיתם אותו וחרתם את כל מלות יי
 ועשיתם אותם דא איכו סימנא דמלכא
 לאדכרא ולמעבד . כתיב יעשית לין זכר
 וכו' אוקימנא רזא דין לאשתערא ביה
 כהנא דבא ודא איכו לין לאשתכלא ביה
 עיינין דאיכו סימן דעלמא עלאה דאשתערא
 נרדיי
 ביה כהנא דבא ובגין כך אשתכלותא דליה מכפרא על עזות פנים דלא
 קיימא לקמיא אלא פנים דקשוע רזא דכל אינון פנים עלאין דאינון פנים
 דקשוע

דיני נמוסין ומניין לאחדא ביה ועיילי ליה דקשט פנים דאמת דכלין באתא דיעקב .
 יבני ושלמה מלכא לוח ואמר בכל עת יהיו לי בית חורבן וקרבן רחל דעלמא תהאב
 דין לבנים . תאנא ברזא דספרא דלייעותא אסתכלות' לאדכר' אין דכר ליית נוקבא ודא
 דבע מלכין נפקין לקדמות ארבע סדיי בכו לכל ב"י . אין לכהא . ותימן אסור לאסתכלי
 לין בענבים באסתכלא לרין בכו ז' ריטין בשכינתא בג' בית חכלא בגין דחכלת איכו
 הדין סכדותא ולא קיימין בדוכתייכו : כרסייא לבית דוד ותקונא דיליה ודא איכו
 דחלא מן קדם יי' לדחלא מהכוא אתר . וע"ד
 ראייתא אותו וזכרתם את כל מלות יי' ודא כרסייא דדיינין ביה דיני נפשות כמא דאוקמוס
 כל גוויין עבין להלמא בר חכלא דאיכו כרסייא דסליק דדינא דנפשות . כתיב ונתנו
 ל ליית הכנף פחיל חכלא . ונתנו על הכנף לא כתיב . אלא ונתנו על ליית דדא איכו
 חפיה על שאר חוטיין . וראיתם אותו וזכרתם וכתיב יזכור את אשר עשה לך עמלק . מ"ט דברים כס
 א . אלא לברא דפרין גדרא ושכיה כלבא כל זמנא דאבוי בטי לאזכרא לבריה כוכ אמר
 וי דכיר כד נשך לך כלבא . אף ככא וראיתם אותו וזכרתם דדא איכו אתר דסלקין
 שמתין למידן . כגוונא דא יוהי כל הנשך וראא אותו וחי אמאי אלא כד סליק לעיניו מדבר כס
 חמי דיוקנא דככוא דנשך ליה כוכ דחיל ולי קדם יי' וכוכ ידע דאיכו עושא דחייביא .
 ל זמנא דברא חמי רעוע דאבוי דחיל מאבוי . אשתאיז מרעוע אשתאיז מכלא . מאן גרים
 יכ לאשתאבא הכוא דחמי בעיניו הכוא רעוע . הכוא רעוע גרים ליה לאשתאבא . וע"ד
 דאא אותו וחי חמי רעוע דאלקי ליה ואיכו עבד ליה לאשתאבא אף ככא וראיתם אותו
 וזכרתם ועשיתם ודאי ואי לאו הא רעוע דהאי יגרוס לכו למכו חבין לפולחא דילי תדיר
 בגין ועשיתם ולא תתורו אחרי לבב' ימנע מנכון ביטין אחרין ודאי לא תתורו ולא
 ועבדון ביטין וע"ד סלקא גוון חכלא דא חכלת דמיא לכסא הכבוד מכ כסא הכבוד
 עבד לב' למכך לארחא דמישר לדכא ליה אף כאי חכלת עבד לב' למכך בארח
 ישר ודאי דכלא בית לדחלא מהאי אתר למיכך במישר . כתיב ימכנך הארץ זמירות ישיב כס
 זמנא לבי לדיק ואומר רזי לי וגו' . מכנף הארץ דא כנף דליית דאיכו כנף הארץ .
 זמירות שמתו אליו שאר חוטיין דנפקין ותליין מאתר עלאה גו חינון שבילין עלאין דנפקין
 נחמא עלאה . לבי לדיק דא לדיק חי העולמים דאיון חוטיין חינון שפירו דיליה
 יכא מניה נפקין וכל חוטא כלילא בתרין סטריין . וכד אסתכלנא חמינא רזי לי רזי
 י דאא מגו דא עלאה דכל מסימנותא נפקין . וכד אסתכלנא בחכלת וחמינא רעוע
 אלקאא אתר דחינו למדחל חמינא חוי לי דבני נשא לא ידעי לאשנחא ולאסתכלא על
 מכ מתענשין לשקרא בכהי בוגדים בגדו דא קורין ק"ש בלא ליית וסדיין סכדותא
 דשקרא ואלין חינון בוגדים דגדו משקרי בגרמייו . ובגד בוגדים בגדו לבושא דלכו
 בלא ליית חקרי בגד בוגדים . לבושא דאיון בוגדים דגדו דמשקרי וסדיין סכדותא
 דשקרא בכל יומא ווי לון ווי לנפשיכון דסלקי בהכוא כרסייא דחכלא למידן ועלייכו כתיב
 יזכר שקרים לא יכון לנגד עיני הכוא בגד דלכו אשתמוע לגבי כל מאריכון דדיין ווי הכלס קס
 לון דלית לון חולקא בעלמא דחתי . זכאין חינון לדיקייא דמלבושיכון ותקויכון
 אשתמוען לעילא לאוטבא לון בכהי עלמא ובעלמא דחתי . ע"כ . שמוע מג א ויס לאוט וכו' :
פקודא דא מלות ליית כליל חכלת ולבן דינא ורחמי בנורא אשא חורא לא חכיל .
 חכלא חכיל ושי . ותחלל העולם חור מימינא חכלת משעאלא . עמודא
 דאמלטייתא יחוד בין תרוייכו ירוק ובג"ד אוקמוס מארי מחמי' מאימתי קורין את
 שמוע בשחרית משיכר בין חכלת לבין ובגין דא חקינו פרשת ליית למקרי לה
 ביחודא ע"כ : (חסר כאן וע' בסוף הספר)

אמר

רבי יודם כמה סהדי עבד קצ"ה לאסהדא דכו דבני נשא וכלכו בעיטא
 ובסדוהא קיימין לקבלים • קס בלפרא אושיט רגלוי למדך סהדיא קיימין
 לקבלים מכריון ואמרין רגלי סהדיוי ישמור וגו' • שמור רגלך באשר חלך • פלם
 מעגל רגלך • אפתח עיטוי לאסחכלא בעלמא סהדיא אמרי עיטין לנכח יצטו • קס
 למללא סהדיא אמרי ^{הכנים} לנור לשוק מרע וגו' • אושיט ידוי במלי עלמא סהדיא אמרי
 סור מרע ועשה טוב • אי לית לכו יאות • ואי לא כתיב ^{זכרים} י'הסטן עומד על ימינו לשטנו
 כלכו סהדין עליה בחובוי לעילא • אי צעי ב"ר לאסחכלא בפולחנא דקצ"ה כלכו סהדין
 סניגורין קמים וקיימין לאסחכלא עליה טבחא בשעתא דלאטריך ליה • קס בלפרא מברר
 כמה דרכאן • אנה חפלין ברישיה בין עיטוי צעי לזקפא רישיה חמי שמא קדישא עלאה
 אחיד ורשים על רישיה ורלוטין תליין מהאי גיסא ומהאי גיסא על לביה • הא אסחכל
 ביקרא דמאריה אושיט ידוי חמי ידא אחרא מתקשרא בקשורא דשמא קדישא אהדי
 ידיו ואסחכל ביקריה דמאריה אהטטף בעטופא דמלוא בארבע זיוין דכסותיה
 ארבע מלכין נפקין לקדמות ארבע סהדי קשור דמלכא תליין מארבע זיוין ותליין
 דכו כענבים באסחכלא • מה אסחכלא דליכו חד ותליין ביה כמה ענבין מהאי סטר
 ומהאי סטר כך האי מלוא חדא ותליין ביה כמה ענבים חגין חמורין לרירין דכו •
 שבעה ריטין חלין חיון שבעה לרירין • דחכלתא דצעי לכרכא ביה בכל חד וחד •
 או לאסגאה עד תליסר מאן דיוסיף לא יוסיף עלייכו על תליסר מאן דימעט לא ימעט
 משבעה • ותאנא האי חכלת הוא חכלת דדוד מלכא ודא חוטא דאברהם דזכר ביה
 לבנוי בשרוי מאי חכלת חכלית דכלא (ודאי) רבי יודם אמר כסא הכבוד חקרי •
 רבי יחזק אמר שבעה כריבן דליכי שכינתא שביעאל דכלא ודאי דכא היא מתברכא
 משיחא אחרנין על ידא דלדיק ואי חלת עשר חלת עשר חיון כמה דחוקמוס בחלת
 עשר מכלין ודאי היא פתחא דכלכו • והיא חוטא חד ורשימא בגוונא וגוונא דילה
 נפיק מחד מונא דחזיל בים כנרת וכנרת על שמה אסתרי ועל דא כנור כוס תלוי
 לעילא מערסא דדוד דכא (דדוד) ודאי חיוכו כנור דדוד מנגן מאליו למלכא קדישא
 עלאה ובג"כ גוונא עייל עד רקיעא ומרקיעא עד כורסייא והכא כתיב מלוא כד"א
 פסוק ^{הכנים} מלות המלך הוא למדוע אתה עובר את מלות המלך • כי מלות המלך • ותאנא
 יסודא ושרא במלכא מתעטרין כחדא ודאי הוא כתרא ופתחא לכל שאר כתרין דכתיב
 מלות ^{הכנים} יי' פתחו לי שערי צדק • וכתיב זה השער ליי' • וע"ד כתיב וראיתם אותו וזכרתם את כל
 מלות ^{הכנים} יי' לאכללא בכהי כל שאר כתרין וע"ד חיון סהדי סהדותא ולא קיימי בדוכתייהו
 בגין דליכי מלות ותנין תשמישי מלוא מרקין • ואי תימא הא לולב וערבה וכו'
 תשמישי קדושה חיון אמאי מרקין • אלא תשמישי קדושה בגין דרשימין בכתיבה דשמא
 קדישא • ח"ר יחזק חיון חוטין לאחזאם סיד תליין מכאן ומכאן לר' סטרי עלמא מהאי
 אחר ואיכי שלטא על כלא ברא דלכ דליכי לבא דכל האי עלמא ולבא דעלמא
 ותליא בלב עלאה וכלא הוא בלב דנפק מחכמה עלאה • ח"ר יחזק שערור דהאי (ס"א)
 ואורכא) דכאי אחרא באחרון גליפן דרבי אלעזר • אמר ר' יודם אמר קצ"ה מאן
 דצעי למדך בתר דחלמי יכך בתר לבא דא ובתר עיינין דקיימין עלה • מאן חיון עיינין
 צא ^{הכנים} כד"א יעיני יי' אל נדיקים אבל אחס לא תחורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם • מ"ב

בגין דאזתס זונים אחריכס • אמר רבי חייה מאי טעמא הכא יואת מלרים דכתיב
 אשר בולאחי אתכס מארץ מלרים אלא בגין דכד נפקו ממלרים בכהי חולקא עאלו
 ובכהי קטיל קב"ה קטולא דמלרים וע"ד באחריה אדכר ובאחריה אזהר לכו בדה •
 מאי באחריה בגין דכהי מלוה הוא אחר דילה • תאני רבי יוסא כתיב יכימי לאתק מיכס
 מארץ מלרים אראנו נפלות • כימי • כיום מצבי ליה דהא בחד זמנא נפקו ולא
 התעבכו אלא כליטון יומין עלאין דאחברכא בכו כנסת ישראל כך זמין קב"ה לאפקא
 לכו לישראל מן גלותא וכדין כתיב יואמרתס ביום הכוא כודו לוי קראו וגו' • זמרו ישיעס יב
 יי כי גלות עסק מודעת זאת בכל הארץ מאי מודעת זאת בגין דהשתא אשתמודעא
 זאת בעטופא דמלוה בכהי זמנא אשתמודעא זאת בכמס נמוסין דילה דיעבד קב"ה
 אחין ונסין בעלמא כדין כתיב יביום הכוא יכיה יי אחד ושמו אחד • ברוך יי זכרים יד
 לעולם אמן ואמן • ימלוך יי לעולם אמן ואמן :

פרשת ויקח קרח

ויקח קרח בן יצחק בן קהת בן לוי וגו' • רבי אבא פתח פ"ה הנחמדים מזכב ומפן כהלים יב
 רב ומחוקים מדבש ופת אופים • כמה עלאין פתגמי אורייתא כמה יקרין
 אינון תאיבין אינון לעילא תאיבין אינון לכלא בגין דאינון שמא קדישא וכל מאן
 דאשתדל באורייתא אשתדל בשמא קדישא ואשתויב מכלא אשתויב בעלמא דין ואשתויב
 בעלמא דהאי • ת"ה כל מאן דאשתדל באורייתא אחיד באילגא דהיי כיין דאחיד ביה
 בכלא אחיד דכתיב יעץ חיים הוא למחזיקים בכו וגו' • רבי יצחק אמר כל מאן דאשתדל
 באורייתא חירו אית ליה מכלא חירו מנחיתא כמה דאמרן בגין דחירו עליה שריא
 ואחיד ביה • אילו ישראל מתעטרין באורייתא ישתויבו מכלא ולא ישתכחו בגלותא
 ודא הוא דכתיב (ס"א אילו ישראל מנטרין אורייתא • ישתויבו מכלא ולא ישתכחו
 בגלותא כתיב) אחרות על הלחות אל תקרי חרות אלא חירות וחירות דא (אוחמוס) שמוס לב
 באורייתא אשתכח אורייתא איכו חילא דימינא כד"א ימימינו אש דת לנו ושמאלא דכרים לב
 התכליל דימינא מאן דעבד ימינא שמאלא ושמאלא ימינא הא איכו כאילו חריב
 עלמא • ת"ה אהרן ימינא • ליואי שמאלא • קרח בעי למעבד חלופא דימינא לשמאלא
 בג"כ אשתנש ולא עוד אלא דאשתכח ביה לישינא בישא ואשתנש בכלא • רבי יסודא אמר
 שמאלא התכליל חדיר דימינא קרח בעא לאחלפא תקונא דלעילא ותתא בג"כ אחאבד
 מעילא ותתא • **ויקח** קרח • מאי ויקח נסיב מאנא בישא (נ"א עיטא בישא) לגרמיה כל
 דרדף בחר דלאו • דיליב איכו עריק מקמיס ולא עוד אלא מה דאית ביה אחאבד
 מניה • קרח רדף בחר דלאו דיליב דידים אבד ואחרא לא רווח • קרח אזיל במחלוקת
 תאי מחלוקת פלוגתא • פלוגתא דלעילא ותתא ומאן דבעי לאפלגא תקונא דעלמא יתאבד
 מכלכו עלמין • מחלוקת פלוגתא דשלוס ומאן דפליג על שלוס פליג על שמא
 קדישא

יִקְוֹנוּ לפני משה וגו'. - הֵאָי קִרְאָה לְחֻקְמוֹהוּ חֲבֵרִיּוֹא . ר' שְׁמֵעוֹן אָמַר קִרְיָא מוֹעֵד

בקר ויודע יי' את אשר לו • אחמתי בקר ואחמתי קדוש ולא טבור חלא חינון מסטרא

יִפְרוּ על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל בשר • ת"ח משה ואהרן מסרו גרמייכו

627

דכא חבירייה דאיוז כו אמרי מלי קשט אכל לנחמא ליה לאו בגין דבני מלין דאיוז
ודי עלייכו (בארע קשט) וכדין יקבל עליה דינא ויודי למלכא קדישא עליה מה
בתיב ואליהוא חכא את איוז בדברים וגו'. דאודי לבתר לקב"ה וקביל עליה דינא
דשמיא. ה"ח כתיב ילכן אנשי לבב שמעו לי חלילה לאל מרשע ושדי מעול. לכן איוז לו
לנשי לבב שמעו לי שלימין ככלא לבחנא מלין. חלילה לאל מרשע הכ"ד ואל זועם
כלל יום ושדי מעול דא סמיך לקבלא דא (וכא אוקמוה) אל שדי. י"ב פועל אדם
שלם לו הא ב"כ אזיל בהאי עלמא ועבד עבדותיו וחטי קמי מאריה הכוא עובדא
תליא עליה לשלמא ליה דינא הכ"ד כי פועל אדם ישלם לו הכוא עובדא ישלם לו.
ועם כל דא אס יסיס אליו לבו כיון דבר נש שוי לביה ורעותיה לאתבא קמי מאריה
בדין אל אלהי הרוחות רוחו ונשמתו אליו יאסוף לאתגרר בזרורא דחיי ולא שביק
לנפשיה לבר לאתדנא בדינא אחרא. רבי יוסי אמר האי מלך הוא (אחרא) הוא
בדין עמירין דקב"ה. כי פועל אדם ישלם לו לאתדנא בדיניה ובאמין עובדין דבר
נש עבד בהאי עלמא וסליק ליה לאתדנא כעובדיו ויתאבד מעלמא מה כתיב בתריה
מי פקד עליו ארצה ומי שם חבל כלב. מי פקד עליו ארצה דא הוא אחיה דפריק
ליה ומי שם חבל כלב דבאני ביתא ובני בניין עלמא ותקונא וישובא מה כתיב בתריה
אס יסיס אליו לבו. האי בר נש דפקיד עליה למבני בנינא בעי לכוונא לבא ורעותא
לגביה דהכוא מיחא מכאן בר נש דאחי על הכיא אחתא בגין שפירו ותיאובתא דילי
הא בניין עלמא לא אחבני דהא רעותא ולבא לא אחכוון לגבי מיחא ובגין כך כתיב
אס יסיס אליו לבו ברעותא דלבא דיונין לגביה דדין רוחו ונשמתו אליו יאסוף ויתמשך
גביה לאתדנא בהאי עלמא מה כתיב בתריה יגוע כל בשר יחד ואדם על עפר
ישוב. יגוע כל בשר יחד הכוא גופא יתבלי בעפרא וכל הכוא בשרא וסתתא אדם
על עפר ישוב הא דחתותין דבנינא כמלקדמין ויתוב על עפרא דבנינא דגופא אחרא
כמה דכח בקדמיתא ועל דא רוחא ונשמתא בידוי דקב"ה וחיים עליה דבני נשא
דלא יתאבדו מהאי עלמא ומעלמא אחרא בגין כך אל אלהי הרוחות לכל בשר :

ו'אמר משכ אל אהרן קח את המחתה וגו'. רבי חייא פתח "חמת מלך" משלי עז

מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה כמה אית לבו לבני נשא לאסתמרא
מחובייהו ולנטרא עובדייהו דהא בכמה זמנין עלמא אתדן ובכל יומא ויומא
עובדין במתקלא סלקין ומשגיחין עלייהו לעילא ואכתבו קמיה וד עובדייהו
דבני נשא לא מתסערין קמי מלכא סליק רוגזא ודינא אחרא הכ"ד חמת מלך
מלאכי מות וע"ד בכל יומא ויומא בעי ב"כ לאזדכרא מחוביו. ואיש חכם
יכפרנה. בשעתא דמאריהו דדין קיימין על עלמא ורוגזא תלי אי אשתכח
בדרא זכא דרשים לעילא קב"ה אשגח ביה ואשהכך רוגזא. למלכא דאתרנא
על עבדיו וכוה חבט על " סנטירא למעבד בכו דינא אדכרי עאל רחימא
דמלכא וקס קמיה כיון דחמא ליה מלכא אתגכירו אנפוי שארי הכוא רחימא
דמלכא לאשתעי בכהים ומלכא חדי לבתר כד אתא סנטירא חזא אנפוי דמלכא
חדאן אסתלק ואזיל ליה ולא עבד דינא וכדין הכוא רחימא בעי למלכא על עבדיו
ומכפר לבו ובג"כ ואיש חכם יכפרנה. אוף כבא כד חמא משכ דרוגזא כוה

דחממחא עלאה ביה יתיר על כל בני עלמא אמר הכי . אלח (כ"א ח"ל) כל מלוי דשלמח
מלכא על רוח דחממחא אחמרו . ת"ח כ"ל אשר חממח ידך לעשות בכהך עשה דא קבלה ע
כוא דבעי בר גס לאכללא שמאלא בימינא וכל מה דכוא עבד מצעי ליה דלא יכון
אלא כלילן בימינא . כל אשר חממח ידך . דא שמאלא . לעשות בכהך דא כוא
ימינא כד"א ימינך וי' נאדרי בכה . וכיון דבר גס יודער דכל עובדוי יכון לסערא
ימינא ויכליל שמאלא בימינא כדין קב"ה שארי בגוויה בכהי עלמא ויכניש ליה לגביה
לככוא עלמא דחתי ולא יימא בר גס בשעתא דחתינא לככוא עלמא כדין אחבע מן
מלכא רחמי ואיחוב קמיס אלח כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בחר דיסתלק
בר גס מהאי עלמא . אלח אי בעי בר גס דמלכא קדישא יכיר ליה לככוא עלמא
ויכון ליה חולקא לעלמא דחתי ישחל בכהי עלמא לאכללא עובדוי בימינא . וכל
עובדוי יכון לשמאל קב"ה דא לבחר כד יתבניס מהאי עלמא לאחדנא דדינא תקיפא
דדינא דגיכנס ליה חמן עיטא וחכמה וסכלתא לאשחזא מן דינא . ד"א כי אין
מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאל . בגיכנס איס ביה מדורין על מדורין . מדורא
חחא שאל . מדורא חחא מניס אכדון ודא סמיך לדא מאן דנחית לשאל ידוון
ליה וחמנן ינפף ועולח הכ"ד ימוריד שאל ויעל ומאן דנחית לאכדון חו לא סליק
לעלמין . מאן דאית ביה עובדא *טבא או דאיכו מארי דחושבנא בא אוקמוס דכל ליליא
וליליא עד לא ישכב ועד לא נאיה בעי בר גס למעבד חושבנא מעובדוי דעבד כל הכוא
יומא ויחוב מנייכו ויבעי עלייכו רחמי מ"ט בכהי שעתא בגין דכהי שעתא חילנא
דמוחא שארי בעלמא וכל בני עלמא טעמינן טעמא דמוחא ובעי בכהי שעתא למעבד
חושבנא מעובדוי ויודי עלייכו בגין דאיסי שעתא דמוחא ואלין אקרין מארי דחושבנא .
וכן מאן דאשחל בדעת ובחכמה למנדע למאריס כד יעברון ליה *לאסתכחא ולאסתכלא
בחינן חייבין דחטרידו בגיכנס ובדרגא דשאל וכלכו לווחין מאינון דרגין כוא לא
ישתאר חמן ולא ישחכא בינייכו ועל דא אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאל ולא
ישתכח אלח לעילא לעילא באתר דכמה נכורין ובולינן וכמה *כסופין שארי ביה
וקב"ה אחי (ביס) *לאשתעשעא עס שאר דיקויא די בגן עדן . זכא חולקון דלדיקויא
בכהי עלמא ובעלמא דחתי עלייכו כתיב יאך דיקים יודו לשמן יסבו ישרים אח פניך : הכלים קת
ועבר הלוי כוא את עבודת אהל מועד וגו' . רבי אבא פתח כיושב על חוג
כארץ וגו' . ת"ח כד בעא קב"ה למברי עלמא ב סליק ברעוהא קמיס ב טלה
וצרא ליה באורייתא (ס"א כד סליק ברעוהא קמי קב"ה למברי עלמא אסתכל באורייתא
בכחא ליה) ובה אסתכל הכ"ד יבכרינו שמים שם אני . וכתיב יואהיב אליו חמון . משני ה
וכא אוקמוס אל תקרי חמון אלח חמון . כד אחא למברי אדם וכה אחמר אמרס תורס
וגו' למנא אחקריאח ארך אפיס ורב חסד . בכהי שעתא דנפיק אדם לעלמא כוא
זו פרטופא דליה מעילא ומחא וכוו דחלין מניס כל ברין ואוקמוס . ת"ח לא אחקייס
עלמא ולא אשתלים עד כהי שעתא דנפק אדם בשלימו דכלא ואחקדש יומא ואחחקן
כרסייא קדישא למלכא כדין אשתלימו עלאי וחחאי ואשתכחו חדון ככלכו עלמין
י בכהי שעתא דבעא יומא לאחקדשא כוו נפקי רוחיכו דשדן לאחברי גופא דלכון
ואחקדש יומא ולא אחבריו ואשתאר עלמא כמס דאחפניס מעבדחא ואסתחר ע"כ :

קרה

(ס"א ואהסתר) כיון דאחשדשו (עלמין) ישראל ואשתלמו דדרגיוכו ואשתכחו ליואי
בסטר שמאלא כד (ס"א כדיו) אשתלים הכוה פנימא דעלמא דמסטר שמאלא וע"ד
בעלן לאתדכא ליואי וכדיו כלל אחכליל זימינא ועלמא לא אחפני' ובג"כ כתיב ועבד
כליו כוה - כוה אשלים לסטר שמאלא כוה אשלים לפנימו דעלמא ואפי' הכוה סטרא
לפון דאשתאר חסר בעלמא כד ברא קב"ה עלמא. ליווא בחרווא אשלים לכלל מאי
בחרווא בכוה מטולא דכוה עילי במשכנא אשתלים כל הכוה פנימו על ידיה * כוה
ב' כתר: לעילא לשמאלא כוה אחכליל זימינא תו כוה דא ב' עתיקא (ס"א ת"ח ו"ג מן חו)
אלמלא דינא לא אשתכח בעלמא לא כוה ידעי בני נשא מכימנוחא עלאה ולא ישתלון
בני נשא באורייחא ולא יתקיימו פקודי חורייחא פלחנא שלימותא דישכח בעלמא
לנבי מלכא קדישא מאן עביד לה כוה אומר דא ליווא. ותו ועבד כליו כוה כד"ל י"י
ב' כינס: י"י כוה ב' האלבים כוה אשלים שלימותא למכויו כלל חד כוה פשיטא לקבלא לכנסת
ש"ר ב' ישראל כד"ל י' שמאלו תחת לראשי בגין לחבדא זוגא כחדא מאן אחער רחיומא כוה
הכלים ק אומר כוה. תו כוה כד"ל (ס"א תו כוה דא עתיקא כד"ל כי י"י כוה האלבים) * כוה
ד' ח"ה מלכו: עשו ולא אנהנו עמו בג"כ כוה ח"ה כוה לעילא כוה ח"ה אשלים כוה
ו' ח"ה נהר: אלבים. ר' ינחא אמר זמין קב"ה לאתכרע לסיכרע ככורא דשמא ונכורא דשמא יבא
ל על חד שבע זמנין כד"ל * ויכיר אור הלכנא כאור החמם וגו'. וכתיב * לא יבא עוד
שמך וירחק לא יאסף. וכתיב * לא יכיר לך עוד השמש וגו' :

רעיא מהימנא

כל פטר רחם לכל בשר וגו' ואת כבור כבדמה הפגאח תפדו. **פקודא** דא
לפדות * פטר חמור לפדות לעלמא דאחי ואי קודם דאזיל להכוה עלמא לא יפדו
נפשיה ורוחיה וגשמיחא באורייחא עתיד לאחזרז להאי עלמא כדבדקמיתא ישוב לימי
עלמיו ולקבל נפשא ורוחא וגשמיחא כתיב * יכן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם נבר
וישראל בגין דפדין דלכון כוה בלא תורח דאזיבו כסף כסופא דעלמא דאחי אהדרו
תלת זמנין אחרנין בגלותא ובפורקנא בתרייחא דפורקנא דלכון יבא באורייחא לא
יכדרון לעלם בגלותא. אחו רבנן ובריו ליה ואמרו רעיא מהימנא. קב"ה יפדו לך וכל
ישראל יפדון על ידך ותחדש עמכון ואינון עמך. **פקודא** בחר דא לדון בערכי
בית וברזא דחממתא בית דב"ד דא אתחא אי איכי אתחא (דטוב) ורע ובעי להמיר רעא
בטובא יפדו לה מהכוה רע ויכיב לה ערך דילי. אבל אתחא דאילנא דמי אתמר
כח כה * לא יערכנא וכז חוכיות ותמורתא כלי פז ואין לה ערך כמה דאתמר * אשת חיל
עטרת בעלה ואתמר * אשת חיל מי ימצא וגו'. ודא שכינתא מאן דגמיל חסד עמה
לית ערך לאגרא דילי. ומאן דחאב לגבא לית ערך לעושא דילי. כמה שפחות אית
לה דמשמשין לה וכל חדא וחדא מנייכו אית לה ערך וכל חד וחד לריך פדין אבל מאן
ישיש * ב' דירית נשמתא או רוחא או נפשא משכינתא לא לריך פדין דשכינתא עלה אתמר * אהני
י"י כוה שמי וכדורי לאחר לא אסן דפדין דילי בקב"ה תליא דאמשכן לה (לנבי) ישראל
בקשורא דתפילין בלות דשבת בלות דיומין טבין בלות דברית וחורב כמא פקודין דפדין
יתקבל כ' דילי תליא בקב"ה כה"ד * יואעש למטן שמי ובגינא * יואף גם זאת הכי כמא פקודין אינון
יתקבל כ' דעבדין בני נשא על מנת לקבל פרס וכמה חובין ולכל פקודא אית ליה ערך בכוה
ס"א אבל טוה: עלמא * ולכל עושא למאן דאעבר עליהו אין ליה ערך ושיעור: **פקודא** בחר דא
לדון במהרי' נכסיו לכון כה"ד כל חרס בישראל לך יכיר ורזא דא (באדם ובכמה)
כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליי' באדם ובכמה. רחם בפיפוך אתון כחושבן
רמ"ס

רמ"ח איברים דכ"ג עליהו דתמר (מבקוק ג) ברגז רחם תזכור-בתר דכעיס ב"ג ומחרים כהוא בעירא
לגביה בא כריא אל אחר נחש דאתמר ביה (ראשית ג) חרור אחת מכל הבכמח ואיכו לשמאלא דכ"ג
בגין דא מני קב"ה למיכב לכנהא דאיכו רחמי ברכה לאתכפייא רגז דאתער בכהוא ב"ג מרס חרבא
דמכ"מ ואתער ימינא לגביה ברחמי ואתכפייא רוגזא דשמאלא וכאי איכו ברגז רחם תזכור - מאן
יכעיס דאית ליה בכעס סס כמוח דעליה חוקמוס מארי מתניתין כל הכועס כחילו עובד ע"ג בגין
דסט"א אחוקהא בנ"ג ובהכיא בעירא דיכב לכנהא אחפרש חרם מניח וסמאל אל אחר חרם ומיקבא
דיליה קללה כלולה מכל קללות שבשמה חורר וקב"ה צריך בכל אורייהא כלה וכל ברכאן מימינא דאחיד
בה כהן ובגין דא כל חרם צריך למיכב ליה לכנהא דאיכו חכיל ליה בצורה ושאי ליה מעלמא ושכיך אשא
משמאלא בימינא דאיכו מייא וביח וחמת במלך שככה : **פקודא** בתר דא להפריש תרומה גדולה
ואוקמוס חרי ממאח מאי תרומה רבנן דמחיבתא כאי תרומה דלריבין לאפרשא חרי ממאח בסתרי
חורר מאי ניכו מאן דבעי למטעם אי כוא זר יומת וכיינו אל זר כמאל דקב"ה חמר (שמות יב) ויקחו
לי תרומה חרי ממאח ליחדא ליה חרין זמנין ביומא דכיינו חרי ממאח במ"ט חתון דשמעו ובשכמל"ז
דערבית ובמ"ט חתון דשחרית חסרין חרין ממאח חינון שכינתא עלאה ותתאה בחרוייכו צריך
ליחדא לקב"ה אחי דחרוייכו - מדא דחרוייכו מאח באמה אמ"ה באתוי מא"ה איכו ואיכו בספוך
חתון בא"ס ועוד וביה באכלבס מלחם בארץ חרימו תרומה ליי' חרימו כגון רוס ידיכו נשא ואינון
עשר אלכטאן דסליקו דלחון לעשר ספירן דאינון יו"ד כ"א וא"ו כ"ה דסליקו מ"ה ובאחון דאלפא ביתא
מח סליק מא"ה י"ס כ"ז וכאי איכו דאוקמוס רבנן מארי מתניתין (דבייסי) ועתה ישראל מ"ה י"י אליכך
שואל מעמך ואמרו אל תקרי מח אלף מאח לקבל מאח ברכאן דמחייב ב"ג לברכה למאריה בכל יומא
וכאי איכו דלריך ב"ג למטעם בכל יומא למאריה ובגין דא ויקחו לי תרומה ובהם תרומות חינון אית
תרומה מדאורייתא חורר מ' וכאי איכו תרומה חורר דלתייבבת בארבעים יום ואי תימרון דלחילנא
מנח (ג"א מנח) כא כתיב (שמות יז) ויהי משה בבר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים
לא שחא - נעירת כוח עד השתא כאי תרומה לקב"ה - וכיון דמלכא לא אכל איך אכלין עבדי דהא
לבתר דאמר (שיר י) אריתי מורי עס בשמי לבתר אכלו רעים - ייכלון עבדוי : **פקודא** בתר דא
להפריש (ג"א תרומה) מעשר ללוי ואיכא שכינתא מסטר דימינא דאיכו חסד תרומה גדולה לכהן
מסטרט דשמאלא דאיכו גבורה תרומה מעשר ללוי דאיכו שכינתא יו"ד כ"א וא"ו כ"ה - שלשה עשרונים
לפר מסטרא דכהוא דאתמר ביה ופני שור מבשמאל ודא גבורה ועשרון לכבש ודא יו"ד כ"ה וא"ו
כ"ה (ג"א יו"ד כ"ה וא"ו כ"ה) דסליק לעשר חתון כאי עשרון ועשר למ"ה ומ"ה למאח - אכל שלשה
עשרונים י' י' (ג"א דא יו"ד כ"ה וא"ו כ"ה) וסלקין *לל' וי' ספירן כהון סלקין ע"ג ביזיס וכל יו"ד
חומש ביזא וחוספת מלך ה' וככי מעשר - דאיכו **פקודא** להפריש ישראל מעשר מסטרא
דאת י' מעשר מן המעשר חד מחמש מסטרא דאת ה' כל עשורין דאת י' ואיכא שכינתא חד
מעשר ספירן א' מחמש איכו מסטרא דתפארת דאיכו חמשאח מכתר וכד תחשוב ממלכות עד
תפארת - תשכח תפארת חמש מתחא לעילא ושכינתא חמשאח לגביה ומסטרא אחרא איכא שני
עשרונים לחיל וזילת י' י' ככף בשקל הקדש עשרה עשרה י' כ"ה לחיל דא ו' דאיכו שקל
הקדש וכאי איכו עשרה עשרה ככף בשקל הקדש - ועוד שני עשרונים י' י' מן ויילר לחיל ו' מן
ויילר וכלא א' י' לעילא י' לתתא ו' באמצעיתא ועוד שלשה עשרונים חינון י' י' י' .

פקודא בתר דא להפריש חודש ורבנן מארי מתני' חוקמוס דחודש עשרים עשרונים
ומתפלגין י' עשרונים לחמץ וי' למאח ומי' של מאח עושים לי מלות ומעשרה של
חמץ עושים י' חלות ודא איכו סלת חלות מלות בללות בשמן מי' עשרונים דאינון יו"ד כ"ה
וא"ו כ"ה כו עבדין לי מלות דאינון י' י' כאי שמה זמנין איכו לימינא חמנין איכא
לשמאלא חמנין באמצעיתא רחמי מכל סטרא לימיניא ולשמאלא חמנין י' לימינא ואין פוחתין
ביה מעשרה מלכיות ולזמנין יו"ד לשמאלא ואין פוחתין ביה מעשרה שופרות ולזמנין יו"ד
באמצעיתא *ס"א ל' י' (ה"ד) **מה**

במדרג ^ט באמצעותה ואין פוחתין ביה מ' זכרונות ^י על פי י' יחנו ועל פי י' יסעו אח משמרת י' שמרו דכל י' אית לה ד' אנפין ג' חיוון חינון. לקבל תלת יודין וד' אנפין לכל חיה ^{פ"ה} חיוון לקבל ד' *אנפין דיהיב על פי י' יחנו ויסעו. שמרו דא שכינתא דנטרא לאינון דשמרי שבתות וימים טובים דנגין כך לא זזה שכינה מישראל בכל שבתות וי"ט ואפי' בשבתות (ס"ה ציומי) דחול. אלא דליבו סוגרת ומסוגרת ביהן ובכל לילתא איבו עולה ליד' עד דמטאת למרכבתא (דחיוון) דאבין עלאין דלינון גד"ל"ה גב"ור"ה תפ"ארת דלית להון תריסר אנפין לקבל תריסר שבתין. וכפוס דליבא אוליפת זכות על אלין מארי ללותין ומארי זכוון בכל פקודא ופקודא דאורייתא הכי יחנו על זכוון דלכוון וכן יסעו לגביהו. וכדי נחתא שמירא לגביהו אינון דעבדין זכוון על מלת לקבל פרס נחית קב"ה במרכבתא דעבד וצד' שומרין דליה. ומאן דעבדין זכוון שלא ע"מ לקבל פרס נחית עליהו במרכבתא דליה ולרשיעא נחית עליהו בעובדיהו באינון שדין ומזיקין ומלאכי חבלה במרכבתא דלכוון לאתפרעא מנהון (ס"ה זכוון שלא ע"מ לקבל פרס קב"ה נחית עליה במרכבתא דליה וצד' חיון דליה. ומאן דעבדין זכוון ע"מ לקבל פרס נחית עליהו במרכבתא דעבד מטט"רין וצד' שומרין דליה. ולרשיעא נחית עליהו בעובדיהו באינון שדין ומזיקין ומלאכי חבלה עון ומשחיתא חף ומימה במרכבתא דלכוון לאתפרעא מנהון) פתחו מארי מתניתין ואמרו ודאי הכי כוא זכא חולק' רעיא מסימנא. ע"כ. ביל"א יל"א. (הא' ערה' ב ועשו אותו וט')

פרשת זאת חקת התורה

וידבר י' אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר לוכ י' לאמר וגו' ^{דברים ד} רבי יוסי פתח ^י חז"ל התורה אשר שם משה לפני בני ישראל. ת"ח מלין תכלים י' דאורייתא קדישין אינון עלאין אינון מתקין אינון כמא דכתיב ^י הכתומים מוכב ומפז רב ומתוקים מדבש וגו'. מאן דאשתדל באורייתא כאלו קאים כל יומא על טורא דכרים ^{כז} דסיני וקביל אורייתא הכ"ד ^י היום הזה נכית לעם וכה אוקמוס חזריא כתיב הכא זאת חקת התורה וכתיב זאת התורה מה בין האי להאי. אלא רזא עלאה הוא וכהי אוליפנא. וזאת התורה לאחזא כלל ביחודה חד ולאכללא כניי. בקב"ה לאשתכחא כלל חד. בגיני כך וזאת התורה אמאי תוספת ואי. אלא הא אתמר לאחזא כלל חד בלא פרודא וזאת כלל ופרט כחדא דכר וטוקבא. ובג"ר וזאת התורה ודאי. אבל זאת בלא תוספת ואי חקת התורה ודאי ולא התורה דינא דאורייתא גזר דאורייתא. ת"ח זאת אשר ללויים ולא זאת דכה מסטרא דדינא (קשיא) קא חתיין ולא מסטרא במדרג ^ד דרחמי. ח"ר יהודה וכה כתיב ^י חז"ל עשו להם וחיו ודא בליויא אתמר ואת' אמרת זאת ולא וזאת. ח"ל ודאי הכי הוא וקרא מוכה מנן דאחיד סמא דמותא אי לא יערב ביה סמא דחיי הכי ודאי ימות וע"ד וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו בגין דסמא דחיי מערב בדיה זאת עשו וחיו ולא ימותו ודאי וזאת אלעריך להו ולא זאת. בגיני כך וזאת התורה ממש ביחודה חד ביחודה שלים כללא דדכר וטוקבא וזאת ה' בלחודו וע"ד זאת חוקת התורה: **רבי** שמעון ור' אבה ורבי אלעזר ורבי יתק כוו שכיחי צבי ר' פנחס בן יאיר אמר ר' פנחס לר' שמעון במטותא מנן זאת דאוקמי עלך לעילא ומיך באתגלייא מה דלא אחיביב רשותא לב"ה אחרא בפרשתא דא לימא מלה חדתא. ח"ל ומאי היא ח"ל זאת חקת התורה. ח"ל הא שאר חזרייא יאמרו

ואמר לר' אלעזר בריה אלעזר קום בקיומך ואימנא מלכ חד צפרשתא דא וחזרייה
וימרון אבתריך. קס ר' אלעזר ואמר ואתא לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה ^ד רות
לקיים וגו'. האי קרא חיה לאסתכלא ביה אי חיון קדמאי עבדי הסכמה דא דינא
דאורייתא ואתו בתראי ובטלוה אמאי בטלוה וכו' מאן דבטיל מלכ דאורייתא כאלו
דיב עלמא שלי. ואי לאו איבו דינא דאורייתא אלא הסכמה בעלמא אמאי נעל
בכה. אלא ודאי דינא דאורייתא כוח וברא עלאה תעבידת מלכ וצגין דכוו
קדמאי חסידי זכאי מלכ דא חגלייה בינייכו ומדאסגורו חייבי בעלמא תעבידת
(ס"א חעברו) האי מלכ בגוונא אחרא צגין לאתקסאח מלין דאיון ברא עלאה (וכא
אוקמוהו). ת"ח וי'אמר אל תקרב כלום של נעליך מעל רגליך וגו'. וכי אמאי נעל ^א שמת
הכה אלא אחמר דפקיד ליה על אחתא לאתפרשא מנח ולאדוונא *בחתתא אחרא ס"א באתר
דנכירו קדישא עילאה ואיבי שכינתא וכהוא נעל אוקים ליה באתר אחרא *אעבר ליה ס"א ואיבי
מכאי עלמא ואוקים ליה בעלמא אחרא וע"ד כל מה דיהיב מיתא לבר נש בתלמא
טב נטיל מאניה מן ביתא ביש כגון סדליה. מ"ט צגין דאעבר רגליה דאיון קיומא
דב"י מכאי עלמא וכניש לון לעלמא אחרא אתר דמותא שארי ביה דכתיב י"מכ יפו ^ז שיר
פטמיך בנעלים בת נדיב. (מאי היא בת נדיב דא בת דאברהם דכתיב נדיבי עמים
גאספו עם אלבי אברהם ולא אלבי יצחק) ורזא דמלכ בין חזרייה איבו. ודא כד
מיתא נטיל לון. אבל צומנא דחייא שליף מסאניה ויהב לבר נש אחרא צגין לקיימא
קיים קא עביד בצורה דלעילא. נעל דחליא כגוונא דלעילא נעל אחרא וכלא אחר
חד * (י"א רזא חדא). ת"ח כהוא מיתא דאסתלק מעלמא בלא צגין האי בת נדיב ^{ס"א בלא}
לא כנישת ליה להכוא ב"י לגבא ואילי לאתערדא בעלמא דלא אשכח אחר וקב"ה ^{אחיהר}
חיים עליה ופקיד לאחוי למפרק ליה לאתבא ולאסתקא בעפרא אחרא כמח דכתיב
י'ואדם על עפר ישוב *אוקמוהו. ואי כהוא פרוקא לא בעי לקיימא לאחוי בכה ^{איבו לר}
עלמא בעי למקטר חד נעל ברגליה וכהיא אחתא דאשרי ליה ומקבלא להכוא נעל ^{קע"א}
לגבא אמאי נעל אלא צגין דכהוא נעל צגין מיתא כוא (ס"א צגין דכהוא נעל קיומא
דמיתא כוח בכהי עלמא) ואחויב ברגליה דחייא אחוי ואחתא מקבלא להכוא נעל
לגבא לאחזא דכה הכוא מיתא בין חייא אהדר בעובדא דא וכו' בכווכא מכהוא
נעל דנטיל מיתא מחייא. וכשתא האי נעל נעל חייא ממיתא וכהכוא נעל הכוא מיתא
לא חזיל בין חייא (י"א ובעי נעל דכהוא מיתא לא איל ביה בחייו) ואחתא נעלא
ליה לגבא לאחזא דכהוא אחתא עטרת בעליה נעלא ליה ומקבלא ליה לגבא ובעי
לבעשא ליה להכוא נעל בארעא לאחזא דשכיך גופיך דכהוא מיתא וקב"ה צומנא
דא או לבתר צומנא חיים עליה ויקבל ליה לעלמא אחרא. חו בטעותא דכהוא נעל
בידא (ס"א מידא) דאחתא לארעא לאחזא *דכה יתבני כהוא מיתא בעפרא אחרא ^(י"א דלא)
דכהי עלמ' וכשתא יתוב לעפרים דכוח מתמן בקדמיתא (אכדין יתוב לעפרים) וכדין
כהיא אחתא תשחרי למעבד זרעא אחרא ואוקמוהו. ת"ח ע"ד מאן דבעי לקיימא
קיים נטיל נעליה ויהב להבדים לקיימ' עליה קיימא (דנת נדיב) כה"ד חאת לפנים בישראל
על בגאול' מאי חאת קיימא שלים בכלא. לפנים בישראל כד כו' לזועין קדישין. לקיים
כל דבר כל דבר ממנ דכה דא כוא קיומא וכדין חאת התעודה בישראל ודאי. דלא תימא
דכסכמה בעלמא היא ומדעתייכו עבדי לה אלא קיומא עלאה כוח למכוי עובדיהון
(בקיומא) ברא דלעילא. כיון דאסגורו חייבין בעלמא כסיוא מלכ בגוונא אחרא ככנפא
דמלבושא וכהי מלבושא היא תקונא עילאה ורזא דמלכ י'ולא יגלח כקף אביו כתיב : דברים ^כ 24

זאת

חקת הכתורב זאת דא אח קיימא דלא אחפרש דא מן דא (וכד אחפרש דא בלא)
 דחקרי זה ומטובא עייל לדבר וע"ד שמו"ר וחז"ר כחדא מתחברין - חקת
 נח כ"א חק הכתורב - חק הכתורב מבטי ליה מאי חקת אלא חקת ודאי *ואוקימנא כ' ד' בות
 (נ"א חק) וכהא אחמר - אבל ת' הוא ד' כ' מחבר כחדא ונ"ן הא אחמר נ"ן אחמי
 יקבא כ"א חקרי הכי נ"ן אלא כמה דאחמר י"ולא חונו איש את עמיתו - דכשתא היא באנפכא
 נכירין ועבדא אונאח לבני נשא לבתר מחיא כחויא ושלי וקטיל ואמרה לא פעלתי און
 וע"ד הכי חקרי נ"ן דאחמר עליכו ת' כלל כחדא דל"ת נ"ן דל"ת ריש (כ"א כ"א)
 רי"ש דל"ת חד מלה הוא ובאחון גליפן *אינון ת"ח ח"ק ו"ת וכלא חד מלה :

כ"א אינון
 כ"א ו"ת וכלא
 חד מלה

רעיא מדימנא

פרה

אדומה תמימה אשר אין בה מום
 וגו' אסור לחרוש בשבת חריש
 דשור דאחמר י"על גבי חרשו חורשים -
 ושינינא תחא איכי פרה אדומה מסטרא
 דגבור' תמימה מסטר' דחסד דאיכו דרגא
 דאברהם דאחמר ביה י"סתכלך לפני ויהי
 חמים - אשר אין בה מום - מסטרא דעמודא
 דאמנעית' - אשר לא עלה עליה עול מסטרא
 דשכינתא עלאה דאיכי חירו באחר דאיכי
 שלטא והזר הקרב ליה רשו לסטרא אחרא
 לשלטא לא שטן ולא משחית ולא מלאך
 המות דאינון מסטרא דגיהנם : ע"כ
 חק' על מ"ט בגין דהיא שלומי אמוני ישראל ועליה לאו היא אלא עמם - אשר
 לא עלה עליה על היינו דכתיב י"בתולת ישראל בתולה ואיש לא ידעב :

ונתתם

אותה אל אלעזר - מנחה בסגן ואוקמוז - מ"ט ליה ולא לאהרן - אלא
 אהרן שושבינא דמטרוניתא ועוד דאהרן לא אחי מסטרא דטכור אלא
 קעו כ' *מסטרא דקדוש ובגין דדא אחייה לטכור לא אחיבי ליה - כל מלה דכאי פרה היא
 עו כ' בשבע ז' כבוסים וכו' והא *אחמר - מ"ט בגין דהיא שבע שני שמטה ובה שבע
 אחקרי וע"ד כל עובדי בשבע - ת"ח כל מאי דאחעביד מכאי פרה בגין לדכא
 ולא לקדשא ונע"צ דאחביבי לסגן הוא לא שחיט ולא שריף בגין דלא ישחכא דינא
 בסטרוי וכ"ש אהרן דאיכו דדרגא שלים יתיר דלא בעי לאשכחא תמן ולא דומא
 תמן - האי פרה כיון דאחעביד אפר בעי למשדי ביה עץ ארו ואזוב ושני חולעת וכה
 אלין אחמרו - ואסף איש טכור ולא קדוש - והניח מחוץ למחנה במקום טכור דהא
 טכור לא חקרי אלא מן סטרא דמסאב בקדמית' רוא דכלא האי דכתיב למי נדח חטאת
 היא בגין דכל דינון תחאין וכל אינון דאחו מסטר' דמאבא כד איכי ינקא מסטר' אחרא
 ישיב ל' ויחיבה דיינא כד"א י"מלאה דס כודשכא מחלב דקין כלבו מחערי ומסתלקי ושראן בעלמא
 כיון דעבדי האי עובדא דלתחא וכל האי דינא באחר דא דכאי פרה ורמאן עלה עץ
 ארו

פֶּתַח ר"ש ואמר ⁹המשלח מעינים בנחלים וגו'. יסקו כל חיותו שדי וגו'. בני קראי חכמים קד

אם שחמלא נאד
גדול מלז מים
ממע :

בראשית 6

ס"א לתתא וכל
עלמין וכו'
בראשית רבא א

ב ביארתי
בכמה מקומות
ס"א כבר בא
לפי

७ अक्षरः

חֻקָּה

ויבאו

כל העדה מדבר לין וגו' . ר' יהודה אמר אמאי פרשתא דפרה
סמיכה למיתת מרים הא אוקמוה חלא כיון (ס"א כמה) דאחעביד דינא
בהאי פרה לדכאח למסאבי אחעביד דינא במרים לדכאח עלמא ואסתלקת מן עלמא -
כיון דאסתלקת מרים אסתלק בהוא באר דכח חזיל עמאון דישראל
במדברא ואסתלק בירא בכלא . א"ר אבא כתיב ואתה בן אדם שא קינה על בתולה
ישראל וכי עלה בלחודכה . לא חלא בגין דכלא אחבר בגינה . בגינה אחבר ימינא אבתרה
דכח מקרב לה גבי גופא וגופא דאיכו שמשא אחתשך בגינה ודא הוא רזא דכתיב
הכלים ^ס י' יושעיה ויניק וענני . גופא (ס"א בגינה דכתיב חשך השמש בלאתו וכתיב) דכתיב
ישיב ^נ י' אלבים שמים קדרות דכא שמשא אחתשך בגינה כגווגא דא ותמת שם מרים וגו' .
ורא ^נ י' היה מים לעדה דכא אסתלק בירא דלעילא ותתא . לבתר אחבר ימינא דכתיב
יאסף אהרן אל עמיו ולבחר אחתשך שמשא דכתיב ומות בבר וגו' . והאסף
הוא קפא אל עמך וגו' . הא *דרועא ימינא אחבר וגופא דאיכו שמשא אחתשך . ות"ח לא
אשתכח דרא בעלמא דדרא דמשה קיימא בעלמא ואהרן ומרים . ואי תימא ביומו
דשלמה הכי נמי . לאו דכא ביומו דשלמה שליט סיכרא ושמשא אחכניש וביומו דמשה
מייכ ^ו י' אחכניש סיכרא ושמשא שליט . תלת אחין הוו משה אהרן ומרים כד"א ואלשלח
לפינך את משה אהרן ומרים . מרים סיכרא . משה שמשא אהרן דרועא ימינא .
שמות ^ס י' *חור דרועא שמשאלא ואמרי לה נחשון בן עמינדב . בקדמינתא מיתת מרים . אסתלקת
סיכרא . אסתלק באר . לבתר אחבר דרועא ימינא דמקרב דתיר בסיכרא באחור
שמות ^{טו} י' בחידו וע"ד כתיב וסתק מרים הנביאה אחות אהרן . אחות אהרן ודאי . דאיכא
דרועא דמקרב לה באחותא באחור עס גופא . לבתר אחכניש שמשא אחתשך כמה
לאוקימנא דכתיב והאסף אל עמך גם אתה וגו' . זכא חולקאון דמשה אהרן ומרים
דאשתכחו בעלמא . ביומו דשלמה שליט סיכרא בתקוהא ואתחזי בעלמא ואחתיים
שלמה בחכמתא דנחירו דילה ושלטי בעלמא . כיון דסיכרא נחתא בחובי . אחתשך
יומא בתר יומא עד דאשתכח בקרן מערבית ולא יתיר ואחתיים שטחא חד לבריה
קבלת ^א זכא חולקא דמשה נביאה מסימנא . כתיב וזרח השמש וזא השמש וגו' . האי
קרא אוקימנא . אבל זרח השמש כד נפקו ישראל ממזרים דנחיר שמשא ולא
סיכרא . ואל מקומו שואף וגו' הא כתיב וזא השמש במדברא עס שאר מתי
מדברא כיון דעאל שמשא לאן אתר אחכניש אל מקומו בגין לאגהרא לסיכרא כד"א
שואף זורח הוא שם דאע"ג דאחכניש זורח הוא שם ודאי דכא לא אהיר סיכרא
דנחיר לא חלא מנכורא דשמשא ודא הוא רזא דכתיב ^י הכן שוכב עס אבותיך וקס אע"ג דתתכנס
^{ס"א דא הוא יושע} הכן קיים לאגהרא לסיכרא *כך הוא משה ועליה כתיב האי קרא מה יחרון לאדם בכל
עמלו וגו' . מה יחרון לאדם בכל עמלו . דא יושע דאשתדל לאחסנא דרעא דישראל
ולא זכא לאשלמא לסיכרא כדקא יאות דכא איכו אעמל בכו בישראל תחת השמש
^א לאותה נחש וכלמה ^א לאותה נחש וכלמה ווי להכוא כסופא ווי להכוא כלמיה בגין דפלח ולא נטל
אחריה ממש חלא תחת שמשא ולא הוה ליה נחירו מדיליה חלא נחירו דנחיר ליה .
ואי הכי מאי תושבחתא הוה ליה כחיל ולא אשלים להכא ולהכא . ובכל אתר דאמר שלמה תחת
השמש על דרגא דיליה קאמר ר' אחימי תחת השמש . יעוד ראיתי תחת השמש שפתי וראי

תחת השמש וכן כלכו ובגין דרגא דיליה קאמר ודא הוא רזא דמלכא ודאי • רש"א ודאי
מאן דנטיל סמא דמוחא בלחודי עליה כתיב בכל עמלו שיטמול תחת השמש ודאי
ומאן הוא תחת השמש הוי אימא דא סיכרא ומאן דאחיד סיכרא בלא שמשא עמלו
תחת השמש ודאי ודא הוא חובב קדמא דעלמא וע"ד מה יתרון לאדם בכל עמלו
לאדם קדמא וכן לכלכו דאחין בתריה דחבו באתר דא • הולך אל דרוס וסובב אל
לפון היינו דכתיב ימינו אש דת לנו ימינו זה דרוס • אש דת דא לפון ודא כליל דברים לב
דא • סובב סובב הולך הרוח • האי קרא קשיא סובב סובב הולך השמש מצעי ליה •
מאי הולך הרוח • מאן רוחא דא דא הוא תחת השמש דאקרי רוח הקדש • ודא
(הוא) רוח הולך וסובב לאלין תרין סטרין לאתחברא בגופא וע"ד כתיב הרוח הכהה
דאשחמודע השמש סתם דאשחמודע (ס"א לאתחברא בגופא דאידי שמשא הכהה
דאשחמודע) חולקא דישראל • ועל סביבותיו שב הרוח מאן סביבותיו אלין אבן
דאינון רתיבא קדישא ואינון תלת ודוד וד' רוחי לאתחברן בכו (ס"י ודא רוחא
דאתחברא בכו) (ס"א ודוד דא הוא רוחא רביעא לאתחבר בכו) הא אינון רתיבא
קדישא שלימא וע"ד כתיב יאבן מאסו בנימין היתב לראש פנה בגין דכל מלוי תלים קית
דשלמה מלכא סתימין כלכו בחכמא וכלכו לגו בגו דהיכלא קדישא ובני נשא לא
מסחכלי בכו וחמאן מלוי כמלין דב"ג אחרא אי הכי מה שבחא הוא לשלמה
מלכא בחכמתי משאר בני נשא אלא ודאי כל מלך ומלך דשלמה מלכא
סתיב בחכמא :

פתח ואמר יעוצה חכמה עם נחלם ויותר לרואי השמש אי לאו דהא אהגלייא קבלת :
מלך דא לא (שמענא ולא) ידענא מאי קאמר טובה חכמה דא היא חכמה
דאיה תחת השמש * כורסייא מתקנא ליה טובה חכמה עם נחלם יאה ופירא כד אידי ס"א לכורסייא
שרייה עמכו דישראל דאינון נחלם ועדא דילך לאתקשרא בכו • אבל תושבחתא יתיר
לרואי השמש לאינון דזכו לאתחברא בשמשא ולאתקשרא ביה דהא אחיד באילגא דחיי ומאן
דאחיד ביה בכלא אחיד בחיין דהאי עלמא ובחיי דעלמא דאיה ודא הוא דכתיב ייתרון שם
דעת החכמה תחיה בעליה • מאי ויתרון דעת דא אילגא דחיי יתרון דיליה מכו החכמה
ודאי דהא תורם * מחכמה עלאה נפקא • תו טובה חכמה עם נחלם טובה חכמה ודאי
עם נחלם דא לדיקא דעלמא דאיכו נכורא דשמשא דהא תרין דרגין אלין כחדא יתבי
ודא הוא שפירו דילסון אבל ויותר לרואי השמש לאינון דמתאחדין (לה) בשמשא תוקפא
דכלא שבחא דכלא ודא הוא דעת אילגא דחיי וכו' אוקמוס • גם בלא דעת נפש לא
טוב מאן נפש דא נפש טוב דדוד מלכא ודא חכמה דקאמרן • ובגיני כך יתרון דעת
החכמה דמתמן אשתרשא אילגא ואתנעט לכל סטרין וכן לכל אינון דאחיד ביה בכהי
אילגא • וע"ד שלמה מלכא לא אשתכח אלא בכהי דרגא דיליה ומתמן ידע כלא וכו'
אמר עוד ראיתי תחת השמש • ושכתי וראיתי וגו' • וכן כלכו • זכאן אינון לדיקייא
דמשדלי באורייתא וידעין אורחוי דמלכא קדישא וסתימין עלאין דגניזין באורייתא
דכתיב כי ישרים דרכי יי' וגו' : (חסר)

כושע יד

קבלת ד

יאמר אבן אל עמיו וגו' • ר' חייא פתח יושבה אני את המתים שכבר מתו וגו' • האי קרא
קרא אומר ואוקמוס • ת"ח כל עובדי דקב"ה דיניא וקשטו ולית מאן
דאקשי לקבלים וימחי בידים וימר ליה מה עבדת וכרעותיך עבד בכלא • ושכח אני
את

חקת

שמהל ב כג
ברשות ו ה
קבר ה כז

את המתים - וכי שלמה מלכא משבח למתיא יתיר מן חייו וכו' לא חקרי חי אלא מאן
דאיבו בארעא קשוט בהאי עלמא כמה דאת אמר 'וצניחו בן יכידע בן איש חי וכו'
*אוקמו' חברייה ורשע דלא אייל בארעא קשוט חקרי מת ואיבו משבח למתים מן החיים
אלא ודאי כל מלוי דשלמה מלכא בחכמתא אחמרו וכו' אחמר - ושבח אני את המתים
אינו לא כתיב יתיר הוה אמינא הכי אכל כיון דכתיב שכבר מתו אשתכח מלכא אחרא
בחכמתא - שכבר מתו זמנא אחרא אסתלקו מן עלמא ואסתקן בעפרא (דאודמנא
די ממנא עליה ומית בהיי עלמא דבגין דאתקן (ס"א דאודמנא עליה ותב בהאי
עלמא בגין דיתקן) בחר דאשתלים זמני
מית ודאי הוה שבחא משאר מתי עלמא
אי תימא לא אהדן זמנא אחרא בהכח
עלמא דכתיב (לא תקום פעמים לרה) -
כ"ס דהא קביל עונשא זמנא ותרין ודא
ודאי אחריב אתקן בשבחא יתיר מאינון
חיי דעד לא קבילו עונשא וע"ד כתיב ושבח אני את המתים שכבר מתו דייקא אלין
חינון חיין ואקרו מתים מ"ע חקרון מתים בגין דהא טעמו טעמא דמותא ואע"ב
דקיימי בהאי עלמא מתים חינון ומבין מתיא אהדרו - ועוד על עובדין קדמאין קיימין
לאהקנא ואקרון מתים - מן החיים אשר הכה חיים - דעד לא טעמו טעמא דמותא
ולא קבילו עונשיה ולא ידעו אי זכאן בהאי עלמא ואי לאו - ת"ח זכאין דזכאן
לאהקשרא ברורא דחיי חינון זכאן למחמי ביקרא דמלכא עלאה קדישא כמה דאת אמר
תנאים כו ג' לחצות בנעם יי' ולבקר בהיכלו ואינון מדוריהון יתיר ועלאה מכל חינון מלכאין קדישין
וכל דרגין דילכון דהא הכוה אחרא (ס"א חדוק) עלאה לא זכאן עלאין ותחאין למחמי
ישעיה כד ליה כה"ד יעין לא ראתה אלהים זולתך וגו' - ואינון דלא זכאן לסלקא כ"ב כאינון
ס"א דוכה * דכייחא - איח לון לתחא כפוס אורחיהו ואלין לא זכאן להכוה אחר ולמחמי כמה
חית וכו' דחמאן חינון דלעילא ואלין קיימי בקיומא דעדן תחאכ ולא יתיר ואי תימא מאן
עדן תחאכ אלא דא עדן דחקרי חכמה תחאכ ודא קיימא על גן דבארעא ואשגחותא
דכאי עדן עליה (ולא יתיר) ואלין קיימי בהאי גן - ותחכוון מעדן דא - מאי בין עדן
תחאכ לעלאה כיתרון האור מן החשך - עדן תחאכ חקרי עדנה נוקבא - עדן
עלאה חקרי עדן דכר עליה כתיב עין לא ראתה אלהים זולתך - האי עדן תחאכ
חקרי גן לעדן דלעילא וכו' גן חקרי עדן לגן דלתתא ואלין דמשכחי בגן תחאכ
אחכנון מהאי עדן דעליהו בכל שבת ושבת ובכל ירחא וירחא כה"ד יוסיס מדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו - ועל אלין אמר שלמה מן החיים אשר הכה חיים עדנה
דכא אלין דדרגא עלאה יתיר מגייהו - מאן חינון חינון שכבר מתו וקבילו עונשא תרי
זמני ואלין חקרון כסף מוזקק דעאל למורא זמנין ותרין ונפך מגיב זוכמא ואחברר ואחנקי -
וטוב משיבס את אשר עדן לא ביה הכוה רוחא דקאים לעילא ואחעכב למחא
לתחא דכאי קאים בקיומיה וליה ליה לקבלא עונשא ואיה ליה מזונא מהכוה מזונא
עלאה

מחוס

תנאים כו

ישעיה כד

ס"א דוכה *
חית וכו'

כס

עלמא דלעילא לעילא טב מכלכו מאן דנא אחפרש ולא אחגלייא וכל מלוי בסחימא
 אינון דא הוא זכאח חסידא דנטר פקודי אורייתא וקיים לון ואשחדל באורייתא ימנא
 וליילי דא אחאחיד אחכני בדרגא עלמא על כל שאר בני נשא וכלכו אחאחדן (ס"א)
 אחוקדן) מחופס דכאי . ת"ח בשעתא דאמר קב"ה למשכ יאסף אהרן אל עמי
 אחתלש חילא דליא וידע דכא אחבר *דרועא ימינא דליא ואזעזע כל גופי' כיון ^{ס"א קפא ב}
 דאמר קח את אהרן ואת אלעזר בנו א"ל קב"ה משכ הא דרועא אחרא אזויפנא לך
 (י"א ואזמינית לך) וכפשט את אהרן וגו' . ואהרן יאסף הא אלעזר יכא לגבך זמנא
 (י"א ימינא) דא תחות אביו ועס כל דא לא אשלים אחר בכווא זמנא כאביו דכא
 ענני יקר אסתלקו ולא אהדרו אלא בזכותא דמשכ ולא בזכותא דאלעזר :

יעשי

משכ כאשר לוח וגו' . אמאי לעיני כל העדה אלא בגין דאהרן הוה רחימא
 דעמא יתיר מכלא ולא יימרון דכא אחגיד על ידא דמשכ ומשכ משך
 לאהרן במלין עד דסליקו לטורא וכל ישראל הוו חמאן בשעתא דאפשיט משכ לבושי
 דאהרן ואלביש לון לאלעזר . מאי טעמא משכ אלא משכ אלבישיטין לאהרן כד סליק
 לכהנא כה"ד וילבש משכ את אהרן את בגדיו וכתיב י"ל לבש אותו את המעיל . ויקרא ס
 כשחא משכ אעדי מניה מה דיהב ליה וקב"ה אעדי מניה מה דיהב ליה ותרזוייכו
 אפשיטו ליה לאהרן מכלא ומשכ אעדי לבר . וקב"ה לגו . ועד דאעדי משכ קב"ה לא
 אעדי זכאח חולקא דמשכ . זכאח חולקא דלדיקייא דקב"ה בעי ביקריבון . אחתין
 קב"ה לאהרן ערסא ומנרתא דדכא דנכרא . ומדידיה נטיל מכווא מנרתא דכא
 דליק בכל יומא תרי זמני ואסתים פוס מערתא ונחתו . רבי יהודה אמר פוס מערתא
 דכא פתיחא דכל ישראל הוו חמאן לאהרן שכיב ובזוינא דמנרתא דליק קמיה וערסיה
 נפיק ועייל ועננא חד קאים עליה וכדין ידעו ישראל דכא אהרן מית וחמו דכא
 אסתלקו ענני כבוד כה"ד ויראו כל העדה כי גוע אהרן וגו' . וכה אוקמוס וע"ד כו
 לאהרן כל בית ישראל גוברין ונשין וטף דכא רחימא מכלכו הוה . רבי שמעון אמר
 כיני תלתא אחין עלאין קדיין אמאי לא אחקברו באתר חד ושייפין אחדזרו חד
 ככא וחד ככא וחד באתר אחרא . אלא אית דאמרי באתר דבעאן ישראל לאסתכנא
 ביה מית כל חד וחד בגין לאגנא עלייכו ואשתזבון אכל כל חד וחד מית כדקא חזי
 עלייכו . מרים בקדש בין לפון לדרוס אהרן לסטר ימינא . משכ כדקא חזי ליה . אחיד
 הכוא טורא לטורא דאהרן וכניש לקבורתא דמרים לגבי הכוא טורא אחיד לתרי סטרי .
 ועל דא אחקרי בר העברים דתרי סטרי טורא דמעברי ואחיד לסטרא דא ולסטרא
 דא . זכאח חולקא דלדיקייא בעלמא דין ובעלמא דאחי . ואע"ז דאינון באתר אחרא
 בעלמא אחרא עלמא זכותאון קיימא בעלמא דא לדרי דרין . ובשעתא דישאל תייבין
 בתובתא קמי קב"ה וגזר אהגזר עלייכו כדן קארי קב"ה ללדיקייא דקיימי קמיה
 לעילא ואודע לון ואינון מבטלי הכיא גזר וחיס קב"ה עלייכו דישאל . זכאח אינון
 לדיקייא דעלייכו כתיב י' ונקח י' חמיד וגו' :

ישעיה נח

יזכר

העם באלהים ובמשכ וגו' . פרשתא דא באתר אחרא אסתליק עס
 אינון מי מריבא דמשכ ואהרן . רבי יאחק פתח י' כי ביום השלישי אשתר ס
 ותלנש

(ח"ד)

כו

ותלבש אבחר מלכות וגו' . מגלת אסתר ברוח"ק נאמרה ובגין כך כתובה בין הכתובים
ויהי ביום השלישי להתהלש חילא דגופא ובה קיימא ברוחא בלא גופא כדין ותלבש
קס"ב אבחר מלכות . מאי *מלכות אי תימא בלבושי יקר וארגוונא הא לאו הכי אקרי .
אלא ותלבש אבחר מלכות להתלבש במלכות עלאה קדישא ודאי לבשה רוח הקדש .
אסתר ב מאי טעמא זכתה להאי אחר בגין דנטרא פומא דלא לחוואה מדי . הכ"ד א"ן
אסתר מגדת מולדתה ואוליפנא כל מאן דנטיר פומיה ולישניה זכי להתלבש ברוחא .
דקודשא . וכל מאן דסטי פומיה למלא גיפא הא ודאי הכוא מלה גיפא עליה .
*ואי תימא הא נגעים או נרעת דמוקדן כחוייא עליה ובה אוקמוה .

ס"א ואי לא

יודבר

העם באלהים ובמשה . דאמרו מלה גיפא בקב"ה וכתרגומו ועם משה לאו
למה העליתונו * שו כל אפיא שוין . בג"כ אודמן לגביהו ב חוין דמוקדן
לון כאשא ועייל אשא למעייבו וגפלין מחין כד"ה וישלח יי בעם את הנחשים השרפים
ב נחשי י' ר' הייא אמר חוין כו אהיין מלחשן בפומייהו ונשכין ומחין . מאי מלחשן כד"ה א"ה
קבלת י' יסוך הנחש בלא לחש אשא כו מלחשן בפומייהו ונשכין ושדיין אשא בכו ואחוקדאן
מעייבו ומחין ובה מלין אלין אסתלקו לאחר אחרא : **ובישם** בחרה כוא הבאר .

מ"ש דבכא בחרה ולבחר בחר אלא בחרה לבחר דמהכנשי מייה לגוימא ונחסי להתא
במדבר יח בחר בשעתא דילחק מלייה לה היא הבאר כוא כתיב ורזא דא כמה דכתיב יעובד
הלוי כוא . רבי אבא אמר בכל אחר כוא וקרינן היא דכר ונוקבא כחדא וכללא
עלאה ה' נוקבא ו' *דכר א' כללא דכלא דהא א' צלוימו שריא . זכאין אינון ישראל
א"ע דאינון להתא אינון אחידאן בכללא עלאה דכלא ובג"כ כתיב ה' כוא עשו ולא
אנחנו באלף כתיב כללא דו"כ וא' דכליל כלא . ר"ש אמר רוח דמיא דא כוא רוח

רפ"ב ב פקודי
ר"ה י'

פכ"ה ק
ש"ד
פכ"ה ק"ו

הקדש דנשכ בקדמיא . כד"ה א' הפיחי גני לבחר מלין מייה למליא לה (כלא) הכ"ה
י"שכ רוחו יזלו מים . י"שכ רוחו בקדמיא ולבחר יזלו מים ועד לא נשיב האי רוחא
לא מלין מייה מאי קא משמע לן משמע דבעי כללא להתערא מלה בעובדא או במלה
או להתחזאח כחיו דעובדא . והכא עד דרוחא לא נשיב לא מלין מייה לגביה דהכוא
רוח . כוא הבאר היא הבאר קרינן . מ"ש בקדמיא בחרה והשתא בחר אלא בקדמיא
נוקבא בלחודאה והשתא דקאמר כוא כללא דדכר ונוקבא אקרי בחר ובאחר דאשכח
דכר אפילו (מאס) מלה נוקבא דכר קרינן לכלא . אשר אמר יי למשה אסוף את
העם בגין דהאי בחר לא אעדי (באר) מנייהו . ואי תימא היך יכלין לשאבא מניה
כלא אלא איכו נפיק לתליסר נחלין וגביע אחמלי וגפיק לכל סטרינ . וכדין כו ישראל
בשעתא דשארין ובעיין מייה קיימין עליה ואמרי שירתא ומה אמרי עלי בחר סלקי
מיימד לאנפקא מיין לכלא ולאחשקאח מנך וכן אמרי תושבחתא דהאי בחר בחר חפרוה
שרים וגו' . מלה קשוט כו אמרי וכך כוא . מהכא אוליפנא (י"א ת"ח) כל מאן דבעי
לאתערא מלין דלעילא בין בעובדא בין במלה . אי הכוא עובדא או הכוא מלה לא
אתעביד דקא יאות לא אתער מדי . כל בני עלמא אזלין לבי כנישתא לאתערא
מלה דלעילא . אבל זעירין אינון דידעין לאתערא וקב"ה קריב לכלא דידעי למקרי
ליה ולאתערא מלה דקא יאות אבל אי לא ידעי למקרי ליה לאו איכו קריב דכתיב
יאות וכן בכלא . אף הכא כו אמרי ישראל בני מלין מלין דקשוט בגין לאתערא
להאי

לְהָאֵי בִירָא וּלְאַשְׁקָחָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל וְעַד דְּאִמְרִי כִּי מִלֵּי לֹא אֲתַעֲרֵר • וְכֵן אֲפִילוּ בְּאִינוּן
 חֲרָשֵׁי עֲלֵמָא דְּמִשְׁתַּחֲמֵשֵׁי בְּאִינוּן בִּישָׁן עַד דְּעֻבְדֵי עֻבְדֵי דְקִשְׁטֹו לְגִבְיָיו אִי לֹא אִמְרִי
 מִלֵּי דְקִשְׁטֹו בְּגִין לְאַתְשַׁכָּח לֹון בְּכֵי גֻוִּי דְּבַעֲיִין לֹא מִתְעַרֵּין לְגִבְיָיו וְאֲפִילוּ דְּלוּוִחֵי
 כֹּל יוֹמָא בְּמִלִּין אַחֲרֵינִן אִו בְּעֻבְדָּא אַחֲרָא לֹא מִשְׁכִּין לֹון לְגִבְיָיו לְעֵלְמִין וְלֹא מִתְעַרֵּין
 לְקַבְלֵיָיו • ת"ח כְּתִיב יוֹקֵרְתָּו בְּשֵׁם כְּבֵעַל וְגו' • מֵאִי טַעְמָא • חַד דְּלֹא רְשֹׁו בְּהִסּוּא מִלִּיָּס אִי יֵת
 עַל בְּהִי • וְעוֹד דְּמִלִּין לֹא מִתְכַּשְׁרֵן בִּינְיָיו וְאִנְשֵׁי לֹון קַב"ה מִנְּכוּן כַּה"ד יוֹאֲחֹזֵק שֵׁם
 הַסְּבוֹת אֵת לְבָם אַחֲוֵרִית • זְכַאִין אִינוּן לְדִיקִיָּא דִידְעֵי לְמִקְרִי לְמִאֲרִיכוּן כְּדָקָא יֹאחֹזֵק •
 אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן הֵבֵא בְּעִינָא לְגַלְחָה מִלֵּך • ת"ח כֹּל מֵאֵן דִּידַע לְסִדְרָא עֻבְדָּא כְּדָקָא
 יֹאחֹזֵק וְלִסְדְרָא מִלִּין כְּדָקָא יֹאחֹזֵק הֵא וְדִאֵי מִתְעַרְי לְקַב"ה לְאַתְשַׁכָּח מִלִּין עֲלֵאִין דְּמִתְכַּשְׁרֵן
 *וְלֹא אֲכַשֵּׁר לְגִבְיָיו אִי כִּי כֹל עֲלֵמָא יִדְעֵי לְסִדְרָא עֻבְדָּא וְלִסְדְרָא מִלִּין מֵאִי
 חֲשִׁיבֹו דִּילָכוּן לְדִיקִיָּא דִידְעֵי עֲקָרָא דְּמִלֵּך וְעֻבְדָּא וִידְעֵי לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא יִתִּיר
 מֵאִלִּין אַחֲרֵינִן דְּלֹא יִדְעֵי כָּל כָּךְ • אֲלֹא אֵלִין דְּלֹא יִדְעֵי עֲקָרָא דְּעֻבְדָּא כֹּלֵי הֵאֵי אֲלֹא
 סְדוּרָא בְּעֲלֵמָא וְלֹא יִתִּיר מִשְׁכִּין עֲלֵיָיו מְשִׁיכוּ דְּבִתָּר כְּתַפּוּי דְּקַב"ה דְּלֹא טַם בְּאִוִּירָא
 דְּשִׁנּוּחֹו אֲקָרִי • וְאֵלִין דִּידְעֵי וּמִנְכוּוִי לְבָא וְרַעוּתָא מִפְּקִי בְּרַכָּאֵן מֵאֲתֵר דְּמִתְשַׁבֵּחַ וּפְקִי
 בְּכָל גֻּזְיָן וְשִׁרְשֵׁין בְּאַרְחַ מִישֵׁר כְּדָקָא יֹאחֹזֵק עַד דְּמִתְבַּרְכָּאֵן עֲלֵאִין וְתַתְּאִין וְשִׁמָּא
 קִדִּישָׁא עֲלֵאֵה מִתְבַּרְךְ עַל יְדִיכוּן • זְכַאֵה חֻלְקִיכוּן דְּכַה"ק קַב"ה לְגִבְיָיו וְזִמִּין לְקַבְלֵיכוּן
 בְּשַׁעֲתָא דְּקִאֲרוֹן לִיב הוּא זִמִּין לֹון בְּשַׁעֲתָא דְּאִינוּן בְּעֲאֲקוּ הוּא לְגִבְיָיו הוּא אֲוִקִיר לֹון
 בְּעֲלֵמָא דִּין וְבְעֲלֵמָא דְּאֵתִי כַּה"ד י"בִּי בִי חֲשַׁק וְאֲפִלְטֵכוּ אֲשַׁנְבְּכוּ כִי יִדַע שְׁמִי •
וְיֹאמַר יי' אֵל מִשְׁכַּח אֵל תִּירָא אוֹתוֹ וְגו' • רַבִּי יְהוֹדָה פִּתַּח יֵלֵא תִירָא לְבִיתָה מִשְׁלַג מִשְׁלַג
 כִּי כֹל בִּיתָה לְבוֹשׁ שֵׁינִס • ת"ח כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל יִנְקָא מִתְרִי סַעֲרִי הַשְׁתָּא
 בְּרַחֲמֵי הַשְׁתָּא דְּבִינָא כֹד בְּעִינָא לִינְקָא בְּרַחֲמֵי אֲשַׁתְּכַח אַתֵּר לְאַתִּישְׁבָּח בִּיב • כֹּד בְּעִינָא
 לִינְקָא דְּבִינָא אַתֵּר אֲשַׁתְּכַח לְאַתִּישְׁבָּח בִּיב וְלִמְשֵׁרֵי עֲלוּיָה דְּכִי הוּא בְּכָל אַתֵּר לֹא
 שְׂאִרִי מִלֵּך דְּלַעֲיֵלָא עַד דְּאֲשַׁתְּכַח אַתֵּר לְמִשְׁרֵי עֲלוּי וַע"ד כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל לֹא תִירָא
 לְבִיתָה מִשְׁלַג מ"ט בְּגִין דְּכָל בִּיתָה לְבוֹשׁ שֵׁינִס לֹא שְׂרִיָּא הֵאֵי אֲלֹא בְּהִי חוּרֵר בְּסוּמְקָא
 וְסוּמְקָא בְּחוּרֵר וְהֵא אֲוִקְמוּס • (ת"ח כְּתִיב) וְיֹאמַר יי' אֵל מִשְׁכַּח אֵל תִּירָא אוֹתוֹ תִּרִין
 אוֹתוֹ אִינוּן שְׁלִימִין בְּאִוִּרִיָּתָא בְּתִרִי וו"ן חַד דֵּא וְחַד יְעַד דְּרוֹשׁ אַחֲרִךְ אוֹתוֹ מ"ט בְּגִין
 דְּאִינוּן אוֹת מִמֶּשׁ עַד דְּרוֹשׁ אַחֲרִךְ (אַחֲרִךְ מִמֶּשׁ) אוֹתוֹ דְּבִעֵי לְפַרְשָׁא הִכּוּא אוֹת דְּהִכּוּא
 אֲבִידָה אוֹף כַּה דִּין אוֹתוֹ דֵּא עוּג דְּאֲתַדְבַּק בְּאַבְרָהָם וּמֵאֲנִשֵׁי בִיתִיכִי הוּא וְכֹד אֲתַגְזֹר
 אֲבָרָהָם מִכִּי כְּתִיב וְכֹל אֲנָשִׁי בִיתוֹ וְגו' • דֵּא עוּג דְּאֲתַגְזֹר עִמִּיכִי וְקַבִּיל הֵאֵי אֵת קִדִּישָׁא
 כִּיֹּון דְּחֵמָא עוּג דִּישְׂרָאֵל מִקְרַבִּין גְּבִיָּה אֲמַר הֵא וְדִאֵי אֲנֵא אֲקִדְמִנָא זְכוּתָא דְּקִאֲרִיס לֹון
 וְדֵא שׁוֹי לְקַבְלֵי • בִּיב שַׁעֲתָא דְּחִיל מִשְׁכַּח הִיךְ יְכִיל לְאַעְקָרָא רְשִׁימָא דְּרִשִׁים אֲבָרָהָם •
 אֲמַר וְדִאֵי הֵא יִמְינָא דִּילִי מִית דְּכֵא יִמְינָא בְּעִינָא לְהֵאֵי • אִי יִמְינָא הֵא אֲלַעֲזֹר • יִמְינָא
 דְּסִיכְרָא הוּא וְלֹא דִילִי וְהֵאֵי אֵת לִימִינָא הוּא דְּאַבְרָהָם לִימִינָא הוּא מִיד אֲמַר קַב"ה אֵל
 תִּירָא אוֹתוֹ לֹא תַדְהֵל לְהִכּוּא אֵת דִּילִיכִי וְאֲפִילוּ לִימִינָא לֹא אֲלַעֲזִיר • כִּי בִידֵךְ נִתְתִּי •
 שְׁמֵאלָא דִילֵךְ • יַעֲקֹר לִיב מִעֲלֵמָא דְּכַה"ק הוּא פְּגִיס רְשִׁימָא דִילִיכִי וּמֵאֵן דְּפָגִיס לְהֵאֵי אֵת
 אַחֲזִי לְאַתְעַקְרָא מִעֲלֵמָא כ"ש שְׁמֵאלָא דִילֵךְ דְּאִיכוּ יֵדֵךְ יַעֲקֹר לִיב מִעֲלֵמָא בְּגִין כֹּד
 אֲשַׁעֲקֵר

ס"א וְאִי לֹא לֹא
 אֲשַׁכְּרֵי לְגִבְיָיו

תְּנִיָּס ס"א

מִשְׁלַג לֹא

דְּכִרִיס כ"ב

אחשקך מעלמא ואפילו דאיכו חקיפא מבני גברייא ובעא לשיטאח לכו לישראל נפלא
בידיה דמשה ואשהי . בגין כך כלל שאלו ישראל . בניו וכל עמיה וכל דיליה כמה
דכתיב ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו וכתיב וקד אותו ואת בנו . בנו כתיב חסר יו"ד
וקרינן בניו וכו' אוקמוס חברייא . זכאין אינון ישראל דמשה נביאה כוס בינייהו
דבגייא עבד לון קב"ה כל בני אחוון ואוקמוס . וקב"ה לא גזר קיימיה עם שאר
עמין לאתקשרא ביה אלא עם ישראל דאינון בניו דלעברס דכתיב בו י'צין זרעך
ישעיה נט אחרריך לדרתס ברית עולם . וכתיב י'ואני זאת בריתי אותס אמר יי' רוחי אשר עליך
וגו' לא ימושו מפוך וגו' . ברוך יי' לעולם אמן ואמן :

פרשת וירא בלק

וירא בלק בן זפור וגו' . ר' שמעון אמר . וירא . מאי ראיח חמא ראיח ממס
חמא * במשקופא דחכמתא וחמא בעיניו . חמא במשקופא דחכמתא כמה
דכתיב * וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון . מאי בעד החלון כד"א י'בעד החלון
נשקפה ותיבב אס סיסרא (אלא) דא (ס"א ודא) חלון דחכמתא . דנבי שוליון
דככביא ואינון חלוני דחכמתא . וחד חלון איח דכל חכמתא ביה שריא ובה חמי מאן
דחמי בעקרא דחכמתא . אוף ככא וירא בלק בחכמתא דיליה . בן זפור . כמה דאמרו .
אבל בן זפור ממס דכא חרשוי כוון בכמה זינן דהכוא זפור נטל זפור מכשכש בעשבא
מפרח באיירא עבד עובדין ולחיש לחישי וכהוא זפור כוס אחי וכהוא עשבא בפומיה
מ*ומפפא קמיה ואטייל ליה בכלוב חד . מקטר קטרתין קמיה ואיכו ואודע ליה
כמה מלין עבד חרשוי ומפפא עופא ופרח וטס לגבי גלוי עינים ואודע ליה . ואיכו
אחי . וכל מלוי בכהוא זפור כוון . יומא חד עבד עובדיו וטייל כהוא זפור ופרח
ואול ואתעכב ולא אחא כוס מזטער בנפשיס עד דאחא חמא חד שלכובא דאשא
דטס אבחרים ואוקיד גדפוי . כדין חמא מה דחמא ודחיל מקמייכו דישאל . מה שמיס
דכהוא זפור . ידוע . וכל אינון דמשמשי וידעי לשמשא בכהוא זפור לא ידעין חרשוי
כמה דכוס ידע בלק . וכל חכמתא דכוס ידע בכהוא זפור כוס ידע . וככי
כוס עבד גחין קמיה וקטיר קטרתא חפי רישיה וגחין ואמר . איכו אמר הכס
ואפרא אחיב ישראל איכו אמר מאד ואפרא אחיב רב : על שום רב עלאה דאזיל
בהו . שבצין זמנין פלפלו דא ודא . איכו אמר דל ואפרא אמר רב כדין דחיל
דכתיב ויגר מואב מפמי בעס מאד כי רב הוא רב הוא ודאי . ובזוני חרשין
ס"א דקטריא' * דקסדאל' (ג"א דכדדאל) קדמאח אשכחן דלפרא דא כוון עבדין ליה בזמנין ידעין
מכסף מערב דכבא . רישא דכבא . פומא דכסף . גדפוי מנחשת קלל מערב
בכספא . גופא דכבא נקודי דנזי' בכסף . רגליו דכבא . ושויין בפומא ליסן דכהוא
זפור ידוע . ושויין לכהוא זפרא בחלון חד . ופתחין כוין לקבל שמשא . וכליליא פתחין
כוין לסיכרא . מקטרין קטרתו ועבדין חרשין ואומאן לשמשא . וכליליא אומאן לסיכרא

דא' עידין שבעה יומין. מכאן ולהלאה הכוה לישנא משכשכא בפומא דהכוה לפרא
מקדין להכוה לישנא במחטא דדכבא וכוה ממללא דברבין מגרמא וכלא כוה יעד בלק
בנפורה דא (ודאי). וע"ד בן נפורה ובג"כ חמא מה דב"י אחרא לא יכיל למנדע ולא יכיל
למיתחי ב כתיב יאמר יי מבשן אשיב אשיב ממאלות ים. אית לן לשואה לבא
למיתמותא דקב"ה דכל מלי מלי קטש ומיתמותא אגיא. דכיון דמלא אמר כלא אתעביד
דא ב"י דחיק לבא. ואמר לכמה שנין ולכמה זמנין ישתלם דא דאיכו קדפוס דברבנו
יליכ דכל עלמין מליא יקריה הכי הוא מלי בר נש זעיר וכל מלי חיון לפוס שעתא
הכי הוא לפוס שעתא אבל בתיובתא ובעותא ובעובדין טבין ובדמעין אגיאין איכו
קדישא רב ועלאה על כל עלמין אזעיר נכוריה וקמיט קדושתיה לגביה דב"י למעבד
יעותיה. אמר יי לזמנא דאתי זמין קב"ה לאתערע ולאחבא מבשן כל חיון דקטלו לון
חיות ברה ואכלו לון. בגין דאית בעלמא (ס"א חוף כהא מלך הבשן) אחר מותבא
יכל חיון דברבין " וטורין רמאין וסגיאין וטמירין חלין באלין. וערוך מדברא תקיפא
זמנא איכו עוג (בין) ערודי דמדברא כוה ושכיה תמן תוקפא דיליכ בגין דכוה מלך
בבשן דכל מלכי עלמא לא יכלין לאגחא קרבא ביה בגין תוקפא דבשן ואתא משה
אגח ביה קרבא. סיחון סייחא דמדברא כוה סיחון ורחלנו דמואב עליה כוה. כי
דרגון גבול מואב בין מואב ובין האמורי. ח"ה בשעתא דחריבו ישראל קרתא דסיחון
ורחא אתעבר במלכו דשמיא אתכששו נברין שלטנין על שאר עמין ותחמון מלכו
לאמוראם היך אתחבר. בכהיא שעתא כל חיון שלטנין דהוו ממנן על שבע עממין
אתכששו ובעו לאהדרא מלכו ליושבי. כיון דחמו תקפא דמשה אהדרו לאחורא הכ"ד
על כן יאצרו המושלים בלו חשבון חיון שלטונין ממנן עליהו דאתכששו וכוו אמרי במדבר כה
ואו חשבון מאן הוא דין דחריב לה. תבנה ותכונן כבדמיתא ותהדר מלכו ליושבי.
דחמו גבורתא דמשה ושלכווא דמלכו אמרו כי אש יאלא מחשבון להבם מקרית
סיחון. כיון דכתיב מחשבון אמאי מקרית סיחון דהא קרית סיחון חשבון כוה דכתיב
י חשבון עיר סיחון מלך האמורי. אלא שלכווא דמלכו שמיא נפק וחריו כלא בשעתא
חיון אמרין תבנה ותכונן עיר סיחון סתם ולא אמרו חשבון דחשיבו דבג"י יחבני
מותבא דאמוראם. כדון אחיבו ואמרו לא יכילנא מ"ט בגין דכל ארתיין ושביילין
אסתמנו בתקפא דרב עלאה דלכון אי נהדר ונימא ונדכר חשבון דתבנה. כא אש
אלא מחשבון אי נהדר ונימא (סתם) קרית סיחון הא להבם יאלא מקרית סיחון
דאי. כיון דהכוה שלכווא דאשא שריא חמן עליה לית מאן דיכיל לה לאהדרא לה
יושבי דהא מכל סטריין לית לן רשו מכאן ולהלאה אוי לך מואב דהא הכוה דהוה מנן
ולך אתבר ובג"כ מואב כיון דחמו דמנן דלכון אתבר כדון ויגר מואב מפני העם
מאד. מאי מאד יתיר ממותא. כי רב הוא דהא כדון איכו כוה רב ורב כוה
עיר דכתיב יבנה קטן נחמך בגוים. וישראל כוה רב באתר עשו דכתיב ביה ורב. עיבדים ה

דנפיק קליפה וחתעבר הא מוחא שכיחא (ס"א שפחה) ערלא קדמאח קאי לצר . צריח
איכו *ויקירא מכלא ואיכו אחנלי לבתר :

ויאמר

ס"א רב
ועלא ויקירא
זכריה ג

מואב אל זקני מדין עתה ילכו וגו' . רבי חייא פתח יוראלי את יהושע
בכח הגדול עומד לפני מלאך יי' וגו' . כמה חית ליה לב"צ לאסתמרה ארחוי
בכאי עלמא ולמכך בארה קשט בגין דכל עובדו דב"צ כתיבין קמי מלכא ורשימין
קמייה כלבו במגיינא ונטורי תרעי קיימין וסדין קיימי ותבעי דינא * תריסין ודיינא
קיימא לקבלא סדוהא ואינון דטענו טענתא מרשטן ולא ידיע אי יבכו מיימנא ואם
ישמאלון משמאלא דכא כד רוחי בני נשא נפקי מוכאי עלמא כמה אינון מקטרגין
דקיימין קמייכו וברוזין נפקין בן לבב בן לבש כפוס מכ דנפיק מן דינא . דתניא בכמה
דינן אחדן ב"ג בכאי עלמא בין בחייו . בין לבתר . דכא כל מלוי דדינא אינון וקב"ה
תדיר ברחמנו ורחמנו על כלא ולא בעי לדיינא בני נשא כפוס עובדיהון דכאי אמר דוד
הכלם ק' א"ס עונות חשמו יי' מי יעמוד . ככא חית לאסתכלא כיון דאמר אס עונות חשמו
יי' אומאי יי' (ד"א אדני) . אלא תלת דרגין דרחמי אדכר דוד ככא . אס עונות חשמו
יי' . אס חובין סגורא עד דסלקין לעילא לגבי אבא ואמא . הא יי' (ד"א אדני) דליכו
רחמי ואי שמא דא אע"ג דליכו רחמי יתער דדינא וכל דרגין אסכימו דדינא דרגא
חדא חית דכדור לגביה דכל אסותין מניה נפקין איכו יחוס עלן ומאן איכו מ"י .
איכס ב מי יעמוד ודאי . מ"י ירפא לך (כד"א יי' גדול כים שבך מ"י ירפא לך) וע"ד יי'
ס"א רחמי יי' (ד"א אדני) . ואי אלין שמכן יסתמון מנך מ"י יעמוד דכל ארחין דתיובתא * פתיחן
מניה . ת"ח יהושע בן יהואדק לדיק גמור הוה גברא דהוה עאל לפני ולפנים דעיילובו
למחיבתא דרקיעא . אסתכשו כל בני מחיבתא תמן לעיינא דזיניה . וכך ארחוי
דכוא (בני) מחיבתא דרקיעא כד עיילי ליה לדינא כרחא נפיק ואכריז כל בני מחיבתא
עולו ^א לאדרא טמירא . ובי דינא מתכנשי . והכוא רוחא דב"צ סלקא ע"י דתרין
ממנן כיון דעאל קריב לגבי חד עמודא דשלוכא מלכא דקיימא תמן ׀ ואגליס ברוחא
דאירא דנשיב בכווא עמודא וכמה אינון דסלקין לון תמן ׀ בגין דכל אינון דמשתדלי
באורייתא ומחדשי בה חדושין מיד אכתוב לגבי בני מחיבתא אינון מלין דדין כל אינון
בני מחיבתא אחאן למחמי ליה . אינון תרין ממנן נפקין וסלקין ליה לכווא מחיבתא
דרקיעא מיד קריב לגביה כוא עמודא דאגליס תמן . עאל למחיבתא וחמאן ליה אי מלכ
דקא יאות זכא איכו . כמה עטרין מנאן מעטרין ליה כל בני מחיבתא . ואי מלכ
אחרא הוה ווי ליה ^א לכווא כסופא . דחיי ליה לצר וקאים גו עמודא עד דעיילי ל' לדינא
רחמנא לשיזבן . ואית אחרנין דסלקין לון תמן כד קב"ה בפלוגתא בבני מחיבתא ואמרי
מאן מוכח הא פלו' דאוכח מלכ דדין סלקין ליה תמן ואוכח כוא מלכ בין קב"ה
ובין בני מחיבתא . ואית אחרנין דסלקין לון תמן לדינא ודיימין ליה תמן לבדרא לון
וללכנא לון . אמר ליה רבי יוסי א"כ בלא דינא אחפער בר נש ואסתלק מוכאי
עלמא . ואי דדינא אסתלק אמאי אחדן זמנא אחרניא . א"ל הכי אוליפנא ודכי
שמענא דכא ודאי דדינא אסתלק בר נש מוכאי עלמא אכל עד לא ייעול למחיבתאון
דלדיקא סלקי ליה לדינא ותמן אחדן בכווא מחיבתא דרקיעא . ותמן קיימא כוא ממנא
דגיכס לאסטאח זכא איכו מאן דזכי מן דינא ואי לאו כוא ממנא דגיכס נטיל
ליה בשעתא דמסרין ליה בידוי ומקלע ליה מהמנן לתחא כמאן דמקלע אכנא
בקרטיפא

* בקרטיפא (ס"א בקוספתא) דכתיב וואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע וגו'. שמואל א' כ"ב
 ושדי ליה לגיהנם וקביל עונשיה כפוס מה דאחדן . ת"ח ויראני את יהושע הכהן זכריה ב'
 כגדול עומד לפני מלאך וגו' . דסליקו ליה לדינא גו הכוא מתיבתא דרקיעא בשעתא
 דאחפטר מהאי עלמא . עומד לפני מלאך יי' . דא הוא הכוא גער ריש מתיבתא
 וליהו חתך דינא על כלא . והשטן מאי והשטן הכוא דממנא על נפשחא בגיהנם
 דחיאובתיה למיסב ליה ותדיר קיימא ואמר כב הכו חייבין לגיהנם . לשטנו .
 לאדכרה חוביו דקין ויאמר יי' אל השטן יגער יי' כך השטן יגער ה' כך . תרין
 גערות אמאי . אלא חד לדומה . וחד להכוא דנפק' מגיהנם דקיימא תדיר לאסטאח .
 ת"ח הכוא שטן עלאה נחית כמה דאוקמוה דאגליס בדיוקנא דשור וכל אינון רוחין
 בישיין דאחדנו לאעלא בגיהנם לחיך לון ברעא חדא וחטף לון ונחית ויכב לון לדומה
 לבתר דבלע לון . ודא הוא דכתיב ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל
 סביבותינו כלחך השור . דאשתמודע השור דקיימא לביש על כל בני עלמא . את ירק
 השדה אינון רוחין דבני נשא דאינון ירק השדה . השדה הכוא שדה דאשתמודע .
 א"ר יוסי א"י חכים כוח בלק . א"ל ודאי ודאי אשטריך ליה למנדע כל ארחיו דהכוא
 שור ואי לא ידעי לכו לא יכל למעבד חרשוי וקסמיו . א"ר יוסי ודאי הכי הוא וואת
 אמרת . ותוקפי' דהכוא שור ממי מכריזו על הכזואה (כאן חסר) כל אינון יומין
 דמכריזין וכל יומין דמכריזו על רוחיכון דבני נשא . ואינון *יומי ניסן ויומי תשרי
 ודא אחמר (כאן מחסיל זכר אלה הדברים) : **רבי** יצחק ורבי יהודה כוו אזלי באורחא
 ממו להכוא אתר דכפר סכנין דכוח חתן רב המנונא סבא אתאחרו באשתחא דיליה
 דכוח לה ברא חדא זעירא וכל יומא כוח בני ספרא הכוא יומא סליק מבי ספרא
 ואחא לביתא . חמא לון לאלין חכימין . א"ל אחיה קריב לגבי אלין גוברין עלאין
 ותרזוח מנייכו ברכאן קריב לגבייכו עד לא קריב אכדר לאחורא . א"ל לאמיה לא
 בעינא לקרבא לגבייכו . דבא יומא דא לא קרו ק"ש ודאי אוליפו לי כל מאן דלא
 קרי ק"ש בעונתיה בדדיו הוא כל הכוא יומא . שמעו אינון ותווכו ארינו ידייכו
 וזכריכו ליה . אמרו ודאי הכי הוא ויומא דא אשתדלנא בדי חתן וכלה דלא כוח לון
 לרכייו וכוו מתאחרן לאזוזוגא ולא כוח ב"ז לאשתדלא עלייכו ואקן אשתדלנא בכולא
 קרינן ק"ש בעונתי' ומאן דאשתעסק במזל פטור מן המזל . אמרו ליה ברי במה
 ידעת . א"ל בריחא דלבושייכו ידענא כד קריבנא לגבייכו . תווכו יתבו נטלו ידייכו
 וזכריכו רפתי' ר' יהודה כוו ידיו מלובלן ונטיל ידיו וברך עד לא נטיל . א"ל חי תלמידי דרב
 שמעיה חסידא אחון לא כוח לכו לברכא בידים מזוכמות . ומאן דברך בידים מזוכמות
 חייב מיתה . **פתח** הכוא יוקא ואמר יצבאס אל אהל מועד ירחו מים ולא
 ימותו וגו' . ילפינן מהאי קרא דמאן דלא חייס להאי ויתחזי קמי מלכא בידין מזוכמן
 חייב מיתה . מ"ט בגין דידיו דב"ז יתבין ברזומו של עולם . אכעא חדא אית בידא
 דב"ז ואיכו אכעא דארמי' משא . כתיב ונעשית בריחים עלי שטים חמשה לקרשי אלע
 המשכן האחד וחמשה בריחים לקרשי אלע המשכן השנית . וכתיב והבדירה התיכון בתוך
 הקרשים מבדירה מן הקהל אל הקהל ואי תימא דהכוא בריח התיכון אחרא הוא דלא
 כוח בכללא דאינון חמשה . לאו הכי אלא הכוא בריח התיכון מאינון חמשה כוח תרין
 מכאן ותרין מכאן וחד באמליעתא הוא כוח בריח התיכון עמודא דיעקב רוא דמשה
 לקבל

ק"י כ' ד'
 הלשור וכו'

שם 3

שם 10

לקבל דא חמש אלבעטן בידא דבר נש. והכריח החיובן באמצעותא רב ועלמא מכלא
 ביה קיימין שאר אחרתין. ואינון חמש בריחין דאקרון חמש מאה שנין דאלינא דהיי
 חזיל בכו. וברית קדישא אחר (ס"א חתני') בחמש אלבעטן דידא ומלא (י"א חתנימא)
 חימא הוא על מכ דאמרת וע"ד כל ברבא דכהנא באלבעטן תלין. פרישו דידא דמשה
 ע"ד בוס. אי כל דא אית בכו לית דינא למכוי בנקוי כד מצרכין בכו לקב"ה בגין
 דבכו ובדוגמ' דלכון מתברך שמה קדישא. וע"ד אהון דחכמיתו טובא סייך לא אשגחתון
 להאי. ולא שמשחון לר' שמעי' חסידא ואיכו אמר כל טופא וכל כלבוא סליקו ליה

אדמת קנז

לסטרטא אחרת דהא סטרטא אחרת מאחי טופא ולכלוא אהון *וע"ד מים אחרונים
 חוצה וחוצה אינון תווכו ולא יכילו למלא. א"ר יבדוק ברי שמה דאבוק מאן הוא.
 שחיק ינוקא רגנא חדא קס לגבי אחים ונשק לה. א"ל אחי על אבא שאליו לי אלין
 חבימין חימא לון. א"ל אחים ברי בדקת לכו. אמר הא בדקית ולא אשכחי' בדקת
 יאות לחיש' ליה אחים ואכדר לגבייכו א"ל אהון שאלתון על אבא ובה אסתלק מעלמא
 ובכל יומא דחסדי קדישין אלין בארחת איכו טייעא אבתרייכו. ואי אהון קדישי
 עליונין סייך לא אשכחתון ליה חזיל טייעא אבתרייכו אבל בקדמיתא חמיני' בכו והשתא
 חמיני' בכו דאבא לא חמא חמרא דלא (ס"א דלכוי) טעין אבתרים חמרא למסכל עולא.
 דאורייתא. וכיון דלא זכיתון דאבא יטעון אבתרייכו לא חימא מאן הוא אבא. אמר רבי
 יבדוק לרבי יתחק דדמי לן האי ינוקא לאו בר נש הוא. אכלו והבוא ינוקא בוס אמר

ספלים

מלי דאורייתא וחדשי אורייתא. אמרו כז ונברך. א"ל יאות אמרתון. בגין דשמה
 קדישא לא מתברך בברכה דא אלא בזמנה. **פתח** ואמר אברכך את יי' בכל
 עת וגו'. וכי מה חמא דוד לומר אברכך את יי' אלא חמא דוד דבעי הזמנה ואמר

אברכך בגין דבשעתא דבר נש יתיב על פתורא שכינתא קיימא תמן וסטרטא אחרת
 קיימא תמן. כד אומין בר נש לברכא לקב"ה שכינתא אסתקנת (י"א בזמנה דא)
 לגבי עילא לקבלא ברבאן וסטרטא אחרת אסתפיא *ואי לא אומין ב"ר לברכא לקב"ה
 סטרטא אחרת שמש ומשכשכא למכוי ליה חולקא בהכוי ברכה ואי חימא בשאר ברבאן
 אמאי לא אית הזמנה. אלא הכוא מלה דברכה דקא מצרכין עליה איכו הזמנה. ות"ח
 דהכי הוא דהאי דמברך על פרי הכוא פרי איכו הזמנה ומצרכין עליה. ולית ליה חולקא
 לסטרטא אחרת וקודם דא דכוס הכוא פרי ברשות דסטרטא אחרת לא מצרכין עליה.
 וכתבי לא יאכל בגין דלא יברכין על הכוא פרי ולא יתברך סטרטא אחרת כיון דנפק מרשותיה
 יאכל ומצרכין עליה ואיכו הזמנה לברכתא וכן כל מילין דעלמא דקא מצרכין עלייכו
 כלכו הזמנה לברכתא. ולית בכו חולקא לסטרטא אחרת. ואי חימא אף הכי לברכת
 זמון כסא דברכתא בוס הזמנה. אמאי כז ונברך. אלא הואיל ובקדמיתא כד
 בוס שחי אמר בורא פרי הבפן. הא הזמנה הוי. והשתא לברכת מוזנא בעינן שגוי
 להזמנה אחרת דהא כסא דא לקב"ה הוי ולא למזנא ובג"כ בעי הזמנה דפומ' ואי חימא
 נברך שאכלנו משלו דא הוא הזמנה ברוך שאכלנו דא הוא ברכה הכי הוא ודאי אבל נברך
 הזמנה אחרת איכו הזמנה דבורא פרי הבפן (ס"א דפומא) דקדמיתא איכי הזמנה לבוס
 דברכה סתם. והאי בוס כיון דאנטייל איכו הזמנה אחרת במלה דנברך לגבי עלמא עלאה
 דכל מוזנין וברבאן מתמן נפקין ובג"כ איכו בארחת סתים דעלמא עילאה סתים איכו ולית
 לגביה הזמנה. אלא דא בוס דברכה (במלה דנברך). א"ר יבדוק זכא חולקא דמן

(י"א ואיכו)
 אסתקנת
 לגבי עילא
 וסטרטא אחרת
 לגבי איכו
 בכלא

וַיֵּמָחַ דַּעַלְמָא עַד כַּסְחָא לֹא שִׁמְעָא מִלִּין וְדָאֵי הָא אַמִּינָא דְדָא לֹא בִּי אִיבֹו •
 אִלְ בְּרָא מִלֵּאכָא דִּינִי רַחִימָא דִּילִיכ הָאֵי דִּאֲמַרְתָּ וְעֵשִׂית בְּרִיחִים עָלֵי שְׂטִיט חֲמִשָּׁה
 לְקִרְשֵׁי לָלַע הַמַּשְׁכָּן וְגו' וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים וְגו' • וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לִירְכָסִים יִמָּה • הָא
 בְּרִיחִים טוֹב' אִיכָא הֲכָא וִידִים אִינוּן תְּרִין • אֲמַר לִיכ דָּא הוּא דִּאֲמַרִּין מִפּוֹמִיכ דְּבַר
 נָשׁ אֲשַׁחֲמַע מֵאֵן אִיבֹו • אֲבָל הוֹאִיל וְלֹא אֲשַׁנְחֹון אֲנִי אִימָא • **פִּתְחָ** וְאֲמַר יִרְכָסִים
 עֵינֵי בְרָאֲשׁוֹ וְגו' וְכִי בָאֵן אַחֵר עֵינֵי דְבִי אֵלֹא בְרָאֲשׁוֹ דִּילֵמָא בְּנוֹפּוֹ אוֹ בְּדִרְעוּשִׁי
 דִּאֲפִיק לַחֲכֵס יִתִּיר מִכֵּל בְּנֵי עֲלָמָא • אֵלֹא קִרָּא הֲכִי הוּא וְדָאֵי דַחֲנָן לֹא יִכָּךְ בֵּר נָשׁ
 בְּגִלְוִיָּא דְרִישָׁא ד' אֲמוֹת • מִיָּט דְּשִׁכִּינְתָּא שְׂרִיָּא עַל רִישִׁיכ וְכֵל חֲכִים עֵינֵי וּמְלִי בְרָאֲשׁוֹ
 אִינוּן בְּהוּא דְשְׂרִיָּא וְקִימָא עַל רִישִׁיכ וְכֵד עֵינֵי תַמָּן לִינְדַע דַּהּוּא נְכוּרָא דִּאֲדִלִיק
 עַל רִישִׁיכֵי אֲלִטְרִין לִמְשַׁח' בְּגִין דְּגּוֹפָא דְבִי אִיבֹו פְתִילָה וְנְכוּרָא אֲדִלִיק לְעִילָא וְשִׁלְמָה
 מִלֵּאכָא לוֹחַ וְאֲמַר וְשָׁמֵן עַל רִאשָׁךְ אֵל יַחֲסֵר דַּהּ נְכוּרָא דְבְרָאֲשׁוֹ אֲלִטְרִין לִמְשַׁח
 וְאִינוּן עוֹבְדִין טַבָּאֵן וְעִיד הַכֹּסֶם עֵינֵי בְרָאֲשׁוֹ • וְלֹא בִּאֲתַר אַחֲרָא • אֲתוֹן חֲכִימִין וְדָאֵי
 וְשִׁכִּינְתָּא שְׂרִיָּיָא עַל רִישִׁיכֵיכִי הִיךְ לֹא אֲשַׁנְחֹון לְהָאֵי דְכַחֲבִי וְעֵשִׂית בְּרִיחִים חֲמִשָּׁה לְקִרְשֵׁי לָלַע
 הַמַּשְׁכָּן הָאֲחֵד • וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקִרְשֵׁי לָלַע הַמַּשְׁכָּן חֲמִשִּׁית • הָאֲחֵד וְשִׁשִּׁית אֲמַר
 קִרָּא • שְׁלִישִׁית וְרִבְעִית לֹא אֲמַר קִרָּא • דַּהּ אֲחֵד וְשִׁנִּית דֹּא חֲשִׁיבֹו דִּתְרִין סְטֵרִין •
 וְבִגִּיָּה עֲבִיד חוֹסְכָנָא בְּתֵרִין אִלִּין • אֲחוֹ אִינוּן וְנִשְׁקִיבֹו (כְּמִלְקִדְמִין) בְּכֵה רַבִּי יְהוֹדָה
 וְאֲמַר ר' שִׁמְעוֹן זְכָאֵל חוּלְקָךְ • זְכָאֵל דְרָא דֹּא דַּהּ בּוֹכּוֹךְ אֲפִילוֹ יִטְוִי דְבִי רַב אִינוּן
 טַנְרִין רַמְלִין תְּקִיפִין • אֲתַתָּא אַמִּיכ אֲמַרְתָּ לֹון רְבוּתִי בְּמִטּוֹ מִמֵּיכֹו לֹא אֲשַׁנְחֹון עַל
 בְּרִי אֵלֹא בְּעִינָא טַבָּא • אֲמַרְוּ לֵה זְכָאֵל חוּלְקָךְ אֲתַתָּא כְּשֶׁרֶה אֲתַתָּא בְּרִירָא מִכֵּל
 שָׂאֵר נִשְׁיִן דַּהּ קַבִּיָּה בְּרִיר חוּלְקָךְ וְאֲרִים דְּנִלְךְ עַל כָּל שָׂאֵר נִשְׁיִן דַּעַלְמָא • אֲמַר
 יוֹקָא אֲנִי לֹא מִסְתַּפִּינָא מִעֵינָא בִּישָׁא דְבַר מוֹנָא רַבָּא וְיִקְרָא אֲנִי וְמוֹנָא לֹא דְחִיל
 מִעֵינָא בִּישָׁא דְכַחֲבִי יִיְדִיגוּ לְרֹב בְּקִרְבֵּי הָאֲרֵץ מֵאִי לְרֹב לֹאֲסַגָּה עַל עֵינָא וְתִנְיִן בְּרָאֲשִׁית מַח
 מִכֵּי דְגִים דִּימָא מִיָּא חֲפִי עֲלִיבֹון וְלִית עֵינָא בִּישָׁא וְכו' • לְרֹב וְדָאֵי בְּקִרְבֵּי הָאֲרֵץ •
 בְּגוֹ בְּנֵי אֲנָשָׁא עַל אֲרַעָא • אֲמַרְוּ בְּרָא מִלֵּאכָא דִּינִי לִית בְּנָא עֵינָא בִּישָׁא וְלֹא מִסְטֵרָא
 דְּעֵינָא בִּישָׁא אַחִין • וְקַבִּיָּה חֲפִי עֲלִיךְ בְּנִדְפוּי :

פִּתְחָ וְאֲמַר יִרְכָסִים הַגּוֹאֵל אֲחוֹי מִכֵּל רַע יִבְרַךְ וְגו' • הָאֵי קִרָּא אֲמַר יַעֲקֹב שֶׁ
 בְּרוּחַ קוֹדֶשָׁא אֵי בְּרוּחַ קוֹדֶשָׁא אִלְ רֹא דְחֲכִמְתָּא אִית בִּיכ • הַמְלָאךְ קִרִּי
 לִיכ מִלְאךְ וְקִרִּי לִיכ שְׁמֵךְ אַחֲרִינִין • הֲכָא אֲמַי אֲקִרִי מִלְאךְ אֵלֹא כֵד אִיבֹו שְׁלִיחָא
 מִלְעִילָא וְקִבִּילָא זְכָרָא מִגּוֹ אֲסַפְקָלִיָּא לְעִילָא *דְּכִדִּין מְבָרְכִין לֵה אֲבָא וְאֲמַר סִיָּה דְּכֵד
 לְהָאֵי אֲמַרִי לֵה בְּרַחֲמֵי זִילִי נְטוּרִי בִּיתִיךְ פְּקִידִי לְבִיתִיךְ • הֲכִי עֲבִידִי לְבִיתִיךְ •
 זִילִי חוֹנִי לֹון זִילִי דַּהּוּא עֲלָמָא דִּלְתַתָּא מִחֲכָא לָךְ בְּנִי בִיתִךְ מִחֲכָאן מוֹזָנָא מִנְךְ
 הָא לָךְ כָּל מַה דִּאֲטֵרְכִי לְמִיכָב לֹון כְּדִין אִיבִי מִלְאךְ וְאִי תִימָא וְכָא בְּכַמָּה
 דּוֹכְתִי אֲקִרִי מִלְאךְ וְלֹא אֲחִי לְמִין עֲלָמִין • וְעוֹד דְּבִשְׁמָא דֹא לֹא זֶן עֲלָמִין
 אֵלֹא בְּשִׁמָּא דִּינִי הֲכִי הוּא וְדָאֵי • כֵּד שְׁלִיחָא מִגּוֹ אֲבָא וְאֲמַר אֲקִרִי מִלְאךְ וְכִין
 דְּשִׁאֲרִי עַל דּוֹכְתִין עַל תְּרִין כְּרוֹבִין יי' שְׁמִיָּה • לְמַשָּׁה כֵּד אֲתַחֲזִי לִיכ
 בְּקִדְמִיתָא אֲקִרִי *מִלְאךְ לִיעֲקֹב לֹא אֲתַחֲזִי הֲכִי אֵלֹא דְּוִגְמָא דְּכַחֲבִי יִרְחַל בָּאֵה בְּרָאֲשִׁית קִיָּה
 דֹּא דִּיּוֹקָא דְּרַחֵל אַחֲרָא דְּכַחֲבִי כֵּה אֲקִר יי' קוֹל בְּרַמָּה נְשַׁמַּע וְגו' • רַחֵל
 מְבַכָּה עַל בְּנִיכ • וְרַחֵל בָּאֵה סַחֵס עִס הָאֵלֹון דְּרִגִין דִּילָהּ • אֲשֶׁר לֹאֲבִיב וְדָאֵי וְכִלְכִּי
 אֲתַמְנוֹן וְאֲתַפְקֵדן בִּירְכָא • כִּי רוּעָה הִיא • אִיבִי מִנְכָּה לֹון וְאֲתַפְקֵדָא עֲלִיבֹו וְכִי
 בְּנַשָּׁה (ח'ד)

שמו ^ג בשם כתיב יוירא מלאך יי' אליו בלבת אש. ואי תימא יתיר הוא שצחא דאזכר
 בראשית ית' דלא כתיב ביה מלאך אלא יוירא אליו יי' באלו ממונא וגו' הכס באזכרס אחזי
 ליה אדני. באלף דלת בגין דבהוא זמנא קביל ברית ומה דהוה אחסי עד כען מניה
 אחזי ליה רבון ושלט וכו' אחזי דהא כדין בהוא דרגא אחקשר ולא יתיר ובג"כ
 שמו ^ג בשמא דאדון רבון עליה אבל משא דלא הוה ביה פרודא דכתיב ^א משא משא דלא
 פסקא טעמא כמה דכתיב אזכרס אזכרס דפסקא טעמא. בגין דהשתא עליה מה
 דלא הוה מקדמת דנא. פרישו אית בין אזכרס דהשתא לאזכרס דקדמייתא אבל משא
 פס ^ג מיד דאחייליד אספקלריא דנהרא הוה עמיס דכתיב ^א ותרא אוחו כי טוב הוא.
 בראשית ^א ובתיב יוירא אליהם את האור כי טוב. משא מיד אחקשר דדרגא דליה. ובג"כ משא
 משא ולא אפסיק טעמא וע"ד לגבי דמשא אזעיר גרמיס דכתיב מלאך יי'. יעקב
 קרא ליה בשעתא דהוה סליק מעלמא מלאך. מ"ט בגין דבהיא שעתא הוה ירית
 לה לשלטא. משא בחייו. יעקב לבתר דסליק מעלמא. משא בגופא יעקב ברוחא
 זכא חולקא דמשא. בגואל אוחי מכל רע דלא אחקריב לעלמין לגבי סטרא דרע
 ולא יכיל רע לשלטא ביה. יברך את הנערים כדין יעקב הוה מתקן לביתיה כד נש
 דאזיל לביתא חדתא ומתקן לה בחקוני ומקשט לה בקשטוי. יברך את הנערים
 אינון דאשמודעין אינון דאחפקדן על עלמא לאתמשכא מנייכו ברכאן תרין כרוצין
 אינון ויקרא בהם שמי השתא אחקין ביהם ואיכו אסתלק דדרגיה בגין דחבורא
 ביעקב הו'. גופא אהדבק באתר דאלטריך ותריך דרועין בדיה. לבתר דאינון
 נערים מתברכן כדקא יאות כדין וידגו לרוב בקרב הארץ ארחא דנוגין לאשגא גו
 מיין ואי נפקן מגו מיא ליבשתא מיד מתין. אלין לאו הכי אלא אינון מן ימא רבא
 וסגיא דלהון לאפשא ולאסגי בקרב הארץ איכו. מה דלית הכי לכל טוין דעלמא
 מה כתיב לעילא ויברך את יוסף ויאמר ולא אשכחן ליה הכא ברכאן דהא לבתר
 פס ^{מט} בריך ליה דכתיב ^א בן פורת יוסף אלא כיון דברך לאלין נערים. ליוסף בריך דהא
 לא יכלן לאתזכרא אלא מגו יוסף. ומגו דאיכו בטמירו ולא אחזי לאתגלאה כתיב
 בטמירו ויקרא בהם שמי ושם אבותי (לכסאח עליה) מן האבות מתברכן ולא מאתר
 אחרא. בקרב הארץ דא הוא כסויא לחפאה מה דאלטריך. אהו וגשקוב כמלקדמין.
 אמרו הבו וגברין. אמר איכו אנה אברך דכל מה דשמעתון עד הכא מנאי הוה
 משני ^כ וקאייס בי ^א טוב עין הוא יבורך. קרי ביה יברך מ"ט בגין דנתן מלחמו דלל.
 מלחמא ומיכלא דאורייתא דילי אכלתון. א"ר יהודה ברא רחימא דקב"ה הא תנין
 בעל הבית בואע ואורח מזכך. א"ל לאו אנה בעל הבית ולאו אחון אורחין. אבל
 קרא אשכנחא וקאייס ליה. דהא אנה טוב עין ודאי בלא שאילו דלכון אחימא עד
 השתא ולחמא ומיכלא דילי אכלתון. נטל כסא דברכתא וברך וידוי לא יכלי למסבל
 כסא וכו' מרתתי. כד מטא לעל הארץ ועל המזון אמר כוס ישועות אשא ובשם
 יי' אקרא. קיימא כסא על תקומה ואתישב בימיני וברך לסוף אמר יבא רעוא
 פ"א מלא דלחד מאלין יתמשכון ליה חיון מגו *אלגא דחיי דכל חיון ביה תליין. וקב"ה יערב
 ליה וישכח ערב לתתא דיסחכס בערבתיה בדי מלכא קדישא. כיון דברך
 אסתים עיניו רענא חדא לבתר פתח לון אמר חברייא שלום לכון מרבון
 טוב דכל עלמא דיליה הוא. תווכו וכו' וברכו ליה. בתו בהוא ליליא. בנפרא
 אקדמו

אקדימו ואזלו • כד מוטו לגבי ר"ש סחו ליה עובדא • תוב ר' שמעון אמר • בר טנר
 תקפא חיבו ויאות הוא לכך ויתיר ממח דלא חשיב ב"ג בריר • דרב המנונא סבא הוא
 אדעז ר' אלעזר אמר עלי למיכך למחזי להכחא בוצינא דלליק • א"ר שמעון דא לא
 סליק בשמא בעלמא דהא מלכ עליה אית ביה • ורזא חיבו דהא נכירו משיכו דאבוי
 מנכרל עליה ורזא דא לא מתפשטא בין חברייא • יומא חדא כוו חברייא יתבין ומתנחין
 אלין באלין וכוו חנן ר' אלעזר ור' אבא ור' חייה ור' יוסי ושאר חברייא • אמרו הא
 כתיב **אֵל תֵּלַר אֶת מוֹאֵב** ואל תתגר בם מלחמה וגו' בגין רות ועמם דכוו זמנין לנפקא
 מנייהו לפורס אתח משח דבות ממדין ויתרו ובני דנפקו ממדין דכוו כלכו זכאי
 קשוט עאכ"ץ • ותו משח דרביא ליה במדין • ואמר ליה קב"ה נקום נקמת בני ישראל
 מאת המדינים • א"ה משא פנים אית במלכ דיתיר אחמו בני מדין לשוצא מן מואב •
 א"ר שמעון לא דמי מאן דזמין למלקט תאני למאן דכבר לקיט לון • א"ל ר' אלעזר אע"ג
 דכבר לקיט לון שבחא חיבו • א"ל מאן דלא לקט תאני נטיר תאני הדיר דלא יבא בם
 פגם בגין תאני דזמינת לאייתחא • כיון דלקיט תאני שציק לה לתאנה ותו לא נטיר
 לה • כך מואב דזמינא לאייתחא אינון תאני נטר ליה קב"ה דכתיב אל תלר את מואב •
 מדין דקא יביבת תאני ולאקייטו לון כתיב **לָרֹד אֶת הַמְּדִינִים** דכא מכאן ולכלאח תאנא
 דא לא זמינת לאייתחא פירין ובג"ד אחחזיית ליקודת אשא • פתח ואמר • **וַיֹּאמֶר** מואב •
 אל זקני מדין וגו' • מואב אינון שארו ובגין אינון תאני דזמין מואב • לאפקא
 לעלמא אשתחבו מעושא • ר' אלעזר בעא למיחמי לר' יוסי בר' שמעון בן לקוויא חמוי •
 וכוו אזלי ר' אבא ור' יוסי (ד"ה ל"ג ור' חייה) בדהי אולו בארחה וכוו אמרי מלי דאוריית'
 כל הכוה ארחא • א"ר אבא מאי דכתיב ויאמר יי' אלי אל תלר את מואב ואל תתגר
 בם מלחמה וגו' • וכתיב יוקרבת מול בני עמון וגו' • מלכ דא כמלכ דא • מכ הפרש
 בין דא לדא • אלא אחחזי דשקולי כוו • ותנין כד כוו מקרבי לגבי בני מואב כוו
 ישראל אחחזין לגבייהו בכל מאני קרבא (ולא) כדבעו אתגרין כוו • ולגבי בני ס"ה ל"ג
 עמון כוו ישראל מתעטפי בעטופיהו ולא אחחזי מאנא קרבא כלל • וקראי מוכחן
 בשקולא דא כדא • א"ר אלעזר ודאי ככי הוא • ותנין דדא דבות חליפא ואמרת מואב
 דכתיב **יִתְקַרֵּא אֶת שְׁמוֹ מוֹאֵב** אחחזון ישראל הויפו לגבייהו כמה דחיבי כות חליפא
 דאמרת מואב מאב כוכ ברא דא • אבל זערתא דאמרת בן עמי ובסיאת ארחא •
 ישראל כוו מכסיין ארחיהו לגבייהו מעטפי עטופא בעליה ואחחזון קמיהו כחחין
 ממש • ובה חוקמה • עד דכוו אזלי אדכר ר' אלעזר מכאי יוקא סטו מארחא ג'
 פרסי ומטו להס • אתארחו בכהוא ביתא עאלו ואשכחו להכוה יוקא דכוכ יתיב
 ומתקנין פתורא קמיה כיון דחמא לון קריב גבייהו א"ל עולו חסידי קדישין • עולו
 שתלין דעלמא אינון דעילא ותחא משבחין לון • אינון דאפי' גוי ימא רבא נפקין
 ביבשחא לגבייהו • אחא ר' אלעזר ונשקיה ברישיה • דבר כמלקדמין ונשקיה בפומיה • א"ר
 אלעזר נשיקא קדמא' על גוין דשכין מ"א ואזלין ביבשח' • ונשיקא תניין' על גיעין דנונא
 דעבדי חיבא טבא בעלמ' • אמר הכוה יוקא בריחא דלבושייהו חמי' דעמון ומואב מתגרן
 בכו היך אשתחבון מנייהו • מאני קרבא לא כוו בידייהו ואי לאו לרחמנא תכבון בלא דחילו

טווס

תווכו ר' אלעזר ור' אבא וחבריהי . אמר ר' אבא זכאב ארחא דא חכאב חולקאב
דזכינא למיחמי דא אחקינו פתורא כמלקדמין . אמר חכימין קדישין חבטו נכמא
דחפנטוקי בלא קרבא *ופתורא דמאני קרבא . או נכמא דקרבא . או חבטון לבכא
למלכא בכל מאני קרבא דכא פתורא לא אסתליק בלא קרבא . אמר ר' אלעזר ברא
רחימא חביבא קדישא הכי בעינן בכל הכי זיני קרבא אשתדלנא זכו ויודעינן לאנחא
בחרבא ובקשתא וברומחא ובאבנין דקירטא ואנת רביא עד לא חמית כיך מגיחין
קרבא גיברין חקיפין דעלמא . חדי הכוא ינוקא אמר ודאי לא חמינא אבל כתיב
יחלל חוגר כמפתח . אחקינו פתורא נכמא ובכל זמא דאטריך . ח"ר אלעזר
כמא חדו אית בלבאי ברביא דא וכמא חדושין יתחדשין על פתורא דא . וע"ד אמרית
דידענא דגוי פעמוני רוחא קדישא כוו אזלין ביה . אמר הכוא ינוקא מאן דבעי לנכמא
על פוס הרבא ייכול . חרי ר' אלעזר אכדר וקריב ינוקא לגבוי ח"ל בנין דשבת
גרמך אית לך למינא קרבא בקדמיתא . ואנא אמרית בקדמיתא דקרבא ליכוי בחר
אכילה . אבל השתא מאן דבעי סולתא חולא (י"א ייתי) מאני קרבא בידוי . אמר ר'
במדבר טו אלעזר לך יאות לאחזאב מאנינן מאני קרבא דילך . **פתח** הכוא ינוקא ואמר ויכיה
באכלבם מלחם הארץ תרימו תרומה ליי' . קרא דא על עומר התנופה אתמר מאני
תנופה אי בנין דלניף ליה ככנא לעילא איכי תנופה . מאני אכפת לן אי חניף אי
מאריך . אלא ודאי אטריך לארמא לה לעילא וסיינו תרומה . ואע"ג דדרשין תרי
ממאב וזכי כוא אבל תנופה מאני (ס"א דא) כוא תרומתא . ורזא דחכמתא ככא .
אי חסידי קדישין מארי דרומחין לא שמשחין לר' שמעיה חסידא דאי לאו חמדעון
תנופה מאני כוא . חטא מאני כוא . שעורב מאני כוא . תנופה דקאמרין סיינו
תני' פ"ב ורזא דליא תנו כבוד ליי' אלהיכם . דכא פה (עלמא) סיינו כבוד דבעין
למיכב ליה לקב"ח . וע"ד אבעי לן לארמא לעילא לאחזאב *דליא חן יבדין להאי פה .
דליא שבתא למלכא עלמא אלא כד ישראל מתקני ליה להאי כבוד ויבדי ליה למלכא
כבוד ודא כוא חנו פה חנו כבוד וארמא איכו ודאי קרא דשרין ביה . וזכי
באכלב' מלחם הארץ . וכי לחם הארץ שעורב איכו לאו הכי . ואנן שעורב מקרבינן
בנין דשעורב קדמאב לשאר נכמא דעלמא . שעורב איכו *שעורא דכ"א אחר ידיע
כוא בשיעורא דכ"א *חטא נקודא באמצעיתא דליא חולקא לסטרא אחרא דחובא
תמן . (אלא) חטא ברתא דמחטטא לקמי אבוב ועבד לה רעותא ומה חטא כללא
דכ"ב אחוון . ח"ר אלעזר אע"ג דבוב לן למשמע . ככא אית לן למימר ולדרב' קשת .
אמר הכוא ינוקא הא מגנא לקבל גירא . אמר רבי אלעזר ודאי חטא הכי קרינן
לה . אבל חמין בשבטים בלבו דליא זכו ח"ט וזכא אית ח"ט וקרינן חט"ה .
אמר הכוא ינוקא ודאי הכי כוא דכא ח"ט שריא סמיך לה . זכו בשבטין לא כוא
אחיון אלין דקא אחו מסטרא דקדושה דלעילא אבל לגבא שריא . ואי בעית לאפקא
חרבא ותימא אמאי נקטת אחיון אלין הכיא ברתא אלא אי חמדע חובא דאדם
בראשון דאמרו חט"ה כוכ חמדע הא ואילנא דא כד גלא כלא סטרא דטוב נקט לכל
סטרא אחרא וכפייה ליה . חבריהי קדמאי פרישו מלך דא ושרו לה מרחיק חטא סחם .
אחו בחראי ואמרו חטא ממע . אחא ישעיה ופריש לה דכתיב וממחסה כי לא תקרבו
אליך וע"כ נקודא באמצעיתא דלא יכא חטאב דאלו נקודה לא כוי חטאב לבוי .
ס"א דליא וחלופא בין ט' לת' תבירו לסטרא אחרא ברירו *דמלא אחיון חבריהי דלא שמשחין לר'

ס"א לא נכמא
דקרבא ופתורא
דפאני קרבא

פנטיס א

במדבר טו

ס"א דליא
חיוני וסיני
אלא להאי פה

ס"א שיעור
ס"א דכא אחר
ס"א ח"ר ככ"א
נקודא וכו'

שמעיה חסידא אמרין דבחמשת זיני דגן לא אית חולקא לסטר אחרא. ולא הכי
דכא כל מה דאחבלי בארעא לסטר אחרא אית ביה חולקא ומאן חולקא אית ליה מוץ
דתפנו רוח דכתיב לא כן ברשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח ודא הוא רוחא דקדושא
וכתיב כי רוח עזרה בו ואינו וגו' . בגין דרוח קדשא מפזר ליה בכל סטריין דעלמא ^{ספ ק}
לא יסתכח דא במוקבא . דכורא מאי הוא תבן . ומוץ ותבן כחדא זולין ועל דא פטור
ממעשר דלית בכו חולקא בקדושא כ' דגן בנקיו (דדגן) בלא תבן ומוץ ח"ט דכר ומוקבא
מוץ ותבן ה' בנקיו דדגן וע"ד שלימו דאילנא חטב איכו ואילנא דחטא ביה אדם
כראשון חטב כוח דכלא איכו ברזא ובמלכ דחטא (ס"ה בקדושא כ' נקיו דדגן בלא תבן
ומוץ וע"ד שלימו דאילנא חטב איכו וכלא איכו ברזא דחטא) . תווכ ר"א ותווכו חברייא
א"ר אלעזר ודאי הכי הוא . אמר הכהא ימוקא הכי הוא ודאי קרא דשרינן ב"י דכא
שעורה אקדים למיחי לעלמא ואיכו מתחקן למיכלא דבעירא סתם . ואיכו רזא דאלף
הרים דמגדלין בכל יומא וסיא אכלא לון . ואקרי לחם תרומה מיכלא דהכזה תרומה .
(ס"ה ואחקר) ואחקריב בילי' דכא כתיב יוצא השמש וטבר ואחר יאכל מן הקדשים ^{ויקרא כב}
כי לחמו הוא . מן הקדשים דא תרומה . מן הקדשים ולא קדשים דכא קדש סתם לא אקרי
תרומה דהומר בקדש מביתרומה . תנן ארעא קדישא ברשו דקב"ה כוח ורשו אחרא
לא עאל תמן היך אבדיקת ארעא אי קיימת במבימונתא ולא אחברת ברשו אחרא
בקריבו דתרומה דא דשעורים כגונא דרזא דסוטה . א"ר אבא ודאי שגגא דהרבא
לגבך אמר הכהא ימוקא ודאי אחקרנא במגן ויכח לאגנא מניח א"ר אבא ארעא קדישא
לית בך רשו אחרא ולא עאל תמן . מוץ ותבן ממאן הוו . **פתח** הכהא ימוקא ואמר
יחיבא אלהים את האדם בללמו וגו' וכתיב ויאמר לכם אלהים פרו ורבו . וכי אי לאו ^{בראשית א}
דחתא נחש על חוב הוא לא יעביד *תולדין לעלמא . או אי לא חאבו ישראל בעובדא ^{נח סא א}
דעגלא לא יעבדון תולדין . אלא ודאי אי לא ייתי נחש על חוב תולדין יעביד אדם מיד
ודאי דכא גזר אהמור מיד דאחברי דכתיב פרו ורבו ומלאו את הארץ ואינון תולדין
כלבון יכון בנקיו בלא זוכמא כלל . אוף הכי ארעא קדישא דכא לא עאל בה רשו
אחרא אית בך מוץ ותבן דלאו מהכזה סטר ולבר מארעא הכהא מוץ ותבן דסטר
אחרא כוי דאזלא בתר קדושא כקוף בתר בני נשא . אחור ר"א וחברייא ונשקובו . א"ל
דאמי לי דרוחמא במאני קרבא נהמא דפתורא . א"ר אלעזר ודאי הכי הוא דכא כל
זימי קרבא בידך אינון ומללחן בידך אחו ונשקובו כמלקדמין . **פתח** איכו ואמר
יצנפן שלשה שריגים וגו' . עד דכא חזיונא דמלכ דכא מבאן וסלאח חזיונא דילי ^{שפ ע}
כוח דכתיב וכוס פרעה בידי אלב חזיונא דמלכ בגיניס דיוסף כוח ולבשרא ליה
דישמע יוסף וינדע . תנין שבעה רקיעין אינון ואינון (שבעה) היכלין . ושית אינון
וחמש אינון . וכלבו נפקו מגו יין עתיקא קדישא עלאה . הכהא יין משיך ליה יעקב
מרחיק וסחיט ליה מענבים דהכזה גפן . כדין יעקב אמשך ל"י הכהא יין דקא
אחזוי ל"י ודאי וסתא *כח"ד יוצא לו יין וישת . ככא אחכליל עילא ותתא . וע"ד ^{בראשית קמב ב}
ארחיק מלך ומשיך לה במשיכו דתרי תמועי וכיינו לו ליה לתתא ליה לעילא (בתרין ^{שפ כו}
סטריין אחיד) חנוך מטטרון אמר ויבא לו יין דארמי מיה בכהא יין ואי לאו דארמי
ביה מים לא יכל למסבל ושפיר אמר חנוך מטטרון ובג"כ אמשך **ק"ו** בתרי טעמי דכא
בתרין סטריין אחיד וכהא יין אזיל מדרגא לדרגא וכלבו טעמין " ביה עד דיוסף
דזיקא טעים ליה דאיכו דוד נאמן כח"ד יכין הטוב הולך לדודי למישרים . שיר ז

מכו כיין הטוב דלחמא ועקב וארמי ביה מיה דא הוא יין הטוב וכי הוא כמה דלחמא
 חנוך מטטרו. חוה ר' אלעזר וחור ר' אבא אמרו הא חמרא (פ"י מלאך) דילך
 נ"א חוה הוא נלחמ מלאכא קדישא *אפומא דרוח קודשא. א"ל עד כען הכוא גפן מחכא למעבד
 פירין. ובגפן דא איכו גפן דאשתמודעא בקודשא בגין דאית גפן אחרא דאיכו אקרי
 גפן נכריה. וענבים דילכ לא אינון ענבים אלא קשין אחידין לבא נשכין ככלבא.
 ירמיה ב אינון ענבים אקרון *סורי בגפן נכריה. אבל גפן דא ענה כחיו ובגפן הכיא
 דאשתמודעא. הכיא דכל קדישין טעמו חמרא עתיקא חמרא טבא חמרא דיעקב
 יכיב ביה מיה עד דכל אינון דידעין לטעמא חמרא טעמו ליה וכוה טב לחכא. וכהיא
 גפן כד מטא לגבא אושיתא תלחא שריגין ואינון תלת דיוקנא דאבכין דאשתקדשת בכו
 ולית קדושא אלא ביין ולית ברכתא אלא ביין באחר דהדוח שארי. וכהיא כפורחת
 ככלכ דאשתקשת ועאלת ברחימו בחדוך דהכוא יין דאשתערב במיא. כדין עלתה נלח
 סליקת רחימו דינא לגבי דודא ושריאת לגנא ולאעלא ברחימו. וכדין אשתמליין
 ואתבשין אינון ענבין רביבין ומליין מהכוא חמרא טבא עתיקא חמרא דיעקב ארמי
 ביה מיה. ועל דא מאן דמברך על היין ומטי לעל הארץ אלטריא למרמי ביה מיה
 בגין דלית ליה לברכא רחס כ' על ישראל עמך בר במיא גו חמרא ואי לאו מאן
 יכול למסבל דא הוה לבשרא ליוסף בגין דביה הוה תליא מלחא חנוך מטטרו"ן אחר
 שלשה שריגים ודאי לקבל תלת אבכין וכה ארבע אינון דילכ. אלא דא הוא דכתיב
 וכהיא כפורחת. בזמנא דאיכא סליקת ופריחת בכנפיהא לסלקא כדין עלתה נלח דא הוא
 כ"י כהוא רביעא דאשתאר דסליק בכדכ ולא אחפרש מנה כה"ד *יורכב על כרוכ ויטף -
 כד יעוף כפורחת בזמנא דפורחת וספיר אחר חנוך מטטרו וכהי הוא. חוה רבי
 אלעזר וחור רבי אבא אמרו מלאכא קדישא שליחא למעילא הא חמרא דילך הוא
 נלחמ ברזא דרוח קדשא אמו כלכו חברייא ונשקובו. א"ל אלעזר בריך רחמנא דשרדני
 הכא. אחר הכוא יעקב. חברייא. נכמא וחמרא עיקרא דפאורא אינון כל שאר
 מיכלא אבתייכו אשתמשך וכה אורייתא רווחת לון ודילכ אינון אורייתא בעאת מנייכו
 בצעו ברחימו ואמרה לכו לחמו בלחמי ושחו ביין מסכתי וכוילא ואורייתא זמינת לכו
 וכהיא בעאת מנייכו מלה דא אית לכו למעבד רעותא דילכ. *במטו מנייכו וכויל
 ואיכא זמינא לכו דתעבדון רעותה. אמרו כהי הוא ודאי. יתבו ואכלו וחדו בכדיה.
 כיין דאכלו אשתעבכו על פתורא. פתח איכו ואמר. **ויאמר** מואב אל זקני מדין וגו' -
 ויאמרו זקני מואב אל זקני מדין לא כתיב אלא ויאמר מואב. עולמין נטלו
 עיטא מסביא וסביא אשתמשכו אבתייכו ואינון יכבו לון עיטא מאי עיטא יכבו לון.
 עיטא בישא נטלו לגרמייכו. אמרו לון למואב גדולא בישא גדלנא ביננא ומנו משא
 רביבון על חד כומרא דהוה ביננא דרבי ליה וגדיל ליה בביתיה ויהב ליה ברחימא לאתו.
 ולא עוד אלא יהב ליה ממונא ושדר ליה למלאים לשולא כל ארעא. ואיכו וכל ביתיה
 אשתמשי אבתייהו אי לכהוא רביבון ניכול לאתקרא מן עלמא כל עמא דיליכ יתעקרון
 מיד מעלמא וכל עיטא בישא מהכוא מלה דפעור ממדין כה. ות"ח דכלא כה
 ממדין. וכל עיטא דלהון על משא כה. ובעיטא דלהון שכרו לבלעם כיין דחמו
 דבלעם לא יכול נטלו עיטא אחרא בישא לגרמייכו ואפקירו נשייכו ובגתייכו יתיר
 נ"א ממואב דהא על נשי מדין כתיב *כן הנה היו לבני ישראל וגו'. וכלא ממדין כה. נטלו
 עיטא

עיטא בכדי נשיאח דילכון דיפקיד ברחי • דחשיבו לנטלא למשא ברשתיכון בכמה זיני
 חרשין אעטרו לה דיתפס רישא דלכון וקצ"ס משיב חכמים אחור אינון חמן דרישא יתפס
 ברשחא דלכון ולא ידעו חמו ולא חמו • חמו רישא דממא דנפיל בדה וכמה אלפין
 אחרנין וחשיבו דמשא כוס אפקירו לה ופקידו לה על משא דלא תדווגי לאחרא אלא
 זיב • אמר לון במה אנדע • אמרו הכוא דחממי דכלא קיימי קמיא זיב תדווגי ולא
 באחרא • כיון דאתא זמרי בן סלוא קמו קמיא ארבעה ועשרים (י"א חשעה וחמשין)
 אלף משבטא דשעון בנין דכוס נשיאח דלכון וכיא חשיבת דכוא משא ואדווגת זיב •
 כיון דחמו כל אינון שאר דלא עבדו מה דעבדו וכוה מה דכוס • וכלא כוס ממדין
 בכמה זיני ובג"כ אשתעשו מדין • וקצ"ס אמר למשא ינקוס נקמת בני ישראל מאת
 המדינים • לך אחחיו ולך יאות • למואב אנה שביק לון לבתר דיפקון חרין מרגלאן
 מנייכו • הא דוד זריח דשי דאיכו ינקוס נוקמין דמואב ויסחי קדירה דמליא טופא
 דפעור סכ"ד מואב סיר רחלי ודאי ועד דאינון חרין מרגלאן לא נפקו לא אשתעשו
 כיון דנפקו אתא דוד ואסחי קדירה מטופא דלכון • וכלכו אשתעשו • מדין בימי משא •
 מואב בימי דוד • ת"ח חייבא דמדון דעכ"ד לא שכיכו מכל בישין דלכון • לבתר דרין
 דחמו דמית יחושע וכל אינון זקנים דאיתחזו למעבד גם על ידייכו אמרו כשתא שעתא
 ק"ל • מה עבדו אחו לגבי עמלק אמרו אית לכון לאדכרה מה עבדו לכון בני ישראל
 ומשא רביכון ויחושע תלמיד' דלית דשיני לכון מעלמא כשתא כוא עדנא דלית זכו
 מאן דאגין עלייכו ואנן בכדייכו דכתיב מדין ועמלק ובני קדם וגו' ימפני מדין עשו
 להם בני ישראל את המהרות וגו' • לא כוס בעלמא מאן דיעביד בישא בכלא כמדון
 ואי תימא כעמלק בנין קנאת ברית דקריבו לגבי ברית ועל דא קני קב"ה קנאה
 לעלמין דלא יחנשי אמרו ודאי הכי כוא ולית ככא ספקא בעלמ' פתח ואמר יויאמר יי' דברים ב
 אלי אל תזר את מואב וגו' • ויאמר יי' אלי וכי עד כשתא לא ידענא דעם משא כוס ממלא
 קב"ה ולא עם אחרא דכתיב ויאמר יי' אלי • אלי למא אלא למשא פקיד קב"ה דלא לאבאשא
 למואב אבל לאחרא לא • לדוד לא פקיד דא ובג"כ אלי • אל תזר את מואב אפי' לתחום
 זעירא דילכון • דכא מנייכו יפוק מאן דיתן נוקמין לישראל וינקוס נוקמייכו ואיכו דוד
 דאתא מרות כמואבים • ואל תחגר גם מלחמה כל דא אתפקד למשא הא לאחרא שרי •
 ואי תימא ליחושע ולינון זקנים דכוא דאוריכו יומין בחרים שרי לאו הכי בנין דכלכו מבי
 דינא דמשא כוא ומה דאתסר למשא אתסר לכו • ועוד דלא נפקו עדיין אינון מרגלאן טבאן
 דכא ביומיון דשופטים נפקא רוח וברתיה דעגלון מלכא דמואב כות • מית עגלון דקטיל
 ליה אכוד • ומנו מלך אחרא • ודא ברתיה אשתארת וכות זבי אומנא ובשדי מואב כיון דאתא
 חמן אלימלך נסבב לזריח ואי תימא דגייירא אלימלך חמן לא אלא כל אורחי ביתא ומיכלא
 ומשחיא אוליפא אימתי אתגייירא לבתר כד אזלא בנעמי דדין אמרת עמך עמי ואלהיך
 אלהי • נעמי זבני עמון ביומיו דדוד נפקא דדין שראת רוח קודשא על דוד אל' דוד כד
 כל עלמא מדידנא ואפילנא עדדין ישראל חבל נחלחו כוא דכירנא מה דעבדו מואב בחבל
 נחלחו • מואב מה כחיו וימדדס בחבל זככוא חבל נחלת יי' • כל אינון דכוא מהכוא
 זרעא הכוא חבל אחיד זכו • כחיו מלא חבל • מכו מלא חבל אלא הכוא
 דכתיב * ימלא כל הארץ כבודו • וכוה אמר דא כוא לאחייא ודא כוא לקטלא
 וכוהא חבל אחיד באינון דאתחזון לקטלא בנין כך אחיד בחבל ופשיט חבל על מה
 דעבדו זככוא חבל נחלת יי' ומדין געוון שני כל הסיא זרעא דלא אשאיר מנייכו
 מכל אינון דאבאישו לישראל בעיטא או במלא אחרא • ולכלכו דאבאישו לישראל
 קב"ה נטיר לון דכיו ונטל מנייכו נוקמין • אבל אי זמנין למיתא מנייכו טב לעלמא

הַכֹּהֵן הָיָה
בְּרִשְׁתּוֹ

אֲרִיךְ רוֹגִיזוֹ וְאִפִּיּוֹ עִמָּהוֹן עַד דִּיפִּיק הַהוּא טַב לַעֲלֹמָא וּבַחֵר כֵּן נִטִּיל מִקֻּמָּא וְדִינָא
מִנֵּיהּ. א"ר אֲלֵעָזָר כִּי הוּא וְדָאִי וְדָא הוּא בְּרִירוֹ דְּמֵלֶכָּה. אָמַר הַהוּא יוֹקָא מִכָּאן
וּלְהֵלֵאֵה חֲבֵרִיָּא אֲחֻקִּיָּו מֵאִנִּי קִרְבָּא בִּידֵיכִיו וְאִנְהוּ קִרְבָּא : **פִּתְחָה** ר' אֲלֵעָזָר וְאָמַר
דְּלִיטוֹן כְּבִדִּיָּא וְנִזְלִי וְשֹׁאֵר חֵיילִין וְשִׁתְּףָּ לְנִשְׁמַתָּא דִּילִישׁ בְּהִידֵיכִיו לְבִרְכָּא לְקַבֵּ"ה הִבֵּ"ד
בְּרַבּוֹ י"י כֹּל מַעֲשָׂיו בְּכֹל מִקְוֹמוֹת מִמְּשַׁלְתּוֹ בְּרַבִּי נִפְשִׁי אֵת י"י חֲסִים בְּנַפְשִׁיכֶם כֹּל בְּרַבְרָן
זִמְיָן לְמַלְאכֵי מְרוֹמָא לְבִרְכָּא לִיה דְּכַתִּיב בְּרַבּוֹ י"י מַלְאכֵיו וְגו' וְעַד לֹא אֲחוֹ יִשְׂרָאֵל מַלְאכֵי
מְרוֹמָא הוּא עֲבָדִי וְשִׁלְמִי עֲשִׂיָּה. כִּיּוֹן דְּאֲחוֹ יִשְׂרָאֵל וְקִיּוּמוֹ עַל טוֹרָא דְּסִינִי וְאָמַרְוּ
נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע נִטְלִי עֲשִׂיָּה מִמַּלְאכֵי הַשָּׁרָת אֲחֻכְלִילוֹ בְּדַבְּרוֹ וּמַכְדִּין עֲשִׂה הוּא בְּאֶרְעָא
דִּישְׂרָאֵל בְּלַחוּדֵיכִיו וּמַלְאכֵין קִדִּישִׁין בְּלַחוּדֵיכִיו. יִשְׂרָאֵל גִּמְרִין וְשִׁלְמִין עֲשִׂיָּה. וְעַל דָּא
גְּבוּרִי כַּח עוֹשִׂי דְּבָרוֹ בְּקִדְּמִיתָא וּלְבַחַר לְשִׁמּוּעַ. וְכֵאֲזֵין אִינוֹן יִשְׂרָאֵל דְּנִטְלוּ עֲשִׂיָּה מִנֵּיהּ
וְאֲחֻקִּיָּים בָּבוּ. אָמַר הַהוּא יוֹקָא נֵטֵר גִּרְמָךְ וְאַלְלָה בְּמֶאֱכָךְ. וְכִי שִׁבְחָה דָּא בְּלַחוּדִי
נִטְלוּ יִשְׂרָאֵל וְלֹא אַחֲרָא. אָמַר שִׁבְחָה דָּא אֲשַׁכְחֵנָּה וְלֹא אַחֲרָא. אָמַר הַהוּא יוֹקָא
כִּיּוֹן דְּהִרְבָּא דִּילָךְ לֹא אֲלָלָה. אִי אִנֶּה נָא מִנְעִנִי לִיה כְּדָקָא חַיִּי שִׁבְךָ חֲרִבָּא לְמֵאֵן דְּאִנֶּה
קִרְבָּא. שִׁבְחָה עֲלָהּ דְּלֹא אֲתַמְסַר לְמַלְאכֵי עֲלָאִי בְּלַחוּדֵיכִיו אֲלֵא בְּהִידֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵן
אִיבּוֹ קְדוֹשׁ. בְּרַכָּה אֲתַמְסַר לּוֹן בְּלַחוּדֵיכִיו כִּמְה דְּאֲתַמְסַר לִישְׂרָאֵל. אֲבָל קְדוֹשׁ לֹא
אֲתַמְסַר לּוֹן בְּלַחוּדֵיכִיו אֲלֵא בְּהִידֵי יִשְׂרָאֵל דְּלֹא מִקְדְּשִׁי קְדוֹשָׁה אֲלֵא בְּהִידֵי יִשְׂרָאֵל. וְאִי
חִימָא וְכֹא כְּתִיב וְקִרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר חִימָתִי בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מִקְדְּשִׁי לְתַתָּא. וְעַד דִּישְׂרָאֵל
לֹא מִקְדְּשִׁי לְתַתָּא אִינוֹן לֹא אֲמַרִי קְדוֹשָׁה בְּגִין דְּקְדוֹשָׁה מִתַּלְתָּ עֲלֵמִין סֻלְקָא וְלֹא מִתַּרְיָן
וְכִיּוֹן וְקִרָא זֶה כֹּא חֵד. אֵל זֶה כֹּא תִרְיָן. וְאָמַר כֹּא תַתָּא. תַּלְתָּ עֲלֵמִין אִינוֹן
לְקַבְּלֵיכִיו תַּלְתָּ קְדוּשׁוֹת. וּבִגְ"כ שִׁבְחָה דִּישְׂרָאֵל דְּנִטְלִין קְדוֹשָׁה לְתַתָּא בְּלַחוּדֵיכִיו. א"ר
אֲלֵעָזָר כִּי הוּא וְדָאִי אִלִּין חֻקִּימָנָה לּוֹן. וְחוֹ חֻקִּימָנָה דְּכֹא תַלְתָּ קְדוּשׁוֹת אֲתַמְסַר
לִישְׂרָאֵל לְתַתָּא. מִן כֹּאִי קִרָא וְהִתְקַדְּשַׁתְּם וְכִיּוֹתָם קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אִנִּי י"י.
וְהִתְקַדְּשַׁתְּם חֵד. וְכִיּוֹתָם קְדוּשִׁים תִּרְיָן. כִּי קְדוֹשׁ אִנִּי י"י כֹּא תַתָּא. כֹּא אֲתַמְסַר
לּוֹן קְדוֹשָׁה. א"ל יֵאוֹת וְכֹא לֹא אֲדַכְרַת מְרוֹמָהּ עַד דְּנִטְלַת לִיה אֲנָה מִבַּחַר כַּחפְךָ וְשׁוֹי
לָךְ בִּידֶךְ. מִכָּאן וּלְהֵלֵאֵה תִדְכַּר לְרוֹמָהּ דְּאִיבּוֹ בִּידֶךְ. תּוֹב לְאַחַר דְּשִׁבְקַת אָמַר ר' **ר' אֲלֵעָזָר**
מִלִּין דֹּאֲן בָּבוּ בְּבִרְכָּה אִינוֹן. בְּרַבּוֹ. מֵאִי בְּרַבּוֹ מִשִּׁיבּוֹ בְּרַבְרָן מֵאַחַר דְּכֹל
בְּרַבְרָן נִפְקִין עַד דִּיתַעֲבֹדוֹן בְּרַכָּה בְּסִגְיָא מִשִּׁיבּוֹ דְּאֲתַמְשִׁיךְ וּמִגּוֹ סִגְיָא דְּמִיין בְּכִהִיא
בְּרַכָּה מִיַּד יִפְשׁוֹן מִיין מוֹנִין סִגְיָאִין לְכִמְה זִמְיָן. וְהַהוּא מִשִּׁיבּוֹ מֵאִי הוּא ה' מִשִּׁיבּוֹ
דְּנִכּוֹרָא דְּנִכּוֹר מִגּוֹ הַהוּא אֲסַפְקָרִיָּאֵה דְּנִהֲרָא דְּאֲתַמְשִׁיךְ מֵעִילָא לְתַתָּא. כֹּאִי לְמַלְאכֵי
עֲלָאִי דְּלִיטוֹן בְּבִי מְרוֹמָא דְּאֲרִירָא עֲלָהּ אֲתַמַּר בְּרַבּוֹ י"י. אֲנִן דִּיתַבִּי לְתַתָּא אֲמַרִי
בְּרַבּוֹ אֵת י"י בְּגִין דֹּאֲן לִרְיִכִין לְאֲמַשְׁכָּה עֲלֵן לְבֹאִי אֵת וְכֹה נִיטְלוּ לְגַבִּי מִלְּכָא לְאַחֲרָא
שֵׁם "אֲנָפּוֹי וְע"ד אָמַר דּוּד "אִנִּי בִּלְדָק אֲחֹה פְּתִיךְ אִנִּי בִּלְדָק וְדָאִי. וּבִגְ"כ שִׁירּוּתָא דְּלִוְתָא
בְּרַבּוֹ אֵת י"י לְאֲמַשְׁכָּה עַל רִישָׁן כֹּאִי אֵת. וְכִיּוֹן דֹּאֲן מִשְׁכָּן לְבֹאִי אֵת עֲלֵנָּה אֵת לָן
לְמִימַר לְלוֹתָא וּלְשִׁבְחָתָא וּבְגִין כָּךְ אֲסוּר לְבִרְכָּא לְבִרַּךְ נֶשֶׁם עַד לֹא יִלְגִּי בִּרַּךְ לְלוֹתָהּ וְיִמְשִׁיךְ
עַל רִישֵׁהּ לְבֹאִי אֵת וְאִי יְקִדִּים וְיִבְרַךְ לְבִרַּךְ נֶשֶׁם בְּקִדְּמִיתָא כֹּא אֲמַשִּׁיךְ לְהַהוּא בִּרַּךְ
נֶשֶׁם בְּמֵה עַל רִישֵׁהּ בְּאַחַר דְּבֹאִי אֵת. וּבְגִין כָּךְ לְמַלְאכֵי עֲלָאִי כְּתִיב בְּרַבּוֹ י"י :
וְאֲנִן אֵת י"י לְתוֹסַפ'. אָמַר הַהוּא יוֹקָא וְדָאִי כֹא יִדְעָנָא דְּמֵאִנִּי קִרְבָּא דִּילָךְ
ס' אִי תִדְכַּר טַבִּין אִינוֹן *אֲתַדְכַּר מִכָּהוֹן וְלֹא תַחֲשִׁי לּוֹן וְדָאִי גְבוּרָה דְּבִרַּךְ נֶשֶׁם דְּאִנֶּה קִרְבָּא
בְּרוֹמָהּ

צדומחא וחרבא איכי • אבל מהו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו • א"ר
 אלעזר הא אמרית • אמר הכהן ינוקא הא ידענא דחילא דדרועא דילך אחתלס כשתא
 איבו עדנא דלא לאחמנא חלא לאקאס בקירטא חבנא חבנא כד"א יבקלע
 ואבן צביליו דא חבנא דא • חדי ר"א • וחדו ר' אבא וחבריא • **פתח** כהן ינוקא
 ואמר "שחורא אני ונאור בנות ירושלם וגו' • אל תראוני שאני שחחרת וגו' • מלין ש"ר א
 אלין הא אוקמוס • אבל בשעתא דאיכי גו רחימו סני לגבי רחימא מנו דחיקו
 דרחימו דלא יכלה למסבל אזעירת *גרמא צעירו סני עד דלא אחחיאח (אח) מנכ ^ב
 חלא זעירו דנקודא חדא (ומאי איכי י') כדון אחכסיתא מכל חילין ומשריין דילה •
 ואיכי אמרת שחורא אני דלית באת דא חוורו צנוויס כשאר אחוון • ודא שחורא אני
 ולית לי אחר לאעלא לכן תחות גדפאי • כהלי קדר • תנין דא י' דלית בה חוורו
 לגו • כיריעות שלמה דא' ובג"כ אל תראוני • לא תחמוון בי כלל דאנא נקודא זעירא
 מה עבדין גבריין תקיפין חילין דילה שאנין כאריין תקיפין כד"א הכפירים שואגים
 לטרף ומנו קלין ושאיין תקיפין קרא משאנין כאריין גיבדין תקיפין דחילא שמוע רחימא
 לעלא וידע דרחימתיס היא דרחימו כוותיס מנו רחימוי עד דלא אחחיאח מדיוקנא
 ושפירו דילה כלל • וכדין מנו קלין ושאיין דאיתון גברי חילא דילה נפיק דודר רחימאס
 מנו כיכילי בכמה מתק בכמה נצוצין בריחין ובוסמין וחתי לגבס ואשכח לה שחורא
 זעירא בלא דיוקנא ושפירו כלל קריב לגבס מחבק לה ומנשיק לה עד דאחערת זעיר
 מנו ריחין ובוסמין • ובחדוש דרחימא דעמא אחכסיתא ואחעצידת בתקונא דדיוקנא
 בשפירו דילה ה' במלקדמין ודא גבורי כח עשו לה ואחדו לה לדיוקנא ושפירו
 דילה דתוקפא וגבורתא דלכון גרימו דא • וע"ד כתיב גבורי כח עושי דברו • עושי
 דברו דאלי דמתקין ליה להאי דבר ומחדרין ליה לדיוקנא קדמאס (ומכאן ולהלאה)
 כיון דאחגרת ואחעצידת דדיוקנא שפירא במלקדמין כדון איתון וכל שאר חילין
 קיימין לשמוע מה דאיכי אמרת ואיכי קיימא במלכא גו חיליס ודא הוא עושי דברו
 דאלי כנוונא דא לתתא בזמנא דחייבין דברא איכי אחכסיי ואזעירת גרמא עד דלא
 אחחיאח מכל דיוקנא דר נקודא חדא וכד אחתן גבורי כח וכהי קשט כביכול
 עושים להאי דבר • ואזכירת זעיר זעיר ואחעצידת דדיוקנא בשפירו דילה ה'
 במלקדמין • אחו חברייא ונשקובו א"ר אלעזר אלמלא יחזקאל נביאס אמר דא תוובא הוי
 בעלמא נטליס ר"א ונשקיס במלקדמין אמר הכהן ינוקא חנא אבדך • אמרו את בריך
 ולך יאות לצרכא • אמר כמה אתון קדישין כמה ברכות זמניין לבו מלימא קדישא בנין
 דנא מנעתון לי לצרכא • **פתח** ואמר "מונע דר יקבובו לאס וברכות לראש מנציר • ^{שלי יא}
 האי קרא כמשמעו • אבל תנין כל צ"ח חייב בצרכת המון • ואי לא ידע אחתיה או
 בני מברכין ליה ותבא מארס להכחא גברא דלא ידע לצרכא עד דיטרך לאחתיה ולבני
 דברבון ליה ואי הוא ידע אטרך לחכא לבריה ולמבס ליה כסא לצרכא • ומאן
 דמנע ליה דלא יתחקר יקבובו לאוס מונע דר דלא לצרכא לקב"ה ולא יתחקר
 במאות • יקבובו לאס • יקבבו מצעי ליה או יקבובו לאומיס דהא לאס חד הוא
 כד"א ולאס מלאס יאמן מאי יקבובו לאס חלא לאס כתיב לאומא קדישא • יקבובו
 להאי צ"ח דמונע להכחא דר מלברכא לקב"ה • חנא ברא יחידא הוינא לאמי בבו
 לי כסא ואבדך למלכא קדישא דיעב צביתא דאמי גוברין דחילא דמלינא קמייכו מלין
 תקיפין וחכמא לון • ובג"כ חנא אבדך • וקודם דא אחשב קרא על תקומיס הא

דשרינן זיב • מונע בר יקבוצו לאס מאן דאמנע בר כמה דאחמך יקבוצו לאס דכ"ה
 ויקרא כד י"יקוב בן האשה הישראלית את השם • אוף הכא יקבוצו יפרשו ליה לאס יפרשו
 חטאוי לאמא קדישא • וברכא לראש משביר להכחא ב"ג דיהקך צריה לברכא לקב"ה
 ולהנכחא ליה בפקודי אורייתא ורזא דמלא כתיב צרוא דלעילא מה שמו ומה שם שמו
 שמו ד כי חדע הכחא שם ידיעה י"י לברכות שמו • שם שמו • ישראל שמו דכתיב יבני בכרי
 חבלים ב ישראל וכו' ישראל כל מפתחן דמכימותא זיב תלין ואיכו משתבח ואמר י"י אמר אלי
 בני אתה • וכו' הוא ודאי דכא אבא ואמא דאפטרו ליה וברכו ליה בכמה ברכאן
 ואמרו ופקידו לכלא נשקו בר • נשקו ידא להאי בר • כביכול שלטנו יבב ליה על כלא
 דכלא יפלאון ליה • פן יאנק • בנין דאפטרו ליה דדינא ורחמי • מאן דזכי לדינא
 לדינא מאן דזכי לרחמי לרחמי • כל ברכאן דלעילא ותתא להאי בר סלקין ומתעטרין •
 ומאן דמנע ברכאן מהאי בר יפרשו חטאוי קמי מלכא (ס"א חומא) קדישא • לאס
 קב"ה ממש • וברכא לראש משביר • מאן דמברך *ואומין בכסא דברכא למאן דאנטריך ליה
 דכאי אהבר סטרא אחרא ואחכפיה בחבירו • ואסתלק סטר קדושא ודא הוא דכתיב
 וברכא לראש משביר • כמה דאיכו מסלק ומברך לקב"ה ועבד לסטרא אחרא דיתבר
 כבי קב"ה משיך עליה ברכאן מלעילא וכווא דאקרי ברכא שריא על רישיה • מכאן
 ולהלאה חברייא דבו וצריך • יבבו ליה כסא דברכא וצריך • וחברייא כלבו הא
 בחדוה דכא מיומא דהלולא דר' אלעזר לא חדו חברייא ככחא יומא דיתבו חמין •
 אקדימו וברכו ליה בחדוה ברעו דלכא • אמר הכחא יוקא ליה לבו לאחפושא אלס
 שמוס יג מנו מלי אורייתא וכו' חנין • **פתח** ואמר י"י הולך לפניכם יומם בעמוד ענן
 וגו' • וי"י זקיף טעמא לעילא • אמאי אלא דכחא שעתא כמה יאות וספירו כות
 להאי כלה דאחכפיהא עד השתא בגלותא והשתא אולת בזקיפו דרישא באלכסורא
 בחדוה • בזי"י זקיף טעמא לעילא • הולך לפניכם יומם • עד הכא לא ידע אי כאי
 כלל אולת לקמייהו אי לא דכא טעמא אפסיק בזיכ"ס אלא איכי כות חמין • אכל
 מאן דאזיל קמייהו סבא עלאה מאריה דביתא הכחא דאומי (נ"א דאומין) ליה קב"ה
 ומונא אברכס דכתיב י"י ומוס י"י חסדו • וכתיב י"י לא צריתי יומם ולילה • יומא
 דכל יומין כליין זיב יומא דשאר יומין איכו באר כל יומין ודאי • ועל דא אקרי
 יומם ולא יום • ובג"כ הולך לפניכם יומם • הוא אזיל ביממא וכלל אולת בליליא
 דכתיב ולילה בעמוד אש להאיר להם דא כלל כל חד דקחזי ליה • ואחון חברייא
 יומם ולילה יבא קמייהו בכל שעתא • נשקו וצרכו כמלקדמין ואילו אחו לגבי
 רבי שמעון וסחו ליה עובדא • תווס אמר כמה יאות הוא אכל לא סליק בשמא •
 אעא דקיק כד סליק נהוריה סליק לפוס שעתא • ומיד כבא ואשתקע • ותו כה
 חבלים קינ אמרנא נהורא דא ממש כוי • **פתח** ואמר י"י גבור בארץ יבני דור ישראל
 יבורך • כד ב"ג איכו גבור בארץ • גבור באורייתא גבור ביצרי • גבור בארץ ודאי
 סליק נהוריה ואחמטך זיב משיכו סגי כדון דור ישראל יבך • יבך כתיב • אמר
 רבי אבא וכו' חמין יוקי דאמרין מלין עלאין וקיימין לבחר רישין דעלמא •
 ח"ל יוקא דאמר מלכ חדא או תרין לפוס שעתא בלא כוונה דלכון מוצנח בר נש
 דדא דזכי למילף אורייתא בישראל • אכל דא דנהורא דליה קיימא על קיומיה
 דעתא שלים לאו כבי • ותו דכא קב"ה חילופתיה דליה לארחתא בתפוחא דא •
 זכא

זכאח חולקיה • זכאין אתון לדיקייא דכתיב זכו י'וספס פליטת בית יחודס הנשארט מליס כ יע
 שרש למטה ועסה פרי למעלה • שרש למטה כגון אצוי דאסתלק מעלמא ואיכו שרש
 למטה במתיבתא דרקיעא • ועסה פרי למעלה במתיבתא עלאה כמה טבא שרשא
 ואיבא • ולי לאו דלא אכא מקטרגא לקב"ה כואלי ותיאובתיה לארחא ביה לא כוס
 זאן דייכול לשלטא ביה • אכל יכא רעוא דאמיה לא תחמי לערא עליה וכן כוס :
וישלה מלאכים אל בלעם בן בעור וגו' • (כנס עס ילא ממזרים וגו') • ככא אית
 עשרין ותמניא חיבין לקבל כ"ח דרגין דחרשי קוסמין דלפור • ואית לאסתכלא
 מאן דבעא למללא ביה בבלעס ולאסתחברא בדיס אמאי שדר ליה מיד עד לא ייתי
 לגביה מלין בפירושא דקאמר כנס עס ילא ממזרים ועסה לכא חרה לי • כוס ליה
 לאסתחברא בדיס בקדמיתא ולפייסא ולשוחדא ליה ולבחר לאודעא ליה מלי • אלא
 אמר רבי יוסי מכאא אשתמודע דכא ידע בלק רעותיה דככא רשע דבעא לאסתקרא
 חדיר במלין דררבין ולית ליה תיאובתא אלא כד עביד בישין • בלק קסס קסמין
 ועביד חרשין ואתקין לפרא • וידע דדרגין דמשא עלאין ויקירין וחרש בחרשין וקסס
 בקסמין וידע דדרגין דבלעס כוו לקבליכו מיד וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור •
 פתורס שמא דאתרא כוס כד"ל מפתור חרס נכרים לקלך • אמאי חקרי
 כבי בגין דכתיב העורכים לגד שלחן • ופתורא כוס מסדר חמן כל יומא דכבי כוא
 תקונא דסערין בישין מסדרין קמייכו פתורא במיכלא ובמשתייא ועבדין חרשין ומקטרין
 לקמי פתורא ומתכנשין חמן כל רוחין מסאבין ואודעין לון מה דאינון בעאן וכל חרשין
 קוסמין דעלמא על הכוא פתורא כוו • ובג"כ חקרי שמא דאתרא ככוא פתורא דכבי
 קורין בארס נכרים לשלחן פתורא • **פתח** ואמר י'ועשית שלחן עזי שטים וגו' • שמים כס
 וכתיב י'ונחת על השלחן לחם פנים וגו' • כל אינון מאני קודשא בעא קב"ה למעבד
 קמיה לאמשכא רוחא קדישא מעילא לחתא • ככוא רשע דבלעס כוס מסדר כבי
 לסטרא אחרא • וכוס מסדר שלחן ונחמא דחקרי לחם מגואל כמה דאתמר דכבי חזיל
 סער אחרא בחר קדושא כקוף בחר בני נשא • ושלמא מלכא לווז ואמר י'כי מה קבל
 האדם טיבא אחרי המלך את אשר כבר עשוכו • וכא*אתמר קרא דא • ת"ח כתיב
בצאתך משעיר בצעדך משדך אדום ארץ רעשה וגו' • בשעתא דבעא קב"ה
 למיכב אורייתא לישראל חזל חמין לבו לבני עשו ולא קבלו כד"ל
 י'וי' מסיני בא חרה משעיר למו • ולא צו לקבל חזל לבני ישמעאל ולא צו לקבל • דכריס לג
 דכתיב הופיע מחר פארן כיון דלא צו אחר לון לישראל כבי חנין בשתא אית לשאלא
 וכה חנין דלית חטא כד בר נש מדקדק דיוקין דאורייתא וישאל שאלתיו לאנסרא
 מלי • כאי קרא לא אחיישבא ואית לשאלא קב"ה כד חזיל לשעיר למאן נביאח דלכון
 אתגלי • וכד חזיל לפארן למאן נביאח דלכון אתגלי • אי תימא דאתגלי לכלכו לא
 אשכחן דא לעלמין בר לישראל בלמודייכו וע"י דמשא • וכא אתמר דכבי מצבי קרא
 למימר י'י' לסיני בא חרה לשעיר למו הופיע לבר פארן מכו משעיר למו ומכו מכו
 פארן • כלא אית למנדע ולאסתכלא • וכא שאלנא ולא שמענא ולא ידענא כד אתא
 רבי שמעון אחא ושאל מלכ כמלקדמין א"ל כא שאלתא דא אתאמר' י'י' מסיני
 בא כד"ל י'הנה אנכי בא אליך בצב הען • ומסיני בא ואתגלי עלייכו • וחרה
 משעיר

משעיר למו ממנו דאמרו בני שטיר דלא בעאן נקבלא מכהי אכר לון לישראל ואוסין
עליהו נכורא וחציבו סגיא . אוק הכי כופיע ואכר לישראל מכר פארן ממנו דאמרו
בני פארן דלא בעו לקבלא מכהי אוסיפו ישראל חציבו ונכירו יתיר כדקא יאות .
ומכ דשאלת על ידא דמאן אחגלי עליהו (ס"ה) *רוא עלאכ איכו ואחגלי מלא על ידך
אורייתא נפקת מרוא עלאכ דרישא *דמלאכ סתימא כד מטא לגבי דרועא שמאלא
(ס"א ימינא) חמא קב"כ בהכוא דרועא דמא בישא דכוו מתרבי מתמן . אמר אלטריך
לי לבררא וללכנא דרועא דא . ואי לא ימאיך הכוא דמא בישא ויפגים כלא אכל
אלטריך לבררא מהכא כל פנימו . מה עבד קרא לסמאל ואחא קמים ואמר ליה חצעי
אורייתא דילי . אמר מה כתיב בה . אמר ליה לא תרנח . דליג קב"כ לאתח דאלטריך .
אמר ח"י אורייתא דא דילך היא ודילך יכא לא בעינא אורייתא דא . אחיב ואחחן
קמים אמר מאריה דעלמא אי את יהבה לי כל שלטני דילי אתעבר דכא שלטנו
דילי על קטולא איכו וקרבין לא יכון ושלטני דילי על ככבא דמאדים . א"כ כלא
אחצטל מעלמא . מאריה דעלמא טול אורייתך ולא יכא חולקא ואחסנא לי בה . אכל
אי ניחא קמד כא עמא בני דיעקב לון אחחזי . ואיכו חשיב דכא דלטורא אמר עליהו
ודא הוא וחרח משעיר למו משעיר ממנ נפק נכורא לון לישראל . אמר סמאל ודאי אי בני
דיעקב יקבלון דא יתעברון מעלמא ולא ישלטון לעלמין . אחיב ליה כמה זמנין ואמר
דא ואמר ליה אנת בוכרא ולך אחחזי . אמר ליה יכא ליה בכירותא דילי וכו' אזדבן
ליה ואנא אודיתי . אמר ליה הואיל ולא בעית למכוי לך בה חולקא אתעבר מנה
בכלא . אמר יאות . אמר ליה הואיל וכך הכ לי עיטא איך אעביד דיקבלון לה בני
דיעקב דאת אמר . אמר ליה מאריה דעלמא אלטריך לשחדא לון טול נכורא מנכירו
דחילי שמיא וכו' עליהו ודא יקבלון לה וכו' דילי יכא בקדמייתא אפשיט מניה נכירו
דחפא עליה ויכא ליה למיכב לון לישראל כה"ד וחרח משעיר למו . משעיר ממנ .
ויקרא טו דא סמאל דכתיב יונשא השעיר עליו . למו לישראל . כיון דביער דא ואעבר דמא
בישא מדרועא שמאלא אכר לדרועא ימינא (ס"א שמאלא) חמא ביה אוק הכי אמר ככא
נמי אלטריך לנקייה מדמא בישא דרועא דא . קרא לר"כ אמר ליה חצעי את אורייתא
דילי . אמר ליה מה כתיב בה דליג ליה ואמר לא תנאף אמר ווי אי ירותא דא יחסין לי
קב"כ ירותא בישא דיתעבר בה כל שלטני דכא ברכתא דמיא נטילנא ברכתא דנוני ימא
דכתיב פרו ורבו וגו' . וכתיב וספריתי אותו וסרביתי אותו וגו' וכתיב יכוא יכיה פרא
אדם . שארי לאתחננא קמי מאריה אמר ליה מארי דעלמא תרין בנין נפקא מאברהם
כא בני דנחשכ לון ולון אחחזי . אמר ליה לא יכילנא דאנת בוכרא ולך אחחזי . שארי
לאתחננא קמים ואמר מאריה דעלמא בכירותא דילי יכא דיליה וכו' נכורא דאנא
דכתיב לי יריתנא על דא טול וכו' לון וכך עבד . דא הוא דכתיב יכופיע מכר פארן מאי שגא
בסמאל כתיב וחרח וברכ"כ כתיב כופיע . אלא נטל בהכוא נכירו דאפשיט מניה
סמאל חרצ וקטולא לקטלא בדינא ולקטלא כדקא יאות . דא הוא דכתיב ואשר חרצ
גאותך אע"ג דלא כוז דילך ונטל בהכוא ברכתא דאפשיט מניה ר"כ עזיר כמאן דאופע
עזיר מברכתא דלכון למעבד פריה ורביה . בנין כך כופיע מכר פארן ולא כתיב וחרח .
כיון דנטל מתקן חלין לישראל מאינון רברבנין שלטנין . אחא וקרא לכו לכל
רבות

יחזקאל
ד"ה
פ"א קריש

בראשית
ט"ז

דבנות קדש דממנן על שאר עמין ואחיבו ליה אוף הכי ומכלהו קביל ונטיל מתנן
 למיכב לון לישראל . לאסיא דכוס ליה חד מאנא מליא מסמא דחיי ונטיר ליה
 לבריה . בעא למיכב ליה לבריה הכוא פליטון דסמא דחיי . אסיא כוס חכים אמר
 עבדין דיסין אית דביתא אי ינדעון דאנא יכיב לברי נבוצא דא יבאיש בעיניו ובעון
 לקטלא ליה . מה עבד נטל זעיר מסמא דמונא ושוי אפתחא דמאנא קרא לעבדוי
 אמר לון אחון מהימן קדמי תבעון להכוא סמא . אמרו נחמי מה הוא נטלו למטעם
 עד לא אחרו בעו למימת אמרו בלביבו אי האי סמא יכיב לבריה ודאי ימות ואן
 נירא לרבוונא אמרו קמיא מרגא סמא דא לא ארחיזי אלא לברך וכו' אגרא
 דפולחנא שבקנא גבך זיל וכו' ליה לשחדא דיקבל סמא דא . כך קב"ה כוא אסיא
 חכים . ידע דאי יכיב אורייתא לישראל עד לא אודע לון בכל יומא כו' רדפין לון
 לישראל עלה וקטלון לון אבל עבד דא ואינון יכו ליה מתנן ונבוצון בגין דיקבלון לה
 וכלהו קביל לון משה למיכב לכו לישראל כה"ד פ'עליה למרוס שבית שבי וגו' . ובג"כ
 ירתו ישראל אורייתא בלא ערעורא ובלא קטרוגא כלל . בריך כוא בריך שמיא לעלם
 ולעלמי עלמא . ח"ה עדים דבני ישראל אלין מתנן ונבוצון דקבילו ובגין כך לא כוא
 שליט עליבו מוחא ולא סערא אחרא ולא די לון די נטלו אורייתא בלא ערעורא כלל
 אלא דקבילו נבוצון ומתנן ומכלהו . כיון דחטו מה כתיב פ'יותגלו בני ישראל את עדים
 אינון מתנות בחד . מה אשחאר מנכון הכוא שבי דכתיב עליה למרוס שבית שבי
 וגו' . אוספוחטו מה כתיב פ'ושמע הכנעני מלך ערד . וכתיב וילחם בישראל וישב
 במדבר כה' . וממו שבי (וע"כ) וכל אנא דישראל תצין לאבוקון דבשמיא אינון נבוצון (וכלא)
 יחסדר לגבייכו ואסתפיין ביה ולאומא דתאי בלא יחסדר דכתיב פ'ושב יי' אליך את
 שבותך וגו' . מכאן ולהלאה אימא מילך . ח"ר יוסי פ'יי **בצאתך** משעיר בלעך
 משך אדום ארץ רעשה . בשעתא דקב"ה תב משעיר דלא קבילו אוריית' ארץ רעשה
 וגו' . מ"ט רעשה בגין דבעת לאהדרא לחכו וכו' דכתיב אתני קב"ה בעלמא אי
 יקבלון בני ישראל אורייתא מוטב ואם לאו אסדר עלמא לחוכו וכו' כיון דחמאת
 ארעא דכא אומין קב"ה לכל עממיא דיקבלון אורייתא ולא קבילו ומכל עממיא לא
 אשתארו אלא ישראל בלחודייו חשיבת ארעא דישראל לא יקבלון כוונתיהו ובג"כ
 רעשה . כיון דאמרו נעשה ונשמע מיד שקטס כה"ד פ'ארץ יראה ושקטס . יראה
 בקדמיא ולבסוף ושקטס . וחס"ה בגין דישראל אמרו נעשה לא דהלין מן כל עשייה
 דיכלון כל חרשי דעלמא למעבד ולא מכל קסמין וחרשין דעלמא . מ"ט חד בג"ד . וחד
 בגין דכד אפיק לון קב"ה ממארים תבר קמייהו כל זני חרשי וקסמין דלא יכלין לשלמא
 עליהו וכו' אסיא שעתא דאחא בלק כוס ידע דא . מיד וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור
 פתורא אשר על הכהן וגו' . מאי פתורא . אלא דיתקין פתורא ובעי מתנן עיטא מה
 יעביד . אשר על הכהן . על הכהנים מצעי ליה . מאי על הכהן . ודאי הכי כוא דעל
 חד נהרא קיימא תדיר : **רבי** אלעזר ור' אבא כו' אזלי למיחמי לר' יוסי בר' שמעון
 בן לקויה חמוי דר' אלעזר . קמו בפלגות ליליא למלטי באורייתא יתבו . ח"ר אלעזר
 השתא כוא עדנא דקב"ה עאל בגמא דעדן לאשתעשעא בלדיקייא דתמן ח"ר אבא
 שעשועא דא מאי כוא וסיך ישחשע בכו . ח"ר אלעזר מלה דא רוא סתימא איכו
 פמירא

טמירא לגבי דלא ידיע. ח"ל וכי בריקניא הוו סמכין רברבין דמוקדמת דנא בכהי עלמא דלא ידעו
ולא רדפו אבתרה למנדע על מה קיימי בכהי עלמא ומה הוו מחכאן בכהי עלמא. **פתח** רבי
אלעזר ואמר (ישעיה כה) יי' אלהי אהב ארוממך אודכ שמך כי עשית וגו'. הכי קרא רזא
דמכימותא חיכו. יי'. רזא עלאכ שירותא דנקודה עלאכ סחימא דלא ידיע. אלהי רזא קול
דממח דקא וחיכו שירותא דקיימא לשאלא ואסתים ולא ידיע ולית מאן דאחיב עליה בגין דחיכו
סתים וטמיר וגניז. אהב. דא ימינא שירותא דקיימא לשאלא ולאסתבא ביה וכווא כהן עילאכ.
כד"א (תהלים ק) אהב כהן לעולם על דברתי מלכי דק. מאן על דברתי מלכי דק אלא כהן
עלמא דא חיכו דקיימא על דבר בגין דהכווא דבר לא קיימא אלא צימינא. וכהוא דבר מאן
חיכו. מלכי דק כך שמיכ. ומאי דאמר דברתי בגין דאתקשר ביה בדוד. וכל מלי שבחא דיליכ
בכהוא דבר אחיין. ועל דא דברתי. ובג"כ אהב דא כהן. וכהא אוקימנא דתלת דוכתי אינון
דאקרי כל חד אהב. ארוממך כלל כהדא. אודכ שמך כדקא יאות וכהי שם ידיע. כי עשית
פלא כסויא ולבושא לתלבושא נהורא סחימא עתיקא ראשיתא דרגא עלאכ אדם קדמאכ טמירא
בכסויא דנהורא אהרא. ד"א כי עשית פלא. כי עשית חל"ק. ומכו חל"ק. בא תיגין חל"ק
בי"ת. חל"ק בינה. אבל דיוקנא דא חיכו תלת סטריין ראשית דרזא עלאכ דאדם קדמאכ בגין
דדיוקנא דא חית תריין דרועין חד מכאן וחד מכאן וגופא באמנעיתא ובלא רזא הדא. וחיכו
רזא דיחודא ובג"כ חל"ק לחושבנא אחד וחיכו כי עשית פלא. ורב המנונא סבא אמר הכי כי
עשית פלא פלא דא הוא חד דרגא מאינון פלאות חכמה ומאן חיכו דא (איוב כה) נתיב לא ידעו
עיט וחיכו פלא. עזות מרחוק קרא לכהי בקדמיתא פלא וכהא אמר פלא עזות מרחוק אלא הכס
אזטרין לממני שית סטריין דלרגין עלאין פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום וכהא לא אהב
לממני חושבנא. אבל עזות מרחוק מאי ניכו תרי דדי ערבות דכל עיטא דנביאי
מתמן אחי. אינון אקרין עזות מרחוק. אמונא חזון תריין דאינון חד נכר וגן דא נפיק
מעין ודא אחבקי מניה בא כהא כל רזא סחימא דמכימותא (מסד עין סודס). ח"ר אלעזר.
בלעם חייבא מתן קטיל ליה ויכר אקטיל. ח"ר יתח פיתחם וסיעתיכ קטלוכו דכתיב דרגו על
חלליכס ותגיין בקרחת דמדין הוה עבד בכהמתא דהרשוי דטאסין באורא הוא ומלכי מדין ואלמלא
איך דקדושא וליתא דפנחם דאפילו להון על קטילייה כה"ד על חלליכס וכהי (יושע יג) ואת בלעם
בן בעור הקוסם דרגו בחרב. ח"ל ר' אלעזר כל דא ידענא. ח"ר ש' אלעזר כל מלוי דבלעם
חייבא תקיפין אינון וכהא אוקמוס חברייא דכתיב (דברים לג) ולא קם נביא עוד בישראל כמשה. ואמר
בישראל לא קם אבל בא"ה קם ומנו בלעם. וכהא אוקימנא מלה משה לית דכוותיה בכתריין עלאין בלעם
לית דכוותי בכתריין תתאין דא בסטר' דקדושה ודא בסטרא דשמאלא ואי כל דא הוה צדיק וכ"כ תקיף
בכהמתא גבר. דישבח גרמייה בחילא תקיף דכתיב ואנכי אקריב כה. אעקר לכה מהאי. יואך יכילו
לקטלא ליה. אלא בספרא דהכמתא דשגמא מלכא הכי אמר תלת סימנין אינון. סימן לעבדא ירקון.
סימן לשטות מלין. סימן דלא ידע כלום שבחי ודא אכרע לשאר שוטב בכל עבירות כלא חית ביה. וכה
כתיב (משי כז) יהלך זר ולא פיך ואם לא זר. פיך. לאוריכי אלא אי לא הוי מאן דאשתמודע לך אפתח
פומך למללא באורייתא. ולאודעא מלי קשוט באורייתא. וכדין פתחו דפומך באורייתא ישבחון מליך
וינדעון מאן חתה דלית מלה בעלמא. דאשתמודען ליה לב"ה אלא בזמנא דאפתח פומיה. פומיה הודע
לגבי נכא מאן הוא. הווא רשע דבלעם שבחי משבח גרמייה. ככלא. עכ"ד גיבו דעתא קא גיב
ואסתלק במלוי. במלין זעירין הוה עבד רברבין מה דאמר על אינון דרגין מלין מסאבין הוה
אמר וקשוט אמר אבל הווא רשע הוה אמר ומשבח גרמייה בארע סתים ואסתלק
במלוי דכל מאן דהוה שמת חשיב דאסתלק על כל נביאי עלמא דכתיב שומע אמרי אל ויודע

דעת עליון מאן גבר בעלמא דכוס שמע מפומיה מלין אלין דלא חשיב דלית בעלמא
 גבירא מהימנא כגנייה וקשט כוס וכבי כוס • נאס שומע אמרי אל כבי כוס • ויודע
 דעת עליון כבי כוס • וסבא רשע כוס אמר על דרגין דאחדבך כוס • שומע אמרי
 אל מלך דאיכו בסליקו עלאה וכבי אמר שומע אמרי אל האל לא כתיב דהא ^{הכלים ית} ^{שמות לר} האל
 חמים דרכו אבל סחם אל אל אחר איכו • כי לא תשתחוו לאל אחר • שומע אמרי
 אל מלך זעירא איכו ודמי למאן דלא ידע דאיכו רב ועלא • שומע אמרי אל הכוא
 דאקרי אל אחר דכתיב כי לא תשתחוו לאל אחר • ויודע דעת עליון • על כל דרגין
 דמסאבו חינון דמנכגי ארבה דימא וסערא • ארבעין חסר חד חינון • וסבא רב הסובל
 דכלבו מתנכגי על ידיו דאיכו עליון על כלכו • דא כוס מתדבק הכוא רשע ואמר
 דכוס ידע דעת עליון דרגא דאיכו עליון על כלכו מנכגי ארבה מאן שמע כבי דלא
 תחבכיל דעתיה ויימא דלא כוס כגנייה בעלמא אלא הכוא רשע משבח גרמיה בארע
 סחים • ואמר מלי קשט וגניב דעתא דבני עלמא • אשר מחזק שדי יחזק • מאן
 דשמע דא חשיב דכוס חמי מה דלא חמי אחרא בעלמא מחזק שדי דא ענפא חדא
 מאינון ענפין דכוו נפקין משדי ולמס דבאחמא דא אחזי תלת לקבל ^ז דשדי לקבל
 תלת ענפין דביס ואחזי תרין גבירין דדי ערבות דתמכין ביה לקבל ע' תרין ענפין
 דעינא בישא לסתמא לון כד אחא בלק אמר אחא איכול לון • עמלק בהדי חממא דא
 אחא לגבייכו ויכול לון ושדר לבלעם וז"ל אחא תרי אחוון דעמלק אית בי דחינון ל"ק
 דחינון סיומא דעמלק אחא לי ל"ק ועמלק ל"ק לי סיומא וכך שירותא ב"ל ח"ל ר"ש
 כבי אימא שירותא דבלק ב"ל ושירותא דבלעם ב"ל שירותא דבלק כוס ביה דבלעם •
 וסיומא דעמלק כוס ביה דבלק וסיומא דבלעם כוס שירותא דעמלק ואי חיימא דלא ניכול
 לבון בגין דחרשיא דרבהון משה דכוס פשיט ידיה האי ידא אית באלין דרבין דיכלי
 בחרשין לאתחקפא יחירו וחינו דכתיב וקסמים בידם בידים לא כתיב אלא בידם ידא
 לקבל ידא כבי שדר ליה בלק לבלעם ולהכי מחזק שדי כדאמרן ולהכי אהענשו ואהענשו
 לעילא ואקרין מחזק כד"ל ^{מלכים א} וימול מחזק אל מחזק ענפא דנפך מתמן • ומאן הכוא מחזק
עזרא ועזרא דחינון נופל וגלוי עינים ואיכו מחזק שדי דכוס חמא נופל וגלוי
 עינים • אן כוס דבלעם דכדיא שעהא • אי חיימא במדין הא כתיב
 ועתה גנני בולך לעמי • אי חזל ליה מאן יבדיס במדין • אלא הכוא רשע כיון דחמא
 דנפלו מישראל כ"צ אלף על פשוטו אהעכב חמן וכוס בטי מנייכוו אגרוי • ובעוד דאהעכב
 חמן אחא פנחס ורבדני חילא לחמן • כיון דחמא לפנחס פרח באוירא ותרין בנאי
 עמיס **יונוס ויונברום** ואי חיימא הא מיתו בעובדא דעגל • דהא חינון עבדו
 אלא כבי כוס ודאי ודא כוא דכתיב ויפול מן העם ביום הכוא כשלשת
 אלפי איש • וכי לא כוו ידעי חושבנא זעירא דא וברי כמס חושבנין אחרנין רמאין
 עלאין ורבדנין ידע קרא לממני וסבא כשלשת אלפי איש • אלא חינון בניו דבלעם יונוס
 ויונברום דכוו שקלי כשלשת אלפי איש • אלא הכוא רשע כל חרשין דעלמא כוס
 ידע ונטל אוף כבי חרשין דבניו דכוו רגילין ככו וכוו טאס ואסתלק • **פנחס** חמא
 ליה דכוס ב"ג חד טס באוירא וכוס מסתלק באוירא מעינא • רמא קלא לבני חילא אמר
 אית מאן דידע למפרח אבתריה דכוא רשע דהא בלעם איכו חמו ליה דכוס טאס •
צריה בריה דשבעא דדן קס ונטל שלטנו דשליט על חרשין ופרח בתריה כיון
 דחמא ליה הכוא רשע עבד אחרא אחרא באוירא ובקע חמא אוירין דכוא ארע
 ואסתלק

ואסתלק ואחכבי מטינא כדין אסתכן לליכ בכהיא שעתא וכוה בלערא דלא כוח ידע מה
יעביד . רמא ליה קלא פנחס ואמר " עולא דמינייא דרבעין על כל חוין הפוך " במזיך
מיד ידע וגלי הכוא ארחא ועאל לגביה מיד , אחגלי ונחתו תרויכו קמיה דפנחס . ת"ח
הכוא רשע כתיב ביה וילך שפי דא כוא עליון דדרגין דיליה חויה דכורא . לליכ נטל תרין
דכר ומוקבא ובהכוא שליט עליה בגין דשלטנו דשליט עליהו נטל ואחכפין קמיה . ודא
כוח שפיפון עלי ארח על הכוא ארח דעבד הכוא רשע דכתיב י"ה דן נחש עלי דקך .
דא שמשון . שפיפון עלי ארח דא לליכ . כהשך עקבי כוס דא **עירא** דכוח בכהיא
דדוד דכוח אחי מדין ובגיניח תליא גבורתיה דדוד דכתיב י"ה עקר דוד את כל הכרבו .
ויפול רוכבו דא **שריה** דמין למיית בכהי משחא דאפרים . ואיכו כוי
משבטא דין חמין איכו למעבד מוקמין וקרבינ בשאר עמין . וכד דא יקום כדין כוי
מחכא לפורקנא דישראל דכתיב י"ה שועתך קויתי י" . ואע"ג דלוקמוס להאי קרא אכל
ברירו דמלכ כמה דאחמר וכמה דלוקמוס . ועל דא אחא קרא ואוכה . כיון דנחת הכוא
רשע לקמי פנחס . א"ל רשע כמה גלגלין בישינ עבדה על עמא קדישא . א"ל ללליה תא
וקטליה ולא בשמא דלא אחתוי האי להדכרא עליה קדושה עלאה בגין דלא תיפוק נשמתיה
ותתכליל במלין דדרגין קדישין . ותתקיים ביה מה דאמר תמות נפשי מות ישרים .
בהכוא שעתא עבד ביה כמה זני מותא ולא מית עד דנטל חרבא דכוח תקין
(ס"א חקיק) עלוי חויה מחאי סטרא . וחויא מחאי סטרא . א"ל פנחס בדיליה טול
(י"א קטול ליה) ובדיליה ימות כדין קטל ליה ויכיל ליה דקך ארחו דהכוא סטרא מאן
דאול אבתרחא בך ימות ובה חפוק נשמתיה ובה תתכליל וככי מית בלעם ודייני ליה
דדינין בהכוא עלמא ולא אחקבר לעלמין . וגרמיו כלכו אתרקבו ואחעבידו כמה חויין
מוזכמין ממזין שאר ברין ואפילו תולעתין דכוו אכלי בשריה אחבדרו חויין .
אשכחנא בספרא דאשמדאי דיכב ליה לשלמה מלכא דכל מאן דכוח בעי למעבד
חרשין תקיפין סתימין דעינא . אי ידע טורא דנפל . תמן בלעם ישכח
מאינון חויין דכוו מגרמיו דהכוא רשע . אי יקטיל חד מגייו רישא דיליה ביה יעביד חרשין
ע"אין . בגופא דיליה חרשין אחרנין בזנבא דיליה חרשין אחרנין . תלת זני חרשין אית
בכל חד וחד . מלכא שבא דא אחת לגבי שלמה מאינון מלין דשאלית לשלמה . אמרת
גרמא דחויא דתלת חרשין כמה נתפס . מיד (מלכים א') לא ביה דבר נעלם מן המלך
אשר לא הכיד לה . איכי שאלת על דא וכות אלטריכת לאינון חויין . ולא יכילת לנטלא
חד מגייו . מה אחיב לה מלין דכוו בלכך כך חודע לה דכתיב ויגד לה שלמה את
כל דבריה . אינון חויין לא יכיל לון כל בני עלמא בר ממלכ דרזא חדא ומאי איכו שכבת
ידע רותחת ואי תימא מאן יכיל . אלא בשעתא דהכוא שכבת זרע חפיק ב"י כד איכו
בתאיובתא חפיק לה לשמא דהכוא חויא ברעושת דתיאובתא . כד נפיק ברתיו
והו המלך וזו
דק פס וזו
כאמרו מיד
ידע וגלי וכו'
ובשערות כו'
המיד רזו
נל כמות
במשפטים
ממנו

א אל הכנייה על
כדנשים על
כל כנשים
שם מה
פסאל וכת וכו'
בראשית מט
שמאל ב כ
בראשית מט
ב הכסוד כחוק
שם כערוזים
אשר הם
גורמים כל
כל יתירה
בלעם לין אמר
כסון במזין
די שיתקבא
מטלי וי"א
שמשון כיון
דבריו שמשון
לליה
במשפטים
י"א וזו שרא
לכ עת
במשפטים
במזין כסוד
זכרים ללעם
כל סל פות
חזינו לכניע
בלעם החתני
לין אמר כנח
לליה טוה
דמינייא רזו
כסוני
כדנשים על
כנשים וכו'
אחוקו כסון
במזין כ'ל
חור אחרין
והו המלך
דק פס וזו
כאמרו מיד
ידע וגלי וכו'
ובשערות כו'
המיד רזו
נל כמות
במשפטים
ממנו

רשעים ירקב • זכאין חנון זכאי קשט עליהו כתיב אך דריקים יודו לשמך וגו' • ה'לם קט
ועתה לכה נא ארח לי את כעס הזו וגו' • ר' אבה פתח תפלה לעני כי יעטוף וגו' שם קט
תלת חנון דכתיב בכו תפלה ואוקמוס מלכ דא (ואבל מלכ חד) הוה משה
ומד כוס דוד וחד עני דאחכיל בכו ואחחר בכו ואי תימא הא כתיב (תבקו ג) תפלה
לחצקוק הכניא הא ארבע חנון • אלא תבקוק לאו בגין תפלה הוה ואע"ג דכתיב ביה
תפלה תושבחה וכו' דאח"כ על דאח"כ ליה ועבד עמיה נסין וגבורין דהא
בריה דשונמית הוה • אבל ג' חנון דאקרון תפלה • תפלה למשה איש האלהים תפלה דא ה'לם ג
לית כניניה בבר נש אחרא • תפלה לדוד • תפלה דא אידי תפלה לית כניניה במלכא שם טו
אחרא • תפלה לעני • תפלה איכו מאינון ג' מאן חשיבא מכלהו כוי תימא תפלה דעני
תפלה דא קדים לתפלה דמשה • וקדים לתפלה דדוד וקדים לכל שאר ללוותין דעלמא
מ"ט בגין דעני איכו חביר לבא • וכתיב קרוב יי' לשכרי לב וגו' ומסכנא עבד תדיר שם לז
קטטה בקב"כ וקב"כ אית ושמע מלוי כיון דללי ללוותים פתח כל כוי רקיטין וכל שאר
ללוותין דקא סלקין לעילא דמי לון הוה מסכנא חביר לבא דכתיב תפלה לעני כי יעטוף •
כי יעטוף מבטי ליה • מאי כי יעטוף • אלא איכו עבד עטופא לכל ללוותין דעלמא ולא
עאלין עד דללוותא דיליה עאלת • וקב"כ אמר יתעטפון כל ללוותין וללוותא דא תיעול
לגבאי • לא בעינא הכא בי דינא דידונון ביננא קמאי ליהו תרעומין דיליה ואנא וכו' וכו'
בלחודנא וקב"כ אחיידח בלחודוי באינון תרעומין בכו' ללוותא דכתיב ולפני יי' יספוך
שיחו • לפני יי' ודאי • כל חילי שמיא שאלין חלין לאלין קב"כ במאי תתעסק במאי
אשתדל • אמרין אחיידחא בתיאובתא במאנין דיליה כלכו לא ידעו מכ תתעבד מסכנא
ללוותא דמסכנא ומכל חנון תרעומין דיליה לית תיאובתא למסכנא אלא כד שפיר
דמעוי בתרעמו קמי מלכא קדישא ולית תיאובתא לקב"כ אלא כד מקבל לון ואושדו
קמים ודא אידי ללוותא דעבד עטופא לכל ללוותין דעלמא • משה ללי ללוותים ותתעבד
כמה יומין בכהי תפלה • דוד חמא דכל כיון וכל תרעי במיא כלכו זמין לאפתחא
למסכנא ולית בכל ללוותין דעלמא דקב"כ אית מיד כללוותא דמסכנא כיון דחמי האי עבד
גרמיה עניא ומסכנא פשט לבושא דמלכותא ויחייב בארעא כמסכנא אמר תפלה דכתיב
תפלה לדוד ה' יי' אוזק עניי ואי תימא אמאי • בגין כי עני ואביון אני • ח"ל קב"כ
דוד ולא מלכא אנת ושליטא על מלכין תקיפין ואח עבד גרמך עני ואביון • מיד אהדר
ללוותים בגוונא אחרא ושצק מלכ דאביון ועני ואמר שמרנא נפשי כי חסיד אני • ועכ"ד
כלא כוס ביה בדוד • אמר ליה רבי אלעזר שפיר קאמרת • ועכ"ד (ס"ח וע"ד) אלטריך ליה
לבר נש דללי ללוותים (למחוי תמן עני ואביון) ולמעבד גרמיה עני בגין דתיעול ללוותים בכללא
דכל עניים דהא כל נטורי תרעין לא שצקין הכי למיעאל כמה דשצקין למסכנין דהא כלא
רשותא עאלין ואי עבד בר נש גרמיה וכו' רעותים תדיר כמסכנא ללוותים סלקא ואערעת
באינון ללוותין דמסכנין ותתחברת בכו וסלקת בהדיהו ובכללא דלכון עאלת ותתקבלת
ברעותא קמי מלכא קדישא (בכו) דוד מלכא שוי גרמיה בארעא ארחין שוי גרמיה בכו
מסכני שוי גרמיה בכו חסיד' שוי גרמיה בכו עבדים שוי גרמיה בכו חנון דמסכני
גרמייהו ונפשייהו על קדושת שמים • שוי גרמיה בכו מסכנא דכתיב כי עני ואביון אני •
שוי גרמיה בכו חסידים דכתיב שמרנא נפשי כי חסיד אני בגין דאלטריך ליה לבר נש
דלא לשואה גרמיה רשע • ואי תימא ח"ה לא יפרש חטאוי לעלמין לאו הכי אלא כד
יפרט חטאוי דכין איכו חסיד דאחי לקבלא תשוב' אפיק גרמיה מסכנא בישא דכוס בטופ'
דיליה עד השתא והשתא אחרצק בימינא עאלת דאחי פשוטא לקבלא ליה • ולא תימא
דלא מקבל ליה קב"כ עד דיפרט חטאוי מיומא דכוס בעלמא (ס"ח אי הכי) אן חנון
דאמכסון (ח"ד) **במ**

דאחשכון מניה דלא יכיל לאדבקא אלא לא אטריך לפרשא בר אינון דידכר מנייה
 ואי שוי רעותיה דכו כל אחרנין אתמשכן אבתריהו דכא חנין אין בודקין חורי ביתא
 עלאין לעילא ולא אינון תחאין לתתא בבישור חמץ אלא כיון דדקיק כפוס חיור דעיני
 מה דיכיל לאדבקא בלא אתמשך בחר דא ואחצטל בכהדי . וככי גרסי' בנגעים כ"ד
 ראשי אברים אינון דלא מטמאין מבוס מהי . וככנא לא כוב אטרה אבתריהו
 ויקרא י' וביינו דכתיב י'כל מראה עיני ככנא אחר דיכיל ככנא למחזי מבחשא באסחכלותא
 חדא ולא אטריך למאכא גרמיה ולארמא עיניו הכא וככא . אף הכי לא אטריך
 ס"א הלא לפרטא חטאיו (למבעי) מן יומא דכו דאינון חורי ביתא תחאין ולא אינון דאחשכון
 *ס"א הלא דלא יכיל לאדבקא דאינון חורי ביתא עלאין לעילא . * (ת"ח) לכל מראה עיני ככנא וכלכו
 אתמשכן אבתריהו . וע"ד שוי דוד גרמיה גו חסידים . שוי גרמיה בכהדי עבדים
 חבלים קב דכתיב י'כנה כעיני עבדים אל יד אדוניס . וכתב י'כושע ענדך אתה אלהי . שוי
 גרמיה בכהדי אינון דמסרי נפשייהו על קדושת שמי . דכתיב י'שמח נפש ענדך כי
 אליך יי' נפשי אשא . בכל הכי ארבע עבד גרמיה דוד מלכא קמי מאריה . אמר רבי
 אלעזר ארימית ידי בללו לקמי מלכא קדישא דכא חנין אסור ליה לבד נש לארמא ידיו
 בראשית יד לעילא בר בללו ובכרנא ותחנונים אמריה דכתיב י'ארימית ידי אל יי' אל עליון
 ומתרגמין ארימית ידי בללו דכא אלצנן דידין מלין עלאין אית דכו . וכשחא חנא
 הכי עבידנא ואמינא דכל מאן דאלין ארבע יסדר קמי מאריה ועביד גרמיה ברעותא
 בתקונא דא כדקא יאות בתקונא דא לא תכדר ללותיה בריקיא . בקדמיתא עבד
 לסדרא שחא קמי מאריה ולאמרא קמיה . ודא בתושבחן דקמי ללוא ולבחר עבד לבח' דללי
 ללוא דעמידה איתו עבדא דסדר ללותיה דמאריה . ולבחר עבד לבחר דללי כל ללותיה
 ואזיל ליה . וע"ד דוד תלת זמנין עבד גרמיה בללוא דא עבד דכתיב י'כושע ענדך
 ס"א הלא אתה אלהי שמח נפש ענדך וכתב י'תנה עך לעבדך . בא תלת זמנין אטריך לשואה
 גרמיה עבד . לבחר לשואה גרמיה גו אינון דמסרי נפשיהו על קדושת שמי וביינו
 ביחודא דשמע ישראל דכל מאן דשוי הכי רעותיה בכהי קרא אתחשיב ליה כאלו
 מסר נפשיה על קדושת שמי . לבחר לשואה גרמיה עני בזמנא דעאל ודפיק דשין
 דרומי מרומים כד אמר אמת ויציב (וסמך) גאולה לחפלה למחוי בללוא דעמידה
 חזיר לבא עינא ומסכנא . ולשואה רעותיה לאחכללא גו מסכני בחזירו דלכא
 במאיכו דנפשא . לבחר לשואה גרמיה גו חסידים בשומע חפלה לפרשא חטאיו
 דככי אטריך יחיד בשומע חפלה בגין לאחדכא בימינא דפשוט לקבלה לאינון
 דחזין וכדן אקרי חסיד בא ארבע אלין כדקא יאות . מאן כליל לכל הכי
 הכוא דקא אטריך לכללא לון והאי איתו עבד דאכליל לכל שאר . תלת עבדין
 אינון בתלת דוכתין וכלכו חד ועלייהו כתיב הכה כעיני עבדים אל יד אדוניס
 וגו' . בין עבד לעבד אינון אחרנין בין עבד קדמאח לעבד חניינא אית ליה לממסר
 נפשיה על יחודא דקדושת שמי ולשואה גרמיה עני ומסכנא בללוא דעמידה
 ולשואה גרמיה גו חסידים בשומע חפלה . עבד תליחא בחר דסיים וסדר
 כלא . תן בכהי שעתא דסדר בר נש כל הכי סדורין ארבע ברעו דלכא קדשא
 בריך הוא יתא קמיה ופריש ימייה עליה בכהי עבד תליחא וקרא עליה וא"ל
 עבדי אתה דכתיב י'ואמר לי עבדי אתה ישראל אשר כך אחפאר . ודאי ללואה
 תשם מת

דבאי ב"כ לא תהדר בריקניא לעלמין . אחא ר' אבא ונשקיה . א"ר אלעזר תא חיי
 תרי עבד מאימין תלתא אימין דכללי כל בני דבא תליתא קיימא לחתמא ביה חותמא
 לעילא לשואה ביה ידא ימינא דמלכא ולאשתבחא ביה . אבל בני תרין קדמאח ותניינא
 אימין כללא דכלא . ודוד שבה גרמיה בכו דכתיב ^אאנכי יי כי אני עבדך אני עבדך
 וגו' . דאימין כללי דכל שאר . תליתא בך קיימא למפרק לי דכתיב כושע עבדך אתה
 אלכי מאן דמסדר דא ידיע ליכוי ליה דקב"כ משתבח ביה וקרא עליה עבדי אתה
 ישראל אשר בך אתפאר אחא ר' אבא ונשקיה . א"ר אבא ע"ד קריין ^בהנחמדים מוזב
 ומפו רב וגו' כמה מהיקין מלין עתיקין דסדרו קדמאי ואקן בד טעמין לון לא יכלין
 למיכל ודאי הכי הוא ובה קרא אוכח על תלתא עבדין ואימין חד ובאחר חד . ותריין
 בדקאמרת וחד דאיכו לאתעטרא ביה קב"כ דכתיב ^גכי לי בני ישראל עבדים עבדי הם
 וגו' . *לא ימכרו ממכרת עבד . בגין דקב"כ אלטרין לאתעטרא בהאי תליתא . וע"ד
 לא ימכרו לשמא דעבד . דבא דקב"כ הוי : **פתח** ר' אלעזר ואמר ^דמי בכס ירא יי
 וגו' . מאי שומע בקול עבדו כאי קרא חוקמיה חברייא בללותא וכדי הוא מאן דרגיל
 למיתי לבי כנישתא לללאה ויומא חדא לא אחי קב"כ שאל עליה ואמר מי בכס ירא יי
 שומע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו . מאי שומע בקול עבדו במאן . אי תימא
 בנביאה או גבר אחרא מאן יבב בנביאה או גבר אחרא לללותא . דבגין דללי ללותיה
 שומע בקול בנביאה או גבר דגבר בעלמא . אלא הכוא דללי ללותין בכל יומא איכו שומע
 בהכוא קול דקרי ליה קב"כ ומשתבח ביה ואמר דאיכו עבדו ודאי . שומע בקול
 במאי קול בהכוא דאקרי עבדו שבהא עלאה איכו דנפיק עליה קול דאיכו עבדו .
 וזו דקלא אשתמע בכל אימין רקיעין דאיכו עבדא דמלכא קדישא ודא הוא שומע
 בקול עבדו . אשר הלך חשכים ואין נגה לו . וכי בגין דלא אחא לללוי הלך חשכים .
 אלא חוקמיה . אבל עד לא יתכנסון ישראל לבתי כנסיות לללאה סערא אחרא
 קיימא וסגיר כל נכורין עלאין דלא יתפשטין ויפקון על עלמין . ותלת זמנין ביומא
 אזלי סערא אחרא דכר וטוקבא ומשטטין בעלמא וכווא עידן אתקן לללותא בגין דלא
 הוי תמן קטרוגא כלל . וכדין איכו עידן לללותא בגין *דאימין אזלי למשטטא בטורי
 חשוד ובר נשפה כדין פתימין כוי נכורין עלאין ונפקי ושריאן על בתי כנסיות ברישיכון
 דאימין דלאן ללותין ומתפלגן נכורין על רישיכון וקב"כ שאל על הכוא דלא אשתבח
 תמן ואמר הבל על פליא דכור רגיל כבא ובהשא דהלך חשכים והאעבר מקמי
 נכורין וכלך למשטטא בטוריא בעלמא ונפק מהכוא נגה נכורא דנכיר ולית (ליה) ביה
 חולקא אין נגה לו כמח דאתפלגי ושריא על אחרתין דתמן כמה טבין אחאבדו מניה
 (אין נגה לו השתא דהלך חשכים) . ואלו כוח תמן יבטח בשם יי בכללא דעבד
 קדמאח . וישען באלכיו ברא דעבד תניינא . א"ר שמעון אלעזר ברי ודאי רוח
 בנבואה שריא עלך . אמר רבי אבא אריא בר אריא מאן יקום קמייהו כד שאגי
 למטרף טרפא . כל אריין דעלמא תקיפין ואלין יתיר מכלכו . כל אריין דעלמא
 קשיין לאפקא טרפא מפומייהו ואלין נוחין לאפקא מפומייהו טרפא . אימין טרפי
 טרפא ויבדי לכלא . אשר הלך חשכים . אשר כלכו מצעי ליה . אמר רבי
 אלעזר *בגין דאימין שריין בחבורא ומיד מתפרשן הלך חבורא חשכים אחפרשן שראן
 בחבורא ואחפרשן מיד . כנווא דא רוח סערא באה כלל דכר וטוקבא . באה

תכלית קיו

ויקרא כס

בראשית קלא
 ע"כ
 ישעיהו ג

כי תשא קלא
 ע"כ

שמות קפח
 קמח ז
 יחזקאל א

והיא שבקת ליה מיד אחפרשן . (לעיל קפז א) ע"כ מלאכי ול"ד חסר בהעמק :

קפו יורא בלק וגו' . ר' אלעזר אמר ודאי מה *דאמר ר' חייא מלך סתימא כוח . אבל כחיב יגס פור מלאכ בית ודרור קן לב וגו' . וכי דוד מלכא על אפרא בעלמא כוח אמר מלך דא . אלא כמה דתנינן כמה חביבין נשמתין קמי קב"ה . אי תימא כל נשמתין דעלמא לאו הכי אלא אינון נשמתכון דלדיקייא דתמן מדורכון בדיכ"ה . מדורכון לעילא ומדורכון לתתא . והכי אחמר גם פור מלאכ בית אלן רוחיון דלדיקייא . תנינן תלת שורין אינון לג"ע וצין כל חד וחד כמה רוחין ונשמתין מטיילין תמן ואחבנן מריחא דעטנין דלדיקייא דלגו אע"ג דלא זכו למיעאל . אבל עמוגא

פסלים פד

ישעיה פד דרוחיון דלדיקייא דלגו יעין לא רחש אלהים וגו' . ויומין רשימין אית בשחא ואינון יומי ניסיונוימי תשרי דאינון רוחין משטטן ופקדן לאתר דאטריך-ואע"ג דזמנין סניאין משטטן אבל יומין אלן רשימין אינון ואחחון על גבי שורין דגנתא כל חד וחד כחיו דאפרין מאלפסן בכל אפרא ואפרא . וסכא לפופא שחא דקב"ה ולגותא על חיי בני נשא דכאי עלמא בגין דאלן יומין ישראל כלכו מתעסקין במלות ובפקודין דמארי עלמא . וכדין בחדו אחחון אפרין מאלפסן וע"ג שורין דג"ע מאלפסן משבחן ואודין ומאלן על חייא דכאי עלמא . אר"ש אלעזר ודאי שפיר קאמרת דודאי אינון רוחין תמן אבל מה תימא ודרור קן לב אמר הכי אוליפנא דא היא נשמתא קדישא דסלקא לעילא וסלקא לאתר טמיר וגניז דעין לא רחש אלהים זולתך וגו' . אמר ר' שמעון אלעזר ודאי שפיר קאמרת שפיר איכו . אבל כל דא דג"ע דלתתא היא וכמה דאמרת הוא וככי הוא ודאי גם פור מלאכ בית אלן רוחין קדישין דזכו למיעאל

קכז א ולמיפק לבתר בגין דמשטטן ואחחון כחיו דאפרין ואלן רוחין מלאכ בית . ודאי כל חדא וחדא אית לון מדורין ידיעאן לגו ועכ"ד כלכו נכוין מחופא דחביריון אינון דאית לון דרור וחידו מכלא . וקב"ה אחי לון היכלא טמירו חדא גניז דעין לא רחש אלהים זולתך והכא היכלא חקרי קן פור . ומתמן מתעטרין עטרין למשיח בזמנא דאחי וביומין רשימין תלת זמנין בשחא קב"ה בעי לאשחשטא באינון דליקייא ואחי לון סכא היכלא טמירא וגניז דלא ידעין ולא אשחמודטן ביה כל דליקייא דתמן . אשר שתא אפרוחיה אה מוצחותך אלן אינון דליקייא דאשחכללו בצנין קדישין דזכו לחורא שבכתב ולחורא שבעל פה בכאי עלמא ואלן אקרין תרין מדבחן מתעטרין לקמי מלכא קדישא דכא זכותא דבניכו בכאי עלמא אגין עלייכו ומעטרין לבו תמן . מאן רוחא זכא לכל האי האי דשתא אפרוחיה לאולפא למוצחותך וגו' . מכאן ולהלאה אימא מילך דכא בלא כסופא אחחיונא תמן :

פתח כמלקדמין ר' אלעזר ואמר גם פור מלאכ בית . דא יתרו . ודרור קן לב . דא בניז דכוו בלשכת הגזית אולפי אורייתא ואחבנן מלין דאורייתא בפומייו .

מלאכ בית מכו . אלא בקדמיתא נטלו ושחרו במדברא נטלו מעגוגא דמדין וממתיקו דתמן ושרו במדברא . כיון דחמא קודשא בריך הוא דעל אורייתא כוח כסופא דלכון . משיך לון מתמן ואעיל לון ללשכת הגזית . ודרור קן לב כלא חד . פור כלא איכו חד חבירי קבי *ויאמר שאל אל בקי וגו' . תא חזי מה כתיב . וירא בלק בן פור וכי מאי שנא דאדכיר שמא דאבוי משאר מלכין אלא יתרו אחתמן ואחבנן מע"ז ואחא לאחדבא בישאל הוא וכניי וכל עלמא נדוה

דפסלים ד

שעאל א עו

רדפו אבתריה • בלק מבני בניו כוח וחתעבר מארחא דאביו כיון דחמו סבי מואב וסבי מדין
 דכוו בכדי דלדי בלחוח דילכוו בע"ז בחולקא דילכוו • דיתרו וצניו אהדבקו בשכינתא דהא אהמשך
 מנכוו אחו ואמלכוכו עלייכוו כהאי שעתא דכתיב ובלק בן לפור מלך למואב בעת ההיא • בעת
 ההיא כוח מלך מוא דלך כוח מקדמת דנא • ועל דא כתיב בן לפור מוא דלך אחזאי למעבד
 הכי • וירא בלק • וישמע מבני לוי • מכו וירא ראיהי חמא וידע דזמין כוח למנפל בידא
 דישראל וישראל למנפל בידוי בקדמיתא ולבחר איכו בידא דישראל • וירא בלק בן לפור :
רבי אבא פתח (שיר א) אם לא חדעי לך היפא בנשים ואי לך בעקבי האלן • כנשתא דישראל
 חמרת לגבי מלכא עלאה • כנשתא דישראל מכו כנישתא דא איכו עזרת כנישו כד"א
 (במדבר י) מאסך לכל המהמות • מאן דכניש לכל משריין עלאין לגביה • ומנו דלזמין טוקבא הקרי
 כנשתא דחתמר עזרת כד"א (בראשית) כי עלור עזר יי דנקיט ולא יכיר הכי הוא ודאי • דהא
 מנו מהימנו כגיא דיליך דלך אשכחן כה מומא (ס"א מואה) יכוו לה בלא עכובא כלל • ואיכו
 כד מטא לגבי כל מאן דכניש עלר ומעזר ומעבדת דלך נחית וכויר אלא כפוס טלא טפין
 טפין זעיר זעיר מ"ט בגין דלך אשכחא לחתא מהימנותא אלא כד"א זעיר שס זעיר שס זעיר
 זכותא זעיר אכרותא דטלא מדא לקבל מורא דאלמלא תשכח מהימנותא כמה דאשכחכו כה
 אריקת בכל סטרא וסטרא בלא עכובא כלל ואיכי חדאת וכדין יכבין לה מתן ונצבון כגיאין דא
 על דא ולא יכון מעבדין לה כלל אלא תתאין אינון מעבדין לון ומעבדין לה וכדין איכי עזרת •
 עלור עזר יי ודאי כביכול יכיר חמאית ולא יתיר ועכ"ד כאימא יכנס לבנין עטמירו דלך ידעין
 כה הכי עזרת לון לבכא ישראל ואוליפנא מנו בוליא קדישא דכשתא דאיכי סליקת למלקט
 עמוגין וכסופין ומומא אשכחא ככו דישראל לחתא כדין מטי לגבי טפס דחרדל ומיד אטדיחא
 ויתביח עלה יומין במיין • וכדין ידעין לעילא דמומא ככו דישראל ואחער שמאלא מיד ומשיך
 חוטא לחתא • (שס"ב) ותכבין עיניו מראות מוא דכוח מסתכל ציין שפירו בכללא דאברהם
 בלא דינא כלל כדין ותכבין עיניו מראות מראות ודאי מלאסתכלא בכללא דרחמנו כדין אהער
 דסמאל' בקל תקיף לאתערעל על עלמא כד"א ויקרא את עשו בנו בדול וגו' • גדול איכו לגבי
 משריין דסטרא אחרא איכו גדול ונכיג לכל ארביין דימא דערטורן ברוחא בישא לאטבעא לון
 בעומקא דימא באינון מאלות יס דיליך • וכד קב"ה הוא ברחמנו כדין כל חטאין וכל חובין
 דישראל יכיר לוי ואיכו אטיל לון למאלות יס • כל משריין דיליך מאלות יס אקרין ואינון
 טטלי לון ומשטטי ככו לכל שאר עמיין • וכי חטאין דישראל וחובין דלכוו זרקין ומחפליין
 לעמא דלכוו • אלא אינון מחבלין ומפאין למתן דלעילא ככלבי לקמי פחורא • וכד קוב"ה
 טטיל כל חובייו דישראל חריק עלייכוו כלכוו חשבי דמתן ונצבון דאיכו בעא למיכב דישראל
 דאטער מנייכוו ויכב לון • ומיד כלכוו כחדא זרקין (ס"א בחידו וזקין) לון על שאר עמיין •
 ת"ה כנשתא דישראל איכי חמרת בקדמיתא (ס"א בגלותא) שחורב אני וגואה אזעירת גרמא
 לקמי מלכא עלאה • וכדין שאלת מניה וחמרת (שיר א) בגידה לי שאלה נפשי איכא
 תרעה איכא תרביץ בלכרים תרין זמנין איכא איכא חמאי אלא איכו רמזא על תרין תרביץ
 דתרין מקדשין • דקראן בלא איכא איכא • איכא תרעה • בחרבן בית ראשון • איכא
 תרביץ בחרבן בית שני וע"ד תרין זמנין איכא איכא • תרעה תרביץ • לאו דא בדה גלותא
 דבבל דאיכי זמן זעיר קארי ביה תרעה ועל גלותא דאדום דאיכו זמן כגי קארי ביה תרביץ
 וע"ד תרין זמנין איכא איכא • וכו תרעה תרביץ • ירעה מבני לוי • ירביץ מבני לוי
 אוק הכי דהא על ישראל חמרת • אלא איכי חמרת על נפשא איכא תרעה (בגלך) לבכא
 בגלותא דיוון בין שאר עמיין • איכא תרביץ בלכרים • היך חטיף איכי עלייכוו טלין ומיין גו
 חמינו דלכרים • וזלמא איכא בעוטיב בשעתא דישראל קראן מנו עאלו דחיקו דלכוו ושאר עמיין
 מחרפין

מחרפין ומגדפין לון אימיה הפקון מן גלותא • אלכון היך לא עבד לבון נסין (ואינון
 משבחן גרמייכו • ואמרי כה תרעה לן ביומין קדמאין • כה תרביץ במיין קדישין • לנגא
 חמימו דרשפין וטלכוזין ללכון • ואינון משבחן כל דא (כ"א ואינון משבחן לקב"ה ואודן
 ליה על כל לערא ואריכו דגלותא ואמרי כה תרעה לן ביומין קדמאין כה תרביץ עמנא
 בגלותא ותפרוק לנא למנא בתראם כל דא שבתא ומאימנא *תליצין לון ישראל) ואנא
 יתיב כעוטיא ולא יכלא למעבד לון נסין ולמיסב לון מוקמין • איכו אחיב לגבא-אס לא חדעי
 לך היפא בנשים • האי קרא כהי מצבי ל' אס לא חדעי היפא בנשים • לך אמאי • אלא אס
 לא חדעי לך לאתקפא גרמך בגלותא ולאחקפא חילא לאגנא על בך • נאי לך • נאי לך
 לאתקפא בעקבי האלן • אינון חטוקות דבי רבן דאלפי תורה • ורעי את גדיותך • אלין
 עתיקי משדים דקא מסתלקי מעלמא ואחמסכן לבי מתיבתא עלאה דאיבי על משכנות
 הרועים • על דייקא • במשכנות הרועים לא כתיב אלא על משכנות הרועים דא מתיבתא
 דמטטרוין דתמן כל תקיפין וינוקין דעלמא ומנהיגי אורייתא בכהי עלמא באיסור וכתר
 בכל מה דאטריכו בני עלמא דהא עקבי האלן אינון חטוקות כדאמרן • א"ר אלעזר עקבי
 האלן אינון תלמידי דבי רב דקא אחיין לבתר בעלמא ואשכחא אורייתא בחרה מישר ואורחא
 פתיחא ועל דא אינון מחדשן מלין עתיקין בכל יומא ושכינתא שריא עלייהו וזייתא למליכון
 כד"א ^ג יו"קשע יי' וישמע • אמר ר' אבא כהי הוא ודאי • וכלא חד מלה • ד"א אס לא חדעי
 לך • לך למא • אלא בכל אחר דישתאל בגלותא איבי עמכון בגלותא • ועל דא כתיב לך וכתיב
 יפסו ^ב כ"א לרחם לו זר • ודא הוא לך • היפא בנשים • היפא איבי אמרת דאיבי אובמתא כד"א
 שיר ^ה שחורה אני • ואיכו אמר לגבא יפה את שפירתא היפא בנשים שפירתא איבי על כל דרגין
 וכתיב יפה את רעיתי • ד"א היפא בנשים עבתא בטיבו דעבידת טיבו לבנא בטימירו בגניז
 וקב"ה סגי טב עליה • כל מה דעבידת לבנא בטימירו בגניז אע"ג דא מוכשרן עובדא
 מכאן דאחזי לאבא כד אמא רחמא על בנין ותאבי עליה כל מה דעבדת לבנא
 דברים ^א רחמיו בטימירו אע"ג דלא מוכשרן עובדו • **אמר** ר' אבא תוהבא על הכוא דכתיב יכי
 יהיה לאיש בן סורר ומורה וגו' • ותפשו בו אביו ואמו וגו' ותניין דכתיב שעתא אמר
 קב"ה למשה כחוב אמר ליה משה מאריה דעלמא שביק דא אית אבא דעבד כדון לבריה
 ומשה מרחיק כוח חמי בחמתא כל מה דזמין קב"ה לבני ישראל אמר מאריה דעלמא
 שבוק מלה דא • אמר ליה קב"ה למשה חמינא מה דאת אמר כתוב וקבל אגרא • את
 ידעת ואנא ידע יתיר מה דאת חמי • עלי הכוא עובדא דרוש קרא ותשכח • בכהוא שעתא
 רמז ליה ליופיאל רבנא דאורייתא אמר למשה אנא דרישנא להאי קרא כתיב כי יהיה
 לאיש ^{טו} דא קב"ה דכתיב יי' איש מלחמה • בן דא ישראל • סורר ומורה דכתיב יי' ^ד
 כפרס סוררה סרר ישראל • אינון שומע בקול אביו ובקול אמו דא קב"ה ובנסת
 מלכה ^ב ב"י ישראל • ויסרו אותו דכתיב יי'עד • בישראל • ותפשו בו אביו ואמו חוהב וגו' •
 ולא שמע אליהם • דכתיב ולא ישמעו אל יי' וגו' • ותפשו בו אביו ואמו דעשתא
 חדא בהסכמה חדא • והולילו אותו אל זקני עירו ואל שער מקומו • אל זקני עירו
 אל זקני עירם ואל שער מקומם מצבי ליה • מאי אל זקני עירו ואל שער מקומו •
 אלא אל זקני עירו דא קב"ה ואל שער מקומו דא כנסת ישראל זקני עירו אלין
 ס"א כנין דכ"א יומין קדמאין יומין עתיקין *כלא • שער מקומו דא מוסף שבת ועכ"ר אע"ג
 דכלא ירעין דינא לעילא איכו בנין דבי דינא דאמא ואנא קריבין אינון לישראל
 ואחדין כבו וכל קריב לא דאין דינא לקריבים ופסול איכו לדינא • בקדמייתא
 מה כתיב אל זקני עירו ואל שער מקומו כיון דאמא קודשא בריך הוא דאנון
 קריבין מיד סליק דינא משער מקומו מה כתיב בתריה ואמרו אל זקני עירו

יחוד. ואל שער מקומו לא כתיב אלא אל זקני עירו. בננו זה ודאי ולא דשאר עמין.
 סורר ומורה איננו שומע בקולנו מאי שנא דהא בקדמיתא לא כתיב זולל וסובא ולבחר
 כתיב זולל וסובא. אלא מאן גרים לבו לישראל למהוי סורר ומורה לגבי אבוהון
 דבשמיא בגין דאיכו זולל וסובא בשאר עמין דכתיב ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם. תלמיס קו
 כתיב ויאכל העם וישתחוו דעקרא ויסודא אכילא ושתיה. כד עבדין בשאר עמין.
 דא גרים לון למהוי בן סורר ומורה לגבי אבוהון דבשמיא. וע"ד ורגמוכו כל אנשי
 עירו באבנים אלין כל שאר עמין דהוו מקלעין לבו באבנים וסחרין שורין ומנחלין
 מגדלין ולא מהני לון כלום. כיון דשמע משה כדון. כתב פרשחא דא. ועס כל דא
 היפה בנשים טבא ויקרא בנשים דעלמא לאי לך בעקבי האלן הא אוקימנא אלין
 בתי כנסיות ובתי מדרשות. ורעי את גדיהוך. אלין יוקי דבי רב. דלא טעמו
 טעם חובא בעלמא. על משכנות כרושים אלין מלמדי תנוקות ורישי ישיבות. ד"א
 על משכנות כרושים חסר ו'. אינון בישינ אלין מלכי האמורי דנעלו ישראל ארעא
 דלכון לרעיא מקיבוון ולבי מרעב יכב ישראל ארעא דא. כדון שמע בלק דארעא
 דכות חשיבה כ"כ עבדו ישראל קרבא דא וסחרו לה עד דשוו לה בי מרעב. כדון
 אשתדל בכל מה דאשתדל וסחק בדידי לבלעם. וירא בלק **רבי** חזקיה פתח יכב ישיבה ט
 אמר יי שמרו משפט ועשו לזקה כי קרוב יצועתי וגו'. כמח חביבין ישראל קמי
 קב"ה דאע"ג דאינון חאבו קמיה וחבין קמיה בכל זמנא וזמנא איכו עביד לון לישראל
 זדונות כשגגות וכדי אמר רב המנונא סבא חלת בבי דינין תקינו *בסדרי מתנייה ס"א רבין
 חדא קדמיתא בארעב אבות מיקין כשור וכו' תניינא טלית דאשתכח. תליתאח
 שותפין ורזא דאבידיה מ"ש אלא קב"ה בכל זמנא עביד לון לישראל זדונות כשגגות
 ואינון דסדרו מתניחין דתלתא בבי הכי סדרו ארח דקרא נקטו דכתיב יעל כל דבר כב
 פשע והאי פשע איכו דלאו בודון ומאן איכו על שור על חמור על שה דא בבא קמא
 דכדי הוא באינון מלין. על שלמה דא בבא מלישא. על כל אבדא דא בבא תליתאח.
 דארח קרא נקטו. דכד מוטא לבבא מלישא הוה אמר שירותא דקא נקטו בטלית דא
 אמאי כיון דאשתכח קרא אמר ודאי דא הלכא למשכ מסיו וביארו כל מלי דרבנן.
 כה אמר יי. מ"ש בכל דוכתא דנביאי דכתיב כה אמר יי ובמשכ לא כתיב. הכי.
 אלא משכ דכות נביאותיה מגו אספקלריא דנהרא דלעילא לא כתיב ביה כה אכל
 שאר נביאים דהוו מנבחין מגו אספקלריא דלא נהרא נביאו מגו כה (ג"א לאחזאח
 דכלא איכו חד בלא פרודא דאע"ג דאמרו כו' לא אמרו אלא מגו כ"ה):

ועתה לכה נא ארע לי את העם הזה וגו'. ועתה רבי אלעזר אמר. אמר הכהו
 רשע ודאי שעתא קיימא לי למעבד מה דהגא בעי. חמא ולא חמא יאות.
 חמא כמא אלפין נפלין מישראל על ידי לזמן זעיר אמר ודאי השתא שעתא קיימא
 לי ובג"כ ועתה ולא בזמנא אחרא. לכה. לך מצעי ליה. מאי לכה. אמר מדרז
 גרמן להכחא דרחיק בגדפוי עליהו להכחא דשמיא כ"ה. ועתה לכה נחא קרבא
 בכהו כ"ה (ועתה לכה. כד"א יועתה לשלל מואב) אמר עד השתא לא הוה בעלמא
 מאן דייכול לבו בגין הכהו פטרוגא דקיימא עליהו השתא דשעתא קיימא לן לכה
 נעביד קרבא וכל עיטא דכהו רשע לכה הוה דכתיב ואנכי אקרב כה אעקר להכחא
 כה מאתריה ותרווייהו בעיטא בישא להאי כה הוו כד"א יעל יי ועל משיחו לא כהליס כ
 ידעו דהא לבחר האי כ"ה אעקר לון מעלמא. כי עולם הוא ממני. וכי עד הכהו
 שעתא אן אגחו ביה קרבא. ונחלו ליה בן אחר אערעו בחרבא דלכון וכוו גבירין

כגברין לאחזקה גבורתא דלכון . מאי כי עלום הוא ממנו . אלא הכוה רשע חכים הוה
 וחמי למרחיק חמא לדוד מלכא דחסי מרות המואבים גיבר תקיף כחריב ועבד קרבין
 תקיפין ונח למואב ושוי לון תחות רגלוי . אמר עלום הוא . הכוה דירתא הכוה
 גבורתא חד מלכא דלכון מיין יפוק לשיטתא למואב . אולי אוכל נכח בו . האי קרא
 הכי הוה ליה למימר אולי אוכל אכח בו . או אולי נוכל נכח בו . אלא הכוה רשע
 ק"ט הוה חכים . אמר חמינא ידא חדא דחד אריא תקיפא פריס *רגלא (ידא) אי אוכל
 ס"ה סמונא עמד דנתחבר *תרוויכו (ונתחבר) וגרע מההוא אריא ידא דא עד לא ייתי הכוה
 מלכא לעלמא ולא יתריך ית מואב מאתריה . ארס לי . מאי ארס לי . אי"ר אבא הכוה
 רשע בחרי לישני קאמר לבלעם . חד אמר ארס לי וחד אמר קבא לי . מה בין האי לבאי .
 אלא אי"ר ארס לי עשבין וחרשין דרישי דחויין ושוי לון בקדרה דחרשיא כיון דחמא
 דחילי יתיר בפומא הב ואמר ולכח נא קבא לי . ואפי' הכי הכוה רשע דבלק לא
 שבק חרשיו אלא לקיט כל זמי עשבין חרשי דרישי דחויין ונטיל קדרה דחרשין ועשין
 לה תחות ארעא אלק וחמש מאה אמיין וגניז לה לסוף יומין . כיון דחתא דוד כרס
 בחומא אלק וחמש מאה אמיין (על אלק וחמש מאה אמיין) ואפיק מיא מן תבומא
 פ"ס ו וסוך על מדבחה . בבהוא שעתא אמר אנא אסחי הכי קדרה למואב סיר רחלי .
 סיר רחלי ודאי על אדום אשליך נעלי מאי אשליך נעלי אלא דא אוק הכי למרחיק
 בראשית כה הוה דכתיב וי'אמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדום האדום הזה כי עיף אנכי .
 הלעיטני הלעיטס ממם . פתחו דפומא וגרונא למבלע . אמר דוד להכוה בלען מלעט
 הלעיטין אנא חרמי עליה נעלי למסתס גרוני . עלי פלשת אחרוע אוק הכי דא
 למרחיק אסחי דוד אמר כנען סטרא בישא דסטרא אחרא איבו ופלשתים מתחם
 פ"ד י אינון לסטרא אחרא מה אלטריר תרועה דכתיב וי' כי תבאו מלחמה בחרצכם וברעותם
 וגו' לתבא חיליה ותוקפיה ובג"כ עלי פלשת אחרוע וכי אחזי לון :
 יע"ש יא **ועתה** לכה נא ארס לי את העם הזה כי עלום הוא ממני . ר' חזקיה פתח וי'כי
 דק אור מתניו והאמונה אור חליו . האי קרא בלא איסי חד מאי הדושה
 אתא לאשמועינן דהא דק ביינו אמונה ואמונה ביינו דק . אור מתניו ביינו אור
 חליו לא אשכחן קרא כהאי גוונא . אלא לאו דק באמונה ואע"ג דכלא חד וחד דרגא איבו
 אבל בזמנא דקיימא דדינא קשיא ומקבלא מסער שמאלא דדין אקרי דק דינא ממם .
 פ"ט וביינו כ"י כאשר משפטין לארץ דק למדו יושבי תבל . דהא דרגא דמשפט רחמי איבו .
 וכד אתקריב משפט בלדק דדין אתבסם (כלא) ויכלין בני עלמא למסבל דינא דלדק (ועל
 דא דק לאו איבו באמונה) . אמונה בשעתא דאתחבר (בה דדין איבו) אמר לחדה
 וכל אנפין נהירין דדין אקרי אמונה . ואית וותרנותא לכלא וכל נשמתין סלקין מתחייבי
 בכמה חיובין דחייבין בישין וכיון דבפקדון סלקן (אקדיס) אכדר לון ברחמי וחס עלייהו .
 וכדין אקרי אמונה ולית אמונה בלא אמר . השתא אור מתניו ואור חליו . מכו תרין
 אורין כהא ומתנים וחליון אע"ג דחד אינון תרין דרגין אינון חד לעילא וחד לתתא
 יע"ש ג' לעילא בשירותא אקרי מתנים לתתא בסופא אקרי חליון כד"א וי'תורה על הללים
 בסופא על ריש ירכים כד אתתא בלערא מנתקן אינון חללים מריש ירכין ושויאת ידכא
 בכאיבא עלייהו ובג"כ לגבורה ולקרבה . דק אור מתניו . וכי אלטריר לרחמינו
 ולטב . אמונה אור חליו בחד דרגא ידין עלמא ושלטא לתרין סטריין חד רחמי
 לישאל

לישראל וחד דינא לשאר עמין . ואי חיימא דק דינא תקיף איכו וכו' כתיב ^בצדק ויקרא יע' חשפט עמיקר . ^גצדק דק חרדוף . וכמא חיון . ודאי כזי סא . דכא דק לית דברים עז ביה וחרטומא כלל אוק כזי מאן דדאין לחברים לא אלטריך למעבד ליה וחרטומא מן דינא כלל אלא צדק דלא ישגה לרחימו . מאזני דק בלא וחרטו להאי סטרא ולכאי סטרא למאן דייכז ולמאן דמקבל ובג"כ חד דרגא איכו ואחפלא לתרין סטרין וכני תרין סטרין ב' אורין קיימן חד לשאר עמין וחד לישראל ובשעתא דנפקו ישראל ממגרים אחאזרו באורין אלין חד דקרבא וחד כוכ דשלמא (חכר בא) (וכלא כוכ צדק) כד אחיעט בלק אמר ואגרשנו מן הארץ . אמר הכוא דרגא דקא *אחאחדן ביה מן הארץ ודאי . ודא כוא כי עלום כוא ממני ודאי מאן ייכול לאחאזר ולקיימא בכו בישראל דרגא דלכון תקיף כוא מדלי . ובג"כ ואגרשנו מן הארץ ואי מכאי ארז אגרשנו ואחרך יתיב מנייה איכול למעבד כל רעותי . חילא דלכון במאי איכו בפומא ובטובא הא פומא דילך ועובדא דלי . כי ידעתי את אשר תבדך מבורך וגו' .

ס"א אחאחדן
כ"ה כהן ודאי
כ"ו

וכי מאן כוכ ידע הא אוקמוס דכא בקדמימא כתיב י'כוא גלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו דאגר ליה בלעם וכו' . אבל כי ידעתי ידיעה ודאי ידע בחכמתא דיליה . את אשר תבדך מבורך מאי אלטריך הכא ברכה . דכא בגין קללה כוכ חילא ואי הכוא מלה דכוכ ידע מן בלעם בקדמימא קללה כוכ . מאי את אשר תבדך מבורך . אלא מלה ככא ולא ידענא כזי ולא זכינא כזי עד דאחא ר' אלעזר ודרש . ^אאברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתי בפי . וכתיב ^אאברך את יי אשר יעלני מאן *דאלטריך ברכתא מן תחאי . את . דכא אחאחד בכו כשלוכובא בפחילה . ודוד דכוכ ידע דא אמר אברכה את . אמר הכוא רשע הכוא דרגא דלכון אחיד בכו בגין ברכאן דלכון דקא מברכין ליה בכל יומא חילא חית לך לברכה להכוא דרגא ותעקר לה מנייכו ודא כוא כי ידעתי את אשר תבדך מבורך וגו' . ובדא ניכול בכו . תבדך להכוא דרגא וחילוט לפחילה . וע"ד אמר ואנכי אקרב כזי אעקר לה מנייכו דלא יתאחד בכו ותו אקרב כזי אנגיד ואמשך להכוא דרגא בחוצין ומסאבו ובקרי ובטומאה דעבדו בניו וכו' תעביד עמכון גמירא . מיד וילכו זקני מואב חקני מדין וקסמים בידם דלא יימא הכוא רשע דלאו עמיכ חיון זינין חרשין דאלטריך בידו לאתעבב עלייו . (מה שחבר כאן פומא בסוף סספר) :

פתיח ואמר י'ואתה אל תירא ירמיא ל עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי אחך אני וגו' . האי קרא אחמר ואחשירו ביה אבל עד כען לית לאתערא יתיר אתה מאי איכו רזא ארון כברית דלא איכו דרגא דאולא בגלותא בדי בוכא עמא קדישא . משה בשעתא דבעא רחמין עלייכו דישראל מה

כתיב י'ואם ככה את עושה לי הרגני נא הרוב ואוקמוס אבל כזי אמר משה דרגא במדבר יא חד דיכבת לי אקרי אתה בגין דלית ליה פרישו ממך ה' דילא אחאחד בכו בישראל ואי את *שתני לון מעלתא הא ה' דשמא דא דאחאחד בכו אחעבר מניה אי כזי את עושה לי דה' עקרא דשמא דא תעקר וע"ד אמר י'כוסע לבתר י'ומא תעשה לשמך בגדול דכא ודאי שמא דא עקרא ויכודא דכלא . אתה כוא יי' ומשה אע"ג דקב"ה לא א"ל כזי ידע דכא ברא תלייא וחוכה גרים . ואתה אל תירא עבדי יעקב וגו' בלא חד כי אחך אני הא אוקיימא כי אחי אתה לא כתיב אלא כי אחך אני . כי אעשה כלה בכל הגוים וגו' . בכל הגוים אעשה כלה . רב המנוחא קדמאח אמר דחיקו ועאקו דישראל כמה עז וכמה תועלתא גרים לון . רפין דשאר עמין כמה ביטין גרים לון . דחיקו ועאקו דישראל גרים לון דעב ליהוי ותועלתא ומאי ניכו

ס"א תשיני לון
משלמא
י'כוסע

כלב בלא דחיק רפיון דשאר עמין גרים לון רפיון ובהי איהו כלב וככי אהחזי
 תשיש' לון דהא כל רפיון בלא דחיקו דכוח לון בבהי עלמא גרים לון רפיון לבתר בלא
 דחיקו כלב כי כלב ונחרחא שמעתי כי אעשה כלב . כלב ברפיון . לישאל דכוח דחיקו
 שם כה ועאקרו . כלב וזככלא תעדה כלב מאן כלב . אלן ישראל דאיתון כלב דהא כלב . ישראל
 עמוס ד דכוח לון דחיקו ועאקרו לאקיס את סכת דוד הנפלת סכת שלום . לשאר עמין דכוח
 לון רפיון (זקרה) זרה וזוקה כלב ברפיון כמה דכוח לון בקדמיתא . וע"ד כי אעשה
 כלב בכל הכוים וגו' . ואותך לא אעשה כלב . דהא לא אחחזי לך . דהא דחיק
 "ג"ה בויית כלב הוית בקדמיתא זמנין סגיאין בדחיקו דגלותא תדיר ודחיק *תכיב כלב . (ס"ה תרית
 כלב) . ויסרתך למשפט . האי קרא הכי מצעי ליה ויסרתך במשפט דהא אימתי
 ישיש ג ייבורי בשעתא דדינא . (וכה לאו הכי אלא) מאי ויסרתך למשפט אלא כתיב יי
 במשפט יבא עם זקני עמו . ובהוא יומא אקדים קב"ה אסוותא לישראל עד לא
 ייעלון לדינא בגין דייכלון לקיימא ביה ומאי אסוותא היא דבכל שעתא ושעתא קב"ה
 יכיב יסורין לישראל זעיר זעיר בכל זמנא חמנא ובכל דרא דרא בגין דכד ייעלון
 ליומא דדינא רבא דייחון מתייא לא ישלוט עליהו דינא . ונקב לא אפקך מהו . אלא
 כד ישראל בלחודייהו ולא עאלין דדינא עם שאר עמין קב"ה עביד לון לבו משורת
 הדין והוא מכפר עלייהו ובזמנא דעאלין דדינא בשאר עמין מה עביד ידע קב"ה דהא
 סמאל אפטרופוסא דעשו ייתי לאדכרא חוביהו דישאל וכניש כלבו לגביה ליומא
 דדינא והא קב"ה אקדים לבו אסוותא ועל כל חובא וחובא לקי ונקב לבו דיסורין
 זעיר זעיר . ודא הוא ונקב דיסורין ובג"כ דדינא דקשט לא אפקך מפלמא דדינא בתר
 דסבלת ייסורין זעיר זעיר בגין דהכוון זכאין ליומא דדינא רבא . כד אחאן לדינא
 אהפרע מנכון זעיר זעיר בגין דהכוון זכאין ליומא דדינא רבא . כד אחאן לדינא
 אחא סמאל כזמא פתקין עליהו . וקב"ה אפיק פתקין דיסורין דסבלו ישראל על כל
 חובא וחובא ונמחו כל חובין ולא עביד לון וותרנותא כלל דקין תשש כמים וחיליה
 דסמאל ולא יכל לון . ויתעבר מפלמא הוא וכל סטרוי וכל עמין ככ"ד ואתה אל
 תכלית יא תירא עבדי יעקב וגו' בג"כ ויסרתך למשפט ונקב לא אפקך דוד מלכא אמר יכי
 כנה הרשעים ידרכון קשה כוננו וגו' . ואע"ג דהא קרא הא לוקמוס על שבעא ויואח
 ממנן דחוקים אהמר אכל האי קרא על סמאל ויסעתיס חוף הכי אהמר דכל עובדיו
 ועיטוי על ישראל ניביו . בלק ובלעם הכוא ארח ממם נקטו ובה אהמר דחבורא בישא
 עבדו . אמרו עמל"ק ע"ס ל"ק עמא דלקא לון כחויא דמזי בזבא דיליה הא אק
 יחיר . בלק ב"א ל"ק . אחא מאן דלקי לון כרעותיס . בלע"ס בל ע"ס . לית עמא ולית
 רעיא שמא דילן גרים לשיאלא לון ולאפקרא לבו מפלמא וקב"ה חשיב בגוונא אחרא
 א שמיכון בבלק ב"ל בבלעם ב"ל הא *בלב"ל מה אחון אשתארו עמ"ק בלב"ל עמקא
 דמתשבה דלכון דלא ישלטון בעלמא . ולא ישתארוין בעלמא . אר"ש אלעזר יואח אהרת
 אכל בלק תיפא רוחיה בניהבס . ובלעם ישתחקון חמן גרמיו ורוחיס . וככי הוא עיטא
 בישא נטלו על פטרונו . על האי כה דחשיבו לאפקרא להאי כה וחשיבו לסטרא
 בישא לסלקא ליה בפומא ובעובדא . אמר הכוא רשע . קדמתי אשתדלו ולא יכילו .
 דוד הפלגה אשתדלו ולא יכילו . עבדו עובדא ופומא חסר מנייהו דלישנכון אשתבלב
 ולא יכילו אכל אתה הא פומך שן ולישך מתחקון בתרין סטרין אלן את אשר תבדך
 מבורך ואשר תאור יואר . הכוא סטרא דאת בעי לסלקא לעילא בפומך ולישך אשתליק
 והכוא סטרא דאת בעי למילט בחילא דפומך תילוט * (וכטרא קמך) וכלא כך תליא

(ג"ה ואף הכי
 סטרא קמך
 לנח"ה)

דבא עובדא אחתקן . אבל במלכ סליא כלא וע"ד *עובדא דנחש אנה אחתקן ואנת ס"ה עובדא
תשלים כלא בפומך כהוא סטרא דחברך מבזוך והכוא סטרא דתאור יואר . וכו' לא
ידע דקב"ה *מסיר שפך לנאמנים וטעם זקנים יקח וכלא דרשותיה קיימא . מסיר איוב יב
שפך לנאמנים אלו דור הפלגה דבלל לישכחו דלא ישתון במלכ כלל דכתיב *אשר בראית יא
לא ישמעו איש שפת רעבו . וטעם זקנים יקח אלו בלעם ובלק דתרווייכו כוו בעיטא
זדא דכתיב ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח . ת"ח הכוא רשע דבלעם כל עובדיו
נבים ברום לבא . תרווייכו כוו סלקין קרבנא דכתיב ויעל בלק ובלעם . וכל מדבחין
בלק כוכ מסדר . ואיכו רשע כוכ משבח גרמיה ואמר את שבע המזבחות ערכתי
ואעל פר ואיל במזבח . ואלו לבלק לא שהך בדיה . אמר קב"ה רשע כלא ידענא
אלא שוב אל בלק ואת לא צריך למללא אלא וכה תדבר כה"ד וטעם זקנים יקח .
ד"ה וטעם זקנים יקח דכתיב וילכו זקני מואב חקני מדין וקסמים בידם . טעמא
דאינון זקנים נטל מגיבוהו ולא יכילו למשלט בחרשייכו כלל . וידברו אליו דברי בלק .
מלין באתגליא ולא בלישו פנים אודנא כוכ ופגים עינא ופגים רגלא . מתלת
דוכתין כוכ פגים . מתוקן כוכ לסטרא אחרא וכיזי אלטריך להכוא סטרא אחרא
אתר דשריא פגים זינא לזיניא :

ויאמר

אליהם ליו פה הלילה והשיבותי . אינון כתיב וידברו אליו . ואיכו כתיב
ויאמר אליהם . ליו פה הלילה . בגין דליליא איכו שעתא דסטרא אחרא
כיו לחרשיא בשעתא דמשחכו ושלטי סטרי בישין ומחפשטן בעלמא . כאשר ידבר
י"י אלי . שבוני קא משבח גרמיה בשמא דיי' . וישבו שרי מואב . ושרי מדין אתפרשו
מגיבוהו ולא בעו למיחב תמן וכסי מואב אשתחרו דכתיב וישבו שרי מואב בלחודייכו
יאות עבדי מדין דאתפרשו מכל וכל מגיבוהו ואלמלא לא כוו מחאן בסופא דכוו
בעיטא דבלעם לשלח נשיכון לישראל בשטים למטעי לון וקרא חוכא דלכון
דכתיב *כי לוררים הם לכם בנכליכם אשר נכלו לכם על דבר פטור ועל דבר כזי
בת נשיא מדין אחותם וגו' . בתרין אלין חאבו וכוה חוכא דלכון סגי . מחו בזנב
לבתר . ובג"כ אלין אשתחרו בדיה ואלין אזלו בלחודייכו . ד"ה וישבו שרי מואב עס
בלעם כמה יאות כוכ לון לבני מדין דאזלי אי רעותא דלכון כיו . אבל ישיב דיתיבו
אינון דמואב גרמא לון טב בגין דאשתחרו תמן ומאן דאזלו אינון דמדין גרמי לון
בזב מ"ט אלין חששו ליקרא דמלכ דקב"ה ויתיבו ואלין לא חששו לה כלום ואזלו
לארחייו בשעתא דאמר הכוא רשע והשיבותי אתכם דבר כאשר ידבר י"י . מיד
אזעזעו אינון דמואב למלכ דא ויתיבו תמן . ואינון דמדין לא חששו לדא כלו' ואזלו
לון ואחששו לבתר ועל דא וישבו שרי מואב עס בלעם . בכהוא ליליא הכוא רשע
לחש לחשיין ועבד בלטיין ואמשך עליה רוחא מלעילא מיד ויבא אלקים אל בלעם
אלהים סחם דרגא דיליה מסטרא אחרא דשמאלא .

ויאמר

מי האנשים האלה עמך . דרגא דיליה מסט"ה דשמאלא כוכ דקא אלטריך
למשאל ואט"ג דחריי"ה אתערזו דא בנזנא אחרא ואינון אמרי דקב"ה (עבד
כיו) נסיונא עבד ליה במלוי . תלתא כוו חד חזקיה . וחד יחזקאל . וחד בלעם . תרין לא
קיימו כדקא יאות וחד קאים ומנו יחזקאל דכתיב *התחיינה העמוות האלה ואיכו תב ואמר יחזקאל לו
ויאמר י"י אלקים אתה ידעת . חזקיהו אמר *מארץ רחוקה באו אלי מבבל . בלעם אמר מלכיה ב כ
בלק בן פטור מלך מואב שלח אלי חשיב אנה בעיני מלכין ושלטיין וקב"ה שאל ליה למטעי
ליב דכתיב *משגיף לגוים ויאבדם ואוקמוה . חד כותי שאל לר' אלעזר א"ל חילא איוב יב
חקיפא חזינא ביה בבלעם יתיר ממשה דאילו במשה כתיב ויקרא אל משה ובבלעם

כחיצ ויקר אלהים אל בלעם וכחיצ ויבא אלהים אל בלעם. אמר ליה למלכא דחיצ ברכייה על כרסייה. חד סגיר קרא לתרעא. אמר מאן הוא דבטש לתרעא. אמרו סגיר פלן אמר לא ייעול כהא ולא יטנף היכלא ידענא דאי בשליחא אימא ליה לא חייס. ויזיל ברי ויסחאב ויקרב בהדיה. אבל אנא איזיל ואגזיס. ביה דירחק ארחיס ממוחצא דברי ולא יסאב ליה. אקדים מלכא ואתא לגביה ואגזיס. ואמר ליה סגיר מעג רגלך מארחא דברי שארי חמן ואי לאו אומינא דחתיכין יעבדון גופך בני שפסותי. רחימא דמלכא קרי לדשא. אמר מלכא מאן הוא. אמרו רחימך פליגא. אמר רחימא חביבא דנפשא לא יקרי ליה קלא אחרא אלא אנא. וזוה מלכא ואמר פליגא פליגא עול חביבא דנפשא רחימא דלי אחינו היכלין למללא עמיס. כך בלעם איבו סגיר רחיקא מבני נשא קרא לתרעא דמלכא שמוע מלכא אמר סגיר מסאבנא לא ייעול ולא יטנף היכלא דלי. אנא אנטרך למיזל לאגומא ליה דלא יקרב לגבי תרעא דברי ולא יסאב ליה וע"ד ויבא אלהים אל בלעם וגו' אמר ליה סגיר סגיר לא תלך עמכם לא תאור את העם כי ברוך הוא. לא תקרב לגבי דברי כן לעב כן לביס מסאב אנא בכלא. אבל במסע כחיצ ויקרא אל משה קלא דמלכא ולא ע"י שליחא אחרא. מאכל מועד מויכלא קדישא מויכלא מתקנא מויכלא יקרא דעלאין ותחאין תאיבין לגביה ולא יכלין למקרב לגביה: **ויאמר** בלעם אל האלהים בלק בן פזור. וכוה אמר מלך מואב מלכא חשיבא שלה אלי. מלך מואב חמו גאותא דהכורא רשע (דאפילו ליה לבלק לא חשיב כלום) דכחיצ מלך מואב ולא אמר למואב מכלל גברא דלא אחזי למלכא וכוה אחעביד מלכא. למואב קדמאח מה כחיצ ביה וכוה נלחם במלך מואב הראשון מלכא בר מלכא. חשיבא בר חשיבא. אבל דא מלך למואב כחיצ. קרא אסכיד מלך למואב. וכוה אחעברנא דאחכוון הוא לגאותא לבא רב. כל מלכין דעלמא שלחין לגבאי שלוחיון (ו"ל ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן פזור מלך מואב שלה אלי חמו גאותא דהכורא רשע דאמר מלך מואב ולא אמר מלך למואב במלכא דמואב קדמאח מה כחיצ ביה וכוה נלחם במלך מואב הראשון מלכא בר מלכא חשיבא בר חשיבא אבל דא מלך למואב כחיצ וקרא אסכיד עליה מלך למואב בעת הכיז גברא דלא אחזי למלכא וכוה אחעביד מלכא. וכוה אחעברנא דמחכוון לגאותא לבא רב דכל מלכין דעלמא שלה לגבאי שלוחים וחשיבנא גביה) (וחשיבנא לגבייהו):

רבי פנחס כוח איזל למחמי ברחיס אנתו דרבי שמעון דכות במרעא וכוה אזלי עמיס חברייא וכוה כוח רכיב בחמריה. עד דכוח איזל בארחא פגע בתרין ערבאי אמר לון בחקל דא אחער קלא מיומין דעלמא אמרו ליה מיומין דעלמא לית אכן ידעין. מיומין דילן אכן ידעין דכא יומא חד כוו חינון לסטין מקפחי ארחין דגוברין בהכור חקלא ופגעו באינון יודאי ואחו לקפחא לון. ואשתמע מרחיק בהאי חקל קל דחמרא דא דנכח תרי זמני. ואתא שלובא דאשא בהכור קלא (ו"ל בהכור חקלא) ואוקיד לון ואשתויבו חינון יודאי. א"ל ערבאי ערבאי במלה דא דקא אמרתון לי תשתבזון יומא דא מלסטין אחרטין דקא מנחן לבו בארחא. בכה ר' פנחס אמר מאריס דעלמא רחשא דניסא דא עבדא בניני ואשתבזון חינון יודאי ולא ידענא. פתח ואמר (סהלס קלי) לעושא נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו. כמה טיבו עבד קב"ה עס בני נשא וכמה ניסין ארחיש לון בכל יומא ולא ידע אלא איבו בלחודי ב"ר קס בצפרא וחוויל אחי לקטלא ליה וב"ר שוי רגליה על רישיה וקטיל ליה ולא ידע ביה בר קב"ה בלחודי הוי לעושא נפלאות גדולות לבדו. ב"ר איזל בארחא ולסטין מחכאן ליה למקטליה אתא אחרא ואתייב בופרא תחותיה וכוה אשתויב ולא ידע טיבו דעבד ליה קב"ה ונסא דארחיש ליה בר איבו בלחודי הוי לעושא נפלאות גדולות לבדו. לבדו עבד וידע. ואחרא לא ידע. אמר לחברייה חברייא

מה דשאלנא להכי ערבאי דמשכחי תדיר בחקלי אי קלא דחברייא דאינון משתדלי
 באורייתא שמתו דכא ר' שמעון ור' אלעזר בריה ושאר חברייא אזלין לקמן ולא ידעין
 מנן ושאילנא להכי ערבאי עלייכו דידענא דקליה דר"ש ירגיז חקלין וטורין ואינון
 גלו לי מה דלא ידענא. עד דכוו אזלין אינון ערבאי אהדרו לגביה אמרו ליה סבא
 סבא אנת שאילתא לן מן יומין דעלמא ולא שאילתא על יומא דא דחמינא תווכא על
 תווכא חמינא חמשא בני נשא יתבין וחד סבא בדייכו וחמינא עופי מתכנפי וקא
 פרשין גרפין על רשייכו אלן אזלין ואלין תבין וטולא לא אשתעבר מעל רשייכו וסבא
 סבא אריס קליה עלייכו ואינון שמעין. אמר על דא שאילנא. ערבאי תכבון
 ואחרא דא תכא מתקנא קמייכו בכל מה דתבעון תרין מלין אמרתון לי דחדינא בכו
 אזלי אמרו ליה חברייא הכוא אחר דר"ש שארי ביה כיך אן ידעין אמר לון שבוקו
 למארי פסיען דבעירי דכוא ידריך פסיעוי לחמן לא כוי טעין חמוריה וחמוריה סאטי
 מאחרא תרין מלין ואולי לחמן שארי נכיק חלת זמנין. נחת ר' פנחס אמר לחברייא
 נחתקן לקבלא סבר אפי יומין דכשתא יפקון לגבן אנפי רבדרי ואנפי זוטרי שמע ר"ש
 נהיקו דחמורא אמר לחברייא ניקוס דכא קלא (דההוה) דחמורא דסבא חסידא אשתר
 לגבן קס ר' שמעון וקמו חברייא. **פתח** ר' שמעון ואמר "מזמור שירו לוי" שיר
 חדש כי נפלאות עשה וגו'. מזמור זקיק טעמא לעילא (שירא יתמא קריין להאי)
 אמאי אלא רשום טעמא רבא דכא אחי הכוא מזמור מהעטרא בעטרא עלאה לעילא
 על רשיה ואחי זקיק מאן כוא אמר שירא דא אינון פרוח באינון גושין דכוו געאן.
 שירו לוי שיר חדש למאן כוא אמרין שירו לכמה רחיקין לכמה ממנן לכמה דרגין
 דכוו אתאן תמן ונפקו לקבלא ליה לארונא (ספס) ולכון כוא אמרי שירו לוי שיר חדש
 דכר. מ"ט ככא שיר ומשא אמר שירא מוקבא אלא הכס במשא ארונא חדא (י"א)
 (לחודא) זאת נפקת מן גלותא היא ואוכלוסכא ולא יתיר וגי' את השירא הזאת
 מוקבא. אבל ככא ארונא ומא דכוא גניו בגויה נפיק ובגין הכוא דכוא גניו בגויה
 אשתר שיר חדש דכר. כי נפלאות עשה מה דעבד בפלשתים ומא דעבד בטעוותהון.
 הושיע לו ימינו למאן לעלמו. מאן עלמו הכוא מזמור עלמו ורוחא עלאה קדישא
 דגניו ביה. ימינו הכוא דירית סבא. ודא ימינו אשתקף בכהוא מזמור ולא שביק ליה
 בידא דאחרא. ככא אית לגלאה מלכ חדא כל זמנא דכהוא ימינא כוא לארשא
 ניסא כוא אשתקף בכהי מזמור ושוי ליה לקמיה לאתקפא ביה ככא דאשתקף ימיניה
 בחדוי דבריה לקמיה ואמר מאן כוא דיקרב לגבי ברי כיון דסרח לגבי אבוי שוי אבוי
 ידוי על כתפוי לאחורא ושדייה בידא דשנאוי. כביכול בקדמיתא כתיב "ימייך לוי" שמת מו
 נאדרי ככה. ככה מאן הכוא דאשתמודעא. בערביא קורין לחדוי דכר נס כח
 סכוא ימינא נאדרי ואשתקף ככה. מאן כוא דיקרב לגבי ברי. לבחר מה בתיב
 "השיב אחר ימינו מפני אויב". שוי ימיניה על כתפיה ודחי ליה בידא דשנאוי בקדמיתא איס ב
 ימיניה לקמיה בחדוי לאתקפא ביה ולבחר לאחורא על כתפוי לדחייא ליה והכא
 הושיע לו ימינו ורוע קדשו תרין דרועין לאתקפא ביה. אי אינון פרות דלא אשתרגילו
 בנסין אלא הכוא שעתא בגועא דלכון אמרו שירתא דא. נהיקו דחמורא דסבא חסידא
 דרגיל בנסין עאכ"ז דאמר שירא. חברייא אי תימרון דחמורא לא כוא ארתיס ככך מיומי
 דאבר' עלמא. פוקו וחמו אחון דבלעס חייבא דלנחת לרבונה בכלא. חמוריה דרבי

פנחס בן יאיר עאכ"ו • ותו אחון דבלעס דד מלילת מלאכה עילאכ כוכ עליה מנעילא •
 כשתא חית לגלגה חזרייא שמעו פי האחון דאברי ע"ש בין השמשות סלקא בדעתיכו
 דפומא כוכ פתיחא מהכוא זמנא • חו תנאי דאתי קב"כ מהכוא זמנא • לאו הכי
 ורזא הכא דאתמוסר לחכימי דלא משגחן לטפשו דליבא • פי האחון דרגא דאתני
 הכוא עליה דסטר נוקבי הכוא כוכ דשריא על הכוא אחון ומליל עלה וכד ברק
 קב"כ להאי דרגא דאקרי פי האחון סתם ליה בגו (האחון) נוקבא דחכומא רבא
 ואסתים עליה עד הכוא זמנא • כד מטא הכוא זמנא פתח הכוא נוקבא ונפק ושרא
 עליה ומלילת • כנוונא דא ותפתח הארץ חת פיה • חת לאסגאח דומ"ס דאיכו פי
 הארץ • חת פי האחון לאסגאח קמריאל דאקרי פי האחון • פי הבאר כנוונא דא
 נמאן פי הבאר הכוא דרגא דכוכ ממנא עליה לחתא ואיכו תחות פי יי ומאן איכו
 יאדרי"אל שמי • תלת פומין חלין אתבריאו ע"ש בין השמשות בשעתא דקדש יומא
 סלקא פי דממנא על כל שאר פומין ומאן איכו הכוא יומא דאסתלק ואחקדש בכלא
 הכוא דאקרי פי יי ע"ש בין השמשות אברון שאר פומין • אחקדש יומא סליק פומא
 דשליט על כלא פי יי • אדכי חמו לר' פנחס דכוכ חתי מטו לגביה אחא ר' פנחס
 וגשקיה לר"ש • אמר נשקא פי יי דאחכסם בצוסמין דגתא דיליה • חדו כחלא
 ויתבו • כיון דיתבו פרחו כל חינון עופין דכוו עבדי טולא ואחזדרו • אבדר רישיה
 ר"ש ורמא לון קלין ואמר עופי שמיא לית אחון משגיחין ביקרא דמאריכון דקאים
 ככא • קיימו ולא נטלו מדוכתיכו ולא קריבו לגביכו • א"ר פנחס אימא לון דיבכון
 לארחיכו דכא לא יבין לון רשו לאבדרא • אר"ש ידענא דקב"כ בעי למרחש לן
 ניכא • עופין עופין זילי לארחיכו ואמרו להכוא דממנא עליכו דכא בקדמיחא כוכ
 ברשותיה וכשתא לאו ברשותיה קיימא אכל סליקנא ליה ליומא דטנרא כד סליק
 עיבא בין שני הקיפין ולא מתחבראן • אחזדרו חינון עופי ואילו • אדכי הא תלת
 חילגין מתפשטן ענפין תלת סטרין עליכו ומעיינא דמא נבעין קמייכו • חדו כלכו
 חזרייא וחדו ר' פנחס ור"ש • אמר ר' פנחס טורח כני כוכ לאינון עופי בקדמיחא
 וטורח בעלי חיים לא בעין דכא יורחמו על כל מעשיו כחיב • אמר ר"ש אנא לא
 אטרחנא לון • אכל אי קב"כ חס עלן לית אכן יכלין לדחיי מתנן דיליה • יתבו תחות
 שיר ד הכוא חילגא ושתו מן מייה ואחכנו חמן : **פתח** ר' פנחס ואמר מעין גנים באר
 מים חיים ומזלים מן לבנון • מעין גנים ובי לית מעין אלא הכוא מן גנים • ובה
 כמה מעיינין טבין ויקרין אית בעלמא • אלא לית כל הנאות שוין • אית מעין
 דנפיק במדברא באתר יבישא הנאה אית למאן דיתבי ושחי אכל מעין גנים כמה
 איכו טב ויקירא הכוא מעין עבד טיבו לעשבין ואיצין מאן דקריב עליה אחכי
 בכלא אחכי במיא אחכי בעשבין אחכי באיצין הכוא מעין מתעטרא בכלא •
 כמה וורדין כמה עשבין דריחא סחריה כמה יאות הכוא מעין משאר מעיינין
 באר מים חיים וכי אוקימנא כלא כנסת ישראל קאמר איבי מעין גנים • מאן
 גנים חמש גנים אית ליה לקב"כ דקא משתעשא בכו ומעיינא חדא עלווייכו דקא
 אשקי לון ורוי לון טמיר וגניז וכלכו עבדין פירין ואיצין גתא חדא אית לחתא מנייכו
 והכוא גתא נטיר סהרא מכל סטרין דעלמא תחות האי גתא אית גנים אחרנין
 עבדין איצין לזנייכו • והאי גתא אחספך וכו מעין דאשקי לון באר • מים חיים
 כד אטריך הוי מעיין וכד אטריך הוי באר מה בין האי להאי לא דאמי כד אחמשכן

מיה מאליהו . לכד שאבין מיה לאשקא . ונחלים מן לבנון . מאי נחלים אלן נחלים
 אהדרו למטיין *כד נבעין מיין ונחלים טפין *לעילא אלן בחר אלן מיין מחיקן ^{ס"ה דלכא}
 דנפשא אזלא אבתרייהו . כך אינון חמש מקורין דנפקו מן לבנון אחטבידו נחלים ^{ס"ה מלעילא}
 בכהי מעיין כך קב"ה רחיש לן ניסא באתר דא קרינא על מעיינא דא קרא דא
 ס"ה מאי נחלים אלן חמש מקורין דנפקו מן לבנון לעילא אחטבידו נחלים דכד אהדרו
 גמטיין נבעין מיין ונחלים טפין אלן בחר אלן מיין מחיקן דנפשא אזלא אבתרייהו
 כך קב"ה רחיש לן ניסא באתר דא בכהי מעיין ועל מעיינא דא קרינא קרא דא) .
 הו **פתח** ואמר י"י תאור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לחפשה וגו' כמה טבין ^{דברים ב}
 אינון ארחין ושבילין דאורייתא דהא בכל מלכ ומלכ איח כמה עיטין כמה טבין לבני
 גשא כמה מרגלאן דקא מנהרן לכל סטר ולית לך מלכ באורייתא דלית בהכמה בזוינון
 מנהרן לכל סטר . האי קרא איכו כפוס פשטיה . ואית ביה כפוס מדרשיה . ואית ביה
 חכמתא עלאה לאזכרה למאן דאטריך . זכאה חולקיה מאן דאשתדל באורייתא תדיר .
 מאן דאשתדל בה מה כתיב ביה . י"י אס בתורת יי' חפזו ובתורתו יבנה יומם וליל . ^{חברים ה}
 ויכיה פען . אמאי דא סמיך לרא . אלא מאן דאשתדל באורייתא יומם וליל לא
 ליהוי כאלה יבישא אלא כעץ שחול על פלגי מים . מה אלן איח ביה שרשין ואית
 ביה קליפין ואית ביה מוחא ואית ביה ענפין ואית ביה טרפין ואית ביה פרחין ואית
 ביה איבא שבעת זינן אלן סלקין (לשבעה) *עשר לשבעין . אוף מלין דאורייתא איח ^{ס"ה לעשר}
 בכו פשטא דקרא . דרשא . רמז דקא רמז חכמתא . גימטריאות . רזין טמירין .
 רזין סחומין אלן על אלן . פסול וכשר . טמא וטהור . אסור וכתר . מכאל ולכלאה
 מתפשטאן ענפין לכל סטר וכיה כעץ ודאי ואי לאו לאו איכו חכם בחכמתא . ת"ח כמה
 חביבין אינון דמשתדלי באורייתא קמי קב"ה דאפי' בזמנא דדינא תלייא בעלמא
 ואחתייב רשו למחבלא לחבלא קב"ה פקיד ליה עלווייהו על אינון דקא משתדלי
 באורייתא וכי אל קב"ה . כי תאור אל עיר בנין חוביסון כגיאין דהטאן לקמאי
 ואחתייבו דדינא ימים רבים . מאי רבים . (תלחא יומא דא בחר דא אקרי ימים רבים אוף
 הכא כי תאור אל עיר ימים רבים) תלחא יומין דא בחר דא דאשתמודעא דבר במתא
 מנלן דימים רבים תלחא יומין אינון דכתיב ^וואשח כי יוזב זב דמה ימים רבים . ויקרא עו
 וי' ימים רבים אינון אלא תלחא יומין דא בחר דא אקרי ימים רבים . אוף הכא כי
 תאור אל עיר ימים רבים תלחא יומין דא בחר דא דאשתמודעא דבר במתא . תא
 ואפקיד לך על (כל) בני ביתי . לא תשחית את עמך דא ת"ח דדא איכו במתא
 דאיכו אילנא דחיי אילנא דיהיב איבין . (ד"א) את עמך הכוא דיהיב עיטא למתא
 לאשתובא מן דינא ואוליף לון ארחא דיהבון בה . וע"ד לא תשחית את עמך לנדות
 עליו גרזן לנדהא עליה דינא ולא לאושטא עליה חרבא מלכא . חרבא משננא הכיא
 דקטלא לשאר אינשי דעלמא . כי ממנו חאכל וכי הכוא מחבלא אכיל מניה . לא .
 אלא כי ממנו חאכל הכיא עגרא תקיפא הכיא דכל רוחין תקיפין וקדישין נפקין מנה
 דלית הנאה ותיאובתא לרוח קודשא בכהי עלמא אלא אורייתא דהכוא זכא כביכול
 איכו מפרנס לה ויהיב לה מזונא בכהי עלמא יתיר מכל קרבנין דעלמא . בקרבן
 מה כתיב ^זאכלתי יערי עם דבשי אכלו רעים . ומיומא דאתחרב בי מקדשא ובטלו ^{זר ס}
 קרבנין לית ליה לקב"ה אלא אינון מלין דאורייתא ואורייתא דאשתדשא בפומיה בג"ד
 כי ממנו חאכל ולית ליה מזונא בכהי עלמא אלא ממנו ומאינון דכוותיה וכיון דממנו
 חאכל ואיכו לך לאו לאו חכמות . הוי (עמיר) זכיר ביה דלא תקרב ביה כי האדם

עץ השדה דא אקרי אדם דאשמוע עילא ותחא . עץ השדה חילגא ברברא וחקיף דהכוא שדה
אשר זרכו יי' (דא) סמך עליה חילן דאשמועע להכוא שדה חדיר . לבא מפניך במזור מלה
דא אהדר לנישא דקרא דכתיב לא תשחית את עץ הכוא דיהיב לון עיטא ואתקין למחא לבא
מפניך במזור איזו יכיב לון עיטא לאתקנא ולאהדרא בחיובתא ואתקין לון מאני חיינין * בויקנס
ושופרין . לבא מפניך . מאי לבא מפניך לבא לקמאי ולאעלא מפניך מקמי דחילו דילך . במזור
באחר דעלאין ותחאין לא יכלין לאעלא תמן ומאן איזו דרגא דבעלי תשובה עאלין תמן ומאן
איזו תשובה דא איזו מזור אחר תקיף וטנרא תקיפא וכיון דעיטא דא נטלין אגא מכפר לחובייהו
ואתקבלין ברעוא לקמאי וכל דא פקיד קב"ה על חינון דמשחלי באורייתא בג"כ זכאין חינון דקא
משחלי באורייתא חינון חילנין ברברין בבהי ענמא . חמו מה עבד קב"ה
דנטע חילין חילנין זכאח ארחא דא ולא די חילגא חדא אלא תלתא חילנין ברברין פריסן
ענפין לכל סטר עבד לן קב"ה יכא רעוא קמי שמיא דלא יתעדון לעלמא חילנין חילין ודא
משיינא מאחר דא ועד יומא קיימין תמן וככוא מעיינא דמיא וקראן לון צי נשא לניבו דרר
פחם בן יאיר ע"כ . (מסר וזהו) פתח ר"ש ואמר וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים
ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך * ח"ה הכוא רשע דעשו יכיב עיניו
לעיניא על נשין ובגיניא אתקין חיקויי יעקב שוי שפחות בקדמיתא ובנייהו לבתר דחשיבו יתיר
לאח אבתייהו ובנכא לבתר . לבתר יוסף ובתרה רחל וכו' עבד לפניהם כד כגידו כלבו
מה כתיב (ראשית ג') ותגשנה השפחות הכה וילדיהן ותשתחווין ולבחר כתיב ותגש גם לאח
וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וגו' . ודא יוסף לבתריחא כוכ ורחל לקמיא אלא ברא
טובא ברא רחמא לדיקא דעלמא יוסף כיון דחמא עיניא דהכוא רשע מסתכל בנשין דחיל על
חמיה נפיק מאבתייהו ופריש דרועיו וגופיה וכסי עלה בגין דלא יתן הכוא רשע עיניו באמיה
כמה אחגי שית אמין לכל סטר וחפא עלה ולא יכל עיניא דהכוא רשע לשלטה עלה . כגוואל
דא וישא בלעם את עיניו עינו כתיב הכוא עינא בישא (תרין עינין כוכ זקיף אלא בשעתא) דבעא
לאסתכלא עלייהו . וירא את ישראל שוכן לשבטיו מהו שוכן לשבטיו אלא שבעא דיוסף כוכ
תמן ושבעא דנימן . שבעא דיוסף דלא שלטא בכו עינא בישא דכתיב (שם מע) בן פורת יוסף
מאן בן פורת דאתגי לכסאה על חמיה בן פורת עלי עין דלא שלטא ביה עינא בישא . שבעא
דבנימין דכתיב ביה (דברים ג') ובין כתיפיו שכן . וכתיב ישכון לבטח . מאי לבטח דלא דחוי
מעינא בישא ולא דחיל מפגעיין בישין . אמר הכוא רשע אגא אעבר שורה דא דלא אתקיים
ואגא אסתכל כדקא יאות . רחל כות תמן חמאת דעינא דהכוא רשע משננא לאבאשא מה
עבדה נפקת ופרישת גדפהא עלייהו וחפאת על ברבא הכ"ז וישא בלעם את עיניו וירא את
ישראל . כיון דחמא רוח דקודשא עינא משננא מיד ותבי עליו רוח אלהים על מאן על ישראל
דפריש גדפיו וחפא עליהו . ומיד תב הכוא רשע לאחורא בקדמיתא ברא חפא על חמיה
ובשתא חמיה חפאת על ברא . אמר קב"ה בכהו שעתא דחפא איזו על רחל חמיה דלא
ישלש עינא דהכוא רשע עלה חייך בשעתא דיימי עינא בישא אחרא לאסתכלא על צד ועל צד
אמך תחפי עליהו . את חפית על אמך . אמך תחפי עלייהו את חפית על אמך אמך תחפי
עלך . וישא את עיניו וירא את הנשים . כאי קרא ברא דחכמתא אתמר ביומי דכפורי דבי עלמא
קיימי דגינא וישראל חייבין בחיובתא קמי קב"ה לכפרא על חובייהו וככוא מקטרגא קיימא עלייהו
דחשיב לאובדא לון על חובייהו שלמי ליה הכוא דורונא . וכדון כתיב כי אמר אכפרה פני
במנחה הכוללת לפני לבתר דמקבל הכוא מקטרגא להכוא דורונא אתהפך לבו סניגורא זקיף
חמי לון לישראל כלכו מתעקן בתעניתא יחפי רגלין חמי נשין חמי ימוקין כלכו בתעניתא כלכו
נקיים

נקיים בנקיו ויאמר מי אלה לך שמא קדישא לך. מי אלה לך. שאיל על יוקו ואמר
 בילדים אשר חנן אלהים את עבדך וכי אמאי אלטרירך לאתבא ליה כלום. אלה כיון
 דמקבל הכוא שוחד אתהפך לבו סניגור. זקיף עיניו וחמי לון לישראל כגונא דא
 חשיב דבגין דחילו דיליה חינון קיימין כך. שאיל על יוקו ואמר מי אלה לך (ואמר בארמ
 סחיס בילדים) מכו מי אלה לך. אלא אמר חינון אתון דחבתון קמי מלכא. אבל חלון
 נוקי אמאי קיימין הכי מי אלה לך. ויאמר בילדים רוח קודשא אמר וע"ד זקיף
 טעמא ויאמר בילדים בארמ סחיס. אשר חנן אלהים את עבדך וכי רוח הקדש אמר
 את עבדך. אלא רוח קדשא. אמר חלון חינון יווקי דלא חאבו ולא טעימו טעמא דחטא
 ומסר לון קב"ה בידא דהכוא ממנא דילך וקטיל לון בלא חובא כד"א יומיד עושקיס קטל ד
 כח ודא הוא את עבדך. כיון דשמע מאינון יווקי מיד סליק לגבי קב"ה ואמר מאריס
 דעלמא כל ארמך דינא דקשט ואי דינא שריא על ישראל בגין חוביהון איבו. יווקין
 דלכון דלא חאבו לקמך אמאי מסרת לון לקטלא לון בלא חובא. וקב"ה נטיל מלוי
 בצך וחס עלייכו. וכהיא שעתא לא היו אסכרר בתנוקות והכוא מקטרנא נטיל קנא
 מהכוא ממנא דחיות ידי. אמר. וכי לייבי קב"ה חינון דמחלבשן בחטאין וחובין
 ולהכוא ממנא דלי מסר יווקין בלא חובא דלא טעמו טעמא דחובא מיד אול לאפקא
 לון מחיות ידי ולא ישלוט בכו. וע"ד אקדים ליכואמר ליה בילדים אשר חנן אלהים
 את עבדך. להכוא עבדך בלא חובא ובלא חטא ובגין דלא יהא שבתא לממנא דיליה
 יחיר מניס בעא לאפקא לון מן ידיו. כד סלקין ללוחין דישראל ביומא דא קמי קב"ה
 מה כתיב וכו' עבר לפניכם בא רוח קודשא אעבר לקמייכו. (כד"א יויעבור מלכס מייס ב
 לפניכם) וכו' ודאי עבר לפניכם. וישתחו ארעא שבע פעמים רוח קודשא אעבר גרמיה
 לגבי עילא ז' זמין לגבי ז' דרגין עלאין דעליה ואקטין גרמיה לאכללא לון עמיה כל
 חד וחד. עד גשמו עד אחיו. להכוא דרגא דרמתי דא בן וצת חינון. בן צני כבורי שמו ד
 ישראל. בת כ"י רוח קודשא עבד אעירי דגרמיה עד גשמו. כיון דמטא לגביה חבט
 מניס ואודע ליה אערא דבנייכו לתתא ותרוויכו עלאין להיכלא טמירא גניא דיוס
 הכפורים אימא דילכון וחצטין על ישראל לכפרא לון דדין כתיב כי ביום הזה יכפר
 עליכם לטכר אתכם וגו'. אכפר עליכם לא כתיב אלא יכפר עליכם. והשתא בילדים
 חלון חנימין דכא קב"ה יכב לון ריון דאורייתא לאתטטרא בכו ולאשתכללא (י"א
 ולאשתכללא) בכו. עינא ציטא לא שלטא עלייכו בגין עינא טבא רוח קודשא דר'
 פנחס דשריא עלייכו. אתא ר' פנחס ונשקיה. אמר אלמלא לא אחינא ארמא דא
 אלא למשמע מלין חלון די לי. זכא ארמא דא דאחינא לגבך וקב"ה הכא דאסתכס
 עמנא. ולא די חילנא חד אלא תלת אכל מעיינא דא דיוקנא עלאס הוא לגבי הכוא
 מעיינא דטמיר וגני. תלת חלנין חלון תלת ארזין חינון דאקרון ארזי לבנון. ואינון
 דיוקנא דתלת חלנין רבדבין רוא דאבין (ס"א דאסתכס עמנא. מעיינא דא דיוקנא
 דהכוא מעיינא עלאס דטמיר וגני. תלת חלנין חלון חינון דיוקנא דתלת חלנין רבדבין
 רוא דאבין) זכא חולקנא דהיא שעתא. ארכינו חלנין חד על רישיה דרבי
 שמעון וחד על רישיה דרבי פנחס וחד על רישיה דרבי אלעזר אהפסטו ענפין לכל
 סטר על רישיכון דחצריא. ככס (י"א חדי) רבי פנחס ואמר זכא חולקי
 וחאין עיני דחמאן כך. ולא על דידך ועל ידי חדינא בלחודייכו אלא על רבי
 אלעזר ברנא קא חדינא דחשיב איבו קמי מלכא קדישא כחד מינן. קס ונשקיה
 אמר רבי שמעון אלעזר קוס בקיומך ואימא לקמי מארץ חלנין דיליה. קס רבי אלעזר.

מיכה ופתח

ואמר יעמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב וגו' . עמי כמה קב"ה אבא
 רחמן על בני אע"ג דחאבו גביה כל מלוי דרחימו לגבייהו כחאבא לגבי
 דריה . חטי דריה לגבי אבוי אלקי ליה כ"כ דאלקי ליה לא חב מארחיה . מוץ ביה
 במלין ולא קביל . אמר אבוי לא בעינא למטבד לברי כמה דעבדנא עד יומא אלו
 אלקייה יבא חשים דרישיה לא כאיבא דיליה גבאי . אבא מוץ ביה לא דיוקניה
 משתניא מה אעביד אלא חייל ואחחן לגביה ואימא ליה מלין רכיבין בגין דלא
 יתעבד . כן בכל זמין חיל קב"ה בישראל שארי עמכו לאלקא לא קבילו מוץ ביה
 לא קבילו . אמר קב"ה חמינא בברי דבגין מלקיותא דלקינא לון אינון חששו דרישיהו .
 בשנים סג ווי דבא מגו כאיבא דלכון חשינא אבא דכתיב "בכל רחם לו לר מופנא ביה
 איכה ד אשתנא דיוקנא דלכון דכתיב "חסך משחור תארים לא נכרו בנאות ווי כד אשתכלית
 ביה ולא אשתמודעו השתא אבא מתחננא לגבייהו גו תחומים . עמי מה עשיהי לך
 ומא בלחיתך ברי יחידא דלי חביבא דנפשי חמי מה עבדיה לך שליטת לך על
 כל בני היכלי שליטת לך על כל מלכין דעלמא ואי עבדיה לך עובדין אחרני ענה
 בי אנת הוי סביד בי . עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומא ענה אותו בלעם
 בן בעור . זכר נא הוי דכיר במטו מינך . מה יעץ . השתא אית לאשתכלא מה הוי
 עיטא דבלק על עמא קדישא (חסר כאן) ואורייתא לא חשיבת ליה לבלק כלום כמה
 דכוס ללכין דכתיב ארמי אוכד אבי * . אשורנו וגו' ליורא ודיוקנא דאבוי אחרשים
 ביה ממנא ומאכא זמנא דכוס במעבא דאמיס מסטרא דילה אמתתא ואושיט פסיכא
 סמחיל דא
 עס דא
 דאמיס אשורנו אושיט פסיכא לבד כנוונא דא ר"ל ודא הוא ומגבעות אשורנו
 במחיתתא עלאה גבעת חסר ו' (רמא דכלא הכיא עלאה דכלא) . במחיתתא
 דרקיעא ומגבעות באת ו' ואשלים לתרין סטרין חד דבא הכי גבעת לא אחפשא
 מן ברב לעלמין ולא שבקת ליה . וע"ד אשתכליל ו' בחדא לעלם . וחד דבא גבעת
 דלשתא ברב דאשתכליל בה אלטריך למנא דאחי כד ייתי מלכא משיחא לנעלה
 ליה גבעת עלאה ולאעלא ליה גו גדפכא בגין לאחקפא ליה ולאווקמא ליה בחיין
 עלאין ומנא יפוק בכווא יומא משיחא דוד . וזא דא "אספרא אל חק יי" אמר
 אלי בני אתה אני כיום ילדתיך . זמין אבא לומר להכווא אתה דאקרי חק ולבשרא
 ליה (אמר אלי בני אתה אני כיום ילדתיך) . בכווא יומא ממנא יפיק ליה בכווא חק
 מתחות גדפכא בכמה חיין בכמה עטרין בכמה ברכאן כדקא יאות וכווא חק לא
 ישתאר בלחודו . יתכליל ביה משיחא אחרא דריה דיוסף ותמן יתחקף ולא באתר
 אחרא ובגין דאיהו גבעת חתא דלית בה חיין ימות משיח דא ויתקטיל ויבא מית
 עד דתלקוט חיין גבעת דא מהכיא גבעת עילאח ויקום . ובג"כ במחיתתא
 דרקיעא ומגבעות שלים באת ו' על תרין סטרין אלין (כתיב) . אכל במחיתתא
 עלאה חסר בלא ו' לאחאח מלה דלית בה קושיא וספק . כן עס לבדד ישכון
 ביחודא בלא ערבוביא אחרא . כל יחודא שלים הכא איבו . יי" אלהינו יי" .
 דבא רזא דיליה מראש זורים איבו ואחיהיד ברישא בגזעא ושבילא . יי" דא רישא
 עלאה חוירא דסקא . אלהינו דא גזעא דאשתמר גזע ישי . יי" דא שבילא דלשתא
 ועל רזא דא אחיהיד ביה כדקא יאות . ובגין דאמתתא ביה שבילא אלטריך .
 (כאן חסר) רזא דאשתגור בתרי מחיתתי זכא חולקך רבי שמעון דוכית למלין עלאין
 דמאריך ומאריך אחרעי כך כמה שיעורא דמחיתן דשבילא דא בשיעורא עלאה דרישא
 וגזעא

שיון פ' שלה לך
 דק"א ז' מ'
 סמחיל דא
 עס דא

נהיר ודאי . אערך לך ואלפס . אערך לך מכו אלא אסדר לך בוינא דילך
 לאדלקא . כד"א ערכתי נר למשיחי . ולגבי בקר דיוסף קאמר דהכוא סדורא דבוינא
 דליה כוא . ואלפס . מכו ואלפס . הא כל בני עלמא מפאן ומחכאן לטיבו דקצ"ה
 ואפילו בעירי דחקלא ומכ שצחא דדוד יתיר מכל בני עלמא אלא מלך דא שאילנא
 וככי אמרו לי ואיכו מלך קשט דאחי מרחיק . נכורא קדמאח דברא קצ"ה כוא נהיר
 עד דלא הוו יכלין עלמין למסבלי . מה עבד קצ"ה עבד נכורא לנכוריה לאחלצשא
 דא דא . וכן כל שאר נכורין עד דעלמין כלכו אחקיימו בקיומייכו ויכלין למסבל .
 ובג"כ אחפשטו דרגין ואחלצשו נכורין ואינן אקרון כנפים עלאין עד דמטו להאי בקר
 דיוסף ואיכו נטיל כל נכורין עלאין ומגו דכל נכורין עלאין ביח תליין זייר סליק
 מסייפי עלמא עד סייפי עלמא דלעילא עד דעלמין דלחתא לא יכלין למסבל . אחא
 דוד ואחאן באי בוינא חופאח להאי בקר דיוסף לאתחפאח ביח ולקיימא עלמין דלחתא
 שמוט לו בסדורא דבוינא דא ועל דא כתיב בקר אערך לך ואלפס כד"א יוילפכו וכו' טכור
 (ג"א ובגין) * ובגין דהכוא בוינא דדוד איחי וביח תלייא אמר דאיכו ליכוי חופאח להאי בקר .
 דכוא בוינא חתא רבי אבא ונשקיה אמר אלמלא לא נפקא בארשא אלא למשמע מלך דא דיי .
 דוד ביש תליא (כו') עד דהוו אזלי . הא יונס חד מטא לגבי רבי אלעזר שריאח וקא מפלפא קמיח . אמר
 רבי אלעזר יונס כשרה מהימנא הוית חדיר בשליחותיך זילי ואימא ליח הא חברייה
 אחאן לגבך ואנא עמכו ונסא יתרחש ליח לתלחא יומין ולא ינפול עליה דחילו דהא
 בחדוך אן אזלין לגביה . אחיב זמנא אחרא ואמר לא חדינא סגיא ובאיש בעיני
 סגי על חד רמונא מליא דאחסיב תחותיה ויוסי שמיח . אזלח הכיא יונס מקמיח
 ואינן חברייה אזלו אמר רבי אבא לר' אלעזר מאי האי תווכנא סגי ממה דחמינא .
 ח"ל יונס דא אחת לגבאי בשליחותיך דרבי יוסי חמי דאיכו בני מרעיה וידענא מהאי
 יונס דאשתיב וחלופא אחסיב עליה ואחסי . עד דהוו אזלי הא עורבא חד קאים
 לקמייכו קרי בחילא ומפלפא לפלפא סגי . אמר רבי אלעזר להכי את קיימא ולהכי
 אנת מתקן זיל לאררח דהא ידענא . אמר ר' אלעזר חברייה נזיל ועגמול חסד לרמונא
 דהוב מליא מכלא ורבי יוסי שמיח דפקיעין איכו דהא אסתלק מעלמא דין גליח מאן
 דחזי לאשדלח ביח ואיכו קריב לגבן . סטו מארשא ואזלו לחמן . כיון דחמו לון כל
 בני מאתא נפקו לגבייכו . ועאלו תמן בני רבי יוסי דפקיעין אינן חברייה אלן .
 ברא זעירא כוא ליח לרבי יוסי ולא שביק לבר נש דימטי לערסא דאנזי בחר דמיח .
 אלא כוא בלחודוי כוא סמיך ליח ובכי עליה פומיה בפומיה מהדבקה . פתח הכוא
 דברים כז ינוקא ואמר מאריה דעלמא כתיב בלוריינא יכי יקרא קן נפור לפיך וגו' שלח
 תשלח את האם וגו' . כוא געי הכוא ינוקא ובכי אמר מאריה דעלמא קיים מלך
 דא דלוריינא תרין בנין בוינא מאבא ואמי אנא ואחסי זעירתא מגאי . כוא לך למיסב לן
 ולקיימא מלך דלוריינא ואי תימא מאריה דעלמא אס כתיב ולא אב הא הכא כולא כוא
 אבא ואמא . אימא מינת ונסיבת לה מעל בנין . השתא אבא דהוי חפי עין אנסיב מעל בנין
 אן דינא דלוריינא . כזו ר' אלעזר וחברייא לקבל בביח וגעוו דהכוא ינוקא פתח ר' אלעזר
 שני כה ואמר ישימים לרום וארץ לעומק וגו' . עד דהוב אמר ר' אלעזר קרא דא כוא עמודא
 דאשא פסיק בינייכו וכהוא ינוקא כוא דביק בפומיה דאנזי ולא הוו מתפרשאן .
 ח"ר אלעזר או בעי קצ"ה למרחש ניסא או בעי דלא ישתדל בר נש אחרא עליה אבל על
 מלין דהכוא ינוקא ודמעיו לא יכילנא למסבל . עד דהוו יתבין שמונו חד קלא דהוב
 אמר

אמר זכאח אנת רבי יוסי דמלין דכאי גדיא זעירא ודמעיו סליקו לגבי כרסייא
דמלכא קדישא ודנו דינא. ותליסר בני נשא אזנין קב"כ למלאך המות בניק וכו'
עשרין ותרין שנין אוסיפו לך עד דחוליף אורייתא לכאי גדיא שלימא חביבא קמי
קב"כ. קמו רבי אלעזר והזרייה ולא שבקו לבר נש למיקם בבייתא מיד חמו הכוה
נמודא דלשא דסליק ור' יוסי פתח עיניו והכוה יוקא דביק פומיה בפומיה. ח"ד
אלעזר זכאח חולקנא דחמינא תחית המתים עינא זעינא קריבו. לגביה וכוה הכוה
יוקא נאים כמה דגוע מבאי עלמא אמרו זכאח חולקך רבי יוסי וברך רחמנא
דארחיש לך ניסא על געיא ובכיי דבך ובמלוי דכאי דפיק במלין שפירין לתרע שמיא
במלוי ובדמעיו אוסיפו לך חיין. נטלוכו להכוה יוקא ונשקוכו וכוה עמים מחדוה
כניא. ואפקוכו לבייתא אחרא ואחשירו עליה ולא אודעו ליה מיד חלא לבתר כבי. חדו
חמן תלתא יומין וחדישו בדי הכוה רבי יוסי כמה חדשין באורייתא. אמר לון רבי
יוסי חזרייא לא אחיבית לי רשו לגלאה מככוה דחמינא בכוה עלמא חלא לבתר
חריסר שנין. חל תלת מאה ושחין וחמש דמעין דאושיד ברי עאלו בחושבנא קמי
מלכא קדישא ואומינא לכו חזרייא דבשעתא דפתח בכוה פסוקא. וגעא בלינן מלין
אזדעזעא תלת מאה אלפי ספסי דכוה במתיבתא דרקייעא וכלכו קיימי קמיה מלין
קדישא ובעו רחמי עלי וערבו לי. וקב"כ אחמלי רחמין עלי ושפר קמיה לינן מלין
וכיך מסר נפשיה עלי. וחד אפטרופוסא כוה קמיה ואמר מארי דעלמא הא כתיב
ימפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען לורריך להבצית אויב ומתנקס. יא רעוא קנך
זכו דאורייתא וכוה דהכוה רביא דקא מסר נפשיה על אכוב דחיסם עליה וישחזי.
ותליסר בני נשא אזנין ליה תחותי וערבוה יב ליה מדינא תקיפא דא כדן קרא
קב"כ למלאך המות ופקיד ליה עלי דליחוב לבתר עשרין ותרין שנין דכא לאו ערבוה
קמיה חלא ליחוב לידיו משכוין דכוה זידוי השתא חזרייא בנין דחמא קב"כ דלחון
זכאי קשט אחרחיש ניסא לעיניכו. **פתח** ר' יוסי ואמר. י"א ממית ומחיה מוריד
שאל. ויעל האי קרא אית לאסתכלא ביה וכי י"א ממית וכוה שמא דא סמא דחיין
איהו לכלא. ומלך דא דמותא לא שריא ביה ובכל אחר שמא דא יביב חיין לכל עלמא.
מכו י"א ממית חשבין בני נשא דאיהו קטיל לכל בני נשא חלא י"א ממית ודאי היך
איהו ממית. אי תימא בנין דכד אסתלק מעל בני נשא דכא בעוד דאיהו עליה לא
יכלין כל מקטרגין דעלמא למקא ליה בשעתא דאסתלק מניה מיד כל מקטרגין יכלין
ליה ומית ב"ג. חלא הכי. חלא י"א ממית למאן ממית להכוה משיכו דסטרט אחרא
בשא כיון דמשיכו דסטרט בישא חמי ליה לזיו יקריה דקב"כ מיד מית ולית ליה קיומא
אפילו רגעא חדא כיון דהכוה משיכו דסטרט אחרא מית ואחשבר מן עלמא מיד מחיה למאן
מחיה להכוה משיכו דרוח קודשא דאחי מסטרט דקדושה מחיה ליה ואוקים ליה בקיומא
שליס כלא עביד קב"כ בזמנא חדא. ומא דאמר מוריד שאל ויעל מוריד להכוה רוח
קדישא לשאל ועביד ליה חמן טבילה לאתדכאח ומיד סליק ליה (לשאל לאתדנא חמן
ומיד סליק ליה ועבד ליה טבילה) ועאל לאתר דאטריך בגי' ואנא חזרייא בכוה
שעתא דאסתלקנא מעלמא רוחא דילי אסתלק ודמך מיד עד שעתא זעירא דאחיית לי
קב"כ וגופא כוה מית. בשעתא דפתח ברי בלינן מלין כדן פרחס נשמתיה (י"א
נשמתיה) ואערעט בנשמתא דילי דכוה סלקא מנו דכיו ומנו טבילה ועאלת
באתר דעאלת ותמן אתדן דינא ותליסר בנין עשרין ותרין שנין דחיין בנין דמעין

ומלך דברי מכתן ולהלכה אית לי לאשהדלח במה דחמינה דהא לית לי לאשהדלח
 במלך דהאי עלמא . כיון דחמינה מה דחמינה ובעי קב"כ דלא יתאביד ויתנשו
 הכלים ק"ה מנאי כלום . פתח ואמר יסור יסרני יח וגו' דוד מלכא אמר דא על כל מה
 ס"א דאעבר *דעבד כהאי עלמא ואמר על אבטחותא דהוה ליה כהכח עלמא על כל מה דאעבר
 כהאי עלמא דרדיו ליה וכוה (ליה) עריק בארעא מוכרסא בארעא דמואז ובארעא
 דפלשתאי ומכלכו שויז ליה קב"כ ולא שביק ליה למוחא ואמר על אבטחותא דהכח
 עלמא אמר דוד אי הכא חבנא לגבי קב"כ הכא חלקינא וקבילנא עונשא דינא
 ואדכי לי מכל מה דחבנא ולא שביק עונשא דינא להכח עלמא . בחר מיתח ודאי
 יסור יסרני יח כהאי עלמא בגין לנקא ליה . ולמות לא ננתי כהכח עלמא לנטלא
 נקמתא מנאי . ואנא הא קב"כ חנקי לי זמנא חדא כהאי עלמא מכתן ולהלכה
 אטעריכנא דלא חכא בכסופא בעלמא דחאי :

במדבר כ' פתח הכהא יוקא ברית ואמר אבינו מה במדבר וכו' לא היה בחור העדה
 וגומר . אבינו הא טעמא לעילא אריך מלה ומשיך לה אי חסידין קדישין

כמה משיבו דלערא במקרי אבינו לית לערא ולית כאבא דרוחא ונפשא אלא כד קראן
 כבי . אבינו כבאבא מלכא . מה במדבר . וכי אחרין לא מיתו במדברא אלא כמה בני
 רשום ליה ואמר דאיכו מה במדבר וכו' חלק ורבנן מיתו במדברא אלא כמה בני
 נשא ערטיאלין על דא מנכון אמרי דהוא מקושש פלים הוה דחייב כי בחטאו מה .
 ומנכון אמרי כבי ומנכון אמרי כבי ואנא כבי אוליפנא יומא דאבא נפל בני מרעי
 אוליפי לי דא . ואנא חמינה מה דחמינה דפקיד לי אבא דלא לגלח . אלא כמה וכמה
 כו דמיתו במדברא ולא על חובא דקרח ולא על חובא דמרגלים כד אחרון גזרס וקודם
 *אלא *קודם (ס"א) דמיתו על חובא דקרח על חובא דמרגלים כד אחרון גזרס וקודם
 מתן תורה ובחר עגלא דעבדו אינון מטעי עלמא ואינון דאחמשכו אבטחייכו . אלא טענה
 דטעינו אינון בנחין דמית במדבר איכו כוה לאפחד רב לבי יוסף ומנו דלא כוה ידע
 אחריו דאורייתא כדקא יאות לא כוה נשיא וכוה כוה דלא נטר פומיה ומלוי לקבליה
 *ג"א אחר דעבדו וכו' חובא דעגלא

שם כ"א דמשה ועליה כתיב יו"מ עם רב מ"שאל . גבר דלא ידע אורייתא (ס"א) רב
 באורייתא) ואיכו רב משפחה רב דרעא דיוסף מבני דמנשה ובגין דחב במדבר

במלוא לגבי משה חשיבו דמשה אנטיר דבנו ובג"כ קריבו לקמיה דמשה ולאעזר וכל
 הכנשיאין וכל רישי אבבן ולא מלילו עם משה . אלא לקמייבו בגין דקניאו קנאה מניה .

מכתן מאן דהייש מן דינא יקרב אחרין ויסגי בגוברין כהאי הכוה דיינא בגין דישמעון
 דינא מניה וידעל מנייבו ולא יתא דן אלא כדקא יאות ואי לא ידחי ליה מן דינא . ואינון

שם י' לא ידעו דהא משה עמו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה . ולא ידעו דמשה לאו
 כבי . כיון דחמא משה כד אמר חמינה דכל כנופיה דגוברין רבדין מ"שאל וכל רישי

שם כ"ו אבבן וכל נשיאין כנשתא עלי קריבו . מיד אחפרש משה מן דינא הס"ד יוקרב משה את
 משפטן לפני יי' (אמר משה לא אחזי לי דינא דא) . ענותותא דמשה אקריב את

משפטן לפני יי' . דיינין אחרין ארחא דא לא נטלי דאע"ג דכנופיה סגי עליכון אינון דייני
 אקרון עזי פנים לית בהו מענותותא דמשה כלל זכא חולקיה דמשה . חזו ר"א וחברייא .

אמר הכוה יוקא אהדרנא למלך קדמאין . אבינו מה במדבר אבינו כאי טעמא דאמי
 לנחש חלייא על קדליה ומשיך זכיה בפומיה בטעמא דהכח דאחמשך עליה לעילא .

מה במדבר במלוא דפומיה . אחבכיל הכוה יוקא כהכח ואחמקיק בקדלא דאביו ובכה
 ואמר . לאפחד דא במלוא מית ואנא חכא במלוא אהדרת לעלמא דא . אהדר אביו ונשיק
 ליה

לִיב ופִּסְף לִיב • כִּזְכוּ רִבִּי אֶנְעֹז וּחִזְרִיָּא כִּלְכוּ וְאִבְזוּ בִּכְהִי כִּכְהִי וְנִטְלוּ וְנִטְלוּ כִּלְכוּ
וְנִטְקוּ בְּפֻמּוֹי עַל רִישֵׁיהֶם וְעַל עֵינֵי וְאִבְזוּ כֹחַ כִּזְכוּ בִּכְהִי • אִלֵּי רִבִּי אֶנְעֹז רִבִּי
הָאִיל וְאֶמְרַת מִלֵּה דֹא מִכּוּ כִי בַחֲטָאוֹ מִת • אֲמַר הִכּוּא יִמְקֹא אֲבָא אֲבָא בַּחֲד מִלֵּה
סָגִי לֹון בַּחֲטָאוֹ * דִּכּוּא נַחֵשׁ דְּכִרְיָן בִּזְנִבִּים לְעִילָא מִשְׁךְ טַעֲמָא בַּחֲטָאוֹ מִמֵּי בַּחֲטָאוֹ
סָגִי לֹון בַּחֲטָאוֹ נַחֵשׁ (וְלֹא בַּחֲטָא אַחֲרָא) וְמֵי אִיבּוּ מִלֹּולָא דְּפֻמִּיבִּי כִי בַּחֲטָאוֹ מִת •
טַעֲמָא דִּכּוּא מִשְׁיבּוּ דִּכּוּא נַחֵשׁ דְּכִרְיָן בִּזְנִבִּים בַּחֲטָאוֹ וְדֵלִי • נְטִילִיב ר' אֶנְעֹז
בַּחֲקֻפִּיבִּי בִין דְּרוֹעֵי וְכִזְכוּ כִּלְכוּ חִזְרִיָּא • אֲמַר לֹון רִבִּין שְׂבֹוק לִי בִּכְהִי אֲבָא דְּעַד
כִּעַן לֹא אֲתִישְׁבֵּא רוּחִי (סָגִי רוּחִי) אִלֵּי אֶנְעֹז לִר' יוֹסִי אִימָא כִּמֵּה יוֹמִין וְשִׁין
לְהִי יִמְקֹא • אֲמַר לֹון חִזְרִיָּא בְּמִטּוֹ מִגִּיבּוּ לֹא חֲבִעֹן דֹּא דִּכָּא עַד לֹא מִטּוֹן עֲלוּי
חֲמֵשׁ שִׁין אִלֵּי ר' אֶנְעֹז חָיִי דִּכָּא בְּעִינָא טַבָּא אֲשַׁנְחָא בִּיבִי וְנִחַ דְּאֶמְרַת חֲמֵשׁ שִׁין
אִינֹן חֲמֵשׁ שִׁין אֲשֶׁר אִין חֲרִישׁ וְקִלְרִי דִּלָּא חֲקֹזֵר לִיב לְעִלְמִין • אִלֵּי אֶנְעֹז לִר'
אֲבָא נְתִיב כִּכָּא עַד ז' יוֹמִין בְּגִין דְּאֲתִישְׁבֵּא בִּיתָא דִּכָּא כֹל שְׂבַע יוֹמִין דְּנִשְׁמַחָא
נִפְקַת מִן גּוֹפָא אֲזִילָא עֲרִטִילָא וְהִשְׁתָּא דְּאֶכְדֶּרֶת עַד כִּעַן לֹא אֲתִישְׁבֵּת דְּבֹוכְתָא
עַד שְׂבַע יוֹמִין :

אֲמַר ר' אֲבָא כְּתִיב יִפְתּוֹחַ תַּפְחָא אֵת יָדְךָ לְאֲחִיךָ לְעִנִּיךְ וְלִבְיוֹנֶיךָ קִרָּא דֹּא כֹא דְּכִרִּים טו
תִּנִּין לִיב דִּלָּא יִשְׂבֹוק בִּי עֵינָא דִּילִיב וְיִכֵּב לְאַחֲרָא כֹא רִבִּי יוֹסִי חֲמוּךְ
בְּכִי מַרְעִיב נִיזִיל וְנִמְנֹול חֲסֵד עֲמִים • וְכִתֵּר דְּנִקְדֵּר נִעוּל בְּכִי וְכֹא כֹל זִמְנָא דְּנִקְ
וְנִקְדֵּר בְּאַרְחָא דֹּא נַחֲמִי תַחִייתִי מִתִּים • אִלֵּי אֶנְעֹז וְדֵלִי כִי כֹא נִשְׁקֹוכוּ לִכּוּ
יִמְקֹא בְּרִבּוּכּוֹ וְאִזְלוּ • אֲמַר רִבִּי אֲבָא תּוֹכְנָא עַל דְּרִדְקִי דְּדִרָא דֹּא כִּמֵּה תְּקִיפָא
חִילִיכּוֹ וְאִינֹן טַרְיָן רִבְרִינִי רִמִּין • אֲמַר רִבִּי אֶנְעֹז זְכָאָה חֲלֻקִּים דִּכָּא מִאֲרִיב
דְּדִרָא דֹּא • דִּכָּא בִּינְעֵי בְּכִי קִבֵּי לְאַתְקִנָּא חֲרִין מִתְּבִיתִין דִּילִיב וְלִמְעַד לֹון יִשׁוּבָא
דְּבִרְבָּא וְעִלָּא כְּדָקָא יֵאוֹת דִּכָּא לֹא יִכָּא כְּדִרָא דֹּא עַד דִּייתִי מִלְכָּא מִשִּׁיחָא • אִזְלוּ
עַד דִּכּוּ אִזְלוּ • אֲמַר רִבִּי אֲבָא כֹא תִנִּין עַל חֵד סְרִי מִלִּין נְעִינִין אֲתִינִין עַל בְּכִי
נִשָּׁא • וְאִלִּין אִינֹן עַל עִי' וְעַל קִלְלָא כִּשֵּׁם וְעַל גְּלוּי עֲרִיטָא וְעַל גִּיבִיבָא וְעַל לִשָּׁן
כִּרְע • וְעַל עֲדוּת סָקֵר • וְעַל דִּינָא דְּמִקְלָקֵל יֵת דִּינָא • וְעַל שְׂבֻעַת שׂוֹא • וְעַל דְּעִלָּא
בַּחֲמוּמָא דְּחִזְרִיב • וְעַל דְּמַחֲשָׁב מַחֲשָׁבִין בִּישִׁין • וְעַל דְּמַשְׁלָח מִדִּינִים בִּין אֲחִים • וְאִית
דְּאֲמִרִי אִף עַל עֵינָא בִּישָׁא וְכִלְכוּ תִנִּין בַּמִּתִּיחָא • עִי' מִנִּין דְּכְתִיב יִיִרָא מִשָּׁא
אֵת הַעֵם כִּי פָרוּעַ הוּא כִי פָרוּעַ הוּא דְּלִקְלוּ בִּלְרַעַת • כְּתִיב
כִּכָּא כִי פָרוּעַ הוּא • וְכְתִיב הַעֵם יִוְהָדֹעַ אֲשֶׁר בּוֹ הִנֵּנִי בְּגִדֵּי יִסּוּסִים וְרִלְכוּ וְקִרָּא יִ
יִסּוּסִים פָּרוּעַ • וְעַל קִלְלָא כִּשֵּׁם דְּכְתִיב יִסּוּסִים הִזֵּק יִסְגֵּרְךָ יִי בִידִי וְכְתִיב יִוְהָדֹעַ שְׂמֹאלָא יִ
כִּכָּן • אֲמַר רִבִּי אֲבָא מִלֵּה דֹּא לֹא אֲתִישְׁבֵּא וְאֶטְרִיךְ לְעִינָא בִיב • אִלֵּי אֶנְעֹז וְקִרָּא יִ
כִּי הוּא וְדֵלִי פִלְשְׁתִּי דֹּא קִרִּיב לִיחֻסָּא דְּדוּד כֹּחַ וְכִרִּיב דְּעִרְפָּא כֹּחַ וְהִיט דְּכְתִיב
יִמְעַרְכּוּת פִּלְשְׁתִּים אֵל תִּקְרִי מִמְעַרְכּוּת אֵלָּא מִמְעַרְכּוּת פִּלְשְׁתִּים דְּשׁוּיָא לְאַמִּיבָּא שְׂמֹאלָא יִ
כְּמַעֲרַתָּא דֹּא • וְכִינִין דְּכְתִיב וְיִקְלֵל כְּפִלְשְׁתִּי אֵת דוּד בְּאַלְכִּי אֲסַחֵל בִּיב דוּד בְּעִינָא
בִּישָׁא וְכֹל אַחֲרָא דִּכּוּ מִסַּחֵל בְּעִינָא בִּישָׁא כֹל זִינִי לְרַעַת אֲתַמְשְׁקִין מִעֵינִיב דְּדוּד •
וְכִי כֹחַ בִּיּוֹאֵז כִּינִין דְּאֲסַחֵל בִּיב דוּד בְּעִינָא בִּישָׁא מִכְּכִיב יִוְהָדֹעַ יִכְרַת מִבִּית שֵׁם דִּ
יּוֹאֵז זֶה וְמִזְרַע וְגוֹמֵר • וְכֹכָא בְּפִלְשְׁתִּי דֹּא כִינִין שְׁקֵל אֵת הַשֶּׁם אֲסַחֵל
בִּיב בְּעִינָא בִּישָׁא וְהִמָּא בְּמִלְחָמָא דְּאֶטְרַע מִיד וְטַבְּעַת הַאֲבָן בְּמִלְחָמָא
וְאֲחִדְבָּתָא הִלְרַעַת בְּמִלְחָמָא • וְכֹכָא כֹּחַ אֲשַׁתְקַעַת עֵינָא בִּישָׁא וְלְרַעַת
בְּמִלְחָמָא וְאֲשַׁתְקַעַת אֲבָא מִמֵּשׁ בְּמִלְחָמָא וְדֵלִי מִזְרַע כֹּחַ רַשֵׁעַ חִיבָא

דבלעס עינא דלויא הוה בעפוכא מעינא דדוד . עינא דדוד הוה מרקמא מכל זיני
 גוויין . לא הוה עינא בעלמא שפירא למחוי כעינא דדוד . כל גוויין דעלמא מנאץ ביה
 הכלים קיט וכלא ברחימו למאן דחיל חטא דכתיב יִירָאֲךָ יִרְאוּנִי וישמחו . חדאן כד חמאן ל' .
 וכל אינון חייבין דחלין מקמיא . אבל עינא דבלעס חייבא עינא בישא בכלא בכל אחר
 דהוה מסתכל כעלכוכא שזי ליה דהא ליה עינא בישא בעלמא כעינא דהכוא רשע
 דאיהו בעפוכא מעינא דדוד . על גלוי עריות דכתיב וְשָׁפַח יְיָ קְדֻקָּד בְּגֹת לְיוֹן .
 ויקרא יד וכתוב יולשאת ולספחת . על הגנבה כתיב יְבוֹאֲלֶחְתִּיב נאם יְיָ לְבָאוֹת וְבָאָה אֵל בֵּית
 זכריה ה הגנב וגומר וכלתו ואת עליו ואת אבניו . מאן הוה מלך דמכלא עזים ואבנים דא
 ויקרא יד לרעת דכתיב וְיִנְתֵּן אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבִנָיו וְאֶת עֲלָיו . על לשון הרע דכתיב . וְיִתְּדֹבֵר
 במדבר יב מרים ואהרן במשה וגו' וכתוב וַיִּפֶן אֶהָרֹן אֶל מִרְיָם וְהִנֵּה מְאֻרַעַת . על עדות שקר
 שמות לב בנין דסהידו ישראל שקר ואמרו יֵאלֶה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל בָּקֵל חֲקִיךָ דכתיב קוֹל מִלְחָמָה
 שם במחנה בנ"ד וַיִּשְׁלַחוּ מִן הַמַּחֲנֶה כָּל לָרֹעַ וְכָל זֶב וגו' . על דיין דמקלקל דינא דכתיב
 במדבר ה יִכְאֹכֹל קֵץ לִשְׁוֹן אִשׁ וְחֶשֶׁשׁ וגו' ופרחם כחבק יעלה וגו' מאי טעמא כי מאסו את
 ויקרא יג תורת יְיָ לְבָאוֹת . ואין פרחם אלא לרעת דכתיב וְאִם פְּרוּחַ הַפְּרָח הִלְרַעַת . על דעאל
 ד"ב כ כו בתחומא דחבריה מנין מעוהבו דעאל בתחומא דהכוא דכתיב וְהִלְרַעַת זָרָחָה בְּמִלְחוֹ .
 בראשית יג ועל דמשלח מדנים בין אחים דכתיב וַיִּגְנַע יְיָ אֶת פְּרַעַה דאיהו שלח מדנים בין
 אברהם ושרה . ועל עינא בישא כמה דאחמר וכלכו הוו ביה בעהו רשע דבלעס .
 ת"ח מה כתיב פתורה אשר על הכהר . מאי על הכהר . דיהב עינא בישא על הכוא
 ישעיה סו נכר דקיימא בכו בישראל דכתיב יִהְיֶה נוֹטֵה אֱלֹהֵי כְהֵר שְׁלוֹם וְכֹא אֲחָא בַּהֲכֹא
 פתורה ואגרי בכו . אי"ר אבא כל בני מלין הוו ודאי דבלעס . אבל גלוי עריות מנין
 במדבר לא דכתיב כֵּן כֹּהֵן הָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַבֵּר בְּלַעַס לְמַסַּר מַעַל בִּי וגו' הא הכא ע"ז
 ג"א ואמר וכלוי עריות . סדווא דשקרא דכתיב ויודע דעת עליון ודעת בהמתו לא הוה ידע .
 ושמע אמרי לך וקל ית דינא דכתיב לך איעוף דהא דינא קיימא ויהב עיטא בישא לאבאשא וסמא
 מן דינא ואמליך בישין עלייכו . עאל בתחומא דלאו דלויא דכתיב ואעל פר ואיל
 במזבח וכתוב את שבעת המזבחות ערכתי . משלח מדנים בין אחים בין ישראל
 לאביהם שבשמים . לשון הרע לא הוה בעלמא כניניה . קללת השם דכתיב ואבני
 חקרה כה . וכלכו הוו ביה . עינא בישא כמה דאחמר וכלא על הכוא נכר דישראל
 יהב עינא לאחגרא ביה . ארץ בני עמו וכי לא ידענא דארץ בני עמו היא . אלא
 דזא דא דכל בני עמו מתדבקן ביה וזא אחמר . (חסד ועיין בסוף הספר) :

חמרי בזהב ברישא דליליא . ואי חימא הא כחיו ויבא אלהים אל בלעם לילה הכי
 הוא ודאי ואוקימנא הכוא ממנא דממנא עליכו וכוא כוכ אחי לקבלים כנוונא דא
 יויבא אלהים אל לבן בארמי וגו' . וכלא חד מלכ בגין דא איכו אמר לרברבי בלק
 לינו סה כלילא . כיון דכוכ אחי הכוא ממנא בלעם כוכ אחי לגבי אחיג' ועבד
 עובדיה ואמר מלי וכדין אהנא אודע ליה ואיכו אחי עובדא למשרי עלוי הכוא
 רוחא . ומאי אחי כוא כוכ ידע דחמרי שטאן ושראן בקדמיא דליליא כדין אחי
 עובדא וקאים לאחיה בלחא מתתקן ועבד עובדוי וסדר מלי . כדין כוכ אחי מאן
 דאחי ואודע ליה על ידא דכריא אחון . כיון דליליא חד אל לא תלך עמכס מ"ט
 תב תמינות לבאי אלא אינון ברשותא דלעילא קיימי וסא תינון דרך שארס רואס
 ללכת בם מוליכין וכו' . בקדמיא כחיו לא תלך עמכס כיון דחמא קב"ס דרעותיה
 כוא למיכך . אל קוס לך אתס ואך את בדבר וגו' . מוכ עבד בלעם כל הכוא ליליא
 כוכ מוכרר ואמר ומכ אן כוא יקרא דילי אי בקטורא אחרא אהקטורא . אשנח
 כל הכוא ליליא בחרשוי ולא אשנח סטרא דיכא כוא ברשותיה אלא מסטרא דאחיה
 וכוינו דא"ר יתחא אמר ר' יהודה באלין כהרין תחאין חית ימינא ואית שמאלא מסטרא
 דימינא חמרי כמא דאוקימנא ומסטרא דשמאלא אחי . ותאנא עשרה אינון לימינא
 ועשרה לשמאלא ודא כוא דא"ר יוסי יוסף כד אהפרש מאביו ידע בזהבא דלעילא
 ברזא דכהרין קדישין עלאין כיון דכוכ במלרים חוליף בכהיא חכמא דילכוון באינון
 כהרין תחאין כיך אחיד אינון דימינא ואינון דשמאלא עשרה דימינא ועשרה דשמאלא
 חמרי ואחי . ובגין כך רמז לאביו ממא דחוליף תמן דכתיב 'ואלציו שלח כוחא עשרה שס מס
 חמורים וגו' . א"ר יוסי אינון דימינא כלילן כלכו בחד דאקרי חמו"ר והאי כוא הכוא
 חמור דכתיב 'אלא תחרוש בשור ובחמור' יחדיו . וכאי כוא חמור דזמין מלכא משיחא דגריס כב
 למשלט עליה כמא דאוקימנא . ואינון דשמאלא כלילן כלכו בחד דאקרי אחון דכא
 מסטרא נפיק עירס קטרוגא דדרדקי כמא דאוקימנא וכוינו דכתיב 'עני ורוכב על זכריה פ
 חמור ועל עיר בן אחוואת אחנת חסר' . עשרה דכלילן בחד . ודא כוא דא"ר ש מאי
 דכתיב 'אסרי לגפן עירס' . אסרי לגפן זמין קב"ס לקשרא בגינכו דישאל דאקרון כהשית פס
 גפן . עירס דאכא קטיגורא דילכוון ובגין דאקרון שורק דכתיב 'ואלציו נטעתיך שורק' . ירמיה כ
 בני אחנו הכוא דנפיק מסטרא דכאי אחון וכוני' מימינא וי' משמאלא ואחכלילן בכני
 חרי כלא אינון משתכחי בקס"ס . ואית עשרה אחרין דימינא ועשרה דשמאלא
 דמשתכחי בנח"ש . וע"ד כתיב כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל מ"ט בגין כי יי' אלכיו
 עמו . מסטרא דנחש נפק ש"ר . מסטרא דקסם נפק חמור ודא כוא שור וחמור . וע"ד
 בלעם כיון דיידע דאהקשר ברשות' אחרא ואל' אך את בדבר וגו' . אבאיש ליה ואמר ומכ
 אן היא יקרא דילי מיד אסתכל בחרשוי ולא אשכח דיכא ברשותיה אלא כאי אחון . מיד :
ויקם בלעם בבקר ויחבוש את אחונו למעבד רעותיה בם ורעותא דבלק ועל דא
 ויחר אף אלהים כי בולך כוא . כוא דייקא דאפיק גרמייה מרעותיה ממא
 דאמר ליה ואך את בדבר וגו' . ת"ח דכני כוא דכא בקדמיא יכב ליה רעותא
 ואמר קוס לך אתס כשתא דכוכ חזיל אמאי ויחר אף אלהים אלא בגין דכולך
 כוא כוא ברשותיה דיליה לנפקא מכהוא דאמר ליה ואך את בדבר . אמר ליה קב"ס

דשע

(ה"ר)

נב

רשע את מתקן ומורז זינק לנפקא מן רשותי חייך אנת ואחנך ברשותי כחוק מיד
ויתיצב מלאך יי' מאי ויתיצב א"ר אבא נפיק וקאים באומנותא אחרת מאומנותא דיליב
דכאי מלאכא דרחמי כוה וחינו דאמר ר' שמעון חייבא מכפכי רחמי לדינא .
לשטן לו דכא לא אומנותא דיליב כוה . אמר רבי אלעזר לא שני מלאכא ולא נפק
מאומנותא דיליב אלא בגין דכוה האי מלאכא מסטרא דרחמי וקאים לקבליה סחיר
חכמתא דיליב וקלקל רעותיה . כה"ד לשטן לו . לו כוה שטן ואשכחא שטן אבא
לאחרת לא כוה שטן . האנא אר"ש כמה חכים כוה בלעם בחרשוי על כל בני עלמא
דכא בשעתא דאשגא לאשכחא עיטא לנפקא מרשותיה דקב"ה מכיבא מלה דכתיב וא
את הדבר וגו' . אשכחל בחרשוי ולא אשכח בר הכיאי אחין מה כתיב ויחבש את אחויו
אשטין לה בכל חרשין ובכל קסמין דכוה ידע ואעיל זה ואכליל לה מכלהו בגין למילט
לכו לישראל . מיד ויחר אף אלהים כי הולך הוא . הוא דייקא כמה דאחמר . מה
עבד קב"ה אקדים למלאכא דרחמי לקיימא לקבליה ויכתיר חרשוי וקסמיו . ות"ח
עד השתא לא כתיב יי' ולא אחויו בקסמיו וחרשוי וכו' אוקמוס והשתא כיון דאתקין
אתניה וזרז בתקוני חרשוי בסטרא דדינא למילט לישראל אקדים קב"ה למלאכא
דרחמי לקבליה ובשמא דרחמי בגין לסתור חכמתא דיליב ולאשטא לאתניה מהכוה
אחרת כמה דכתיב ותט האתון מן הדרך . מן הדרך דייקא . ועל דא לא כתיב ויתיצב
מלאך האלהים ויעמוד מלאך האלהים אלא מלאך יי' דרחמי . אמר קב"ה רשע את
אשטנא לאחנך בחרשך בכמה סטרי דדיני לקבל בני . אנא אעבר טעונך ויכפך
מארחא דא מיד אקדים מלאכא דרחמי לשטן לו . לו דייקא כמה דאחמר :

ותרא האתון את מלאך יי' וגו' . אמר רבי יוחנן ובי אמאי חמאת היא ובלעם

דכוה חכים כל כך לא חמא . אמר רבי יוסי ח"ז דהכוה רשע יסתכל בחיזו

קדישא . אמר ליה אי הכי הא כתיב טופל וגלוי עינים . אמר ליה לא שטנא בכה מידי

ולא חימא . א"ל אנא שמענא דכד כוה אנטרין לאסתכלא כוה נפיל וחמי וכהשתא לא

אנטרין לאסתכלא . אמר ליה אי הכי בדרגא עלאה יתיר כוה על כל נביאי מסימנותא

דאיבו גלוי עינים חמי ואסתכל ביקרא דקב"ה וכוה ר' שמעון אמר בלעם בחרשוי

יכרע יי' כוה ידע בצינון כתיב תהאין לתתא כמה דכתיב ואת בלעם בן בעור הקוסם . קוסם

קריא קרא דטופא דטופי היך יסתכל ביקרא דמאריה . ועוד הא אמר רבי שמעון

בחיזו חד דחזא לפוס שעתא דכתיב ויגל יי' את עיני בלעם אשתקמו עיניו ואת

אמרת דכוה חמי בגלוי דעיינין ואסתכל ביקרא דקב"ה . א"ל אנא אהדרנא לקבלך

דידי ודיך בעי לחותא ודאי רזי אורייתא עלאין ולא יכלין בני עלמא למיקם

עלייכו בגין כך אסיר לאקדמא במלה דאורייתא עד דישמע מלה וידע לה על בוריה .

הכנים ח אתו לקמיה דר"ש אמרו מלה קמיה . **פתח** ואמר י"מא חנוש כי תזכרנו וגו' האי

קרא אוקמוס דממנן דעלמא אמרו . בשעתא דסליק ברעותיה דקב"ה למברי

אנשא . קרא לכחות כחות דמלאכי עלאה ואותיב לון קמיה . אמר לון בעינא

שע למברי אדם אמרו קמיה י"אדם ביקר כל ילין וגו' אשויט קב"ה אשכחא דיליב

ואוקיד לון . אותיב כחות אחרנין קמיה אמר לון בעינא למברי אדם . אמרו קמיה

מה אנוש כי תזכרנו • מה טיבו דב"כ דא • אמר לון ב"י דיהא בללמא דידן דיהא
 חכמתא דליה עלאה מחכמתכון כיון דברא אדם וחסא ונפס דדיומס קמים אתו עז"א
 ועז"א אל אמרו קמים פתחון פה אית לן גבד הא ב"י דעבדת חטי קמך אמר להו
 אללמא חכוון שכיחי גבייכו וכו' • מה עבד קב"ה אפיל לון מדרגא קדישא דילכון
 מן שמיא • אמר ר"ש השתא אהדרנא לתיובתייכו דלעס אמר נופל וגלוי עינים אי
 נמא דלא בוס הכי ושבויה קא משבח גרמיס היך יכתוב קב"ה מלה כדיבא באורייתא •
 ואי מלה דקשט היא היך ישבח הכוא רשע דדרגא עלאה על כל נביאי מבימותא •
 ועוד דהא לא שריא קדושה דלעילא אלא באחרים דאחזי ליה • השתא אהדרנא
 למלה קדמא בחר דאפיל לון קב"ה מאתר קדישא דילכון טעו בחר נשי עלמא
 ואטעו עלמא • הכא אית לאסתכלא וכו' כתיב יעוש מלאכיו רוחות וגו' • וכו' אלין
 מלאכין הוו איך יכילו לאתקיימא בארעא • אלא ת"ח כל אינון מלאכין דלעילא לא
 קיימיין ולא יכלין למיקס בר גבורא עלאה דנכיר לון וקיים לון ואי פסוק מנייבו
 הכוא נכורא דלעילא לא יכלין למיקס כל שכן אלין דאפיל לון קב"ה ופסוק מנייבו
 הכוא נכורא דלעילא דאשתי זוייבו וכד נחתו ושלט בכו אוירא דעלמא אשתנו
 דדרגא אחרא • ר"ה מנא דכוס נחית לכו לישראל במדרגא הכוא מנא בוס מטלא
 דלעילא דכוס נחית מעתיקא סתימא דכל סתימין • וכד בוס נחית בוס נכוריס נכיר
 בכלכו עלמין ומנייב אחון חקל דתפוחין ומלאכי עלאי • וכד בוס נחית לתחא ושלט
 בייב אוירא דעלמא אתגלד ואשתי זוייב ולא בוס זוייב אלא כמא דכתיב י"ב
 כזרע גד בוס וגו' ולא יתיר • וכל שכן מלאכין כיון דנחתו ושלט בכו אוירא אשתנו
 מהכוא דרגא קדמא דכו • מה עבד קב"ה חמא דאטעיין עלמא קשר לון בשלשלאי
 דפרגלא בטורא דחשוכא • בלא אחר יתבי בעמיקא דטורי אויב ליה לעז"א ורמי חשוכא
 באנפוי בגין דהכיא שעתא דקשר לון קב"ה אסתקף וארגיז כלפי מעלה וקב"ה אפיל
 ליה בעומקא עד קדליס וזריק חשוכא • באנפוי • עז"א דלא אסתקף אויב גביה
 ונכיר ליה חשוכא • ובני עלמא דידעין אתרייכו אחין לגבייכו ואולפין לון לבני
 נשא חרשין ונחשין וקסמין ואינון טורי חשוכא אקרין חררי קדם מ"ט בגין דחשוכא
 אקדים לנכורא • ובג"כ טורי חשוכא חררי קדם אקרין לבן ובלעס מנייבו אולפי
 חרשין ובייבו דאמר בלעס מן ארס ינחי בלק מלך מואב מהררי קדם וגו' • ת"ח
 בלעס בוס קא משבח גרמיס מהאי אחר ואמר נאם שומע אמרי אל וגו' • בגין
 דעז"א ועז"א אמרי לאינון בני עלמא מאליין מלין עלאין דכוו ידע בקדמיתא
 לעילא • ומשתי מעלמא קדישא דכוו בייב הכ"ד שומע אמרי אל שומע קול אל
 לא כתיב אלא אמרי אל אינון אמירן דאמרי מניס מאן דאחי מפרקא ושאלין
 ליה מאן את אחי אמר מלמשמע מלין דמלכא קדישא • כך נאם שומע אמרי אל
 וידע דעת עליון • דכוס ידע שעתא דתליא דינא בעלמא ומכוין שעתא בחרשיו •
 אשר מחזק שדי יחזק • מאן מחזק שדי אלין אינון נופל וגלוי עינים ואלין
 אינון *עז"א ועזאל • נופל דא עז"א דאעמיק ליה קב"ה בעומקא חשוכא ויתבי
 בעומקא עד קדליס דקאמרין • וחשוכא אזורק באנפוי ועל דא אקרי נופל נפל
 זמנא חדא מן שמיא ונפל זמנא אחרא לבתר בעומקא דחשוכא • עז"א בוס גלוי
 עינים דהא לא אזורק חשוכא עליה דלא אסתקף ולא ארגיז לעילא כהכוא דלעילא •
 ובלעס

לן לך פה ע"כ
 למן ריב ע"א
 פתח כלב ע"א

ובלעם קרי לון מחזה שדי דלינון מופל וגלוי עינים : ובהכא זמנא לא אשתאר
 בעלמא דישחכא גביהו דר איכו . וכל יומא כוכ אכסים באינון טורי עמכון כה"ד
 ינחני בלק מלך מואב מכררי קדם . מהררי קדם ודא ולא מארץ בני קדם . אר"ש
 כמה זמנין אמנא למלך דא ולא מסהכלי חברייא דהא קב"ה לא שריא שכניחא אלא
 באתר קדישא באתר דאתחזי לשדיא עלוי . וכן קב"ה מכריז ואמר ^ילא ימנא כך
 מעביר בנו וגוי' . וכו' *דלתי לאתערבא בהדיהו . אלא זכא חולקיון דישראל
 דקב"ה קדיש לון לשדיא בימיהו וסיינו דכתיב כי יי' אלהיך מתהלך בקרב מחניך
 וגוי' ובנין דכא מתהלך בקרב מחניך כתיב ויהי מחניך קדוש וגוי' וכתיב ^יאוייך בם וגוי' . דלא
 קדושים וגוי' . וכתיב ^יאל תעמאו בכל אלה וגוי' . וכתיב ^יואקץ בם וגוי' . דלא
 יכולנא לקרבא גביהו ושרו לי לבר זכא חולקיון דישראל וזכא חולקיון דנביאי
 מכימני קדישי דלינון קדישין ואית לון חולקא לאשתמשא בקדושה עלאה :
ותרא ^{ס"א} הכתון את מלאך יי' נלך בדרך וחרבו שלופה בידו *בהכא ארחא דכוכ
 אשתקע ^{ס"א} (אשתכח) בגווה . וחרבו שלופה בידו . וכי אי איכו נפיק
 לקביל האי אחון מאי בעי חרבא . ואי איכו נפיק לקבליה דבלעם אמאי חמאת אתניה
 ואיכו לא חמא . אלא לכלא אזדמן הכא מלאכא אזדמן לקבליה דאתון לאפקא לה מן
 הכא ארחא דאתטען בה ובמה ברחמי ואזדמן לקבליה דבלעם לאענשא ליה על
 דאיכו כוכ בעי למיכך ברשותיה ולא ברשותא אחרא* . א"ר יוסי כשתא אית לשאלא
 אי מלוי כוון אתיין מסטרא דכתרין תתאין ולא מאתר אחרא אמאי כתיבויבא אלהים
 אל בלעם וגוי' . ואך את הדבר וגוי' . א"ר יתחק (בגניטיון דישראל אסתדר מלאכא
 למלא עמיס . דאי תימא דקב"ה מליל עמיס וכא אמר אך את הדבר וגוי' . ח"י דהא
 הכא מלאכא אמר ליה ואפס את הדבר וגוי' . דאי תימא ויאמר אלהים אל בלעם
 וגוי' . הכי חוליפנא דהאי אלהים דהכא כלכו מלאכא כוכ וככא איכו אתר דלתי
 מסטרא דדינא קשיא דביה אחידן חילא ותוקפא דלינון כתרין תתאין דכוכ משתמש
 דכו בלעם . ובג"כ ויבא אלהים אל בלעם . ויאמר אלהים אל בלעם . דלזמנין תתקרי
 מלאכא בשמא עלאה . ותט הכתון מן הדרך סעאת מן הכא ארחא דהות טעינא
 מסטרא דדינא קשיא לקבליה דישראל ובמה חמא בלעם דכא סעאת מככא ארחא .
 אלא הכי אר"ש דלפי' בארחא בעא לאבאשא לכו לישראל בחילא דאתניה וכוין דלא
 סליק בידוי מה כתיב ויך את הכתון במקל אטען לה ולאבש לה כחור' דינא קשיא
 תקיפא כה"ד במקל במקל דייקא דאיכו דינא קשיא תקיפא במקלו לא כתיב אלא
 במקל . פוק חמי כמה תקיפא הכמתא דהכא רשע והיאזבחה דיליה לאבאשא לכוין
 לישראל דאיכו אשגח לנפקא מרשות' דלעיל' בנין דתיאזבחים לתייקרא' ולאבאשא לישראל:
ויעבור ^ימלאך יי' במשעול הכרמים וגוי' . מה כתיב לעילא בקדמיתא כתיב
 ותט הכתון מן הדרך ותלך בשדה ותלך צאח מישר מסטרא דשדה (אתער)
 ואתרכינת ממנו דכוכ כה . ויך בלעם את הכתון להטותה דרך לאסתאב לה
 מהכא ארחא דשדה . אמר רבי יוסי בין מלאכא ובין בלעם כות אתנא בעאקו .
 לבתר כד חמא בלעם דלא כוכ יכיל דקין ויך את הכתון במקל כמה דאתמר . ויעמוד
 מלאך יי' וגוי' . א"ר אבא כמה אית לן לאסתכלא במלי דאורייתא . הכי קראי רמיזי

דברים יח

ס"א אהי

שם כג

ויקרא כ

שם יח

שם כ

שם כ

שם כ

ס"א בדרך

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

ס"א דלעילא

א עיין בפירוש
רמב"ם מכת"ק
שער ה' ע"ז

ב בזהם אופיר
ישיב י'

ג שכן משתה
קודם

הכלים קלג

במחממה עלאה * וכי למגנה נפק האי מלאכה לאתחזא לאתחזא לחד אתחא או למיקס בין
ברמייה לקבלה זמנא הכא וחמנא הכא * אלא כלא רזא עלאה הוא וכלא בעי קב"ה
בגין לאננה עלייהו דישאל ולא ישלטו בכו זנין בישינ בגין דאיון חולקיה דקב"ה *
א"ל ויעמוד מלאך יי' וגו' * אתחא מסטרא דאמא כד איכי מתעטרא נפקין בעטרה
אלף וחמש מאה סטרי גליפין בתכשיטה וכד בעתא לאזדווגא במלאכה מתעטרא
בחד עטרא דארבע גוויין * (גוויין) אינון גוויין מתלבטן בארבע סטרי עלמא כל
גוונא וגוונא מתלבטא תלת זמנין בכהא סטרא דאיון תריסר תחומי גליפין ועאלין
ואתכלילו בתריסר אחרנין ברישא דעטרא איה ד' שורין לד' סטריין ואינון מגדלות
בד"א * מגדלות מרקחים מכו מרקחים כמה דאת אמר * מכל אבקה רוכל ועל כל
מגדלא ומגדלא ג' פתחין קביעין באבנין טבן מכל סטרא וסטרא * האי עיטרא
הבירא (ס"א טהירא) (ס"א טמירא) * בדלוגין דאופיר בגין יקרא דמלאכה כמה דכתיב
א"ל ויקרי אנוש מפז וגו' * תחות עטרא תליין צי דדבא בסחרכא זגא דדבא
מסטרא דא זגא דדבא מסטרא דא וחד רמונא * כגון הכא רמונא איה בה אלף
זגין וכל זגא מנייהו מתלבטא בסומקא בחוורא הכא רמונא אתפלג בפלוגין ארבע
וקיימא פתיחא לאתחזא זגא תלת מאה ועשרין וחמש זגין לסטרא דא וכן לכל
סטרא וסטרא עד דמתלבטן ארבע סטרי עלמא מחיו דכל פלכא ופלכא ואינון
אקרון פלח ברמון כמה דכתיב * כפלח ברמון רקתך מבשר לגמול ארבע גלגלין
בפלגי ארבע זויין נטלין בגלגולא להכא עטרא וכד נטלי לה אזדקפן לעילא עד
דמטו לגלגולא דפלכא עלאה דהכי יומא וליילא מתחברין כל אינון פלכין ונטלין
לעטרא וקפן לה * וקלא דאינון גלגלין אשתמע בכלהו רקיעין לקל נעיומא
מתרעשין כל חילי שמיא וכלהו שאלין דא לרא עד דכלהו אמרי * ברחך כבוד יי' יחזיקל א
ממקומו כד מזדוג מלאכה במטרוניתא סלקא עטרא דא ואתישבת ברישא דמטרוניתא
כדין נחית חד עטרא עלאה קביעא דכל אבן טבא וחיוור ושטן בסחרכא בשית
גלגלין אחיא לשית סטריין דעלמא שית גדפין דנשר נטלין לה בפלכוי חמשין (ס"א
פלגין) ענבין סחרכא דגליף בה אימא עלאה קביעין באבן טבא חוור וסומק ירוק
ואוכס תכלא וארגוונא שית מאה ותלת עשר זויין לכל סטרא וסטרא * אלף ושית
מאה מגדלין לכל סטרא וסטרא * וכל מגדלא ומגדלא טורין קביעין פרחין לעילא
אשתאבן בכיתורא (ס"א בפחורא) דאימא עלאה במשה רבות דילא * כדין אימא
בלחישו נגיד מתקן עלאין ושדר וקבע לון בכהא עטרא לבתר אנגיד נחלי * דמשה
רבות קדישא על רישא דמלאכה ומרישיה נחית הכא משתה טבא עלאה על דיקריה
יקירא ותחמן נגיד על אינון לבושי מלאכה ס"ד * בשמן הטוב על הראש יורד על
הזקן וגו' * לבתר אתחדר עטרא ומעטר ליה אימא עלאה בכהא עטרא ופרישא
עליה ועל מטרוניתא לבושי יקר בכהא עטרא כדין קלא אשתמע בכלהו עלמין
לאנה וראנה וגו' * כדין חדוותא הוא בכל אינון בני מלאכה ומאן אינון כל אינון
דאתו מסטרייהו דישאל דהא לא מזדוגי בכו ולא קיימין עמכון בר אינון ישראל
דאינון בני ביתא ומשמשי להו כדין ברכאן דנפיק מנייהו דישאל הוא *
וישראל נטלין כלא ומשרדי חולקא מניה לשאר עמין * ומכהא חולקא אתגו
כל אינון שאר עמין * ותאנא מבין סטרי חולקוון דממן על שאר עמין נפיק

בלק

הד שביל דקיק דמתמן אחנגיד חולקא לאינון תחאי ומתמן מתפרש לכמה סטריין .
והא קריין ליה תמולית דנפיק מסטרא דארעא קדישא ועל דא עלמא כוליה מחמולית
דארץ ישראל קא שתי . מאן ח"י בא חוקימנא וצין לעילא וצין לתתא כל חינון שאר
עמין עבד' לא אחזנו אלא מהבוא תמולית . ולא חיימא דאינון בלחודוי אלא אפילו
אינון כתרין תחאין מהבוא תמולית שתיין . ודא בוא במשעול הכרמים שביל מרזבוי
שאר עמין דמתזכרין מני . כד חמא הבוא מלאכא דהא בלעס אסטי לאתון להבוא
שבילא דכתיב להטוחה דדרך מיד ויעמוד מלאך יי' במשעול הכרמים לאסתמא
שבילא דלא יסתיעון ביה אינון שאר עמין עבד' ואינון כתרין תחאין . ואזלא הא
כא דאמר רבי יצחק כתיב ^ישמוני נופרה וגו' . לנטרא ולברכא לשאר עמין בגלותא
וישראל דאינון כרמי שלי לא נטרתי בגין דאינון בגלותא ולא מתזכרין בדקא חוי .
גדר מזה וגדר מזה . אמר ר' אבא היך יכול הבוא מלאכא לאסתמא הבוא שבילא
אלא בגין דסיועה אחרא ביה ליה קב"ה וכנסת ישראל . ר' יודא אמר אורייתא
מסייעא ליה דכתיב מזה ומזה הם כחוצים . בזהיא שעתא מה כתיב ותרא האתון
וגו' . ותלחץ אל הקיר מאי ותלחץ אל הקיר כד"א מקרקר קיר וגו' ^א קיר פטרוגא
הבוא דשלטא עליהו . ותלחץ את רגל בלעס אל הקיר היא לא יבא ליה סיועה
כלל . ובעקווא ^אאשרת (ס"א אשרת) ליה להבוא קיר . ורמזא ליה באי דקין ויוסף
להבוא ביה סטרא :

ס"ב

מלון נאב
וארון

ס"א אשרת

ויוסף מלאך יי' עזר ויעמוד במקום נר וגו' . בזהיא שעתא אסתים לה כל
ארחין וכל סיועין דלא אשתכח בה מכל סטרא דעלמא סיועה דקין והרצין
תחת בלעס . כד חמא בלעס דלא ביה יכיל מה כתיב ויחר אף בלעס ויך את האתון
במקל כמה דאתמר דאטען לה ואלבש לה בזירוי דינא קשיא תקיפא :
ויפתח יי' את פי האתון וגו' . היינו חד מאינון מלין דאחבריוא ערב שבת צין
בשמשות . אמר רבי יצחק מאי בגי באי לבלעס או לאתון או לישראל
בהני מלין . אמר רבי יוסי דחייבין ביה אינון רבצין דכוו עמים וכד מכו לבלק
אמרו ליה וכי לבאי שטיא שדרת ליקרא לא תשכח ביה ממשות ולא במלוי ובאינון
מלה דאתנא אכתבא מן יקריה . ר' חייא אמר אלמלא לא אמרת אתנא באי לא שביק
בלעס הבוא דיליה ובמלי דאתנא ידע דאחבר חוליה . ר' אבא רמי תפתח ותפתח
הארץ וגו' . וכתיב ויפתח יי' את פי וגו' . מאי שנה ארץ מאתון דלא כתיב בה
ויפתח יי' את פי הארץ . אלא בהם משכ גזר על פומא ופתחה ועבדה ארעא
פקודא דמשכ ולא יאות דקב"ה יעבר פקודיה דהא משכ גזר ופקיד ופתחא באדמה
את פיה . וע"ז היא עבדה פקודוי דכתיב ותפתח הארץ את פיה . אבל כא
לא אשתכח מאן דגזר אלא רעותא דקב"ה ביה וכוואלי ורעותיה ביה בך כתיב
ויפתח יי' את פי האתון . מנייה אתא מלה ומנייה אשתכח . ר' יודא אמר
אסתכלנא בפרשתא דא ובאלין מלין ואסתחייין דלאו מלין דלרצין אינון . וכי מאחר
דכתיב ויפתח יי' את פי האתון בעיין למכו אינון מלין מלי מעלייתא מלי
דחכמתא ואי כמה דאתערו חברנא דחייב משבח דסוכיא דיליה רעי ^ב צרטיבא
וביא חבת ואמרת בלא אנכי אחוץ מבכא ביה לה למפתח וביא לא פתחה
אלא מה עשיתי לך ואי הכי אמאי קא טרח קודשא ב"ה למפתח פומא
להני מלין . ח"ר אבא ודאי באלין מלין אוליפנא דעתא דבלעס דלאו כדאי
בוא למשרי עליה רוח קודשא ואוליפנא דהא ליה יכילו באחמיה לאבאשא או
לאוהבא

ב שדס אב
ס"ב

לאוטצא . וואליפנא מ'הא אהון ד'הא ל'ת חילא בצעירי לאשראח עליהו דעתא שלים
 ת"ח בלעם ב'היא מ'הא ד'האח'ה ובהכ'ה דעתא טפשא לא יכיל למיקם בדעתא על'הא
 עאכ"י : **והאמר** בלעם מה עשיתי לך . וכי ברשותה הוה למעבד טב וביט . לאו
 ד'הא צעירי לא מ'האח'ה אל'הא ב'הא ד'האגו לון . ואע"ג ד'היא א'הא צעמיקתא (ס"א
 בעקתא) יתיר לאו ברשותה ה'הא ד'הא ה'הא א'הא ל'ה צ'הרשוי וברשותי קיימא .
 וי'המר בלעם לאהון כי ה'העללת בי ה'הא ל'ה ל'ה ל'היכא מ'הא וכו' א'היב לקבל
 טפשותא דמלכא ב'דין חייכו מ'הא ו'התקליל צעייכו וידעו ד'היכו שטיא . ומ'הא א'המר
 כי ה'העללת בי לו יש חרב ב'די א'המר שטיא ד'הא ח'י ח'יכ'ה יכיל ל'ה'הא עמין
 צ'הומי'ה ה'יך לא יכיל ל'ה'הא ל'הת'היכו וכו' צ'הי ח'ה'הא ל'הת'היכו ד'הת חילא בצעירי
 לאשראח עליהו רוחא א'הר'ה ד'הי י'המרן צ'הי נש'ה ח'י י'הללון צעירי כ'הא דעתא
 שלים יפקון לעמא . פוק וואליף מ'הא א'הא ד'הא קב"ה א'הת'ה פומי'ה ח'מי מלוי .
 (מ'הא ח'כ'ה ב'העק'ה ח'סר נ'ה) : **ויהי** בצקר ויקח בלק את בלעם וגו' . ר' י'הק
 א'המר בלק ח'כ'ה ה'ה צ'הרשין יתיר מ'הלעם צ'ה ד'הא ה'הא מ'כ'הין ש'התא ל'ט'הי'ה .
 מ'ש'ה וכו' צ'ה"כ ויקח בלק את בלעם וגו' . ה'הא ה'הא א'התקין ל'ה וא'היד ל'ה ל'כל'ה .
 צ'הלכו ב'הומ'ה צ'הל מ'הי ויעלכו ב'הומ'ה צ'הל . א'הא א'הג'ה צ'הרשוי צ'הא ס'הר'ה י'הא'היד
 צ'הו וא'הש'ה ד'המ'הין י'הר'הל למעבד ב'הומ'ה ולמפל'ה ל'בעל כ'הא ד'היב וילכו א'הרי
 ה'בעל . וי'הר מ'ש'ה ק'הא ה'עם ח'הא ד'הרצ'ה ד'עמ'ה ומלכ'ה ד'הון ד'פ'הין ל'ה כ'הא
 ד'היב י'היקר'הו צ'הס ה'בעל וכו' צ'הי א'הס י'ה האל'הים וגו' . כ'הון ד'המ'ה בלעם ד'המ'הין מל'הס א'ה
 י'הר'הל ל'ה'הי מ'יד וי'המר בלעם אל בלק צ'ה ל'ה צ'הא ש'בע'ה מ'הצ'ה (ח'סר כ'הי) .
 צ'הי י'הי ורצ'ה י'הוד'ה ח'ד א'המר לקבלי מ'הצ'ה דקדמ'ה א'הריב ח'הון ש'בע'ה מ'הצ'ה .
 ו'הד א'המר צ'הכ'הת'הא עבד כ'הא וא'הש'ה ד'הולק'הון ד'י'הר'הל ש'בע'ה ד'הגין א'הקש'הו .
 צ'הין ק'ה א'הסד'ה ש'בע'ה מ'הצ'ה . לצ'ה נש'ה ד'הס'ה ל'ה ר'הימ'ה ח'ד ד'ש'ה ל'ה א'הי וצ'הי
 נש'ה מ'הס'הו לקט'ה צ'הדי'ה צ'הין ה'כ'הו ר'הימ'ה ל'המ'ה ח'ד נש'ה ח'ד וצ'הא
 לא'הת'הר קט'הו צ'הדי'ה . א'המר מ'ה א'הצ'הר ח'י א'הת'הר צ'ה קט'ה ח'ה ה'כ'הו ר'הימ'ה
 ד'התקש'ה צ'הדי'ה ולא י'הל'ה . מ'ה עבד ש'הר ל'ה ד'הון ל'הכ'הו ר'הימ'ה . א'המר ה'כ'הו
 ר'הימ'ה וכי מ'ה ח'ה ל'ה ל'ה'ה צ'ה נש'ה צ'הא י'הענ'ה ד'הגין ה'כ'הו צ'ה ר'הימ'ה ח'ה .
 א'המר ח'הי ד'הון לא י'העול קמ'הי צ'הינו ל'ה ל'כלצ'ה וי'כל'הי . כ'ה בלעם א'הלא'הת'הר
 קט'הו צ'הו ב'י'הר'הל ח'המ'ה ד'הא יכיל צ'הין ה'כ'הו ר'הימ'ה על'הא ד'ה'הון (כד"ה ר'ה'ה י'הר'ה
 א'הין וגו') . ש'הרי ל'הק'ה קמ'הי ד'הון א'המר קב"ה רש'ה ומ'ה ח'ה ל'ה צ'הא ח'ה צ'הי
 לאד'הוג'ה צ'הי ה'רי ד'הוג'ה צ'הין ל'כלצ'ה . ת"ה מ'ה כ'הי ויקר א'ה'הי אל בלעם .
 ואר"ה לשון קרי ועומ'הא ד'הוג'ה לא'הין א'הת'הסר ולא י'העול קמ'הי . ר'הי א'הא א'המר
 ויקר כד"ה א'הפ'הי ק'הת'ה מ'י י'עמוד ה'ה ח'ה צ'הין ד'הכ'הו ד'הון יכיל צ'הו ב'י'הר'הל מ'ה
 כ'הי ויקר א'ה'הי ק'הר גרמ'הי מ'ן ד'ה ד'הס'ה ח'שיב . ויקר א'ה'הי כ'הא ד'הת'הר
 ד'הת'הר ע'הי מ'ס'הר'ה ד'הס'הו ח'ה . ר'הי א'העז'ה א'המר ויקר בלעם ח'שיב ד'הכ'הו
 ד'הון י'העול לא'האש'ה ל'כו ל'י'הר'הל וקב"ה א'הק'ה ל'ה מ'קמ'הי ל'הכ'הו ד'הון
 וא'הק'ה ל'ה ל'בלעם מ'מ'ה ד'הס'ה ח'שיב וא'הק'ה *ל'הכ'הו ד'הג'ה ח'ה"ה ויקר . ס"ה ל'ה
 כד"ה י'הק'הו עורצ'ה נ'ה . א'המר ל'ה רש'ה ל'ה ח'הת כד'הי לא'הת'הר'ה צ'הדי'ה
 ולמ'העל

מל'הס א'ה

ס"ה

צ'הי כ'ה

ס"ה ל'ה
 מ'ה'הו ד'הג'ה
 מ'ש'ה ל'ה

ולמנועל קמאי דורנך לכלבי אחמסר . אמר ר' שמעון ת"ח האי רשע געלא דכלא
 כוח דלא חשבה בכל פרשתא דא ויאמר יי' אל בלעם או וידבר יי' ח"ו מה כתיב וישם
 יי' דבר בפי בלעם וגו' כמאן דשוי השמא בפום חמרה דלא יסטי כח או הכא
 קר וישם יי' דבר בפי וגו' . אמר ליה קב"ה רשע את חשיב דעל ידך יכא ויחסיים
 ברכה בזני או אפכא . לא נריבין חינון לך כמח דאמרין לזרעה כו' אלא את שוב
 אל בלק וכד תפתח פומך לא יכא ברשותך ולא בפומך הלייא מלולא אלא וכה
 תדבר . רבי כ"ה דזמניא לברכה לון כה תמלל ברכה בזני דכד תפתח פומך היא
 תמלל מלין לאחסיימא על בני דלא חשבוק מלין לך . ת"ח דכך כוא כיון דאחא
 לבלק ובלק שמע כל חינון מלין כוח חשיב דכא מפומיה דבלעם נפקין אמר לקוב
 חויבי לקחתיך אמר בלעם סב חלין חרשין צידך בגין לעבבא ככא להאי כה ולי
 את חיכול לאעבבא (ס"ה לאעקרא) לה בהאי חרשין אלא אעקר לה מאינון מלין
 דהיא חמרה מה כתיב חתיב כה על עולתך בהאי ובחלין חרשין תעבב לה ואנכי
 אקרב כ"ה כלומר אעקר לה מאלין מלין . א"ל קב"ה רשע אלא אעקר לך מה כתיב
 בתריה ויקר אלהים אל בלעם וכהוא דבר ארים קלא במלוי דכ"ה . ויאמר שוב
 אל בלק וכה תדבר כ"ה חדבר ודאי . ת"ח בקדמיתא לא כתיב חתיב כה על
 עולתך אלא חתיב על עולתך ואלכס חולי יקרב יי' לקראתי . כיון דחמא דכ"ה
 אמר חינון ברכאן דיון אמר חתיב כ"ה על עולתך ואנכי אקרב כ"ה . לכך ארס
 לי יעקב כלומר לקט . רבי יוסי אמר חשדי לון מהכוא דרגא דלינון קיימי כד"א
 שמואל כ"ה אורכ . אמר אי חיכול למשדי *לכסוא דרגא דלינון כה כלכו אעקרו
 מעלמא . ולכך זועמא ישראל ישראל דלעילא דשתכח רוגא קמיא כד"א ואל זועם
 סהלים : בכל יום : **ב**י מראש אורים וגו' . א"ר יתח מראש אורים חלין חינון אכחא
 ישיב נא דכתיב י' הכיטו אל צור חולבכם . ומנצעות חשורנו . חלין חמאן בין מהאי סטרא
 ובין מהאי סטרא לא יכלין לאחלטייא . רבי אבא אמר כי מראש אורים מאן יכול לכו
 שמואל כד לישראל דכא כוא אחיד מרישא דכל אורים נפקין *ומאן חינון אורים גבור דכא
 כל דינין דעלמא מאינון גבורן נפקי וחיון אחאחדן ככו . ומנצעות חשורנו חלין
 דברים לג שאר משריין (ס"ה חתרין) דאחאחדן ככו . כן עס לבדד וגו' . כד"א יי' דדד ינחנו :
 מי מנה עפר יעקב וגו' כה חוקמא . אלא א"ר יוסי חרין דרגין חינון יעקב
 וישראל בקדמיתא יעקב ולבשר ישראל . ואע"צ דכלא חד חרין דרגין חינון דכא
 דרגא עלאה ישראל כוא . מי מנה עפר יעקב וגו' . לתחא מאן כוא עפר . ר' שמעון
 אמר האי דכתיב זיה יי' כעפר חרבו וגו' . מאן חרבו כה ידיעא דכתיב יי' חרבו
 יי' מלאה דם . עפר כוא אחר דאחברי מניה אדם בראשן דכתיב יי' יולר יי'
 אלהים את האדם עפר וגו' . ומכוא עפר כמה חילין וכמה משריין נפקו כמה
 * טפסין כמה גרדיני ממוסין כמה גירין כמה בליסטראות כמה רומחין וסייפין חוינין
 חזב כה אשתכחו מהכוא עפר (מי מנה) כד"א יי' כה מספר לגדודיו . ומספר את רובע
 שמואל כה ישראל . רובע ישראל היא ח"א וחד מלה היא רובע ישראל כד"א יי' רובע תחת משאל
 שר : רביע דכא כוא דכתיב יי' מנחתו שלשלמה : ד"א רבע כמו רביעית מישראל לתחא
 רבע אחקרי ב לפום חתרין משמע דוד דחיו רגלא רביעאח דכורסייא .
 ד"א מי מנה עפר יעקב וגו' כל חינון דחשיבין עפרא כמה דאוקימנא .
 ומספר את רבע ישראל דכתיב יי' מספר לגדודיו רבע ישראל כמה
 דאוקימנא

א שלכת
 וגמלי רחמים
 וכול : ס
 חמוריה שליו
 סדן געלם
 כעודע
 בלוי במדרגא
 עליונות שמיא
 נשע חס חסד
 חס דין קן
 משריין נקרא
 לוי
 חתיה כהיא
 שמואל כ"ה
 ס"ה לין
 מסכא דרגא
 סהלים :
 ישיב נא
 שמואל כד
 דברים לג
 יי' חרבו
 ס"ה לין
 בראשית כ
 יי' חרבו
 חזב כה
 שמואל כה
 שר : רביע
 רבע אחקרי
 ד"א מי מנה
 ומספר את
 דאוקימנא

ואוקימנא ד"א מי מנה עפר אינון פקודין בעפרא בזריעה בטייעה * בחלדא א בקליים
והא אוקמוס חברייא . ומספר את רבע כד"א * בהמתך לא תרביע . (א"ר אבא בלק
חכים כוה בחרשוי בבלעם בר דלא ידע לכוון שעתא ללטייח) :

וישא משלו ויאמר * וידבר לא כתיב מאי וישא משלו רבי חייה אמר הוא כוה * ס"א וידבר
וקיף קלא לגבי הסוא ממלל וישא משלו בלעם . ויאמר האי כה כמה דכתיב
כה תדבר ואמירה מנה כוה . ת"ח כיון דחמא בלעם דבכל חרשוי ובכל הסוא דורון
לא יכיל לאתקרא הסוא כה כד"א ואנכי אקרב כה אעקר להאי כה ח"ל קב"ה רשע
אנת סבור לאתקרא לה אנת אעקר לך משלשולך מה כתיב ויקר אלהים אל בלעם
כמה דאתמר . לכתר כיון דחמא דלא יכיל דבר ואמר ובך ולא אשיבנה ולא אשיבנו
מבעי ליה אלא ולא אשיבנה ודאי . להכי דכתיב כה וכה תדבר לית אנת יכיל
לאסדרה לה . אמר בלעם בתרין דרגין בעינא לאעלא בכו . בעינא לאעלא בכו מדרגא
דיעקב ולא יכילנא . בעינא לאעלא בכו מסטרא אחרא דישראל ולא יכילנא . מאי
טעמא בגין דשמא דא או דא לא אתקשר בזינן בישין כה"ד לא הביט און ביעקב
וגו' . תאנא תרין דרגין אינון נחש וקסס . לקבליהון עמל ואון אמר בלעם כא ודאי
אשכחנא לקבלי דהני יעקב וישראל . און לקבליה דיעקב דאיכו קטיר בנחש . עמל
לקבליה דישראל דאיכו קטיר בקסס . כיון דחמא דלא יכיל אמר ודאי לא הביט און
ביעקב וגו' מ"ט בגין דיי' אלהיו עמו וגו' . ואי תימא בדי לא יכילנא בקסס ונחש
יכילנא כתיב כי לא נחש ביעקב וגו' ולא עוד אלא דכל חילין דלעילא וכל משריין
כלכו לא ידעי ולא מסכחלי בנמוסא דמלכא עלאה עד דשלי להני חרייעקב וישראל .
ומאי אמרי מה פעל אל . אמר רבי אלעזר כל הני מלין כה אמר וכוה ארים קלא
לקבלה ולא ידע מאי הוא ולא אשתמע בר קליה :

דן עס כלביא יקום וגו' מאן עמא תקיפא כישראל . בשעתא דאתגביר לפרא קס
ומתגבר באריא לפולחנא דמאריכוון בכמה שירין בכמה תושבחון משתדלי באורייתא
כל יומא ובליילא לא ישכב וגו' כד בעי בר נש למשכב על ערסיה מקדש שמא עלאה
אמליך ליה לעילא ותתא כמה גרדיני נמוסין מתקשרן קמייכו בשעתא דפתחין פומכוון
על ערסיכוו בשמע ישראל ובעון רחמי קמי מלכא קדישא בכמה קראי דרחמי . ר'
אבא אמר הן עס כלביא יקום . זמנין באי עמא למיקס על כל עמין עכו"ם באריה
גיבר ותקיף ויתבמי עלייו . ארחייכו דכל אריווחא למשכב על טרפייכוו אבל עמא דא
לא ישכב עד יאכל טרף . ד"א הן עס כלביא יקום לקרבא קרבנין ועלוון קמי מלכוון
על גבי מדבחה . ותאנא ² בשעתא דקורבנא אחוקד על גבי מדבחה . כו חמין דיוקנא
דחד אריה רביע על הסוא קרבנא ואכיל ליה . ואמר רבי אבא אורי"אל מלאכא עלאה
כוה וחמאן ליה בדיוקנא דאריא תקיפא רביע על מדבחה ואכיל לון לקרבנין וכד ישראל
לא הו זכאין כל כך כו חמאן דיוקנא דחד כלבא חזיפא רביע עליה כדן כו ידעי
ישראל דבעיין תשובה וכדן חייבין . לא ישכב וגו' אלין קרבנין דליליא כנון עלוון . ודס
חללים ישח. דקב"ה אנת קרבא דילהון על שנאיוון . רבי אלעזר אמר לא ישכב
מכו לא ישכב . אלא בכל ליליא וליילא כד בר נש איכו חזיל בפקודי דמאריה לא

ב ע"ל בפירוש
בראשית דף עב

שכיב

(ח"ה)

נג

שכיב על ערסיה עד דקטיל אלף ומהם ועשרים וחמש מאותן זיינן ביטין דשריין עמיה רבי אבא אמר אלף אינו דסטר שמאלא דכתיב יפול מאדך אלף כמה דכתיב ייעלו חסידים בכבוד וגו' ירוממות אל בגרוס וגו' לעשות נקמה וגו' כס"ד לא ישכב וגו' ודא הוא לעשות בהם משפט וגו' . אמר רבי חזקיה לקבלי תלת זמנין דכוא מחא לאתניה ואטעין לה בחרשוי אתצרכון ישראל תלת זמנין . רבי חייה אמר לקבליה אתצרכון ישראל תלת זמנין דסלקין ישראל לאתחאה קמי מלכא קדישא :

וירא

בלעם כי טוב בעיני יי' וגו' ולא הלך בפעם בפעם לקראת נחשים וגו' . מאי לקראת נחשים . א"ר יוסי דבני תרין זמנין קדמאי כוח אויל בכל חרשוי ובעל למילט לישראל כיון דחמא רעותיה דקב"ה דאמר שוב אל בלק דכא מלולך לא בעיין בני . מלולא אוחרא זמין מכהי כה כמה דכתיב וכה תדבר . כה תדבר ולא אנה . כה תדבר דשלטא על כל שליטין חרשין וקסמין וזיין ביטין דלא יכלין לאבאשא לבני דדין בעל לאסתכלא בכו בעינא בישא . ת"ח באי רשע כד אסתכל בכו בישראל כוח מסתכל בלין תרין דרגין יעקב וישראל לאבאשא לון או בכהי או בכהי בחרשוי בגין קל ברקן וברקן יעקב וישראל אתצרכיו . וירא בלעם כי טוב וגו' . כמה חמא חמא די בשעת' דאנפי מלכא נהירין זיין ביטין לא קיימי בקיימיה וכל חרשין וכל קסמין לא סלקאן בחרשיכו . ת"ח בבני תרי זמני כתיב ויקר . ויקר אלהים . ויקר יי' אל בלעם וגו' וכתיב וכה תדבר והשתא כיון דחמא דכא לא אשתכח רוגזא וחרשוי לא סלקין דדין ולא הלך בפעם בפעם וגו' . כיון דאפריש ואסתלק גרמיה מחרשוי שארי (ברוחא אחרת) באתערותא אחרת לשבחה לישראל . א"ר יודא מאי אתערותא הכא . א"ל (רוח אלהים ולא רוח יי' אלא) אתערותא דרוחא חדא מסטרא דשמאלא הכוא דאתקשרו תחותי אינון זיין וחרשין דיליה . א"ר אלעזר הכי אוליפנא דאפילו הכי זמנא לא שריא ביה רוחא דקדושא . א"ל ר' יוסי אי הכי הכי כתיב ותהי עליו רוח אלהים ובכל אינון זמנין אחרין לא כתיב בכו הכי א"ל הכי הוא . ת"ח כתיב יטוב עין הוא יבורך וכו' אוקמוס אל תקרי יבורך אלא יבורך ובלעם כוח רע עין דלא אשתכח רע עין בעלמא כוותיה דבכל אחר דכוח מסתכל בעיניו כוח מתלטייא וע"ד אמרו באי מאן דאעבר בריה בשוקא ומסתפי מעינא בישא יחפי סודרא על רישיה בגין דלא יכיל עינא בישא לשלטה עליה . אוק הכא כיון דחמא בלעם דלא יכיל בחרשוי וקסמיו לאבאשא לישראל בעל לאסתכלא בכו בעינא בישא בגין דבכל אחר דכוח מסתכל בעיניו כוח מתלטייא . ת"ח מה רעותיה דיליה לקבלון לישראל דכתיב ושת אל המדבר פניו כתרוממו (ושו' *לעגלא די עבדו ישראל במדברא אפוי) בגין דכא ליה סטר סיועא לאבאשא לכו השתא חמי מה כתיב וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל . בעל לאסתכלא בכו בעינא בישא ביה שעתא אלמלא דאקדים לון קב"ה אסוותא כוח מאבד לון באסתכלותא דעיניו ומאי אסוותא יב קב"ה לישראל בכהי שעתא דא כוא דכתיב ותהי עליו רוח אלהים . ותהי עליו על ישראל קאמר כמאן דפריש סודרא על רישיה דיוקא בגין דלא ישלט בכו עיניו דדין שארי ואמר מה טובו אוליך יעקב . ת"ח כל מאן דבעי לאסתכלא בעינא בישא לא יכיל אלא כד משבח ואוקיר להכוא מלה דבעי לאלטייא בעינא בישא ומה ארחיה אמר חמו כמה טובא דא כמה יאה דא בגין דישלט ביה עינא בישא . אוק הכא אמר מה טובו אוליך יעקב כמה אינון יאן כמה

הכלים אף
שם קמט
שם

מגלי כח

ס"ה
לגל
עניא

איונו שפירן כמה נטיען שפירן דאזשטען מנייכו דמיין לאזונן נטייען דנטע קב"ה בגגתא
דעדן יאלין . מאן יתן *ואלין נטיען אשכחון מאזונן מסכני דכבו :
יז מים מדליו וגו' . לב"ז דכוו ליה ידן שפירן יאן למחוי אעבר חד בר נש דעינא
בישא אסחכל באיונו ידיו נקוט כבו שארי לשבחה אמר כמה איונו שפירן כמה
איונו יאן חמו אלצען מגזרס דשפירו עלאה לבתר אמר מאן יתן ידיו אלין דשרייין
בין אבנין יקירין ובלבדשי יקר דארגונא *בניתיא . לאשמשא כבו ויכוו גניזין
בתיבתא דיליה . כך בלעס שרי לשבחה מה טובו אוכליך חמו כמה שפירן כמה יאן וכו'
לבתר אמר יז מים מדליו לא יסבחה נטיעא שפירא דא נטיעא דאורייתא לבר מאזונן
מסכנין (דליו כלומר מסכנין) חרעו במים רבים דלא יסגי ולא ירבי רוחא דקדושא .
אל קב"ה רשע לא יכלין עיניך לאבשא הא פריכו דקדושא עלייכו דקין אמר אל
מוזיא ממוזיא וגו' הא לא יכלין כל בני עלמא לאבשא לון דהא חילא תקיפא עלאה
אחיד בכומוזיא איכו אל מוזיא ממוזיא ולא עוד אלא כחופות ראס לון דלא יכיל
ב"ז לאושיט ידיה עליה מגו רומיה ומדאשכחא בקיפו עלאה כבי יאכל גוים לריו וגו' .
ולית מאן דיכל לאבשא לון ואפילו בזמנא דלא זקוף לא יכלין הכ"ד כרע שכב . לא
דחיל בגין דאשכחא גיבר כארי וכלביא אפילו כד איונו ביני עממיא וכרע ושכב בינייכו
כארי הוא ישכחא בנמוזי אורייתא באורחי אורייתא . (ואעפ"כ) שלטמחא אית לכו
במאריכוו דאפילו כל מלכיא דעלמא לא יעקרון לכו כאריא דא כד שכב על טרפיה
לא יכלין לאקמא ליה מניה הכ"ד כרע שכב כארי וגו' . א"ר אלעזר לא אשכחא בטלמ'
חכים לאבשא כבלעס רשיעא דהא בקדמיחא כוכ אשכחא במארים ועל ידיו קשירו
מזרי עלייכו דישראל קשורא דלא יפקון מעבודתוון לעלמין ודא הוא דאמר מה איכול
לאבשא לכו דהא אנה עבידנא דלא יפקון מעבדותא דמזריא לעלמין אכל אל מוזיא
ממארים ולקבליכוו (כ"א ולקבליה) לא יכלין חכמין וחרשין דעלמא :

ועתה כניי הולך לעמי וגו' ר' יהודה פתח ^אלא חסגיר עבד אל אדוניו וגו' דברים כב
עמך ישב בקרבך . כמה חביבין מלי דאורייתא . כמה חביבא אורייתא קמי
קב"ה . כמה חביבא אורייתא דאורית לך קב"ה לכ"י . ת"ח בשעתא די נפקו ממארים
שמע בלעס דהא חרשוי וקסמיו וכל איונו קשרין לא סליקו כבו בישראל . שארי לגרר
גרמיה ולמירט רישא אול לאיונו טורי חסוכא ומטא לגבי איונו שלשלאי דפרזלא וכך
הוא ארחא דמאן דמטי גבייכו כיון דעאל ב"ז ברישי טוריא חמי ליה עזאל הכוא
דאקרי גלוי עינים . מיד אמר לעזאל דקין יבנין קלא ומהכנסון גבייכו חויין ברבדי
דמוקדן וסחרין לון משדרי *אולימתא זעירתא לקבליה דב"ז . ותנא כמין שונרא היא ^א מין חיה
ורישא כרישא דחוייא ותרין זבין בה וידהא ורגלהא זעירין . ב"ז דחמי לך חפי אנפוי
וכוא מייתא חד קטורחא מאוקידו דארגולא חוורא שדי באפסא וביא אחית עמיא .
עד דמטי לגבי רישא דשלשלאי וכהוא רישא דשלשלאי נעין בארעא ומטי עד תבומא
ותמן בתבומא חד סמין וכוא נעין בתבומא תחא ובהוא סמין אחקשר רישא
דשלשלאי כד מטי ב"ז לרישא דשלשלאה בטש בה ג' זמנין ואיונו קראן ליה דקין
כרע וסגיד על ברכוי ואזיל ואטיס עיניו עד דמטי גבייכו . דקין יתיב קמייכו וכל
איונו חויין סחרין ליה מהאי סטרא ומאי סטרא . פתח עיניו וחמי לון אזעזע
ונפל על אנפוי וסגיד לקבלייכו לבתר אולפין ליה חרשין וקסמין ויתיב גבייכו

(כ"א דאלין)

ס"א בניתיא
כו' בתיבתא
דילי

דברים כב

א מין חיה

ג' יומין כד מטא זמנא למיכר לארחיכ הכיאו אומימחא וכלאינון חויין חליין קמיא עד
דנפיק מן טוריאי בין הכוא חשוכא חקיפא ובלעס כד מטא גבייכו אודע לן מלכ
ואסגר גרמיא בטוריאי עמכון. ובעא לקטרגא לון לאחבא לון למאריס וקב"כ בצל
וקלקל כל חכמתא דעלמא וכל חרשין דעלמא דלא יכילו לקרבא בדייכו. ס"ח בשחא
כיון דחמא בלעס דלא יכיל לאבאשא לישראל אכדר גרמיא ואמליך ליה לבלק מכ דלא
בעא מניה בגין לאבאשא לון ועיטא דיליכ הוה באינון עוקבי דמדון דאינון שפירן
ואלמלא דא"ל משה לא הוינא ידע דכתיב יכן הכה כיו לבני ישראל בדבר בלעס. כיון
דחמא קב"כ עיטא דיליכ אמר הא ודאי גרמך בעיטך יפול מה עבד הכוא חילא דשליט
על כל חרשין אחמי ליה סופא דכלא וכי הית לכו רשוחא לזמן רחיק. א"ר יאחק
עינא חמא ומלין אחמרו מכהבא דקאים עליה וכה אוקמוס. וישא משלו ויאמר. מאן
דאית ליה למימר מ"ט בגין דלא יתקיימין מלין דגעלא דרעוחא עלאה (ס"ט) ובגין
דיתקיימין מלין דלעילא) בדעתא עלאה באורייתא :

אראנו

ואלמלא דא"ל משה לא הוינא ידע דכתיב יכן הכה כיו לבני ישראל בדבר בלעס. כיון
דחמא קב"כ עיטא דיליכ אמר הא ודאי גרמך בעיטך יפול מה עבד הכוא חילא דשליט
על כל חרשין אחמי ליה סופא דכלא וכי הית לכו רשוחא לזמן רחיק. א"ר יאחק
עינא חמא ומלין אחמרו מכהבא דקאים עליה וכה אוקמוס. וישא משלו ויאמר. מאן
דאית ליה למימר מ"ט בגין דלא יתקיימין מלין דגעלא דרעוחא עלאה (ס"ט) ובגין
דיתקיימין מלין דלעילא) בדעתא עלאה באורייתא :

אראנו ולא עתה דכא מלין חליין מנייכו אחקיימו בכהבא זמנא ומנייכו לבתר
ומנייכו בזמנא דמלכא משיחא. (מה שחבר כל המלא בז"ח דף סח א ע"ט)

אראנו ולא עתה דכא מלין חליין מנייכו אחקיימו בכהבא זמנא ומנייכו לבתר
ומנייכו בזמנא דמלכא משיחא. (מה שחבר כל המלא בז"ח דף סח א ע"ט)

וידבר יי אל משה לאמר . פנחס בן אלעזר וגו' . רבי אלעזר פתח ואמר
 *שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמן . *שמע בני מוסר אביך ^א
 דא קודשא בריך הוא . ואל תטוש תורת אמן דא כנסת ישראל . מאי מוסר אביך ^{פס}
 מוסר דא אורייתא דלית בה כמה תוכחין כמה עונשין כד"א *מוסר יי בני אל ^ס
 תמחם ואל תקוץ בתוכחתו ובגין דכל מאן דאשתדל באורייתא דהאי עלמא זכי
 דיפתחון ליה כמה חרעין להכוא עלמא כמה נהורין בשעתא דינפוק מהאי עלמא
 היא אקדימת קמייהואזלא לכל נטורי תרעין מכרזת ואומרת *פתחו שערים ויבא גוי ישיש ^{כו}
 לדיק . אתקינו כרסין לפליא עבדא דמלכא דלית חדו לקודשא בריך הוא אלא מאן
 דאשתדל באורייתא כ"ש בר נש דמהער בליליא לאשתדלא באורייתא דהא כל לדיקייא
 דבגנא דערין לייטין לקליה וקודשא בריך הוא משתבח בנייהו כמה דאוקמוס
 *היושבת בננים חברים מקשיבים לקולך השמעיני . רבי שמעון אמר האי קרא רזא ^מ
 דחכמתא אית ביה . היושבת בננים דא כנסת ישראל דלוי בגלותא עס ישראל
 ואזלא עמכון בעקתייהו . חברים מקשיבים לקולך . משריין עלאין כלבו לייטין
 לקולך לקול תושבחהך בגלותא . השמעיני כד"א *הראיני את מראיך השמעיני את ^ס
 קולך . השמעיני קלא דליטון חזרייא דמשתדלי באורייתא דהא לית תושבחתא קמאי
 בליטון דמשתדלי באורייתא אמר רבי שמעון דביכול כל איטון דזכאן לאשתדלא
 באורייתא ומכד פליג ליליא וחסין במטרוניתא כד נהיר ימנא לקבלא אנפי מלכא
 אחקיף ואחסין בשכינתא ולא עוד אלא דשריא ביה חוט של חסד כמה דאוקימנא .
 תא חזי כל מאן דזכי לאתחקק בשכינתא יסתמר גרמיה מאנון מלין דאחיזן לקבלא
 כנון מאן . איטון דלא משקרי באת קדישא כנון בת אל נכר וכל מאן דנטר גרמיה
 דביכול כנסת ישראל אחידא ביה ונטרא ליה וסיה אקדימת ליה שלם וכ"ש אי זכי
 וקני להאי . ואמר רבי שמעון אחסיון ישראל לאשתלאה בהסוא שעתא בר דאקדים
 פנחס להאי עובדא ושניך רוגזא כה"ד פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הכיז וגו'
 ד"א פנחס בן אלעזר וגו' . אמר רבי שמעון בן בן חרי זמני לאשלמא *אובדא קא ^{נ"א עובדא}
 אחי . *אמר רבי שמעון האי בר נש דנטיל גלגולא דנשתתא ולא זכי דיתתקן ביה ^י
 כאלו משקר בקושטא דמלכא ואנא קרינא עליה האי קרא *אזא מלא אבדה וכחש בה ^{ויקרא ס}
 ונשבע על שקר . וכחש בה טב ליה דלא אברי . תניין לדיק גמור אינו נדחה ולדיק
 שאינו גמור נדחה . מאן הוא לדיק גמור ומאן הוא לדיק שאינו גמור ובי מאן דלא
 שלים במלוי לדיק אקרי אלא לדיק גמור ידיע דהא לא נטיל גלגולין עקימין
 ובאחסותיה בני בניין ואחקין שורין וחלב בירין ונטע אלנין . לדיק שאינו גמור
 דבני בניין באחסותא אחרא חפר בה בירין ואטער הא אחקין אבני יסודא
 במלקדמין ואעמל בה ולא ידע אי אשחאך דיליה מסטרא דיליה טב ולדיק
 אקרי ומסטרא דהכוא אחסותא לאו הכי . לב"ז דבני בניין שפירן יאן למחזי
 אסתכל ביסודא וחמי ליה שקיע עקימא מכל סטריין הא בנינא לא שלים עד
 דסתר ליה ואחקין ליה במלקדמין ומסטרא דהסוא בנינא דיליה אשתכח טב ושפיר
 מסעלא

חבוקי א
ב"א רווח
ונעיל לה

שמואל א כה
ב"א לקבל
יפתחו לה
ישעים נה
שם

חבליס פא
שם

בראשית לו
משלי ז

חבליס קלו

ישעים נה

מא בראשית

מסערה דיסודא ביש ועקים ובגין כך לא אקרי עובדא שלים לא אקרי בניינא שלים
בג"כ לדיק שאינו גמור אקרי ונדחה וע"ד יכבלע רשע לדיק ממנו . ת"ח מאן דמקנא
לשמה קדישא דקב"ה דאפילו לא יזכי לגדולה ולא אחתיו לכ *ודא יריח לה ועייל ליה .
פנחס לא אחתיו ליה בכהוא זמנא ובגין דקנא לשמא דמאריה רווח לכלא וסליק
לכלא ואחתקן ביה כלל וזכה לשמשמשא בכהונה עלאה . מכהיא שעתא פנחס בן
אלעזר בן אהרן הכהן דאשלים לתרין דרגין בגין דקנא לשמא דמאריה דאחתקן
הכלים סו מכ דאחטקס : **רבי** יודק פתח ואמר שמרה נפשי כי חסיד אני כושע עבדך
וגו' . סופיה דקרא אית לאסתכלא ולבשר קרא כלל . סופיה דקרא כתיב הכושע
אליך הכושע כך מצעי ליה מאי הכושע אליך אלא כביכול דוד מצטח ליה דלא
בש קיע ועבר ליה פלגות ליליא בשנחא כמה דכתיב יצאות לילה אקום לכודות לך . קמתי
מצעי ליה אלא אקום ואחטקס כך לעלמין . שמרה נפשי שמור מצעי ליה וזכ
תנין דלית את באורייחא דלא אית בה ריזין עלאין ויקירין שמרה לקב"ה קאמר
שמרה לכהוא חולקא דאחאחד ביה נפש דכד נפשא נפקת מהאי עלמא אחיא
למירת עלמא (דאחי) אי זכי כמה חילין עלאין נפקין לקבלה ולנערה לה ולאעלא
לה במדורה דדוכתא וזאי כ' נטיר לה לאחאחדא עמה בריש ירחי ושכתי ואי
לא זכי כמה גרדיני טהירין אזמנן לקבלה ודחו לה לבר ווי לכהוא נפשא . דמתנגלגלא
בריקניא כאבנא בקוספיתא כה"ד יואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע . ודוד
בעי בעותיה קמי קב"ה ואמר שמרה נפשי דלא ידחון לה לבר וכד מטי *לקבלה
יפתחון לה פתחין ותקבל לה קמך . כי חסיד אני וכי חסיד אקרי . א"ר יודק אין
דכתיב יחסדי דוד הנאמנים בגין כך שמרה נפשי דלא תשזוק לה למדך לבר . ר'
יחזק אמר כל ב"ר דאית ליה חולקא בלדיק יריח להאי חרץ כמה דכתיב יעומד
כלם לדיקים וגו' וזאי לדיק חסיד אקרי אמר דוד בשר דכתיב אחר אחידנא חסיד
כאי . ובגין כך שמרה נפשי לאחטקס כך : **רבי** חייא פתח יעדות ביהוסף שמו וגו' .
הא חוקמור דאוליך שבעין פתקין ולשון הקדש יתיר כה"ד ישפת לא ידעתי אשמע .
אבל מאי עדות . ת"ח בשעתא דאחתיס דפוטיפר כות אחידא ביה לכהוא מלה
כוח יוסף עבד גרמיה כמאן דלא ידע לישנא דילה וכן בכל יומא עד הכיא שעתא
בחרייחא דכתיב יותחפשוו בצנודו מאי ותחפשוו אלא בגין דעבד גרמיה כמאן
משלי ז דלא ידע לישנא ורות הקדש לווח לקבלה ילשמך מאשח זרה מנכריה אמריה
החליקה . מאי קמ"ל אלא כל מאן דנטיר גרמיה מהאי אחטקס בה בשכינתא
ואחיד בכהוא עדות ומאי הוא כ' דאחוסף ביה . דכתיב עדות ביהוסף שמו אוק
חבליס קלו כהא י' אחוסף בפנחס על דקני בכהא : **רבי** ייסא פתח יעל נכרות בכל שם
ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון . את ירושלם מצעי ליה כמה דכתיב אם אשכחך
ירושלם תשכח ימיני . מאי בזכרנו את ציון . לבר נש דכוח ליה היכלא יקרא יאה
ושפירא איתו לסטין ואוקידו ליה . לערא דמאן הוא . לאו דמאריה דהיכלא . אוק
כהא שכינתא בגלותא שריא לערא דמאן הוא לאו דלדיק . ואזלא הא כמה דאוקמוס
דכתיב י'הלדיק אבד אבד ממש אוק כהא בזכרנו את ציון בזכרנו כהוא לערא
דליה על זוגהא לערא דליה הוא . אמר רבי ייסא מאן דאוקיר שמא
דמאריה בכהא ונטיר באי זכה דיוקיר ליה מאריה על כלל מנלן מיוסף דכתיב
מא יורכב אותו במרכבה המשנה אשר לו וכתיב ונתן אותו על כל ארץ מלרים
ולא

ולא עוד אלא כד עברו ישראל ית יומא ארונא דיוסף עאל בגו בקדמיתא ולא כוו מיא קיימין על קיומייכו קמיה דהא הוא דכתיב ימים ראה ויגוס מאי ויגוס אלא ראה כהוא דכתיב ביה ויגוס ויאל כהוא. ת"ח זכי ליקרא בחייו וזכי ליקרא במיתתיה בחייו אמאי בגין כהוא זמן דלא בעא לאתדבקה בה דכתיב וימאן ויאמר אל אשת אדניו. וכתיב ולא שמע אליה לשבב אלה לכוות עמה בגין כך זכא ביה עלמא כיון דכתיב ותתפסכו בצנדו וכתיב ויגוס ויאל כהוא זכי לבתר דעאל לגו פרוכתא עלאה וככי אחזיו ליה ידיה נטל ביה עלמא וידיה נטל בעלמא אחר. פנחס זכי ביה עלמא וזכא בעלמא דאחי וזכא לקיימא יתיר מכל אינון דנפקו ממזרים וזכא לכהנא עלאה הוא וכל בגוי אבתריה. ואי תימא דלא זכא לכהנא עד לא עבד עובדא דא חין (ג"א לא) דהא אינון דאמרו (דלא) דזכא קודם לאו הכי. אלא במאי אוקיימא תחת אשר קנא לאלכו דמשמע דבגין עובדא דא רווח כהונתא מה דלא הוה קודם. ת"ח כל כון דקטיל נפש פסיל ליה כהונתיה לעלמין דהא ודאי פסיל כהוא דרגא דיליה לגביה ופנחס מן דינא פסיל לכהנא הוה ובגין דקנא ליה לקב"ה לאטריך ליחסא ליה כהנא עלמין ליה ולבגוי אבתריה לדרי דרין. א"ר יתח ת"ח רשים הוא פנחס לעילא ורשים הוא לתתא עד לא יפוק לעלמא דהא עס אינון דנפקו ממזרים אחמיי : **רבי** אלעזר ור' יוסי ור' חייה כוו אזלי במדברא א"ר יוסי הא דכתיב בפנחס כניי נותן לו את בריתי שלום. שלום ממלאך המות דלא שליט ביה לעלמין ולא אהדן בדניו ואי תימא דלא מית ודאי לא מית כשאר בני עלמא ואורין יומין על כל בני דרא בגין דכתיב ברית עלאה אחיד וכד אסתלק מעלמא בתואבותא עלאה ובדיקיותיה שפירא אסתלק משאר בני עלמא : **רבי** אלעזר פתח ואמר ייוראני את יחושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך יי' וגו'. ת"ח ווי לאינון בני נשא דלא מסתכלין ביקרא דמאריהון וכל יומא ויומא כרוחא קארי עלייהו ולא משגיחין אחא ב"י לאסתכלא בפקודי אורייתא כמה סניגורין קיימין לאדכרא עליה לטב. אחא ב"י ואעבר על פקודי אורייתא אינון עובדין קטיגורין עליה לביש קמי קב"ה. יחושע כהן גדול הוה ואוקמוה מה כתיב ביה והשטן עומד על ימינו לטטנו. יומא ביה כן בשאר בני עלמא דלא מסתכלי ביקרא דמאריהון על אחת כמה וכמה. חמי מה כתיב ויחושע היה לבוש בגדים זאבים ואוקמוה. אבל בגדים זאבים ודאי אינון לבושין דאתלבשא ביה רוחא ביהוא עלמא זכא חולקיה דמאן דלבושו מתקנין ושלמין ביהוא עלמא וזא אחמר כל מאן דבעין לאעלא לגיהסם אינון לבושין דמלבשין ליה היך אינון מה כתיב הכא ויחושע היה לבוש בגדים זאבים ועומד לפני המלאך. מאן מלאך דא מלאך דממנא על גיהסם וממנא על מאן דחמי באינון לבושין עד דכתיב קלא ואמר הסירו הבגדים האזנים מעליו. מהכא אית לאסתכלא דעובדין בישין דב"י עבדין ליה אינון לבושים זאבים. ויאמר אליו ראה בעברתי מעליך עונך והלבש אותך מחלואים. אלבישיני לבושין אחרנין מתקנין דכחו אסתכל ב"י בזיויקרא דמאריה. ת"ח כהונתא דא פנחס דלא אסתלק מעלמא עד דאתחקנו קמיה לבושין אחרנין דרוחא אחתני ככו עלמא

דאחי בשעתא חדא אחפשט מאלין ואתלבש באלין לקיימא דכתיב כנני מוח לו את
 בריתי שלום. עד דכיו אזלי שמשא כוח תקיפא ויתבנו תחות ללא דחד טערא דמדברא
 אמר ר' אלעזר ודאי ללא הדוותא דנפשא הוא. **אמר** רבי חייל לרבי אלעזר
 אלן יומין מראש השנה עד יומא בתרא דחג בעינא למיקם עלייכו. איך אלעזר
 הא אתמר ודברייא אתערו בכו. א"ר חייל ודאי הכי הוא אבל אנא שמענא לנזינא
 קדישא עלאה מלה בכו אמר ליה אימא הכוא מלה. א"ל עד לא קאימנא ביה. א"ר
 אלעזר אף על גב דהברייא חוקמו מלה וספיר הוא אבל סדורא דהני יומי זא דהמחאה
 הוא בין מהלדי הקלא. ת"ח הא אתמר סדורא דחודא כלל בחד כך הוי וכו'
 יעשים נב אתמר. פתח ואמר ר'השף יי' את זרוע קדשו דא דרועא חדא דביה תליא ישועה
 דביה תליא נוקמא דביה תליא פורקנא ולמא למיקם לה לכנ"י מעפרא ולקבלא לה
 לגביה לאדווגא כהדא וכד האי אתער לקבלא כמה דחילו שריא בעלמא עד דינח
 ס"ר ב הכוא דרועא תחות רישא לאתחברא כמה דאת אמר שמשאלו תחת לראשי וגו' וכדין
 נייחא דינא ומכפר חובין. לבתר אחי ימינא לחבקה כדין הדוותא שריא בעלמא וכל
 אנפין נכירין לבתר אזדוגת בגופא וכדין כלל אקרי אחד בלא פרודא כדין הוא שלימו
 דכלא ודדוותא דכלא ואחיד ודאי מה דלא אשתכח הכי בשאר זמני כנווגא דכאי סדורא
 דהני יומין. מראש השנה עד יומא בתרא דחג. בראש השנה אתער דרועא דשמאלא
 לקבלא לה למטרונותא וכדין כל עלמא דחילו דדינא ובעי הכוא זמנא בתיווכתא שלים
 לאשתכחא עלמא קמי קב"ה לבתר אחיאת מטרונותא ובעיין בני היכלא בתשעה
 לירחא למעבד הדוותא ולמטביל בנהרא לדכא גרמייכו בזוגא דמטרונותא ביומא
 אחרא הוא זוגא דילא לשוואה שמאלא תחות *רישא כמה דאת אמר שמאלו תחת
 לראשי. וכדין ישראל בתעניתא על חובייכו ומכפרא לכו דהא אימא עלאה חוביך
 הנפחא למטרונותא בזוגא ומתכפרין כל בני היכלא כיון דשמאלא מקבלא לה
 בכאי יומא דרישא דמטרונותא שריא על שמאלא. ביומא קדמא דחג יתער ימינא
 לקבלא בגין לחבקה וכדין כל הדווא וכל אנפין נכירין ודדוותא דמיס לילין לנשכא
 על מדבחא ובעיין בני נשא למחדי בכל זמני דחדוה דהא ימינא גרים בכל אתר
 דשרי ימינא הדוותא אלטריך בכלא כדין הדוותא היא לאשתעשעא לבתר ביומא
 תמינא הדוותא דאורייתא הוא דהא כדין זוגא דגופא הוא זוגא דכלא למהוי כלל
 חד ודא הוא שלימו דכלא ודא יומא דישראל הוא ודאי ועדכא דידכו בלחודייכו דלית
 דברים י' ביה חולקא לאתרא. זכאין חינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאחי עלייכו כתיב י' כי
 עם קדוש אתה ליי' אלהיך וגו'.

י"א רישא
 דגלגל

דברים י'

פנהם בן אלעזר בן אהרן בככין השיב את חמתי משל בני ישראל וגו'. ר' יודא פתח
 זכור נא מי הוא נקי אבד ואיפס ישרי נכחדו תמן תנין מאן דחמי קשת בגוומי
 ס"א נכורין *אלטריך לברכא ברוך זכר הכרית בגין דהא חיוכו ברית קיימא קדישא דשי קב"ה
 בארשא

אוב ד

ס"א נכורין

בארעא דלא ייתי עלה מי טופני' בגין דכד סגיא חייבין בעלמי' בעי קב"ה לאודא לון וכדין דכיר לון האי אומא דלומי לארעא דכתיב חרי זמני לא לא. לא אוסיף לקלל ולא אוסיף לבכות דא חיוב אומא' כמה דכתיב אשר נשבעתי מעבור מי נח. (קסור עם הרעא מהימנא).

רעיא מהימנא

רבי יוסי אמר קשה אחא לאנגא על

אמר ליה רעיא מהימנא שפיר קאמרת

עלמא למלכא דכל זמנין דבריה

אבל בגין דלתיב דלתיב פנחס

חב לקבליה אחא מלכא לאלקא ליה

קני על ברית לריך לחדתא מלין סגיאין

אחגליה עליה מטרוניתא בלבושי יקר

ציה דכאי פרשתא כתיבא באורייתא על

דמלכו. מלכ' חמוי לה סליק רוגזא דבריה

שמיא דעליה אחמר קנא קנאתי חרי

זחדי בכ דכתיב יוראיתיה לזכור ברית

קנאות חד בשד"י דלעילא ותניי' בשד"י

עול' וע"ד לא אחתוי קשה בעלמא אלא

דלחתא ובגין דא עבד חרין שבעות

בבבושי יקר דמלכו ובשעתא דאית לדיק

*בחרווייכו וחרין זמנין לא לא. אבל רבי

בעלמא איכו ברית למיקס ברית ואגין על

יכודה אמר מאן דחמי קשה בגוונאי נהירין

עלמא לא כוי לדיק בא קשה לאתחזאכ דכא

לריך לברכא ברוך זוכר הכרית ובגלותא

עלמא איכו קיימא לאודא אלא בגין קשה

דלאו איכו נכיר בגוונאי דקא יאות ולא

דא. ר' אלעזר אמר לעולם לא אחלש

עוד אלא דלזמנין נכיר זעיר חמנין לא

קשה דא אלא בלבושי דאבין קדמאי.

נכיר כלל זמנין אחתוי בשלימו חמנין לאו

ירוק וסומק וחיוור. ירוקא דא לבושא

דקשה קא רמזי גוונאי לזכוון דכנסים לויים

דאברהם אלטבע לבושא (ס"א גוון) דא כד

וישראלים כד חינון שפירין דנכיר קשה

גפס מני' ישמעאל-סומק' דא גוון יתק דאחי'

בגוונאי דחינון תלת קוס אנת ר' יוסי

סומקא ואלטבע כד נפיק מניה עשו. ואחמך

(הגלי' ואימא דכא מלין שפירין קאמרת

הכו' סומק' לת' עד כוכב' דמאד' דאחאחד

בבבורא קדמא דקשה לא אחיא אלא

ציה עשו' חוורא דא איכו לבושא טבא דיעקב

לאנגא על עלמא. למלכא דבכל זמנא

דכא לא אשתני אנפוכי לעלמין. ר' אבא

דמלכו ובשעתא דאית לדיק בארעא איכו

אמר יאות הוא אבל הכי אמר בויינא

דבריה חב ומלכא חזי למטרוניתא סליק

קדישא. חוור דא אברהם דאחלנן בחוורא

רוגזא דבריה דכתיב ורואיתיה לזכור ברית

דמורא. סומק דא יתק דואי. ירוק דא

עולם וע"ד לא אחתוי קשה אלא לאנגא

הוא יעקב דקיימא בין חרין גוונין וכתיב

על עלמא. ולא אחגלייה אלא בלבוש יקר

ציה יעקב לא עתה יבוש יעקב ולא עתה

דמלכו ובשעתא דאית לדיק בארעא איכו

פניו יחווירו דכא כל ערסיב שלים הוב וכו'

ברית למיקס ברית וכי בגלותא קב"ה

הוא לא. עתה יבוש יעקב לאתחזא בגוון

אחרתק ממטרוניתא ואיך. מטרוניתא

סומק בינתק דנפק מניה עשו. ולא עתה

אחלשתי לבושי מלכותא אבל בגלותא לבושה

פניו יחווירו כאברהם לאתחזא בגוון

דקדרות ואיכו אנת יאל תרלוי שני

חוור דנפק מניה ישמעאל. אלא נטיל

שחרות. אלא דואי הכוא קשה

גוונין לאתעטרא בכו על אבין דליה

בגלותא לאו איכו אלא

מטטרוין דאתקרי שד"י ואיכו עבדו

זמן ביתא דשליט בכל דליה (בגלותא) ובני

זמן ביתא דא חס כבנים חס כעבדים ובזמנא

דאחמך חפז ראשם ונתלדלו אנשי מעשה דואי

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

אנשי מעשה דאחמך חפז ראשם ונתלדלו

ובאלוין לבושין מתלבשת קשת בשעתה ועובדיו לאכרה בכו מטרותיה ולמפשת
 דאחתי קמי מלכא - ח"ח רח דברית קדישא מנה לבושי קדושתא דפשוין ולקשטא לה
 היא את יו"ד דמחטטרא ברשימו עלאה וכה בלבושין דגוונין כסירין דרזין דאורייתא מה
 (ס"א ודא) איבו דאתרשים צברית הדיר כתיב ציב וראיתיה לזכור צרית עולם
 לעלמין ובגין דקני פנחס על צרית אתרשים וראיתיה ברוזין כסירין דאורייתא דאור ר"ן
 משני י בשמיא הכא את דא פנחס יו"ד זעירא אתקרי כה"ד י"ב נר מלוא ותורה אור
 איבו יו"ד דאיבו צרית ודאי דנפיק מגו וצאלין רזין אתמר וראיתיה ובכחא זמנא
 נסתר יו"ד עלאה קדישא וע"ד איבו קאים בקיומא סליק מניה רוגזא דבריה יוחמת במלך
 שלים קמי מלכא קדישא דלא אתאביד שבעה ויימא לה מלכא בללוא דעמידה
 שם י מגו עלמא וכדי הוא נקי מהכחא חובא קמיה ימא שאלתך וינתן לך ומה בקשך -
 דפטור ולא אתאביד הדיר מגו קדישא בכחא זמנא שאלת על פורקא דילה ובנה
 שם י דעלמא (ס"א ולא אתאביד מגו עלמא) ועמיה כה"ד יתנתן לי נפשי בשאלתי ועמי
 ואיפס ישרים נכחו - אלון נדב ואביבוא בבקשתי - אבל קשת דאחתיא בעלמא
 דלא אשתארו מן הכחא עלמא בנייה : בגלותא דעצא איבו זמנין דנפיק בשלימו
 כד צנוי מכשרין עובדיו ולזמנין לא אשתכח

בשלימו כד צנוי לא מכשרין עובדיו (כאן חסר) ואי לאו בגין אות יו"ד דשדי דקני עלה
 פנחס דאגין ליה משבטא דשמעון הוו קטנין ליה ואובדין ליה מעלמא ובגין דא יזכור
 נא מי הוא נקי אבד דא פנחס ואיפס ישרים נכחו אלון מכשרין עובדיו קמי
 מלכא ומקנין על שמיא ומקדישין ליה צרבים הכי מקדישין ליה לעילא בין ממנן
 דשאר עמין ואשתמודעין ליה כל ממנא צנוייה אבל ישראל אשתמודעין לעילא בלא
 בשם יו"ד דאיבו היי כל צנויין וכל שם ובגין סכיד עליה אל סכיד עליה דאית
 שם י ליה יכולת על כל אל כה"ד יאני אדרוש אל אל - אל מארי דאל - אלכיס סכיד
 עליה דאיבו אלכיס - אדני סכיד עליה דאיבו אדוני האדונים אוק הכי
 כל שם דכל *מלאך אית לכל חד שם ידיע לאשתמודעא לכל כח בכחא שם דמלכא
 דליה אבל ישראל אשתמודעין ליה ציבור ורא דמלא צ"ח חד יכיל למכוי ליה כמה
 סוסון אוק הכי כל ישראל אינון צנוי דאדם וכל ברא צריך למכוי ליה לאבוי כסוס
 בכ"ס וכתמור למשא ולמכוי כפיך תחותי וכהי איבו רחא יאדם ובהמה תושע יי

דאיבו ברא דאדם ועבד גרמיה כבהמה תחותי ובגין דא איבו פקודא דקצ"ה
 באורייתא למכוי אח מינס לאתהיב דאח למעבד ברא לאחוי בגין דלא יתאביד
 מהכחא עלמא - וכהי איבו כגון רחא דכלאים צנויית דאמרו מה שאסרתי לך כאן
 תסרתי לך כאן - אסרתי לך כלאים דעלמא - תסרתי לך כלאים דעלמא - אסרתי
 לך אשת אח תסרתי לך יבמה כגון מרכיבים תפוחים או דקלים מין צמינו - ואסור
 דגלגול - גלגל ליה ליה תנועה בלא אמת המים - אוק הכי אמת המים רחא דאח י
 ביה אשתביד גלגל גלגול - ורא דמלא מה גלגל אין לו תנועה בלא אמת המים אוק
 הכי גלגל איבו י וליה ליה תנועה בלא אמת המים דאיבו ו' יבמה כ' וכהי איבו
 צינ"ה ב' צ"ח צאות י' ברא עלמא דאחי עולם ארוך דאיבו ו' בגין דא מלא דלית
 פקודים ע' ליה בן לאו איבו מבני עלמא דאחי דימא לקבליה ומניה נפיק מביניו ו' *ומניה
 מתפלגין כמה נחלי דאינון מסבצין עלמא עד דחורו לימא דנפקו מתמן - ובגין דא אמר
 קבלה קרא יכל הכתלים כוללים אל כים וכים אינון מלא אל מקום שכתלים וגו' - עד דאכדורו
 שם י כגונא דנפקו אוק הכי יזכור חסד אל האלכיס אשר נתנה - כגונא דכיב לה
 שליחה

שלימחא אם תשוב בתשובה דליכו זי"ה ב"ן י"ה עלאה את ה' סליקת ברת'י' להמשיך עשר
 זמנין חמש בא חיוב י"ה ב"ן נחל דנפק מן ימא' ותתפליג לכמה נחלין כגוונא דאילנא דאחפסט
 לכמה ענפין ואי לא חזר נשמהא שלימחא כגוונא דאשתלמהא אתמר בה שם הם שנים ללכת איכי
 וכל נשמתין אחרנין : אוקף כדי לאו איכו שלים בזן אי לית ליה בת דליכו עלמא דין למכוי שלים
 בכאי עלמא דאחברי בה' כה"ד (רשעים ב) אלא תולדות כשמים וכארץ כהררס (אלה)* י"ה
 (איוב ג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עס גבר . ורשיעייא דאתמר בזון (קבלה ה) ובזן ראייתי
 רשעים קבורים ובאו . גרמו אלה אליהן ישראל דאתמר עלייהו (עמוס א) על שלשה פשעי ישראל .
 בחר דקלקלו גרמייכו תלת זמנין ולא זכו זי"ה דאתמר זיב (קבלה יא) מקום שיפול העץ שם
 יכו . על ארבעה לא השיבו דכיינו ב' ותתדנו בגיהנם במשחית אף ותימא ולבושין דתלת אתון אלין
 אשתמודעין בקשת דאינון חיוור . סומק וירוק מאן דיייתי בזמנא חדא איכו חיוור . בתניינא סומק .
 בתליחא ירוק . ובגין דביעקב אשתללו אתון ואשתרס אילנא ותהנטע ותתרב' ותתעביד איב'
 טבא (ישעיה ג) לא עשה יבוש יעקב ולא עשה פניו יחווירו למכוי מרכבתיו ביצר הרע דאיכו
 גחש וכל מיני היה ביבא ובג"ד (סושה יב) וישר לול מלאך ויולל . ובגין דאתקרי אדם אילנא איכו
 רחא דא . לאילנא דתהנטע באתר דלא עביד איבא . מכעבד עקר ליה ונטעיה באתר אחרא ובגין
 דא אוקמוס מ"מ דלא כוי מוחזק למכוי עקר עד דאזיל לארץ ישראל ותהנטע תמן באתחא' אוק'
 כדי לדיק דאיכו מטלטל מאהר לאחר מבית לבית כאילו יייתי בגלגולא זמנין סביאין וביינו (עמוס ב)
 ועושה חסד לאלפים לאורכו עד דזכר לעלמא (דאחי) שלים חבל לחייבא לא חייית ליה יתיר
 מתלת זמנין ואי חזר בהויבחה אתמר זיב גלות מכפרת עון ובגין דא אוקמוס מ"מ לדיקים
 טוב אוקן חוזרים לטפס** (אלא קא רמין) (ויקרא יד) לוטער אחר יקח וטח את הבית . (איוב לד)
 ואדם על עפר ישוב (קבלה יב) וישוב העפר על הארץ כשהיה בגין דהוא מנוגע ולית זיב אלא
 אשכ רעכ'ר הרע דאתמר בה אשכ רעכ'ר גרעת לבטלח מאי תקנתיה יגרשנה ויתרפא דאיכו
 גרמח (רשעים ג) ויגרש את האדם האדם דא נשמהא א"ת בת זוגו דאדם . (משלי כ) כלפור
 טודת מן קנה כן איש מודד ממקומו ובגין דא (מלכים טז) גם לפור מלאה בית כיינו יבמה
 ודרור קן לב כיינו גואל . אשר שתה אפרוחים . בן ובת . זכא איכו מאן דעבד (לון) קינא
 (ויקרא כה) וגאל את ממכר אחיו דאיכו מוכר בעבור דלאו דיליה ובגין דא אמר משכ (דברים ג)
 ויתעבר יי' בי למענם . כהא הוא סוד העבור . רשיא מסימנא שויז שתיין רבוא כמה זמנין
 דאחי בגלגולא ובגין דא זכות כלכו תלייא קב"ה זיב . ובגין דא אוקמוס רבנן אשכ אחת ילדה
 במלריה ששים רבוא בדרס אחד . ואע"ג דאוקמוס רבנן במלין אחרנין שבעים פנים לתורה
 דכדי ארה דמארי רזין אמרין מרגלית לתלמידיהון ולא אשתמודעין זיב דרמיא אכדור לון הכוא
 מלכ במלי שחוק כגוונא דהכוא דאמר דביא אחת אפילת שתיין כרכין ואחא ביא ונפלת מן
 עופא דכוכ פרח באוריה ומהאחא אלין שתיין כרכין ומארי דלימנא' אמרו דלא אמר כוא אלא דב"ב
 כתב ששים כרכין ואחא ביא דנפקת מן עופא ומהקת שתיין כרכין דכתיב וחס ושלום דמארי
 אורייתא אמרין מלין דשחוק ודברים בטלים באורייתא . אלא הא אוקמוס אפרוחים אלין מארי
 משנה . או בנים אלין מארי מקרא . וכגוונ' דנפל הכוא נפל דאיכו בר נפלי נפילת ביא דאיכו
 אחרוג שיעורא ככביא . ובגינה אתמר (עמוס ט) ביום הכוא אקים את סכת דוד הנופלת ונפלו עמה
 (שיר) ששים כמה מלכות דאינון כריכין בה כגון ביא כורכין את שמע ואינון לקבל ששים מסכתות
 ועלמות אינן מספר אלין (מלכים מה) בתולות אחרים רעוהיך דאינון הלכות דלית לון חושבן וככוא
 נפל איכו בן י"ה איכו בתוך ג' תרעין דבינ' דכיינו י"ה . חמש זמנין עשר . ו' איכו ניפול
 דנפל בחר הכוא דאתמר (ישעיה יד) איך נפלת משמים הילל בן שחר . ואקרי ניפול ולא נפל
 ולא מופל בגין דביב ניפול יי' וגחית בזון לגבי ה' ה' דאתמר בזון (דום א) ותלכנה שתיין
 דא הוא דכתיב (דברים כב) שלח השלח הד מבית ראשון ותניינא מבית שני לאקמא לון כה"ד

י"שמוהו כ"שמים ו"הגל ה"ארץ. ח"ח כחי שמבא ההגליא ביממא וואהכסיא בליילא וזכיר בשתין רבוא
 בכביא אוקי כבי רע' מהימנ' בחר דאחכניש מעלמא זכיר בשתין רבוא נשמחין דישראל אי דר' דקא
 יאות וזאי איכו רזא דגלגולא דחור עליה קבלת (קבלת א) דור כולך ודור בל ואוקמוה דלית
 דור פחות ממש' רבוא. וכארץ לעולם עומדת דא כ"י הביא דאחמר בל (ישיש סו) וכארץ הדוס
 רגלי (ננאשית נח) וכיס זרעך כעפר כהרץ. ועוד רזא אחרא אוקמוה רבנן דדור שכולך כואלדור
 שבא ה"ך הגר בל הגר ה"ך כומא בל כומא ועוד אוקמוה רבנן דעתיד כוס משה לקבלא
 אורייתא בדרא דעופי' אלא בנין דכוו רשיעיא כה"ד (שס ו) בשג"ס כוא בשר. בשג"ס זכ מש"ה
 ואמאי קרי ליה בשג"ס. אלא קבלת חסר ב' מן בשג"ס. לכסאכ מלכ אמר (קבלת ח) אמרתי שגס זה
 בבל ואוקמוה על יתרו למכ נקרא שמו קני שנפרד מקין: **ק**ם צוילנא קדישא ואמר על דא כחיב
 (ראשית ד) קניתי איש את ידו'ד דחזאכ ליה ברוח הקדש דעתידין בני למיטב בלשכת הגזית
 ואוקי כבי ר' (אלעזר ו') פדת דכוס דחיקא ליה שעתא דלא כוס ליה אלא קב חרוצין מע"ש נע"ש
 כמו לר' הנינא אמאי כחי בחר דכות בת קול נפקת ואומר' כל העולם כלו אינו ניזון אלא בשביל
 הנינא בני. אלא איכו גרים קודם דחרב ק"ב מן י' דאיכו יצ"ק אוקי כבי לא כוס ליה אלא קב
 חרוצין דלח י' איכו יחוד ומיכא אחיא נציעו ללח ב' דאיכו צרכ' ואיכו קדש ומינא דחקדש ק'
 דאיכו קדש. ור"א בן פדת גרים למכוי *חרוצין דיליה ק"ב דאינן קדושה ברכה אוקי כבי לא כוס ליה
 אלא קב חרוצין אוקי כבי איוב בן יצמח כוס ובנין דא אשתעס על מלך דאירע לו ככר. ואינן דלא ידעי
 רזא דא אמרי בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלחא אלא במזלא תליא מלחא וכה חוינא לאצרכס
 דחזא במזליה דלא כוס עתיד למכוי ליה ברא וקב"ה אפיק ליה לברא כדכתיב (שס טו) ויואל אותו
 כחולע ויאמר הבט וגו'. ואוקמוה דל' לא מאלטגינות שגך ובעלכו למעלה מהככבים ואמר לו
 כבט נא השמימה וכפור הככבים. עד כהא מלין דרבנן ולריך לפרשא לון בדרך נסתר. ת"ח כל
 בריין דעלמא קודם דלתייבינא אורייתא לישראל הו' תליין במזלא ואפי' בני חיי ומזוני אבל בחר
 דלתייבינא אורייתא לישראל אפיק לון מהיובא דכביא ומזלי דא אוליפנא מאצרכס בנין דכוו
 עתידין בני לקבלא ה' מאצרכס דאיכא חמשא חומשי תורה דאחמר בל (שס ז) אלא תולדת
 השמים והארץ בהבראש בל' בראש אמר לאצרכס בנין כחי ה' דאחוסף בשמך השמים תהתך וכל
 בכביא ומזלי דנכירין בל' ולא עוד אלא דאחמר בל (שס ח) ה"א לכס זרע חרעתם בל"א (שס טא)
 כי ביאתה יקרא לך זרע. ובג"ד כל המשתדל באורייתא בטיל מניה חיובה דכביא ומזלי. אי אוליף
 לה כדי לקיימא פקודה ואם לאו באלו לא אשתדל בל' ולא בטיל מניה חיובה דכביא ומזלי * כ"ש
 טמי כהרץ דאינן. אמתין לבטעין דאוקמוה עלייהו (דגיים כז) ארור שוכב עם כל צמח דלא
 אהבטלון מנהון חיובה דכביא ומזלי. (ד"ה) (פיליס ק) אנוש כחליר ימיו כליץ השדה כן יציץ
 ואחמר ביה גער הייתי גם זקנתי לבחר (איוב ג) ישוב לימי עלומי. דאילנא דאחקליו ענפין
 עתיקין דיליה ואמחו כמלקדמין בשרשוי אהדרו בעלמא כמלקדמין. מיחו סבין ואחסדרו להאי עלמא
 עולמינן. וביינו רזא דמחדש קב"ה בכל יום חמיד מעשה בראשית. דמתין אלף בכל יומא ומחדשין
 אלף בכל יומא (פיליס קד) ויין ישמח לבב אנוש דא יינא דאורייתא דכבי סליק יין כחושבן סו"ד ומה
 יין לריך למכוי סתים וחתים דלא יתנכך לע"ז אוקי כבי לריך למכוי סתים וחתים סוד דאורייתא
 וכל ריז דילכ ולא אשתקיין אלא ליראיו. ולאו למגנא עבדין כמה פקודין ביין ומזרכין ביה לקב"ה
 ויין חית ליה חרי גוונין חור וסומק דינא ורחמי וביינו ב' תוספת ביין כגוונא דשושנא חיובה
 וסומקא חורר מסטרא דימינא סומק מסטרא דשמאלא ומאי לבב אנוש לב כוס ליה למימר אלא
 חית לב מסוד ללב ואינן ל"ב חלבים דעובדא דבראשית ב' מן בראשית ל' מן לעיני כל ישראל
 איכו ל"ב תמינא דא ל"ב ל"ב * שנים ס"ד חסר תמינא לע"ב דאיכו ויכלו אינן שבעה ימי
 בראשית תמינאכ מאי חיה הכי ספר בראשית עם (ראשית פ) זה ספר תולדות אדם ז"ה
 ע"ב כחושבן ביין. מאי להכיל פנים משמן אינן י"ב פנים ד' דאריב ד' דשור ד' דשור *
 ס"ה אינן * י"א חרוב * י"א מנאכ

דאינון מיכאל אריה ארבע אנפין דיליך ידוד ארבע אלפין דשור ואיכו גבריאל ואינון
 ידוד ד' אנפין דנשר ואיכו גוריאל ואינון יכו"ס ואינון ממנן תחות חסד פה"ד חמת
 דרגין דתלת אבהן ואוקמוס רבנן האבות בן בן במרכב וסלקין *נכורין לחשבן יב"ק
 ואינון מלך מלך ימלך יכו"ס אחי"ס אדני"ס סך הכל יב"ק (רבי אבא ור' יוסי וכו') :
רבי שמעון כוס יחיב ילעי בפרשתא דא . אחא לקמיס ר' אלעזר בריה . אל
 נדב ואזיבו מאי עבידיתיכו בפנחס אי לא כוס פנחס בעלמא כד מיתו
 ובחר אחא לעלמא ואשליס דוכתיבו שפיר אכל פנחס בעלמא כוס *נשמתיה ביה ס"א וסנ קאי
 בקיומא קאי . אל ברי רוא עלאה הכא וכדי הוא דבשעתא דאסתלקו מן עלמא
 לא כוו מתמטמן * תחות גדפי טנרא קדישא . מ"ט בגין דכתיב יובנים לא היו להם
 דאזעירו דיוקנא דמלכא דהא אינון לא אחחון לשמשא בכוכא רבא . בשעתא דקני
 פנחס על ברית קדישא ועאל בנו כמס אוכלוסין וסליק לון . ² לגיפין על רומחא
 לעיכוון דכל ישראל כד חמא שבתא דשמעון בכמה אכלוסין דאחו לגביה פרחא
 נשמתיה מניה ותרין נשמתין דהו ³ . ערטרין בלא דוכחא אחקריבו זה ואחכלילא
 כחדא ואחכדרת נשמתיה כלילא רוחא דאחכליל בתרין רוחין ואחחקפו ביה כדין רוח
 דוכתיבו למיכו ככא (רבא) מה דלא (אחחיו) מן קדמת דנא וע"ד כתיב יזכור
 נא מי הוא נקי אבד דלא אחאביד בכחא שעתא ולא אביד רוחים כד פרחא מניה .
 ואיפה ישרים נכחדו . אלן בני אהרן דאחכדרו לעלמא מה דאבד בחייוון וע"ד
 כתיב ביה בפנחס בן בן תרי זמני . פנחס בן אלעזר בן . מה כתיב לעילא מפרשתא
 דא . *ויאמר יי אל משה קח את כל ראשי הכס וכווקע אותם ליי נגד השמש . וכי
 על דקטלין כלילא או על דקטלין ביזמא ⁴ ביומא דשיבא כתיב נגד השמש . אמר ר'
 יכוד דהכא מיתחכוון באחגליי כמס דחבו באחגליי . א"ר שמעון לאו בגין כך
 אחמר אלא מהכא אוליפנא ⁵ בדרגא דחב ב"י לקב"ס להכוא אחר אלטריך למעבד
 חקנתא נפשיה אינון חבו בבית קדישא דאקרי שמש בגין כך דינא וחקונא דילכוון
 איכו כנגד השמש ולא באחר אחרא . מכאן דלא אלטריך ב"י לתקנא נפשיה אלא
 בככוא אחר דחב לגביה ומאן דלא יעביד הכי לית ליה תקונא לעלמין כדקא יאות :
רבי חייל פתח *ישבעו עלי יי ארזי לבנון אשר נטע מה כתיב לעילא ויין ישמה
 לבב אנוש וגו' . וכי מאי האי להאי אלא הכי אוליפנא דכתיב *מלמיה חזיר
 לבכמה וגו' וכי שבתא דבכמה דאית לה חזיר אחא דוד למימר ברוח קודשא .
 אלא מלמיה חזיר אלן אינון שתין אלף רבוא דמלאכין שליחן דאחזירו ביומא
 תניינא דבראשית וכלכו אשא מלכא . אלן אינון חזיר אמאי חזיר בגין דלמחין
 בחזיר דא בעלמא דכל יומא ויומא אחקירו בשתא ולבחר למחין ומחדרין במלקדמין
 וע"ד כתיב מלמיה חזיר לבכמה . הכ"ד *יודע לדיק נפש בכמהו וחיין אלף טורין
 סלקין לה בכל יומא ויומא וכל טורא וטורא שתין רבוא חיו וכו"ס אכלא . ועשב
 לעבודת האדם אלן אינון נשמתהון דלדיקייא דככוא ארס דרכיז ושיט על
 בכמה דא אכיל ועאל לון בגויס ובזכותהון אחון כל עלמא מהכוא ארס דכתיב
 ביה *ועל דמות הככא דמות כמראכ ארס וגו' . וע"ד כתיב האדם הכוא
 דאשחודע בגין להוילא לחס מן הארץ לאפקא מוונא לעלמא מן הארץ קדישא .
 ויין דא חמרא עתיקא דנגיד מלעילא ישמה לבב אנוש . אנוש דא רוא דככוא נער
 דכיק

במדבר ג
 א תחת כנפי
 השכינה וסוף
 תפארת כל
 הדוש :
 ב לנאפין ומרי
 וכו"ס כעודע :
 ג ערומים רל"ג
 הילכצת לבוש
 רוחני בעוב"ב
 ח יוב"ד

ד ביום המבוע
 ה במדרס
 ו אדם חוטא
 ז לקב"ס ברוח
 ח מרכב ארין
 ט אדם לזור
 י אדם וסוף
 יא עין חשוכה
 יב המסלול חשוכה
 יג כגד כעודע :
 יד הכלים קד
 טו בראשית יח

משלי יב

יחזקאל 6

פנחס

דסליק לסיבו ואחסדר כמלקדמין וע"ד כתיב יאנוש כחזיר ימיו . להכחיל פנים .
 חלון חינון פנים דחקרון חנפי רברבי ואנפי זוטרי . משמן מנגידו דעלמא דחתי משח
 ורבו קדישא עלאה . ולחם לבב חנוש יסעד הכוח לחם דחזילו שחקים וטחנן מנא
 למיכלא דלדיקייא סתמא ומתמן אחנגיד לכמה חיילין דחקרון לבב חנוש וכלא חתי
 מנגידו עלאה . יסבעו עזי יי' חלון חינון חילגין עלאין פנימאין . חרזי לבנון אשר נטע
 דכא דחשקרו ונטע לון קב"ה מאי בין עזי יי' לחרזי לבנון עזי יי' חלון עץ החיים
 ועץ הדעת טוב ורע חרזי לבנון חלון חמשין חרעין דחקרון חמש מאות שנה אשר
 נטע עלאה אשר שם אפרים יקנוו . בטויהון *מקנן נשמתיהון דלדיקייא וכל חיילין קדישא
 אחזו מתמן . חסידה ברטיה דלברס חזינו דחקרי חסיד ועבד חסד עם כל בני
 עלמא בג"כ חקרי *חסידה ברטוסים ביסה בין דרעוי עלמא יתבא . ובהבורא קדמאה .

ב. בגי עולה
 ר"י

במות לא

רבי אבא ור' יוסי קמו למלטי בלורייחא
 בפלגות ליליא עד דכוו יחזי
 ולעלא בלורייחא ח"ר יוסי בא דח"ר חייא
 חנוש כחזיר ימיו ספיר קאמר אבא במאי
 חוקימנא סופיה דקרא כי רוח עברה בו
 ואינו ולא יכירו עוד מקומו . ח"ל הכי
 הוא ודאי חנוש כחזיר ימיו כמה דאמר
 כ"ץ הסדה הכוח שדה דלשחמודע כן
 יניץ דלשחדש ואחסדר כמלקדמין . הכי
 יניץ וסליק . מ"ט בגין כי רוח עברה בו

אמר

רעיא מהימנא בוליא קדישא
 ספיר אמר ר' אבא ור' חייא ור'
 יוסי אבא כי רוח עברה בו ואינו הכא
 לריך למפתחמלון מאי עברה בו דא עברה
 וחס וחס וחס . חד מאיון מלאכין רעים
 דבגין דלא ישתמודעו ביה חינון מארי חובין
 לריך למעבד ליה שמי מקוס ושמי השם
 ושמי מעשה כגוונא דלברס דלחמר ביה
 ח"ך לך מארץ וממולדתך הכי שמי מקוס .

ואינו . דא הוא רוחא עלאה טמירא קדישא
 שם יי' גניא מכלא דכליל ליה בגויה . וכדין
 ואינו . ודא הוא רזא דחנך דכתיב ביה
 שם יי' ואינו כי לקח אותו אלהים דא אלהים
 עלאה . רוח עלאה רוח גניא טמירא .
 ולא יכירו עוד מקומו : דכא אחליל
 רוחא זעירא ברוחא עלאה מכ כתיב בתיבה
 וחסד יי' מעולם ועד עולם ועאל ליה כהנא
 רבא לגו קדש קדשים . ונטיל ליה ואוליד
 ס"א ביה ליה כמלקדמין ואחסדר כנשר עולמין .
 א. א. א. ואחסדר חזיבו נער . עד דכוו יחזי . חמו . חד
 טולא דקיימא עליה . אולא ואחיה אולא
 ואחיה בגו ביתא . חוור . ח"ר אבא יוסי בני
 חייא יד חייא לך מכ דכוו לי עם בוליא קדישא .
 יומא חד חיון חזין בבקעתא דאנו :
 וחיון לעלא בלורייחא . כל הכוח את חבניו ואת
 ובשרא דכוו חזר עפרא . מכ כתיב ביה
 יומא

ב. בגי עולה

שם יי' גניא

ואינו . ודא

שם יי' ואינו

עלאה . רוח

ולא יכירו עוד

רוחא זעירא

רבא לגו קדש

ס"א ביה ליה

א. א. א. ואחסדר

טולא דקיימא

ואחיה בגו

חייא יד חייא

יומא חד חיון

ובחיון לעלא

ובשרא דכוו

יומא

ובחיון לעלא

ובחיון לעלא

ובחיון לעלא

ובחיון לעלא

ובחיון לעלא

ובחיון לעלא

ובחיון לעלא

ובחיון לעלא

יומא ומנו חוקפא דשמשא אוחצין גבי חד
 טיגרא * בגוטקא חדא אמיתה ליה מאי
 האי. דכל שעתא דחייבין אסגיאז בעלמא
 ודינא שרייא בעלמא זכאין דכחון לקאן
 עליהו דכדי תנין בחוצא דדרא קדישייא
 לדיקיא יתפסון. אמאי אז בגין דאינון
 דלא מוכיחין לעלמא על עובדיהו. כמה
 אינון דמוכיחין ולא מקבלי מנייהו ולדיקיא
 אחכפין קמייכו. ואי בגין דלא יכיו מאן
 דיגין על עלמא לא יכון מתין ולא יתפסון
 בחובייהו דכא הדור' איכו לדיקיא באבדו'
 דילכון. א"ל בחוצא דדרא ודאי מתפסין
 לדיקיי' וכו' חוקימנ' בני מילי אכל בשעת'
 דיתפסון לדיקיא במרעין או במכתשין
 בגין לכפרה על עלמא הוי כדון יתכפרון
 כל חובי דרא מנלן מכל שייפי גופא בשעתא
 דכל שייפין בעאקו ומרע סגי שריא עליהו
 שייפא חדא אלטריר לאלקא * בגין
 דיתסון בלבו ומנו דרועא. דרועא אלקי
 ואפיין מיינה דמא. כדון הא אסוותא לכל
 שייפי גופא. אוק הכא בני עלמא אינון
 שייפין דא. עס דא בשעתא דבעי קב"ה
 למיכא אסוותא לעלמא אלקי אחד לדיקא
 צימיו במרעין ובמכתשין ובגייס יכיב
 אסוותא לכלא. מנלן דכתי' (יכוא מוהלל
 מפשעיו מדוכא מעוונותיו וגו' ובחבורתו
 גרפא לנו. ובחבורתו אקוותא דדמא כמאן
 דאקין דרועא ובהכחא חבורה גרפא לנו
 אסוותא הוא לנא לכל שייפין דגופא.
 ולעולם לא אלקי לדיקא אלא למיכא
 אסוותא לדרא ולכפרה עליהו (ורוא דא
 לדיק ורע לו). דכא יתחא לסטרא אחרא
 דדינא שלטא (י"א שלטא) על זכא יתיר
 מכלא דלא חייש כדון לכל עלמא לא השגח בכו
 ממדודו דשליט עליה ובהכחא זכא' זכי בשולטנ'
 עלאכ בכהי עלמא ובעלמא דאחי לדיק
 וטוב
 חיימא יכיב ליה אמרא תקיפא ושמנא ורברבא
 מכלכו הכוא דכוו מתנהגין אבתריה
 בלכו וצרכו לשלטא על הכוא אמרא טבא
 טבא (י"א טבא) בלכו. מה עבד
 הכוא רעיא בשעתא דכוכ זאב אשתדל
 בהכוא אמרא ברה רעיא עס עאנא וסוי
 לון
 באתריהו

א נקב אחד
 טביס בשע
 וישנו שם

מש"ג

דברים ב

ב בשביל

שחרפא

ס"א ל"י מכתוב

רע"ב

איו"ב

בראשית לב

י"א כג"ח ר"ח
ה'ת"ק

וטוב לו דלא חייס קב"ה לכפרה על עלמא' .
אמינא ליה אלו לא הוו בחד זמנא יאות
אבל אית לדיק הכא ואית לדיק הכא לדה
אית מרעין ומכתשין ולדה אית כל טיבו
דעלמא . אמר לי בחד מנייכו או חרין
כני דלא בעא קב"ה לאלקאה בלא (ס"א)
כל דמא) כמה דלא אטריך אלא דרועא
חדא לאלקאה ולחקא' למיבב אסוותא לכל
שייפין . אוף הכא בחד לדיקא סגי ואי
אחקק (ס"א אחיקק) ביה מרע על כל
שייפין כדון אטריך חרין דרועין לחקא' .
אוף הכי אי אסגיא חובין יקירין על
עלמא כדון כל זכאין אלקין למיבב אסוותא
על כל דרא אבל בזמן דלא אסגיא כל
כך כדון חד זכא אלקי ושאר לדיקייא
בשלא דהא לא אטריך עלמא דילקון
כלכו . אחסיו עמא אחסיו לדיקייא
ולזמין דכל יומיון קיימין במרעין לאגנא
על דרא . מיתו הא אחסי בלא ואחכפר
לזמין דחובין אינון יקירין יתיר . קמנא
ואולגא וחוקפא דשמשא כוס יתיר ודחיק
לן באורחא חמין חילמין במדברא ומיין
תחותייכו יתיבנא תחות חד טולא דאילנא
דמדברא . שאלנא ליה מאי האי דכל עמין
דעלמא לא עבדין נענועא אלא ישראל
בלחודייכו דכד לעאן באורייתא מתענען
הכא וככא בלא למודא דבר נש בעלמא
ולא יכלין למיסק בקיומייכו . אמר לי
אדכרתן מלחא עלאהובני עלמא לא ידעין
ולא משגיחין יתיב שעתא וככא . אמר ווי
לכני נשא דאולין כבעירי חקלא בלא
סוכלתו במלס דא בלחודי אשתמודען
נשמחון קדישין דישראל בין נשמחון
דעמין עטו"ס . נשמחון דישראל
אחגורו מנו בולגא קדישא דליק דכתיב
מנ"י כ' נ"י נשמת אדם והאי נר בשעתא
דאחחד (י"א דאחדליק) מנו

באתריכון ולבחר חב לאמרא ושוזב ליה
מואב . הכי עבד קב"ה עס דרא יתיב
קב"ה ללדיק ברשו מקטרגא לשזבא לדרא
בגמיו ואס הוא חקיק כיעקב אחמר ביה
יואבב איס עמו כ"ש וכ"ש דנלא ליה עד
דאמר שלחני . אמר טולא טולא הכי הוא
זכא חולקים דכסוא לדיק דאיכו חקיק
למסבל ייסורין כ"ש מאן דנלא בכו
למקטרגא דיליח דאיכו שולטותיה על כל
דרא ואחחשיב ליה כאילו הוא שזיב לון
וקב"ה עבד ליה רעיא עלייכו באתריה
ובגין דא זכא רעיא מסימנא למכו דרועא
על ישראל ולא עוד אלא דכני אשליש ליה
עלייכו בעלמא דחמי בגין דשזיב לון דלא
אחאבדו מחמן דלכג לון באורייתא
ובעובדין טבין . אדכני בא רעיא מסימנא
אמר לון ואמאי לקי דרועא ימינא דאורח
כל מארי אסוותא דחקיין בקדמייתא
דרועא ימינא וכו' דרועא שמאלא איכו
קריב ללכא אמאי לא חקיין ליה אמר ליה
בגין דקב"ה לא בעא לאלקאה יתיר דכא
בכאי סגי . ואי אחיקר מרע' על שייפין
דגופא חקיין דרועא שמאלא . ח"ל אי לאו
הוו תרווייכו בחד זמנא יאות אבל אית
לדיק הכא ואית לדיק הכא . לדה אית
מרעין ומכתשין ולדה אית טיבו . אמאי
אי אחיקר ביה מרע' יקין לתרווייכו
אינון חרין דרועין למיבב אסוותא לכל
שייפין ואי לא אחיקר ביה מרעא על כל
שייפין אמאי חקיין לדרועא ימינא יתיר
משמאלא אלא (י"א ח"ל) אימא אנת אמר
ליח ודאי גופא וחרין דרועין אינון לקבל
אבין . רישא לקבל אדם קדמא . דרועא
ימינא לקבל אברס . דרועא שמאלא לקבל
יחק . גופא לקבל יעקב . ומלגא לגופא כד
לימינא . טחול לשמאלא עשו וישמעאל . לבא
יעקב באמצעיתא כפי ריאה וכוליין לקבל
אברס ויחק . ריאה מים . דאינון *שואבין

כל מיני משקין כולין אשא דבשיל זרע דנחית ממוחא . ובגין דאברס איכו מים שוי דרעיה
בנאותא דאדום . ובגין דא כד לימינא דאברס ומרע דכד חרב דיליח איכי מרע אחמר
כס

מגו אורייתא דלעילא לא שכיך נכורא עליה אפי' כה (משל' ס) ואחריתא מרה כלענה. ואי חובין רגעא. ורזא דא (סליס פג) אלהים אל דמו לך כגונא דא כתיב (ישעיה סב) כמזכירים את יי' אל דמי לבס. לא שכיכו לבון. נכורא דשרגא כיון דאשתאחדא נו פתילה הכוא נכורא לא שכיך לעלמין אלא מתענעא נכורא לכאן ולכאן ולא משכיך לעלמין. כגונא דא ישראל דנשמתייכו מגו הכוא נכורא דשרגא כיון דאמר מלך חדא דאורייתא הא נכורא דליק ולא יכלין אינון לאשתכחא ומתענעא לכאן ולכאן ולכל סטריין כנכורא דשרגא דהא (משל' כ) נר יי' נשמת אדם כתיב. וכתיב (יחזקאל לא) אדם אתם אתם קרויין אדם ולא אומין עכו"ם. נשמתין דעמין עכו"ם מדעיכו דקש בלא נכורא דשרי עלייכו וע"ד משתכחין ולא מתענעא דהא לית לון אורייתא ולא דלקין בה ולא נכורא שרייא ביון אינון קיימין כעלים בגו מורא דדליק בלא נכורא דשריא עלייכו וע"ד משתכחין בלא נכורא כלל. א"ר יוסי דא הוא ברירו דמלה זכאח חולקי דזכינא להאי למשמע דא :

עבורין ומלוכלכין לימא הא ימא נטיל מן עכירו ולכלובא דלכון. ובחילא דימא דחיכי תקיפא לא סבילא לכלובא דלכון חריקת ליה לבד ואשתאריין נחלין לילין ודיין מהכוא לכלוך. כגונא דאימא דדכיאת לכלוכין דבנהא זעירין הכי אבבן מדכאין חובין ולכלוכין דבנייכו דישאלא כד אשתכחו ביון דריקייא בעובדיכון תקיפין למסבל ייסורין על דריכון בהכוא זמנא לית אפרשא ביון. אחו כלכו ובריו ליה ואמרו ליה סינ' סינ' דקב"ה ושכינתיה מליל בפומי מנא יכיל לקיימא קמיה בבלא. זכאח חולקנא דזכינא לחדשא חבורא קדמאח דא כך לאנכרש שכינתא בגלותא. אמר לון רבנן דכל דרא הייתו בזמניהון כ"ש בזינא קדישא דנכיר חכמתיא בכל דרין דהוו אבחריה אל תחנו דמי לקב"ה באורייתא עד יערה עלינו רוח קדשא (לגבי שכינתיה) דהא לא חיה רשו לאשתמשא במטערוין שר הפנים אלא לך דאחון דילים רמיזין בשמך וכתן לריך אחיח למנדע בכמה דרגין אסתלק דפיקו דהכוא חולה בגלותא דאדום דאחמר עליה (שיר' ס) שחולת אהבה אני דהא כמה אסיין אחכנשו עליה למנדע קך דמרעא דיליה באלין דפיקין ולא כוח חד מנייכו דאשתמודע ביון דדפיקו דהכוא חולה לא כל אחיח בקי לאשתמודע ביה דחיה דפיקין דקשר"ק קש"ק קר"ק דאמר נביא עלייכו (ישעיה לו) כמו כרה תקריב ללדת תחיל תזעק בהצליה. וכלכו עשר שופרות כלילן בתלת דאינון סי' קש"ר דחיו תקיעה שברים תרועה. ותקיעה אחיז אריכו דגלותא שברים קריבו דגלותא. תרועה ביה ייתי פורקנא דאחיז דוחקא בתר דוחקא ולית רווחא בין דא לדא דודאי כיון דשאר עמין מעבדין לון לישראל בגלותא דוחקא דלכון מקרב לון פורקנא אוף הכי מכירו דדפיקו דא בתר דא ביה נפיק נפשא דב"ר בתר דלית ריוח בין דא לדא. קשר"ק קש"ק קר"ק איכו דשוי קש"ר תקיעה שברים תרועה. דאשתעבר ביה שקר מן עלמא

"דבֿים אומאח (שמות יז) מלחמה לִי" בעמלק יתער בעלמא שיר פשוט וכפול ומשולש ומרובע דליוכו
 סליק אהון דליוכו י' י"ד ידו"ד ע"ב בזהו זמנא ובזן לדיקום ירחו וישמחו וישרים יעלו
 וחסידי ברגה יגילו ו' תוספת אלף שתיאח קודם דליוכו עק"ב חרב צי מקדשא ולבחר דליוכו
 עד תשום רעז יכיר ערב הס"ד (שם מו) ערב וידעתם כי יי' הוליא אחכם וגו' (בראשית מד) כי
 עבדך ערב את הנער וגו' ע"כ: **קום ר'** אבא לחדשא מילין דלורייא דאמרת בחבורא
 קדמאח פתח ר' אבא ואמר (ישעיה מב) שירו לִי שיר חדש תכלמו מקלס הארץ וגומר . כמה
 חביבין ישראל קמי קב"ה דחודו דלכון ותושבחתא דלכון לאו איכו אלא *צ"ב דכזי חנין כל
 חדוה דלכין דלא משתתפי בה לקב"ה (ושכינתיה) לאו איכו חדוה ומיין איכו סמאל וכל
 סייעתא דליוכו לקטרגא לכהו חדוה *ואשתאר בנערא ובכ"ה וקב"ה לא אשתתף בכהו לערא
 אבל מאן דשתיף קב"ה ושכינתיה בחדוה דליוכו אס ייתי מקטרגא לקטרגא בכהו חדוה .
 קב"ה ושכינתיה משתתף בכהו לערא מה כתיב צ"ב (שם סג) בכל לרסם לו לר ובמאי בגין
 דעמו חכזי בלרס ומגלן דלית לון לישראל לשתתף לקב"ה ושכינתיה בחדוה דלכון (ל"א בגין דלאו
 איכו חדוה אלא בשותפות דליוכו מאילין) דכתיב (מלכים קמט) ישמח ישראל בעושי . כהו
 חדוה דלכין לאו איכו אלא בעושי . בעושי בעושו מציי ליה אלא אלין קב"ה ושכינתיה ואבין
 ואמו דאע"ג דמיתו קב"ה אעקר לך מג"ע ואייתי לון עמיה לכהו חדוה לנטלא חולקא
 דחדוה עם קב"ה ושכינתיה כד"ל (איוב מ) העשו יגש חרבו . ד"ל בעושי בגין דכ"ה אשתביר
 בשותפות גברא ואשתא וקב"ה ועל רזא דא כתיב נעש אדם בשותפו דחנין תלת אומנין עבד
 קב"ה לאפקא מנהון עלמא ואלין אינון שמיא וארעא ומייל וכל חד שמש חד יומא ואחדרו
 כמלקדמין יומא קדמאח אפיק שמיא אומנותא דליוכו דכתיב (בראשית ח) ויאמר אלהים יבי אור
 ויבי אור . יומא תגיגא אפיקו מיא אומנותא לעבדתא דכתיב ויאמר אלהים יבי רקיע בתוך
 המים וגו' . אשתלקו פלגא מיא לעילא ופלגא מיא אומנותא לעבדתא דכתיב ויאמר
 עלמא לא כוה קאים . יומא תליאח עבדת ארעא ואפיקת כמה דאשתקדת דכתיב ויאמר
 אלהים חדשא הארץ דשא עש וכתיב ותולא הארץ דשא וגו' עד כה כל אומנא מאלין תלת
 אפיק אומנותא דליוכו ועבדו מה דאשתקדו אשתארו תלת יומין אחרנין . יומא ד' אשתקד אומנא
 קדמאח למעבד אומנא דליוכו דכתיב ויאמר אלהים יבי מארת וגו' וביינו שמים . ציומא
 השתאח אפיקו מיא דליוכו אומנא אחרא דכתיב ויאמר אלהים תולא הארץ נפש חיה וגו' ויין
 שתיאח עבדת ארעא אומנותא דליוכו דכתיב ויאמר אלהים תולא הארץ נפש חיה וגו' ויין

רעיא בהימנא

אמר קב"ה אבא ושכינתיה שותפותא דנשמתא
 ואבין ואמיה שותפותא דגופא דאבין
 מזריע לובן דעינין ודגרמין וגידין ומוחא .
 ואשתא שחור דעינין ושערא ובשרא ומשכא .
 דמיא . ואשתא דליוכו אומנא תליאח כגוונא
 דארע' וקב"ה דאשתתף בדיביו ועל רזא דא כתי'
 בעושי . ואע"ג דאבא ואמא אשתתפו מהאי עלמא
 חדוה בכל שותפותא כיו דחנין בשעתא דבר נש ליה ציממא וליילא חיון ובעירן ועופין ומוין
 לאשתרנסא מנהון . כל אילנין וזרעין דארעא
 לאתפרנסא מנהון . מה עבד קב"ה אעקר לבבין ולאמיה מנגתא דערן ואייתי לכו עמיה למסא
 עמיה

דרך אמת א פ' בתקונים דף מה ע"ה *א' לשתתף לקב"ה ושכינתיה בזה דכזי וכו' *א' ואשתא

שתיק לקב"ה לחדוה דיליה קב"ה אחי עמיס בחדוה דכניו ולית חדוה כחדוה
לגנחא דעדן ואשקר מתמן (ס"א דאודע דפורקנא דכתיב בך ישימחו כעמיס ותגל ד"ס א פו
תמן) לאכוב ואמיה דאיון שוחפין בכהי כארץ ויאמרו בגוים יי מלך . י"א ירננו סס
ואייתי לון עמיס להכוא חדוה וכלכו זמנין עלי כיער מלפני יי כי בא לשפוט את
תמן ובני נשא לא ידעין . אבל בעקו דב"י
קב"ה זמין לגביה בחדוה ולא אודע לאכוב

ולאמיכוה סכ"ד יבצר לי אקרא יי ואל אלהי אשוע וגוי . אהדר הכוא עולא דמלקדמין סכ"ס יח
ואלא גו ביתא כמו דיוקנא דב"י . נפל על אנפוי ר' אבא . אמר רבי יוסי
אדכרנא דבכאי אתרא חמינא ליכ לר' פנחס ו' יאיר יומא חד כוב קאים בכאי
דוכתא וכוה אמר הכי **פנחס** בן אלעזר בן אהרן הכהן באת יי ועירא בגין
דתיין אלפין ביתין רשומין . אלפא ביתא דאתון רברבן ואלפא ביתא דאתון זעירן .
אתון רברבן אינן בעלמא דתי . ואתון זעירן אינן בעלמא תתא יי ועירא ברית
קיימא קדישא כיון דקני פנחס על ברית דא אתוסק ציב' ועירא רזא דברית דא .
בכוא שעתא אמר קב"ה מה אשביד עם משא ברית דא ממשה הוי * וכלא דידים הוי
גנאי כוא למיכב לב לאתרא בלא דעתא ורעותא דמשא לאו יאות כוא שארי קב"ה
ואמר למשא . משא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן אל משא רבש"ע מהו . אל אנת
כוא דמסרת נפשך על ישראל דלא יסתגון מן עלמא בכמה זמנין ואיכו השיב את
חמתי מעל בני ישראל וגוי אמר משא מה את בעי מני הא בלא דידך . אל הא * בלא
דידך היא אימא ליכ דתשרי בגויה . אמר משא הא בלבא שלים תכא לגביה . אל
אימא אנת בפומך ואריס קלך דאנת מסר ליכ ברעותא בלבא שלים סכ"ד לכן אמור
את אימא ברעותא כגני נותן לו את בריתי שלום . משא כוא אמר כגני נותן לו וגוי
דאילו קב"ה כל למימר לכן אמור לו כגני נותן לו את בריתי שלום אבל לא כתיב
אלא לכן אמור . ואי תימא דאתעברת מן משא לא אלא כבוינא דא דאדליקו מינא
דא יכיב ואכני ודא לא אתגרע מנה . אתא הכוא עולא ויתבי ונסיק ליכ . שמעו
חד קלא דכוא אמר פנון אתר פנון אתר לר' פנחס בן יאיר דאילו גבייכו דתנין
דכל אתר דלדיקא אתחדש ציב מלי דאוריית' כד איכו בכה' עלמא פקיד להכוא אתר ואחי
ליכ לגביה וכו' כד שרן בגויה דדיקיא אחרנין לאתתא בהכוא אתר דאמרין מלי
דאורייתא . כגוונא דא דכוא אחי ר' פנחס בן יאיר למפקד לאתריס ואשכח אלן
לדיקיא מחדתין מלין דאורייתא ואתחדש כמלקדמין הכוא מלכ דר' פנחס בן יאיר
קמייה . א"י אבא יאות מלכ דרבי פנחס בן יאיר דכא לא כתיב לכן כגני נותן אלא
לכן אמור כגני נותן לו . וכי מלכ דא כוב גניזא מחסידא דא תחות ידך ולא כוית
אמר זכא חולקנא דזינא למכוי בסיעתא דעולא קדישא ככא . אף כוא פתח ואמר
משמיס דר' פנחס . יכל אשר תמלא ידך לעשות בכתך עשה וגוי כמה יאות ליכ
לכ"י בעוד דבוינא דליק ושריא על רישיה לאשתללא ולמעבד רעותא דמאריס בגין
דכוא ככורא דבוינא איכי כ"ח דשריא עליה וע"ד כתיב יגדל נא כה יי . כה יי
דא כוא כה דשריא על רישיכו דלדיקיא וכל אינן דמשתללין ברעותא דמאריכו ועל
דא תנין כל העוה אמן יבא שמיס רבא מברך בכל כהו (דא איכו כהו) ודאי אלעריך
לאתערר כל שייפוי בחילא תקיף בגין דבאתערותא תקיף דאתקף אתער הכוא כה
קדישא עלאה ואסתלק גו קודשא ואתער חילא ותוקפא דסטרף אתרא וע"ד
בכתך

* ואבא דילי

* בלא כלס

קכ"ט ע

כמדבר יד

בכחך אלטריך למעבד רעוּתָא דמאָרְךָ כִּי חוּן מעשה וחשבון וגו' בגין דבסכּוּתָא כח
 איה מעשה אשחלּוּתָא לאשחלּוּתָא בְּהָא עֲלֵמָא דאֲקָרִי מעשה עֲלֵמָא דעוּבְדָא למשֵׁלֵם
 סופָא דמחשְׁבָּהּ . וחשבון דא כּוּא עֲלֵמָא דתּוֹלִיא בְּדוּרָא דכּה חשבון בְּדוּרָא תּוֹלִיא
 וע"ד כל גִּמְטְרָאוֹת וחקופין ועבורין דעֲלֵמָא בְּסִיכְרָא כּוּו . ודעת דא חִיבּוּ רֵא
 דשִׁית סטרין דתּוֹלִין במחשְׁבָּהּ וחקרון עֲלֵמָא דכּוּא מחשְׁבָּהּ וחכמָה דבּלָא תּוֹלִיא מִיבִי
 וכל חִיבּוּ כִּלְיָן בְּסכּוּתָא כּה מה דלאו כִּי בְּסִטְרָא דשָׂאוֹל דרגָא דגִּיכְסָא דכּה כל ב"ר
 דלָא אשחלּוּתָא בְּהָא כ"ח בְּהָא עֲלֵמָא לאַעֲלָאֵה בִּיב במעשה וחשבון ודעת וחכמָה
 סופִיה לאַעֲלָאֵה בְּשָׂאוֹל דלִית בִּיב מעשה וחשבון ודעת וחכמָה . דכּה סִטְרָא אַחֲרָא
 מַעֲצֵי : אַחֲרָא שָׂאוֹל חִיבִי דכּחִיב "דרכי שָׂאוֹל בִּיתָהּ מֵאֵן דאֲתַרְפִּי מֵבְּהָא כ"ח קְדִישָׁא אַתְּקָף
 בִּיב סִטְרָא אַחֲרָא דשָׂאוֹל בִּיתָהּ . אֲשֶׁר אַתָּה הוּלֵךְ שִׁמְחָה וְכִי כָל בְּנֵי עֲלֵמָא אֹחֲלִי לְשָׂאוֹל .
 שְׂמוֹנָה חֲבֵרֵי חִיבִי : אֲבָל סִלְקִין מִיד דכּחִיב "מוריד שָׂאוֹל ויעל בִּר חִיבּוּן חִיבּוּן דלָא דכּרְכוּ תְּשׁוּבָה
 לְעֲלִמִּין דנחשין ולא סִלְקִין . ואֲפִילוּ לְדִיקִים גְּמוּרִים נחשין תּמָן . אֲמַתִּי נחשין בְּגִין
 דנִטְלִין כּמָה חִיבּוּן מִתּמָן וסִלְקִין לֹון לְעִילָא (ותּמָן עֲבָדִין לֹון לְהִרְכֵּר בְּתִשְׁבָּה) . ומֵאֵן
 חִיבּוּן חִיבּוּן דכּרְכוּ בְּתִשְׁבָּהּ בְּהָא עֲלֵמָא ולא יכִּילוּ ואשחלּוּתָא מִן עֲלֵמָא וְלִדִּיקִיָּא נחשין
 קִבְּלָהּ : בְּגִיטְיוֹן דחִיבּוּן גו שָׂאוֹל ונִטְלִין לֹון וסִלְקִין לֹון מִן תּמָן . אֲמַר ר' יוֹסִי כחִיב "אֲחֵת
 לְאֲחֵת לְמֵאֵן חשבון חשבון דגִּמְטְרִיאוֹת דקִיּוּמָן בְּסִיכְרָא בָּאֵן דרגָא דִּילָא חִיבּוּן . לָא
 אַחֲבָא לִיב . אֲמַר שְׁמַעְנָא ולא אֲדַכְרֵנָּה מֵלֵךְ . קָם כּוּא טוֹלָא וּבִטֵּשׁ בְּעִינֵי דר'
 אַחָב נָפַל עַל אֲפָיו מִגּו דחִילוּ . עַד דכּוּב נָפַל עַל אֲפָיו נָפַל קָרָא בְּפּוֹמִיָּה דכּחִיב
 שִׁיר : עֵינִיךְ בְּרִכּוֹת בַּחֲשׁוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים . וְחִיבּוּן עֵינִיךְ דִּילָהּ פִּרְפְּרָאוֹת לְגו חכמָה
 עֲלָאֵה דאֲתַמְשְׁכָּה מִלְּעִילָא ומִגּו חשבון וחקופין ועבורין אֲתַמְלִין ואֲתַעֲבִידוּ בְּרִיכּוֹת
 דנִפְקָן מִימִין לְכָל סִטְרִין (חִיבּוּן עֵינִיךְ) עַד דאֲתַפְקֵדן לְכָל חוּשְׁבָּן ועבורין דְּסִיכְרָא
 בְּלִבָּד (ס"א דלִבָּר) וּכְכִבִּין ומִלִּי למעבד חשבון ודא חִיבּוּ עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים דא חִיבִי
 סִיכְרָא דלִבָּר . ח"ר אַחָב לר' יוֹסִי כּוּא מִרְגְּלָא קְדִישָׁא דכּוּב תּחֻמָּה יֵדךְ מִגּו סִיעֲתָא
 דחִסְדָּא קְדִישָׁא דחִיבּוּ גִבֵּן כּמָה שְׁפִיר חִיבּוּ ואֲסִדְרֵנָּה בִּיב דכּהִי ודאִי לָא אֲלִטְרִיךְ
 נֶאֱחָפָא אֲתַתָּא לְמַשְׁרִי בְּאַתָּר אַחֲרָא עַד דבְּעֵלָה יִפְקֵד לָהּ ויִכִּיב לָהּ רְשׁוּ לִמְכָּר וְאוֹדְעִין
 לְבַעֲלָהּ בְּקִדְמוּתָא ומִפּוֹיִסִין לִיב דכּוּא יִפְקֵד לָהּ ויִכִּיב לָהּ רְשׁוּ לִמְכָּר לְהִכּוּא אֲתַרְיָךְ קב"ה
 פִּיִּים לְמַשְׁה וְעַד דִּיכֵב לָהּ רְשׁוּ . וא"ל חִימָא אֲנִת כִּנְנִי נוֹתָן לוֹ אֵת בְּרִיתִי שְׁלוֹם לְמַשְׁרִי
 בְּנוּיָהּ וְעַד דִּיכֵב לָהּ רְשׁוּ לִמְכָּר תּמָן לָא אֲזֵלָת . מִלְּנָן מִלְּדִיקִי שֶׁל עוֹלָם דִּיכִיב לָהּ רְשׁוּ
 לְמַשְׁרִי גו דִּיקִי בְּהָא עֲלֵמָא ויִתְבָּא עִמְהוֹן כִּלְכָּל גו קְשׁוּטָא . וְלִדִּיקָא דעֲלֵמָא חֲמִי
 וְחִדִּי בְּהָא אֲבָל בֵּין דְּרוּעִי דבְּעֵלָה שְׂכִיבָהּ ואֲתַהֲדֵרַת לְמַחִי בְּסִדְיָהּ וְתַבָּת לְבַעֲלָהּ כד"א
 חֲסִידֵי ב' : בְּעִרְבָּהּ חִיבָּהּ וּבְזַקֵּר חִיבָּהּ שְׂבָה . בְּעִרְבָּהּ חִיבָּהּ לְגַבִּי בְּעֵלָה וּבְזַקֵּר חִיבָּהּ שְׂבָה
 תְּהִלָּה לוֹ לְגַבִּי לִדִּיקִיָּא דעֲלֵמָא וְכָלָה בְּרִשׁוּתָא דבְּעֵלָה (כס"ד "לִדִּיק חוּן וְנוֹתָן) . ומִשָּׁה כֵּךְ אֲמַר
 כִּנְנִי נוֹתָן לוֹ אֵת בְּרִיתִי כּמָה דִּלְדִּיק דלְעִילָא נוֹתָן חוּף אֲנִי אֲנִי כִנְנִי נוֹתָן מִתְּבָּה לְמַכְדֵּר מִתְּבָּה
 חִיבִי וּבְגִין בְּרִית דא רִוּחַ כְּסוּכָה עֲלָאֵה . ואִי לָא תִּכָּה בְּהִדְיוֹ לָא אֲתַקְשֵׁר פִּנְחָס דְּבִרְגָא
 דכְּסוּכָה עֲלָאֵה דכּה בְּרִית דְּבָקָא חִיבּוּ תְּדִיר בִּימִינָא עֲלָאֵה ויִמִּינָא עֲלָאֵה דא זְמִין לְמַבְּנִי
 בִּי מִקְדָּשָׁא דחִיבּוּ בְּרִית . אַחָב רַבִּי אַחָב אֲדַכְרֵנָּה מֵלֵךְ חֲדָא דשְׁמַעְנָא מְבוֹלִינָא קְדִישָׁא
 דשְׁמַעְנָא מִשְׁמִיחָה דרְבִי חֲלַעְזִי יוֹמָא חֲדָא אֲתָה לְקַמִּיָּה חֲדָא חֲסִידִים גּוֹי ח"ל סָבָא סָבָא תַּלְתָּ בְּעִינִין

צעניא למחצטע מנך חד דאחון אמרין דיתבני לכו צי מקדשא אחרא וכו' לא הוי למבני
 אלא תריין זמנין. בית ראשון ובית שני. בית שלישי (ובית רביעי) לא תשכח באורייתא
 וכו' מה דכוח ליה למבני דבר אהבנות ולעולם לית ביה יתיר דהא תרי בתי ישראל
 קרא לון קרא וכתבי ג' דול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון. ותו דאחון ^{מ"ב}
 אמרין דאחון קרבין למלכא עלאה יתיר מכל שאר עמין מאן דמתקריב למלכא איבו
 חדי (יתיר) תדיר בלא לערא בלא דחילו ובלא דחיקו. וכו' אחון בלערא ובדחקא
 ובציגוא תדיר יתיר מכל בני עלמא ואן לא מתקריב לן לערא ודחקא וציגוא כלל.
 אן קריבין למלכא עלאה ואחון רחיקין מניה וע"ד אית לכו לערא ודחקא אבלא וציגוא
 מה דלא אית לן. ותו דאחון לא אכלי נבלה וטרפה צנין דהאחון בריאן וגופא דלכון
 לכו צבריאותא. אן אכלין כל מה דבעין ואן תקיפין בחילא צבריאותא וכל שייפין
 דלן בקיומייהו. ואחון דלא אכלין חלשין כלבו במרעין ביטין ובחבירו יתיר מכל שאר
 עמין עמא דסני לכון אלדכון בכלא. סבא סבא לא חיימא לי מדי דלא אשמשין ולא
 אקבל מנך. זקף עינו ר' אליעזר ואשגח ביה ואשתביד תלא דגרמי. כיון דנח רוגיז
 אהדר רישיה ובכה ואמר יי' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ. כמה תקיף חילא
 דשמא קדישא תקיפא בכל ארעא וכמה חביבין מלי דאורייתא דלית לך מלך זעירא
 דלא תשכח לה באורייתא ולית מלך זעירא דאחיא באורייתא דלא נפקת מפומיה
 דקב"ה. מלין אלין דשאל הכוה רשע אנה שאלנא יומא חד לאליהו ואמר דהא במתיבתא
 דרקיעא אחסדרו קמי' דקב"ה וכו' הוא דכד נפקו ישראל ממלכים בעא קב"ה
 למעבד לון בארעא במללכין קדישין לעילא ובעא למבני לון ביתא קדישא ולנחתא ליה
 מגו שמי רקיעין ולנטעא לון לישראל נליבא קדישא כגווא דדיוקנא דלעילא. כה"ד
 תביאמו ותטעמו דבר נחלתך. בן אחר במכון לשבדך פעלת יי' בהכוה דפעלת
 אנה יי' ולא אחרא. מכון לשבדך פעלת יי' דא בית ראשון. מקדש יי' כונו ידך דא
 בית שני ותרייהו אומנותא דקב"ה אינון ומדארגיו קמי' במדברא מיתו. ואכנס לון
 קב"ה לבנייהו בארעא (אליפו עובדיהו) וביתא אהבני על ידא דבר נש. ובגין כך
 לא מתקיים ושלמה הוה ידע דבגין דהאי עובדא דבר נש לא יתקיים ועל דא אחר
 אהם יי' לא יבנה בית שוא עמלו בזיוו בו דהא לית ביה קיומא. ביומא דעורא תבליס קט
 גרם הטאח ואלטרכו אינון למבני ולא הוה ביה קיומא. ועד כען צניינא קדמא
 דקב"ה לא הוה בעלמא ולאמנא דתתי כתיב ^{ב"ב} בונה ירושלים יי' איבו ולא אחרא. ^{כ"ה קט}
 ובניינא דא אן מהכאן ולא בנינא דבר נש דלית ביה קיומא כלל. בית ראשון ובית
 שני יתית לון קודשא בריך הוא כהדא מלעילא בית ראשון באחכסיה ובית שני באחגליה
 הכוה בית להו באחגליה דאתקרי בית שני דתחזי לכל עלמא אומנותא דקב"ה
 הדווקא שלים ורעוהא דלבה בכל קיומא. הכוה בית ראשון באחכסיי' אסתלק לעילא
 על גבוי דהכוה דאחגליי' וכל עלמא יחמון עניי יקר דסחרן על גבי דהכוה דאחגליי'
 ובגו דאינון עניין הוי בית ראשון בעובדא טמירא דסליק עד רוס יקר שמייה
 ובניינא דא אן מהכאן. ועד כען לא הוה בעלמא דאפילו קרתא דירושלם לא
 ליכוי אומנותא דבר נש דהא כתיב ^{י"א} ואני אחיה לה נאום יי' חומת אש סביב ^{דבריהם}
 וגו'. הי לקרתא כתיב ככי כל שכן ביתא דאיבו דיוורא דילי. ועובדא דא הוי
 אסתחזי למהוי ברישא כד נפקו ישראל ממלכים ואסתלק עד לסוף יומין בצורקנא
 בהתאם

בזהרם • שאלתא אחרת דודאי אן קרבין למלכא עלאה יתיר מכל שאר עמין ודאי הכי הוא דישראל עבד לון קב"ה לבא דכל עלמא • וכו' חינון ישראל בין שאר עמין כלבא בין שייפין כמה דשייפין לא יכלי למיקם בעלמא אפילו רענא חדא בלא לבא הכי עמין כולו לא יכלין למיקם בעלמא בלא ישראל ואוף ככי ירושלם בנו שאר ארעאן כלבא בנו שייפין ועל דא חיבי באמצעייתא דכולי עלמא כלבא גו שייפין ישראל מתנהגן גו שאר עמין כגוונא לבא גו שייפין • לבא חיבו רכיך וחלש ואיבו קיומא דכל שייפין • לא ידעין מאערא ועקא ויגונא כלל אלא לבא דביס קיומא דביס סוכלתו • שאר שייפין לא אחקריב בכו כלל דהא לית בכו קיומא ולא ידעין מדי • כל שאר שייפין לא קריבין למלכא דחיבו חכמתא וסוכלתו דשריא במוחא אלא לבא ושאר שייפין רחיקין מניה ולא ידעין מניה כלל • כך ישראל למלכא קדישא קריבין ושאר עמין רחיקין מניה • שאלתא אחרת דישראל לא אכלי כבלות וטרפות וטומא ולבולא דשקאים ורמשים כשאר עמין הכי הוא דהא לבא דחיבו רכיך וחלש ומלכא וקיומא דכל שאר שייפין לא נטיל למזוניס אלא ברירו וחותא דכל דמא ומזוניס נקי וברירא ואיבו רכיך וחלש מכלא ושאר פסולת אנה לכל שייפין וכל שאר שייפין לא משגחין בבאי אלא כל פסולת וביס דכלא נטלין ואינון בתקיפו כמה דאתחזי לון • ועל דא בכל שאר שייפין חית אבעבועין שאת או ספחת סגירו דלרעת • ללבא • לאו מכל הכי כלום • אלא חיבו נקי ברירא מכולא לית ביס מומא כלל כך קב"ה נטיל ליה לישראל שיר ד לחירו נקי וברירו דלית ביס מומא על דא כתיב יכלך יפס רעייתו ומוס חין כך • אתא רבי יוסי נשיק ידיו אמר חילו לא אחינא לעלמא אלא למשמע דא דיי :

וישם חיש ישראל המוכה וגו' • אמר רבי יצחק האי קרא הכי כוס ליה למכתב ושם חיש ישראל אשר הכה פנחס ולא המוכה אשר הכה • לא נאמר אלא רב^ב בזהר סתים • אלא הכי אמר רבי אלעזר (נ"א *רבי שמעון) כיון דסלקיה קב"ה לפנחס לכהנא רבא לא בעא לאדכרא ליה לפנחס בקטלותא דבר נש דהא לא אחזי לכהנא רבא • עד לא סלקיה לכהנא רבא אדער ליה ואמר וירא פנחס ויקח רומחוגו וידקור את שניסם וגו' • כיון דסלקיה לכהנא רבא לא אדער שמיס בקטלותא דלא אחזי ליה וחס עליה יקרא דקב"ה דכהנא רבא לא אחזי לאדכרא בקטלותא • ושם באשכ המוכה אף הכי :

רבי שמעון כוס חזיל מקפטיקא ללוד ורבי יהודה חזיל עמיס עד דהו חזיל פגע בכו רבי פנחס בן יאיר ותרין גוברין טוענין אצתריה • שכיך חמריה דרבי פנחס טעינו ליה ולא חזיל • אמר רבי פנחס שביקו ליה דהא ריחא דאנפין חדתין קא ארס או נסא אתעביד לן כשהא • עד לחינון חמן כפק רבי שמעון מבתר חד טנרא • נטל חמרא וחזיל • אמר רבי פנחס ולא אמרית לכו דהא ריחא דאנפין חדתין קא ארס • נחת וגפיק ליה רבי פנחס ובכח אמר ליה חמינא בהלמא דאחיא שכינתא לגבי ויהבת לי כבוצין דברבין והדינא בך הא כשהא כמה דחמינא • אמר רבי שמעון מקל פרכי דחמך ידענא דאתא הוא כשהא אדוה שלי • אמר רבי פנחס נחייב בדוק חד דמולי דלורייחא אלטרין לחותא אשכחו עינא דמייא ואילנא • יתבו אמר רבי פנחס מנסתכל כוינא דהא לתחיית המתים כדחרא דארעא אחרא יעביד לון קב"ה ומה דכוס כשהא קדמא ליהוי כדון בזהר מנגן מאינון עלמות הכו גרמין דאחיא לון קב"ה על ידי יתוקה^ל לו יתוקה^ל דכתיב יתקרבנו עלמות עלם אל עלמו בקדמיתא ולבחר כתיב וחייתו

א וחייתו אותו

ב חזירות

ג מקול פרכות

ד חמור ידע

הני שחם

ז רב שחם

וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה וגו'. ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח און בהם
 דהא מה דאפשטי בקדמיתא ליכוי בתראה בקדמיתא עור ולבחר בשר. בקדמיתא אפשטי
 מרוחא ולבחר עור ולבחר בשר ולבחר עלמות. *הר"ש בדה חקשן קדמאי חבל גרמין חלין
 דאחיא קב"ה נסין ואחין מנביין עבד דבו קב"ה. *ת"ח מה כתיב יזכר נא כי כחומר *חוב
 עשיתי ולא עפר תשיבני. מה כתיב בהרים הלא כהלב תחובני וכגבינה תקפיאני.
 עור ובשר תלישני ועלמות וגידים תסוככני. זמין קב"ה לבחר דיתבלי ב"י בעפרא
 ומני זמנא דתחיית המתים דהכא גרמא דישתאר למעבד ליה כעס דא וכגבינה דהלב
 וגביע כהלב דהוא נביעו נקי מלוחא בלחותא הכא גרמא כד יתערב הכא גרמא
 ויתמחי כהלבא ולבחר יקפיה ליה ויתלייר בלייורא כגביני בקפיותא ולבחר יתמשך עליה
 עור ובשר ועלמות וגידים הכ"ד הלא כהלב תחובני וכגבינה תקפיאני. התכתי לך כתיב
 חלא תחובני הקפיתני לא כתיב חלא תקפיאני הלכתיני לא כתיב חלא תלישני סוככתיני
 לא כתיב חלא תסוככני כלכו לבחר זמנא משמע ולבחר מה כתיב חיים וחסד עשית עמדי
 דא רוחא דהיי. *עשית עמדי כתיב ולא כתיב תעשי. חלא כתיב חיים וחסד עשית עמדי
 עמדי בכהוא עלמא שדית כי רוחא דחיים חלא ופקודתך דמטרוניתא דמלכא שמרה רוחי
 חייכי נטרה לרוחי בכהוא עלמא מאי ופקודתך דאת זמין לפקדא לך בקדמיתא (שמרה
 רוחי). ורזא דמלה דא כל נפשין דלדיקייא גיזין וטמירין תחות כרסייא דמלכא ואיכי
 נטרא לון לאתבא לון לדוכתיכו הכ"ד ופקודתך שמרה רוחי מאי ופקודתך כד"א
 ופקודתו יקה אחר פקודתך דא מטרוניתא דמלכא דכל רוחין חיון פקודין בידכא
 הכ"ד בידך אפקיד רוחי וגו' ואיכי נטרא לון בגין דא שמרה רוחי ואיכי נטרה לך
 כגונא דא אמר דוד :

ישמרה נפשי כי חסיד אני. שמרה
 דא מטרוניתא דמלכא דאיכי
 נטרא נפשי בגין כי חסיד אני ובכל אחר
 דכתיב סהם דא מטרוניתא כד"א ויקרא
 אל משה. ויחמר אס שמע חשמע בקול יי
 אלהיך. ככ"ר פנחס ואמר ולא אמרית לך
 דשכינת יכנה לי נצוצין ומתן זכא חולקי
 דזכינא למחמי לך ושמענא דא. ח"ל בכהוא
 זמנ' תינה הכא גרמא שאר גרמין דישתכחון
 מה יתעבד מנכון. ח"ל כלכו יתכלילו בכהוא
 נביעו דהא גרמא ויתכלילו בכהוא ויתעבד
 כלל עסכ חדא ותמן יתלייר ליורא כמא
 דאתמר הכ"ד ויעלמותוך יחלין מאי יחלין
 כד"א חלין מכם כלכו יתעבדון מקומייהו
 ויתכלילו בכהא גרמא למחוי עסכ חדא
 ובדין יוסיית כגן רוח וכמנא מים וגו'.
 (אמר ר"מ) :

רעיא מהימנא רעיא מהימנא ווי לון לבני נשא
 דאינון אטימין לבא סחימין עיינין
 דלא ידעין דכד אתי ליליא תרעין דגיהנם
 תפתחו דאיכי מרס ועשנין דילכ
 דמתפשטין סלקין עד מוחא וכמא חילין
 דילך ברע מתפשטין בכל דצדין דגופא
 ותרעין דאיכו לבא דג"ע מסתמין ולא
 מתפתחין דכל כהורין דעיינין מלכא נפקין
 ותרעין דלבא חיון עיינין מסתמין בגין
 דלא מסתכלין באלין מזיקין דאינון לילות
 ולא שלטין בכהורין דלבא דאינון מלאכים
 דמתפשטין בכל אברים כענפין דחילנא
 לכל סטרא בכהוא זמנא חיון כלכו כהורין
 סחימין בלבא ומתכנשין לגביה כיונים אל
 ארבותיהם כנה ואתתיה וכל מין ומין דעאלו
 עמים בחיבה. ומזיקין דמתגברין על כל
 אברים דגופא כמי טופא דגברו עליה ט"ו

אמה בגין דחב ב"ה ואסתלק י"ה מן גופא ואשתאר אלס בלא ראיה ושמיטת וריחא
 דבור ורזא דמלה הנלמתי דומיה (השמימי מקוב וכאזי נכרך) דומי"ה דו"ס י"ה הכלים נט
 בכהוא זמנא חמש עשרה אמה גברו מזיקין על גופא. ואינון ככסלא לעוגיא
 וכגונא

ובנוונא דנה שלח את היונה בשליחותיה אף הכי שלח נשמתא באדם רוחא בשליחותיה ובגין דא לרץ
 ב"ג לפקדא לה במטרוניתא כה"ד (ספ"ג לא) בידך אפקיד רוחי ואם היא אסירא בחובי דגופא בידא
 דהיילין דלר ברע מה כתיב בידך אפקיד רוחי פדית אותי יי אל אמת . ועוד בזמנא דלוי חייבת
 מה כתי' ברוחיה (משלי יא) יד ליד לא ינקר רע דאזיל מיד ליד במשריין דלר ברע דשריין עליה בחובין
 דיליה וזרקין ל' מלחמא לאחרא וכלי אויב דלחצי גרמייה במדינה אחרת או במלכו אחרא ולזמנין באשפס
 כפוס חובי . ואי אויב זכא כל משריין דלר טוב כלכו ופנייהם וכניפיהם פרודות לקבלא רוחיה
 וסלקין ליה לעילא לאתר דחיון דכרסייא ותמן חזי כמה חיונות דמיונות ומראות דנבואה ובגין דא
 אוקמוה רבין דחלוס אחד מששים בנבואה ועוד (ספ"ג סו) שמרה נפשי כי חסיד אני . אע"ג דאוקמוה
 בגמ' ולא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב ישינים עד ד' שעות ואני (ס"ג ק"ג) חזות לילא אקום
 להודות לך ולא עוד אלא שכל מלכי מזרח ומערב וכו' ואני ידי מלוכלכות בדם שפיר ושליא כדי
 לטבר אשה לבעל מיד אודמן ליה לפרע ואמר ליה למה את משבח גרמך למימר חזות לילא
 אקום להודות לך ואנא כל ליליא לא שכיבנא לשבחא ליה ולגנא קמיה אמר דוד ווי לממנא
 דכחא לפרע דלא ידע מאי דלנא אמינא דלא אמינא כי חסיד אני אלא בגין דאוקמוה רבין דא
 עם הארץ חסיד . דאורייתא אהייבית מימינא דקב"ה דלויב חסד ובגין דא מנן דאחשק
 באורייתא אחקרי חסיד בגין דא אמינא לקב"ה שמרה נפשי ולא תדון לה כעובדי אלן עמי
 הארעות דאחמר בכו ולא עם הארץ חסיד . ואי תימא כמה עמי הארעות אינון דעבדו חסד אלא הכי
 אוקמוה אי זכו חסיד זכ המתחסד עם קונו כגון דוד דכח מחבר . ומאי כח מחבר אורייתא דלעילא
 כח מחבר עם קב"ה ובגין דא שמרה נפשי כי חסיד אני וכד ב"ג מית מה כתיב בה בראי נפש (משלי ו)
 בכהכלך תנחה אותך בשכנך תשמור עליך וקולות לתחיית המתים היא תשיחך דא לתחיית המתים
 שפיר דיוקים ליה לב"ג אבל לאגרא לגשמתא בעלמא דלחי מאי בוי אלא קב"ה מלביש לה כקדמיתא
 בעניי כבוד בקדמיתא תיעול במראה דלויב כנונא דגופא כליל ברמ"ה איברים אף הכי תיעול
 במראה . כליל במאחיס וארבעים ושמונה פקודין וברמ"ה נכורין דמתפרשן מהכחא מראה דאחמר
 ביה (במדבר יב) ויאמר אם יכיה נביאכם יי במראה אליו אתודע . ובזבוסין דעניי כבוד (דלשית ט)
 וראייתיה לזכור ברית עולם . דא אספקלריאה ה"א וירא . (במדבר יב) בחלוס אדבר בו . דא
 אספקלריאה דלא נכחא . כליל משכ"ה נכורין כחשבן ישנה וכיינו אני ישנה חד בעלמא דין וחד
 בעלמא דלחי ואינון בעובדי ידוי דקב"ה וזא דלכוון (שמות ג) זה שמי לעולם י"ה עם שמי
 שלש מאות וחמשה ושלשים ו"ה עם זכרי מאחיס ושמונה וארבעים וכרוזין נחתין וסלקין קמיה
 דבו יקר *ליקרא דמלכא וכיינו (דלשית ט) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו
 והוא דעבד ליה בתרין דיוקנין בתרין גנים דאחמר עליהו (שיר ח) היושבת בגנים אויב עלת
 על כלא דאחמר עליה (דברים ד) כי לא ראיחם כל תמונה ועל שאר דיוקנין כתיב תמונת כל וגו'
 (במדבר יב) ותמונת יי יביט . ותר"י מלאכין סלקין לה לגשמתא כאלין דיוקנין כלכו ופניהם
 וכניפיהם פרודות לקיים קרא דכתיב בהון (שמות יט) ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם
 אלי כנונא דנפקו ממוארים ואזלו בעניי כבוד וכלל ה"ה יקר כהכחא גוונא חסא מפקטותא
 דגשמתא מגופא דטפא סרוחה למיזל לתרין גנים דאחברי שמיא וארעא דלכוון בשם יי ובגינויה
 אחמר (ספ"ג טו) ישמחו בשמים ותגל הארץ . כהכחא מנא יתקיים ב"ג (ישעיה ל) ולא יבקע
 עוד מורדך לגנך (ס"ו) בשמים יכסה פניו אלא וכיו עיניך רואות את מורדך . ומסתר דאלין
 מראות זכר מרע"ה רבין של נביאים וחסמים :

אמר

בזינא קדישא אנת הוא דזכית בחיך למא דיוזון לדיקייא בתר הייבון זכא חולקך .
 ד"ה שמרה נפשי כי חסיד אני אמאי כדי שאתחסד עם אנ"י דאחמר ביה אנ"י וכי
 ס"א לדיוקנא ס"א לדיקנא ווי ליה למאן דאפרים

אני מן כוה דאחמר (הגלס ק) כוה עשנו ולא אהנו דכלא חד בלא פרודא כה"ד (דברים לב)
 ראו עתה כי אני כוה אני אהנו ואהנו מהנהי ואני אהפא ואין מידי מלי. אני ידוד אני
 כוה ולא אחר. ודא אני מן אדני ידוד עמודא דאמנעיתא ובנין דידוד איכו לימנעא דאיכו חסד
 אמר שמר נפשי דאתחמד כך עם אני דאיכו אדני לגבורה ובתפארת אתחברן תרין שמנן
 יאדדוד"י-ורזא דמל' בחסד ובגבור' (יחזקאל ה) ופני' ובנפיק' פרודות מלמעל' ובתפארתא דאתקרי
 (שמוס פו) ידוד איש מלחמה מה כתיב (יחזקאל ה) שחיס חוברות איש. תרחין שמנן מתחברן
 בים כהדא ושחיס מככות את גוויתוכי' תפארת אתקרי גוף (דניאל י) וגוויתו כתרשים. יאככוויסה
 (הגלס פו) כושע עבדך אחא אלהי שמה נפש עבדך תהי עין לעבדך תלת זמנין אתעביד דוד
 עבד בתהל' דא לקבל ג' זמנין דאוקמוס מארי מתניתין דבני בר נש למיכו עבדא בללותא
 בזרבאן קדמאין כעבד דמסדר שבחי קמי רביה. באמנעיות כעבדא דבני פרס מרביה.
 באחרונות כעבד דמודה קדם רביה בפרס דקביל מיניה ואיל ליה. ותלת זמנין דבני למעבד עבד
 מסטרא דעבור. דאוקמוס מארי מתניתין דלית עבדא אלא הפלח ותלת אבנן אתקריאו עבדים
 מסטרא. ע"ש שכינתא דאיבי עבדות יי' ואוף הכי משע עבד יי' ובג"ד כי לי בני ישראל
 עבדים אבל לגבי אחרנין כל ישראל בני מלכים הם מסטרא דמלכות ואיבי אמאי אתקריאת
 עבדא כאורח דאתתא למיפלא לבטלה ואורח בנין למפלא לאבוכון. דוד אתעביד עני
 חסיד ועבד. כה"ד (שם) תפלה לדוד הכה יי' אוך עני כי עני ואביון אני. שמר
 נפשי כי חסיד אני כושע עבדך אחא אלהי הכותח אליך. אתעביד עני לתרעא דמלכא. דאחמר
 כה (שם נא) אדני שפתי תפתח אדני כי"ל אתעביד עני לתרעא דכיכלא דמלכא ומה כתיב הכה
 אד' אוך עני ודא שכינתא תהא דאיכו און לקבלא ללותין ולמשמע לון כדכתיב (שם נב) כי לא
 בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע. דאיכו אתעביד עני
 ודל מסטרא דאח ד' מן אחד למשאל מן א"ח דאיכו עמודא דאמנעיתא לקיימא בים (שם קיו)
 דלותי ולי יכושיע דלא ימות משיח בן אפרים. ושאל מניה ביהוה חרעא בנין ישראל כעניי'
 לקיים כבו (שם יח) ואח עם עני תושיע ולבתר שאל בנין כעניי' דיחזר עבדא למקומה ואתעביד
 עבד ולבתר דיכיו לון אורייתא מסטרא דחסד למעבד גמול עם דלית מן אורייתא ובנין דא
 אתעביד חסיד. כד מטא לג' ספיראן עלאין. פתח ואמר (שם קלא) יי' לא גבס לבי ולא רמו
 עיני ולא הלכתי בגדולות ובגפלות ממני. שלמה אמר הא בינה איבי דמשכ אשאל בחכמה עלאה
 דאיבי לעיל מדרגים מה כתיב (קלא ז) אמרתי אחכמה וביא רחוקה ממני ובה כתיב (מלים א ס)
 יי' נתן חכמה לשלמה. חכמה זעירא. ובעא לסלקא מתתא לעילא דאתרחיקת מניה בנין
 דאפי' לבניה לית ב"ז בעלמא דיכול לסלקא בר ממשה כ"ש לעילא מניה דאיכו חכמה עלאה
 מסטרא דילך חכם עדיף מנביא. ואע"ג דאוקמוס בארע דרשא על * פרס אדומה שבעים
 פנים לתור. ר' אלעזר קום נחדשא מלין קמי שכינתא די תהא עזר לאביך דשמך גרים
 עזר אל אל מומינא עזר משמאלא כה"ד (ראשית ב) אעשה לו עזר כנגדו במאי בזרע
 שפיר דאיכו הפך עזר ויקום ר' יוסי עמך דאיכו כרשייא שלימתא למאריה דכבי
 סליק יוסי לחשבון הכס"א אלהים בחושבן ויקום עמיס ר' יבדא דביס כה"ד וביס
 יי' וביס ידוד ד' ד' חיון ופני' ובנפיקס פרודות כלכו לקבלא ליה ומניה דוד דכוד' לקב"ה
 דרגא בכודלות דאיכו מלך כוד. ויקום עמיס ר' אלעאי בגי' יב"ק בקי בהלכת' ויקום עמיס ר' יודאי
 דחושבני' אל כגון מיכאל. מלאכין רשימין באל כגון (שם לא) יש לאל ידי ורזא דאל א' דמו' אדם. ל'
 תלת חיון דאיון ד' אגפין לכל חד דרמיזין *ב' בחושבן ל' (כ"א תלת יודין עול' ל') ואיון בראשי
 תלת אזכרו' דאיון יי' מלך יי' מלך יי' ימלך לעיל ועד. ויקום ר' אבא עבדון דאיכו חושבניס ד' ד' חיון

רבי

*ס"א ב

דרך אמת א שין בך רמז ע"ב דפרס אדומה נקראת שכינתא עלאה דאיבי בינה ובין זה

(ד"ד)

ב

ר' שמעון איבו כאלנא ור' אלעזר בריה וחבריו דאינון חמשה דאדכרנ' כענפין דאילנא רעברין דדמיין לדרועין ושוקין . קום ר"ש ויתחדשון מלין מפומך כהאי קרא דמלקדמין למנלחא ממך נלח גנון לא וביה אחקרי ידוד מארי נלחן קרבין לגבי אומיין עכו"ם דעלמא ורחמין *ודינא לישראל ורזא דמלכא ובאבוד רשעים רכא מ"ל שבעין שמכן אית ליה ועס נלח וכוז ע"כ כחושבן חס"ד ורזא דמלכא (חיליס יו) נעימות בימינך נלח כוז ביה (ד"ה א יו) כוזו ליי' לדיק ביה (חיליס לג) רננו לדיקים בידוד וביה (ימיא לא) רנו ליעקב שמחה . תפארת ביה הללו אל הללויה הללויה דתמן ידוד בנגון ובזמר חסד וגבורה בשיר ובזכרה חכמה ובינה באשרי כתר בתהלה מלכות . מזמור ביה ר"ז וביה מו"ם מסערא דזמר דאורייתא וזמר דללותא . זמר מסערא אחרא איבי מו"ם ז"ר . זמרא בביתא חרבא בביתא נדכ שפחכ בת עכו"ם זנח ודא אחוון מזמור"ג ג"ן תמן ג"ן כבי שפירו דנגונא ביה הלל כגון (שמות יב) ליל שמורים כוא ליי' להוילאס מארץ מארים . אשרי דביה שרי עלמא משבחין . (חיליס קמד) אשרי העם שככה לו . בזכרה (שם לג) אברכה את ה' בכל עת . בתהלה תמיד תהלתו בפי (שם ס) על שושן עדות דא כוז דאיבו שושן סומק שליט על חוור דנלח שליט איבו חוור על סומק . מאי עדות דא לדיק איבו ברית דאיבו אחיד לשמיא וארעא כה"ד (דברים ד) בעידותי בכס כיום את השמים ואת הארץ . מאי מכתם מ"ך ת"ס . מך איבו לדיק . חס עמודא דאמנעיתא דרגא דיעקב . איש חס גוף וברית חשבין חד ללמד חסד וגבורה דתמן אורייתא אתיביבת ללמוד וללמד . אמ"ל שפיר קאמר' אבל (חיליס יב) למנלח על השמינית דלא תזוז נלח מן כוז דאיבי ספירה ח' אמר למנלח על השמינית . אמר בזוינא קדישא ר"ה כבי בינה דרגא דליך ואמאי אוקמוס ונתן הכוז למשה שנאמר (מדבר כז) ונתתה מכורך עליו . ח"ל שפיר קא שאלת ה' סלקא בלח' י' חמש זמנין עשר לתמשיין תרעין דבינה ואחפסטותא דלכון מחסד עד כוז כן חמש עשרה בכל ספירה אינון חמשיין ובגין דא מבינה עד כוז כלל אחפסטותא חדא . לבתר אחא לדיק ונטייל כל חמשיין תרעין בלחודוי למכו שקול לכל חמש ואחקרי כל דנטייל כל חמשיין תרעין ואוף כבי כלל נטיילת לבו כלכו . אמר . כען ודאי אחייב מלכ על בוריי . ועוד למנלח תמן מ"ל עס נלח ודא מ"ל מן השמ"ל מן ח"ש כוז ונלח אינון לקביל תרין שפון ובג"ד אחקריאו שפון חיון אשא ממלל . ובתגיגה עד ביכן מעשה מרכבה ואוקמוס מן וארעא עד השמל דמסערא דגבורה אחקריאו חיון אשא . ונכר דנפיק מזיען דילכון יכוד כלכו תלת אינון מרכבה לתפארת אדם מעשה מרכבה דא מלכות ובתלת חלין איבו חכמה ובינה ודעת . ובג"ד אוקמוס מארי מתיתין דאין דורשין במעשה מרכבה ביחיד אח"כ כוא חסד ומצין מדעתו . ואית מרכבה לתתא מזעיר אנפין דאיבו מט"טרון אדם הקטן דמרכבה דיליח דאיבו פרדס רדיפי מיא דאורייתא דנפיק מגו פרדס דיליח לתלת מארבע דאתמר עליהו ארבעה נכנסו לפרדס וכו' אתמר דאיבו לפרא דחזא רבה בר בר חנה לביף ימא דאורייתא דימא מטי עד קורסולוי ורישיה מטי עד אית שמיא ולא אבשילו תלת ביה משוס דנפיש מיא דיליח אלא משוס דרדיפי מיא ואוקמוס .

אבג כלילן לון דסלקין לשית לקבל אחוון מטטרו"ן רביעאח ד' (חיליס א יב) קול דממח דקח דתמן אחי מלכא ואיבו אדם לשבת על הכסא . **א** יי מים עליונים ומים תחתונים דלית בינייהו אלא כמלא נימא דאיבו **נ** טעוי בינייהו ברקיע דאיבו מזדיל בין מים למים דיהא הבדלה בין מוקבא לדבורא בג"ד (חיליס א) ויהי מזדיל ורזא דמלכא **יאהדונהי** מים עליונים זכרים י' עלאה מים תחתונים נקבות י' תתא' אית אחוון בינייהו כחושבן ו' אלא בהסיא נקודה וכהיא נקודה איבי יחודא ו' גלגל וליח תנועה בגלגל בשית סטריין כחושבן ו' אלא בהסיא נקודה וכהיא נקודה איבי יחודא דכלא ואסכידת על הכוא יחיד דלית ליה שני דאוקמוס עליה רבין שארין ליחוד כדי שתמליכיה על

בשמים ועל הארץ ועל ד' רוחות עלמא ב' שמים וארץ ג' עמודא סביל לון ד' ארבע חיון ה' כרסיי ו' שית דרגין לכרסיה ועוד אבגדוזה ח' אדם י ייחוד דיליה מלכות עשיראה דאדם תשע איכו לקבל תשע חתונן . זכאין חינון ישראל דידעין רוא דמאריכוון . ד"א לו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריה ניחחיה ר' יחוד' אמר . בקרבנא חיה עשן ואית ריה ואית דיה ניחח עשן איכו מסערא דדינא דה"ד (דברים כט) כי אז יעשן אף יי' (ההלים יח) עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל . ריה ניחחיה רחמי (שיר) וריה אפך כתפוחים . **אמר** רעיה מבימנא וכל חרווייכו עשן וריה חינון באף וקראין סכדין . חד עלה עשן באפו ותיינא וריה אפך כתפוחים ואמאי אתקרי חד עשן דינא . ותיינא רחמי . אלא בחוטמא חיה חרין חלונין ואסתמר בשמאלא עלה עשן באפו . מאי עלה אלא מלכא דאיכו בשמאלא לקבל גבורה מיימנא נחיה רוחא לגבי לקררא ליה ולשככא רוגזיה מסער' דחסד דחמן מוחא . חכמה לימנא הרוזא להחכים ידריס בינה בלכא כלפי שמאלא הרוזא להעשיר יאפין ובג"ד עלה עשן באפו מן בינה לגבי חכמה דאיכו לימנא ומקבל ליה בחדוה במוגא דליואי וכלי עשן לא סליק אלא ע"י אש דאדליק בעינים דחיון אברים מליין פקודין ע"י עולה . מארי תורה אורייתא דאיכו אדליקת בזון אש בחוקפה דגבורה ועלה עשן בזון . עשן המערכה ומדסליקת לאף אתקרי קטרת דה"ד (דברים לג) ישימו קטורה באפך . ולית דבטיל מוחא בעלמא כקטרת דאיכו קטורה דדינא ברחמי עס ריה ניחח באף תרגום דקשר קטירו . א"ר יחוד' זכאח חולקנא דרווח' מלין סתומין באתגלייא . עוד אמר בזויתא קדישא דבחר דלוחא איכו בקרבנא מאן דיימא פטום הקטרת בחר תכלה לדוד בטיל מוחא מביתא :

אמר רעיה מבימנא כען בעי למנדע איך אתקינו ללוחין לקבל קרבנין אלא תלת ללוחין לקבל . את הכבש האחד תעשה בזקר . דא ללוחא דשחרית דאתמר דה (יחזקאל יט) וישכם אברהם בזקר אל המקום אשר עמד שם את פני יי' ואוקמוהו רבנן דלית עמידה אלא ללוחא . ואת הכבש השני תעשה בין הערבים לקבל ללוחא דמנחה דתקין לה יצחק דה"ד (שם כד) ויאל יצחק לשוח בשדה לפנות ערב ולית שיחה אלא ללוחא . ללוחא דערביה לקבל חמורין ופדרין דמתאכלין כל הלילה דה"ד (שם כח) ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ולית פגיעה אלא ללוחא . הדרכי דאין באתר דא אמאי כתיב ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא . וכי לא הו ליכ כרי' וכסחות למשכב . אלא הואיל ואתא חתן לגבי כלל חע"ל דלא הוה אחריו למשכב אלא בכריס וכסחות ואיכו יבינה ליה חניס למשכב יקבל כלל ברעותא דלכא' וכל אתמר ואלף הכי אתמר בחבורא קדמאח מ"ד ויאמר יעקב כאשר ראם אר"ם תיב ואימא קרא (בבבא דף רכב ב אלא פגיעה דר"מ סט) :

אמר רבי פנחס מסתכל הוינא שמירה בלב איכו ודאי (דמחא בלב) (ס"א ולב דוגמא

דלב עלאה) וע"ד שמור בלב ולאו באתר אחרא . **אמר** רעיה מבימנא לית קרבנין אלא לרחקא סטרין מסאבין ולקרבא דרגין קדישין . ואתמר בחבורא קדמאח דלכון (עקיף דכבדא חיון יאשי' וכל חינון חיי' ואסתמר) ערקין דכבד' חיה מנכון דרבנין ויעירין ומתפשטין מנכון לכמה סטרין ואלין נטלין אברין ואמורין ופדרין דמתאכלין כל הלילה דכא קרבן כלל ליי' :

אמר בזויתא קדישא רעיה מבימנא והלא אמרת לעיל דקרבנין דקדושה בריך הוא לאו חינון אלא לקרבא י' ב' ו' ב' . אלא אף על גב דל

ויתרת הכבד וכבד * וע"ד בקורבנה ויתרת
 הכבד דא נחש כבד מוכלא דכורא רחא
 דסמאל אמר ר"ש ודאי כך הוא ויאות הוא
 וברירא דמלא ורוא וסתרין דקרבן הכי הוא *
 כבד נטיל בקדמיא הוא ויתרת דליות (ס"א)
 ולבחר ויתרת דליות) סמאל וכת וזנו * וכל
 אינון ערקין דכבדא חיילין ומשריין דילבון
 ונטילו דילבון דאכלין חלבין שמניו דקרבנא
 הכ"ד ואת החלב אשר עליהם וכדין קריב
 כלא לגבי לב * ולב לא נטיל מכולא אלא
 ודוי דאחשביד ביה וסליק בכהוא חננא
 וללואה דאחשביד עליה דקרבנא לב קריב
 לגבי מוחא רעווא דיוחודא דכהנא ביה
 וחדוואה דליואי * מוחא דא נכורא דאתיא
 ממוחא עלא מוחא קריב לגבי טמיר מכלא
 דלא אחידע כלל (ס"א) לגביה מכלל דלא
 אחפרע כלל) וכלא אחקשר דא דא ומוחא
 קריב נחת רוח דכלא ערקין דכבדא אלין
 חכים וכל אינון חייליכון * כבד כמה דאתמר
 ויתרת נקבה טוקא דליות אמאי ויתרת דלא
 אחחברת דכורא אלא כד אשארת לה
 שטחא לבתר דעבדת נאופכא ושכא ליה
 חו ויתרת נקבה כד בטיא לאתחברא כב"ז
 אחעבידה לגביה שורין דלא אחתשבת כלל *
 לבתר חורי אחקרת זעיר זעיר לגביה
 עד דאחשבידא ליה חבורא חדא ומאלין
 ערקין דכבדא מחפשטן אחרן זעירין
 לבמה זינין וכלא נטלין אמורין ופדרין
 וכלבו כלילן כבד לב דאיו טקרא
 בקדושה נטיל דמקריב למוחא כמה דאתמר
 לב שריא על תרין כולין ואינון תרין
 כרובין יבצין עיטא ואינון רחיקין קריבין
 ימינא ושמאלא וכלבו נטלין ואכלין כל
 חד כדקא יאות עד דאחקשר כלא
 כחדא זכאי חלבים רוח נשכרה
 דא מתקריב לבב רוח נשכרה ודוי
 קבלה יב וללואה דכא ודאי יוכרוח תשוב אל
 האלבים

כ"א ולבחר כל
 כ"א דליות
 חילין

מזלי

הכלים

דכל קרבנין לריבין לקרב קמי' איכו פליג
 לכל משריין מאכלין דקרבנין לכל חד כדקא
 חזי ליה לשכלוי' מזוני דאורייתא ומשתייא
 דיינא ומיא דאורייתא לטבעיים דאינון שדים
 דאינון כבני אדם יביב לון אלין מאכלין
 טבעיי' דחמי' אשא דלכון למיכל לון כמה
 דאוקמוס רבנן * אי זכו כוס נחית כמו אריה
 דאשא למיכל קרבנין ואי לא כוס נחית תמן
 כמין כלבא דאשא * ואוף הכי כד מיתב"ז
 אי זכי נחית בדמות אריה לקבלא נפשיה
 ואי לאו בדמות כלב דאמר דוד עליה הילכה
 מחבר נפשי מיד כלב יחידתי * ובגין לשחבא
 קב"ה גופיכון דישראל מנהון ונפשוון מני
 לקרב קרבנין דבעירן וגופן באתריכון לקיים
 יאם רעב שונאך כאכילכו לחם ואם לא
 השקכו מים אבל קב"ה לא נטיל אלא
 רעווא דלבא ותצירו דליות (דאיו ישראל)
 הכ"ד יצחי חלבים לא תצוה כנוונא דכלי חרס
 ונדכר חלבים לא תצוה כנוונא דכלי חרס
 דאתמר ככון נשכרו נשכרו * כהנא מוחא *
 לוי לבא * גופא ישראל ואתמר ככון כהני
 בעבודהם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם
 ואי כבד צעי לקרבא לגבי דלבא * חלבי'
 דאינון מסאבין איכו לא נטיל אלא שמניו
 דחלב טכור כנוונא דאית בגופא חלב טכור
 וחלב טמא דם לילי בלא פסולת ודם
 עכור בפסולת וערקין דלבא חיילין קדישין
 וערקין דכבד' חיילין מסאבין אוף הכי אינון
 משריין דיר הרע ומשריין דיר הטוב
 אלין מממן על ערקין דלבא ואלין מממן
 על ערקין דכבדא אוף הכי תרי אומין
 ישראל ואומין דעלמא עכו"ם * אמר ליה
 רעיא מבימנא שפיר קא אמרת בכלא
 אבל אפילו ישראל לאו כלבו שוין דאית
 ככון בני מלכות מסטרא דמלכות קדישא
 כלילא מעשר ספיראן ומכל חוין וכוניין
 ואית מנהון עבדין מסטרא דעבד דאיו
 עבדו זקן ביתו * ואית מנהון כבערין

יחזקאל לר ואתמר ככון יואתן לאני לאן מרעיתי אדם אתם ואינון דמנין לענא קב"ה מני
 לקרבא בעירן באתריכו לכפרא עלייכו ואינון דמנין למלאכין קרבנין דלכון אינון
 עבדין טבין דממנן עלייכו מלאכים דמקריבין לקב"ה באתרייכו ואינון דכוו בנין
 ליד

אלקים אשר נתנה • וכד מקריב ליה לגבא לב ידוד כה"ד (דניס יד) בניס אחס ליי' אלהיכם •
 ואיכו כניגורא עליה וכלא קטורא כחדא בחובין דלכון מתפרדי אחון ותקונא * כוא דלכו
 קורבנא • מן כד נפקין כל מרעין וכל מכתשין אורייתא דאיכו שס ידוד לקרבא אחון * בה' ו'
 כל שיפי גופא וזיה שריין • לב איכו זיך מכלא בה' בקרבנא דלכון כרי בכל קרבנין בין דנעירי
 וניה נפקין כל טב וכל בריאותא דשיפין כלכו וכל בין דמלאכין דממנ על פקודין • בין במלכותא
 וקפא וכל חדוה וכל שלימו דאטריך לכל שיפין : בין בשמיא כלא ריך לקרבא לקב"ה (דאורייתא
 פתח דיליה) באתון קדישין ואיכו רכיב בארבע חיון
 מלאכים ואיכו רכיב בארבע יסודין דמנכון אתבריאו ארבע חיון טבעיים ואיכו כוא דמקרב
 יא באשא ורומא בעפרא כה"ד (איוג כס) עושה שלום במרומיו ואוף כרי כוא מקרב מיכאל
 ואיכו מים שכלים על גבריאל דכוא אש שכלי ואיכו מקרב אוריאל דאיכו אויר דכיינו רוח שכלי
 ס רפאל דאיכו אפר דכיינו עפר שכלית דמיד דאסתלק קב"ה מבייכו לית בכון חילא • ואי
 ימא הא כתיב בכל קרבנין ידוד ואיך אמרנא דלית פרודא באתון אלא כאי אחמר דדרגין
 אתבריאו ואתקריאו בשמיא ולא דלינון איכו ממש כה"ד (ששע מג) כל הנקרא בשמי ולכדורי
 דליתו יגרתו אף עשינו דלית אחון ידוד באיליות דלית בכון פרודא וספסקה דלינון כמבוטין
 בייכו דאשקין לאיליין ובגין אלין דאתבריאו אדמיין * לרישא ו' לגופא כ' ה' לשער אלבען •
 כל עלות העלות על כלא דאתקרי ידוד אתמריב (סס מ) ואל מי תדמינו ואשור יאמר קדוש •
 (סס) ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו (מלאכי ג) אלי יי' לא שיתי • לא מטי ביה חובין
 אפרשא אחווי י' מה' ו' מה' דלית ביה פרודא ועליה אתמר (תהלים ס) לא יגורך רע איכו שליט
 ל כלא ולית מאן דשליט ביה • ואיכו תפיס ככלא ולית מאן דתפיס ביה ואיכו לא אתקרי ידוד
 וכל שמחן אלא באסתפסות נכודים עלייכו וכד אסתליק מנייכו לית ליה מגרמיס שס כלל מנכון
 מוק עמוק מי ימלאנו לית נכורא יכיל לאסתכלא ביה דלא אתחשבת • חפילו כתר עליון דאיכו
 אוריס תקיף על כל דרגין ועל כל חילי שמיא עליון ותחתיון אתמר עליה (סס יח) ישח חשך
 תרו ועל חממה וזינה עין וערפל סביביו כ"ש שאר ספיראן כ"ש חיוון • כ"ש יסודין דלינון
 חיס איכו סובב על כל עלמין ולית סובב לון לכל סטרא עילא ותתא ולארבע סטרין בר מניי
 ית מאן דנפיק מרשותיה לבר איכו ממלא כל עלמין ולית * אחרא ממלא לון • איכו מחיה לון
 ית עלייכו אלהא אחרא למויב ליה חיון כה"ד (נחמיה פ) ואתה מחיה את כלם ובגוניה אמר
 ינאל (דניאל ד) וכל דארי ארעא כלא חשיבין וכמלאביי עב"ד בחיל שמיא איכו מקשר ומיחד זינא
 וזינה עילא ותתא ולית קורבא לכו דד' יסודין אלא קב"ה כד איכו בינייכו • מיד דחבו אלין
 אתקריאו בניס אחס ידוד אלהיכם אסתלק מן אחון אשתארו בפרודא • ומאי תקוניס לקרבא
 אחון בקב"ה י' בה' ו' בה' אוף כרי חיון עבדין דיליה מסטרא דחיון • בחובין דלכון גרמוליה
 אסתלקא מנכון מאי תקנתא דילכון לנתחא קב"ה עלייכו לקרבא לון אוף כרי חיון דכוו מארבע
 סודין דלינון עאנא דקב"ה דגרמנו לסלקא קב"ה מנייכו מאי תקנה לקרבא לון לקב"ה ובגין דא
 כלכו מני קרבן ידוד את קרבני לחמי לאשי אוף את הכבש אחד תעשה בקר ואת הכבש
 שני תעשה בין הערבים • וכתיב (ולקחת) שתי תורים או שני בני יונה כל יונה חזיל לזינה •
 קב"ה מקרב כלא באחר דא איכו עלת על כלא דלית אלהא בר מני • ולית מאן דיכיל לקרבא
 ילין בר מניס אכל חילין דאומיין עעכו"ס חיון מסטרא דפרודא ווי למאן דגרים בחובין לאעלא
 אחון וחיוון ויסודין דמיד אסתלק קב"ה מישראל וייעלון אומיין עעכו"ס בינייכו לית לון
 קריבות בקדשא בריך כוא דלית קורבנין בחוה לארץ • ובג"ד אוקמוס רבן כדר
 חוה לארץ דומה כמי שאין לו אלה בכח ואמא דאמר מלין אלין נחתו כל אחון קדישין וחיון
 קדישין וד' יסודין לגביה ובריו ליה ואמרו על ידך רעיא מבימנא נחית עלן קב"ה ומתקרבין זינא

לזיווג בריך אנת לקצ"ה בארבע יסודין כען אהבירי כלל על צוריי (ובהבוא קדמאס קיבה רלד ז) :
פתח ואמר (תהלים ל) בטח ביי' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה . בטח ביי' כדקא
 יאות . ועשה טוב תקוה דברית קדישא דתבא מתקן ליה ונטיר ליה כדקא יאות . ואי
 תעביד דא אנת תבא הכא בארעה ויתון מנך ויתפרנס מנך הכא אמונה דלעילא .
 ותו (ס"א מתקן ליה ונטיר ליה . שכן ארץ ארץ קדישא עלאס ארץ החיים דהכא ארץ תשרי
 בהכוא טוב ורעה אמונה הכא אמונה דלעילא ויתון ויתפרנס מניה על ידך . ואי תעביד דא)
 תתענג על יי' ויתן לך משאלות לבך כל דא אסתתקת בתקוה דברית כיון דאסתתקת ברית אסתקן
 כלל . פנחס בגין דקני על ברית דא זכא לכלל . ולא עוד אלא דאגין על כל ישראל וביה
 אהקיים ותתענג על יי' דכא סליק ואתקשר לעילא (ואנהיר) באור קדמאס דברא קצ"ה וגניז
 ליה . בהכוא אור דאתהני אברהם מניה וקשורא דאהרן כהנא אהקשר ביה לבתר דאסתתקן לכהנא רבא
 לא אדבר ליה קטלונתא דזמרי ולא יאות בגין דלא יתאחד כלל בענפוי דסטרט אחרת ולא אחמו
 לאדכרא עליה . דכל מאן דקטיל ענפין דסטרט אחרת אית ביה ופנחס הכא מתאחיד בימינא
 זלית ליה חולק בסטרט אחרת כלל ועל דא לא אדבר הכא . מה דאסתמו שבהא איבו גנאי ליה
 וגנחיתו מדרגא עלאה דאתאחיד ביה וע"ד כתיב המוכה אשר בוכה . סתם ושם באשכ המוכה . ולא
 אדבר על ידא דמאן . א"ר פנחס זכא דרא דשמעין מילך באורייתא וזכא חולקי דזכונה לכך .
 אמר רבי שמעון זכא דרא דאנת וחסידותך אשתכח בגווי . עד דכוו יתבין ומפייסין דא לרא
 אהא רבי אלעזר בריה דר"ש ואשכח לון תמן א"ר פנחס ודאי דכתיב (בראשית לב) ויאמר יעקב
 באשר ראם מחנה אלהים זה . א"ל ר"ש אלעזר ברי תיב ברי ואימא קרא . יתב רבי אלעזר .

פתח ואמר (שם) ויעקב הלך לדרכו ויפגעו
 בו מלאכי אלהים . מאי ויפגעו בו

רעיא מהימנא

אלא אית פגיעה לטב . ואית פגיעה לביש .

ואית פגיעה ללולתא . אלא בשעתא דכוכ חזיל

לחרן מה כתיב ויפגע במקום לולתא דערבית

כוכ דללי בהכוא מקום כד"א הכה מקום אחי

ולולתא דערבית בהכוא אחר אסתמו . תו ויפגע

במקום מלי פיוסין איבו . דאתא שמשא קדישא

לגבי סוכרא בעלה לגבי אסתא מכאן דלא יאות

לבעל למיתו לגבי אסתא אי לא הוי צמלי

פיוסין לפייסא לה דכתיב ויפגע במקום ולבחר

וילן שם כד כוכ אחי יעקב מתרן מה כתיב

ויפגעו בו שדרתא ליה לפייסא ליה למיתי לגבה .

ויהאמר יעקב כאשר ראם . מאי כאשר ראם

אלין מלאכין דיוס ומלאכין דלילה הוו ואהכסילו

מניה ולבחר אהגליין . ליה וע"ד כאשר ראם

כתיב מחנה אלהים זה מהכא דכוו אלין

דיממא . ואלין דלילא . אינון דלילא כתיב כוכ

מחנה

כאשר ראם ומסטרט דיעקב דכוכ איש חס .

ומסטרותא ובגין דא ויקרא שם המקום הכוא מחנים .

אינון מלאכין דיממא כתיב כאשר

ראם מחנה אלהים זה . וכד אתו מלאכים דלילא דאתכנסו בדיה לנטרא ליה אמר ויקרא

מחנה אלהים ואינון דימנא כתיב בכו זה וע"ד
 ייקרא שם במקום הכוא מהנים תרין משריין .
 וכתבא משריין קדישין חמינא ככא . זכא
 ארמי דאחינא ככא . אר"ש מאן דפתח פתחא
 מנא . א"ר אלעזר תנין כל מאן דאמר תהלי
 גוד בכל יום תלת זמנין איכו בר עלמא דאחי .
 דהא אתמר טעמא . אי בגין פרנסא ומזונא
 דכל עלמא תרין זמנין אינון בכל יומא בלפרא
 ובפנייא דכתיב (שמות טז) בחת יי' לכם בערב
 בשב וגי' . אמאי תלת זמנין בכל יומא אלא תרין
 למזונא דבני אנשי ודכל עלמא וחד למיכב חוקפא
 להכוא אחר דפתחו ידיו . ותרין מזונין אלין
 משריין דא מן דא וכלכו תלת מזוני כתיבי ככא
 (פסלים קמה) ואחא ומוק להם את אכלס בעתו .
 דא מזונא דעתירי דכתיב מיכלא בני . בעתו
 ככא חד . תרין דכתיב ומשביע לכל חי האן דא
 מזונא דמסכני דאינון שבטין מרנן ולא מנו
 מיכלא בני . תלת דכתיב פתח את ירך דא
 חוקפא להכוא אחר דבפתחו ידי ונפקא רנן
 שבטא לכלא . חו הכי חוליפנא דלא איכו אלא
 תרי זמני בגין מזונא ופרנסא בכל יומא דאלין
 חייובא על ב"ג ואי אמר יתיר לאו בגין חובא
 איכו אלא בגין שבחאגו תושבחן דזמריא דדוד
 מלכא *מ"ט בגין דפרנסא
 לא חזי למשאל אלא בתר ס"א דנפיק ידיו
 ללותא . ופרנסא דמאריה . דקב"ס וברין ושבע
 מרנן ועל דא לא חייבא הוא אלא תרי
 זמני ביומא ושבא דא
 באחי לגבי אחותי כלא איכו לקב"ס לתת לו
 אכלתו יערי עס דבשי שחיתי זמירות דדוד מלכא :
 יוני עס חלבי . לבתר אכלו
 דעיס . אכלתי יערי דא ללותא דמיושב .
 עס דבשי דא קריאת שמע . אכלתי
 יערי . דא ללותא דמיושב . הכוא יער
 לבנון
 דנד כ' מאתרכא דאיכי מטרותיא יכ"ט ועאלא באתרכא שפחא יכ"ר ורזא דמלא
 (ויקרא יד) כנגע נראה לי בבית היינו דס עמא דנדא ומה החס והסגורו הכבן
 שבעת ימים אוף הכי שבעת ימים תהיה בנדתה : (ולית מאורע וכו') עד ליי'
 אלהים (דפס נפרסא לו דף לג ע"ב) זכאין אינון איברים דמתקדשי בשעת תשמיש דאינון עלי
 לבנון

לכונן יוצר אור (ס"ה מברחים) והאופנים והיות
 בקדש (כלם קדושים) כל בני אהרן וער אילנין
 וגלדין דבין. עם דבשי דא ק"ש דאחיכו מתיקו
 דכלא בכמה לופין ומתיקין. שתייה ייני. דא
 ללותא דמטומד מטיבו (ס"ה משיכו) דינא
 עלאה דלחנטר ודא בשלם ברכות ראשונות. עם
 חלבי אילין אילין באלין. עד כאן מיכלא דמלכא.
 ואתכלילין אילין באלין. עד כאן מיכלא דמלכא.
 לבתר דאכל מלכא אכלו רעים לעילא שחו ושכרו
 דודים לתתא וע"ד לית חיובא דמונא אלא
 לבתר ללותא בללותא דמנחה (בערב) קידם
 ללותא מ"ט בגין דעד לא אשתכח דינא קשיא
 בעור דאנפין דמלכא נהירין יומא תכלה לדור
 בכאי סדורא דמונא לבתר דדינא שריא ותלי
 על עלמא לאו שעתא איכו. אחא ר' פנחס
 פנחס ונשיק: אמר

מן מטטרון ט"ט מן טטפ"ת ואחמר ביה (דנדיס ו) והיו לטטפות בין עיניך מאן עיינין אילין
 לעילא דאחמר בכו (יחזקאל ה) נפתחו השמים ואראה מראות אלהים. מאן מראות אילין אילין
 עשר מראות דמטטרון דחזא כשרגא צגו עשייתא חשע באתגלייא וחד סתים מראה חדא
 דאחיכו חיו קדמאח מאלו עשרה דא איכו דאחמר ביה ומנועל לרקיע אשר על ראש כמראה
 אבן ספיר דמות כסא ואע"ג דאחפרש לעילא ריך לחדתא עליה מלין דחדושי. אמר קב"ה
 למשריין דלעילא מאן דמללי בין יבא חכם בין יבא עשיר בזכוון גבור חכם בחור
 ועשיר במדות לא ייעול בסיכלא דא לותיה עד דתחזון ביה סימנין אילין דיבא גרמיי" ביי
 תקוין דילי ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין אס כרז דומה למלאך יי לבאות חורב יבקשו
 מפיהו למאן דיבא רשים באלין סימנין בלבושים תקבלון ללותיה סימנא חדא דיבא רשים בללותיה
 בתכלת בכפי מואה צייתא דאחיכו דמי לרקיע דאחיכו מטטרון דיוקנא דיליה תכלת שבצליית ובגין
 דא שיעור הצייתא אוקמוה רבין עליה שהקטן מתכסה בזה ראשו ורובו. וכאי איכו דאחמר
 ביה (ישעיה יא) ונער קטן נוכח כס וכו' איכו נוכח ב' חיון דאיוני ד' ואיכו כליל שש מעלות
 לכסא דאיוני ו' ובגין דאחיכו כליל עשר מתלבשין ביה עשר ספיראן י' וביה כוס אחתיו קב"ה
 בשכינתיה דאחיכו כלילא מעשר ספיראן לגביא ומסטרט דשכינתא דאחיכו עשרתא תכלת שבצליית
 איכו תכלת דכל גוויין דאחיכו תכלית ד' ספיראן וביה ותכל כל עבודת אהל מועד ואיכו לשון
 כל' ה"ד (נמדד ו) ויהי ביום כלת משה להקים את המשכן ואוקמוה רבין כלת כחיצ ואיכו
 תכלת דשרגא דאכל תרביץ ועלון ועליה אמר יחזקאל דמות כמראה אבן ספיר דמות כסא
 כגולה דכאי אבן מאן דירית לה לא שלטא נורא דגיהנם עליה לית נורא בעלמא מקלקל לה ולא
 כל מיני מתכות כל שכן מיא דלא מתיקו לה מאן דירית לה אחקיים ביה (ישעיה מג) כי תעבור
 במים אחק אני וגו'. וכל עלאין ותחאין דסטרט אחרא דחלין מניה. תכלת דימא בגינייה
 דאחמר כי תעבור במים אחק אני דכנגולה דא כוס ורובו רמה כים דא ממנא דמאריס. מגוון
 דא דחלין עלאין ותחאין דמאין דחלין מניה ומשריין דרקיעא דאחיכו תכלת מניה
 דחלין משריין דתכלת (ס"ה ומשריין דרקיעא משריין) דנורא דגיהנם דחלין מניה וכו' תכלת
 איכו

יבשה קשה לבר נש לאעצרה ליה מתתן כי עדין הקושיא במקומה עומדת ובגין דא מני קב"ה לבי
 לאחדרה בחיובתא בנחרותי קודם דיוקין ביה יאר הרע כה"ד (ויקרא יט) מפני שביה תקום •
 קודם שביה דילך • והאי קליפה אייהא אש ואחמר בה ואחר הרעש אש לא בלא יי • רביעאה תחום
 חלל דאגוזא ביה קול דמנח דקס תמן קא אחי מלכא (יחזקאל ח) ומתוכה כעין כחשמה מתוך
 האש ואינון קליפין אינון רשימין בד' אברים דגופא • בריאה תמן ליחא דמינה אשתכחו סרכות
 דריאה רגליה יורדות מות שאל לעדים יתמוכו ותמן רוח חזק מפרק דדפיק בכנפי ריאה דב"כ
 והאי איכו רוחא דאסטיר גופיה דב"כ מה דכפף ליה אליכו תחתיו וסליק לעילא ביה כה"ד
 (מלכים ב) ויעל אליכו בסערה בשמימה והאי דפיק על ריאה דשורה כל משקין וזבון ורוח
 אלקים מרחפת על פני המים האי איכו קליפה לרוחא דקודשא • לשמאלא רוח סערה עליכו
 אחמר (קלה י) לב חכם לימויו ולב כסיל לשמאלו דוד אעבר ליה מלבו וקטיל ליה כה"ד
 (מלכים ב) ולבי חלל בקרבי ובגין דא זכא למשבא רוח לפוטת בכנור דליה ואחמר ביה (יחזקאל לו)
 כה אמר יי מארבע רוחות באי הרוח והכו ממנן ביה בכנור בד' מיני נגונים בשיר פשוט דליכו יי
 ובשיר כפול דליכו יי"ד ובשיר משולש דליכו יד"ו בשיר מרובע דליכו יד"ד הא אינון עשר אחון
 דעבד דוד לקבליהו יי מיני *תלים וסלקין לע"ב אהפין כחושבן יי אחון אלין ומתי סליקו בע"ב
 מיני נגונא כד אחעבר שולטנותא דעון משחית אף וחימה דזבון דפיק רוח סערה בארבע סטרין
 דסלקין ליי כחרין ולע"ב אומין כה"ד (תשלי יא) ובחבור רשעים רכה דמיכאל גבריאל מוריא"ל
 רפאל שלטין על ד' סטרין (ס"א יכודין) טבין דב"כ דאינון מיא ואשא ורוחא ועפרא וכל חד אית
 ליה ד' אהפין עון משחית אף וחימה תליין (ד"א שלטין על מנה לבנה דריאה דעבד סרכא ובמרה
 סומקא דעבד דאחאדס במאדים ובמרה ירוקא דאחידא בכבדא דליכו חרצא דמלאך המות דאחמר
 בה (ס"ב) ואחריה מרה כלענה חדה כחרצ פיות • ובמרה שחורה לילית שבחי שולטנותא בטחול
 דליכו עליכו שאל תחתית עניותא וחשובא בביה הספדא ורעבון מיד דמתעבדין אלין קליפין מב"כ
 שלטא עליה אילנא דהיי בע"ב אהפין דאינון יי"ד יד"ו יד"ד דאשתכחו עשרה תליין מארבע רוחות
 דאינון ידוד דאחמר בזון כה אמר ידוד מארבע רוחות באי הרוח דא כוא רוחו דמשיח דאחמר
 ביה (ישעיה יא) ונחה עליו רוח יי כד איכו מנשב באין ימינא דלבא דתמן חכמה מסטרא דחסד
 דביה הרוחא להחכים ידריס בחכמה וחס"ד נשכ צביה דבאחמחא יי צביה ה' בתפארת ו' במלכות
 ה' ידוד דפיק בכלהו ארבע דסלקין לעשר ולע"ב מהשכס דלבא דא יו"ד ה"א ו"א ה"א ימינא
 איכו מיס ואיכו יד בגדולש משמאלא אש ואיבי יד החזק דעמודא דאמליעתא יי"ד רוחא דליכו
 רוחא דקדשא וכלא צ"ן יי"ד (יחזקאל ח) כי רוח החיים באופנים אל אשר יביס שמה הרוח ללכת
 ילכו ביה מתנבסים מיא ואשא דאחיד בחרייכו ודפיק בערקיין דמוחא דליכו מיס ובערקיין דלבא
 דליכו אש ורוח בכנפי ריאה בכל אבר ואבר דגופא אשתכח גלגלי ימא דאורייתא וגלגלי רקיעא
 דאינון אשא כללו סלקין ונתחין ביה ואיכו אחריה בין רקיעא וימא מאנא דליה ארעא דליכו
 שכינתא • וכגוונא דעופין פתחו גדיפיהו לקבלא רוחא לפרחא ביה הכיכל אברים דגופא פתוחין
 בכמה מקורין בכמה פרקין בכמה ערקין בכמה אדרין דלבא אדרין דמוחא לקבלא ליה דאי לאו
 דנשיב בפתח דלבא כוס טורא דלבא אוקיד כל גופא וכמה סולמין ואדרין דערקין דקנה דלבא
 וקנה דריאה כללו מתתקנין לגביה כד סליק דבורא על כנפי דריאה אהעביד קול • כהוא זמנא
 (קסלה י) כי עוף השמים יונק את הקול (מלכים כג) קול יי • על המים מסטרא דמיא דליכו מוחא
 דתמן סליק בכנפי ריאה קול יי חוצ לבבות אש מסטרא דלבא כד נפיק ממוחא אחרי דבור
 ולקבל חרין *כנפי ריאה דפתחין גדיפין לקבלא ליה כה"ד (יחזקאל יא) ופתיהם וכנפיהם
 פרוותם מלמעלה • כבי שפון נטלין ליה לדיבור • ופתחין ליה לעילא וכגוונא דאינון
 חמשה כנפי (ס"א ענפי) ריאה כללו פתוחין בלא סרכא לקבלא האי קול כבי
 מני לריבין למחי חמשה תקונין דמוחא כללו פתוחין בלא סרכא בחמש תקונין דאינון •
 אהכ"ש

חזק בגרון . בוסף בשפון . ניבך בחיך . דשלת בלישנא . ופשרן בשנים ודבור דיהא זכון
 לא סרכא ועכובא כלל הכ"ד (רשמי כד) ויהי הוא טרם כלל לדבר והנה רבקה יולדת לה לזוהר
 איבו ובגיניה אחמר אס שגורה חפתי צפי יודע אני שמקובל ואי אית סרכא ונפקא
 ועכובא יודע אני שמטורף בגין (ס"א כגון) סרכא בריאה דאיבו טרפה . וקול דא שמע ישראל
 ייב (יחזקאל ה) ואשמע את קול כנפיהם ודא יוד דאיבו קול כד נפיק לקבלא שכינתא בלזוהר
 חשאי דאיבו דבור דביא דאנ"י שפתי תפתח כל איברין פתיחן כלבו גלפייכו ברמ"ח חיבין
 חיונן בד' פרשיין דק"ש דבזון נחית קלא וכד נחית כמה לפרין מלפפין לגביה בזמא חיוני נגון
 כלבו על איברין דגופא דחיונן ענפי חילנא ובכל גלפין דכל איבר דחמן דיוורא דלפורה דאיבו דאנ"י בכל
 גופא וענפא אשתכח פתיחא לגבי דבעלה דאנ"י שפתי תפתח איבו פתחא לגביה בלזוהר דעמידה
 תא איבר מרמ"ח אברים דשכינתא דלאו איבו פתיחא לקבלא ליה ובגין דא אהקריאת שותת
 לאיבי השרת איבו לפלף עופות דחיונן נשמתיין דשריין באברים . איבי שיחא דקליה דחיונן ענפין
 חילנא ובכחא זמנא דנחית יוד"ד לגבי דאנ"י בכל איבר אחמר זכו בעמדם תרפינה כנפיהם
 חאי רחא דהשמלי חיות אס עתים חשות ועתים ממללות ואמרו מארי מחתיחין במתיתא חנא
 סכדבור יולא מפי הקב"ה חשות וכשחין הדבור יולא מפי הקב"ה ממללות בכחא זמנא דמתייחדין
 ול דבור כדחא דחיונן יאהרונדי חשות אבל בזמנא דפניהם וכנפיהם פרוות יוד"ד מן דאנ"י
 פרוורא איבו אשתכח בארבע אנפי חיון כלבו פתיחן לקבליה ממללות למשאל מזוגא בגין דמזון
 בלא ביה דאנ"י אשתכח בכנפי החיות כלבו פתיחן לגבי חיון שאגין בקול דאיבו יוד"ד כלבו
 ימינא חפנים מלפפן דבור דאיבו דאנ"י בשמאלא בשרפים מתחזרים קול ודבור דאמלעיתא .
 אהרונה וזכרון ושוף יעופף הכ"ד (ישעיהו) ויעף אלי אחד מן השרפים ואחמר בזון ושוף השמים
 דך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר . ושרפים שס כנפים לאחד מסטרא דאת ו' דאיבו עמודא
 דאמלעיתא כליל ימינא ושמאלא ואיבו כליל שית חיבין בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו
 בשמים יעופף סימן תקונא חיינא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה רשימו
 ס"ת ואיבו כתפארת אדם לשבת בית ואוקמוס רבן כל בקורא ק"ש ערבית ושחרית כאלו מקיים
 (סופ"ט) ובעת צו יומם ולילה דטלית לבנה איבו לימינא מסטרא דחסד ואחמר אל מלך יושב על
 סא רחמים ומתנגב בחסידות (ישעיהו) וכוון בחדר כסא חסד סליק ע"צ חולין וקשרין דטלית .
 זית טלית מסטרא דמטטורין דאיבו ט"ט כליל ח"י בין קשרין וחולין לכל סטרא ח' קשרין
 קבל ח' חומשי תורה ותליסר חולין לקבל תליסר מבילין דרמתי דאורייתא דאחמר בזון ב"ג
 דות כחורס דרשתי ובגינה אחמר כמראה אדם עליו מלמעלה דיוקנא דתפארת דאיבו ת"ת אדם
 ליו מלמעלה ואחקרי בשמים יוד"ד ח"א וח"א ח"א (ס"א מ) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו ילדתי
 ק עשיתיו ולעילא כמראה אדם דא שכינתא דאיבו כחיו דעמודא דאמלעיתא בד' אנפין ובעשר
 פיראן דחיונן אדם וארבע אנפין דאדם ארבע אחון ואינן י"ד אחון וזכון (סופ"ט) וביד
 גביאיהם אדמה ועוד אחקרי ח"י מסטרא דלדיק וביה קב"ה ושכינתיה אחקריהו אדם דאיבו
 מודא דאמלעיתא ט"ל ושכינתיה ח' ובה' איבו אדם בגין דט"ל הכי סליק בחושבן יוד"ד ח"א
 ח"י ואי איבו מוריד חט"ל לגבי ח"א קשר דטלית ח"י עלמין דקשר קב"ה ושכינתיה בכל סטריין
 ארבע כנפות דטלית תפלין משמאלא הכ"ד (ישעיה סב) נכבד יי' בימינו ובזרוע עוז בימינו
 תורק ובזרוע עוז אלו תפלין יח"ה בד' פרשיין דאנ"י היכלא לד' אחון בד' תפליין
 קשר של תפליין דיד דא לדיק ח"י עלמין דאיבו קשורא דתרווייכו בזרוע שמאלא קשר דרישא
 א עמודא דאמלעיתא דאחיד ביה יוד"ד ח"ה לעילא דחיונן (כת"ר) חכמ"ה ובינ"ה
 ח"ש דאיבו יחודא בלמלעיתא ואיבו אחיד בין לזית ותפלין דכלבו פרשיין דלזית
 תפליין חיונן כלילן ביחודא דק"ש ומסטרא דעמודא דאמלעיתא דאיבו טלית ותפלין
 דאחמר זכו (שמו"י) ויהי לאות על ידכה ולטוטפות בין עיניך (במדבר טו) ועשו לכם לזית

דברים כה **ש** של תפילין הלכך למשה מסיני יוראו כל עמי הארץ כי שם יי' נקרא עליך ויראו ממך
 ואוקמוה מאי שם יודי' אלו תפלין שבראש **ש** של תפילין חרין שינין שיה מאה
ש שיה דרגין ושבע אנפין דחרין שינין ה' חלה עשר וכלל חרי"ג ולית פקודא דלאו
 איבי שקילא לכל לאריתא כגוונא דא. כל מלוה איבי יכו"ה י"ה עם שמי"ש ס"ה ו"ה
 עם זכרי רמ"ח ובג"ד כל מלוה איבי שקילא לחרי"ג וכל אוקמוה שמע ישראל כליל חרי"ג
 מסטרא דליצית ותרי"ג מסטרא דתפלין איבו בכל אחר. והיו לטוטפות טטפת ט"ט ח"י
 עלמין לדיק לקבליה מטטרון פת תפארת. מטטרון סוס דתפארת דביה כל ספיראן
 מתלבשין והיו כנופא לנשמה וכו' קב"ה אסלק מניה אשתאר אלם לית ליה
 קול ולא דבור אשתכח דקב"ה ושכיניה איבו קול ודבור דכל מלאך ומלאך. ובכל
 קלא ודבור דלארית' ובכל קלא דלוחא ובכל פקודא ופקודא בכל אחר שלטנותיה
 בעלמין ותחאין איבו-חיים דכלא איבו סביל כלל. ולית דאני בלא ידוד כגוונא דלית
 דבור בלא קול ולית קול בלא דבור והאי איבו קשט בעלמא דאליות אבל בעלמא
 דפרודא אית קול בלא דבור קשר של תפלין שדי אחיד ביה עילא ותתא ודא לדיק מי
 ס"ה ביה עלמין אחיד *בין קול ודבור: **אדהבי** הא רעיא מהימנא אזדמן לגבי סבא ואמר
 סבא סבא תפלין וליצית ופרשת מוחא חינון ג' פקודין כלילין בק"ש. וק"ש פקודא
 רביעאה וליצית אדכר ג' זמנין. ובתפלין אדכר דבור תרין זמנין אות. ובליצית ז' של
 תזכרו דלריך להחיו דה ומוחא שדי מלכר ידוד מלגו ופרשיין סתימין ופתיחן אמאי
 ושיעור חרכה דליצית (ורוחבה) דתקינן ארך כל הליצית חרין עשר אלצבט בגודל מלות
 חכמה שליש גדיל ושני שלישי ענף. ובין קשר לקשר כמלא גודל וכל חוליא וחוליא תהיה
 משולשת והיו תפלין אמאי במוחא ולקבל לבא. ושיעור רעועתהון אמאי חינון עד לבא
 לשמאלא ועד טבורא לימינא ורעועא דיד עד דיכרוך וישלש תלת זמנין באלצבט לרדא
 חלא ודאי בגד חשוב לאו איבו חלא שלש על שלש לכל סטרא חינון תריסר לקבל ד' בגדי
 לבן וד' בגדי זכב וד' בגדי דכחן כדיוט ומסטרא דברכת כהן כדיוט קא רמיז חל תרי
 ברכת הדיוט קלה בעיניך שליש גדיל ושני שלישי ענף דאיבו חכמה וכל חוליא משולשת כל
 משולש מסטרא דקדושה כה"ד קדושה לך ישראל שליש בגין דשלישים על כל
 דליצית מסטרא דעמוד' דאמנעית' דאיבו תליתא' לאבדן וכל דבר משולש וכו' יל"י כל חביבה
 משולשת מסטרו חוליא כלילא מתלת כריכות משלשין דא שכינתא קדושה לך ישלשו ואיבו
 משולשת בעמוד' דאמנעית' כליל תלת ענפי אבדן דחינון **ש** מן שבת שכינת' בת יחידה
 ס"ה מלא מן *מילא הכלת שצליצית זכאה גופא דכרי איבו רשים בשכינתא וקב"ה על כנפי דמלוה
 רשים ברעועא דאיבו חפלה דיד בתלת כריכות באלצבט לרדא דאיבו כגוונא דחוליא כריכא
 בתלת כריכות באלצבט' רשים בקשר דתפלין כליל בתרין קשרין סלקין חמשה עשר משולשין
 חרין בקשרא חד-שלש עשר חולייין אית בכו תשעה ושלשים כריכן כחושבן ט"ל ושלשה
 עשר חייין כחושבן אחד סלקין ב"ן והאי איבו בן י"ה עמודא דאמנעיתא כל קשר בדיוקנא
 דקב' ימינא כל חוליא בדיוקנא דאלצבט דאיה ביה תלת חרין לקבל תלת כריכות והיו
 בכל אלצבט תלת פרקין לבד מגודל דאיבו שיעור בין קשר לקשר דליצית כמלא גודל
 איבו מדק דחוטמא ומדק דעין ימינא ושמאלא ואיבו מדק בין עין לעין ומדק דאין ימינא
 ושמאלא ומדק דכל שפה ושפה מדק דלישנא מדק אחת לכל היריעות. אמר שיעור
 דגופא לארבע סטרין ועילא ותתא דחינון שיה אמות ובכל אמה ואמה שלש פרקין
 ח"י פרקין בשית אמיין ואינון רוא דח"י נעמעין דלולב לשית סטרין תלת נעמעין לכל
 שיר : סטרא ועיניו אשתמר יואת קומתך דמתא לתמר ודא שיעור קומה מקוב ישראל בשכינתא
 איבו ח"י ארבע זמנין דחינון ארבע סלקין שבעים ושנים ורוא דחינון קומה דלכא

את הקולות קנין דחיון דהוו שאגין ואת הלפידים דהוו נפקין בדבור דחיון בכמה מיני גנון קדם
מלכא ואלין אינון דחשוד לס"ת אינון בדיוקנייכו דחיון • ומני לון קב"ה לאעלא לון בחדר דמראה
אש בית לה • ועוד אינון דחשוד (ס"ה) ועוד אינון דנפיק ממייכו דבורא בללותא דביס חיון אשא
ממללן ואינון דחשוד בללותא בחי' ברכאל יעלון בחדר דמראה דא • ועוד אינון דחשוד להלכא
דאחמר כה אגרא דשמעתתא סברא יעלון בחדר דאיכו היכל דמראה דא דאורייתא עלה אחמר
(יחסי נב) הלא כה דברי כאש נאח יי' וכפטיש יפוצץ סלע • ודא סלע דאחמר ביה (במדבר כ)
ודברתא אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו אלין דמשחלדין כה לשמה נפיק לון מיא דאורייתא מתיוקן
ואחמר בכוון ותשתהה עדכ ובעירס • ואלין דלא משחלדין כה לשמה נפיק לון מים מרירין דאחמר
בכוון (שמות ה) וימרו את חייכם בעבורכ קשה דא קושיא • בחומר דא קל וחומר • ובלבדים
בלבון הלכא : **תקונא** רביעא וחמשהא (יחזקאל ה) ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו
ולמעלה דכוון שוקי החיות כנגד כלן ובספירן נלא וכווד מטטרון אות בצבא דליה ואיכו דיוקנא
דלדיק • דלדיק אות בצבא דלעילא ומטטרון איכו אות בצבא דלחתא מטטרון שדי ביה ובחיות
רוא וכווד ממראה הכזב ורגליהם רגל ישרה דרגלין דמיוקין כלכו עקלתון ורגליהן ורגלין דחיון
קדישין אחמר בכוון ורגליהם רגל ישרה מלא חיה דאיכו ישראל ישראל כליל תלת חיון דאחמר
בכוון הכחות הן הן המרכבה • וכף רגליהם ככף רגל עגל מסטרא דחיה דאיכו שור וגוללס
כעין נחושא קלל מסטרא דנחש בריה דימא דאיכו סליק לגביה ביבשתא רוא מסטרא דטוריא
דסליק רוא • וכווד מסטרא דשדי דכדי סליק בחושבן ואיכו סליק מטטרון וכד הוו ישראל
שמעין קלא ממזרח הוו רגלין תמן ולמערב הכי וכן לדרום ולצפון • אמר קב"ה למלאכי השרת
אלין דרסטיין לללותא דמאור ורסטיין לפרקא בשבתא • ורסטיין למעבד רעוהא דילי ותייבין
בתיובתא • קבילו לון בסיכלא דהאי מראה דבאלין סימנין אינון חברים בהדייכו אינון דרגלין
ושבין באורייתא בדבורא דהלכא אינון רשימין בהדייכו ואעילו לון בכהי היכלא הכי כד מאלין
ישראל מיכאל טאם עלמא בטיסא חדא • וגבריאל טאם בתרין טאסין וכד נפיק דבורא מישאל
בהלכא בללותא ובכל פקודא דשכינתא תמן • אינון רגלין לגביה ושבין בה בשליחותא מאריכוון ובכל
אחר דשמעין קלא באורייתא דתמן קב"ה אינון רגלין לגבי הכוח קלא ותייבין בה בשליחותא
דמאריכוון דבכל קלא דשם ידוד לית תמן ובדבורא דלית תמן אדני לא רגלין ושבין תמן • ובג"ד
ורגליהם רגל ישרה (סוף יד) כי ישרים דרכי ידוד באתר דידוד תמן איכו דרך ישרה • ואי לית
תמן ידוד לאו איכו דרך ישרה • ועוד רגליהם רגל ישרה אחריו מארי מתיתין דמאן דמלאי בעי
לתקנא רגליי בללותיה כמלאכי השרת • ככף רגל עגל למחוי רשיס בהדייכו ובגין דא חוקמיה
רבין המתפלל לריך לבוון את רגליי שנאמר וכף רגליהם ככף רגל עגל ואמר קוב"ה אלין דאינון
רשימין בללותייכו הכי לבוון רגליי כוונתיכו אפתחו לון תרעי היכלא לאעלא במראה דא •

תקונא שתיאסא ראייתא כמראה אש כהא ראייה ממע • אמר קב"ה מאן דייעול בחיו דא ויהא
בללותיה לביה לעילא לשם ידוד ועיניו לתתא בשמא דאדניי תיעלון בסיכלא דא כנונא
דמלאכין • וגביהן לעילא ויראה להם לתתא לקבל שכינתא דאיכו יראה ידוד ובראייה ושמייה
ויראה ודבר שריא ידוד בעשייה במשום שמוס כלוך שריא אדני ודא *ראייה דאור וגר (ס"ה)
דאורייתא דאחמר כה ותורה אור ריחא דקרבנין דאינון ללותין • דבור באורייתא דבור בללותא
ועשייה דמאות ושמוס דילה ומשום דילה וכלך דילה וראייה ושמייה דלית תמן אורייתא ומאור קב"ה
ושכינת' לא שריא תמן דקב"ה שריא בראי' וכן שכינת' דאוריית' ותורה אור שכינת' ראי' דילי ידוד
במרא' אליו אחרודע (קב"ה במראה אליו אחרודע שכינת' במחשבה מלגו בינה בן יישראל עלה במחשבה
הרכור חכמה להכינא ברמיזא חכמה עלה במחשבה דאיכו בינה מחשבה וברכור כלא חד חכמה
לא אשתמודע אלא בבינה ובינה בלב ובגין דא מחשבה בלב הרכור בלב וכן אורייתא ס"ת מאור
*ראייה ושמייה דאור וגר דאחמר כה נר מאור ותורה אור •

לשמוע וכן בחיטתא ריח ניחח ליהו"ה שכינת' איזי קרנן דיליה עולה דיליה ולולתא איזי קרנן וברית
 ניחח סליקת לגביה וחתקריבת לגביה כלולתא וכדי בדבור (יחזיק נג) הלא כה דברי כאש נאם ידוד
 ה' שכינתא דבור דיליה כגונא דשכינתא איזי מראה דיליה שמייע דיליה • ריח ניחח דיליה • דבור
 דיליה ברישא • הכי איזי בידין עשית מאז דיליה בגופא • כריע דיליה כלולתא וקיפא דיליה כלולתא •
 עמידה דיליה (דאיזי מזליה) דקיימא קמיה בכל אחר וברעת לגביה וחתפלת לרגליה בגפילת אפיס
 למשאל מניה רחמים על כהנא איזי עמוד לגביה ואית לה בשת פנים מינייה ולא כשפחה בישא לילית
 חלופה בלא עמוד לית לה בשת פנים אימא דערב רב ובגין דא אמר שלמא (משלי יג) אשת חיל עטרת
 בעלה וכרעב בעלמיותו מבישא דשכינתא איזי מטרותיתא שפחה דילה לילית לית לה עמוד ולא בשת
 אנפין מקב"ה וכדי כהנא ערב רב וקב"ה עתיד לאעברא לה ולבשרא מעלמ' דממזרי' אינן מבני ח' מדו'
אסנת' משגחת' (ראשי תיבות אסנת' שגחת' יודי' תמורה מורה' שבורה גרומה סג' חלופה מערובת)
 ממזרי' דרבנן וכן שכינה איזי שמוש דקב"ה יחוד דילי' בלדיק חי עלמין ואיזי הליכא דיליה (תהלים פה)
 נדק לפניו יבך למעבד רעותי' • (משלים נד) ויסי הוא ערס כלל לדרב וכהנ רבקה ויולדת רביעית
 לגביה למעבד רעותי' בראיה בשמייע בריחא בדבור בעשיה בגופא בשמוש בהלך בכל אבר איזי
 מאז לשמשא ליה ולמעבד רעותיה ובנהא כהי אינן דיוקנהא בני עמוד בני בשת אנפין כליו
 כמדות דילה ובגין דא מני קב"ה למשה (שמות יח) ואחיה תחום מכל העם חל יראי אלהי
 אנשי אמת שונאי' בלע • אנשי חיל מסטרא דימינא דאברהם דתמן ראייה דאורייתא (דברים לג)
 מימינו אש דת לנו • יראי אלהים מסטרא דילחך דתמן שמייע דאמר חבוקק נביאה (חבוקק ג)
 יי' שמעתי שמעך יראתי • אנשי אמת מסטרא דיעקב דתמן ריח ניחח לידוד בחוטמא • שונאי'
 בלע מסטרא' דדבור סנכא רביעיתא דאדם הראשון דאחברא באבן • תלת חיון אינן אריה שור
 נשר בראייה בשמייע ריחא אדם בדבור ושמת עליהם שרי אלהים מסטרא דלת ה' ושרי מאות
 מסטרא דלת ד' ד' מאות שנה דאשתעבדו ישראל במצרים (בדלות דאורייתא) • שרי חמשים נ'
 ושרי עשרות יי' • ישראל באינון מדות אשתמודעון דאינן בני דקב"ה ושכינתיה למכויו בכוון אביו
 חיל כגון אשת חיל עטרת בעלה מארי' דחסד • יראי אלהים אנשי אמת ולא אנשי שקר דבני ישראל
 לא יעשו עולה ולא ידברו כז' ולא ימלא צפיהם לשון תרמית • ושונאי' בלע כב"ש שמה בחלקו ולא
 כערב רב בני דשפחה בישא דאינן כחויא דכל ארע' קדמיה כה"ד (ישעיה סה) ונחש עפר לחמו •
 דחיל למשבע מעפרא דחיל דחסד ליה וכדי מארי' בלע דלא שבעין מכל ממון דעלמא ובג"ד
 אוקמוס מארי' מתיתין לא המדרש הוא העקר אלא המעשה בגין דקב"ה איזי סתים בסתרי
 התורה במאי אשתמודע' במאות דאיזי שכינתיה דאיזי דיוקניה כגונא דאיזי עו שכינתיה עמוד
 איזי חסיד ואיזי חסידה' איזי גבור ואיזי גברת על כל אומין דעלמא איזי אמת ואיזי אמונה •
 איזי נביא ואיזי נביאה נביאה איזי לדיק ואיזי לדיקת • איזי מלך ואיזי מלכות • איזי חכם ואיזי חכמתא
 איזי מצין ואיזי תבונה דיליה • איזי כתר ואיזי עטרה דיליה עטרת תפארה ובג"ד אוקמוס
 רבן כל מי שאין חוכו כדורא לא יכנס לבית המדרש כדיוקנהא דקב"ה דאיזי חוכו ושכינתא ברו
 איזי חוכו מלגו ואיזי ברו מלבר ולא אשתנייתא איזי דלבר מהכוא דלגו לאשתמודעא דאיזי
 אילותיה וזית אפרשותא תמן כלל דמצות ומחן תלפנו ובגין דאיזי ידוד סתים מלגו לא
 אתקרי אלא בשכינתיה אדני ובגין דא אמרו רבנן לא כשאתי נכהב אני נקרא בעה"ז נכהב
 אני בידוד ונקרא אני בלדיק נכהב בידוד ונקרא בידוד למכויו רחמי מכל סטרא ובגין
 דא מני קב"ה למלאכי השרת מאן דלא יחא חוכו כדור כלל אברין פנימאין וחיונין לא יעול
 בסיכלא דא ובגין דא אמר קרא (דברים לג) הלא תמים פעלו • תמים חסיה עם יי' אלהיך •
תקונו שביעא כמראה הקשת אשר יסיה בעין ביום הגשם אמרו רבנן מן וארא עד
 כמראה הקשת בן הן מעשה המרכבה ואמרו חכמים כשהיה ר"ע דורש במעשה
 מרכבה וירדה אש מן השמים וכבהה האילנות • וזיו מתקבלין מלאכי השרת כבמחמיות

חתן וכלה בגין דלית יחוד' וקשור' ומרכב' לשם ידוד באדני אלף בלדיק דליכו קשת דליכי (ד"ה דביה)
 מרכבתא שלימתא דלעילא יאהדונה" שכינתא איכי מעשה בראשית ואוקמוס אין דורשין במעשה
 בראשית בשנים בגין דענפין דאילנא אינון פרודו' מלמעל' בכפי חיון ידוד לימינא אדני' לשמאלא
 חתן לימינא כלל לשמאלא כד אהיין לה לחופה בכמה מיני נגונא לריכין ישראל לאחערע לון לחתא
 בשירות ותושבחות בכל מיני נגונא בללות' הא קא אהיין לחופה וזריכין ישראל למיכב קדושין בכלל
 מחתנא בקשור' דתפל' דיד למחוי קשירא ליה ולעטר' לון בתפילין דרישא דליכו פאר הכ"ד
 (יחזקאל כד) פארך חבש עליך ותלת כריכין דרעטע לקב"ג קדושות דאינון קדוש קדוש קדוש (רעועה)
 קדושה לך ישלשו וארין לברכא לון בשבע ברכאן דאינון ז' ברכות דק"ש בשחר שמים לפניה ואח
 לאחריה ובערב שמים לפניה ושמים לאחריה וכלה בחופה דליכי בדיוקנא דכנפי מוצר בליזות
 מוחבדי' ותכלת ולבן כסא דין וכסא רחמי' כליל דא ברא וכמה קשרי' וחליין סחרים בכמ' מרגלאן
 ואבנין יקירין מליין סגולי' סחרין לגביה כדיוקנא דגין ורמוזין דלבוש' מלכא ומטרונית' דאינון ד'
 בגדי לבן וד' בגדי זהב מסטר' דחרין שמהן ידו"ד אדני' כשמו כן כסאו כן חופתו כן לבושו רשים
 שמים בכל' כד בעי לאעל' בדיכליה למחוי תמן חתן בכלתיה בח"י ברכאן דללותא דליכי (י"ה)
 בדיכלא ליחדא תמן בללותא בח"י ברכאן דלדיק דליכו(ב)כמרא' הקשת אין דורשין במרכב' ביחיד בגין
 דהדורש ליחד דעמיה הא אינון שנים בדרשא ולא לריך תמן למשמע קלא בללותיה אלף (ש"ה) רק
 שפתיס נעות וקולס לא ישמע-ובכאי רחא וכזר הקרב יומת וכזי באילוי' (ד"ה בללות') כל חד מללי
 בחשאי דלא אשתמע ללותי' לגבי חברים כגון מאן דדריש לחברים וישתיק דבור לגביה לא לריך למעבד
 אלף דבור בחשאי דלא ישמע חברים ובג"ד אוקמוס רבן כל המשמיע קולו בחפלתו כ"ז מקטני חמי'
 ובג"כ חיוון אשא לעילא ממללן כענפין דאילנא דכוו מתקבצין תמן בזמנוטי חתן וכלה-באן אחר בק"ש
 דתמן ואשמע את קול כנפיה' דאינון ס"ד לד' גרפין ד' זמנין ס"ד סלקין רנ"ו וכלי איכו (ימיה לא)
 רנו ליעקב שמהן אימתי לבחר דנטיל נוקמא משנאוי ויוקיד טעון דלכון הכ"ד(משלי יא) ובאבוד רשעי'
 רנח איכו הכר (ס"ה מ' שנין) לאשמע ע"ב ע"ב ע"ב וכליין ס"ד מן חמתי' א"ו וכזי ס"ד מחמתי' א"ו
 לד' סטריין רנ"ו וכד מטי לל"ב דאינון א"ו א"ו א"ו א"ו דאינון ח' ח' ח' ח' א' אחבר י' לכל סטר למחוי
 ח"י יכוה בח"י ברכאן דללות' דאית בכון ח"י זמנין ידוד דסלקין ע"ב בבהוא זמנא דמתחבר' יכו"ה
 באדני' בח"י עלמין יאהדונה' מיד דחיון דאש חשות מה כתי' בכון בעמד' תרפי' כנפיה' בעמד' ישראל
 בללות' תרפי' כנפיה' דלא ישמודעון עד הכי' אשעתא וכלי איכו רק שפתיס נעות דאינון כנפי' החיו'
 וקולס לא ישמע מה דכו' חשמל' חיון אשא ממללן אינון חשות' ובג"ד תקינו ללות' בחשאי וכזי מעשה
 מרכב' בחשאי למללא תמן בחשאי בינו לבין עלמא ג' ללותין תקינו ובכלכו ח"י יכו"ה דאינון ע"ב אחון
 בכל ללות' בחמתי' סרי ברכאן דאינון ריו' וכלילן בחסד בע"ב עס ל"ב נחיו' וזיינו רין' חסרין ב' דכלילן
 בעמוד' דלמלעיה' דמקרבנא אשתמע ללות' ללות' מקרבנא כגוני' דלחמ' בכון ואשמע את קול כנפיהם
 הכי בכרובי' (במדבר ז') וישמע את הקול מדבר אלי' כגוני' דכש סלקין ונחתין ביה קרבנין ועלון . הכי
 בללות' מלאכין סלקין חרי ונחתין חרי וכגוונא דסיני דביה משה ואהרן סלקין ונחתין חריין ונחתין
 ב' ובפקוד' דא' אתרמיזו כל פקודין דאורייתא' הכי כד הוה פתח ר"ע בזמנא מרכב' פומי' הוה סיני וקליה
 הוה סלס דביה מלאכין סלקין ונחתין בכל דבור ודבור דיליה הוה רכיב עליה מלאך מטטרון איכו רכיב
 לשכינת' דכלילא ב' ספירן עמודא דלמלעיה' דליכו יוד הא ואו הא מלגא דשכינתא כלילא מי' ספירן
 דלבר וקב"ה ושכינתא' רכב ומרכב' (עלמא העלות) עמוד' דלמלעיה' רכב לעיל' העילוי' ושכינתא' רכב לעמוד'
 דלמלעיה' ועילת העילות איכו דמיחד לכלא ומסדר לכלא וזכיר בכלל' הכורים אעבר בנשמתא וגופא
 ולבושא וליח ביה שני ושותפו וחושבן ותמונה ודמיון מכל מרכבתא ומראה דמיון ואחחיון בעין
 השכל דרגין עלאין ותחתאן אינון רכב ומרכבת' לגביה ועליה לית מאן דרכיב **קשת** סימן תקיעה
 שברים תרועה ואינון סימן מרכב' דאצק תקיעה דאברהם שברים דילחם תרוע' דיעקב דלחמ'
 ביה (שם כג) ותרועת מלך בו ושלש גוויין אחחיון ביה חורר וסומק וירוק ומסטר' דגבורה אחקר-

קבת גבורים חתים ומסטרף דימינא כמראה הקשת אשר יריב בענן ביום הגשם כד
 אחזי ביום הגשם אחזי רחמי . וכד אחזי בלא מטרף אחזי דינא . מעורב בין
 מטרף ושמשא אחזי דינא ורחמי כליל וכלי איכו **ש** מן שדי תלת ענפי אבן דליון
 ידוד אלהיו ידוד תלת שמך לקבל תלת ענפי אבן ובכו' י"ד חתון בחושבן ד"י מן
 שדי ולבוש דשדי מטטרון דשדי סליק בחושבן שדי ע"כ . (ובחבורא קדמא חמן חנין
 מאן דחזי קס ד"ד ב אר"מ שפיר קאמר שם רסו ח) :

אמר

רבי יהודה לימא לן מר *מלין מעליהא דראש השנה . פתח רבי שמעון ואמר ס"א מלין
 יוהי היום . בכל אחר דכתיב ויחי איכו לער . ויחי בימי לער ודלי ויחי היום מלכא ב ד
 יומא דאית ביה לער ודא הוא ראש השנה יומא דאית ביה דינא קביא על עלמא . ויחי
 היום ויעבר אלישע אל בונס יומא דראש השנה כוז . ובכל אחר ויחי היום דא ראש
 השנה יוהי היום ויבאו בני האלהים יום ראש השנה כוז בכל זמנא תרין יומין איזב א
 איטון מאי טעמא בגין דלכו יתחק כליל דינא ורחמי תרין יומין ולא חד דאלמלא
 יסתכח יחידאי יחריב עלמא ועל דא כתיב תרין זמנין ויחי היום ויחי היום . ויבאו
 בני האלהים . אלן ב"ד ברברא בני האלהים ודלי בני דמלכא קריבין לגביה ואיטון
 שבען ממנן דסחרן חדירא למלכא ואיטון חסדין דינא על עלמא . להחייב על יי' .
 ובי על יי' קיימי אלא בשעתא דאלן קיימי על דינא . דינא קדמא דכלא
 ביה מאן הוא דלא יוקיר נשמא דקב"ה ודלא יוקיר לאורייתא ולעבדוי . אוק
 כיי מאן הוא דלא חייס על יקרא דשמא קדישא דלא יתחלל בארעא מאן הוא דלא
 חייס ליקריב דקב"ה מאן הוא דלא שוי יקר לשמא דא . ויבא גם השטן בחוכם . גם
 לרבות בהי' נוקבא דליב אוק ככא להחייב על יי' דאיכו חייס נמי ליקרא דשמא
 דא . ככא אפליגו עמודין קדמאין דעלמא חד אמר איזב מחסודי אומות בעולם כוז .
 וחד אמר מחסודי ישראל כוז ואלקי לכפרא על עלמא דכא יומא חד אשכחיה רב
 כמנוגא לאלוהי . א"ל ודלי חנין דאית לדיק ורע לו רשע וטוב לו אמר לדיק כל
 שמועטין לו חובותיו נוחין לו בעולם כוז חובו ועל כן לדיק ורע לו . וכל שמרובין
 עונותיו ומועטין זכותיו נוחין לו שכלו בעולם כוז רשע וטוב לו . א"ל דינו דמארי
 עלמא עתיקין (ס"א עתיקין) אבל בשעתא דבני קב"ה לכפרא חובין דעלמא אלקי
 בדרועא דילכו ואסי לכלכו . מתל לאסייא דאלקי לדרועא לשיצא לכל שייפין כמה
 דכתיב יובא מחולל מפשעיו וגו' . *כמה דאחמר בזהו יומא של ראש השנה דקיימין
 שבעין קהדראין לחידן דינא לעלמא כמה איטון מארי חרסין קטיגורין דקיימין לעילא
 אלן מיימין לכו ואלן משמאלין להובא לאדכרא חובין דעלמא חובין דכל חד וחד
 ועל דא אנטריך לב"י לפרבא חובו כל חד וחד כמה דאיבי בגין דמאן דמפרש
 חטאוי לא אחמסר דיניה אלא בידא דמלכא קב"ה בלחודוי ומאן דדאין ליה קב"ה
 איכו טב וע"ד בעא דוד מלכא קאמר שפטיי אלהים אמת ולא אחרא וכן שלמה אמר
 לעשות משפט עבדו הוא ולא אחרא וכל בידינא דילין ממנו . וע"ד אנטריך לון לפרשא
 חובין דכל שייפא ושייפא וכל מה דעביד בפרע כה"ד אטאיתי אודיעך וגו' . לבחר ככלס לב
 ואחא נשאת עון חטאיתי סלח . מנלן ממשא דכתיב אלא חטא העם הזה וגו' . בישראל לב
 כתיב אטאנו בי עזבו את יי' . דלי תימא כאי ביחיד אבל בלבוש לא . כא כתיב קרא
 דא . ואי תימא כא בלבוש אבל שליחא דילכו לא כא כתיב וישב משה אל יי' וגו' וכתיב
 וייעשו לכם וגו' מ"ט מאן דמפרש חוביה בי דינא דילין מיניה בגין דב"ק קריב לגרמיה
 ולא אחדן על פומיה וכו' לא שביק למקטרגא לאולפא עליה חובא מומא דבר נש יקדים
 ויח"ד

משל כח וימלא ולא יחזיק דוכתא לאחרת למימר • כדן קצ"ה מחיל ליה הכ"ד יומורד ועוז
ירוחם • ביומו דר"ס מתקנין בי דינא כורסייא למלכא למידן כל עלמא וישראל עאלין
בקדמיתא דדינא קמיה דליפוש רחמי (ס"א קמי דליפוש רוגזא) חק ומשפט עמו ישראל
דבר יום ביומו • יום ביומו מאי הוא אלא הכי תרי יומין דר"ס אמאי תרי יומין בגין
דאינון תרי בי דינא דמתחברין כחדא • דינא עלאה • דאיכו קשיא דדינא תתא דאיכו
רפא ותרואיכו משכחתי • ועל דא לא ידעי הכי בצללי רזי דיצבא וילנותא ולא ידעי
דתרואיכו אלטריכו • יללותא דאיכו דינא הקיפא • תלת תבירין דאיכו דינא רפא •
גמתי גמא רפא אינון לא ידעי ועבדין תרואיכו ואין ידעין ועבדין תרואיכו (ס"א
וע"ד רזא דיצבא ויללכ ותרואיכו אלטריכו הכי בצללי אינון לא ידעי ועבדין תרואיכו)
פסלים פא וכלא נפקין לאחר קשוי • פתח ואמר יתקטו בחדש שופר בכסא ליום חגנו • תקטו
בחדש שופר • מאי בחדש דא בי דינא רפא דלקרי חדש • בכסה (כס דעלמא
עלאה כ"ס ה' דא פחד יחזק דאיכו כס למלכא עלאה • תו בכסה) דא דינא קשיא
פחד יחזק • דינא דאתכסייא תדיר דלאו איכו דינא באתגלייא • כי חק דא דינא
רפא • ומשפט דא דינא (קשיא) ברחמי ותרואיכו אינון כחדא בג"כ תרי יומין
ותרואיכו ברוח דא • אשרי העם יודעי תרועה וגו' לא כתיב שומעי או תוקעי
תרועה • אלא יודעי תרועה בגין (ס"א כנון) חכימין דדירין באוירא דארעא קדישא
אינון ידעי תרועה • רזא דתרועה כמה דכתיב תרועים בשבט ברזל • מאן עמא
כישראל דידעין רזין עילאין דמאריכוו למיעל קמיה ולא תקשרא ביה וכל אינון דידעי
רזא דתרועה יתקרבון למיכא באור פניו דקב"ה ודא אור קדמא דגניו קב"ה ללדיקייא
וע"ד אלטריך למנדע לה • ***כתוב** היותם מן הכבד • וכתוב יואם היותם על
כבד • (בחר דעידת ניאופא אסתליק עליה) היותם מן הכבד • דא אשת זונים דאזלא
ונפקא מן הכבד לאסטאח בני עלמא ולאסטאח עליהו ושבתא לדכורא למעבד זונים
ובג"ד היותם מן הכבד היותם על הכבד בחר דעידת ניאופא אסתלקת עליה מלא
אשה זונה • אתגברת על צעלי דאיבי כבד בכעס דמרכ אשת מדינים • וכעס דשלמא
איבי על דכורא דילה מלא אשה זונה שלמא על הכבד אשת מדנים וכעס • היותם
מן הכבד • מן הכבד נפקא לאבאשא לכל עלמא * ולמעבד ניאופין עס בלא • לבהר
איבי סלקא לגבי דכורא מלא אשה זונה בעזומא דאגפין וכדן איבי על הכבד ועוד
וינא היותם מן הכבד אתקריאת מסערא אחרא • בחר דנפקת לאפא עס בלא יביצת
שירין לבעלי ובאי איבי היותם מן הכבד מנו כבד • והיותם דילה נפקת מנה ואיבי
מנה • חרבא דמלאך המות דנפקו מנה טפין מרירין לקטלא בני נשא הכ"ד יואחזיתא מנה
כלענה ואיבי תליא בכבד וכל מרעין ומוחא ביה תלין וככורא יומא דר"ס (משטנא)
משטנא בעלמא למכנס כל חובי עלמא וכדן כל איבירין דאינון ישראל אינון בעאקו
עס • דאינון אברי דמטרוניתא "בר יי" נשמת אדם שכינתא קדישא וכדן כל ישראל בעאקו
ונטלי שופר לאתערעא ביה הכוא חקיעה ושברים ותרועה :

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא ודאי בחר דאברים וערקין דל' דמיין לישראל אינון בעאקו אריכין
לאתערעא בקנה דאיכו שופר ודא קנה דריאש בחר דכנפי ריאש לא יכלין לשכח
רוגזא

רוגזו דמרה דאתגברת על ערקין לזבא ועל כל ערקין דאזרים דגופא הכוא רוחא דנשיב
 ביהו סליק בקנה דאיכו שופר עלמא דאתי דהכי אוקמוס ושט דומה לעלמא דין דביב
 אכילא ושתיא קנה דומה לעלמא דאתי דלית ביה אכילא ושתיא ולבתר דשט ו' מן ושט
 ברצוי אכיל' דגזל' . אתארך ואתעביד שטן . ומאן גרים דא' שטו העס ולקטו שטותא
 לזבא דאתערבו בערב רב שטיין דתאזר לזבא אכילא ושתיא דגזל' וחמס' דשוד עניים
 ואנקת אביונים במון כפופה שטיין דאכלין בלא עמינה מה כתיב בכו' ד'כשער עודנו
 בין שנייהם טרס יכרת ואף י' חרה בעס אתפשט ו' דשטו איכו דרואיה כפוף ואיכו נ'
 ודא גרס דאתפשט שטן באכילא ושתיא ואתגבר על כל אברין וערקין בשס"ה לא תעשה
 כחושבן השט"ן חסר חד דא' יום הכפורים דלית ביה אכילא ושתיא ואיכו כחושבן דקנה' .
 ואיכו ו' בן י"ה מן בינה ובגיינה אוקמוס מארי מתניתין כרואה קנה בחלוס זוכה
 לחכמה סכ"ד יקנה חכמה קנה בינה דלית קנה דאיכו פחות מתריוויי דאיון י' משלי ד
 חכמה ה' בינה ובג"ד לרין לאתערא בשופר דאיכו קנה עלמא דאתי עולם ארוך ארך
 אפים דמשכחי מיינה י"ג מילין דרחמי כחושבן וא"ץ ח' ארך ו' ו' אפים ואיומא
 עלאה איבי תקיעה מסטרא דאזרס שברים מסטרא דלחך תרועה מסטרא דיעקב
 שכינת' תתא קשר דכלכו דהיינו ק' תקיע' ש' שברים ר' תרועה וכלכו משלשין לגבי
 שכינתא סכ"ד קדושה לך ישלשו דלית קלא יכיל לנפקא לבר אלא מן כפה אוף הכי לית
 לאפרשא שכינתא מן קב"ה דקב"ה אתמר ביה יקול י' חוצב לבכות אש ושכינתא תפלי' תכלים כט
 כל פה ואיון סימנין קשר"ק קשר"ק קשר"ק . ובהבורא קדמא :

נמלין

שופר לאתערא ביה' תרועה ותקיעה דינא קשיא ברחמי ושברים דינא קשיא
 בלא רחמי (ס"א) ודינא רפיא ברחמי) וכדין הכי יתערו לעילא לאתערא דא בלא:

רעיא כהימנא

אמר רעיא כהימנא בכהי' אתבסס שטן וקמיט מו"ן מן ושט מה דכוס שטן לפני' תב
 לאחורא ואתהדר ושט כדבדקדמיתא בגין דהקול קול יעקב. ישראל לית חיליון
 באכיל' ושתיא כשאר עמין דירחין עלמא דין דחיליון באכילא ושתיא. אלא חיליון בקול
 דא דאיכו עלמא דאתי עולם ארוך דאתברי באת וי"ד ובגין דקול שופר מניח נפיק אמרו
 רבין אין פוחתין מעשרה שופרות ובאות' י' ודאי אתעביד עולם ארוך דאיכו י' עלמא
 דאתי ובאת ה' ברא עלמא דין דאיכו ה' זעירא דבה אכיל' ושתיא דאוריית' ועוד רוא
 אחרא בתר דאתגזר גזר' בתרין אמון דאיון ה' ה' תרין בתי דינין מאן יכיל לבטלא גזר
 דתרווייכו וי' דאת ה"א אימא עלאה י' אביומא כתיב כ"ל נדר וכל שבעי אכר לענות
 נפש דאיכו ה' איש יקיימו ואיש יפרנו ובג"ד לרין לאתערא קלא דאיכו ו' בעשרה
 שופרות דאיון י' ועקרא דלכו בנשימה אחת כל סימן וסימן בפה דאיכו י' מעשרה' מיד
 דשמעו מלין ר"ש וכל חברייא אמרו ברין אלדא דזכינא למשמע מלין מהבוא דאתקרי
 רבן של נביאים רבן דחכמי' רבן דמלאכי השרת דקב"ה ושכינתיה מדבר על פומי וכתב
 על ידי רין אלין ללא אשתמעו כוונתיכו ממקן תורכ ועד כתי' אל' בוינא קדישא אשליס
 מלוי דרין דחבורא קדמאח לפרשא לון דהא כל מארי מתיבתאן דלעילא ומארי מתיבתאן
 דלתתא כלכו מזומנין למשמע מלין אלין מפומך ופירושין דילך דהא חדוא ופורקא יתער
 בכו לעילא ותתא . אל תחני דמי לו אנת וכל כיעתא דילך . עוד אמר בחבורא קדמאח.
בתרועה ותקיעה ושברים אתבסס בלא דא ברא וכל מה דהבוא כד נקיע
 אקריב לגבי לב דאיכו מלכא ליינא (ס"א לדינא) וכהוא לב לאו
 אורמיה ולאו תיאובתיה בעכירו דעובדין דעמיא אלא נקיע כל ברירו וכל לחותא
 וכל

וכל זכיון וכל עובדין טבין וכל הכהא עכירו וטופין ולכלובא דאינון עובדין זישין
 כס"א ליתא * (זריק לון לשאר עמין עכו"ס הכו' כבד) אנה לכבד דאחמר זיכ' יעשו איש שעיר
 כרשית כו
 ויקרא טו
 כרשית כס
 ומאי עומתם עומת חס דאחמר זיכ' יועקב איש חס וחובין דעמיס * דאינון
 ערקין ודפקין דלגא ובג"ד שחין ורעת וספחת לכל אינון אברין מכבד אשחכחו
 מחליין לכלוכין דאשחארו זיכ' . מלגא אחי כל בריאותא לכל אברין דכזי כוא כיון
 דלגא נטיל כל זכיו וברירא ואחוא כבד נטיל כל מה דאשחכח ואשתא' מן לכלובא
 וטופ' וזריק לכל שאר שייפין דאינון שאר עמין עכו"ס אחרנין בעל כרחיה ומפסולת
 דפסולת דכבד נטל טחול דאחמ' בי יכי מארת מארת יי בבית רשע :

רעיא מהימנא

אביר רעיא מהימנא וכו' אוקמוס רבן עליה טחול שוחק ואיכו שחוק הכסיל ובג"ד
 אוקמוס רבן דמתיתין חוי לו למי שחשעה משחקת לו . וקבלת אחר טוב כעס
 משחוק . עוב כעס דכבד דאיכי מרס ראווע דקב"ה ראווע לאלקאה כה דריקא בעלמא
 דין במרעין זישין במכתשין . משחוק דשחיק לון בטחול בלכלובא דכאי עלמא דשוחק לון
 שעתא בעותרא ועוד ארס דטחול איכו זחיל עפר ואיכו חקיף יתיר מארס דמרס
 ובגין דערב רב אינון שאור שבעיסה ואינון אומין דעלמא דמיין למוץ יתיר מעכבין
 בגלותא ערב רב לישראל מאומין עכו"ס כמה דאוקמוס רבן מי מעכב שאור שבעיסה
 כהנים א מעכב . דאינון דבקין בישראל כשאור בעיסה . אבל אומין עכו"ס לאו אינון אלא יכמוץ
 אשר חדפנו רוח . ועוד וגשא השעיר עליו כד רעותיה למעבד קוריא לקב"ה עס
 שם לה ישראל דאיכו נשא כל חובין דיכל למסבל לון עד דאחעביד כבד יכמשא כבד יכבד
 ממנו חובין על גדפווי מה עביד סליק לטורא עלאה כחמרא כד איכו זעי לסלקא לטור
 גבוה כמשא כבד יכבד עליה . כד איכו לעילא ובעי לסלקא לפי מעוט דאשחאך ליה .
 אחיקר עליה מטולא וגפיל ואפיל גרמיה לתתא ובכבד משא דאחחקק עליה אחעבידו
 כל אברין דיליה פסקות . דלא אשחאך אבר שלים אוק ככא אירע לסמאל ונחש כבד
 ויותרת הכבד יר הרע ובה זוגיה זוגה מחמן כל בת אל ככר זוגה . (ונחמורא קדמא
 ח"ד פנחס כדא ח שייך רלא ב) **אמר** רבי פנחס אורחא דא הוה מחקנא לי למשמע
 מלין אלין מעתיק יומין זכאה עלמי' דאנת שארי בגויה ווי לעלמא דישחארו יתמין
 ולא ידעין מלי דאורייתא כדקא יאות ודאי הכי כוא דכבד נטיל כלא טב וביש .
 ואע"ג דמשטטא ולקוט כל חוביהון דישחאל כ"ז זכיון דילכון לקוט בגין לקיימא
 קוראיה וכלא כאי וכאי מקריב לגבי לב . ואורחוי דלב לא נטיל אלא זכיו וברירו
 ואחוא דכלא כמה דאחמרת ושאר טופא ולכלובא אכדר לכבד נטיל כלא בעל
 כרחיה דכתיב וגשא השעיר עליו וגו' . מלה דא אכדרנא בגין דיתבסס לפומי מחקא
 שם ק"ה דדובשא זכאה חולקי דוכינא להאי למחמי דא בעיני . אוק כוא פתח ואמר יי
 לא גבה לבי ולא רמו עיני וגו' . כאי קרא אמר דוד בשעתא דבוה איל על כיף
 וכוה אמר כהרס * רבש"ע כלום הוה ב"י בעלמי' דאודיומשבא למאריס כווחי אודמנת ליה לפרדע
 ח"ל דוד לא חתגאח דאנא עבדי יתיר מנך דמסרית גופאי על מימנא דמארי דכתיב
 שפות : ושרץ היאור לפרדעים וכו' אוקמוס . ותו דאנא משבת ומזמר ליליא ויומא בלא
 שכיבו . כהכיא שעתא אמר דוד יי לא גבה לבי ולא רמו עיני יי לא גבה לבי (באו
 חסר) דא כוא קרבנא דכלל יומא וכלל זמן וזמן לגבי קב"ה דאחכלילת כנ"י זיכ' זיכ'
 בין כל שאר אכלוכין וכל אלין פולחנין אפיקו לה מבין גובין ומבין
 שאר

שאר עמין כד ישראל כל זמן דאיון אטימי לבא ולא פתחין בתיובחה לא סלקין ריחא
 ולא אפיק לון מגו גובין אבל כד פתחין בתיובחה מיד סלקין ריחא ויפיק לון מבין
 גובין ויתכני כבו כנסת ישראל דכתיב פתחי לי אחותי רעיתי דכל זמנא דשוכה ש"ר
 אטימא לית לה ריחא ולא סליקא מבין גובין דוידור בינייכו כמה דאחמר . וקב"ה
 לא שדר לן למכר אורחא דא אלא לאולף מלין אלין . עד דכוו יחסי אחא נשרא ומאריך
 ונטיל חד שושנה מבנייכו ואולת אמרו מכאן וכללאה נכד לארחין קמו ואזלו עד ככא
 אורחא דר' פנחס ור"ש אזל ליה איכו ור' אלעזר ושאר חברייא ור' פנחס ושאר חברייא .
 פתח ואמר ר' פנחס על זה למנלח על שוין עדות מכתם לדוד ללמד מאי ללמד הכלים
 לאולפא לבני עלמא חכמא וכו' אוקמוס . שוין עדות אלין סנהדרי גדולה דכתיב
 כה יסוגו בשושנים מכתם לדוד סימנא דאחזיאו ליה לדוד כד שדר ליואז לארס
 נכרים ולארס לוצא לאגחא כבו . א"ר פנחס דא איכו שוין עדות דקיימא ככא (כא
 ככבייא בשמיא) שכינתא עלן ודרגין עלאין כדכד וסייעתא קדישא לתושבחה דא
 איכו שוין בשלימו כדקא יאות . קמו ואזלו אלין ככא ואלין ככא . אזל ליה ר' פנחס
 ובה ככפר עקימין ור' יצחק ור' חייא ככדי . עד דאקדימו למיחל יתבו ומחכו לככורא
 דלפרא זקיק עיניו ר' חייא וחמא אלין כוכבייא דשרביטא דקא מרבתן ואזלי אמר
 ודאי ככמה זמנין שאלנא על אלין כוכבייא . א"ר פנחס אלין כוכבייא דשרביטא ידיען
 בסולתנו דחברייא דכא קב"ה ברא כל אינון כוכבי רקייעא ברבין וזעירין . וכלכו
 אודן ומשבחן לקב"ה (דכתיב ימונה מספר לככדים) . וכד מטא זמנייכו לשבחה
 קרא לון קב"ה בשמא דכתיב לכולם כשם יקרא וכדין רהטי ואושיטו שרביטא דככורא
 למכר לשבחה למאריהון כככורא אחר דאחפקדן כד"ה דכתיב ישאו מרום עיניכם
 וראו מי ברא אלה וגו' . אדככי אחא נכורא קמו ואזלו . עד דכוו אזלי אחא נשרא
 רברבא אסחר על רישייכו וקיימא עלייכו . א"ר פנחס ודאי עדן רעותא כוא השתא
 כה שעתא אחפתחו תרעי דרחמי לכל אינון כי מרעי וכו' זמנא לאסוותא לון ואע"כ
 דאינון אסירין * למלכא דכא נשרא דא סימנא דרחמי איכו . פתח ואמר יכנשר יעיר
 קמו על גוזליו ירחק וגו' . ליכא בעלמא מאן דאיכו ברחמי על בניו כנשרא וכו'
 אוקמוס דכתיב ייאלכו בני נשר דאיכו רחמנא על בניו . ומגו דכשתא עידן דרחמי מלי ל
 אחא נשרא דא ואסחר עלנא בשעתא דא איכו רחמי לכל אינון כי מרעי ודא איכו
 דכתיב יי' בקר תשמע קולי ודא בקר דאזכרם ואחערותא דילי . אדככי אסחר
 נשרא ואעבר לקמייכו . א"ר פנחס נשרא נשרא מה אנת לגבן אי בשליחותא דמרך
 אחית הא אן ככא אי בגין מלכ (ס"ה סימנא) אחרא אחית הא אן ככא זמנין .
 אחרם נשרא לעילא ואחכסי מנייכו ואינון יתבו א"ר חייא הא דשלמא מלכא זמנא
 (ס"ה תיובח) הוא דהנין נשרא רברבא כוא אחי לגבי שלמא מלכא ככל זימא וימא
 וכו' שלמא מלכא רכיב על גדפכא ואזיל ליה ד' מאה פרסי בשעתא חדא לאן
 אזיל ליה לתרמוד"ז במדבר ככרים . אחר חד איכו לגבי טורי דחשובא דאקרי תרמוד
 במדבר ולאו איכו אחר דתרמודאי אלא תרמוד דאיכו במדבר ככרים ותמן מתכנשי
 כל רוחין וסערין אחרין . וכו' נשרא בא טאם לתמן בשעתא חדא כיון דקאים על
 ככורא דוכחא אגבא נשרא ושלמא כתב פתקא וארמי תמן ואשתויב מאינון
 רוחין ונשרא כוא מסתכל גו חשובא דטורין לאתר דתמן עזא ועזאל דאינון
 תמן אסירין בשלשלא דפרזלא נעין גו תכומי ולית יכילו (ס"ה רשו) לב"כ בעלמא
 למיעל

הכלים קמו

ישעיה מ

ס"ה דמלכא
 דכרים לב

מלי ל

הכלים כ

למינעל חמון ואפי' עופי שמיא בר בלעס וכיון דנשרא מסחכל גו חשוכא דברבא מאריך
 לתתא ונטיל ליה לשלמא מלכא תחות גדפכא שמאלא ומכסייא ליה וקיימא על אלון
 שלשלאי ואזלא ומקרבא לגבייהו. ושלמא כדון אפיק עוקא (בלע"ז שורטינא) דחקיק
 עליה שמה קדישא ושוי בשומא דנשרא ומיד חיון כוו אמרי כל מה דבעי שלמא מלכא
 מלכא א' וימתחון כוח ידע שלמא חכמתא (עלאה) ככ"ד ייבין וגו' את תרמוד צמדצר בארץ
 ובי ציינא כוח עביר בארץ אלא מכו ויבן אסחכל בסכלתמו וידע להכוח דוכחא למנדע
 נחמיה ב' חכמתא (עלאה כד"א ייבין צמקרא) . עד דכוו יתבי הא נשרא אחיא לגבייהו
 ושונגה חדא בשומא ושדי קמייכו ואזלא לה חמו ודו . א"ר פנחס ולא חמינא לכו דנשרא
 דא בשליחותא דמארכ אזלא ואחיא . שונגה דא איבי שושן עדות דקאמינא וקב"ה
 פלגים ב' דר ל' לגבן . פתח כמלקדמין ואמר למנא על שושן עדות מכתם לדוד ללמד . ובי שושן
 עדות מאי סכדוהא סכיד אלא שושן דא איבי סכדוהא למעשה בראשית ואיבי סכדוהא
 לכנ"י סכדוהא ליחודא עלאה ודא איבו בגין דשונגה דא אית צב תליסר עלין וכלכו
 קיימין בעקרא חדא ואית צב חמש עלין לבר תקיפין דחפין לדא שונגה ואגיטו עליה
 וכלא ברזא דחכמתא כוח תליסר עלין אלון תליסר מכילן דרחמי דירחא כנסת ישראל
 מלעילא וכלכו אחידן בעקרא חדא (ד"א דאיון י"ג חיקוין דדיקנא תחאכ דא"א דאיון
 י"ג חיקו' עילאין דז"ח) ואיכו ברית חדא דוגמא דברית יסודא (ס"א יחודא) דכלא חמש
 הקיפין דסחין עליה אלון חמשין תרעין חמש מאה שנין (דיסודא יסודא *ברית קדישא)
 דאילנא דחיי אזלא צבו סכדוהא לעובדא דבראשית כל עובדא דבראשית כלכו (ס"א
 חמש מאה שנין דיסודא ברית קדישא כלכו עובדא דבראשית חיון וכו') . חיון ידעין
 בסוכלתמו וקיימא בשושנא אלהים דמעשה בראשית אחזי לעילא ואחזי לתתא אחזי
 לעילא ברזא דעלמא דאחי ואחזי לתתא ברזא דכנסת ישראל . שונגה סכדוהא לעובדא
 דבראשית דקיימא בכל הכי סימני דכתיב (ס"א דא) בראשית ברא אלהים דא שונגה
 תליסר עלין חיון תליסר חיון עד אלהים חמינא ואיון את השמים ואת הארץ . ובארץ
 היתה תבואה וצבא וחסד על פני תבואה ורוח הא תליסר עלין דשונגה . חמש תקיפין דסחין
 לאילין חיון מרחפת על פני המים ויאמר הא חמש אחרין לבחרי יכי אור הא עיקרא
 ושרא דשונגה דכלא ואחידן צב . סכדוהא ליחודא חמש עלין תקיפין שרשא ויחודא
 דאחידן צב תריסר עלין אלון שמש ישראל יי' אלהינו יי' הא חמש עלין דשונגה אחד
 דא היא עקרא ושרשא דכלכו אחידן צב רזא (ס"א סכדוהא ליחודא חמש חיון שמש
 ישראל יי' אלהינו יי' חיון חמש עלין תקיפין דשונגה . שרשא ויסודא דאחידן צב דא
 כוח אחד ואיכו עיקרא ושרשא דכלכו אחידן צב . תליסר עלין אלון רזא) דתליסר
 בשושנא גושפנקא דמלכא . ח"ח כגוונא דשונגה בין הכוחים הכי חיון ישראל בין עמין
 עכו"ם . וכדי כנסת ישראל בין שאר אכלוסין דברבן ממון כל זמן דשונגה קיימא
 אטימא דלא פתיחא לית צב ריחא ולא סלקין לה וגא מפסקין לה מגו גובין . בשעתא
 דשונגה פתיחא סלקא ריחא כדון אפיקו לה מגו גובין . ויתכני צבו כ"י שנאמר פתיח
 לי אחותי רעייתו וקב"ה לא שדרה לן
 אלא למיכך לאורחן . ובחבורא קדמא .

רעיא מהימנא

אמר ר' אלעזר לאצובי הא שמענא
 אלון שייפין אטימין ברזא דקרבנין
 שייפין אחרין רזא דלכון מאי . אל רבי לב איכו אש ותרווייכו איכו רחמי דוינא דא
 שמעון
 כסא

שמעון לר"א . אלעזר ברי כל שאר שייפין כסא רחמי ודא כסא דינא . וקב"ה מלך
 דלגו רזא עלאה איבו . ח"ח לבא הא אתמר עומד מכסא דין דאיבו לב ויושב על כסא
 אכל לב דא איבו מורא דדליק ואלמלא דומין רחמים דלירמוחא וכד חובין מתרביין על
 לגביה מלכ' עלא' כפי ריאה דלחיון לקמי' אברים ועל ערקין דלכא דלירמוחא כרסייא
 ודא מרוחא דנשיב מגו בוסמין עלאין כוז דדינא . אתמר בלכא 'סומלך קס בחמתו
 אוקיד לעלמא דרגעא חדא פתח ואמר 'וי' ממשתכ ביין דלירמוחא ייגא דליריית' ובזמנא
 המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש דכפי ריאה נשצין על לבא וחמת המלך
 אמאי אוקיד לון בגין דכפי ריאה לא נשיבו שצכא דתריין כפי ריאה 'סויו הכרוצים שעת כב
 ביהיא שעתא . וסתרא דכפי ריאה . דא פורשי כנפים למעלה סוככים כנפיהם על
 'כנפי יוגא נחפ' כספא ואיון רפאל ודקדאל הכפרה דא כפורתא דלכא . ובזמאי וחמת הכלים סח
 ועלייהו אתמר 'עושה מלאכיו רוחות לנשכא המלך שצכא בגין (דואשמע את קול שם קד
 חזיר קמי מלכא (ס"א לבא) : כנפיהם) וישמע את הקול דא קול תורכ
 קול דק"ש וידבר אליו בללותא דפומא

דאיבו 'אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך וכהוא רוחא דנשיב ככפי ריאה איבו שם נא
 אפיך קלא בקיג דלירמוחא קנה חמא קנה צינא ואתמר ב' 'כא אמר י' מארבע רוחות יחזקאל
 ב'י הרוח דליון ארבע אחוון יד' ודאי איבו רוח דדפיק בכל ערקין דלכא דאתמר
 ב'יון אל אשר יכיה שמה הרוח ללכת ילכו . אמר ב'וינא קדישא ודאי רעיא מבימנא
 דרגא דילך איבי דציה וחמת המלך שצכא אשרי העם שצכ"ה בגימטריא משה י אל בריך
 אנת ב'וינא קדישא ב'וינא דליון קמי מלכא ומטרויתא נר י' איבי נשמה דילך אל הא
 אמרת מוחא ולכא וכפי ריאה תרי כולין מאי יכו . אמר רעיא מבימנא הא
 אוקימנא ככפי ריאה עושה מלאכיו רוחות כולין משרתיו אש לוכט ואיון תריין
 ככפי ריאה ותריין כולין לקבל ד' חיון דכרסייא . כרסייא איבי לבא באמנעיתא
 וכן מוחא איז ליה ארבע חיון דלירמוחא כרסייא דרחמי ומאי יכו ראייה שמייע רוחא
 דבור . ראייה אריה . שמייע שור . ריאה נשרא וד' אנפין וד' כנפין לכל חד . דבור אדם
 איבו . אחיד עילא ותתא דרועין דכיון וידיו פרושות כשרי שמים גוף אריה ושוקים
 וכף רגליהם ככף רגל עגל . ועל גופא אתמר מרכבת המשנה . משנה כהיב ליסנא
 דמתניתין . ובחבורא קדמאה :

מחור פתח ב'וינא קדישא ואמ' 'וארא' את כל העשוקים שנעשו תחת השמש והנה קבלת ד
 דמעת כעשוקים מאן איון עשוקים אליו יעקין דליון בחוקפא דלמחור
 דסלקין מעלמא ע"י מלאך המוות ובי מלאך המוות קטיל לון דלירמוחא עושק אלף הדר
 ואמר ומיד עושקיהם כה ואין להם מנחם מאן הכוא כה דא כוא דכתיב ייכי כחשית א
 מארת דרקיע השמים ודא כוא מארת חסר וא"ו ודא לילית דאיבי ממנא דכוא
 עושק ואיבי אקרי טחול ואיבי אולת . *וחייב' ביוקיי ובחר עבדת כור רוגזא ודמ' משפטים קד
 למכרי עליהו . טחול לינא דכד אולא דא אברי בשני ודא דרביעי בעובד' דבראש' ובג"ד
 לית סיומנא טבא בשני ובדביעי כד מוחא דרברבי טחול מוחא דזוטרי :

רעיא מבימנא

אמר רעיא מבימנא ודאי הכי כוא דכד איבו דרגא דעשו עשו כוא אדום כוא כניש
 כל דמין בין גלולין בין עכורין ולא אצחין בין טב לביש לא עביד אפרשות' בינייהו
 לבא איבו ישראל דאצחין בין טב לביש בין דס טמא לדס טהורא גטיל אלף ברירו ונקיו
 דכוא דמא כבורר אוכל מגו פסולת ולבתר דנטיל לבא דלירמוחא יעקב ברירותא דדמי'
 דאיבו לעילא ואשתאר כד דלירמוחא

עשו בפסולת איכו כעים עליה במרחק דליכי גיהנם דאחצריא' ציומא תניינא מותא דרררבי ואיכו מקבא בישא אש זרה עבודת קשה ע"י קריין לב - ובגין דמינא אחרער כעס לכבד אוקמוה רבנן במתני' כל הכועס כאילו עובד ע"י - ולא עוד אלא דלית שריפא וחמימות בכל מרעין דאברין גופא אלא ממרחק דליכי אדליקת בשלכודין על ערקין דכבד וצעי לאקדא כל גופא ואיכו כגונא דימא כד איכו כעים דגלי ימא סלקין עד ריקעא וצעו לנפקא מגבולייכו אחרצא עלמא אי לאו שכינתא דליכו לחולה כחול דאסחר לימא ללא נפקת מפומכא - אוף ככי שכינתא אסחרת לגופ' וסמוך ליה כד"א (חלים מא) י"י יסעדנו על ערש דוי' ובג"ד אוקמוה מארי מתני' המבקר את החול' לא ליחייב למראשותיו משום דשכינתא על רישיה ולא לרגליו דמלאך המות לרגליו - האי לאו לכל ב"י אלא לבינוי אבל לזדיק גמור י"י יסעדנו על ערש דוי על רישיה ושכינתא אסחר גופיה עד רגליו ובג"ד אסחר ביעקב (ראשית מא) ויאסף רגליו אל המטה ויא שכינתא דאסחר כה (ישעיה סו) וסארץ הדום רגלי לרשע גמור מלאך המות אסחר ליה בכל סטרא ודא יא"ר דמ"א אסחר ליה בכל סטרא הרבא דיליה דפניו מוריקות - בטפח חדא דלינון ג' טפות דזריק ביה כה"ד (משלי ה) ואחריה מרה כלענה כבד דא דכורא - יתרת הכבד נוקבא : **קייבה** איכו דרגא חד משתי דמותא ודא אחקרי תרדמא עסטיראא (ג"א עסטרטא) דרגא שתיחאא דמלאך המות - ומגו דאחי מרחוק איכו מסטרא דמות' - ולא מותא רמזא חדא משתי דמותא :

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא בחר דגופא איכו מחילנא דטוב ורע לית אבר בגופא דלא אית ביה יא"ר וי"ט לבינוניים ולדקי' גמורי' תרין ילירות דכר ומוקבא תרווייכו טובים כגוני' דחתן וכלה - לרשעי' גמורי' תרין ילירות בישיין דכר ומוקבא בכל אבר ואבר מסטרא דסמאל ונחש ובג"ד מסטרא דאילנא דטוב ורע קיבא אית בה תרין דרגין דככי אוקמוה רבנן קיבא ישן ואית שינה אחת משתי דמותא - ושינה אחת משתי דגופא ובג"ד אוקמוה רבנן מארי מתיבתא (זכריה י) כהלומות שוא ידכרו - וכחתיב (במדבר יב) בחלום אדבר בו - לא קשיא כאן על ידי שד כאן ע"י מלאך - חלום ע"י מלאך חד משתי דגופא' חלום ע"י שד איכו שוא מסטרא דמותא ואיכו תנן דככי אוקמוה כשם שזאי אפשר לבר בלא תנן כך אי אפשר לחלום בלא דברי' בטלים : **אצטומכא** דא קרבן נקלף - ואוקמוה רבנן קורבן טוחן דליכו נטיל כלא ושחיק ומשדר לכל איברין אי אברין בלא חובין כגונא דאוקמוה רבנן דאית מילין דמעבדין ית קרבנא דלא נחית לקבלא ליה ככוא דשדר קב"ה לקבלא דורוגא דיליה דאית דמקבל ליה קב"ה על ידי אריה דאסחר ביה ופני אריה אל הימין לארבעתן וקב"ה רכיב עליה ונחית ביה לקבלא ככוא דורוגא ואית דורוגא דמקבל ליה על ידי שור דאסחר ביה ופני שור מוכסמאל לארבעתן - ואית דורוגא דמקבל על ידי דגשר דאסחר ביה ופני דגשר לארבעתן דלינון שתי חורים או שני בני יונה - ואית דורוגא דמקבל ליה ע"י דאדם דכתיב ביה (ויקרא ח) אדם כי יקריב מכם קרבן ליי' - דיוקנא דככוא דאסחר ביה דמות פנייה דאדם - ידו"ד נחית עלייכו לקבלא דורוגא - ואית חיון טבעיות ממקן על גופין דלינון מארבע יסודין ואינון דכין ולקבלייכו ארבע חיון דורסין מסאבין (ג"א מלאכין ממקן) על ד' מרחן דלינון מרה חוורא מרה סומקא מרה ירוקא מרה אובמא - ואית חיון שכליות דסחרין לבורסיא - ואית לעילא מנייכו וגובוסים עליהם ואינון חיון אלויות מסטרא דקדושה - ואית חיון דסטרא אחרא ואחקריאו אלוים אחרים ואלויות דקדושה אלוים חיים - ואלין אלויות דקדושה אחקריאו אלוים האלויות ועלת על כלא - אל אדון על כל המעשים וכל זמא אזיל לזיניה - ובגין דאית אלוים אחרים אמר עלייכו זמא לאלוים יחרס בלתי ליהוד לבדו בגין דלא יתערב אלוים חיים עס אלוים אחרים - (ס"א ובהבורא קמאס) :

אצטומכא דא נטיל כלא ושחיק ומשדר לכל סטרין דלחמא ומניח אהנו תחא מאינון שחין
 שמרים לחמא כל אינון רוחין וסטריין אחרנין דאהנו בליילא מאינון אברים
 פדרים ושאר נטילין כל שיפין ונטיל כלא כדד וקריב ללב כמה דלחמא ודא חיכו דכתיב (יחזקאל א)
 פני אריה אל הימין ועל דא אחזי על מדבחה כנוונא דאריה אכיל קרבנין מכאן ולהלאה כל שאר
 שיפין כדא דגופא כנוונא דלעילא :

רעיא בודימנא

אמר רעיא מהימנא בודינא קדישא ודאי אלטומכא בקדמיתא נטיל כלא עד שית שעתין ואופה .
 קרקבן חיכו אופה . וריחא חיכו משקה . לבא מלכא . ואינון חרין אינון ודאי אופה ומשקה
 למיכא למלכא משפירו דכל מאכלין ומשקין רישא דכלהו מבחר לכלהו וחינו דכתיב אריתי מורי עס
 בשמי אכלתי יערי עס דבשי שחיתי ייני עס חלבי לבחר אכלו רעים שאר אברים דאינון חילין
 ומשריין דמלכא דפליג לון מזונא על יד שר האופים . שמו ושכרו דודים על יד שר המשקים .
 כדד חיכו לימינא דכ"ב וצנין דא ופני אריה אל הימין לארבעתן לימינא דמלכא דחיכו לבא .
 טהול לשמאלא אלין אינון מסטרא אחרא ופני שור מהשמאל . משקה חמרא מזוג במיא למלכא
 דאריה אכיל דא כדד כניס מזונא קמי מלכא דחיכו לבא . ואית לאקשויי על האי אי כדד חיכו
 עשו איך הוא מתקן מזונא ללבא אלא ודאי לבא חיכו כנוונא דיתחק כדד עשו דחיכו כדד ליד ויימא
 ליה (רשעים כז) יקום אבי ויאכל מזיד בנו . אלין אינון לאותין דאזלין ומתחרבין מעמיים ויתחק
 בלעגרא וביגונא דלא יכלין לכוונא בללות' ובגין דא לא חמר ויאכל מזיד אלא ויאכל מזיד בנו .
 (שמות ו) בני בכורי ישראל כנוונא דא לית לון לישראל מזונא בללותא אלא ע"י חמוני דעלמא אכל
 כד אינון בארעא דישראל מזוניהון ע"י שכינתא ויהו חרין כנפי ריחא משקין אומה שר המשקים .
 וחרין כולין האופים דמשגלין כזרע דנחית מן מוחא ומבשלין מיא דמקבלין מכנפי ריחא . ולבחר
 דייכול מלכא דחיכו לבא אחמר בחרין כלין דיליה אכלו רעים ולחרין כנפי ריחא שמו ושכרו
 דודים דלבא חיכו כסא דין ארבע חיון שלחן דיליה חרין כנפי ריחא וחרין כלין דכנפי ריחא
 ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה לקבלא עלייהו מלכא דחיכו (ישעיה יא) רוח חכמה ובינה רוח
 עצה וגבור' רוח דעת ויראת' י"י דיתב על כרסוי' דחיכו לבא דכל אינון דפיקין מתגבגין אבתריה
 דהיילין בחר מלכיהון ורוחא דנשיב מכנפי ריחא נשיב על חרי נוקבי חוטמא ואיכו קריר ולגינא
 משמאלא וחס מימיני . ומסטרא דמוחא דחיכו כרסייא דרמני חיכו רוח קר לימינא דחסד וחס
 משמאלא דגבורה דתמן לבא ומוחא מזיג ביה באמנעית' דחרוייכו . אף כבי לבא מזיג מקור וחס
 ומוחא אף כבי דמקבלין דין מדון ושמר' דכלא נטיל טהול ומשריין דיליה דאינון עבדים ושפחות
 דחמר עלייהו שלמה (קהלת ג) קניתי לי עבדים ושפחות . חרין כולין אחקריא אישי' על שם אישים
 דלעילא דלחמא כזו (דברים יח) אשי יי ונחלתו יאכלון . ובק' שית עיזקאן דעלייהו אחמר
 (הלים כט) כזו לוי' בני אלים . דבכון סליק קלא דאחפליג לוי' קלין דשכינת' ושביעא סליק
 לפומא דחיכו כרסוי' ושית עיזקאן דק' אינון כנווני' דשית דרגין דכרסייא דמלכא . וקניס
 חיכו סלס דביה (רשעים כח) מלאכי אלהים עולים ויורדים בו דאינון כבליס סלקין ביה
 מלכא . ורוחין דאירא (חורין נפקין) נחמין ביה בלבא לקררא חמימות' דלא לוקיד גופ' וכד
 דוחא נחית נחית בכמה רוחין כמלכ' עס חיליה וכנפי ריחא מקבלין לרוח' דחיכו מלכ' עלייהו
 במה דאמינ' (יחזקאל א) ופניהם וכנפיהם פרודות (שמות כח) וסיו הכרובים פורשי כנפים למעלה .
 אי זכאין אברין דבר נס בפקודין דעסה דמלכא עלאה דחיכו רוח הקדש נחית בסלס דחיכו
 רון בכמה רוחין קדישין דלחמא עלייהו (הלים קד) עושה מלאכיו רוחות וסלקין לקבל
 אלין כבליס דלבא דלחמא עלייהו משרתיו אש לוטט ועלייהו אחמר (שם כט) קול ירוד חוצב

לכבוד אש צגין לזבא דאדי דמניה סלקין להבזת אש בפומא דאיוכו ידוד דנחתין עמיה
 יתקאל לו כמה רוחין דקדוש' מארבע אמוין יסוד דאחמור עלייכו יסוד אמר ידוד מארבע רוחות באי
 הרוח . קג"ה איכו קנה חכמה קנה בינה דאיוון לימינא דחסד ולשמאלא דגבורה .
 חפ"ארת סלס באמצייתא בגופא כלילין תרין דרושין וגוף וגרית ותרין (סטרין) שוקין
 לקבל שית עוקאן דקנ' . וכד נחית ידוד ללז' לגבי דאדי מתחברין דינא ברחמי לזבא
 דאיוכו **יאהדונהי** וכד סליק דאדי לפומא דאדי שפתי תפתח לקבלא יסוד בפומא
 לאתחברא תמן תרין שמכן בחבורא חדא יאדדוגדי כגוונא דמתחבראן לזבא ובגין דא
 אוקמוס מארי מתניתין מי שאין תוכו כזרו אל יכנס לבית המדרש אי לית לון פומ'
 ולז' שוין . ובחבורא קדמא' **קנה** שית עוקאן בקנה מתחבראן כחדא ואיוון אקרין
 בני אלים מפקי רוחא לנשכא על 'עלמא ואחיון מסטרא דגבורה וכד איוון מתחברן כחדא
 איוון כגוונא דשופר ואלין אקרין שופר שופר של אילו של יתחק אלים בני צשן כזו ליי' בני
 אלים אלים דיתחק ומפקין רוחא וקלא וכהוא קלס נפיק ואערע בעצי מטרא ואשחמט
 איז כו לברייתא לבר וע"י כתיב יורעס גבורותיו מי יתבונן דודאי מסטרא דגבורה קא אחיון
 ובגין דא (ס"א ומה אמר הכוא קלא קול יי' על המים אל הכבוד וגו') אל הכבוד הרעים
 יי' על מים רבים אל יי' רועס לא כתיב אלא אל הכבוד הרעים על ידא דבני אלים ולית
 מאן ידיע בשבחא דכאי קלא הכ"ד מי יתבונן :

רעיא מהימנא

פתח רעיא מהימנא ואמר ווי לון לבני נשא דאיוון אטימין לזא סחמיין עיימין דלא
 ידעין אברים דגופיכן על מה איוון מתתקנון דהא קג"ה תלת חילין כלילין ביה
 חד ככל דאיוכו להב אש דנפיק מן לזא ואתפלג לז' כבלי' דאמר קבלת . תמינא חויר
 דעאל לגביה מלבר . תליתאח מים דכנפי ריחא דאיוון דבוקים בקנה ומתלת חילין
 אתעביד קול מים רוחא ואש ומתפלג כל חד לז' ואיוון ז' לביס ז' איורות ז' נחלים
 וכד אערעו להביס לזבא בעצי מטרא דאיוון כנפי ריחא ארח קנה דריחא האי איכו
 ורעס גבורותיו מי יתבונן דביס לב מצין בביס דאיוכו לזבא לשמאלא גבורה וחסד
 ש"ד לימינא מים דכנפי ריחא . ותמן חכמה מוחא ומניה ימעיין גנים באר מים חיים
 ונחלים מן לבנון דאיוכו לבזא דמוח' נחלים על קנה דריחא . בחר דאסתלקו עניס
 ש"ג דיניה לבני מוחא ורזא דמלא ימי זאת עולה מן המדבר כתימרות עשן ודא עשן
 כמערכה דסליק מן לזא למוחא דכל רוחין דעלמא לא זיון ליה מאתריה חכמה כח מ"ה
 כח לזבא מה במוחא קנה תפארת כליל ו' ספיראן ו' דרגין איוון לכרסייא דאיוכו אימא
 מש"ד לנחתא חכמה לגבה מן מוחא לזבא דבה לב מצין . ובגין דא יקנה חכמה קנה בינה
 ס"א חכמה ביה אבא נחית ביה אבא סליק וכו' איכו סלס *עולים תרי ויורדים תרי .
 ובחבור' קדמאח **ו'ש"מ** דבלע מיכלא ומתמן עאל לכלהו שייפין דאיוכו (ס"א דא איכו
 רזא) דדרגא דאשים . אשים איוון קרבין מיד וכלעי ונטלי כליל (ס"א בלא) מגו אשא
 עלאה דכליל לאשים ורזא דא יאשי יי' ונחתויאכלון . אלין אכלין וכלעין ושאר לא אכלין
 ס"א לבר הכי וכל בני עלמא *לכד לא ידעין איך אכלין ולא רזא דלכון אלא דרגין דלגו איוון
 ידעין ונטלין מנייכו . ושט לית ליה בדיקה מבחוץ דלא ידעי אלא מבפנים ידעי ונטלי
 עד דעאל לבי עוחאח ואשחתיק ואחבשל ונטיל בלא כזד כמה דאחמר מאלין אשים
 נפקי דרגין דאקדמי ונטלי מכזד בקדמיתא (ומאן איוון אלו) עוחותא אכלי קרבין וטחמי
 קבלת יי' וע"ד מדאחברב כי מקדשא כתי' יוצטלו הטוחנות כי מעטו אלין טחנין בקדמית' כיון
 דאחטחן איוון דשליטי עלייכו בלעי ונטלי ואקרין וס"ט . אמאי . אלא ושט דיוקנ' דוא"י
 איכו

אִיכּוֹ וְשֵׁט כְּפֹף וּלְבָחַר שֵׁט לְמִיכַל מִשְׁחִיָּה חֲמִירָה וּמִיָּה דְּכַחֲבִי (בַּמִּדְבָּר יֵא) שְׁטוֹ כְּעַם וּלְקַטּוֹ מִיכַלָּה לְמִיכַל מִשְׁחִיָּה חֲמִירָה וּמִיָּה נְסֹכָה דִּין וְנְסֹכָה דְּמִים בְּהֵא וְשֵׁט עֵאל וְשִׁתְּאִיב בְּרִיָּה חֲלִין שְׂרָפִים (ס"א שִׁיפִין) בְּשִׁלְכּוּבִיתָהּ לְהִכּוֹן נְטִילָה מִשְׁחִיָּה וְאֶקְרוּן רִיָּה בְּחִבּוּרָה חֲדָה וְשִׁתְּאִיב כֹּלָה בְּכוֹן וְכֹל חֲלִין נְטִילָה כֹּל חֵד וְחֵד דְּקָהָ חֲזִי לִיה וּמִדְּחַרְבִּי בִּי מִקְדָּשָׁה וּבְטִלָה כְּטוֹחוֹתָהּ כִּי מַעֲטוֹ כֹּלְכּוֹ דְּאֻזְעִירוֹ דְּיוֹקִיָּיִכוֹ וּמִזְוֹנִיָּיִכוֹ וְלִית יוֹמָא דְּלִית בִּיה מֵאֶרֶץ - אֲרִיס קִלִּיב ר"ש וְאֶמֶר וּוי יְרוּשָׁלַּם קֶרְחָה קֶרֶשָׁה וּוי לְעֵמָה דְּכָל טַבָּא חֲלִין אֲבָדִין רַבְרָבִין גִּיבְרִין מִמֶּן אֲזַעֲרִירוֹ דְּיוֹקִיָּיִכוֹ עַל דָּא בְּכוֹ חֲבִרִיָּה אֲמַרו וּוי רַבִּי כֵד תִּסְתַּלֵּק מִן עֲלָמָה מֵאֵן יִגְלֵה רִיוֹן סְחִימִין עֲמִיקִין כְּחֲלִין דָּלָה אֲשַׁתְּמַעְטוֹ מִן יוֹמָא דְּשַׁלְמָה מִלְכָּה וְעַד כְּשִׁתָּה זְכָהָה דְּרָא דְּשַׁמְעִין מִלִּין חֲלִין וְזָכָה דְּרָא דְּלֵחַת בְּנוּיָה וּוי לְדָרָא דִּישְׁתַּאֲרִין יִתְמִין מֶקֶד :

רעיא מדינא

פתח רעיא מדינא ואמר וכה כתיב ושפתותיו שבה כמרדכי רקיע ושבע רקיעין ואינון . וילון . רקיע שחקים . זבול . מעון מכון . ערבות . שחקים דבכון ריחים טוחמים מן ללדיקים לעתיד לבא . ואינון אקרון שחקים ע"ש (שמות ל) ושחקת ממנה הדק ואינון נלח וכוד עלייכו אתמר (ישעיה מה) ושחקים וזלו לזק דליכו שכינתא תתאה . וילון . דביה מכנים ערביה ומוזילא שחרית . רקיע איכו יסוד דביה כהרין שמשא וסיכרא דליכו עמודא דאמלעית' ושיכנתא תתאה כה"ד (ראשית א) ויתן אותם אלבים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולדיק אות בין נלח וכוד ועדות בין הפארת ומלכות . נלח וכוד חרין פלגי גופא אינון כנונא דחרין האומים ובגין דא אתקריאו שחקים תרווייכו כחדא . ו' ו' אינון מן ושט מסטרא דשמאלא ואינון חרין טוחמות מסטרא דימינא (שמות יג) ויקח משה את עלמות יוסף עמו . עלמות לדיק יסוד עלמין דרגא דיוסף הלדיק ועלייכו אתמר את קרבני לחמי לאשי וליה לחם חלל אורייתא (משלי ע) לכו לחמו בלחמי . ואינון אשכולות לדיק . ולדיק עץ פרי . ובגיינא אתמר (במדבר יג) וישאובו צמוט בשנים ואמאי צמוט בגין דלא כוח תמן לדיק ובגיינא אתמר ביה (חיליס נה) לא יתן לעולם מוט ללדיק דליכו עץ דאתמר ביה (במדבר יג) כיס ביה עץ אש אין אשקרו עץ דליכו לדיק חליין דאפיקו שום ביש על ארעא וגרמו וישאובו צמוט בשנים ו' ו' עלייכו אתמר כחטב ענבים . לדיק יסוד ביה סוד דליכו יין כמסומר בענינו מששת ימי בראשית דליכון ו' דרגין דלת ו' ואינון שרפים ו' (ישעיה ו) שש כנפים לאחד משמאלא ואינון אפיקו מים מימינא ולחין בשלכוביתא דלכון מסטרא דגבורה ושואבין מסטרא דחסד ועלייכו אתמר (חיליס קד) עושה מלאכיו רוחות מסטרא דעמודא דאמלעיתא דנשבין על לבא דליכו דרגא עשיראח ברוחא דקודשא דליכו בינייכו וזליכו ו' אות בללל דיליה כליל ו' פרקין דחרין שוקין דכתיב בכו (שיר ה) שוקיו עמודי שש וזל לדיק אות ברית ו' עלאה תפארת בין שית פרקין דחרין דרועין ובגין דל' ו' גוף וברית חשבין חד ואינון (שמות כה) פורשי כנפים למעלה לקבל ו' עלאה עלייכו ומסטריה אתקריאו נביאי באמת . סוככים בכנפיהם על ברית דליכו ו' תניינא (משלי י) ולדיק יסוד עולם . ובגין דא נלח וכוד . טוחמים מן ללדיקייא דאינון מסטרא לדיק יסוד עולם דליכו בינייכו ובגין דא אתקריאו טוחמות ומסטרא דושט (במדבר יא) שטו כעס ולקטו אינון לקטות דפסקות דמתניתא ושמנו בריחים מוכא מלן דאפיק מלן דאורייתא לריך למטחן לון בשניים ולאפקא מלן שלימין ואינון מלן אתקריאו שלמים ואוהרנין דאינון שטיין דחללין מלן כהלעטס ולא טוחמין לון בטוחמות דילכון ובשינהון מה כתיב בכו (שם) כבשר עוֹדוֹ בֵּין שִׁמְסֵם וְאֶף יי' חֲרֵה בָעַם דְּאִינוֹן מִגְזַעַת דְּמִתָּן דְּאֶמֶר (ראשית כה) הלעיטני נא . ונלח וכוד אתקריאו כרובים ותניינא אינון חכמה בינה גדולה . גבורה תפארת מלכות נלח כוד לדיק עטרע על רישיה דליכו לית ליכ זוג ומאי עטרע דיליה כ"ע ובגיינא

חוקנוה מארי מתניחין העולם כבא אין צו לא אכילה ולא שחיה אלא לדיקים יושבים ועטרוהם
 בראשם וכיינו דלוקמוה אמר שבת קמי קב"ה לכלכו יומי נחת בן זוג ולי לא נחת בן זוג.
 (ר"מ ריג א): **פתח** ר"ש ואמר (דברים ו) שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד. ע' רבנא
 ד' אוק הכי וסימנא דא עד כיינו דכתיב (שמואל א יב) עד יי' כנס אשתארו אהוון ש"מ מ'
 פתוחה מ"ט לא סתימא בגין דס' סתימא מלכא (ס"א עלמא) עלאח. מ' פתיחא מלכא (ס"א
 עלמא) תתאח. אהוון אחרנין אשתארו א"ה (משלי כב) כבוד אלהים הסתר דבר כתיב.
 אשכחנא בספרא דרב כמנונא כבא כל מאן דמיחד יחודא דא בכל יומא חדוה וזימנא ליה
 מלעילא מרזא דאהוון אלין ש"מ מהאי סטרא א"ה מהאי סטרא ומלרף אהוון למפרע (שד'
 שרי ובמישר (חיים) כיים וסימן אשמה דכתיב (תלים קד) אגבי אשמה ביי'. ממש. דא יחודא
 קדישא ושפיר איכו וככי הוא בספרא דחנך דאמר כי האי גוונא דמאן דמיחד יחודא דא בכל
 יומא חדוה וזימנא ליה מלעילא תו חית * ביה ש"מ דאחכליל מן ע' רבנא אלין שבעין שמכן
 ברזא דאבנן קדישין ודא הוא שמע שם ע' ישראל יי' אלהינו יי' אלין ארבע בתי דחפלין דאחיד
 לון א"ה כהוא דאמר (שיר ה) פתחי לי אחותי רעייתי ד' דא קשר של תפלין דכא אחידה כזו
 רזא להכימין אהמסר דלא לגלאה. שתיק ר' שמעון. ככה וחיך אמר אימא דכא ודאי רעוא
 אשכחא וליה כדרא דא עד דייית מלכא משיחא דיכא רשו לון לגלאה תרין רעועין נפקין מסטרא
 דא ומסטרא דא רזא דתרין ירכין דלתתא דכא א"ה דנביא קשט אהידן כזו דכא מלעילא
 נפקין תרין רעועין רזא דתרין דרועין מימינא ומשמאלא ודל"ת אהאחידה כזו לבתר נחתא
 ואהפסוטי ירכין לתתא כיון דכא אהאחידה לעילא כדקא יאות נחתא לתתא לאתאחדא באכלוסא
 וכד איכי אהאחדת אהידה בשיפולי ירכין ורשימו דיוד ברית קדישא עלה מלעילא דין איכי
 אהאחדת ביחודא חד יו"ד דא איכי רזא דברית (וע"ד) כל מאן דנער ברית דא איכו אשתויב
 לעילא ואשתויב לתתא (מגלן) פנחס בגין דאיכו קיי על ברית דא אשתויב מן דינא עלאה ומן
 דינא דלתתא ובג"כ אחרשים יו"ד דא בגוויס כה"ד פנחס בן אלעזר בן אהרן בכנז וגו'. יו"ד דא
 אכטריך דלא יעדי כלל מנו חפלה דיד דלא יעביד פרודא וכל חדוה דילא ככא יי'. איכו יו"ד
 דא בדכורא איכי ולא כמקבא איכו לדיק ואיכי לדיק ובגין כך אהקריבא בכדומואן דחיק ליה
 מאחר דא חיק הוא מעדווא דעלמא דחאי בדכורא איכו לדיק ואיכי לדיק בלא יו"ד איכו איש
 ואיכי אשה בלא יוד ובג"כ חדוה (ג"א תיאוצתא) דילא לאתקרבא כה ולאחעדנא ככה מאן
 דחיק עדווא דא ירחקון ליה מעדווא דלעילא. וע"ד כתיב (שמואל א ב) כי מכבדי אכבד וגו'.
 ת"ח פנחס קאים קמי דינא תקיפא דילתק וסתים פרנא בגין כך אשלים לגבי פנחס רזא דילתק
 קס קמי פרנא דכתיב (תלים קו) ויעמוד פנחס ויפלג. קס בפרנא קמי דינא דילתק בגין לאגנא
 עליהו דישאל (ס"א פנחס קאים קמי דינא תקיפא דילתק לאגנא עליהו דישאל דכתיב ויעמוד
 פנחס ויפלג מאי ויעמוד דקס בפרנא קמי דינא דילתק בג"כ אשלים לגבי פנחס רזא דילתק)
 וע"ד כליל דא כדא כחושבנא. ואי תימא בא חושבנא לא תלייא אלא בעיינין דילא וככא חושבנא
 לעילא בילתק אלא ודאי הכי הוא בגין דילתק תליא ואשתמשא (ס"א ואשתמשך) ככהוא אחר דאיון
 עיינין דתמן דיינין דינין דכל עלמא דכא עיינין דילא איון שבעין קתדראון אחר דדינין דעלמא
 ואקרון סכדדרין וע"ד פלא חד בגין דילתק ואיון כהדא אלוין וכלא שפיר-פנחס דא יתק וקס
 פנחס ודאין דינא ומתלבש בגבורה תקיפא דאיון שמאלא ובג"כ זכא לימינא ככא אחכליל
 שמאלא בימינא. כשיב את חמתי מאי כשיב את חמתי אלא אלין איון ג' ממונים דגיכנס
 משמית אף וחימא (ד"א חד על ש"ד חד על ג"ע וחד על ע"י) בגין דחמא כהוא חימא דכא
 פשיט ואשתמשך מסטרא דילתק מה עבד אהלכא איכו בילתק ואחיד ככהוא חימא כמאן

דלחיד

דלחיד בחבריה ולחייב ליה לאחורא וכדין דן דינא • ועבד דינא • דן דינא דכל בעל ארמית קנאין פוגעין בו • ועבד דינא דכתיב וידקדק את שניהם וע"ד כתיב הכא השיב את חמתי וכהיב הכס (ויק"ב) השיב אחר ימינו מפני אובי מר להלן לאחורא כי"ל לאחורא וע"ד יו"ד דפינחס הכא יו"ד דילחק וכלא הוא מעל בני ישראל דכד חמא הכוא חמא חמא ליה דכוס נחית על רישיהון דישראל מאי חמא חמא מ' את דא דכוס טאם ברקיעא ודא הוא סימנא דמלאך המות דבעיא לאתננא דאת וא"ץ ואת ת' • מהעבד פנחס מר דכוס מתלבש בינחק דדין נטיל הכוא את מ' והטף ליה וחדר ל' • בדיה כיון דחמא מ"ה דפנחס חטף ליה להכוא מ' • בדיה מיד חב לאחורא • מ"ט בגין דכד קני בלביה פינחס אתלבש בינחק ואסתלק למחוי בחושבנא ר"ה וכדי סליק שמיא ר"ה וכדי סליק ינחק כיון דחמא לאת מ' טאם ברקיעא חטף ליה וחדר ל' • בדיה ואתעבד מיד רמ"ה הכ"ד ויקח רמא בידו בגין דלות מ' כוס סימנא קדמא לאדם הראשון למבני מות על עלמא בגין דאת דא כוס טאם על רישיה דאדם בשעתא דכתיב (בראשית ג) ותקח מפריו מ' פרייו וכוס מחכא ו"ה בזמנא דכתיב (הקדמת בראשית יב ע"ג) ותאכל ותתן ותפקחנה דדין אתבני מות על עלמא • פנחס כוס חמי ליה השתא הכוא את מ' טאם על רישיהון דישראל ובינך חמא ליה חמא דיוקנא דמ' פתחה מליא דמא כיון דחמא ליה אמר הא ודאי סימנא דמ"ה מיד חטף לה אדכר עלה שמא מפרש ונחית להאי את לגביה ומה דכוס ר"ה אתנניך רמ"ה דדין ויקח רמא בידו וע"ד כתיב מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי דקני לשמא קדישא דכוו מחברין ליה ברשו אחרא • בתוכס מאי בתוכס בגין דכוס אלז ועאל בגו כמא אכלוסין כמא ברברן זמנא גרמייה למותא בינייהו אבל בתוכס בתוך מ' כוס הכוא קנא דקני • מ"ט מ' בגין דלחיי סימנא דמות איבי סימנא דמ' מלקיות איבי סימנא דד' מיתות ב"ד ומתמן סליק ונחית • נחית וסליק סליק למ' ונחית לד' • נחית מד' אינון ד' רוחין דמתפרשן מגו דכר ונוקבא ממסאבותא ובגיניהו ד' מיתות ב"ד ומתמן סלקין למ' וכיינו מ' סימנא ומאנין דמלאך המות ודא נטיל פנחס וקס בתוך מ' וע"ד ולא כליתי את בני ישראל

אמר רעיא מהימנא • השיב את חמתי מאי השיב את חמתי אלא ג' ממזנים דניכנס חד על ש"ד וחד על ג"ש וחד על ע"ז ואינון משחית אף וחייבא הוא (חמא דכוס) (ס"א חמא דכוס) טאם בעלמא אמר השיב את חמתי מעל בני ישראל ולא אמר מעל כסם דאינון ערב רב דאתמר ויפול מן הכס ביום הכוא בשלש' אלפי איש דכדי חוקימנא ושאילו לבוינא קדישא :

הוא דכתיב ויהיו המתיס במגפה • אשר מחו לא כתיב אלא המתיס מתים דמעיקרא כוו ובגין דאסתמרו ישראל וכל אינון זרעא קדישא אתמנון בלבו בגין דלא חסר אפי' חד מנייהו ועל דא כתיב ולא כליתי את בני ישראל מעל אחרנין דכוו ערב רב לא השיב ועל דא רשים קרא ואמר מעל בני ישראל ובג"ד אתמנון בני ישראל כמלקדמין וחדר לון קב"ה בדיה כגוונא דא בעובדא דעגל דכתיב (שמות לב) ויפול מן הכס וגומר • כל אינון מערב רב כוו ולאחזאח דלא כוו מבני ישראל מר כתיב לבתר (בס לר) ויקבל משה את כל עדת בני ישראל •

פנחס

שמות לה קחו מאתכם תרומה - ת"ח בקדמיתא כתיב
שם כה ימאת כל אים אשר ידבנו לבו כלא ככלל
כיון דאיון ערב רב עבדו דא ומיתו מנייכו
איון דמיתו בעא קב"ה לאתפייסא בכהדייכו
דישראל - אמר לון אתהבדו כלכו לסטר חד
הכ"ד ויקבל משה את כל עדת בני ישראל
בלחודייכו אמר לון בני ככון אגא בעי

אגס א לישרי עמכון חכא דיורא דיליוע"ד קחו
מאתכם תרומה מאתכם ולא מאתהר לא
בעינא דתהא שחפא לאחרנין כהדי ולא
בהדייכו ובג"כ כלכו אשתמיאו - אוף הכא
שמות כה הא איון מאיון גועא בישא כוו - ויהיו
המתים - המתים ודאי מתים ולא מישראל
ובג"כ מנה לון דכתיב שאו את ראש בני
ישראל ארימו רישייכו - ח"ר אלעזר אבא
כמה יאות כוא חי לא אשכחנא פלוגתא על

דא - ח"ל ברי אימא - ח"ל וכה כתיב
ויאמרו ישראל לבעל פעור ותנין דאתהבדו
ישראל כהדי"ה כלאידא דא דאתהבדו כב"כ
בקשטוי כהי אתהבדו ישראל לבעל פעור -
ח"ל אלעזר כהי כוא ויאמרו ישראל לבעל
פעור אלא אגא לא אמרית דאתדכו ישראל
מכהבא חובא אלא דאתדכו ממותא דלא
שריא עלייכו מותא - ח"ל וכה כתיב יקח
את כל ראשי העם וכווקע אותם ח"ל ראשי
העם ודאי ולא ראשי בני ישראל ומן העם
אית לן למילף כתיב הכא העם וכתיב הכא

ויאמרו העם - ויקבל העם - ויפול מן העם
שם חל ת"ח ויאמרו ישראל לבעל פעור ולא
פלחו ליה חל מן סיפיה דקרא אוכה דכתיב
ויאכל העם וישתחוו ולא כתיב ויאכל
וישתחו ישראל - אלא העם כיון דכתיב
ויאמרו ישראל מאי ויאכל העם - אלא
הכוא זרעא בישא כוו חובא דישראל
מכו
דלשתהפו בפנחס - פנ"י ח"ס - בתרין פנים אלין חס על ישראל דלא אתאכידו בחילא

פ"א דלשתהפו

ומה כתיב קחו מאתכם תרומה לוי' ולא
מערב רב דלא אתקריאו קהלה
וחבור עד דלשתהפו מנכון ערב רב כביכול
בזמנא דמתערבין בינייכו כאלו לא כוו גוי
אחד - ובג"ד קחו מאתכם תרומה ולא
מכותפו אחרא דלא בעינא לשחפא אחרנין
בני ובינייכו - ולא עוד אלא כד ערב רב
איון מעורבין בישראל מה כתיב י"היו
לריה לראש - וישראל בשר דמתעבדי מנייכו
אלין מה כתיב שאו את ראש כל עדת בני
ישראל - ולא עוד אלא דלמחר קב"ה אגא בעי
לדיירא עמכון כהכ"ד יועשו לי מקדש ושכנתי
בתוכם - ולא עוד אלא כד בני ישראל בגלותא
עלייכו אתמי' מי מעבד שאור שבעים' משכב-
וכה אוקמוס מארי מהני' בזמנא דערב רב
איון ראשים על ישראל כביכול כאלו
*עבדין שלטנו בקב"ה ויעלון במשפטי
ככביא ומזלי ובג"ד לווחין ואמרין י"היו אלהינו
בעלנו אדונים וזלתיך - ד"א פנחס וכו' :

קום

בזוינא קדישא ואפתח מלי קמי
שכינתא קס בזוינא קדישא ואמר
בבזורא קדמאח אתמר כהי - ת"ח פינחס
קאים קמי דינא תקיפא דיעחק וקס קמי
פריא דכתיב ויעמוד פינחס ויפלל ותעלה
המנפה בגין לאגנא עלייכו דישראל ובג"ד
כליל דא ודא בחושבנא פינחס כמנין ילחק
וככה לרין לדתהא מנין :

פתח

ואמר אליכו רחמא דמלכא עלאה
חזא מ"ס מן מות טאס באורא
חטף לה ושתף לה עם ר"ח דאיהו ילחק
ואיהו בחושבן פינחס ואשתלים כה רמ"ה
לכח חזא ו' מן מו"ה טס ברקיעא וחטף
ליה ושו' ליה ברמ"ה ואשתלים רומ"ה כה"ד
ויקח רומח בידו ואיהו במה יכל לחטוף תרין
חתוין אלין בתרין רוחין *דלשתהמו לעילא
דלשתהפו בפנחס - פנ"י ח"ס - בתרין פנים אלין חס על ישראל דלא אתאכידו בחילא

דתריוכו

מבו דכתיב (במדבר כה) וילמד ישראל לבטל וילמד ישראל לבטל דתרווייבו • וידקור את שניהם בתרין אחון מ"ו פטור • ח"ה וילמד ישראל לבטל פטור לא כתי' וכייו בקנאו את קנאתי בכוכם • ואמאי אשתתק אלא לבטל פטור קשטין ותוספא יכבו לבטל פטור ביהק בגין דילחק מסר גרמיה למיתא ובגין דא בלא דעתא בגין דפולחנא דפטור הוא למפרע אשתתק ליה ליתחק למכויו ליה עור • דמסטרט רמיה ולאפקא קמיה לואה רותחת • וכוהא דתרין טוהי דאילתא אשתתפי ביה אצרכס עיבדחתא אחי ליה ואשתתק מניה • וישראל כיון ויעקב • דאצרכס דרגיה חסד אשתתק בח"ס דחמו דא חשיבא דזולא דליה איכו וקלקולא דפנחס יעקב איכו פני' ח"ל (פ"ה יעקב איכו דליה דכא בע"ז כתיב (ישעי ל) לא תאמר לו פני' דפנחס) בגין דאתמר ביה (בראשית לב) ואינון בגין זולא דע"ז פרעו גרמייכו בלא כאשר עבר את פניאל *פני' ח"ל בגין דכד עלמא ידיעה ועל הכי כפר פנחס ובטל מותנא דכתיב איכו בדוחקא ואיה לדיק בעלמא מקיי על ברית ויכפר על בני ישראל • ומכ כתי' (בדף בקודם ע"ד): אבן אשתתפו ביה ובגייכו אמר משה בדוחקא דישאל (שמות לב) זכור לאצרכס ליתחק ולישראל

עבדיך • ובתלת אחון יח"ז מן אליכו זכר לה' מן הכניא ודא איכו אליכו ה' נביא *ואשתתק ביה ידוד " דזכר פנחס ביה בגין דקני על ברית זכר לברית ותרין יודין אינון יוד עלאה מן ידוד דכרת ביה לאצרכס בין " אצבעות ידין יוד' זעירא איכו מן אדני דכרת ביה בין " אצבעאן דרגלין ואיבי את קדישא דמתעטר' ברשימו עלאה • ודא אתרשים תמיד לעלמין איכו אות דשבת אות דתפלין אות דיומין טבין אות דשדי דרשים על מוזות ביהק ובשערין למכויו ביה רשימין ישראל גרעוטייכו בברית דלכון דאינון בנוי דמטרוניתא בנוי דסיכלא דמלכא קדישא ובאורייתא אינון רשימין באת " עלאה דאינון בני מלכא עלאה כמה דאוקמוה וכו' אתמר (דברים יד) בניס אתם ליי' אלכיסם ואות יוד דשדי איכו חוליא דשלשלת על קדולא דשד יגר ברע דלא למיק ליה לב"ז דעליה אמר דוד (מילים כב) האלה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי איכו נחש איכו כלב איכו אריה דעליה אמר דוד (שם י) יארוז במסחר כאריה בסכס • והנביא קרא ליה דוב הס"ד (איכה ג) דוב אורב הוא לי ארי במסחרים (פסלים מע) נמשל כבכמות • נמשל לכל חיון מסאבן דאינון דורסין אתמתיל לכל ב"ז כפוס חוביו • וכו' אתמר וכו' איכו כלב ונחש וחמור טוער • דמרכיבין עליה נפשא • ומיד דאשתמודע הכוא דרכיב עליה דאיכו חייבא עליה כתיב (בראשית מע) ויפול רוכבו אחור ורצא דמלכא (דברים כב) כי יפול הכולל ממנו ובגין דא אמר איוב (איוב יב) לא נופל אחי מכס ואדיק דרכיב עליה קשיר ליה בקשירו דרועין דתפלין אות תפלין דאיכו אות יוד דשדי חוליא על קדליה **ב** דתפלין שלשלת על קדליה וביה רכיב אליכו וסליק לשמיא הס"ד (מלכים א ב) ויעל אליכו בסערה כשמים וביה (איוב לח) ויען ידוד את איוב מן הסערה ובגין דא אוקמוה רבן דמתניתא עליה איזוה גבור הכושב את יצרו • ואיה למאן דמתהדר ליה חמור דלאו איכו מטער רוכבו ואלין אינון דמשחלדין בקל וחומר ובגין דא אתמר באצרכס (בראשית כב) ויחשב את חמורו ובגייכו אתמר על משיח (זכריה ט) עני ורוכב על חמור ובגין דא " מן שדי דאיכו חוליא דשלשלת מייכ *מפוזרין כל שדין ומזיקין ומיד דחזין ליה במזוזות דתרעין ברחין דכא אתמר (מילים קמט) לאסור מלכיהם בזיקים וכבדויהם בכבלי ברזל • כ"ש כד חזין לה באות תפלין על דרועין ורשימין ביה באות ברית בבשריהון (במדבר ה) והזר הקרב יומת ליה זר אלא יגר ברע דדמיא לכל חיון ועופין דורסין ובגין דא (איוב ד) זכור נא מי הוא נקי אבד דא פנחס דקני על ברית ואתרשים ביה דאיכו ברא דמלכא ומטרוניתא קני במחשבה חכי לאת " מן יכו"ס וקני בעוודיו וכה לאות " מן אדני וכו' איכו חכמה בראש וחכמה בסוף ובגין דאדם קדמאח כוב רשים בתרווייכו אוקמוה עליה רבן דאיכו ראשון למחשבה אחרון למעשה • אדכיי דאמר מלין אלין אתכסי מגייכו • אמר רבי

ר' אלעזר (למנצח) זכאח חולקנא דזכינא למשמע מלין מבני עלמא דאחי. ונחצורא קדמא לך אמור באומא' עלך אם הוא ברשותך ואי לאו אימא ר' פנחס בן יאיר. הוא טולא בטש בעיניו דר' אבא. וזי לא כח ידע קב"ה אי כח ברעותיך אם לאו. א"ל אם ליה גלוי מי גלוי לאחרני ובג"ד לכן אמור. וזו אחמר נחצורא קדמא (תהלים ס) מכתם לדוד סימנא דאחיאל ליה לדוד כד שדר ליואב לארס נכרים ולארס לוצה לאגחא כח קרבא אמר רעיא מסימנא שושן עדות דא סכדוהא דשכינתא דאחי שושן עדות דאחי סכדוהא דקיימא עלן וסכידת עלן קמי מלכא ודרגין עללין קדישין כהדס וסייעתא קדישא לתושבחהא. אמר ר"מ שושן עדות דאחי סכדין על ישראל דאחי אברים ואחי נשמתא עליהו איבו סיעתא דשמיא דאחמר כה (מלכים א ח) ואתה תשמע השמים. איבי סיעתא קדישא (ומנה תליא) דאחמר עלה תניא דמסייע לך (במדבר כד) איתן מושבך ושים בסלע קנך. איתן תני"א תמן קנא דנשרא עלאה ואיבי שכינתא ועלכ אחמר (דברים לב) כנשר יעיר קנו על גוזלי ירחף דאחי סכדין וכל דבור ודבור דנפיק מפומי דהוא תני"א דאפיק זיב לשמא דידוד בין באורייתא בין בלוחא בין בברכה בין בכל פקודה ופקודה מה כתיב זיב יפרוש כנפיו כהוא נשרא דהוא דבור דבי יח"ה יקחיו יסאבו על אברתו מאי על אברתו על הכו' אבר דכ"ה (ס"ה דהכו' נשרא) דבי מנ"י דוד אחקרי אבר דשכינתא צנ"ד יסאבו על אברתו יסאבו כגון (במדבר ו) יסא דוד פניו אליך ומאי ושים בסלע קנך. אלא אמר דוד עליה (שמואל ב כג) יי' כלני ומלודתי. אף הכי הנא דאחי זיב הלכך תקיפא כסלע דליה פטיש יכיל לפלל איה בכל קושיין דעלמא כהאי איבו מקנא נשרא. וכל תנאים אחקריאו קמי דליה. ובגין דא (דברים כג) כי יקרא קו לפור לפניך בארץ מקרה זמנא חדא כאושפיזא ואכסנאי דאזמן לפוס שעתא צבי אושפיזא ואית דאחי סכדין במתניתא דלחן דירכ לשכינתא ה"ד (שמואל ב) ושמרו בני ישראל את השבת וגו' לדורות. לדרתם חסר לשון דירכ ואית מארי משנה דתורתם אומנותם דלא זמנא שכינתא מנהון כל יומיון אכל אלין כי יקרא קו לפור לפניך בהון שכינתא בארץ מקרה זמנין שרייא עליהו ואשתכחת עמכון וזמנין לא אשתכחת עמכון וזמנא דמנא זמנין דאשתכחת עמכון לא תקח האם. וזמנין דלא אשתכחת עמכון שלח תשלח את האם. אפרוחים אלין מארי משנה. או צינים מארי מקרא. באלין דלא קבעין למודייכו שלח תשלח את האם. אכל באלין דקבעין למודייכו לא תקח האם על הצנים. ואית מארי הלכות דמניין לכבדיה ה"ד (דניאל יב) ומלדקי הרבים ככבדים לעולם ועד. לאו ככבדי דאחמר בהון (נחמיה ע) וכל זכאם יבול אלא כאינין ככביא דעלמא דאחי דאחי סכדין לעולם ועד קיימי תדיר. (כאש"ט ח) ויאמר אליהם נעשה אדם בשר דאשלימו לעבידתייהו כל אומן ואומן אמר לון קב"ה אומנות' חדא אית לי למעבד דיכא שותפא דלגנא אחצורו כלכו כחדא למעבד זיב כל אחד ואחד מחולקא דיליה ואנא אשתתף עמכון למיכב ליה מחולקא דילי וקיימי נעש' אדם בללמנו כדמותנו ואוקמוהו רבין דלית אדם אלא ישראל ה"ד (יחזקאל לד) ואתן לאני לאן מרעיתי אדם אחס. אחס אדם ולא עכו"ם ובג"ד (תהלים קמ"ג) ישמח ישראל בעושייו: **אמר** בוצינא קדישא ודאי כהוא תנא דאחטמר בסלע דחויא אמר דא דכתיב זיב איתן מושבך ושים בסלע קנך דתלת אבהן נקראו איתנים ורביעא איתן מושבך דבי מתישבא הלכך דאחמר כה הלכך למשה מסיני דאחי אחפשט על שתיין רבוא ד ישראל וזהיר לון באוריית' כשמשא (לפי' ארץ) דאחכסי בליילא וזהיר לכל ככביא ומולי. ולית ליליא אלא גלותא ואיבו (ישעיה כ"א) שומר מה מליה שומר מה מליל ואחגליה ביממא דאחמר (כאש"ט מד) הבקר אור בקר דאברהם דאחמר זיב (שמואל י) ובקר ורציתם את כבוד יי'. (רות ג) הי יי' שכבי עד הבקר. אדכבי כה רעיא מסימנא נפיק מהכוא סלע ואמר בוצינא קדישא מה מועיל לי לאחטמרה מקמן דהא לא שבקנא אחר דלא עאלית לאחטמרה מקן ולא אשכחנא אי הכי לית לי לאחטסייא מקן א"ל בוצינא קדישא בשר דאחמר נעשה אדם בללמנו כדמותנו מאי ניכו דאמר לבתר ויברא אלהים את האדם בללמו א"ל מה דאוקמוהו על דא מארי מתניתין דמנהון כו אמרין יברא ומנהון אמרין לא יברא קב"ה ברא ל' דכתי' ויברא אלהים את האדם בללמו. אמר ל' אי כבי

איכו לא יכיז חולקא ביד חד מנייכו ולא אחעביד בדיוקנא דלכון אלא באיקונין דמלכא
 בללמו כדמוחו דאיכו ללס דמות חכמיתו אמר הכי אשתמוע. אמר ח"י. אלא אלא חמיני
 דאחברי בכלא ואשליטי על כלא ואי כוכ יכיז כל חד ביה חולקיס בזמנא דהוה כעסיכ
 עליה כל חד כוכ נטיל חולקיס מניה כי במח נחשב כוכ. אלא קב"כ ברא ליה (כל חד וחד)
 בדיוקניס דא מלכות קדישא דאידי חמונת כל דבא אסתכל קב"כ וברא עלמא וכל ברין
 דברא בעלמא וכלל בך עלאין ותחאין בלא פרוד כלל וכלל בך עשר ספירין וכל שמכון וכנויין
 וכוויין ועלת על כלא דאיכו ארון על כלא ולית אלדא בר מניה ולא אשתכח בעלאין ותחאין
 פחות מיני. בגין דאידי קשר דכלכו שלימו דכלכו לקיימא בך ומלכותו בכל משלה. ובגין
 דלא אשתכח עלת על כלא בעלאין ותחאין פחו' מנה אפילו בחד מנייכו אחקריאח חמוני

דברים ד

במדרש יב

נשראל ומסטר' דעלת על כלא אחמר בך כ"י לא רחית' כל חמונה אבל מסטר' דשאר ברין
 אחמר בך י' חמונות יי' יביט' אחא בזוינא קדישא ושאר חברייא ואשתחטו קמים ואמרו
 ודאי כען לית מאן דיכיל למיטג מניה חולקיס דלא יכיז ביה חולק' חד בעלמא אלא
 בורא עלמין עלת על כלא וביה חליא ענשיכ או אנריס ולא במלאך ושרף ולא בשום בריה
 דעלמא ובגין דא חוקמוס רבנן דמתניחין במשתק שס שמים ודבר אחר נעקר מן העולם
 מיד דשמע מלין אלין דאר"ש בזוינא קדישא חדא ר"מ (ס"א דאר"מ בזוינא קדישא חדא)
 וכל חברייא בריכו ליה ואמרו ר"מ אי לא כוכ אחי ב"נ בעלמא אלא למשמע דא דיי .
 זכאח איכו מאן דאשתדל בגלותא בתרחא למדע לשכינתא לאוקיר לה בכל פקודין

בראשית כב

ולמסבל בגינה כמה דוחקין. כמה דאחמר אגר'א דכלה דוחקא י' שכיב במקום הכוא אס
 יס כ"ב חותיות דאורייתא אידי שכיב עמיס מאן י"ש חכמה מאין דבאחר דשכינתא
 עלאח חמן חכמה חמן ובגין' אחמר י' להנחיל אוכבי יס והיינו י' עשה חסד לאלפים לאוהביו.
 מסטר' דאשת חסד. ויש דאידי חכמה ליצינא דכדי חוקמוס הרואה להחכים ידריס
 ובגין דא להנחיל אוכבי יס. תא חזי ברין סחימין במדות דקב"ה הכיא מדא דמשחלדין בך
 ודכרין בך עלה אחמר במדא שאדם נמדד בך מודדין לו ושבעין אנפין לאורייתא. וכאי

זכ

איכו י' בכל המקום אשר אוכיר את שמי. תוכיר את שמי מצוי ליה אלא בכהיא מדא זכ

דאוכיר את שמי בכהיא מדא אבא אליך וברכתך. ער פי הגורל תחלק נחלתו בין

קלל

רב למעט. ר' יבודה פתח ואמר י' דעתי כי כל אשר יעשה האללים הוא יכיה לעולם קלל

עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע וגומר. שלמה מלכא דחכמתיס יתיר על כל בני

עלמא לא ידענא כי כל אשר יעשה האללים הוא יכיה לעולם ואיכו אמר ידעתי מה דלא

ידע בר נש אחרא אלא ודאי שלמה מלכא חכמתיס סלקא על כל בני עלמא ומא דאיכו

ידע לא ידעו כל שאר בני עלמא. ח"ה שאר חמוני דעלמא כד איכו עביד עבידתא

אשגח ביה ואסתכל זמנא ותרין זמנין ועביד ליה ולבחר אוסיף עליה או גרע מניה

וקב"כ לאו הכי אפיק עבידתא לחמנו מתכו דלית בך ממשות כלל ואיכו ממש אשתקן

בראשית א

כדק' יאות ולא אלעריך לאוספא ולאגרעא מניה בגין כך כתי' יורא אליס את כל

אשר עשה ובהם טוב מאד. תו כל אשר יעשה האללים לתקונא דעלמא ודאי הוא יכיה

לעולם. ר' יתחק אמר אי הכי מכו והאללים עשה שייירו מלפניו. אלא האי קרא הכי

אוליפנא וכוא רוא עלאה בין חכמה האי קרא הכי מצעי ליה. כי כל אשר עשה

האללים הוא יכיה לעולם מהו כל אשר יעשה והא כתיב מה שיהי כבד הוא ואשר
 להיות כבד הוה ואת אחרת כל אשר עשה אלא מקרא אחרא אשתמוע. כתיב י' עין לא ראת
 אללים וזאתך יעשה למחכה לו יעשה עשית מצעי ל' למחכה לו לך מצעי ל' אלא אחר
 עלא' הוא דנניד ונפיק ואדליק בזוינין כלכו לכל עיבר ואקרי עול' כב' ומניה נפיק חד חילג'
 לאשתקא

לאחשקיא ולאחקני' ודאי חילנא עלאה ויקרא הוא על כל שאר חילנין ודא חוקמא
 ודכוא עולם דבא דנגיד ונפיק. אחקין ליה לכאי חילנא תדיר חשק ליה ומחקין ליה
 בעצידתיה מעטר ליה בעטרין לא פסיק מבועי מניה לעלם לעלמי עלמין. דכוא
 חילנא תליא מכיממותא ביה שריא מכל שאר חילנין קיומא דכלא ביה ועל דא כתיב כל
 אשר יעשה האלכים הוא יכיה לעולם ודאי הוא ביה הוא כוח וכוא יכא עליו אין
 דכיה י' לבוסיק וממנו אין לגרוע ועל דא באורייתא כתיב י'לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו
 דחילנא דא דאוריית' הוא ואחר דא אחקין האלכים תדיר. האלכ' סחם דא גבור
 יעשים מ' מאין סוף ומאין חקר כד"ה י'אין חקר לתבונתו. האלכ' ולא אלכים. וע"ד עשה
 יעשה תדיר כמבוע דלא פסקן מימיו לדרי דרין בגין כך כתיב ודאלכ' עשה שייראו
 מלפניו. אחקין ליה לכאי חילנא בתקוה שלים דאחיד לכל סטר עילא וחסא בגין
 דייראו מלפניו ולא יתלפון ליה בתלופא אחרא לדרי דרין. א"ר אבא ודאי שפיר קא
 אמרת. אבל חו אית לאסתכלא בקדמיתא יעשה ולבתר ודאלכים עשה מכ בין כאי
 לכאי. אלא (תדיר) ודאי יעשה ואחקין לכאי חילנא דלא פסקן מימיו לדרי דרין ולבתר
 עשה. מכו עשה אלא עשה האלכ' חילנא אחרא לתת' מניה ולא יעשה ככאי דכאי חילנא
 חתאה עבד ליה ואחקין ליה בגין דמאן דיעול לאחלא עלאה יעול דברו וישכח לאחלא
 חתאה וידחל למיעאל אלא דקא חזי ח"ח דכאי נטיר פתח' הוא ועל דא אקרי שומר
 ישראל ודא חילנא חתאה עשה אחשק' ומחן מאחלא דלעילא וע"ד לא כתיב יעשה
 אלא עשה מ"ט שייראו מלפניו בני עלמא ולא יקרבון ליה אלא חילנא דיתחזון לקרבא
 ולא אחרא ויסתמרון בני נשא ארחי דאורייתא ולא יסטון ליימנא ולשמאלא. ח"ח על
 דכאי חילנא דכל חילוי ביה שריא אמר דוד י'אחם תומיך גורלי מכו גורלי דא עדכא
 דאחיד ביה דוד מלכא וע"ד ח"ח בגורל כתיב. וכן הוא ח"ח י'. וימת שם ח"ח י'
 ח"ח כ' ביה בגורל כתיב *אבא חולקון דאיתון דמשתדלין באורייתא יומא וילי וידעי ארחי ואיתון
 ח"ח י' אבלי בכל יומא מוזנא עלאה כד"ה י'הכחם תחיה בעליה דכא אוריית' דלעילא מאחר
 דא אחון ודא אחר עליהו הכה עבדי יאכלו :

יחזאל א' אבא פתח ואמר י'ויכי קול מעל לרקיע דא קול דאחיד לכאי רקיע ואשתקא
 בכהים ודא הוא י'זכר עשה לנפלאותיו וככוא רקיעא קאים עליהו על חילנא
 חיוון ודא הוא דאכרי בשני להבדיל בין מים למים ודא חוקמא דשבע רקיעין לעילא
 לעילא. ודאי וילון חיון משמש דכא ליה מדיליה אלא מכ דוכבין ליה ומכני
 ד"ה א' ב' ביה אחרא דא הוא רזא דכתיב י'זעצעי כניתי לביא אלכי. ודא מכנים שחרית
 ומוליד ערבים דכא בלילא אפיק חילוי לכל סטרין ושלטא על חילנא חילין ואכלוסין
 בכהים י' ובשחר' כניס לבלאו ואטיל לון לנקביהו ולא שלטין דכא בקר כיל כלכו כד"ה י'אגיד צבקר
 חסדך ואמונתך בלילות. ודא חוקמו' וקול אית על האי רקיע מניה חילנא האי רקיע בשעתא
 דכאי קול אחר כלכו אכלוסין לא גטלין וליא ככו רשו אלא למיקס דוכתיסיו ואקריבי
 חילוסין ומחבאן להכוא טיבו דנגיד להכוא רקיע ויחברון בניסוע וע"ד חיון מעל לרקיע
 אשר על ראשם. ח"ח רקיע אשר על אבן ספיר דמות כסא כמראה אבן ספיר דא
 אבן ישראל ודא הוא רזא דכתיב י'וגללו את האבן וגו' חד אבן נחת' מלעילא כד בשו ישראל
 למירת ארעה וכתיב ביה גורל. ואיכו אמר דא לפליא ודא לפליא ודא אבן הוא מתחות

כרסייא דמלכא נחתא . ודאי משם רועה און ישראל כתיב בניי כך ע"פ הגורל כרסית מע
 ודאי חלק נחתו . **רבי** יחזק ורבי יהודה כו אולי מאוסא ללוד פגע בכו ר'
 אלעזר רכשו אבתריה אמרו ודאי נריט אבתריה דשכינתא . עד דמטו לגביה
 אמרו ודאי נשתתק בהך ושמע מלך הדתא . פתח ואמר שמעו אלי רודפי דק
 מבקשי וגו' שמעו אלי רודפי דק איוון דאולין בתר מבימותא רודפי דק ודאי איוון
 ובקשי ה' אי בעיתו למנדע מבימותא ולאחדא להאי דק לא חסחכלון ב
 בלחודכא כשאר בני עלמא דגרמו מיתא לגרמייהו על דא אבל הביטו אל אור חולבתא
 ואל מקבת בור מוקרתא . **רבי** חייא כוכ אולי למחני לר' אלעזר וכו' עד אשרי אדם
 עז לו כך . חוספתא הוא וכבר נדפסה בפרשת לך לך דף פט ע"א . ואלו החלופים
 מלאתי בין הכתוב בהעקא אשר לפני לבין הכתוב שם . ע"כ ז"ל ואמר אמאי אחסין
 דוד מלכא מלכותא דאיו' שם במקום דדוד ז"ל שלמה . דף 5 ז"ל קלא דכוכ אמר
 אי קדישא הביאני במלך חדיו בכל איוון אדרין דכבא דאנפין עולימא קדישא
 אחמסרו בידים כל מפתח דבניך ובחייך קדישא כל חילי שמיא גילא ושמיחא כך
 ודחילו . במקום אולי ז"ל תיבו חמן . (ובכר נחמן) :

צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי וגו' . כתיב הכסף לוי בעולות שוואל א טו
 וחכים כשמוע בקוליו וגו' לית רעותא דקב"ה דיוחב בר נש ועל חוביה יקריב
 קרבן אלא קרבן דאיו' בלי חובה דא איו' קרבן שלים ואקרי שלמים וקרבן תמיד
 אוק' כזי ואע"ז דמכפר על חובין : **רבי** אבא פתח אצחי אלוים רוח נשברה וגו' . תלמיד נא
 האי קרא אוקמוס דרעותא דקב"ה לא אחרעי בקרבן דב"י . על חוביו אלא רוח
 נשברה . ובני נשא לא ידעי מאי קאמרי וכזי שמענא מבויגא קדישא דכד אחי ב"י
 לאסתאבא בחוביו אמשיך עליה רוח מסטרא דמסאבא ואסתאבא על ב"י ושליט עליה לכל
 רעותיה . וכהוא סטרא מסאבא אסתבר בחוליה ואסתקף ושליט עליה לרעותיה . אחי
 ב"י ושליט עליה לאסתכא . מדכאין ליה בזמנא דכוכ בי מקדשא קיים אקריב
 קרבניה כל כפרה דיליה תליא עליה עד דאחרט וחבר להוא רוח מזו גאותא
 דיליה ומאין ליה ודא הוא תבירו דהוא דרגא דמסאבא וכד אסתבר הכוא רוח
 מסאבא וקריב קרבניה דא איו' דאסתקל ברעוא כדקא יאות ואי לא אסתבר הכוא
 רוח לאו קרבניה כלום ולכלבי אחמסר דכא קרבנא דא לאו דקב"ה אלא מכלבי
 ובג"כ אצחי אלוים כדקא יאות הוא רוח נשברה דיתבר הכוא רוח מסאבא ולא
 ישלט . ועל דא מאן דיתבר ליה כדקא יאות עליה כתיב רוח הו'ך ולה ישוב . ליוכי כס עז
 הכוא גברא באבטחותא דלא יתוב לגביה לעלמין כס"ד ולא ישוב . לב נשבר ונדכר
 הכוא גברא דלא אסתאבא ולא אסתעג בענוגין דעלמא אלוים לא תבז ביקרא איו'
 לגביה . **צו** את בני ישראל . מאי זו דא ע"ז . בנין דלא ייעול גרמיים לאסתאבא כ"י פ
 ברוח מסאבא דאיו' ע"ז ממש . ר' אלעזר פתח אבאחי לגבי אחותי כלב וגו' . האי
 קרא אוקמוס אבל אית סתרים בקרבנא (ס"א שית סדרין דקרבנא) הכא וכלא
 אסתר . א"ל ר"ש יאות הוא דשרית מלה וסתמת אימא (ס"א נסתמת אחאי)
 אמר בנין דחמינא בספרא דמוך מלה ואוליפנא : אמר אימא הכיא מלה דחמיית

פנחס

א ושמעת
דקרבן וזריקתו

ושמעת • אמר כלא חד מלכ קב"ס אמר דא בנחתי לגני בגין דכל קרבנן דעלמא כד
סלקין כלבו עיילין לגו גנחא דעזן בקדמיחא רזא דכ"י וסיאך בקדמיחא ושיחותא
דקרננא בשעתא דב"ג אודי חטאי עלב * ונכיסו וזריקו דדמיס על מדבחא • השתא
חית לאסתכלא ביאך חינון רוחין קדישין אחסנון מהאי ומ"ט דקרננא דבסמכ וכה
יתיר כוכ סניא להבדל ב"ג כסוא רוחא ולאחבא בחיובחא מ"ט נכיסו דבסמכ
ולאוקדא לים כסורא דמדבחא • אלא רזא כוא בגין דחית בסמכ דרבישא על אלף
טורין ואלף טורין אכלת בכל יומא וכלבו אקרין בסמות כסריי אלף ועל דא חינון
דחית בעירא אכיל בעירי וממס כוו מאשא וכלבו להיך לון כהיא בסמכ בלחובא חדא
דכ"ד ר"י ח"כ אלא כד אש אכלב כוא אל קגא • וכל מיא דירדן דאמלא בשית שנין היא
אזב מ עבדת לים נמיטא חדא כד"ד יציטח כי יגיס ירדן אל פיו • סחרא דמלכ חמיירא
דכל בני עקרא ויסודא לכני בעירי דלחתא בגין דרוחא מנייכו מתפשטא (ס"א דרוחא
דבעירי מנייכו מתפשט) לתחא ואלחיייר כסוא רוחא לתחא דבעירי וכד חב ב"ג חייית
בעירא לקרבנא וכסוא רוחא דבעירא דא סלקא ותב לאתריס ומתפשט כסוא רוחא
בכלבו וכל חינון דזינא דא מתקרבין וחתין ואתכניין מכסוא חלבא ודמא דכסוא
לבושא דרוחא דא דכא מסטרא דילכון כוכ (בגין) כסוא רוחא (דילכון) זלכון
אתכנון וחתנו ואתעבדון סניגורין על כסוא ב"ג ועאל דדך ושט כמס דאחמר ובג"ס
מחני כג קרבנא מן כבסמכ • אר"ש בריך ברי לקב"ס עלך אחמר י"שמח אביך ואמך ותגל
יולדתך • ישמח אביך דלעילא ואמך דא כנסה ישראל • ותגל יולדתך דא כרתיה דר'
פנחס בן יאיר חסידא • אלעזר ברי חיימא כא קורננא דבסמכ קרבנא דעופי מאי
דכתיב יואם מן הסוף עולה קרבנו • ח"ל לא חמינא חבל לאסתכלנא מהאי מלכ
דבסמכ מלכ דעופי ולא אחרא ולא חיימא בגין דלא חמינא ועד כען לא שמענא ח"ל
אלעזר יואת אמרת חבל רזא דקרננא סחרין כגיאין חסין ולא אחסמסו לנלאה כד
לזכאי קשט דרזא דמאריסון לא אחסבי מנייכו • סחרא דקרננא דא חיוכו סחרא
לאינון מאנין (ס"א חיון) קדישין • ד' דיוקנין חקוקן ככסא ודא חיוכו כורסייא ופרנסא
דמלכא קדישא • פני שור • פני נשר פני אריס • פני אדם • פני אדם דכליל לכלבו וכל
אנפין מסתכלין אלין לאלין ואתכלילין אלין באלין ומנייכו מתפשטן לכמס סטרין ורבוון
עילא ותחא דחית לון שיעורא ומניינא וחשבון פני שור מתפשט לבעירי רוחא מניס
לארבעס זנין ואתכלילין כחד ואלין חינון פריס וכבשיס ועטודיס ועיס ואלין קיימין
לקרבנא ובגין דמנכון כוו חינון חייילין קדישין דמתפשטי מהכוא פני שור מתקרבין
ליסודא דילכון ואתכנון מהכוא יסודא ולבושא דלכון ואי לא דכוי לבו יסודא דכאי
עלמא לא מתקרבין חסין • כגוונא דכוי ייחא לשכינתא קדישא מרוחיוון דלדיקייא
ואתקריבת לקבלא רוחא דכסוא זכא ואתכנא מניס בגין דמנכ כוכ כסוא רוח • כך
אלין אתכנון מסטרא דיסודא דילכון ואתכנון מהכוא לבושא דמתקרבין לים (ס"א
דכא) רוח מלבושא (ס"א כך אלין מתכנון מהכוא לבושא דמתקרבין מסטרא דיסודא
דילכון דכא חלבא ודמא לבושא) דרוחא דילכון כוכ ובג"ס אתכנון מנייכו • פני נשר
התפשט לעופא רוח מניס ושור כתרין סטרין חיוכו ורזא דא ועוף יעופף כתרין
רוחין ובגין כך התפשט ונתחא (ס"א ושור כתרין סטרין חיוכו ימינא ושמאלא ורזא
דא ועוף יעופף ובג"ס כתרין רוחי מתפשטי מיניס ונתחי) מימינא ושמאלא
קרננא דעופי מכל כסר דכיא לא אתקריב אלא יונס ותרוריס דחינון בקשט לאזונייכו

א הנהגות של
תורים
סוף
שפיעה

מכל שאר עופין והם נרדפין ולא רודפין ומימנא דא לדא נוקבא לבד וזוג וע"ד קרבנא
מנייבו ונחתי ומתקריב אינון רוחין קדישין ואהכניין מיסודא ועקרא דילכון . ואי תימא
כיך אחפשט עזיר מכאי יונא או " משפיעה דא לכמה סטריין היילין דלית לון שיטורא
או מן בעירא דהא אוק ככי . ת"ח חד שרגא דקיק דליק תתמליא מייס כל עלמא חו
אעא דקיק אדליק לברבא . עד ככא קרבנא מתהרין סטריין דחקוקין בכסא . השתא איה
משאל ד' דיוקנין אינון דחקוקין בכסא . מ"ט לית קרבנא מאהרינן אלא ודאי מכלבו
איה קרבנא . אריה חקוק בכורסייא בשעתא דקרבנא שלים אריה נחית ושאל באבא
ואכיל ואהכי מתמן . אדם חקוק בכורסייא אדם עקרא דכלא ומקריב תמן רוחיה
ונשמתיב . ואדם עלאח אהכי מאדם תתא וכל זינא תתקריב לזינא ואהכי מניב מדליות
ממש ומיסודא דליות . ואי תימא כה אריה דלית ליה יסודא לתתא בהכא קרבנא אריה
בלי כלבו דהא לימנא חוי ובג"א אכיל כלבו וכל שאר לא אכלין (ס"א מניב) מזינא
בגין דימנא הוא הא כל ד' דיוקנין דחקוקין בכסא . מתקריבין לקרבנא ובג"א חוי קרבנא
שלים . וכד תתהון מעקרא ויסודא דילכון כדון נחת רוח לאדלקא בזינין עלאין . ככי
ליזאי וישראל יכבי (ס"א אינון) יסודא ועקרא לאינון דרגין עלאין דילכון וכל דרגא
יכבי ליסודא ד' דיוקנין בכורסייא בקדמיתא כדאמרן זינא לקבל זינא ומתקריב אינון
בקדמיתא זינא לזינא . פני שור כלבו פנים דמתפשטן לאינון זינין כדאמרן כלבו
מתקריב לעקרא ויסודא דילכון . פני נשר כדאמרן . פני אריה כדאמרן . פני אדם
דמקריב רוחיה ונשמתיב מתקריב לגבי אדם עלאח . ככא דמיחד שמא קדישא מתקריב
לגבי ככא עלאח . הכא דעאל לזית קדש כדשמים ואתקריב דא ואדליק בתקוניא
בזכירו דאנפין (ס"א דתאון) לקדמות ככא דלתתא . ליזאי די מגני בחדוב הכא סטרא
דילכון חדי ואהכיר אנפין ישראל דקריב (ס"א דקייט) על קרבנא בללותא דהא ללותא
על כלא כוכ . אהער לגבייכו ישראל סבא (ס"א עילאח) סתמא (ס"א חוטמא) קדישא
ואהכיר אנפין כל זינא לזינא וכל מלא בחר יסודא דליות אולא ואהכיר דרגין תתאין
לדרגין עלאין ואע"ג דכלבו מתהרין ואהכיר דרגין דחקוקין בכסא לגבי דרגין דארהא
יסודא דילכון ואינון דרגין עלאין דמטמון כלבו מתהרי ומתקריב לסטודא ונחתי
אבל לית רשו לחד מנייבו למיכל לא לדרגי עלאי ולא לדרגי תתא ולמתהני שום הנאח
ולא לאושיט ידא בקרבנא עד דמלכא עלאח אכיל ואהכיר ויכבי לון רשו לבתר דיכב לון
רשו כל חד וחד אהכיר ואכיל (כדקא יאות) וזיינו דכתיב "אריה מורי עם בשמי אלן זר" ^ס
אינון דרגין עלאין . מורי עם בשמי אכלי ואהכיר כדקא יאות (ס"א דא דרועא ימנא
ירכא שאלא) . אכלתי יערי עם דבשי דא יעקב ברחל דא אכילה כדקא יאות . שתי
יני עם חלבי דא דרועא שאלא בירכא ימנא הא כלבו דרגין (ס"א קרבנין) עלאין
אהכיר בכו מלכא קדישא בקדמיתא ודא מיכלא דליות והנאח דליות . עד הכא מיכלא
מלכא עלאח בקדמיתא מכאן ולהלאה יכבי רשו לד' דיוקנין דחקוקין בכורסייא ולכל
אינון דמתפשטן מנייבו לאהכיר ולמיכל : כה"ד אכלו רעים שחו ושכרו דודים .
אכלו רעים אלן אינון ארבע דיוקנין דאמרן . שחו ושכרו דודים כל אינון דמתפשטי
מנייבו וכלבו אכלי ומתפשטי ואהכירן כדקא יאות ואהכירו אנפין ועלמין כלבו בחדוב

וכל חד וחד בין דרגין עלאין וצין דרגין תתאין ציטודא דילכוון מחקרצין ומתכנין. דא
 איבו רוא וסתרא דקרצנא כדקא חזי. אחו ר' אלעזר ור' אבא ושאר חברייא ואשתתחו
 קמיה. ח"ר אבא אלמלא לא התמסר אורייתא בטורא דסיני אלא דאמר קב"ה הא בר
 יוחאי אורייתא וסתריין דלי דיי לעלמא. ווי כד הסתלק מן עלמא. מאן יכיר בוייתא
 דאורייתא כלא יתהקך מכסוה יומא דכא עד דייתי מלכא משיחא לא ליהוי דרא כדרא
 דא דר"ש שארי בגויס. **אמר** ר"ש על רוא דא אסיר ליה לב"ז לטעום כלום עד
 דייכול מלכא עלאה ומה איבו ולותא. כלותא דב"ז כגוונא דא בקדמיתא מזמנין לדיוקנין
 דחקיקין בכורסייא על אינון בריין דמתפשטי רוחין דילכוון על עופי ובעידי לקרצנא בריין
 סבלס קד דרוחא דילכוון יסודא כהאי עלמא מנייבו וביינו ימס רבו מעשיין יי. דא בריין דאתחזין
 לקרצנא רוחא דילכוון מתפשט עלייכו ארבע דיוקנין מזמנין על קרצנין אלין וביינו דקאמרן
 ובאופנים וחיות הקדש וכל אינון חיילין אחרנין דקא מתפשטי מנייבו ולבשר ככנא רבא
 דכניס דקא מייחד שמה קדישא ביינו אהבת עולם אהבתנו וכו'. יחודא דקא מייחד ביינו י"ש מע
 ישראל יי אלהינו יי אחד. ולבשר ליוראי דקא מתערי לבגונא ביינו וזכי אס שמוע וגוי
 השמרו לכם פן יפתה וגוי. דא בגונא דליוראי בגין לאסתרא סתרא (ס"א) לאתערא
 סטרא) דא בקרצנא דא ולבשר ישראל דא אמת וליצי ונכון ישראל כבא דקיימא על
 קרצנא (ס"א קרצנא עלאה הא דרגין) דאיהי י' דרגין עלאין פנימאין דכלא קיימא על
 פתורא. אכל לית רשו לחד מנייבו למיכל ולאושיט ידא לקרצנא עד דמלכא עלאה אכל
 וביינו ג' ראשונות וג' אחרונות כיון דאיהו אכל יכיב רשו ל' דיוקנין ולכל אינון סטריין
 דמתפרשין מנייבו למיכל. כדן אדם דאיהו דיוקנא דכליל כל שאר דיוקנין מאדן
 ונפיל על אנפיו ומסיר גרמיה ורוחיה לגבי אדם דלעינא דקיימא על אינון דיוקנין
 דכליל כל דיוקנין לאתערא ליה עליה כדקא חזי וביינו י' אליין יי נפשי אשא לאתערא
 ס"א הנה *דיוקנין אחרנין וכל אינון דמתפשטו מנייבו (תכלא לדוד) וביינו יביעו י' ירנו. יאמרו.
 ידברו. וכלכוו אכלין ואתחניין כל חד וחד כדקא חזי ליה מכאן ולהלאה לימא ב"ז עאקו
 דיליה ביה (ס"א דלביה) ה"ד ייערך יי ביום לרב (עאקו) כעוצרתא דיתבא בעאקו
 לאתפכא כלכוון סניגורין עליה דב"ז. וע"ד כתיב אשרי העם שכבס לו וגו' :
ר"ש הוה אזיל לטבריא פגע ביה אליהו אל שלמא עליה דמר אל ר"ש במאי קא
 עסיק קב"ה ברכיעא. אל בקרצנות עסיק ואמר מלין חדתין משמך זכא
 אנת ואחינא לאקדמא לך שלם ומלך חדא בעינא למשאל מנך לאסכמא במתיבתא
 ש"ר דרכיעא. שאלתא שאילו עלמא דאתי לית ביה איל' ושתיב ובה כתיב באתי לגני אחותי
 בלה וגו' אכלתי יערי עס דבשי וגו' : מאן דלית ביה אכילה ושתיב איבו אמר אכלתי
 יערי עס דבשי שתיבתי ייני עס חלבי אר"ש וקב"ה מאי קא אתיב לון אל אמר קב"ה הא
 בר יוחאי יימא ואחינא למשאל מנך אר"ש כמה חביבו חבב קב"ה לבנסת ישראל ומסגיאו
 דרחימו דרחיס לה שני עובדוי ממס דהוא עבד. דאע"ג דלאו אורחוי צמיכלא
 ומשתייא בגין רחימותא אכל ושתיב הואיל ואתא לגבה עבד רעותה. כלה עיילת
 לחופה ובעת למיכל לית דין דייכול חתנה צהדא אע"ג דלאו ארמיס למעבד כתיב.
 ה"ד באתי לגני אחותי בלה הואיל ואחינא לגבס ולמייעל צהדא לחופה

אכלתי ועירי עם דבשי וגו' • וילפינן מדוד דזמין לקב"ס ושני עובדיו ממנו דארחיו דקב"ס
 לקב"ס קביל ועבד רעותיה זמין למלכא ולמטרוניתא כהדריה כה"ד יקומה יי' למנוחתך הכלים קלב
 אחא וארון עץ • מלכא ולמטרוניתא כהדריה בגין דלא לאפרשא לון שני מאנין ושני עובדין
 למלכא כה"ד יכביד ילבשו דקד וחסידיך ירגו בעבור דוד וגו' כהניך ילבשו דקד לוייך שם
 מצבי ליה דהא דקד מסטרא דלויא איבו • וחסידיך ירגו לוייך ירגו מצבי ליה דהא
 דקד חמרה בלויא יניכו ואיבו שני ואמר כהניך דאיון מסטרא דימינא א"ל
 קב"ס דוד ללו אורח דילי הכי • אמר דוד בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיח • תקווא
 דמנא תקינת לא תשב ליה • א"ל • דוד הואיל חמינת לי אית לי למעבד רעותך ולאו
 רעותי • וילפינן מהאי אורחא דעלמא דמאן דמזמן לאחרא הכוא דאחי לגביה אית לי
 למעבד רעותיה אע"ג דלאו אורחיה בכך • כך יויקח מאבני המקום וגו' הואיל ואתא
 חתן לגבי כלב אע"ג דלאו אורחיה למשכב אלא בכרים ובסחות ואיבי יכבה ליה אבנין
 למשכב כלא יקבל ברעותא דלכא • כה"ד וישכב במקום הכוא על אינון אבנין אע"ג
 דלאו אורחיה בכך • אוק נמי הכא אכלתי ועירי עם דבשי אע"ג דלאו ארחיו בכך בגין
 דחיומו דכלב ועכ"ד בציחא דכלב ולא באתר אחרא • באתרי' לא אכיל ולא שחי באתר
 דילב אכיל ושחי כה"ד באתי לגני • מלאכין דשדר קב"ס לאברהם לא אכלו ולא שחו
 באתריהו בגין אברהם אכלו ושחו • א"ל ר' חייך מלה דא בשי קב"ס למימר ובגין
 דלא למחוק טיבו לגרמיה קמי כנסת ישראל סליק מלה לגרמך זכא אנת בעלמא
 דמאריך משתבח כך לעילא ועלך כתיב יצדיק מושל יראת אלהים : את קרבי
 לחמי לאשי וגו' • ר' יודאי אמר בקרבנא אית עשן ואית ריח ואית ניחא עשן אינון
 מארי דרוגזא דכתיב יכי אז יעשן אף יי' אינון אסתכון מעשן ועשן רוגזא בחוטמא
 ואיבו ריח אינון דאקרון תפוחין אמר ר' אבא כתפוחים כה"ד יוריה אפק כתפוחים • שר
 את הכבש אחד תעשה צבקר • מאי צבקר דא צבקר דאברהם דכתיב וישכם
 אברהם צבקר • מנן דהאי צבקר דאברהם הוא אמר ר' אלעזר מהכא יצדיק
 אור צבקר אור לא כתיב אלא הצבקר אור ודא אור קדמא דברא קב"ס בעובדא
 דבראשית וע"ד תעשה צבקר צבקר דאשתמודעא ולקבל צבקר דאברהם אחקריב קרבנא
 דא • קרבן דבין הערבים דא יחוק ולקבל ערב דילחם אחקריב מנן דכתיב ויאלץ
 יחם לשוח בשדך לפנות ערב וערב דילחם הוא ודא אוקימנא :

רעיא מהימנא

פקודא דא להקריב מנחה בכל יום ולהקריב קרבן מוסף שבת ואבתריה להסדיר
 לחם הפנים ולבנות וקרבן מוסף בראש חדש • בוליא קדישא בכל יומא
 צריך לשדורי דורוגא למלכא צידא דמטרוניתא אי איבו צרשו בעלם לריך חוספת כון
 מוסף בשבת ובראש חדש ומוסף דכל יומין טבין דאיבו רשות יהודי דיליה ועמודא
 דאמנעיתא איבו בעלם דכאי רשות ויעקב דתקן לותא דערבית איבו דרגא דיליה
 דעמודא דאמנעיתא בגין דא אוקמוה מארי מתיתין תפלת ערבית רשות דאע"ג
 דבגלותא דדומה ללילא דשלטין תמן סמאל ונחש וכל ממנן דאכלוסין דיליה ושיכחא
 נחתה בגלותא עם ישראל איבו צרשו דבעלם אשתכחת כה"ד יאני יי' הוא שמי וכבודי ישעיה
 לאחר לא אחן ובגין דא ויפגע במקום לית פגיעה אלא פיוסא כון א"ל תפגעי חת א
 בי כ"י פייסת ליה דלא יוזו מניה דקב"ס איבו מקומו של עולם מאי עולם דא
 שכינתא

שכינתא תרגום עולם עלמא ליטנא דעולמא כד"א העלמה. ומה כתיב ביה וילן שכ אחפיים עמה
למיצת המן בגלותא עם שכינתא. ואי תימא דיעקב פיים לה שפיר ובגין דאריז בכל ליליא דאריז
גלותא ברשו בעלזא חוקמוס חפלת ערבית רשות. ופירושא אחרינא איזו חזן למיכל לבעיין חומריים
בק"י. נחמו מארי מתמיתין ואשתתחו קנייז וחזו דהאימלא וקשרו לה בכמה קשרין דרוין סחמין
ואטערו לה וסליקו לה לגבי חברייא דאשתתרו תמן. אמר רעיא מהימנא בוינא קדישא בגין דא
בשאר גלותין איזו חובב דשטר חוב עלייכו לסמכא לה בלדיק חי עלמין דביה כל הסומך גאולה
לתפלה איזו חוב כל אות יום. ובמאי סמיכת על יסוד דדרועא ימינא הכ"ד (רות ג) חי י"י שכבי
עד הכר כד מטי זמן גלותא דמנחם בערב ה"א ב"א הכ"ד (גנאשית ח) ותנא אליו היונה לעה
ערב בגין דמנחם שלוחה ה"א לאדוני (אדני מצעי ליה) בגלותא דעשו (שם לב) והכ"ה גם כ"ה
אחרינו. ועוד לאדוני (אדני לאדוני) דא איזו אדון כל הארץ ודא לדיק ממחמן יוסף בלדיק בכר
שורו דהר לו. דעמיד לנפקא מניח משיח בן אפרים ובגייזא דתמר (שם לו) והכ"ה קמח אלהי וגם
גלכ"ה והכ"ה חסדינו ואלמותיכם ותשתחויה לאלותיה. ובלדיק כל הכורע כורע בברוך. אמר
בוינא קדישא רעיא מהימנא כך דתמר (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף בגין דגוף וברית
חשדין חד ובג"ד ע"ך דתמר והכ"ה קמח אלהי וגם גלכ"ה דך חפלה מעמיד וכן כל הווקף
זוקף בשם ובלדיק כל הכורע כורע בברוך וביינו ותשתחויה לאלותיה דלחא אחיד בימינא ושמאלא
בגוף וברית ולבחר הסתלק עלייכו לבינה למפתח בה חמשין תרעין דחירו לישראל לקיימא
(מכ"ה ז) כימי לחתך מארץ מזרים ארצנו נפלאות ובגין דא גלותא דשחרית חובב דערבית רשות
בערבית איזו השכיבו דשכיבת בין דרועי מלכא בגלותא כד ייתי לפרא פסח אחיד ביה בימינא
אבל דדרועא שמאלא דיתחק תשרי (גנאשית כד) ויהי הוא טרם כלל לדבר והכ"ה רבקה ילאת מן
גלותא ובגין דלא נפקי מסטרא דיינא יעקב (שם מה) שכל את ידיו ושוי שור בימינא אחרי
בשמאלא ובגין דא (מל"ס ק) נאח י"י לאדוני שב לימיני דא לדיק לקבלים משיח בן יוסף ואמר
ליה שב לימיני דרועא דאברהם בגלותא דשמאלא עד אשית אויבך הדום לגליך. בהכ"ה זמנא
יתער רוח יתירה חוספת על ישראל הכ"ד (יואל ג) אשפוך את רוחי על כל בשר ויכ"ה ייחא
לישראל מאומין דעלמא וגם מאזיכס כנונא דשבת דאחוסף בב"י נפש יתירם בשבת ואית לון
בה ייחא אי בנפש יתירה אית לון ייחא דאריז נוקבא כל שכן ברוחא דאריז דכורא. ותנאים
ואמוראים נפש יתירה בשבת לכל ישראל כחדא חד איזי אבל לכל ב"י איזו כפוס עובדיו
ואויפנא מק"י דחובתא דכל ישראל כחדא בכל זמנא דחזרין כלבו מתקבלי הכ"ד (דברים ד)
כ"י אלהינו בכל קראנו אליו דשם י"י מוכתר עלייכו בכתריה דאריז כתר עליון
וכא"י איזו נשמה יתירה דכל ישראל בשבת וזמין טבין ובגין דא תקינו בכל יומין למחתם בשם
ידוד דאריז חוסת דכל ברכאן דללותין ולא אמרין מוסף* (בלא) כתר. ובשבת תקינו למימר במוסף
כתר יתנו לך יי' אלהינו. אבל לכל חד מישראל הכ"ה נחית ליה נפש יתירה כפוס דרגא דיליה.
איכא חסיד יבין ליה נפש יתירה ממדת חסד כפוס דרגא דיליה. אי איזו גבור ירא חטא יבין
ליה נפש יתירה ממדת גבורה. ואי איזו איש תם יבין ליה נפש יתירה ממדת אמת ונפש יתירה
דא מלכות דאריז כלילא מעשר ספיראן וכפוס מדר דב"י. אס נשיא ישראל או חסד או מבין
בהכמה או בתורה דאחמרי ביה (משלי א) להבין משל ומליה או בנביאים או בכתובים הכ"ה יבין
ליה נפש יתירה דאחמריא כתר מלכות. ואי חסד כתר דאוקימנא הסמכים לכל אדם דאחמרי
(ספ"ס קד) כלם בכתמה עשית יבין ליה נפש יתירה מתמן. ואס כ"ה מבין דבר מתוך דבר באורייתא
יבין ליה נפש יתירה מבינה. ואס כ"ה חסד בנביאים ובכתובים יבין ליה נפש יתירה מנלך וכו'.
ואי איזו לדיק גמור דנטר אות בריה אות שבת אות יומין טבין אות חפלין יבין ל"י נפש יתיר' מלדיק
ובכל אחר נפש יתירה ממלכות ואי איזו בר נש מכל מדות אלן יבין ליה כתר בשם ידוד כידוד

אלהינו בכל קראנו אליו אין קדוש כידוד מעלמא דדכורא דלחור תפארת מלך מוכתר בכתר עלאה
 דבה ימלוך בשכינתיה דלחור נפש יחיריה וכתר נשמה יחיריה יו"כ רוח דלחמך אשפוך את רוחי
 על כל בשר ואחור כליל יי ספיראן מעילא לחתא כנווגא דא' חכמה ב' בינה ו' כליל סיה ספיראן
 מחסד עד יסוד ה' מלכות ב' מן כידוד אלהי בשר על רישיה וכלי לחור נשמה דלחוספא ביוס
 שבת ובגין דעלת העלות מופלא ומכוסה בהאי כתר ואחשפט נשם יחור • בשבתו וימים טובים
 ליה שולטנותא לסמאל ולנשם ולכל ממנן דלחור ולחור ליה שלטנותא לניכסם נוקבא בישא דסמאל
 ולא למשריין דלחור בלבו מחטמרין מן קדם משרייתא דמלכ' כנווגא דיתטמרן אומין עכו"ם דעלמא
 כד יתגלי משיחא הכ"ד (ישעיה ב) וכלו במער' אורים (שם ז) ובניקיי הסלעים • **קמו** תחלין
 ואמוראין ואמרו רעיא מהימנא אנת הוא שקיל לכל ישראל ממולא מכל מדות טובין ודאי כך
 שרייא הכוא דלחמך ביה (שמואל א ב) אין קדוש כידוד אלהינו אנת כתר על כל חד וחד מישראל
 כי אין בלחך ב"י דיכא כתר עלך לא נשיא ולא חכם ולא מצין ולא חסיד ולא גבור ולא חס
 ולא נביא ולא לדיק ולא מלך • אנת הוא דיוקנא דקב"כ ברא דיוקנא דלחור כנווגא דיתשרא
 דלחמך בכוון (דברים יד) בנים אחס ליי' אלהיכם • אשלים פקודין דמלךך דלחור פקודין מלחין דילך
 דלא יתעטר ביה קב"כ ושכינתיה עילא וחתא בכתר עלאה בכל מדא ומדא :

פתח ואמר תחלין ואמוראין דכד הוה קרי לכלו נר"ש בכל עמכון בכל זמנא אמר
 לון אנת משבחנא לכו כפוס נדיבות דלכון דלחון בני נדיבים דלחור ילחך ויעקב לית מאן
 דיכיל לשבחא לכון אלא מרי עלמא דאפילו אורייתא כלב עד אין סוף בכו היא תיחא כנווגא דלחמך
 באורייתא (איוב יא) ארובה מארץ מדה ורחב' מני ים הכי שבת דילכו אל יתקיים בכו מוכ דלחמך
 ב' דהדינא ביקרא דלחור אחי כמא דלוקמוס הלב ששמה בנדולת לחור ילש אורים ותומים • ותחלין
 ואמוראין כל מוספין דשבתות וימים טובים • כל מוסף דלחמך ביה כתר מהכא אשתמודעין וכל
 ללחין דיתשרא ריחא דלכון כריחא דמר ולבונו וכל אבקת רוכל בשאר יומין אל בשבתות וימים
 טובים חשיב עליה מכל מיני בשמים • בגון דביומין טובין סלקין מכל אבקת רוכל דלחמך ביה
 (נחשית לב) ויאבק איש עמו דללחא דלחור פנימא אחאבק עמא סמאל לחאחא עמא בכהוא פנימו
 דעבירה בכהוא אבק דלא ודא סליק עד שמיא • אבק דיעקב לחולפא זכות' על לוחא בכמא משריין
 דחובין (ד"א דזכון) דלחין * חבילין ומשריין דמתכנשין עמי' לחולפא זכו עלה ואבק דרגא דסמאל סליק
 בכמא משריין דחובין לחולפא חובין עלה ודא לוחא דערבית דאקרי סלס דיעקב דכס (שם נח) וכהנ
 מלחכי אלהים עולים ויורדים ב' חלין דסלקין חובין ונחתין זכון חמותייכו • וחלין סלקין זכון ונחתין
 חובין חמותייכו ומשפילין לון בכמא קרבין דלחין מארי תריסין במלחמתה ש' תורה עד דיסתמע
 קרבא לטורין רבדין דלחין דלחור אברהם וילחך ויעקב כה"ד (יחזקאל ו) שמונו היום את ריב יי' ריב
 דלוחא ריב דלחוריתא וכלי קרבא דלוחא דערבית עד עלות השחר • דרבן גמליאל חוקמוס עד
 עלות השחר דתפלת ערבית זמנא כל הלילה אלא דחכמים עבדו גדר עד הלוח ובג"ד ויאבק
 איש עמו עד עלות השחר מאן שחר לוחא דערבית דשיעורא עד בקר דלחור אברהם דלחור ארבע
 שעות (נחשית כב) וישכם אברהם בבקר בריש שעתא קדמאח בסוף השחר (דלחור) נח יעקב
 דתמן (מלכים כב) למנחם על חילת השחר לנטלא נוקמא מסמאל דנגע בירך שמאלא דיעקב דלחור
 כוד דכיה אלתמר (איוב א) נחמני שומעם כל כיוס דוד מסטרא דכוד • חלף חמישאה חשחארת
 ב' מקדשא חרבה ויבשה • **אמר** ר"ש דא כוד דילך רעיא מהימנא דכיה אנת חרב מנבואה
 דילך משמאלא ובגין דלחור (ישעיה כג) מולין לימין משח דלחור נח רישא דשחרין (משלי ה) חילת
 אלהים • פתח דוד למנחם על חילת השחר דכיה ייתי מארי נחך קרבייא • ובגין דלחור כוד תרין
 שחרין חוקמוס במתניתין מאימתי קורין את שמוע בשחרין ולא אמר בשחר אלא בשחרין תרין • תרין
 משחין יתערון לגביהו משיח בן דוד לקבל נח ואחשפט בבקר דלחור כהוא דלחור נשימות

בימיו נח כוז בגבורה דביר משיח בן אפרים אחיד אנת באמלעיתא דדרגא דילך תפארת
 דאתקשר כך עמודא דאמלעיתא ויסוד חי עלמין דדרג' דילך והכמה בימין כרוחא לשכחים ידרי'
 ובינה לשמאלא כרוחא להעשיר יאפין איבי הקשת גבא . וכו' איכו לבושא דשכינתא לבושא
 דלדיק דאתקרי ברית הקשת ואיכו אות שבת ואות י"ט ואות תפילין ואות ברית מילה ואמר קב"ה מאן
 דלאו איכו רשם בכהי אות לא יעול במראה דא בחדר דא וכו' איכו מטב דעמודא דאמלעיתא
 מטב ביה כלפי חסד ללדיקים גמורים למיכב לון זכוון בח"י ברכאן דללואה ומטב כלפי חובה
 לרשיעיא למידן לון בגבורה לדינא כפוס עובדיהון ובעמודא דאמלעיתא מאריך על בינוני' וכו'
 איכו י"ט חלת גוויין דקשת אות ברית הקשת בת יחידה שבת מלכתא ואות לה שית דרגין תחות
 שלטנותא דאינון ששת ימי המעשה דכלילין במטטרון דעלייהו אחמר (שמות ג) ששת ימים תעשה
 מעשיך אבל בת יחיד' שבת לידוד העושה בה מלאכה יומת' ידוד אתקרי ברות ה' . ומסטר' דא
 יד' לימנא ואיכו ה' שלימו דיליה וכי לכל סטר' בשית סטרין ידו דוי ויד ידו דוי ואינון
 ח"י אחון דכלילין בלדיק חי עלמין ואיבי רביעית הכין ככל סטר' ואיבי ה"א מסטר' דשמה מפרש
 יו"ד ה"א וא"ו . יו"ד בחדס ה"א בגבורה וא"ו בתפארת . כד שלטא האי ט"ל אחרו חכמים ארבעים
 מלאכות חסר אחת . ואתקריאו ברות מלאכות ע"ש דאינון לקבל אבהן דשליט עלייהו ט"ל דאיכו
 ארבעים חסר אחת ובאלין ארבעי' מלאכות חסר חד לקע עשרה מלקיות לאדם ועשר' לחוס ועשרה
 לנחש ותשע' לארעא . ובגין דט"ל שלטא בשבת דאיכו ה' אין לוקין בשבת . וכו' ט"ל לאו איכו
 כט"ל דחול מסטר' דעבד מטטרון וארבעי' מלאכות חסר אחת הם כזורע וכחורש וכו' . **סבא**
סבא שכינתא אתקרי אר"ן דקב"ה ה"ד (ישעיה סו) והארץ הדום רגלי מסטר' דחסד אתקריאת
 מים ומסטר' דגבורה אתקריאת אש . ומסטר' דעמודא דאמלעיתא איור ואיבי ארן קרקע לכלכו
 ובגין דשמתא יתירה אתפשטא בשכינתא דאיבי שבת מלכתא דאתמר בה (ספ"ה ק) ומלכותו בכל
 משל' משם איבי מלכו' דשלטנות' על ארעא ועל אילנין וחרשין (וטורין ואבנין) ובגין דאילנא דחיי
 דהיא נשמתא יתירה דשבת בה תולדין דילא אית נייחא לארע' דאיבי שכינתא . ובגין דשכינתא
 עלאה אתפשטת בארעא דאתמר בה (במדבר יט) פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום אשר
 לא עליה עליה עול . אסור לחרוש בשבת חריש' בשור דאתמר (ספ"ה קט) על גבי חרשו חורשים
 ושכינתא תתא איבי פרה אדומה מסטר' דגבורה . תמימה מסטר' דחסד דאיכו דרג' דאברהם
 דאתמר ביה (בראשית יז) ההולך לפני וכו' תמים . אשר אין בה מום מסטר' דעמודא דאמלעיתא .
 אשר לא עליה עליה עול . מסטר' דשכינתא עלאה דאיבי חירו דלא באחר דאיבי שלטא
 וכו' הקרב יומת לית רשו לסטר' אחרא לשלטא לא שטן ולא משחית ולא מלאך המות דאינון
 מסטר' דגיכנס ובגין דא ביומין דחול אמרין ישראל (ספ"ה קט) וכו' רחום יכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפ' וגו' בגין דביומין דחול שכינתא תתא אתלבשת באלין קליפין דמיסה דדינא
 ובשבת אתפשט' מנייהו בגין דאילג' דחיי דאיכו בן י"ד יד'ו אחבר בה"א בכו"א זמנא נייחא
 אשחכחת לה"א וכל מה דאיכו תחותא ולא לריך למימר ביה וכו' רחום ומאן אינון *תחות י' ישראל
 וכל אחר דישאל משחכחין ונטירו אשחכח ונייח' ובגין דא אסור למחרש בארע' ולמעבד בה גומ' דהוי
 כאילו עבד פנימו בארע' קדיש' דאיבי שכינתא ואסור לאשחכחא בכלי' דארעא בשבת ואפילו לטלטל
 אבן ולא מדי אלא כלי בעלמא דהוי נייחא לון זכו דשכינת' דאתקריאת אבן' דכתיב בה (בראשית כח)
 והאבן הוא' אשר שמתי מצבה בללותא עמידה איבי לישראל דבגינה אית לון קיומא בעלמא . ועליה
 אתמר (ס"ג מ"ג) משם רועה אבן ישראל . (זכריה ג) על אבן אחת שבע' עינים (ספ"ה ק"ח) אבן מאסר
 הבוים ובגין דא (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם לריך
 לעשרא לה בדירת' דלא יפקון מרבי' לרבי' וכו' אוכו דאוקמו' מארי מחיתין ויאו' השב' שחי' שם

ארבע הולאה מרשות לרשות והכנסה נמי ויאה קרי לה ואינון סמאל ונחש לריקין ישראל
לנטרל לון דלא ייעלון לדירה דשינחאל דליכי רשות היחיד מאן רשות הרבים חללס שפחה
זונה נדה בת עכו"ם רשות דסמאל ונחש ושבען ממנן דעמין ע"כ :

פתח ואמר באתי לגני וכו' עד חלבי חסד . דפס בפסח ויקרא דף ג עמוד ב

ובחבורא קדמאה אריתי מורי עס בשמי דרועא ימינא בירכא שמאלא .

אכלתי יערי עס דבשי יעקב ברחל . שתייתי ייני עס חלבי . דרועא שמאלא בירכא ימינא .

דרועא ימינא בירכא שמאלא . אינון חסד עס כוד . יעקב ברחל עמודא דאמלטיא

במלכות . דרועא שמאלא בירכא ימינא גבורה בנלא . ואמאי שני מדות דליה כתי' אלא

רוא דמינא ככא דוד אמר ככא יכשנו דק וחסידין ירגנו וחתמר הסם ולוין הכנים קלב

מצעי ליה למימר אמר ק"ב לאו ארח לשנות מדותי אלא בחר דזמינא לי אית לי למעבד

רעוין ומכא אולויפנא דבעל הבית דמומין אפי' למלכא אית ליה למעבד רעותיה ובגין

דא חוקמוס כל מה שאומר לך בעל הבית עשה חוץ מלא . ועס כל דא דרוא דא

שפיר איבו הא כתיב יאני יי' לא שתייתי . ובכל קרבנין לא כתיב בכו' אלא לידוד איך מלאכי א

יכול למהוי דישני דרגין דשמיא בקרבנא . אלא אריתי מורי ויור אור . עס בשמי

אכבת עולם . אכלתי יערי שמע ישראל . עס דבשי ברוך שם כבוד מלכותו לעולם

ועד . שתייתי ייני והיה אם שמוע עד ויאמר . עס חלבי מן ויאמר עד אמת . אכלו

רעים ג' ראשונות וג' אחרונות . שמו ושכרו דודים שאר ברכאן דלואתא . ובחבורא

קדמאה סתרא דקרבנא פרים וכבשים ועתודים ועזים אינון ד' פני שור פני נשר וגו' .

שתי תורים או שני בני יונק וזריך לפרשא אריה נחית לגבי שור דאיבו שמאלא

לאחשקרא חסד בגבורה אדם נחית לגבי נשר דרגא דיעקב ובג"ד חוקמוס מארי

מתני' שופריה דיעקב שופריה דאדם קדמאה כוח . ומאן גרים לאסתלקא לאחקרי

ישראל דכתיב ילא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל יהיה שמך דיכוי ישראל עקר בראיתא לב

לאפרשא בינייהו . ע"כ : רמזא ובחבורא קדמאה סלה למנחם וכו'

ועשירית האיפס **רעיא מהימנא** שייך לקמן סוף ע"ג

אמר רעיא מהימנא מאן דמוזלזל בפרורין אמר

דנכמא וזריק לון באחר דלא

אזטריך האו כל שכן מאן דמוזלזל בפרורין

דמוחא דאינון טפין דזרע דזריק לון בארעא

דחתמר בכו' יכי השחית כל בשר את דרכו סא 1

על הארץ או דזריק לון בנדא או בבת אל

נכר או בשפחה או בזונה וכ"ש מאן דמוזלזל

בפרורין דנכמא דאורייתא דאינון קווי

אחוו ותיי אחוו דחתמר עלייהו כל

המשחמש בתגא חלק . כ"ש מאן דמסר

רזין דאורייתא וסתרי קבלה וסתרי

מעשה בראשית או סתרי אחוו דשמא איוב טו

מפרש לאנשים דלא אינון בגוים

מאחר לאתר לחם איב הוא ולית דשליט עלייהו יאר הרע אשה זונה

דחתמר עליה יכי בעד אשה זונה עד ככר משלי ו

לחם ולית לחם אלא כ"ב אחוו דאורייתא ולית ככר אלא אפילו הלכה אחת :

(ועוד רעיא מהימנא) ובחבורא קדמאה לא גלי רוא באלין פרורין אלא בארח פשט ולא

מאן דיטענע עליהם כ"ד איז • מאן דירעס עליה ייזיז ביון שיעורא אכל אוקמוס מארי מתניתין
 צנין דלא ישכח : אמר ר"מ מאן דמזלזל וכו' דשיעורא דפירורין כוית לפחות כל שכן אי אינון
 כביצה דמארי מתניתין דקדקו עליהו עד כוית
 עד כביצה לברכא עליהו וארח רח א"ח הוא ט' פרורין שלש לכל סטר תלת מן ד' תרין עשר
 רביעית איזו שלימו לאשלמא ביה עשר • ולאשלמא ד' דאינון ידוד מאי עשר אינון יוד הא ואו הא
 קואל דלת ד' מן אחד שיעורא כוית י' מן ידוד שיעורא דיליה כביצה איזי ד' שלימו דמרכבתא
 דאדס ושלימו דארבע אנפין דאדס ובגין דא (במדבר) ישא ידוד פניו אליך • ואוקמוס מארי
 מתניתין והכתיב (דברים) אשר לא ישא פנים אלא אמר הקב"ה ולא אמרתי להם (שם) ואכלת
 ושבעת וחס דקדקו עליהם עד כוית או עד כביצה ואיך לא אשא להם פנים • ורבנן דמתניתין
 ואמוראין כל תלמודא דלכוון על ריז דאורייתא סדרו ליה • **קם** רעיא מהימנא וסליק ידוי קמי
 קב"ה ושכינתיה ואמר הכי קב"ה יבא רעוא דילך למיכב לון *מוצא שלימא לתקנא לגבך ולגבי
 מטרותיה עלאה עלמא דאתי דאתמר עלה (תלמוד בבלי) כי לוי המלוכה ומושל בגוים • ולגבי
 מטרותיה תנינא דאתמר בה זמנא תנינא (שנדיה ה) והיתה לוי המלוכה לתקנא פתורא שלימא
 מכל עדונין ומכל מאכלין ואנא מזמן עמד לכל מארי מתניתין ולמארי מוקרא ולמארי תלמוד וכ"ס
 למארי סתרי תורה דילך כלס דילך מטרותיה קדישא דילך עלאה ותתאח וכלא ברשות דעלת כל
 עלאין אדון כל האדונים מלך על כל המלכים דעילא ותתא דאיזו יחיד בלא תנינא ולית את ונקודה
 דמסתחף בדידיה ולא שני גוויין דאינשא דאיזו מארי כל מפתחאן דריז דכוותי ושמך וכנויין
 וכל ריז גויין דמכמתא דתפתח לון כלסו ליקרא דילך עלת על כל עלות אנא מתחין קדמך
 דתפתח לון ליקרא דילך דיקרא דילך איזו מארי ואמי דשמיא ואב דכל ישראל ואס דלכוון דאתמר
 בה (משלי ה) ואל תטוש תורת אמך ועמד לית שותפו דאס בעלמא • **קם** זמנא תנינא ואמר
 מארי מתניתין גשמתין ורוחין ונפשין דילכוון אתערז כען כולו ואתערזו *שית' מנכון דאיזי ודאי
 משכח ארע פשט דכאי עלמא דאנא לא אתערנא בכו אלא ברזין עלאין דעלמא דאתי דלחון ביון
 (תלמוד בבלי) קנא כנא לא ינוס ולא ייטן • **פתח** ואמר הא אוקמוס מארי מתניתין בעל הבית בואע
 וארע מברך ועוד אוקמוס לריך לרקדק בה' מן המוציא ותרין הכין אינון לקבל שתי הלחם • שתי
 ככרות דשבת • י' איזי כביצה לכל חד וחד ומאן איזי בעל הבית בואע דא ו' • **אדהבי** הא
 סבא דסבין קא נחית לגביה ואמר רעיא מהימנא חזור כך דאא לחס איזי ו' שתי ככרות דיליה
 כמא דאמרת אינון ה' כ' ודאי ו' איזי לקבל יעקב ה' כ' לקבל לאה ורחל י' כביצה לכל חד • א"ל
 סבא סבא ובה בכמה אחרין אוקמוס דיעקב איזי בעל הבית ויוסף אורח דדרגיה יסוד חי עלמין
 כליל ח"י ברכאן דלוחא ובגין דא אוקמוס עליה ברכות לראש דיק • א"ל הכי הוא וכלא קשט •
 כל רחא באתריה מה דאנא אמרית ומא דאת אמרת • אכל הכוא דפליג כמא מאן הוא • א"ל
 סבא אנת בדיוקיה ודא יוד הא ואו הא ודא אדס דמרכבתא עלאה דאנפין דיליה יבוס ובגין
 דא ו' לחס דאינון ה' כ' • ושיעורא דאוקמוס כוית וכביצה • הא אתמר כוית בלא שמיא משערין
 דאא אוקמוס רבנן דאין עושין מלות חבילות אוף הכי לא יבדין תרין שיעורין באת י' למכו
 כוית וכביצה אלא תרי אלפא ביתות אינון אית י' עלאה ואית י' זעירא י' מן ידוד עלאה י' מן
 אדני זעירא ואלין תרין חד בכיות וחד בכביצה ברזא דא יאכדוגי • אחא סבא ונשיק ליה •
 אדכי קס בוינא קדישא • **פתח** ואמר ודאי כען *מתחברין (משלי ג) מה שמו ומה שם בני •
 חדו חבריה ואמרו זכא הוא מאן דוכי למיכל מהאי כמא דאתמר ביה (שם) לבו לחמו
 בלחמי • וזכא נפשא דאתמר בה (ויקרא כג) הלא אב אחד לכלנו ונפשא דאתעסקת באורייתא
 דקב"ה ביה אתמר (מלאכי ג) הלא אב אחד לכלנו ונפשא דאתעסקת באורייתא
 מלחם אביה תאכל ומאן גרים לה דאכלת מלחם אביה בגין דתנת בחיובתא

ואתחדת כנעורים הכ"ד (ויקרא כג) ושבע אל בית אביה כנעוריה כגון (איוג לג) וישב לימי עלומי
 כגונא דאילנא דקאילו ליה ואתחדש בשרשו וסאי איכו רחא דמאן דמית בלא זרע ועוד איה רחא
 אחרא דלבתר ייתי בגלגולא ויהחדש כמלקדמין וכיינו אלמנה וגרושה דאתתרכה מנחא דעדן ובגין
 דא אתקריאת גרושה כגון (בראשית ג) ויגרש את האדם • ומאן גרים לה בגין דזרע אין לה דמית בלא
 זרע ושבע אל בית אביה כנעוריה דתבת ביה עלמא בכהוא נער בן יבם וכיינו ושבע אל בית אביה
 כנעוריה ולבתר דזכת לזרע מלהם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו וגו' (דברים כה) לא תחיה אשת המת
 החיה לאיש זר • **אמר ר' מהלל ושנאי** דאתון חד מסטרא דרמתי וחד מסטרא דרינא
 דאינון חסד וגבורה דרגין דאברס וילחך ואתון מגזעייכו אתכנסו הכא אתון ותמנין תלמידים דכו
 ליה להלל • ואוף הכי תלמידי בית שמאי לסעודה דמלכא הא לוקמתון אתון וחברייא דעמכון מארי
 דבוראות דלוקמתון אין בולע רשאי למיכל עד שיענו אמר מארי סעודה • וליה מארי סעודה
 רשאין למיכל עד שיאכל הבולע ודאי כד בלע בעל הבית ובלע לאינון מארי סעודה לאו לכלכו משער
 סעודה חדא דלאו אורח אלין בולעין לבוע בשור דלזמנין יביב לדא כביבא וגדא כזית • וכד עונין
 אמר על האי בליעא קדם דייכול בעל הבית מחזרין תרין שיעורין כחדא בכזית וכביבא
יאהרונה אמר דא לאו איכו על האכילה אלא על הבליעה לבתר דאינון שיעורין מאטרפין
 באמן ייכול בעל הבית • וכיינו (פיר ה) אריתי מורי עם צמתי אכלתי יערי עם
 דבשי ולבתר אכלו רעים שמו ושערו דודים • אכלו רעים מארי סעודה • דיוקן בגין • דיוקנא
 דאבוכון • הא כהא לחם בשתי ככרות ושיעורו כזית וכביבא • מאי יכו לחם הפנים דפתורא
 דמלכא אלא הא לוקמוס דאיה ליה תריסר אנפין ומאי יכו אלא אינון ד' אנפי ארי • ד'
 אנפי שור • ד' אנפי נשר • ואינון יברכך ידוד • יאר ידוד • ישא ידוד • ומגן דלחם הפנים איכו
 מפתורא דמלכא דכתיב (יחזקאל מא) וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ידוד • וזה אנפין ואוף
 הכי מאן דאיה ליה בעי לתקנא ולסדרא על פתוריה ארבע ככרות בכל סעודה דשבת לתלת
 סעודתי תריסר אנפין • ואי תימא לאו אינון אלא שית מדאורייתא משום לחם משנה אלא לא
 ניכול למדכר ו' בלא חזריה ו' שית מלעילא לתתא ושית מלתתא לעילא • לקבל שית דרגין
 דכרסויי עלאה ושית דרגין דכרסויי תתאה • שית באתכסייא ושית באתגלייא (דברים כג)
 הנספחות לידו"ד אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם • ולחמי תודע אינון מ' חלות י' ריקין י'
 רבוכין י' של (קרח קטע ע"ה) חמץ י' של מלכא הא אינון מ' לקבל י' מן ידוד"ד ד' אנפי אדם י' מן
 ידוד"ד אנפי אריה י' מן ידוד"ד אנפי שור י' מן ידוד"ד אנפי נשר • האי איכו תקנה קדמא
 דפתורא דמלכא דאינון י' דברים דלריך בר נש לאנגא בפתורא דשבת • **הך** לתקנא פתורא
 כמאן דאכיל קמי מלכא הכ"ד זה השלחן אשר לפני ידוד"ד • **תניינא** נטילת ידים עד סעודה
 דגזרו רבנן דאינון חמש קשרין דבהון י"ד פרקין *ואוף הכי י"ד פרקין אינון דיד שמאלא ואינון
 כ"ח פרקין לקבליהו כ"ח ידו"ד דאינון כ"ח אתון דקרא קדמא דעובדא דבראשית • דאתמר
 בהון (במדבר יד) ועתה יגדל נא כח ידוד ועשר אלבען רמיזי לעשר אמירן דעובדא דבראשית ובגין
 דא לוקמוס מארי מתניתין מאן דמגלגל בנטילת ידים נעקר מן העולם • אמאי בגין דאיה בהון רחא
 דעשר אמירן וכ"ח אתון דבהון אחברי עלמא • **תליתאה** כוס דברכה דתקינו ביה עשרה
 דברים דהכה • שטיפה • עטור • עטוף • חי • מלא • מקבלו בשתי ידיו • ונותנו בימין • ונותן
 עיניו בו • ומגביהו מן הקרקע טפה • ומשגרו במתנה לאנשי ביתו • ואורח רחא כוס מלא ברכת
 יי • כוס בגי' אלהים • ומתמן נשמחא דאיהי על שמים כוס הכ"ד (תהלים קיח) כוס ישועות
 אשא • מאן ישועות ה' אלבען דאינון לקבל ה' ספירן דכוס דאיכו אלהים חיים בינה

מחפשתא בזהו לחמשין תרעין • ה' זמנין עשר באת י' דליכו' דזרים דתקימו רבנן בזמן כזו דליכו אלהי' חיים ה' אהון בשבטן ה' ואוקמוז בזמן שלריך דהסח ושטיפה דהסח מבחון ושטיפה מבפנים • ורזא דמלה שיכא תוכו כבדו • מאן דזכי לנשמתא מבאי כוס למכוי נשמתא דכיא מלגו ומלבר ורזא דמלה (ויקרא יו) וטברו וקדשו טברה מבפנים וקדושה מבחון • ומה כוס לאו טברה וקדושה מלגו ומלבר בלא מיה • אוק' הכי נשמתא לאו טברה וקדושה מלגו ומלבר בלא אורייתא • ובגין דא אמר רבן גמליאל מי שאין תוכו כבדו לא יכנס לבית המדרש בגין דלאו איכו מסטרא דליגלא דחיי אלא מעץ הדעת טוב ורע • עטור אוקמוז מעטרו בתלמידים וארזא רזא ה' איכו כוס מעטרו בתלמידים באת י' דליכו עטרת על ה' • עטור לריך לאעטרא רישיה בגין דשכינתא על רישיה • דכוי אוקמוז מארי מתניתין אכור לתלמיד חכם למיכך ד' אמות בגלוי הראש משום (ישעיה ו) מלא כל הארץ כבודו כל שכן בצרכה ובאדרכתא שמה קדישא למכוי בגלוי הראש דאת' מן יודו איכי אהעטף באור ואהעביד אויר • (והיינו אוירא דלרץ ישראל מחכים) בגין דאת' י' דליכו חכמה באויר והיינו אור דאהעטף ביה כד ברא עלמא הכ"ד עוטה אור כשלמה וכהי איכו (בראשית ח) יכי אור יכי אויר ואוקמוז מארי סתרי תורה בטרם נתכווה כל דבר נתכווה הכוויית • ובג"ד יכי אור ויכי אור דכוס מקדמת דנא • ה"י אוקמוז חי מן הכהנים וארזא רזא שכינתא עלאה איכי תמינאה דספיראן מתתא לעילא ובגין דא תתקריאת ה' ותתמר בה (משלי כד) בחכמה יבנה בית • והיינו חכמת ה' ביה ובגין דליכי חיים דכתיב (שם ג) עץ חיים היא למחזיקים בה יין מתמן איכו ה"י ודא איכו יינא דאורייתא מאן דאשתדל בה תתקריאת ה"י ועוד לדיק ה"י איכו חי מן הכהנים יין אית מניה תרין גוויין חור וסומק יין ע' אנפין בא ע"ב ולקבל תרין גוויין דיון איכי זכור ושמור דשבת וע' תיבין דקדוש ויכלי' בא ע"ב מלא הכ"ד כוס מלא ברכת יי' ואוק' דליכו מלא מיינא דאורייתא בר נש הכי לריך למכוי שלם • כמד"א (בראשית כס) איש חס גבר שלם כמו (שם לג) ויבא יעקב שלם • הכי לריך למכוי נשמתא שלימאה • ולא יתא בה פגם דכל אשר בו מום לא יקרב אוק' הכי אלם עם י"ה הוא אלהים כחושבן כוס (עם י"ה) איכו מלא והפוך אלם ותמלא מלא • אימתי כד אית תמן י"ה והיינו (שמותו) כי יד על כס י"ה אדנ"י חושבניה * י"ה עמודא דאמלטיאה מלא מן (תיקוני' ע"ה) תרווייכו ובגין דא שריא עליה אדם דכוא שמה מפרש • מקבלו בשהי ידיו כגוונא דאורייתא דכוס בתרין לוחין ה' דברן בלוחא חדא לקבל ה' אלצטאן דיד ימינא וכו' בלוחא תניינא לקבל ה' אלצטאן דיד שמאלא ותתייבשו בימינא דכיוני ביד ימין • ובגין דא שני לוחות אבנים כוריד בידו ולא בידיו • והאי איכו דאסכיד קרא (דברים לג) מימינו אש דתלמו • ונותן עיניו בו • בגין דכאי כוס דליכו לקבל ארעא דישאלא דאתמר בה (שם יא) תמיד עיניי' אליך בה ועיינין דלעילא אינן שבעין סנהדרין ומשח ואכרן עלייכו תרין עיינין עלאין חד עין ימין וחד עין שמאלא ואינן ע"ב כמניין ביין וכהי איכו רזא דנותן בזמן עינו • ומגביהו מן הקרקע טפה בגין דאת ה' איכי כוס דבעי לסלקא לה באתי' דליכי טפה דכיה אהפתחה ה' בה' אלצטאן • ומשגרו לאנשי ביתו במתנה • בגין דיתבדק דביטרו דליכי נפש דאתמר בה (במדבר יא) נפשו יבשה אין כל ואחברכת ואהעבידת פריין הכ"ד (בראשית ח) הדשא הארץ דשא • **רביעאה** למכוי על פתוריה דברי תורה דלא יתקיים ביה כגוונא דעמי הארץ דאתמר עלייכו כי כל שלחות מלאו קיא לואה • אבל בסתרי תורה אוקמוז כדוצא להעשיר יאפיין יתן שלחן ללפון הרי שלחן לשמאלא דליכו דין בעי לקשרא ביה ימינא דליכו אורייתא דתתייבשה מחסד דליכו רחמי ימין ה' • **חמישאה** אוקמוז מארי מתניתין דלריך לכאריך על פתוריה בגין עניים ורזא דמלה בגין דלדקא יאריך יומיו דלא יתקארון כגוונא דאורייתא איכו אריכות יומין בתרין עלמין בעלמא דין ובעלמא דאתי לנשמתא • אוק' הכי דקא איכי אריכות יומין לגופא בתרין עלמין הכ"ד (דברים ל) כי הוא חיך ואורך ימיו • כי הוא חיך בעולם הזה ואורך ימיו בעולם הבא • דעלמא דאתי לגופא

לחיותם כמתים לזכר דייקום לא יימות וכנונא דעלמא דחאי יחא קיים הכי עלמא
 דין יחא קיים • **שתירתא** שלא יחא גרגין ובלשן על פתורים דמלכא כנונא
 דעשו דחמר הלעיטני ארה בלעטכ אלח בחרה טחונה • אוף הכי מאן דאפיק מלין
 דלוחין או דלורייתא מפותיו בעי לאפקא לון בהעחנה שלמים ולא בהלעטכ חסרים •
 ולא עוד אלא בגין סכנה דכמא יקדים קנה לושט :

שביעאה

מים אחרונים ואוקמוס מים ראשונים מלוא ואחרונים חובב ואמלעיים
 רשות • זים ראשונים לריך לסלקא אלבען בגין דלא יחדון משקין
 ויטמאו את הידים ואות מרבין דחמרי דאחרונים משום מלח סדומית שלא תכמא את
 העינים אפי' הכי אפקין לון מחובב וסתרי מלין אלין דחמרו עלייהו חובב ולאו ארה
 ארעא לסתרא גאונים מלין *אלא דאתקרי עלייהו יעל פי בתורה אשר יורוך ולא עוד
 אלא דחמרו עלייהו ג' קדושות כה"ד *והתקדשתם ובייתם קדושים • והתקדשתם אלו
 מים ראשונים • ובייתם קדושים אלו מים אחרונים כי קדוש זה שמן ערב חגי יי' וז' ויקרא יא

ס"א מאלין
 דחמרי עלייהו
 דברים י"ז
 ויקרא יא

ברכה • ואמלעיים בין גבינה לבשר ובג' • והתקדשתם ובייתם קדושים כי קדוש אני
 יי' • זכאין עמא דמאריכון ישי לון לגביה • אוף הכי והתקדשתם בשעת תשמיש' מים
 ראשונים דזרע בר נש מלוא • אחרונים דנוקבא חובב • ואמלעיים קא רמין וכנבינה
 תקפאני כה"ד *אלא כחלב תחינו וכנבינה תקפאני • וכו' איכו דקא רמין בין איכו
 גבינה לבשר דחממר ביה עור ובשר תלבישי : **תמינאה** לשלש לריך כוס • חמאי
 בינה איכי תליתאה מעשר ספיראן מעילא לתתא ובגין דא פחות משלשה לא לריך כוס
 (ד"א) לשלש לריך כוס קא רמין קדושכ לך ישלשו ולא עוד אלא דלורייתא לא נחתא
 פחות מג' • כהנים • לויים • ישראלים • חורב • נביאים • וכחוצים • בירח תליתאי
 ביום תליתאי ודא בינה יד' ובגינה חממר שלש משמרות חוי' הלילה • מלכות ה'
 רביעית • עליה חממר ארבעה משמרות חוי' הלילה **וש'** דחלת ענפין לקבל תלת
 משמרות ו' **תשיעאה** כוס של ברכה
 רביעית לוג ושיעורא דיליה לקבל ה' רביעאה דשם ידוד

עשיראה

בשער אומר נכרך לאלהינו ושכינתא תתאה איכי רביעית ועשירית רביעית לשם ידוד •
 עשירית לעשר ספירין דליטון יו"ד ה"א וה"א ה"א • וכמה לריך ב"ג לנטרא גרמיה
 דלא לזרוק מלין אלין באתר דלא אלטריך כמו מאן דזריק כהמא • כ"ש מאן דזריק

יחזיקל מא

כהמא דלורייתא לבר מפתוריה דאיכי שכינתא דחממר בה יזכר הסלקן אשר לפני יי' : **זוהר**
 ובחבורא קדמא **תלת** חטון דגרמין ביש לגרמייכו תרין בסיי עלמא וחד
 בעלמא אחר' ואלין חטון • מאן דלייט גרמיה דחטון חד ממנא תתפקד קמיה דב"ג
 ובשעתא דלייט גרמיה הכוא ב"ג הכי ממנא ושבעין אחרתין דממנא תחותיה נטלין הכי
 מלה ואמרי אמין וסלקי לה לעילא ודיינין לה ואיכו דריך אבתריה עד דעביד ליה ואשלם
 ליה הכוא מלה • מאן לן רב ממנא דחמר יואם אין מחנינא נא מספרך אשר כתבת ואמר
 לאורך ואע"ג דקב"ה עביד רעותיה עם כל דא לא אשתחזי מעושה ובה חממר דלא
 אדבר בפר' ואתה תאז ואחמחי מתמן • ובה אוקמוס מאן לן רב מדוד מלכא דחמר *אמרתיו
 אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסוס בעוד רשע לגנדי • מאי בעוד רשע
 לגנדי הכוא ממנא דחממר על דא ונטיל הכי מלה לאבאשא ליה לב"ג • וחד מאן דזריק
 כהמא או פירורין דכהמא בחרעא וקא עביד ביה זלזולא כמה דחממר חגי תרי בסיי
 עלמא • וחד בכהמא עלמא מאן דאוקיד שרגא במונאי שבת עד לא מנו ישראל
 לקדושה דסדרא בגין דקא מחלל שבתא וגרים למורא דגיהנם לאחוקדא עד לא מטא
 זמיר

שמות לב

הכלים לב

זמניה • חד דוכתא אית בגיכסם לאינון דקא מחלי שצחא • כיון דאיהו אוקיד שרגא עד לא מטא זמניה חד ממנא אית בגיכסם במ"ש ואוקיד בקדמייתא להכוא דוכתא ואמר האי דוכתא דפליגא • וכל חייבין גיכסם מסייעי לאוקדא הכוא דוכתא • הכוא ממנא קארי ואמר (ישעיה כג) כהנ יי מטלעך טלפלה גבר וטעך עטס • חייבין גיכסם אמרי כדור אל ארץ רחבת ידים שמה חמות וגוי • בגין דאיהו גרים לון לאתקדא עד לא מטא זמניכו • הא לן תלתא דגרמי ביש לגרמייכו כמא דאתמר :

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא דוכתין אית בגיכסם וכו' עד על אחוון • נדפס בספר ויקרא דף י"ו ע"ב :

ד"א (ראשית כח) ויחלוס והנה סלם • רעיא מהימנא מה ל' אסתלק על כל אחוון הכי את עמיד לאסתלקא על כל ברין בגין דסתלק לשמא דיו"ד כ"י וא"י כ"י וא"י כ"י דביי יי"ד דחושבניה ל' דבקדמייתא כוית בשם יו"ד כ"א וא"י כ"א דאיהו יאחא ביי"ג מביין דרשמי דאינון אחד כען הסתלק באל דאיהו יי"ד דתריין שמנן סבדין בלא אל אחד בראנו • כ"ד בלא אב אחד לכלנו בלא אל אחד בראנו ובג' יודין אלין יתקיים כך (ישעיה כג) ירוס וגשא וגבה מאד במ"ה דכבי סליק מא"ד לחשבן אדם ובהפוך אחוון מאד כוא אדם • ירוס בארבע אנפין דאריה דאיהו יצרכך ידו"ד • וגשא בארבע אנפין דשור דאינון ישא ידו"ד בשמאלא • וגבה מאד יאר ידוד באמלעיתא ודא יוד כי ווא כי • ישא ידוד פניו אלין וישם לך שלום • רביעאח ידוד ושמו את שמי על בני ישראל ואני באברכס • ומסערא דימינא אחקרייתא אבן וכמה אבנין מפולמין יקרין אשתכחו מנה דמייכו מיא דאורייתא נפקין ובגייכוון אתמר אמר רבי עקיבא לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש טבור אל חאמרו מים מים שמה תסעכו בנפשכס • לא תימרוון דאינון מים • מים ממנא • משום (פליס קא) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני • דאלין מים דא אורייתא דאתמר כה (משלי ו) ותורה אור • ובגין דהאי נכורא נביע *במצוע דמיא אשר לא יכזבו מימיו אתקרי מים ומסערא דשמאלא האי אבן דאיהו י' אתקרי גחלת ומתמן עשר ספירן כשלהבת קשורה בגחלת ואית לה ד' גוויין (ועשרה) אינון יוד הא ווא הא ידוד ואיהי יד בגדולה בימינא יד החזק בשמאלא • עמודא דאמלעיתא מתמן איהי יד רמא כליל ממ"ב גוויין ובגין דאיהי מסערא דימינא אבן ומסערא דשמאלא גחלת כה נטיל קב"ה נוקמא מישמעאל ואדום דאינון אישין נוקמאן ומים כדודי' וממנן דלכון סמאל ונהש • סמאל אשא גיכסם ממונה על אומה דעשו נחש ממונה על אומה דישמעאל ואיהו רבב דממנא על מיא בימינא דאברכס דדרגיה חסד נטיל נוקמא מישמעאל וממנא דיליה • ובשמאלא דיחזק דדרגיה פחד נטיל נוקמא מעשו וממנא דיליה בתרין משיחין דאינון חד מימינא משיח בן דוד • וחד משמאלא משיח בן יוסף • ובדרגא דיעקב דאיהו לקבליה ברא דשכל את ידיו (כי מנשה כבדור) • אריא לשמאלא • שור לימינא דישמעאל • בגין דיכודה גלח בעשו • אשתכח ימינא דקדושה עם שמאלא דעשו ושמאלא דקדושה עם ימינא מסאבא דישמעאל (ראשית מט) עד כי יבא שילה רעיא מהימנא בדרגיה הפארת ישראל נטיל נוקמא מערב רב בתלת דרגין אלין יפקוד (י"א יפקון) כהנים לויס וישראלים מן גלותא • ובכוון נטיל נוקמא מעשו וישמעאל וערב רב כגוונא דערב רב מעורבין בעשו ישמעאל הכי יעקב מעורב באברכס ויחזק ערוב דתרוויכו וככי מהערב שילה עם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף ויכא שלשת דתרוויכו כהכוא זמנא דחזא בלעם בנבואה דיליה דככי מתקשרין תרין משיחין ברעיא מהימנא בתלת אבןן בגלותא בתראה : **פתח** ואמר (צמדני כג) לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי"ד איהו עמו ותרושת מלך בו וכלא לקיימא קרא (ישעיה נד) וברחמים גדולים אקבץ בהכוא זמנא מתבצין קליפות דכוון מתבצין לשכינתא • מיד אחגלייא אבנא חדא מתלת אבנין דאיתון סבולתא דעלייכו אתמר (יחזקאל יא) ויכי בשלשים שנה ואינון יי"י ברביעי אבנא רביעאח

בחמשה לחדש אבנא חמשה. לקבליהו יויקה דוד חמשה חלוקי אבנים מן הכהל ואיוון
לקבליהו חמש חיבין דאיוון שמע ישראל ידוד אלהינו ידוד. ואני בחור הגולה דא שכינתא
בה קב"ה אחד ו' בתוספת ואני הוא נכר לדיק חי עלמין יונגר יולא מעדן להשקות את
הגן מאי עדן דא בינה נכר דנפיק מנה דא ו' בן י"ה דרגא דרעיא מהימנא ור"מ נפיק
מאיומא עלאה ואתפשט בשית ספיראן עד לדיק ומוניה אשקי לגנחא (דעדן) דהיכי
שכינתא מאי *כב"ר כ' כתר ב' בינה ר' ראשית חכמה כתר בימינא חכמה בשמאלא
בינה באמצעית' רכב לעילא לעלת העלות ו' ספיראן כלכו אתכללו בנכר דאיוכו אתפשט
עד לדיק דאיוכו כל כלי כלל ובגייסא חוקמא חילגא רבא וחקיק ומוון לכלא ביה מניה
תליא כלל כד חמא שכינתא מנו קליפין חזא עמא עשר ספירן (עיין רכוב) * *

* ס"א ובחבורא קדמא

נ"א נכר

רעיא מהימנא

סרת למנח' לאעלא להאי סלת קמי מלכא

עלאה למנחא בין תרין דרושין : (זה בא אחר תרין דרושין) **אמר** רעיא מהימנא

מכאי אשתמודע בני מילין סתימין אינון

וזריך למפתח לון קמי חברייא אברהם יתחק דתקימו שחרית ומנחא אתמר עליהו יאק

ידי יסדה ארץ. דא יתחקי וימיני טפחה שמים דא אברהם. דרגין דלכון חסד ופחד

דאתמר עליהו יסבט וי בימינו ובזרע עוז אינון תרין דרושין דמלכ' דאיוכו ידוד עמוד

דאמצעיתא סלת דלית דא שכינתא תחתא נהורא דלית סלת נקייא מסטרוי בלא פנימו

דחשובא ובלא תערובת חשובא כלל דכיי אינון חשוכין עם נהורין ככר קדם מוץ ותבן

ובחוביון דישיראל מתערבין חשוכין נהורין וכנונא דדש ב"נ תבואה ולבשר איכו נורר

לכ כבורר אוכל מחוך פסולת קי ישראל לריך * למעבד ברוחיותו כד אתערב בכוון חשוכין

ורוא דמלכ' יזכרי אלהים רוח נשברה וגו' . דכיי אתער חשובא דאיוכו יזר הרע

דמכסי על רוחא כמוץ דמכסה על חטא או כען דמכסה על שמשא ולא מנח ליה

לאהררא . ובזמנין דחשך דאיוכו יזכ"ר מכסה על יזר הטוב דאיוכו אור איכו כמוץ דחפס

בבית האסורין דיה"ר . ואוף הכי כד יזר הטוב איכו חפס ברשו דיה"ר הכי אינון

חפסין חילין דילר הטוב ברשו דחילין דילר הרע . ובזמנא דיתער ב"נ רוחי' בכל איברין

דלית קדם ידוד מה כתיב * לאמר לאסורין לאו ולאשר בחשך בגלו . אבל שכינתא איכי

סלת נקייא דלית חשובא וקבלא יכיל לאתערבא בה . איכי כגפן דלא מקבלא הרכבה

ממין אחרא דלאו איכי מינה ובהי סלת בין דרושי מלכא איכי יתבא . בלולא בשמן כתיב :

ובחבורא קדמא

רעיא מהימנא (שייך לקמן סוף ע"ג)

בלורה בשמן כתיב . בשמן בהוא שמן

אמר רעיא מהימנא בוינא קדישא כמה

מתקין מילין ודאי אתמר הכא בלול' בשמן כתי' ואתמר ה' באוריית' דבע"פ

בלול' במקרא במש' בתלמוד ועוד אית רזא תניי' בלול' בשמן כתי' ודאי לאו באוריית' איכי

בלול' אלא למאן דסביל כמה מכתשין בגינה כמה דאוקמו' מארי מתקין דלי' אוריית'

מתקיימ' אלא במי שממית גרמיה עליה ועוד אמרו בזמן שאת' מכתת רגליך ממדינ' למדינ'

תזכה לראות פני שכינה . ועוד בלולא בשמן

כתיב

ה"ד

כתיבין

נ"א למחבר

כחישין ואפיק מכל אינון שייפין עלאין דאינון זיתין כחית דא הכוא דמקיים פח צמלח האכל ומים קדישין משח רבו בתואובתא שלים לגבי נוקציה במשורח תשתח. ועוד צלול צממן כחית כה"ד ואי לא כחית לא יפוק הכוא משחא אלא בלא (ישעיה נג) והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו תואובתא דשייפין והכוא נגידו לא אחתני מניה ועוד צלול צממן כחית דא לדיק חי עלמין דנגיד נוקב' ולא כוי כדק'יאות עד דתחא* (צלול) מניה טפין קדישין דאינון פירורין כחית ממוחא עלאה מכל שייפין וע"ד צלול צממן כחית לתחכאח ולתאונא מניה (אמר ר"מ כנ"ל) :
*ס"א כלול
עשרונים לאיל ושלשה עשרונים לפר. ורוא דמלה עשרונים לפר י"י ואינון עשרון לכבש וז' עשרונים

אמרן בתעניו' אין טפה יורדת מלמעל' שאין עולין כנגד' טפיים ואינון צר' דא י' ורמיוו דלכון לקב' תלת מוחין. חד מוח הזכרון. תניינא מוח המחשב. תליחא' מוח הדמיון. הדמיון והזכרון סלקין מן לבא המחשבות נחתא *עלייכו ללבא ומקבלין לה עלייכו כמלכא בגין דהאי אדם דאיכו מחשב דרכיז וטליט על חיור תליחאח ונחית עלה לגבי חרין חיון ופתחין גדיפייכו לקבלא לה כגון חולם על צרי התעניד סגולתא ודא כתר עליון על חכמה וזניה עשרון. ושני עשרוני' רמיין לתלת חיון דמרכבתא עלאה דאינון גדולא גבורה תפארת שלש עשרונין רמיין לנלח כוד יסוד. מרכבת המשנה רביעי' הכין דא מלכות קדישא ה' רביעא מן שס ידוד דאיכו ארבע אנפי אדם : ובחצורא קדמאח .
רביעית הכין רגלא רביעאח לכרסייא עלאה ואיכו עולא תמיד לגביה בכל יומא ויומא עד מחשבתא עלאה דלית לה סוף ובג"ד עולא קא אחיא על הכורר כלב :

רעיא בהימנא

אמר רעיא מהימנא הכיא תגא דזרקא איכי יוד רביעית אוף הכי צחיה דשמה אדם דארבע אנפין דליה דאינון ידוד מקף שופר סולן סגולת' תלת חיון דאינון תריכר שבטין : ובחצורא קדמאח **עולת** תמיד איכי רגל רביעאח לכרסייא עלאה דא עולא תמיד בכל י' מאינון יומין שית דבראשי' . צבצת על חד חרין בגין דיתוסף צב נכירו ושלמינא כדק' יאות וזא אחמר .

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא מלכות בשית ספירן איכי עולא תמיד לגבי ו' דאחיד בכוון בן י"ה גניז צבינה ובאן ספירא מאינון שית סליקת לגביה ציומא תליחאח דאקרי תפארת דביום השבת אחוסף עמיב נפש יתירה דאיכי צינה ה' עלאה י' אוח צבצת חכמה עלאה . מלך מעוטר צכתר ובג"ד צחפלת מוסף כתר יתנוול' . **ובראשי'** חדשיכס וכי כמה רישין אית לה לסיכר' אלא אינון תרין נקודין כיוונא דא * נקודה תחאח סוכרא תרין רישין דילכ תרין נקודין דאינון עלה סגול בקדמיתא הוב כתר עלי תרי מלכין כגוונא דא . וכות סגולתא ולכתר דאמרת אי אפשר לשני מלכים להשתמש צכתר אחד . ח"ל בקצ"ה לכו ומעטי את עצמן ונחיתת לרגלי דחרין מלכ' כגונו' דא וסיינו סגול מה דכות סגולתא תהדרת סגול ורוא דמלה לקביל תרין נקודין דאינון תרין מלכים קא רמיז פרים בני בקר שנים ולקבל נקוד' עטרה על רישיכוו אמר ואיל אחד כמו כתר אחד צתר דאמרת אי אפשר לשני מלכים שיסתמשו צכתר אחד אעירת גרמא אוף הכי ושעיר עזים אחד לחטאת . חיל דיחאק תהדר שער . אחספך מרחמי לדינא ותחעיר ובג"ד שעיר עזים אחד לחטאת ולא אמר לעולה למכוו כתר ומנלן דאית ירידה בחטאת צנאמר (ויקרא כג) וירד מעשות החטאת ואמאי שהך עולה עם חטאת צירידה אלא לאלופא דעולה כות בקדמיתא מדת הרחמים ולכתר תהפכת לדינא ציריד' ותחקריאת חטאת וכלא חד . ובגין דא הכיאו עלי' *ס"א על לבא

כפרה עלי כות סיכרה כתר ודאי כנוונא דא :: ולבחר אתמעטת ונחתה לרגלי דלית כנוונא דא * ובזמנא דא הביאו עלי כפרה אתמר בה היא העולה סליקת מרגליו דאתמר בה (ישעיה סו) וכתבך הדוס רגלי למימר בה השמים כסאי . וכאי חיכו רח (שמואל ב כג) דזיק מושל ורחת חלבים דמספך דינא לרחמי . ורחא דמלכ (סליס קיה) אכן מאסכו בזונים היתא לראש פנה כנוונא דא דודי ידוד ועוד כבש א' ושם כבשים בני שנה תמימים לקבל תלת ספירן . שבעה כבשים בני שנה לקבל שבע ספירן . שבעה כבשים חיוני' יומין דסיכרה . בני שנה בגוי דסיכרה דחקרי שנה דלחי חדא מאינון שנים קדמוניות . **זוהר ובראשי** חדשיכס וגו' . * וכי כמא ראשין חיוון לסיכרה וכה לית רישא לסיכרה אלא שמשא דלחיכו רישא לגבא . אלא ראשי תרין בכל ירחא וירחא ואינון יעקב ויוסף דמתחדתי על סיכרה . וע"ד בעו לחדתא לה . **פרים** בני צקר שנים אליון דאתמר סיכרה דכך ישתמשון בה כחדא ואזעירת גרמא תחותייכו . ואיל אחד דא איל דיחק . וכי אברהם לאן אזיל . אלא בגין דאתער תמן עשו אתכניש אברהם דלא יחמי ליה . ומאן חיכו שער דר"ה (פרי נוסחי) ובגין דזמין לאתער תמן עשו דלחיכו שער אתכניש אברהם ולחא אשתכח תמן . יחקק אשתכח תמן דחימו דיליה לגביה כחמרא על דורדיי . יעקב אשתכח תמן לתברא אנפוי . יוסף דלחיכו שור (ס"ה שטן) דיליה לגבי רחל :

רעיא מהימנא

אמר ר"מ ודאי בני שנה אתחקריאו על שם חמה (י"א מלכות) אימא קדיש' דאתמ' בה פני מנא כפני חמה (ס"ה סיכרה דחקרי שנה דלית בה ש"ה יומין כחשבון) שנה אית בה שס"ה יומין כחשבון שס"ה לא תעשה ואיכו ע"ד לשמאלא . אימא עלאה סיכרה צימינא אסורה ברתא לאבא דלחיכו לימינא חסד ואיכו כלילא מרמ"ח פקודין אשתכח ו' עם אימא לשמאלא . ברתא עם אבא לימינא דחסד (ואיכו כלילא מרמ"ח פקודין אשתכח ו' עם אימא . ברתא עם אבא לימינא) . ורחא דמלכ (פסלי ג) בחכמה יסד ארץ . חכמה אבא . ארץ ברתא . כוון שמים דלחיכו ברא עם אימא דלחיכו תבונה וכאי חיכו יד"ו בויות באמנע . ועוד ושעיר עזים אחד תרין שעירין חיוון דאתמר עלייכו (ויקרא יו) ולקח את שני השעירים וגו' גורל אחד ליי' וגורל אחד לעזאזל שער ליי' בגין מיעוט סיכרה ואיכו שער אחד לידוד לחטאת אחד מסכר דיוחודא אבא שער דעזאזל לא כתיב ציב אחד לא קרבן ולא אשח ולא עולה אלא ושלח את איש עתי המדבר . ושלח כדאתמר יעקב מנחה היא שלוח לאדני לעשו אוף הכי שוחד לתברא רוגזא דסמ"אל דלא יחקריב למקדשא לקטרגא . לכלבא דלחיכו רעב ומאן דבעי דלא נשיך ליה יכיב ליה בשברא למיכל אונכמא ויסקי ליה מיא ורחא דמלכ (פסלי כס) אס רעב שונאך האכילכו לחם וגו' וכדא יתחדר רחימו דב"ד דלא דיי דלא נשיך ליה בכמה יסורין אלא אתחדר למכוי ליה סניגורא ואתחדר רחימו . ואמאי הו' שלחין ליה ציד איש עתי פנים בגין דסטרין אחרנין כלבו מארי מומין ואחקריאו שעירים דכתיב (ישעיה יג) ושעירים ייקדו שם . ואתמר כהן (ויקרא יו) ולא יזבחו עוד את זבחיםם לשעירים דעלייכו אתמר (דברים יג) יזבחו לשדים לא אלוה . ובשעיר דא אתפרש מכלא ומושא כל חובין דישראל עליה כד"ל (ויקרא יו) ונשא השעיר עליו את כל עוונותם ועוד בחר דנטיל חיכו ונשא . קב"ה נושא עון מאי צין נושא לנשא . נשא מטולא . נושא סליקו דמטולא : (ובחבורא קדמא) . **ושלשה** עשרונין תלת דרגין קדמאין דילא דכל חד וחד עשר כנוונא דלעילא עשרונים חד מעשרה . ושעיר חטאת אחד אמאי אקרי חטאת בגין דלחיכו חטאת ומסטרע דחטאת הוא א"ר אלעזר וכה כתיב ליי' אלא

דרך אמת אמר ראשיכס לאן רכיס קס לו ועין ציורא מאמר זה בפרסם בשער מיעוט סיכר

אלא ליי' אתקריב ודאי דכתיב לכפר לחברא אנפין וכלא יתקריב למקדשא אלא יכבי חולקא חדא לסמאל ואכיל ליה ולא אחיד בשאר קרבנין דא איבו לחודיך דלא אשתתף אחר' עמיה למיכל ביה איבו אחתני בנו סעודת' דמלכא בחולק' דא ועל דא חדי ואחפרש מישראל ולא מקערגא עליהו ואי לאו דכוח מיעוטא דסיכרא לא כוו יכבי ליה בסעודתא דמלכא כלום וכי במיעוטא דסיכרא מאי קא עביד אלא בנין דקריב ויניק וגטיל חילא לעמיה מגו סטר שמאלא דסיכרא ואשתתף ביה וגשעיר דא אחפרש מכלא ואחתני בכהי ובנין דקב"ה אזעיר לה לסכרא מקרבין להאי שעיר בנין דאחפרש מנה ולא יתקריב למקדשא • וע"ד תנין בביאור עלי כפרה עלי בניי דאזעירת לה בנין סבת דילי אחון ריכין דא :

רעיא מהימנא

גס זה ר"מ

וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים אֵינוֹן יַעֲקֹב וְיוֹסֵף **וְעוֹד** וּבְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים אֵמְרוּ רַבֵּן דִּמְתַּנִּי

בראשית ל

דכד כוו מקדשין ירחין על פי בית דין כוו משיאין משואות בראשי סהרים וכוו דמחדתי על סיכרא • אשתכחא בספרא דחנוך דאמר כמה דבראש חדש דאתדכיא' סיכרא לאתקרבא בצעלה אטריך למיכב לסטרא אחרא חולקא חדא בכהוא זינא דילא • אוק כ"ז אטעריכא לאתחא בשעתא דאתדכיא לאתקרבא בצעלה למיכב חולקא חדא לס"א בכהוא זינא דילא ומאן איבו כהוא חולקא טופרברא בטופא דלכון חשיר מריש דשטרא בנין דבשי לאסראק רישא ולאכרכא לון דא ברא ולא יזיל אבתרא כהוא סטרא בישא לאבאשא לה ואחפרש מנה בכל סטרי • ומה תעביד מהכוא שטרא וטופרין לבתר דתכריך לון כחדא אטריך לאתחא לון באתר דלא עברין תמן בני נשא או בנו חורין תחאין דתארא ותגניו לון תמן ישיב' (ועוד ובראשי חדשים אמרו שייך כאן) :

דכוח דאזי דינא סומקא בנבורה דתמן בינא תלגנת מסטרא דחסד דתמן חכמה ואהדרת ידוד ומה גרים לאתפכא מדינא לרחמי לדיקים גמורים דסיכרא מסטרא דעץ הדעת טוב ורע איבו קליפא דילא חסוכא • אס ברת שחורא ביא יזר ברע שפחא וטפלה איננא וביא ככה וית לה מדילה אלא כהוא חוט דנכיר ביה דאיבו לוח לה בליילא דאיבי גלותא ואחעבר מנה ביממא דאיבו טלמא דאתי דביא דזיה צורחה לכס יראי שמי שמע דקרא ומרפא בכנפיה • אבל סיכרא דעץ ישיב' נח החיים הכירא נקודה דלגו מנה איבי כמצועא דית ליה פסק דכתיב ב' יצמולא מים אשר לא יכזבו מימיו ואתקריאת חילת אהבים מסטרא דחסד דכיינו ירמיה לא אהבת עולם אהבתך על כן משכתך חסד • וחרין קרינן חית לה מן נסורא כנוונא דא לזמנין האתח גבוח מן השנית כנוונא דא לזמנין קרינן אינון שוין :

ובהודש הראשון וגו' • רבי אבא פתח
 "כאל תערוג על אפיקי מים כן
 נפשי תערוג אליך אלהי" • הרי קרא אוקמוס •
 כתיב כהא איל • וכתיב כהא אילת בגין דאית
 דבר ואית נוקבא • (ואע"ג דאית דבר ומוקבא
 עולא חד • הרי איל • איכו אקרי דבר •
 ואיכו אקרי נוקבא • כה"ד כאל תערוג ולא
 כתיב יערוג • וכלא חד • אילת השחר) • מאי
 אילת השחר • אלא דא איכי חיה חדא
 רחמי • דלית בכל חיון דעלמא רחמי
 כוונת • בגין דשעתא דחיקת לה שעתא •
 ואטריכת למוזא לה ולכל חיון • איכי
 אזלת למרחיק לארח רחיקא • ואחיא' ואוביל'
 מזוגא ולא • בעאת למיכל עד דחיתי ותהדר
 לאתרכא • אמאי בגין דיתכנסון לגבא שאר
 חיון ותחלק לון מהדיא מזוגא • וכד אחת
 מתכנסין לגבא כל שאר חיון • וריא קיימא
 באמנעיתא ופלגת לכל חד וחד וסימין יותקס
 בעוד לילה ותתן טרף לביתא וגו' • וממא
 דפליגת לון איכי שבעה • כאלו אכלה יחיר
 מיכלא מכלא (אימתי פליגת לון) כד ייתי
 נפרא דאקרי שחר • ייתי לה חבלי' דגלותא •
 ובג"ד אחקריאת אילת השחר • על שם
 קדרות' דנפרא • דחבלי' לה כיוולד כה"ד
 יכמו כרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה
 וגו' (אמר ר"מ בהכא זמנא וכו' שייך אחי') אימתי
 פלגת להון כד נפרא בעי למיטי • בעוד
 דאיכי ליליא וקדרותא סליקת לאחור' •
 כד"א ותקס בעוד לילה ותתן טרף לביתא
 וכו' • כיון דלאכיר נפרא • כלכו שבטין במזוגא
 דילה • כדון קלא חדא אחער באמנעיתא
 דרקיע • אקרי בחיל ואמר קריבין עולו
 לדוכתיכו • רחיקין פוקו כל חד וחד ליתכס
 לאתרוי דאיתחזי ליה כיון דלאכיר שעתא
 כל חד וחד אתכניס לאתרוי • כה"ד
 יתורח השמש ואספון וגומר • ואיכי אזלת
 ביממא ותאגלייא בליליא • ופלגא בנפרא •
 ובג"כ אקרי אילת השחר • לבתר
 התקפא כגיבר ואזלת ואקרי אי"ל • לאן
 אתר אזלת • אזלת שתין פרסי מהכא
 אתר

אמר רעיה מהימנא בהכא זמנא אלין
 מארי הכמתא וכו' עד יתעבר נחש
 מעלמא נדפס בפרשם אחרי מות ד' ס"ז עמוד ב'
 ואחריו נמשך מה שכתוב בסמוך ואי תימ' דלע'
 תחיל וכו' שנין אולידת בתר אלף ומאתן
 כחושבן רע"ב הא כתיב יצטר' תחיל ילד • ישעיה כו
 ורזא דמלא ירויה טרם יקראו ואני אעזב שם סם
 עוד וגו' ומאי יצטרס אלא קדם דישתלימו ס"ה יומא
 שבטין ותריין שנין בתר אלף ומאתן דאיון
 חבליס דיוולד יתגליין ב' משיחין בעלמא
 ובהכא זמנא יצוהכלו כלו אומר כבוד וכו' הכלים כע
 אוקמוס • יכבוד חכמים יתגלו • בהכא שעתא משלי ג
 אלין מארי תורה יכון נכבדים אלין דסבילו
 כמס חבלי' ואירין כיוולד וכוו מבוזין בין עמי
 בארץ יכון נכבדים ומיד יי' למבול יב •
 לרשיעא חין מבול אלא דיין דמבול כנוגא
 דנפתחו מעיינות תכוס וארצות השמים
 נפתחו ביומי טופא • אוק כהא יתערוך דיין זכ"ל ז
 לגביהו עילא ותתא עד דלית סוף ותכלית
 וכל בזוין וקלנא דעבדו אומין עכו"ס דעלמ'
 לשם יכוה ולעמיס וכמה חרופין דסבילו
 ישראל מגייכו על שם יי' מכלכו נטיל
 מוקמא קב"ה ועל דא אחקרי מוקס יי' וגומר
 ובעל חמה לגביהו •

ובהודש הראשון מאן ראשון דא מסן
 תמן אולידת הכיא חיה לקיים
 מה דאוקמוס מארי מתניתין בייסן גאלו
 ובייסן עתידין להגאל • ובי"ד דיליה ויאלמ' יי' שנות יו
 יד על כס יי' תמן אומי לאעברא מעלמא
 זרעא דעשו עמלקיים בהכא זמנא ימשכו • יי' יב
 וקחו לכם אלא למשפחותי' ושחטו הפסח •
 משכו ימשך ידו את לולאיים בהכא זמנא כס • כו"כ ז
 אמר יי' לרועים הפושעים די ואומר יואל יחזקאל י
 אדמת ישראל לא יבאו ואלין איון רועים
 דענא פרנסי דרא ובג"ד אחמר עליהו • הכס
 אנכי מפתח וכולכתיס במדברס ונשפטתי
 אתם כאשר נשפטתי את אבותיכם דקטיל
 לון במכת חשך •
 (ר' אלעזר אמר וכו' שהא בהסך הדף)

אחר דנפקא ועאלה לגו טורא דחשובא (ומתמן ארחת מזוגא) אזלת בנו הכהן טורא
דחשובא ארח לרגלה חויה חדא עקימא ואזיל לרגל' . ואזי סלקא מתמן לגבי טורא
דכוורא . כיון דמסת תמן זמין לה קב"ה חויה אחרא ופיק ומקטרגא דא בדא ואזי
אשתאיב' ומתמן נטלת מזוגא ותבת לאתרכ בפלות ליליא ומפלגו ליליא שריא' לפלגא עד
דסליקת קדרותא דלפרא כיון דאזיכיר יממא אזלת ולא אשתאיב' כמה דאשתמרי' ובשעתא
דעלמא אטעריך למטרא מתכשטין לגבא כל שאר חיון וזי' סליקת * לריש טורא רמא
ואתעטפת רישא בין ברכא וגעת גועה בחר גועה וקב"ה שמע קלה ואחמלי רחמין
וחס על עלמא וזי' נחת מריש טורא ורסטת וטמירת גרמא וכל שאר חיותא
אבתרא רבטין ולא משכחין לה הכ"ד * כחיל תערוג על אפיקי מים מאי על אפיקי מים
על אפיקי מים מהכוו דאחישבו ועלמא לחי על מייא דקין תערוג . בשעתא דאשתעבת
אשתמי' כיון דמטא זמנא למילד געת ורמאת קלין קלא בחר קלא עד שבטין קלין כחושבן
ש' כ' חיוני דיעקך יי' ביום אר' דאזי שירתא דעוברתא דא וקב"ה שמע לה זמין לגבא דקין
אפיק חד חויה דברכא מנו טורי חשך ואחי בין טורין פומיה מלחא בעפרא מטי עד
כחי אל ואחי ונשיך לה בכהא אחר חרי זמני . זמנא קדמא כפיק דמא ואזי לחי .
זמנא תנינא כפיק מייא ושתו כל אינון בעירין די בטורייתא ואשתתחת ואלידת וסימניך
יון את הסלע במטכו פעמים . וכתוב ותשת בעדו ובערס בכהא זמנא דקב"ה חס
על * עוברתא דנחש (ס"א דחיה) דא מה כתיב יקול יי' יחולל אילוא ויחשף יערות וגו'
קול יי' יחולל אילוא אינון חבלין ואירין לאתערא אינון שבטין קלין מיד ויחשף יערות וגו'
(י"א לאתערא) הכהן נחש ולא תגלייא הכי חיה בינייכו למיכך . ובכילו מאי ובכילו
בכילו דקב"ה כל אינון אכלוסין פתחין ואמריין כבוד מאי כבוד כבוד כבוד יי' ממקומו :

רעיא מהימנא

אמר רעיא מהימנא מלין אלין סתימין
ואריך למפתח לון לגבי חבירי
דמאן דסתים לון גניין דאורייתא אידי
מאנר לון * דלרשיעייא נכוורין דרין אשתחזק
לון חשוכין ואזיכו מתלא לממונא דאזיכו גנין
מאן דחפר ליה עד דגלי ליה ולאזיכו
דילי אשתדיר בסוכלתנותיה בחשובא
ובג"ד אית לב"י לגללא רין סתימין
דבאורייתא . בעשור . ט' אינון לכל סטר
לקבל ט' ירחין דיולדס כחושבן ח"ח מאן
יולדת ד' מן אחד ח"ח איכו ט' לד' סטריין
דחת ד' ואינון ארבעים ח"ח זכור . ד'
כחושבן
שמור כא ארבעין ותרין אשתאר כבוד דאשתמר זי' בשכמ"ו . ואזיכו כבוד לב"י ד'
זמנין לכל סטר דחת ד' כרי ס"ד לד' סטריין רנ"ו ואוקמוס כבוד לעילא לב"י לחתא ובג"ד
מימחין

כחושין משבו. יומין תחאין זמנין דאיון מייחדין בכל יומא תרין זמנין דאמרן בכו
 שג"ה ובזמנא דאתחברא סיכרא בשלגמות' תרין זמנין כבוד דאיון ס"ד ותרין זמנין
 אליקו למכוי איון. יומין שס"ה כחושבן ד' מן אח"ד כרי ע"ב כרי ד' דלח"ד
 משבו חסר חד. משבו יומין עלאין לגבי שלימו דמ"ב שמכן ושלימו דע"ב שמכן
 יומין תחאין למכוי כלכו כחדא בחבורא ובג"ד אמרין במזמור לדוד מי זה מלך
 חדא. ומאן משיך לון איון עשר דלסטר הכבוד יי' עזוז וגבור ובזמנא תניינא מי
 ימינא דכתיב בעשור. בעשור בעשרה. הוא זה מלך הכבוד :

מבטי ליה מאי בעשור אלף *ט' איון לכל סטר ונקודא חדא דלולא באמצעיתא כנוונא תפס קפ א
 דא* וכהיא נקודא אשלימת לעשר וע"ד בעשור כמה דאחמור זכור ושמור * או כנוונא דא
 לשמושא בעשרה איון יומין ששע בהבוא נקודה. לחדש הזה יומין
 דלסטר ימינא בנין לאתחברא זאת זכר למכוי כלל חד. ובזמנא דאיון
 ד' אתקשרו ל' סטריין (מתחברין) כדדייכו. כדין אולידת הכווא חיה
 וחיויא אצל ליה ובכהוא זמנא מקדשין לעילא להאי חיה וקראן לה כבוד.

וכדין אתקדש מועדא מה דלא כוח עד השתא וכן קראן לה כבוד הכ"ד * ובסיכלו הכלים כע
 כלו אומר כבוד (אמר ר"מ מלין אלין שייך כאל) רעיא מהימנא

***מאן** סיכלו דא סיכל עלאה פנימא **אסתחר** הכווא היכלא ופתח תרעא שייך לעיל אחר
 דתמן מתקדשא כלל. תמן מלך כבוד

מקדשין למאן דחוי לאתקדשא ביה מקדשין (פון) בשבעין ותרין עטרין. לבתר אתפתח
 ליה בכהוא היכלא בקדמיתא אתפתחו תרעא תליתא לסטר מזרח בחמשין (והרין)
 תרעין וחד מפתחא סחימא אתקין ופתח נכורין דחמשין תרעין דבינה לבתר אתפתח
 תרעא חד לסטר דרום כדין עאל כהנא

רבא בכהוא פתחא ואודרו בהימניו בע"ב עטרין * וכלכו רמ"ח כחושבן תיבין * כ"א לבתר
 ותקונוי ואתעטר בעטרא דקדושה ולבית דפרשיין דק"ש. ומה דבקדמיתא הכווא
 חושנא ואפודא ומעילא דשבעין זגין ורמונין חיה כות זעירא בכהוא זמנא אתרביא
 דאיון *פעמון זכר ורמון ולין מרא עשרין שמונת כח

דקודשא על מנחיה דאתקרי לין מזר הקדש עלאה ותתאה. כד מטי לח"י עלמין דביה
 ואתקסט בד' בגדי זכר וד' בגדי לבן ח"י דרכאן דלולתא ופתח ביה * אדני שפתיי
 על הכווא לין מ"ב אחון מלכטן ביה תפתח ופי יגיד תכלתך כדין עמודא
 ומגללן עליה ונחיר כל הכווא היכלא דאמצעיתא אתחבר בכהו בחביבו דנשיקין

בנכורין עלאין. * אסתחר הכווא מפתחא דשפון ואיון נלח וכוז דלשון איון לדין
 ופתח סטרא אחרא דכסטר פון כדין עאל בינייכו : לשון למודים בכהוא זמנא וישק
 לוי מעשרא דיעקב דאפריס לקב"ה וכמור יעקב לרחל כדין קראן להכיה חיה כבוד
 דעשר נימין עמיה ואתעטר בעטרוי כבוד אבא ואימא. מקודש מקודש כדין
 וכדין אסתחר מפתחא ופתח בכהוא ירחא אתקדשא כדקא יאות * וכדין ובחדש
 סיכלא חד תרעא הכווא תרעא דקיימא בראשון ראשון דח"י. וכדין משכו ועל דא
 באמצעיתא עמודא דלסטר מזרח בעשור לחדש כוז לאתחבר סיכרא קדישא

עאל בשמשה דאחמור ביה * כי שמש ומגן יי' שם סד
 * אסתחר הכווא היכלא דא * כנוונא

[אלהים] לבאות : ומה דכות נקודא זעירא * אסתמלאת בסיכרא וכדין איוי החדש מלא דא
 וסיכרא

עאל ואתערטער בשבעין עטרין ואתערטער וסיכרל אהמלייט כנוונל דא O מלך
בארבע אהוון דלינון חריסר ואתערטער כל הארץ כבודו בקדמיותא חסר וכתן
בגלוסין דמאתן ופי' אלף עלמין ואתערטער בשלימו : רבי חייא פסח וכו'
בעטרין דסייפי עלמא עד סייפי עלמא

בכמה לבושי יקר בכמה עטרין קדישין אסתחר הכוא מפתחא ופתח ליה כל תרעין גניזין
ובל תרעין קדושין עמירין ואתקדש ככו וקיימא חמן כמלכא . מהבדך בכמה ברכאן
מתערטער בכמה עטרין כדין נפקי כלכו בחבורא חדא מתערטער בעטרייכו דקדא יאות .
כיון דנפקי אהער לוי בקשוטוי וכלי חיה אהערא ואזערת גרמא מגו רחימו דשירתא
היך אזערת גרמא מגו רחימו דשירתא אזערת גרמא זעיר זעיר עד לאהעצידת נקודס
שמות כ' חדא . כיון דליכי אזערת גרמא (בשירתא) כדין כחיב ויוליך איש מצית לוי ויקח את
בת לוי . בת לוי דליא מסטרא דשמאלא היאך אחיד לה אושיט שמאלא מחות רישה
מגו חציבו . ואי תימא כיון דליכי נקודס חדא איך יכיל לאחדא בנקודס זעירא אלא לגבי
עילא כל מה דכוא מלך זעירא דא תושבחתא ודא עלוייה ורז ברבו עלאה . מיד כהנא
רצא אהער לה ואחיד לה וסביק לה דאלו כוות רבדא לא יכלין לאחדא כלל אבל כיון
דאזערת גרמא ואיכי נקודא חדא כדין אהדין צה וסלקין לה לעילא כיון דסלקין לה
ויתבא צין תרין סטריין אלין כדין הכוא עמודא דקיימא באמצעיתא אסתחר בחד
בחדו דנשיקין ברחימו דחבורא חדא כדין יושק יעקב לרחל ברחימו דנשיקין מתדבקין
דא צדא בלא פרודא עד דנקטא נפשא דענוגין דקדא יאות בשעתא דנקטא נפשא
דענוגין דקדא יאות . ובטיא לפקדא לחילכא מתכנשין כלכו וקריין לה מגו היכלא קדישא
כבוד כבוד כבוד צהיכלא קדישא אבא ואמא פתחי ואמרי מקודש מקודש כדין ירשא
אתקדש דקדא יאות . וכדין כחיב וחדש הראשון ראשון ודאי וע"ד משכו וגו' . וע"ד
בעשור לחדש הזה לאתחבר סיכרל בשמשא ומה דכות (נקטא) נקודס חדא כד
נחתא אהפשט זעיר זעיר ואתמלייא ואתעצידא ה' מלייא מכל סטריין מתקדשא
דקדא יאות :

רעיא ביהימנא

ר' חייא פתח בארבע עשר יום לחדש
פסח וגו' . אימרא דליכו פסחא אמאי
אלא דחלא דמזראי ואלכא דלכון כוכ
אזערא בגין דמזראי פלחין למול טלה ובג"כ
שמות ה' פלחין לאימרא . ת"ח כחיב י"בן מצה את
תועבת מזרים מאי תועבת מזרים וכי על
דשנאין ליה כחיב תועבת מזרים . אלא
דחלא דמזראי ואלכא דלכון חקרי תועבת
דברים יח מזרים כמה דכחיב יכתועבת בגוים דחלא
דשאר עמין ת"ח חכמתא דיוסף דכחיב
ל' ומוקדא אחיו לקח חמשה אנשים ואוליך
לון למימר אנשי מקדש היו עבדיך : וכי
מלכא דכוכ שליט על כל ארעא ואבא
למלכא עבד כדא ועבד לאחוי דיגנאון
לכון
רעיא ביהימנא כגון לישנא דליכו
מקל לכל אנשי ביתיך ואיכו
לישנא דאת ו' ואיכו מעה דביע עשר
אחות וביע מחא קב"ה על ידוי י' מחאן
ובגין דכל מחאן כוון מסטרא דה' ה' .
רבי עקיבא אומר מנין שכל מכה ומכה
שהביא הקב"ה על המזרים במזרים כיסה
של חמש מכות וכו' אמור מעתה וכו' .
ואת ה' סלקא צאת י' לחמשין מחאן חמש
זמנין חמשין חינון ר"ן ובג"ד ועל הים
לקו ר"ן מכות . אמר יוסף כל מיטב ארץ
מזרים רעמסם היא והכיה ארעא אפרישו
לדחלן דלכון להעיל ולמיכך בכל ענוגין
דעלמא וכל מזראי חשיבו לאינון דרען
לדחליקן

למעבד לכו
רש"י

שמות יב

אמר ר"מ כגון
בסוף דף
שקדיםא עיין בפרדס
רמזי' מכרמ"ק
שער י"ו פרק ח

לכו ולא יחשבו לכו * אלא ודאי תועבה
מזרים דהלא ואלהא דילכו חקרי כבי וע"ד
כתיב הן מזה את תועבת מזרי' אמר יוסף
כל מיטב מזרים היא חרץ רעמסס והביא
ארעא אפרישו לדחלא דלכו לרעיא ולמיכך
בכל עונגין דעלמא וכל מזרי' חשיבו לאינון
דרעאן לדחליכו כדחליכו אעביד לאחי
דירתו כבי' ארע' ויסגדונון מזרי' ויחשבו
לון כדק' יאות והיינו דכתיב כי תועב' מזרי'
כל דועה לאן מחשבין לון כדחליכו . אמר
ר' יוסי וזה תנין כמה דאחפרע קב"ה
מחינו דפלי לט"ג כבי אחפרע מט"ג
ממש וכי יוסף עביד לאחי ע"ג . א"ל לא
עביד יוסף לאחי ע"ג אלא עביד לון
לשליטא על ע"ג דילכו ולאכפיה ע"ג דילכו
תחות ידיהו ולרדא לון במקל : * אמר
יוסף אי ישלטון אחי על ע"ג דילכו כל
שכן דישלטון על גרמייכו ובג"כ אחיב לון
במיטב ארעא ואשליט לון על כל ארעא וע"ד
אימר' דאיהו פסח אמאי אלא דחלא דמזרי'
ואלכ' דילכו כזה אימר' . אמר קב"ה
מבעשור לחדש סיבו דחל' דילכו דמזרי'
ותפשו ליה ויה' אסור ותפיש בהפיסה דילכו
יומא חד ותרין וג' וביומא ד' אפיק' ליה
לדינא ואחכנשו עליה ובשעתא דמזרי' הוי
שמעין קל דחלא דילכו דתפיש בהפישו
דישראל ולא יכלין לשזב' ליה כוונכאן וכוה
קשיא עליהו כאלו גרמייכו אתעקידו לקטלא
אמר קב"ה יכיה תפיש ברושותיכו יומא בחר
יומא ארבעה יומין בגין דיחמון יתיה תפיש
וביומא רביעאה אפיקו ליה לקטלא וייחמון
ליה מזרי' היך אחון עבדין ביה דינא ודא
קשיא לכו מן כל מכחשי דעבד לון קב"ה אינון
דינין דיעבדון כדחליכו . לבחר דיינין ליה
במורא

הנכ"ל ואינון מסער' דטוב ורע נכור' דלגו מלך . קליפ' דלבר חמץ ואינון חמץ דבר מחמאי'
ניקבא . מלך דלגו שמור' ואינון שבע הנער' בראויות לתת להם מבית המלך . ואחמר עליהו

ושמרתם

(ח"ד)

בג

בנורא דכתיב פסולי אלהים תשרפון באש
אמר קב"ה אל תאכלו ממנו נא דלא יימרון
ברעותא ובתיאובתא דדחלנא אכלין ליה הכי
אלא אחקינו ליה עלי ולא מצושל דאלו מצושל
יבא טמיר ולא יחמוץ ליה אלא תקונא דיליה
דיחמוץ ליה הכי מוקדא בנורא בנין דריחיה
מודף ותו ריש' עליה כפוף על קרסולוי דלא
יימרון דחיה או מלה אחרא הוא אלא
דיסתמודעון ליה דליבו דחלא דילכון ותו
דלא ייכלון ליה בתיאובתא אלא על שבעא
ארחקלנא ובזיון. ותו עלם לא תשברו בו
אלא דיחמוץ גרמיי המון בשוקא ולא ייכלון
לשזבא ליה ועל דא כתיב ובאלהים עשה ה'

שפטים • דינין סגיאין • תו ומקלסם בידכס ולא חרצא ורומחא ושאר מאני קרבא אמר
ר' יודא הא חוקמא דמזראי פלחי למזל טלב ובג"כ פלחין לאמרא ח"ר יוסי אי הכי
טלב יפלחון ולא אמרא • ח"ל כלא פלחין אלא מזל טלב נחית וסליק בטלב ואמרא
ובג"כ פלחין לכלא • ח"ל הכי שמענא דכל בעירא רבא (ס"א דלאן) דחלא דלכון הוא
וע"ד קטיל קב"ה כל בכור בהמה • וכו' אחר דאלין אינון דרגין דלעילא דאקריין
רבי • ח"ר אלעזר כתיב יכל מחממת לא תאכלו וכתיב ילא יאכל חמץ אלא דא דכר
ודא נוקבא חר"ש אלעזר ברי דבא *כתיב לא תאכלו ודא כתיב לא יאכל אמאי לא
כתיב לא תאכלו אלא נוקבא דליכי הסטיא ארחא באזכר ודאי דכר דליבו אחי
בחוט' דדכיו יתיר בבקש' ועל דא כתיב לא יאכל לא תאכלו • ח"ל אבא וכו' כתיב לא
תאכל עליו חמץ • ח"ל אסני חבין יתירין ליקרא לקרבנא אבל בקדמיא בבקש לא
יאכל • אבל לבתר באזכר לא תאכלו דהוא קשיא מתרווייכו • מחממת מ"ט בנין
דריחא דמותא חית חמץ • חמץ דכר • מחממת נוקבא רגליה יורדות מות ברישא וסיפא
דתיבה תשכח לה ובנין דא מאן דאכל חמץ בפסח איבו אקדימת ליה מותא ולינדע
דמית הוא בעלמא דין ובעלמא דחתי דכתיב ונכרתה הנפש ההיא • מלה אמאי *אלא
כדי חנין • שדי בנין דאמר לעולמו די דאמר לגרומו די • אוף הכי מלה בנין דקא
משד דמזרחת לכל סטרין בישיין ועבד קטטה בכו בגוונא דשדי דמוחזי דמזרחת
לשדים ומזיקים דתרעא אוף הכי איבי מזרחת לון מכל משכני קדושה ועבד מריבה
ש' יוקטטה בכו כד"א ימסה ומריבה ע"ד כתיב מלה • וכו' מסה בסמך איבו אלא
תרגומו דמסה איבו מלותא :

שמות יב
ס"א
זו שייך בריש
אחר קרבנה

ס"א התקיימה
מלה

רעיא מהימנא

רבי שמעון פתח ואמר יגער חית קנה רבי שמעון פתח ואמר גער חית קנה
עדת אבירים בעגלי עמים גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים גער
דא חיה דאתאחד בה עשו • קנה חנין קנה דא קנה דאתאחד ביה עשו דליכי
דביומא דנסב שלמה מלכא בת פרעה בא קרחת דרומי רבנא דנעץ גבריאל קנה
גבריאל נעץ קנה בימא רבא ועליה אחבני בימא רבא ובנו עליה כרך גדול דרומי קנה
קרת' דרומי מאי קנה דא דכורא דחאי חיה דחמן וכד ייתי פורקנא לישראל יחבר ליה •

הכלים פה

בישא דאית לי סערא זעירא באחדותא דקדושא
 ודא איבו קנה דנעיץ בימא רבא ובגין כך איבי
 שלטא על עלמא ועל שולטנו דא כתיב (ישעי' יט)
 קנה וסוף קמלו . קנה שולטנותא וראש לכל
 מלכוון . תו קנה דומין קב"ה לחברא ליה כקנה
 דא . ת"ח במזרים איבו שלטא ומונה נפקו כמה
 שלטנין לזנייבו וכלא ברא דחמץ כיון דחבר לה
 קב"ה אפיק חמץ ואעיל מנה . במה בחוטא
 זעירא מכלא חבר ח' חמץ ואחציבד מנה אינון
 אחוון . אלא דחבר ח' דכאי חיה דאקרי חמץ
 וע"ד אקרי חיה קנה דמוח לאחברא כקנה דא
 במה אחבר בחוטא זעירא כנימא חבר ח' ואחציבד
 מאיתנא וכו' מנה . וע"ד כתיב גער חיה קנה
 גער בך קב"ה ואחבר ח' חמץ ואחציבד ח' (ס"א)
 ואחציבד ח' חמץ ואחציבד) וחמין קב"ה לחברא
 ליה להכחא קנה כנומא דא יחבר רגליה דק'
 מקנה וישתחר הכה . (ישעי' מ) הכה ח' אלהים
 בחוק יבא וחרעו מושל לו הכה שכרו אהו ופעולתו
 לפניו . מאי ופעולתו דא פעל דכחא ק' (ס"א)
 פעולה דכחא חמץ) דיתבר לה ואיבי פעולה
 לפניו איבו יעבר רגליה ויכא הכה ראשון לאיון
 הכה הכה וגו' :

בחוק יבא (ישעי' מא) ראשון לאיון הכה הכה
 ואמר (שמות פ) בזוינא קדישא (ראשית מו) כל הכפש לבית יעקב ששים ושש ששים לאתערותא
 דמשיח ראשון ושש לאתערותא דמשיח שני אשתארו ו' שנים לע"ב לקיים בכו (ויקרא כג) ששת
 שנים תזרע שדך ושש שנים תזמור כרמך ואספת את תבואתה דאתמר (ירמיה ב) קדש ישראל
 ליי' ראשית תבואתה אס קן מכ כתיב לעיל רנו ליעקב שמחה . אלא ארבע גאולות עתידין
 למהוי לקבל ארבע כוסות דפסח בגין דישראל מפוזרין בארבע פנות עלמא ואינון דיבון רחוקין
 מאומין אקדימו לרנו ותניינן לשחין ותליחאין לשחין ושית ורביעאין לע"ב ופורקין אלין יבון בארבע
 חיון בשם ידוד דרכיב עלייבו הכ"ד (הנזק ג) כי תרצב על סוסך מרכבותיך ישועה דלקבלייבו
 יתער לתחא ארבע דגלין ותריסר שבטין . ברא דידוד מלך ידוד מלך ידוד ימלוך לעולם ועד
 תריסר אחוון אינון לקבל תריסר שבטין וי"ב אנפין דתלת אבנן דאתמר עלייבו כאבות כן כן
 במרכבה ואינון עשר שבטין אלק שנין תרין שבטין מאתן שנין ומי"ב אחוון תליין לע"ב שמחן דאינון
 ע"ב שנין בתר אלק ומאתן ואינון כ"ד לכל חיה מתלה חיון כ"ד רחא דליה (ישעי' יו)
 וקרא זה אל זה ואמר ואינון תלת כחות מן כ"ד לורות . כת אחת אומרת קדוש וכת
 תניינא אומרת קדוש וכת תליחא אומרת קדוש מיד אהער שמאלא במ"ב אחוון
 דעבד דינא בעמלק . (דברים כג) כי יקרא קן לפור לפניך בדרך מארי מקרא . בכל עץ
 מארי משנה דאינון כאפרוחים דמקנין בענפי אילנא . אית דאמרי בכל עץ אלין ישראל
 דאתמר

504

דאחער צוה כי ינמי העץ ימי עמי . או על הכרץ חלין מארי תורה (ד"א משנה) דאחער צוה
על הכרץ חישן וחיי לער תחיה ובחורה אחס עמל . אפרוחים חלין פרוה כהונה . או צי"ם חלין
דון לון קצ"ה מקרני ראמים ועד צי"י כנים . והאם רובלת על האפרוחים צמנא דהו קרצין
קרצנין . מה כחבי לא תחא האם על הכנים . חרצ צי מקדשא ובעלו קרצנין מה כחבי שלה תשלח
את האם וגלו הכנים וביינו ואת הכנים תחא לך מספרא דא דאת ו' דאיכו עולם חרוך דאחער
ציה למטין ייטב לך והארכת ימים . לעולם שכלו חרוך . ובאחער דקרצנין קטיו לוחין ומאפאפין
נקלין דשייין . בקול דק"ש לגבי עמודא דאמאעיתא דאיכו לעילא דהא חינוא וברתא בגלוחא ומיד
דנחית קשרין * לה צברתא דאיכי יד כהה למחוי קשרי ו' עס ה' צשית ספיראן מיד מלחשין לגבי
חכמה ברוך עס כבוד מלכותו לעולם ועד . אח"ד כצ"ד ג' מ"ה מן חכמה דנחית ליה לגבי חמה
ומיד דנחית קשרין ליה עמה בקשורא דתפלין דרישא ובג"ד צברע פרשיין דתפלין קדש ליה
רמכס . ויהי כי יביאך בינה . שמע ישראל תפארת . כליל ו' ספירן צשית חיצין . ויהי חס
שמע מלכות יד כהה . ללוחא כהר כ' על רישיה חין קדוש כידוד דסדלפון קושר כל לוחין ועבד
לון כהר . צכחא זמנא לריך לסדרא מנורה (ס"א פתורא) לסעודתא דמלכא ומשכנא ומנרתא
וארונא ומדבחה וכל מיני שמושא דביחא דמלכ' ולאו בחר * * פתורא חליין דלאו עובדא דקצ"ה
דלא חליין חלא בחר פתורא דאיכו עובדי דיו דקצ"ה דאיכי שכינתיה . משכן דיליה פתורא דיליה
מנרתא דיליה ארונא דיליה מדבח' דיליה איכי כלילא מכל מאני שמושא למלכ' עלא * * * חלא חינון
דמתקני חמרא זמנא דמלכא עלאה דאחער צוה את קרצני לחמי לאשי דלית לקרבא ליה לגביה
חלא חלין דאחקריאו חישין * . ובג"ד את קרצני לחמי לאשי . דעליה אחמר (משל"ט) לכו לחמו
בלחמי ואחקרי לחם הפנים דחינון י"צ חנפין יצרכך יהוה יאר יהוה ישא יהוה חריסר חנפין
דחלת חיון מאי לחם דחלין פנים דא נכמא דאדם דאיכו יו"ד ה"א וז"א ה"א ואית ליה נכמא
צארע חנפין דחינון חרע חחון ידוד חאי נכמא דפתורא דמלכא איכו סלת נקיי . כצנן
דיליה דאופה ציה נכמא שכינתא חמן חבשל ואשתלים ובג"ד חין בוצעין חלא מאחר דמנר צשולא
כגונא דשלימו דפרי איכו גמר צישול . וחאי איכו חדני גמר ושליומו דידוד דאיכו לחם הפנים
חדני כצנן דיליה דאיכי כבושה תחוח בעלה ובגינה אחמר (שמות יט) וחר סיני עשן כלו מפני אשר
ירד עליו יי' באש ויעל שמו כעשן הכבשן . ולא ככבשן דאש דכדיו חלא ככבשן דביה כבשן רחמיו
לעמיה כד חליין ובעון בעוהין כן יכבשו רחמיה את כעסך וציה כבשי דרחמנא למח לך . ונכמא
דאורייתא אית סלת דיהב ליה מלכא לחינון דאחמר עלייכו כל ישראל בני מלכים . מיכלא דלדיקייא .
ואית נכמא דאורייתא דאיכו פסולת לחינון עבדין ושפחות דבי מלכא . ובג"ד צמטרויחא אחמר
(משל"ח) ותקם צעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנעוריה דחינון מארי מתניחין ובג"ד אחמר
במיכלא דמלכא ועשירית האופה סולת ודאי ודא יו"ד מן חדני איכי עשירית ודאי סלת דהיכלא
דמלכא ואשתכחת . (ד"א דמיכלא דמלכא אשתכחת) קוס צוניה קדישא חנה ורבי אלעזר ברכ
ורבי אבא ורבי יהודה ורבי יוסי ורבי חייא ורבי יודאי לתקנא דורונא למלכא ולקרבא כל חצרין
דחינון ישראל קרצנין לקצ"ה הכוא דאחקרי נשמה לגבי חברים שכינתא קדישא אש של צבוס .
דאחיד צענים דאחקריאו עלי העולה דחינון עץ החיים ועץ הדעת טוב ורע עלי הקדש דאחקריאו
חינון מארי תורה דאחאחידה צבון אורייתא דאחמר צה (ימיה יג) חלא כה דברי באש
נחם יי' ואחמר בשכינתא עולה ליי' קרצן ליי' אשח ליי' ואחמר את קרצני לחמי לאשי ויהי כחבי
דלית לקרבא קרצן חלא ליי' מאי יהוה את קרצני לחמי לאשי . חלא חר' דמאן דקריב דורונא
למקרב ליה למלכא ולבחר איכו פליג ליה למאן דכעי חוף חיי ישראל מקרצנין אורייתא לקצ"ה
י"א ליה * י"א חוא * * י"א חא

דאיבו לחמו ואיבו יינו ואיבו צער דיליב ואתמר בה (ראשית ג) עלם מעלמי ובשר מבשרי בשר קדש דאוקמוס עלב מארי מנהיבהאן בבשר היורד מן השמים עסקין . וקב"ה מאי עביר מהבוא דורוגא . למלכא דאכל על פתורא דקרבין על פתורים מכל מין ומין סלת ובינומי ופסולת ואיבו פליג מפתוריה לכל מארי סעודתא לכל חד כדקא יאות על ידי ממין דיליב . ומהבוא נכמא דאיבו סלת דמלכא אכיל איבו מני למיבז לאינון דרמינן גביה הכ"ד את קרביי לחמי לשאי ריח נחומי דסינו אשי יי' נחלמו יאכלון (ודא הוא הכוא דאתמר ביה (משלי ט) לכו לחמו בלחמי ושתי ביינ מסכתי) האי איבו מסטרא דאילנא דחי . אכל מסטרא דעץ דעט טוב ורע מני למיבז בינומי למלאכי ופסולת לשדן ומזיקין דאינון משמשין לסוואן ולפרשיין דמלכא . ואוף הכי דפרשין דמלכא כוו מארי משנה דאינון כמלאכי משמשין לון שדים יודאלי דאינון רשימין באות שדי (ס"א באת י') ואית שדן ומזיקין מסטרא דמסאבו דאתקריאו שדים עכו"ס וזה לעומת זה עשה האלהים ובגין דא אמרו מארי מתניתין דאינון ג' מינין מינייכו . חד מין דלכון כמלאכי השרת ומין תניינא כביי אדם ומין תליתאי כבערין . ואית בכוון חכימין בלוריייתא דכתיב דודעל פה . אתקרי יוסף שידא על שם דלוליד ליה עד ולאו למגנא אמרו מארי מתניתין אס כרז דומא למלאך יי' לבאות תורה יבקשו מפיכו . ואשמדאי מלכא הוא וכל משפחתיה הא אוקימנא דאינון שדן יודאלין דאתכפין בלוריייתא ובשמהן דלוריייתא . ובני אכרן בגין דעריכו קרבנכון בגין דא אתעשנו דלכון קרבין אע"ג דאתקריבו לגבי מלכא איבו פליג לון לכל חד כדקא חזי ונטל לחולקים מכ דאתחזי ליה :

רעיא מהימנא

ובחבורא קדמאה .

וביום הכבורים בהקריבכם מנחה חדשה וגו' . **וביום** הכבורים בהקריבכם מנחה חדשה וגו' . אמר רבי אבהא יום הכבורים מאן יום דא נכר היולא מעדן דאיבו יומא מליון בבורין עלאין דלוריייתא הכ"ד (שמות כג) ראשית בבורי עלאין ודא איבו דלוריייתא תליא ביה ואיבו אפיק כל רזין דלוריייתא ובגין דאיבו אלנא דחי פרי אלנין אלעריכו לאייתא :

קדש ישראל לידוד וגו' . ובג"ד אתמר בכוון תביא בית יבוס אלהיך ובגין דא אומין העכו"ס דאתמר בכוון (ישעיה ט) ויאכלו את ישראל בכל פה יאשנו רעה תבא אליהם . אוף הכי ו' דכליל שית ספיראן ואיבו בן י"ד אתקרי בכ"ר וכל ענפין דנפקין מניה דכוון ראשין כנוונא דא אתקריאו בבורים . ו' איבו נכר מליון בבורים עלאין וכהוא נכר נפק מעדן . ודא איבו דלוריייתא תליא ביה וכד נפיק נפקי כל רזין דלוריייתא ובגין דאיבו אילנא דחי לוריייתא הכ"ד (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה ופקודין דילב דמיין לאיצא פרי דאלינין אלעריכו לאייתא . **אמר** רעיא מהימנא ואי תימרון אמאי בבורים דלכון אתקריאו מנחה חדשה משית ירחין לשית ירחין ומבד נש דאתמר ביה

זרע המעורר

כי האדם עץ השדה לחשע ירחין או לשבעה ובעירא אוף הכי (ויקרא כג) שבעת ימים יבזה תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירבה לקרבן אשכ ליהוב לקרבא קרבנא קדש יי' ועוד ספיראן בכוון שם יבוס וכל כנויין דיליב אמאי אתקריאו בשם חיון . אלא מנחה חדשה . בשרה רוא דא שכינתא משית ירחין לשית ירחין אינון שית ספיראן דאתקריאו שנים קדמויות לבריאת עלמא דאינון שיחא אלפי שנין הוי עלמא מסטרא דאימא עלאה . ומסטרא דאימא תתאה אתקריאו ירחין ובגין דקדמו לעלמא וכל בריין אתקריאו בבורים ושכינתא מנחה חדשה מסטרא דמיס דאתמר בה (יחזקאל ה) ודמות פניהם פני אדם ואיבו תשע לחשבון זעיר דחנן איבו בר נש

דאחלייד לתשע ירחין דעוודא דאיכי עשיראה ודא כליל מכלכו ואחקרי בן בוכרא על
 שם אות ברית דאיכו י' טפס קדמנא דאחמשך מניס זרע יורכ כחך דאיכו ו' ואיכו ו'
 סליק על ו' כאיבא דסליק על ענפא דאילנא ואע"ג דכמה ענפין אית באילנא וכמה תאנים
 עלייכו אינון דאקדימו בקדמיתא אחקריאו בכורים אלין אינון רישין דכלכו כנוונא דלכוון
 אחמר י' שאו שערים ראשיכס י' שאו מרום עיניכס ודאו מי ברא אלה י' שאו את ראש כל
 עדת בני ישראל י' שאו שערים ראשיכס י' אינון חמשין תרעין דבינה דאיכי
 מתביחא דלעילא ושאו פתחי עולם דמתביחא תתאה דכל מאן דאשתדל באורייתא לסוף
 מתגשא הכ"ד י' אש נבלת בכתגשא ואוקמוס מארי ממני' כל המגבל עלמו על דברי תורה
 לסוף מתגשא י' ויבא מלך הכבוד ו' לית כבוד אלה תורה מכבא מאן דיליף אורייתא
 דאחקריא כבוד אחקרי מלך ולא תימא בכהא עלמא דתאי ולא יתיר אלה מלך בתרין
 עלמין בדיוקנא דאחריה ובגין דא כפל פסוקא תרין זמנין חד מי זה מלך הכבוד הניינא
 מי הוא זה מלך הכבוד י' שאו שערים ראשיכס י' מאי ראשיכס תרין זמנין אינון חיון
 דמרכבתא עלאה והיון דמרכבתא תתאה י'.

הכלים כו
 ישיב מ
 במדר א
 משל

רעיא מהימנא

ובחבורא קדמנא :

רבי שמעון פתח קרא ואמר שאו שערים
 ראשיכס וגומר . כאי קרא אוקמוס
 ואחמר אבל שאו שערים ראשיכס אלין
 אינון תרעין עלאין תרעין דסכלתו עלאה .
 ואינון חמשין תרעין . ראשיכס אינון ראשיכס
 כ' מאן אינון אלה כל חד וחד אית לי' רישא
 לאתפשטא ולמיטל דא ברא ולאכללא דא
 ברא . אשכחנא בספרא דמוך . שאו שערי'
 אלין אינון תרעין דלתתא מאבבן ואינון תלת'
 י' בתרין . ראשיכס אלין אינון ראשי אלפי
 ישראל ואינון אבבן עלאי ואינון ראשין
 דאינון תרעין . ובגין אלין אינון אופנים
 דסחרין ונטלין לון על כהפייו אמרי שאו
 שערים ראשיכס שאו למאן לראשיכס דאינון
 ראשין עלייכו וטלטלין עלייכו . וכגשאו
 פתחי עולם . אלין אחבן וארבע אינון
 דלתתא . ויבא מלך הכבוד דא מלכא
 עלאה דכלא דאיכו מלך מהכוא כבוד
 דכיר לסיכרא ומאן איכו ו' לבאות ויבא
 לון אתר למיטל אורייתא בארונא בחבורא
 חדא כדקא יאות . וכיון דכאי עלא לאחריה
 כדין אורייתא עלא בארונא ואחבנא
 בחבורא חדא אורייתא עלאה באורייתא
 קשר דאי' עלאה . על ראש ו' ואיכו ו'
 דבעל קשר עמיה בכ' דיד כהס ובג"ד
 אפרוחים מסטרא דתא ו' כליל ו' סדרי משנה . או בינים אילין מארי
 מקרא דאחמר עלייכו בן ה' שנים למקרא . ודא ה' בגין מסטרא דבן י"ב אלין
 מארי

דבעל פה מתחברו לפרשא מלין סתימין
 אימתי בשבועותיכם למניינא דרתין מונין
 דכל שעתא דישאל עבדין חושבנין לירחי
 חמנין קב"ה אתקין חייב גו אינון רקיעין
 ואעבר כרוחא הא בני לתתא קדשו ירחא
 קדשו זמנא אתקדשו כלכו לעילא ועבדי
 לכל חילי דבשמיא דמתקדשין כחדא בעמא
 קדישא וכלכו נטרי כחדא נטירא חדא ועל
 דא בשבועותיכם למניינא דחתון מונין
 דאינון שבע שבתו^א וכדין משיך קב"ה משיכו
 בשבע דרגין לתתא כהכוא דרגא דאתתאחד
 בכו באינון שבע שבתות . (ס"ה באינון
 שבע שבתות וכדין משיך קב"ה משיכו דשבע
 דרגין דלעילא כהכוא דרגא לתתא דאתתאחד
 באינון שבע שבתות) ואי תימא ובה שיתא
 אינון ולא יתיר אלא כדין אימתיבא על
 אפרוחין ואשתכחת רביעא עליהו ואנן
 מפרחין לה ונטלין אינון שית בניי בהאי
 דרגא דלתתא לקיימא דכתיב שלח תשלח
 את האם ואת הבנים וגו' . רב המנוגא
 סבא אמר בהאי יומא לא נטלין ישראל אלא
 חמש בניי ואינון חמשה חומשי תורה .
 ואי תימא שית אינון אלא שבע אינון בחד
 לפרא דאשתכחת בין גדפכא דאימא .
 וישאל ידעי למיז יודע טבא רבא ויקרא
 מה עבדי מפקי מתחות גדפכא דאמכא
 כהוא לפורא בלחישו דפומא מלחשי לגבה
 לחישו בתר לחישו והכוא לפורא דחייס (ס"ה
 דחייס) לאינון לחישין ולאינון קלין דקא
 מלחשי לגבה . ואע"ג דלחשי תחות גדפי
 אמכא זקיף רישא ואסתכלת לגבי כהוא
 לחישו דקלא ופרחת לגביהו וכפחת מתחות
 גדפכא דאימא כיון דישאל נטלי לה אתקיפו
 בה ולחשילא וקשרין לה בקשורא דלא תפרח
 ותזיל . מיד נטלי לה ישראל כהכוא קשורא
 ואיבי בעאת למפרח ולמזיל ולא יכלת
 למזיל ובעוד דהיא קשירא בידיהו אינון
 מלחשי בקליהו ואיבי מאפפא כהדיהו
 ופרחת

מארי קבלה עליהו אתמר לא תקח האם
 על הבנים ומארי קבלה אינון מארי תלמוד
 ואתמר עליהו^א ושננתם ואוקמוס מארי^{דברים י}
 מתניתין אל תקרי ושננתם אלא ושלשתם
 דאינון שלים במקרא שלים במשנה שלים
 בתלמוד ורזא דמלהכי יקרא קן לפור לפניך
 בדרך במארי מקרא . * ועשית מנורת זהב
 טהור . הא חוקמוס ועשית מנורת כלל .
 זהב פרט . מקשה כלל וכמה מקראין מארי
 מתניתין אינון מרבין וממעטין כגון ריבה
 ומיעט . אוק כהי מרבין אל תקרי מה
 אלא מאה . אוק כהי אל תקרי ושננתם
 אלא ושלשתם ודרשין מניה שלים במקרא
 שלים במשנה שלים בתלמוד כדליתא
 בקדושין אוק כהי כהי^ב ציוס כלת משה כלת
 דרשין ציה . אי תימא דדרשין לון
 מנכון . כילד מאלפא ביתא ולא מעלמן
 דאינון לית לון רשו לאוספא ולא למגרע
 אות מניה דהיא ו' או לאחלפא את דא
 באת אחרא הא כתיב כלות מלא באוריית'
 מאן יכיז לון רשות למגרע אות מניה דהוא
 ו' הא לא אית הכא מלה דאתחליף באלפא
 ביתא אלא על אלין חביין חסרין דאינון
 מלאין ומלאי דאינון חסרי' ועל כל פירושין
 דיכלין למעבד לקשטא כלה בתכניטין
 דילה קב"ה מני למעבד כמה דיימרון
 ולמהו מאמין לון הס"ד^א על פי התורה^{דברים יו}
 אשר יורוך . לאומן דחתך מאי לבושין
 דמלכותא ועבד מנכון חתיב סגיאין אינון
 דידעין אתרין דחסרין אלין חתיכות או
 אלין דמשתחרין אינון מתקנין אינון
 לבושין ושווין אינון חתיכות דאחוספן
 באתר דמעוטין וחתיכות דאינון מעטין
 מוספין עליהו ובהי איבו על פי התורה
 אשר יורוך . ואי תימא אי כך הוא מאי
 איבו דלזמנין טעי חד ממייכו ויימא
 הדרי בי . אלא עד דיעבדי הורא מכהיא
 מלה דחולקין עלה יכיל כהוא דאקשי עלה
 למימר הדרי בי דלא כל מפרקי תכשיטין
 ופרחת

דכלה ידעין בחתיכות לאן אלן עד דיכא פסק על
 בוריהו-ממרה ו' בולין דילה^א את שבע הנערות הראויות לתת לה מצית המלך לקבל^{אשר ב}
 ש"ן

קדש וקדש הקדשים • ורוא דאית הפרש בין קדש לקדש הכ"ד (שמות כו) ובדילול הפרשת לכס בין הקדש ובין קדש הקדשים אוף כחא אשות דקרבתין לאו אינון שוין דאש של גבוס מקודש מאש דקדש דלחמא דאתקרי אש עזי הקדש או אש בשר הקדש • ואשא דקודשא חיה ביה הפרשה לבין אש כדיוט אע"ג דאוקמוה עליה דמאור להביאמן הכדיוט אע"ג דאית אש דקודשא דכל חד לררך לאתריה • ומתלא אמתילו ישראל קדמאי להאי רוא ישראל (י"א) ישראל אמתילו להאי דהא ישראל בכלל) אתקריאו מלכים כמה דאוקמוה כל ישראל בני מלכים אבל כד הוו עאלין לבי מקדשא כל חד שרייא באתריה כדקא יאות ליה אוף הכי כל קרבנין לאו אינון שוין דאע"ג דבכלבו כתי' קרבן ליי' איכו פליג כלא לכל חד וחד כדקא יאות ורוא דא אשתמודע בפרי חג דכוו קריבין לון ישראל קדש יי' • אמר בולגא קדישא קוס רעיא מבימנא משנתך דאגת ואבדן ושני עפר אתקרון דעד כען הויתון משתדלין באורייתא באינון ישינים במשנה דאתמר בזהו על הארץ חישן • וביזס הכזורים בהקריבם מנחה חדשה ליכוה אהון אינון (בני) כזורים דשכינתא ובעובדין דלכון איחי אתחדשת בללותין דאבדן בכל יומא דאוקמוה מ"מ חפלות כנגד אבות תקנוס ובק"ש דאמר רעיא מבימנא שמע ישראל ואוקמוה כל הקורא ק"ש בכל יום כאלו הוא מקיים (ישמע ה') ובגית בו יומם ולילה • ודאי בללותין דלכון בק"ש דלכון שכינתא איחי אתחדשת קמיה דקב"ה ובג"ד וקרבתם מנחה חדשה ליכוה בללותין דאינון באתר דקרבתין באן קרבנין דללותין איחי מתחדשת בשבועותיכם דהיינו שבועות דביס מתן תורה ואתקרי חמשים יום לעומר וביה שבעה שבועות מסער' דהכוא דאתמר ביה שבע ביום הללתיך ואיחי מלכות בלה • כלילא משבע ספירן כלילא בבינה דאיחי אתפשטת בה' ספיראן לחמשין יסוד כל כלול מאלין חמשין כל"ה ב"ה ה' כלילא מחמשים כלבו דבלגים בנו חמשים חכמה דאיחי י' עלאה מובלעת בגו חמשין ה' זמנין עשר ה' בינה י' חכמה עשר זמנין ה' היינו חמשין בחושבן כל' ובחושבן י"ס ואיחי יס התורה • מקורא דיליה כתר דלית ליה סוף שאר ספיראן אתקריאו על שמע שבעת ימים ומלכות יס סוף דכל ימיס ובגין דאינון חמשין שבע שבועות מנחתם שלשה עשרונים ושני עשרונים חמש דאינון חמש זמנין עשר הכ"ד ומנחתם סלת בגולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד ושני עשרונים לאיל האחד עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים • ושבעת הכבשים לקבל (ויקרא כג) שבע שבחות תמימות תבייח כל חד עס שית יומינין דיליה ובעשור לחדש השביעי דאיכו תשרי • מקרא קדש יכיח לכם דא יום הכפורים דאיחי עשירי י' כליל מעשרת ימי תשובה ותקינו ביה ה' ללותין לחברא (לה) עס ה' (מאי מקרא קדש יכיח לכם דא יום הכפורים דאיחי עשירי י' כליל מעשרת ימי תשובה ותקינו בו ה' ללותין לחברא עס ה') מאי מקרא קדש לאפרשא ליה משאר יומינין דאית בכו פולחנא דחול ובגין דא כל מלאכת עבודה לא תעשו דיומינין דאית בזהו מלאכת חול אינון מסטרא דעץ הדעת טוב ורע • דלחתכך ממטה נחש ומנחש למטה לכל חד כפוס עובדיו ודא מטטרו מטה נחש סמאל • אבל בהאי יומא דאיכו יום הכפורים דאתקרי קדש שלטא אילגא דחיי דלא אשתתף עמיה שטן ופגע רע ומסטריו לא יגורך רע • ובגין דא ביה מייחין עבדין באיליין דחיי (ואשתתף גניס) וביס נפקין לחירות וביס נפקי משלשיוהו אינון דאית עלייהו גזר דין בגדר ובשבועת ובגין דא תקינו למימר ביה כל נדרי ואיסרי כו' כולוהו יכון שביחין ושביקין לא שריין ולא קיימיין ובגין דא נדר דידוד דאיכו תפארת ושבעה דלדני דאיכו מלכות דעבדו* על גלותא דלכון בחכמה וביס יכון שביקין ושביחין לא שריין ולא קיימיין (במדבר טו) ונסלח לכל עדת בני ישראל דחסד איכו מים • גבורה אש • תפארת אויר ובגין דא אוקמוה מארי מתני' הדר נדרים פורחים באויר ובגין דשבועה ממלכות דאיחי לתחא מייס אוקמוה נדרים על גבי שבועות עוליס ועוד אוקמוה כל השבע כאילו נשבע במלך עאמו וכל הנודר כאילו נודר בחיי המלך • המלך עאמו דדני חיי המלך ידוד ובגין דא (ס) כי ידור נדר לידוד • ואוף הכי אית רוא אחרא חיי

סמלך חכמה כה"ד (קבלה ז) החכמה תחיה בעליה כל הנודר בידוד דליוה תפארת כאליו נודר בחכמה
 דליוה יו"ד ה"א ווא"ה כ"א חיי המלך וכל הנשצ' באדני כאליו נשצע במלך עממו. עלמו דא אימא עלאה
 כאליו נשצע זה דליוה (שמות כד) עלם השמים לעבור מסטר' דחסד (בראשית ב) עלם מעממי ובשר
 מבשרי מסטר' דגבור' דא מלכו'. ובחכמ' דליוה חיי תפארת ליוה סליק לאתקרי אדם כה"ד (ישעיה
 מד) כתפארת אדם ותחמ' ביום הכפורי' (ויקרא יו) ועניתם את נפשותיכם' ובעשור לאדם הכביעי הזה
 תענו את נפשותיכם'. תקינו ביה כ' עמייס בגין דתתלן כ' זעירא ביה' עלאה דליוה כ' גלותין לקיים
 בישראל (ישעיה ה) אם יביו חטאים' כשנים כשלג יביו' והאי ליוה רזא דלשון של זכורית בגין דכל
 חובין דישראל מטון לגבי מלכו' ותשובה דליוה ביה' מלבנת לון בגין דתחמ' ביה (ויקרא טז) הכבוד
 אתם בחוך עומאתם וארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב למלכ' **יאהרדנהי** ותקינו לתקוע שופר
 ביום הכפורי' לסלקא קול דליוה ו' לחרות דתחמ' ביה (ישעיה מג) בכל צרתם לו לא צר ביה' וב' קרי
 וכת' ועבודת י"ה ליוה באריכות ואידי כליל' מתלת דרגין במחשב' דבור ומעש'. (ויקרא כג) בחמשה
 עשר יום לאדם הכביעי וגו' דליוה תשרי מקרא קדש יידיה לכס וגו' כל מלאכת עבוד' לא תעשו
 ותגותם אותו חג ליי' שבעת ימים וגו'. בחמש' עשר מסטר' דיי' ותגותם אותו דא חות' ו'
 עמודא דתמלעיתא . (ח"ג חסד גבורה) . שבעת ימים מסטר' דבה שבע דליוה מלכות חכבן
ורעיא מהימנא ואחרן דוד ושלמה הא חינון שבע לקבל שבע ספיראן . חנא בעינא לתקנא
 לבון **סכה** דליוה אימא עלא' לסככה עלייכו כאמא על בני ובנין ז' ספיראן אמר קרא (שם)
 כי בסכות כושבתי את בני ישראל במפקמותכון מארעא דמלרים ב' עניי כבוד' סוכה (לית בלות
 ו' בסכות חסר ו' דתחמ' ביה (שם) בסכות תשבו שבעת ימים ליוה אימא חבל סוכה) באת' ו' ליוה
 ברא (דמיון) דתריין בנין ידוד אדני והכי סליק סוכ' כ' בחושבן יאכדוהי תריין כרובים דכס (שמות כה)
 סוככים כנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו ואית עשר' טפחי' כרובי' מתחת לעילא מרגליכון
 עד רישיכון ומרישיכון ועד רגליכון ושריין על טפה דליוה ו' ועשר' עשרה מעילא לתת' ומתחת לעילא
 היינו יו"ד ובג"כ שיעורא דסכה אמרו רבין לא פחות מעשר' ולא למעל' מעשר' . סכה העשויה ככבשן
 מסטר' דליוה עלא חתמ' (שם יט) וסר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יי' באש ויעל עשמו כעשן
 הכבשן (ואוקמוהו מאי והחיות ראו וסוב כאור היוא מפני הכבשן) וכלא חד . (ישעיה ד) וסכה
 תהיה לכל יומם דסכך בעיין וסכך תתעבד לכל דתחמ' ביה (תהלים נא) כלל שדי יתלון . ולא
 כלל סכה הדיוט דרגין על גופא משמאש . חלא לל לאגנא על נשמתא . (שיר ב) כללו חמדותי וישבתי
 (איכה ד) אשר אמרנו כללו נחיה בגוים . לל עס ס' ליוה ללס דתחמ' ביה (מילים נס) אך כללם
 יתהלך איש : ס' סתומא לית ליה ארבע דפנות ומה דאוקמוהו שתיס כהלכתן ושלשית אפי' טפה
 ולמ"ד שלש כהלכתן ורביעית אפילו טפה ואינון בגין דא תריין תלת ארבע הא שבע טפה
 ליוה עשיראח לאשלמא כל חסרון . ובגין דא שיעור סכה לא פחות מעשר דליוה מלכות
 עשיראח דכל דרגין ולא למעלה מעשרין דליוה כ' כתר עליון דלא שלטא ביה עינא . כבוד
 עלאה עליה אמר משה (שמות לג) הראני נא את כבודך ואחיה ליה קב"ה לא תוכל לראות את פני
 ולית כבוד בלא כ' ובגין דא שיעור מארי מתניתין לקבליהו סכה העשויה כמבוי מסטרא דאח
 ב' כמין גא"ס מסטרא דאח ג' כמין זריף מסטרא דאח ד' ושבע אחוון חינון בג"ד כפר"ת כ'
 כבשן ב' בורגין ושאר סכות וכלהו רמזיו לגבי מארי מתניתין ולית לארבע בהון . ואינון לקבליהו
 שבעה ככבי לכת ואינון דכר ומוקבא ובג"ד אתקריאו ז' כפולות כבון ז' שרגין דמגרתא דתחמ' ביה
 ביה (תהלים קיט) שבע ביום הללתיך כבי (זכריה ד) שבעה ושבעה מולקות כבי ז' ספיראן כפולות
 ח' יומי בראשית לתתא ז' לעילא חין כל חדש תחת השמש : **רורב** דא לדיק דרמי
 לחוט הסדרה דביה ח"י חולין לקבל ח"י נענועין דלולב ואינון לקבל ח"י ברכאן
 דלולב לקבל ח"י אזכרות דכבו ליי' בני אליס לקבל ח"י אזכרות דק"ש ונענוע לשית
 סיטריין בחושבן ו' תלת נענועין בכל סטרא חינון ח"י לולב בימין כליל ו' מימין (דליוהן) ג'

כדסין גדולה גבורה תפארת ודמיין לתלת גוויי עינא ד' בדי ערבות נלח וכו' ודמיין לתרין שפון לולב יסוד דומה לשדרה דביה קיום דכל גרמין ועליה אמר דוד (תהלים לז) כל עצמותי תאמרנה יי מי כמות . אחרון מלכות דומה ללולב דביה הכרורין ונעמטין דכלל אינן משותפין בנעמטין דנטילת לולב ואינן ח"י באנא ח"י כ"י בכו' וכו' תחלה וסוף ח"י דנטילת לולב כרי ע"כ ובגין דא לולב צחושנן ח"ס וד' מינין דלולב בא חסד דרועא ימינא ובגין דא תקינו לולב בימין לסטרא דחסד אחרון לסטרא דגבורה לשמאלא לב . ובגין דא אחרון הדומה ללב תקינו למחוי ביד שמאל . כמה דאוקמוה לולב בימין ואחרון בשמאל ואינן לקבל זכור ושומר ומאן נטיל תרוויכו עמודא דאמנטיחא לולב בימיניו ואחרון בשמאליו : **אתו** דאבן ורשיא מסימנא ואבן דוד ושלמה וברכו ליה ואמרו ליה אנת בוליא קדישא וחבריי' דילך דאינן שית לקבל אינן ז' ואנת בוליא קדיש' נר מערבי באמנע דכל שית נרות נכרין מנך בכל חד אחר זכ (משלי כ) נר יי נשמת אדם : **ורשיא** מסימנא נכיר כך ואנת בחברייא דילך וכלא חד בלא פרודא כלל ומתנן ואילך מתפטיין ענפין לכל מארי חכמתא אשלים מלין דחבורא קדמא דילך לאטערא לון .

פתח בוליא קדישא ואמר דחבורא קדמא (שיר ה) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וגו' . מאי בזה יומא תניינא ויומא שיתחא יומא שביעא דסוכות דבזון כו' מנסכים מים ויין דשבע יומין דסוכות בזון היו מקריבין ישראל שבעים פרים לכפרה על שבעין ממנן בגין דלא ישתאר עלמא חרוב מנייכו הכ"ד ובחמשה עשר יום והקרבתי עולה אשה לריח ניחח ליי' פרים בני בקר שלשה עשר תמימים . וציוס השני פרים י"ב . וציוס השלישי י"א . וציוס הרביעי עשרה . וציוס החמישי פרים חשע . וציוס הששי פרים שמנה . וציוס השביעי שבעה וכלכו שבעין וכלל יומי כו' חסדים אמאי חסדים אלא הכא קא רמין (בראשית ח) ותנה חציבה בחדש השביעי ומה הכס בני טופנא המים הלוו הלוך וחסור אוף הכי בתשרי דאיו ירחא שביעא דביה כמה פקודין ראש השנה ויום הכפורים סכה ולולב אחרון מינין דלולב שופר . שכינתא עלאה שרייא על ישראל דאיו תשובה סוכה אחרון . וקב"ה דאיו לולב מיד והמים היו הלוך וחסור מתמעטין חובין דישאל אוף הכי מתמעטין ממנן דאינן מלאכי חבלה דממנן עלייכו דדמיין למי טופנא כמה דאוקמוה עשה עברה אחת קכ' לו קטיגור אחד דהוא זמנא דמתמעטין חובין מתמעטין פרים דלכון מתמעטין ממנן דע' אומין מתמעטין ע' אומין מתמעט טובא דלכון :

תיבת נח מני קב"ה לאעלא עמיה . שנים שנים שבעה שבעה זכר ונקבה לקרבנא לאננא על נח ועל כל אינן דעאלין עמיה לחיבה אוף הכי אלין דמנטרין חגין ומנין דאינן ימים טובים שנים שנים שבעה שבעה . שנים שנים תרין יומין דר"ה . ותרין יומין דשבעות ובגין דאינן תרין מנייכו בספק בא אית שני ימי הכפורים באתרייכו שבעה שבעה ז' יומין דפסח ז' יומין דסוכות . נח לקבל יום השבת והאי איכו מכל הכי סכה קא אגינת עלייכו דישאל הכ"ד וסכה חכה ללל יומא מחרב' סכה קא אגינת . מה תיבת נח לאננא אוף הכי סכה לאננא . (מיקוים כ ע"ה) ועוד מכל הכי ח"י ברכאן דלאותא מאינון ע' ע' ברכתא דמינין בה אשתלימו' ספיראן מעילא לתחא ומתחא לעילא ואיכו לקבל נח . ועוד מכל הכי שכינתא אגינת על אלין דנטרין י' אות שבת בתחומא דליה דאיו ח' אלפים תרין אלפין לכל ד' . ועוד מכל הכי אלין דנטרין י' אות ברית דאיו בח' יומין דאתמר עלייכו (ויקרא יב) וציוס השמיני ימול בשר ערלתו ועוד מכל הכי אלין דנטרין אות י' תפלין בתמיניא פרשיין שכינתא דאיו סוכה אגינת עלייכו ופרש' גדפאח עלייכו כאמא על בגין ובגין דא תקינו לברכא הפורס סוכה שלום עלינו ובגין דא בירחא שביעא דביה כל פקודין אלין מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה . עס ישראל באביון שבעים ולית מים רבים אלא כל אומין וממנן דלכון אס יתן איש דאיו סמאל כל מה דאית ליה בעלמא דין בגין

דישחקף באלין פקודין עס ישראל בוז יבזו לו • וזיוס השמיני עזרת פר אחד חיל אחד כה אוקמוס מארי מהייתין • למלכא דזמין אושפיזין לבתר דשלח לון אמר לאלין בני ביתא דיליה חנא וחזון נטבד סעודא קטנה • ומאי עזרת • כמד"א (שמואל א ט) זה יעזר בעמי ולית עזר אלא מלכות מסטרא דשכינתא עלאה עבד סעודתא רבבא ומסטרא דמלכותא סעודתא עזירא ונוכנין למעבד ישראל עמא חדוה ואחקרייתא שמחת תורה ומעטרין לס"ת בבית דיליה רמז ס"ת לתפארת שכינתא עשרת תפארת • אמר ר' אלעזר אבא אמאי מסטרא דאמא עלאה זמין לכל ממנן דכל זמנין ומסטרא דשכינתא תחאה לא זמין אלא לאומא יחידה לקבל פר יחידא • אמר ליה ברי שפיר שאלית בגין דמלכות איבי רמיוזא לברתא דאיבי נטועס בבית אביה ואמא • ואיבי ארוסה ולא נשואה • לאו אורח ארעא למיכל עס אושפיזין • אבל אימא דהיא נשואה אורח ארעא איבו (למיכל עס ארמי) בחר דזמנין בעלה אושפיזין למיכל על פתורא עס בעלה ואי אינון אושפיזין נוכראין לא חלי עמכון לא אבא ולא אמא וכל סכן ברתא ובגין כך בסעודתא דשבעין ממנן לא אשתחקף למיכל עמכון חד מן מארי מלכא בגין דאינון נוכראין • אמר ליה ודאי כען אחייבת מלך בלבאי על בוריי • עולת תמיד • דא שכינתא דסליקת לעילא בכהוא דרגא דאתמר צה ערב ובקר בכל יום תמיד ואומרים פעמים שמע ישראל • ואיבי סליקת בעמודא דאמנעיתא דאיבו תדיר עמא בלא פרודא כלל ולאן סליקת לאחר דאתגזרת מתמון דאיבו אין סוף ואיבוגבוס מכל ספיראן • ובג"ד אוקמוס עולה בלא לגבוס סלקא וכד איבי סליקת אחידן צה כל ספיראן ואינון סלקין עמא • ומאי סליקו דילא לריח ניחא למיכא ריחא טבא קדם יי' ולצתר אתמר צה (ויקרא ט) וירד מעשיו החטאת והעולה • נחתא מליא כפר • מכל חובין דישראל וכו' סליקו דילא איבו בעמודא דאמנעיתא • אוף הכי נחיתו דילא איבי ציה וכל חיינין דילא ובגין דא אקרי סלס דביה כל הויין (נ"א כנויין) סלקין ונחתין דאינון סליין מן ידוד ובג"ד כל קרבנין ועלוון אינון לידוד ואחקרייתא קרבן על שם דאתקריבו צה כל כנויין לידוד ובגין דא אתמר עלה קרבנו קערת כסף אחת לית דרגא דאתקריב לגבי ידוד פחות מנה ולית ללותא ופקודא מכל פקודין דאורייתא וכל קרבנין ועלוון דאינון לצר מנה בכל דרגין דספיראן לא מתקבלין קדם ידוד לצר מנה ובגין דא אתמר עלה (ש"י) בואת יבא אהרן אל הקדש ובג"ד אמר נביא (ירמיה ט) כי אם בואת הסתכלל איבי שלמים שלימו דשמא ידוד צה דרגא ודרגא איבי ה' * אדני י' * ידוד איבי ה' * מן אלהים איבי ה' * מן אהיכ' * מן שדי סוף דכל הויא וכנוי ובג"ד אתמר צה (קהל יב) סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מלותיו שמור • איבו סוף מעשר ספיראן יס סוף שלימו דעלאין ותחאין • איבי תרעא לאעלא לכל חכמתא לכל כנוי וכו' ולאעלא צה ספירא וספירא ידעיה דכלא • ופחות מנה לית רשן לשום ציה לאשגחא לשום ידעיה בעולם עלה אתמר (סליח קח) זה השער ליי' לדיקים יבאו צו איבו שם מ"ב אחון דכון אחבריו עלאין ותחאין (ואלין אינון אחון כנויין לאחון דכנויין דכון אחבריו עלאין) איבי אתקרייתא עין מסטרא דימינא (ש"ג) הכה עין ידוד אל יראיו , ואתקרייתא און מסטרא דשמאלא הטה אלאי אונק ושמע ואחקרייתא ריח מסטרא דעמודא דאמנעיתא ואחקרייתא פס מגרמא הה"ד (במדבר יב) פס אל פה הדבר צו אתקרייתא •

פקודא קדמאא חגי מסטרא דכתר דאיבו איין מאלכינו חגי ציה כ' כתור וביה אין ובתר אתקרי מסטרא דאימא עלא' דאדער לגבא חמשין זמנין יאיתא מארים באורייתא ואיבי צ"ת מן בראש' דלילא עשר אמירן מסטרא דחכמ' בת י' (משלי ג) בחכמ' יסד ארץ • באבא יסד ברתא ואיבו נחיו לא ידעו עיט דכליל ל"ב נחיוות דאינון ל"ב אלהים מסטרא דאימא עלאה דאתקרי כבוד וכד תכלילין בברתא אתקרי ל"ב • ובגין דא כבוד לעילא ל"ב לתחא וי' דכין אחייבו חמש בלותא חדא וחמש בלותא תניינא איבי כליל לון ה' מכתר עד גבורה וכו' מעמודא דאמנעיתא עד

ברתא ואימון ה' כי ובי אית למללא בעשרה פיות אלא כליל לון צבת יחידה י' ואתעבידו כלכו חדא
 אוף ככי ו' אתקרי קול ולא אשתמודעין ביה עד דאשתחף עד (פ"א עס) דבור ובגין דא קול דברים
 אחס שומעים איבי **פקודא** תמינא מסטר' דגבורה יראה בחושבן ורמיא במלת בראשי' ירא
 בשת ואוקמוס מאן דליה ליה בשת פני' ודאי דלא עמדו אהבתוי על טורא דסיני איבי **פקודא**
 גלימא דאתקרי אהבת חסד הכ"ד (ימיא לא) אהבת עולם אהבתך על כן משכתיך חסד אהבה
 כלילא מאבכך דאתקרי בזהו בכל מכל כל ורא דמלה (שס ז) זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כללותיך.
 ואיבי **פקודא** רביעא יחוד מסטרא דעמודא דאמלעיתא שמע ישראל ואיבי כ"ה אהון
 עמיא בשי' תיבין דאימון שמע ישראל ובגינא אמר אברהם (בראשית כב) נלכה עד כה ונשתחור
 (שמות יט) כ"ה חאמר לבית יעקב איכו א"ח עמודא דאמלעיתא ואיבי ד' שלימו דיחודא דליה
 לאשלמא ביה אחד א"ח כליל ט' ספיראן דאימון א' אין סוף ח' תמינא ספיראן מחכמה עד יסוד
 ד' מלכות קולא דילה צב אשתלמו לעשרה דאימון יוד בא ואו בא ד' כלילא מוד' אהון יודו .
פקודא חמשא (יטושה ח) וטגית צו יומס ולילה איבי אוריית' דצכתב מסטרא דחסד ואוריית'
 דבעל פה מסטרא דגבורה דבהון חכמה ובינא כמה דאוקמוס מארי מתניחין כרוזה
 להכחים ידרים להעשיר יאפין ועמודא דאמלעיתא כליל תרוויכו ובגין דא אתקרי שמים כליל
 אש ומים אש דגבורה ומים דחסד ובגין דא כתר (מיקוים קלד) לכתר דאיבי כף עשרה עשרה ככף
 בשקל בקדש דאימון יכ"ה תלת אהון אתעבידו כף על ו' וביינו כנגד כתר תורה ו' כינוי ס"ח
 כף עטרה על רישיה וכלא יודו כ"ז בחושבן : **פקודא** שתיחא איבי חפלה של יד דברועא
 שמאלא ומסטרא דגבורה ה' דיר כהס מכתר ועד גבורה ה' ספיראן ואימון חפלין דרישא
 דעמודא דאמלעיתא ואיבי קשר תלת רצועות דאימון נחא כוד יסוד . ואיבי **פקודא** שביעא
 מנות ציית כליל תכלת ולבן דינא ורחמי צנורא אשא חורא לא אכיל תכלא אכיל ושי' ותאכל את
 בעולה חור מימינא תכלת משמאלא . עמודא דאמלעיתא יחוד בין תרוויכו ירוק בגין דא אוקמוס
 מארי מתניחין מאימני קורין את שמע בשחרין משיכיר בין תכלת לבין ובגין דא תקינו פרשת
 ציית למקרי לה ביחודא . ואיבי **פקודא** תמינא מוחא שכינתא אתקריאת מוחא מסטר'
 דעמודא דאמלעיתא דאהון דידוד ומסטרא דלדיק רוא דברית אתקרי שדי . שדי חותמא
 דמלכא דאיכו יודו . **פקודא** השיעא' שכינת' אתקריאת אות ברית מסטרא דלדיק יסוד
 עולם. (בראשית ט) זאת אות הכרית . ביני עמודא דאמלעית' ובין בני ישראל נחא כוד . אות דא
 דליק . היא דא שכינת' (שמוס לא) כי ששת ימי' עשה יי' את השמים . מכתר עד עמודא דאמלעיתא
 דליה שית בכל אתר אלא מסטר' דאח ו' וליה שביעי אלא מסטרא דאח" עטרה על רישיה חכמה
 עלאה אות היא . חכמה תתאה אות היא . ותקינו למגור לתמינא דאימון ח' מן חכמה עד יסוד
 לקבלא בזהו' זעירא לסלקא לה עד כתר למכוי עטרה על ראשיהון ותקינו לשוויא לערלה במנא
 דעפרא לקיים (ישעיה סה) ונחש עפר לחמו . **פקודא** עשירא' (שמוס לא) ושמונו בני ישראל את
 השבת שכינת' אתקריא' שבת מסטר' דתלת דרגין עלאין דאימון ש' ג' בתרינא חכמ' ובינא ואיבי
 בת רביעא' לון שית יומינא חסד עד יסוד בזהו תעש' מלאכ' בגין דבינינא מתחיל מחסד הכ"ד (מילים
 פ"א) עול' חסד יבנה-אבל מבינה ולעילא איבי מנוח' וענן ושביתה לכל עובדא-**פקודא** חד סר איבי
 אתקריא' לותא דשחר' מנח' ערבית מסטרא דתלת אבכך ואיבי תפלת כל' פה לית כל אלא דליק
 דכתי' (ד"ה א ב"ט) כי כל בשמי' ובארץ . ותרגס יונתון עחיאל דאחיד בשמייתא ובארעא פ"ה בחושבן
 מילה ומה ברי' ביה מתחדין דכר ומוקבא דלתתא . אוף ביסוד מתייחד חתן וכל' דלעילא הוא חי עלמין
 כליל ח" ברכאן הכ"ד (פסלי י) ברכות לראש דליק ובג"ד כל הכורע כורע בברוך וכל הזוקק זוקק
 בשם דא שכינתא בשם דידוד ביה לריך לוקפא שכינתא הדיא דאתמר צב (שמוס ה) נפלה לא חוסין

קום בתולת ישראל ע"י דרגא אחרא ובג"ד (עמוס ט) ביום ההוא אקים את סבת דוד הנפלת הכוא
 דאתמר ביה ידוד זוקף כפופי' **פקודא** תריסר איבי לתקריא' חג כמלו' וחג שבועו' וחג הסכו'
 מסטר' דג' אבסוקר' מסטרא דיל' דינא דמלכותא דינא' ואית דיימא פסח דרועא ימינא שבועו' מתן
 תורא דתתייבית במדברא דאיכו ממנא עליה שור מסטרא דגבורא סכות (בראשית לג) ויעקב נסע
 סכות. **פקדא** תריסר ק"ש ואית למנדע דאיכו לתקרי חכם בכל מיני חכמות ומצין בכל מיני
 תצומות וחסיד בכל מיני חסדים וגבור בכל מיני גבורות ויועץ בכל מיני עזות ואדיק בכל מיני דקדוק
 ומלך בכל מיני מלכות עד אין סוף עד (ס"א כתר) אין חקר ובכל אליו דרגין בחד אקרי רחמן ובהד
 אקרי דיין וכדי בכמה דרגין עד אין סוף. אי כבי שמי אית בין רחמן לדיין אלא קודם דברא עלמא
 לתקרי הוא בכל אליו דרגין על שם ברין דהו עתידין להבראות דאי לאו ברין דעלמא אמאי
 לתקרי רחום דיין אלא על שם ברין דעתידין. ובג"ד כל שמכן אינון כנויין דיליה על שם עובדין
 דיליה כנוונא דא ברא נשמתא בדיוקנא דיליה לתקריאת על שם פעולות דיליה בכל אבר ואבר
 דגופא לתקרי עלמא ועירא כנוונא דמארי עלמא אתאכיג בכל ברין ובכל דרא כפוס עובדיו. כך
 נשמתא *כפוס עובדיו דכל אבר ואבר. ההוא אבר דעביד ביה פקודא לתקרי נשמתא לגבי חמלה
 וחסדא חנא ורחמי ובההוא אבר דעביד ביה עבירה לתקרי נשמתא לגביה דינא וחיוסא וכעס אכל
 לבר מן גופא למאן תבא חמלה או אכזריות. אוק כבי מארי עלמא קדם דברא עלמא וברא ברין
 דיליה למאן לתקרי רחום וחנן או דיין. אלא כל שמכן דיליה אינון כנויין ולא לתקרי בכוון אלא
 על שם ברין דעלמא ובג"ד כד מארי דרא אינון טבין איכו לתקרי לגביכו יכו"ס במדת רחמי' וכד
 מארי דרא אינון חייבין לתקרי אדני במדת הדין לכל דרא ולכל ב"כ כפוס מדא דיליה אכל לאו
 דאית ליה מדא ולא שם ידיע כנוונא דספיראן דכל ספירה אית לה שם ידיע ומדא וגבול ותחום
 ובאליון שמכן מארי עלמא איכו לתפסט ואמליך בכוון ותקרי בכוון ותחכסי בכוון ודר בכוון כשמתא
 לגבי אברים דגופא ומא רבון עלמין לית ליה שם ידיע ולא אחר ידיע אלא בכל סטרא שולטנותיה
 אוק כבי לית לה נשמתא שם ידיע ולא אחר ידיע בכל גופא אלא בכל סטר שולטנותא וליה אבר
 פנוי מנה. ובג"ד לית לרשומא לה בחד אחר דאי לאו בא חסר שולטנותא בשאר אברי' ולא לתקרי
 לה בשמא חד או בתרין או בג' למימר דאיכו חכמה מבינה ואית לה דעת ולא יתיר דאי עביד כבי
 בא חסר לה משאר דרגין כ"ש למארי עלמא דלית לרשומא ליה באתר ידיע או לתקרי ליה בשמכן
 או לשמא ליה בכוון או *לשמא ליה כנון דרגא דמרכבתא דאתמר בה קדושה קך ישלשו דכל דרגין
 דכל מרכבות דיליה אינון משלשים כנון האבות הן הן המרכבה דאינון דמות אריה שור נשר דאינון
 מרכב' לאדם דאתמר עליה (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם ומסטרא דנוקבא אינון שלטין על אדם
 ונוקבא איבי מרכבה לגביהו. ובג"ד אתמר עלה קדוש' קך ישלשו ואוק כבי אחוון דאינון אנפין דחיון
 משולשין כנוונא דא יד' או' וכו' ה' רביעא קדושה קך ישלשו איבי שלמים דכלהו לשלמא כללהו
 שם יודא אכל למאריה דכלא לית לשלמא ביה בשמכן ולא באחוון אלא איכו לתקרי בכל שמכן וליה
 ליה שם ידיע וכל שם ושם אסכיד עליה דאיכו אחון כל עלמין אסכיד עליה אדני וליה דידעין דאית
 ב"כ דירית ג' מאה ועשר עלמין בה"ד (משלי ח) להנחיל ארכי ים כפוס דרגא דיליה לתקרי ים
 מאין ודא חכמה עלאה. ואית ב"כ דלא ירית אלא עלמא חד כפוס דרגא דיליה כמא דאוקמוס
 כל דיק ואדיק יש לו עולם בפני עצמו וכדי ירית עלמין כל בר נש מישראל כפוס דרג' דיליה ליעלא
 אכל למארי עלמא לית לרשומא ליה עלמין בחושבן אלא אחון כל עלמין ואדני קא סכיד עליה
 אוק כבי יכו"ס מניח תליא כל כוין ואיכו וכל כוין דיליה סכדין על מארי עלמא דאיכו כוס
 קודם כל כוין ואיכו בתוך כל כוין ואיכו לאחר כל כוין ודא רוא דסכדין כוין עליה כוס
 ויכו' דינא כהפוך אחון אדני ובג"ד אמרו רז"ל דינא דמלכותא דינא שם אל' סכיד על מארי
 דכלא דלית יכולת לכל שם וכויה ודרגא כ"ש לשאר ברין פחות מניה סכ"ד (דניאל ד) כלא

חשיבין ובמזבזיים עבדו בחיל שמיא וגו' חלבים סכיד על חלדות דיליה דאיכו חלבים וחלבי כאלבים
 ואיכו חלוד על כלא וליה חלוד עליה • כבאות סכיד עליה כדכתיב ובמזבזיים עבדו בחיל שמיא • שרי
 סכיד עליה דכד איכו חלוד לעולם די עמד בתחומיה ולא אחפשט יחיר • ואוף למיח רוחא ואשא
 ואוף כבי כל כויה ושם סכדין עליה דכד כוה איכו יחיד קודם דברא עלמא אמאי כוה איכו לרין
 לאתקרי בשמחן חלין או בשאר כנויין כגון (שמות לד) רחום וחנן ארך אפים וגו' דיין אמין חזק וסגיאין
 בכל חינון שמחן וכנויין אתקרי על שם כל עלמין וברין ללכון לאתחזאם שולטנותיה עליהו אוף כבי
 בשמחא (מיקוים כד ע"ה) על שולטנותא דכל אברים דגופא אמחיל לה לגביה • לאו דאורי דרמיא
 ליה איכי בעממא דכוא ברא לה וליה ליה חלוד עליה דברא ליה • ועוד נשמחא ליה לה כמח שנויים
 ומקרים וסבות דאתקריאו לה מוכ דלאו כבי למארי כלא ובגין דא היא דרמיא בשולטנותא דיליה
 על כל אברי גופא אבל לא במלכ אחרא • ועוד שמע ישראל שם ע' רבתי ד' מן אח"ד רבתי היינו
 ע"ד בין שם מן שמ"ע א"ח מן אח"ד עד י"י כסם ועל כל אחד ואחד דמיחד אורו בעולם ועל כן אמר
 דוד (תלים קד) אנכי אשמח ביי' ש"מ מן שמ"ע א"ח מן אח"ד הרי אשמח • ועוד ד' רבתי ד' בתי
 דתפלין דמנח לכוון א"ח ואתעטר בכו ואינון פאר על רישיה ואינון וכו' (ס"ה יס"ו) י' עטרה על כ'
 דאורי ברהא וכו' (משל ג) ידוד בחכמה יסד ארץ אבא יסד ברהא כ' אמא עלא' עטרה על ו'
 דאורי ברהא וכו' כוון שמים בתבול' • בלמא כוון ברהא וכו' איכו דעולם ברא חין בו לא חלילה
 ולא בתיב חלל' לדיקי' יושבים ועטרותיה' בראשיה' וברתא איכי תפלג של יד כה"ס י' קשר דיליה
 כ' עלא' אימא תפלין דריש' על ראש תפארת תפלין דיליה כסדר ידוד דאורי קדש לי וכו' כי יביאך •
 שמע • וכו' חס שמוע • אבל בעלמ' דלתי כוונתאמלע דאינון כ' כ' ובג"ד אמר הכניא (ימיס פ)
 בזאת יתהלל ה' מתהלל כ' וידוע אותי כי אני ידוד ובגין דא דאוקמוס מארי מתניתין דלית
 ברישא אתר לאתנא תרי זוגי דתפלי • ודא זוגי לתרין פקודין דאוקמוס עליהו לא כל אדם זוכה
 לשתי שולחנות דאינון י' חכמה כ' בינה ו' עמודא דאמלעיתא כ' מלכות קדישא רישא דאתעטר
 בארבע אמוון דא כתר ריכטא דרישא דאסחר לון וכסי לון אכבס חסד ק"ש דשקילנא לאורייתא
 דאתייכיבת מימינא תפלין עז משמאלא דגבור' עמודא דאמלעיתא כליל כלא כנפי דמאוס נלא וכו'
 תבלת ולבן מוחה רשים שדי לדיק ושכינתא תרעא דמוחה זכ' קשער לידוד • ועוד ז' תלת ראוות
 ד' קשר של תפלין מאחורוי י' קשר דתפלין דיד ובגין דא • שדי מלבר ידוד מלגו דאורי ד'
 פרשין ז' ד' ראשין רמו לארבע בתי דתפלין ז' ד' אות דיליה עולם מטערין ועוד י' חכמה
 קדש לי כ' בינה וכו' כי יביאך ו' שמע שית חבין רמיא לשית ספירן שית ענפין דלילנא
 דכליל לון תפארת כ' וכו' חס שמוע מלכות • חלין חינון דרישא דאיכו כתר כ' (שמואל אב)
 חין קדוש כיי' כי חין בלתך • שדי רמיז ראוועי ובתי וקשרי דתפלין מלבר • אוף כבי למוחה
 ידוד מלגו שדי מלבר ז' דארבע ראשין עס ד' רמיז לד' בתי ולקשר תפלין מאחור ד' כפולה
 אוף כבי ש' כפולה י' קשר דיד ככה דאורי ביהא חמשאש ד' (ס"ה) דשדי איכו מוחא
 דאוקמוס עליה במקום שמוחו של חינוק רופס בו ודא חינוק יונק משדי אמו שדי תפלין דמארי
 עלמא כתר ומאי יוכו כתר דמארי עלמא ידוד דאורי י' חכמה כ' בינה ו' תפארת כליל שית
 ספירן כ' מלכות • ובגין דא (שמואל ב) וזי כעמך כישראל (דברים ד) כי מי גוי גדול אשר לו
 חלבים קרובים חליו כיי' חלבינו בכל קראנו חליו • ארבע קראי כלבו רשימין כ' רזא דאת כ'
 י' ו' דאורי י' י' מן יאכדווכי (במדבר ז) עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כ' מן כתר כלילא
 מעשר ספיראן כלילן מעילא לתתא ומעשר ספיראן מתתא לעילא • וחלין חינון (עילס קמח)
 וכו' אשר מעל השמים • מים עליונים זכרים מים תחתונים נקבות ועליהו אמר ר' עקיבא
 לתלמידיו כשתגיעו לאבני שיש טבור אל תאמרו מים מים שמה תסחכוו בנפשכם • דלאו
 חינון מים כמשמען חלל איכו אור נובע ובג"ד חדמו למים נובעים וכו' כבורא לית ליה
 פסק ולא קלון ופרוד ובגין דאינון מכתר אתקריאן שאין להם סוף דכתר חין סוף אתקרי •
 וקבנחם

והקרבתם עולה לריח ניחוח נ"י. ת"ח בפסח כחצי והקרבתם אשח עולה ל"י והבא לא כחצי אשח (דבא ביומא דא אשח לא כחצי ביה) אלא והקרבתם עולה מ"ט יומא דא יומא דעילית כלל לחופא חיבו וישראל מנו יומין דדכיו יומין ושבוטין ואחלילו ועאלו ביומין דדכיו וביא נפקת מכל סטרא בישא ונטרת יומי דכיו כדקא חזי. ורזא דא מלאכ טעם בחולא טעם בג"כ לא כחצי ביה אשח דבא אחרא לא קריב למשכנא וכו' אחרתק מתמן. וע"ד אשים לאו הכא ולא אטעריכו להכא וישראל מרחקן אינון מן סטרא בישא (ומנו יומין דדכיו יומין ושבוטין ואחלילו ועאלו ביומין דדכיו) א"ר אבא עדיין לריבין אן לפתחא דא למפתח אר"ש ארימית ידיו בללו למאן דברא עלמא ורזא דא אשכחן בספרי קדמאי. אשים אינון באמלעיתא ואחתיין בסטרא דא ובסטרא דא אדבקו באילנא דדעת טוב ורע אדבקו ברע ואדבקו בטוב ובג"כ בשאר יומין כחצי בכו אשח עולה. אבל בדי יומין דאילנא דחיי קיימא ולא אחרא לית אן לריבין לאשח ולא אטעריך למכו תמן ויומא דא יומא דאילנא דחיי איבו ולא דדעת טוב ורע ובג"ד והקרבתם עולה לריח ניחוח ל"י ולא אשח ל"י עולה ועולה (י"א לשם) לשון עולה כמה דאחמר וכו' אחתערנא מלי דפרים בני בקר וכל הבוא קרבן :

ובחודש השביעי כמה דאחמר יומא דר"ה דינא דכל עלמא דינא הקיפא ודינא רפיא. ועשייתם עולה והקרבתם מבטי ליה כשאר כל יומין מאי ועשייתם אלא ביומא דא (בדלשית כז) ועשה לי מטעמים כחצי כמה מטעמים ותבשילים עבדו ישראל בדי יומי בעוד דמקטרגא חיל לפשפשא בחובין דעלמא וע"ד לא כחצי והקרבתם אלא ועשייתם עולה ולא אשח עולה וכן בכל שאר יומין. (ס"א בקרבנין) לא כחצי אשח דלית לון חולקא בכל בני יומי כ"ש בדי יומא דאן עבדין מטעמים ותבשילים בלא דעתא דסטרא אחרא דבא יתק משדר ליה לאור לידה דחובין דבני עלמא ולאיתתאה לגביה ובעוד דאיבו חיל ישראל כעלי עיטא צרבה ועבדין כל אינון פולחנין כל אינון כלוהין מומי שופר ותוקעין ליה בגין לאתערא רחמי וכו' אוקימנא (ס) ויבא לי יין וישת דאתי (ס"א דאכל) מרחוק מגו אתר דחמרא עתיקא ושתי ואטעים ליה וחדי ואחר כך מברך ליה בכמה ברכאן ואטער על חוביו מה כחצי (ס) ויהי אך ילוא ילא יעקב ועשו אחיו בא מזלו טעין ממכה טועני כמה דאחמר וכו' אוקימנא מלא. ובג"כ איבו יומא דיבבא וקרבנא איבו עולה. חיל אחד כמה דאחמר בגין חילו דילתק. ושעיר עזים אחד לחטאת שוחד לסמאל לכפרא (י"א לתברא) אכפיו בכהו בדיה דאיבו בדי בדיה וכו' אוקימנא כיון דחמי דלא אחטביד רעוטיה וכו' למגנא דא לידה כמה דאחמר כנ"ד יומא דכפורי וכו' כחצי בפ' אמור.

ובחמשה עשר יום וגו'. ר' אבא פתח (ס) ותנה התיבה בחדש השביעי וגו'. ת"ח כל בני יומין אולת אימא על בנייא בגין דלא ישלע סטרא אחרא עלייכו ובגין לשבא לון כיון דאשתמיכו בכהו וכו' יתבין בסכות מתנטרין בנטורא יומא קדמא ויומא תניינא פקדת לון לישראל למעבד סעודתא לממנן דשאר עמין ואיבי לא שריא תמן ביומא תליתא דאיבו י"ז לחדש שריאת למשרי עלייכו כה"ד ותנה התיבה בחדש השביעי ב"י יום לחודש על בדי אררט טורין דכל לוטוין ומרדין שראן בגווייכו אמר רבי אלעזר יומא קדמא דחג לא שריא עלייכו ולא יומא תניינא אלא יומא תליתא דאוסף וגרע שריא עלייכו אוסף אחון וגרע קרבנין דכחצי עשתי עשר וגו'. וכו' אחמי לרע עין בגין דיומא קדמא ויומא תניינא חדוה דכנהא ואינון מפלגי עדאן לון. מיומא תליתא וכהלאה דאיבי שריא עלייכו מה כחצי וכמוס היו הלך וחסור עד החדש העשירי בעשירי בחדש לחדש נראו ראשי הכהנים

והמים היו הלך וחסור אלן קרבנין דלולין ומתמעטין וכמה דלינון מתמעטין הכי נמי
 אתמעט טובא דילכו. אר"ש אלעזר ה"ח מיומא תניינא שריאו מייא לאתחזאח ביון
 דשריאו מים מיומא תליתאח איכי שרת עלייכו ואינון מים לא הוו ידעי בצלאי
 (כ"א בצלא) . אמאי רשימין כהא דהא טובא דישראל לא הוו באתר דמעטא אלא באתר
 דרבויה וצנין דלולין מיין דרשימין כהא אתמעטין אתי קרא לאשמעיין דכתיב והמים
 אינון דידיען ביומי דהג אינון דרשימין גו קרבנין דלינון טורי לווטין היו הלך וחסור
 טובא דילכו וננידו דלגניד עלייכו היו הלך וחסור וצנין דלינון מים דלכו כוא לא
 אתחברין אחוון דלא יתחבר טובא דלכו אלא זעיר זעיר . אבל לישראל דלינון מקב"ה
 מה כתיב ו'דורשי יי' לא יחסרו כל טוב . רישיק דקרא כפירין רשו ורעבו אלן ממנן
 דשאר עמין ודורשי יי' אלן ישראל לא יחסרו כל טוב אלן אלן ואסתלקו לעילא
 לעילא ובג"כ טובא דילכו דלינון מים היו הלך וחסור . עד החדש העשירי . דא
 טבת דהא דין ימי הרעב הוו ואתערת כהא רעב ואתחקפת וכלה קדישא לא אנכירת
 מגו שמעא דדין נראו ראשי הסרים אלן אינון הרי חסוכא טורין דלווטין אתחזון
 ואתחקפו ועבדין בישין בעלמא ביומין אלן . אשה ביהא עולה דהא דין הכי אשים
 אכלי חולקוון . שבעים פרים אלן אינון לקבל שבעין ממנן דשלטו על שבעין עמין
 וסלקון ביומא קדמאח ונחתי בכל יומא ויומא ואקרון פרים מנגחים ביומין דילכו .
 חילים ארביסר חרין בכל יומא אינון י"ד יכו"ד ידא דשליטא עלייכו דדיר בכל יומא
 ויומא אמרין בני שבה ממיינא דלכו ח"ץ . ואי תימא אי הכי רע עין הוינן לגבייהו .
 איין דהא כתיב י"ב גחלים אתה חותה על ראשו . אבל אק לא יכביץ אלא בחדותא
 דלית ביומי שחא דחיותא כאלין יומין . ובגין דאק יכביץ בטוב לבא ובחדותא דרעותא
 אתחפך עלייכו גחלים על רישיכוון גומרין מלכות דחדותא דלין עבדי לון ביש י"ד
 *ע' וח"ץ כך סלקין בחושבנא דילכו . וכל דא איתימא מאן יכביץ לן לאתקרבא עלייכו
 דלמא אינון לא בעאן כל דא אלא לית דחווה לכל אינון ממנן בכל אינון חורים חילים
 ואמרין כהני בשעתא דישראל יכביץ לון סעודתין אלן ועס כל דא לא מתקרבו כולא
 אלא לקב"ה בלחודוי ואינון מתקריבין תמן ואיכו פליג לון ועל דא כתיב י"א רעב
 שונאך באכילכו לחם אלן אינון קרבנין דהג . ואם למא השקרו מים אלן מים
 דרשימין כהא ביומי דהג וביומא תניינא וביומא שתיחאח ושביעאח וסימן י"ב"ז יבחו
 לו . מים רבים לא יוכלו לגבות את באהבה אלן אינון מים די מנסכי ישראל בחג
 בחדוה וברחימו דקב"ה דכתיב ושאתם מים בששון . ונכרות לא ישטפו אלן אינון
 נכרי דאפרסמונא דביא דכלכו דבקי ומתקשרי ברחימו דא אם יתן איש את כל כון
 ביתו באהבה בוז יבחו דא סמאל באהבה דישראל למכוי ליה חולקא בדייכו באינון מים
 דרשימין כהא בפרשתא דכתיב אם יתן איש את כל כון ביתו באהבה בוז יבחו
 סימנא דלינון מים בוז"ו יבחו לו ודאי דהא כלכו אתחשיבו לגבן חרש נשבר דלית ליה
 חקקו לעלמין . מים דילכו אתחפליגו ביומין בוז"ו אשתארו שאר יומין דלינון ג' ד' ה'
 וסימן *חרש"ם את חרשי האדמה ולית לון תקונא בדהן ולא לעלמין . ואי תימא בוז
 יבחו לו כתיב הכס י"ב לא בזה ולא שקן ענות יומא קדמאח מאי עביד ליה אלא לא
 אקרי ראשון ולא אקרי אחד אלא חמש עשר סתם בלא רשומא כלל אבל שירותא
 דרשימו דמיין מיום שני הוי . והכי אתחזי בגין דלית טוב בשני ובג"כ לא רשים
 ראשון ולא אחד כלל וכוי בסתם ושרי רשימו דיומין ביום שני ואחפלגו מים בוז"ו
 ואשתארו ביומין חרש"ם כמה דאתמר וכלא כדקא יאות . זכאח חולקון דישראל דידיע
 לאעלאח

(חד)

לאעלאה לגו מוחא דאגוזא ונגין למיעל לגו מוחא מחברין קליפין אלין ועאלין מח
כתיב לבתר כל האי ביום השמיני נצרת תהיה לכם לבתר דחברו כל בני קליפין וחברו
כמו גזיון וכמה נחשים קטלו וכמה עקרבים דהוו לון באיון טורי דחשוכא עד
דאשכחו אחר דישנא וקרתא קדישא * מקפא שורין סחור סחור דין עאלו לגבא
למעבד נייחא תמן ולמחדי זה וזה אוקימנא מלה וזה איבו נצרת כנישו אחר דמחבנא
כלא לגבא תהיה לכם ולא לאחרא למחדי אחר במארכיון ואיבו כדדייכו ועל דא
תלים לב כתיב * שמחו ביי' וגילו דליקים וברנינו כל ישרי לב : **אמר** ר' שמעון כל מאן דחדי
וכו' . עד שלא עשו חסד עם העניים . דפס דהקדמת דנאשית דף י ע"ב :

פרשת ראשי המטות

וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר . תמן תנין א"ר יודא חן בעולם
מתנבא אלא בתרי גוונין דאחו מסטר אחתא דאשתכחה חכימה לבא כ"ד
וכל אשה חכמה לב בידים טוו ויביאו מטוב את התכלת ואת הארגמן ומאי מתין
משני לא את התכלת ואת הארגמן גוונין דכלילן בגו גווני דאח הוא דכתיב * דרשה למר ופשתים
ותעש בחפץ כפיה וכתיב בידים טוו מאי טוו אמר רבי יודא טוו דדינא טוו ברחמי
א"ר יוחנן אמאי איתקרי' אשה אמר ליה דכלילא דדינא וכלילא ברחמי ת"ח דא"ר
אלעזר כל אחתא דדינא איתקריא עד דאטעמא טעמא דרחמי דחניא מסטרא דב"ר
ס"ח אחתא חתי חוורא ומסטרא דאחתא חתי סומקא טעמא * דאחתא מחוורא וחורא עדיף .
ות"ח אמאי אסירין נשי שאר עמין דידעי משכבי דבורא משום דתנין . אית
ימינא ואית שמואלא ישראל ושאר עמין וג"ע וגיהנס עלמא דא ועלמא דאחי
ישראל לקבלי דרחמי ושאר עמין לקבלי דדינא וחקן אחתא דאטעמא טעמא דרחמי
רחמי נחא אחתא דטעמא טעמא דדינא דדינא דדינא אהדבקה ועלייכו איתקרי
י"הכלבים ע"י נפש לא ידעו שבעה ועל דא חנין הכנעלת לעכו"ס קשורה בוככלב מה
כלבא תקיפא ברוחיה חליפא חוף כחא דינא דדינא תקיפא חליפא ככולה הכנעלת
לישראל חנין . כתיב ואתם הדבקים בזה' אליהם חיים כלכם ביום מ"ט משום
ש"ט דנשמתא דישראל אחיי' מרוחא דאליהם חיים דכתיב * כי רוח מלפני יעטוף משמע דכתיב
מלפני ובג"כ אחתא דהיא בתולתא ולא אהדבקה דדינא קשיא דשאר עמין ואהדבקה
תלים ס"ט בישראל רחמי נחא ואהדבקה ות"ח כתיב * אמרתי עולם חסד יבנה מאי חסד הוא
חד מבחרי עילאי דמלכא דנשמתא דישראל קרא לה קב"ה חסד על תנאי דיתבני ולא
ישחיתו חסד מעלמא משמע דכתיב יבנה בג"כ חנין מאן דש"י חסד מעלמא אשחיתו
דגרים כ"ה הוא לעלמא דאחי ועל דא כתיב * לא תהיה אשת המת החולה בגין למעבד חסד עם
מיחא ואחעביד ביינא דכתיב עולם חסד יבנה :

ספר אלה הדברים

פרשת אלה הדברים הוא בפי' בלק דף קפו ע"א כי שם ביתו וכך הסכימו הקדמונים

ואתחנן

אל יי' בעת הכיה לאמר. אדכ'י ידו"ד אחס החלות להראות את עבדך
וגו'. ר' *יוסי פתח *יוסב חוקיכו פניו אל הקיר ויתפלל אל יי' ת"ח
כמס הוא חילת תקיפת דאורייתא וכמוס הוא עלאה על כלא. דכל מאן דאשחל בזורייתא
לא דחיל מעלאי ותחאי ולא דחיל מערעורין ביטין דעלמא בגין דאיכו אחיד
בהילגא דחיי ואכל מניה בכל יומא דהא אורייתא אוליף ליה לב"ג למיכך בארס
קשט אוליף ליה עיטא כיך יחוב קמי מאריס (לבעלס הכיה גזרס) ואפי' יתגזר
עליה מותא כלא יתבעל ויסחלק מניה ולא שריא עלוי. (עיטא דב"ג בכהי עלמא)
זע"ד בעי לאשחלל בזורייתא יממא ולילי ולא יתעדי מנכ כה"ד *יוסבית בן יומס
ולילי. ואי אעדי מיניה אורייתא או אחפרס מנכ כאלו אחפרס מן חיי. *ת"ח א ע"ל ס"ס
עיטא דב"ג כד איכו סליק בליליא על ערסיה בעי לקבלא עליה עול מלכותא דלעילא
בלבא שלים ולאקדמא למימסר גביס פקדונא דנפשיה. ובה אוקמוס בגין דכל עלמא
טעמין טעמא דמותא דהא חילגא דמותא שריא בעלמא וכל רוחין דבני נשא נפקין
וסלקין ואחטמין (ס"א ואחטמין) גביס ובגין דאינון בפקדונא כלבו תיבין לאחרייכו.
ת"ח כד אהער רוח נפון בפלגות ליליא וכרוחא נפיק וקב"ה אחי לגנחא דעדן
לאשחטעמא ברוחיוון דלדיקייא כדן מתכווני (נ"א מתערי) כל בני מטרוניתא וכל
בני היכלא לשבחא ליה למלכא קדישא וכדן כל אינון פקדוין דרוחין דאחטמין
בידס כלבו אחיב למאריכו. ורובא דבני עלמא מתערין בכהי שעתא. ובה
פקדוניה דכלבו אחיב לגבייכו אינון דבני היכלא עלאה קיימי בקיומייכו מתערי
ומשחלי בחושבחתא דאורייתא ומשחפיי בכנסת ישראל עד דנכיר יממא כד אחי
אפרא היא וכל בני היכלא (דמלכא) כלבו אחיין לגבי מלכא קדישא ואינון אקרין
בנין דמלכא ומטרוניתא ובה אוקמוס. כד אחי אפרא בעי לנקאס גרמיה בכלא ולמין
זייניס לאשחלל עס מלכא קדישא דהא בליליא אשחלל במטרוניתא השחא אחיא עס
מטרוניתא לזוגא לה עס מלכא. אחי לבי כנשתא מדכי גרמיה בקרבנין משבח
בחושבשתייכו דדוד מלכא אחיד תפלין ברישיה (ס"א בדיח וברישיה) וליית בגדפיה
אומר תהלס לדוד ובה אוקמוס ללי ללותא קמי מאריס בללותא בעי למיקס כנוונא
(ס"א ביוגא) דמלאכי עלאי לאחטברא בדייכו דאינון אקרין העומדים כד"א *ונתתי זכריה ג
לך מהלכים בין העומדים ולכוונא רעותיה קמי מאריס ויתבע בעותיה. ת"ח בשעתא
דב"ג קאים בפלגות ליליא מערסיה לאשחלל בזורייתא כרוחא קארי עליה ואמר
*הנה ברכו את יי' כל עבדי יי' העומדים בבית יי' בלילות. השחא כד איכו קאים
בללותא קמי מארי' הכוא כרוחא קארי עליה ואמר ונתתי לך מהלכים בין העומדי' האלה.
בחר דמסיים ללותא ברעו (ס"א וקאים בעיטא) קמי מאריס הא אוקמוס דבעי למימסר
נפשיה ברעותא דלכא להבא אחר דאלערין. וכמס עיטין אית ליה לב"ג בכלא
ובשעתא

יבוע א

א ע"ל ס"ס

כמדבר וסוף
פרשת שלח לך

זכריה ג

האליס קלד

ובשעתה דללתי קיימא (ס"א סיומא) כל חינו מלך דאפיק בר גש משמים בסיח
 ללחא כלכו סלק לטילא ובקעין חורין ורקיעין עד דמטו לכסוא אחר דמטו ומחשטרי
 ברשא דמלכא ושביד מנייכו טטרה. וכה אוקמוס חכרייא ללחא דבשי בג' לקב"ה
 לכו נא דיהא ללחא תתוניה מנלן ממשה דכתיב ואחחן אל יי דא איכו ללחא מעליא
 ת"ח מאן דקאים בללחא בשי לכוונא רגלי ואוקמוס ובשי לחפיה רישיה כמלן דקאים
 קמי מלכא ובשי למכסייה (י"א לאסתחא) טיטו בגין דלא יסתכל בשכינתא. ובשעת
 דרב המטוה כבא אמר מאן דפקה טיטו בשעתה דללחא או דלא מאן טיטו בארשא
 אקדים עליה מלאך כמות וכד חיפוק נפשיה לא יסתכל בגיבור דשכינתא ולא ימות
 בשביקס. מאן דמלגל בשכינתא מחולל הוא בסיחא שעתה דאצטרך ליה כב"ד יכי
 מכדי אכבד ובח יקלו. האי מאן דאסתכל בשכינתא בשעתה דאיו מלי. וסך יכל
 לאסתכלא בשכינתא אלא לינדע דודאי שכינתא קיימא קמים כב"ד ויסב חוקיכו פניו
 אל הקיר דתמן שארי שכינתא בג"ל לא בשיא למכוי חוץ ציט וצין בקיר. ואוקמוס
 מאן דקאים בללחא בשי לסדרה שבתא דמאריה בקדמיתא ובתרי יתבש בשותיה דכא
 משכ כבי אמר בקדמיתא אהב כהלוח וגו'. והבסוף אשכרה וגו'. ר' יסודא אמר מאי
 שגא כבא דכתיב אחי בקדמיתא באלף דלח נון יוד לבסוף דודו וקרינן אלהים אלא
 סדורא כבי הוא מסתא לטילא ולאכללא מדת יום בלילא ומדת לילא ביום ולוונא כלא
 כחדא כדקא יאות: **אתה** כהלוח לבראות את עבדך. מאי שירואה כבא אלא דאיו
 משכ שירואה כוכ בעלמא למכוי שליט בכלא. ואי חיימא יעקב שליט כוכ ואילנא
 אשתלים לתתא כנוונא דלטילא כבי הוא דאיו אכל מכ דכוס למשכ לא כוכ לב"ד אחרא
 דכא אחטטר בשלימו יסיר בכמה אלף ורבנן מישראל באורייתא במשכנא בכבי בלייזא
 בתריסר שטין רבצין ממק עלייכו בשצטן סגסדרין הוא אשתלים בנופא שליט. אהבך
 לימינא נחשון לשמאלא. הוא בנייכו. בגין כך את גדלך מימינא דא אהבך. ואת
 ירך כחוקה משמאלא דא נחשון. וכה אחר. בג"ל משכ שירואה בעלמא כוכ ואי
 חיימא מאן כוכ סיומא (דכא משכ שירואה כוכ) סיומא מלכא משיחא הוא דכא כדן
 ישכחה שלימו בעלמא מכ דלא כוכ כן לדרי דרין. בסיחא זמנא ישכחה שלימו לטילא
 וסתא ויסון עלמא כלכו בונא חד כדן כתיב ביום הכוא יכיה יי אחד ושמו אחד.
ויאמר יי אלי רב לך אל חוסף וגו'. אמר ר' חייא אל קב"ה למשכ משכ רב לך
 דאודוונא בשכינתא מכאן ולהלאה אל חוסף. רבי יאחזקא אמר רב לך בגיבור
 דשמש' דכוס נגך אל חוסף דכא זמנא דסיכרא מטא וסיכרא לא יכל לאכרע עד דיתכניש
 שמשא אכל ואי את יכושע וחוקיכו ואמלכו. אנה דכוא שמשא בשי לאכרע לסיכרא וכה
 אחר: **ואתם** כדבקים ציי' אלהיכם וגו'. ר' יוסי אמר יאשרי כעס שוכה לו וגו'.
 זכא שמשא דקב"ה בחר בכו מכל עמין עבד'ם וסליק לן לעבדיה וברך לן בברכתא
 יס"ט כ"א דליה בברכתא דשמי' דכא הוא דכתיב יי כי יס זרע נרך יי. נרך יי' ממש' הא חי כלשאל
 עמין דעלמא יכב לן קב"ה לרבנני ממק דשליטן עלייכו וישראל אחד לן קדשא בריך
 הוא לעבדיה לחוקי' לאתאחדא ביה ממש ויכיה לן אוריית' קדישא בגין לאתאחדא בשמי'
 וי'

ששאל א ב

זכריה יד

ספלים קמ

יס"ט כ"א

וע"ד ואחס הדבקים ב"י ולא בממנה אחרת כשאר עמין. וכה אוקמוס בכמה אחרת
ידבר י"י אליכם מתוך האש קול דברים אחס שומעים וגו'. א"ר אלעזר כהי קרא
 אית לאסתכלא ביה קול דברים מאי קול דברים אלא קול דאקרי דבור
 דכל דבורא ביה תליא וע"ד כתיב וידבר ה' אליכם דהא דבור באחר דא תליא
 להאי *אקרי קול דברים. אחס שומעים דשמייע לא תליא אלא בכהי בגין דשמייע (י"א דאקרי)
 דבור תליא ובג"כ אחס שומעים (ס"א אחס שומעים דשמייע דבור תליא) וכה
 אוקמוס יורע אדוניו את אורו במרע. בגין דפגיס אחרת דאקרי שמייע וכוהא דבור שמוס כה
 וכוה שמייע. קול דברים אחס שומעים ותמונה אינכס רואים. מאי ותמונה כד"ל
 ותמונה י"י ביט. ד"ל ותמונה דא קול פנימאה דלא בוכ מתחזי כלל. וזלתי קול דא קול
 אחרת דקאמרן ותמונה אמאי אקרי כהי בגין דכל תקונא דגופא מניח נפקא. ואי תימא
 אחרת אקרי כהי נמי. אין דהאי אחרת תקונא דלתתא מניח נפקא. ובג"כ ה' עלאה ה'
 תתאה ה' עלאה קול גדול ולא יסף דלא פסקי מצועי לעלמין וכל אינון קולות תמן
 אשתכחו כד אחייהבת אורייתא לישראל. וכלא נפקא מכהוא קול פנימאה דכלא בגין
 דביח תליא מלתא. האי דאקרי משנה תורה משנה מפי עלמו אמרן. וכה אוקמונה
 מלכ אמאי כהי אלא חכמה עלאה כללא דאורייתא אחרת ומנה נפקא כלל בכהוא
 קול פנימאה לבתר מתיעבא כלל ואתאחד באחר דאקרי עץ החיים וביח תליא כלל
 ופרט תורח שבכתב ושב"פ וכוה אקרי תורה ומשנה תורה בקדמיתא גבורה דלא
 פסק וכשתא כלל כחדא. בג"כ כהא באלין י' הדברות כלל רשים בוא"ז ולא תנאף
 ולא תנוב ולא חשנה ולא תחמוד ולא תתאוה וכה אוקמוס. אמר ר' יוסי מאי ולא
 תתאוה כיון דכתיב ולא תחמוד דהא בכהי סגי. א"ל זכאין אינון מארי קשט חמירי חד
 דרגא. תאוס דרגא אחרת. חמירי דהי יכיל אזיל למיכס *דיליח בגין הכיה חמירי דנקט
 אזיל למעבד עובדא. תאוס לאו כהי דהא אפילו דלא ינקוט אורחא למכך אבתריה וכה
 אוקמוס חברייא. א"ל רבי יוסי אמאי לא כתיב ולא תרלח כהי אחרני. א"ל בגין
 דדרגא דדינא בגבורא תליא ולא באחר דרמני בג"כ לא תרלח לא כתיב ביה וא"י.
 ובגין דבעיין ה' ויין אחוסף וא"י ולא תתאוה דהא בלא תרלח לא בעי למשרי וא"י
 ואחוסף כהא. שמע ר' פנחס דיתיב אבתריה ונשקיס בכח ודחך. אמר גור אריה לית
 מאן דקאים קמייבו מאן יכיל לקיימא קמיה ואבוס בעלמא. זכאה חולקאן דלדיקייא
 זכאה חולקי בכהי עלמא ובעלמא דתתי דזכינא להאי על דא כתיב ייראו לדיקים וישמחו י' א"ב
 ר' אלעזר פתח ואמר. **קרב** אחס ושמע וגו'. ת"ח בצעת' דאחיייהבת אורייתא
 לישראל כלכון קולות אשתכחו וקב"ס יתיב על כורסייא ודא מנו דדא אתחזי
 ומלולא דדא נפיק מנו עלאה דעליה. ודא כוא רחא דכתיב פנים בפנים דבר י"י עמכם
 בבר מתוך האש דמלולא נפקא ומגיל מנו אשא ושלכו' דדחי ליה לבד בדפיקו דרוחא
 ומיילא דיכבין חילא. דאשא ורוחא ומיילא מנו שופר דהיח כליל לכלכו נפיק וישראל
 אחרתקו מדחילו דא ובג"כ זאת תדבר אלינו לא בעיין בתוקפא עלאה
 דלעילא אלא מאתר דמוקבא ולא יתיר. זאת תדבר אלינו וגו'. אמר משנה ודאי
 חלשתון חילא דילי חלשתון חילא אחרת דאלמלא לא אחרתקו ישראל וישמעון כל
 הכיה

א בליוז דפוס
של זכ כעולם
והסגנון
וממשלתו

הכיה מלך כד בקדמיתא לא הוה יכול עלמא למכוי חריב לבחר ואינן הוו קיימין לדרי
דרין דהא בשעתא קדמיתא מיחו . מ"ט בגין דכדי אלטרין דהא חילנא דמוחא גרים
לבחר דחיוו וקמו וקא סגו ובעא קב"ס לאעלא לון לאילנא דחיי דקאים על הכוא חילנא
דמוחא בגין למכוי קיימין לעלמין אחרתקו ולא בעון דקין אהחלש חילא דמשכ עליהו
ואהחלש חילא אחרא . אמר קב"ס אגא בעינא לקיימא לכו באתר עלאה ולאחדקא
בחיים אחון בעיתון אחר דמוקבא שריא . ובג"כ **לך** אמור לכם וגוי . כל חד יכד
למוקבא ויתחד צב . ועס כל דא כיון דשראל לא עבדו אלא דהילו עלאה דכוכ
עליהו לא אחמר עליהו אלא מי יתן ויהי לבבם זכ לכם וגוי . מכאן חוליפנא כל
מאן דעבד מלה ולבא ורעותיה לא שוי לבטרא בישא אע"ג דהיכו ביש הואיל ולא עבד
ברעותא עונשא לא שריא עליה ולא כב"י אחרא . וקב"ס לא דאין ליה לביש :

וְאֵתְהֵן פה עמוד עמדי מוכבא אהפרש מכל וכל מאתתיה ואחדקא ואסתלק באתר
אחרא דדכורא ולא במוקבא . זכאח חולקא דמשכ נביאה מהימנא דוכה

קבל : לדרגין עלאין מה דלא זכר צ"א אחרא לעלמין על דא כתיב **טוב** לפני האלבים ימלט
שמות ב ממנכ . מאי טוב . דא משכ דכתיב **כי טוב הוא** . ובגין דכוכ טב סליק לדרגא אחרא
שם ג עלאה . וע"ד כתיב **כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמות קדש הוא עומד עליו** דייקא
מ"ט בגין כי טוב הוא וטוב הוא דכורא ואי תימא דהא אמר רבי יסודס הא דוד
שמאל א טו דכתיב ביה טוב כד"א **יטוב ראי** . אמאי לא הוה יתיר א"ל וטוב ראי כתיב . טוב
ראי דא חיוו לאסתכלא הכי כוכ דוד . טוב ראי כוכ טוב דהיכו חיוו . ובמשכ
כתיב טוב הוא ממנא וככא טוב ראי . ועס כל דא בתרווייהו כוכ אהיד דהא דא דא
במדבר יב אחיד . ומשכ לבחר דכוכ טב סליק למכוי גופא איש . איש האלבים **יובאים** משכ
עמו מאד . אמר רבי יסודס דא"ר יסודס האי מאן דאזיל בארעה יכוין לתלת מלין ועילא
מלך . רבי יסודס לטעמיה דא"ר יסודס האי מאן דאזיל בארעה יכוין לתלת מלין ועילא
מנהון ללותא ואע"ג דללותא יתיר . עלאה מכלא חרי חבדי או תלתא דלעאן במלי
דאורייתא דהא לא מסתפי בגין דשכינתא (ס"א ועילא מנהון ללותא . ועלאח מכלכו
הברייה במלי דאורייתא דהא שכינתא) אשתחפ' בדדיהו . (כי הא ד) ר' אלעזר ור'
חייא הוו אזלי בארעה א"ר אלעזר (ס"א חייא) כתיב ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו
כתות עור . וכי עד השתא פשיטי הוו מהכוא עור אין אלא מאני לבושי יקר הוו .
א"ל ר' חייא אי הכי לא אחחון לכו אפי' כתות עור וכי תימא דעד לא חאבו אלביזו
בראשית ג לכו לא . אלא לבחר דחבו כתיב **ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתות עור וילבישם**
וגוי . א"ל הכי הוא ודאי בקדמיתא הוו כנונא דלעילא ומחפשטין מן גוויי דלתחא
וכוכ נכורא דלעילא אסחר עליהו . ולבחר דחבו אהדר לון בגוויי דהאי עלמא ואעבר
מנייהו גוויי דלעילא מה כתיב ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתות עור וילבישם
שמות כט מגוונא דהאי עלמא . כתיב **וְאֵתְהֵן** ואת אהרן ואת בניו תקריב והלבשתם כתות הבם כנונא
דלעילא . הכא כנונא דלתחא . הבם כתות שש הכא כתות עור ואע"ג דהיכו צר
בראשית ג הכי שפירא דאינן לבושין סליק על כלא . יתפקחנה עיני שנים * בעפושא דהאי
ישיב מן עלמא מה דלא הוה קודם דהוו משגחין ופקחין לעילא לזמנא דאתי כתיב **יובלתי**
עורים בדרך לא ידעו וגוי . זמין קב"ס לאפקחא עיינין דלא חכימין ולאסתכלא

עלֹהֶם בְּסִפְרָה לְדִינֵיהֶם אֲנִי חֲלִיץ לְחֹתֶנְךָ רְשִׁימִין אֲחֵנְיִין כֹּה בְּגוֹלְגֶלְתָּהּ דְּזִיעִיר אֲנִיפִין וְחִינִין ג' מוֹחִי חִינִין דְּסִתְּמוֹ בְּחִינִין חֲלִיץ וּמִשְׁרֹחֵת (ס"א) וּמִמְשִׁיכֹתָהּ דְּמוֹחָהּ עֲלֵהָ סִתְּיֹמָהּ דְּעִתְּקָהּ קִדְשָׁהּ לְחִתְּמִשְׁךָ בְּכֹהֵל ז"ל אֲשֶׁתְּכֹחֵךְ ד' מוֹחִי . וְחֲלִיץ ד' מוֹחִין

[illegible]

(ג'א אבא) עלאח הכמה . ב'תא תניינא וביה כי יביאך וי' אליך . א"ר יבודה
מוחא דתרעין נפקין לחמשין תרעין . תרעין בגיזין ואונן לקבל זמין בגיזין דכתיב
באשר בואהם מאד מאד . בואהם וי' מחזירים ואדרב' ² זמין בואהם דוקרא ³ ²

ולאמלא דלחטתו ואלחטתו חטון תרעין דכאי מוחא לא כוו מתפתחין חטון אחרין למעבד דינא ולחפקא לון לישראל מן עדותא • וכלא סחיס בכאי דאקרי חטא עלאה דמנכ

נפק רוחא נחד מוקבא דפרדשקא דחוטמה . ותינן יונגא דפקין צה עבדין נחירו
 צבאי מוחא אחאחד ואינון חמשין שני דיוכלא ואינון חמשין יומין דחושבנא דעומר ביה
 אחאחדו דצבו גיטין רוחי דעבדין ומפקי רוחיכון (כ"א ומפיק רוחיכו) לגיטא כמב

מסערה דחמה נפיק גבורה וכלא אחיד קודשא בריך הוא ומתעטר בזכו את ואו
 ביתא
 חנה
 כנור
 שער
 חמו
 חנה
 חנה

הזכר יציאת
מלכות

מגלים במורם
ורחם תחזיקם

כנגד תנאים

שערי ציון

! כפ' אמור :

ואתחנן

ביתא תריתאה שמע ישראל ישראל סבא • ואבנת את יי' אלכין • תאנא ר"ש דא
 הוא רזא עלאה דישראל עלאה אהעטר בסטרא דאבא ומאי איבו אבדא' ואהעטר בסטרא
 דאימא ומאי איבו יתח • תנין ואבנת מאן דרחים ליה למלכא עבד יתיר טיבו
 חסד עס כלל • וחסד יתירא הכא דאקרי חסד דאמת דלא ציי אבא עליה אלא
 בגין רחמינותא דמלכא דרחים ליה יתיר וברחימותא דמלכא תליא חסד • וע"ד אקרי
 יבטיח מא' אבדכס אובי • ובגין דרחים ליה יתיר אסגי חסד בעלמא • וע"ד הכא ואבנת
 וברחימותא תלייא חסד ודא היא ביתא תליאתא • ביתא רביעאה וביה אס שמוע •
 השמרו לכם • וחרב אף יי' גבור • תקיפא ודינא קשיא היא ופקת מסטרא דאימא
 עלאה ותניק אע"ג דליה היא דינא מסטרא נפקא דינא (דנפק) גבור • עלאה • ואי
 תימא וביה אס שמוע דלאו היא דינא • לית כתרא מכל כתרי מלכא דלא יתכליל
 דינא ורחמי כ"ש גבור • דאחכליל טב וביש • ואלין ארבעה נטיל לון ואי' ואהעטר בבו
 ואלין אינון תפילין דאנח קב"ה • תנין הכי ואי' סליק ואהעטר בעטרי ואחיד להאי ולבאי
 ואהעטר בכלבו וע"ד ואי' אמאעיתא דכלא לעילא ותתא לאחזא חכמתא שלימותא מכל
 סטרו • (*תאני ר' אבא כתיב * רק באבותיך חשק יי' • מכאן אר"ש אבכתא אינון
 רתיבא קדישא עלאה • וכתיב חשק יי' • ת"ח כמה דאית רתיבא קדישא לתתא כך אית
 רתיבא קדישא לעילא ומאי יבוהא דאמין רתיבא קדישא כלל אקרי וכלל אהקשר דא
 בדה ואהעבד כלל חד • רק באבותיך תלתא ורתיבא ארבע • ד' מנלן דכתיב ויבחר
 צורעס אחרים מאי משמע לאכללא בבו דוד מלכא דאיבו רביעאה לאתחננה ברתבא
 קדישא דתנין אבכתא תקונא ושלמותא דכלא וגופא בבו אשתכלל ואחבני ובוו אהאחיד
 תתא דוד מלכא ושכליל כלל ואחקין גופא ואשלמים בבו • ואי' יתח כמה דזבו אבכתא
 לאהעטרא ברתבא קדישא כך זכא דוד לאתחננה בסמכא רביעאה דרתיבא • א"ר יבדא
 שפאל א יי' כתיב ביה דוד יבדא אדמוני עס יפא עינים וטוב ראי • מאי טעמא אדמוני משום
 דחולקא דעבדיה גרמא ליה • אדמוני דינא ודאי • עס יפא עינים דינא ברחמי כמה
 יעביה נה דכתיב יחסדי דוד הנאמנים • א"ר יתח חסדי דוד באתריה אוקימנא חלא וכווא אדמוני
 כדאמין • עס יפא עינים אלין אבכתא • ת"ח ירושלם וליון דינא ורחמי ואע"פ כן
 כתיב יעיר דוד היא ליון וכתיב * בקרבך קדוש ולא אבא בעיר נשבע קב"ה שלא יכנס
 בירושלם של מעלה וכו' • אימתי א"ר יבדא כד אהתדר מלכו בית דוד לאתריה לתתא •
 ר' יתח אמר * דרשומא בתלת קשרי * דארבע קשרין רמיזא היא לתלתא ורמיזא
 לארבעה • תלת הא דאמין • ארבעה למכו רתיבא קדישא כחדא • דהא הוא כללא דתקונא
 עלאה ומהכא מתפרשן ואחמשקן תתאי בארתיכוו ברועיוכוו דתליין בכוני שטרי דרישא
 דתליין בבו ואחמשקן מנייכוו כל אינון אחרנין עד דאחקשרן בארתיכוו) תנין ו'
 נטיל אינון עלאי דאמין ואלין תפלין דאנח קודשא בריך הוא בגין כך ציי בר
 דברים נה נש לאתפארא בבו עליה כתיב יוראו כל עמי הארץ כי שם יי' נקרא עליך שם יי'
 ממש • ואלין אינון תפלין דרישא • תפלין דדרועא היא שפאלא דאקרי עז וירחא
 שמוע יג מעז הכ"ד * וביה לאות על ידכא כה"א וביה כה"א דאוקימנא • זכא חולקיוכוו
 דישראל

טיין ל' עין
 א טיין ב' ויהי
 ריו ע"ב :
 דברים

מלכא א ה
 כוסע יא

ישראל וע"ד כ"א בתראה נטלא תפלין דהיא שמאלא ומאן חינון חלין ארבעה
 דחינון חד גופא וע"ד כלילין בחד ומאן חינון הפארת נלח כוד יסוד - וכיא כ"א דידכ
 וכלבו אחידא בך בגין לאחברכא מנייכו וכלילא מכלכו - ח"ר חייא חי הכי הא כתיב
 יוראית את אחורי ותנין דא קשר של תפלין - אמר ליה הא אוקמוס ושפיר הוא שמע צ
 וכלא ברירא דמלכ - וע"ד מכאי תלייא רעוע חד לתחא דכא מנח תליין תחאי
 ואחזנו מנח וע"ד אחקרי אות כד"א זאת אות הכרית וכתיב וכיח לאות על ידכ
 בך וכה אוקמוס :

רעיא מהימנא

שמע ישראל - ח"ר יוסא ישראל כבא -

שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד פקודה ע' נכדמס יי'

דא (ד) * ליחודא שמיח דקב"ה ע"ב

בכל יומא דכא כמח דמייחד שמה דקב"ה ישיב ח

לתחא הכי אחייחד שמיח לעילא אשתכח דנחיס לב

קב"ה יחידאי עילא ותחא מאן דמייחד

שמיח דקב"ה ישיב לביח ורעותיח בכווא

יחודא דקאמין ויחבר כל שיפוי בכווא

יחודא בכווא רעותא למכוי כלבו אחד

כמח דשוי כל שיפוי ברזא דחד הכי לעילא

מחבר כל שיפין עלאין בכווא יחודא

למכוי כלבו חד בשעתא דלחי ב"י לייחודא

שמה דקב"ה כל חילי שמיח כלבו קיימין

שורין שורין בגין לאתחקנא ולאשתכללא

כלבו בכווא יחודא למיחס ברזא דחד

ביחודא חדא כלבו מתחקנן בתקוניכון

ממנח שמשא דקיימא תחות רמ"ח עלמין

אקרון שיפין דגופא דא אקרי כלני"ץ קיימא מחבר

לכווא יחודא דא איכו מלקט שושנים כד"א

ללקוט שושנים דחינון שיפין דגופא שיפין עלאין לקיט לון שמה

עלאח ברזא דיחודא דקא אחייחד ברזא דמ"ב שמכן ולקיט כל חינון שושנים עלאין

ושמשא דלקיט כל חינון תחאין די כלבו ממנן בכללא דמ"ב שמכן ואתלקיטו כלבו

בכווא יחודא ואחעבידו כלבו גופא חדא ברזא חדא - וככווא יחודא סלקא וקא מייחד

כלא בתרין סטרין ביחודא חדא - בכווא שעתא מתלקטין שיפין כלבו ומתחברן בחדורא

חדא למכוי כלבו ברזא דחד עילא ותחא ברזא דידוד ח' ושמו ח' - וע"ד מאריכין בלחד

בחרי אחון למלקט שושנים לאחייחדא ברזא דלחד ביחודא שלים - כיון דאחייחדן שיפין

כלבו ברזא חדא דיחודא חדא - כיון אחקרי כלא קרבן שלים - ועל רוא דא חעיל ליה

קב"ה בג"ע לאדם קדמאח כמח דכתיב ^אלעבדס ולשמר - ותנין דאלין חינון קרבנין תרין

רוא דידוד ח' ושמו ח' דחינון קרבנין כתיב וללקוט שושנים (ד"א דקב"ה איכו לקיט

שושנים לקיט כל חינון שיפין דעילא ותחא לחברא לון ביחודא בכווא יחודא דקאמין כדן

אחער מאן דאחער ללקוט שושני') חלין שיפין דתרין סטרין דחינון חדא' שושנים רוא איכו

דכד מתחברן כל (חינון) שיפין כחד' למכוי כלבו ביחודא חדא רוא דקרבן כדן מתעטר

קב"ה בעטר' בריש' דכחס פז למכוי ביקריו מתעטר' ורוא דא כוי דכח' שושנים רוא דכל

חינון שיפין דעיל' ותח' ורז' דכווא פז עטור' דמתעטר' וסלק' מבייניכו וכלא איכו ב"י כהני

שושנים אית ב"י שית מאח ותליסר פקודין דחינון שיפין דתרין סטרין רז' דידוד ח' ושמו ח'

ואית (ח"ד)

ואית ביה סליקו דכחא פז דקא סליק מבינייהו ובכל אתר דאיונן משתחמין כחא סליקו
עלמא אשתכח מבינייהו לאשתלקא ורזא דא תפוח בעלי כיער וששנה בין החוחים דא
ודא אנטרין לאשתלקא כחדא ביחודא שלים . זכאח איבו מאן דקריב קרבנין אלן ודאי
לרעול ליה כפאי עלמא ובעלמא דחאי . **פקודא** (ה) ליראח בארע כלל ובארע
פרט . ובה יראח אוקימנא בגין דאית עליה דב"י לדחלא מקמי קב"ה תדיד . כד"ה
דנרים כח ליראח את השם הנכבד והנורא הזכ את יי' אלכיד ובגין יראח דא יסתמר בארעו
ויראח אתר כוא דאקרי יראח בגין דחמן שריא דחלא דקב"ה ואיבו יראת יי' לדחלא
מניח ודא איבו רזא דכתיב וממוקדשי תיראו . כפאי יראח שריא * פולסא דמורא לאלקא
לון לחייביא דלא נטרין פקודי אורייתא וע"ד בארע כלל אית לדחלא ובתר בארע פרט
כד ידע ב"ג מאן איבי יראת יי' ודא איבו דחלא דחייביותא דאיבי עקר ויסודא למרחם
ליה לקב"ה (בהר) האי יראח עביד לנטרע כל פקודי דאורייתא למכויו ב"ג עבד נאמן
לגבי קב"ה כדקא יאות (יראח) . **פקודא** (ו) לאכבה ובה אוקימנא רחימו
דקב"ה דבעי ב"ג לרחמא ליה רחימו כגי כאברס דרחים ליה לקב"ה ככמה רחימו
ומסר גופיה ונפשיה לגביה . ומאן אוליפנא מאן דרחים ליה לקב"ה איבו מקיים עשר
אמירין עילא ותתא . וע"ד כל אינון עשר נסיוני דאחנסא אברס וקאים בכלבו
לקבל עשר אמירין כל נסיונא אמירא היא ואתנסא ככחא אמירא וקאים ביה . וע"ד
אינון עשר נסיוני . וכלבו קאים בבו אברס בגין דאתקשר ואתדבק בימינא דקב"ה
דאיבי אכבה רבה מ"ט איקרי אכבה רבה בגין מאן דקאים כפאי אכבה אתקשר
בעלמא עלאה . אכבה עולם דא רזא דעלמא תתא דאתקשר ביה רחימו דליה וכלא
רזא חדא בלא פרודא ובה אסתמר רזא דאכבה רחימו דא סליק על כל פולחין דעלמא
כפאי אחייקר שמים דקב"ה יתיר מכלא . ואתצרך ברין כוא לעלם ועלמני עלמין
ורזא דאכבה אסתמר . ע"כ . קעב ב ליית וכו' . **פקודא** (י) למקרי קריאת שבע
ב' זמנין בכל יומא . חד לקבל דרגא דיממא וחד לקבל דרגא דליילא ולאלכללא ביממא
דרגא דליילא . ולאלכללא בליילא דרגא דיממא ובה אסתמר וע"ד תרין זמנין בכל יומא
חד ביממא וחד בליילא . **פקודא** למקבע ב"ג מוחא לתרעיס למכויו כל ב"ג נטיר
נעם קב"ה כד נפיק וכד עייל ורזא יי' ישמר לאתק ובאך מעשה ועד עולם בגין
דרזא דמוחא איבו קאים תדיר לפתחא ודא איבו פתחא דלעילא ודא איבו דרגא
דאקרי שומר . לאשתכחא בנטירו . דב"ג לאו איבו נטיר בר נטירו דקב"ה דאיבו
נטיר תדיר וקאים לפתחא וב"ג לגו . ותו דלא ינשי ב"ג דוכרנא דקב"ה לעלמין ודא איבו
כגונא דליית כד"ה יוראיתם אותו וזכרתם את וגו' . כיון דחמי בר נש כפאי דוכרנא
אדכר בגרמיה למעבד פקודא דמאריה ורזא דמבימנותא מוחא כללא דכר ומוקבא
כחדא . בספרא דשלמא סמין לפתחא לקבל תרין דרגין אודמן חד שידא (ודא איב)
ואית ליה רשו להבנא . ואיבו קאים לסטר שמאלא . זקוף ב"ג עיניו חמי ליה לרא
דשמא דמאריה ואדכר ליה ולא יכיל ליה לאבאשא . ואי תימא אי כבי כי נפיק ב"ג
מתרעיס לבר בא כחא שידא קאים לימיניה ומוחא לשמאליה ושיאך אתנעיר ב"ג
אי איבו שארי לשמאליה אלא כל מה דעבד קודשא ברין כוא כל מלא ומלא אתמשך
בחר זנייה . בצר נש קיימן תרין דרגין חד מימינא וחד משמאלא . כחא דימינא אקרי
יכ"ט וכחא דשמאלא אקרי יכ"ר . כיון דנפק בר נש מתרעא דבייתיה כחא שידא
זקוף עיניו וחמי ליה רע דשארי לשמאלא אתמשך לכחא סטרא ואחדי מימינא .
ובכחא סטרא קאים שמא דמאריה ולא יכיל לקרבא ליה ולאבאשא ליה ונפיק ב"ג

א שט פל אש
שחרי ומעשיה
למי שאינו
מקיים מצות
הטורח :

מנחם קה

בחדר טו

ואתחנן מניח כד עייל הא שמא קדישא לימנא קאים ולא יכל לקטרגא בחדים ועל
דא אטריך ב"ג דלא יעביד טופא ולכלוכא בחרעא דביתוכא וישיד מיין עכורין.
חד דלא יעביד קלנא לגבי שמא דמאריה וחד דלית ליה רשו להכא מנחלא לחבלא.
ובג"כ יזכר ב"ג מבאי ויזכר ב"ג דלא ימנע מהרעא דביתים שמא דמאריה * וכד בר
גס אתקין מנזח לפתחים כד עייל * . הכא יזר הרע והכא שידא בעל כרחיכו ס"א הכא ב"ג
נטרי ליה ואמרי יזר הכער לוי * לדיקים יבאו בו * וכד לא קאים מנזח לפתחים דב"ג
יזר הרע והכא שידא מתקנין כחדא שוו ידייכו על רישים בזמנא דעייל פתחי ואמרי
ווי ליה לפלגיא דהא נפק מרשותא דמאריה מהכא זמנא קאים בלא נטירו דלית מאן
דנטיר עליה רחמנא לישזן : ז"א ב' פקודא לאומנא וכו' :

שמוע ישראל יי אלהינו יי אחד . דא איכו יחודא חד . ברוך שם כבוד מלכותו
לעול ועד . הא יחודא אחרא למכוי שמים רוא חד ורוא דא יי הא האלהים
דא כתיב כד אינון ביחוד' חד . ואי תימא אי הכי בגווי' דכתיב יי אחד ושמו אחד * לאו
איכו יי האלהים דאי כתיב יי ושמו הוא אחד כיונא אמרי הכי לא כתיב אלא יי אחד
ושמו אחד ואטריך לומר בגוונא דא יי הא האלהים הוא ויתחזי יי אחד ושמו אחד
אלא כלא חד דכד אתחנן תרין שמכן אלין דא ביחודא חד ודא ביחודא חד כדין תרין
שמכן אלין אתעבידו חד ואחכילין דא בדא וכו' כלא שמא שלם ביחודא חדא וכדין יי
הא האלהים דהא כדין אחכילי כלא דא בדא למכוי חד ועד דאתיחדו כל חד דא
בלחודוי ודא בלחודוי לא אחכילי דא בדא למכוי כלא חד כללא דכל אורייתא הכי הוא
ודאי דהא אורייתא איכי תורכ שבכתב ואיכי תורכ שבעל פה . תורכ שבכתב דא הוא
דכתיב יי . תורכ שבעל פה דכתיב האלהים ובגין דאורייתא איכי רוא דשמא קדישא
אקרי הכי תורכ שבכתב ותורכ שבעל פה דא כלל ודא פרט כלל אטריך לפרט ופרט
אטריך לכלל ואתיחדו דא בדא וכו' כלא חד ועל דא כללא דאורייתא איכו כללא דלעילא
ותחא בגין דשמא דא לעילא ושמא דא לתתא דא רוא דעלמא עלאה ודא רוא דעלמא
תתאה וע"ד כתיב אתה הראת לדעת כי יי הא האלהים דא כללא דכלא וכל דא דאמרן
אטריך ב"ג למנדע בבאי עלמא ואי תימא פקודי אורייתא אן אינון כהא בכללא דא . אלא
דא איכו זכור . ודא איכו שמור וכל פקודי אורייתא כהני כלין ברוא דזכור וברוא דשמור
וכלא איכו חד : **פתח** ר' יוסי ואמר הא דתיקן ללוחא דערבית חובה איכו ודאי
בגין דק"ש דערבית חובה וקב"ה אתיחד בלילא כהא דאתיחד ביממא וחדא לילה אחכיל
ביממא וחדא יוממא אחכילי בלילא ואתעביד יחודא ומאן דאמר רשות בגין אימורין
ופדרין דמתעבלי בלילא . ובהא אוקימנא דכתיב ואכתב את יי אלהיך באי קרא אוקימנא

ואוקימנא חזרייהא אבל לית לשאלא אי בבאי יחודא דשמע
ישראל אחכילי כלא ימינא ושמאלא אמאי כתיב לבחר
ואכתוביהא אס שמע דהא ביחודא אחכילי . אלא הכס
בכלל הכא פרט וכו' אטריך וברוא דיחוד' דהא אתערך
ביחודא איכו כגוונא דתפלין דרישא ותפלין דדרעא
בתפלין דרישא ד' פרשין ובהא אחר ובהא ג' שמכן אינון
הכס ד' פרשין וכל חד וחד בלחודוי ובהא ג' שמכן
מכ בין באי להא אלא אמן ארבע פרשין הא אתערו
בס' חד נקוד * קדמאחא וחד רוא דעלמא דאתי וחד ימינא

חכמה	בינה	תפלין דריש'	חסד	גבורה
	ת"ת	מניח		
ת"ת	נלח	תפלין דיד	כוד	יסוד
	מלכות מניח			
כולם	בבית	אחת	כרכוי	

ס"א עלאה

רבי אבא שלח ליה לר' שמעון ואמר ליה האי דאוקמיז מר בהפלין דמארי עלמא
 ד' פרשין אינון קדושא קדושין שפיר • משכא דעל חפלין ואינון רזועין אקרו
 קדושא אסמכתא מנן • שלח ליה יויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו וגו' דייקא וכי בראשית א
 אוקמיז רב כמנוחא כבא ולין אינון דרישא ודרועא ידכא כב"א וכו' אוקמוז •
 אר"ש אית מאן דמתני כהאי גוונא וכו' דרועא שמאלא דקב"כ ואקרי גבורא אי כבי
 לא אשתחרן ברישא אלא תלת ואינון ארבע אכל תרין רתיבין קדישין אינון דא אחקשר
 בלבא ודא אחקשר במוחא ולבא ומוחא אחקשר דא בלא חוונא חד לבו ושפיר קאמרו
 חברייא • וכו' לאות על ידכא כמה דאחמר ולא אקרי אלא אות: **אמר** ר"ש
 בשעתא דב"ג אקדים בפלגות ליליא וקס ואשתדל באורייתא עד דנכיר לפרא בפרא
 אנה חפלין ברישיא וחפלין ברשימא קדישא בדרועיא ואחטטף בטופא דמלוא ואיתי
 לנפקא מתרעא דביתיה אערע במזוזא רשימא דשמא קדישא בתרעא דביתיה ארבע
 מלאכין קדישין מזדווגן עמיס ונפקין עמיס מתרעא דביתיה * ואחפי ליה לבי כנישתא א ומעיס איתו
 ומכריז קמיס כבו יקרא לדיוקנא דמלכא קדישא כבו יקרא לבריס דמלכא לפראופא
 יקרא דמלכא רוחא קדישא שריא עליס אכריז ואמר יישראל אשר כך אתפאר (חסר) ישיש מע
 ופיין בסוף הספר) כדן הכוא רוחא קדישא סלקא לעילא ואסכיד עליס קמי מלכא
 קדישא כדן פקיד מלכא עלאס למכתב קמיס כל אינון בני ביכלי כל אינון דאשתמודען
 קמיס כה"ד ייכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי' ולחושבי שמו מאי ולחושבי שמו כד"א מלאכי א
 * וחושבי מחשבות אינון דעבדין נשמיס אומנותא בכלא אומנותא דחפלין בבתיכון
 ברוטעיון * וכתיבתהון • אומנותא דליאית • בחוטיכון בחוטא דתכלתא • אומנותא
 דמזוזא ואלין אינון חושבי שמו • וכתיב וחושבי מחשבות ולא עוד אלא דקב"כ משחבא
 ביה ומברין עליה בכללו עלמין חמו מה בריס עבדיס בעולמי • ומאן דייעול קמי' לבי
 כנישתא כד נפק מתרעיס ולא חפלין ברישיא וליאית בלבושיא ואומר אשתחוכ אל
 ביכל דקשך ביראך • קב"כ אמר אן כוא מוראי הא סכיד סכדותא דשקרא • א"ר יוסי
 זכא חולקיס דמשא דכבא אמר אלהינו (נ"א אלהיך) דא"ר שמעון משא דדרגא עלאס
 יתיר אחאחד על שאר נביאי מהימני • וא"ר שמעון אלמלא כוו ידעי בני נשא מלין
 דאורייתא לינדעון דכא לית שום מלכ באורייתא או את באורייתא דלא אית בב
 רזין עלאין ויקירין • ת"ח כתיב ימשה ידבר והאלהים יענו בקול • ותנין מאי בקול שמות יס
 בקולו של משה ושפיר כוא בקולו של משה דייקא בכהוא קול (דליבו) אחיד ביה על
 כל שאר נביאין • (ומתמן משא אחזן על כלבו) ובגין דליבו אחאחד על כלבו בכהוא
 קול דרגא עלאס כוא אמר לבו לישראל יי' אלהיך חיבו דרגא דאקרי שכינתא דשרייא
 בגווייכו • זכא חולקיס • ואר"ש תנין קללות שבת"כ משא מפי הגבורה אמרן •
 ושבתא תורה משא מפי עלמו אמרן • מאי מפי עלמו וכי ס"ד דאפילו את זעירא
 באורייתא משא אמר ליה מגרמיא אלא שפיר כוא וכו' אשתרנא מעלמו לא תנין •
 אלא מפי עלמו ומאי חיבו כהוא קול דליבו אחיד ביה וע"ד כללו מפי הגבורה
 וכללו מפי עלמו מפי כהוא דרגא דאחקשר ביה על שאר נביאי מהימני • ועל דא בכל
 אחר אלהיך וכבא אלהינו • ת"ח כמה אית לבו לבני נשא לאשתמרא אורחייכו בגין
 דיסתלון בפלגא דמאריכון ויזון לחיי עלמין • חמות כורסייא דמלכא קדישא אית
 מדורין עלאין • וככהוא אחר דכורסייא מזוזא אחקשר לאשתחוכא מכמה מארי דינון
 דזמין

ואתחנן

דומינין לאתערע בכו צני נשא בהכוח עלמא • כגונא דא עבד קב"ה לישראל ויהב
 לכו פקודי אורייתא בגין דיסתדלון בכו וישחזון בכהי עלמא מכמה מארי דינין מכמה
 מקטרגי דאזדמון בכו צני נשא בכל יומא • ר' חייא אמר האי מאן דצעי דיסתמר
 אורחוי לא יעבר על מייא דאושדין קמי פתחא בגין דתמן שרי חד שידא וכו' וכו' בין
 תרין דשין דפתחא ואנפוי לקבליה דפתחא ואסתחי כל מה דעבדין בדיחא ולא לבעי ליה
 לאתני דישדי מייא בין תרי תרעי • ר' יצחק אמר מיין לילין לית לן בכו וכו' דלא
 יושיט לון ארח קלנא • מאי טעמא בגין דלית ליה רשו למקא ולא עוד אלא דיכדר
 רישיה לקבלא ביהא ובכל מה דאסתכל אתלטייא תלת מאה ושתיין וחמש כחושבן ימי
 שתא לית ליה שמשין דכוא שליט עליהו וכלכו נפקין עס ב"ג כד נפק מתרעא
 דביתא • ח"ר אלעזר כל דא צעי קב"ה לנטרא לון לישראל ואסתין שמיא קדישא לעילא
 דאיהו אורייתא ואורייתא בלא חד שמא קדישא איכו ומאן דאסתכל באורייתא אסתכל
 בשמיא • ת"ח צעי ב"ג בפתחא דביתא לרשמא שמא קדישא דאיהו מהימנותא דכלא •
 דכא בכל אתר דשמא קדישא אסתכח זינין בישין לא משתכחי תמן ולא יכלין לקטרגא
 כלים⁶⁵ ליה לב"ג כמה דכתיב ילא תאונס אליך רעה וגו' • (מנחה אקרי) אתר דפתחא דביתא
 שריא כגונא דלעילא אתר דפתחא דביתא עלאה שריא מנחה אקרי דכוא תקונא
 דביתא ופתחא דביתא מהכיה מנחה ערקין מארי ימוסין מארי דדינין קמיה לא
 משתכחין • וקבל דא לתתא כד ב"ג אסתין מנחה לפתחא דביתא וכהי שמא קדישא
 רשים באתוי האי ב"ג אהערער בעטרוי דמאריה ולא קרבין לפתחא דביתא זינין בישין
 ולא משתכחי תמן • ר' אבא כוה אחי מלמחמי לר"ש פגע ביה ר' יצחק אמר ליה מאן
 אחי מאריה דנכורא גבר דאתדבק במורא דאכלא כל יומא הא נכורא עמיה שרי •
 אמר ליה תנין דחיובה עליה דב"ג לקבלא אפי שכינתא בכל ריש ירחי ושכתי • ומאן
 איכו רביה כ"ש בולניא עלאה קדישא דכל בני עלמא צעאן לקבלא אנפוי ח"ר יצחק
 אהדרנא עמך ואקבל אנפי שכינתא ואטעם מאינון מלין עלאין דאטעמא קמיה • פתח
 פס קננ ר' אבא ואמר יסיר המעלות אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים • שיר דא לא כתיב
 מאן אמרו אלא בכל אתר דאיהו סתים רוח הקדש אמרו עליהו דישראל בגלותא •
 היושבי בשמים היושב מבעי ליה מאי היושבי אלא אוקימנא מאן דבעי לללאה ללותיה
 קמי מלכא קדישא צעי למבעי מעמיקתא דכלא לארקא ברכאן לתתא כמה דכתיב
 פס קל יסיר המעלות ממעמקים קראתיך יי • וכהי יוד יחיר עמיקתא דכלא היא וכהי צעי
 למבעי בעותיה לארקא ברכאן להכוא אתר דאקרי שמים לאתנא מניה בלא וע"ד
 היושבי בשמים • בשמים ממש דכד אינון ברכאן נגידו ואחמסכו מהכוא אתר עומקא דכלא
 ואחישבן באתר דאקרי שמים דין ברכאן משתכחי בעלאי ותתאי • כעיי עבדים אל יד
 אדוניהם מאי כעיי עבדים אלין אינון שאר ברבני עמין דלא אחזנו אלא משוורא *נופא
 דאילנא דישראל מתדבק ביה וכד ישראל נטלין ברכאן מהכוא אתר כלכו מתדברין מישאל •
 כעיי שפח אל יד גבירתה דא היא שפחא דאוקימנא דקטיל קודשא בריך הוא חילא דילה
 במאריס דכא לית חילא דידה אלא כד אהנגיד מתמליא דכאי ארץ ישראל • וארץ ישראל

גברתה אקרי ועל האי כתיב יתחת שלם רגזה ארץ . מאן ארץ דא ארץ ישראל כמה משלי ל
 דאחמנר . תחת עבד כי ימלוך אלין חינון עבדים דקאמנן כד אחיביז שלטנות' לחד מנייכו
 ודא הוא דכתיב אשר הולחתיך מארץ מוארים מבית עבדים . שפחה כי תירש גבירתה
 *דא היא שפחה דקאמנן . ת"ח מסטרא דהאי שפחה נפקי כמה גרדיני טהירין מקטרגין ס"ה מאי כות
 לקבלייכו דישראל ולקטרגא לון . וקוב"ה עבד לכו לישראל נטירו כאבא דבעי לנטרא
 לבדים מן בלא . אמר קוב"ה לישראל כמה מקטרגין זמנין לקבלייכו אשתדלו בפולחמי
 ואנא אחא נטיר לכו לבד . ואתון תכוון זמנין בבחיכון מלגו וניימי בערסיכון ואנא אחא
 נטיר לכו לבד וכוחרני ערסייכו . ות"ח בשעתא דחינון זיגין ביסין קריבין לפתחא דב"ג
 זקפן רישא ומסכתלן בשמא קדישא דאחמיז לבד דאיהו שדי דמתעטר בעטריו שמא דא
 שליט על כלכו מניח דחלין וערקין ולא קרצין לפתחא דב"ג . אמר ליה רבי יצחק אי הכי
 ירשים ב"ג שמא דא בפתחא דביתא ולא יתיר אחמיז כל פרשחא . אמר ליה שפיר הוא
 דהא שמא דא לא מתעטר אלא בחינון אתון כלכו רשימין ברשימא דמלכא וכד אהב
 כל פרשחא כדון שמא דא מתעטר בעטריו ונפיק מלכא בכל חילוי כלכו רשימין ברשימא
 דמלכא כדון דחלין מניח וערקין מקמי . ת"ח וביה שמא קדישא מתחא לעילא ועל
 דא שדי אתרשים מלכא לקבלי שמא דא וביה מלגו שדי מלכא למכווי נטיר ב"ג מכל
 סטרין מלגא ומלכא . א"ר אבא כמה חיילין קדישין זמנין בכהיא שעתא דאנח ב"ג
 מזוחה לתרשים כלכו מכריז ואמרי י"ח כשער ליי' וגו' . זכא חולקסון דישראל כדון הכלס קיט
 אשתמודעין ישראל דחינון בני מלכא קדישא דהא כלכו אתרשימו מניח . אתרשימו
 בגופייכו ברשימא קדישא אתרשימו בלבושייכו בעטופייכו דמלכא . אתרשימו ברישייכו
 בבתי דתפלי בשמא דמאריכו . אתרשימו בידייכו ברזעי דקדושה אתרשימו במסללייכו
 במסאגא דמלכא . אתרשימו לבד ברישע בחלדא . אתרשימו בבחיכון במזוחה דפתחא
 בכלא רשימין דחינון בני מלכא עלא . זכא חולקסון . עד דכוו אזלי אמר רבי אבא מאי
 דכתיב *אזתי עזבו מקור מים חיים לחאב להם בארות וגו' . אזתי עזבו דא הוא מאן ירמיס ב
 דמסקר באה רשימא קדישא . זכמה מסקר ביה דעייל ליה ברשות אחרא כד"א ובעל
 בת אל נכר דאקרי בורות נשברים דהא עמין עובדי כו"ס אקרו בורות נשבר' ודישראל
 אקרי באר מקור מים חיים דא רשותא קדישא מהימנותא קדישא ואקרי באר מצוטי
 דמיין לליין נפקין וזולין מנה כד"א יונתלים מן לבנון . יונתלים מחוך בארך וכתיב שיר ד
 *מעין ננים באר מים חיים . סטרא אחרא אקרי בורות נשברים . אשר לא יכילו משלי ס
 המים * ת"ח הכוה דגניד ונפיק אשקי לכל גינתא ורוי לכל גינתא ורוי לכל אחר ואחר שיר שס
 כמה דאוקימנא עד דמלי (י"א דמתי) לכוהא אחר בגינתא דאקרי באר מים חיים . ומתמן ס"ה מכו אלף
 אחזנו עלאין ותחאין (י"א עלמין תחאין) כד"א יונתס יפרד . וכל חינון סטרין דסט
 שמאלא לא מתחקין מהכוה נביעו דמיין נביעין בנין דחינון מסטרא דשאר עמין .
 ואקרו בורות נשברים . ומאן דמסקר בשמא (י"א ברשימא) קדישא בכהוא סטרא
 אחדנך בבורות נשברים . אשר לא יכילו המים ולא עיילי לתמן . וכוהא דזכי לנטרא ליה
 זכי לאתשקייא מהכוה נביעו דמאלא (בעלמא דין) ובעלמא דאתי וזכי דאחמלי כוהא באר
 עלאא לנגדא ברכאן לעילא ותתא זכא איכו בעלמ' דין ובעלמא דאתי על דא כתיב . יוסיית ישעיס נח
 כגן רוח וכמולא מים אשר לא יכזבו מימיו ווי למאן דמסקר ברשימא קדישא דהא מסקר
 בשמא

דברים כב בשמח עלאה ולא עוד אלא דגרים להאי בחר ללא אחברכא וקרינ עליה יכי הויא שם
 רע על בחולת ישראל בחולת ישראל דייקא . ואוקמי רבי שמעון באתריה מאן דשוי
 חסדפי מלין על אנתחיה קדמיתא ואפיק עלה שום ביש כמה דאפיק לעילא דכתיב כי
 הויא שם רע על בחולת ישראל סתם . ואזלא הא כי הא דאמר רבי חייה אמר רבי
 יוסי בחולה ירתא שבע ברכות דאתברכא בשבע בנין דבחולת ישראל ירתא שבע ברכין .
 חו ד ועל דא חתרי בת שבע ואנתחא אחרא מאן ברכאן דילכ ברכתא דבעו ורות יכד"א
 ויאמרו כל העם אשר בשער וזקנים עדים יתן יי' את וגו' דודאי בחולא ב' אחברכא
 ולא חתחא אחרא ברוח דא . כיון דמעו בחקל חד חמו חילנין יתבו תחתיבו אמר רבי
 אבא הא לחותא דמלי דאורייתא נתיב . פתחואמר יוסי ביום הכוא יתקע בשופר
 גדול ובאו האובדים בארץ אשור ובגדחים בארץ מנרים וגו' . וביה ביום הכוא מאן ביום
 הכוא אלא הכוא יומא דחיתידע לקב"ה כד"א יוסי ביום אחד הוא יודע ליי' . חו
 ביום הכוא כד"א יבוס ב' גוג על אדמת ישראל . יתקע בשופר גדול . מה לן ביה אי
 הוא רב או זעיר אלא הכוא שופר עלאה דביה נפקין עבדין לחירו תדיר וכהי איבו
 יוכלא דיוכלא עלאה ורבבא הוא . וכד האי חתער כל חירו דעלמין מתערין ביה וכהוא
 חקרי שופר גדול . ובאו האובדים בארץ אשור . האובדים מבטי ליה או האובדים מאי
 האובדים האובדים ממנ בנין דאינון בארעא אחרא ומאן דשאר בארעא אחרא יניק
 מרשותא אחרא וכלאו לא שריא במהימנותא בג"כ אובדים אקרון . אובדים אינון בכל
 סטרי . דכד ישראל שריין בארעא קדישא זכאין זכאן תדיר בכלא זכאן לעילא ותתא .
 ד"א ובאו האובדים מאן אינון אלין לדיק וכנסת ישראל . דאקרון אובדים . מגל . כנסת
 ישראל לדיק דכתיב יכדיק אבד אבד או נאבד לא כתיב אלא אבד וכה אוקמוה . ואי
 חיימא ובאו מאן אחר חתיין אלין אובדים אלא כנסת ישראל מן גלותא . לדיק כמה
 דאוקמוה דכתיב יבשוב יי' את שיבת ייון בנין דיישוב לאתחברא וייתי לאתחברא בכנסת
 ישראל . ועל דא ובאו האובדים בארץ אשור והשתחוו ליי' בהר הקדש בירושלם . מאי
 קא מיירי . אלא מלכ דא דכנדיס בארץ מנרים כביכול ישראל לא יפקון מן גלותא
 אלא בשכינתא כמה דאוקמוה . ואינון נדחים השתחוו ליי' . חו אמר רבי אבא כתיב
 שם קב"ה יי' ישמר לאתך ובאך מעתה ועד עולם . ישמר לאתך חיינא . אלא ובאך מאי קא מיירי
 דכא מאן דעאל לביתיה לא מסתפי . אלא האי ב"כ דשוי רשימא קדישא לביתיה
 במלין דשמא עלאה האי חתנטייר מכלא כד נפיק הכוא דמדוריה לתרעא דביתיה וקיף
 וחמי רשימא קדישא ועיין (ס"א נעין) בפתיח . כד נפיק ב"כ הוא אחיץ ליה ונטיר
 ליה כד עייל לביתיה הוא אכריז קמיה אזדכרו ביקרא דדיוקנא דמלכא קדישא וכל דא
 בנין הכוא רשימא דשמא קדישא דאתרשים בתרעיה ולא די ליה לב"כ דאתגטר בביתיה
 אלא קב"ה נטיר ליה כד עייל וכד נפיק דכתיב יי' ישמר לאתך ובאך מעתה ועד
 עולם . זכאין אינון ישראל בהאי עלמא ובעלמא דחיי . ח"ס האי רוחא בישא דשאר

בין תרעו. ווי ליה לב"ג דלא ידע לאודכרא מניה ולא רשים לפתחא דביתיא שמה
עלמא קדישא דישתכח עמיה דהא אית ליה תלת מאס ושחין וממש שמשין בישין
מקטרגין כל חד משמש יומיה וכלכו משתכחי עמיה כל יומי שחא ומקטרגי ביה לעילא
ותתא וכלכו משתכחי ביה ביממא ובליילא ביממא לקטרגא ליה בליילא לאערא ליה
בחלמיה. כד נפיק לקטרגא ליה כד עאל שוין ידיהו עליה דכהפי ואמרין ליה ווי
ליה לפליא דנפך מרשותא דמאריה ווי ליה לפליא דכאי עלמא ובעלמא דאתי בג"כ
בעאן בני מסימנותא למכוי רשומין בכלא למכוי רשומין ברשומא דמאריהון לאודעוהא
מנייהו כל סטריין וזיין בישין למכוי נטירין דכאי עלמא ובעלמא דאתי. זכאס חולקסון ישיבס ס
דישראל עלייהו כתיב וועמך כלס דדיקיס לעולם יירשו ארץ וגו' :

ואהבת את ה' אלהיך. רבי יוסי פתח ויעשה מה לי פה נאס יי' כי לקח עמי נב
חנס וגו' ה"ח רחיומא דקב"ה דישראל אט"ו דחוצייכו גרמו לאסתלקא
מצינייכו ואסתדרו בני עממיא הוא תבע עלבוסא דלחון ות"ח בשעתא דישראל שרין
בארעאון קב"ה משתעשע בגיגתיא וקריב לגצייהו דישראל ושמע קליהון ואשתבח דכו.
כיון דגרמו חוצייכו ואסתגלי ישראל מארעא קדישא קב"ה לא עאל בגיגתיא ולא משתעשע
ביה ולא עוד אלא דליכו לזוז ואמר מה לי פה נאס יי' וכתיב התם יפה אשכ כי הכלים קלב
אויגתי. כי לקח עמי חנס כמה דאת אמר חנס נמכרתס ומכאוב יומא דאתגליאו
ישראל מארעאון לא אשתבח הדוותא קמי קב"ה. הו"ד יאלגיש שמס קדרות וסך אשים נ
כסותס וכל דא בגין רחיומא דילחון דרחיס לון קב"ה כמה דאת אמר יאהבתי אתכם מלכי א
אמר יי' (ועל דא) ואהבת את יי' אלהיך. ואהבת דבעי ב"ג לאתקשרא ביה
ברחיומא עלאה דכל פולחנא דבעי ב"ג למפלח לקב"ה דיפלח ברחימו דלית לך פולחנא
במו רחיומא דקב"ה. ר' אבא אמר הכי מלי כללא דאורייתא חיון בגין דעשר
אמירין דאורייתא הכא אסתכליו ובה אוקמוס חברייא. ת"ח לית לך מלה בחציבותא
קמי קב"ה כמאן דרחיס ליה בדקא יאות ומא הוא כמה דכתיב בכל לבבך בכל מאי
קא מיירי בלבבך מבעי ליה. בנפשך. במאדך מהו בכל לבבך אלא לאכללא תרין לבין
חד טב וחד ביש. בכל נפשך בין טב ובין ביש. בכל מאדך דא לא אחיא לדרשא אמר
ר' אלעזר ואפי' האי לדרשא הוא. מ"ט בין דנפל ליה ממונא מיירותא או מסטרא אחרא
או בין דליכו רווח ליכוע"ד כתיב בכל מאדך. אמר ר' אבא אהדרנא לקרא. ואהבת מאן
דרחיס לקב"ה אשתער בחד מכל סטריין ועביד חסד בכלא ולא חייס על גופיה ועל
ממוניה. מנלן מאברהם כמה דאתמר דהא לא חס ברחיומא דמאריה על לביה
(דכא יאריה) ועל נפשיה ועל ממוניה. על לביה לא אשגח על רעותא דיליה בגין
רחיומא דמאריה על נפשיה דלא חס על בריה ועל אחתיא בגין רחיומא דמאריה
על ממוניה דכוס קאים בפרשת ארחין ואחקין מזוני לכל עלמא בג"כ אשתער
בעטרא דחסד כמה דכתיב חסד לאברהם. ומאן דאתקשר ברחיומא דמאריה
זכא להאי ולא עוד אלא דעלמין כלכו מתברכן בגיגיה הו"ד יוחסידין הכלים קמס
יברוכה אל חקרי יברוכה אלא יברכו כ"ה. (י"א) דכתיב יונברכו בך ברחמי יב
כל משפחות האדמה). יומא חד כוס חלש רבי יוסי עאל לגביה רבי
אבא ורבי יכודה ור' יחזק חמו ליה דכוס נפיל על אנפוי וגאס. יתבו
כד אשתער חמו ליה לאנפוי דחייבין. אמר ליה ר' אבא מלה חדא חמיתא
אל (ח"ה) כז

א"ל ודאי דכשתא סלקא נפשי וחמית יקרא מאינון דמסרו גרמייכו על קדושה דמאריכו
דכוו עאלין בתליסר נהרי דאפרסמוגא דביא וקב"ה משתעשע בכו וחמינא מכ דלא
יסבו לי רשותא למימר ושאילנא לון חמינא האי יקרא דמאן הוא אמרו לי מאינון
דחיימו למאריכו בכהו עלמא וממס דחמית נפשי ולבאי אתהייר ועל דא אנפאי
ישעיה כד חייבין א"ל ר' אבא זכא חולקך אבל אורייתא אסביד בכו דכתיב יעין לא ראתה
אלהים זולתך ישעיה למחככו לו א"ל ר' יהודה הא שאלו חזרייא דא דכתיב ישעיה
תכלים ט העשב מצעי ליה א"ל הא אתמר אבל רזא דמלא היינו דכתיב ילחצות בנפש יי
ולבקר בביבול ואוקמוס נעם יי הכוה דאתיא מעתיקא קדישא דקב"ה משתעשע ביה
דכא הכוה נעם מעתיקא נפקא ולבקר בביבול דביבולא עילאח על כלא אף הכא עין
לא ראתה אלהים זולתך ישעיה מאן הכוה עתיקא סמימא דכלא דכא ביה תליא
א"ל ודאי הכי הוא זכא חולקכון דאינון דרחימותא דמאריכו מתדבקן בכו לאלין
לית שגורא לחולקכון בכהו עלמא אמר ר' יצחק כמה מדורין על מדורין אית לבו
לדקייא בכהו עלמא ומדורא עלאח דכלא אינון דרחימותא דמאריכו אתקשר בכו
דכא מדוריון אתקשר בביבולא דסליק על כלא מ"ט בגין דקב"ה בבהי אשתער
ס"א כולא ת"ח *ביבולא דא אהבא אתקרי ובגין אהבא קיימא כלא כמה דכתיב ימים רבים לא
שיר ח יוכלו לנצות את האהבה וכלא דרחימותא קיימא דכא שמא קדישא הכי אשתכח דכא
אוקמוס י לא מתפרש קולא דלעילא מן י לעלמין דכא דרחימותא שריא עליה ולא
מתפרש מניה לעלמין הי הא אוקמוס דיוד לא מתפרש מניה ואשתכחו
כחדא בחציבותא לא אתפרשן דא מן דא כגונא דא ז' וכה אתמר
בראשית ב כמה דכתיב יוהר יולא מעדן יולא דדיר לעלמין בחציבותא אתדבקן
וה כד אתדבקן דא ברא אתדבקן בחציבותא כחדא חתן בכלל דארחיבו
דדיר בחציבותא אשתכח ב'ה' עס ו' עס ה'ודא ברא אתקשר בחציבותא וכלא
אהבא אקרי וע"ד מאן דרחים למלכא הא אתקשר בכהו אהבא ובגין כך ואשתכח
י"י אלהיך ודקין הדברים האלה וגו' רבי יצחק פתח כל עלמותי תאמרנה יי מי
תכלים לב כמוך מליל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגולו האי קרא דוד אמריה ברוחא דקדושה
כל עלמותי תאמרנה ובי מאן חמא גרמי דאמרו שירתא אלא האי קרא בזמנא דקב"ה
זמין לאחייא מתייא וחמין קב"ה לאתקשר גרמי ולקרבא כל חד וחד לאתריבו דכתיב
יפתקרבו עלמות עלם אל עלמו וכתיב יעלמותיך יחליץ כדן זמנין אינון למימר
שירתא מאי שירתא אמרי יי מי כמוך (פקדמי) ודא שירתא מעלייא ממא דאמרו
שמות טו ישראל על ימא דכא אינון לא אדכרו שמא קדישא אלא בחר תלת מלין דכתיב יימי
כמוכח באלים יי והכא אינון מקדמי לשמא קדישא דכתיב יי מי כמוך מליל עני
מחזק ממנו דא יר טוב מילר רע בגין דילא"ר חקיף הוא כאבגא כמה דכתיב
יחזקאל לו יוסריותי את לב האבן יי"ט הוא בשרא דכתיב ונתתי לכם לב בשר ת"ח יר הרע
למא הוא דומא בשעתא דתני לאזדוגא ב"ג הוא כפרזלא עד דעאלין ליה בנורא
בחר דיתחמס אתהדר כלא כנורא רבי חייא אמר יר הרע כד אתי לאזדוגא
ביה לב"ג דמי לב"ג דקריב לפתחא וחמי דלא אית מאן דמחי בידיה עאל לביתא
ואתעביד ליה ארס חמא דלא אית מאן דמחי בידיה ויזיל ליה לארחים
כיון דעילל לביתא ולא אית דימחי בידיה אתמנא עליה ואתעביד מאריה דביתא

עד דיטחכה לכל ביתא קאים ברשותי. מאן חולפינא מפרשתא דדוד חולפינא. מה
 כתיב יויצא הלך לאיש העשיר. הלך דקריב לפתחא ולא צבי לאתעבבא תמן חולא
 למכך לארתי. כך הוא יצר הרע כמה דמקרב לביתא מתקרב גבי דב"י אהער עליה
 בחובא זעיר דא הוא אורח עראי. חמי דלית דמחי בידיה מה כתיב לעשות לאורח
 הבא אליו אהעביד ליה אורח אכסנאי בביתא. אהער עליה בחובי יתיר יומא חד או
 תרין יומין כהאי אורח דשראן ליה בביתא יומא חדא או ב' יומין (בגין דליחא אורח) כיון
 דחמי דלית מאן דמחי בידיה מה כתיב ויעש לאיש הבא אליו אהעביד מארי דביתא
 כד"א ר' אחא אדוני הארץ. ר' אחא נעמי. כך הוא יצר הרע אהעביד לקבליה דב"י איש
 בעל הבית הא אתקשר ב"י בפולחניה וכו' עביד ביה רעותיה וע"ד צבי לשואב מלין
 דאורייתא עליה תדיר בגין דיבא הבוא יאכ"ר תביר בכו דלית ליה מקטרגא ליצר הרע
 בר מלי דאורייתא וע"ד כתיב והיו הדברים האלה וגו' על לבבך על חרי ירך. יצר הטוב
 אהעטר בכו ויצר הרע אהכע בכו. א"ר יכודק יצר הטוב מה צבי מלי דאורייתא א"ל
 יצר הטוב אהעטר בכו ויצר הרע כיון דחמי ב"י לא תבולא צבי לאשתדלח דאורייתא
 כדון הוא סליק לעילא וחליף עליה חובא הכ"ד יוכסילים מרים קלון. כד אחא ר"ש
 אמר הא ודאי פרשתא דק"ש רמיזא ביה י' אמירן כמה דאוקמוס ודאי הוא ודאי.
 והיו הדברים האלה. כלל דעשר אמירן אינון. ובג"כ י' פקודין אית הבא לקבל י'
 פקודין דאורייתא ומאן אינון ושנאם לבניך. ודברת בס' שצחק בביתך. ובלכתך
 בדרך. ובשכבך. ובקומך. וקשרתם לאות על ירך. והיו טוטפות בין עיניך. וכתבתם
 על מצותות ביתך. ובשערך. הא י' לקביל י' אמירן. וע"ד פרשין אלן כלל רב אינון
 דאורייתא. זכאה חולקיה מאן דאשלים ליה בכל יומא תרי זמני דהא אהקדש בפומיה
 שמו קדיש' כדקא יאות. ר' אחא כוכ קאים עמיה דר' אלעזר ליליא חד בחר פלגות
 ליליא וכו' משתדלי דאורייתא. פתח ר' אלעזר (כ"א ר' אחא) ואמר ר' כי הוא חייך
 ואורך ימך וגו' ת"ח על כל תנאין (כ"א פקודין) דגזר קב"ה כד עאלו לארעא דישראל
 גזר דאורייתא כוכ. מאי טעמא בגין דשכינתא לא מתישבא בארעא אלא דאורייתא
 ולא מתישבא לעילא אלא דאורייתא דכתיב אמר (ר' שמעון) אבא תורה שבע"פ לא
 אשתמודע אלא בגין תורה שכתב. שכינתא לא מתישבא לעילא ותתא אלא עט תורה
 *כל זמנא דאורייתא אשתכח עמיה יכלא למיקס בעלמא (כ"א שכתב לא אשתמודע
 אלא בגין תורה שבע"פ ותורה שבע"פ לא אשתמודע אלא מתור' שכתב ודאי כלל הכריך
 לפרט ופרט הכריך לכלל שכינתא לא מתישבא לעילא אלא דאורייתא דלתתא דכל זמנא
 דאורייתא אשתכח יכלא למיקס בעלמא) הכ"ד כי הוא חייך ואורך ימך לשבת על
 באדמה. על האדמה סתם ואי לאו ואפסיק מלי דאורייתא לא יכלא למיקס דכתיב יעל
 מה אבדה הארץ. וכתיב ויאמר יי' על עזבם את תורת. עד דהו יתבי מאיך ר' שמעון
 רשיה אמר ודאי הכי הוא ודא הוא רזא דאשכחנא בספרא דרב המנוחא סבא ואוקוס
 קרא דא ברזא דכנסת ישראל דכתיב ש'ארה כסותה ועונתה לא יגרת. ואי אשתמוע
 מנה מה כתיב ויאלה חנם אין כסף כד"א ר' אחא ספר כריתות אמרש אשר שלחתי. ישעיה נ
 וכתיב ר' חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו. ומאן דמוע אורייתא מנה כמאן דנסב מארי
 (ס"א שארה) דלתתא ומוע ליה מנה דהא אשתארת בארמלתא ולא ארמלתא הכ"ד ר' יהודה
 כאלמנה ולא אלמנה. יתבו אהעסקו דאורייתא עד דהסיר יומא בחר דהסיר יומא קמו
 ואזלו. עד דהו אזלו חמו חד גבר דהו חזיל בארשא ורשיה עטיף קריבו גביה וכו' רחיש
 בשפוטות

שמואל ב יב

בראשית מז ח

משלי א

דברים לב

דלתתא

ירמיה נ

שמות כא

ישעיה נ

ס נב

ויכח א

בשפוחתים ולא אחיב לון מדי אמר רבי אלעזר ודאי האי אמלך במאריה יתיב רבי
 אלעזר ורבי אחא וללו ללותא וככוא גבר קאים בקיומיה באתר אחרת בתר דסיימו
 ללותא אזלו בארחתא וככוא גברא אשתמיט מנייכו . אמר רבי אלעזר האי גברא אי
 טפשא הוא או ארחוי לא מחיישרן . אמר נחעסק באורייתא דהא שעתא היא . פתח
 רבי אלעזר ואמר יכבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון . כבוד חכמים ינחלו וזכאין
 מינון דמתעסקי באורייתא . עד לא פתח מלך קריב הכוא בר נש גבייכו . אמר רבי
 אלעזר לית לן למפסק מלי דאורייתא דכל מאן דאשתדל באורייתא וזי למירת ירותא
 דאחסנא דלעילא ביקרא דמלכא עלאה קדישא וזי למירת ירותא דאחסנא דהאי עלמא
 ומאי חיוב הכוא דאקרי כבוד יי' דלא פסק מנייכו לעלמא דה"ד כבוד חכמים ינחלו
 הכוא דאקרי כבוד יי' וכסילים מרים קלון מאי הוא . ת"ח כד בר נש אזל בארחתא מישר
 קמי קב"ה ואשתדל באורייתא הא הכוא כבוד יי' ירית לגרמיה וכמה אשטרופסין
 סיגורין אשתכחי לעילא עלי' דב"ג וכלכו חולפן עליה וכו' קמי מלכא קדישא ואי בר
 בר נש לא אשתדל באורייתא ולא אזל בארחתא דמאריה הוא עבד קטיגורא עליה .
 וככוא קטיגורא שאת באיירא (ואזיל ליה) ולא סליק לעילא דלמא יתוב אדם מחוביו
 כיון דממי דבר נש לא תב ולא בעי לאשתדל באורייתא כדין הוא סליק לעילא ואולוף
 עליה חובא דה"ד וכסילים מרים קלון וסליק לעילא ועבד קטרוגא . פתח ואמר
 י'ואם משפחת מזרים לא תעלה ולא בזה ולא עליהם תהיה המגפה וגו' . מאי שנת
 מזרים הכא מכל שאר עמין דהא לכלכו כתיב ולא עליהם יהיה הגשם וכו' לא . אלא
 הכא חוקמכו חזרייה דהא ארעה דמזרים לא אשתדל לעילא וע"ד לאו היא בכלל
 דאינון דבעין מטרא אבל אינון דינא אחרת אשתלק עליהו ושפיר קאמרו . ת"ח כתיב
 דנביא י' איי בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מזרים היא אשר יאחזם משם וגו' .
 דהא נהרא סליק ומניה משתקייא ארעה אבל הכא למטר השמים תשתה מים דהא
 ארעה קדישא מן שמייה אשתקייא תדיר . וכד ישראל הוו עסקין באורייתא הוה
 אשתקייא דקרא יאות . ומאן דמגע אורייתא מנה כאלו מגע טב מן כל עלמא .
 עלולו לנו מערתא חדא דהוה בארחתא עלה הכוא גבר עמכו יתבי . פתח הכוא
 שמות ג' גברא ואמר י'ודבר יי' אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר וגו' האי קרא לאו
 רישיה סיפיה ולאו סיפיה רישיה ולא מלה דא כמלה דא . בקדמיתא ודבר יי' אל
 משה פנים אל פנים שפיר לבתר ושב אל המחנה לבתר ומשחתו יבושע בן נון
 נער . מהו א"ר אלעזר ודאי קב"ה אחרעי ביקרא דילן דהשתא זוגא דילן בשכינתא
 ושכינתא לא אשתדי מן . מאן דפתח פתחא לימא מלה . פתח ואמר ודבר יי' אל
 משה פנים אל פנים בכמה דרגין עלאין ויקירין אחפרש משה נביאה מהימנא על כל שאר
 נביאי דעלמ' דהא כלכו לקבליה דרגין עלאין ויקירין אחפרש משה נביאה מהימנא על כל שאר
 דנביא' דהא כל דא לא הוה זקפן אנפין לעילא לאשתדל אלא כמא דכתיב י'ואני הייתי
 נדרס על פני ופני ארצה ולא עוד אלא דמלין לא הוה גבייכו באשתגליא . ומשה נביאה
 מהימנא לאו הכי דהוה הוה מסתכל באשפקלריא דנהרא וקאים בקיומיה ולא עוד אלא
 דהוה זקוף רישא לאשתדל כמאן דאמר לחבריה זקוף רישך ויסתכלון אנפך באנפי בנין
 דתנדע מלי . כך משה פנים אל פנים זקוף רישא בלא דחילו אנפיו וקפאן ומסתכל

בזיו יקרא עלאה ולא אשחני דעתוי ואנפוי כשאר נביאין דכד הוו נבאן (ס"א זעאן) לאסחכלא נפקא מרשותיכו ומדעתייכו ואשחני זיו אנפייכו ולא הוו ידעי מבאי עלמא כלום . ומשה לאו הכי דמשה בכהו דרגא עלאה ממש הוה מסחכל ולא נפק מרשותיה זמן דעתיה דכא בשעתא דהוה מסחכל בזיו יקרא עלאה מיד ושכ אל המהנה למלא עמכון ככל מה דאלטריכאן דעתוי מתישבא ביה כקדמיתא ויתיר ודא הוה ושכ אל המהנה . ומשרתו יכושע בן טון נער ודאי דכוכ יניק מתוך כהאל ואוליף לאסחכלא ברוח קודשא כד"א יוכנער שמואל משרת אח יי' . ת"ה כל זמנא דכוכ יכושע לגבי שמואל א ב דמשה הוה אוליף ואניק מתוך כהאל ולא דחיל . בחר דלתפרש ממשא וכוה בלחודוי מה כתיב ויפול יכושע על פניו ארצה וישתחו דלא הוה יכול לאסחכל והאי מחד שליחא כ"ס מאתר אחרא . לבר נש דאפקיד מלכא גביה מארי דכוכ ואבני יקר כל זמנא דמשהכח גביה . שמשא דביתיה אחיד בכו ואסחכל בכו . כיון דסליק הבוא בר נש מעלמא לא שביק מלכא לגבי שמשא כלום ואחיד פקדונא דיליה . אמר הכוא שמשא ווי דלכדית . ביומוי דמארי כל אלין הוו בידי . כך יכושע ביומוי דמשה הוה יניק ככל יומא מתוך כהאל ולא דחיל . בחר דשכיב ויפול יכושע על פניו . ואנא בגין דאנא שכיב בגוויכו אסחכל במלי דאורייתא ולא אכא דחיל . בחר דלתפרש מנייכו לא איכול לאסחכלא בלחודאי . הו פתח ואמר .

ושננתם לבניך ודברת בס וגו' . כד"א יחליף שמונים דבטי ב"ר להדדא מלי דאורייתא לבניה כחרבא דאיכו שנגא בחרי סטרוי בגין דייטול ליה חדודא וחדודא דאורייתא ולא ישתכח לביה בטפשותא . ודברת בס כל מלין דאורייתא כל חד וחד אורחא ליה בלחודוי . ודברת בס ותדבר מבטי ליה . אלא בטי ב"ר לאנכגא גרמיה בכו ולאנכגא גרמיה דלא יסטי לימינא ולשמאלא . בשבךך בביתך . לאנכגא גרמיה בביתיה בלחודא מישר ובאורח תקונא דילפון מניה בני ביתיה לאנכגא גרמיה עמכון בנחת ובחידו ולא יטיל דחילו בבני ביתיה יתיר . וכל עובדוי בביתיה בלחודא תקונא . ובכלתך בדרך . לאנכג' במלי דאורייתא ולתקנא גרמיה בכו כמה דאלטריך ולדברא גרמיה בלחודוי דאורייתא ומאי איכו כמה דיעקב לדורון . לקרבא . ללוחא . וללוחא בטי לללא למאריה ועילא מנכון מלי דאורייתא . ובשכךך לדברא גרמיה בדחילו דמאריה בקדושה בעמון דלא ישתכח חליף לקבליה דמאריה . ובקומך למיכב חושבן למאריה דלחייב נשמתיה דכא בכמה חיובין אשתכח קמי מאריה וקב"ס עבד עמיה חסד ואחייב לה לגופיה .

וקשרתם לאות על *ידכ . הא אוקמוק על יד ככה ודא הוה שמואלא ובספרא * שמוח יב דלגדתא אמר על יד כ"ה כד"א י"כ"ה יכ"ה זרעך וחברייא יתבי בראשית עו דרומא אוקמוק ברזא דילכון ארבע בתי דתפלין כהאי גונא (י"א בגוונא אחרא) קדש לי כל כזור סתם לקבל כתרא עלאה דכלא . ויהי כי יביאך לקבל חכמה . שמע ישראל ואהבת לקבל בינה . ויהי לקבל חסד . לבחר כלילן כלכו בדרושה שמואלא דאקרי עז וכתיב יבזרוע עז ואין עז אלא תורה . ואין עז אלא תפלין ומלין לא מתישבין לבן . מ"ט בגין דכתרא עלאה הוה כליל כלא דלאו הוה בחושבנא . ועוד ויהי כי

ואתחנן

כי יביאך בימיאת מלרים תלייא הכוא אחר דאשחכא ביה חירו לעבדין ועל דא לא
 מתתקן בחרחייכו. ואנן מחכמה שריין וכו' הוא וקב"ה נטיל לון (וכן) ארבע לעילא
 ארבע לתתא ארבע באתר דמוחה ארבע באתר דלגא שרייא. בגין דדא בדא תתקשר
 דכחם כה ובעי ב"ג לאתעטרא בכו בגין דאיהי שמא קדישא עלאה דכתיב יוראו כל עמי הארץ
 כי שם יי וגו'. וכל מאן דמתעטר בעטרא קדישא עלאה דא אקרי מלך בחרעא
 שיר וקב"ה מלך ברקיע. כה"ד ימלך אסור ברכטיס. כמה דקב"ה מלך לעילא כבי נמי
 כוא מלך לתתא (ועם כל דא) ובחזתם על מזוזות ביתך בגין דיבוי בר נש שלים בכלא
 וישחכא שלים בפקודי דמלריה רשים לעילא רשים לתתא זכא חולקבון דישאל.
פתח ר' אלעזר ואמר תרי קראי אשכחנא דאנ"ג דכלא בחד דרגא תליין לאו אינון
 מדרגא חד. חד קרא כתיב יכה אמר יי לבאות וחד קרא כתיב כה אמר
 יי אלהים. מה בין האי לבאי אלא בזמנא דכתיב כה אמר יי לבאות בדין מלך אחיא
 ברחמי ובזמנא דכתיב כה אמר יי אלהים בדין מלך אחיא. כה אמר יי לבאי
 בגין דהאי כה אתברכא מליק ומנלח וכו' דאקרי יי לבאות ובדן מלך באתבסמוחה
 אחי"א דהא מאתר דא קא אחיא. כה אמר יי אלהים בדן האי כה ינקא מסטרא
 דינא מאתר דגבורה עלאה ואוליפנא מאבא דינא הוא ברחמי בגין דכתיב יי
 אלהים דהא אלהים גבורה הוא בכל אחר אדני גבורה תתאה הוא בכל אחר ועל דא
 אשתמודען מלי מפומא דנביאה וכו' הוה מתכוין למימר מלך מאתריה ובדן הו
 שופטים ידעי אלן בני מבימנותא מאן אחר תלייא מלחא. **פתח** רבי אחא ואמר יאורו
 מרוז אמר מלאך יי וגו' ת"ח האי קרא רזא הוא ברזין עלאין בשעתא דמלכא קדישא
 מסר ביתיה בידא דמטרוניתא כל זיינין ורומחין ובליסטראות דיליה אפקיד בידא וכל
 שיר ג אינון מגיחי קרבא דיליה אפקיד עמה כה"ד יכנה מטתו שלשלמה ששים גבורים
 סביב לה מוגבורי ישראל וגו'. והא אוקמוה וכד אגח קב"ה קרבא באינון גבורין מגיחי
 שופטים קרבא דקאמרן אגח ואינון אקרון מלומדי מלחמה. כתיב ימין שמים נלחמו הככבים
 ממסלותם נלחמו עם סיכרא וגו' ותן בהאי שעתא דאתנדיבו ישראל לגלגל רשימא
 קדישא בנשרבון בדן האי חרב נוקמת נקם ברית כנס כל חילא דיליה וכל זיינין וכל
 אינון מגיחי קרבא לאגחא קרבא עמיה דסיכרא וכוכבייא כוו אושדין מורא מלעילא
 ואמר רבי שמעון כל כוכב וכוכב אית ליה שמא בלחודי וכלהון בשמכון אקרון.
 אמר לון קב"ה אתעתדו לנקמא נוקמא דבני. תרי נוקמי אגח זמין לאתפרעא
 מגיחו חד נוקמא דשית מאה רתיבין דאוזיף ליה לברברא דמלראי בגין לאגחא
 שמות יד קרבא בכו בישראל דכתיב יויקה שם מאות רכב בחור וכל רכב מלרים וחד נוקמא
 דבני דעאקו לכו עד השתא. ובגין כך אהדנו בחרי דינין חד במי"א וחד באשא.
 שופטים ג במי"א דכתיב ינחל קישון גרפס. באשא דכתיב הככבים ממסלותם. ובאינון ככביא
 אית ככבא חד דלא אחא להבוא נוקמא ואתלטיא לעלמין דכד שארי לאתברא
 אחאן שאר ככבייא ובלעין ליה ולכל סיעתא דיליה ואתאבדו כלכו בחדא כד"א אורו
 מרוז אמר מלאך יי וכי רשות אית למלאכא בהאי אלא דא הוא מלאך דכתיב
 שמות יד ביה יויסע מלאך האלהים ההולך לפני מנחם ישראל ודא הוא דכל קרבין דיליה אינון

כי לא באל לעזרת יי'. כד נפקו ישראל ממזרים לעזרת יי' בגבורים באינן ששים גבורים
 כד אזמנו קרבא עם סיסרה. ודא מלאך רזא דכל דינין וכל קרבין דמלכא ברשותיה
 ועל דא אמר מלאך יי' ודא הוא דכתיב 'המלאך הגואל לוי וגו' ודא חוקמא חזריא. ^{בנאשית מה}
 ודא זמנא למחוי עלאה ויקורא לזמנא דחתי ודא יתרבי שמא קדישא ודא זמין
 קב"ה לאתפרעא מעמין עכו"ם ועל דא כתיב 'יובתגדלתי והתקדשתי וגו' . אזלו עד
 דמטו לגביה דר"ש כיון דחמא לון אמר ר"ש בא שכינתא הכא ודאי לריבין און למחזק
 טיבו לאנפי שכינתא. **פתח** ואמר 'כן עוד היום גדול וגו' . באי קרא חוקמא דכד ^{בנאשית כע}
 ישראל יתערון תשובה לקמי קב"ה בזכו דאורייתא יתבון לארעא קדיש' ויתכשון מן
 גלותא דבא ודאי יומא חד יבא גלותא לישראל ולא יחיר הכ"ד 'ינתני שוממה כל היום' ^{אכסא}
 דוב. ואי לא יתבון קב"ה אמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה בלא זכו
 ובלא עובדין דכשרן. אבל אחסא חד לבו השקו האון אשתדלו באורייתא דאתשקיי
 מימי אורייתא ולכו רעו לאתר דנייתא לאתר טבא וכסופא דאחסאניבון. ד"א הן
 עוד היום גדול דא הוא יום דאקרי 'יום מכומו ומכומו ומכומו די בכהוא יום' ^{ישעיה כב}
 אחריב בי מקדשא ונפלו ישראל בגלותא. ובגין עובדין ביטין הוא יומא אחמשך
 ואחרבי הכ"ד הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה בגין דאינן משכין ליה לכהוא
 יומא. השקו האון כמה דאתמר במלי דאורייתא דבא בזכותא דאורייתא יפקון ישראל
 מן גלותא. ישראל מאי קא אמרי ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים עד
 דיתכשנו כל שאר יומין עלאין. וגללו את האבן ויגדורו לכהוא דינא קשיא דכהוא
 יומא דשלטא על פי בבלא ואשתכחת הבית בא"ר בגלותא עמנא. וכד אשתגליא באי
 בא"ר וכהוא אבן לא שלטא עלה מיד ושקינו האון. חמין קב"ה בסוף יומייתא
 לאתדרא לישראל לארעא קדישא ולאכבשא לון מגלותא ומאן אינן סוף יומייתא הכוא
 דבא אחרית הימים. בבאי אחרית הימים ישראל סבלו גלותא הכ"ד 'בצר לך ומלאוך
 כל הדברים האלה באחרית הימים וכתיב 'וקראת אתכם הרעה באחרית הימים' . ^{דברים ד}
 כל הדברים האלה באחרית הימים וכתב 'וקראת אתכם הרעה באחרית הימים' . ^{זכא}
 באחרית הימים דייקא. ודא היא כנסת ישראל בגלותא. ועם אחרית הימים דא קבילו
 שונשא בגלותא. ודא יעביד קב"ה נוקמין לישראל תדירא הכ"ד 'אשר יעשה בעם הזה' ^{במדבר כד}
 לעמן באחרית הימים. וכל אחר דא היא. וקודשא בריך הוא זמין לאתבא לב לאתרחא
 הכ"ד 'ויבא באחרית הימים נכון יביא הר בית יי' וגו' . ודא הוא יום ומדשאר לל למעבד ^{ישעיה ב}
 בשירותא דיומא אחרא כמה בזמנא דאתחריב מקדשא הוה ונטע לל למיעל הכ"ד 'ואני ירמיהו'
 לנו כי פנה היום כי נטו כללי ערב. יום ואל הוא סוף גלותא ושיעורא דבא לל שית קמלין
 ופלגא ובגודל דמשחא דבר נש גבר בין גוברין ודוכרנא דבאי רוא דבין
 חזרייא דכתיב 'כי תמול אחנו ולא דע כי לל ימינו עלי ארץ. כי תמול אחנו ^{איוב ה}
 בגלותא ולא הוינא ידעי כי לל ימינו עלי ארץ לאשראח לון קב"ה עלי ארץ. . זכא חולקיה
 מאן דחמי ליה חכא חולקיה מאן דלא חמי ליה ווי למאן. דיוזמן כד יתבא אריא רבדבא
 לאתחברא למוקבי' כל שכן בשעתא דיוזמן כחדא על הכיא שעת' כתיב 'אריה שאג מי לא
 יירא וגו' . ת"ח בקדמיתא כתיב 'שאג ישאג על מוכו ובהוא זמנא כד יפוק לקבלא לבת ^{עמוס ג}
 זוגו כדן אריה שאג מי לא יירא יי' אלהים דבר מי לא יבא בהוא שעתא כתיב 'ושב ^{ירמיה כב}
 יי' אלהיך את שבוך וגו' ושב מאי הוא אלא קב"ה שב כ"י מגלותא ושב לדיק לאדוונא ^{דברים ל}
 באחרית

באתריה כדון כתיב (מילים קמ) אך לדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך :

מתניתין

לכון בני נשא מארי דחכמתא מארי דסכלתא קלא קרי מאן מנכון דאחכסא וידע
בשעתא דרישא חיוורא אחקין רישא רשימא מעילא ונתתא • ומתתא לעילא אחקין
סטר לפון * בעטורא דקונאריה ביה רשים עומקא דהכומא עלאה דסליק ונחית בגוייב נחית
חד דרגא טמירה באלף וחמש מאה רשימין דאלף וחמש מאה עלמין • (דניאל ד) תחותיה חטלל חד
חיות ברה (שסז) וקרנין עשר לה וארו עיינין בעייני אנשא לחיותא ופוס ממלל ברברן • כד סלקא
אלא ביממא טמירה בליליא כד נתתא טמירה ביממא ואולא בליליא כד נטלא מזדעזען ארבע
ב מגרופי דאחידן בידהא ונטלין עמא שהין פולסין דנורא כל חד חרצא שגא על יריכיה סליק
ברעותא לאפקא בר נש שליטא לתתא אחקין ביהאי חיותא חד עפרא דיקא כליל מכלא נש ביה
אחפשא בדי סטרי עלמא • וד' פולסין אתגלגלו חד לעילא חד לתתא חד לפון חד לדרום •
חילנא חד ברברא וחקיקא אחכבר ואזדווג בה בחד ענפא שפירא דחזו דחיותא דכלא כד"א (מילים
מח) יפה נוח משוש כל הארץ • ביה אזדווג אפיקו חד רוחא טמירה ומליא להכחא גבילו דעפרא
וקאים על רגלי ואמלכיה על כל עלמא ושלטיה על כלא • הכ"ד (שסח) תמשילכו במעשי ידיך וגו'
אחפקיד על הכחא חילנא לנטרא פקודא אחיב מלכא רוחא לגביה וכהחא חיותא נטלא ליה • כדון
זמינין מנא אחרא וקאים בימייהו • * בקוטרא דגליפין בין מלאכין קדישין בטופסרא (ס"א בטפסא)
דעטורין אחאחדן דרין בתראין תפיסין בחובייכו • אשתליף רוחיכו מכהחא מאנא דלבושא לבתר
אגניו בעפרא בין רגבי נחלא אחטמרו ואחגניו בחד גרמא חקיק דכהחא מאנא יחבנון בקדמיתא
ויקומון חילן חילין חייטית בחרעא קדישא מתערין חמין קב"ה למגבל כחא עפרא קדמיתא
דכהחא מאנא ממש ולאעלא ביה גבילו דיק * כהאי חמירה דעסא ומכהחא גבילו דאיכו לחותא
דלעילא יתקא " ויטישר מאנא דכשרא כנוונא דאמר קרא (יזאל ד) ומעין מבית יי יאל והשקב
את נחל השטים בגין דכהחא נחל אסני חביבותא (ס"א זנותא) בעלמא • וכד כחא מעיינא קדישא
יפוק ויעול לגביה כדון יתחקן ויטישר ולא יאל בסורחמיה כקדמיתא ואינון דלא זכאן יקומון
לאחדנא דינא דמלכא עלאה • הכ"ד (דניאל יב) ורבים מושיעי אדמת עפר יקילו אלה לחיי עולם
ואלה לחרפות ולדראון עולם • וכדון כתיב (ישעיה סו) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה
אשר אני עושה עומדים לפני נאם יי' כן יעמוד זרעכם ושמכם • בילא"ו יילא"ו :

פרישה והיה עקב

רעיא מהימנא

והיה עקב

תשמעון את המשפטים האלה וגומר ואכלת ושבעת וברכת את יי' אלהיך וגומר
פקודא (יח) דא לברכא ליה לקב"ה על כל מה דאכיל ושתי ואחכני ביהאי עלמא
ואי לא בריך גזאן לגבי קב"ה דכתיב (משלי כח) גזל אביו ואמו וכה אוקמוס חבירי' בגין דברכאן
דברייך ב"י לקב"ה אחי לאחשכא חוין ממקורי דחיי לשמים דקב"ה קדישא ולאחרא עלי' מכהחא
משחא עלאה • ואחי לאחשכא מתקן לכל עלמא • וכתיב ואכלת ושבעת וברכת את יי' אלהיך
ואינון

דרך אמתא נעשרה של סיסוד און השתי' שבו רחש עומק כחכו' עליון כמבואר ב מגרופי וכן פולסי ביארנו לעיל ג בקיש' החקוקין
מלאכים קדושים בליור השערות נאחזים ור"ל שסם מהיזורים שם בליור רוחני בעניין המלאכים ד כשאר כוח שבעים
א ויחיה מיושר ומתוקן בלבוש הוון ומזוקן ע"י גיבול דק כעפר הראשון שבים האדם בו תחלה ודנינו מבוארים ו פאוס סו היא נכרך

ואינון ברכאן אריק ב"צ באינון מלין מהכוא מקורא עלאח ואחברכאן כל אינון דרגין ומקורין
 ואחמליין לארקא על כל עלמין ואחברכאן כלכו כחדא . וע"ד אלטריך ב"צ לשואח רעותים ברא
 דברכאן בגין דיהברכו אבאן ובגין כלא כחדא ומאן דמברך לקב"ס אחברך ונטיל חולקים מאינון
 ברכאן בקדמיתא דכל עלמא לתתא . כיון דשמא דקב"ס מתברך מחמין נחית ושרא על רישיכ
 חולקא קדמאח . ובה אוקימנא דכתיב (שמות) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך
 ובברכתך (אזכיר כד"א) (פסלים) יזכור כל מנחותיך . כיון דהכי ברבא אחייא ושרייא על רישיכ
 מתמין אחפסט בכל עלמא בשעת' דאינון ברכאן נחתין מחעטערן גו* חקל חפוחין קדישין ופגעי
 בכו כמה דרגין דממין בעלמא ונחתי בכו ואמרי ומכריז דא איכו דורונא דשרר פלוגי לקב"ס .
 מאן אחר נחתי לבתר דנחתי מאתר רישא חדא דלדיק חמין סלקין מתערי לנחמא אחרנין מלעילא
 ואחמלייא מלעילא ומתתא כה"ד (משלי) ברכות לראש לדיק כיון דהאי דרגא אחמלייא אריק להאי
 כלס ומחמין נגדין ואחמשכן לתתא כד סלקין אינון ברכאן מתתא לית פתחא ופתחא לשילא .
 ולית ממנא לשילא דלא פתח כל אינון פתחין ומכריז ואמרי בכל אינון ריקשין דא איכו דורונא
 דמלכא דשרר פלוגי דא הוא דורונא בקיומא כדקא יאות . ומאן איכו ברכא דאחיבו עליה אמן .
 דכל ברכא דאחיבו עליה אמן דא איכו בקיומא כדקא יאות וכיון דהאי ברכתא סלקא כל דרגין
 דלעילא כלכו זמינין לגבי הכוא נכורא דלא נכיר בגין לאסכרא לגבא . וכל שכן אי היא ברכתא
 דסגיאין מברכין לה ומעטערין לה בעטרין קדישין (שיין לקמן פסא) ברא דאמן . אמן הוא רוא
 דקשרי דכל יחודא וקדושא ברא דמאריכ . ומעטר להכי ברכתא בעטרין עלאין כדקא יאות
 וקב"ס אחרעי בכו באינון דמברכין ליה ותיאובותיה בברכתא דלתתא דהכי ברכתא סלקא ואחכיר
 בוינא דלא נכיר ואחקיף לה בתוקפא תקיפא לסלקא לעילא ועל רוא דא כתיב (שמואל א) כי מכבדי
 אכבד אליו אינון דמברכין ליה לקב"ס ובזוי יקלו אליו אינון דלא מברכין ליה לקב"ס ומגעין ברכתא
 מפומייהו רוא דרוין לאינון ידיעי חכמתא דמאריכו למנדע רוא דברכאן בפקודי אורייתא ובכל
 הנגאין וכסופין דהאי עלמא לארקא ברכאן מעילא לתתא כד (פס"ב) ברכאן דללואת דאינון
 תקונא דמאריכו מתתא לעילא ומעילא לתתא . ברכאן דלאו אינון בללואת סלקין מתתא לעילא
 עד דמוטו גו נכורא דלא נכיר ומתערי (לעילא) בתוקפא להכוא נכורא דלא נכיר בכהי ברכא
 וסלקא אחערו לעילא עד דמוטו לכורסייא עלאח מקורא דכל חיון כדין נפקו מהכוא מקורא עלאח
 ברכאן אחרנין ואעזרו אליון באליון ונשקי אליון לאליון ואחמין ושריין לרים לדיק לארקא לתתא וכד
 נחתין אחברכן אבאן ובגין וכל שרגין דלכוין . ורוא דאליון ברכאן לאתערר מעילא לתתא ברא דא :
ברוך דא רוא דמקורא עלאח מכלא לארקא ולאמשכא ולאסכרא כל בוינין . ואיכו ברוך חדיר דלא
 פסקין מימיו . ומתמין שירותא דאקרי עלמא דחתי ואיכו קאס השמים דהכוא קאס קאס
 עלאח איכו בגין דחית קאס כגוונא דא לתתא ואיכו עלמא תתא . ואקרי אוף כבי ברוך לקבל תחתי
 ב לארקא לתתא ולאתערר מתתא לעילא בברכאן דללואת . וברוך (קדמאח) דא אקרי ככא ברא
 דהכמתא עלאח דאמלי להכוא אחר בחד שביל דיק דאעיל ביה . **אתה** לבתר שארי
 לאתגלייא דכא כאי ברוך סתים איכו . ובג"כ אקרי בארם סתים ברוך מקורא עלאח דלא אחגלייא
 אחס שירותא לאתגלייא לבד ובג"כ אקרי אחס ומאן איכו דא רוא דימינא ואקרי ככן לגבי הכוא
 אחר . ורוא דא (פסלים קי) אחס ככן לעולם מאן ככן להכוא עולם אחס . ודא איכו ימינא
 עלאח דכא אשתכח לאתגלייא . **יהוה** דא רוא דאמלייתא . רוא דמסימנא כל סטרין .

אלישי

דרך אמת א שיה תפוחים וביארטו לעיל כ"מ שווא סוד ספיקה ב לשון שש למס

אלדינו דא סטרא דשמאלא דכליל בימינא וימינא ביה ואחלילו דא ברא למאיו חד • ועד הכא
אחקשרו ברכאן דכיון דאלין אחברכאן כלכו דלתחא אחברכאן לבתר דאיון אחברכאן
ונטלי ברכאן לגרמייכו אהדרו כלילן כחד להכא מקורא דאיון לא יכלין לאתהדרא לגבי הכא
אחר עד דאתברכן • כיון דאתברכן בקדמינא אהדרו ועאלין לגבי הכא אחר נטלא ברכאן
יתירן אחרנין לארקא לתחא ועד דאיון אחברכן לא עאלין ולא תאזין לגביה ורוא דא (שמות כג) ולא
יראו פני ריקס • וכד חצין לגבי הכא אחר ועאלין חמן דיון אקרי הכא אחר • **מלך** • ומלך לא
אתקרי בר כד איון מתקרבין לגביה מתברכן ומלכא אימתי אקרי מלך כד רברבני • אחיין
לגביה • עתירין מסתפקן בכל מה דאזטריכו בלא חסרונא כדיון איכו מלך מלך לתחא כד אלין
מעטרין ליה בספוקא בעטרין קדישין • והכא אקרי מלך ומלך איכו העולם אשר קדשנו וזונו ובגין
דאיכו עלמא דלא תאגלייא לבר ואיכו סתים קרי ליה ככי בארס סתים • וע"ד לא אקרי אלא בארס
סתים • ולעולם ימינא אחר כמה דאתמר • ועל דא כהן כפין לגבי הכא אחר ברישא ובסופא •
ועלמא תחא כד אתקשר לימינא ואתדבק ביה קרי מתחא לעילא ברוך ולא אקרי ברוך בר
ברא דמקורא דאתדבק בדיה • ועייל ביה ואמלי ליה • אחר רוא דהכא כהן לאתדבק בדיה
וע"ד בללוא ב"י כורע בברוך דאיכו עלמא כפוף לגבי עילא ודא איכו שטייט בין ברוך דללוא
ובין ברוך דשאר ברכאן • וכלא ברוא עלא איכו לארקא ברכאן לכל עלמין ברוך דללוא ב"י
כורע ביה בברכו ונחין רישא באתה בגין דאתה אקרי ראש וע"ד כהן נטיל בראש ואיכו ראש תדיר
ובג"כ כריעה בברוך • ונחין דרישא באתה • וכהן בכל אחר דאקרי אחר נחין בללוא • מלך בתר
דנחין חו לא זקוף מ"ט קב"ה אמר לה לסיבא זילי אזעירי גרמין ותו לא זקפא • ובגין דא ברכתא
דב"י בריך לקב"ה אחר לארקא ברכאן מעילא לעלמין כלכו כמה דאתמר • זכאין איון ישראל
בעלמא דין ובעלמא דאחי • כתוב (ישעיה סג) כי אתה אבינו כי אברהם וגו' • תנין לזמנא דאחי
אמרין ליה ליחזק וכו' • בגין דשמאלא אחליל בימינא • אבל ימינא מנגל דאקרי אב דכתיב וישמאל
לו לאב ולכהן • ואע"ג דלעילא אקרי אב ואפילו לנכורא דלא נכיר בשעתא דאתדבק בימינא
אקרי אחר כד"א אחר יי' אבינו גואלנו וגו' : **אדרבי** סבא אזדמן לגביה ואמר רעיה מהימנא
תקין פתורא למאריך ליה ולמטרוניתא מכל מיני עדוין לקיימא ביה (יחזקאל מא) זה השלחן אשר
לפני יי' • וכל עד כהן כלכו מתענגי מפתורא דמלכא כה"ד (משלי ט) לכו לחמו בלחמי • ודא נכמא
דאורייתא דבכתב *ויינא דאורייתא דעל פה ותמן כמה מטעמים מיני טעמי תורה דמתקין מכל
מאכלין ועדוין דעלמא דמלכא • **קם** רעיה מהימנא פתח ואמר אהרן כהנא קום משינתך
למדבא תורין ועאלן ואמרין ועופין וכל מינין דלריכין לסעודת דמלך • ולחס כפנים דאיון לקבל תרין
לוחי דאורייתא דמזא ומזא הס כתובים • זה תריסר חפצין דאיון (במדבר ו) יברכך יי' • יאר יי' • ישא
יי' • זה תניינא • אדנ"י אדנ"י אדנ"י דאיון תריסר חיון דאתמר בהון (יחזקאל ח) ופני אריה אל
הימין לארבעתן ופני שור מהשאל לארבעתן • ופני נשר לארבעתן • ואתמר עלייכו ארבע פנים
לאחת להם • והאי איכו (ישעיה ו) וקרא זה אל זה ואמר לקבל עשרים וארבע ספרי תורה
וכאי איכו זה השלחן אשר לפני יי' מאנין דפתורא דמלכא איון מ"מ מארי ללוחין דתקינו
לון לקבל קרבנין • **פתח** ואמר ועשית שלחן עזי שטים וגומר • הא חזי מנהגין טבין
ושפירן כוונת נכני מארי דסעודתא דמלכא לאחזא דאיון מבני פתורא דמלכא חדא דברבא
מבני סעודתא נטיל ידיו בזמנא דיעלון לסעודתא להסב גדול מסב בראש • תניינא
החזית • וסליחא תחות תניינא • ואלין אתקריאו • ג' מטות לקבל תלת אצבן וגקבל

לדקדק כה'. ולריך למבצע מאחר דבשלו יפס. בגין דבשול איבו גמר פרי ודאו' ועשרה דברים
 לריך אדם למעבד בסעודה. חד נטילת ידים. תמינא לתקנא שתי ככרות לשבת. תליתא
 למיכל חלת סעודתין ולאוספא מחול על הקדש. רביעא לאכרעא פתורא בשרגא כמה דאוקמוס
 שלחן בלפון וממרה דדרוס. ולריך הסבה כמה דאוקמוס הסבו אחד מברך לכלם. וצבצת בכל
 מלוי לריך לאתוספא מחול על הקדש בין במאכליו ומשתי. בין בלבושיו. בין בהסבתי לריך
 לתקנא ליה מסבה שפירא בכמה כרים וכסות מרקמן מכל דלית בתיית' כמאן דתקין חופס
 לכלה. דשבתא איבי מלכתא ואיבי כלה. ובגין דא הוו נפקי מארי מתניתין ע"ש לאקדמותי
 לארשא. והוו אמרי באי כלל באי כלל. ולריכין לאתערעא שירא וחדוד לפתורא לגבה. ולא עוד
 אלא דלית רזא אחרא. כגונא לריך לקבלא גבירתה בכמה נהורין דשרגין צבצת ובכמה ענוגין.
 ולבושין שפירין וביתא מתקנא בכמה מאני דתקונא בהסבה יפס לכל חד וחד. ובהאי חדוד ותקונא
 גרמין דאשחארת שפחה בישא בשחוכא. ברעבון. בצביה בהספד. בלבושין אוכמין כארמלחא.
 דאי מלאה זו חרבה זו. יר טוב מטרותיתא קדישא. מלכות הקדש. דנחתא צבצת. כלילא מעשר
 ספירן. מעטרא. צבצע שמכן שאין נמחקין. בכמה מרכבות דחיון. ובכמה חיילין ומשריין
 ומלכא נפיק לקבלא בכמה משריין ואשחארת יר הרע שפחה בישא בחשוכא כארמלחא בלא
 בעלה. בלא מרכבות ואלין דאתמר עלייהו למזבחים ולמקטרים למלכת השמים ולמזלות אשר לא
 גייתי הוא פולחנא דשפחה בישא דשלטא בערבי צבחות וערבי לילי רביעיות מה הוו אלין עבדין
 הוו נטלין לבושין אוכמין וחשכאן נהורין. ועבדין הספדא בלילי צבחות כדי לאשחארת בדה כמה
 דאיבי שריא כי גם זה לעמת זה עשה האלהים. בחר דחאבו ישראל ואחרת בי מקדשא אתמר
 בצנינא לימא קדישא איבה ישבה דדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה ומכבין בליל חשכה באב
 נהורין ושרגין ועבדין הספד ויתבין באצלים לאשחארת דוחקא דשנינא. בגין דאינון גרמו לה
 כל הכוא חזירו. חמשא כוס דויכלו. שתיא לאמאי על פתורא מלי דאורייתא. שביעא
 לארכא על פתורא בגין דעניים יתון על פתורי'. תמינא נטילת ידים במים אחרונים. שביעא
 ברכת המזון. עשירא כוס דברכה ולריך לאחזרא עלייהו ולתקנא' לון ברזא קדישא דאיבי כלולה
 מעשר ספירן ואיבו פתורא דקב"ה מסטרא דגבורה. ובגין כך אוקמוס רבנן שלחן בלפון.
הד (שיון גר"מ מהא) נטילת ידים דהכי אוקמוס רבנן דמתניתין ידים מזוכמות פסולות
 לברכה בגין דאינון שניות לטומאה דאיבו אב הטומאה דאיבו ראשון כד אינון מסאבות
 וזכר אינון טכורות אינון שניות לברכה דברכה לא שריא אלא על טהרה. כהנא דאיבו איש טבור
 איש חסד שריא עליה ברכתא ה"ד (תהלים קג) כשמן הטוב על הראש וגו'. ובגין דא (במדבר ו)
 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תצרכו את בני ישראל וגו'. ואוקמוס כל כהן המצריך מחברך
 ושאניו מברך חין מחברך. ואוקמוס מארי מתניתין כל ברכה שאין בה אכרה ומלכות לאו שמה
 ברכה מלכות דאני ועוד נטילת ידים לריך ליטול לון עד פרקא דגזרו עליה י"ד פרקין בהכוא שעת' שריא
 יד יי' עליה ואיבו יד דברכה מסטרא דחסד דביה חמה ביד ימיניה ואיבו יד דקדושה מסטרא דגבורה
 ושריית דבינא (נ"ג בידא שמאלא) ואיבו יד דיחודא מסטרא דת"ת דשריא בי"ד פרקין דגופא דאינון
 שנים עשר פרקין בתריין דרועין ותרין שוקין ותרין בגופא וברית. ותלת זמנין י"ד איבו מ"ב יי'
 מן י"ד י"ד י"ד רמז יב"רכך יא"ר יש"מ מן יי' יי' ד' ד' מ"ד י"ד י"ד אינון רמזין באדני' אדני'
 אדני' ואמר הכביא עלייהו (ירמיהו) היכל יי' היכל יי' הכיל יי' הכיל יי' הכיל יי' הכיל יי' הכיל יי' הכיל יי'
 וכל סטר מג' אנפי חיון דאינון יי' יי' יי' ומתלת גדפי חיון דאינון ד' ד' ד' כלוה לריך לאמאי מכה

אדם • ואיכו יו"ד כ"א ואי"ו כ"א • כח דיליכ יו"ד ואי"ו דל"ת כ"א אלף • ואי"ו אלף ואי"ו כ"א אלף ומערוניחא לא שריא מכה דיליכ בפרקין דאנלען עד דאחעבר מנייכו זוכמא שפחה בישא פסולה אנתו דפסול ובגין דא אוקמוס מארי מתניתין ידיס מזוכמות פסולות לברכה ואינון מוס לדכא יד דשריא תמן יד י"י יד י"י דא מוס דאורייתא דעמי הארץ אינון שרץ מה מועיל לון טבילה בשרץ שפחה בישא בידיון בגול בדידיון • בגול דברכאן דגזלין לקב"ה דלא ידעי לברכא ולא ידעי מאי איכי ברכה ומאי איכי זוכמא • מיד כששמו מלין אלין חברייא ואנא עמכוון לא יכילנא למסבל דיטליס עשרה מלין דברכה ואשתטחנא לגביה • ובדאי לית בר נש דיימא מלין אלין אלא אנת דאנת הוא כגונא דד' מחילות דג"ע • דב"נ עאל בהון (ג"א דכד אנת) במחילת יוקוין ואחעביד תינוק ובמחילת נערים ואחעביד נער ובמחילת בחורים ואחעביד בחור • ובמחילת זקנים ואחעביד זקן • ובג"כ אחמר ערך (הטלס לג) ממכון שבתו בשגית אל כל יושבי הארץ ואנת הוא דאחמר ערך (גדאשית ו) בשגס הוא בשר דדרא דדור הפלגה הוית • ובכל דרא ודרא בגלגולא • בגלגל דמתהפך לכמה גוויין • ולא נגלת אלא בדרא דאחייביז ביה אורייתא על ידך מיד דאחתישט מעלמא אנת הוא כשמשא דנכיר בכל דרא ודרא • דכד אחכנס שמשא בליילא נכיר בסיבא ונשחין רבוא ככביא • הכי אנת דאנת נכיר בשחין רבוא בכל דרא ודרא • ואי איכו דקא רמיז קבלת (קבלת ה) דור הולך ודור בא ואוקמוס רבין אין דור פחות מששים רבוא • ועוד אוקמוס דדור שכולך הוא שבא לקיים מה שביד הוא שיהיה • מכאן ואילך אטליס עשרה דברים דפתורא באתגליא • אמר רביא מהימנא בליילא קדישא זכא חולקך דקב"ה גלי לך מה דלא גלי לכל נביא וחזח אלא למאן ולמאן • **תניינא** למבטע על שני ככרות בשבת דאינון רמיזין בתרי לוחי אורייתא דאחייביזו בשבת זוגות • דביומא תליחא נחתו דביה תרי זמני טוב ובשבת אחייביבת תרין נוקבין לתרין טובין ואע"ג דאוקמוס דשדים ממנן על זוגות כמה דאוקמוס שני ביום שני אגוים הלכך למשה מסוי שלוחי מלוא אינון מוקין • ואי תימא וסא תנינו אין מתחילין בשני ואין מסיימין בד' דיינוו בד"ע עם ערב רב דלא הוו שלוחי מלוא דלא אחגיירו לשם שמים ולבחר דאחעברו מעלמא מני קב"ה לנטלא שני לוחות אבנים כראשונים ואמר וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו על הלוחות וגו' • ותרין ככרות בשבת רמיזין לתרין יודין יאדונודי דאדני איכי יחידס מבטלס בשית יומין דחול ובשבת נחית לגבס • ובגין דא בשבת כל כשמתין ורומין ופפשיין נפקין ונחתין זוגות ואין שטן ואין מזיק שליט ביומא דשבתא • ואפילו גיבס לא שליט ולא אוקיד בשבת • ובגין דא (שמות לה) לא תעברו אש בכל מושבותיכם ביום השבת • ודא אש מוכרסא • אלא אש דקרבנא אש דקדושה • ולית לארכאא בצניעא דלכון דכא אחמר לעיל •

תליתא למיכל שלש סעודות בשבת כמה דאוקמוס רבין דמתניתין דאמר חד מנייכו ביה חלקי עם גומרי שלש סעודות בשבת דאינון שלימו דשבע ברכאן דללואת לאשלמא בהון לעשר • ורזא דענג (גדאשית ב) וזהר יואל מעדן להשקות את הבן • ומאן דלא מקיים לון ואית ליה רשו לקיימן אחספך ליה לנגע לרעת • ובגין דלא ייתא להאי אומר קב"ה לוו עלי ואני פורע (ששם מה) אז תתענג על י"י • **רביעא** לאכרסא פתורא במגרתא כמה דאוקמוס קדמאין שלחן בלפון ממורה בדרוס דפתורא דקב"ה הכי לריבא למכוי • **חמישא** כוס מויכלו • כו"ס בחשבון אלהים • ויכלו ע"כ דליל לון כלס קדישא דכאי כוס מלא יינא דאורייתא לריך לאסכדא על עובדא דבראשית •

שתיתא למכוי על פתורא דברי תורה דכדי אוקמוס מארי מתניתין ג' שאלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה וכו' • ורזא דמלא בגין דכא אוקמוס שלחן בלפון ואורייתא אחתייביז מימינא לחברא מימא דאיכו רחמי בשמאלא דאיכו דינא דאורייתא איכי י"י מימינא פתורא דאדני משמאלא • וריך לחברא לון דבגין דפתורא משמאלא אוקמוס רבין דמתניתין קטין מומוסיו

יחזקאל. הוא בינה שנאמר בה ישמח משה במחנה חלקו. עשיראה ברכת מזוזה הא חוקמוה
 יצק בשלשה לריק כוס ורוא דמלה בגין דאיהי אהבת כללותיה. דאיון אהבן בכל מכל כ"ל. וית
 ארכאה יתיר. ברכת מזון מן התורה מנין שנאמר ואלכלת ושבעת וכו' ושניו בברייתא וברכת
 ברכת הין את ה' אלכיהן וזו ברכת המזון על הארץ וזו ברכת הארץ הטובה וזו בונה ירושלם וכן
 נא חומר (דנניס ג) הכר הטוב הזה והלבנון הין לי אלא לאחריו לפניו מנין שנאמר אשר נתן לך
 מטעם שנתן לך חייב אתה לברכו ודרשו חכמים ז"ל משה תיקן להם לישראל ברכת הין בשעת
 יורד להם כמין יבוסע תיקן להם ברכת הארץ בשעת שהביסין לארץ דוד ושלמה תקנו בונה
 ירושלם. עוד נמנה ב' המן רמז לברכת מזון כמין עלמין שנאמר (שמות טז) ובבקר תשבעו לחם
 ידעתם כי אני ה' אלהיכם ע"כ. אר"ש רוא דאיון שבע זיינין דרשימין בהפלגין דהא ז' שבעין
 דרמיזין לז' אורי דריאה דב"ד דבהון שאיב רוחא ומניה מפיק אורייתא דמורא דדליק מפומיה ועוד
 דאיון רמז לשבעה יומי ושבועי דמפסח לעשרת ועוד דאיון רמיזין לשבעה קני מנחתא דאית
 עליהו שבע בולוי קדישין ועוד דאיון רמיזין לשבעה ככדי לכת דאיון מנהרי דרקיעא ועוד
 דאיון רמיזין לשבעה מדרגין דעלמא עליהו קיימא ואיון יסודא ושרשא ושיקרא דכלא ועליהון
 אמרי חברייא כל מאן דבעי לאחא תפילין דרישא מצעי ליה לאסתכלא באיון תרי שינין דאיון
 רמיזין לאיון ז' זיינין דאית בהון רמז ריין סתימין עמיקין רמיזין ע"כ.

ב"י אלהים הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול וגו'. תימן (יחזקאל ח) ודמות פניהם
 פני אדם אלין לאו איון כאיון כרובים איון אנפי דרביין כרובים אנפי זוטרי כרביא פני אדם
 כל דיוקא כלילן בהו בגין דאיון אנפי דרביין ומתזיירין בהו ליורין גליפין בגלופי שמא דמפרש
 ד' סטריין מז"ח מע"צ לפ"ן דרו"ם. מיכאל רשים דרשימו לסטר דרום וכל אנפין מסתכלין לגבי
 מי אדם פני ארי"ה פני נש"ר פני שו"ר. אדם איהו דכר ונוקבא ולא אתא' אדם בר הכי ומניה
 מתזיירין ליורין (הטלס סח) דרכ אלהים רבותים אלפי שגן. שגן כללא דכלהו ליורי שו"ר נש"ר
 ארי"ה ו' דא איהו אדם פשיטו דאתכליל כהדא ברוא דכר ונוקבא וכלהו אלפין ורצון כלכו נפקין
 מניה רוא שגן ומכא דיוקנין מתפרשן כל חד וחד בסטרייהו כמא דאתחזי לון אלין איון דקא
 משלבן חד בחד וכליל חד בחד למכא כל חד כליל בהבריה שו"ר נש"ר ארי"ה אדם אחנהגן ברוא
 יארבע שמחן גליפין סלקין לאתנהגא ולאסתכלא סליק לאתנהגא ולאסתכלא שור לאנפי אדם סליק
 שמא אחרא מתעטרא מתקקא ברוא דתריין גוויין ואיהו אל כדון אתהדר לאחורא וכרסייא חקיק
 גליף ליה ואתרשים לאתנהגא ברוא דשמא דא וסליק לאתנהגא ולאסתכלא נשור לאנפי אדם סליק
 שמא חדא מתעטרא מתנהגא ברוא דתריין אנפין בגוויין לאתנהגא ולאסתכלא בסליקו דעטורא ואיהו
 גול דדון אתהדר לאחורא וכרסייא חקיק וגליף ליה ואתרשים לאתנהגא ברוא דשמא דא. סליק
 לאתנהגא ולאסתכלא אריה לאנפי אדם סליק שמא חדא מתעטרא מתקקא ברוא דתריין אנפין
 גוויין לאתחקפא לאתקשרא בתוקפי' ואיהו גבור דדון אתהדר לאחורא וכרסייא חקיק וגליף ליה
 ואתרשים לאתנהגא ברוא דשמא דא. אדם אסתכל בכלכו וכלכו סלקין ומסתכלין ביה דדון כלכו
 אלטריין בגלופייהו ביורא דא ברוא דשמא חד דאקרי מורא וכדון כתיב עליהו ודמות פניהם פני
 אדם כלכו כלילן בהו דיוקא ובהו דיוקא כליל לון ועל רוא דא אתקרי קב"ה האל הגדול הגבור
 הגבור דהא שמחן אלין גליפין איון לעילא ברוא דתיכא עלאה כלילא בארבע אתון יודו דאיהו
 שמא דכליל כל דיוקנין אלין מתקקן גליפין בכרסייא וכרסייא גליפא מרקמא בהו חד לימינא וחד
 לשמאלא וחד לקמא וחד לאחורא רשימא ד' סטריין דעלמא כרסייא כד סלקא רשימא בארבע
 דיוקנין אלין. אלין ארבע שמחן עלאין נטלין להאי כרסייא וכרסייא אסתכל בהו עד דנקטא ולקטא
 איון עמוגין וכסופין נחתא מלייא כאילנא דמלי ענפין לכל סטר ומלייא איונין כיון דנחתא נפקו
 אלין ד' דיוקנין מזיירין באיורייהו גליפין מנהרין נאלין מלכטן ואיון זרעין זרעא עד עלמא.

פרשת שופטים ושופטים

רעיא מהימנא

שופטים ושופטים תמן לך ככל שערך אשר יי' אליהם מותן לך וגו'. בפקודא דא

הכלים עס.

מני שופטים ושופטים ועוד יכי אליהם שופט כי יי' (מ') מנייה יי'.

דחושבניכ' ב' כתר הכא כי אליהם שופט זה ישפיל כ"א כ"א חז' ירים דא ו' י'.

פקודא

ישנים לר

בחר דא לזון בסייף . לזון בחנק . לזון בדין סקילה . לזון בדין שריפה .

לדון בסייף למאל לסמאל הכ"ד יכי רוחא בשמים חרבי כהה על אדום

חרד חרב דקב"ה ו' רישא דחרבא ו' גופא דחרבא כ"א כ"א תרין פיפיות דילה . לר

לדק חרדוק . חתבין תרין דינין דינא מפי ב"ד דלעילא ודינא מפי ב"ד דלתתא . ומכא

אשתמודע חין אדם נוקף אלבעו מלמטה עד שנתן לו רשות מלמעלה . נרחקא

הכלים קמט

דחרבא דרני . תמן אשתכח דינא בק"ש יודוד חרבא דקב"ה עלה אחרת ירוממות א

בגרום וחרב פיפיות בידם בצדיק חי עלמין כליל ח"י ברכאן דביה דאני שפתי תפתח

אסתר ופי ביה עאל חרבא בנרתיקא יוחמח המלך שככה ומתחברין תרין שמבין יאדדוגדי

לדון בחנק זרקא תמן קו"י כריכא ביה וקו"י דאחפסטא מניח ביה תפיים לסמאל

אסתר

י' וישאלו במוט בשנים מאי מוט דהכוא רשע . אדם דליכו ב"ד ח"א ח"א כ"א

במדבר י'

מ"ה וד' אחון יודוד הרי תשעה וארבעים כחושבן תשעה וארבעים אחון דליכו

בשית חיצין דיחודא עלאה ובשית חיצין דיחודא תתא דליכו ו' ו' וכלי הוא וישאלו

במוט בשנים בפרודא מניכו בלא ח' בלמנע ו' לית יחודא לסטרא אחרת אלל

וישאלו במוט בשנים סמאל וכת ווגיה עולם הנפרדים בחבל דיחנק ב' אחידן כ"א

כ"א כ' אלבעאן דיד ימינא וב' דיד שמאלא ו' חבל י' תיקא דלכון שמא דידו

מיתא לסמאל ונחש וחיים לישראל . *ובנ"ד יראו עתה כי אני הוא ואין אליהם

פיין בראשית

עמדי אני אמית לאלהים אחרים בשמי ולכל דלא כימנו צי . ואחיה . לחינון דסימני

כ"ב דברים

ונטריין פקודין דילי . **לדון** בסקילה לסמאל באבן דליכו יו"ד זריק לה (דנים) לגביה

בחמש אלבעאן דליכו ח' ובקיה דדרועא דליכו ו' ובקתא דתמן ח' חריק לה לגביה

מחשבה דליכו שמא מפרש יו"ד כ"א ח"א כ"א : **לדון** בשרפה לסמאל ענים לאחלקא

בזון מורא זכאה איכו גופא דליכו עין ואזורים דיליה ענים לאוקדא בזון אשא דליכו

נר מלוא בכל אבר לאוקדא לסמאל בשכינתא עלאה בעץ דליכו תפארת וכל ענים

במדבר א

א דאחידן ביה בדומנא דאש של גבוה נשית כוס על גבי ענים דקרנא י' וזר הקרב יונת

ויקרא ו דאחוקד ביה הכ"ד י' וכלאש על המזבח חוקד בו . זכאה איכו מאן דאחיד צאילנא דחיי

בגופיה באזורים דיליה נר כל ענפא וענפא נר מלוא ברמ"ח פקודין דיליה כד אחיד

שמות ג ביה חרווייכו יתקיים י' וירא וכהה הסכה בוער באש והסכה אינו אכול וסמאל ונחש

וכל ממנן דיליה דליכו קולין אחוקדו וענפין דסנה ואיבא דיליה ועלין דיליה לא אחוקדו .

דא אחי ליה קב"ה . אמר בוינא קדישא ודאי ישראל חינון ענים יבשים באורייתא

בגין דאחידו באש דהדיוט לאו חינון כדקא חוי למעבד בזון ניסא מיד דאגת

נחיתא עליכו באורייתא בניך נחת עלייכו חילנא דחיי ומלוא דליכו נר יי' ואחידת

בזון ויכון חיי . ואומין עב"ם דעלמא אחוקדן בכהוא נר וכלי איכו דאמר

נביא י' ואלהם אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי חסך אני וגו' . (מ' יכנו רפ ב)

ירמיהו ומו

לח

לא יקום עד אחד באיש לכל עון וגו'. על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר . פקודה דא להעיד עדות ב"ד דלא יפסיד חברים ממנוא בנייה אי אית ליה עדות ולית סכדותא פחות מהרין כה"ד על פי שנים עדים וגו' יקום דבר לא יקום על פי עד אחד ובג"ד אוקמוס מארי מתני' מי מעיד על האדם קירות ביתו ולא עוד אלא אנשי ביתו מעידין עליו . מאי קירות ביתו אינון קירות לבו (ישעיה לח) ויסב חזקיו פניו אל הקיר ואוקמוס רבנן מלמד שהתפלל חזקיו . מקירות לבו . אנשי ביתו אינון רמ"ח איברים דליה דהכי אוקמוס מארי מתניתין רשע עומתיו חקוקים על עצמותיו והכי לדיק זכותיו חקוקים לו על עצמותיו ובג"כ אמר דוד (תלים לה) כל עצמותי תאמרנה . ובגינה תאמר ומי מעידין על האדם קירות ביתו גרמין בניין על מוחא דליהו מיא ועלייהו קא רמינן (שם קד) המקרה במים עליותיו . המקרה לשון קירות . ואנאי בגרמין יתיר מבשרא וגידין ומשכא . בנין גרמין אינון חוורין וכתיבא ארכא לא אשתמודע אלא מגו חוור' . כגונא דאורייתא דליה חוורו מלגא ארכא מלבר ארכא וחורר חשך ואור ואית חשך תכלת ותאמר זיב (שם קלג) גם חשך לא יחשיך ממך ותכלת ארכא חשך טוקבא לגבי חוורו . ולא עוד אלא דגופא יעל גרמין עתיד למיקס' ובג"ד זכויו וחוביו חקוקין על גרמין דליה ואם יזכר יקום גופא על גרמין דליה ואי לאו לא יקום ולא יבא ליה תחיית המתים ולא עוד אלא תרין סדין אינון על ב"ג עין רואה ואין שומעת . ובג"ד סופר ודן חוביו ולא עוד אלא שמשא וסיכרא סדין על ב"ג כמה דאוקמוס (שם פא) תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו . מאי בכסה ביומא דסיכרא מתכסת ואמאי מתכסת בנין דכד מטי ראש השנה ייתי סמאל למתבע דינא לבניו קמי קב"ה והוא יימא ליה דייתי סדין והוא ייתי לשמשא עמיס . אזל למייתי סיכרא וביא מתכסתא בלן אחר מתכסתא אלא סליקת להכוא אחר דאתמר זיב במכוסה ממך אל תחקור לפייסא ליה על זנאה ופאי הוא דאמר קרא תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו . לאתר דזיב סליקת שכינתא דאתמר זיב ובמכוסה ממך אל תחקור . וחובין באתכסיי תמן לריך למידן בינו לבין קומו . וחובין דאתגלייא דעבד לון אתמר מכסה פשעיו לא ילויא דשכינתא מסטרא דכתר איבי עלמא דאתכסיא ואוקמוס מארי מתני' דלריך ב"ג לחצרה לבו להכוא אחרא בהכוא זמנא מטי זמנא דרחמי ואשבר דינא ובג"ד לחצרה אמר לזכא ליה בעדותי . אבל לרשע אין מזכין לו . ועוד קב"ה ושכינתיה סדין על ב"ג כה"ד (דברים ד) העדותי בכת היום את השמים ואת הארץ . את השמים הכוא דאתמר זיב (מלכים א ה) ואת השמע השמים . ואת הארץ הכוא דאתמר זיב (ישעיה כו) והארץ הדום רגלי ועוד תרין סדין עמודא דאמלעית' ולדיק ואינון ע"ד מן שמ"ע אחד עד מן ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד . על פי שנים עדים או שלשה עדים יומא המתא סמאל מת מעקרו (במדבר יג) וישאכו במוט בשנים לא יומת על פי עד אחד דלא יבא ליה חולקא באל אחד : **בי** יקום עד חמש באיש וגו' ודרשו השופטים היטב וגו' ועשיתם לו כאשר זמם וגו' . פקודה דא לדרוש ולחקור העדים ב' חקירות קודם לדין ליה בעונשא דמוחא בשבט חקירות שבט לקבל (דברים ד) שבט אלה עיניי' המה משוטטות בכל הארץ בכו (ויקרא כו) ויסרתו אתכם אף אני שבט :

פקודה בחר דא לעשות לעד זמם כאשר זמם לעשות לאחיו תרין סדי שקרא דאינון סמאל ונחש אי ייתון לאסכדא סכדותא דשקר על ישראל דטעו בין ו' לז' דאינון אחוון וז' ופאי איבו (ישעיה מג) עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו ולא יתייחדו' עס' אלא בשרפת חמץ דבין ו' לז' ואף ע"ג דמדאורייתא איבו עד סוף שית גזרו רבנן אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש וסורפין בתחלת שם ואולפי מארי מתני' מסכדותא דשעתי דחמץ לסכדותא דבדיקין' דסכדי דהכוא דכרג את הנפש וכנא מפרש במתני' ויקיים בכוון ארי בפתגמא דחשיבו מלראי למידן וכו' . ופאי איבו ועשית' לו כאשר זמם :

פקודה

דרך אמת א שתחיה לעמוד הוא בעצמות שיעמידם על עצמם וכו"ל לעיל בפרק ט' ואתחנן ע"פ :

(ח"ה)

סמ

פקודא בחר דא לקבל בית דין הגדול עליהו בינה מסטרא גדולה אקרי אלכיס בית דין הגדול רב בדינו ורב בזכוו כנוונא דאחמר שום חשים עליך מלך בפקודא שום לעילא חשים לתתא הכי לקבל עליה ב"ד רברבא אע"ד דקביל עליה ב"ד זעירא . בית דין זעירא בית דין של שלשה מסטרא דשכינתא חתאכ . ב"ד רברבא מאלין סנכדרי גדולה . אמר בזוינא קדישא שבטים סנכדרי גדולה כוו . ואנת רברבא שנות ית על כלכו יוסיס כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הס . אלו . (הס סנכדרי גדולה סנכדרי קטנה) סנכדרי גדולה מסטרא דשכינתא עלאס סנכדרי קטנה מסטרא דשכינתא תתאס משה שושבינא דמלכא אכרן שושבינא דמטרוניתא ועממא שבטין וחרין סנכדרינ כמנין חסד ומכבא סנכדרי גדולה סנכדרי קטנה מסטרא גדולא א דשמאלא אלת המאור הקטן לממשלת הלילה ובג"ד תפארת את המאור הגדול לממשלת הכלים מב היום דאחמר ביה ייומס יוסיס יי' חסדו . את המאור הקטן לממשלת הלילה . ובלילה ששאל א ב שירה עמי שיר דלויי ודא יסוד . ין ישי חי על האדמה דחקין עשר מימי חילוס בשירה ואיכו לדיק לשמאלא את המאור הקטן ודא שכינתא דאחמילת משמאלא . ע"כ . (יתרו כג כנד את אביך וכו') .

כי תאור אל עיר וכו' עד כהאי עלמא . נדפס בפרשת בלק דף רב עמוד א

פרשת כי תצא

כי יסיג לאיס בן וכו' . עד ורישי ישיבות . נדפס בפרשת בלק דף קלז עמוד א

לא תלין נבלתו וכו' . עד ככסמות נדמו . נדפס בפרשת נשא באדרא דף קמג עמוד ב

כד ברא קב"ה עלמא וכו' עד ובעלמא דאחי . נדפס בפרשת קדושים דף פו עמוד א

רעיא מהימנא

וענשו אותו מאה כסף גוי' . פקודא דא לדון בדין מוציא שם רע כה"ד וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי מוציא שם רע על בתולת ישראל' והאי ואיכו בחר נשואין דאמר לא מלאתי לבתך בתולים ולאו כל שם רע שקול' דמרגלים דאפיקו שום ביש על ארעא דאענשו בנייה ומיתו ולא זכו לכ' . ואחמא קרקע איבי בארעא כמח דאוקמוס אסתר קרקע עולס היתס . ואי חימרין שום ביש עלא דאסתאבת אהרס ב צהאשורוס וחסה לאתלבשא בם רוחא דקדשא כה"ד יותלבש אסתר מלכות' כה אמר קודשא בריך הוא אני יי' הוא שמי וכבדי לאחר לא אתן ותכלתי לפסילים : ורוחא דקדשא שכינתא בות דאיבי שם דאחמילת באסתר . אכל רבין ווי לאיפן דאכלין תנן חבל דאורייתא (חמור דאוריית' דאחמשיב ח"כס מ'ופלא ו'רבר ר"בין) ולא ידע בסתרי דאוריית' אלא קלין וחמורין דאוריית' קלין חמורין דאוריית' חמורא דאוריית' חטב חט' כ' אילנא דטוב ורע לית דרכא דמלכא ומטרוניתא למרכב על חמורא אהרס אלא על סוסאון כה"ד יי' תרכב על סוסין מרכבותיך ישועה . דאין מזולין במלכותא למרכב מטרונית' על חמורא כ"ס מלכא לית דין זכריס אחר כדיוט עבד דארחיס למרכב על חמורא ובג"ד כהיב ביה במשיח יי' עמי ורכב

ירוכב על חמור • עני איכו חמן בסימן ערובין נדח יצמות ושאר מתניתין בכלל ולא אחקרי חמן מלך
 עד דרכיב בסוסיא דיליה כנסת ישראל • קב"ה כד איכו לבר מאחריה לאו איכו מלך • וכד אחתדר
 לאחריה (זכריה יד) ויכי יי למלך וכי ישראל אחמר בכוון כל ישראל בני מלכים כנוונא דאבא אינון
 בניו לאו אינון בני מלכים עד דיכדרון לארעא דישראל • ופי תימא דכדיוט דא אע"ג דאיכו כדיוט
 לגבי מאריה ברכתא עליה אחמר אל הכי ברכתא כדיוט קלה בעימך וכדיוט דא לגבי מלכא עבד
 מטטרוון ואדם קדמא דלא נער יקר דיכדו ליה נחתו ליה למיכל עם חמריה ואמר אני וחמורי
 נאכל בבוט אחד • וישכר בכהי חמר זכר לאחרי (ראשית חס) ישכר חמור גרם • ורבין מארי
 מחני' מטרוניתא אחמר בה (הכלים ק) ומלכותו בכל משלה • בחר דאחלששא ביה אסתר שליטת
 אסתר על אחשורוש ואומתיה ואחמר בכו (אסתר ט) וברוג בשוגאיהם ופי תימא דאחייחד עמה
 אע"ג דכוו בניתא חדא ח"ו אלא כנוונא דיוסף דאחמר ביה (ראשית נט) ותנה בגדו אלה ואל לבשו
 אלא בגדו לישנא דנוגדים בגדו וסבא סתרא רעבא ובגין דא אסתר לישנא דסתרא (הכלים לב)
 אחס סתר לי שכינתא אסתירת לה מאחשורוש ויכי ליה שידה באתרה ואסתדרת איכי בדרועיה
 דמרדכי ומרדכי דכוכ ידע שמא מפרש ושבעין לשון עבד כל דא בנחמא ובגין דא אוקמוה מארי
 מחני' דאפי' בלא דא אית ליה לב"י קודם דיחידה עם אחתיה למללה עמה בגין דשמא שידה
 אחתלפא באתתיה ודא באתתא מאילנא דטוב ורע אבל אס היא משכינתא לית לה שניי כה"ד (מלאכי ג)
 אני יי לא שניתי • אני דא שכינתא ולית לה דחילו מכל סטרוין אחרין כה"ד (ישעיה מ) כל הבוים
 כאין נגדו ובאתרא דשכינתא חמן כמה סגולות חמן ובגין דאסתר אחלששא שכינתא בה חזיא כות
 למעבד עמה כמה סגולות • (ס"א זמנות) כנוונא דשרה קב"ה נטיר לה בגין שכינתא דכות עמה
 נטיר לה מפרעה ואפי' לבושה ותכשיטיה בכלכו שוי קב"ה סגולות בגין שכינתא ובגין דא אחא פרעה
 לסנדל' מחא ליה עמיים וכי נמי בכל תכשיטין דילה בכל תכשיט ותכשיט דכות נטע ביה מחי ל' עד
 דאחפרש מנה הכוא טמא ואחזר לה לבעלה ואי תכשיטין דילה כך כ"ש מאן דנטע בגופ' ואפי' באלבע
 דילה לסטרא דיוחא (נחמדי ה) וכוז הקרב יומת דקב"ה לא יכיב ליה רשו למקרב גבה כה"ד אני
 יי כוא שמי וכדודי לאחר לא אמן ובגין דא לא כל ש"ר שקול מרגלים דאפיקו שום ביש על
 ארעא דישראל מיתו • מאן דאפיק שום ביש על שכינתא כל שכן דלקיין בנשמתהון דאלין
 דאפיקו שום ביש על ארעא לקו בגופייהו ומיתו גרמייהו מיתו אבל מאן דאפיק שום ביש על
 שכינתא נשמתא דלכוון לקאה • ובאי למאן דידע רזא דא ועיני פתחין אבל מאן דעיני סתמין לית
 ליה עונשא כל כך ומא דרבין דמתניתין שוין קמייהו דאחמא אמוס מותרת לבעלה ודאי איסור
 וכתר דמחני' לא ממלא אלא במיליה דב"י ואחמא דאיבי מאילנא דעץ הדעת טוב ורע אבל אחמא
 דאיבי מאילנא דחיי לאו לה דינא כאלין • (דליון מאילנא דעץ הדעת טו"ר) דכוא דאילנא דחיי
 דיק וטוב לו ובגיהא אחמר (משלי יב) לא יאונה לאדיק כל און ולא לבת זוגו אדקת ואוליפנא משרה
 בניתא דפרעה דלא הוה ליה רשו למקרב בכהו ומאן דאיכו דיק ורע לו הכי דאיכו מאילנא דטוב
 ורע דכין דרע עמיים אין דיק אשר לא יחטא בכהו רע בחר דאיכו עמיים רשע וטוב לו
 דאחגבר יר הכרע על יר טוב אחמר וטוב לו טוב איכו תחות רשותיה ובגין דרע שליט על טוב
 רשע איכו דכוא דאחגבר נטיל שמא • רשע ורע לו אל אחר סמאל ורע לו סס כמות דיליה עכו"ם
 (סליס נד) תמותה רשע רשע ובג"ד אמוס לאו איכי אלא אי אית בה הערובת בכהו נשמתא
 דטוב ורע ואורייתא דאחבריתא (י"א דאחייכית) אחברו לוחין דילה דליון משולים לבתולים
 וקב"ה כדר ייכי לון לישראל לנטרא לה אורייתא דב"י אחקריאת הלכה לבושה מסוי • וחתן
 דידה חגר בתולים דילה ומאן דאפיק שום ביש עליה דיימא דהא הכיא אורייתא לאו איכי
 דא דהא לוחין דילה אחברו • קב"ה יימא ליה דאיכו אפי' כנערה בת דאיכו בתיבת בראשית
 איכי ברתא דמלכא קב"ה אמר ופרשו בשמלה • ואחפתתה יריעס מס"ת ויחון דאחמר ביה
 (שמות נד) פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכחבתי על הלוחות את הכדורים אשר היו על

כלוחות הראשונים אשר שבת • מיד קם אליהם וכל מארי מחיצתא וזרעו ליה ואמרו סיני סיני
 כדי אחתהייא למשמע מלין דילך ולשתוק אבל ברשותא דקב"ה ושכינתיה • אנא בעי למללא מלה
 לגבך ליקרא דילך א"ל אימא • פתח ואמר רשיא מהימנא כאי כלה דילך קב"ה יכב לה לאזכרם
 לגדלה לה לגבך ובגין דאיהו נטיר לה אחקריאח ברתיה כה"ד בת ביתה לאזכרם ובכל שמה
 וזה קיים כל אורייאח כלה ואפילו ערובי תבשילין כה"ד (ראשית נו) וישמור משמרתו וגו' ואיהו
 כוח לגבא אומן כנון (אסתר ב) ויהי אומן את הדסה וקב"ה בריך ליה בגינה כה"ד (ראשית נד)
 וי' ברך את אזכרם בכל וגדיל לה מכל מדות טבין וגמיל לה חסד וסליק לה בגדולה במדות חסד
 דאזכרם וכו' ביתיה בגינה פתוח לרוחא למגמל חסד עם כל באי עולם ובגין דאיהו גמיל חסד
 עמה כד בני דאזכרם כוח ממושכנין בכמה חובין במארים • אמר קב"ה לך רשיא מהימנא זיל
 וגמיל טיבו למאן דגמיל ליה עמך דדא כלה דילך יביצת לה ליה לגדלה לה במדות טבין ואיהו
 גדיל לה בתליסר מבינן דרחמי דרמיון בתלת חובין וכו' אג"י וכו' דאיון וא"י דליל ככון ע"ב
 שמכן כמנין חסד דכון כוח אחגבר אזכרם על ע"ב אומין ובכלה דילך כוח ליה סגולה בע"ב שמכן
 וכוח נחל לכל אומא ולישן ובגין דא (ישעיה סג) מוליך לימין משה זרוע תפארתו וזקוק מים דימא
 קרעת ליה קדם בניו בתריסר קרעין בחושן ו"ו וזכוח א' (ס"א ובגינה) עזבה ימא יבשתא • וזה
 טובעו מארים דלא מהימנין בוא"י דאיהו אחד ולזמנא דחתי (מכ"ה ז) כימי לאחק מארך מארים
 ארצו נפלאות יחקיים בישראל זרעא דאזכרם וכן יתקיים (דאנת) מוליך לימין משה זרוע תפארתו
 (זרעא דאזכרם) וזקוק מים דאורייאח קדמכון למכוי לך שם עולם וחמן תריוח כלה דילך
 ובגין דבת דא אחיביבית לישראל דאיהו כלכא דילך מסטרא דשמאלא כלכא למשה מסיני דהא
 מסטרא דמינא ה' כלכא דילך מסטרא דשמאלא דאזכרם י' דאחק וכלא כ"י מן אלהים ואנת
 וא"י מלא דילה שלימות דילכ כוס מלא בקדמיתא כ"ס י"ה ולבסוף כוס מלא ברכת י"י ובגין
 דאחייביבית לישראל על ידך דאיון מסטרא דעמודא דאמנעיתא אית לגלחא אמאי אחייביבית
 לון דהא ודאי אזכרם כא אחמר אמאי אחייביבית ליה ואנת גמילת חסד עם בניו כנונא דגמיל
 כוח עמך • ליצחק יכב ליה קב"ה ליה ולזרעיה לנטרא (ז"ל לעטרא) לה מאילנא דטוב ורע ועבדו
 לה כמה גדרין ותחיו לה כמה לבושין דאיון לבושי דכבא בכמה פסקות וכו' חולקין ומקשין עליהו
 על אלין פסקות לתקנא לה בכמה פרוקין לקשט לה בכמה מיני קשטין לשבחות וי"ט למכוי מקשטא
 לגבך בזמנא דחתי לגבא בפורקנא בתרייתא דאחמר כב מ"ה ש"ה כ"ה כ"ז (חסד באן) ובגין
 דאיון גרמו לך ועבדו עמך טבין אנת כבילת בגינייכו כמה מכתשין בגין דלא יתקטיל משיח בן
 יוסף דאחמר ביה (יחזקאל ה) ופני שור מכשמאל מזרעא דיוסף דאחמר ביה בכור שורו דדר לו
 ובגין דלא יתחלל כוח וזרעיה בין עכו"ם דחובים דירבעם דעבד ע"ז כוח כוח לאתחללל בעכו"ם
 וזרעיה כוח בגין דירבעם בן נבט מזרעיה איהו ובגיניה אחמר כך (ישעיה נג) וכוח מחולל מפשעיו
 וגו' ובחבורתו נרפא לנו וישראל בגין דאיון כלינן ימינא ושמאלא תמן כ"י דילך בשלימו כוח אית לך
 לאחיהאח עמה בגינייכו ובגין דאחמר כך כי כוליא שם רע על בחולת ישראל אחמר כך ולו חסיה
 לאשה לא יוכל לשלחא כל ימיו בגלותא לא יכיל למפרש ליה מנה כל יומיו ואיך כוח שם רע דאפיקת
 עליה אלא בחר דאחייביבית איהו לישראל כל מאן דאפיק שום ביש על ישראל כאלו אפיק עליה ושום
 ביש כוח דאחמר לקב"ה (שמות לג) למא י"י יחרה אפך בעמך • וקב"ה אמר ובי אנת אפיק שום ביש
 על ישראל דעבדו ית ענא לך רב כי שחת עמך • ערב רב ודאי דאנת גיירת לון עבדו ית ענלא ובגין
 דא כי כוליא שם רע על בחולת ישראל ולו חסיה לאשה • **ק**ם רשיא מהימנא נשיק ליה באנפוי
 ועל עיניו וברך ליה ואמר ליה תהא מברך מפומא דקב"ה ושכינתו בכל מדא ומד' דיליה
 ובשער ספירן דיליה ובכל שמכן דיליה ובכל מארי מחיצתאן וכל מלאכין ענו כלבו ואמרו חמן
 וקב"ה ושכינתיה כודו בזכרתי • אליהו קום אפתח פומך בפקודין עמי דאנת כוח עוזר דילי מכל

סטרא דהא עלך אהמנר בקדמיתא (במדבר כה) פנחם בן אלעזר בן אהרן הכהן בן אהרן ודאי בן אח דילי הוא (משלי יז) ואח לארר יולד . (נשא קדח פקודא לזון דבני סופה)

בי ימלא חיש נערה בחולה אשר לא אורסה וגו' . **פקודא** דא לדון במפתח חמשים כסף הכ"ד כי ימלא חיש נערה בחולה אשר לא אורסה . אלון ישראל מסטרא דשכינת' התקריחו בת . ותפסה ושכב עמה ומלאו ונתן לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו . רבין וכל מארי מתיבתא חיש אלון ישראל מסטרא דקב"ה . ותפסה בקשורא דתפלין ותפסה בכנפי מלווה . אשר לא אורסה . בת יחידה דא נשמה . ושכב עמה בללותא דשכיבו בשכיבתו . ונתן לאבי הנערה חמשים כסף כ"ה כ"ה אחון דיוחא . קום רעיה מהימנא דודאימאן דאשתדל בהלכה שלא לשמה ורווח הלכה ודאי בתפישה חיכי לגביה ועם כל דא אוקמוה לעולם יעסוק אדם בחורא חפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה והאי הלכה מסטרא דנער טוב דאתפרס מאלילא דטוב ורע דאורי חיסור וכתר טומאה וטהרה כשר ופסול . ועל סם נער התקריאת חיכי נערה דעתיך לקיים בה וינערו רשעים ממנה דאינון חיסור טומא ופסול סמאל ומשרייתיה . ד"ה כי ימלא חיש נערה בחולה אלון ישראל דכתוב (סופה יא) כי נער ישראל ואורסה נער מסטר דמטטרון ואין חיש אלא קב"ה שנאמר (שמות טו) יי חיש מלחמה . כי ימלא חיש נערה בחולה בחולה ישראל דאתמר בה נפלה לא תוסיף קום בחולת ישראל הנה אנכי מפתיה והולכתיה במדברא ולבתר אפתח לון חמשין תרעין דחירו דאינון חמשין תרעין דרחמי מסטרא דאברהם אבוכון והאי חיכו ונתן לאבי הנערה חמשים כסף וכסף מדרגא דחסד דרגא דאברהם דבמפקטו דמאריס חמשין תרעין דחירו אפתח לון מסטרא דדינא דשמאלא דאורי דאורי דתמן דן אנכי קדם דינא דן אנכי ולבתר נפקי-אבל בפורקנא בתרייתא (ישעיה נד) וברחמיס גדולים מסטרא דאברהם וגדולה דרגא דאברהם דדינא תמן חיכי יד הגדולה תמן חיכי ז' כסף ולבתר לא יוכל לשלחה בגלותא כל ימיו בגין דלו תהיה לאשה כמה דאתמר (סופה ז) וארשתוך לי לעולם . וקרא אחרינא (ישעיה נד) כי בועליך עושיך יי אבאות שמו (סם סב) לא יאמר לך עוד עזובה דאע"ז דשכינתא חיכי בגלותא קב"ה לא אז מנה . **פקודא** בתר דא לישא אנוסא דודאי אנוסא אית מתרין סטרין אנוסא ברחמי דליה לגבי ואורי לא רחימת ליה . ואית אנוסא דרחימת חיכי ליה ודחילת לאדווגא עמיס בלא קדושין ובכרה ואורי לא בעאת אס היא דיוטא לגביה ולו תהיה לאשה . בסתרי תורה אית לן להמשיג משל נשמתא אית דאורי מטרוניתא . ונשמתא אית דאורי אמה כנון (שמות כה) וכי ימכור איש את בנו לאמה . ונשמתא אית דאורי שפחה דיט' . דב"נ אוקי אית דאורי עבד שפחה לגבי נשמתא ולזמנין נשמתא אולא ברזא דגלגולא הכ"ד (בראשית ח) ולא מלאה כיונה מנוח לקף רגליה וילך הרע רדיף אבתרהא לאעלא בגופא דאורי שפחה לגבי יר הרע חיכו עד יכודי ונשמתא יי אמה העבריה ובה הכוא עד אהדרר שדי דנטייר לה להכיה נשמתא ותב בה בחיובתא ומנרך בה לקב"ה בכל יומא בברוך ומקדש בה לקב"ה בקק"ק ומיחד עמה לקב"ה בק"ש מה דכוח חיכו עד אהדרר מלאך ידיה מטטרון (רומא חייס) ואהדרר שדי דהכי סליק מטטרון בחושבן שדי ומייד יתקיי' ביה ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו . ואי לא חזר בחיובתא חיכי לגביה משתעבדא בחובין דעבדת ויתקיים ביה האשה וילדיה תהיה לאדוניא ואתמר בהכוא עד בעל חוביה וכו' ולא בגופא וכו' שד חיכו כמטה דמשה . דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה הכי האי שד אתהפך משד למלאך וממלאך לשד כפיס טובדוי דבר נש . ומכאא אשתמודע יוסף שדא אמאי התקרי הכי וע"ש שדי דאחו מכה אוקמוה מארי מתניתיך דאית מנהון כמלאכי השרת ואינון תלמידי חכמים דידעין מאי דכוח ומאי דעתיך למכו ואינון דיוקנייהו בארעא אינון מארי פילוסופיא אלטגייטי ישראל דידעין מאי דכוח ומאי דעתיך למכו מאותות דחמה וסיהרא לקותא דלכון וכל ככב ומזל ומכ אחי בעלמא . ואית מנהון

בבכמה פרין ורצין בבכמה דיוקנא דלכון לתחא חינון עמי הארץ ואוקמוה מארי מתניתין דחינון
 שקן ובנותיהן שרץ ועל בנותיהם נאמר (דברים כז) חרור שוכב עם כל בכמה ואינון שונאים לת"ח
 מארי משנה דחינון מלאכי השרת ממנו ובגין דא חוקמוה מארי מתניתין על ב"ח אי יכא כמלאך
 יי' נכחות תורה יבקשו מפיו ואי לאו לא יבקשו תורה מפיו • ואית אחרתין מארי סחרי תורה מארי
 מדות דחינון ירתין נשמתין מסערא דמלכותא קדישא דליהי כלילא מעשר ספירן • דמאן דירית לה
 וחי לה זכי לעשר ספירן בלא פרודא עשה ולא חשע דלי כוון ירתין למלכותא ויחידא הוון חשע
 בפרודא מנה ובגין דלית תמן פרודא אמר בעל ספר יצירע עשר ולא חשע ואי תימא דסליקא לעילא
 מעשר שמה מפרש יו"ד ה"א וא"ח ה"א הא עשר יו"ד דמתייחד בך לא סליק לעילא מעשר ובגין
 דא י' ולא י"א אבל מאן דמחבר יו"ד דליהי חות ברית בשפחה ומטרוייתא כלילא מיי' בשד דע"ז
 סמא"ל אחדן בגימט דמאן דירית ברתא דמלכא מלכות לא זכי לה אלא ברא דמלכא דאחקרי
 (שמות ד) בני בכורי ישראל דמסערא דא אחקריא ישראל בני לקב"ה הכ"ד (דברים יד) בני אחס
 ליי' אלהים ומלכות דא דאצילות ואית לקבלה מלכות דבריא ואידי מלכות למלאכים דבריא
 ואידי נערה דמטרוייתא משמשא דלכ ואידי דיוקנא דילכ כלולא מיי' האי בחובין דישאל יכילת
 לאתחללא בין אומין דעלמא אבל מלכות דאצילות דקב"ה עלה אחמר (ישעיה מב) אני יי' הוא שמי
 וכבודי לאחר לא חתן ותכלתי לפסילים לא יביב לה למאן דמחלל שבתות וימים טובים אלא למאן
 דליהי ברא דמלכא ונטיר אורייתא ופקודין בדחילו ורחימו דמאריה ולא על מנה לקבל פרס אלא
 כגון דליהי מחוייב למעבד לוויי דאבוי דעליה אחמר (שמות כ) כבוד את אביך ואת אמך • את
 אביך לא קב"ה ואת אמך דא שכינתא • ועם כל דא מאן דמחלל נערה דמלכא אתחשיב ליכבאלו
 מחלל מטרוייתא דליהי ורבין כל שדן לאו חינון שקולין ולא כל עבדין דשכינתא דכתיב בך (ספרי ק)
 ומלכותו בכל משלה אית לה כמה נערות עבריות ושפחות עבריות ואית לה עבדים ושפחו' נכריות
 בגין דלא ישתכח מלכותא אחרא בעלמא בזמנא דליהי שלטא ואלין שפחות נכריות מסערא דסם
 כמות נוקבא דסמאל דשפחה כות למטרוייתא נוקבא וסמאל אל אחר עבד הוה ליה לקב"ה
 לבתר דעבידו גרמייכו אלוות וקב"ה עתיד לאעבדא לון מעלמא ולממחי לון ואי חומרין אי ב"ח
 עבדין לון אלוות ולא ברעוהא דלכון אמאי אתענשו אלא כד הוון דור המבול ודור הפלגה ידעי
 בכון וכוון מקטרין לון וסגדין לון ובהכיא חילא דכוון מקטרין לון וסגדין לון הוון נחתי לגביהו
 ועבדי רעותיהו וממלגן בכון באינון זולמין הא אתעבידו אלוות ועבודת כו"ס בגין דא קב"ה
 עתיד לאעבדא לון וימחי לון מעלמא זולמין דלכון דכוון פלחין בכון ואשתאבו מנכון רוחין זולמין
 וכד אית בעלמא ערב רב נחתי לאתגשמה בכון וקב"ה יעבר לון מן עלמא הכ"ד (זכריה י)
 ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ • ואי חומרין בזמנא דגלותא ברתא לית עכו"ם בגין דלא
 ידעין בני עלמא בכון (ו) חינון ידיעין בערב רב תמן אשתכח לון דמכטיסין לקב"ה ושכינתיה
 וישאל בינייהו וערב רב מלחין בכון לקיים מאי דכתיב (דברים י) ומשלים לשונאיו אל פניו
 להאבדיו • קמו כלבו תנאין ואמוראין ובריה לרשיא מהימנא • אמרו ליה סיני סיני מאן יכיל למללא
 קדמך דלית בדיוקנא דמאריך דזמנא דמליב בטורא דסיני כל חיון דמלאכין וחיון דכרסייא
 ועלמין ותתאין שחקו ולא אשתכח דבור אחרא אלא דיליה ובגין דאת צריב בדיוקנא דיליה לריך למשמע
 כלבו מארי מתיבחה מלין מפומך אל תתן שתיקה למלוך (קמס קמח ב כל פסר רחם) : **כי** יקח איש
 אשה חדשה לא ילא כלכלא וגו' • ושמה את אשתו אשר לקח • **פקודא** (טו) דא חתן למחדי
 באתתיה שחא חד דכתיב נקי ירכי לביתו שנה אחת ואינון י"ב ירחין חינון מדילי דהא שנה
 אידי כלל וליה כלל בר ב"ב ירחין דכתיב עומד על שנים עשר בקר והואיל וליה תקוה דכלל
 בר ב"ב אצטריך חתן למחדי לה ולביתה לה ולתקוהא כגוונא דלעילא וע"ד יעקב כתיב ביה
 (בראשית כח) ויקח מאבני המקום • אבני המקום י"ב הוון ומאן דחדי לכלל חדי לעולמיתא

ועלימתן י"ב כו וכלא איכו רחא דשנא בגין כך אלטרין לחתן למחדי באתחיה שנה אחת. ובה אוקימנא דחדוש דא לאו דיליה היא אלא דילכ דכתיב ושמה את אשתו. וישמח את אשתו לא כתיב אלא ושמה יחדי לכלה. כגונא דא לאו חדו לכלה בר בגופא ותקונא ומאן חדי לון דליק. ועל דא נקי יריב לביה. נקי דלא יעמול במלי דעלמא דיבא ביה רעוא למחדי לה. נקי מכלא. נקי למסין ולארמוני וגלגלתי. נקי דלא יפוק לחילא לאגחא קרבא. לאשתכחא חדוש עילא ותתא ולאשתכחא חדוש לעילא. זכאין עמא קדישא דמאריכונידי בהון זכאין אינון בהאי עלמא זכאין אינון בעלמא דאתי: (פקודה יו למיך ב"ג בארמוני דקב"ה פקודה יא לאגחא ובר' פה ב)

ביומו תתן שכרו וגומר. פתח רעיא מבימנא ואמר פקודה בתר דא לתת שכר שכיר בזמנו דהא הוא דכתיב ביומו תתן שכרו ולא תבא עליו השמש. מארי מתיבתאן עלאי ותתאי שמעו מטטרון איכו שכר שכיר מח"י עלמין שליח דיליה לקבלא ח"י ברכאן דללותא בכל יומא חלת זמנין ובגין דא ביומו תתן שכרו דא ללותא דשהרית ולא תבא עליו השמש דא ללותא דמנחה דאי עבר יומו בטל קרבנו כי עמי הוא (דלדק) ודאי עמי הוא בגלותא לית ליה מדיליה אלא מאי דיכבין ליה בגלותא בגין דא ללותא חפלה דיליה (תליס קב) חפלה לעני כי יעטוף בעטיפת אינא חפלה דיד איכי ואלוי הוא נושא את נפשו דא חפלה ערביה דאיכו אמורים ופדרים שוירין דקרבנין דיומא ואינון כגן פרט הכרם ופאת שדך דעלייכו אתמר שוירי מלוה מעבדין את כפורענות. לעני ולגר תעזב אותם דעמודא דאמלעיתא בר מאתריה גר אתקרי ובגין דא אגא דדרגא דילי עמודא דאמלעיתא קרינא גרמאיגר בגלותא קדמאי. כה"ד (שמות ב) גר הייתי בארץ נכריה דאיכו בגלותא רביעאש בגינייכו. שאילו ליה מארי מתיבתין רעיא מבימנא הא פקודה דא כו מקיימין ישראל בארעא דישראל (ואו לה) אמר לון בגין לאשתכחא רחמי על חלין דמאתרי מאתרייכו. דבר נש כד איכו לבר מאתריה גיורא אתקרי כ"ש על נשמתין דאלין ערטיאלין מכווא עלמא ואחין לעלמא דין בגינייכו. ובהאי איכו דאמר קרא (משלי יז) כלפור נודת מן קנה דא נשמתא דשכינתא לא זוז מנה כן איש דאתמר ביה (שמות יז) איש מלחמה נודד ממקומו דאיכו נע וד נע מאתריה דאיכו עלמא דאתי בינה וד אבתרם בעלמא דין עד דתשלים יומין דאתחייבת למיזל לבר מאתרכא. ואיכו נטיר לה עד דיחזיר לה לאתרכא ואינון דלא יחזור איכו לאתריה עד דיחזיר לה לאתרכא ומאן דחור בחיובתא כמאן דאחור לקב"ה ושכינתא לאתרכא ודא רחא דפורקא דאמר כיום אס בקולו תשמעו. אמרו מארי מתיבתין דמתיבתא עלאה ותתאה רעיא מבימנא חן שליחן דמארי עלמא לגבך זכאש חולקך דאגת בעל תשובה שקול לשחין רבוון דישראל ואגת כדרת לקב"ה ושכינתיה לאתריה עילא ותתא ובגין יתפרקון ישראל ויחזרון לאתרייכו וליה חילא למשיחין למפרק לישראל בר מן ובגין אינון מתעבדין אשלים מלין יקרין חלין דעלייכו אתמר (תליס יט) הכנמדים מוזב ומפו רב ומתוקים מדבש וטופא לופים. אמר לון מארי מתיבתאן בגין באי שכיר דאיכו עבד דאתי לקבלא חלת ללותין תקינו מארי מתיבתין ללכון למכוי בר נש בתלת ברכאן קדמאין כעבד דמסדר שבוין קמי מאריה ובאמלעיות כעבד דמקבל פרס ממאריה. ובצתראי כעבד דנטל פרס ממאריה ואילו ליה ובגין דא עבד אצרכה ורצקה איכו אמתלא להאי כד קודשא בריך הוא ישלח למטטרון דאיכו עבדא דיליה בגין ללותא איכו יומר לגביה (רמתי כד) חלי לא תאצח האשה ללכת אחרי. כלומר חלי ללותא לא בעי למיזל אצתראי. אמר ליה קודשא ב"ה ונקית משבועתי זאת דחמא איכו אבא דנחית בצדיק לנטרא שכינתא בגלותא ומתמן שלח בגינה. אמר ליה האי שליח הב לי סמנין לאשתמודעא בגלותא דמתן ברחא אמר קב"ה וסיה כנערה אשר אומר אליה הני נא כך ואשתה ואמרה שמה.

ואם לאו אלא לאשכח כל אברין דגופא מליין חובין ולא אשכחת זיב אבר (כ"א באפי אצרכס) לשרייא
 זיב תורס דאיבו דיוקנא דעמודא דאמלעיתא ולא מלוס דאיבו דיוקנא דרצקא דכות שוכה בין
 הכוחים דאיון רשעים גמורים מני לעבדים מטטרון השמר לך פן תשיב את בני שמה דאיבו רוחא
 דקודשא דהא מלוס איבו נפשא . רוחא איבו תורס ובג"ד אוקמוס מארי מתיתון לא כמדדש הוא
 העקר אלא כמעטש . ובאתר אחרא אמרו כל שיראת הטוא קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת כו' .
 יראה חטאו . אימא עלאה תשובה . חכמה אבא עלאה כד אקדים כ' צעירא דאיבו מלוס שריא
 עליה תורס דאיבו ו' וכד אקדים יראה לחכמה דאיבו כ' עלאה שריא עליה חכמה דאיבו ו' ואקרי
 בן ומכאן (דגיים יד) בניס אחס ליי' אלהיכם וכאי איבו (שמות ג) זה שמי יי' לעולם חס זכרי
 ו"ה . שמי עם יי' סס"ה . זכרי עם ו"ה רמ"ה וכלכו תר"ג דכינו תר"ג פקודין דאחייכו בנין
 קדישין למכויו לון חולקא בשמיס הכ"ד (דגיים לב) כי חלק יי' עמו . וכד אקדים תורס למלוס או
 חכמה ליראה אחרת שמיס עליה לעוקבא מדת דין כגוונא דא דו"רי דאחכפך ליה בלא לדינא
 וקשין מוזותיו באורייחא כקריעת ים סוף וכגוונא דא פורקנא אס זכו יפקון ברחמי הכ"ד (שעשע סו)
 בטריס יבא הכל לה וכמליטס זכר ויפקון ברחמי ואי לאו אקדים רחמי ויפקון בלערא וטפיר
 דאקדים לערא ודינא לרחמי ובג"ד אוקמוס רז"ל מ"מ לערא אגרא ומפקו דנפשא מקודס
 דנפקא חית לה לערא לבתר דנפיקת ברחמי ורזא דמלכ (יחזיה לא) צככי יבאו לבתר ובתחנותים
 אובילס ובג"ד ועת ארה היא לעקב וממנה יושע ויפקון ברחמי וכגוונא דלח קצ"ה ליונס ולא
 אשכח אחר לשריא . הכי שלח לך רעיא מסימנא בקדמיתא ומה כתוב בכוון (שמות ב) ויפן כה
 וכה וירא כי אין איש דלכוון חייבין ולא אשכחת בכוון איש זוכה לאפקא מן גלותא ובג"ד סרבת
 למיזל תמן ואמרת (שס ד) שלח נא ביד תשלח וכה אנת כוון בכווא זמנא כך יתקיים עם ישראל
 (מיס ז) כימי אחרך מארץ מגרים ארלאו נפלאות ונבולות בתרחא תרין משיחין ישלח עמך לקבל
 תרין גרפין דיונס דאנת כגופא בגלותא רביעאה לית לך גרפין . ולא עוד אלא בקדמיתא כו
 ישראל כגופא ואנת ואחרן בתרין גרפין דיונס ובכוון פרחו ישראל* . לית פקודא דלא אחלילו
 חמן עשר ספירות . בתיוב תחתים שניס ושלישים חטשים לאכללא בה כהנים לוויס וישראלים
 חיצה שניס עמכון תורת יי' איבי רביעית הכין כ' רביעאה ומשולשת ב"דו לאשלמא זיב יודו
 ועשרה דרגין דאחלילין זיב דאיון יו"ד כ"א וא"ו כ"א לאתקיימא בכו בישראל (דגיים ז) ואחס
 בדבקים ביי' אלהיכם וגו' (שס יד) בניס אחס ליי' אלהיכם כאי שמה שלטנותיס בלמלא
 דבר נס ועל כל אבר ואבר דליס . **פקודא** בתר דא לזון דדיני חגבים דאחמר דגיס וחגבים
 אינן טעוין שחיטס אלא אסיפתס היא כמתרת אחס . הכי מארי מתניתין אינן לריכיס שחיטס
 אלא דאחמר בכוון ויגוע ויאסף אל עמיו מה מוני ימא חיותן מימא אוק תלמודי חכמים מארי
 מתניתין חיותייהו באורייחא ואי אחרשן מנה מיד מתיס . תנינא (כ"א תנאין) דמתניתין דבה
 אחרבו תניני ימא ואי אינון ביבשתא יעלון למיא ולא ידעין לשטטא אינון מייחין אכל אדם
 דאינון מארי קבלה אינון לעילא מכלכו בכו אחמר (ראשית ח) וירדו בדגת הים ובעוף השמים
 דאינון מארי מתניתין תנינא התין הגדול נחש בריו לקבל (שמות יו) הכרית התיכון בתוך
 הקרשים בזמנא דתנין מארי משנה חית בכוון מחלוקת ומקשין דא דלא בלע לחצריה . וכאי איבו
 תלמיד צעיר שלא כגיע לבוראח ומורס חייב מיתס . ואי אינון שוין דא דלא ואית בכוון מחלוקת
 וקושיא אחמר בכוון לסוף (במדבר כא) את וכו' בסופה ואוקמוס אכבה בסופה . **אדהכי** כא
 מונא רבא אזורמן לגביה ואמר רעיא מסימנא (שס יד) חיתן מושבך ושם בסלע קקך תניא
 דמסייע לך דהא מוין בסלע קנא דלכוון חיתן בכווא תניא חיתנים בכוון חיתן תנאים אסתמר
 מינייהו דהא אנת כבד פה וכבד לשון ומאן דבעי לאחכפא בסלע דמוי ימא דמארי מתני' דאיון
 תנאים בעי למכויו תקיף ליטנא חידדא חריפא לינקוב עד דמטי לחכומא רבה דתמן (מנקה ב) כי עוד

חזון למועד ויפת לקח ולא יכזב ואוקמוס דכאי קרא נוקב ויורד עד תכומא רבא • מאן כוא דנחית לתכוס רבא לאשכחא זמנא דא אלא אנת דאתמר כך (תלמיד לו) דקרקר כהררי אל משפטין תכוס רבא • כמה מארי מתניתין דבשו לנחתא לעומקא דכלכל לאשכחא תמן קך דפרקנא ונחתו תמן ולא סליקו ואע"ג דלישכחון כות כפטיש יפולץ סלע חליש פטיש דלכון לנקבא בכהוא סלע ומאן דנקיבו דילי בכהוא סלע בלא רשו' אחא חויל לנשכא ליה • ואית אחרגין דנקיבו לכעד דמטו תכומא רבא ולא סליקו מתמן ובזמנא דמוקבא פתיחא כל מאן דכוכ נפיל תמן לא כוכ סליק ומשיח 'י' דוד נפל תמן עם משיח 'י' יוסף דחד איכו עני ורובב על המור • וחד איכו בכור שור דא משיח 'י' יוסף וכהי כוא כי יכרר איש בור ולא יכסנו ונפל שמה שור או המור • ובג"ד אקרי משיח בר גפלי ואיבי נפלת בתרייכו ואתמר עלה נפלה לא חוסין קום בחולת ישראל • ואנת כוא בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יביח לו דא משיח בן יוסף דעתיד לאתקטלא (מלאכי ב' ח' כמו ד' שורות וגרסא שחר) נחית בגיגיס דודאי ארבע גליות כיו חלת לקבל תלת קליפין דאגוזא דאיון תכו קו ידוק קליפא ירוא דאגוזא תניינא בכו אבנין מפולמין דאיון סלעים תקיפין דמ"מ פסקו מנייכו כמה פסקות ונקיע לון לאפקא מיא דאורייתא ובג"ד תחקריאו אבנים מפולמות דמנייכו מנין נפקין • קליפא תליתא דקיקא גלותא תליתא דכוכ זעיר וכהי איכו וחסך • גלותא רביעא תכוס רבא חלל דאגוזא וכהי איכו (גרסא ח') וחסך על פני תכוס ואקרי בור דנפל שמה שור דא דכתיב ביוסף (דברים יג) בכר שורו כדר לו דאתמר ביה (גרסא יו) וישליכו אותו הכורה • מוקבא בישא והבור רק * דכורא רק בלא חורה אבל נחשים ועקרבים יש בו • ודא גלותא רביעא דור דרשעים מלא נחשים ועקרבים רמאים כנחשים ועקרבים דעקרין מלי דרבנן ודיינין לשקרא עלייכו אתמר (איכה ח') היו לרוב לראש • ויפן כה וכה וירא כי אין איש דישאל באלין רשיעא ערב רב ודא בסוף גלותא ובגין דא קך דפורקנא נוקב עד תכוס רבא • ורשיא מבימנא תכוס כוא כמות בפקוד אחוון וליח מות אלא עניותא אנת נחיתת תמן • וכה קא תצריר לעילא קמי חנאים ואמוראים וכלכו נחתין בגיגך בתכומא לסייעא לך ונתת תניא דמסייעא לך יתיר מכלכו בגין דאנת לויין (נחש בריו) דימא דאורייתא מאריה דכל נומין לויין תחקרי על שם אורייתא דאתמר ביה (מלאי ח') כי גיית חן הס לראשך וכך (תלמיד לו) אדם ובמה תושיע יי' • אדם דאתמר ביה (במדבר יט) אדם כי ימות באל ואוקמוס מארי מתניתין אין תכורה מתקיימא אלא במו שממית עצמו עליה וליח מיתא אלא עניותא ובמה חלין עמי בארץ דאיון מתגפין ככוס כפרד תחת מארי מתניתין • אדכיי בא בוליגא קדישא (אתא) פתח רשיא מבימנא ואמר מארי מתניתין מאן איכו לויין אמר ליה בוליגא קדישא באי איכו דדרגיק עמודא דאמלטיא ולדיק דאתמר ביה גוף ובירת חשבין חד ואחרבי בימא דא דאיכו אימא עלאה יס דבא מייחדין לקב"ה כ"ה כ"ה אחון דאיון יס בחושבן ואיכו ב • אמר ר"מ דהי לויין דקאים על שפת הכים ועלמא קאי על ספיריו דא לדיק יסוד עולם דכל עלמא קאים עליו • אמר בוליגא קדישא זכא חולקין ר"מ (פאן חסר) בת קול בגלותא עד דחיתי אנת לגבא דאנת קול דילא דכל אשה בת בעל כד"א ותיי לו לבת מאורשא איכו לך עדיין לא עבדת (ד"ל עאלת) עמיא לחופי • אתמר לעקס הנערה המאורשא ואין מושיע לה וכדי שכינתא אימא דילא (י"ל עילא) לועקת על בנה ואין מושיע לה עד דייתי עמודא דאמלטיא בגיגא דאיכו מושיע דבגיגא אתמר (זריה ט) הנה מלך יבא לך לדיק ומושיע הוא מושיע לעילא ואנת לתא ובגין דאנת דיוקניא אתמר כך (דברים ה) והתה פה עמוד עמדי דכלכו ישראל אהדרו לאהליכון ואנת לאו עד פורקנא בתרייתא ומאן גרס דא ערב רב • דבגיגייו (שמות יב) וישך מידו את הלוות • ומכאיה שעתא נפלה ולא תתפרק מערב רב דאתמר בכון (שם יב) וגם ערב רב עלה אחס בכל דא לא תתפרשו מישראל וספחה מגברתא עד פורקנא בתרייתא אנת ברא דמלכא כנוונא דילך אתמר בעמודא דאמלטיא

בגל

(ס"א דבורא)

(ח"ה)

עין

בכלל חדוד דינך כהדוד דיליך יכא כד יייתי למפרק לכלתים (סבלים ים) וכווא כחתן יואל מחופתו וגו' דכא לבושין דילא בגלותא חשוכין ובזמנא דלויא מתלבשת בכוון חייא אמרה (שיר ה) אל תראוני שאני שחרחרת ואלין קליפין לינון עון משחית אף וחמה נוקבא בישא שפחה בישא שבתאי ושפחה כי הירש גבירתא דלויא שבת מלכתא אף וחמה סחרין לתלתא חבבין ולא עוד אלא מה דכות ברתא דמלכא י' על כו"ה דלילין באבבין ה' קדמאח באבבם ה' תניינא בימח. ו' ביעקב וכות י' רישא עליהו אחמר (איכה ה) נפלא עטרה ראשינו ואמחילו רבנן מתלא למלכא דכוכ ליה עטרה על רישיה ואלין יאח קדמיה אחיא ליה שמועה בישא ארמי עטרה מעל רישיה ומה דכות י' על כו"ה י' לעילא אחדער כוכ י' לתלא ובגין דא אמר דוד (סבלים קים) אבן מאסו כבונים היתה לראש פנה מאת י' היתה זאת. קוס ר"מ עול חבנא דא בידך דאחמר בך (זכריה ג) על אבן אחת שבעה טייסם לתבאר קליפין דאגוזא דכא כמס רועים פרנסי דרזא אחכנשו על כאי חבנא דלויא סלע דילך לאפקא מיא מתמן דכלה דילך מעין בחכמה בכהי סלע דנביעה דילא באורייתא ברין סחמינן לית סוף ועלה אחמר (איוב כח) והחכמה מאין תמצא וכל תוקפא דלכוון לאעברא קליפא דלעילא וכד מוטן לקליפא תניינא דלויא תקיפא חייא קשיא לון ומהאן בך כל יומיהון כלבו בלישנכון דליוון תקיפין כפטישין ולית לון רשו לאפקא מנה מיא. אלא חילין טפין דנפקין על ידך בזמנא דאחמר בך ויך את הסלע במטכו פעמים ובמחאה תניינא נפקא חילין טפין ואלין לינון רמיוון דחכמה רמיוון דקבלה דליוון בחגיגה ושאר מתמיתין וכו' אבן לית מאן דאפיק מיינא חכמה דלויא מלגזא דלית לה סוף (דלויא מוחא מלגזא) בר אנת דאחמר כך הלכך למשח מסיני. **פתח** רשיא מבימנא ואמר סבא סבא אית סלע ואית סלע אית אבן ואית אבן. אית אבן דשמא דידוד עלה אחמר (דמאל ג) ואבנא די מוחא ללמלא כות לטור רב. ואית אבן דלויא אבן משכית דלית תמן נביעו דמיא דחכמאח ולא דבור אלא אבן דלויא (חסר) סלע דמשה עלה אחמר. ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו דלויא בת קול ולא תליא בך אלא דבור ופיוסא אבל שפחה סלע אחרא דאחקריאת (קליפא) משה נוקבא דעבד נער עלה אחמר בדברים לא יוסר עבד אלא דמחאן ומתכרין מנה במה פסקות ולקטין לון ואחקרון לקטות ועל דמלקטי לון אחקריאו לקטות בלא נביעו דחכמה וקבלה אבל סלע דילי חייא ברתא דמלכא בגינא אחמר דברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו דבור ופיוס דברתא דמלכא ובגין דמחינא בך לקינא עלה ואחגור עלנא מוחא. דמאן דמסרב למטרוניא חייב מיתה כל שכן מאן דמחי דברתא דמלכא. ובגין דא אחגור עלי דלא איעול לארעא דישראל ואנא קבור בארעא מוכראא ואחעברת מיני ואחמר (שמואל ג) ויירד אליו בשבת וכו' שבת חייב חד משבטיא דילי דאנא עתיד לנחתא תמן למכו עס ישראל בגלותא וכלא אחרוניו ובאחר אחרא אוקמוס מארימתיתין (חסר) דבי מקדשא ושמא דמשיח אחקריאו בשם ידוד ודא ארבע אנפי אדם ולינון דשבטיא דלוי לינון נפקן מחיון דליוון שאר שבטין ועאלו בחולקא דאדם דליוון ארבע אנפין דיליג ומשה חייב אדם דדיוקנא דהכוא אדם קדמאח דלעילא. (משלי ג) מה שמו ומה שם בנו. ובגין דא כהניא וליאוי מוניהון על ידא דמלכא חביל בפתורים ושאר חילין דמלכא כל חד יבבין ליה למיכל בבית מושב דיליג. ורשיא מבימנא חייב כבאר דמלכא קריב למלכא יתיר מאלין דאלין לפתורי' דלית מאן דקריב למלכא מכל בני מלכותא כדריה. קס בוני' קדיש' ואמר סבא סבא במלין דילך אשתמודע מאן אנת. אנת כוא אדם קדמאח מה שמו אחמר עלך מה שם בנו אחמר על רשיא מבימנא ובגין דלויא משה כמא דחושין באורייתא חדוד זמינא לגבך דבן חכם ישמח אב' (חסר) רשיא מבימנא בפרשתא דא כוכ אדכר כנישו דילך להכוא עלמא דכתי' (במדבר יג) עלה

אל הר העברים הזה הר נבו וגו' וראית אותה ונאספת אל עמך וגו' כאשר נאסף אהרן אחיך וגו'. ונכחי פרשתא חית לך לאהדרה לעלמא ולבחיית ולעלמא לארעא דישראל ולאחזררה בצרפתא דא בכלה דילך דכחזיב צב (במדבר כה) הכי נותן לו את בריתי שלום ובג"ד לא אמר לך קב"ה כהא רד חלל עליה. דמניה אנת חכה עלא לארעא דישראל. ומכ דאתמר כך (דברים לה) ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה. ווי לאיון אטימין לנא סחימין עיינין דלא ידעו קבורה דילך דהוית אנת צעי רחמי מקב"ה דלא ייעול לך בכהוא קבורה דכך אנת מחקרי מת. כה"ד משה עבדי מת ואיון טפשא אמרין וכי משה כוח מפחד ממיתה לנפקא מוכי עלמא לעלמא דחיי כשאר ברין ואיון לא ידעין דקבורה דילך ומוותא דילך איך היא דכחי אוקמוס מארי מחמי דמתי חולה לארץ אינס חיים לא אמרי דאינס עתידים לבחיית דאלמלא כך הוו כפרין בחחיית המתים. אלא כהא רחא דרברבא קבורה דיליכ צלולמא דלאו כגונה ליה דליכי ארץ ליה וטיף בלי מים ולית מים אלא חורב וצב (ישעיה נ) לא תאר לו ולא דבר ומאן דחיי ליה בכהוא צלולמא ונראהו ולא מראה ונחמדכו. ובג"ד נבואת ישעיה (שם נ) כהא יסביל עבדי קא רמיז עליה. ובגין כהוא קבורה כוח צעי רחמי דלא ימות תמן בח"ל לפוס דכוח צארך ליה רעב וטיף וצמא בלי מים דליכי אורייתא ובג"ד אתמר עליה עלא אל הר העברים הזה. משפלותא דיליכ אחי ליה מעלתיה אע"ג דאנת קבור צאתר דלאו כון לך ערוס בלא לבושין דילך דאיון עור ובשר (חלשיש) נע ונד מאתר דילך ומטלטל וגלי. הא פתח דעבדת טיבו עמים דאתמר עלך הכי נותן לו את בריתי שלום הא איכו יעבד טיבו עמך וציה חסתלק בצרפתא דיליכ. דכך כלל דילך תמן תתייחד עמה כחתן עם כלתיה דכא אנת (תועלת גדול לישראל בקבורתך) אי לא הוית קבור לבד מארעא קדישא לבד מכלל דילך לא הווי ישראל נפקין מגלותא ובגין אתמר (שם נ) וכוא מחולל מפשעיו התעבדת חול בגין חובה ופשע דישראל בקבורה דילך דאתמר כך ויקבור אותו בגיא. ומכ כתיב בקבורה דילך (שם מ) כל גיא ינשא כל שפל ונמוך ינשא בגין דאיון ישראל דאיון שפלים מכל אומה ולישן. וכל הר וגבעה ישפלו דאיון רשיעייא וגסי הרוח וכאי איכו ובחבורתו נרפא לנו בחבורה דאתחבר עמנא בגלותא נרפא לנו דאנת הוא כשמשא דנכיר דאע"ג דאתכנס צלילא נכיר הוא בסיכרא ובכל ככביא ומולי. ככי אנת נכיר בכל מארי הלכות וקבלות ומקך אשתקין בגינא כמבועא דאשקי לאילנין חרות שרשיכון בגינא. עד דאתבקע מימיו באתגלייא כה"ד (משלי ה) יפולו מעינותיך חולא דאנת הוא אוק הכי כשמשא דאזיל צימי סחורף חרות מבועין וכד מטי פורקנא תכא כשמשא דאזיל בקין לעילא ממבועין ויכון לונגין ברחמי דכד אנת תחתייכוו איון חמין דינא. אתא רעיא מבינא ובריק לבווינא קדישא ואמר ודאי אנת הוא דנכיר לי בזמנא דאתמר עלי (בראשית כה) כי צא השמש בכך השמש דאחשיך נכורים יכא רעוא דידוד ינכיר שמיא עלך ועוד אמר בוינא קדישא ודאי אנת הוא כלא (ס"א ויאמר וגו') דאמר (במדבר יב) אם יכיר נביאכם וגו' ובג"ד כד אתגנייא אומא עלאה לך אמרת (שמות ג) אסורם נא ואררם את המראה הגדול הזה מדוע לא יבער בסנה. בגין דליכי רחמי אתמר כה לא יבער בסנה וחמש נכורין חית לכ דאתקריאו קרני החמה עד כוד ומתמן עד כוד הוו נכרין כך ר"מ וכאי איכוונתן כוד למשה לאשתמועא דכלכולך אחייביכוו אפי' עד כוד ובג"ד פני משה כפני חמה ואלץ חמש סלקין לחמשין תרעין דינא ובאלין חמש דאתמר דאיון חמש חור דיומא קדמאח דאיון לקבל חמש אלצען דימינא אחחיא לך בסנה. בגין דעתיד אנת לאפקא זרעא דאברכס מן גלותא. דאיכו דרגא (דאברכס) ימינא ומתמן בינא איכו רחמים גמורים יד כגדולה (אבל) מסטרא דגבורה יד החזקה חמש רקיע ציוס שני לקבל חמש אלצעאן דשמאלא אבל מסטרא דדרגא דילך ובני ישראל יולאים ביד רמה דגוף ותרין דרועין ותרין שוקן לקבל חמש אלצען כ' ה'. כ' ה' אלצען דיד ימין וכו' דיד שמאל ותרין דרועין ותרין

שוקין וגוף דליון חמש דסלקין י"כ. אמר ליה רעיא מהימנא בריך אנת לאמא עלאה אבל האי י"כ
 שויה ליה כ' בגין מטא האלכס דאיכו ו' ואמר ודאי הכי הוא. אמר ליה רעיא מהימנא בולגא
 קדישא לאתקפת מלון דילך דמראה איכי לימינא חשוב במראה דאתמר ביה (נחמנ יג) במראה
 אליו אתודע ותשכח רמ"ה דסליק בחשבון אברכס אמר בולגא קדישא בקדמייתא אחתהי לך האי
 חיור דאתמר ביה במראה אליו אתודע. ולבחר דאמרת (שמו"ג) אשורא נא ואתרא את במראה
 בגדול הוא דארכיר ביה ה' וזמנין הסכס. כען אתגלייא לך חיור דא ברמ"ה פקודין אליו דליון
 בחמשה חומשי תורב. קס רמ"נשיק ליה וברוך ליה אמר ליה בולגא קדישא האי מראה לזמנין
 איכו בלות ה' במראה בגדול. ולזמנין איכו בלות ב' במראה אליו אתודע ולזמנין במ"ס (יחזקאל ה)
 ממראה מחניו ולמטה. ולזמנין בכ' במראה אדם עליו. ולזמנין ב' (שמו"ג) ומראה כבוד י'.
 ולזמנין למראה. לא כוה ליה למכוי חוספת את כלל בר ב' מן במראה אלא ודאי האי מראה
 כלילא איכי מעשר ספירן וכל את אחי ספירא דילא כגון במראה באת כ' אחי על כתר וכו' וכו'
 שאר אתון כל חד אחי על ספירא דילא ולא לריך לארכא בלא ולחכימא ברמיזא. וכמה חזיונות
 אית לה ודמיונות ומראות אית לה וכלא אשתמודע בעין השכל דלכא דאתמר ביה הלב יודע הלב
 מבין ומה דאתר (הושע יג) וביד הנביאים אדמה דמיון לאו איכו אלא בשכל דלכא ולאו בדמיון
 דעינא כדא הוא דכתיב (ישעיה מ) ואל מי הדמיוני ואשוב (שם) ואל מי הדמיון אל. ואית חזיונות
 כגון החזים בככבים אבל חזיון דנבואה איכו כחזיון לילא. דמיונות וחזיונות כגון הכבין דבר
 מתוך דבר והכדמה דבר לדבר אבל מראה דאיכי בעין השכל איכו כאור דנכיר בבת עינא דבת
 עינא איכי אובמא שחורא חמי ונאורא חור דנכיר ביה כהוא חוורו דלגו וכו' וכו' עינא איכי נר
 מאור נכורא דנכיר ביה מלגיו ותורב אור. אמר בולגא קדישא כינוי מאי דאמינא דכען
 באורייתא אתגליא לך קב"ה ושביתתיו וכו' איכו יכו' במראה אליו אתודע במראה אימא
 עלאה אחידע לך בדעת בן י"כ בחלוס אדבר בו ה"א בתראה. הלמא בסתימו דעיניו ובגין דא
 אתקריאת אספקלריא שמיא מאירה נבואה איכי מראה בפתיחו דעיניו ושלש גוויין בעינא
 לקבל תלת אבן דבכון נכירא בת יחידה תרין כפי עינא נא וכו' מראה לא אתחזיא אלא בכון
 בד לינון פתחין איכי מראה בכקין. וכד לינון סגידין איכו מראה בחלוס א"ל רעיא מהימנא בריך
 אנת לקב"ה קוס אשלים פקודין להכבירא מראה איכו עלאה בכון לקב"ה אמר ליה בולגא קדישא
 י' איכי בת עינא (משלי י) כי נר מאור ותורב אור. ה' ו' דנכיר ביה ה' ג' גוויין דעינא ותרין כפי עינא
 חמש אור נכרין ביה מלגא ה' עלאה דאיכי אורה מראה ע"כ : (א ב ג ד פקודא לעשות הפולה)
***ארבעים** יכו לא יוסף וגו'. פקודא דא לכלקוט לרשע דאיכו סמאל דעתיד קב"ה למחאה
 ליה חמשין מחאן בגין דעבד גרמיה אלוה ייתי יהודא דמייחד ביה ישראל בכל יומא
 בב"ה כ"ה אתון וימחי בכון למאן דשוי גרמיה אלוה ולאו איכו אלא עבד מטיקף ואלין דסרחו ביה
 תקון (למחאה) לן קב"ה למחאה ביו"ד א"ל וא"י דליון ארבעים סחר חד וכו'אי שמה מחא קב"ה
 עשר מכתשין לאדם. ועשרה לחם. ועשרה לגחש. ועשרה לארעא בגין דכלבו סרחו באת ה'
 ובגין דא כי עשית זאת. ע"כ (משפטים ק"ג מדבר עקר מהמק) ב' ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם
 וכן אין לו וגו' יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה. פקודא דא ליבס אשת אח. דאשת אח
 איכי ד' ועס א"ה איכי אחד. ואם חצי לביב לאו איכו למייתי את על ד' דאיכי אתחיה בת זוגיה
 דא"ה עביר פרוה ועאל סמאל אל אתר באמנעיתא ואתמר ביה (בראשית לח) ושחת ארלה לבלתי
 וגו' דאסתלק קולא דאת ד' מן אחד ובגין דא וכו' אס בא אל אשת אחיו ושחת ארלה לבלתי נתן זרע
 לאחיו והשחתה זרעא מנע מניה כמס ברכאן ופרודא דייחודא ובגין דא וכו' ער כפר יאודר רע
 בשני ה' וימיתו ה' וייחודא דאח עס ד' בלדיק וכו' בגין דאתקף על ירידי אקרי לדיק וכו'אי
 איכו בש"ז ב"ז ע"ז תקיף בלדיק (איז ע) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עס נבר הוא יכ"ז
 * מה שחבר כאן עיין בסוף הספר

דלילין תלת אחוון (ס"א חבון) בצדיק ליבם ה' ובינה בן י"ה צניק אחמר (כותד) חחת לפנים
 בישראל על הגאולה ועל התמורה לקיים כל דבר הכא קא רמזי שנוי השם ודא מנפ"ך הכא חחת
 לפנים בישראל ודא שנוי מקום אבי"ה איס מקום כבודו להעריטו יד"ו איסו אד"ד ודא שנוי
 מקום • שנוי מעשה אד"י אי' אד"ד י' ידוד תרוויכו משתנים באד"י חחת התעודה בישראל על
 התעודה אימא עלאה (ישעיה) עור תעודה חתום תורה בלמודי איסו חתום דעלמא חתום
 דשמיא וזרעא • על התמורה שכינתא תתאה • בן אחר התמורה בעולמא דילא מטערון וישנה
 תמן איסו משנה ואדם דאחמר ציב (שם מד) כהפארת אדם לשבת בית (איזו יד) משנה פניו
 ותשלחו ובג"ד חוקמוס מארי מחגי' לא כשאי נכתב אי נקרא בעולם כזה נכתב ידוד ונקרא
 אד"י וכה כתיב (מלאכי ג) אי יי' לא שניתי בכתביה לא אשתייב בכל בקריאה אשתייב דכתיבה דאיסו
 אחריס לא אשתייב בקריאה דאיסו לבד מאחריס אשתייב (שמות ג) השמר מפניו ושמע בקולו אל
 חמר בו • בגין דשפחה דיליב אד"י שמה כשם מטרוניתא וקב"ה ציב אשתייב בגין דאיסו נער
 ציב רח' (רוחא) (איזו ג) יסוב לימי עולמו • אבל שכינתא אלל קב"ה לא משתנית וקב"ה לגביה
 לא אשתייב כד' אי יי' לא שניתי • אי שכינתא יי' עמודא דאמנעיתא שלף איש נעלו דא סגדלפון
 סגדל איסו לגבי קב"ה ונעל לגבי שכינתא אבל תפארת דכליל שית ספירן איסו גופא לידוד ומלכות
 גופא לשכינתא דאיסו אדני • **ונגשה** יצמתו אליו לעיני הזקנים וחללם נעלו מעל רגלו וגו' •
 פקודא דא לתלן וכהי איסו חליית רוחא ממכא גופא דעבי לאנגא עמיס כחא וסכא קשורא
 דלחוס דעס לחוס מתיר מניה וסכא רוחא חזיל נעוגד עד דאשכח פרוקא כה"ד (ויקרא כג) או
 דודו או בן דודו יגאלט או משאר בשרו וגו' ואי לא אשכח וסגיג ידו ונגאל באורח דחזיל מאתר
 לאתר או כעבד דחזיל אסור בשלשלת על זאריס עד דאשכח פדיון מאדון דיליב על חוביב ווי
 נמאן דלא אנת בן למפרק יתיס • ואליו ורבנן מארי מתיבתאן כהא רמזי אין חבוס מתיר עלמו
 מציס הסבורין דאיסו קשור בקשורא דתפלין דיד ואסור בתפלין דרישא כד לית (ליב) בן למפרק
 לייס מסטרא דבן י"ה כסכא קשירו איסו אח חבוס ואסור דלית ליה רבו למפרק ית גרמיס
 דאיסו ד' עלמו דלא (גרמיס ג) עלם מעלמי קרא לה לגביה בקרקפתא דתפלין דרישא ובשר
 מבשרי קרא לה מסטרא דלבא ולא למגא אחר קב"ה כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומחלל
 עס כלבור מעלה אי עליו כאלו פדאני לי ולבני מבין כעו"ס • וכמה בני נשא דקא משחדלי
 באורייתא ועדי גמילות חסדים ומללין ולא לתפרק קב"ה ושכינתיה וישראל אלל דישתדל
 באורייתא להבד יתה בקב"ה • וגמילות חסד הא חוקמוס דהא אין חסיד אלל המתחסד עס קומו
 דכל פקודין דעביד למפרק כבו שכינתיה וכהא עביד חסד עס קב"ה מאן דגמיל חסד בשכינתיה עס
 קב"ה גמיל בגין דכד חבו ישראל וקב"ה הוב צבי לישראל לון אימא חות רביעא עליהו עד דנפק
 לתרבות רע • קב"ה מה עביד תרין בני מלכא ומטרוניתא ואיכו אומי דלא יסדר לאחריה
 עד דמטרוניתא תתדרת לאתרהא ומאן דסדר בתקוה וגמיל חסד בשכינתא וכלל אורייתא
 ובפקדין דיליב ולאו איסו אלל למפרק שכינתא דא עביד חסד עס קומו ובחילו פריק ליה
 ולשכינתיה ולבני • אחר חזיבו וכל ראשי מתיבתאן רשיא מסימא אנת הוא כהי צ"ל אנת הוא
 בר מן מלכא ומטרוניתא דאשתדלותא דילן לגבי קב"ה לאו כמאן דעביד חסד עס קומו אלל
 ככרא דמחוייב לשוויי גרמיס ותוקפיס למפרק אבא ואימא ומסר גרמיס למיתא עליהו
 דמאן דלאו איסו כרא דמלכא ועבד טיבו עס מלכא ועס מטרוניתא ודאי כהי מתחשיב דעביד
 חסד עס קוט • קס רשיא מסימא ואשתתט קמי קב"ה וכמה ואחר בן יסא רשוא דיליב
 דיחשיב לי ככר דעובדין דילי לגבי קב"ה ושכינתיה יסון לגביה ככרא דאשתדל כסון בתר אבוי
 ואמיה דרחיס לון יתיר מגרמיס ונפשיס רוחיס ושמתיה וכל מה דסוב לייס הוב חשיב לון לאין

למעבד בכון רעותיה דאבא ואמא ולמפרק לון בכון ואע"ג דידענא דכלא ברשותיה רחמנא לבא צעי
 בהסווא זמנא אחא קב"ה ושקי ליה ואמר רעיא מהימנא ודאי אנת הוא ברא דילי ודשכינתא רבין
 ומלאכין נשקו בר קמו כלבו ושקי ליה וקבילו ליה לרב ומלכא עליהו. (משא קמו צ יצחק יי):
והיה בהניח יי אלהיו וגו' תתתה את זכר עמלק וגו'. פקודה דא לכבדית זרעו של עמלק
 דהא קב"ה אומי דלא יחזור על כרסיס עד דיטול מקמא מניח * **פתח** רעיא מהימנא ואמר
 ודאי בג"ד הו אולי במדברא ועל ימא ולא ייעלון בחרעא דישראל עד דיטול מקמא מניח דעמלק.
 עמלק מאן הוא לעילא דהא חזין דבלעס ובלק מתמן הו גשמתין דלכון ובגין דא הו שגלן לישראל
 יתיר מכל אומא ולישן ובג"ד עמלק רשים בשמכון ע"ס מן בלעס ל"ק מן בלק ודכר ומוקבא אימי
 עמלקים ועליהו אחמר (במדבר נג) לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל כגונא דאית
 בישראל ארבע אנפין יעקב ישראל רחל לאה ישראל עס לאה יעקב עס רחל לקבל ופני נשר
 לארבעתם הכי אית ארבע אנפין לעמלק קסם ונחש עמל ואון * עמל רשים בעמלק וזמן דהו
 יוסטרא דעמלק. (ספרי ז) ישוב עמלו בראשו וכל אלופי עשו מעמלק הו * ולעילא עמלק
 סמאל עמל נחש און ומרמא דמפתי ליה לב"י למחטי לקב"ה עמל קס"ה ק' מן עמלק ס"ס מן סמאל
 נח"ש ח"ל מסמאל (כאן חסר) עליה אחמר לאברהם (בראשית יב) לך מאררך וממולדך ומבית
 אביך בית מולד דייך מאלין בתי סיכרא או בתי שבתאי או בתי מאדים דבתי מאדים ובתי שבתאי
 זלזבה עליהו אחמר אין מתחילין בג"ד (נ"א אין מתחילין צב"י ואין מסיימין דב"י) דמאדים סומקו
 דחמא גיגנס אימא דעשו דאחייילת ביומא תניינא וסיכרא איכו טוב ורע טוב במילואה ורע
 בחסרונה ובגין דאיכו כלילא מטוב ורע מונין צה ישראל ומונין צה בני ישמעאל וכל לקח במילואה
 סימנא לא טוב לישראל וכל לקח בחסרונה סימן רע לישמעאלים וצבאי (ישעיה נב) ואברה הכמת
 חכמוי חכמא דישמעאלים ובינת נבונים חסחתר דאינון לא ידעין צבריאחן חלא בשמושא דלכון כפי
 שגוי עלמא בהליכתן ושימושן וסיכרא אחבריאח ביומא רביעאח ובחסרונא דילא עניות אחבריאח
 לילית * שבתאי דאיכו רעז ואמאון ולקוחא דנכורין עלה אחמר יכי מארת חסר (משלי ג) מארת
 יי צבית רשע וחוטא ילכד צה צבית הסבר דילא ולדיק ימלט ממנה. ואית ככבא אחרא נקודא
 זעירא נקוד על שפחה דאיכו מארת ודא חולס צה מלך שבת מלכתא דשלטותא דתרווייכו ביום
 שביעי דאחמר ציה (דברים ס) למען ינוח עבדך ואמתך דסדר בריאחן לאו כסדר שמוען ובגין דא
 חמ"ה ומ"אדים סומקו דגיגנס אחבריאח ביומא תניינא לבנה שבתאי אחבריאח ביומא רביעאח.
 כפנא וחשובא * ובג"ד אין מתחילין בג"ד בגין דגיגנס אחברי ביומא תניינא ולקוחא דנכורין ביומא
 רביעאח. ככ"צ עליה אחמר (במדבר נד) דרך ככב מיעקב דדרגים ביומא תליתאח וציה (שמות יט)
 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר דבית נחית קב"ה למיכב לאורייתא לישראל צה יחידה למכווי עמיה
 שבת מלכתא דאיכויס שלישי כליל חלת ענפי אצבן **י** צה (מלכא) יחידאח דשלטנותא דילה
 כליל שבת ציה אחעבדות שבת ובגין דא חולקין מארי מתניחין על מתן תורה צה יחידאח דא אמר
 בשלישי נתנה תורה ודא אמר בשביעי נתנה תורה. ואיכי צה יחידה דאחידה בעמודא דאמלטיאח
 תליתאח לאצבן ובד"ק שביעית ליה צה יחידאח וכל איכו עטרה על רישיה אחקרי ציה שביעי
 דהו שבי כה דוכב דילי דק וצה יחידה שבת מלכתא אחקרי דק ובגין דא תורה אחידא
 צין יוס' ו' ו' ואיכו כ"ב מן כוכ"ב כ"י (ספרי נד) כי שמע ומנן ידוד לבאות שכינתא מלכות הקדש
 (בראשית מה) צך יצרך ישראל כ"ב אחון לאורייתא כ"ב כלילא מתלת דרגין כ' כהר צ' צ' צ'
 צינה ידוד כליל תרווייכו חכמא וכלא כליל כוכ"ב דרגא דעמודא דאמלטיאח ושכינתא
 איכי לבנה לבון הסלסל * רחמי כסטרט דחסד ואחקריאח חמא צרה כחמא מסטרט
 דגבורה פני משח כפני חמא סיכרא אפילא מעוט דסיכרא שפחה דילה גיגנס חמא בישא
 שפחה דיליה שבתאי לקוחא דנכורין חילול שבת שפחה דילה דאחדרת עורף לגבירתה בכל יומא

ויומא ואתגברת עלה בחובין דישראל כהנא הכ"ד (מש"ל) ושפחה כי חירש גבירתה דשולטנותא
 דשפחה לא הוי אלא ביומא תמינא גביהם וברביעי בלקוחא דנכורין ואתגדרת לשלטה על כל
 יומא ויומא ובה מלך אסירא בסרכות בנית הסכר בגלותא דילא ואיבי קינא דממאל בין כנצא
 וקב"ה אומי (שנדיה א) אם תציר כסר ואם בין כנצים שים קך משם אוריך נאם יי' ושינתינא נגב
 ונגה לאש ומוכבא קרו לבי כנשחא אש מוגה אש מאלדים ליטנא דאודס (שמוס נח) טור אודס פטרס
 מוגה אש חורא ותרואיכו פני חמה ופני סהרר נלח וכו' דאין דנטלו חוורו מהסד וסומקו
 מגבורה אכרן ודוד מתמן הו' חד נטיל רחמי וחד נטיל דינא דוד מסטרא דשמאלא (שמוס א: טו)
 וכו' אדמוי אכרן איס חסד ותרואיכו נביאי קשט מתמן פני משח הו' נהירין בגבולא דבניה
 איכו חמה (אימא) עלאה מתמן נבואה דילי. כהן עשו חייבא עבד אדום ומוקבא דילי מאלדים
 איבי שפכות דמים. דישראל וגרמא דמטרוניתא דאתקיים בה נחנני יי' בידי לא אכול קום. (איס ב)
 נחנני שוממה כל היום דוכ כוד דוכ אתגדר דנלח וכו' לקבליכו יכין ובעז שתיבן אשר בנית
 נשטן עליהם דבי כנשחא אתקריאת על שמיכו אש מוגה כדקא אמינא ושפחה רעא איבי קבורה
 וכו' אסירא לגבירתה ואיבי שבתאי קרה ויבשה בקבורתא דעפרא ואיבי מות דעמיתא דאורייתא
 ואיבי קבורה עני מוכסר בה בשבע מיני מדורות דאיבי כלילא משבע כנצא כמה דשבת
 מלכתא כלילא משבע ואינן שבע כנצא מסטרא דגבורה (ס"א דגבירתה) (בראשית מא) שבע
 שני השבע מסטרא דשפחה שבע שני הרעב דעליכו אמר נביא (שמוס ח) לא רעב ללחם ולא זמא
 למים כי אם לשמוע את דבר יי' גבירתה גן שפחה אשפח מטופתא מסטרא דערב רב. אשפח
 מעורבת צנן לגדלא זרעים מסטרא דען הדעת טובורע מסטרא דע"ג אתקריאת שבתאי לילית
 אשפח מטופתא בגין דלואה מעורבת מכל מיני טוף ושרן דזרקין בה כלבים מתים וחמורים. מתים
 בני עשו וישמעאל קבורים בה. עכו"ם דאינן כלבים מתים קבורים בה ואיבי קבר דע"ג דקברין
 בה ערלים דאינן כלבים מתים שקן ורית רע מטופתא מסורה משפחה זינא איבי סרכא דאחידא
 בערב רב מעורבים בישראל. ואחידא בעלם ובשר דאינן בני עשו וישמעאל עלם מת ובשר טמא
 בשר בשדה טרפה דעלך אתמר (שמוס כג) לכלב תשליכון אותו וכגוונא דאית תריסר מזלות
 מסטרא דטוב הכי אית תריסר מזלות מסטרא דרע הדא הוא דכתיב (בראשית כה) שנים עשר
 נשיאים לאמותם (קבלה ז) דהא לעמת זכ עשה האללים ורשיעיין אינן אבי אבות הטומאה
 דאינן טמא מת ושרן דטמא לב"ג מאירי ומחוכי ומגבו ואפי' תוך חוכו דכהנא מסתאב בהון
 ובגין דא (ויקרא כה) על כל נפשות מת לא יבא דרשע קרוי מת. ובולינא קדישא לאביו ולאמו לא
 יטמא. **הבא** אשכחנא אסותא לגבי דאתמר ביה (ישעיה נג) ויתן את רשעים קברו. בתר
 דקבורה דא בגין אבא ואימא דאינן בגלותא עם ישראל אתקיים בי קרא ולא יטמא. אליכו לא
 תתעב מלנחתא דע"ג דאנח כהנא לאביו ולאמו (לא) יטמא דהא קב"ה ושינתינא בגלותא דאיבי
 קבורה לון ואנח קבור בימיכו. באומא עלך בשם יי' חי וקיים לא תתעב מלנחתא. מלאכין
 קדישין מארי דגדפין באומא עליכו טולו אומא דא וסליקו לה על גדיפיו כשבעת יי' בח"י
 לדיק וקיים עמודא דאמנעיתא טולו אומא דא וסליקו לה על גדיפיו במטרוניתא ביקרא דילא
 לגבי קב"ה מלאכין עילאין שליחן דקב"ה מימינא ומלאכין שליחן דילי משמאלא ומלאכין דאבא
 ואמא יכון סתרין לה עילא ותתא ומכסין לה באת ו' בנית גדפין דילא דאתמר ביה שרפים
 עומדים ממעל לו שם כנפים דשבעה דילי דאיבי ה' רביעאש ובשחים יכסה רגליו דילא
 ובשחים מעופפים לה. ואנח אליכו דסליקת לעילא לעילת העילות וכו' עמין לך מכל טוב
 נחות לגבא ותכויו כרוב תחוסה לנחתא כך מלאה כל טוב ומלאכין דאבא ואימא דאינן יי' כ
 *אסחור לך בנחיתו דילא ומלאכין דבעל ברך דאבא ואמא ו' כסילו לס ומעפפין לה משיח גדיפין
 אב"ז *ס"א אסחור לס

אֲבִיגַיִן יִתְּן וּבְלִיזָה דַּחֲלִין מִיֵּיבו כַּחֲשָׁבֹן לִי וְדָלִי אִיבו שְׂרָפִים טוֹמִדִים מִמַּעַל לוֹ וְנִחִיתָהּ כִּי
(ג' א"ה) דְּלִיָּה טַמִּירָא מְכֻסָּה בְּכוֹן וּמִלְאֲכִין דְּלִיָּוֹן דְּלִדִּיק ח"י עֲלֵמִין אֲסַמִּיכוּ לָהּ עֲלִיָּבו כַּחֲיוֹן
דְּסַמְכִין לְכַרְסִיָּא דְּאֵע"ג דִּה"א דְּלִיָּלוֹת דְּשִׁמְא דִּידו"ד אִיבִי סַמִּיכָה לְכַלְכוּ לִית לָכוֹן לְפַרְחָא לְעִילָא
וּלְנַחֲתָא לְתַחָא בְּר מִינֵה כְּאֲבָרִין דְּנוּפָא לִית לָכוֹן טַוּעֵה בְּר מִנְשַׁמְחָא דְּאֲבָרִין דְּלִית לָהּ אֲחַפְשָׁטוּ
עֲלִיָּבו לְסַמְכָא לָכוֹן בְּכוֹן דִּכִּי אִיבִי כִי בִימָא אִי אִית לָהּ מִלְאֲכִין מִתְמַלְלִין מִנֵּה וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכוֹן
כְּנַחֲלִים דְּמִתְפַּשְׁטִין מִן יִמָא עַל אֲרַעָא וְאִי לֹאֹ אִיבִי כִי בְּנִרְמָא יִחִידָאֵה בְּלֹא אֲחַפְשָׁטוּתָא דְּנַחֲלִין
כִּי מִלְאֲכִין דְּשִׁכִּינְתָא אִוִּין מִלְאֲכִין קְדִישִׁין לְעִילָא וְיִשְׂרָאֵל לְתַחָא אִי אִית בְּכוֹן מִלְאֲכִין מְדוּת מִלְאֲכִין
חֲסִידִים גְּבוּרִים מִלְאֲכִין תּוֹרָה נְבִיאִים וְכַחוּזִים לְדִיקִים אֲנָשִׁי מְלֻכּוֹת דְּאֲחַמֵּר בְּכוֹ (דְּנִילָא א) וְאֲשֶׁר
כַּח בְּכֵס לְעַמּוּד בְּכִיכֹל הַמֶּלֶךְ בְּעַמִּידֵה לְלֹאֲתָא בְּכִיכֹל דְּמִלְכָא דְּאֲנִי מִלְכָא דִּילֵךְ יִדּוּד
וְכֵס חֲכָמִים וְנְבוֹנִים רִאשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְלֹא רִאשֵׁי עַרְב רַב דְּאֲחַמֵּר בְּכוֹן (אִיבֵה ב) כִּי לְרִיב לְרִאשֵׁי אִיבִי
אֲחַפְשָׁטָה עֲלִיָּבו בְּעַשֵׂר סְפִירָן דִּילֵךְ בְּכֻסָּא זְמַנָּה נַחֲת עֵלָה הַעֲלוֹת בִּזו"ד כִּי אִיבֵה לְרִיב לְרִאשֵׁי אִיבִי
עֲלִיָּבו לְאֲקַמָּא שְׂכִינְתָא עֲלִיָּבו וּבְזִמְנָא (שְׁמוֹת ב) דְּוִיפֵן כַּח וְכֵס וִירָא כִי אִין אִישׁ אִיבִי אֲמַרְתָּ
(בִּיר ב) שְׁלֵמָה אִיבֵה כְּעוּטִים מְעוּטָפָה בְּנִרְמָא דְּלֹא אֲחַפְשָׁטָה עֲלִיָּבו וְקַב"ה לֹאֹ עֵלָה וְאֲמַר אִיבֵה
יִשְׁכֵּה דְּדִי : **אֲדַהְבִי** קֵס בִּזְיִנָא קְדִישָׁא וְאֲמַר רְבוֹן עֲלֵמָא הֵא כֵּהָ רֵעִי מְכִימָנָה דְּאֲחַמֵּר
בִּיב (בְּמַדְנִי יב) וְהָאִישׁ מִשֵּׁה עֵנוּ מֵאֵד עַד כְּעַן וִירָא כִי אִין אִישׁ הֵא כֵּהָ וְהָאִישׁ מִשֵּׁה דְּשִׁקִּיל
לְשִׁתִּין רְבוֹא דִּישְׂרָאֵל וְבִיב (סְהִילִים ג) מִמְכוֹן שְׂכָחוּ הַשְּׂנִיחַ דְּבִיב אֲחַמֵּר לְגַבִּי דְּרָא דְּגִלּוֹתָא בְּתַרְחָה
(יִשְׁעִים ג) וְיִי הַפְּנִיעַ בֹּאֲתָה עוֹן כְּלָמוֹ וְאִיבו כְּלִיל בְּעַשֵׂר מְדוּת דְּבִנְיִינִיבו אֲמַרְתָּ (בְּרַשִׁית יח) לֹא
אֲשַׁחֲתָה בְּעַבְדִּי הַעֲשֶׂה נַחֲת עֲלִיָּה לְאֲשַׁחֲחָה עַל עֲלֵמָא וְקִיִּים מִיָּלֶךְ דְּלֹאֲתָה קְשׁוּטָה וְכֵל מִיָּלֶךְ קְשׁוּטָה
דְּאִיבו גַּמֵּל חֲסֵד עִם שְׂכִינְתָא וְקִטִּיר שְׁפַחֵה דִּילֵךְ בְּנִבְזוֹרָה לְמַכּוֹי שְׁפַחֵה אֲסִירָא תַּחַת גְּבִירְתָהּ
בְּקִשּׁוֹרָא דְּתַפְלִין וְאֲשַׁתְּדֵל בְּנִיבָה בְּתוֹרָה אֲמַת (מִלְאֲכִין ג) תּוֹרָה אֲמַת הִיתָה בְּפִיכּוֹ וְאֲשַׁתְּדֵל בְּ
בְּנִיבָאִים וְכַחוּזִים נְבִיאִי בְּכֻמָּה נַחֲמוֹת בְּכַחוּזִים בְּעַשֵׂר מִינֵי תַּחֲלִים בִּזְדִּיק בִּי"ה בְּרַכָּאֵן לְלֹאֲתָה
וּמִלְאֲכִין מִתְנִיתִין לֹא אֲשַׁחֲמוּדְעוֹן לִיב לְרַעִיָּא מְכִימָנָה • אִלִּיבו בְּזֹאֲמָאֵה עֲלֵךְ בְּשִׁמְא דִּידוּד וּבְשִׁמְכִי
מִפְרָשׁ גִּלִּי לִיב לְכָל רִישֵׁי מִלְאֲכִין מִתְנִיתִין דִּישַׁחֲמוּדְעוֹן לִיב וְלֹא יִתְחַלֵּל יִתִּיר דְּאֲחַמֵּר בִּיב (לְגַבִּי עֲלֵמָא)
וְכֹחַ מְחֻלָּל מִתְפַּשְׁטִין לִית לָךְ זֹרֶךְ לְמִיטֵל רְשׁוֹ דֵּהָ אֲנָה שְׁלִיחָא דְּמִלְאֲכִין עֲלֵמָא וִידְעָנָה דְּחִי אֲנָה
עֲבִיד דֹּא דִּידוּד לָךְ קַב"ה עֲלִיָּה וְיִסְחַלְקוֹן בְּךָ בְּנִיבָה עֵילָא וְתַחָא וְלֹא תַּחְעַבֵּד לְמַעַבְדָּה לֹא שְׂבֻעַ וְלֹא
חֲדָשׁ וְלֹא שָׁנָה אֲלֹא מִיַּד (כֹּחַ חֲסֵד) רֵעִי מְכִימָנָה מִלְאֲכִין דְּפַסְחָא בְּזִמְנָא דְּשִׁלֵּט עֲלִיָּבו לִיל
שְׁמֹרִים לְכָלוֹ לְרִיכִים לְמַכּוֹי שְׁמֹרִים וְטַוּרִים מִחֲמַן וְשֹׁאֵר בְּכָל שְׁבֻעָה וְכָל מִלְאֲכִים וּמִשְׁקִים
סִיָּה מִלְאֲכִין דְּפַסְחָא לְכָלוֹ טַוּרִין • וּמִלְאֲכִין דְּטַטִּיר לֹון מִחֲמַן וְשֹׁאֵר גּוֹפִיֵה אִיבו נְטִיר מִיָּסֵה"ר לְתַחָא
וּנְשַׁמְחָא לְעִילָא וְאֲחַמֵּר בִּיב (סְהִילִים ד) לֹא יִגּוֹרֵךְ רַע בְּנִין דֵּהָ אֲחַעֲבִיד גּוֹפִיֵה קִדָּשׁ וּנְשַׁמְחִים קִדָּשׁ
קִדָּשִׁים וְאֲחַמֵּר בִּזְרָה רַעֵר (וִיקָדָה ג) וְכֵל זֶר לֹא יִכְלֵל קִדָּשׁ (בְּמַדְנִי ד) וְכֵל הַקֶּרֶב יוֹמֵת • פַּסַּח
דְּרֹעָא יִמְיָנָה דְּאֲבֵרֵהָ כִּסְף מְזוּקָה מִלְאֲכִין דְּעַרְבֵי בִיב עוֹפֶרֶת מִשְׁקֵר לִיב • כִּי מִלְאֲכִין דְּעַרְבֵי חֲמֵן אִוִּי
שֹׁאֵר כָּל שְׁבֻעָה בְּמִלְאֲכִין כֹּחַ מִשְׁקֵר חוֹתָמָא דְּמִלְכָא וְכִי מִלְאֲכִין דְּעַרְבֵי בְּטַפֵּה דִּילֵיב שׁוֹם תַּעֲרֻבַת כֹּחִילֹו
מִשְׁקֵר חוֹתָמָא דְּמִלְכָא דֹּא בְּדֹא תִלְיָא • רִאשׁ כְּשֵׁה דְּרֹעָא שְׁמֵאלָהּ דִּישַׁחֲקָה תַּמֵּן דִּינִי נַפְשָׁה
וְעַקְדָה דִּישַׁחֲקָה תַּמֵּן כֹּחַ דְּעַקִּיד לִיב אֲבֵרֵהָ קְשׁוֹרָה דְּתַפְלָה דִּיד דְּוִינָא דְּעַקְדָה דִּישַׁחֲקָה וְכֹחַ אִיבו
בְּרָא דְּאֲחַעֲקֵד בְּאֲבִיבֹו וְאֲחַעֲקֵר בִּיב לְמַעַבְדָּה עוֹבְדוֹתִי בְּאִוִּרִיָּתָא וּבְמִלְאֲכִין וְכֹחַ עַבְדִּי דְּאֲחַעֲקֵר תַּחַת
רְבִיב לְמַעַבְדָּה רַעֲוִתִיב אִיבו בְּאֲחֵר דְּבִרָא דְּמִלְכָא • מִטְטֵרֹון וְכֹחַ אֲנָה וְכֹחִילֹון בְּךָ דְּלִיָּוִין קְשִׁירִין
וְעַקְדִין בְּתַפְלִין תַּחַת רַעֲוִתָא דְּמִלְאֲכִין וּבִי"ג אֵע"ג דְּלֹאֲתָה עַבְדִּי לְמִלְאֲכִין מִלְכָא אֲנָה עַל כָּל מִמְנָן דְּשֹׁאֵר
עֲמִין מִלְכָא עַל כָּל מִלְאֲכִין מִלְכָא דְּשִׁדִּים וְכֵל מִשְׁרִיָּתִיָּה דְּחִלִין מִנְךָ מִלְאֲכִין גְּרִים דֹּא בְּנִין דְּלֹאֲתָה שְׂרַפְרָף
לְמִלְאֲכִין וְאֲנָה מִשְׁמַשׁ לְמִלְאֲכִין שְׂדִי דְּמִזְחָה לְכַר שׁוֹמֵר כְּפַתַּח יִדּוּד דְּאִיבו מִלְאֲכִין וְכִי אִיבו כִּד קוֹדֵשׁ
בְּרִיךְ הוּא נַחֲת לְשִׁלְטָאֵה עַל עֵץ כְּדַעַת טוֹב וְרַע דְּאִיבו טוֹב מִטְטֵרֹון רַע סְמָלָה שֶׁ מִלְכָא דְּשִׁדִּים •

שמואל כה ^כ בזכרין קדישין אחין (כביכול) נחת לדיירא עמכון כה"ד יעשו לי מקדש ושכנתי בתוכם
 ובעל לאתקנא לכו כנוונא דלעילא ושאריו עליהו שבעה עמני יקר שכינתי אזלא קמייכו
 שם יג כה"ד יו"י הולך לפניכם יומם • תלת אחין קדישין אולין בינייכו ומאן אימון משה ואהרן
 ומרים ובנותיהו יבזכותהו יבז לון קב"ה מתקן עלאין (וכא אחמר) כל יומיו דאחרן לא אעזו
 עמני יקר מישאל וכה אוקמוה (בגין) דאחרן דרועא ימינא דישראל כוח וחייתו
 במדבר כה דכתיב יושמע הכנעני מלך ערדוגו כי בא ישראל דרך האתרים וגו' • כב"ר דלחיל
 בלא דרועא וסמין גרמיה לכל אחר ודין וילחם דישראל וישב ממנו שבי בגין דהו
 בלא דרועא ימינא (ועל דא אטעריכו ישראל למדבר דר עליה כה"ד יודר ישראל דר
 לכו ויאמר אס נתן תתן וגו') • ת"ח אחרן דרועא ימינא דגופא כוח ועל דא כתיב מוליד
 לימין משה זרעו הפארתו ומאן חיכו אחרן • וילך משה מאי וילך לאן הלך אלא וילך
 כגופא בלא דרועא כד"א יולכו בלא כח לפני רודף דהא מית אחרן דרועא ימינא ובעל
 לאסתלקא גופא • (כל יומיו דמשה שמשא כהיר בעלמא) כל יומיו דמשה אכלו ישראל
 לחם מן השמים כיון דאתא יבועה מה כתיב יושבות המן ממחרת וגו' • ויאכלו מעבור
 הארץ ממחרת כפסח מה בין האי להאי אלא דא מלעילא ודא לתתא (מכאן אוליפנא)
 כל זמנא דמשה אשתכח גופא דשמשא שליט ונהיר לעלמא כיון דאסתלק משה אשתכש
 שמואל לג גופא דשמשא ונפיק גופא דסיכרא • כתיב יאס אין פניך כולבים אל תעלנו מזה וצמח
 יודע אפוא וגו' כהי אוליפנא כיון דאמר קב"ה למשה הנה מלאכי ילך לפניך • אמר
 משה ומה ^א קסטיפא דשמשא דיתכניס וידבר סיכרא גופא דסיכרא לא בעינא • אס
 אין פניך כולבים • גופא דשמשא בעינא ולא דסיכרא כדון גופא דשמשא אתנהיר
 ואתעביד משה כנוונא דגופא דשמשא קמייכו דישראל כיון דאשתכש משה אשתכש
 שמשא ואתנהיר סיכרא וכוה יבועה משמשא לנהירא דסיכרא • ווי לכהו כסופא •
ויאמר אליהם בן מאח ועשרים שנה וגו' • היינו דא"ר אלעזר ארבעין שנין נהיר שמשא
 לון ישראל ואשתכש לסוף ארבעין שנין ונהיר סיכרא אר"ש ודאי כהי הוא
 יג היינו דכתיב יו"ש כספה בלא משפט וכה אשתערו חברייה ואין מוקים ליה לקרא אכל על
 משה יזה דאשתערו חברייה כלא הוא אטעריך לעלמא לגלחא (ס"א לתועלתא דב"נ) לב"ר דיתכש
 לא מטון יומיו • ת"ח וכה אחרת דכל רוחין דנפקין מלעילא דכר ונוקבא נפקי
 עד יין • ולזמנין תפוק נשמחא דנוקבא עד לא נפקת דכר דהו בר זוגה וכל זמנין
 ומתפר ^א מטא זמניה לאזדווגא כהדי מוקבא ואחי אחרא ואשתכש כהדי כיון דמטא
 דדבורא לה ^א אזדווגא כד אשתר דק בעלמא למפקד על חובי עלמא כניש ליה להאי אחרא
 זמנא דהאי לה • ואחי אחרא ונטיל לה • ועל דא קשין זוגין קמי קב"ה וכל דא בגין
 דנ"ח כסיב כהדי • ואע"ג דלא סרח כ"כ עובדיו בחטאים אשתכש כהווא זמנא עד לא
 דסרה דכורא עובדו • כי במשפט ועליה כתיב ויש כספה בלא משפט ואערע זיב דינא
 מטון יומיו דלא עביד • זמניה דאחרא ונסיב לה דהא ידידיה היא • א"ל ר"א ואמאי
 דלך בחובי בגין דמטא יתי אחרא ויהיב ליה • אמר ליה דא הוא תועלתא דכר
 יפריש לון קודשא בריך הוא • י"ו (ס"א יחמי) אשתכש בידא אחרא • ות"ח אי כהי
 ג"ז וטי"ו דעביד עמיה דלא ימ

לא כשרן עובדיו אע"ג דלילה היא הכיח אחתה לא אחדחי האי אחרא מקמי: ח"ח
 שאל מלכא בטל מלכו. (אמאי) בגין דעד לא מטא זמניה דדוד להאי דכא מלכו כוכ
 ודאי דדוד ואחי שאלו ונטיל ליה. כיון דמטא זמניה דדוד למירת דלילה כדן אחער לרק
 (מלכותא דלעילא) וכניש ליה לשאל בחובי ואחדחי מקמי דוד ואחא דוד ונטל דלילה.
 אמאי לא אחדי קב"ה לשאל ממלכו ולא ימות אלא טיבו עבד קוב"ה עמיס דכניש ליה
 במלכותא ולא יהמי עבדיה שליט עליה ונטיל מה דכח דלילה בקדמיתא. כך האי בגין
 כך צבי ב"ג למצבי רחמי קמי קוב"ה כד אודוא דלא יחדחי מקמי אחרא. כתיב
 י'ואמר יי' אלי רב לך אל תוסף דבר עלי וגו'. והא אוקימנא אמר ליה קב"ה למשה
 משכח תצבי לאחדשא (ס"א לאחדשא) עלמא חמית מן יומך שמשא פלח לסיכרא. חמית
 מן יומך דישלוט סיכרא בעוד דשמשא קיימא. אלא כן קרביו יומך למות קרא את
 יכושע יכניש שמשא וישלוט סיכרא ולא עוד אלא אי חנת תיעול לארעא יכניש
 סיכרא מקמך ולא ישלוט. ודאי שולטנותא דסיכרא מטא ולא תשלוט בעוד דחנת
 קיימא בעלמא. **קרא** את יכושע וגו'. ומאי קאמר הכן שוכב עם אבותיך וקם
 העם הזה וגו'. ולא ששכחנא דפקיד קב"ה ליכושע אלא למשה דאמר ליה למשה
 כל האי דכתיב. י'עוצני והפך את בריתי. ואחר חפי בו ביום הכוזב. ועתה כתבו
 לכם את השירה הזאת ולמדוה את בני ישראל שימם בפיכם. אי הכי מהו ואזנו אלא
 קרא אמר הכן שוכב עם אבותיך אמר ליה קב"ה למשה אע"ג דחנת שוכב עם אבהתך
 הא חנת קיימא תדיר לאנהרא לסיכרא כמה דשמשא דאף ע"ג דאתכניש לא אתכניש אלא
 לאנהרא לסיכרא וכדן אנהיר לסיכרא כד אתכניש ועל דא הכן שוכב לאנהרא ודא
 הוא ואזנו. וכדן *אתבשר יכושע לאתנהרא ועל דא כתיב הכן שוכב עם אבותיך **ס"א** אתבשר
 לאתנהרא ליכושע ודא הוא וט את יכושע וחוקהו. וט את יכושע כלכו לאתנהרא:
כי אתה תבא ולבשר תבוא מה בין האי להאי. אלא חד תבא לבשרא ליה דייטול לארעא
 ויחסיים בכו וחד תבוא לבשרא ליה שולטנותא על ישראל ואתבשר על קיומא דגמיות
 ואתבשר על שלטנו דישראל. ר' שמעון פתח *מכנף הארץ זמירות שמענו לבי ללדיק
 וגו' ווי לון לבי נשא לאינון דלא משגחין ולא משתדלין ביקרא דמאריהון ולא מסתכלין
 בקדושא עלאה לאתקדשא ביה עלמא למחוי קדישין בעלמא דחאי. מכנף הארץ דא
 *כסותא עלאה קדישא. זמירות שמענו כד"א *נותן זמירות בלילה זמירות חושבן
 דכנס' ישראל קמי קב"ה בלילה בגלותא בלילה בזמנא דאיהי אודמנא (דקב"ה) (ס"א אודווגא
 דשכיחא) ושכיחא לשבחא ליה לקב"ה (בלילה בזמנא דאיהי אודווגא) ומשתעשע עם
 דיקייא בנחא דעדן. ואימתי מפלות ליליא ואילך וכדן זמירות שמענו (בלילה)
 חושבן זמירות כד"א ללא חומור. וכתיב *זמיר ערלים יענה אתקרותא מאתרייהו
 כל אינון תקיפין דכא כד עייל ליליא כמה ערלים *גרדיני נימוסין שכיחין בעלמא
 אזלין ושייטין בעלמא לקטרגא מפלות ליליא ואילך אחער רוחא חדא ואעקא
 לכומו מאתרייהו ואעבר לון דלא ישלטון. זמירות שמענו חושבן דכנסת ישראל
 בליליא וכל דא למח לבי ללדיק לאודווגא בזווגא חדא (לקדושה) דקדושה בריך הוא
 ולאחקדשא

דברים ג

ס"א

ס"א אתבשר

ישעיה ד

ר"א ח קמב

איוב ל

ויקרא כ

ישעיה כ

א ברחמי לעיל

כחם מקומות

ולא תקדש בקדושה חדא. ואומר רי לי רי לי דא כוא רחא עלאה דא כוא רוח קדישא
 אבל אוי לי על דרא ועל עלמא. צוגדים בגדו דכלכו משקב ביה. משקב צכו בגרמייו
 ולא די דמשקב בגרמייו (ממש) אלא אינון בנין דלולידו מתשקבן בכהוא שקרא דילכו
 ואשתכחו פנימין לעילא ותתא כיון דאשתכל ישיעיו בכהא כיש לאינון דחלין חטא
 ואילוף לון ארח קדישא לאתקדשא בקדושה דמלכא ולאשתכחא בנייכו קדישין. כיון
 דאתקדשו אלין אינון בנין דלולידו אקרן על שמים. הכ"ד יכהנא אנכי והילדים אשר
 נתן לי יי לאותות ולמופתים בישראל דפרישן משאר עמין. ד"א מכנף הארץ ומירות
 שמענו בשעתא דעאלו ישראל לרעא וארון קיימא קדישא קמייו שמעו ישראל דמסערא
 חד דארעא תושבחן וחדווקל מזמרי עלאי דמזמרי בארעא כדין לבי לדיק תושבחא
 דמשה כוכ בכהיא שעתא דבכל אחר דארון כוכ שארי בארעא כוכ שמעי קלא דאמרי
 ד' ואתה הכורה אשר שם משה לפני בני ישראל אבל אוי לי דבוגדים בגדו דזמין ישראל
 לשקרא בקב"ה ולאשתקרא מארעא זמנא חדא ובנין דאתאחדו בינייכו שקרא דלכו
 יתקרון זמנא תנינא עד דישתליס חובייכו בארעא אחרא: *לקוח את ספר הכורה
 הזה וגו' . הא אוקימנא מלי. אליכס. אליך. אל. אליכו. דאמר ר' אבא אמר ר'
 יכורח מאי דכתיב יי במקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. אדמת קדש
 ודאי דכיינו ארץ החיים. אשר אתה עומד עליו. עליו ודאי כיינו בקדמיא וכו' לבתר
 תאנא אמר רבי יוסי כתיב ויהי שם כך לעד. לעד ודאי דיסביר סבדוחא.

ישיעיו

דברים

ה קהל דא
 אומר נוכח
 הם שמע
 שעות

תלתא אינון דקיימו בסבדוחא לאסבדא ואלין אינון. באר דיחאק. גורל. ואבנא
 דשוי יבשע. ודא שירתא סבדוחא יתיר מכלא. אמר רבי יחאק אי הכי ארבע
 אינון. אמר ליה ודאי אבל גורל לא כתיב ביה סבדוחא. באר דיחאק מנלן דכתיב
 צעבור תהי לי לעד וגו' גורל דכתיב יעל פי בגורל תחלק נחלתו דכוכ אמר דא ליכוד
 ודא לבינימין וכן לכלכו. אבנא דיבשע דכתיב יכהנא האבן הזאת תהיה בנו לעד
 וככא ויהי שם כך לעד וכתיב וענתה הסירה הזאת לפני לעד. היא ודאי אסבדית
 צכו בישראל. תאנא א"ר אלעזר מאי דכתיב וידבר משה וגו'. את דברי הסירה הזאת
 עד תומם. הכא אית לאשתכלא מכו את דברי את הסירה הזאת מצעי ליה ומכו עד תומם
 אלא הכי תאנא צרא דמתיתין כל אינון מלי דאמר משה * כלכו מתגלפי בשמא דקב"ה
 וכל אינון מלין כוו אחיין וסלקין ומתתין ומתגלפין תמן וכל מלה ומלה כוכ אחיין קמי
 משה לאתגלפא על ידיו וקיימא קמיס. וכיינו דכתיב עד תומם. ר' אבא אמר את
 דברי הסירה הזאת שיר הזאת מצעי ליה. מאי קא רמיזא אלא שירתא דקב"ה אמר
 כד"א שיר הסירים אשר לשלמה. מלכא דשלמא כלל דיליכ וכו' אוקימנא מלי (דמיא כתיב)
 ימזמור שיר ליום השבת ליום השבת ממש. שיר דקב"ה אמר (שיר הסירים אשר
 לשלמה שיר דקב"ה אמר. וככא את דברי הסירה הזאת. שיר דקב"ה אמר) אלא
 הכא אית לאשתכלא הכס שיר וככא שיר דא דכר ודא נוקבא. וכו' תנין כל נביאי
 פלכו לגבי משה כקוף בעימיו דבי נשא ואינון אמרו שיר ומשה אמר שיר. (ומנלן
 דכ"א נוקבא הוא דכתיב וענתה הסירה וגו') משה כוכ ליה למימר שיר ואינון שיר
 אלא

צעבור
 כד
 יבשע

א כול נחלקי
 צ' קב"ה וכל
 סבדח
 כול
 שמוח של
 קב"ה:

חגים

אלה דא היא רזא דמלכ משע נגדמיכ לא קאמר דא אלא לישראל • אל ריש לאו הכי
אלא משע ודאי מהכא אשתמודע דאיכו דדרגא עלאה יתיר מכלא • משע סליק מתחת
לעילא ואינון נחתי מעילא לתתא • הוא סליק מתחת לעילא כמח דתינין מעלין בקדש
ואין מורדין • משע סליק מתחת לעילא דאמר שירא תושבחתא דמטרוניתא דאיכי משבחת
למלכא • ומשע בכלא (ס"א במלכא) אחאחד • ואינון נחתי מעילא לתתא דאמרו שיר דכוא
שבחא דמשבח מלכא למטרוניתא ואינון במטרוניתא אחאחדו ועל דא בכהי אשתמודע
שבחא דמשבח יתיר מכלכו וסיינו דכתי' ילאו יסיר משע ובני ישראל את השירה הזאת ליי •
שירה דמטרוניתא למאן ליי • ובג"כ וכתוב משע את דברי השירה הזאת • וענתה
השירה הזאת :

וענתה השירה הזאת • וענו הדברים האלה מבני ליה • אלא רזא דמלכ כמח דאוקימנא איז כ
דכתיב יוארץ מתקוממה לו ומשע בכלא אשכחל • ועל דא אמר שירא בגין
לאתאחדא מלין באתר דא למכוו עלייכו דינא דכתיב וענתה השירה הזאת לפניו •
ולמה דכתיב כי ידעתי את יארו וכתיב כי ידעתי אחרי מותי וגו' • וכד תעבדו דא מיד
וענתה השירה הזאת לפניו לעד • ת"ח כתיב יגלו שמים עונו ולא יתיר אבל וארץ
מתקוממה לו • בכהי דינא אשתעביד למאן דאשתעביד • כתיב יידבר דוד ליי את דברי
השירה הזאת • השתא תושבחתא דדוד הוא בגין דאמר שירא מתחת לעילא וזכר
לכהי דרגא ולא אמר האי שירא אלא בסוף יומיו דכור בשלימו יתיר מהאי שירא כמח
דתינין אל תאמן בעלמך עד יום מותך • וככא אמאי זכר דוד למימר שירתא מתחת
לעילא בסוף יומיו דכור בתייתא מכל סטרוי דכתיב ביום הלל יי אותו מכך כל אויביו •
אר"ש שירתא מעילא מכלא מאי היא • כמח דתינין ברוח דמתני' במלין ובעובדא הכי
*נמי מתחת לעילא ומעילא לתתא • ולבתר לכונא בלבא ולקשרא כלל בחד קשרא • ס"א הוא
מנאן ממשח • בקדמייתא מתחת לעילא יכי שם יי אקרא • מאי אקרא כמח דכתיב ויקרא
אל משח דא שכינתא • לבתר ככו גדל לאלהיו דא מלכא עלאה • לבתר נחית דדרגוי
מעילא לתתא דכתיב לדיק וישר • לבתר קשיר קשרא דמכימותא ואמר הוא ודא הוא
קשרא לכלא • בג"כ בעי בר נש לסדרא שבחא דמאריה כהאי גוונא • בקדמייתא מתחת
לעילא לסלקא יקרא דמאריה לאתר דסקוי דעמיקא *דבירא נגיד ונפיק • לבתר (נגיד) ע
לאמשכא מעילא לתתא מהכא סקוי דנחלא לכל דרגא ודרגא עד דרגא בתרא
לאמשכא ברכאן לכלא מעילא לתתא • לבתר בעי לקשרא קשרא בכלא קשרא דמכימותא
ודא הוא ב"ר דאוקיר לשמא דמריה ליחדא שמא קדישא • ועל דא כתיב יכי מכבדי
אכבד • כי מכבדי לעלמא דא • אכבד בעלמא דאתי • ובזי יקלו מאי ובזי יקלו • דא
הוא מאן דלא ידע ליחדא שמא קדישא ולקשרא קשרא דמכימותא ולאמשכא ברכאן
לאחר דאטריך ולאוקיר שמא דמאריה • וכל מאן דלא ידע לאוקיר שמא דמאריה
טב ליה דלא אברי • א"ר יחזק • ובזי יקלו מאן דלא ידע לאוקיר למאריה ולא
אחכוון באמן דתינין גדול בעונה אמן יוחר מן המצרך והא אוקימנא קמיה דר"ש
דאמן משיך ברכאן ממבועא למלכא וממלכא למטרוניתא (דא כי) • * ובאלתון
גליפן דרבי אלעזר מאל"ף למ"ם וממ"ם למ"ן • כיון דמטו ברכאן למן מחמן נגדין

ושקון

א באותיות
ב תתקין שירא
ר' אלעזר
יחזק' איתיות
סקוד' יסד שם
סוד של אמן
כמטאר :

ונפקין ברכאן לעלאי ותחלי ומחפשי בכלל • וקלא נפיק אחשקיו משקיותא דברכין
 דאפיק פליא עבדא דמלכא קדישא • וכד ישראל לתחא משמרין לאתבא אמן לכונא
 לזייכו כמה דאטריך כמה פתחין דברכאן פתחין ליה לעילא • כמה טבאן משתבחין
 בכלכו עלמין • כמה חדו בכלל מאי אנר לכו לישראל דגרמין באי אנר לכו בעלמא דין
 ובעלמא דחיי • בעלמא דין בשעתא דעאקין לכו (לישראל) ומלן לנחא קמי מאריכון
 כי קלא מכרזא בכלכו עלמין פתחו שערים ויבוא גוי דריק שומר אמונים אל תקרי אמונים
 אלא אמונים • פתחו שערים כמה דישראל פתחין לכו תרעין דברכאן כך השתא פתחו
 שערים ותתקבל לנחאון מאינון דעאקין לכו • באי בעלמא דין • בעלמא דחיי מאי
 אנריכו דכד יפוק ב"י מאי עלמא דכוכ שומר לאתבא אמן • מאי שומר כלומר נטיר
 הכוא ברכא דאמר הכוא דמברך ומחכה ליה לאתבא אמן • כמה דאטריך • נשמחיה
 סלקא ומכריז קמיה פתחו שערים קמיה כמה דאייכו כוכ פתח תרעין כל יומא כד
 כוכ שומר אמונים • א"ר יוסי א"ר יודא מאי אמן • א"ר אבא בא אוקמוס כלל
 אמן אקרי מצוטא דככוא נחלא דנגיד אמן אקרי דכתיב ואהיה אלו אמן אל תקרי
 אמן אלא אמן קיומא דכלכו הכוא נחלא (ס"א טלא) דנגיד ונפיק אמן אקרי • דתניא
 הפסס מה ימן העולם ועד העולם עולם דלעילא עולם דלתחא אוף הכא אמן ואמן אמן דלעילא
 אמן דלתחא אמן קיומא דכלכו וכו' אוקימנא אמן באינון אחוון • ר"ש אמר אלק
 עמיקא דבירא דכל ברכאן מתמן נבעין ונפקין ומשתבחין מ"ס פתוחה נכרא דנגיד
 ונפיק ואקרי מ"ס וכוא רוא דתנין מ"ס פתוחה מ"ס סמוכה כמה דאוקימנא לסרבה
 נ"א פשוטה הכתשר מן פשוטה כלל דתרין מנין • מן כפופה כלל דת' וא"י כלל דמן *כפופה
 (ס"א מס פתוחה כלל דתרין מנין מן פשוטה מן כפופה • מן פשוטה כלל דת' וא"י)
 בנ"כ כלל אקרי מן ואו מן וברזא דמתניתא כבי תאנא ו' דכר' פשוטה כלל דכר
 ומקבא • מן כפופה כלל דפשוטה היא • ובספרא דרב המנונא סבא מס דככא היא
 נוטריקון מ"ל ובינו אמן אמ"ן נוטריקון א"ל מ"ל נ"אמן כלל דכלא ושפיר כוא וכו'
 אחר • תאנא כל מאן דשמע ברכא מהכוא דמברך ולא אחכוון באמן עליה נאמר ובזוי
 מלאכי א יקלו כד"א ללכס הכהנים בזוי שמי מאי עוגשיה כמה דלא פתח ברכאן לעילא כך לא
 פתחין ליה ולא עוד אלא כד נפיק מאי עלמא מכריזי קמיה ואמרי טרוקו גלי קמיה
 דפלגיא ולא ליעול ולא תקבלון ליה ווי ליה ווי נשמחיה • תאנא חייבי דגיהנס כלכו
 סלקי במדודין ידיען וכמה פתחין אית ליה לגיהנס וכלכו פתחין לקבל פתחין דגן
 עדן ובשעתא דאפקי לאינון חייביא דקבילו עוגשיהו אינון פתחי פתחין ושוין
 (ס"א ושאבין) לון לבר • וכלכו פתחין בשמכן אקרון לקבליהון דפתחין דגן עדן וכל
 פתחא ופתחא אקרי שמא לקבלי הכוא פתחא דגיהנס ואשתמודען פתחין לקבליהון
 פתחין אינון פתחין דג"ע • גיהנס אית מדורא בתראח תתא דכלכו • וכווא מדורא
 איוני • כוי מדורא על מדורא ואקרי ארץ עיפסה מכו עיפסה כד"א רבוע יריה כפול
 שמוס יכח ומתרגמינן מרובע יריה עיף אוף הכא עיפסה כלומר כפול וכווא אקרי
 שאל תחתית שאל כוא מדורא חד תחתית כוא מדורא תתא וזנין כך
 אקרי ארץ עיפסה תחתית ואקרי אבדון • וע"ד כתיב (משלי כז) שאל ואבדון וכלכו
 מדורין לא אכפלו וכלכו לא עייפין בר עכאי • ותאנא מאן דנחית לאבדון

דאקרי תחתית לא סליק לעלמין וסהא חקרי גבר דאשתאי ואתאביד מכלהו עלמין .
 ותאנא להסא חתר נחתין להסכו גברי דמבאי לאהבא חמן ועל חמן סגיאין דאחאבידו
 מניה דלא חשיב לכו דיינין ליה בניהסם ונחתין ליה בהסא מדורא תתאסדלית בה פתחא
 ותאחביד ולא סליק מניה לעלמין וע"ד כתיב יכלה עין וילך כן יורד שאל לא יעלה . ולא
 ובה כתיב ימבטן שאל שועתי שמעת וגו' . וכתיב ימוריד שאל ויעל אלא הכא שאל הכס
 תחתית . ואוקימנא הא דאחדר ביה הא דלא אחדר ביה . א"ר יוסי מנאי דכתיב יכי שמים
 רעות עשה עמי אחי עזבו מקור מים חיים לחזוב להם בארות וגו' . אחי עזבו מקור
 מים חיים דא הוא דלא בעי לקדשא שמה דקב"ה בחמן . מנאי עושה . כתיב לחזוב להם
 בארות בארות נשברי' דנחתין לגיכסם דרגא בחר דרגא עד דנחתין לאבדון דאקרי תחתית .
 ואי אחי קדיש שמה דקב"ה לכוונא בחמן כדקא יאות סליק דרגא בחר דרגא לאתעדנא
 מהסא עלמא דאחי דנגיד דתיר ולא פסיק בה"ד יאמונים מנאי יי' ומשלים על יתר עושה
 גאוחי תאנא שירא משיך ברכאן מעילא לתתא עד דישתכחון ברכאן בכלהו עלמין . (א"ר
 יוסי זמנין אינון ישראל למימר שירתא שלימתא שירא דכליל כל שאר שירין בה"ד יאמרתם
 ביום ההוא כודו ליי' קראו בשמו הודיעו בעמי' עלילותיו) א"ר אלעזר זמנין אינון ישראל
 למימר שירתא מתתא לעילא ומעילא לתתא ולקשרא קשרא דמסימנותא דכתיב יאז יסיר
 ישראל את השירה הזאת אז שר לא נאמר אלא אז יסיר וכן כלבהו כהאי גוונא . את השירה
 הזאת מתתא לעילא . עלי באר ענו לה . עלי באר כלומר סק לאתריך לאתחדא דבעליך
 דא הוא מתתא לעילא ולבתר מעילא לתתא (דכא עד כשתא בגלותא אשתכחת עונא)
 באר חפרוה שרים דאולידו לה אבא ואימא (לעילא) . כרוה נדיבי העם . חלין אבהן
 דאקרון נדיבי עמים . כרוה אתר לאודווגא בה מלכא דברין ובמה הוא זוגא . במחוקק
 דא יסוד . במשענותא דא נח וכו' הא מעילא לתתא . וממדבר מתנה . וממתנה
 נחילא ומנחילא במותא הא קשורא שלימתא קשורא דמסימנותא קשורא קיימא דכלא ביה .
 א"ר יוסי זמנין ישראל למימר שירתא שלימתא שירתא דכליל כל שאר שירין בה"ד
 ואמרתם ביום ההוא כודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו בהסא זמנא כתיב
 יוכיח יי' למלך על כל הארץ ביום ההוא יוכיח יי' אחד ושמו אחד . וכתיב יאז ימלא
 שחק פינו ולשונינו רנה . אז יאמרו בנוים הגדיל יי' לעשות עם אלה . בילאי יילאי :

הכלים לא

ישעים יי'

ממדבר כה

זכריה יד

הכלים קט

פרשת האזינו השמים

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי . רבי יהודה פתח פתחתיהי למי לדודי שיר ס
 ודודי חמק עבר וגו' . בקשתיכו ולא מלאתיכו קראתיכו ולא עניי . מה כתיב לעילא
 למי ישנה ולבי ער וגו' . למי ישנה אמרה כנסת ישראל . למי ישנה מפקדי אורייתא
 בזמנא דאולגא במדברא . ולבי ער לאעלא לארעא למעבד להו (ימוסין) דכא כל פקודי
 אורייתא בארעא משתכחין . קול דודי דופק דא משא דאוכח לכו לישראל בכמה ויטחין
 בכמה

דברים ט
שם
שיר ה
דברים ז
שם יד טז ד
שם כו טז
שיר ה טז

דברים לו

יחזקאל ט

ישעיה ח

א אבות בבל
דברים ממונים
על העולם

שיר ג

פסלים קל

שיר ח

בכמה קטטין דכתיב אלה הדברים וגו' ממרים הייתם וגו' . יוצורב הקפתם וגו' .
ה"ד ידופק ועכ"ד דמשה אוכה לכו לישראל . ברחמימותא כוו כל מלוי דכתיב י"ב עס
קדוש אתם ליי' אלהיך וכך בחר יי' אלהיך להיות לו לעם וגו' . יבנים אתם ליי' אלהיכם
י"א אתם הדברים ביי' ועל דא י"א שמעת בקול יי' אלהיך . י"ב מאלכנת יי' אתכם ה"ד
יפתחי לי אחותי רעיתי מאי כתיב יקמתי אני לפתוח לדודי אמרו ישראל בעוד דהוינן
זמנין למיעל לארעא ולקבלא אינון פקודי אורייתא על ידוי דמשה מה כתיב דודי חמק
עבר דכתיב י"א משה עבד יי' . בקשתיכו ולא מאלכתיכו דכתיב ולא קם נביא עוד
בישראל כמשה . קראתי ולא ענני דלא כהו דרר כדרר דמשה דקב"ה שמע לקליכון ועבד
לכו כסין וימוסין כמה דעבד על ידוי . רבי יצחק אמר קמתי אני לפתוח לדודי דא
קב"ה ביומוי דמשה דכל יומוי לא בעא מלאכא וסליחא לדברא עמיס דכתיב אס דין
פיך הולכים וגו' . זכא חולקים דמשה דקב"ה אסתכס לרעותי . דודי חמק עבר
ביומוי דיהושע דכתיב לא כי אני שר זכא יי' ח"ה משה כהו שמע קלא קדישא דמלאכא
עלאה ולא אזדעזע וי"ש מלאכא דלא בעא (ולא קבלי') בחר דכתיב מה כתיב יי' אמר
לא כי אני שר זכא יי' . וכתיב ויפול יחזקאל על פניו ארצה . עתה באתי ביומוי דמשה דבך
אחינא ולא קבלי' ביה שעתא ידעו ישראל שבחא דמשה בכהו זמנא בעו ישראל לקב"ה
ולא אזדמן לכו הכי ביומוי דמשה ה"ד בקשתיכו ולא מאלכתיכו וגומר .

האזינו

השמים ואדברה . רבי חייא אמר זכא חולקים דמשה יתיר מכל נביאי
עלמא . ת"ח כתיב י"שמעו שמים והאזינו ארץ כי יי' דבר . שמעו שמים
ישעיה דכוכ יתיר רחוקא ממלאכא . כתיב שמעו שמים . משה דכוכ יתיר קריב למלאכא
כתיב האזינו השמים . תלכא בכהו זמנא דאמר ישיביו שמעו שמים והאזינו ארץ כמה
גרדיני טהירין אזדמנו לתברא רישיה . נפקא קלא ואמר מאן הוא דין דבעי לארעשא
עלמין עד דפתח ואמר לאו אנא ולא דידא אלא כי יי' דבר ולא אנא . במשה מה כתיב
האזינו השמים ואדברה אנא ולא אחרא ואדברה בלא דחילו . ותשמע הארץ אמרי פי
ולא מאחרא . זכא חולקים . א"ר אנא באתון גליפן דר' אלעזר . האזינו השמים
ואדברה ותשמע הארץ הכא אתרמינן שמא קדישא עלאה . ר' יוסי אמר תומה בין משה
לישיביו משה אמר האזינו השמים שמים עילאין אינון דאשתמודען דאקרון שמא
דקב"ה . ותשמע הארץ ארץ עילא' הכיא דאשתמודע' ואיבי ארץ חיי' . בישע' כתיב שמעו
שמים ולא השמים . האזינו ארץ ולא הארץ ואינון שמים וארץ תתאין . ועס כל דא
בעו לאענשא ליה עד דאמר . כי יי' דבר ולא אנא . ומשה אמר כולי האי דכתיב
האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי . רבי יצחק פתח י"א כפתוח בעניי היער
וגו' . זכא חולקין דישראל מכל עמין עכו"ם דהא כל שאר עמין אחייביכו לרברבן
ממין בשלטותא עליהו . וישראל קדישין זכא חולקין בעלמא דין ובעלמא דחיי דלא
יסב לון קב"ה לא למלאכא ולא לשליטא אחרא אלא הוא אחיד לון לחולקים ה"ד כי
פסלים קל חלק יי' עמו . וכתיב י"ב יעקב בחר לו יי' . כפתוח בעניי היער מה תפוח מתפרשא
בגומי על כל שאר חילי חקלא קב"ה מתפרש ואחרשים על כל חילין עלאין ותתאין
בג"ר יי' זכאות שמו אות הוא בכל חילא דעילא . ת"ח קב"ה כפתוח דלית ביה תלת
גוויין . כ"י כשונא מאן שונא . א"ר אבא שונא סוגה סתם שונא דאחילא בשית
טרפי . שונא דא גוויא חוור וסומק וכלא הוא תרין גוויי סומק וחורר הכי כ"י .
שיר ח קב"ה כפתוח כ"י כשונא . דכתיב אמר כ"י י"א תחת הכפתוח עוררה' . תחת הכפתוח
באן

באן אחר האל אלן אבכתין דאמין . ר' יוסי אמר דא' וצלא . ר' אבא אמר כלא
 שפיר אלא אלן אבין דקאמין אלן אינון ג' גווי דמתחברין בחפוח . ר' ינחא אמר באן
 אחר אהכלילת כ"י בשושנה . באינון נשיקין דרמימותא דאחדנא במלכא עלאה נטלא
 תרי שושנים כד"א פפתותיו שושנים ובג"כ אמר כ"י ייסקין מנשיקות פיהו (כד"א
 יועל פיך יסק כל עמי) בגין דאחכלילת בשושנים בתרי שפון דיליה . ר' יודא אמר
 קב"ב שמים אקרי . ובגין דאקרי שמים כל אינון רקיעין דאחכלילן בשמא דא *כד
 מהחברין כחדא אקרו שמים ואקרו שמא דקב"ב . מאן אנון רקיעין שבעה אינון כמה
 דהינון . וילון . רקיע . שחקים . צול . מעון . מכון . ערבות . ובאגדתא דבי רב
 הממונא סבא הכי הנין . ר' ינחא אמר הכי ברייתא דבי רב הממונא סבא הכי וסגיאין
 אינון בכל הכי גווי . כמה דהינון אר"ש תנין באינון ברייתא *דלגבי דכל הכי שבעין
 כתרין דמלכא . לקבליהון שוויין ז' רקיעין וז' ככביא דרבעין ואזלין וקרי לון שמכן
 בשמכן . ואע"ג דשוויין כלכו כסאי דרקיעין דשבעה ככביא . שבתאי . זרק . מאדים .
 חמה . מוגה . כוכב . לבנה . ושון אלן לקביל אלן בכסויא דמלין . לגבי אינון דכתיב
 ייעמדו נא ויושיעוך כוכבי שמים החוצים בככבים כלכו מלין מתכסיין ואע"ג דלאו
 אורחי דאורייתא ואנן בתר אורחין דאורייתא קא אזלין כמה דכתיב ויורקא לכן שמות
 כשמות אשר קרא לכן אביו . כמה דמליל קב"ב אזלין ובכדיא אזלין כמה דכתיב ויכלבת
 בדרכיו . אמר רבי יוסי פשוטין מלין אלן לגבי חברייא ואשתמודען מלי בכו ואע"ג
 דאחכסיין . אל וכו' חנן כמה דא"ר יודא א"ר חייא לקמן וכו' אוליפנא מאינון
 ברייתא דתנא ביומיו דשלמה מלכא קיימא סיכרא באשלמותא ובאחרין סגיאין
 אשתמודעלן מלי דאינון ברייתא . אר"ש ארומית ידי צלו לקדישא עלאה דמלין אלן
 אחגילאו על ידי בכהא עלמא כמה דאחכסיוו בלבאי . וליא חן באינון ארחין דאינון
 ברייתא אורחי דאורייתא נקטיין . תאנא א"ר יודא מאן לך רב בחכמתא כדוד מלכא
 ושלמה מלכא בריב בכהא כתר דאשתמודע בברייתא אלן . וסיכרא קרייא דוד מלכא
 זרק דכא דיליה הוא דכתיב פתחו לי שערי זרק אבא בס אודה יס . שלמה מלכא
 הכי נמי ואיכו אחקרי זרק . ושמשא דאחקרי בברייתא ברית איכו אקרי משפט ואינון
 כרסי יקרא דמלכא דכתיב זרק ומשפט מכון כסאך . זרק וזרק הכי נמי בחד דרגא
 כו . תאנא ז' כתרין אוקמוס תשעא אקרין ואפי' באינון ברייתא שבעה רקיעין אינון
 תשעא כו . אר"ש עד אימתי יקרון חברייא בכו מלין . הא חן בחר קב"ב אזלין
 ואק דעי מלין וכו' אחגלי על ידן מלכ דא מה דלא אחגלי לקדמאי . מכאן ולהלאה
 כל אינון מלין וכל אינון ברייתא סליקו לכו לאינון דלא עאלו ונפקו ובגווייהון בניהון
 אחין לשאלא . וכד ישאלון . וימרון חברייא ווי לדרא דר"ש בן יוחאי אסתליק מניה .
 אבל ת"ס מכאן ולהלאה לא יבא דרא כדרא דא . ולא אורייתא אחגלי על חברייא .
 ת"ס דרא בתראא דנפקו ממזרים ידעו כלא . דכא משא גלי לון כל אינון מ' שין
 דסו במדברא כמה דאמינא . תאנא א"ר ינחא ואף משא לא גלי דא אלא בכהא
 יומא דכוכ סליק מן עלמא דכתיב יבן מאה ועשרים שנה אכזי היום
 בכהא יומא ממס ועכ"ד לא אמר עד דיכבו ליכ רשותא . דכתיב ועתה
 כתבו לכם את הסירה הזאת . וכד גלי לא אמר האניו ישראל אלא האניו
 השמים . א"ר יוסי כתיב את הסירה וכי סירה אקרי . א"ר ינחא שירא ודאי מה

שירם אהמשכא ברוח הקדש מעילא לתתא אוף כדי מלין אלין אהמשכן ברוח הקדש מעילא לתתא • ובג"כ אמר משה שירם • ת"ח כולי האי אמר משה וקרא לעלאין עד לא יימא מלך דכתיב האזינו בשמים • יערוף כמטר וגו' וכל כך למא משום כי שם י"י אקרא עד דיימא מלך ארעיש כלבו עלמין • תאנא דכדיא שעתא דאמר משה האזינו בשמים ואדברא אחרנישו עלמין • נפק קלא ואמר משה אמאי את מרעיש עלמא בלא את בריה דבר נש ובגידך אחרניש עלמא • פתח ואמר כי שם י"י אקרא • דכדיא שעתא אשתחקו ואליהו מלוי : (כאן סיד ח"ר כשהלם רשב"י וגו' עיין בסוף הספר)

האדרא זוטא קדישא

תאנא דכדא יומא דר"ש צעא לאסתלקא מן עלמא וכוה מסדר מילוי אהכנשו

חבריא לבי ר"ש וכוו קמים רבי אלעזר בריה ורבי אבא ושאר חברייה וכוה

מליא ביתא • זקיף עיניו ר"ש וחמא דאחמלי ביתא • בכך ר"ש ואמר בזמנא אחרא כד

כוינא צדי מרעי כוה רבי פנחס בן יאיר קמאי ועד דברירנא דוכתאי * אוריכו לי

עד השעה ^{א ב} וכד תבגא אסחר אשא מקמאי ומעלמין לא תתפסק ולא כוה עאל בר נש

אלא ברשותא וסשתא חמינא דאשתפסק וכוה אהמלי ביתא • עד דכוו יחבי פתח עיניו

ר"ש וחמא מה דחמא ואסחר אשא בביתא נפקו כלכו ואשתארו רבי אלעזר בריה ורבי

אבא ושאר חבריא יתבו אבראי • אר"ש לרבי אלעזר בריה פוק חזי אי הכא רבי יאחק

דאנא מערבנא ליה אימא ליה דיסדר מלוי ויחיב לגבאי וזאח חולקיה • קס ר"ש ויחיב

וחייך וחדא אמר אן אינון חברייה • קס רבי אלעזר ואעיל לון • יתבו קמייה זקיף ידיו ר"ש

ומלוי ללותא וכוה חדי ואמר אינון חברייה דאשתארו צדי אדרא יודמנן כהא • נפקו

כלכו ואשתארו רבי אלעזר בריה ורבי אבא ורבי יבדא ורבי יוסי ורבי חייא • אדכי

עאל רבי יאחק א"ל ר"ש כמה יאות חולקך כמה חידו צעי לאתוספא לך דכאי יומא

יחיב רבי אבא בחר כחפוי ורבי אלעזר קמייה • אר"ש הא כשתא ^ב שעתא דרעותא

שעת ראו : כוא ואנא בעינא למיעל בלא כסופא לעלמא דלתי • וכוה מילין קדישין דלא גליאן

עד כשתא בעינא לגלאה קמי שכינתא דלא יימרון דכא בגרעותא אסתלקנא מעלמא

ועד כען טמירן כוו בלבאי למיעל בכו לעלמא דלתי וכך אסדרנא לכו רבי אבא

יכתוב ורבי אלעזר ברי ילעי ושאר חברייה ירחשון בלבייכו קס רבי אבא מבחר

כחפוי ויחיב רבי אלעזר בריה קמייה א"ל קוס ברי דכא אחרא יחיב דכדא אחר

הכלם קס רבי אלעזר • אשתפס ר"ש ויחיב פתח ואמר ללא המתים יללו יי וכל כל

יורדי דומה לא המתים יללו יי ככי כוא ודאי אינון דאקרון מתים • דכא

קב"כ חי אקרי וכוה שארי צין אינון דאקרון חיים ולא עם אינון דאקרון מתים •

וסופיה דקרא כתיב ולא כל יורדי דומה וכל אינון דנחתין לדומה בגינס ישתארו •

שאני אינון דאקרון חיים דכא קב"כ צעי ביקריהן • אר"ש כמה שניא שעתא

דא מאדרא • דבאדרא אדומן קב"ה ורמיו • והשתא הא קב"ה כח ואתי עס אינון
 לדיקייא דגנחא דעדן מכ דלא אערעו באדרא • וקב"ה בעי ביקריהון לדיקייא יתיר
 מיקרא דליה כמה דכתיב בירבעם דכוכ מקטר ומפלח לע"ג וקב"ה אוריד ליה וכיון
 דאשטי ידיה לקבלי דעדו נביאח אטייבש ידיה דכתיב יתיבש ידו וגו' • ועל דפלא לע"ג
 לא כתיב אלא על דאשטי ידיה לעדו נביאח • והשתא קב"ה בעי ביקרא דלין וכלכו אתאן
 עמי • אמר הא רב כמנחא סבא הכא וסחרניה ע' לדיקו גליפן בעיטרין מנכרין כל חד
 וחד מניכרא דיוא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין • והוא אתי למשמע בחדוותא
 אלין מלין דאנא אימא • עד דכוכ יתיב • אמר הא רבי פנחס בן יאיר הכא אתקינו
 דוכתיב אודעטו חכרייא דכוו תמן וקטו ויתבו בשיפולי ביתא • ורבי אלעזר ורבי אבא
 אשתארו קמיה (נ"א עמי) דר"ש • אר"ש באדרא אשתכחא דכל חכרייא כוו אמרי ואנא
 עמכון • השתא אימא אנא בלחודאי • וכלכו לייטין למלולי עלאין ותתאין • זכאח חולקי
 יומא דין • פתח ר"ש ואמר אמי לדודי ועלי תשוקתו • כל יומין דאתקטנא בראי
 עלמא בחד קטירא אתקטנא ביה בקב"ה ובג"כ השתא ועלי תשוקתו • דכוכ וכל
 סיעתא קדישא דליה אתו למשמע בחדוכ מלין סתימין ושכחא דעתיקא קדישא •
 סתימא דכל סתימין • פריש ואתפרש מכלא ולא פריש • דכא כלל ביה מתדבקן והוא
 מתדבק בכלל הוא כלא עתיקא דכל עתיקין סתימא דכל סתימין אתתקן ולא אתתקן •
 אתתקן בגין לקיימא כלא ולא אתתקן בגין דלא שכיח • כד אתתקן אפיך ע' נכורין
 דלכטין מניה מתקוני ואינון נכורין מניה מתנכרין ומתלכטין ואינון ומתפשטין לכל עיבר •
 כבזינא דמתפשטין מניה נכורין לכל עיבר • ואינון נכורין דמתפשטין כד יקרבו למנדע
 לון לא שכיח אלא בזינא בלחודאי כך הוא עתיקא קדישא (הוא) בזינא עלאה סתימא
 דכל סתימין • ולא שכיח בר אינון נכורין דמתפשטין דמתגליין ועמינן • ואינון אקרון שמא
 קדישא ובג"כ כלא חד ומא דאמרי חכרנא בספרי קדמאי דאינון דרגין דאתכריראו ועתיקא
 קדישא אתגלי בכו בכל חד וחד משום דאינון חקונין דעתיקא קדישא • לאו השתא עינדא
 להני מלין • דכא אמינא לון * באדרא קדישא • ואמינא מכ דלא ידענא הכי ועד השתא
 אכתיס בלבאי מלא • והשתא אנא בלחודאי אסבידנא קמי מלכא קדישא וכל בני זכאי
 קשט דאתו למשמע מלין אלין • **גורגרתא** דרישא חוורא לאו ביה שירותא
 וסיומא ² קולטרא דקטפוי אתפשט ואתכריר ומניה ירתון לדיקייא ד' מאח עלמין דכסופין
 לעלמא דאחי • מהאי קולטרא דקטפא דהיא גולגלתא חוורא נטיף טלא כל יומא
 להכא זעיר אנפין לאחר דאתקרי שמים וביה זמנין מוטייא לאחייא לזמנא דאחי
 דכתיב ויחן לך האלבים מטל השמים • ואתגלייא רישיה ומכחא זעיר אפיך נטיף
 לחקל תפוחין וכל חקל תפוחין נכורין מכחא טלא • האי עתיקא קדישא עמינן
 וגני • ותכמחא עלאה סתימאח ברהא גולגלתא משכחא ודאי בראי עתיקא לא
 אתגלייא אלא רישא בלחודאי בגין דאיכו רישא לכל רישא • חכמתא עלאה דאיכא
 רישא ב' סחים ואקרי מוחא עלאה • מוחא סתימא • מוחא דשכיך ושקיע • ולית
 דידע ליה בר איכו • **תלת** רישין אתגלפן דא לנו מן דא • ודא לעילא מן דא • רישא
 חדא חכמתא סתימאח דאתכסייא ולא מתפתחא וחכמתא דא סתימא' רישא לכל
 רישי דשאר חכמות • רישא * עלאה עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין • רישא דכל רישא
 רישא

א בחד' סקופ

אשכ' בו סיו

מת' סקופ

ספר' רש"י

ותכריר' לנח

סודי סודות

כתיב' לעיל

באדרא דידע

ע"ש

נראשית ס

ב קייסת

סדינון

סנפשא' ומאיר

מסד' שנים

האשט' וקיסט'

הוא מל' דיטק

וקיסוף :

נראשית קמא

רישא דלאו רישא ולא ידע ולא אחידע מכ דכוי ברישא דא דלא אחדצק בחכמתא לא
 בסוכלתא • ועל כאי אקרי צדקא לא מקומך • וסוכותא ראוה וכו' • ובגין כך עתיקא
 קדישא אקרי אין • דביס חלייא אין • וכל אינן שערי • וכל אינן ימין ממוחא סחימא
 נפקין (תליין) וכלאו "שעיען" (ס"א יתבין) בשקולא • ולא אחתא קדלא כלל כוא • בגין
 דכאי עתיקא קדישא בחד כוי • כלל בחידו ולא שניא מרחמי לעלמין בחלתא עשר מטיין
 דרחמין אשתכח • בגין דכאי חכמתא סחימא דביס מתפרש חלת זמנין לארבע ארבע •
 וכו' עתיקא כלי לון ושליט על כלל • חד ארחא דכיר בפלגותא דשערי דנפקי ממוחא
 מבני ד כוא ארחא דנכירין ביה דיקייה לעלמא דחיי דכחיז יוארה דיקים כאור נוכח וגו' •
 ישיש נח"ע"ד כחיז יואה תתענג על יי' • ומכאי ארחא מתכסין כל שאר ארחין דתליין בשיעור
 אנפין • כאי עתיקא סבא דסבין • כחרא עלאה לעילא דמתעטין ביה כל עטרין וכתריין •
 כ מתכסין כל בולגין מניס ומתלכטין (ומתסבין) וכו' כוא ² בולגא עלאה טמירא דלא
 רצ"ב פ"ג א' חידע • (וכל שאר בולגין מניס ומתלכטין) • *כאי עתיקא אשתכח בחלת
 רישין וכלגין בחד רישא • וכו' (י"א וכו') רישא עלאה לעילא לעילא ובגין דעתיקא
 קדישא אחרשים בחלת אוף כבי כל שאר בולגין דנכירין מניס כלגין בחלת • עוד עתיקא
 אחרשים בחרין • כלל דעתיקא בחרין כוא • כחרא עלאה דכל עלאין רישא דכל רישא •
 וכו' דכוי לעילא מן דא דלא חידע • כך כל שאר בולגין סחימין בחרין • עוד
 עתיקא קדישא אחרשים ואסתים בחד וכו' חד וכלל כוא חד כך כל שאר בולגין
 מתקדשין מתקשרין ומתכסין בחד ואינן חד • **בוצחא** דאחגלי בשתיקא קדישא רטון
 אקרי דכא רישא עלאה דא סחים לעילא דלא חידע פשיט ² טורא בסומא יאה
 דאחגלי במחא • ובגין דאיכו (י"א דכוא) רטון דכל רטון אחתקן במחא ואחגלייא
 בבוסטא (ס"א אחגליץ בפסיטא) כאי מחא אקרי רטון • וכד רטון דא אחגלייא • רטון
 דרטון אשתכח בכלכו לעלמין וכל ללותין דלחתא מתקבלין ומתכסין אנפין •
 וכל ברחמי אשתכח וכל דינין אחטמן ואחכפין בשבתא בשעתא דללותא דמנח
 דכוא טידן דכל דינין מתערין אחגלייא כאי מחא ואחכפין כל דינין ואשתכחו רחמין
 בכלכו לעלמין • ובגין אשתכח שבת בלא דינא לא לעילא ולא לחתא ואפילו השא דניכס
 אשתקע (ס"א אשתקד) באתריס ומיחין חייבא • ועל דא אחוסף נשמתא דחדו בשבתא
 זכעי צ"נ למחדי בחלת סעודתי דשבתא דכא כל מסימנותא וכל כלל דמסימנותא ביה
 אשתכח • זכעי צ"נ לסדרא פתורא ולמיכל **תלת** סעודתי דמסימנותא ולמחדי בכו •
 אמר רבי שמעון אסבדנא עלי לכל אלין דכא דכא מן יומא לא בטיילנא אלין ג' סעודתי
 ובגייסין לא אלטריכנא לחטמתא בשבתא ואפילו ביומי אחרני לא אלטריכנא כ"ש בשבתא
 דמאן דזי בכו זכי למסימנותא שלימתא • חד סעודתא דמטרימתא • וחד סעודתא
 דמלכא קדישא וחד סעודתא דעתיקא קדישא סחימא דכל סחימין וכו' כוא עלמא
 יזכי בכו לאלין • כאי רטון כד אחגלייא כל דינין אחכפין משולגין סחוקא דעתיקא
 קדישא אחתקן בחקנא חד כלל דכל חקונין וביא חכמא עלאה • סחימא כלל
 דכל שאר וכו' אקרי עק עלאה סחימא וכו' מוחא דעתיקא קדישא • וכו' מוחא
 אחפשט לכל שיכר מניס אחפשט עקן אחרא ומכאי עקן אחגלין וכו'

כד
 יתקלא

א תלמידי ורבי
 ופולס אחר
 כשורף וכל
 רחמי לביד
 נגלה

מבני ד
 ישיש נח"ע"ד

כ יתן עליו
 רצ"ב פ"ג א'

ג מלשן פ"ג
 וכו'

יִישָׁא סְתִימָא דְּבִרְיָא דְּעִתִּיקָא דְּלֹא אֲחִידַע כַּד פְּשִׁיט חַד טוֹרָנָא (פ"א גוונא) דְּכּוּחַ
מִתְחַקֵּן לְאַתְנִכְרָא בְּטַס בְּכֹאֵי מוֹחָא (י"א מִנְחָא) וְאַתְגַּלְף וְאַתְנִכְרִי בְּכַמֵּס נִכְרִין וְאַפִּיק
וְאַרְשִׁים כְּבוֹסִיטָא דֹּא בְּכֹאֵי מִנְחָא וְאַתְרִשִׁים בֵּיב חַד נִכּוֹרָא דְּאִקְרִי רֵטֹן וְכֹאֵי רֵטֹן
אֲתַפְשֵׁט לְתַתָּא דִּיקְנָא עַד הִכּוּא אַתְר דְּמִתְשַׁבֵּא דִּיקְנָא וְאִקְרִי חֶסֶד עֲלֵאָה וְדֹא
אִיבֹו טוֹרֵר חֶסֶד וְכֹאֵי רֵטֹן כַּד אֲתַגְלִיָּא מִסְתַּכְלִין מֵאִרֵּי דִינָא וּמִתְכַּפִּין :

עִינֵי

דְּרִישָׁא דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא תְּרִין בְּחַד שְׁקִילֵן דְּאֲשַׁמְיֵן דְּחִירָא . וְלֹא נֹאִים דְּכְתִיב
יֵלֵא יָנוֹם וְלֹא יֵשֵׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל קְדִישָׁא בְּגִין כֵּךְ לֹא אִית לִיה גְּבִינִין עַל
עֵינָא וְלֹא כְּסוּתָא . הִכּוּא מוֹחָא אֲתַגְלִיָּא וְנִכְרִי בְּתַתָּא חוֹרִין דְּעִילָא (י"א דְּעִינָא) .

בְּחוֹרָא חַדָּא מִסְתַּחֲמִין עֵינִין דְּזַעִיר אֲנִפִּין דְּכַחֲבִי יִרְחֻלֹּת בְּחֻבֵּב דְּכּוּחַ (י"א בְּהִכּוּא) שִׁיר ס
חוֹרָא קְדַמְחָא וְשֹׁאֵר חוֹרִין אֲסַתְחִין וְנִכְרִין לְשֹׁאֵר בּוֹלִינִין . מוֹחָא אִקְרִי נִבְשֵׁא דְּבִרְכַּתָּא
נִבְשֵׁא דְּכַל בְּרַכְלָן מֵיכִי אֲשַׁתְכַּח . וּבִגִּין דְּכֹאֵי מוֹחָא לְהִיט בְּג' חוֹרִין דְּעֵינָא . בְּעֵינָא

תְּלִי בֵּיב בְּרַכְתָּא דְּכַחֲבִי יָפּוֹב עֵין כּוּחַ וְכּוֹרֵךְ דְּכֹא בְּמוֹחָא תְּלִין חוֹרִין דְּעֵינָא . הִכּוּא
עֵינָא כַּד אֲשַׁנֵּחַ בְּזַעִיר אֲנִפִּין (פִּתְיוֹן) . *אֲתַנְכֵּרֵן כְּלוֹב בְּחַד . עֵינָא דֹּא כּוּחַ כְּלוֹב
יִמִּינָא לִית בֵּיב שְׁמֵאלָא . עֵינִין דְּתַתָּא יִמִּינָא וְשְׁמֵאלָא תְּרִי בְּחִירֵי גּוֹוִין . בְּנִיטוֹתָא בְּחַד :

דְּסַפְרָא אֲוִלִּיפְנָא דְּכֹא י' עֲלֵאָה י' תַּחֲתָא . ה' עֲלֵאָה ה' תַּחֲתָא . ו' עֲלֵאָה ו' תַּחֲתָא .
כַּל אֲלִין עֲלֵאָן בְּעִתִּיקָא תְּלִין . תַּחֲתִין בְּזַעִיר אֲנִפִּין אִיטֵן . לֹאֹו תְּלִין אֲלֵא אִיטֵן מוֹמֵס . א
וּבְעִתִּיקָא קְדִישָׁא תְּלִין . דְּכֹא שְׁמֵא דְּעִתִּיקָא אֲתַכְסִּיָּא מִכְלָא וְלֹא אֲשַׁתְכַּח . אֲבַל אֲלִין
אֲתוּן דְּתִלִּין בְּעִתִּיקָא . בְּגִין דִּיתַקִּימוּן אִיטֵן דְּלַתְתָּא . דְּלִי לֹאֹו הִכּוּ לֹא יִתְקִימוּן . וּבִגִּין

כֵּךְ שְׁמֵא קְדִישָׁא סְחִים וּגְלִיָּא הִכּוּא דְּסְחִים לְקַבְלִים דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְּכּוּחַ .
וְהִכּוּא (אֲתַגְלִיָּא בְּנִיטֵי דְּעִינָא) (פ"א דְּאֲתַגְלִיָּא בְּנִיטֵי דְּהִכּוּא) דְּלַתְתָּא (דְּעִתִּיקָא) בְּזַעִיר
אֲפִין וּבִגִּין כֵּךְ כַּל בְּרַכְלָן בְּשִׁין סְחִים וּגְלִיָּא אֲלִין אֲתוּן סְתִימָן דְּתִלִּין (בְּעִתִּיקָא)

קְדִישָׁא תְּלִין אֲמִרֵי תְּלִין י' לְקִימָא י' דְּלַתְתָּא (פ"א וְדִי בְּגוֹלְגַתָּא בְּמִלְחָא בְּעִינִין
תְּלִין י' *אֲמִרֵי תְּלִיָּא לְקִימָא י' לְתַתָּא) . **חֻטְמָא** בְּכֹאֵי חוֹטְמָא * בְּטוֹקָבָא
דְּפִרְדֶּשְׁקָא דְּבִיב נָשִׁיב רוּחָא דְּחִי לְזַעִיר אֲפִין . וּבְכֹאֵי חוֹטְמָא בְּטוֹקָבָא דְּפִרְדֶּשְׁקָא תְּלִין
ה' לְקִימָא ה' אַחֲרָא דְּלַתְתָּא . וְדֹא רוּחָא נִפִּיק מִמוֹחָא סְתִימָאָה וְאִקְרִי רוּחָא דְּחִי

וּבְכֹאֵי רוּחָא זְמִינִין לְמַנְדַּע חֲכַמְתָּא בְּזַמְנָא דְּמַלְכָּא מְשִׁיחָא . דְּכַחֲבִי יִנְחֵחַ עֲלִיוּ רוּחַ יי' יִשְׁעִים יא
רוּחַ חֲכַמָּא וּבִינָא וְגו' . הִכּוּא חוֹטְמָא חִין מַכַּל סְטֵרִין חַדָּא שְׁלִימָא . נַחַח רוּחַ . אֲסוּחָא .
בְּחוֹטְמָא דְּזַעִיר אֲנִפִּין (פִּתְיוֹן דְּאֲוִקְסִימָא) כְּתִיב עֲלֵיָּה עֵשָׂן בְּאִפּוֹ וְגוֹמֵר . וְהִכּוּא כְּתִיב

יִוְחֵלֵתִי אֲחֻטְסֵן לָךְ . וּבִסְפָרָא דְּאֶצְתָּא דְּבִי רַב יִיבָא סְבָא לִיקִיס ה' בְּפּוֹמָא וְהִכּוּא
לֹא מִתְקִימָאָה כְּכִי וְלֹא אֲלִטְרַפָּא (פ"א אֲלִטְרִיכְנָא) אֲעֵצ דְּבַחַד . סְלֵקָא אֲלֵא בְּכִי דִינָא
תְּלִין וְדִינָא בְּחוֹטְמָא תְּלִיָּא דְּכַחֲבִי עֲלֵיָּה עֵשָׂן בְּאִפּוֹ . וְחִי חִימָא הִכּוּא כְּתִיב וְאֵשׁ מִפִּי

הֲאֵלֵל . עִקְרָא דְּרוֹגוֹא בְּחוֹטְמָא תְּלִיָּא כַּל תְּקוּנִין דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא בְּמוֹחָא שְׁקִיט
וּסְחִים מִתְחַקֵּן וְכַל תְּקוּנִין דְּזַעִיר אֲנִפִּין בְּחֲכַמָּא תַּחֲתָא מִתְחַקֵּן דְּכַחֲבִי יִכְלֹס
בְּחֲכַמָּא עֲשִׂית וְכִי כְּלָלָא דְּכָלָא וְדִי . מַח בִּין ה' לֹאֹו ה' דְּכֹאֵי דִינָא אַחֲרָא

מִנֵּחַ וְדְּכֹאֵי רַחֲמֵי גו רַחֲמֵי . **בְּרִיקָנָא** דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא תְּלִיָּא כַּל יִקְרוּ
דְּכָלָא . מוֹלָא דְּכָלָא אִקְרִי . מוֹכֵא דִּיקְנָא מוֹלָא יִקְרוֹתָא (י"א מוֹכֵא מוֹלָא יִקְרוֹתָא)
דְּכַל יִקְרוּן מוֹלֵי עֲלֵאֵי וְתַתִּי כְּלוֹב מִשְׁגִּיחוּן לְהִכּוּא מוֹלָא . בְּכֹאֵי מוֹלָא תְּלִי

חִי דְּכָלָא מוֹצִי דְּכָלָא . בְּכֹאֵי מוֹלָא תְּלִין שְׁמִיָּא וְאַרְעָא . גְּשֶׁמֶן דְּרַעוּ .
בְּכֹאֵי מוֹלָא אֲשַׁנְחוּתָא דְּכָלָא . בְּכֹאֵי מוֹלָא תְּלִין כַּל חִיָּלִין עֲלֵאֵן וְתַתָּא

א פסוקים קצר
כענין :

תלת עשר נביעין דמשהא דרבותא טבא תליין דדיקנא דמולא יקירא דא וכלכו נפקין
לזעיר אנפין לא חיימא כלכו אלא השעב מנייכו משתכחן בז"א לאכפייא דינין (וכד) האי
מולא תלייא בשקולא עד טבורא כל קדושי קדושין דקדושה זיב תליין . בהאי מולא
פשיטא * פשיטותא דקוטרא עלאה הכוא רישא דכל רישין דלא חתידע ולא אשתמודע
ולא ידעין עלאין ותתאין . בגין כך כלל בהאי מולא תלייא . דיקנא דא ג' רישין דחיימא
מתפשטין וכלכו מתחברין בהאי מולא ומשתכחין זיב . ובגין כך כל יקירו דיקירותא
בהאי מולא תלייא כל אלן אחוון דתליין בהאי עתיקא כולכו תליין . בהאי דיקנא
ומתחברן בהאי מולא ותליין זיב . לקיימא אחוון אחרנין דלמולא לא סליק אלן
אחוון בעתיקא לא קיימין אלן אחרנין ובגין כך אמר משה כד אלטרין י"י . י"י הרי
זימנא ופסיק טעמא בגוייכו דהא במולא תלייא כלא . מהאי מולא מתחכפי עלאי
ותתאי ומתכפין קמי . זכאח חולקים מאן דזכי להאי . האי עתיקא קדישא סתימא
דכל סתימין לא אדכר ולא אשתכח . ובגין דליכו רישא עלאה לכל עלאין לא אדכר בר
ס"א ענין דליכו רישא חדא בלא גופא לקיימא כלא והאי (ג"א דכל סתימין * רישא עלאין לכל עלאין
לא אדכר אלא רישא חדא בלא גופא לקיימא כלא וכו') טמיר וסתים ובגין מכלא .
תקויו אסתחין בהכוא מוחא סתימאח דכלא דאשתפשט ואסתחין כלא ונפיק חסד עלאה
ותתאה וחסד עלאה אשתפשט ואסתחין ואתכליל כלא במוחא סתימאח דא . כד אסתחין
חוורא דא נביירו דא בטש מאן דבטש בהאי מוחא ואסתכיר ותליא ממולא יקירא מוחא
אחרא דאשתפשט ונכיר לתתאין ותריין שצילין כד אסתכיר נכיר ממולא יקירא אסתכירו
ג' רישין עלאין תריין רישין וחד דכליל לון . ובמולא תליין ואסתכלין זיב . מכאן שארי
לאסתגלייא יקירו דדיקנא דליכו מולא סתימאח . ואינון מתחנן כמא דעתיקא קדישא
תלת רישין ומתעטרין זיב הכי כלא בתלת רישין . וכד אסתכרן תליין כלכו דא ברא
בתלת רישין תריין מתריין סטריין וחד דכליל לון . ואי חיימא מאן עתיקא קדישא . ת"ח
לעילא לעילא איז דלא חתידע ולא אשתמודע ולא אחרשים . וכוא כליל כלא ותריין
רישין זיב כלילן (ס"א תליין) וכדין כלא (חדא) הכי אסתחין וכווא לאו במניינא ולא
בכללא ולא בחושבן אלא ברעותא דלכא על דא אסתחין אסתחין אסתחין דרכי מחסא
ב' עיין פ' ב' בלשונ' ב' אחר דשירותא אשתכח מעתיקא קדישא דאסתכיר ממולא כוא נכירו דאסתחא
דאשתפשט לתתאין ותריין עיזר ונפקא מהכוא מוחא סתימאח . מנכירו דזיב . ומה
דעתיקא קדישא נכיר בקדמיתא (ס"א בחכמתא) דא היא ושירותא ממא דאסתגלייא
(כיו) ואסתביד לתלת רישין . ורישא חדא כליל לון . ואלין תלת מתפשטין לזעיר אנפין .
מאלין נכירן כלא . אסתגליף האי חכמתא ואפיק חד נכרא דנגיד ונפיק לאשקאח
גנתא . ועייל (ג"א ועיילן) ברישא דזעיר אנפין ואסתביד חד מוחא ומתמן אסתמשך
ב' נגיד . ככל גופא ואשקי כל אינון נטיעאן כה"ד יונסר יולא מעדן לכשקות את בגן וגו' .
חו אסתגליף האי חכמתא ואסתמשך ועייל ברישא דזעיר אנפין ואסתביד מוחא אחרא .
(ככוא אחרא) ככוא נכירו דאסתמשכא מניי אלן תריין משיכן אסתגליפו מתחברן
פג' ב' בחד רישא דעתיקא דזירא דכתיב י' בדעתו תכונות נבקעו ועייל ברישא דזעיר
אנפין ואסתביד מוחא אחרא ומתמן אסתמשך ועייל לכו גופא ומלייא כל אינון
פס כ' אדרין ואכסדרין דגופא כה"ד י' בדעת חדרים ימלאו . ואלין נכירן מנכירו
דככוא מוחא עלאה סתימאח נכיר במולא (עתיקא קדישא) וכלא דא ברא
תליין . ואסתקשר דא ברא ודא עד דאשתמודע דכלא חד וכלא כוא עתיקא
ולא

לא אחפרש מניח כלום • אלין תלת נהורין נהרין לתלת אחרמין דאקרון אצבן ואלין נהרין
בנין וכלא נהיר מאחר חד כד אתגלייא האי עתיקא רעווא דרעוון כלא נהיר וכלא אשתכח
חדו שליחא • האי חכמתא אקרי עדן • והאי עדן אחמשך מעדן עלאה סתימא דכל
סתימין ומהאי עדן אקרי שירותא דעתיקא לא אקרי ולא הוי שירותא וסיומא ובנין
לא הוי ביה שירותא וסיומא לא אקרי אתה • בנין דאתכסיה ולא אתגלייא ואקרי הוא
מאחר דשירותא אשתכח אקרי אתה ואקרי אב דכתי' יכי אתה אבינו • באגדתא דבי ישיה ס'
ב' ייבא כבא כללא דכלא זעיר אנפין אקרי אתה עתיקא קדישא דאתכסייא אקרי הוא
ספיר וכשתא קרין באתר דא דשירותא אשתכח אתה אב"ג דאתכסייא • מניח הוי שירותא
אקרי אב וכו' אב • לאצבן • והאי אב נפיק מעתיקא קדישא דכתיב "והכחמם מאין איוב כח
ומלא ובג"כ לא אשתמודע • ת"ח כתיב "אלהים בנין דרכה • דרכה ממש • אבל וכו' אב"ג
דע את מוקומה מוקומה ממש • וכ"ש דרכה • (ס"א) מוקומה ממש ולא דרכה • מוקומה
ממש (וכ"ש דרכה) • וכ"ש הווא חכמה דסתימא ביה בעתיקא קדישא • האי חכמה
שירותא דכלא מניח מחפשטן תלתין וחרין שבילין • (שבילין ולא חרין) ואוריינתא בכו
ותכלילת בעשרין וחרין אחוון ועשר אמיון • האי חכמה אב לאצבן ובהאי חכמה שירותא
סיומא אשתכח ובג"כ חכמה עלאה חכמה תתאה • כד אחפשט חכמה אקרי אב
אצבן • כלא לא אתכליל אלא בהאי (*ס"א) כד מחפשטא חכמות אקרי אב לאצבן דא עיקר
ללא לא אשתכלל אלא בהאי דכתיב "כלם בחכמה עשית • זקף ר"ש ידוי וחדוי אמר חכמים קד
דאי עידן הוא לגלגל וכלא אלטריר בשעתא דא • * תלגא בשעתא דעתיקא קדישא
סתימא דכל סתימין בעא לאתקנא כלא אתקין כעין דכר ונוקבא באתר דאתכלילו דכר
נוקבא • לא אתקיימו אלא בקיומא אחרא * דדכר ונוקבא והאי חכמה כללא דכלא כד נפקא
אתכסיר מעתיקא קדישא לא אתכסיר אלא בדכר ונוקבא • דהאי חכמה אחפשט ואפיק
יוניח בינה ואשתכח דכר ונוקבא הוא • חכמה אב בינה אס • חכמה ובינה בחד מתקלא
אתקלו דכר ונוקבא • ובנייכו כלא אתקיים בדכר ונוקבא דאלמלא האי לא מתקיימין
שירותא דא אב לכלהו אצבן אתחברו דא דא ונהירו דא דא • (חכמה אב • בינה אס •
יכתיב "כי אס לבינה תהרא) ² כד אתחברו חולידו ואחפשטא מבימומא • באגדתא ³
י"י רב ייבא כבא כבי תלמי מכו בינה אלא כד אתחבר דא דא יו"ד כה"א אתעברת
אפיקת בן ואולידת ובג"כ בינה אקרי • בן י"ה שלימותא דכלא • אשתכחו תרווייהו
מתחברין וכן בגווייהו כללא דכלא בתקווייהו אשתכח שלימותא (ג"א בן י"ה תרווייהו
מתחברין וכן בגווייהו • בתקווייהו אשתכח שלימותא דכלא כללא) דכלא אב ואס בן ובת •
אלין אלין לא אתייבבו לגלגל בר לקדיש עליונין דעאלו ונפקו וידעין ארחוי דקב"ה
לא סטאן בכו לימינא ולשמאלא דכתיב "כי ישרים דרכי יי' וידיקים ילכו בם וגו' כושע יד
באח חולקים דמאן דזכי למנדע אורחוי ולא סטי ולא יטעי בכו דמלין אלין סתימין חיוון
קדיש עליונין נהירין בכו כמאן דנהיר מנהירו דבולגא • לא אתמסרו מלין אלין אלא
מאן דעאל ונפיק • דמאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא אברי דא גליא קמי עתיקא
קדישא סתימא דכל סתימין דמלין אלין נהרין בלבאי באשלותא דרמימותא ודחילו דקב"ה
אלין בני דכבא ידענא בכו דא עאלו ונפקו ואתנהיקו באלין מלין ולא בכלכו וכשת' אתנהירו
בשלימותא כמה דאלטרין • זכא חולקי עמוכו בכהוא • עלמא אמר ר' שמעון כל מה
דאמינא ו'עתיקא קדישא וכל מה דאמינא דזעיר אנפין כלא חד • כלא הוא חד מלה • לא
תליא

א עיין בפירוש
רמזי' מסכת' ק'
שער ח פרק י'
דף נח :
ס"א כעין דכר

משל ב
ב ע' בפירוש
רמזי' מסכת' ק'
שער ח פרק י' :
דף נח :

כושע יד

תלייא בים פירודא בריך הוא בריך שמים לעלם ולעלמי עלמין . ח"ח שירותא דא דאקרי
אב האכליל ביו"ד דתלייא ממזלא קדישא ובג"כ יו"ד כליל אחוון אחרינן י' סחימא
דכל אחוון אחרן . י' רישא וסיפא דכלא והבוא נכר דעגיד ונפיק אקרי עלמא דאחי .
דאחי תדיר ולא פסיק והאי הוא עדונא דלדיקייא לזכאם להאי עלמא דאחי דאשקי
תשמיש נה תדיר לגנתא ולא פסיק . עליה כתיב וכומואל מים אשר לא יכזבו מימיו . והבוא
בראשית ב עלמא דאחי אברי ביו"ד כה"ד יונגר יולא מעדן להשקות את בני י' כליל תרין
אחוון ו"ד . באגדתא דבי רב יבא סבא תניין אמאי ו"ד בליין ביו"ד אלא נטיעה
ס"א ודאי דגנתא * דא אקרי ו' אית גנתא אחרא דאיבי ד' ומכאי ו' אשחקייא ד' (דאיבי
ס"א ראשית ארבעה*) והיינו רוא דכתיב ונכר יולא מעדן וגו' . מאן הוא עדן דא חכמה עלאה
ודא י' להשקות את בני דא הוא ו' ומשם יפרד ויהי לארבעה ראשים דא הוא ד' וכלא
כליל ביו"ד ובגין כך אקרי אב לכלא . אב לאבין . שירותא דכלא (אקרי) ביחא
דכלא דכתיב 'בחכמה יבנה בית (מכאי יו"ד שירותא וסיומא דכלא) וכתיב 'כלם בחכמה
עשית באתריה לא אחגלייא ולא אחידע מדאחצבר באימא אחרמיז באימא . ובג"כ
אימא כללא דכלא בה אחידע ובה אחרמיז . שירותא וסיומא דכלא (חכמה אקרי) דבה
סתים כלא . כללא דכלא שמה קדישא עד השתא רמיזנא ולא אמינא כל אלן יומין :
והאידינא מתגלפין סטריין ו' כליל בהאי חכמה . ה' דא אימא וקרינן בינה . ו"כ אלן
תרין בנין דמחטטין מאימא . והא תנין דבינה האכליל מכלא . יו"ד דמתחברא באימא
ומפקין ב"ן . והיינו בינה א"ב וא"ס דאינון י"ה בן בגווייהו . השתא אית לאסתכלא בינה
ואקרי תבונה אמאי אקרי תבונה ולא בינה אלא תבונה אקרי בשעתא דינקא לתרין
בנין ב"ן וב"ת דאינון ו"כ והביא שעתא אקרי תבונה . דכלא כליל באלין אחוון ב"ן וב"ת
אינון ו"כ . וכלא חד כללא . והיינו תבונה . בספרא דרב סמונא סבא אמר דשלמה
שיר א מלכא תקונא קדמאח דגלי ואמר 'הכך יפה רעייתו מכאי הוא . ותקונא תניינא אקרי
כלא דאיבי נוקבא דלתתא ואינון דאמרו דתרווייהו להאי נוקבא דלתתא אינון . לאו הכי .
דכ"א קדמאח לא אקרי כלל . וכ"א בתראח אקרי כלל . למנין ידיעין (לומנין סגיאין)
דכא זמנין סגיאין אינון דדכורא לא אחצבר עמה ואסתלק מינה בכהוא זמנא כתיב
ויקרא יח 'ואל אשר בדת טומאתה לא תקרב . בשעתא דאתדכאת נוקבא דדכורא בני
לאחצברא עמה דקין אקרי כל"ה . ככ"ל ממש אחייא (אבל) האי אימא לא אפסיק
רעותא דתרווייהו לעלמין בחד נפקין בחד שריין . לא אפסיק דא מן דא ולא אסתלק
דא מן דא . ובג"כ כתיב ונכר יולא מעדן . יולא תדיר ולא אפסיק . כה"ד וכומואל
מים אשר לא יכזבו מימיו . ובג"כ כתיב רעייתו ברעותא דאחור שריין . באחדותא
שלימותא אבל הכא אקרי כלל . דכד אתא דכורא לאחצברא עמה היא כלל בכלל
יחי נע ב איבי אחייא ממש . ובג"כ תרי * תקונין דנוקבי פריש שלמה . תקונא דקדמיתא סחימא
בגין דאיבי סחימא . ותקונא תניינא פריש יתיר ולא סתים כולי האי ולבשר תליא כל
שיר ו שבחא בכהיא דלעילא דכתיב 'אחת היא לאמה ברה היא לילדתה ובגין דאיבי אימא
מתעטרא בעטרא דכלל ורעותא דיו"ד לא אפסיק מנה לעלמין אחיביז ברעותה כל
ויקרא טו חירו דעבדין . כל חירו דכלא כל חירו דהייביז לדכאם לכלא . דכתיב 'כי ביום הזה
שם כה יבפר עליכם וכתיב 'וקדשם את שנת החצמשים שנה יובל הוא מאי יובל כמד"א 'ועל
יבבל יסלח שרשיו . משום הכוא נכר דאחי ונגיד ונפיק ואחי תדיר ולא פסיק . כתיב

כי אם לבינה תקרה להבונה תתן קולך. כיון דאמר כי אם לבינה תקרה אמאי משלי ב
 להבונה אלא כלא כמה דאמינא. הי מנייכו עלאה. בינה עלאה מחבונה בינה אב
 ואם וכן. י"ה אב ואם. וכן בגווייכו. הבונה כלא כללא דבנין בן ובת ו"ה. ולא
 אשחכא אב ואם אלא באימא. דאימא ודאי (ס"ה אלא בינה. ובחבונה ודאי אימא)
 רביעא עלייכו ולא אתגלייא. אשחכא דכללא דתרין בנין אקרי חבונה. וכללא דאב
 ואם וכן אקרי בינה. וכד בעי לאכללא כלא. בכהי אשחכא. והאי אב ואם וכן אקרון
 חכמה בינה ודעת. בגין דהאי בן נטיל סימנין דאבוי ואמיא אקרי דעת דכוא סכדוהא
 דתרווייכו. והאי בן אקרי בוכרא דכתיב יבני בכורי ישראל. ובגין דאקרי בוכרא
 נטיל תרין חולקין. וכד אתרבי בעטרוי נטיל תלת חולקין. בין כך ובין כך תרין חולקין
 ותלת חולקין כלא חד מלה. והאי והאי הכי (ס"ה חד) כוי ירוחא דאבוי ואמיא ירית.
 מאי ירוחא דא אשחכא דאבוי ואמיא ותרין עטרין דהוו גניין בגווייכו ואשחכא לכן
 דא. מסטרא דאבוי כוכ גניו בגוויא חד עטרא דאקרי חסד. ומסטרא דאימא חד
 עטרא דאקרי גבורה. וכלכו מחטרין ברישא ואחיד לון וכד נהרין אלן אב ואם עליה
 כלכו אקרון תפילין דרישא וכלא נטיל בן דא וירית כלא ואחפשט בכל גופא. והאי
 בן יכיב לברתא. וברתא מניה אתון ועכ"פ מכאן ברא ירית ולא ברתא ברא ירית
 לאבוי ולאמיא ולא ברתא. ומניה אתון ברתא כמה דכתיב יומיון לכלא ביה. (ואי דניאל ד
 תימא כל האי והאי אקרון לדיק ולדק בחד חינון וחד כלא) הכי אב ואם כלילן ומשחבון
 דא ברא. ואב עמיר יתיר. וכלא אחיד מעתיקא קדישא ותליא ממזלא קדישא יקירו
 דכל יקירין. ואלין אב ואם מתקנין ביתא כמה דאמינא דכתיב יבחכמה יבנה בית משלי כד
 בחבונה יתבון ובדעת חדרים ימלאון כל כון יקר ונעים. וכתיב יבי נעים כי תשמרם
 בבטן (כני כללא דכלא כמה דאמינא ותליין ממזלא קדישא יקירה). אר"ש באדרא
 לא גלינא כלא. וכל הכי מלין עמירין בלבאי כוו עד השחא ובעינא לאטמרא לון
 לעלמא דחיי משום דתמן שאלתא שאל לנא כמה דכתיב יוהי אמונת עתך חובן ישיש לג
 ישובה חכמה ודעת וגו'. וחכמה בעיין מניי והשחא רעוהא דקב"ה בכהי. הא בלא
 כסופא איעול קמי פלטרוי. כתיב יבי אל דעות יי דעות ודאי. כוא דעת דעת כל שמואל א ב
 פלטרי אתמליין דכתיב ובדעת חדרים ימלאו. (ובג"כ) דעת אחרא לא אתגליא דהא
 עמירא חיל בגוויא ואשחכא ביה דעת נהיר במוחין ואחפשט במוחא כלא (במוחא
 בגופא כלא כי אל דעות יי). בספרא דאגדתא תנין כי אל דעות יי אל תקרי דעות
 אלא עדות. דכוא סכדוהא דכלא סכדוהא דתרין חולקין כד"ה יויקס עדות ביעקב. תכלית ער
 ואש"ג דהאי מלה חוקמה בספרא דלגיונותא בגוונא אחרא הכס באחרים שלים הכא
 כלא שפיר וכלא כוי כד אשחים מלה האי אב ואם כלכו בכו כלילן כלא בכו סחימן
 ואינון סחימן במזלא קדישא עתיקא דכל עתיקין. ביה סחימן. ביה כלילן. כלא היא
 כלא כוי צריך כוא צריך שמיא לעלם ועלמי עלמיין. כל מילין דאדרא יאות וכלכו
 מלין קדישין מלין דלא סטאן לימינא ולשמאלא כלכו מלין דסחימין ואתגליין
 לאינון דעאלו ונפקו וכלא הכי כוא. ועד השחא כוו מחסכין אלן מלין
 דדחילנא לגלגא והשחא אתגליין. וגלי קמי (מלנא) עתיקא קדישא דכא לא
 יקרא דילי ודכיתא אבא עבדנא אלא בגין דלא איעול בכסופא קמי פלטרוי
 עבדנא. ועוד הא חמינא. דקב"ה וכל הכי זכאי קשט דהכא משחכאן כלכו
 משחכמין על ידי. דכא חמינא דכלכו חדאן בכהי כלולא דילי וכלכו זמנין
 בכהוא

בהכרח עלמא דבילולא דיני זכא חולקי • א"ר אבא כד סיים מלה דא בוינא קדישא
בוינא עלאא אריס ידיו וזכר וחיך בעא לגלחא מלה חדא אמר במלה דא אשטערגא כל
יומאי וכשתא לא יבצין לי רשותא אשתקק ויחיב ורחיש בשפוטתיה וסגיד תלת זמנין
ולא הוה יכול ב"ל לאסתכלא באתריה כ"ש ביה • אמר פומא פומא דזכית לכל האי לא
אנגיבו מבוער • מבוער נפיק ולא פסק עלך קרינן • יונגר יואל מעדן וכתיב יובמואל מים
אשר לא יבזבו מימיו • האידינא אסכדנא עלי • דכל יומין דקאימנא תאיבנא למחמי
יומא דא (י"א רעותא לגלחא רוא דא) ולא סליק ברעותי (י"א בידי) בר האידינא דכא
בעטרא דא מחטער האי יומא • וכשתא בעינא לגלחא מלין קמיה דקב"ה דכא כלבו
מחטערין ברישי • וכהי יומא לא יתרחק למיעל לדוכיהם כיומא אחרא דכא כל יומא דא
ברשותי קיימא וכשתא שרינא לגלחא מלין בגין דלא חיעול בכסופא לעלמא דרתי • וכה
כענין פט שרינא חיומא כתיב י"דק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך • מאן חיומא
יסתכל בכהי למחמי אורחוי (ס"א דינוי) דקדישא עלאא דינין דקשוט דינין דמחטערין
בכתרי עלאין • דכא חמינא דכלבו בוינין נהרין מבוינא עלאא טמירא דכל טמירין
כלבו דרגין לאתנכר • (י"א וכלבו חיון דרגין לאתנכר) ובהכרח נכורא דככל דרגא
ודרגא אהגלייא מה דאתגלייא • וכלבו נכורין אחידן נכורא דא נכורא דא ונכורא דא
נכורא דא ונכורין דא דא ולא מתפרשן דא מן דא • נכורא דכל בוינא ובונינא
דאקרון תקונא מלכא כחרי מלכא • כל חד וחד נכיר ואחיד בהכרח נכורא דלגו לגו ולא
מתפרש לבר • ובג"כ בלא בחד דרגא אסתליק וכלא בחד מלה אשטער ולא מתפרש דא
מן דא איבו ושמיח חד הוא נכורא דאתגלייא אקרי לבושא דמלכא נכורא דלגו לגו
(בהכרח נכורא הוא מה) נכורא סתים וביה שריא דכא דלא אהפרש ולא אתגלייא •
וכלבו בויני וכלבו נכורין נכרין מעתיקא קדישא כתימא דכל סתימין בוינא עלאא
וכד מסתכלן כלבו נכורין דאתפשטן • לא אשתכח בר בוינא עלאא דאטמר ולא
אתגלייא • באיון לבושין דיקר לבושי קשוט חקוי קשוט בויני קשוט אשתכחו חרין
בוינין תקונא דכורסייא דמלכא ואקרון דק ומשפט ואיון שירותא ושלימותא דכל
מסימותא ובהי מחטערין כל דינין דלעילא ותתא וכלא סתים במשפט • ולדק מהאי
בראית יד משפט אחז • ולזמנין קרינן לה יומלכי דק מלך שלם כד מחטערין דינין ממשפט כלבו
רחמי כלבו בשלימו • דהאי מבסס להאי דק ודינין מתחקינן וכלבו נחתין לעלמא
בשלימו ברחמי • וכדין (אקרי) שעתא דמתחברין דבר ונוקבא וכל עלמין כלבו ברחמי
ובחדותא וכד אסגיא חווי עלמא ואסתאבת מוקדשא ודכורא אחרתא מן נוקבא וחויא
תקופא שריא לאתער • ווי לעלמא דמתן בהכרח זמנא מהאי דק • כמה * חבלי
סדין • טריקין מחטערין בעלמא כמה זכאין מסתלקין מעלמא וכל כך למח בגין דאתרחק דכורא
משלי י מן נוקבא ומשפט לא קרב בלדק דא • ועל האי כתיב יו"ש נספח בלא משפט
דמשפט אחרתא מהאי דק ולא אהבסמא ולדק ינקא מאתר אחרא • וע"ז אמר
קהל : שלמה מלכא י"א ח הכל רחיתי בימי כבלי יש לדיק אוצד בלדקו וגו' הכל דא
נס"א ל"א (*כל דא) הכל חדא מהכלים דלעילא דאיקרון אפי מלכא ודא איבו מלכותא
קדישא דכד היא מחטער דיניו כתיב יש לדיק אוצד בלדקו • מ"ט משום
דמשפט אחרתא מלדק ובג"כ אקרי ויש נספח בלא משפט • ח"ח כד
אשתכח זכאא עלאא בעלמא רחיומא דקב"ה אפילו כד אהער דק בלחודי
יכל עלמא לאשתכחא בגיני • וקודשא בריך הוא בעי ביקריה ולא מסחפי

מן דינא וכד הכא זכא לא קיימא בקיומיה מכתפי אפילו ממשפט ולא יכול למיקם
 ביה . כ"ס בלדק . דוד מלכא בקדמיתא אמר ב"חגיג' ו' ונסני דכא אנא לא מוסתפינא חסלים ט
 מכל דינין אפילו מהאי לדקוב"ש דאחידנא ביה מה כתיב יאני בלדק אחזכ פניך בלדק ש"י
 ודאי . לא מוסתפינא למיקם בדינוי . בחר דכא אפילו ממשפט מוסתפי דכתיב יואל ש"ס קמג
 חבא במשפט את עבדך . ת"ח כד מהבסמא האי לדק ממשפט דנין אקרי לדק ועלמא
 מהבסמא בחדד והאמליא מניח דכתיב יאחב לדק ומשפט חסד יי' מלאה הארץ . ש"ס לג
 אסחדנא עלי דכל יומאי הוינא מלעטר על עלמא דלא יערע בדינוי לדק ולא יוקיד
 עלמא בשלחבוי כמא דכתיב יאלכל ומחאה פיה . מכאן ולכלאה כפוס כל חד כפוס בירא מש"י ל
 עמקא וכו' בדרא דא חית ביה זכאין . וצירין אינון דיקונון לאגנא על עלמא ועל
 עאנא מארבע צוין . (ס"א על עלמא ועלנא בעיין) ע"כ אחידן מלי דא בדרא ומהפרשן
 מלין דסתימין בעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין וכו' אחידן מלין באלין מכאן ולכלאה
 מלין דציר אנפין אינון דלא תגליין באדרא . אינון דכוו סתימין בלבאי . וחמון לא
 אחקנו (עד כאן סתימין מלין) כשתא אחתקנו ותגליין וכלכו מלין סתימין וצירין כלכו.
 זכא חולקי ואינון דירתו ירוחא דא דכתיב יאשרי בעם שככה לו וגו' האי דאוקימנא חסלים קמד
 אב ואם בעתיקא אחידן בחיקוי הכי הוא . דכא ממוחא סתימא דכל סתימין תליין
 (י"א נפקין) ומתאחדן ביה (ואע"ג דעתיקא קדישא אחתקן בלחודין) וכד יסתכלון (בכל)
 מלי . כלא הוא עתיקא בלחודין הוא כיו וכו' יכא . וכל בני הקוין ביה (*אחידן
 ביה סתימין לא מתפרשן מניח . מוחא סתימא לא תגליא ולא תליא ביה) א"ב וא"ס
 מכאי מוחא נפקו תחלילו במולא וציה תליין וציה אחידן . ציר אנפין בעתיקא קדישא
 תלייא ואחיד . וכו' דאוקימנא מלי באדרא זכא חולקי דמאן דעאל ופק וינדע אורחין
 דלא יסטי לימינא ולשמאלא . ומאן דלא עאל ופק עב ליה דלא אברי . וכתיב יכי טועם יד
 ישרים דרכי יי' . אמר רבי שמעון מסתכל הוינא כל יומא בכהי קרא דכתיב יצויי חסלים לה
 תסתכל נפשי ישמעו עמי וישמחו וכו' אידנא אתקיים קרא כלא . ציי' תסתכל נפשי ודאי
 דכא נשמתי ביה אחידא ביה לכהא ביה אחדבקה ואשתדלת ובאשתדלותא דא תסתלק
 לאתרהא . ישמעו עמי וישמחו כל בני לדיקייא וכל בני מתיבא קדישא וזכאין דאחין
 כשתא עם קב"ה כלכו שמעין מלי וחדאן צנין כך יגדלו ליי' אחי ונרוממם שמו יחדיו . ש"ס
 פתח ואמר כתיב יואל המלכים אשר מלכו בארץ אדום ה"ד יכי הכ המלכים טועדן בראשית לו
 עברו יחדיו טועדו בלאן אתר בארץ אדום באתר דדינין מתאחדין תמן . עברו יחדיו דכתיב חסלים מת
 וימת וימלך תחתיו . הכא ראו כן תמכו נכחו נחפזו דלא התקיימו באתרייכו צנין
 דתקוין דמלכא לא אתקנו וקרחא קדישא וצורוי לא אזדמנו . ה"ד כאשר שמענו כן
 דאנו וגו' דכא כלכו לא התקיימו וכו' אתקיימת כשתא בסטרא דדבורא דשריא עמא .
 ה"ד וימלך תחתיו דר וסם עירו פשו ושם אשתו מביטבאל בת מטרד בת מי זכא . באדרא דטור
 מי זכא ודאי " כמא דאוקימנא באדרא . (וכא) בספרא דאגדתא דרב המנונא סבא
 אהמר וימלך תחתיו דר . דר ודאי כד"א יפרי עץ דר ושם אשתו מביטבאל
 כד"א כפוס תמרים וכתיב ידקין בתמר יפרח דאיו דר וטוקבא האי אתקריאת בת חסלים צ
 מטרד בת מסבא אתר דטרדין כלא לאתדבקה ואקרי אב וכתיב ילא ידע אנוס א"ב כח
 ערכה ולא תמלא בארץ החיים ד"א בת מאינא דמסערכא מתאחדין דינין דטרדין
 לגנא

כלל ב' מי זכר דינקא בתרין אנפין דנחירו בתרי גוויין . בחסד ובדינה . עד לא חביר
עלמא לא הוו משניחין אנפין באנפין . ובגין כך עלמין קדמאי התחרבו ועלמין קדמאי
בלא תקונא התעבדו . ובהוא דלא כח בתקונא אקרי זיקין נלוזין * כהאי אומנא מרפא
בראשית קט א (ס"א מרפאת) כד אכתש במנא * דפרולא אפיק זיקין לכל עיבר ואינון זיקין דנפקין נפקין
לביטין ונחירין ודעבין לאלתר . ואלין אקרון עלמין קדמאי . ובגין כך התחרבו ולא
התקיימו עד דאתחקן עתיקא קדישא ונפיק אומנא (ד"א מאנא) לאומנותיה . ועל האי
שמות נד ב
בראשית קו ב
ס"ה
תנינא במתניתא דילן דניולא אפיק זיקין * בזיקין (נ"א דבוינא אפיק זיקין נילוזין) לתלת
מאה ועשרין עיבר ואינון זיקין עלמין קדמאי אקרון ומיתו לאלתר . לבתר נפיק אומנא
(ס"א מאנא) לאומנותיה ואתחקן בדבר ונוקבא וכי זיקין דאתדעבו ומיתו השתא התקיים
כלא . 2 מבוינא דקרדיוטא נפק ניולא פטישא תקיפא דבטש ואפיק זיקין עלמין קדמאי
כנ"ל ומתערבי * (ד"א מתדרי) באויר' דיא ואתבסמו דא דא כד התחבר אב"א ואימ"א
ובהוא אב הוא מרוחא דגניז בעתיק יומין ביז התגניז האי אוירא ואכליל לניולא
דנפק מבוינא דקרדיוטא דגניז במעיו דאימא . וכד התחברו תרוויכו ואתכלילו דא
דא . נפיק גולגלתא חד תקיפא והתפשט בסטרוי דא בסטרא דא ודא בסטרא דא .
כמו דעתיקא קדישא תלת רישין אשתכחו בחד . כך כלל אודמן בתלת רישין כמו
רפא ב * דאמינא' כהאי גולגלתא דז"א נטיף טלא מרישא חורא (ואחיד ליה) ובהוא טלא אחזי
בתרי גוויי . ומניח מחזן חקלא דתפוחין קדישין . ומכאי טלא דגולגלתא דא טחנין מנא
לדקייא לעלמא דלחי . וביז זמנין מתייא לאחייא . ולא אודמן מנא דנפל מכאי
טלא בר הכוא זמנא זמנא דאלו ישראל במדברא ון לכו עתיקא דכלא מכאי אחר .
מכ דלא אשתכח לבתר הכ"ד * הכני ממטיר לכס לחס מן השמים כד"א * ייתן לך
האלהים מטל השמים וגו' האי כהכוא זמנא . למנא אחרת תנין קשים מזונותיו של
אדם קמי קב"ה ובה במזל תליא במזל ודאי . וע"כ בני חיי . ומאזי לאו ביזכותא תליא
מלמא אלא במזל תליא מלמא וכלא תליין כהאי מזלא כמו דאוקימנא השתא אלפין
רבוז עלמין נטלין וסמכין על האי גולגלתא והאי אוירא דיא אכליל בכלא כיון דהוא
כליל מכלא וכלא אכליל ביז התפשטו אנפיו לתרין סטרין בתרי נהרין כלילין מכלא . וכד
אשתכלו אנפיו באנפין דעתיקא קדישא כלל ארך אפים אקרי . מאז ארך אפים (ארץ)
אפים מציי ליה) . אלא ככי תנין בגין דארץ אפיק לחייביא אבל ארך אפים אשוותא
דאנפין דהא לא אשתכח אשוותא בעלמא אלא בזמנא דאשגחין אנפין באנפין :
בתולא דגולגלתא נהירין תלת נהרין ואי תימא תלת . ארבע אינון . כמו דאמינא' .
אחשתיא דאבוי ואמיה ותרין גניזין דילכו דמתערבן כלכו ברישיה ואינון
תפלין דרישא לבתר מתחברן בסטרוי ונחירין ועאלין בתלת חללי דגולגלתא . נפקין כל
חד בסטרוי ומתפשטין בכל גופא . ואלין מתחברן בתרי מוחי . ומוחא תליתא כליל
לון ואחיד (נ"א ואינון) תפלין דרישא ואלין מתחברן בתרי מוחי ומוחא תליתא כליל
לון ונחירין ועאלין בתלת חללי דגולגלתא לבתר נפקין כל חד בסטרוי ומתפשטין בכל גופא
וכאי מוחא תליתא אחיד) כהאי סטרא וכהאי סטרא ומתפשט בכל גופא והתעבד מניח
תרי גווי כליל כחדא ומכאי נחיר אנפיו ואסכיד באבא ואימא גווי דאנפיו . ובהא אקרי
שמות נד ב
בראשית קו ב
ס"ה
שמואל א ג
דעת בדעת (ס"א דא) כתי' יכי אל דעות ה' וגו' בגין דאיכו בתרי גווי לו נחכמו
עלילות . אבל לעתיקא קדישא סתימא' לא נחכמו . מ"ט נחכמו להאי בגין דירית תרין חולקין
וכתיב יעם חסיד התחסד וגו' . ובה בקשט אוקימו חברייא דכתיב יוגד יעקב
לנחל

לרחל כי אחי אביב הוא ויגד לה אוקמוס דכולא הוא דחכמתא. וכי בן רבקה הוא. בן רבקה ולא כתיב בן יצחק רמז וכלא רמזא דחכמתא ועל האי אקרי שלים ככלא וביס אחתאי מדימוסא וביג"כ כתיב ויגד יעקב ולא כתיב ויאמר. הכי גוויי כמה דנכרין בעטרא דרישא ועאלין בחללי דגולגולתא. הכי מחפשטין בכל גופא וגופא אחאחיד בכו. לעתיקא קדישא סתימא לא נחבנו ולא ייאן ליה דהא כלא כחד אשתכח חידו לכלא חיים לכלא לא תלייא ביה דינא אבל כהאי לו נחבנו עלילות ודאי.

בגולגולתא דרישא תליין כל אינון רבוון ואלפין מקולי דשערין דאינון אוכמין. ומסתבכין דא דדא אחידן דא דדא דאחידן כנכירו עלאה דמעטיר

ברישא מאבא וממוסא דאחכיר מאבא. לבתר נפקין נימין על נימין מנהירו דמחטטיר ברישא מאימא ומשאר מווי. וכלכו אחידן ומסתבכי באינון שערי דאחידן מאבא. בגין דאינון מחטטירין דא דדא ומסתבכין דא דדא וכלכו מווי אחידן בגולגולתא במוסא עלאה. וכלכו משיכן אתממשן מתלת חללי דמוסא אחידן במווי מחטטירין דא דדא בדכיא במוסאבא. בכל אינון טעמין ורזין סתימין ומתגליין. ובג"כ כלכו מווי רמזי

*באכא יי' אליהו וכו' כמה דנכרין בעטרא דרישא ועאלין בחללי דגולגולתא. כל אינון קד מלא בם"ק קולין אוכמין חפין ותליין לסטרא דאודרין. וכה אוקימנא דבג"כ כתיב הטה יי' אוזן מלכא ב יט ושמע. מבאן אוקימנא מאן דבעי דירכין מלכא אודניה לקבליה יסלסל ברישא דמלכא

ויפנא שערי מעל אודניו וישמע ליה מלכא בכל מה דבעי. **בפלגותא** דשערי מתאחדא חד אורחא בחרחא דעתיק יומין ומתפרשן מניה כל אורחוי דפקודי אורייתא (ואתמנן עליהו) כל מאריכו דבבא וילגה תליין בכל קולא וקולא ואינון מפרשין רשאה

חייביא דלא ידעין אינון ארחין כה"ד דרך רשעים כאפלה וכל אלן תליין בקולין ^{משל ד} תקיפין. ובג"כ כלכו תקיפין ואוקימנא באינון שעינן אתאחדן מאריכו דמתקלא

(ס"א דרמימוסא) דכתיב "כל ארחות יי' חסד ואמת. וכל כך בגין דמשכין ממוחין סתימין ^{הכלים כס} דרישי דמוסא ובג"כ משתכחי כל חד כפוס אורחוי מחד מוסא באינון קולין שעינן

אתממשן מאריכו דמתקלא דכתיב כל ארחות יי' חסד ואמת: ממוסא תלייא באינון קולין תקיפין אתממשן ותליין מאריכו דבבא וילגה דכתיב בכו דרך רשעים כאפלה לא ידעו כמה יכשלו מאי קא מיירי. אלא לא ידעו כלומר לא ידעין ולא בעאן למנדע כמה יכשלו אל תקרי כמה אלא באימא יכשלו באינון דמחאחדין בסטר דאימא מאי סטרא דאימא. גבורה תקיפא מינא מתאחדן מאריכו דבבא וילגה. ממוסא תלייתא באינון קולין דאינון באמלטייתא אתממשן ותליין מאריכו דמדיין (דמליון) ואקרון אפין

כדירין ולא כדירין. וכדי כתיב "פלא מעגל רגלך. וכלא אשתכח באינון קולין ושערי ^{משל ד} דרישא. **במצחא** דגולגולתא מלחא לאתפקדא (ס"א לאתקרא) חייביא על עובדיכו.

וכד האי מלחא תגלייא. מחטטירין מאריכו דדינון לאינון דלא מתכספין בעובדיכו האי מלחא סומקא כוורדא. ובשעתא דתגלייא מלחא דעתיקא כהאי מלחא תסבדרת כוורדא כהלגא. וכדיא שעתא עת רלון אקרי לכלא. בספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא אמר

מלח זכי מלח מלחא דעתיקא ואי לאו אשדי ח' בין תרין אתון כד"א יומחן פלתי מואב ^{כמדבר כד} ואוקימנא דאקרי נח באתון רלוסין. וכמה נחיס חו ווע"ג דלגה אחרא (באתרא)

בנחא אחרא אסתלק ואית נחיס אחרין דמחפשטין בכל גופא. ובגין דבשבתא בשעתא דללותא דמנחם בגין דלא יתער דינון גליא עתיקא קדישא מלחא דליה. וכל דינון אתכספין ואשתככו ולא אשתכדו. כהאי מלחא תליין כ"ד בתי דינין לכל אינון דחליפין

בעובדיכו כמה דכתיב "ואמרו איכה ידע אל ויש דעם בעליון. וכה עשרים אינון ^{הכלים כס} ד

שיר ב
קרא כס
כלים ז

למה לקבליכון ד' מיהות בית דינא לתתא דתליין מלעילא . ואשתתרו עשרין . ובג"כ
לא מענישין בי דינא עילאח עד דישלים (י"א עשרין) וסלקא לבי שני לקבליכון דבי
בתי דינא . במתנתא סמימאח דילן חמין לקבליכון דכ"ד ספרים דאכתליין באורייתא .
עייני דרשא אינון עיינין דלא מסתמין מנייכו חייביא עיינין דניימין ולא ניימין
ובג"כ אקרו עייניו כיונים מאי יונים כד"א יולא חנו איש את עמימו . וע"ד
כתוב וייאמרו לא יראה י"ה וגו' . וכתיב יסוטע און כלל ישמע וגו' . תקוהא דעל עינא
שערי דמתשערן בשעורא שלים מאינון שערין תליין אלף ו' מאה מארי דאשגחותא
לאגחא קרבא . וכדן קיימי כלכו משולשליכון ומתפקחין עיינין . כסותא דעל עיינין
גבינין מתאחדן בכו . ואלף רבוון מארי תריסין אתאחדן בכו ואינון אקרון כסותא
דעיינין . וכל אינון דאקרון עיני יי' לא פקחין ולא אתערן בר צומא דאלין כסותי
דגבינין מתפרשן אינון תתאי מעלאי . ובשעתא דאתפרשן גביני תתאי מעלאי ויכדין
אתר לאשגחא מתפקחין עיינין ואתחזי כמאן דאתער משיניה . אשתתרו עיינין וחמא
לעינא פקחא ואסתחן בחוורא דליה וכד אסתחין אתהכפין מאריכון דדיין לישראל
ס' מד ובג"כ כתוב יעורר למח תישן יי' כקולא וגו' . **ארבע** גוויין אסתחין באינון עיינין
מאינון נכירין ד' בתי דתפלין דנכרין דרכיטי מוחא ז' דאקרון עיני ה' ואשגחותא
זכריה ג נפקי מגוון אוכמא דעינא כמה דאוקימנא באדרא דכתיב יעל אבן אחת שבעה עינים .
ואינון מגוון מתלכטין בסטרייכו מסומקא נפקין אחרין מארי דאשגחותא לדינא .
ד' כ טו ואינון אקרון עייני יי' משוטטות בכל הארץ . משוטטות ולא משוטטות בגין דכלכו
איוב לד דינא . מירוקא נפקין אחרין דקיימין לגלחא עובדין בין טב ובין ביש דכתיב יי' כי
עיניו על דרכי איש . ואלין אקרון עיני יי' משוטטות . משוטטות . ולא משוטטות בגין
דאינון לתרין סטריין לטב לביש . מחוורא נפקין כל אינון רחמי כל אינון טבא דמתשכחי
בעלמא לאוטבא לכו לישראל . וכדן אסתחין (י"א אסתחין) כל אינון תלת גוויי לרחמא
עלייכו אלין גוויין מתערבין דא ברא ואחדבין דא ברא . כל חד אויף לחזריה מגוויי
דליה בר מחוורא דכלכו כלילן ביה כד אלטריך וכוה חפי על כלא . כל גוויין דלתתא
לא יכלין כל בני עלמא לאסתחא לון חוורא לאוכמא לסומקא ולירוקא . וככא באשגחותא
חד כלכו אתאחדן ואסתחין בחוורא . גבינו לא משתכחין בר כד בעיין גוויין דחוורא
לאשגחא בגין דגבינין יכדין אתר לאשגחא לכלכו גוויי . ואי אינון לא יכדין אתר לא
יכלין לאשגחא ולאסתכלא . גבינין לא קיימין ולא משתכחין שעתא חדא שלימותא אלא
יהוקלא פקחין וסתמין סתמין ופקחין משום עינא פקחא דקאי עלייכו וע"ד כתוב יוהחיות
ישעיה גג רוא ושיב וכה אוקימנא כתיב עיניך תראינה ירושלם מוח שאן וכתיב יתמיד עיני
דכריה יי' אלכין כה מרשית השנה וגו' דכה ירושלם בעיא כן דכתיב דק ילין עה ובג"כ
ישעיה א ירושלם ולא יזון דכתיב יזון במשפט חפדה וגו' דכלא רחמי . עיניך עיניך כתיב עינא
דעתיקא קדישא סמימא דכלא השתא עיני יי' אלכין כה לטב ולביש כמה דאתחזן
(לסומקא ולירוקא וככא באשגחותא חדא כלכו אסתחין ואסתחין בחוורא גביני לא משתכחין כד בעיין
גוויין לאשגחא) בג"כ לא אתקיימו בקיומא דדיר וכתס עיניך תראינה ירושלם כלא לטב
ס' יד כלא ברחמי דכתיב יברחמים גדולים אקבץ חמיד עיני יי' אלכין כה מרשית השנה
אכס ב מרשית חסד א' כתיב ולא ראשית באלף מאן היא כ"א דלתתא ולעילא כתיב יסבליך
יכסיס ג משמים ארץ תפארת ישראל מאי טעמא כליך משמים ארץ משום דכתיב יאלביש

שמים קדרות ועיינין בקדרותא צנונא אוכמא אחפּו • מרשית השנה מאן אחר מסתכלין
 בירושלם אלין עיני יי' חזר ופירש מרשית השנה דכּוּא דינא בלא אלף ודינא אחתאחד
 בסטרהא אע"ז דלאו כּוּא דינא ממנ • ועד אחרית שנה אחרית שנה ודאי דינא אשתכח
 דכּוּא כתיב ילן צד דכּוּא אחרית השנה • ת"ח א' בלחודי אקרי ראשון דכּוּא באלף ישיש א
 סתים וגניז מה דלא אחידע כד אחזר כּוּא אלף באתר אחרא אקרי ראש' ואי תימא
 דאתחברא לא אלא אתגליא ביה וקרי ליה וכדן אקרי ראש' ואפילו בכהי ראש' לא אשגח
 בירושלם דלמלא כּוּא בכהי אתקיימת תדירא אבל מרשית כתיב • ולעלמא דאתי כתיב
 יראשון לנין הכּוּא וגו' • **חוטמא** דזעיר אנפין תקונא דפרטופא • כל פרטופא שם מא
 ביה אשתמודע • חוטמא דא לא כחוטמא דעתיקא קדישא סתימאח דכל סתימין • דחוטמא
 דעתיקא חיים דחיים (לכלא) דכּוּא מתרין נוקבין נפקין רוחין דחיין לכלא • בכהי זעיר
 אנפין כתיב יעלה עשן בראש וגו' • בכהי תננא כל גווי (נ"א תרי גווי) אחידן ביה בכל שוואל ב ככ
 גוונא וגוונא אחידן כמה מאריכון דיינא קשיא • דאחידן בכהי תננא (ובג"כ) ולא מתבסמין
 כלכו אלא בתננא דמדבחה דלתתא • וע"ד כתיב יורח יי' את ריח הניחח מכו הניחח ב
 אתבסמותא דמארי דינא נחת רוח • וירח יי' את ריח הניחח את ריח הקרבן לא כתיב אלא
 את ריח הניחח • דכלכו גבוראן דאחידן בחוטמא וכל דאתאחדן בכו כלכו מתבסמן •
 וכמה גבוראן מתאחדן כחדא דכתיב ימי ימלא גבורות יי' ישמע כל תהלתו • וכהי חוטמא חסילס יו
 מחד נוקבא נפק אשא דאכלא כל שאר אשין • מחד נוקבא תננא וכהי וכהי אשתכח באשא
 ותננא דמדבחה ותגלייא כּוּא עתיקא קדישא ואשתכך כלא • היינו דאתננא יותהלת
 אחטס לך • חוטמא דעתיקא קדישא אריך ומתפשט ואקרי אריך אפים וכהי חוטמא זעיר •
 וכד תננא שרי נפיק ברהילו • ואתעביד דינא • ומאן מעכב להאי • חוטמא דעתיקא • וכלא
 כמה דאמינא באדרא ואתערו חברייא • ובספרא דרב המנונא סבא חוקים בני תרי
 נוקבי • מחד תננא ואשא • ומחד נייחא ורוחא טבא • דאית ביה ימינא ושמאלא *וכתיב
 יורח לו כלבון • ונוקבא כתיב יורח אפך כחפוחים • ומה נוקבא כּוּא כל שכן כובע יד
 ביה • ושפיר קאמר • ומה דאמר יורח יי' את ריח הניחח בתרי סטרי חד נייחא שור
 דאתגלייא עתיקא קדיש' סתימא דכל סתימין דכּוּא הוא נייחא ואתבסמותא לכלא
 וחד אתבסמותא דלתתא בכהי תננא ואשא דמדבחה וגנין דאיהו מתרין סטרין כתיב
 ניהח וכלא בזעיר אנפין אחר • **תרי אודנין** למשמע טב וביש ותרוויכו סלקין אחד
 דכתי' בטב יי' אוקדשמע אודנא לגו בגו דיליתגלייא ברישמיין עקימין בנין דיתעכב קלא
 לאעלא במוחא ויבחיין ביה מוחא ולא ברהילו דכל מלה דכּוּא ברהילו לא כּוּא בכהימתא
 שלימתא • מאודנין אלין תליין כל מאריכון דגדפין דנטלין קלא מעלמא וכלכו כּוּא אקרון אזי
 יי' דכתיב בכו כי עוף השמים וילך את הקול וגו' כי עוף השמים וילך את הקול כּוּא קרא רבא י
 קשיא • השחא מאי קול איכא הכּוּא דכּוּא רישא דקרא כתיב גס במדעך מלך אל תקלל
 במדעך כתיב ובהדרי משכב וגו' • מאי טעמא כי עוף השמים וילך את הקול וכהי
 ליכא הכּוּא קלא אלא ודאי כל מה דחשיב ב"י וכל מה דיסתכל בלבו לא עביד מלה עד
 דאפיק ליה בשפוחים וכוּא לא אסתכון ביה וכהי מלה דאפיק מתבקשא בחיורא ואלא

ואלה וסלקא וטסא בעלמא ואתעביד מניה קלא וכהוא קלא נטלין ליה מארי דגדפין
 וסלקין ליה למלכא ועייל באודניו כה"ד וישמע יי את קול דצריכ"י וישמע יי ויחר אפו.
 ובג"כ כל ללותא ובעותא דבעי ב"נ מקמי קב"ה בעי לאפקא מלין בשפוחים דלי לא אפיק
 לון לאו ללותא ללותא ולא בעותא בעותא. וכיון דמלין נפקין מתבקעין באוריאל וסלקין
 וטסין ואתעבידו קלא ונטיל מאן דנטיל ואחיד לון לאתרי (י"א לכתרא) קדישא ברישא
 דמלכא. מתלת חללי דמוחי נטיף נטיפא לאודניו. וכהוא אקרי נחל כרית כד"א יחל כרית
 כלומר כרות לאודניו. וקלא עייל בכהוא עקימא ואשתאב בכהוא נהרא דכהוא נטיפא.
 אויב זר ודקין אתעכב תמן ואתחבין בין טב לביש כה"ד י"כ און מלין חבון. ומ"ט און מלין חבון.
 משום דאתעכב קלא בכהוא נהרא דנטיפא בעקימותא לאודניו ולא עייל בבכילו. ובג"כ
 אתחבין בין טב לביש וחיד יטעם לאכול. מ"ט חיד יטעם. בכהו נוקבא לאודניו תליין נוקבין
 בבכילו בגופא וע"ד יטעם ויתחבין בין מתיקא למרירו. בכהו נוקבא לאודניו תליין נוקבין
 אחרנין. נוקבא דעיינין. נוקבא דפומא. נוקבא דחוטמא. מהכוא קלא דעייל בנוקבא
 לאודניו אי אטריך עייל לנקבי דעיינין ונצטין דמעין. מהכוא קלא אי אטריך. עייל
 לנקבא דחוטמא דפרדסקא ומפיק חננא ואשא מהכוא קלא כה"ד וישמע יי ויחר אפו
 ותצער בס אש יי ואי אטריך עייל כהוא קלא לנקבא דפומא ומליג וגזר מלין (י"א גזרין)
 מהכוא קלא. כלא מהכוא קלא לאודניו. עייל בכל גופא ואתרגיש מניה כולא. *תלייא
 תהליג לז בכהו אודנא. זכאח מאן דנטיר מלי ע"ד כתיב ינזור לשוק מרע ושפתין מדבר מרמא
 הכי אודנא קרי ביש שמייע. ובשמייע אתכלילן אינון מוחי. חכמא אתכליל ביש דכתיב
 יונתא לעבדך לב שומע. בינה כמא דאת אמר ידבר כי שומע עבדך י"כ שומעים אהנו
 (ובכי תליין כלא) דעת כד"ה ש"מט בני וקח אמרי יומנאוי תלפון אתך. הא כלא תליין
 באודניו בכהו אודנא תליין ללותין ובעותין ופקיחא דעיינין דהא הוא דכתיב כה"ד יי אוןך
 ושמע פקח עיניך וראה. הא כלא ביש תלייא. בכהו אודנא תליין ריון עלאין דלא נפקין
 לזר. בג"כ היא עקימא לגו. וראו דריון סתימין ביש. ווי להכוא מגלה ריון. ובגין דהאי
 אודנא כניש ריון ועקימותא דלגו נטיל לון לא גלי ריון לאינון דעקימין בארחייו אלא לאינון
 כס דלא עקימין. כה"ד י"א סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם דנטלי ארחיו ונטלי מלין. ואינון
 דעקימין בארחייו נטלי מלין ועיילין לון בבכילו וליה בכו אתר לאתעכבא וכל נוקבין
 אחרנין מתפתחין ביה עד דנפקין מלין בנוקבא דפומא ואלין אקרי חייב דרא שווא
 דקב"ה. במתניחא דילן תנן. כאליו קטיל גוברין וכאלו פלח לע"י וכלא בחד קרא דכתיב
 ויקרא יע יאל תלך רכיל בעמך לא תעמוד על דם רעך אפי' יי מאן דעבר על האי רישא דקרא
 תשלי יא כאליו עבר על כלא זכאח חולקיסון דלדיקייא דעליהו כתיב יאמנן רוח מבסא
 נאמן רוח ודאי דהא רוחא דילסון מאחר עלאח קדישא אשתליף ובג"כ נאמן רוח
 אקרין וסימן דא אוקימנא כהוא דמגלה ריון בידוע דנשמתיה לאו איחוי מגופא
 דמלכא קדישא ובג"כ לית ביה רוא ולא מאחר דרוא הוא וכד תיפוק נשמתיה לא
 אתדבקא בגופא דמלכא דהא לא אתריח כוא ווי להכוא בר נש ווי ליה ווי לנשמתיה.
 זכאח חולקיסון דלדיקייא דמכסין ריון כל שכן ריון עלאין דקודשא בריך הוא.
 יעשים ס (ריון עלאין דמלכא קדישא) עליהו כתיב יועמך כלם נדיקים לעולם ירשו ארץ.
 אפי'

דברים
במדבר יא

מלכים ה

אויב זר

ס"א כמא ה"א

תהליג לז

תלמים א

פומא א

תלמים ב

תלמים ד

תלמים ז

תלמים כס

ויקרא יע

תשלי יא

אנפוי כתרין חקרוצין דבוסמא (כלכו) סכדוהא על מכ • דאמינא • דהא סכדוהא
 בכו תליא • ובכלא תליא סכדוהא • אל כל כי תקרובי דבוסמא חוורא • וסומקא
 סכדוהא לאבא ואימא • סכדוהא לאחסנא דירית ואחיד לון • וסא במהינחא דילן אוקימנא
 כמה פרסי בין חוורא לסומקא • ואחכלילן ביה כחדא בסטרא דחוורא • כד אחסיר
 מנכירו דחוורא דעתיקא • חפייא הכוא חוורא על סומקא • וכלא מנכירו אשכחא • וכדין
 כחוי יאר יי פניו אלך וכד חייבין סגיאין תליין דינין בעלמא אשכחא סגירותא
 בכלא • (ס"א בעלמא) וסומקא אחפשט באנפין וחפייא כל (נ"א על) חוורא • וכדין כלא
 אשכחא דינא • וכדין כחוי יי פני יי בשושי רע (בגדי קנאס כחוי בגדי נקס) • וכלא
 בכו תלייא • ובגין דא סכדוהא הוא בכלא כמה וכמה מארי תריסין מחפאן להני גווי
 מנפאן להני גווי • כד נכירין גווי כל עלמין כלכו בחדו • בזמנא דנכיר חוורא כלא
 אחזו בכווא גווא • וכד אחזו בסומקא כלא הכי אחזו בכווא גווא • באלין
 תקרובין דבוסמא • שארי דיקנא לאתחזא • מרישא דאודנין • ונחית וסליק בתקרובתא
 דבוסמא • **שערין** אוממין דדיקנא בתקונא יאה שפיר • כגיבר תקיף שפיר משחא
 דרבות דדיקנא • עלאה דעתיקא בכו דיקנא דזעיר אנפין אחזו ונכיר • שפירו
 דכאי דיקנא • בט' תקונין אשכחא • וכד משחא דרבות דלתא עשר נביעין דדיקנא
 דעתיקא קדישא נכיר בכו דיקנא אשכחא כ"ב תקונין • וכדין מתברכין כלכו •
 ישראל סבא מתברכא בכו • וסימן יבך יבך ישראל • כל תקונין דדיקנא דא אוקימנא
 באדרא קדישא דכלכו מתיוקין דעתיקא קדישא אחקו • והכא בעינא לגללא מה
 דלא אחגלי חמן בגין למיעל בלא כסופא • (הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא דכלכו מתקונין
 דדיקנא עתיקא קדישא אוקימנא באדרא קדישא) שיתא חיון ט' אקרון • תקונא קדמא
 נפק הכוא ניולא בוליא דקדיונותא ובטש בתחות שטרא דרישא מתחות קונין דעל
 אודנין ונחית מקמי פתחא דאודנין עד רישא דפומא הא תקונא דא מעתיקא קדישא
 לא אשכחא • אלא כד נגיד מולא דעתיקא קדישא • ותלייא מניח הכוא מבוטא
 דחכמתא • *כד אימא אמתשכא ואחכלילא באיירא דכא • הכוא חוורא נקיט אימא • חסר
 *ויניולא עלאה ונפקא ואחאחד דא ברא ואחעביד' חד תקונא • וכד אלטריך סלקא
 דא על דא ואחכסיה חד מקמי חדא • ובג"כ בלא אלטריך • חד למעבד מוקמין • וחד
 לרחמא ועל כאי תאיב להאי דיקנא דוד מלכא כמה דאוקימנא • בכו דיקנא ט'
 תקונין אשכחא • שיתא רבוון דתליין בכו ומתפשטין בכל גופא ואלין שיתא דתליין
 בלתיין בשערי דתחות תקרובא דבוסמין • תלת מהאי סטרא ותלת מהאי סטרא •
 וביקירותא דדיקנא תליין תלת אחרנין • חד לעילא בשפון ותרין באינון שערין דתליין
 עד טבורא • וכל כי שיתא ג' מבאן וג' מבאן אחמשק ותליין כלכו באינון שערין
 דתליין ומתפשטין בכל גופא • ובגין דכני תלתא חיון ביקירו דדיקנא יתיר מכלכו
 כחוי בכו שמה קדישא • דכחוי ימן כמנר קראתי יח • יי' לי לא חירא • וסא
 דאוקימנא באדרא מן כמנר קראתי יח מאתר דשרי דיקנא לאתפשטא דכוא אתר
 *רחיק מקמי אודנין שפיר הוא • ובספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא הכי אמר ס"א דחיק
 ואוקים דשירותא דדיקנא מחסד עלאה דכחוי יי' הכדולה והגבורה ד"א א כפ
 והתפארת וגו' • וכלא הוא וכו' שארי • ותשעב אחמשק ותליין בדיקנא
 ומקמי אודנין הכי שארי • וקיומא לא מתקיימין אלא באתר אחרא
 כמה דאוקימנא וכד אלטריך עלמא לרחמי אחגלייא מולא קדישא וכל כי
 תקונין דדיקנא יקורא דזעיר אנפין כלכו רחמי משתכחי • וכד אלטריך
 לדינא מתחזייל דינא וכדין עבדין מוקמין לשנאיכון דישראל לאינון דעקין להו
 כל

תכלית לד
 ישעיה נב

דכחית פת

חסר

חסר

תכלית קס

ס"א דחיק

ד"א א כפ

כל יקירו דייקנא בליון שערי דתליין אינכו משום דכלא זכאי תליין. כל בני שערי
דייקנא דזעיר אנפין כלבו קשישין תקיפין משום דכלבו אכפין לדינין בשעתא דמולא
קדישא לחגלי וכד בעא לאגחא קרבא זכאי דיקנא אחזי כגבר תקיף מארי נחא קרביא
וכדין מריט מאן דמריט ואגליש מאן דאגליש. בני תשעה תקונין אמרן משא זמנא תמינא
בשעתא דלזטריך לאדכרנא לון כלבו רחמי. דאע"ג דתליסר תקונין לא אמרן. השתא
זכוונא תלייא מלתא דכא לא ייעול זכאי תקונין לאדכרנא אלא זכוונא אחזון ואדכר
ליה כה"ד יעזבה יגדל נא כה י"י מאן כה י"י הכוא דאקרי מזלא קדישא סתימא דכל
סתימין. דחילא דא ונכירו דא ממולא תלי. וכיון דאמר משא דא ואדכר דא ואחזון
זכאי אמר בני תשעה תקונין דתליין בזעיר אנפין. בגין דינכירו כלבו ולא ישתבח דינא.
וע"ד כלל זכוונא תלי. האי דייקנא כד שראן שערי *לאחצרא (נ"א לאחצרבא) אחזי
כגיבר תקיף כגיבר מארי נחא קרביין. זכאי דייקנא נגיד משא דרבות מעתיקא סתימא
כד"א יכשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקו אכזן אלין שערי לא חפין על
על שפון. ושפון כלבו סומקין כוורדא דכתיב יספחותיו ששנים שפון מרחשן גבורה.
מרחשן הכמחא. בליון שפון תליין טב וזים חיי ומוחא. מאלין שפון תליין
מאריכון דאחצרותא. דכד מרחשין אלין שפון מתערין כלל למגור (מארי) דינא בכל
זכאי דינין (דמדורכון זכוון. ובג"כ) דאקרון עירין דכתיב יכזרת עירין פתגמא
וכמימר וגו'. מאי עיר בספרא דאגדחא כד"א ייחי ערך דמתערין דינין לאיון דלא
אחצרונו לטילא בג"כ מתערין אלין דליון מארי דכזו *דכלבו) ועכ"ד זכאי גווי
ברחמי ודינא וע"ד אקרון עיר וקדיש דינא ורחמי ובאלין שפון אחזי פומא כד אחצח.
רוחא דנפיק מן פומא זכאי מתלבשין כמא אלף ורצבן וכד אחפשט מתלבשין זכאי נכילא
מחימני וכלבו פה י"י אקרון. כד מלין נפקין מן פומא ומתרחשין בשפון מתכדירין
לכלבו תמיני סרי אלפין עלמין עד דמתקטרין כלבו כחדא בתמיסר אורחין ושזילין
דאשחמודטן וכלא מחכאן לפומא דא (בדא) בלישן ממלל דרברבן *בקיטרא דטיבירא
בעטורא וע"ד כתיב יכבו ממחקים ממחקים ודאי מאי חכו כד"א יומך יטעם לאכול.
וכלו מחמדים אש ומים. אשא ומינא מתחקין *ויאן בלייורי דכא גווי מתחברן כחדא.
חכו באחזון רשימן ב' דמתגלפן בעטרי גלידין אחס"ע בגרון. ח' דטריד מלכין
ומכעדא מלכין ומכסא מלכין. ח' דטריד נחית וסליק ועטיר כזים זאשא גליד
ברומא. ח' יוקא דלימא סטיר לנוקבא אחפשט לנוקבא רבא זתיאזכא דקרתא
קדישא דמתקטרי אחרין דא זלא כד"א (שיר ד) בר המור גבעת הלבושה. ע"א טיבירא
דטיפסא גליפא בסיפסא ריטיין דענפין מתאחדן לסטרי לרומין גליפין וזא ברזי
דאחזון דשלמא מלכא אחצטרו אלין אחזון ד' זד'. גיכ"ק בחך כד"א יומך יטעם
לאכול (איוז ו) היאכל תפל מבלי מלח וגו' וכתיב (ישעיה לב) וזכר מעשה האדמה שלום
(הטלים יא) הנחמדים מזהב ומפז רב ומתקוס וגו'. מתקוס ודאי דוד מלכא אמר
גם עבדך מזהב זכר וגו'. אסכדנא עלי דכל יומא אודכרנא זכו דלא לאטעא' זכו
בר יומא חד' דעטירנא עטרי מלכא במערתא דמרוגיא וחמינא זכוינא דאשא מתלכטא
ה' הפותיה דמירווייא (נ"א דמערתא) ואוזעזענא מהכוא יומא אודכרנא בדעחאי זכו ולא
שזיקנא לון כל יומאי. זכא חולקיס מאן דאודכר במתיקא דמלכא וטעים זכו דקחזי
על דא כחי' (שם לב) טעמו וראו כי טוב י"י וגו' וכתיב (משלי ט) לכו לחמו בלחמי וגו'.
אחפשט דכור' בדעא ואחמליין אכסדרין ואדרין מרישא דגולגלת' שרי ואחפשט בכל גופא
מחדוי ודרועוי וזכלא. מאחזורי אהדבק ניטולא דכוינא דקרינותא ולכטא ואפיק

זמנא יד

ס"א לאחצרבא

הכלים הלג

שיר ה

א בקישור

בזכיר' בליון

במתע' למע' ד

דחילא ד

שחאל א כז

ס"א לכו

ב שחקים

בכדיר' גלדים

ויקשאים

ההכלה ז

בגלי :

שיר ה

איוז לב

ס"א ומתקדן

י"א

ג זכור

סוכות חקן

בשמים וזא

רמו לנשמות

סוכות

זכור

כל שנסח בזה

לעקב שנים

בסוף האילן

ונשני :

ד סוכות מעט

עשר ייחוד

ויקדור עליון

במערס בסוף

לכפר טרונא :

ה על כל פני

מרוי ואפוח

כוח מלון מזה

וסכל לכו פניי

לגלותה דהא סתומא מכל סטרוי ונכירו (ס"א ונחיתו) דחרי מוהי גליפן בה ואחזקת
בסטרוי דדכורא בגין כך אחקרי יוונתי תמתי אל תקרי תמתי אלא תאומתי ודאי . שיר
סטרוי דנוקבא כלילן ב' גווי (ס"א גווי בגו גווי) כדכתיב ידלת ראשך כהרגמן ש
אחקטר גבורה בחמש גבוראן ואחפשט נוקבא בסטרהא ואחזקת בסטרוי דדכורא .
עד לאתפרשא מסטרוי . ואחיתא לאתחברא עמיא אפיין באפיין . וכד מתחברן מתחזין
חד גופא ממס . מהכא אוליפנא דכר בלחודוי אחזוי פלג גופא וכלבו רחמי וכן נוקבא
וכד מתחברן כחדא אחזוי כלל חד גופא ממס . וכדי כוא . אוק ככא כד דכר אחזבר
בנוקבא כלל כוא חד גופא ועלמין כלבו בחדו דכא כלבו מגופא שלים מתחברן . וכיינו
רואי על כן בדרך יי' את יום השבת ויקדשכו דכא אשתכח כלל בחד גופא שלים דכא שבת כ
מטרוינא אחזקת במלכא ואשתכח גופא חד ועל כן ברכאן משתכחין בהאי יומא .
ומהכא מנא דלא אשתכח דכר ונוקבא אחרי פלג גופא . ולית ברכתא שריא במלכ
פנימא ואחירא אלא באחר שלים . במלכ שלים . ולא בפלגות מלכ ופלגות מלכ לא אחקייס
לעלמין ולא אחברין לעלמין . נוי דנוקבא כלל מווי דדכורא כוא וכה אוקימנא מלי
ואשתמודען ביני חברייה . מהאי נוקבא מתאחדן כל אינון דלתתא . מנה ינקין ובה תבין
והיא אחקריאת חס לכלבו . כמה דאחרא חס לגופא וכל גופא מנה (ס"א לגנתא וכל
גנתא מנה) ינקא . כך באי חס לכלבו אחרין דלתתא . כתיב יאמור לחכמה אחותי משלי
את . אית חכמה ואית חכמה וכהי נוקבא אחקרי חכמה זעירא לגבי אחרא וע"ד כתיב
אחות לנו קטנה ושדים אינו לה וגו' . דכא דא בגלותא אחמשך . אחות לנו קטנה ודאי שיר
קטנה אחזוי אבל ברברא היא וסגיא היא דכא היא שלימו דטיל מכלל כמה דכתיב
אחי חומה ושדי כמגדלות . ושדי דכא מליין אינון לינקא לכלל . כמגדלות דאינון נכרין ש
ברברין דנפקי מאימא עלאה . תו אחפשט דכורא בימינא ושמאלא בירוחא דאחשנא .
וכד גווי אחזברו אחרי תפארת ואחתקן כל גופא ואשתביד אינגא ברברא ותקיף שפיר
ויאח איתחזוי חטיל חיות ברא ובענפוכי ידורן עופי שמיא ומזון לכלל ביה דרעוי דהיל ד
ימינא ושמאלא . בימינא חיים וחסד בשמאלא מיתה וגבורה . מעוי אחתקן בדעת
ואתמליין כל אכסדרין ואדרין כמה דאמינא דכתיב וצדעת חדרים ימלאו . * תו מלי כד
אחפשט גופא בתרין שוקין . ומתאחדן בינייהו תרין כולין . ותדין ביעי דדכורא דכל
משחא ורבות וחילא (דדכורא) דכל גופא בכו אחכנס דכל חילין דנפיק מנהון נפקין ושריין
כלל בפוס אמא . ובג"כ אקרון לבאות (ס"א דכל גופא בכו אחכנס ושריין כולל בפוס
אמא ובג"כ אקרון לבאות דכל חילין דנפיק מנהון נפקין) ואינון נח וכו' . תפארת
ידוד . נח וכו' . לבאות . ובג"כ ידוד לבאות . אמא דדכורא סיומא (ג"א כסותא)
דכל גופא ואקרי יסוד ודא דא דגנא דמנכס לנוקבא וכל תיאובתא דדכורא
לגבי נוקבא כהאי יסוד עיל לנוקבא לאתר דאקרי אינו דתס כוא אחר כסותא
דנוקבא ככית רחם לאתתא . ובגין כך יי' לבאות אחרי יסוד . כתיב כי בחר יי'
בלין אור למשכלו כד אחפרשא מטרוינא . ואשתכח במלכא אפיין באנפין במעלי
שבתא אחשביד כלל חד גופא וכדין יתיב קודשא בריך הוא בבורסייה ואקרי כלל
שמא שלים שמא קדישא בריך שמיא לעלם ולעלמי עלמין . כל אלין מלין סליקא
עד יומא דא דאשתער בכו לעלמא דאחי וקשתא אחילין ככא זכאח חולקי . האי
מטרוינא כד אחזברת עם מלכא כל עלמין מתחברן ואשתכחו בחדותא דכלל

כמו דדכורא כליל בתלחא ושירותא בתלח' קך כלל הכי וסיומא דכל גופא הכי ומטרוניהא לא מתברכא אלא בכלל דתלחא אלין דלינון נח כוד יסוד ומתבסמא ומתברכא באתר דאקרי קדש הקדשים דלתחא דכתיב י'י' שם לוח יי' אח כדרכה דהא חרין דרגין לינון לעילא ותהא . ובג'כ' לית רשותא למיעל תמן בר כהנא רבא דאתי מן סטרא דחסד בגין דלא עייל להכוא אתר דלעילא אלא הכוא דאקרי חסד ועייל בקדש הקדשים ומתבסמא מוקבא ומתברכא האי קדש הקדשים בגו לגו אתר דאקרי לינון . לינון וירושלם חרין דרגין לינון חד רחמי וחד דינא לינון דכתיב י'י' מן שמשפט חפדס . ירושלם דכתיב י'י' דלוק ילין בך כמה דאוקימנא וכל תיאובתא דדכורא לגבי מוקבא הכא הוא וקרינן לכו ברכה דמהמנן נפקי ברכן לכלכו עלמין וכלכו מתברכן . האי אתר דאקרי קדש וכל קדשים דדכורא עיילין תמן בכהוא דרגא דאמינא וכלכו אחיין מרישא עלאה דגולגלתא דדכורא מסטרא דמוהי עלאי דשריין ביה ונגיד הכיא ברכה בכל שייפי גופא עד לינון דאקרון לבאות דלעילא הכוא נגידו דאתנגיד מכל גופא מתכנשי תמן וע"ד אקרון לבאות דכל לבאות דלעילא ותתליין מתמן נפקין וכהוא נגידו (בתר) דאתכניש תמן שריין ליה בכהוא יסוד קדישא כלל חוורא בג'כ' דאקרי חסד וכהוא חסד עייל לקדש הקדשים דכתיב כי שם לוח יי' אח כדרכה חיים עד העולם . ח"ר אבא לא סיים בוליינא קדישא למימר חיים עד דאשתככו מלי ואתא בתבנא סברנא למכתב טפי ולא שמענא ולא זקיפנא רישא דנכורא בוכ סגי ולא בוכ יכילנא לאסתכלא אדכרי אזדעזענא שמענא קלא דאקרי ואמר י'י' ארץ ימים ושנו' חיים וגו' שמענא קלא אחרא י'י' חיים שאל ממך וגו' . כל הכוא יומא לא אפסיק אשא מן ביתא ולא בוכ מאן דמטי לגביה דלא יכילו דנכורא ואשא בוכ דסותרני' כל הכוא יומא נפילנא על ארעא ובעינא . בתר דאזיל אשא חמינא לבוליינא קדישא קדש הקדשים דאסתלק מן עלמא אשתעטף שכב על ימיניה ואכפו חייבין . קס רבי אלעזר בריה דרבי ונטייל דיו ונשיק לון ואנא לחיבנא עפרא דתחות רגליי בצו חביריי למצבי ולא יכילו למללא שארו חביריי בצביה ורבי אלעזר בריה נפיל תלת זמנין ולא יכיל למפתח פומיה . לבתר פתח ואמר אבא אבא . תלת כוו . חד אחחורו . השתא תמוד חיותא . פראן טאכין משחקטן במוקבאן דימא רבא וחביריי כלכו שחיין דמא . קס רבי חייא על רגליי ואמר עד השתא בוליינא קדישא מסתכל (ס"א משתכל) עלן . השתא לאו הוא עדן אלא לאשתכלא ביקריה . קס רבי אלעזר ור' אבא . נטלו ליה בטיקרא דסיקלי מאן חמא *ערבוציא דחביריי וכל ביתא בוכ סליק ריחין סליקו ביה בפורייה ולא אשתמש ביה אלא ר' אלעזר ור' אבא . אתו *טריקין ומארי תריסין דכפר וטרדא בכו (ס"א דלפרי וטרדיה וכו) בני מרוניא לווחין בקטירין דחשיבו דלא יתקבר תמן . בתר כ' דנפק פורייה בוכ סליק באוריא . ואשא בוכ לביט קמיש שמעו קלא עולו ואחו ואשתכשו להילולא דרבי שמעון יב"ב שלום יגוהו על משכבותם . כד עאל למערתא שמעו קלא במערתא זכ' האיש מרעיש הארץ מרגיו ומלכות כמה פטרין דרקיעא מבחכבין (ס"א *משחכבין) ביומא דין בניק דנא רשב"י דמאריה משחב ביה בכל יומא . זכא חולקיה לעילא ותתא כמה גניזין עלאין מסתמין ליה עליה אחרר י'י' ואתא לך לקן ותמח ותעמוד לגורלך לקן בימין :

עד כאן האדרא קדישא זוטא

אמר ר' יוסי כמה חביבין ישראל קמי קב"כ בקדמיתא קרא לון גוי קדוש דכתיב י'י' שם קדוש אתה וגו' לבתר קרא לון קדש דכתיב י'י' קדש ישראל ליי' ראשית

הבואה

דברים י'
ימים כ'

הכלים קל'

ישיב' א'
שם

משל ג'

הכלים כה'

א' כולם הם
מוקמות שבין
סמוכין זו לזו
וכיון מהוהותין
יחד לביה
רשב"י נקבר
אלהם :

ס"א ערעירת
וערבוניא

ב שאל משתא

ישיב' ט'

ס"א ונא

דינא יב'

תבואתה • מה בין האי להאי • א"ר אבא קדש עלאה מכלל דכבי חנינן כד אתחברין
 כלבו קדושי כחדא אקרין קדש • וכלבו סלקין ומחכנשין להכוא אחר עלאה דאקרי
 קדש ובג"כ ק' ק' ק' קדש ישראל אחעביד מנייבו • ובגין דישאל בתלת דרגין
 מתעטרין • כד אתחברין כחדא אקרין קדש ישראל ליי דאיבי ראשית • וכו' אוקימנא
 תבואתה בכ"א • כל אובליו יאשמו מאי כל אובליו יאשמו • א"ר אבא כה אומר דכתיב
 יואיש כי יאכל קדש בשגגה • וכתיב יוכל זר לא יאכל קדש ישראל אקרין קדש בג"כ ויקרא כב
 כל אובליו יאשמו • אר"א שירותא וסיומא דכלא אחכליל בקדש *חכמה עלאה קדש סב
 אקרי וכד נכיר דא חכמה עלאה חכמה דשלמה נכיר כמה דכתיב יותרב חכמת שלמה מלכס א
 דקיימא סיברא באשלמותא וכו' אוקימנא • וכד אתחברא מייסוד כבי קרין לה קדש
 דאיבו אנהיר בשלימו • וכד לא אתחברא ומתעטרא באשלמותא • קרין לה רוח הקודש •
 ולא אחקרי קדש ככהוא דלעילא • וכד מתחברא מהאי יסוד וינקא לכל חינון דלתתא
 אחקרי אס ככהוא דלעילא • וקרין ליה קדשים • וכדין קרין ליה קדש הקדשים דבי
 כלל דכתיב יאחי מלבנון כלב וגו' • מאי לבנון דא עדן דאתלבן מכל סטרין ועדן הא שר
 ידוע לגבי חברייא • תאנא כתיב כי שם יי אקרא • מאי כי שם יי אקרא • אר"א הא
 כתיב הבו גודל לאלהינו • א"ר אבא הבו גודל דא גדולה • האור תמים פעלו דא גבורה •
 כי כל דרכיו משפט דא תפארת • אל חמונה דא נח • ואין עול דא בוד • לדיק דא
 יסוד • וישר דא דק • הוא כלל שמה קדישא דקב"ה • ובג"כ כי שם יי אקרא • א"ר יוסי
 שם יי מושע ומושע בבהיא שעתא גלי לכו לישראל דכתיב יבן מאה ועשרים שנה
 אנכי היום וגו' • מתאן אוליפנא הכוא זכאה דחכמתא עלאה ביה כד מטי יומא
 לאסתלקא מעלמא צבי לגללה הכיה חכמתא לאינון די רוח קדישא בינייבו מלגן ממש
 דכתיב בן מאה ועשרים שנה אנכי היום • וכתיב יועתה כחבו לכם את כשיירה בזאת
 וגו' • ואס לאו עליה כתיב א"ל חמנע טוב מצעליו כד"א יכי לקח טוב נתתי לכם וגו' • ש
 צביות לאל ידך לעשות • עד לא תסתלק מן עלמא ולא אחייביב לך רשות לגללה •
 א"ר חייא הכי קרא אוליפנא מניח חכמתא עלאה והכי הוא אצל סיפיה דקרא מקשר
 קשרא דמסימנותא במאי דכתיב הוא כד"א לדיק וישר הוא כלומר הוא כלל • הוא
 חד בלא פרודא • דאי תימא כל הכי סגיאין חינון חזר ואמר הוא כלבו סלקין
 ומתקשרין ומתאחדן בחד • וכלא הוא כיה וכו' וכו' וכו' יבא • וכו' חזר בריך שמי
 לעלם ולעלמי עלמין • ע"כ מתקשרין חלין ומתאחדין מלין קדישין דשמה דקב"ה • זכאה
 חולקיה מאן דקרי למלכא וינדע למקרי כדקא יאות • ואי איבו קרי ולא ידע למאן דקרי
 אתרחיק קב"ה מניה דכתיב יקרוב יי לכל קוראיו וגו' • קרוב יי לכל קוראיו • למאן
 קרוב • חזר ואמר לכל אשר יקראו בו באתם • וכי אית מאן דיקרי ליה בשקרא א"ר
 אבא חין • הכוא מאן דקרי ולא ידע למאן קרי • מלגן דכתיב לכל אשר יקראו בו באתם •
 מאי באתם בכותמא דגושפנקא דמלכא דכוא שלימו דכלא כה"ד יתתן אמת ליעקב חסד ייכס
 לאברהם ובג"כ לכל אשר יקראו בו באתם כתיב • זכאה חולקיה מאן דעאל ונפק למנדע
 ארחיו דקב"ה זע"ד כתיב יוארח לדיקים כאור נח וגו' וכתיב יועמד כלם לדיקים
 וגו' • תימא א"ר יאחז כל הכי תקינין וכל הכי מלי למחלדי חקלא אתמסרין • ותנין חייבין
 כביכול עבדין פגמומא לעילא • מאי פגמומא כמה דכתיב שחת לו לא בני
 מומס

ויקרא כב
 סב
 סב
 מלכס א

דכתיב לא

ס
 משלי ג
 ד

הכלים קמס

ייכס

משלי ד
 ישיש

ישעים נט מומם דהא כל בני תקוין לא משתכחי כדקא יאות. כחוצ אחד אומר יילבש לדיק' כשריון
 שם וכחוצ אחד אומר יילבש בגדי נקם תלבושת. אלא א"ר יתחק וילבש לדיק' בזמנא דישראל
 זכאן. לא זכו וילבש בגדי נקם וגו'. א"ר יוסי מאי פנימוסא כמה דמינן דאבסן
 לא מסתפקין (ס"ט מסתפקין) לאתברא מכהוא שקיו דנחלא כ"ש בנין דר"א שחת לו
 לא בניו מומם. מאי לו לא תרי זמני אלא חד לעילא וחד לתתא. וחינו דאר"ש כל
 זמנא דחייבא סניאו בעלמא כביכול שמה קדישא לא מתברך בעלמא וכל זמנא דחייבא
 לא סניאו בעלמא. שמה קדישא מתברך בעלמא כה"ד ייחמו חטאים וגו'. צרכי נפשי את יי'
 הכלים קד. א"ר אבא מקרא זה ממש הוא דכתיב שחת לו לא בניו מומם. מאן גרים
 לחלותא דא דור עקש ופתולא בגין דאינון חייבא ודרא אשתכח כהי בג"צ בתר דאמר
 משה כל בני מלון ואדכר שמה קדישא כדקא יאות אמר ודאי לדיק' וישר הוא מלה
 בתקוים אבל שחת לו לא בניו מומם. מ"ט כהי. משום דאינון דור עקש ופתולא. א"ר
 יבדוק לו לא כלומר לגרמייהו עבדין דא. חייבין דגרמין לאסתלקא ברכאן מעלמא.
 א"ר אבא לו לא הא אוקימנא וכדי הוא מה כתיב בתריה כליי' תגמלו זאת לשלמא
 ויקרא קי גמול דא לקב"ה על כל אינון טבחא דגרים לך ועבדי לקב"ה. ר"א פתח יואף גס זאת
 בכיותם בארץ אויביהם וגו'. זכאין אינון ישראל על כל עמין עכו"ם דאע"ג דארגיו קמי
 מאריהון קב"ה לא צעי לשבקה לון. דבכל אחר דגלו ביני עממיה קב"ה עמכון
 בגלותא כה"ד ואף גס זאת בכיותם בארץ אויביהם וגו'. ר' אבא אמר ואף גס זאת
 בכיותם. ת"ח כמה חציבותא דקב"ה לגביהון דישראל דאע"ג דגרמין למגלי ביני
 עממיה שכינתא לא אתעדיאת מכוון לעלמין. ללא תימא דאינון בלחודיהו בגלותא
 משתכחין אלא ואף גס זאת עמכון משתכחין. כה"ד ואף גס זאת בכיותם בארץ
 אויביהם וגו'. למלכא דארגיו על בריה וגזר עליה עונשא לאתרחקא מניה ולמיין
 לארעא רחיקא. שמעט מטרותיה ואמרה הואיל וצרי אזיל לארעא רחיקא ושדי ליה
 מלכא מהיכליה אנא לא אשבוק ליה או תרונא כחדא יתוב להיכלא דמלכא או תרונא
 כחדא יתביב צארעא אחרא. לזמין פקיד מלכא על מטרותיה לא אשתכח. דכוות
 אזל עס בריה אמר הואיל ואטרותיה תמן תרומיהו יתובין. ובזמנא דפקיד קב"ה
 פתח ו למטרותיה פקיד לה בקדמותא ובגינה פקיד לבניו כה"ד יוגס אני שמעתי את נאקת
 בני ישראל וגו'. מאן גרים דאנא שמענא עקתהון כביכול מטרותיה דדכרנא לה כה"ד
 שם יואזכור את בריתי. וכתיב יואזכור אלהים את בריתו. וכד קב"ה יחדר לישראל מן גלותא
 שם מה כתיב יושב יי' אלהיך את שבותך ורחמך דא מטרותיה. ועוד כתיב ירית יי' ארץ
 דברים שבת שבות יעקב. א"ר יבדוק כליי' תגמלו זאת. בגין דאתון דור עקש ופתולא אתון
 כויתון גרמין דתגלי זאת בגלותא כליי' תגמלו זאת. דא הוא גמול דעבדי עמכון בכל אינון
 נימוסין דמאריס בכל אינון אתון דעבד לכו דא הוא גמול דאתון שלמין להאי זאת מאן גרס
 לכו דא בגין דאתון עס נבל ולא חכם. ולא מסתכלין בכל אינון טבן דעבד לכו עד השתא.
 כליי' תגמלו זאת דא שכינתא וכה אוקימנא מלי. דתנינן כ"א דכבראם זעירא. כ"א
 דבכלי' רברבא וכה אחרא דתיא א"ר יבדוק כ"א דנכל אחר קב"ה ואקרי אס ותרי
 במדבר פה עלמין ניכח דכתיב מן העולם ועד העולם וכה תנין ברזא דקרא בשמין כחית
 רביעית הכין. תיחא ר' יבדוק אומר בכמה אחרי אסתכלנא דקב"ה לא אעדי
 רחמנא

רחמינוהא מנייכו דישראל דבכל אחר דאיון הוו • קב"ה בינייכו • דכתיב ללא מאסחים ויקרא ט
 ולא געלחים לכלתם להפר ברייתא אחס • דייקא אחס בינייכו עמכון • לא אעדי מנייכו
 לעלמין • ר' יצחק הוה אזיל בארחה ופגע ביה ר' חייא א"ל חמינא (לכו) באנפך דהא
 במדורא דשכינתא מדוך • מאי כתיב ו'אחר להאילו מיד מ'ארים • ואחר אחר מוצעי ליה שמה ג
 ואחר בקדמינא אימתי כד נחת יעקב למארים ולמה להאילו מיד מ'ארים דלמלי לא הוה
 בינייכו לא יכלין למסבל גלותא כד"א ע'מו אנכי ב'ארה חללנכו ואכבדכו • א"ל ודאי בכל הבלס ט
 אחר דישראל שריין קב"ה בינייכו • וכל אחר דחיימי דרא אזלין קב"ה אזיל עמכון דכתיב
 י'כי מלאכיו י'אור לך וגו' • מנל • דכתיב ו'יעקב הלך לדרכו וגו' ו'יאמר יעקב כאשר ט
 ראם מנחה אלהים זה • השתא נשתתף כחדא ויזיל בארחה דהא ידענא דלאחר הד
 אזלין לקבלא חפוי דשכינתא א"ל ודאי • א"ר יצחק תנין שלוחי מנזח חין ניזוקין לא
 בכליכתן ולא בחזרתן • ואנן לאתחזא קמי קב"ה אזלין ולא דחילנא • עד דהוו אזלי א"ר
 חייא כתיב אלה תולדות השמים והארץ • השמים לאכללא קב"ה • והארץ לאכללא קב"ה ט
 וכל מה דלתתא אינון אקרין תולדות השמים מנייכו • א"ל אי הכי מכו בהבראם ואתמר
 בה' בראם • א"ל כלל חד מלה כד שמים אתחברו האי ה' אפיקת תולדות ואינון אקרין
 תולדות השמים והארץ א"ל אי הכי במאי אוקימנא בה' בראם באברהם • א"ל כלל חד
 מלה הוה באברהם היינו השמים דמתמן שריין לאתפשטא • בה' בראם היינו והארץ וכלל
 חד מלה • א"ל ודאי הכי הוה ובה' אוליפנא דכתיב אלה תולדות השמים והארץ • ותנין
 העולם הזה נברא בה' דכתיב בהבראם • והעולם הבא נברא ב' דכתיב ו'אמר ו'אל ט
 מעדן להשקות את הגן לאכללא השמים • את הגן לאכללא את הארץ ובה' אוקימנא וכתיב
 ו'מעין גנים דא היא השמים באר מים הייס דכתיב ו'יבדו שם עבדי יצחק באר דכתיב ט
 ו'יעקב משם ויחפור באר אחרת וגו' • וכו' מן לבנון דאיון מתעטרין לעילא וסלקין
 ברישא דמלכא • דכתיב כי גדול מעל שמים חסדך • מן לבנון מתמן נפקין לבינה וגניד
 ואתמסך לכל זווין עד דנגדין אינון מבושין ונחתין לאתכנסא לאתר דאקרי יומא רבא
 דכתיב ל'כל הנחלים הולכים אל הים וגו' • וכתיב ו'הביטו אל צור חולבתם וגו' • לבתר
 כתיב גן ענול אחותי בלה וגו' • ומכאן נפיקו תולדות לכלל דכתיב בהבראם בה' בראם
 ממש באברהם • א"ר יצחק ואפי' ביעקב ממש • וכלל חד מלה • א"ר יצחק כד אן
 יתבין לקמיה דר"ש כלל אחר קמיה באתגליא ולא אלתריכנא לכל האי • א"ל לאו
 ר"ש כשאר בני נשא דכלכו קמיה כשאר נביאי לקמי משה • עד דהוו אזלי • א"ר חייא
 כתיב ו'השפכה אשה עולה מרחם בן בטנה וגו' • האי קרא אוקמוס ובהא מאי קא מיירי • ט
 א"ר יצחק אי בקטורא דחזרייא סמיכא לא אסמכנא אן מה נימא • א"ל דהא קלא דרמינא
 חד שמענא יומא חד כד הוה אזילנא בארחה ולא ידענא מאן אמר ולא ידענא מלה • ות"ח ו'
 יומין הוו דחלישנא ע"ד ולא טעימנא מדי ובשתא אזלנא לגביה דבוינא קדישא דלימא לי
 דילמא אדכר • א"ל דילמא הכוה יומא דהוה אזיל ר' אלעזר לגביה דחמוי וכוהו יומא אזילנא
 עמיס ובה' אדכרנא מלה • ת"ח הכי א"ר אלעזר משמיס דאביו אמר ישראל קמי קב"ה מיומא
 דנפלנא בגלות' קב"ה שביק לן בגלות' ואנשי לן בה"ד ו'האמר ליוןעוזני וי' ו'י' שכתבי-אמר ט
 שכינת' השפכה אשה עולה וכי ישראל דאקרין בנין כד"א ו'בנים אחס ליי' אלהים' • מרח' בן דברים יד

ימים כ' בטבע כד"א ואנכי נטעתי שורק כל זרע אמת - גם אלה תשכחנה . דכתיב אלה חולדות השמים והארץ . ואנכי לא אשכחך . מכאן דקב"ה לא שציק לון לישראל לעלמין . חו אמר השכח אשה עולם מרחש בן בטבע . דא הוא רזא עלאה דאמר קב"ה הא מלין אלין בשמים אחידן כמה דקב"ה לא אנשי שמים דהא הוא בלא . כך קב"ה לא אנשי לו לישראל דאינון אחידן בשמים ממש . אחרניש ר' חייא אמר ודאי דא הוא מלך בריך יכח קב"ה דאטרענא לך וידענא מלך . וידענא מאן הכוה דשמענא מניח . ות"ח דהכוה יומא דרביענא ד' מילי ולא אשכחנא מאן הוה . ה"ל בגין דעאלנא בחד מערתא דרביענא נח אלעזר פפיש שעתא חדא קרי עליה רבי חייא הכי קראי יאז יבקע כשחר אורך וגומר .

אז חקרא וי"י יענה וגו' אז תתענג על י"י וגו' :
זכור ימות עולם זינו שנות דור ודור וגו' . זכור ימות עולם . ר' אבא אמר מאן ימות עולם אינון שיתא יומין דעבד קב"ה עלמא דכו דכתיב י"י ששת ימים עשה י"י וגו' . ששת ימים ולא בששת ימים ובה אוקימנא . זינו שנות דור ודור . כלומר אינון ימות עולם ידעו וישתמודעו כל אינון שנין ויומין וכל דרא ודרא עד דרא דא דאתון קיימין . שאל אביך ויגדך . דא קב"ה הכ"ד הלא הוא אביך קדך . ויגדך וכו' יגלה עומקא דחכמתא ומאי היא אלא כד אינון שיתא יומין שכלילו עלמא לא שכלילו ליה אלא בגיך דתייתא אנת ותקיים אורייתא . דתנין כלמא דעבד קב"ה על תנאי עבד דכד ייתון ישראל אי יקבלון אורייתא יאות ואי לא דיכדר ליה לתכו וכו' . ובג"ל אינון ימות עולם ידעו ואשתמודעון בלא . ובה תנין הכוה ענפי דאלנא היך מתאחדן בנו אילנא ובה אוקימנא כדון קב"ה ברר לון לממנן תריסין על שאר עמין ואחון מה כתיב כי חלק י"י עמו יעקב חבל נחלתו דלא יכז לבו לרצרבא ולא למלאכא ולא לממנא אחרא וכו' עמא דקב"ה נסב לחולקיה בלא אחר אשכח ליה ימלאכו בארץ מדבר ובתכו ליל ישימון וגו' . דכתיב יבוע כד יתרח אבי אברהם וגו' . ואקח את אביס את אברהם וגו' ומכא דבר לבו לישראל בכל דרא ודרא ולא אחרש מנייכו ודבר לבו ברחמי הכ"ד כנשר יעיר קנו וגו' :
בנשר יעיר קנו . א"ר יוסי לא אשכחנא מאן דחיים על בני כהאי נשרא . וע"ד תנין כתיב יופני אריה אל הימין ופני שור מהשמאל . נשר בלא דוכתיה באתר דיעקב קאים הכ"ד ידרך הנשר בשמים כהכוה אחר ממש מ"ט בגין דאיכו רחמי על בניו ודינא לגבי אחרנין . כך קב"ה דבר לבניו כנשר דא מה כתיב י"י בדר ינחנו שנות יג ואין עמו אל נכר . הוא בלחודו דכתיב יו"י הולך לפניכם וגו' . ואין עמו אל נכר דלא דבר לבו לישראל לא מלאכא ולא ממנא אחרא דאינון אקרין אל נכר ודא הוא דאמר משה שם לי אים אין פניך הולכים אל תעלנו מזה הכ"ד י"י בדר ינחנו . הוא בלחודו ואין עמו אל נכר .

הה"ל קלם וזאת חולקיון דישראל דקב"ה דבר עמכון (בישראל) הכי עלייכו כתיב י"י יעקב בחר לו שמואל ה' יי יי ישראל לסגולתו וכתיב י"י לא יטוש י"י אח עמו וגו' מ"ט לא יטוש ה' את עמו בעבור שמו הגדול בגין דהאי אחרדבך וע"ד לא יטוש לון קב"ה דככל אחר דאינון שריין קב"ה עמכון כמה דאוקימנא : ק"ן חכמו ישיבילי זאת . א"ר יוסי כל הכי קראי דהבא אוכחי אינון דאוכה לבו משה לישראל בר הכוה שמה קדישא דגלי בשירותא דמלוי . א"ר אבא גאפילו מה דאוכח לישראל ככלל דשמה קדישא הוא דלית מלך באורייתא דנפיק מכללא דשמה קדישא דאורייתא כלל שמה דקב"ה אינון וכני קראי ידענא אינון . אבל בגין דשמה דקב"ה

דקב"ס רשים בהמי פרשתח חטריכנה עד כשהא וככה הא כתיב לו חכמו ישיבילו
זאת זאת ודאי וכה בכמה אחר חוקימנא הא דאי ישראל ינדעון האו איך זאת אחידא
בדימוי לאתפרעא מן חיביא יבינו לאחריהם ויסתמרו למכיו בכ כמה דכתיב *וארץ חיונ כ
מתקוממח לו . ד"ה לו חכמו ישיבילו זאת דאיהי מתקשרא בכו בישראל כד נטרין פקודי
אורייתא ויתבין עמה בשלם ינדעון דסייעתא דכאי זאת עמהון לאתפרעא משנאיהון .
וישראל דאינון זעירין ביני עממיא . ינדעון איכא ירדוף אחד אלף ושנים ייטבו רבב
ומאן גרים לבו האו זאת . דכוכ בכו בשלם כד עבדין פקודי אורייתא . ולעלמין לא
אתעדי מנייכו למעבד לבו נוקמין . **אם** לא כי אורס מכרס וי' הסגירס מ"ט כי
אורס מכרס בגין אור ילדך חשי דתקונין לא שראן דקדא יאות באחרייכו . אם לא כי
אורס מכרס . א"ר יבוס דא אברכס כמה דאוקימנא דאמר אברכס יתחייבון ישראל
בגלותא ולא ייעלון בגיכס דתרין אלין גלותא וגיכס לא יסבילן ישראל . וקב"ס אסתכס
על ידיו דכל זמנא די יחובון ישראל יפלון בגלותא וישתעבדון בכו שנאיהון ובג"כ אורס
מכרס ודאי וי' הסגירס ואסתכס על ידיו . תניא א"ר יבוס מ"ט אוכח לבו משה בכאי
שירס הכי בגין דאינון זמנין למיעל לארעא ולאשרי בינייכו שכינתא ובג"כ אוכח לבו
על האו . ר' יצחק אמר בתרי אחרי קב"ס זמין לאוכחא לבו לישראל וחדאן אומות
העולם . חד דכתיב יוריצ ליי' עס יבוס ולפקוד על יעקב כדרכיו וגו' . שמעין אומות כוסע יב

א דאם חכס
נקרא בג"כ
קרטנא וכוה
ענין אור לוי
סהכס מל"ה
כאשר וכוה
מנא המיד
כאשרי בתלמי
קדא קרטנא
מנבואה

העולם . חד דכתיב יוריצ ליי' עס יבוס ולפקוד על יעקב כדרכיו וגו' . שמעין אומות כוסע יב
העולם חדאן אמרי השתא ישתאון מעלמא כד חמי קב"ס דאינון חדאן מה כתיב בתריס
בצטן עקב את אחיו וגו' כד שמעין אמרין דא הוא תשובה . לאתחא דכוכ לה קטטה
בכרס אולת למקביל עליה דינא חמאח דליינא דאין נפשין מנייכו לאלקאח . לללכא
לאוקדא . אמר' ווי מכ אעביר מן ברא כד סיים דינא אמר לככוא אינתו אימא מכ
אעביר לך ברין אמרס קובלני . ע"כ :

ימצאהו

בארץ מדבר ובתהו ודאי לבתר עבד לכל אינון קליפין דיוכן כלכו
משתעבדין ליה עד הכא כוכ כתיב בכהוא ספרא * דקרטנא אסיא
לבתר כוכ רשים בכאי קרא כל נטורא דאטריך אסיא חכיס למעבד למרע דשכיב
בני מרעיס בי אסירי דמלכא למפלח למארי עלמא . דכד אזיל אסיא חכיס לגביה .
ימלאכו פארץ מדבר ובתהו ליל ישימון מרעין דשריין עליה אשכח ליה באסירו דמלכא
איתימא הויל וקב"ס * יפקוד לתפשא ליה דלא ישתדל בר נש באחריס . לאו הכי דהא ס"ה פיר
דוד אמר אשרי משכיל אל דל וגו' דל הכוא דשכיב בני מרעיס ואי אסיא חכיס הוא *
קב"ס יכיצ ליה ברכאן לככוא דישתדל ביה וככוא אסיא ימלאכו בארץ מדבר בני
מרעיס שכיב . ובתהו ליל ישימון דאינון מרעין דחקין ליה . מאי אטריך ליה למעבד
יסובבנכו יסובב סבות וייתי עלות בגין דימנע מניס אינון מלך דמקין ליה יקח ליה ויפיק
מניס דמא בישא יבונכו יסתכל ויבין הכוא מרעא ממה כוי ויסתכל בגין דלא
יתרבי עלוי וימאך ליה לבתר יארככו כאישון עינו בגין דיכא נטיר דקא
יאות באינון משקי באינון אסותא דאטריכו ליה ולא יטעי * בינייכו . ס"ה מנייכו
דאלמלא יטעי אפילו במלח חד קב"ס חשיב על הכוא אסיא כאילו שפין
דמא וקטליס בגין דקב"ס בעי דאע"ג דככוא בר נש איכו בני אסירי דמלכא
ואיכו אסיר בני אסירי דישתדל בר נש עליה ויסייע ליה לאפקא ליה מבי
אסירי וכוכ אמר הכי קודשא ברין כוא דן דינון דכני עלמא לעילא יכן למות כן שרא :

עיה (ח"ה) לשווי

לשרשי בן לעקור כן לענוש נכסין ולאסורין מאן דאחזי לענוש נכסין נפל צבי מרעיש ולא
 יתסי עד דיתן כל מה דאחגור עליה * כיון דאחגור בממוניה ויכיב כל מה דאחגור עליה
 אחסי ונפק מצי אסירי וע"ד אלטריך לאשחללא עליה דיתן עונשיה ויפוק * מאן דאחזי
 לשרשי יתפסון ליה ויכיב ליה צבי אסירי עד דיבחרש מכלא ולזמין דיבחרש משייפי או
 מחד מנייבו ולבחר יפקון ליה מצי אסירי * מאן דאחזי למות הכי הוא דאילו יתן כל
 כופרא וכל ממונא דעלמא לא ישתביז ועל דא אלטריך לאסיה חכים לאשחללא עליה אי
 יכיל למיכב ליה אסוותא מן גופא יאות ואי לאו יתן ליה אסוותא לנשמתיה וישחל על
 אסוותא דנשמתא ודא הוא אסיה דקב"ה ישחל עליה בכהי עלמא ובעלמא דאחי *
 א"ר אלעזר עד כשתא לא שמענא מאסיה דא ומספרא דא בר מזמנא חדא דאמר לי
 טייעא חדא דשמע לאבוי דאסיה חד כוכ ציומיו דכד כוכ מסחלל צב"ל כד איהו
 צבי מרעיש כוכ אמר דא חי ודא מת * וכוו אמרין עליה דבוא זכא קשוט דחיל
 חטא וכל מאן דלא יכיל למדבק מה דאלטריך איהו כוכ קני ויכיב מדליה וכוה
 אמרין דלית חכים בעלמא כגימיה וצללותיה כוכ עבד יתיר ממך דכוכ עבד בידי
 וכדמי לן דא כוכ הכוא אסיה * אמר הכוא טייעא ודאי ספרא דליה בידי איהו
 דקא ירינתא מאבי אבא וכל מלוי דהכוא ספרא כלכו אחייסדון על רזין דאורייתא
 ורזין סתימין אשכחנא ביה ומלן דאסוותא סניאין דאיהו אמר דלא יאות למפעל לון
 בר (אי) איהו דחיל חטא ואינון ממך דכוכ עבד בלעם דכוכ לחיש לחישין על מרע
 וכוכ אמר בפומיו ואחסי מיד וכלכו בריר לון בכהוא ספרא * ואמר דא אסור ודא מותר
 למאן דחיל חטא בגין דמרעין סניאין אמר דתליא אסוותא דלכון בלחישו דפומא *
 ואינון מסטרא דנחש ומנכון מסטרא דקסס * וכל אינון דאסור לומר בפומא ואסור
 למעבד בעובדא כוכ אמר * עד דאשכחנא על מרעין ידיעאן דאלטריך לומר כך ולנדוי
 בנדוי ובשמת' על הכוא מרע ואיהו תווכא כגי לגבן * חדי רבי אלעזר וחדו חברייא א"ר
 אלעזר אי הכוא ספרא כוכ לגבן נחמי מה איהו אמר אלא אמר בםסירי על מנת
 לאחזא לכונינא קדישא * ותנינן א"ר אלעזר הכוא ספרא כוכ בידי תריסר ירחי
 ואשכחנא ביה נכורין עלאין ויקירין כד מטינא לאינון רזין דכוכ מבלעם תווכנא יומא
 חד לחישנא באתר חד וכוו אחוון סלקן ונחתן עד דחמינא בעלמא ואמר לי מה לך
 מאובט לי מאד למיעל בתחומא דלא דילך ולא אלטריך לך אהערנא * ואבאיש קמאי על רזין סתימין
 דכוו תמן * שדרנא להכוא יודאי ור' יוסי בר' יודה שמיא ויכיבנא ליה ספרא וברזין
 דבלעם אשכחנא מאינון שמך דמלאכין דשדר ליה בלק ולא הוו מסחדרין על תקונייהו
 ב מיני רטואס כדקא יאות אבל כמה ² זיני אסוותא אשכחנא ביה דקא מתקני על תקוני אורייתא
 ורזין סתימין דליה וחמינא דאינון בחסידותא וללותין ובעיתין לקב"ה ואי חמינא דכוכ
 עבד אסוותא בפסוקי אורייתא או ברזין דאורייתא ח"י אלא כוכ אמר רזין דאורייתא
 ועל הכוא רזא אפיק רזין דאסוותא דלא חמינא כהכוא גוונא לעלמין * אמינא בריך
 רחמנא דאחכים לבני נשא מהממתא דלעילא ומאינון מלן דבלעם נסיבנא וחמינא בכו
 דלא כוכ בעלמא חכים בחרשין כגימיה אמינא בריך רחמנא דבטל מעלמא חרשין דלא
 יטעון בני נשא מבשר דחלתא דקב"ה ית' וית' שמו אמן ע"כ * (מכאן חזר לפ' בלק א"ר
 אלעזר בלעם חיבא ומאן קעיל ליה וכו' דף קג ע"ב) ביל"א ויל"א :

וארה מוסיף על הראשונים אשר כבר היו לשלמים כי מקומות מקומות ששייכו להם אינם מאמרים כמו מספר הכסדר ותוספתא ומדרש רות וכיוצא באלו שלא נדפסו בדפוס מנקובת ואולי יאמר האומר שלא נאמר בו כי טוב כותיל ואינו בשלמותו • וכל הולך אחר החמס לנן הדפסותו בזה הסדר כדי שכל אחד ימצא מבוקשו :

שייך לך ד ע"ב בשורה אחרונה אחר חיבות דאגין על כלא

רבי יודה ור' ינאי חזו ארזי בחרת עד דהוו ארזי פגעו בהווא ינוקא דהוה ארזי חזי חזי א לאי א לאי דלא ארכלנא יומא דין אפינו נמא ויבכו ליה אחרתיו לון נכא ואשכחו חד נביטו דקיק דמי' (פ"א תמות אילנא) המההון שמו מיה ויבכו • פה הכהו ינוקא ואמר ינוקא אל מהה הכא אלק זעירא חמי' • בגין דהאי קריאה לא הוה בשלימו מאי פעמא דלא הי' אלא במשכנא ובארעא אחרא בגין דשלימו לא אשהבא חלא בארעא קדישא • הו הכא שכינא' ההם שלימו דדכר ונוקבא (ד"א א) אדם שם אנוש אדם שלימו דדכר ונוקבא הכא נוקבא • הו סיפא דקרא וידבר יי' אליו יי' אכל מועד לאחר בג"כ ח' זעירא ומו ח' זעירא מחל למלכא דהוה יתיב בדרסוי' וכתרא דמלכות' עליה ואק' מלך עליה כד נתיב וארזי לבי עבדיה מלך וזוטא אק' כך קב"ה כל זמנא דליתו לעילא על כלא מלך עליה אק' כיון דנתיב מדוריה לתתא מלך ארזי אכל לאו עליה כדקדמיחא בג"כ אלק זעירא • ויקרא הכי מנין זמין ליה להיכלית' מחל מועד מאן הוא מועד אכל דביה תלין מועד' וחנא ושבחא לתמי כד"א (נראשית א) וסיו לאומות' ולמועדים ב ויהי שריא חושבנא לתמי וזאן אלא כד"א (ישעי ג) אכל כל יענן כל יסע יתדמויו לגלח • לאחר מאי לאחר בגין לגלח' אכל כלא חד ופסיר הוא בגין דשלימו הוא אחר לגלחא מה דהוה שמים לגו ובכל אחר לאחר כד"א וידבר יי' אל משה לאחר וידבר יי' אליו מחל מועד לאחר • דאמרייב רשו לגלחא דהא אהמי לסיכא ההוא מלך מחל דמשה קיימ' • וידבר יי' לעילא • אל משה באמנשיחא • לאחר בבניית' (פ"א בבהריהא) אחר דלית רשו לגלחא • הו ויקרא אל משה מה כתיב לעילא (שמו ג) ויבאו את החשבן אל משה וגו' • אחמי אל משה הכי אמרו בגין דמשה חמא ליה בעורא וקב"ה אחמי ליה בחיור דעינא כד"א כאשר הראה חוהך בהר במראה אשר הראה יי' את משה וגו' • וכתיב וראה ונשע בנבתינהא אשר היה מרא' בהר • השתא דאיימא ליה בגין דיימי חזי איכו כהווא משכנא דחמא (פ"א בגין דיימי חזי הוה משכנא דחמא) אכל אחמי ויבאו את החשבן אל משה • אלא למלכא דנשא לתמי פלטרין למערוניחא פקיד ואומיין כיכלא דא בדרך פלן ויכלאל כל בדרך פלן הכא אחר לערסוי • הכא אחר לייחא כיון דעבידו לון אומיין אחמי למלכא כך ויבאו את החשבן אל משה מאריס דביחא איס האלסיס • כיון דאשכנל כיכלא למערוניחא זמניה למלכא למיכלא זמניה לבשל עמא בג"כ ויקרא אל משה • ובגין דמשה מארי דביחא איכו מה כתיב (שם ג) ונשע יקח את האכל וקטל לו מהון למחנה משה דליתו מאריס דנבי' עבד הכי מה דלית רשו לב"י אחרא למעבד הכי • וידבר יי' אליו דרגא אחרא עליה וכדון בשעתא דאזמנן משה למיטל כדון פהא ואמר אדם כי יקריב מנ' מאי אדם הכא אלא כד אהבדנן שמש' וסיכר' כחדא פהא ואמר אדם כדנתיב שמש ירח עמד וזולת' עמד ולא עמדו • כי יקריב מנ' הכא אחרתיו מאן ועידיד כולחנא דקרבנא שמים דשחבא דכר ונוקבא דחמא מנ' דישחבא כחיו לבחן • קרבן ליי' דקריב כלא לאהאחדא כחדא שאל ומוחא • מן הכהמה לאחלא אדם ושבחמ' • וכולא כחדא • מן הבקר ומן האלן תלין (כתיבין) דאיונן דכיון דאמר מן הכהמה יכול מכלא בין דכיון בין מסבבן כדו ואמר מן הבקר ומן האלן וגו' • קרבנכם קרבי מבני ליה מאי קרבנכם אלא בקדמיחא קרבן ליי' השתא קרבנכם קרבן ליי' אדם קרבנכם מן הבקר ומן האלן לאחלא יחודא משילא לתתא ומתחא לעילא • מתחא לעילא היינו קרבן ליי' משילא לתתא היינו קרבנכם מחל למלכא דליתו ויבדו ג בעורסא' עליה לעיל' • וברסייא דיליה דחקקן על ההוא מורסאק ומלכא עליה על כלא בג" דקריב קרבנא (פ"א דורוגא) למלכא בעל סלקאן מדרגא לדרגא עד דלוק מתחא לעילא לתתא דמלכא יתיב עליה על כלא וכדון ידעין דהא סלקין דורוגא ומלכא ויהוה (פ"א דורוגא) (פ"א דמלכא) מן מלכא איכו • נתיב דורוגא משילא לתתא לא ידעין דהוה (פ"א דורוגא) דורוגא (פ"א דמלכא) מלכא משילא לרתיחא דמלכא דליתו לתתא כך בקדמיחא אדם סליק בדרגו מתחא לעילא וכדון קרבן ליי' מן הכהמה מן הבקר נתיב בדרגו משילא לתתא וכדון קרבנכם • בג"כ (שיר ה) אכלתי יערי עס דבשו וגו' היינו אדם קרבן ליי' אכל יעריס היינו מן הכהמה מן הבקר ומן האלן • וכדון מקריבו את קרבנכם • אמר' יסודר ורבי ינאי ונשקוס' • אמרו בריך רחמנא דזינא למשע דא א"ר יסודר יאומה הוה להכור ינוקא דלא ידע כלא האי וזאנא מחשיתא עליה אי יסודר בשלמא בגיני האי א"ר ינאי וזאנא חזי יכל לאהאכלא בחר דלית רשו לב"י לאהאכלא ביה ד ומהספינא עמי דעד לא ימטא לפרקי יסכלל וישנא ויעשון ליה שמש ההוא ינוקא אחר לא מהספינא מעושנא לעלמין דהא שבתא דאשכנא אלא מעלמא בריך ל ולי עלי וידע' דזוטא דאבא יגין עלי • א"ל מאן הוא אבך אחר בריס דבש סמנא סבא • נעל ליה ותרבכו

דרך אמת א טרוד חזי ועיף שברי לא אכלתי וס וס וס וס • לזס לא הוה מה לשמות ונעשה להם יס שנעשה מעיין אחד טרוד ההם וס וס וס • ב כסוד הכהמה שורה כל השמות שנועלס כי חזן למעלה ממנה דוס מספר כל סברי חזן כסא שנס למעלה ממנה כטוע • ג כמקוס גבוה כדורס כעלונס וסא גג גבוה כמו מגדל חזן עוקריה כמנבא ב' סוקר דורוס כראשונים כיו מעבטין פירותי דרך עקריה וסאס' וסוקן מתחלפוס זס שאל וסא • ד וירא אורי שקודס שיעז לומע יתעמס :

וארכבו ליה על כהפייכו הלת מלן . אזלו וסדרו מלן קמיה דר"ש אמר לון ודאי ירוחא אוריית' אחסין ואלמלא זכותא דאבוי אהענפ מלישאל אבל קב"ה לאינן דלזילי בהרא דלזורייתא אחסינו לה אינון ובנייבו לעלמין :

ספר הבהיר קדושים פב ע"א שורה כ אחר תיבות ואת שכתותי תשמורו

שמואל את יום השבת הכהא במדה שביעית נאמר דכתיב את שבתותי תשמורו ומקדשי היראו מאי יוכיו מדה שביעית הוי אומר זה מדה טובה של הקב"ה ומאי עטמא אמר שבתותי ולא אמר שבת' מלה"ד למלך שביה לו אשה נאה וכל שבו ושבעו מזמניה יום אחד להיות עמו והמלך ים לו בנים נאים ואהבם ואמר להם הוואל וכן הוא שמחו גם אתם ביום שמחתי כי אלי בשלכם אלי משתל ונס אתם הכרו אותו ומאי עטמא זכור ושמור זכור לזכר ושמור לכלה ומאי עטמא היראו שמרו עמלמסן כי ההכרח כי מקדשי קדוש הוא להם כי אפי' יי' בכל ד' ע"כ :

ספר הבהיר אמור צב ע"ב שורה כא אחר תיבות בעוברא דיליה

א"ר רחומי מ"ד וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד והא כבר ירד חלל וירד מעשות החטאת והעולה ואח"כ וישא אהרן את ידיו אל העם נשיאות זו למע לפי שהקריב קרבן ומתנאה לפני אביהם שבשמים כדאמר נריך אותו שמקרבן לעליונים ומיחדן לייחד בכללן אלו . ומה אל העם בעבור העם ומ"ם נשיאות לנצח לכוון בברכה אלא משום דים בחדש עשר אצבעות רמז לע"ם שנחמנו בכן שמים וארץ ע"כ :

ספר הבהיר פרי עין אלנא דאתרונא וכו'

מרדך רות שלח לך קעה ע"א אחר שורה אחרונה

פתח ר' נהוראי בפרשת ציית ואמר ועשו להם ציית וגו' הכא כתיב לדורותם וגבי שבת לדורותם דכתיב לעשות את השבת לדרכת כתיב חסר דהניין חקנו פרשת ציית בק"ם ובדירתו של אדם נמצא ק"ם חזן מפרשת ציית משם במה נעלם אלא כשהאדם מחטף בציית ויואל בו לפתח דירתו שלם והקב"ה שמח ומלאך המשיחית זו משם ונעול האדם מכל מק ומכל משחית והיינו לדרכת בשביל דירתם שיהי שם שלם ויואל מפחה ציית בצמח מלאך המשיחית זו משם ונעול האדם מכל מק ומכל משחית מלן ממה דכתיב מוחות מאותיותיו משמע ז"ל מו"ם שלם נתן רשות למשחית לחבל וזו משחיתו . בשבת כתיב לדרכת מאי עטמא כיון שקדש היום דירתם של ישראל צריך להיות בנר דולק ושולחן ערוך ודירתו מחוקן כדירת חתן לקבל בו הכלה ומאי מיה שבת כלה לעולם אין מכונין אותה אלא בדירה מחוקת לכבודם כפי הראוי לה וע"ד כתיב לעשות את השבת . ולמה לדרכת להכניס בה כלה קדושה לדרכת להיות בחוכן בשעה שקדש היום . ואם כלה זו באה ואינה מוצאה דירה מחוקת ושולחן ערוך ונר דולק כלה זו אומרת אין דירה זו מישראל . ביום ובין בני ישראל כתיב אין זה מישראל אין דירתו לקדושה ועל כן צריך הכא קדושה לדירה ישראל וע"ד כתיב לדרכת בשבת ובציית אמר רבי נהוראי אסדהנא על מלך דנשיק מתרע ביהיה בעטופא דמנוה ותפילין ברישיה בשעתא דנפק בין חרין חרעין אזדמנת שבינתא עליה וחרין מלאכין דקיימין עליה חד מימיניה וחד משמאליה כלוה מלווין ליה עד כי נשפחא ומצרכין ליה חד מקסרגא דליוה קאים קמי פתחא דבר נש אזיל מצהריהו ועל כרחיה אמיב ואמר אמן :

ספר הבהיר

מאי עטמא אנו מפילין חכלה בציית ומאי עטמא שלשים ושמים מלה"ד למלך שביה לו נן נאה ולו ל"ב נתיבות ושם שומר עליהן והודיעו לבדו אותן הנתיבות אמר לו שומרים וכן בהם בכל יום וכל זמן שהדרכים שלום לך . מה עשה השומר אמר אם אני אהיה לבדי באלה הנתיבות אי אפשר לשומר אחד לקיים אלו הנתיבות ועוד כי יאמרו העולם כילי הוא מלך זה ושומר זה לך שם שומר זה שומרים אחרים על הנתיבות אלה הן ל"ב נתיבות ומאי עטמא דחכלת אמר השומר שמא יאמרו השומרים הן שלי הוא נתן להם סימן ואמר ראו הסימן למלך שהוא שלי שהגן הזה ואלה הנתיבות הוא חקקם ואינם שלי והנה חותמו מלה"ד למלך ונמו שהיו להם עבדים בקשו לילך מרחוק פחדו מן אימת המלך נתן להם המלך סימונו פחדו מן הכת ונחמה להם סימן אמרו מעתה בשני סימנין (הכלים קבא) יי' ישמך מכל רע ישמור את נפשך : (שוד שם) ומאי ייהי ארץ דנהנבא ממנה שמים והיא כסא של הקב"ה והיא אבן יקרה והוא ים ההבמה ונעמד חכלה בעליה ציית דאמר ר' מאיר מה נשתנה חכלה מכל מיני אצבעות מפני שחכלת דומה לים . והים דומה לרקיע והרקיע דומה לכסא הכבוד שנאמר (שע"כ) ויראו את אלהי ישראל ונחתה רגליה במעשה לבנה הספיר ובעלם השמים לקודש ונכריה כמראה אבן ספיר דמות כסא ע"כ מדרש רות השיך לחמילת

ב' כי הלא תחלה צוהר חדש דפוס אמשטרדם דף סס ע"ד במאמר המחמיל ר' פרחים • מאמר דייקרא קן גסור
צוהר חדש דף ס ע"ג וע"ד במאמר המחמיל ויהי בימי ר' בון כל יומא הוה בקסרין וכו' :

אמר המגיד כהיות שמוסרים שנסגרו מזהבם אחד מהם הוא מהרב ר' ישראל נעמן ז"ל שם נמצאו תשלומי הסכומות כ'יום
מקומן • ובאיום מקום חוספת כשייך למקומו וא"כ נמצא צוהרים ס דפוסים עד כען וכדי שלא למעט בר שטת
אחשם כולן ולא נמקומם כדי שיבא על דף דף כאשר מנוגבם מאחר שכל כתבי הארץ ז"ל א"כ על אדני דפי צוהר הנוכח כותבנו :
זה שייך ל' תוריע דף מו ע"ב שורה יד והוא ל"א שורה יד עד שורה לב :

דכתיב מולא הארץ נפש חיה נפש דהיה חיה עלאה ובגין דהאי נפש חיה חיה קדישא עלאה כד ארעא קדישא
משכא לה בגווא והאחלילת בה כדין קריין לה נשמה וכו' בכל זמנא דבר נש איזל בצורח קשום ופומיה ולישניה
ממלגן מלין קדישין בלולא באורייתא האי נשמה אחדצקת ביה רחמיה הוא דמאריה כמה נטורין נקדין ליה מזל ספרין
רשימא הוא לבד לעילא ותחת ושכינתא קדישא שריא עלי • ודא היא דסלקא לעילא וממלגא קמי מלכא קדישא
ועילגא בכל חרעין וליה דימחי בידה • וע"ד אחריי רוח ממלגא דהא כל שאר נפשמה ליה לון רשו למלגא קמי
מלכא בר האי • ובזמנא דליהו אספי אורחיו וספוחיה ולישניה ממלגן מלין בישין שכינתא אסתלקת מניה ונשמה
קדישא אסתער מניה ולא אחדצקת ביה ומספרא דחויא בישא תקופא אסער רוחא חדא דשט ואכיל בעלמא דלא
שריא אלא באתר דקדושה עלאה אסתלק מתמן • ואינון מלין סלקין לאתר דחויא בישא דכלא לאהיה אסער •
ובשעתא דסלקין כלל מבריון ואמרין אסתלקו סוחריה דמלא בישא דפליגא פגן אחר לארחיה דחויא תקופא •
והיה נשמה סלקא בכסופא בעקו דלא ולא יחבין לה אחר למלגא כמלקדמין וכדין חויא אדמין וכד היה מלא
בישא סלקא בצורחין ידועין ושרי קמי דחויא תקופא כמה רוחין מחעריי דעלמא ורומח נחמה מההוא ספרא
ואשכח דההוא בר נש אסער ליה במלא בישא והא רוחא ממלגא קדישא אסתערת מניה כדין שריא עלי וסאבי ליה
וכדין הוא סניד ואספנים בצשריה בחיו דלגפיו בכלל וע"ד כתיב שומר פיו ולשונו שומר מלת נפשו נפשו ודאי היה
דכוח ממלגא אסתעבדה משחוקא בגין מלגא בישא וכמה דעושא דבר נש כהאי בגין מלא בישא כך עושים בגין מלא פגא
דף קיא ע"א שורה יו ובי בכל עת יכול ב"כ למעבד דקדק אי הכי הריסר שפתי ביומא מאן יכול אלא הכי
אוליפגא מאן דעביד דקדק בכל עת מאי בכל עת כד"א (ויקרא יו) והל יבא בכל עת אל

הקודש ואוקמוהו ולא תימא בכנסא ישראל בלחודי דליה עת רשוא קדישא כדזריה אלא אי' בכל עת דלתהא אסני
דקדק עלייהו ואסער דקדק עבולו עילוי וסחאי ב"כ ישרי לגבי ורשומיה כר נש ויבדק ביה בקב"כ כיון דמיו קמי
דכיי שמעון סמו ליה עובדא אחר ומה דא בלחודי אפילו כל מאן דאחיד לאילגא דחיי אסתחיב כהאי עלמא ואפילו
מן מוחא דעלמא משאר בני נשא כ"ס מאחרת א"ל שמעון בבלאו אסער דקדק אילגא דחיי והאי אחר איור דמזוגא
לכלא לתלמידי חכמים מאי עבדיהיהו דהא כל בני עלמא לא יכלי לאסערד דקדק עלייהו דהא חיוני בלדקא אחידן וכל
בני עלמא בבוהייהו מוין בכו מחס ואינון לא יכלין לאחוגא בכו מחס בגין דכל מאן דאסערד באורייתא אסערד
באילגא דחיי דכל בני עלמא מוין מניה אסתכח דח"ח מחעריי מזוגא לעלמא ושלמא אי לכל בני עלמא מחעריי מזוגא
לון אחיי לא מחעריי אלא ח"ח הוא אילגא דחיי מ"ס ואילגא דחיי לא מחסן אלא מן הפס"ב והפס"ב לא אסתכח כהאי
עלמא אלא לבתר דעאל דהסא דעלמא כדון אחר בני אהנטעטו שרשו עליה אסתכח אכלי מתיבא דאילגא דחיי ומאן איור
ההוא אחר דאסתכח לגבי מסכני' ואיור איקרי (רש"י ג) כרי העץ אשר במוך הבן וע"ד **אכלי האי פרי כהאי עלמא** וע"ד
חיוני הס מוין בזרוע מאי בזרוע דא גבורה ואינון זמירין לעו"ב דמזוגא דעו"ב לאו איור כהאי עלמא אלא
נמנמא זעירא דחילא דליה דאסתכח במחיקו באורייתא ודאי עממו על ההוא איבא דאילגא התאה ודא חדו דתלמידי
חכמים ומזוגא עלאה דילקון כיון דעברון מהאי עלמא כמה נחלין עלאין דע"ב סחרין לרובחיהו וישרעון ביה
ויסתלקון לעילא לעילא כדין (ישע"ה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו מאי יעשה דא יובלא ההוא
דאקרי עה"כ למחכה לו ודאי דלא צייין מזוגא בעלמא דא עד (ס"א דהתין) דאסתחן למזוגא דילקון ומאי מזוגא
דילקון עה"כ ועל דא זכר בללא דעלייהו כתיב עין לא ראתה אלהים וגו' :

דף קנא ע"א שורה ח' גרסין שבעה יומין עלאין ברא קב"ה בעלמא ועלייהו שחיל ובגין עלמין הס"ד
כי שש ימים עשה יי' אלה כתיב בששת ולקבל איון שבעה יומין עלאין ברא קב"ה בארעא
שבעה זכאי קשום לקיימא לון כל חד וחד לקבל יומיה ושחיל לכו כל חד וחד בדרגא דאחמי ואינון אכסן
דעלמא אכרסם יחמק ועקב יוסף עשה אהרן דוד ואינון אקרין כררי קדס דאיון מלין מאינון שבעה יומין עלאין
ובניעמא דקיימא קמייבו הס"ד ובית דוד כאלהים ואפ"ג דליהו שביעמא וכד אסתליל ביה ביוסף ויהי ליה הפנקא
מבי מלכ' אקרי אף הוא שביעמא וכולו אחריו שכינתא ברא דשבעה סנין וטיגת' אסתריחא בת שבע בת מאמא עלאה
דליה כללא דשבע דרנין דעמיה ואיור דרגא דלרג שרימא דליון סחריי דאקרי כהון קב"ה ואקרי שביעמא
בקרע דכתיב לך ה' הגדולה והגבורה והסתפארת והג"ה וסא"ד כי כל בשמים ומ"ס והא רביעמא הוא אלא בגין
נטיעה בחרמא דאחלילת שביעמא בג"כ נעלא שמים וכולא חד וכל חד וחד מאכסן ידע ליה לקודשא בריך הוא

מגו דרגא דליה ואחרי ציה בהסוף דרגא. אברהם ידע ליה לקודשא בריך הוא מגו אספקלריא דליה דליה מדה סודו
מדה הסוד ימינה דמלכא וע"ד אחד צה ולא שביק לה לעלמין ועבדי כיבוש עם כל בני עמ' ואוקמוה דהא עובדו
סליקו ליה (להאי דרגא) . ינחם ידע ל' דדרגא דגבורה דליקרי פחד ינחם ודחיל ליה לעלמין . יעקב ידע ליה מגו
דרגא דהפסחה דליהו כליל מחסד ופחד ואקרי אחת ואחרי צה הה"ד חסן אחת לעשכ . יוסף ידע ליה לקב"ה מגו
הסוף אספקלריא דליקרי כל ואקרי יסוד ואקרי דקין וע"ד אקרי יוסף כלל' דכחיו ויכלכל יוסף וכחיו וליק
יסוד עול' . שם ואחריו חיון חרין כדוצים דאשחמט קלם מציניו וע"ד אפריסה אורייתא על ידיהו הה"ד
ג ודבריה ל' שם ודבריה אחר חיון חרין כדוצים לעיל ואינו ג"ה ודו ואינו חרין סמך דפוסא כגונא ד' אית
לה למטרוניתא לתחא חרין כדוצין מחסד חסדו עליון ודאי דכחיו על חרין העדות דלקרי דקין ארונא דהסוד
מחן עדות ד' יוסף הה"ד עדות ציהוסף שמו ואקרי מורה שכתב וארונא מורה שבע"ס ח"ה כל חיון בנין עליון
דאחריו לעיל רמיון כלסו בחורה שכתב ודו דאחרי צהרייתא דליה מורה שבע"ס רמיון דדכרי קבלה
דמקבלת הכירו מחסד שכתב ואינו חרין כדוצין קיימין על הסוף הסודא וארונא הה"ד ורנא וסוד כי כל
בשמים ובארץ ודא איהו ביומ' דשמים ומחוץ להאי חרץ מבכר מן עלמא וכהי הוא דכל מה שברא קב"ה ברה
לקבלה לתחא ויוסף אקרי עדות הה"ד עדות ציהוסף שמו וע"ד שחא דיוסף שלם ככלל לעיל ותחא ועל דא
חיון חרין דיוסף ואינו דשיכנתא בדי הדדי הוו חזין במדברא והוו כולי עלמא אמרינא סיבן של שני ארונות
שלטו ומחזין לן קייס וזם מה שכתב בזה קייס ודאי הה"ד ודק יסוד עלמא איהו קיומא דעלמא דאחא דוד דליה
שביעא דאחרי צה בזה צהאי בנ שבע דליה מתלכא על צהיק לה לעלמין חרין ודו עבדי נשאל נשאל לעולם
וכחיו כסא כסא נגדי וכל דא חליף לן אורייתא דכולהו אחריו בזה בשיכנתא ברא דשבע * ח"ה אברהם בוצינא
קדמא קדוש דעלמא כד צהא לתקרבא בשיכנתא לא יוכל עד דסליק ואשחמודע בחיון חלם דרגין עליון דעליה
דהסוף חולקא דליה כיון דסליק ואשחמודע ליה לקודשא בריך הוא מגו חיון חלם דרגין דעם חיון שבעה וג'
דרגין הם כ"ע חכמ' צינא ואינו שלימו דשכר ספירן דליקרי בכו קב"ה וכיון דסליק בחיון חלמא דקין אחרי
לחולקא הסוף דרגא דמטרוניתא דלינון חלמא דליקרי חסד דכולהו ארדיין לון מגו הסוף אספקלריא דשליטא בליניא
דכחיו ודאי כל הוה בנ ד' דידע כלם וע"ד חיון בן שלם שים הכיר איהם חס בורא בן שלם דייקא וס"ה חא
דחיו שלם שים ולא חסר בנין בשיכנתא אפרייתא בנ שבע ולא יוכל לתקרבא בדה עד דסליק לאשחמודע מגוהו
ולאחמורא ולאחמורא לכולא מחי דליהו לתחא דרגין דעלמא על חיון ד' ושלם חיו ד' דרגין עליון חרין דשחא
דקב"ה וכיון דהסוף מהמכיר בחיון חלמא צהא לסלקא בחיון שבע ברא דכחיו יוצא אברהם חס שבע בנשות ורנא דא
רנא לחזיקא דלחא יתפרעון מנהון עד דישחמט חיון שבעה ודאי קשיו בישראל לקבל חיון שבע דרגין דלעילא כיון
דאשחמטו יסא עלמא חלמא כגונא דעלמא עלמא בקיומא שלם וייתי דוד דליהו שביעאם ויתער להכיר בנ שבע
דלעילא דליה נקמא טוקמיון דישראל ויהפער מנהון הה"ד ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויביטעם ויקח דוד
את חמא חמא מיד פלשתים מחי ויהי אחרי כן צהר דאשחמטו ישראל והוו כגונא דלעילא דקין ויך דוד את
פלשתים וגו' דהא כל דהסוף לא יכילו ישראל למכר חוקפסיון דהא אחריו צהריא בהסוף חמא חלמא ואוקמוה
וח"ה חיו דרגא ליה אברהם בכחות האון ולא צמיח ולא צמידי אחריו בנין דלינון מספרא דחסד מאינון ממנו
דינקין מספרא דחסד ינקין לתחא חיון ככשים חסות שלשטיין ואברהם אחרי לחולקא מדה חסד וכלל ברא דחכמא
וע"ד חיון חיון דשנינו ענא לא מסתכן לעלמין ואי איהו שארינו עזא ורעי לון כמה גרדיני ממוסין יתבין לקבלה
לאסכאם בנין דלינון מספרא דדינא קשיו אל כל חסא ינחם לתכור עמיס קייס גזר עמיס בשבעה דאחמליא מגו
הסוף בירא דכחיו ויקרא אחת שבעה ח"ה אברהם קרא להכיר בירא דחיון נכשין בחר שבע ינחם קרא ליה שבעה מה
בין חיון להאי חלל בנין דלינחם אחרי לחולקא דרגא דסוד דליהו דינא וע"ד אופק צה ח"ה כלל אחר חיון מדה
הדיון הה"ד ויקרא אחת שבעה דל ענד בחרורן כמה דענד אבוב וכלל ברא דחכמא ואופק צה ח"ה לאחמא
דליה חולקא ח"ה כל ברה קב"ה עלמא צהא ליה בדינא כיון דחאז לא אחקיים סימך ציה חסד הה"ד ביום עשות
ח' חלמא ואוקמוה באברהם אחקיים עלמא בנין כן חיון בירא בירא דעלמא על שמים אברהם הה"ד על כל קרא
שם העיר בחר שבע ח"ה דהאי בירא אהדכך בינאק דכחיו ויקרא אחת שבעה שמים בחר שבע ספרא דאברהם
ולא בחר שבעה הה"ד וימינו חכמתי ח"ה ארבעה מאינון שבעה ודאי קשיו כד צהו לאשחמטא בשיכנתא בכהי
דשבע כולהו ערבו בכהי בחר דלל פסקו מימיו לעלמין אברהם כרי ליה להאי בירא בנין דליהו חליף לכל בני עלמא
דיפולחן לקב"ה וכיון דכרי ליה חקיק מיין נכשין דלל פסקין לעלמין וזיון דמית אברהם מס כחיו וכל הבשרות
אשר חפרו עבדי אברהם אביו וגו' בחרת כחיו וחד הוה דכחיו בחר שבע וקריין בחרות שחמט דסליחן הוו בנין
דהאי בירא מחזין לון לאברהם בכל דוכחא דהוה חלון הוה מחזין לון סניאין וכנירין כיון דמלוח פלשתים עפרא
רנא דאדרו בני עלמא לנ"א והוה עלמא שם דליה ידע ל' לקב"ה כיון דאחא ינחם מה כחיו וישב ינחם ויתפרח את
בחרות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו מחי ויהי חלל דאחיו עלמא לחוקקא ואחליף לון דכל עלמא דידשין
ליה לקב"ה הה"ד ויהי אחרי מות אברהם ויבכך אלהים את ינחם צה חיון חלל חיון דעלמא

ומהאין תליין ביה וזאי כלל הה"ד ידע מה בחשוכא ונחורא עמיא שריא * ומ"ח אינון עזדי יתחק בגין דאינון מסכרא דדינא קשיא כד תפרו ליה מה כחבי ביה סמנה וזא אוקמוה עד דלחא אירא ויחפור בחר אחרה ויקרא שמה רחובות וזאי כלל עזדי אביו בגין דכלאו מסכרא דמינא אחיין ולא הוה סמנה בעלמא ולא נפיק דינא מהאי בירא לאשכנא לון כד לא כשרין עוצדיכון מהאי בירא אירא פסחא למידע ליה לקב"ה הה"ד פסחו לי עשרי זדא אבא בם אורא ליה ועד דלא סליק מעלמא ב"ר ליה יתשקב ושלחיה לפדן לאדוונא וזא איזי לחון כהי ויורא ויורא ויורא ויורא שדס כיון דחזא יעקב יקרא דקב"ה מנו הכוה בירא דאיכרי בחר שבע קדין אחר לבין אפנדק שבע שנים ברהל במק המקנה הקמנה דייקא מ"ח לקבל אינון שבעה זכאין פקיד קב"ה באורייתיה לקרבא קרבן מוסף שבעה זמנין בשמא בגין לאוספא לכו חפונקין ועדונין מצי מלכא אבין וישענו בקדמיהא ובחר כן בגין וחס שבעה זמנין ולא יחיר * בשבתא לקבל דיק יסוד עולם דאיכרי כ"ל ואיכרי מוסף שבת לאוספא ליה עדונין ממוחא סמיחא. וזריס ירחא לקבל כנסת ישראל דאחקריאם סיהרא והוא דוד ומחמיר יומא לירחא קדמאם לקבל אברהם אבוהון דאחיד דמדת החסד ואכרי ראשון בירחא תליחאם בעצרת דאחויבנה ביה אורייתא שבעה קולות לקבל יעקב דליהו תליחא לאבסין ואחיד בקול קול יעקב ובזריס שמא לקבל יתחק דאחיליד ביה ואלן מדכרינן ביה פקידה יתחק כחבי ויורא ויורא דדינא לקבל מדת הדין דאחיד בם * יום הכסויים לקבל משה דקביל ביה קב"ה ללוויה וחס על ישראל ואחיד ליה אורייתא בחר הכסות לקבל אחרן דבזויתיה ארין אינון שבעה עננים דחפאן על ישראל כסוכה ובג"כ עדיין סוכה וכל אורייתא איה בם כמה ריין עלאין סמיין בם וכד אלן שבעה מחוספין בצרכאן כל עלמא בשלימו סמיא :

דף קנא ע"ב שורה בנ וספק אחרן את הלוים מנופה לפני ה' ר' יהודה שאיל לר' אבא למא היה הכהן מיין את הלוים אחר לו מלה"ד לחינוק כשהוא בורה וכועס מה עושין כדי לפייסו ח"ל רבי יהודה מניפין אותו ומענישין אותו כדי לשקון אחר ליה ר' אבא יהודה יהודה מלך זאם בזה לירך ולא חקרה בם והלא ישמעו אחר מה שפיק מדבר כך היו מדה הגבורה כיספת ורונות דכחבי שמוען ולי אחיס כלי חמס מכרוטיס וכחבי אחר אפס כי עז ועזבתם כי קשה לפי שהם מהגברים ומחקקים ואפס ועצרתם לאלא לעשות דין כללות ולהכריע בני העולם איז הכסן שהוא החסד שליון מיין אותו הלא של הלוים שהוא מדה הגבורה כדי לשקן רונות וכעסם כדי שישתדו מעשרות מכל שוליהן ולא יתגברו ולא יתחזקו בעין רובנא וזא הכסן שמיין את הלוים הוה ביה שישקון הלא של גבורה שלכן כדי שלא יתחזקו הדין בעולם ב"ר יהודה ושק את ידיו * וכשיחזקו הדין בעולם כל הדינים הנמשלים בכל יום ויום אברהם אביו ע"ה הוא דומה אחרם לחון ואינם עומדים לפני הה"ד ואל זועם בכל יום :

דף קנב ע"ב שורה בנ דאינון חד נהר ונן נהר דנפיק מעדן ונן דאשקיי מינה הכא כל רזא סמיא דמבימוחא ואוליפנא האי מאן דאחער בלייא בכהוא שעה דעאל קב"ה כהדי דיקיאה בינחא אשקריך למר קרא דא ברעוהא דלכא ולכוונא דעיסא ביה ובחר אוזך על כי מוראות נפליתי נפלאים משער ופסי יודים מאוד וסיונו שבה דהבידי קדמיא כד אהערו בפלות לילא ובחר מסדרי שצחייו ולעאן באורייתא ששעוה דקב"ה מאי הוא אלא כל דיקיאה דקיין בדיוקייאם מתלבשן בגנחא בכל יומא ויומא כיון דליחאסחאן בטלא דזמין קב"ה לאחייא ביה מחייא עאלין עולא לגבי משיח וסאלין מה דשאלין וזא אהערו כחרייא לבחר מחנשיין ומשחלדין כולא דעמא עאלא דכלא מחבייב דחמן ועליבו כמה מקמן ומתחדש חתן כמה חדושין באורייתא לבחר נפקי כלאו ומחאן כד אתי אליהו לגבי אבון איזי נפיק וליבו עאלין קיימן קמי אבין וחדו בכו בכמה בגין קדישין דבסמרייו וחדאן כלאו כד עיל קב"ה בפלות לילא כלאו קיימי מחקן כדא יואו וכל אשתדלחא דאשתדלי כל הכוה יומא כהדיס דאורייתא קב"ה חיאובתיה באיין דיקיאה דחדישו בם מיין ואשתעשע ביה ובאינון מלין לבחר כולאן מחקן דבר ונוקב * וקב"ה בחר דלכא ואשתעשע בכו בכל אינון מליין ריין דהמחא דליהון אהגלי עליהו ואינון מחאן בכהוא נועם ה' כדין כלאו דחאי כהדוא סני עד דתפספסי זוא ונחורא דליהון ומסכורא משיכו זוא ונחורא דחדורא דילוןן עבדין פירין ואיבין לעלליא דא והכוה פרי ואיבא עאל החות דגפיה דשפיתא עד זמנא דאשקריך וכן ששעשעא בכל דיקא ואחרין זכא איזי מלכא דצין אליו אחרבירו להולקס ועדינה קלא אחר מלחמיתא דרקייע * וקרא בקל חקין ואחר זכור ה' לגבי אדם את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד היסודות דין ערכירו דליה וקרקולא דליה וכל דיקיאה דחמן אשתמע בלחא מאה ומשעין רקייען בגין דלא איה הירא ושעשעא לקב"ה אלא בשעה דקיימי בכו דיקיאה דחמן ובג"ד חומי ואחר אם אשכחך ירושלם השבח ימימי הדנק לשוני לחיי אם לא אחרכי אם לא אעלם את ירושלם על ראש שמתהי בכל אחר דליה דחורא לקב"ה קלא דא נפיק וקארי כדין נפיק מחמן וסליק ובסע רקייען ושאינ שאינן עד דכל חילי שמיא כלאו בערשורא כדין נכבא רוחא ובסע כפרסין דהכוה אינ' ברברא וכל עננין דליה בסשין דא ברא וקלא אחר מנו נוסף דאילנא קרי ואחר זכר לעולם כירי דבר זאם לאלא דור אשר כרת את אברהם ושבעו ליחא כיון דקלא דא אחרע שבעה אחרים סנא ואיחער כד אירא רעוא למלכא ואחנהם בדיס בכהוא שעהא אהערא רוחא מדה מסכרא דדרוס וכל רעו והדווא ואכוסא אהער על עלמא וכדין

דף רו ע"ב

דקרו ע"ב שורה לג לאחר הנה עם יאח ממזרים אי יומא דהא לירך לנפלא פיוסין ויוחסין דילהון לא
אמערך אלא אורח כלל דכתיב הנה עם יאח מ"ע משום דהכי קרא לון פערנא דילהון כמה
זמין וע"ד לא חשוי דכתיב סלה את עמי בכל זמן ועוד כד נקלה ששא עליהו עם פרעה בלשנא דא וכלת להו
דכתיב הנה עם בני ישראל רב ועוהו ממנו אף שהא דכתיב הנה עם יאח ממזרים ולא אפיין לון אחרא אלא
איהו מגרמיה נקב ובג"כ חיובל לאבשא לון הנה כסה את עין הארץ איה דלמרי סיחון ועוג דקצלי לון ישראל
הווי שנה דארשא אלא כד איתוי קב"ה ארבע דארשא דלמריס כתיביבס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ימאלי
בזין דכל חרשין דעמלא לא יכלין למעבד חרשין און מלה חרש דברנא חדא כנאנא מרע ועמלא דא איתוי
ערב מבוכלב מכמה זמין מבוכלבין אליו באלין עד דלא יכלו כל חרשין וקסמין למיקס קמייור ודא הוא ויבס את עין
כל הארץ והבס כתיב ויבס את עין הארץ והבי הוא ודאי א"ר אבא בלק ובלעס לא הוה בעמלא חרשין וקסמין
כוותיביהו (בלעס) חיליה ותוקסיה הוה כפומיה ושניה בלק חיליה ותוקסיה הוה בעבדא דידין ודא אמערך דלא
דהא כל זמין חרשין דעמלא כפומא ועובדא הוא ובכו תליין בלעס הוה ליה לישן ולא דיון בלק ידיו ולא לישן הוה
ליה • אלא חכמייה עד דמסו חזי ביה חקל ושמשא הוה סקף לחדא חמו ההוה ביה חקל כשפירו דששין ומיין נפקין
לב

חברייא ואיכו חדי בקדייהו :

[illegible]

אלא לקב"ה בלחודו וכל מלאכיה ברבצין ושלטונין פלג על כל שחר עמין וכד' אלו ישראל נטיל לון איזו בלחודו
 ואחסין לון במקופא בגופא דליגלא ולא שצק לון בידא דמלאכין ולא בידא דמחנן וברבצין דעלמא דכריב בהנחל
 עליון גוים וגו' ואלין י"ב הומוין מחמחם ד' סקרי עלמא לבהר דבדר ענפין וסרפין נטיל לישראל ואחסין לון
 במקופא בגופא דליגלא דכריב כי חלק ה' עמו יעקב בכל נחלתו . א"ר אלעזר כמי איהו וספיר האי זכא אורחא
 דיון וכמה מלין עללין קדישין רווחא לון ומוניא . הכוא יודאי כוס המן לקמייהו אמר לון רבנן כי מילין אלין כמי
 עבדן ומילין עללין קדישין יניכו מאי דכריב בהריה ומאלכו בחרין דמחנן ובמכו ילל ישימון וגו' אמרו ליה אי ידעת
 ביה מלה אימא דהא אוקמא בחרבס דלשכח ליה קב"ה בחרעא דפלחי עכו"ם ולא כוו ידעי במימנוחא דקב"ה
 אלא כולכו כוו עטלן בהר עכו"ם וקס אברהם וסרה בינייהו ענפא חדא שלים קדם מארי דעלמא ואשכח ליה מחנן
 מה עבד קב"ה נטיל ליה להבוא ענפא ואשקך ליה מחנן ואשרי ליה ואשחלד ושלח ליה בחרעא אחרא דכריב לך לך
 מארץ וגו' וביד מניה עמא קדישא ודא היא מליא דלשכח קב"ה בעלמא בחרעא דלא מהימני ביה בקב"ה ולא
 ידעי מאן איזו אמר הכוא יודאי בסיכר הוא ויהו מלה דא אכל ליה פלחא אי אברהם הוה דיוקנא דלשקרי ומו
 דהא קרא לא אורח על אברהם כלל ולא דבר לאברהם כלל ולא יתקח אלא יעקב בלחודו דכריב כי חלק ה' עמו
 יעקב וגו' ובהריה כריב ומאלכו וגו' א"ר אלעזר ע"ז לא קשיא הכא דהא אברהם אשכחן דנפק מנו בלחי פ"ז
 וככא אע"ז יעקב אדכר הוא על אברהם וליה פירוכא כלל במלה דא אכל אי ידעת מלה או הדושה אימא :

פתח ואמר הכוא יודאי והארץ כיהם סוכו וצוקו וגו' . מאן ארץ הכוא דלשחמודעא עלאה ובהמה כיהם סוכו
 מאי הוה דא קו ירוק דלקף כל עלמא ואקרי קו הוהו דכריב ונטע עליה קו מהו ואבני בכו ברוכא דהנין
 אבנין מפולמוס דמשחקין גו הכומי ומחנן נפקי מיין בהמה איה למנדע הוה דאיוו קוירוק מאן הוא קוירוק אלא
 אשכחן בספרא דלסיא דקרטינאה ויודאן דקסרי שמיא וקראן שמיא אסיא קרטינאה בגין דהוה רב
 על כל אסיין וקירא במחמחא דכריב ארץ גלגון ככרי לבד נסיקרא והוא אמר' והלך כיהם סוכו מאי חמא דאיוו קו
 ירוק דלשכח עלמא ומאן איזו קליפא דלגווא ודא איזו קליפא דלבר דליוו ירוק לגו מיה יכו ואינון אבנין מפולמוס
 דמחנן נפקי מיין מן הוה אשחמאן עור ובשר מן בכו אשחמאן גרמייה לגו מניה וחשך דא משיכו דלחמאך מניה
 עמא דעבו ואי ימא מאן הכוא כרי הוא ודאי דהא חשך מניה מליא אלא אינון אבנין מפולמוס עליון באמשיא דמניה
 אשחמאן גרמי כהם דלחמא וחשך משיכו דקיק דמניה אשחמאן עשו וכוות אלוים דא מוחא דלגווא
 דמחנן אשחמאן יעקב שלימחא כגווא דלגווא דא רחא דכריב ונטע רוח סערה בזה מן הלפון
 לקבליה דהוה לגו מניה עין גדול לקבליה דכיוו לגו מניה ואש מחלקת לקבליה דחשך לגו מניה ונטע
 לו סביז לקבליה דרוח אלוים ומכוכה כעין ההשלל לגו מכלא לקבליה מרחפס על פני המים דא רוחא דמיה עלאה
 דקא רחפס על כלל ויעקב שלימא איזו ודא מוחא דלגווא וקב"ה ומאלכו בחרין מדבר ודאי לבשר עבד קב"ה דכל
 אינון קליפין יכוין כולסון משחעבדן ליה עד הכא הוה כריב בכהוא ספרא דקרטינאה אסיא לבשר הוה רשים בלחי
 קרא כל נטורא דלשקרי אסיא חרים מעבד למרע דשכיב בבי מרעיה אסיי דמלכא למפלח למארי עלמא דכד
 איל אסיא חרים לגביה ומאלכו בחרין מדבר ובהו ילל ישימון מרעין דשריין עליה אשכח ליה באסיי דמלכא אי ימא
 הואיל וקב"ה יפקוד להפשא ליה דלא ישחלד בר נש אברהם לאו הכי דהא דוד אמר אשרי משכיל אל דל וגו' דל
 הוא דשכיב בבי מרעיה ואי אסיא חרים הוא קב"ה יכו ליה ברכאן להבוא דישחלד ביה וכהוא אסיא ומאלכו בחרין
 מדבר בבי מרעיה מניה ובהו ילל ישימון דאינון מרעין דחקין ליה מאי אשקרי ליה למעבד יסובצבו יסובצבו וייר
 עלות בגין דלעט מניה אינון מלין דנקיין ליה יסוף ליה ויפוק מניה דמא בישא יבגוהו ויפסק ליה הכוא מרעא
 ממה הוי ויפסקל בגין דלא אשכח עליו ומאך ליה לבשר יגרכו בלחש פיוו בגין דיהא נטיר כדקא איהו באינון
 משקין באינון אסוואה דלשחמאן ליה ולא יפסי מנייהו דלחמא יפסי אפילו במלה חדא קב"ה חשיב על אסיא בלחי
 שפיר דמא וקסליה בגין דקב"ה בעי דלע"ג דכהוא ב"ג איזו בבי אסיי דמלכא דישחלד ב"ג עליה וסביע ליה להפשא
 ליה מני אסיי ויהו אמר הכי קב"ה דן דיוי בני עלמא לשילא קו למות קו לשרופי קו לעקור קו לעטש נכסין מאך
 דלחמא לעטש נכסין נטיל בבי מרעיה ולא יתכי עד דעבר כל מה דלחמא עליה כיון דלחעשם בממוניה ויהיב ליה
 כל מה דלחמא עליה איהיב ונטק מני אסיי ועל דא אשקרי ליה דלשחלד פליה דיהו ענפא ויפסק מאן דלחמא
 לשרופי ויפסק ליה ויהיב ליה בבי אסיי עד דישקשם מכלא ואמנין דלשחמא משיי מן מהד מנייהו וכלבא יפקון
 ליה מני אסיי מאן דלחמא למות הכי הוה דלא יתן כל כורכא וכל ממונא דעלמא לא ישהיב וע"ד אלעזר
 לאסיא חרים לאשחלדא עליה אייכל למיכב ליה אסוואה מן גופא יאוח וחס לאוייתן ליה אסוואה לנשחמא וישחלד
 על אסוואה דנשחמא ודא הוא אסיא דקב"ה ישחלד עליה בלחי עלמא ונעלמא דלחי . א"ר עד כשהא לא שחמא
 מאסיא דא ומספרא דא בר ממונא דהא דלחמא לי מייטא דהא דשעט לאביו דאסיא מד הוה ביומיו דכד הוה מספרא
 ב"ג כד איזו בבי מרעיה הוה אמר דא מי ודא מיה והוה אמרין עליה (דהוה הוה זכא) דהי חשחא וכו' מאן
 דלא יכל למדבק מה דלשקרי איזו הוה קני ליה ויהיב מדליה והוה אמרין דליה חרים בעלמא כגוים ונבטוריס
 כוס עניד יסיר ממה דהוה עניד בידיו וכדומה לן דא הוה הכוא אסיא : אמר הכוא קיימא ודאי ספרא דיליה ביד
 ליהו

ואשלים לכל שצריך ולהסדוד שצדק דאחמד ועל כל דא עולה ואשחלקה בין חרין דרועין בחבוקא דרמימו דקדא יאזא
 ואזירי מקופרת מור ולבונה מכל חבוקא רובל אחר ר"ש אחר ליה לבר נא לשטוס כלום עד דיכלי מלכא עילא ומאי
 חיוב ללוא וללוא דבר נא כנוונה דא בקדמיא מוזין לדיוקני דחקיקין בכרטיא על אינון ברין דמחשטי רוחין
 ללוא (ס"א יסודא) יסודא כהאי עלמא מנייה וסיונו דכתיב מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה וגו' דליברין
 דאחמון לקרבנא רוחא לילון מחשטי עליהו דקרב דיוקני ומזמן על ברין אלן וסיונו דקאמריין והאופנים וסיוט
 הקודש וכל אינון חילין אחרין דקא מחשטי מנייה ולבנה כהנא דכא קאמר חד שחא קדשא היינו חכמה עולם
 אהבנו וגו' ויסודא דכא מיהדי דהיינו שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ולבנה ליורא קא מחשטי לנגוה דהיינו
 ויהי אם שמוע תשמעו וגו' דא נגוה ללואי בנין לאחשדא סכרא חד ולבנה ישראל דא אחא ויציב ישראל סכא
 דקיימא על קרבנא דא חיה דרגין עלאין פנימאין וכלא קיימא על פסוקא אבל ליה רשו לחד מנייהו לאושטא ידא
 ולמיכל מן קרבנא עד דמלכא עילאא אכיל וסא שלם ראשונה ושלם אחרונה כיון דליאזא אכיל יציב רשו לארבע
 דיוקנין לכל אינון סטריין דמחשדן מנייהו למיכל כיון אדם דליאזא דיוקנא דלילי כל שחר מאזן ואנפלי על אנפוי
 ומחר רומי ונרמיה לבני אדם דחקיק על אינון דיוקנין ולאחשדא ליה עליה דקדא חזי והיינו חלק ה' נפשי אשא
 תלם דיוקנין אחרין וכל אינון דמחשטי מנייהו סהלא ללוד אלהינו ויבשר ירמזי ואמר ידברו כללי ואחשדון
 יל חד וחד דכחי ליה מכאן ולהלאה לימא בר נא עאקו דלביה יעד ה' ביום גרם עאקו דעונתא דיתבא בעאקו
 ואחשדו כללו סניגורין עליה דבר נא ושלם פסיעות שטונה הכוונה בהם למיכאל ונבריא"ל רשא"ל שיא משלם
 מחנות שניה ועל דא כתיב אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו כדיון בו' :

דף רעה ע"ב

דכאי זולמא חיוב מלאך דליאזא ממנה ע' כל פקודא ופקודא כמה דחוקמה מארי מחתנין
 עשה מזה אחת קנה לו פקדונים אחד זולמא כדשיעא ע"ד חיון דליה עון משחית אף וימחה ד' אנפין דע"ז נגז'
 ובגין דא ויברא אלהים את האדם בלמו דא מחשדן מאן אלהיו ויבשר ליה דא חלקיה חיים ושלם עולם כלם
 אלהים ברא אותו סמאל' דמיה אלהים אחרים דאחמד ביה לא יסיה לך אלהים אחרים על פני אס ובה ברא ליה אלהים
 בלמא דמחשדן ענד סחוט רביה והאי חיוב ויברא אלהים את האדם בלמו כהאי דיוקנא ואס לא זכא ללם
 דסמאל' חנינא מלאך הכות דליאזא החוט כשותא דקב"ה למידן ביה בר נא כגיהנס אס לאו סא דריק ובגין דא
 וייער יצירה לשם מחשדן' למענד (למחי) ליה עזר באורייתא בפקודין והאי חיוב אשעס לו עזר וס' לא זכא
 יצירה לבית סמאל' דליאזא כנגוד למחשי ליה למידן ליה כגיהנס ומריוויזו אלי עס ב"ב כהרי צולמין ויפח באפיו נשמת חיים
 דא זולמא דקב"ה כריתא דאחמד בה ומלכותו בכל משלם וקב"ה סא כהאי זולמא שליט על מריוויזו והאי זולמא
 חיבה נח עורב ובה עזר ללוא קב"ה ונפתימא בלמא דאחמד ורוא ארמי רוא דא וישלח את העורב בקדמיא דא יצר הרע
 דשלח ליה עס ב"ב כהאי עלמא דאקדים כנוונה דאקדים ליעקב וכוונה דמנן דאקדים למחש' אי אשכח האזא
 גוף מחויב בדיח' חובין מלובק' בעמטין דעצירות אחרת ביה ולא חזר עורב בשליחותא דמאריה לבתר וישלח את
 היוםה מאחז דא יצר הטוב :

דף רפ ע"ב

פקודא ליבא אשחא סא : ורוא דא סא חוקימנא דליאזא עביר סיבז וקבוצ עס אחריז מיתא
 דלא לשחא יסודא עלמא בגין דהסא ב"ב דמיה בלל בגין לא אשכר כותלנא דפרעלא למיטל
 גו פלטרין דמלכא בגין דכותלנא דפרעלא קיימא בין האי עלמא לעלמא אחרא ובתר הסא כותלנא קיימא חלק שתי
 ריבוא מלכא חבל וכלא אקרין מארי תריסין מארי דבבו סיפוי שנקן דנורא מלאתן בדידיה וגו' סא כחלא חיה
 (ביה) שתי אלפי היכלין דחשובא וכל היכלא ויסכלא חיה ביה כיון שחיתין לבינס וכל אינון דלם בגנין ביה
 עלמא דא נפקין מנייה אלן לאשלא להסא עלמא אחרא ונפשינו גו הסא כותלנא ונפקין כל אינון מארי תריסין
 וברדן לון ועאלין לון גו אינון היכלין ויחבין חמן עד דיחשדקון וכל יומא ויומא עממין סעמא דגיהנס אע"ב
 דליאזא זכא בר אי זכומי עני וכותא דאכסן והאי אינון דאשדלו ככו ולא יכלי בגין לכל אינון דלא אשפסא מכו
 דיוקנא דלשילא כהאי עלמא לא עאלין גו הסא עלמא וכל אינון דלא אשדלו כהאי עלמא בגנין דא נפקי מהאי
 עלמא קריבו גו האי כותלנא ונפקין סהא מארי תריסין וסערדן לון כנורא מלכאא וגו' אינון היכלין חיה היכלא חדא וסהא
 היכל אקרי היכל פועלי חון ונפלין ליה ועאלין ליה כהסא היכלא וסמן אשכריר בכל יומא ודא קסא מנינס
 חיה ליה פרוקא יאזא וחי לאו לא נפיק מחמן לעלמין וע"ד כתיב אשרי הבשר אשר מלא את אשפתו מהם וגו' דא
 חיה לון פרוקא לאינון דלא זכו אשכריר להכיא אהתא חמש דהא שכן באתר באתר דנפשי ורעויה סא עני מדיר
 ואידבק כרשומא ויחלובתא וכד אשחמש כהסא אחר סהא דמיתא סהא דביקו דמילובתא דנפשא דשכך כהסא
 אחר איתער באשערות' דאחמיה דאשערות לבניה וסחוט דשוי רשומי כהסא אחר כדיוקנא דא מחשדן להסא
 מיתא באינון היכלין ונפיק מחמן וחד ממנה מאינון מארי תריסין אחר עינים ואסדור ב"ב להסא אחר וישוב לימי
 עולמיו סהא ממנה קרי עליה ווי דנפיק אגריה כסיקוליה מאן דכח סיב אסדור ביה למיכאל ביה וע"ד קב"ה
 דרשומי למענד עמיס סיבז לאחשדא כהאי עלמא ודא חיוב דמאריה אחרשי ביה רביא מתריסר שתיין דלא אשלים
 לעשרין

גענוסין לולב ובסילת לולב ח"י גענוסין בנחל ה' ח"י גענוסין בחדור לה' ח"י גענוסין חתלה וסוף ע"ב למכרה ברוך
 ע"ב ממנו דממן על רוחין ציפין וסללין ציפין שנעה יומי דסוכה שנע ספירן סוכה אימא עלאה דמסככא עליהו
 ציפון המים וניסוך סיון מסככא דימינא ושמאלא ומב שמיני חב עזרת שכינתא תהאס ברהא דמלכא ומסרונתא • אלה
 חנוני ה' מקראי קדש אשר מקראו אותם במועדם לציפא דמלכאסין לה בנהא בכל יומא בנחא דלפוסין ואיזי בריעת
 עליהו בחר דלחריצא גדיפיהו דננהא פרחו כלבו בחר אימא ציד חד סוס חזים בעא ללייזא לון מה עבד ציד
 נפל לאמא דילבון וקסיר לה ואיזי צוואה בנין בנהא שמשו בנין קלה ונחשו לבנב וקסיר לון כנוונא דא אמא עלאה
 דאמאר בם והאם רובאם על האפרוחים או על הצאים ואינן ישראל מלכאסין לה בכמה 5. עוסיין דלחיון וכו' :

דקראו ערב

(דסוכה) קיימא דעלמא שכיב אמר לון לא בי דינא דלשילא מעיטין בדיוניא דהא אנא חזי דלית
 אנא מחייבא לתלמא ולזיינא דלשילא דלחא לאו כשאר בני נשא חלל האזי דינא דליי קב"ה דייניא ולאו דייניא וקיינו
 דאמר דוד בנעומים קמיה שפטני אלהים ויבא ריבי וכן שלמה אמר לעשות משפט עבדו הוא בלמודיו ולא אמר דהא
 הן כשארם שכיב בי דינא דלשילא מסתכלין בדינוי איה מנהון וסוין לכך זכות דלחיון וזכרים דבר נש ואיה מנהון
 דנוטין לכך חובה דלחיון חוביה דב"נ ולא נפיק איניש מדינא כמה דסוס בעי חבל מאן דלחיון מלכא עלאה דשליט
 על כולא הוא סב ולא יכל איניש למכוי בהסוד דינא בר סב מ"ס דהא הן מכילוי דמלכא עלאה נפו לחכותא דחיר
 וכו' כוליה לא דמסימנא וצידוי לשכא חסילין ומונין סה"ד כי עמך סליחה לחנן מורא עיך סליחה ולא עס
 אחר ובנ"כ בעינא קמיה דהוא דליון דינאי ואנא אישול חליסר אבני לעלמא דלחוי ועוד דלא אפכרו לון בר אבהא
 ולא יבא מאן דיימי צידי דלא אהבא דסוכא מנהון אר"ם מלה וחמו בי מרעיה דלא סוס חתן חוורא ולא יכל חד מנהון
 למללא ממומים מדחילו רבה דהוה עליהון עד דהו יחבין סליק לון ריחי דבוסמין סניאין וכל חד אחייב עד דחמו
 לר"ם וכו' ממלא מלין ולא הוו חמאן אחרא בר מניה לבחר עידן אמר לון ר"ם ממיתון מירי ח"ל ר' פנחס לא חלל
 כולנא חוורין על דלא חמינא לך בני מרעין זמן רב וכד חמינא לך סליק לן ריחי דבוסמין דננהא דעדן ושמענא
 קלא ממלא ולא דיענא מאן ממיל עמך אמר לבו ולא שמעון מלה אחרא בר מדידי אמרו לא אמר לון לים חמון חזון
 למחמי סבר חסין דערוק וימין אמר לון אימא לבו מלה מוהבא על ר' פנחס דלא חמא דלחא חמיס ליה כען בעלמא
 דלחוי לתחא מניה דר"א ברי ופטן שדרו בדילי מלעילא וחמון לי אחר דליקיא לעלמא דלחוי ולא אחיישר בלבאי
 דוכחאי בר עם אחיס השילוני ובירינא דוכחאי ואחמא ואחו עמי בשמי דליקיא ועילא מנהון דשמי דליקיא אדס
 דרשאון דהו ימיב גבאי וכו' ממלא עמי ובעא דלא אחגלי חוביה לכל עלמא בר סהא דאמר אורייתא בגיניא ואהבסי
 בהסוד אלנא דננהא דעדן ואנא אחינא ליה דהא חבריא (ס"א ככר גל) גלי אמר סהא דגליין בחבריא צימיו ספיר
 חבל שחר בני עלמא לא מ"ס דחם קב"ה על יקריא ולא בעא לפרסומי חוביה חלל בהסוד חילנא דלחיל מניה וקב"ה
 גלי ליה ברזא קודשא לחבירנא חבריא דלא ישמעו אינן בהדיהו צימיו ולא לרוויק חבריא ולאינן דיהון לעלמא
 וכו' מלך דלא בעי כל איניש ופסי ביה לאו משום חובא דחב חלל אבא מה אנא סהס ח"ל כרי דלא מחדכר סהס
 ובחיו זה שמי לעולם ויימון למשאל מה דלא צריך לון וקיינו דכסיב פן יקרוס חל ה' לראות ונפל ממנו רב הרב מופל
 ונחפס בלוחו עון הכי גזרנא סהי "חבריא דלחוי שמא קדישא הוא נפל ואימא בהסוד חובא ימיר מנייהו דכסיב ונפל
 ממנו רב הרב מופל ונחפס בלוחו עון קריב לגביה ר"א בריה ח"ל אבא מה אנא סהס ח"ל כרי דלא מחדכר סהס
 חלל בכהסא עלמא דוכחאי דידי ודידך בירינא זכאין חן עם אינן דליקיא דמיינן לשכחא למארי עלמא דליון
 מלכאים דמשתמשין קמיה סה"ד אך דליקיס יודו לשמן • חלנא וכו' :

ס"א חבירא ס"א וכו' חולקן ברי זמן סניא ביה דלא חתקבר גבאי חלל

תם ונשלים שבחלאר בורא עולם

ויקרא יג ע ז מד ע"ב רמד ע"א רסו ע"א :

ברכה אין ברכה שורש בראית ריקן ולא בדבר ספקול ולא בדבר

סמודי • בראשית פח ע"ב רמ ע"א • שמוה פו ע"ב קנב
ע"ב קנו ע"ב • רכב ע"ב • ויקרא לד ע"ב • האור לנכר
לחברו עד שמקום יבצר להקב"ה • ויהי רמח ע"א • כל בברכות
טוב שישם לפחות בשבטם כדי שאלה יבצר ושנים עונים כבוד כי
שם ה' אקרא • בראשית קס ע"א • וכן הראוי לקבל ברכה מאדם
גדול שמתקיים ברכהו בלי ספק הוא עמוד הסהר ז"ח ה' ע"א •
חיוב גדול לנכר קודם שיחלש שום דבר ואם איש מנכר תקרא גולן
ושגנו שמור • ויקרא ער ע"א • עיקר ברכה הוא טעוין עליו אמר
ויקרא רעה ע"א • סוד ופי' של ברוך אהם וכו' פ' עקב רעה ע"א •
כדורא או שומע מוטות חזירו לריר לנכרו כלל שלם וק"ו למנכר
קב"ה שחייב לנכרו כלל שלם וזכונת רמיה • ויקרא קט ע"ב •
חיוב לנכר מאח ברכות בכל יום • ויקרא קטט ע"א :

ברכת המזון גודל גולן למנכר כס"ב בשמחה גדולה כבוד

טוב עין הוא יבצר ויקרא ריה ע"א •
כשמנכר אומר סברי מרגל ז"ל לחיי וכו' תיקונים סט ע"א :

ברכי פני ברכי דרנך דשלי מנייכו הוו • שמוה קיה ע"ב •
בשר בחלב איסור ושנוש לאוכל בשר בחלב • שמוה

קסע ע"א :

אות ג

גאולה בגאולה הלוי בחסדו ומיד נגאלין שמוה קסע ע"א ז"ח

ח ע"ב • גאולה ההרוב לא הסיב כפסס אחד כ"א
בארבעה זמנין ויקרא רכב • וכאם מאן שיכיס בזמן הגאולה וזכאם

גרות אירכות בגלות הוא בשביל כבודו חורב ומעשה על זו ז"ח

ח ע"ד • גלות שראה יעקב בראשית כג ע"ב • גלות ס"ח
כעת צרה בראשית רכב ע"א • ויקרא פח ע"א :

גדור הלמוד שמיני ליד מטשט עיין בלוח ח' ערך הלמוד :

גדולה הכנסת אורחים סקבכלת פני שכנים וארץ לעשותם

בשמחה עיין בערך אורח •
גיהנם עיין ו' מדורי גיהנם בראשית פב ע"א רלו ע"א שמוה

קל ע"א וז' רכס ע"ד ז"ח רוח פח ע"ב • לכל נשמות
קודם שבאו לזה העולם מראין לה ג"ע וגיהנם ומשגינין אותם ז"ח

מח ע"א •
גוג ומגוג שמוה נח ע"ב • וזיכרון לדיוקים דלא מחשעני ככ"א

עלמא אלא מחשעני כטודת מנחם לא • שלמס כסס
רוח שומאם שמוה קמ"א ע"א וז' •

גוים עונש גדול למי שכל על גוים בראשית קלא ע"ב שמוה פו

ע"ב רכס ע"א •
גזר מי שאינו מנכר על אכילת נקרא גולן עקב ער ע"ב :

גילגול כל עניני גלגול וחבאר בלורר ככא כחם דפין • שמוה

מדף לד מד דף קיד •
גלוי אסור לנך ד' אמות בגלוי רש"י ויקרא קכב ע"ב קסו ע"א :

גנאי שנוש המור למי שקורא לחברו בשם של גנאי או קורא לו

רשע או מקלל אותו שמו' קכב ע"א ועיין בלוח ח' ערך בוי •
גרשוין כל הפגוש אשה ראשונה מוצא מוריד עליו דמשה

וכטשא מגורשת שמוה קב ע"ב • קב ע"ב רטע ע"ב •
אות ד

דבוק כל שמתדבק בקב"ה ויכלל מעשיו כלל שלם כל ארבינו

עופים החיוו בראשית קמ"ד ע"א •

דבור גדול שנוש לזכר ככ"ב בלוח זמנ שזיס וז"ח זמנ

הקלס או קריאס ס"ח ולסוקו כחלמס שמוה קלא ע"ב רכ

ע"ב חו ע"א • דיבור ח"ו בשבט • בלוח שין ערך שבת • שנוש

סמור למי שמנבל פיו עיין בערך ככול וערך פגס • שנים דכרו

קדושינ עם קב"ה' משא ואליוס • בראשית רח ע"ב •

דוד כנסת דוד שנתחנן לילס ביה קס לנכור בשירים וסחבחות

ובחתי לילס ראשונס ביה שוסק בדיוס וזכור • ומסכסל דוד

וגדלוהו בראשית רו ע"ב שמוה פו ע"א רכב ע"ב •
דוד דוד שכן דוד בא סבוכיבוכטו קכלס יכיו כלמס גדול ובכאי

וענינו • ואכני חיל וסכוכו מעיר לעיר וכן ימאנו ויקרא

קסב ע"ב ושיין בלוח ח' ערך משה •
דיון גודל סכר לך דין אמת לאמתו וכן טוש השור למי שח"י

מקלסל דיין וכן אין לדיין אלא מה ששינו רואה וכל עניניו

דיוסס שמוה קיו ע"א וז' • דיומא לריר לנכסס על מי מתח ואם

לא ח"ו הוא נעמי בעבורס וז"ח פ' ע"ב •
דין סקב"ס דין אמת בלדס לנח מעשיו וכן מדין א"ל וסכל מעשיו

של אדם כחוביס כספר • בראשית קט ע"א קכא ע"א משה •

קלט ע"ב שמוה לב ע"ב • אחיו לו לאדם מיוס דיין ומיוס הסוכסל

שכמה לריר ליוסר שמוטוין בראשית רח ע"ב • מעטין חלמל דיוס על

אדם ועד סוסו לאחרי מיומס ומשמש שונסס וכו' פיון בלוח ח'

ערך מיוס • כר"ס אס וסס כחובין אותו לחיוס וכו' שמוה רכס

ע"א וז' •
דיקנא הכורא כחלוס דיקנא דכ"י אחרי ביד' • שמוה קטו

ויקרא קלט ע"ב • דיוקן של אדם ככיוול דיוקן עלאם

כסוד כי כללס אלוסס עסס אלא בלדס • ואו שולט על כל דיון • חלל

כשארס חוטא מסחלק ממנו דמוס של אדם ואו כל בחיות וסכסמס

שולטין עליו בראשית טז ע"א ויקרא קכב קכג •

דירה סדר כחולס לאין עיין בלוח ח' ערך ח"ל • שאלן לדור

במקום שיה רשעיס שווי לו ככל עניניו וכווא נחסס כחובס

חלל עוז לדור במקום טוביס כמו מעשס של רכ הסדס שכתלס

כיוס עני וכתלסר בראשית פד ע"א וז' • שמוה למ ע"ב ויקרא ריה

ע"ב • גודל האיסור וסכססס לדור בדירס של עכ"ס מורעס •

ע"א וז' נב ע"ב •
דמעה סוד שרי דמסס לא נעטלו • ע' בלוח ח' ערך תלסל •

דמעות מן חס ב' דמעות סקב"ס מוריד לוס בגדול שמוה

יח ע"א פ"י ע"א • מקוס א' קרא שרי דמסס שסס

דמסעות מאלו הנספסין במיתס בלדיוקס ומחורבן ככיס שמוה

רמס ע"ב •

דרך כשארס בולן בדרך לריר ללמוד בדרך כדי לסכתבר בשכיס

• וכן לומר תלמל בדרך ולכורס שלל לללח יחיד' • בראשית

מס ע"ב סס ע"ב רכ ע"א • ויקרא רכס ע"א • בדרך

שארס רואל לילך מולכין אותו וכו' כבוד סקתדסחסס וביחיס

קדוסיס • בראשית נד ע"א נט ע"ב קל ע"ב קסס ע"ב קלא ע"א •

שמוה ח ע"ב טט ע"ב •
אות ה

הבדלה סוד של כדלסס מנ"ס בראשית יד ע"ב יז ע"ב כ

ע"ב (כסוכוס על מנ"ס וכות שנוס שזיס בלוקס

של ששס) •

הוצאה שערק סכר של מלוס הוא כשסן נעשוס כסולאס רכס

וז' בריקוה • שמוה קכא ע"א •

הוראה ענק למי שמורס סוראס קודס זמנ עיין בלוח ח'

הישע טטס שוכסס נעשוס לקח אסח ושניס • שמוה

רמס ע"א •

היכלות עיין ו' ביכלות שסס שומדיס בלדיוקס וססדיס

ומעלסס בראשית לח נט מא ע"א וז' •

היכר מעלס חכות ושכר לנשוס סוטוס שיש סיולל בשניין •

ויקרא קסו ע"ב •

הכנסת אורחים עיין בלוח ח' ערך גדולס •

הנהגה לריר אדם לנסוב נחמל כחיו כלל עניניו כדי שיקבלו

דכיו • ויקרא רכס ע"א •

הרהור שנוש גדול למי שמסכרס כללו עכירס שמוס כל גוס •

בראשית קלי ע"א • חייב לאסכר ככל יוס ולחשוב

שלל נתן לו קב"ה' שמה קרבו מ"א שישחלל בחורס פ' ולחשוב

נגדולתו יח' וסכק"ס' משכיס כסמסס קודס סחולס לוס סכולס •

ושלרין

קפס קפו • ויקרא קב ע"ב :
בלאים איסור של כלאים עיין בערך שעטנ :

ש"ר

ועיין באות לולב :

סי' להכיר אם ספקים הפך בו ונעשה שמוח קצת פ"ב :

כנהדרין סוד כנהדרין גדולם וסגדרי קטנם ועי' לבן ויקרא כ' ע"ב

סעודה גודל מעלה שבר למי שמקיים מצו סעודות בשבת ומתענג בה ועונש המור למי שאינו מתענג וכן ע"י מטעם ושלחן ומערכה וכדומה להמור ושלחן שבת לרין למעט מעל מחלוקין וסוד פורס סוד : בראשית נו ע"ב ומה ע"א ו' : שמו"ד רס ע"א רב ע"ב רס ע"א רס ע"ב ויקרא' ז' ע"ב רס ע"ב חקוניס יא ע"א כס ע"ב ח ע"א סט ע"ב סד ע"א סס ע"א : עשרים דברים שאלרין אדם לעשות בשבת סעודה עקב ערב ע"ב רעש : שבת למי שמקיים המצו ג' סעודות : בשבת וכן כליד יש לעשות בשבת שאיננו ססס או שאל מועדיה ויקרא ז' ע"ב זס ע"א : ענין סעודות כ' לויחן בראשית קלס ע"א :

ספורים עונש המור למחן דמור ספורות כחס לספר ספורים רק בראי כולס סודות ופלאות אפילו בספורים : ויקרא קסס ע"א ו' : קנב ע"א : חקוניס ט ע"א : סוכר ביאן יכחזב ססס ז"ס : ויקרא יז ע"ב : אחרי סס ע"ב : עונש חמור למי שמספר סוס דבר שבעולם וכ"ס אדם שמוח קח ע"ב :

ס"ת כח"ס אפילו מבכ"ל לסי"ס קסס וכ"ס להוציא על ספקרים ויקרא עא ע"א ו' : ססס : במלך לרין סקסיד יסס לו ס"ס בחקין : חקוניס ע ע"א :

אות ע

עבודה עיקר העבוד לעבוד הקב"ה ברחמינו סני"א : שמוח נס ע"ב : לעבוד הקב"ה בשמחה כבוד עבוד אה ס' בשמחה שמוח קסס ע"א :

עברין עונש חמור כומן ספיריה למי שבאז עברין ומכ"ס אח"כ : בראשית סב ע"א סס ע"ב סס ע"ב עט ע"א זס ע"א : שמוח ק' ע"ב קסס ע"ב ק ע"ב קא ע"א ויקרא קא ע"א קכב ע"ב קסס ע"ב :

ענלים ענין ז' : ענלים של ירענס וענל של מדבר שמוח קלס ע"א ו' :

עדונים סס רכ אינס רוצב עדונים ופסוקים כסוד ישאכר חמור גרס : בראשית נבס ע"א ו' : ויקרא ט ע"א נס ע"ב :

עומר שבת גדול למי שזוכר בכסירה סעומר : ויקרא זו ע"א :

עון ענין שון של אדם כראשון עיין באות ח ערך חטא :

עונג גודל שבר למי שמענג סממו בשבת ועונש למי שאינו מתענג : עיין באות ח ערך סעודת :

עונש חמור למי שחידש או עונש מחבירו כבוד אל המעט עוב מעבוליו בראשית זס ע"ב :

עושר הקב"ה ענין עושל לאדם כדי לרצח על עניים ולעשות סקודיו : ואס אינו עושל כן ע"י עושל עונש כסוד עושל שמו לבסול ונ' : בראשית קסס ע"ב ועיין באות מ ערך ממון :

עוררות כפי הסעודות סתחוקן כך וזכס אס לעוב אס לרע כסוד אפי לדודי ועלי וסחוקו וסכסוד וקדש"ת ויכחיס קדושים בראשית נג ע"ב עט ע"ב ס' ע"א ו' זס ע"ב קסס ע"ב רל ע"א ו' קט ע"ב קסס ע"א שמוח קלס ע"ב רסס ע"א ויקרא זל ע"ב זס ע"ב זכ ע"א ו' : ע"א קיב ע"ב קכ ע"א :

עכרים אסור להרפאות מעכרים חוריש נא ע"א ו' :

עין כל מקום שחזק חכמים ענינים או מיהס או עניי חקוניס קכס ע"א וכן להסרחק ממי שיש לו עין רע : אחרי מיה סס ע"ב :

עירות ענין עילות כסמכות כלילס כפי מדגרת מיה אס לעוב ואס לרע ח"י : וכן בענין ססוקים כדי לשמור בשמחו ושכחול לעולם בראשית עט ע"א עט ע"א ז' ע"א ו' קלס ע"א קסס ע"א ויקרא קט ע"ב קכ ע"א :

עם הארץ להסרחק מעמי הארץ מעמי ססס וזכססס קרסוס סקס"ס וכמס"ס וכמסות' וכטס"ס מכס עובר על ארור שוכס עס כמסס שמוח

חמורק כסנט וסימורו ואח"כ יחיו בראשית חיה ע"א קיט ע"א קלד ע"א ו' קלט ע"א ו' : שמוח ז ע"א ו' ז ע"א קס ע"ב קט ע"ב : ויקרא ס ע"ב קכד קכס ע"א ו' : קנב ע"א ו' ריב ע"ב ערב ע"א חקוניס עט ע"א זס ע"א : אפי ביו סוב"ל לימות המשיח אלף סעודת מלכיות בראשית קלט : שמוחמ קסול כל סקודיון של וסרכל שמוח ריב ע"א : חספי רבלי דמסח"א עד דיתחיו קסס כנווני נסורין בראשית עב ע"ב :

משכן שמשכן סוס משכן של ספקים בידינו ויקרא קיד ע"א :

משלם עונש למי שמשלם רכס סתח עונס עיין באות ר ערך קד :

משתה כל האומר פסוק שיר כסיריס כמסחס סיון כסורס חוגרת סק שמוח קמד ע"א :

מתרננין כל המרננין על ד"ח או דרננין עונש חמור שמוח רכס ע"ב ויקרא י' :

אות נ

נניעה מלך לגעוס בשחריס שוס דבר קודס רחמיס ידיס מעמי כסומסס ספורס כלילס וכן כסנכנס ככס"ס מעמי ססד וכסו אס עיין באות שין ערך שנים :

ננעים עונש כל ננעים ועל יא דכויס ססננעים באיס ועסס על ננעים ויקרא מה ע"ב רו ע"א :

נחמה מוס סתחוק וסרכל כגולס סוס אורס כסססות סכססית סקב"ל לסרכל כומן כסאלוס שמוח קסס ע"ב :

נדה עונש חמור לסכב עס נדס : ושכוב לנדס לספר מעט מן סססרות וספרים ויקרא עט רמח ע"ב : עונש חמור לאסס שאינס שומרס ומי נדחס או סמקדמת יוס ח' או מלחרת כדי לנער ככל : שח ח קיח ע"א :

ניבול סס גודל עונש למנכל סיו סקודי רמט ע"ב : חקוניס קיב ע"ב :

נסיון מעלה סעומד כנסיון בראשית קו ע"ב כסס"ב :

נסים כסמס נסים ועסוס לאדם ככל יוס וסול אינו יודע ועוד ססור יוס ויקרא ר רס רב :

נענוע טסס סיסרכל מנענעים עמלן כססס לומדים ומתקללים ויקרא ריח ע"ב :

נפירה סוד וענין נפילת ריסס שמוח קסס ע"א ר ע"א רכ ע"ב ויקרא קס ע"ב רמח ע"ב : ז"ח מג ע"ב :

נקמה ענין נקמס סעידר הקב"ה לעשות כלסס ויקרא סס ע"א :

נר ע"ש למי שמדליק נר כמ"ס קודס סיסר"ל וסמרו קדוסס בראשית יד ע"ב ויקרא רמו ע"ב : נר כל שבת לעסס בראשית מה ע"ב :

נשואין ענין כסכות כסאפין וכ' לתקן הכוסס כדי לעשות כסאפין שמוח קסס ע"א ו' : שכוב לאדם למכור כל מוס שיש לו כדי לנפח כ"ח ח"ח : בראשית זל ע"ב :

נשמה חיותה כסחט מעמי כמסלס מלח כרנן כסחט מנחס ויקרא רסס ע"ב :

אות ס

סגולת סס"ס"ס ומעסס להסרוא כח כסססס שמוח ס ע"א :

סדום דן אסדוס בראשית קו ע"ב :

סוד ס"סס לרין לערוח להכיר סקב"ס ע"י לימוד ססוד דססיו סקגלס וכן מלך לגולס סוד לוי : שאינו כסוי כסוד כסוד אלסס סססר דבר : ויקרא קס ע"ב קיח ע"ב קיב ע"ב ועיין ערך קבלס :

סומה כל ענין של ססססס ויקרא קיד ע"א :

סוכה גודל מעלה סיס"ס כסוכס כסמחס שנקרא יושב כללס דמסומח"א ודירן סיס"י אורחיס : שמוח קס ע"ב ויקרא קט ע"א ו' קד ע"א : סוד של סוכס ולולב ס' : סחחס רכס ע"ב

כמה צרות ובהם ירלבנו ויהפסחו עיני בלות 5 ערך צרות :
קבורה טוב לאדם ש עשה שיקברו אותו בדרך נענית גשופו
 יגע בקרקע לן דיוק סן רשע מפני שכיון שנהעכל
 כבדו וכו' הרומה קנה ע"א :
קביעות מעלה סקונט עמים להורם לש"ש סקודי רכב ע"א
 רנו ע"א :

קביה דאית כחם מחנלני ונחשין כו' דמכללני מוחא למאן
 דאוריירא חטא כדי שלא יכנסו ברוין דאוריירא : נח
 קב ע"א : מעלה בעלי הקבלה ושכרם לאין כרך חיי ברה קל ע"א
 ויבב קב ע"א סקודי רמו ע"א בבר קיה ע"א קיב ע"א באוינו
 רנו ע"א חיקונים ג ע"א : עונש חמור למי שאינו רואה להעסק
 בקבלה חיקונים עג ע"א : עונש חמור למי שמכחיש הכמה הקבלה
 ואומר שלא יש הלא פסע שסוב ביה לו בלא יבא לשלום חיקונים
 סכ ע"א קיד ע"א וכו' : עונש חמור למי שמוכר רוין לאנשים
 שאינם כסוגים עיין בלות ר ערך רוין :

קבלה משמעות : עונש חמור לפועל בשמות חיקונים
 לו ע"א :

קברת חמורה : כמה שכר קבלו וישראל קבלת חמורה
 שמוה ג ע"א :

קבלת פני הכס : כל המקביל פני הכס כאילו מקביל פני
 שכניה הרומה קב ע"א :

קדוש מעלה מקדש עמנו בשעת השמים עיין בלות 2 ערך יונו
 ובאות 5 ערך שימוש :

קדושות בשם בשמונים עשרים אומר ג ע"א : קדוש הדקדק
 הרומה קט ע"א :

קמורת מעלה אמירת פיוטם בקמורת וסגולתו לאין ערך
 וירא ק ו"ח וקבל ריה ריט ע"א אחרי מוח נח
 ע"א : ו"ח ש"ש ע ע"א :

קמנדית כע"א אשפ שמוה בעליה שני פעמים נקראה
 קמנדית ואילו אלמנה מעולה בראשון גם כן
 סכנה משפט ס ע"א :

קמן כל המקוין עמנו לטוב וסוף מתבטא : בראשית קב ע"א
 ויחיק קט :

קמרו כימה גדול כח של המקמרו לקמרו ונריך כח גדול
 וטרחא גדולה להנל ע"א בלות 5 ערך פחו : כמה
 גדול עונש למי שמקמרו ומוכיר עוונתו של ישראל רחיה מאלוה' :
 ו"ח ע"א :

קימה תאנז גדול וזכות וסכר למי שקם מלפני וקן ומלפני
 ח"ח ושונש למי שאינו עושה זאת קדושים פו ע"א :

קין עטס למס ברג קין להכל לאין ואין ברגו ותשובה שלו :
 חיקוני עטס ותשע מדק ק ע"ח ואלק :

קליפה של הדברים הקליפם קדמה לכרי שמוה קה ע"א :

קליפה כמה קליפין אית דמכללני מוחא למאן דבוח חייבא
 כדי שלא ינס לנחוד ברוין דאוריירא עיין בלות
 ק ערך קבלה :

קרה עונש חמור למי שמקלל עמנו בכעס סקודי רכו ע"א
 פנחם רמו ע"א ועיין בלות 5 ערך כעס :

קמזין כמה מדס רעב של קמזע"א : עיין בלות 5 ערך רז ע"א :

קן מנחם שלוח בקן : ושכרם ולמס מועיל : חיקונים ככ ע"א :
 ו"ח ע"א :

קנאה שכר של פנחם שקינא לש"ש : פנחם ריו ע"א : כל
 הרואה שחבירו חוטא ואינו מקנא עונשו חמור וטוב
 בכלש לאין וחי רלס ע"א : ועיין בלות מ ערך מוח :

קרו סמךין קרנ לרין שיוכר שם הוי"ו ולא שם אחר כגון
 עולה לה' כבוד וזכה לליקום ויקרה ה ע"א ו"ח ע"א :

קרבו מעלה הפועל קרנ מבט ע"א ברויה מילס לך לך ג
 ד ע"א :

קרבו פסח מעלה קרנ זס וטעם וטעם לא השכיר בו פ' ב"א מ"א
 ע"א וכו' 5 פנחם רנו ע"א : כמה גדולה מעלה הקרנ

לאין ערך של ידי קרנן מתקיים עוולם וסוד הקרנ בראשית
 נח ע"א לך לך פט ע"א סקודי רכח ע"א ויקרה ה ע"א לו כו ע"א
 וכו' : פנחם רמ רחא :

קריאה יגדל מעלה זכות למי שקורא להקב"ה ע"א תכלה או
 פועלם בטהים בכוננם ואלמס כבוד קרוב ה' לכל קוראיו
 וכו' : חתק קפס ע"א באוינו רנו ע"א ו"ח ככ ע"א :

קרי עונש חמור להמורס של מוחא קרי ומוציא ש"ל : בנקדמת
 בוכרה ע"א בראשית יט ע"א וכו' נט ע"א : נח סכ ע"א
 ויחא קמה ע"א ויחלס קפט ע"א ויבב קפח ע"א ויחי ריט ע"א
 סקודי רכח ע"א רכס ע"א אומר 5 ע"א :

קרי שכל מי שבראש קרי לרין לטובל במקום כדי לעשר עמנו
 בראשית נח ע"א :

קריאת ס"ח אסור לדבר בשעת קריאה חמורה וקבל רז ע"א :
 סקורא אסור לקרות אס לא סידר לעמנו בנתי
 וקבל רז ע"א : וכל ענייני קריאה שם :

קריאת שמוס אסור כבוד של ק"ש עס כל הכונות וגדל השכר
 מאן דמייחא בבקדמת בוכר יב ע"א בראשית לט ע"א
 הרומה קל ע"א קלט ע"א קס ק"ש פנחם רנו ע"א וחתקן רכס
 ע"א רכס ע"א רכו ע"א : ק"ש יש רמ"ס חיות וכמה שכלית
 לרמ"ס ב"ח פ ע"א : חיוב ומעלה של ק"ש על המעבד בלק ריא
 חיקונים י ע"א ו"ח ע"א : כל הקורא ק"ש טרב ובוקר כרואי
 כאילו קיים ויבגים בו יומם ולילה : חיקוני חד ועשרין ס ע"א :

קשין מוחותיו של אדם וכו' : עיין בלות מ ערך מוח :

קשין ייוונים לשני הקב"ה וכו' : עיין בלות 5 ערך יונו :

קשת סימנים מראיית הקש"א : בבקדמת בוכר א ע"א : נח
 עכ ע"א פנחם ריד ע"א רנו ע"א וכו' :

אות ר

ראובן שכוונתו לעולם בעמנו לנכללן אס יוסף לטור ויבב
 קפס ע"א :

רב אס כרס דומס ל : לאין ה' בלות מורס יבסא מפסיס פנחם
 רכו ע"א :

רושם כל מלס ומלס בן לעוב וכן לרע עושה רשע למעלה לכן
 אשירי המקדש פיו ואיו למנל פיו : עיין בלות 5 ערך
 פנס ובכוח ע ערך עורכות :

רזין שלא ללוח ריו דאוריירא ודקבנות יונוס להנלס ריון ושכר
 למכסם ריון אומר קו ע"א פנחם רכו ע"א רמל ע"א באוינו
 רז ע"א : כל בהלמוד של מנחם ואומרוין על ריון דאוריירא סדרו
 ל"ס פנחם רמל ע"א :

רחיצה כמה ברכס ושפט גורס לרוחן סידים כלאוי ולסידן
 כמה רע ועינו גורס לך לך פו ע"א :

רחיצת ידים : בהרחית מקן קת ע"א : עיין בלות 5 ערך
 ערך שינס :

רחיצת כשנחם בוכר : דיוור ויקבל ריא ע"א ריב ע"א :

רחמים שמוס יקדמט אחר ברחמים משפטים קא ע"א :

ריח כמה גדול מעלה של ברויה שאין עוולם מתקיים הלא ע"א
 ברויה לו ע"א : וכן לבריה בשמים בנ"ש ויקבל רח ע"א :

ריחוק כמה לרין להרחק משמים כבוד אלו לרשע וכו' ולסידן
 כמה עונס להסחרק לטוים : בלאו ד' ערך דירס :

ריחוק לזכר בלא להסחרק ולסדלל מכלל יזכור בסוד בתון עמי
 אכני יושבתי כל גל ע"א בבלת מד ע"א :

רישא דעמא : שכל רליו ברישא דעמא או רישא דעמא טב
 טב לעמא עב לעמא וא"ל ח"ו ויו לעמא ויו לעמא :

רישא פ' בל ע"א בבלת מו ע"א ויקבל ק"ז ע"א בחקתי קד ע"א
 ורישא דעמא לרין להסחית על בני מחא : עיין בלות 5 ערך דיון :

רמאות שאכור לטלון ברחמית ו"ח כד ע"א :

רע שלא יאמר אדם לבלס רעס לחבירו כמו שעשה עמי שכוה עק
 מל"ה

כעלם מקיים חלף ע"י הכפלה שמהללים המחוים בעד החיים
שמות קט ע"ב אחרי ע"א ע"א ו' :

תפלה כל שבת עיון יציר שבת :

תפלה שזרץ להפלה כמות ופחות ס"ח ויפלה כו ע"א : זמן
הפלה כל כ"ג הפלות : י"ח י"ח ע"ד :

תפלה כל ה"כ שרש"י לא היה רואה לשמוע הפלה ברכ"י ויב"כ
מן היזון חס לא חיקן אחריו כדלוי מקודש : ויקרא י"ח ע"א :
תרגום חזקוני וקוקס להרגום י"ן כל פט ע"א : להרגום
לעולם בידיו וסומן שנים מקרא ואחד תרגום : הכומס
קלב ע"ב :

תרפים מכו ענין הכרסים : ויאל קסד ע"ב :

תשובה גדול מעלה של בעל השבוע שאין למעלה ממנו ושוש
למי שאינו שב בראשית כו ע"א : חיי שרה קטב ע"א
קל ע"א בזה"ב : ויחי רכ ע"א רכו ע"א בא מג ע"א : משפטים קו
ע"א : ויקרא י"ח ע"ב טו ע"א ו' : מוארע נד ע"א : ואחרי עט ע"ב
אחור ק"א ע"א במדבר קכ"א קכ"ב קכ"ג : פנחס רכ ע"א רמ ע"א
ו' : ואחמק ער ע"א תקונים כד ע"א ס ע"א ג"ג ע"ב קטו ע"ב :
תשובה כירי שחבים נוקמיו ומשל נחם עליו ז"ל ח"ן כל כו
ע"א : עוד מוציאו מהפסוק נח ע"א : עוד מעניני
התשובה ומעשיות על זה סד כד ע"ד :

מעשיות מס' ומוהר חדש ומתיקונים

חקק ראשון

מעשה טראס ר"ש אח אליסו וגלס לו סוד של מי ברא חלם
א ע"ב בפרקמס :

מר' חייא טראס לר"ש בנ"ע ומשיח בא חליו וקרא אותו רבי שם
ד ע"א :

רבי חליו חליו למחמי לחמיו ר"י בר"ש בן לקוניא ור' אב"י
בבביו וגבדא ענין אבתיכיו שביו בבביו דרב המנוח סבא
ומסבא וימא קארי לר"א ור' חל"א פטאל : שם ס ע"א :
ר"ש יתוב וגליו באורייתא בליל שבתות וכו' : שם ח"א :

פלסוף שאלח אח ר' אלעזר : בכל חמיו הוסיף ועוד פסוקים
ואח"כ האויריין קרין לו יוסי קטנאה : שם י ע"א :

מעשה מר' סינחם בן יאיר דבוס חל"ר רחמיו ופסרין כודייו
שם טר"ס יאא מהמערס : ואח"כ דרב ר"ש מענין יר"א

ואהבס ועוד כמה דרשות שם י ע"א : מסבא דבביו שאמר שמשון
שמעון ור"א חמר ודאי חאי קוב"ב פ' בראשית כב ע"א :

כשר לשון וסוד כשתנינו ל"ב שיש עטור קא נקית סבא דבביו
ומכר סודות סודות : ור"א חמר עליו שבים
מלאך שם כו ע"ב :

ר"ש חולל לעצמיו עם הכרייא ומנו לרבי סינחם ואחשכרו כחא
חולל חמר לכס חורב כרכס ור"א חמר : שם פ'על דבביו

פסוקים חין לדבר לפניו : שם מט ע"ב :
ר"ש דרס להכרייא מניי מח מח יבואש כיון דלא חקא בעגל :

ר"ש חוי לבני רשעים שסחיתו דרכם בגלוי ויסיב בבו עיני
ומחו : שם טו ע"ב :

ר"ש חוי חולל באורחא עם בנו ור' יוסי ור' חייא ור"ש דרס פ'ס
כפסכסל כולן וכו' ויסיב לסס מעשם מר' ייסא סבא שאחד

סיה מהלגו ממחא בריה מילא וקין עיני וועשג ול של עממות ועוד
דרוסי על פסוק בוכי : דרכך ועל פסוק ואורח לדקוס כראו

טוב : שם נה ע"ב :
רבי חייא ורבי יסודס ראו עממות של מתי מבוז וכוו פסגו חלג
מלאך פסרס בגרמא חורי : נה סב ע"א :

ר"ח ור' יוסי קאלעו לסט חורי קדו ועגו ביכודי א' שבים שלמי

מאוס של לולב ואמר לכס סודות על לולב ומנינו משמים דר' יצחק
בר' יוסי מחזירם רביא וכו' שבת הדגרים : שם סט ע"א :

רבי חזקיה כוס חולל ורביה שמו חלל כוס חולל האריוספג בו ר'
ייסא וסהתק חמר לכס ס"ח : שם סט ע"ב :

רבי יסודס קס ל"א חד לעסוק בחורב כמחא מחסבים ובוס חקן
יסודלי ר' סוכר ואמר לו ס"ח : ובוס מהלל שיש לו חקין

בנין שזרץ בעלם שזרץ סכר ל"א : ולוח ל"א סיה לו פנאי ללמוד
חמיו : שם עב ע"א :

ר"ש כוס חולל באורחא ועמיס ר' אלעזר ורבי אבא ור' יסודס ור"ש
חמס עב בני על : א חל"ר לא משגיחין למינעד מילי דאורייתא

וכו' : ובכס רבי אבא ואמר ווי ווי מרן ינסיב וכו' : לך נה פט ע"א :
רבי אלעזר : יול לבני חמיו ובוו עמיס וכו' ופגשו בכו' וייסא

ומד יסודלי סביס שמו ויעזר : ובוס מקרי דרדקי וכו' ור"ש
ברכו מהמח י"א ונעשה עטור גדול : שם פו ע"ב :

מעשה מסבא ריוק שבא לרבי אבא ללמוד חורב ע"מ סיבוס עטור
ואלס בא שם עם כלי פו וכו' : שם פט ע"א :

רבי חייא כוס חולל לר' אלעזר ור' חגי עמו ורבי אלעזר שמע
קלן קלן דבביו חיוון ונעטע עוסקס בחורב כוס ערס אכח

קד לר' אלעזר וכו' : שם פט ע"א :
רבי אבא בא לכפר טראס ולמחר סיה בריה מילס בני ארסיפוא

ומדשו חורב כרכס מעניני דמילס : שם נב ע"ב :
מעשה מר"א כדולל כשחלס נכנסו חללו חמיו יבראל ור"ש

תלמידיו וירא נח ע"א :
רבי אבא בא לתד מחא ואשכח חקן מספרי קדמאן ושם מלאך

כמס דבר סטריס : שם טז ע"ב :
רבי אבא חולל לכס : טראס ושם סיה דבר גדול ר"ל : ועשס שם

דברים טרואים שם ק"א ע"א :
רבי יסודס חלל לכסר חקן וסוקריו כל בני עיר לפניו מתחמ

וכו' : שם קטו ע"א בזה"ב :
רבי יסודס ור' יוסי בוו חולל באורחא ומסו לתד חמר ור' יוסי

שאלו גו מער א ומואל ספר חד כיון שסחמלו ללמוד ד נפק
אבא וירוח ארסחמיו מנייטו : שם קטו ע"ב :

ביומי דרבי יוסי בוו חיוון פרוזי וכד אשכחו ליסודלי לא קפחוור
שם סיה ע"א :

חירושים שגדור לרשכ"י בישיבס של מעלה : חיי שרה קכב
ע"ב :

מה בגולה ר' יצחק ל' יוסי ססוד מסחדשין שעשס בלעס ור' יוסי
נשקו וכו' : שם פכס ע"ב :

רבי ר' אלעזר חולל למחמי לר' יוחנן בן זכאי ור' יוחנן חמר ש"י
חליוור כראס יתיר מלאך : שם קכו ע"א בזה"ב :

רבי ר' אלעזר : לו להנרייא סוד של סטילין ועוד סודות : שם קכב
ע"א :

רשב"י ור' אבא בוו חולל לעצרי ורדס בא חללס וחדשו ד"ח
מעניני חקלס : שם קלב ע"א :

רבי יסודס חולל לר' יצחק כפלגות לוליא למלמי באוריית' ובריו דר'
יסודס רביה עמו וחדשו לר' כרכס : חולדות קלב ע"ב :

סודות נח סה"מ פסודות לויין שם בזה"ב מדק קלד ע"ב קל
ע"ב : ושם כמס סודות מילס"ס חין יסיה לעזיד לבוז :

רבי ר' אלעזר בן עקב סוס יתיר ומעטער טובל על שרסס שגלגול
יה קד עד ר"ל פש"י וכו' : שם חל"א ע"ב :

רבי יוסי בר"ש בן לקוניא שאל אח ר' אלעזר משני מה ברכות עשו
נחקיים וברכות יתקבל לא נחקיים עדיין וכו' : שם קנב ע"ב :

רבי אחד ורבי יוסי בוו חולל ב יורחא ופגשו ר' ייסא סבא כל
חמר דרבי וס' ושם נלמר מה שר"ס דרס ג' מלאח דבשות

בספוק ושם אשמו מסטיביל גס מסבכרו ליעקב סמית סכל
נעמיד לבס : שם קמס ע"א :

רבי יצחק כוס יתוב קמי מעשרת דסיקורא חעבר חד ב"ג וחרין
בנין ממיס וסיליסיס חיו בניו ורבי לוק חלס חלס וחדס כרכס

חידוש חורס וכו' חל"ר ג"כ חל"ר ד"ח ר"ל ס"א : סיה חמורס באור
פססוכו וכו' סיה כוסס כוללס למאוד : ויאל קמא ע"א :

אמר ר' תימא חד בוינא חזיל בלורחא למסך גבי דרבי שמעון
למילין מינה פרשתא דספחא ונחלי לבר אהר ורליתא בקיטות
המפירות כסלג אחד וחבורו שני חמש וכו' דרבו פסוקו שיר מזמור
וכני קרה וכו' קרינא לנביסין ואלמתיא מה עסקינן בזהר דא ואלמרו
מונני אן והרי יומא שבתא בדילאי מצינא לעסוק בבורח וכו' *

אמר רבי יוסי וזננה חדא כוס זריבא עמלא למטרא חוה לקמיס
דרב ר' יאחזקיה ושאר חבירייה אכסחוריה דכוס
חזיל למחמי לרס ר' הוא ר' אלעזר דבירי ובכיר כוס על מל
שבאו ובישר להם שבו ביום ומלא שבאיהו ואח"כ הלכו כולם
לרס ר' צ"ו רס הכתין להם לשיבנה משה של פקיס ור' אום
לסעבירו ואמר אורייתא לא בעי כבי ובי' ר' ביקס לשמוע אמר
ר' קודס אפלוס ופליג בשנת ר' למחד ור' אמר לא צנו
שבאו יאמר מלך חדתא לגבי ר"פ וחבירייה ואח"כ אמר ר"פ בעמנו
לשנת אפלוס אמר ר' שכל אחד ממחבירי יחד ר"פ וספה
שכל אחד פסוק אחר בן דרש שבה וזמון ר' על כל בני עמלא
ואח"כ דרש להם כל כגוול בן גדול חד עננה דאשא ואסתר
עין ור' דרש להם פסוק מים קרים ובי' ושמוע טובים מלין מרחק
וביתוך בן לא צבורה אשחור ותרפא מחליי וחבירייה שמעו קלא
דרבנן חל וזנוח לא כל כגוולין ר' שם ע"ב

אמר ר' יצחק וינא חד הו אולי רבי תחזיק ור' יוסא בנאורא
 ערעו בגוש הלנא ויהבו סמוך לבי קברי וביד ר' יוסא הים
 קוטרא דר"א ואהניש חד קברא וכו' ובמת סויר לנש דהויא סביר
 לו מהמת ספול סנמא סכ"ס וכו' ושם נאמר דסקילן לר"א מני קברא
 דא ואחמאס לנבי אבוי: ש"ס ע"א:

באנפוי וסכיר ר' אבא בהרוס שער על הערוה וסכיר ר'
אבא שש בהסוב וסכיר בכל יום ורוחן בדמעות עיניו את פניו
העציר ר' אבא בהרוס מפניו וכו' וקרא שמים אלעזר אחרת וכו'.

מְרִבִּי יוֹסֵף וְר' חֵימָא דְכוּוּ הוּלֵי וְדַרְסוּ מִשְׁכַּח הַסּוּרָה וּמֵאֵלֶּה
שֶׁמֶקֶדַשׁ עָלָיו מִלְמַטָּה זִכְרֵי אֲדִבְרֵי אֲשַׁכְּחוּ חֵד בְּרַגְשׁוֹ
שֶׁשֶׁמִּיטַּע עָלָיו לִקְבֹּץ הַכֵּלִין לְנִקְחָת יִדּוּ וְכו' קְדוּשָׁה פ' ע"ב :
ד' הַלּוּכֹר בּוֹ הוּלֵי לְמַחְמֵי לֵך' יוֹסֵף בְּרַם חֲמוּי עֲמִינֵה ל' יוֹסֵי
וְרַבִּי חֵימָא וְכָל אֶחָד דֶּרֶשׁ כְּמֹס סוּדוֹת שֶׁסֵּד ע"ב :

ר"ש סוף חיל בחדר' ועמית' ר' אלעזר ור' אברהם' חיי' ורבי
יוסי ור' יהוד' ומטו לנח' אחד ור' יוסי נעזר ונל' בעלבושין
לחוד במים וכו' ור' ש' חמר' ש' סור' להסניג' קלג' בשמש' דקוב"ס
אדסכי חמו נח' אחד עשקש' ע' אפסני' וכו' ונעשה לסס' גם גדול
וכו' ר' אברהם ור' יוס' ר' אברהם ור' יוס' ר' אברהם ור' יוס'

מר' חייא ור' יוסי שראו איש אחד בדרך שנתן לעני כל האוכל
שבידו לו ובשכילו זה נעזר לו תמים גדולים וכו' בבר קי ע"ב
יחזק' יחזק' יאודה הוא שפיתו ליליא חד בקפר קרוב לימא
דטריא ורבי משכסניא גרוד עם ישראל בסוד הספוק ונחמי
משני בחוכם - בזהמי קיד ע"א

ר' חיים ור' יוסף ב"ר אבנר חורחא ארעו ב' ב' ח' מערבא ור' ור' חייא אמר מלתא חדתא משמיע דרבי אלעזר על פסוק לא מאתים וכו' כלהם חסר כו' - שם קטו ע"א :

ר' אלעזר ור' יוסף ור' ינחם ב"ר אבנר חורחא ארעו בחינן סורי כדנן וכו' וסורי לחד אתר ואשכחון חד מערבא אמר רבי אלעזר

לעיל חד גו מערחה עאל רבי יוסי וכו' שמעו חו קלא דבוס אמר
בסעלוקא חא סבורה וכו' ואח"כ עאלו כולם ותמו חרין בני נשא דבוס
לעיל בבורייהא וכו' * בסעלוקא קמט ע"א :

מר' חגי דבוס עליה מחבריה דנכל לסיחא מדושי חורס מרבי
שמעון וברורא ונדרר מנוי רבי חומי' ר' יוסא' שלא

מ כיון מניחים וכו' ומה אמר להם חידושי תורה על פ' כי מקרב בני האדם ומקרב בבהמות וכו' • הלא קנו ע"א :

מהאנשים שסיו בגן עדן ושמעו וראו שם ברכ' דברים ורבי
אילאי מסר לבס כמה ריון ורב מתיבתא דרקיע
אמר ריון דריון ע"ש באריכות מדף קסב עד דף קעד :

טראכט מענטשן רמאות והפלות עפעס • עס רעט ע"א וכו' :

מעשיות מתיקונים

מלאכים קא נחתו לט"א עמלא וכו' ואליוס קא נחת להקנא לטון
מוהיטיו • כ ט ע"ב :
מעשה מאחד מליטון בעלי קצין דכוס רביע יוהר מכבדא
דברקטא וכו' • ק ט ע"א וכו' :
דרכי כדברטא וספדו • כ ט ע"א :

מעשיות מזהר דרש

מר' יוחנן שמכר חד די חקל כדי שיוכל ללמוד וכו' יבראש' ס ע"ב :
מרי ליעזר כנדול שגילה סוד פ' עולת המזל לרבי עקיבא ומס
סיבס עקבותא משחא • ס ט ע"א :
מעשה מליטון פרוש עמלא שביי פורש עמלא למדכרס כדיללמוד
סודס וגדול סכרס • ס ט ע"א :
מדינוקא שמר עטס על טלא נאמר כי טוב דיום שני'ס ט ע"ד :
מגדול יקס שביס נפתר כד מלאס כל ר"א חוס החותו סס יא ט"א :
גם מחיב של סכור' דר מ'א' לבט על כל אדם' מובאר סס טו ע"ג :
מאותו ע' שביס יואל בליטס ומרסא לכו'א' חוליס סכיס סס וכסכס
לסודי סס דלג ממנו • סס יא ט"ב :
האיך שגריך ארס לקדס עמלא סויוו ומעסס איך שגולד רבי
אכסס • סס יא ט"ד :
מסבדל סס שטת כ"א סמא' אחד שגולד וסכסיוו אורו • סס יב ע"ב :
פירוש סל ר"א על פ' הללוו חקקט שופר וכו' כל כסמס וכו' • סס
יב ע"ב :
בושל סל סרסס עס וסרדין וכו' ולקן סלדיק מת כעון סדור •
סס יג ע"ב :
רבי יצחק אול לגבי ר' יורא אשכחס דכוס מסייל ככסול גניס
וכו' • סס יד ע"ב :

מכחו סל ר' יוסי שטס לס שסר' כפוס' סחח בעל' וסס מכוור סוד
אסרס קב'ס' לגניס לבי ומעסי עמלא וכו' • סס יד ע"ד :
מרי וסר' ר' ירמס שגנשו סיקא וסול סיס דר כריס דל' הייט
רכס וכו' • סס טו ע"ב :

מריי סיבס חריסר שנין קמי מלייבין דמחנא' עילסא וסח'ס
קחי'ס ר' חייא רכס • סס טו ע"ג :
מר' ירובע בן לוי שניצל מכוור' רעוה סרטו לסרס וכו' יח ככ ע"ד :
מריי יסכע בן לוי שסל סמוך לקרעל דריבס' וסמע קול רשעיס
וכו' • סס לך כו ע"ג :

מריי אלעזר שפנע סלילוס וחיטק עמו ור' אלעזר כעניר אורו עס
סיטוק אול סכסר סל כסויל בן לך כו ע"ג :
מגדול מעלס וגדולס ערל פ' ערד • סס כו ע"ד :
מרשב' שרס מלאך גדול סכיס רעס לסכריב עולס וסול סיטל
סגוריס וירא כו ע"ג :

מר' אלעזר בן ערך שביס כוכס שרסס שגמקס אכן שסיס ויכטיו
סס ע"ב וסכסרסו ססיבס כספס סויס • יואל כט ע"א :
מר' אבא ססיכר לפי ר' יוסי מס שרסל כעס סכור' מגדול מעלס
בעלי חורס וסכרס וסעוה למי שסוי' למד • סס ע"ב :
הגמון אחד כ'א ל' אכסו וסח'ס אית לסכסרס' עמלא עיליכו •
ליוכדל לבו מן עמלא וכו' • סס ע"ג :

ממח סקיליו סכסיוס מכסיוס יוסק סלדיק וסססכס ע"א ויכס
מדק • יד ע"ד וס"א • סס חס חס ע"ב :
מעשה מוכידי' אחד שגער על מקוס אחד וישן סס ורס' בעל' אס
אחד רעס שסיס ק"א דכוס דינין לייס גניססס וכו' כד
אסערל אול מעלס שרס סס ססיס סס ססנין בן אחד רעס כסויו
וסכיוו למשכס וכו' • אסרין ג ע"ג :

ובכין שרסס סוס נסיעס סוד כר' ומכר' שרס' • כ'א איש ארס רעס
ססיס ק"א סרטו אורו גניס' וכו' וכל נאקוס ססיס ארס סס
וססור' לבטור רעס כסויו למעס וסח'ס' מגדול וקרו אורו ל' גסוס
ספוקיו וכו' • רות סו ע"א :

מכחו סס ססיק מיונין קדמקאן שגמלס לרבי אבא שרס'
סס סודוס טרלס • כלך גס ע"א :

מר' אלעזר וסכרי' סר' נחש גדול שובר לסניסס כדן אחר אית
אחד לסרסו ור' אחר נחש שיחור למקוטו שרס' ססיס סכ"ל
סכ וניסח על סר' • ססיכס לעשוס וכו' וכלס ארס סונחס לכסו ארס
כסוי אחר' שש' דעס יסודו • וכו' • וסח'ס' אחר' ר' א' לסכרי' ניזיל
וגרסל מס עסכס סנחש כרסו שסרס ארס סכוי' וסשכטו אלט' ארנקי
דרכסל סגול' מידידו וכו' ארסו יכיוו כ'א סכסו יסודי שגול סכוי'
ממס ארס ארנקי דרכסל עיק ויכס מוסדקן וסכס וסדוקט עילוי ארס
בדין וכו' ור' אלעזר סוילין אורו ל' מ'קו' סכסו סכרס לק' ממנו
וכו' וסח'ס' סכסו כו' • ל' • כ'ס' • כ' • ל' • קויו' • וסדורס כרס' ס"ס וגיל
מכ ססיס מלמחוס כדור ססיס • סס מדק גס ע"ג ע"ד ע"ד :

רשבי' ערק למדכרס דכור וכוט עמו וסכסיוס לין יוספ' וספא לטון
סרוב ומעיון מיס וסוס סיס חיוסס וסליוס י'ל כ'א אלסס
ולמד עסס ול' ידע סוס ארס מוס וכו' ור' יוסי כר' יסודס סלס
מכסל לרסבי' ע"י שפניס ארס לגליל' • סודוס מוכוסח סכס' •
ונמסנח חורס וכו' ארסבי' כ'א אליוס י'ל וגילס לרסבי' שכל סנחמס
וכיסוססו ססיבס שסכרל סכל מכוור' כסכסכוסח וכו' לעידן רמסא

כסח רסבי' ספקא ע"י שפניס וכו' • כרסל ס"ס וכו' • ור' :
מעשה ח'א דכריס ססלס לגבי חד כר גסודק א' ח'א כמקרא וכו'
ט"ק ביס וכו' אילס ססי כ'א כ'א גס גרמיס אסורי ססל וסמק
וכו' כד אסערל לגבי סכור' וכו' ארס כרסס ס"ס וכו' ורבי
כריס' סייס אורו למד • סס"ס סכ ע"ב :

מח שגליבו גילס לר'ס • מגדולס סכל חידוסי סורוס כסכסו למעלס
וכו' • סס סד ע"ג :
ר' סול כ'א וסיו סוכ כסכיון יומ' חד ח'א דעמ' דסכרי' דכוס מוסכיו
אולי וססנין עיליוס ועקר דירס מנייוס וכו' • רות כט ע"ג :
מכרוס יוטקא שסלר ססמיוס דמכיוו לסכור' לסכרי' דמס ססמליון
רמ"ל היטוס כ"ס'ס וכו' • סס פ ע"ב :

מר' רחמא' דכוס יסויס ע"י סכרי' ורסס מו' מדורי גניסס וכו' •
סס סד ע"ג :
מר' כרוכסדרי ססכרס מניס נסחוס כסכס וסלר שסח חור' וספד
מסס שרסל ומגדול סכר ומעלס שיש לבטלי חורס ללין ערק
ונכרסס למלמד לחסר' ולמלאן למכיוו ע'ל מדוהיוס וכו' • סס סד ע"ד :
מר' נחמיס שסל בן לין גליס מס סרס' כסעלס לקייט'ס סס סס ע"ב :

רבי סוריס וכו' חוקיס וכו' סכלין לרגל כוס עסמון סכסו ססיס
ורסס לסס • סס ע"ג • א' גנע חוס שסמע מרסמיו וסליון
ססמנו עד סוסיס דליליוס וכו' • סס סס ע"ד :

ר' חסד' כססססר לסולמו כל' ר' יוסי כריס על קכור וסמע מנו ככור
חד' ככור' וכו' ומלכיו • ססד' ארס' לבט וכו' • סס סו ע"ד :
רבי נחן סלל ל' יוסי כר' חניסא ארס אליוס כ' לן כו וסול סכיו
ל' כניסילי ארס וכו' • סס סו ע"ב :

ר' יסורס וכו' יסודס אול וסמנו דר חוק סלל נחן לסס סלס עד
שרסל כסן כספי מנאס וכו' ורסס לסס כסס סודוס שסליליו חוסס
לסאור וסלר ססמיו יוספ' זעירל וכו' • סס גס סס סס ע"ג :
מרשב' שביס דכר ל' לבד אסר' לרסבי' ארס כ'א ססל כסחל
וואל סכא כזרסל לליטלס וכן כוס וכו' • סס סח ע"ב :

ר' כון וכו' יוסי כריס חניסא אול אולי כסרסל לסריון ססיס וססו
לחד כסר ולסו כסורי'סל קחל אסלר כריסל' וסלדקס ר' ירובעס
למי'סעס מילין דלסורי'סל וכו' • וסוח ק'א ככיו ארס ר' כון ל'אכיס
אסחי ק'א ככיו כריסין ארס ל'א זכסל לגעל שסכסל כסורס רק
סחמח סכרי'סל סללג מאגירל לסלס למשכס קדיס וכו' ללג אול כעל
סלסס כ"ל וסלר לסס סודוס עמלא • סס סס ע"א • גס סס אסר
מעסס מסכסן ארס ססמיוס כעס"כ ל'אולס אלט' וסססלס כעס"כ :

סלל כלי ר' י'א רעס ל'אול ססוכ' • סס סח ע"ב :
מעשה חור' סכריס דכוס אול וסספד ח'א ססי יסודי וכו' וסכר
עמו לסלד ע'ל סכריב ככסור גדול וסח'ס' כ'א כסח אלו
כדמס אר' וסכיליו וס"ס וס"ס ססס ארס דכריס • טרליס • סס סס ע"ג :
רב כסמעל ססל סכא מעלס ססוילן ללמוד ס"ס עס רבי ססמון
וסכרי' • ח"ס'ס' • סס ע"א :

ר' ש' גילס חיוקן לסכרי'סל ע'ל כחרי' ודיע' וסלר סדמק' כ'א אלסס
וואל לסס כ'א מוס סטיון ור"ס סללי' וסל לסלד'ס'ס ע"ב וכו' :
ר' ש' גילס חיוקן לסכרי'סל ע'ל כחרי' ודיע' וסלר סדמק' כ'א אלסס
וואל לסס כ'א מוס סטיון ור"ס סללי' וסל לסלד'ס'ס ע"ב וכו' :

DUKE
UNIVERSITY

DIVINITY SCHOOL
LIBRARY

